

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ,

Καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο

ΙΣΑΑΚΙΟΥ τοῦ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΕΞΗΓΗΜΑ.

LYCOPHRONIS

CHALCIDENSIS

ALEXANDRA,

Cum Græcis

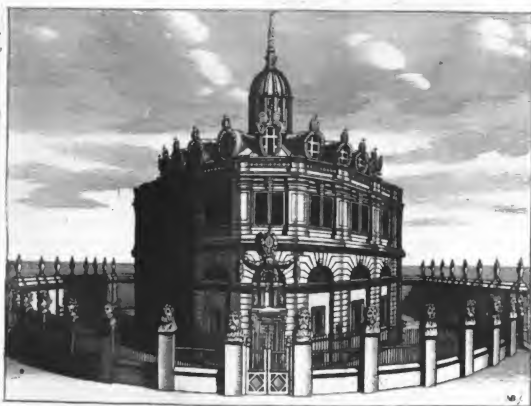
ISAACII TZETZIS

COMMENTARIIS.

Accedunt

Versiones, Variantes Lectiones, Emendationes, Annotationes, & Indices necessarii.

Cura & Opera JOHANNIS POTTERI, A. M. & *Collegii Lincolniensis Socii.*

OXONII,
E THEATRO SHELDONIANO,
An. Dom. MDCXCVII.

Imprimatur,

FITZ-HERB. ADAMS,

VICE-CANC. OXON.

Febr. 26. $169\frac{5}{6}$.

LECTORI
S.

DATAM *ante aliquot annos fidem ſic Tibi, Lector Amice, ſic* Lycophroni *tandem abſolvi, ut multo Ille, quam umquam antehac, ſplendidior, multo etiam (liceat hoc adjicere) emendatior in lucem prodeat. Nec opera mea indignus videatur hic Poeta, (audis invidioſorum calumnias) in quo non modo* Scaliger, Canterus, Meurſius, *magna apud Literatos nomina, ſed clariſſima priſci ævi Criticorum ingenia ſe exercuerunt. Poſſem hic Auctorem meum magnificis verbis extollere, laudes, quas vere meruit, enumerare, quas etiam non meruit (ut nonnullis ſolenne eſt) aſſuere; ſi aut hoc* Lycophron *poſtularet, aut Ego meam eloquendi facultatem intempeſtive jactare vellem. Id potius agam, ut meum quale fuerit in hoc edendo conſilium, paucis exponam.*

Prima igitur cura fuit, ut Lycophronem *integrum, & emaculatum in manus tuas tranſmitterem: Quem in finem, Codices omnes impreſſos, quos quidem videre contigit, diligenter evolvi; ad hos etiam MSS. duos contuli, quorum unum Bibliotheca* Barocciana, *alterum* Seldeniana, Bodleianæ *partes haud ignobiles, ſuppeditarunt; ex omnibus textum, qui videbatur ad exprimendam Poetæ mentem maxime accommodatus, erui, & concinnavi: Ut, denique, judicio Tuo in omnibus libere uti poſſis, collectas undecumque lectionum varietates ſumma cum fide adjiciendas curavi. His* Canteri *verſionem ſolutam addidi,* Scaligeri *metricam ad calcem appoſui,* Bertrandi *etiam, qui* Lycophronem, *ejuſque Scholiaſtem* Latio *donavit, interpretationem adjecturus, ſi quid habuiſſet Lectione Tua, aut iteratis Typis dignum.*

Ne vero ſolus exiret ſcriptor obſcurus, &, ut ipſe profitetur, Sphingis *æmulus;* Oedipi *loco,* Iſaacium Tzetzem *comitem individuum adjunxi; cui edendo quantum laboris impenſum fuerit, ex attenta lectione facile conſtabit:* Tzetzem

enim exhibeo, non, qualem priores, mutilum, corruptum, deformem; ſed pluribus in locis auctum, mendis innumeris repurgatum, &, ut ſpero, nativæ puritati reſtitutum. Ne vero nimia in emendando licentia uſus fuiſſe, aut ſubleſta fide quidpiam egiſſe videar, quæcumq; ex MSS. Codicibus adjecta ſunt, ſtellulis intercluſi, & τῶν σφαλμάτων præcipuorum (leviora enim numerum omnem exſuperant) ſpecimen ad imam paginæ oram ſubjeci; ut erudito Lectori integrum ſit, conjecturas ſuas interponere, aut noſtras ex emendatiore Codice denuo reſtituere. Quoniam vero plurima ſunt in Lycophrone, eaque difficultatis minime contemnendæ (vitium loquor Commentatorum, præſertimq; Scholiaſtum gregi nimis familiare) quæ Tzetzes, aut non omnino attigit, aut non ſatis explicavit, nonnulla etiam, in quibus inſigniter hallucinatus eſt; Canterum, & Meurſium in ſubſidium vocandos judicavi, eorumque integros Commentarios, multo tamen, quam prius, emendatiores, excudendos curavi: Ut ſine arrogantia affirmare poſſim, nihil eſſe in cæteris editionibus lectu dignum, quod non hæc noſtra plene perfecteque complexa ſit. Coronidis loco, & quo cæterorum defectus ſupplere poſſem, novum Commentarium adjeci, quem ſi cæterorum explicationibus adjungere dignaberis, adeo plana, perſpicua, & dilucida fore confido omnia, (unum, aut alterum excipias, in quibus ignorantiam meam ingenue confiteor) ut numquam poſthac τοῦ σκοτεινοῦ titulo ſe Lycophron efferre poterit. Non tamen eo proceſſi temeritatis, ut me juvenem, & tironem erroribus immunem credi vellem, quod ne illis quidem contigit, quibus datum fuit arenæ Philologicæ inſeneſcere; ſed horum, quotquot ſunt, exorandus es, candide Lector, ut partim ætati meæ condones, partim negotiis, quæ me continuo diſtringunt, diſtrahuntque.

Conſtitueram, erudite Lector, quo Liber hic juſtiorem molem obtineret, Nicandrum conſimili opera ornatum una emittere; ſed cum nullius MSC. Codicis copia eſſet, & mutata ſtudiorum ratio aliud ſuaderet, ſatius duxi, & in rem meam conducibilius, propoſitum opus dimittere: Altiores jam me vocant curæ, quæque (prout dignæ ſunt) totum habebunt: Indignum enim ſemper putavi homine Chriſtiano, præſertim qui ſacræ Theologiæ nomen dedit, in vanis, & inutilibus Ethnico-

rum

rum deliriis ætatem ludere; cum interim mirum, quanta SS. Patrum supellex contemta, aut, non minus ac si contemneretur, neglecta, & inculta jaceat. Per me licet, alii laureas captent ex Critica, ex Historia, ex Philosophia, cæterisque Artibus, in quibus me lubens fateor vix esse mediocriter versatum; Mihi sane videbor summum attigisse felicitatis culmen, si quid ad bonorum profectum, si quid ad Ecclesiæ Christianæ decus tenue hoc ingenium conferre umquam poterit.

Dabam OXONIÆ,
X. KAL. Martii A. C. 169^{6}_{7}.

LYCOPHRONIS VITA, E SUIDA.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ Χαλκιδεὺς, ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σωκλέους, θέσει δὲ Λύκου τοῦ Ῥηγίνου, γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν. Ἔστι γοῦν εἷς τῶν ἑπτὰ, οἵτινες πλειὰς ὠνομάσθησαν. Εἰσὶ δὲ καὶ τραγῳδίαι αὐτοῦ, Αἴολος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἱκέται, Ἱππόλυτος, Κασσανδρεῖς, Λάϊος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους, α΄ β΄ Ὀρφανὸς, Πενθεὺς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος· διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. Ἔγραψε δὲ καὶ τὴν λεγομένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

DE LYCOPHRONE

EXCERPTA E VARIIS AUCTORIBUS.

Clemens Strom. lib. V.

ΚΑΙ μυρία ἐπὶ μυρίοις εὕροιμεν ἂν ὑπό τε φιλοσόφων, ὑπό τε ποιητῶν αἰνιγματωδῶς εἰρημένα· ὅπου γε καὶ ὅλα βιβλία κεκρυμμένην τὴν τοῦ συγγραφέως βούλησιν ἐπιδείκνυται· ὡς καὶ τὸ Ἡρακλείτου περὶ φύσεως, ὃς καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο Σκοτεινὸς προσηγόρευται· ὁμοία δὲ τούτῳ τῷ βιβλίῳ ἡ Φερεκύδους Θεολογία τοῦ Συρίου· Εὐφορίων γὰρ ὁ ποιητὴς, καὶ τὰ Καλλιμάχου Αἴτια, καὶ ἡ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια, γυμνάσιον εἰς ἐξήγησιν γραμματικῶν ἔκκειται ἅπασι, σαφῶς οὐδὲν ἐκτίθεται.

Statius Sylv. lib. V. in Epiced. Patris.

Carmina Battiadæ, latebraſque Lycophronis atri.

Artemidorus lib. IV. cap. LXV.

Εἰσὶ καὶ παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ, καὶ παρὰ Ἡρακλείδῃ τῷ Ποντικῷ ἐν ταῖς Λέσχαις, καὶ Παρθενίῳ ἐν Ἐλεγείαις, καὶ παρ' ἄλλοις πολλοῖς ἱστορίαι ξέναι, καὶ ἄπειροι.

Hephæſtionis Scholiaſtes.

Ἑπτὰ λέγεται εἶναι τραγῳδοὶ, διὸ καὶ πλειὰς ὠνομάσθησαν· ἐπὶ Πτολεμαίου γεγόνασιν οὗτοι, ἄριστοι τραγικοί. εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος νεώτερος, Σωσίθεος, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φίλικος, (ſcribe Φίλισκος) Διονυσιάδης, (Strabo lib. XIV. Dionyſiden vocat) Αἰαντίδης.

Alius ejuſdem.

Ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἑπτὰ ἄριστοι γεγόνασι τραγικοὶ, οὓς πλειάδα ἐκάλεσαν, διὰ τὸ λαμπροὺς εἶναι ἐν τῇ τραγικῇ, ὥσπερ ἄστρα τὰ ἐν τῇ πλειάδι. Εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος, οὐχ ὁ ποιητὴς, ἀλλ' υἱὸς Ὁμήρου (ſcribo ὁ Μυροῦς υἱὸς) τῆς Βυζαντίας ποιητρίδος, καὶ Σωσίθεος, καὶ Λυκόφρων, καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ Αἰαντιάδης, (is ſupra Αἰαντίδης) καὶ Σωσιφάνης, καὶ Φίλισκος.

Heſiodi Scholiaſtes, Johannes Tzetzes.

Τῶν ποιητῶν οἱ μέν εἰσι λυρικοὶ, οἱ δὲ μονῳδοὶ, οἱ δὲ κωμικοὶ, καὶ ἕτεροι τραγικοὶ, &c.

μονῳδῶν

μονῳδιῶν δὲ γνωρίσματα, ὃ μονοπροσώπως ὑποθέσει ἐφηγεῖσθαι τὴν οἱανδήποτε, οἷός ἐστιν ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ Λυκόφρων.

Diogenes Laertius in Menedemo.

Ἠσπάζετο δὲ καὶ Ἄρατον, καὶ Λυκόφρονα, τὸν τῆς τραγῳδίας ποιητήν.

Idem paulo post.

Ἃ πάντα φησὶν ὁ Λυκόφρων ἐν τοῖς πεποιημένοις Σατύροις αὐτῷ, οὓς Μενέδημον ἐπέγραψεν, ἐγκώμιον τοῦ φιλοσόφου ποιήσας τὸ δρᾶμα· ὧν καί τινα ἐστὶ τοιαυτί,

Ὡς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἡ βαιὰ κύλιξ
Αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον, τράγημα δὲ
Ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος.

Athenæus Δειπνοσοφιστῶν lib. II.

Λυκόφρων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν Σατυρικῷ δράματι, ὃ ἐπὶ καταμωκήσει ἔγραψεν εἰς Μενέδημον, τὸν φιλόσοφον, ἀφ' οὗ ἡ τῶν Ἐρετρικῶν ὠνομάσθη αἵρεσις, διασκώπτων τὰ τῶν φιλοσόφων δεῖπνα, φησί,

Καὶ Δημόκριτος (ἄλ. δημόκοινος) ἐπεχόρευσε δαψιλὴς
Θερμὸς πενήτων καὶ τρικλίνων συμπότης.

Idem lib. X.

Μαρτυρεῖ δὲ καὶ περὶ τούτων Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεύς, γράψας Σατύρους, Μενέδημον, (εἰς Μενέδημον malit Casaub. emendatione minus necessaria) ἐν οἷς φησὶν ὁ Σειληνὸς πρὸς τοὺς Σατύρους,

Παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι,
Ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ·
Δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ μὰ τοὺς θεούς,
Οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον, οὔτ' ἐν Λυδίᾳ,
Κατέχω δεδειπνηκώς, Ἄπολλον, ὡς καλόν.

Καὶ προελθών,

Ἀλλὰ κυλίκιον ὑδαρὲς
Ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου
Ἀτρέμα παρεξεστηκός, ὅτ' ἀλιτήριος,
Καὶ δημόνικος ἐπεχόρευε δαψιλής,
Θερμὸς πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

Ἑξῆς δέ φησιν, ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ τὸ ποτόν,

-------- τράγημα γὰρ
Ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

Idem lib. VII.

Ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ, οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαί φησι Λυκόφρων ἐν τοῖς Περὶ κωμῳδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενεδίου γαστρολογίαν.

Idem lib. XI.

Λυκόφρων δ' ἐν τῷ ἐνάτῳ Περὶ Κωμῳδίας παραθέμενος τὰ Φερεκράτους, καὶ αὐτὸς εἶναί φησι γένος κύλικος τὴν λεπαστήν.

Idem lib. XIII.

Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδοποιός, ἑταῖρε Τιμόκρατες, ὡς ἀνεγίνωσκέ τινα τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ τῶν ἑαυτοῦ κωμῳδιῶν, ὁ δὲ δῆλος ἦν οὐ πάνυ τι ἀποδεχόμενος, δεῖ γάρ, ἔφησεν, ὦ βασιλεῦ, τὸν ταῦτα ἀποδεχόμενον, ἀπὸ συμβολῶν τε πολλάκις δεδειπνηκέναι, καὶ περὶ ἑταίρας πλεονάκις καὶ εἰληφέναι, καὶ δεδωκέναι πληγάς, ὥς φησι Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τοῖς ἐπὶ κωμῳδίας.

In hoc Libro continentur,

ISaacii Tzetzæ Prolegomena de variis Poetarum generibus.
Ejuſdem Præfatio de Genere, Vita, & Scriptis Lycophronis.
Lycophronis Caſſandra, cum Gul. Canteri Verſione ad verbum, Variantibus etiam Lectionibus, Iſaacii Tzetzæ Scholiis ope MSS. Codd emendatis & auctis, & Emendationum ſpecimine.
Lycophronis Caſſandra, Jambico carmine tranſlata per Joſephum Scaligerum.
Index Vocabulorum, quæ in Lycophrone reperiuntur, omnium.
Index Eorum, quæ in Iſaacii Tzetzæ Scholiis occurrunt memorabilia.
Index Auctorum, qui à Tzetze laudantur.
Gulielmi Canteri in Lycophronem Prolegomena.
Ejuſdem Adnotationes.
Ejuſdem Epitome Caſſandræ, verſibus Anacreontiis conſcripta.
Johannis Meurſii in Lycophronem Præfatio.
Ejuſdem Commentarius.
Johannis Potteri Commentarius, cui præmittitur Iſaacii Tzetzis Vita.
Index in Gulielmi Canteri Adnotationes.
Index in Johannis Meurſii Commentarium.
Index in Johannis Potteri Commentarium.

ΙΣΑΑΚΙΟΥ

M Burghers sculp. Univ. Oxon.

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Εἰς τοὺς ποιητάς.

Τοῖς τῶν ποιητικῶν βίβλων κατάρχεσθαι μέλλουσι, δέον εἰδέναι πρῶτον, τὰς τῶν ποιητῶν διαφοράς, εἶθ' οὕτως ταῖς βίβλοις ἐκείνων εἰσβάλλειν, ἵν' εἰδῶσιν ὁποίου εἴδους τῶν [1] ποιητῶν μετέρχονται βίβλους. τὸ ποιητὴς γὰρ ἀπεριορίστως λεγόμενον, γενικόν ἐστιν ὁμώνυμον ὄνομα, εἰς εἴδη διαιρούμενον πλείονα. εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν καὶ ἀπεριορίστως λεγόμενον ποιητὴν, εἰς λυρικὸν ποιητὴν, εἰς διθυραμβικὸν, εἰς ἰαμβογράφον, τραγικὸν, σατυρικὸν, κωμικὸν, εἰς ἐλεγειογράφον, εἰς ἐπιγραμματογράφον, τὸν καὶ ἀναθηματικὸν, εἰς ὑμνογράφον, εἰς ᾀσματογράφον, τὸν καὶ ἀοιδὸν, εἰς ἐπιθαλαμιογράφον, εἰς μονῳδὸν, καὶ εἰς μυρία ἕτερα εἴδη, ἅπερ μακρόν ἐστι λέγειν καὶ ὀχληρὸν, καίπερ ἀκριβῶς ἐπιστάμενον. λεκτέον δέ μοι τὰ τῶν ῥηθέντων ποιητῶν γνωρίσματα καὶ χαρακτηρίσματα. τῶν μὲν οὖν ἀπεριορίστως καὶ κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν καλουμένων, τέσσαρα ταῦτα [2] τυγχάνει γνωρίσματα· μέτρον ἡρωϊκὸν, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία, καὶ ποιὰ λέξις, ὧν χωρὶς, ἐποποιοὶ λέγονται. γεγόνασι δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ πέντε, Ομηρος, Ησίοδος, Πανύασις, Αντίμαχος, καὶ Πείσανδρος. νέοι δὲ ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. * καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν καλουμένων κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν. * λυρικῶν δὲ [3] γνωρίσματα, τὸ πρὸς λύραν τὰ τούτων ᾄδεσθαι μέλη, καὶ χορὸς ἐστὼς κυκλικῶς, ἄνδρας ἔχων πεντήκοντα, οἵπερ καὶ δῶρον ταῦρον ἐλάμβανον. καὶ διθυραμβικοῖς δὲ τοῦτο κοινόν. οἱ διθυραμβικοὶ δὲ τῶν λυρικῶν εἶχον τι πλέον, τὸ πρὸς Διόνυσον πολυτρόπως πλέκειν τοὺς ὕμνους, καὶ τρίποδα ἐλάμβανον, διὸ καὶ διθύραμβοι ἀπὸ τοῦ Διονύσου ἐλέγοντο, τοῦ διὰ δύο θυρῶν βάντος, τῆς τε γαστρὸς τῆς Σεμέλης, καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. λυρικοὶ δὲ ὀνομαστοὶ, δέκα· Στησίχορος, Βακχυλίδης, Ιβυκος, Ανακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Αλκμάν, Αλκαῖος, Σαπφὼ, καὶ Κόριννα. διθυραμβικοὶ δὲ, Διάσημος ποιητὴς, [4] Φιλόξενος ὁ Κυθήριος. Διθύραμβον δὲ ἤτοι κυκλικὸν χορὸν ἐν Κορίνθῳ πρῶτον ἔστησεν Αρίων ὁ Μηθυμναῖος. δεύτερον δὲ Λάσος, Λαβρίνης, Ερμιονεύς. ἰαμβογράφων δὲ ποιητῶν γνώρισμα, λοιδορίαι δι' ἰάμβων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ δι' ἑτέρου οἵου δή τινος μέτρου. ἀριπρεπεῖς δὲ ἰαμβογράφοι τρεῖς, Ανανίας, Αρχίλοχος, Ιππῶναξ. τραγικῶν δὲ, καὶ σατυρικῶν, καὶ κωμικῶν ποιητῶν, κοινὸν μὲν τὸ τετραγώνως ἔχειν ἱστάμενον τὸν χορὸν, καὶ τὸ λαμβάνειν τράγον, ἢ τρύγα, τουτέστιν οἶνον νέον, καὶ μιμητῶς ἐν τῇ θυμέλῃ τὰ τούτων δράματα λέγεσθαί τε καὶ δρᾶσθαι. διάφορον δὲ αὐτοῖς, τὸ τὴν κωμῳδίαν ἔχειν * γέλωτα * καὶ σκώμματα, καὶ [5] κδ´ χορευτὰς, τὴν δὲ τραγῳδίαν, τοὺς σατύρους ἐλέους μὲν ἔχειν χορευτὰς ιε´, διαφέρειν δὲ πρὸς ἀλλήλους, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία, θρήνους μόνον ἔχει, καὶ οἰμωγάς. ἡ δὲ σατυρικὴ, συγκιρνᾷ ταῖς ὀλοφύρσεσιν ἱλαρότητα, καὶ ἀπὸ δακρύων εἰς χαρὰν καταντᾶν εἴωθε. διαφέρει δὲ τραγῳδία καὶ κωμῳδία καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμῳδία συνίστησι. κωμῳδία δὲ ἐκλήθη, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ κώματος, ἤτοι τοῦ ὕπνου εὑρέθη· ἢ ὅτι ἐν ταῖς κώμαις, τουτέστιν ἐν ταῖς στενωπαῖς, ἢ ἐν ταῖς κώμαις, τουτέστιν ἐν τοῖς μικροῖς χωρίοις· ἢ ὅτι ἐν τοῖς κώμοις καὶ πότοις τοῦ Διονύσου εὑρέθη. ἡ δὲ τραγῳδία, ἀπὸ τοῦ τράγου, ἢ τρύγα, τουτέστι νέον οἶνον λαμβάνειν· ἢ ἀπὸ τοῦ τρυγὶ χρίεσθαι τὰ πρόσωπα κατ' ἀρχάς· ἢ ὅτι τετραγώνως ἵσταντο. ἢ ἀπὸ τοῦ τραχείας ᾠδὰς ἔχειν τοὺς θρήνους, τραχῳδία καὶ τραγῳδία. ἡ σατυρικὴ ἀπὸ τῶν σατύρων ἐκλήθη, τῶν εὑρόντων αὐτὴν, ἤτοι γεωργῶν καὶ εὐτελῶν ἀνθρώπων. τραγῳδοὶ δὲ ποιηταὶ, Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Αρίων, Θέσπις, Φρύνιχος, Ιων, Αχαιὸς, καὶ ἕτεροι μυρίοι. κωμῳδοὶ πρεσβύτεροι, Αριστοφάνης, Κρατῖνος, Πλάτων, Εὔπολις, Φερεκράτης, καὶ ἕτεροι· καὶ νέοι, Μένανδρος, Φιλήμων, Φιλιστίων, καὶ πλῆθος πολύ. σατυρικοὶ δὲ, Πρατίνας. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τραγικῶν, σατυρικῶν, καὶ κωμικῶν ποιητῶν. ἐλεγειογράφων δὲ γνωρίσματα ποιητῶν, τὸ πρὸς τοὺς τεθνηκότας οἰκείους γεγραφέναι, καὶ ὀλοφύρσεις ἐν ἐλεγείῳ τῷ μέτρῳ κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ [6] ἑτέρῳ. ἐλεγείων δὲ ποιηταὶ, Καλλίμαχος, Μίμνερμος, καὶ Φιλητᾶς. ἐπιγραμματογράφων δὲ γνωρίσματα, τῶν καὶ ἀναθηματικῶν, τὸ γεγραφέναι εἰς ἀνδριάντας ἐπιγράμματα, καὶ εἰς τὰ ἐν ναοῖς ἀναθήματα, καὶ εἰς ἕτερα τοιαῦτα τινὰ, ὡς Ομηρος ἐποίησεν ἐπὶ τῇ δοθείσῃ τούτῳ φιάλῃ παρὰ τῶν Μίδου υἱῶν, ἣν ἀνέθετο τῷ ἐν Δελφοῖς Απόλλωνι, ἐπιγράψας οὕτως,

> Φοῖβε ἄναξ δῶρόν τοι ἐλὼν, Ομηρος ἔδωκα,
> Ηφσιν ἐπιφροσύναις, σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

ἐπιγραμματογράφοι δὲ ποιηταὶ, Σιμωνίδης ὁ παλαιὸς, οὐ Ηρόδοτος μέμνηται, Αλκαῖος ὁ νέος, ὃς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Ρωμαίου καὶ Τίτου, Αθήναιος, Πέτρος, Παλλαδᾶς, Αγαθίας, καὶ ἕτεροι μυρίοι. ὑμνογράφοι δὲ ποιηταὶ, οἱ εἰς θεοὺς γράφοντες ὕμνους, ὥσπερ ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ορφεὺς, Ομηρος, Ησίοδος, καὶ Ασκληπιάδης, καὶ ἕτεροι. γράφει γὰρ ὁ Ορφεὺς χωρὶς τῶν ἀστρολογικῶν, καὶ

EMENDATIONES.

1 Id reposui ex *Seld.* τῶν ποιητικῶν μετέρχονται βίβλους. *Bar.* τῶν ποιητικῶν μετέρχονται βιβλίων habent *impressi* Codd. 2 Τυγχάνει reposui ex *Bar.* cum prius scriptum esset τυγχάνουσι * Hæc inserui ex utroque *MSS.* Codd. petita. 3 Γνωρίσματα in plurali reposui ex utroque etiam *MSS.* cum prius scriptum esset γνώρισμα. 4 Ita restitui locum hunc, qui prius ita corruptè ferebatur, Φιλόξενος ὁ Κυθήριος. ὃς διθύραμβον, ἤτοι κυκλικὸν χορὸν ἐν Κορίνθῳ πρῶτος ἔστησεν. Αρίων ὁ Μηθυμναῖος. δεύτερος δὲ Λάσος. Non enim Philoxenus, sed Arion, & post eum Lassus Dithyrambum instituit. *Suidas*, in V. Αρίων. Λέγεται οὗτος τραγικοῦ τρόπου εὑρετὴς γενέσθαι. καὶ πρῶτος χορὸν στῆσαι καὶ διθύραμβον ᾆσαι. καὶ ὀνομάσαι τὸ ᾀδόμενον ὑπὸ τοῦ χοροῦ. καὶ σατύρους εἰσενεγκεῖν ἔμμετρα λέγοντας. Lasium autem vocat Lasum, deque illo hæc verba habet; πρῶτος οὗτος περὶ μουσικῆς ἔγραψε λόγον. καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε. καὶ τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγήσατο λόγους. * Γέλωτα. Hanc vocem quæ ex *impressis* Codd. & *Bar.* exciderat, in suum locum restitui secutus *Seld.* 5 Codex uterque habet χορευτὰς ιε´. 6 Ετέρῳ reposui pro ἑτέροις ex utroque *MSS.*

ἐπῳδικῶν

ἐπῳδικῶν, καὶ μαγικῶν, καὶ τῶν ἑτέρων, καὶ ὕμνους εἰς Δία, καὶ τοὺς λοιποὺς, οὕτω.

Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ὕστατος, ἀργικέραυνος,
Ζεὺς κεφαλὴ, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.

καὶ Ὅμηρος,

Μνήσομαι, οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως, ἵνα μὴ μακρολογῶ. οὐ γὰρ ἀγνοῶ τὰ τούτων [1] καὶ ἑτέρων πλειόνων. ᾀσματογράφων δὲ, τῶν καὶ ἀοιδῶν γνωρίσματα, τὸ ᾄσματα καὶ ᾠδὰς γράφειν, πρὸς μουσικὴν, καὶ φόρμιγγα, καὶ βάρβιτον, καὶ κιθάραν, καὶ πᾶν ὄργανον μουσικῶς ᾀδόμενον, οἷοί περ ἦσαν ποιηταὶ, ὡς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει, Αὐτομήδης, καὶ [2] Δημόδοκος, καὶ Χάρις οἱ Κερκυραῖοι, καὶ ὁ Ἰθακήσιος Φήμιος, καὶ οἱ λοιποὶ, ὡς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει, οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀγνοῶ.

ἐπιθαλαμιογράφοι δὲ ποιηταὶ, ὅσοι πρὸς τὰς νυμφίους ἐν γάμοις ἐγκώμια ἔγραφον. οἷος ἦν ὁ Ἀγαμήστωρ ὁ Φαρσάλιος, καὶ ἕτεροι, καὶ Ἡσίοδος αὐτὸς γράψας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

Τρὶς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε Πηλεῦ.
Ὃς τοῖς δ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

μονῳδοὶ δὲ ποιηταὶ λέγονται, οἱ μονοπροσώπως γεγραφότες ἐπιταφίους ᾠδὰς, καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ μονοπροσώπως ὅλην ὑπόθεσιν ἀφηγούμενοι, ὥσπερ νῦν ἐν τῇδε τῇ Ἀλεξάνδρᾳ ὁ Λυκόφρων. παρίστησι γὰρ τὸν θεράποντα μόνον, ὅλην τὴν ὑπόθεσιν ἀφηγούμενον. ἀλλαχοῦ γὰρ ἐστὶν ὁ Λυκόφρων, τραγικὸς ἐστὶν, [3] ξδ' ἢ με' τραγῳδιῶν δράματα γεγραφώς. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ περὶ τοὺς ποιητὰς [4] διωρθώσαμέν τε καὶ ἠκριβωσάμεθα, λέγειν ἐστὶν ἁρμόδιον, καὶ περὶ τοῦ μονῳδοῦ τούτου Λυκόφρονος.

EMENDATIONES.

1 Ita restitui locum hunc ex *Seld.* qui prius corrupte legebatur, *καὶ ἑτέρων πλειόνων ᾀσματογράφων τῶν καὶ ἀοιδῶν* &c. 2 Comma illinc sustuli ex fide *Seld.* Nam prius legebatur, Δημόδοκος, καὶ Χάρις, οἱ Κερκυραῖοι. Quasi Demodocus, Chæris, & Corcyræi Poëtæ fuissent distincti: Tzetzes autem aliud vult; nempe Demodocum, & Chærin ex patria Corcyra seu Phæacia esse oriundos; & quidem de Demodoco testatur *Homerus* in *Odyssea*, cum ipsum introducit accinentem Alcinoo Phæacum regi. 3 ξδ' ἢ ξε'. *Bar.* 4 Διωρθώσαμεν reposui ex *Bar.* pro διορθώσαμεν.

ΓΕΝΟΣ

ΓΕΝΟΣ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ὁ Λυκόφρων οὗτος, τῷ μὲν γένει ἦν Χαλκιδεύς, υἱὸς Σωκλέους, ἢ Λύκου τοῦ ἱστοριογράφου, κατά τινας. ἦν δὲ εἷς τῶν ἑπτὰ ποιητῶν, οἵτινες διὰ τὸ ἑπτὰ εἶναι, τῆς πλειάδος ἐλέγοντο. ὧν τὰ ὀνόματα, Θεόκριτος ὁ τὰ βουκολικά, Ἄρατος ὁ τὰ φαινόμενα γράψας, [1] καὶ ἕτερα. Νίκανδρος, Αἰαντίδης, ἢ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά. Φίλικος, Ὅμηρος ὁ νέος τραγικός, [2] (ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Ὅμηρος, ὅνπερ ἐγὼ τὸν Ἡσίοδον νομίζω ἰσόχρονον, κἂν περ τὰ τοῦ παλαιοῦ Ὁμήρου [3] μεθατρέχωσιν εἰς αὐτόν.) ὁ Ἀνδρομάχου Βυζάντιος, δράματα ποιήσας νζʹ. καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων. κἂν ἕτεροι μὴ εἰδότες, ἄλλως φασὶν εἶναι τῆς πλειάδος. ἦσαν δὲ οὗτοι ἐν χρόνοις Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, καὶ Βερενίκης. οἱ παῖδες ὄντες ἀμφότεροι Πτολεμαίου τοῦ Λάγου, καὶ Βερενίκης τῆς Ἀντιγόνου θυγατρός. εὐδοκίμει δὲ τότε Λυκόφρων, οὐ τοσοῦτον διὰ τὴν ποίησιν, ὅσον διὰ τὸ λέγειν ἀναγραμματισμούς. οἷον, ὅτι Πτολεμαῖος, ἀπὸ μέλιτος λέγει μεταγραμματιζόμενον. Ἀρσινόη δὲ, ἴον Ἥρας, καὶ ὅμοια τοιαῦτα. οὗτος ὁ Λυκόφρων τοῖς φιλαναγνώσταις τῶν νέων χαριζόμενος, τὸ παρὸν βιβλίον ἐξέθετο, ἱστοριῶν τυγχάνον ἀνάμεστον, τὰ γὰρ ἀφ' Ἡρακλέους καὶ τῶν Τρωϊκῶν, μέχρις Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ [4] κατωτέρω συντεμών, πάντα γράφει. καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἀνατρέχει, καὶ κατ' ἐπιδρομὴν λέγει καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἰοῦς, τὴν παρὰ τῶν Φοινίκων, ὅθεν ὁ πόλεμος [5] ἀνερράγη βαρβάροις καὶ Ἕλλησιν. ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶ τοιαύτη. Πρίαμος ὁ Λευκίππης καὶ Λαομέδοντος, ἐξ Ἑκάβης τῆς [6] Δύμαντος, ἢ τοῦ Κισσέως θυγατρός, διδύμους παῖδας γεννᾷ, Κασσάνδραν, τὴν καὶ Ἀλεξάνδραν, καὶ Ἕλενον. οὓς ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου ναῷ Ἡλίου Ἀπόλλωνος ἐκόμισαν, καὶ τὰ τούτων ἐτέλουν γενέθλια. συμποσιάσαντες δὲ καὶ κωμάσαντες πανημερίως ἐν τῷ ναῷ, περὶ ἑσπέραν πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὰ ἀνάκτορα ὑπεχώρησαν λήθῃ κατά τινας ἐάσαντες τοὺς παῖδας ἐν τῷ ναῷ. κατ' ἐμὲ δὲ, οἰκείᾳ γνώμῃ τοῦτο ἐξ ἔθους κρατοῦντος ἐποίησαν. ἐκ τινων γὰρ συμβαινόντων, ἐπεγίνωσκον ὁποῖοί τινες ἀποβαῖεν οἱ παῖδες. οὕτω γοῦν καὶ οἱ περὶ Πρίαμον, περὶ τοὺς εἰρημένους ἐποίησαν. τῇ ἐπαύριον δὲ τῷ ναῷ προσελθόντες, ὄφεις ἐσπειρημένους τοῖς παισὶν εὗρον, καὶ τὰ αἰσθητήρια τούτων καθαίροντας, μηδὲν δὲ λυμαινομένους αὐτούς. Ἀπόλλων δέ τις χρησμολόγος καὶ μάντις ὑπάρχων, ἐν τῷ ῥηθέντι ἱερῷ τοῦ Ἡλίου, μαντικοὺς εἶπε γενέσθαι τοὺς παῖδας, οὓς καὶ αὔξην λαβόντας, ἐδίδασκε τὴν μαντικήν. ὑπισχνεῖτο δὲ τῇ Κασσάνδρᾳ, εἰ συγγένοιτο αὐτῇ, [7] ἄριστον αὐτὴν μάντιν ποιῆσαι. μὴ πειθομένης δ' ἐκείνης τοῦτο ποιῆσαι, ἐκήρυξεν ὁ χρησμολόγος ἐκεῖνος Ἀπόλλων, ὡς οὐ μάντις ἐστὶν ἡ Κασσάνδρα, μαινομένη δὲ καὶ παράφρονα φθέγγεται. ὅθεν ὁ πατὴρ ἐς πετρώροφον οἴκημα καθείρξας αὐτὴν, ἵνα μὴ δοκῇ τοῖς Τρωσὶ μαίνεσθαι καὶ διαπαίζεσθαι, προσέταξέ τινα φύλακα, ἤτοι ἄγγελον, ἑστῶτα, καὶ ἀκροώμενον ταύτης, αὐτῷ ἀπαγγέλλειν. ὃς ἄγγελος μονῳδῶν καὶ μονοπροσωπῶν τῷ Πριάμῳ κατὰ λεπτὸν τὰ λαληθέντα τῇ Κασσάνδρᾳ, πᾶν ἀφηγεῖται, λέγων αὐτῷ· Λέξω σοι ὦ Πρίαμε ἀληθῶς περὶ πάντων τῶν λαληθέντων τῇ Κασσάνδρᾳ, [8] ὅσων τι αὐτὸς μνημονεύω, καὶ οὐκ ἀποδιδράσκει μου τὴν μνήμην. ἢ οὕτως· Τὰ πάντα, ὦ Πρίαμε, περὶ ὧν ἐρωτᾷς ἵνα σοι εἴπω, λέξω ἐξ αὐτοῦ πρώτου λόγου, ἀφ' οὗ ἤρξατο ἡ Κασσάνδρα λέγειν μέχρι τέλους. εἰ δ' εἰς μῆκος ὁ λόγος ἔλθῃ, ἤτοι ἐὰν μακρὸς γένηται ὁ λόγος μου, μὴ [9] ἀποκνήσῃς ἀκοῦσαι, καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθῇς, ἀλλὰ συγγνωμόνει, ἤτοι μακρόθυμος ἔσο πολυλογοῦντι μοι. διότι οὐχ ὡς ἔλυσε πρότερον ἡ Κασσάνδρα τὸ στόμα αὐτῆς ἡσύχως, οὕτω καὶ νῦν ἔλυσε τὸ ἄρτι γεγονὸς ποικίλον, ἀλλὰ κραυγὴν ἐκ τοῦ στόματος ἐξενηνοχυῖα σύμμικτον περὶ τῶν προγεγονότων καὶ μελλόντων γενέσθαι, ἐκ τοῦ λαιμοῦ αὐτῆς τῶν μαντικῶν ἐξέφηνεν. ἐκ τούτων πάντων ὧν εἶπεν ἡ Κασσάνδρα, ἅπερ ἐν τῇ ψυχῇ μου ἔχω καὶ ἀπομνημονεύσω, ἄκουσον. ἀναδιελίχθητι ὦ βασιλεῦ, ἀναστρέφων δὲ ταῦτα ἐν τῷ λογισμῷ σου, μετέρχου τοὺς δυσνοήτους λόγους τῶν μαντευμάτων τῆς Κασσάνδρας. ἀνιχνεύων ὅτι [10] σοι ἄγει κατ' ἴχνος ἡ ἀληθὴς καὶ φανερὰ ὁδός. * εἰ δὲ εἰς μῆκος ὁ λόγος ἔλθοι, συγγνωμόνει, * πολλὰ γὰρ εἶπε μὴ ἡσυχάζουσα. καὶ σὺ μὲν ἄκουε, ἐγὼ δ' ἀπάρξομαι λέγειν. ἡ μὲν ἡμέρα ἤδη ὑπηύγαζεν, ἐξ Ὠκεανοῦ ἀνατέλλουσα, οἱ ναῦται δὲ οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου λύσαντες τὰ ἀπόγεια, καὶ ἀνασπάσαντες τὰς ἀγκύρας, καὶ πετάσαντες τὰ ἱστία, κώπαις τὴν θάλασσαν ἔπληττον. ἐφέροντο δὲ πλέοντες ἀρκτικοῦ πνέοντος ἀνέμου ἐκεῖθεν τῶν Καλυδνῶν, ἅπερ εἰσὶ Τρωϊκὰ νησίδρια. ἡ δὲ Κασσάνδρα ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ πετρωρόφου αὐτῆς θαλάμου τὰ κατὰ Τροίαν ἀπήρχετο Σφιγγωδεῖν οὕτως. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκούντως ἐξῄτηται. λέξωμεν δὲ καὶ περὶ τῆς ἐπιγραφῆς. διὰ τί Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα [11] ἐπιγράφει τὸ παρὸν ποίημα; πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν λοιπῶν τοῦ Λυκόφρονος συγγραμμάτων. εἴπομεν γὰρ, ὅτι [12] ξδʹ ἢ μςʹ τραγῳδιῶν ἐποίησε δράματα. Κασσάνδρα λέγεται, παρὰ τὸ κάσιν ἀνδρεῖον ἔχειν τὸν Ἕκτορα. Αἰολικῶς δὲ γράφεται διὰ δύο σσ. Ἀλεξάνδρα δὲ, παρὰ τὸ ἀλύξαι καὶ ἐκφυγεῖν τὴν ἀνδρῶν συνουσίαν. ἢ παρὰ τὸ ἀλέξειν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ἤτοι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῶν χρησμῶν. ταῦτα δὲ καὶ ψυχρά εἰσιν, ὅμως διά τινας τῶν μωρῶν τῶν τὰ τοιαῦτα λῆρα ἀπαιτούντων, γραπτέον καὶ ταῦτα. ὡς καὶ τὸ διότι λέγεται Λυκόφρων, διὰ τὸ αἰνιγματωδῶς καὶ πανούργως λέγειν, καὶ γὰρ οἱ λύκοι πανοῦργοι. περιέχει τόδε τὸ ποίημα χρησμοὺς, καὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλέος ἱστορίαν, μέχρι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν [13] παρεμπλεκομένην, καὶ ἄλλας ποικίλας ἱστορίας. νοητέον κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν, τὸν Πρίαμον ἠρωτηκέναι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἡ Κασσάνδρα ἀπεφθέγγετο. τὸν δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα. προλογίζεσθαι δὲ ὁ Πρίαμος ἐμφαίνεται. ἐκβάλλεται δὲ παρά τισι τὸ προοίμιον. οὐδὲ γὰρ φαίνεται ἐξ αὐτῶν ὁ Πρίαμος. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. Ἀπόλλων ἐρασθεὶς Κασσάνδρας, ἐδίωκεν αὐτήν, αὕτη δὲ ὑπ' αὐτοῦ καταλαμβανομένη, ᾐτήσατο ἵνα δῷ αὐτῇ τὴν μαντικὴν, ὑποσχομένη καὶ τὸν γάμον. τοῦ δὲ θεοῦ παρασχόντος, τοὺς γάμους αὐτῷ [14] ἀντενεύσατο, ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ θεὸς, τὴν μαντικὴν ὡς θεῖον ὂν δῶρον, ἀπ' αὐτῆς οὐκ ἀφείλετο. ἀπιστεῖσθαι δὲ αὐτὴν ἐποίησεν, μαντευομένην τὰ ἀληθῆ, καὶ ὡς μαινομένην ἡγεῖσθαι.

EMENDATIONES.

1 Codex uterque *MSS.* legit καὶ ἕτερα, quæ quidem lectio nihil in se absurdi continet: Mihi tamen videtur antiquam lectionem non incommode retineri posse. nihil ergo mutavi. 2 Hæc omnia, ut annotavit *Nic. Gerbelius*, in parenthesi sunt legenda, (quod in prioribus editt. omissum est) ut illud ὁ Ἀνδρομάχου Βυζάντιος cum priore Ὅμηρος ὁ νέος &c. cohæreat. Nam junior ille Homerus Byzantius Grammaticus fuit, & Tragicus septem Pleiadibus adnumeratus; cujus tamen μεʹ. Tragœdias *Tzetzes* noster νζʹ. fuisse voluit. Verum in numeris apud Græcos lubricus & facillimus est lapsus. *Suidas.* Ὅμηρος Ἀνδρομάχου (lege Ἀνδρομάχου) καὶ Μυροῦς Βυζαντίας, γραμματικὸς καὶ τραγικὸς ποιητής. διὸ συνετάχθη τοῖς ἑπτὰ, οἳ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι καὶ ἐκλήθησαν τῆς Πλειάδος, ἤκμαζεν Ὀλυμπιάδι εἰκοστῇ τετάρτῃ (lege ἑκατοστῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ, illa enim Olympias in tempora Ptolomæi Philadelphi, sub quo floruerunt Pleïades, incidit) ἔγραψε δὲ τραγῳδίας μεʹ. 3 Ita locum illum emendavi, μεθατρέχωσιν εἰς αὐτὸν habent *impressi* Codd. μεθατρέχουσιν εἰς αὐτὸν *Seld.* μεθατρέχουσι τινες εἰς αὐτόν. *Bar.* Ego ex utroque lectionem meam concinnavi. 4 Κατωτέρω reposui ex utroque *MSS.* pro κατώτερον. 5 Ἀνερράγη reposui ex *Seld.* pro ἐνεῤῥάγη 6 Δύμαντος reposui ex utroque *MSS.* pro Κύμαντος, Hecuba enim dicitur Dymantis filia apud *Homerum*; Cissei autem apud *Euripidem*, quem secutus est *Virgilius*. 7 Ita restitui ex *Bar.* ἄριστον μάντιν αὐτὴν ποιῆσαι *Seld.* ἄριστον εἰς τὴν μάντιν ποιῆσαι. *impressi* Codd. 8 Ὅσων τι αὐτὸς reposui ex *Bar.* cum prius scriptum esset ὅσα τινες αὐτός. 9 Ἀποκνήσῃς reposui ex *Seld.* pro ἀποκνήσεις. 10 Σοὶ reposui ex *Seld.* pro σε. * Hæc inserui ex *Seld.* quæ, licet prius dicta, repetenda tamen videntur, ut facilior & aptior sit sequentium cum præcedentibus connexio. 11 Ἐπιγράφει reposui ex *Bar.* pro ἐπιγράφη 12 Iterum habet ξδʹ ἢ ξςʹ. Codex *Bar.* 13 Prius scriptum fuit παρεμπλεκομένας, καὶ ἄλλας ποικίλας ἱστορίας. 14 Ἀντενεύσατο reposui pro ἀνένευσε, quod rectius videtur. nisi forte mavis ἀνενεύσατο.

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
  Ῥηϊδίως προμόλῃς ἐς φάος αἴκε τύχῃς.
Τοίοις γὰρ Πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθοις,
  Αγγελος οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχις.
Εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας. ἦν δὲ
  Νῆϊς ἔφυς μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.

Ad Librum LYCOPHRONIS, explicatum ab ISAACIO ZEZE, Tetraſtichon.

Βίβλος μὲν τελέθουσα Λυκόφρονος ᾀσματακόμπου
Ην ἀλαὸς προπάροιθεν, ἀδερκέα δέργματ' ἔχουσα,
Νῦν δέ με δορκαλέην ἑρμείῃ θῆκατο τέχνῃ,
Ζέζης Ισαάκιος εὔστροφα πείσματα λύσας.

ΛΥΚΟ-

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ

[a] ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

LYCOPHRONIS

CHALCIDENSIS

ALEXANDRA.

ΛΕξω τὰ πάντα νητρεκῶς [b] ἅμ' ἱστορεῖς,
Ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης. ἢν δὲ μηκυνθῇ λόγος,
Σύγγνωθι δέσποτ'. [c] οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη
Ἔλυσε χρησμῶν ὡς πρὶν [d] αἰόλον στόμα,
Ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοὴν,

DIcam omnia clare, de quibus me interrogas,
A summo principio: si vero producatur oratio,
Ignoscas Here. Nec enim modesta virgo
Resolvit oraculis os varium, sicut antea,
Sed immensum fundendo confusumque clamorem,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Κασσάνδρα. b Al. ἅ μοι ἱστορεῖς al. ἀλλ' ἱστορεῖ. c Quidam distinguunt post κόρη. & particulam negativam οὐ connectunt voci ἥσυχος, Ego vero sine distinctione legendum puto, & particulam negat. verbo ἔλυσε conjungo, *Scholiastem* in hoc secutus. d Αἴολον MS. *Seld.* vide Notas.

ΣΧΟΛΙΑ.

ΛΕξω.] τοῦτο ῥῆμα καὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος παρεπιγραφὴ καλεῖται, ὅτι ὁ ἄνωθεν οὐκ ἐμφαίνεται, δείκνυται παρεπιγραφόμενον ἐκ τῆς κειμένης γραφῆς. οὐδὲ ὁ Πρίαμος ἐνταῦθα μὲν οὐ φαίνεται ἐρωτῶν ἐκ δὲ τῆς λέξεως δηλοῦται λοιπὸν, ὅτι προσηρώτησεν. αὐτὸς ὁ τρόπος, ὡς ἔφην, καὶ τὸ ῥῆμα παρεπιγραφὴ λέγεται. οἱ δὲ τὸ προοίμιον ὀβελίζειν πειρώμενοι, δοκοῦσί μοι καὶ τοὺς ποιητικοὺς τρόπους ἠγνοηκέναι. Τὰ πάντα.] ποῖα ταῦτα; ἃ ἀκούσας ἐκ τῆς Κασσάνδρας ἐν μνήμῃ φέρω. Νητρεκῶς.] ἀληθῶς· παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ [1] τρέω, τὸ φοβοῦμαι. οἱ γὰρ τἀληθῆ λέγοντες οὐ δειλιῶσι κατάγνωσιν, ὡς οἱ ψευδόμενοι. Ἅ μ' ἱστορεῖς.] τελείως λέγεται, ἅ με ἱστορεῖς, τὸ δὲ με ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ μοι. καὶ τὰ [2] φωνήεντα δὲ μακρὰ χωρίζουσιν οἱ ποιηταὶ καὶ ῑ, καὶ ῡ, καὶ ᾱ, καὶ ἕτερα τοιαῦτα γράμματα, ὡς τὸ ποσσ' ἀπαλοῖσιν, ἀντὶ τοῦ ποσίν. συντάσσεται γοῦν ὡς ἔφην τελείως, ἅμ' ἱστορεῖς· ἤτοι ἃ ἀνερωτᾷς, ἢ ἃ μοι ἱστορεῖς κατὰ συναλοιφήν. οὐ δεῖ στίζειν εἰς τὸ νητρεκῶς, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς λέγειν τὸ, ἀλλ' ἱστορεῖ, ἤτοι ἱστορῶν καὶ ἀκούων μάνθανε. Ἅ μ' ἱστορεῖς] τρία μὲν εἴδη συναλοιφῆς ἁπλᾶ, καὶ δ' σύνθετα. ἁπλᾶ μὲν, ἔκθλιψις, κρᾶσις, καὶ συναίρεσις· σύνθετα δὲ, ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις, ἔκθλιψις καὶ συναίρεσις, κρᾶσις καὶ συναίρεσις, καὶ ἔκθλιψις κρᾶσις καὶ συναίρεσις. ἁπλᾶ μὲν ἔκθλιψις, ὡς τὸ οὐχὶ οὕτως, οὐχ οὕτως. κρᾶσις δὲ, ὡς τὸ ἐποιήσαο ἐποιήσω. καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ πάϊς παῖς. σύνθετα δὲ, οἷον ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις, ὡς τὸ κἀγὼ, καὶ ἐγώ. ἔκθλιψις καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ ἐμ' ὑπ' ἐδωλῶν. κρᾶσις δὲ καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ ᾡπόλος, ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος. ἔκθλιψις δὲ καὶ κρᾶσις, ὡς τὸ κᾆτα καὶ εἶτα, καὶ ᾡπόλοι, ἀντὶ τοῦ οἱ αἰπόλοι. Μηκυνθῇ.] μακρὸς μακρυνθῇ, καὶ Ἰωνικῶς μηκρυνθῇ, καὶ ἐκθλίψει τοῦ ρ Αἰολικῶς μηκυνθῇ. Ἥσυχος κόρη.] ἡ ἡσυχεστάτη, ὡς ἁρμόδια γὰρ καὶ γυναιξὶν ἡ σιωπή, μάλιστα γε μόνον παρθένοις, ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησί. Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει. * Ἄλλως. διχῶς τοῦτο. ἢ γὰρ οὕτως, οὐ γὰρ ἥσυχος ὑπάρχει ἡ κόρη, καὶ στίζει ἐνταῦθα. ἢ οὕτως, οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη ἔλυσε καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν χρησμῶν αἴολον στόμα ὡς πρίν. * Αἴολον.] τὸ ποικίλον, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ Αἰόλου πολυτρόπου ὄντος ὡς καὶ τὸ [3] δαιδάλειον ἀπὸ τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ Δαιδάλου. αἴολον δὲ στόμα εἶπε, διὰ τὴν ποικιλίαν καὶ στροφὴν τῶν αὐτῆς χρησμῶν. Στόμα.] παρὰ τὸ τέμνειν τὰ σιτία. Ἄσπετον.] πολλὴν, ἀπαρακολούθητον, ἐκ τοῦ σπῶ τὸ ἀκολουθῶ, ὃ μεταλαμβάνεται, ἣν οὐ δύναταί τις λαβεῖν καὶ νοῆσαι. ἢ [4] ἥντινα οὐ δύναταί τις παρακολουθῆσαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν λεγομένων. Χέασα] τροπικὴ λέξις καὶ μεταφορικὴ, ἀπὸ τῶν χεομένων ὑδάτων.

EMENDATIONES.

1 Τρίω habent MS. *Baroc.* & *Phavorinus* Lexicographus. 2 Prius scriptum fuit εἰς φωνήεντα, Ego vero praepositionem delevi, ex fide *Seld.* * Quae stellulis interposita sunt, inserui ex *Baroc.* Quinetiam eadem fere in MS. *Seld.* occurrunt margini, paginae adscripta. 3 Mallem δαίδαλον ex fide utriusque MSS. Codd vel δαιδάλεον. 4 Ἥντινα reposui pro ἅτινα, ex fide utriusque MSS. Codd.

[a] Δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα,	Laurivoro vaticinata est ore,
Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη·	Nigræ Sphingis vocem imitans.
Τῶν, ἅσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω,	Quorum quæcunque in mente & memoria habeo,
Κλύοις ἄν [b] ὦ 'ναξ, κἀναπεμπάζων φρενὶ	Audias, Rex, reputansque animo
Πυκνῇ, [c] δίοιχνε δυσφάτους αἰνιγμάτων	Sagaci, transcurre obscuras ænigmatum
Οἴμας τυλίσσων, ᾗπερ εὐμαθὴς τρίβος	Scrutando cantiones, qua facilis semita
Ὀρθῇ κελεύθῳ τἀν [d] σκότῳ ποδηγετεῖ.	Recto itinere tenebrosa deducit.

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Δαφνοφάγων. Δάφνην φάγων *Cal.* Δαφνηφάγων habet quidem *Seld.* isti tamen ω superscribitur ο eadem, ut videtur, manu. b Ὦναξ *Bar.* ὦ ἄναξ *Seld.* c Διόιχνει videtur legisse *Theodorus Beza*, quod exp. *pervestiga*, ad D. *Lucæ* Evang. cap. 1. com. 7. d Σκότει *Seld.*

Δαφνηφάγων.] μαντικῶν, ἢ [1] μαντικῶν ἐκ λαιμῶν. λήρησι δὲ, ὅτι οἱ μάντεις, δάφνας ἐσθίοντες ἐμαντεύοντο, ἵνα καὶ τῇ ὀπωπῇ καὶ τῇ ὀσφρήσει γανύμενος ὁ θεὸς, ἀντιδίδωσιν αὐτοῖς τὰς θεοπροπίας χαίρων, ἅτινα ἡ ἱστορία ἡμῖν δηλώσει. Λάδων ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμὸς, τῇ Γῇ συγγενόμενος, ἐγέννησε παῖδα ὀνόματι Δάφνην, πάνυ ὡραίαν τὸ εἶδος. [2] ταύτης ἐρασθεὶς ὁ Ἀπόλλων, ἐδίωκεν αὐτήν. ἡ δὲ συλλαμβάνεσθαι μέλλουσα, ηὔξατο τῇ μητρὶ αὐτῆς Γῇ. ἡ δὲ χανοῦσα, ὑπεδέξατο αὐτήν. ἡ Γῆ δὲ τὸν Ἀπόλλω παραμυθουμένη, ὁμώνυμον τῇ κόρῃ φυτὸν ἀνέδωκεν, ὃ καὶ δάφνη καλεῖται· ἔστι δὲ ἀειθαλὲς, καὶ μηδέποτε μαραινόμενον, ἐπειδὴ καὶ ἡ κόρη ἄφθαρτος ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔμεινεν. Ἀπόλλων δὲ συνείρας στέφανον ἐκ τῶν τοῦ φυτοῦ φύλλων, ἐστεφανώσατο [3] διὰ τὸν τῆς ὁμωνύμου κόρης ἔρωτα. ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος στέμματα ἀπὸ δάφνης ἦσαν κατεσκευασμένα. ὅθεν ληροῦσιν ὅτι καὶ οἱ μάντεις διὰ εὐφροσύνην Ἀπόλλωνος δάφνην ἤσθιον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ ληρώδη καὶ μυθικά. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. οἱ χρησμολόγοι καὶ μάντεις στεφάνους δάφνης φοροῦντες, ὡς ἀειθαλοῦς ὄντος τοῦ φυτοῦ, καὶ ἀλεξικάκου, καὶ οὕτω τοῖς χρήζουσι τοὺς χρησμοὺς λέγοντες, καὶ λαμβάνοντές τι ἐξ αὐτῶν, καὶ οὕτω διαστρεφόμενοι, εἰς μῦθον ἐτέθησαν, ὅτι δαφνηφάγοι εἰσὶν, ἤτοι ἐκ τοῦ στεφανοῦσθαι δάφνῃ, καὶ λέγειν χρησμοὺς ἔχουσι τὰς τροφάς. Φοίβαζεν.] ἐμαντεύετο, ἀπὸ τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνος. τὰ γὰρ θεῖα, καθαρὰ καὶ ἀληθῆ. φοῖβον γὰρ, τὸ καθαρὸν καὶ λευκόν. Σφιγγὸς κελαινῆς.] σκοτεινῆς, διὰ τοὺς φόνους, ἢ τὰ αἰνίγματα. τὴν δὲ Σφίγγα λέγουσιν ἔχειν εἶδος ἔμπροσθεν μὲν λέοντος, ὄπισθεν δὲ ἀνθρώπου, γυπὸς ὄνυχας, πτέρυγας ἀετοῦ, καὶ τοιαῦτα τεράστια. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. αὕτη λῃστεύουσα παρὰ τὴν Μοάβην χώραν [4] Θηβῶν, καὶ τὸ Φίκιον ὄρος, καὶ ἀνῄρει τοὺς παριόντας· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τὸ ταύτης αἴνιγμα, τοῦτον ἠλευθέρου. πάρεργον δέ ἐστι καὶ περισσὸν λέγειν καὶ τὸ αἴνιγμα, ὡς πᾶσι δῆλον. εἰ δὲ καὶ τοῦτο θέλει τις μαθεῖν μὴ γινώσκων, ἔστι τόδε· Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία μορφὴ, Καὶ τρίπον. ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν Ἑρπετὰ γίνονται, ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον, Ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ, Ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει [5] αὐτοῦ. ἐμυθεύσαντο γοῦν αὐτὴν λέαιναν, διὰ τὸ φονικὸν, ὄνυχας γυπὸς ἔχειν, διὰ τὸ ἁρπακτικὸν, πτέρυγας ἀετοῦ, διὰ τοὺς σὺν αὐτῇ λῃστεύοντας, πανταχοῦ περιτρέχειν συντόμως, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς ὁδεύοντας· ταύτην ὁ Οἰδίπους ἀνεῖλεν, ἀπελθὼν μεθ' ἑτέρων, ὡς δῆθεν χρήζων συλλῃστεύειν αὐτῇ. καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ὄνῳ θεὶς, κατήγαγεν εἰς Θήβας, καὶ ἔδειξε τοῖς Θηβαίοις, καὶ δῶρον εἴληφε τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μητέρα γυναῖκα, ὡς ἀγνοῶν. Ἅσσα.] καὶ ἅττα, ἀντὶ τοῦ ἅ τινα, δύο μέρη λόγου, δασύνεται. ἄττα δὲ ἀντὶ τοῦ τινὰ, λέγουσιν ὅτι ψιλοῦται. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο δασύνειν δοκεῖ. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τροφεῦ, λέγω ψιλοῦται. Θυμός.] παρὰ τὸ θύειν τὸ αἷμα, θύαιμος, καὶ θυμός. Κλύοις.] ἀντὶ τοῦ κλῦθι, Ἀττικῶς. τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ προστακτικοῦ. Ὦναξ] [6] ἄναξ, Δωρικῶς, ὀξυτόνως. τὸ γὰρ α, οἱ Δωριεῖς εἰς ω τρέπουσι, τὸν ἄνθρωπον ὤνθρωπον λέγοντες, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτω καὶ τὸ ἄναξ, ὤναξ. εἰ δέ ἐστιν Ἀττικὴ συναλοιφὴ ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ, περισπᾶται διὰ τὸ ω τῆς κλητικῆς. ἔχει δὲ καὶ μακροῦ ὀξεῖαν τοῦ ἄναξ, καὶ εἰς τὸ ω ψιλὸν, τοῦ ἐκθλιβέντος α. Πεμπάζειν.] κυρίως τὸ κατὰ πέντε, πέντε μετρεῖν. νῦν δὲ τὸ πεμπάζων, ἀντὶ τοῦ ἀναλογιζόμενος κεῖται. * καὶ ἔστιν ἡ φωνὴ Αἰολική. * Φρενὶ πυκνῇ.] [7] φρενιμωτάτῃ. Διοίχνει.] πορεύου, διέρχου. ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ νόει. Δυσφάτους.] δυσλέκτους, δεινάς. Αἰνιγμάτων] αἰνίγματα καλεῖ, τὰ χρησμοδοτήματα τῆς Κασσάνδρας. Οἴμας τυλίσσων.] ὁδοὺς ἀνελίσσων, κἀνταῦθα τροπικῶς. οἴμους καὶ ὁδοὺς λέγω τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων τῆς Κασσάνδρας, ἢ οἴμας τὰς ᾠδάς. οἶμος γὰρ ἡ ὁδὸς, οἴμη δὲ ἡ ᾠδή. Ἥπερ εὐμαθὴς τρίβος.] ῥητορικῶς πάνυ τὴν τροπὴν ἐφύλαξεν, καὶ ὡς μὲν ὁδοῦ λέγω πέρασιν, τρίβον, καὶ ποδηγίαν, τὴν ἀνερεύνησιν, καὶ μάθησιν τῶν λόγων τῆς Κασσάνδρας. * αὕτη γὰρ, φησὶν, ἡ ὁδὸς, καὶ τὰ ἐν σκότει, καὶ ἀφανῆ ὄντα, εὑρίσκει. τὸ δὲ ποδηγετεῖ ἀπὸ τῶν κυνῶν μετενήνεκται, ἕπονται γὰρ οἱ κύνες τοῖς τῶν θηρίων ἴχνεσιν ἐν τοῖς κυνηγεσίοις. τινὲς δὲ προστακτικῶς ἀναγινώσκουσιν, ὅπου τις εὐμαθὴς τρίβος ἡ ὁδὸς ἐπὶ τὰ σαφῶς ἔχοντα ἄγει. * Εὐμαθὴς τρίβος.] πασίγνωστος ὁδός. Ὀρθῇ κελεύθῳ.] ἀπλανεῖ πορείᾳ. Τἀν σκότῳ ποδηγετεῖ.] φανεροῖ καὶ σαφηνίζει τὰ δεινὰ καὶ δυσνόητα.

EMENDATIONES.

1 Μαντικῶν reposui ex *Phavorino*, & utroque Codd MSS. cum prius scriptum esset μαντικοί, nullo sensu. *Scholiastes* autem lectionis diversitatem videtur hic agnoscere; dicit enim Δαφνηφάγων. μαντικῶν· ἢ (subintellige δαφνηφάγων) μαντικῶν &c. 2 Ταύτης reposui pro ταύτην consentiente utroque MSS. Nam ἐράω cum accusativo personæ, aut rei amatæ vix aut raro construitur: & quod Lexicographi citant ex *Platonis* Symposio, ἐρᾶν ἔρωτα καλόν, non huc pertinet. 3 Διὰ τὸν τῆς ὁμωνύμου κόρης ἔρωτα reposui ex fide utriusque MSS. cum prius scriptum esset διὰ τὴν τῆς ὁμωνυμίας ἔρωτα. 4 Θηβῶν reposui pro κιβῶν ex *Seld.* 5 Αὐτοῦ reposui ex *Seld.* pro αὐτῶν. 6 Prius scriptum fuit ὦναξ. ὦ ἄναξ Δωρικῶς. Ego vero reposui ὦναξ. ἄναξ, Δωρικῶς ex *Seld.* ὦναξ enim (ut postea *Scholiastes*) Dores dicunt pro ἄναξ. Attici vero pro ὦ ἄναξ * Hoc addo ex *Bar.* 7 Φρενιμωτάτῃ reposui ex *Bar.* pro φρενιμωτάτη. * Hæc inserui ex *Bar.*

Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας,	Ego verò valuam extremam solvens à fune,
Ἄνειμι λοξῶν ἐς διεξόδους ἐπῶν,	Aggredior obliquorum cursum verborum,
Πρώτην [a] ἀράξας νύσσαν, ὡς πτηνὸς δρομεύς.	Prima pulsans tanquam cursor velox repagula.
Ἠὼς μὲν [b] αἰπὺν ἄρτι [c] Φηγίου πάγον	Aurora quidem altum Fagii jugum
Κραιπνοῖς [d] ὑπερπόλατο Πηγάσου πτεροῖς,	Celeribus jam supervolabat Pegasi alis,
Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι τῆς Κέρνης πέλας	Tithonum in cubili prope Cernen

VARIANTES LECTIONES.

a Ἀράξας Bar. observa hic *Scholiastem*, & ex antiquioribus edit. nonnullas hunc versum priore loco posuisse, ante Ἄνειμι &c. Sed non multum interest utrum hoc vel illo colloces, cum sensus integer prorsus & idem maneat. b Αἰπὺν non agnoscit Bar. c Al. Φαγίου. d Al. ὑπὲρ ποτᾶτο.

Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα.] ἐπ' ἄλλην τροπὴν μεταβέβηκε θεατρικῶν καὶ ἱππικῶν ἀγώνων. καὶ φησίν· ἐγὼ δὲ τὴν ἄκραν, ἤτοι τὴν πρώτην βαλβῖδα, τὴν ἀφετηρίαν, τὸ κάγκελλον σχάσας, καὶ ἀνοίξας διὰ τῆς μηρίνθου, ἤτοι τῆς σχοινίου, ἀνέρχομαι εἰς τὰς διεξόδους, καὶ ὁδοὺς τῶν λοξῶν λογίων τῆς Κασσάνδρας. Πρώτην ἀράξας νύσσαν.] τὴν πρώτην νύσσαν, καὶ ἔκβασιν, καὶ ἀπαρχὴν, καὶ τὸ προοίμιον ἀράξας, ἐπικρατήσας, κλυπήσας, τουτέστι ῥητορικῇ μεγαλοφωνίᾳ ἀπαρξάμενος τρέχειν τοῖς λόγοις, ὡς πτερωτὸς καὶ ταχὺς δρομεύς. νύσσα λέγεται καὶ ἡ ἀφετηρία, καὶ ἡ ἀπαρχὴ τοῦ δρόμου, παρὰ τὸ νύσσω, τὸ διεγείρω καὶ πτερώσκω. ἐν γὰρ τῇ ἀφετηρίᾳ τῶν ἱππικῶν τοὺς μὲν ἵππους κεντοῦσιν οἱ παρεστῶτες σιδηροῖς κέντροις, ὡς ἂν ὀξυτέρως ἐκπηδήσωσι τῇ πληγῇ. τοὺς δὲ πεζοὺς, λύγοις νύττουσι καὶ παραινοῦσι. καὶ αὐτοὶ δὲ μόνοι ἑαυτοὺς νύττουσιν εἰς δρόμον. καὶ οὕτω μὲν ἡ ἀφετηρία νύσσα καλεῖται. ὁ δέ γε καμπτὴρ νύσσα λέγεται, παρὰ τὸ νεύω νεύσω, [1] νεῦσα, καὶ νύσσα. νεύουσι γὰρ παρὰ τὸν καμπτῆρα, καὶ κάμπτουσιν. Ἄνειμι λοξῶν.] τουτέστιν ἀνέρχομαι, καὶ ἀπάρχομαι λέγειν τὰ λοξὰ ταύτης χρησμῳδήματα, τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα ῥητορικόν ἐστι, καλεῖται δὲ προαναφώνημα, καὶ ὑπόσχεσις, καὶ προκατασκευὴ, καὶ προκατάστασις, καὶ προσοχὴ, καὶ προδιήγησις. προαναφωνεῖ γὰρ, καὶ ὑπισχνεῖται, καὶ προκατασκευάζει, ὅτι λοξῶς, καὶ αἰνιγματωδῶς, καὶ δυσκόλως μέλλει γράφειν τὰ τῆς διηγήσεως τοῦ ποιήματος. διὰ τί δὲ τοῦτο μέλλει ποιεῖν; κατὰ μίμημα τῆς Κασσάνδρας, ὥσπερ ἐκείνη λοξῶς ἐλάλει καὶ σκολιῶς. δεῖ γὰρ τὸν ῥήτορα, καὶ ποιητὴν ἀπομιμεῖσθαι τὰ ἤθη τῶν προκειμένων προσώπων, καὶ μὴ ἀνηθοποίητον εἶναι, καθάπερ ὁ Εὐριπίδης φιλοσοφοῦσας ἐπάγων ἐνίοτε βαρβάρους γυναῖκας, καὶ δούλους δεσπόταις [2] τραχύτατα ἀντιλέγοντας, καὶ βασιλεῖς προσαιτοῦντας μετὰ σπυρίδων, ἢ πήρας, ὅπερ οὐκ ἂν γένοιτο. τίς γὰρ οὐκ αἰδεῖται βασιλεὺς καὶ μετὰ βασιλείας καθαίρεσιν, σπυρίδα κατέχειν, καὶ ἄρτους ζητεῖν; ἢ τίς αὐτὸν οὐκ ἂν καὶ οὕτως ἐκστάντα, πάλιν ἐπίμνησε τῆς προτέρας ἐκείνης τύχης σκοπῶν; τοιαῦτα γοῦν πολλὰ φησὶν Εὐριπίδης· διὸ καὶ μεμπτέος ἐστὶν ἐν τούτοις, ὡς μὴ τηρῶν ἠθῶν τὴν καλλονὴν. τὸ δὲ μεῖζον, ὅτι καὶ ἐναντία πολλάκις ἑαυτῷ λέγει. Ἠὼς μέν.] ἐντεῦθεν ἀπάρχεται τῆς διηγήσεως, καὶ φησίν, ἡ ἡμέρα μὲν ἤδη τὸ Φήγιον ὄρος τοῦ Ὠκεανοῦ ὑπερεπέτατο, ἐποχουμένη τῷ Πηγάσῳ ἵππῳ, τὸν σὸν ἀδελφὸν Τιθωνὸν καταλιποῦσα παρὰ τὴν Κέρνην, ἥτις ἐστὶ νῆσος Ὠκεανῖτις. Ἠὼς χρηματίζεται τὸν ἀπὸ πρωΐας μέχρι τοῦ γεύματος καιρὸν, τὴν ὅλην ἡμέραν, καὶ τὸ ὑπὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα, ὡς ἐν τῷ, Ἠὼς δέ μοι ἐστὶν Ἡ δὲ δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. καὶ καθολικωτέρως αὐτὸ τὸ λέγειν ὄνομα θεοῦ καὶ ἡμέρας, ὥσπερ οἱ μυθογράφοι σωματοποιοῦντες θεὰν εἶπον, ὡς ἐπὶ τοῦ, Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων. Καὶ τὸ, ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα, ὡς τὸ, Ἔφθη δὲ ἠὼς, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ. Φήγιον.] ὄρος παρὰ τὸν Ὠκεανὸν, φηγοὺς, ἤτοι δρῦς ἔχον. τὸ δὲ φηγὸς ἡ δρῦς, παρὰ τὸ φάγω. πρὸ γὰρ εὑρέσεως ἄρτου, βαλάνους καὶ ἀκρόδρυα, τουτέστιν ὀπώρας, ἤσθιον οἱ ἄνθρωποι. Πάγον.] τὸ ἀκρωτήριον. Κραιπνὸν.] τὸ ταχὺ, παρὰ τὸ ἐφ' ὕψους, καὶ εἰς [3] κάραν πνέειν. Ὑπερποτᾶτο.] ὑπερεπέτετο. Πηγάσου πτεροῖς.] περιφραστικῶς, τῷ Πηγάσῳ. Ὅμηρος πανσόφως καὶ ἀλληγορικῶς φυσικώτερον γράφων, ἵππους Ἡμέρας φησὶ Λάμπον καὶ Φαέθοντα. οἱ δὲ νέοι, τῷ Πηγάσῳ ἐποχουμένην αὐτὴν εἰσάγουσι μυθικῶς, ὥσπερ καὶ ὁ Λυκόφρων. ἔχεται δὲ καὶ τοῦτο ἀλληγορίας, ἣν μετὰ τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἐρῶ. ὁ Πήγασος οὗτος ὁ μυθευόμενος ἵππος, λέγεται γεννηθῆναι τοιῶσδε. Σταλεὶς ὁ Περσεὺς ἐπὶ τὰς Γοργόνας, προστάξει τῆς Ἀθηνᾶς, τὴν Σθενὼ μὲν καὶ τὴν Εὐρυάλειαν ἀθανάτους οὔσας παρέδραμε. καρατομεῖ δὲ τὴν Μέδουσαν. ἐκ τοῦ τραχήλου δὲ ταύτης, ὅ, τε Πήγασος οὗτος ἵππος ἀνέθορεν, ὑπόπτερος ὢν, καὶ ὁ Χρυσάωρ ἄνθρωπος, χρυσοῦν ἄορ κρατῶν. Βελλεροφόντης δὲ ὁ Κορίνθιος, ὁ καὶ Ἱππόνοος καλούμενος, ἀνὴρ ὑπάρχων Φρυγίας, ἄκων ἀνελὼν τινὰ Κορίνθιον Βέλλερον, ἢ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Δηλιάδην, ἢ Πειρῆνα, ἢ Ἀλκιμένην, [4] ἐλθὼν εἰς Ἄργος πρὸς Προῖτον, καθαίρεται. Ἄντεια δὲ, ἡ καὶ [5] Σθενέβοια γυνὴ Προίτου, ἐρωτικῶς ἐπιμαίνη Βελλεροφόντῃ. ὡς δ' οὐκ ἐπείσθη συγγενέσθαι αὐτῇ, διαβάλλεται παρ' αὐτῆς Προίτῳ, ὡς πειράζων αὐτήν. Προῖτος δὲ αὐτοχειρίᾳ τοῦτον ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε, κατά τι παλαιὸν ἔθος ἐπικρατοῦν, τὸ μὴ τοὺς συμφαγόντας ἀλλήλοις ποτὲ παρ' ἀλλήλων θνήσκειν, εἰ μή τι τοῦτο ἀκουσίως συμβῇ. διὰ τοῦτο καὶ Προῖτος Βελλεροφόντην ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε. πέμπει δὲ αὐτὸν ἐς Λυκίαν, πρὸς Ἰοβάτην τὸν πενθερὸν, γράμματα δοὺς αὐτῷ κατ' αὐτοῦ, περιέχοντα τὴν τῆς Ἀντείας διαβολήν. καὶ ὁ Ἰοβάτης δὲ ὁμοίως ἐννέα ἡμέρας αὐτῷ συνεστιώμενος, ἐν

EMENDATIONES.

1 Prius scriptum fuit νεῦσαι, Ego reposui νεῦσα ex Bar. 2 Τραχύτατα lego cum Bar. potius quam τραχύτατοι, quod habent Impress. Codd. 3 Κάραν reposui ex Seld. pro κέραν. Bar. habet κάρα. Κραιπνὸς autem secundum Scholiastem dicitur q. καραιπνὸς, παρὰ τὸ εἰς κάραν πνέειν, nam quæ in sublimi ponuntur, supra capita nostra sunt. Quinetiam *Phavorinus* emendationem nostram confirmat. 4 Ἐλθὼν εἰς Ἄργος πρὸς Προῖτον, καθαίρεται. Ita emendavi locum hunc ex fide Bar. qui prius corrupte ferebatur, ἐλθὼν εἰς Ἄργους, Προίτου καθαίρεται. 5 Σθενέβοια Seld. Σθενέβοια Bar. Σθενέβοια Impress. Codd. habent.

τῇ δευτέρᾳ δὲ τὸ γράμμα δεξάμενος. ἐπεὶ μὴδ᾽ αὐτὸς εἶχεν αὐτὸν ἀνελεῖν διὰ τὸ συμφαγεῖν μετ᾽ αὐτοῦ, κελεύει τοῦτον ἀπελθεῖν, καὶ πολεμῆσαι Χιμαίρᾳ, εἶτα Σολύμοις, εἶτα Ἀμαζόσιν. οἱ θεοὶ δὲ τούτῳ ἐπτερωμένον ἵππον, ὃν φασι Πήγασον, ἀπεστάλκασιν. ᾧ ἐποχηθεὶς, τὴν Χίμαιραν ἀνεῖλε, μόλυβδον τῷ αὐτοῦ δόρατι ἐπιθεὶς καὶ ἐμβαλὼν τῷ ἐκείνης πυρπνέοντι στόματι, ὑφ᾽ οὗ πυρὸς ὁ μόλυβδος συντακεὶς, ἐκείνην ἀπέκτεινε. ἣν γὰρ προϊδόντα τινὰ τὸ πῦρ τῆς Χιμαίρας φυλάξασθαι, καθά φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ μυθικῶς. οὕτω γοῦν ἐκείνην ἀνεῖλε. τοὺς δὲ Σολύμους, καὶ τὰς Ἀμαζόνας πολέμῳ. ὑποστρέφοντα δὲ ἐνέδρᾳ Λυκίων ἔμελλεν αὐτὸν ἀνελεῖν, ὡς δὲ καὶ τοὺς τῆς ἐνέδρας ἀνεῖλεν, Ἰοβάτης αὐτὸν γαμβρὸν ἔσχεν ἐπὶ Φιλονόῃ τῇ θυγατρὶ, καὶ τελευτῶν, αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν καταλιμπάνει. Βελλεροφόντης δὲ, ὥς φασι, ἐπαρθεὶς τοῖς κατορθώμασι, ἠθέλησε καὶ τὸν οὐρανὸν τῷ Πηγάσῳ περιπολεῦσαι. Ζεὺς δὲ οἶστρον τῷ ἵππῳ τούτῳ βαλὼν, ἔπεισε τὸν Βελλεροφόντην ἀποσφαιρίσαι τῶν αὐτοῦ νώτων, καὶ καταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν. καὶ δὴ περὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον κατενεχθέντος Βελλεροφόντου καὶ περιπορευομένου τυφλοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως, ὁ Πήγασος ἄνω περιεπολεῖτο καὶ κάτω, ἡ γοῦν Ἡμέρα παρὰ Διὸς τοῦτον αἰτεῖται, ὡς ἂν ἐποχουμένη αὐτῷ τὸν ἡμερήσιον κύκλον βαδίζῃ. ταῦτα εἰσὶ τὰ ληρώδη καὶ μυθουργήματα. Ὅμηρος δὲ ἵπποις Ἡμέρας φησὶ Λάμπον καὶ Φαέθοντα. ἵππος δέ ἐστιν [1] Ἡμέρας, ἡ περιφέρουσα αὐτὴν ὀξεῖα τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ἐφ᾽ ἧς λάμπει καὶ φαίνει. καὶ ταῦτα μὲν τὰ Ὁμηρικά. περὶ δὲ Περσέως, καὶ Γοργόνων, καὶ Πηγάσου λεκτέον, Περσεὺς ὁ ἥλιός ἐστι, καὶ ἡ ὀξυκίνητος τοῦ οὐρανοῦ κίνησις. Ἀθηνᾶ δὲ, ὁ ἀὴρ, καὶ ἡ ἀναθυμίασις ἡ κινοῦσα τὸν οὐρανόν. ἐξ ἀναθυμιάσεων γὰρ κινεῖται κατά τινας. Περσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τὸ [2] περιττῶς στρέφεσθαι καὶ ὁρμᾶν. τοῦτον ἡ ἀερώδης ἀναθυμίασις αὕτη, πέμπει ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἤτοι τὴν θάλασσαν. καὶ τὸ σύστημα τῶν ὑγρῶν, Γοργόνα λεγομένην διὰ τὴν ταύτης κατάπληξιν. γοργὸν γὰρ, τὸ καταπληκτικόν. πέμπει δὲ τοῦτον, ἀνελεῖν τὴν Μέδουσαν, τὴν λεπτομερεστέραν οὐσίαν, ὡς ἐξισουμένην αὐτῷ, καὶ γὰρ ἡ πᾶσα θάλασσα ἀεροειδής ἐστι. τὸ δὲ λεπτότερον αὐτῆς εἰς ἀέρα μεταβάλλει. ὁ γοῦν Περσεὺς [3] ὁ ἥλιος οὕτω καλούμενος, κινούμενος τῇ οὐρανίῳ φορᾷ τὴν μὲν Σθενὼ καὶ τὴν Εὐρυάλειαν, ἤτοι τὸ δυνατὸν καὶ κατὰ μῆκος πλάτος τῆς θαλάσσης ἐκτεταμένον οὐκ ἀναιρεῖ, ἤγουν οὐ μεταστρέφει, οὐδ᾽ ἀνιμᾶται, ὡς ἀθάνατον, καὶ μὴ μεταστραφῆναι δυνάμενον. τὴν δὲ Μέδουσαν μόνην ὡς θνητὴν ἀναιρεῖ, πλήττων τῷ ξίφει· ἤτοι τὸ βασιλικώτατον καὶ λεπτὸν, τῇ ὀξείᾳ κινήσει μεταποιεῖ καὶ ἀνιμᾶται. τῇ δὲ καρατομίᾳ ἐκείνης, ἐκ τοῦ τραχήλου ὁρμᾷ Χρυσάωρ καὶ Πήγασος. ἀνιμωμένου γὰρ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέρος τὸ κεφαλαιῶδες, ὡς ἔφην, καὶ τὸ λεπτότερον, καὶ ἀτμῶδες, συμβαίνει τὸ βαρύτερον ἀναφερόμενον, πάλιν κάτω πηγάζειν καὶ χέεσθαι, ὃ καὶ Πήγασον ὠνομάκασι, διὰ τὸ κατωφερὲς, κατωφερῆ γὰρ τὰ ἄλογα. τὸ δὲ λεπτομερέστερον εἰς τὸ αἰθερωδέστερον, καὶ ἔτι εἰς τὸ πυρῶδες μεταβάλλειν, ὅπερ καὶ Χρυσάορα κεκλήκασι. τούτῳ γοῦν τῷ ἐξ ὕδατος Πηγάσῳ ἀναφερομένῳ τῇ κινήσει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῇ ἡλιακῇ ἀνιμήσει ἐποχουμένη, συναναφέρεται ἡ ἡμέρα. σφαιροειδὴς γάρ ἐστιν ὁ οὐρανὸς, καὶ κινεῖται ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς, συμπεριφέρων αὐτῷ τὸν ἥλιον. ὑπὸ ἡλίου περιδινηθέντος εἰς τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον, γίνεται νύξ. ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπὸ θάλασσαν καὶ γῆν εἰς τὸ ἄνω ἀναδραμόντος ἡμισφαίριον, ὅθεν καὶ τοὺς λεχθέντας πηγαίους ἀτμοὺς ἀνασπᾷ, ἡμέραν ἐργάζεται· οὕτως ἡμῖν δοκεῖ τοῖς Τζετζίοις ἔχειν ταῦτα τὰ μυθουργήματα, τούτῳ τῷ Πηγάσῳ, τὴν ἡμέραν ὀχεῖσθαι, οὐ τῷ [4] Βελλεροφόντῃ. κἀκεῖνος δὲ ἐκ τῆς ἵππος, οὐ γάρ ἐστιν ὅπου τις ἐπτερωμένον ἵππον εὑρήσειν, ἀλλὰ πλοίῳ ἐμβὰς οὗ πτερὰ τυγχάνει τὰ λαίφη. Πήγασος δὲ ἡ κλῆσις, ὡς διὰ τῶν πηγαζόντων ὑδάτων νηχομένου, τὴν Χίμαιραν ἀναιρεῖ, τὴν τρικέφαλον καὶ [5] πυρίπνουν, ὅπερ ἀλληγορεῖται ῥητορικῶς. ἡ Χίμαιρα γὰρ ἦν γυνὴ, θυγάτηρ Ἀμισωδάρου, περὶ τόπον Λυκίας τυπαρχοῦντος. αὕτη ἀδελφοὺς ἔσχηκε δύο, Λέοντα καὶ Δράκοντα, οἳ καὶ τὰς τῆς Λυκίας εἰσβολὰς κατέχοντες, μετ᾽ αὐτῆς καὶ τῶν ὑπ᾽ αὐτοὺς ἀνῄρουν τοὺς παριόντας. διὰ γοῦν τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν τρικέφαλον θηρίον τούτους ἐκάλεσαν. διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν καὶ δραστήριον, πυρίπνουν. τούτους γοῦν Βελλεροφόντης νικήσας, μόλυβδον ἐμβάλλει τοῖς αὐτῶν στόμασι, τουτέστι χαλινὸν δουλείας. πρόσθεν δὲ ὁ λέων ἐπολέμει, ἐκ τῶν ὄπισθεν ὁ δράκων, κατὰ μέσον δὲ ἦν ἡ χίμαιρα, ὡς ἐκείνων ἀσθενεστέρα· ἢ καὶ ἁπλῶς τὴν Χίμαιραν νοητέον, ὡς Ὅμηρος ὑπεμφαίνει μικρὸν, τοὺς Σολύμους, ἔθνος μάχιμον, οὓς εἰκάζει καὶ λέοντι, διὰ τὸ κατὰ πρόσωπον γενναιότατα μάχεσθαι. τὰς Ἀμαζόνας, ἃς εἰκάζει χιμαίρᾳ, ἤτοι αἰγὶ, διὰ τὸ κρημνοβατεῖν αὐτὰς δίκην αἰγῶν, καὶ ἐν κρημνοῖς κατοικεῖν. τὴν δὲ ἐνέδραν τῶν Λυκίων τὴν κατ᾽ αὐτοῦ, διὰ τὸ λαθραῖον, ὄφιν ἐκάλεσε. Πηγάσου πτεροῖς.] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν καὶ ὕδωρ ἡμισφαιρίου σὺν τῷ ἡλίῳ ἀνῆλθεν ἡ ἡμέρα ἐκ τῶν μερῶν τοῦ ἑῴου ὠκεανοῦ, Πηγάσου πτεροῖς εἶπεν. ἡ δὲ τοῦ Βελλεροφόντου οὐρανόθεν ἐκ τοῦ Πηγάσου ἀποσφαίρισις, τοῦτό ἐστιν· ἐπαρθεὶς τοῖς ἀνδραγαθήμασιν, οἷς τῷ πλοίῳ ἐκείνῳ εἰργάσατο, ἔδοξέ τις ἡμίθεος εἶναι, καὶ ὑψηλότερα τοῦ αἰθέρος ἐφρόνει. ἀντιπεσούσης δὲ τῆς εἱμαρμένης αὐτῷ, ἣν Ὅμηρος Δία φησὶν, ἄφνως ὁ εὐτυχὴς ἐκεῖνος ὁ ἐξ ὑπάτου χρόνος, δυστυχέστατος κατεφαίνετο. ἀποβαλὼν γὰρ τοὺς παῖδας, καὶ ὥσπερ τυφλὸς γεγονὼς, πενθῶν περὶ τὴν ἐρημίαν τῆς Λυκίας διῆγεν, ἥτις Ἀλήϊον ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἄλης, ἤτοι πλάνης, ἐκλήθη. ἢ καὶ τὰς φρένας ἀποβαλὼν, καὶ τὸν νοῦν τυφλωθεὶς, οὕτω διῆγε πλανώμενος. κατὰ γὰρ Ἐπίχαρμον, Νοῦς ὁρῇ, καὶ νοῦς ἀκούει, τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα τυφλὰ καὶ κωφά. Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι] κατὰ τὸ μυθικὸν καὶ τὴν ἱστορίαν, ὁ Τιθωνὸς ἀδελφὸς ἦν Πριάμου ἀμφιμήτριος. ὁ μὲν γὰρ Πρίαμος ἦν Λευκίππης, ὁ δὲ Τιθωνὸς ἦν Στρυμοῦς, ἢ Ῥοιοῦς τῆς Σκαμάνδρου θυγατρὸς υἱὸς, ἀμφότεροι δὲ παῖδες Λαομέδοντος. φασὶ γοῦν ὅτι τὸν Τιθωνὸν τοῦτον, σύνευνον ἔσχεν ἡ Ἡμέρα. ἐξ οὗ γεννᾷ Μέμνονα καὶ Ἠμαθίωνα. ἀθάνατον δὲ τὸν Τιθωνὸν ποιήσασα, ἐπελάθετο ποιῆσαι καὶ ἀγήρω. γηράσαντος δὲ τοσοῦτον, ὡς ἐν ταλάρῳ καὶ λίκνῳ αὐτὸν περιστρεφόμενον δίκην βρεφυλλίου καθεύδειν, εἰς τέττιγα μετέβαλε. διὰ τοῦτο γοῦν καὶ τοῦτον φασὶν ἐν τῇ κοίτῃ καταλεῖψαι αὐτὸν τὴν Ἡμέραν. ταῦτα μὲν μυθικωτέρως λέλεκται. ῥητορικῶς δὲ πρότερον λεκτέον καὶ ἀλληγορητέον. ὁ Τιθωνὸς οὗτος παρὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὰ ἑῷα ἐπιγαμβρεύσας, παῖδας μὲν ἔσχε προσγεννηθέντας, πολυχρονιώτατός τε ἐγεγόνει, ὡς ὑπὸ γήρους τοῦτον τυγχάνειν ταλάρῳ καθήμενον. ἐμυθεύσαντο γοῦν, ὅτι ἡ Ἡμέρα, τουτέστιν ἡ εὐκρασία τῶν ἑῴων μερῶν, καὶ σύνευνον τοῦτον ἔσχε, καὶ ἀθάνατον ἐποίησεν. ἡ Ἡμέρα καὶ τὸ φῶς τοῦτο ἠγάπησε, διὰ τὸ ὑπεργήρων, ὡς ἔφην, αὐτὸν γεγονέναι. ὅθεν καὶ εἰς τέττιγα φασὶν αὐτὸν μεταβληθῆναι. οἱ γὰρ τέττιγες, ὥσπερ καὶ οἱ ὄφεις γεγηρακότες ἀποβάλλουσι τὸ γῆρας. καὶ ταῦτα μὲν ἠλληγόρηται ῥητορικῶς. φυσικῶς δὲ ἤδη λεκτέον. Ἠὼς τὸ πρωϊνὸν κατάστημα. Τιθωνὸς δὲ τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὅτι τιθέασι τὰ ὤνια, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα χωροῦσιν οἱ ἐργαζόμενοι, ὅθεν καὶ Ἡμέρας ἀνὴρ, ὅτι τὰ ἀνδρώδη καὶ ἐργατικὰ ἐν αὐτῷ γίνονται, καὶ οὐχ ὥσπερ ἐν τῇ νυκτὶ, τὰ θηλυπρεπῆ καὶ ἀνέσιμα. οὕτω μὲν οὖν, ὡς ἔφην, Τιθωνός ἐστιν ἡ ἡμέρα. μᾶλλον δὲ, ἐκεῖνο τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὁπότε τὰ ὤνια προτίθενται, καὶ αἱ ἀγοραὶ ἵστανται· οὕτος δὲ μυθικῶς εἶπε τὸν Τιθωνὸν, Πριάμου καλῶν αὐτὸν ἀδελφόν. ἱστορίαις γὰρ καὶ

EMENDATIONES.

1 Ἡμέρας reposui pro ἡμέρα ex fide utriusque MSS. 2 Περιττῶς στρέφεσθαι reposui pro περιστρέφεσθαι ex fide utriusque MSS. 3 Ἥλιος οὕτω καλούμενος, κινούμενος reposui pro ἥλιος οὕτω κινούμενος ex Bar. 4 Βελλεροφόντῃ reposui ex Seld. pro Βελλεροφόντῃ. 5 Πυρίπνουν reposui pro πυρίπνουν.

μύθους

Λιποῦσα, τὸν σὸν ἀμφιμήτριον κάσιν.	Relinquens, tuum paternum fratrem:
Οἱ δ' οὖσα γρώνης εὐγάλην' ἀ χερμάδος	Funes verò tranquillos à concavis saxis
Ναῦται λίαζον, κἀπὸ γῆς ἐξάζοσαν	Nautæ solvebant, & à terra laxabant
ᵃ Ὑσπλήγας, αἱ δὲ παρθενοκτόνον Θέτιν	Ancoras: virginicidam autem Thetim
Ἰουλόπεζοι θεῖνον εὐῶπες σπάθαις	Julipedes pulcræ sulcabant remis

VARIANTES LECTIONES.

a Ὑσπλήγγας Bar. & Impressi quidam.

μύθοις μόνον φροντίζει, θέλγειν τοὺς νέους βουλόμενος. Κοίτησι] κοίταις. Ἰωνικῶς δὲ ἔτρεψε τὸ α εἰς η, καὶ μένει τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένον. Κέρνη] νῆσος ὠκεανῖτις, ὅθεν ὁ ἥλιος δοκεῖ [1] ἀνατέλλειν. Τὸ Ἀμφιμήτριον ἐξέθη.

Οὖσα] τὰ σχοινία. παρὰ τὸ οἴω, τὸ κομίζω, οἴσω, καὶ Ἰωνικῶς οὖσα. ἢ τὰ ἀπὸ οἰσύας φυτοῦ, ἤτοι λύγου, πρότερον γὰρ ἀπὸ λύγου σχοίνους ἐποίουν, πρὸ εὑρέσεως τῆς καννάβεως. Γρώνης] κοίλης πέτρας, ἐκ τοῦ γρῶ, τὸ ξέω, σείω. Εὐγάληνα] τὰ γαλήνην ἐμποιοῦντα τῇ ναῒ κλυδωνιζομένῃ, ὁπότε δεθῇ καὶ στηριχθῇ ταῖς ἀγκύραις. Χερμάς.] κυρίως ἡ μικρὰ πέτρα, ἣν δύναταί τις τῇ χειρὶ μάσασθαι, καὶ ἐπιλαβέσθαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὴν παραθαλασσίαν μεγάλην πέτραν ἐκάλεσε τοῦ λιμένος, πρὸς ἣν ἀποδέουσι τοὺς τῶν ὁλκάδων σχοίνους. Λίαζον.] ἔλυον, τροπῇ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον, ὡς τὸ βίβλος βύβλος, Ἀφροδύτη Ἀφροδίτη, τρύβλιον τρίβλιον, καὶ τὰ ὅμοια. Κἀπὶ γῆς ἐξάζοσαν ὑσπλήγας.] ἀπὸ γῆς [2] ἀνέσπασαν τὰς ἀγκύρας. ὅτε γὰρ μέλλουσι πλεῖν, ἀπὸ τῆς γῆς ἀνασπῶσι ταύτας. τὸ δὲ ἐξάζοσαν, Χαλδαϊκὸν, ἤτοι τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου. ὕσπληξ δὲ καὶ ὑστριχὶς, κυρίως δὲ μάστιξ ἡ ἐκ χοιρείων τριχῶν συμπεπλεγμένη. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσα μάστιξ, καὶ τὸ βούκεντρον. νῦν δὲ τὰς ἀγκύρας οὕτω λέγει. Αἱ δὲ παρθενοκτόνον.] μέχρι τοῦ αἱ Φαλακραῖαι κόραι συντάσσεται οὕτω, καθ' ἣν διεχάραξα τάξιν τοῦ α καὶ β, καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων. Παρθενοκτόνον] Ἀθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος, ἐκ Νεφέλης γεννᾷ Ἕλλην καὶ Φρίξον. εἶτα Ἰνὼ γήμας, γεννᾷ Κλέαρχον, τὸν παρά τισι [3] Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα, τὸν καὶ Μελικέρτην. Ἰνοῦς δὲ φρυγούσης τὸν πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι, καὶ ὑποθεμένης τοῖς μάντεσι λέγειν Ἀθάμαντι, διὰ τοῦτο σῖτον μὴ φύεσθαι, μηδὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπορίμων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παίδων χρεία τοῖς θεοῖς ἕνα τυθῆναι, ἀναγκασθεὶς ὁ Ἀθάμας, Φρίξον παρέστησε τῷ βωμῷ, [4] σφαγιάσαι βουλόμενος. Νεφέλη δὲ καὶ Φρίξον, καὶ τὴν Ἕλλην ἁρπάζει, [5] καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκε τῷ Φρίξῳ· ἐφ' οὗ φερομένων διὰ τοῦ ἀέρος, * αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀδελφῆς τῆς Ἕλλης * συνέβη τὴν Ἕλλην εἰς τὸ ὑποκείμενον καταπεσεῖν πέλαγος, καὶ ἀποπνιγῆναι, καὶ ἀπὸ ταύτης κληθῆναι Ἑλλήσποντον. ὅθεν καὶ παρθενοκτόνον Θέτιν, καὶ θάλασσαν οὗτος τὸ Ἑλλησπόντιον ἐκάλεσε πέλαγος. Φρίξος δὲ ἧκεν εἰς Κόλχους, καὶ θύει ἐκεῖ τὸν κριὸν Φυξίῳ Διΐ. τὸ δὲ δέρος [6] Αἰήτης ἐν Ἄρεος ἄλσει καθήλωσε περὶ δρῦν, ὃ μυθεύεται φυλάττειν τὸν Δράκοντα. Φρίξος δὲ λαβὼν Χαλκιόπην τὴν Αἰήτου, γεννᾷ Ἄργον, Μιλίαν, Κύτιν, Φρόντιν, Σῶρον, καὶ Ἕλλην. ὕστερον δὲ Ἀθάμας μήνιδι Ἥρας, ὅτι τὸν Διόνυσον ὡς κόρην ἀνέτρεφε, λαβὼν παρ' Ἑρμοῦ, καὶ τῶν ἐξ Ἰνοῦς ἐστέρητο παίδων. αὐτὸς γὰρ μανεὶς, Λέαρχον τοξεύει. Ἰνὼ δὲ σὺν Παλαίμονι, τῷ καὶ Μελικέρτῃ ἥλατο εἰς θάλασσαν. Ἀθάμας δ' ἐκπεσὼν Βοιωτίας, χρησμὸν ἔλαβεν, ἐκεῖ κατοικεῖν, ὅπου ζώοις ἀγρίοις ξενισθῇ. λύκοι δὲ περὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Ἀθαμανίαν ἰδόντες αὐτὸν, ἔφυγον, καταλιπόντες τὰ κρέα τῶν προβάτων ἅπερ κατήσθιον. ἐκεῖ δὲ γήμας Θεμιστὼ τὴν Ὑψέως, γεννᾷ Λεύκωνα, Ἐρύθρον, Σχοινέα, Πτῶον. καὶ τὰ μὲν λοιπὰ πάντα τῆς ἱστορίας ἀληθεύουσι. τὰ δὲ περὶ τοῦ κριοῦ μεμυθολόγηται. ὁ γὰρ Κριὸς ἄνθρωπος ὤν, φίλος τῇ Ἕλλῃ καὶ Φρίξῳ, γνοὺς τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατ' αὐτῶν, ἐμβὰς εἰς πλοῖον μετὰ τούτων ἐφέρετο. καὶ ἡ μὲν Ἕλλη περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἢ νόσῳ, ἢ πεσοῦσα τοῦ πλοίου, τελευτᾷ. οὗτοι δὲ ἀφίκοντο περὶ Κολχίδα, καὶ χρυσώσαντες κριοῦ δέρμα, τὸν μὲν κριὸν θύουσι Διΐ, τὸ δὲ δέρμα τις ἄνθρωπος Δράκων ἐφύλαττε. Καὶ ἄλλως· Ἀθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν, γήμας Ἰνὼ τὴν Κάδμου, παῖδας ἔσχε δύο, Κλέαρχον τὸν παρά τισι Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα τὸν καὶ Μελικέρτην. κατὰ Ἥρας δὲ πρόσταγμα, ἀποπεμψάμενος τὴν Ἰνὼ, καὶ ἐπιγήμας Νεφέλην, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἕλλην τε καὶ Φρίξον. μιγνύμενον δὲ αὐτὸν λάθρα τῇ Ἰνοῖ, καταπλεύσασα ἡ Νεφέλη ᾤχετο. πάλιν δὲ τῆς οἰκίας ἐπικρατήσασα ἡ Ἰνὼ, ἐπιβουλεύει τοῖς τῆς Νεφέλης παισίν. εὑροῦσα δ' ἕν τινα μηχανὴν, [7] ἔφρυξε τὸν πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι. καὶ δὴ πολλῆς οὔσης ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ, ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι θεοπρόπους εἰς Πυθώ. ἡ δὲ Ἰνὼ ὑπέθετο τοῖς μάντεσι τοιοῦτόν τινα χρησμὸν κατὰ τοῦ Φρίξου λέγειν Ἀθάμαντι, ὡς διὰ τοῦτο σῖτον μὴ φύεσθαι, μηδὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπορίμων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παίδων χρεία τοῖς θεοῖς ἕνα τυθῆναι. πυθόμενος οὖν [8] παρὰ τῶν θεοπρόπων ὁ Ἀθάμας τὸ λόγιον, καὶ ἀναγκασθεὶς, μεταπέμπεται ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸν Φρίξον, σφαγιάσαι βουλόμενος. προφάσεως δὲ χάριν ἐκέλευσεν [9] αὐτὸν ἄγειν ὅ, τι κάλλιστον πρόβατον ἐν τοῖς θρέμμασιν εἰς ἱερουργίας ὑπάρχει. μυθολογεῖται δὲ, ὅτι παραγενομένῳ τῷ Φρίξῳ, μετὰ τῆς ἀδελφῆς κατά τινα δαίμονος ἐπιφάνειαν, ἀνθρωπίνῃ βοῇ λαλῆσαι τὸν κριὸν, καὶ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλὴν ἀναγγεῖλαι· κελεῦσαί τε αὐτὸν μετὰ τῆς ἀδελφῆς, περικαθίσαι τὰ νῶτα, ὅπως τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἐκφυγεῖν δυνηθῶσιν. ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι Νεφέλη Φρίξον καὶ τὴν Ἕλλην ἁρπάζει, καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν. ἐφ' οὗ φερομένων διὰ τοῦ ἀέρος μετὰ πολλῆς τῆς βίας συνέβη τὴν Ἕλλην μὴ δυναμένην ἀντέχειν. καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ταύτης ζήτει εἰς τὴν ἑτέραν ἱστορίαν τὴν ὁμοίαν αὐτῇ, ὡς ὄπισθεν ἔφην. Θέτις.] ἡ θάλασσα, ὅτι εὐθεσίας αἰτία. συναχθέντος γὰρ τοῦ ὕδατος, κατ' ἀρχὰς ἐφάνη ἡ ξηρὰ, καὶ γέγονε τοῦ παντὸς ἡ εὐκοσμία. Ἴουλος.] σκώληξ πολύπους μικρὸς περὶ τοίχους ἀνερχόμενος, ᾧ παρεικάζει τὰς Ἀλεξάνδρου ναῦς, διὰ τὰς κώπας. ἐγὼ δὲ μίαν

EMENDATIONES.

1 Prius hæc ita indistincte legebantur, ἀνατέλλειν, τὸ ἀμφιμήτριον ἐξέθη. Vult Scholiastes se vocem hanc prius explicasse; cæterum lepide errârunt nonnulli, qui interpunctione decepti putarunt Cernen vocatam fuisse Amphimetrium. 2 Ἀνέσπασαν ex utroque MSS. reposui pro ἀνασπῶσιν. 3 Λέαρχον reposuit Gerbelius pro Λίαρχον consentiente utroque MSS. 4 Σφαγιάσαι ex utroque MSS. pro προσφαγιάσαι. 5 Ita restitui ex Bar. prius scriptum fuit, ἡ δὲ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν, ἔδωκεν ἐφ' οὗ &c. * Ista inserui ex Bar. 6 Αἰήτης reposui pro Αἰήτου ex fide utriusque MSS. Phryxus enim ab Æetâ Colchorum rege receptus hospitio est. 7 Ἔφρυξε reposui pro ἔφριξε ex emendatione Gerbelii. Cæterum deest tota hæc Fabula in utroque MSS. 8 Prius scriptum fuit, περὶ τῶν θεοπροπίων. 9 Ita emendavi, cum prius scriptum esset, αὐτὸν ἄγειν ὅτι &c.

Πελαργοχρῶτες, αἱ Φαλακραῖαι κόραι,	Ciconipelles Phalacræ filiæ,
Ὑπὲρ Καλυδνῶν λευκὰ φαίνουσαι πτίλα,	Ultra Calydnas albas oſtendentes alas,
[a] Ἄφλαστα, καὶ φώσσωνας [b] ὠργυιωμένους,	Roſtráque & expanſa vela,
Ἀπαρκτίαις πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς.	Septentrionalibus turbinis acuti flatibus:
Ἡ δ' ἔνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα,	Cum divinum reſolvens os fatidicum
Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων,	E ſummis Ates vaccivagis collibus,
Τοιῶνδ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχ' Ἀλεξάνδρα λόγων.	Tales exorſa eſt Alexandra ſermones:

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἄπλαστα. *Phavorinus* legit ἄλφιτα. Verba ejus hæc ſunt, Φάσσων, σινδὼν, φωσσώνιον λινοῦν τι, ἤτοι σινδόνιον. ὃ καὶ ἐπ' περισσωμένον ἱστίον τῆς νηός, ὡς παρὰ Λυκόφρονι, Ἀλφιτα καὶ φώσσωνας ὀργυιωμένους b Ὠργυιωμένους habent Codd. *MSS.* eandemque lectionem in Scholiis repetunt. Ὀργυιωμένους *Etymologus*, qui tamen in edit. *Venetianâ* ὠργυιωμένους legit. c Al. ἦρχε Κασσάνδρα.

λέγει ναυῶν Ἀλεξάνδρου, καὶ βαρβαρικὸν πλοιάριον ἦν, [1] ἑκατὸν γὰρ μόνους στρατιώτας ἔχον, ἔπλευσεν εἰς Ἑλλάδα. πέλεκυς δὲ σημαίνει τέσσαρα, τὸ σκύλακα τοῦτον, τὸ ἐξάνθησιν τῶν γενείων, τὴν συστροφὴν τῶν τριχῶν, καὶ τὸν ὕμνον· ὥς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν Ἑρμῇ, Ἡ χερνῆτις ἔριθος ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος, Δαρδανῖτις στείχουσα καλὰς [2] ἤειδεν ἰούλους. * ἡ πέλεκυς ζῶον ἐστὶν ἐν τῇ θαλάσσῃ πολύπουν. ἐξ αὐτοῦ δὲ αἱ νῆες ἰουλόπεζοι λέγονται. πέζα γὰρ ὁ πούς, παρὰ τὸ πέδον τὸ ὁμαλόν, τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἕζω τὸ κάθημαι. πόδες οὖν τῆς νηός, κυρίως μὲν οἱ οἴακες, ἡ καὶ αἱ κῶπαι. * Πέζα.] πούς, παρὰ τὸ πέδον. Εὐῶπες.] εὐόφθαλμοι, διὰ τὰς ὀπάς, ὅθεν ἐν τῷ πλεῖν κινοῦσι κώπας. Σπιδέαις.] κώπαις. Πελαργοχρῶτες.] λευκόχροοι, διὰ τὰ [3] λαῖφη. Φαλακραῖαι.] Ἰδαῖαι, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος, τὸ περιεχόμενον. τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια Ἴδης, Φαλάκρα, Λεκτόν, Γάργαρον, καὶ Πέργαμον. τινὲς δὲ ἐκεῖθεν, ἤγουν ἐκ τῆς Φαλάκρας, λέγουσι τμηθῆναι τὰ ξύλα τὰ εἰς τὴν ναυπηγίαν τῶν Ἀλεξάνδρου πλοίων. ἔκτοτε δὲ τοῦτο τὸ ὄρος ψιλωθὲν [4] Φαλάκραν κληθῆναι. * διὰ τὸ φαλακρωθῆναι αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Φερέκλου, εἰς τὴν τῶν νεῶν κατασκευήν. * κόρας δὲ Φαλάκρας εἶπε τὰ πλοῖα, ὡς ἐκ τῶν τῆς Φαλάκρας ξύλων ναυπηγηθέντα. Καλύδναι.] νῆσοι Τροίας, ἀπὸ τινος Καλύδνου. Λευκὰ πτίλα.] τὰς κώπας, ὅτι ὑπ' αὐτῶν λευκαίνεται τὸ ὕδωρ πληττόμενον, πτίλα τὰ πτερά, [5] παρὰ τὸ ἐν τῷ πέτεσθαι πάλλειν καὶ κόπτειν τὸν ἀέρα. Ἄφλαστα.] ἀσύνδετον, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, καὶ ἄφλαστα. ἄφλαστα δὲ λέγεται πρύμναι, ὅτι αἱ πρύμναι τῶν πλοίων τῶν βαρβαρικῶν καὶ στρατιωτικῶν θεοὺς γεγραμμένους εἶχον, ἃ δι' ἀσέβειαν οὐκ ἄν τις ἔκαυσε. τὰ δὲ τῶν λοιπῶν πλοίων ἄφλαστα τις εἴποι, οἱονεὶ εὔφλαστα καὶ εὔκαυστα. εἰ γάρ τις πῦρ αὐτοῖς ἐπιβάλλει, συντόμως καυθήσονται, διὰ τὸ εἶναι πεπισσωμένας. Φώσσωνας.] τὰ λαῖφη, τὰ ἄρμενα, παρὰ τὸ φῶ, τὸ λαμπρύνω· λευκὰ γάρ. ἡ παρὰ τὸ φυσᾶσθαι ὑπ' ἀνέμων, φύσσωνες καὶ φώσσωνες. Ὠργυιωμένους.] ἐκτεταμένους, ἡπλωμένους. ἡ ἀπὸ τῆς ὀργυιᾶς, ἤτοι τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν. ἡ καὶ ἀπὸ τοῦ ὀργῶ, τὸ ὁρμῶ. ὀργᾶν δὲ, τὸ ἐκ γῆς συντόμως ὁρμᾶν τι [6] τῶν φυτῶν, ἢ τῶν βοτανῶν. ὠργυιωμένους, καὶ μετὰ προσγραφῆς τοῦ ι δεῖ γράφειν * καὶ δίχα προσγραφῆς. * τὰ γὰρ διὰ τοῦ υια θηλυκὰ τῷ ι παραλήγονται, μυῖα, ἀρπυῖα, μητρυιά. τὸ δὲ ἀγυιὰ καὶ ὀργυιὰ, διφορεῖται. Ἀπαρκτίαις πνοαῖς] ταῖς ἀπ' ἄρκτου πνεούσαις. τοῖς γὰρ ἀπὸ Τροίας πλέουσιν εἰς Ἑλλάδα, φορὸς καὶ οὔριος ἄνεμος ὁ ἀπαρκτίας βορρᾶς. Πρηστῆρος αἴθωνος] καυστικοῦ ὀξέος. Ἔνθεον] θεῖον, μαντικόν. Σχάσασα] ἀνοίξασα. Βακχεῖον] τὸ δίκην τῶν Διονύσου Βακχῶν ξένα φθεγγόμενον. Ἄτης] ἤγουν βλάβης. λόφον ἄτης, καὶ βουπλανόκτιστον τὴν Τροίαν λέγει. Ἠλέκτρας γὰρ τῆς Ἄτλαντος καὶ Διός, Ἰασίων καὶ Δάρδανος. καὶ Ἰασίων μὲν Δήμητρος ἐρασθεὶς κεραυνοῦται· Δάρδανος δὲ κατακλυσμοῦ γεγονότος, ἐκ Σαμοθράκης εἰς ἀντιπέρα γῆν περαιοῦται, καὶ τὴν νῦν Τροίαν ἔμελλεν κτίζειν. χρησμὸς δὲ τοῦτον κωλύει κτίζειν τὸν λόφον τοῦτον, εἰπὼν βλάβην γενέσθαι τοῖς αὐτὸν κατοικήσουσι. κωλυθεὶς, κτίζει τὴν Δαρδανίαν, πρότερον Σκαμάνδρου λόφον καλουμένην, βασιλεύοντος τότε τῶν Τρωϊκῶν μερῶν Τεύκρου τοῦ Σκαμάνδρου καὶ Ἰδαίας νύμφης. οὗ Σκαμάνδρου τὴν ἀδελφὴν Βάτειαν λαβὼν ὁ Δάρδανος, ἣν καὶ ὁ Λυκόφρων [7] Ἀρίσβην λέγει, γεννᾷ Ἶλον καὶ Ἐριχθόνιον. ὧν Ἶλος ἄπαις τελευτᾷ· Ἐριχθόνιος δὲ ἐξ Ἀστυόχης τῆς Σιμόεντος, γεννᾷ Τρῶα. Τρωὸς καὶ Καλλιρρόης τῆς Σκαμάνδρου, Ἶλος καὶ ἕτεροι. ὃς Ἶλος εἰς Φρυγίαν ἐλθών, ἐν Πειρίπῳ ἐμαντεύσατο. ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ Πειριπαῖος Ἀπόλλων, μὴ κτίζειν τὸν λόφον τοῦτον, ἄτης γὰρ αὐτὸν ἔφη. διὸ καὶ Δάρδανος αὐτὸν [8] οὐκ ἔκτισεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπὸ τὴν Ἴδην Δαρδανίαν, πρότερον Σκαμάνδρου λόφον καλουμένην. ἐν Φρυγίᾳ γοῦν ἀγῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τεθειμένον ὁ Ἶλος εὑρών, νικᾷ [9] πάλην. καὶ λαβὼν ἐκ τοῦ βασιλέως ἆθλον ν' κόρας, καὶ ν' κόρους ἐκ τοῦ χρησμοῦ, εἵπετο βοῒ πλανηθείσῃ ἐκ Μυσίας, ἥτις ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας ἄτης τόπον κατεκλίνετο, ἔνθα πόλιν κτίσας ὁ Ἶλος, Ἴλιον ἐκάλεσε. βουπλανόκτιστος δὲ λέγεται, διὰ τὴν πλανηθεῖσαν ἣν εἵπετο βοῦν. Ἄβαντης ὁ Λαμψάκηνός φησιν, ὅτι τῷ Ἴλῳ ἐν τῇ Μυσίᾳ νεμομένος βοῦς, ἔχρησεν αὐτῷ Ἀπόλλων, ἐκεῖ κτίζειν πόλιν, ἔνθα ἂν ἴδῃ μίαν τῶν βοῶν αὐτοῦ πεσοῦσαν. μία οὖν τῶν βοῶν αὐτοῦ ἀποσκιρτήσασα, ταύτην ἐδίωκεν. ἡ δὲ ὀκλάσασα, κατέπεσεν ἔνθα νῦν ἐστὶν ἡ Ἴλιος. ὁ δὲ Ἶλος τοῦ χρησμοῦ μνησθεὶς, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Ἴλιον ὠνόμασεν. Ἄκρων λόφων] τῶν ὑψηλῶν. ἐν γὰρ ἐκείνοις τοῖς μέρεσιν ἦν πύργος τῆς Κασάνδρας.

EMENDATIONES.

1 Ita reſtitui ex *Seld.* ἑκατὸν γὰρ στρατιώτας ἔχον *Bar.* ἑκατὸν καὶ μόνους στρατιώτας ἔχον *Impreſſi* Codd. 2 Ἤειδεν pro ᾔειδ' ex *Bar.* * Hæc addo ex *Bar.* 3 Λαῖφη pro λίαν ex *Seld.* 4 Φαλάκραν pro Φαλάκρα ex utroque *MSS.* * Hæc inſerui ex *Bar.* 5 Παρὰ pro περὶ ex *Seld.* 6 Ita emendavi ex fide *Seld.* prius ſcriptum fuit τῶν φυτῶν. ἢ τῶν βοτανῶν ὠργυιωμένους * Hæc addo ex *Bar.* quæ videntur è contextu excidiſſe, ut patet ex ſequentibus. 7 Ἀρίσβην pro Ἀρίσβην ex *Bar.* Quinetiam Poëta noſter poſtea fœminam hanc Ἀρίσβην appellat vers. 1308. Γήμας Ἀρίσβην Θρῇσσαν εὐγενῆ κόρην. 8 Οὐκ ἔκτισεν pro ἔκτισεν. 9 Πάλην pro πάλιν poſui.

Αἱ

[a] Αἲ αἲ τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη,
Καὶ [b] πρόσθε μὲν πεύκῃσιν οὐλαμηφόροις
[c] Τριεσπέρου λέοντος, [d] ὅν ποτε γνάθοις
Τρίτωνος [e] ἠμάλαψε κάρχαρος κύων.
Ἔμπνους δὲ δαιτρὸς [f] ἡπάτων φλοιδούμενος,
Τινθῷ λέβητος ἀφλόγοις ἐπ᾽ ἐσχάραις

Heu heu misera Nutrix incensa,
Ac prius quidem navibus turmiferis
Trinoctis Leonis, quem aliquando maxillis
Asper Tritonis canis deglutivit.
Vivus autem dissector intestinorum ambustus,
Jubas capitis destillavit

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Αἶ αἶ. b al. Πρόσθεν. c Ἐκτοστέρου Barinus Camers in suis Collectaneis. d Ὅν ποτ᾽ ἐν γνάθοις Bar. aliique. e Ἡμάλαψε cum spiritu aspero Barin. Camers; atque ita legisse videtur Canterus. f Ἐγκάτων Seld.

Αἲ αἲ] ἐπίφθεγμα θρηνητικόν, ὃ πάντες οἱ νῦν βαρύνουσι. Στέφανος δὲ καὶ Μελάμπους περισπᾷν ἀξιοῦσι, λέγοντες τοῦτο τὴν κανόνα. Τὰ εἰς αι δίφθογγον λήγοντα ἐπιφθέγματα, ἂν ἐπὶ τέλους ἔχωσι τὸν τόνον, περισπῶνται, ἰατταταῖ, παπαῖ, αἰ, καὶ τὰ ὅμοια. πλὴν τοῦ βαβαί, καὶ τοῦ ναί. ἐγὼ δέ φημι καὶ τοῦ οὐαί. Θηλαμών] τροφός, ἐκ τοῦ θηλή, θηλαμών. τροφὸν δὲ αὐτῆς τὴν Τροίαν καλεῖ. * Καὶ πρόσθε] * σημείωσαι ἐκ τούτου, ὅτι καὶ τὰ εἰς θε ἐπιφθέγματα, φωνήεντος ἐπιφερομένου, τὸ ν ἐφελκύουσι, συμφώνου δὲ οὐκ ἔτι. Πεύκῃσι.] πεύκαις Ἰωνικῶς, τροπῇ τοῦ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η, μένοντος καὶ τοῦ ἰῶτα προσγεγραμμένου. πεύκη δέ ἐστι, ξύλον πρὸς πλοίων κατασκευὴν ἐπιτήδειον. ἀπὸ δὲ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθὲν εἶπεν, ἢ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. Οὐλαμηφόροις.] οὐλαμὸν καὶ πόλεμον φερούσαις. Τριεσπέρου λέοντος.] ὅτε Ἀμφιτρύων ἐπὶ Τηλεβόας ἐστράτευσεν, ἐκδικῆσαι θέλων τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν Ἀλκμήνης, καὶ τοῦ ταύτης πατρός, Ζεὺς τρεῖς ἑσπέρας εἰς μίαν μεταβαλὼν, συνηνέχθη τῇ Ἀλκμήνῃ. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν καὶ Ἀμφιτρύων παλινοστήσας, συγκαθεύδει τῇ γυναικί. ἡ δὲ διδύμους παῖδας γεννᾷ. ἐκ Διός, Ἡρακλέα· ἐκ δὲ Ἀμφιτρύωνος Ἰφικλῆν. διὰ τοῦτο τριέσπερον αὐτὸν λέγει. τὰς δ᾽ ἀλληγορίας εἰ μή πού τινας ἀναγκαίας, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἱστοριῶν ἐατέον, ὅτι οὐδὲ πρέπον ἐστὶν ἀλληγορεῖν ἐνταυθοῖ, ἐπεὶ γὰρ μυθικῶς πάντα γράφει. τὸ μὲν παρὰ τῶν τριῶν ἑσπερῶν οὕτω τινὲς φάσκουσιν. ἐγὼ δὲ τριέσπερον τὸν Ἡρακλέα λέγω καλεῖν τὸν Λυκόφρονα, διὰ τὸ ἐν τῷ κήτει τρεῖς ἡμέρας ποιῆσαι, ἃς ἑσπέρας καλεῖ διὰ τὸ ἀφώτιστον καὶ σκοτεινὴν εἶναι τὴν γαστέρα τοῦ θηρίου. τὸ δὲ περὶ τοῦ Διὸς οὕτω νοητέον, ὅτι τις βασιλεὺς τρεῖς ἡμέρας συνέχαιρε καὶ συνηνέχθη δὴ Ἀλκμήνῃ, ἀποδημοῦντος Ἀμφιτρύωνος. ἐπεὶ δὲ τὸ καθεύδειν μετὰ γυναικῶν νυκτὸς ἔργον ἐστί, ἐμυθεύσαντο ὅτι τρεῖς ἡμέρας μίαν ἑσπέραν ἐποίησε. Λέοντος.] λέοντα τοῦτον καλεῖ διὰ τὴν ἀλκὴν, καὶ ὅτι τὸν ἄτρωτον [1] λέοντα τῆς Νεμέας συνθλάσας οἰκείαις χερσὶν, ὅπλῳ καὶ σκεπαστηρίῳ ἐχρῆτο τῷ δέρματι τέτρωκας ὄντι ἀτρώτῳ. Τρίτων.] κυρίως υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης, τὰ μὲν ἄνω μέχρι καὶ ὀμφαλοῦ ἄνθρωπος, τὰ ἐξ ὀμφαλοῦ καὶ οὐραίου δελφίς. καὶ οὕτως εἰπεῖν, ὥσπερ ἰχθυοκένταυρος. νῦν δὲ Τρίτωνα τὸν Ποσειδῶνα καλεῖ, Τρίτωνος δὲ τὸ κῆτος κύνα. ἡ δὲ ἱστορία αὕτη. τῶν θεῶν βουλομένων δῆσαι τὸν Δία, γνοὺς τοῦτο ὁ Ζεὺς ἐκ τῆς Θέτιδος, τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς εἴασε, Ποσειδῶνα δὲ σὺν Ἀπόλλωνι ὀργῇ θητεῦσαι τῷ Λαομέδοντι, καὶ πυργῶσαι τὴν Ἴλιον ἀπέστειλεν. ὁ οὖν Λαομέδων τὸν μὲν Ἀπόλλωνα ἱερείοις ἐτίμησε· Ποσειδῶν δὲ ἐπεὶ μετὰ τὸν τεταγμένον χρόνον τὸν τῆς λατρείας μισθὸν οὐκ ἐδέξατο, ἀγανακτῶν κατὰ Λαομέδοντος ἔπεμψε κῆτος δεινότατον, ὅπερ καὶ τὴν χώραν κατέκλυσεν ἀποπτύον τὴν θάλασσαν. ἐκ χρησμοῦ δὲ Λαομέδων ἀναγκασθεὶς, Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα κοσμήσας βασιλικῶς, ὡς πρὸς εὐωχίαν τῷ κήτει ἐξέθετο. διερχόμενος δὲ Ἡρακλῆς, καὶ ὑποσχεθεὶς παρὰ Λαομέδοντος ἀθανάτους ἵππους λαβεῖν, οὓς ἐδόθησαν αὐτῷ, ἀντίποινον παρὰ τοῦ Διὸς τὸν Γανυμήδην ἁρπάσαντος, ἀδελφὸν ὄντα τοῦ Λαομέδοντος, χωστὸν τεῖχος ποιήσας, καὶ στὰς ὡπλισμένος περὶ τὸ στόμιον, ὡς κεχηνὸς [2] ἐποίει τὸ κῆτος, ἀθρόως τῷ τούτου ἐμπεπήδηκε στόματι. τρισὶ δὲ ἡμέραις ἔνδοθεν κατακόπτων [3] αὐτὸ, ἐξῆλθεν ἀποβεβληκὼς καὶ τὴν τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τρίχωσιν. μὴ δεξάμενος δὲ παρὰ Λαομέδοντος τὰ ὑπεσχημένα, ἐξ νῆας ἀνδρῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πληρώσας, παραγενόμενος πάλιν πορθεῖ τὴν Ἴλιον, Τελαμῶνος πρῶτον τὸ τεῖχος ῥήξαντος, καὶ εἰσβάντος, καὶ Λαομέδοντα μετὰ τῶν ἐκείνου υἱῶν ἀνελὼν Ἡρακλῆς, πλὴν Ποδάρκου, τοῦ καὶ Πριάμου καλουμένου, καὶ Ἡσιόνης, τὴν πόλιν πιμπρᾷ. Ἡσιόνην δὲ γέρας δίδωσι Τελαμῶνι, ὡς ἀριστεύσαντι. ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμὼν τὸν Τεῦκρον γεννᾷ. τότε δὲ Ἡρακλῆς καὶ τῇ Ἡσιόνῃ χαρίζεται, ὃν ἂν θέλῃ τῶν αἰχμαλώτων ἀνασπάσασθαι. ἡ δὲ τὴν ἑαυτῆς δοῦσα καλύπτραν, τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ποδάρκην ἐπρίατο, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πρίαμος. Ἠμάλαψεν.] ἔκρυψε. κυρίως δὲ τὸ ἐδίεισεν, ἀμάλη γὰρ λέγεται τὸ χειρόβολον τῶν ἀσταχύων. ἀμαλάπτω, ἐξ οὗ καὶ ἠμάλαψε. Κάρχαρος.] ὁ ὀξυόδους κύων. νῦν δὲ τὸ κῆτος. κάρχαρος, ὁ κεχαραγμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας, ἤτοι κεχηνότας. Φλοιδούμενος] φλογιζόμενος· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ [4] φλογὶ οἰδούμενος, φλογοιδούμενος καὶ φλοιδούμενος. Τινθῷ.] τῷ καύσῳ καὶ χαυρώματι, παρὰ τὸ τίνω, τὸ ἀποδίδωμι, καὶ τὸ θῶ, τὸ τίθημι, τινθὸς καὶ τινθός, καὶ πᾶν χαύρημα, καὶ ἡ γαστὴρ, παρὰ τὴν τείνομεν καὶ ἀποτιθέμεθα. Λέβητα.] τὸ κῆτος λέγει, καὶ ἀφλόγους ἐσχάρας, τὴν ἐν σπλάγχνοις ἔμφυλον τοῦ κήτους θέρμην.

EMENDATIONES.

* Id addendum putavit Gerbelius, quod alioqui nesciatur de quo subinferat Canonem. 1 Ἄτρωτον reposui pro ἀτρώτῳ, constructione id exigente. 2 Ἐποίει reposui ex Bar. quod quidem rectius mihi videtur quam quod antea ferebatur ἐπεί. & lectionem nostram confirmat Phavorinus in v. Ποσειδῶν. 3 Αὐτὸ potius scribendum videtur cum utroque MSS. quam αὐτὸς cum Impressis. 4 Φλογὶ οἰδούμενος reposui pro φλογὸς οἰδούμενος, ex fide utriusque MSS. Gerbelius reponendum putavit φλογός.

Σμήριγγας ἐστάλαξε [a] κωδείας πέδῳ
Ὁ τεκνοραίστης [b] λυμεὼν ἐμῆς πάτρας.
Ὁ δευτέραν τεκοῦσαν ἄτρωτον βαρεῖ
Τύψας ἀτράκτῳ στέρνον, ἔν τ' αὐλῷ μέσῳ
Πατρὸς παλαιστοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας,
Κρόνου παρ' αἰπὺν ὄχθον, ἔνθα γηγενοῦς
Ἵππων ταρακτής ἐστιν [c] Ἰσχένου τάφος.
Ὁ [d] τῆς θαλάττης Αὐσονίτιδος μυχοὺς

In calido campo, in ollæ focis non ignitis
Infanticida, patriæ vaſtator meæ:
Qui alteræ matri invulnerabili pectus
Gravi vulneravit ſagitta, & in ſtadio
Patris Luctatoris corpus manibus ſuſtulit,
Apud altum Saturni collem, ubi terrigenæ
Equos turbans eſt Iſcheni ſepulchrum:
Qui maris Italici ſpecus

VARIANTES LECTIONES.

a Κωδίας Bar. b Τεκνοραίστης ὁ λυμεὼν Steph. c Quidam legere malunt Ωλένου, vide Canteri notas. d Τῆς Bar. aliique.

Σμήριγγας.] τρίχας, παρὰ τὸ μερίζω μερίσω, μέριγξ καὶ μήριγξ, εἰς πολλὰ γὰρ καὶ λεπτὰ ἐμερίσθησαν αἱ τρίχες, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σμήριγξ. Κώδεια.] ἡ κεφαλή, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὰ δέοντα. τὸ γὰρ λογιστικὸν ἐν αὐτῇ, κἂν ἕτεροι περὶ τὴν καρδίαν φασίν. οὕτω λέγεται κώδεια. ἢ ἀπὸ ὁμοιότητος τῆς κωδείας βοτάνης, ἥτις κωδεία λέγεται, ὅτι κώματι καὶ ὕπνῳ δεῖν τοὺς ταύτην φαγόντας. ὑπνωτικὸν γὰρ τὸ φυτόν. Πέδῳ.] νῦν ἐν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους. Ὁ τεκνοραίστης.] Ἡρακλῆς μετὰ τὸ Κέρβερον ἀναγαγεῖν εἰς [1] Θήβας ἐλθὼν, Λύκον Θηβῶν βασιλεύοντα, καὶ βιαζόμενον Μεγάραν τὴν Κρέοντος θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Ἡρακλέος, ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας τὸν βασιλέα ἀνεῖλε. μανίᾳ δὲ διὰ τοῦτο συσχεθεὶς τῆς Ἥρας ὀργῇ, καὶ τὴν ἰδίαν γυναῖκα ταύτην Μεγάραν, καὶ τοὺς τέσσαρας παῖδας αὐτοῦ τοξεύσας ἀνεῖλεν, Ὀνίτην, Θηρίμαχον, Δηικόωντα, καὶ Κρεοντιάδην. ὁ δὲ Πίνδαρος ὀκτὼ λέγει παῖδας Μεγάρας καὶ Ἡρακλέος, τοὺς ἀναιρεθέντας αὐτῷ· ἕτεροι καὶ δύο υἱοὺς Ἰφικλέους τοῦ ἀδελφοῦ, σὺν τοῖς τῆς Μεγάρας παισὶ λέγουσιν ἀνελεῖν. Λυμεών.] ἤτοι φθορεὺς καὶ πορθητής. ἐξέθη δὲ πάτρας [2] Ἰωνικῶς. Δευτέραν τεκοῦσαν.] τὴν Ἥραν, ἢ ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ, γυνὴ γὰρ γὰρ ἦν τοῦ Διός. ἢ ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν, ὄντα παιδίον διὰ τοῦ κόλπου ἐντεθειμένη, πεισθεῖσα τῇ Ἀθηνᾷ. ἄλλως. δευτέραν τεκοῦσαν τὴν Ἥραν λέγει, ἢ ὅτι αὐτὸν διὰ τοῦ κόλπου ἤνεγκεν, ὡς τίκτουσα καὶ τεκνοποιουμένη, καὶ ὅτι αὐτὸν ἐθήλασε πεισθεῖσα τῇ Ἀθηνᾷ, ἐλύπησεν αὐτήν. ἢ ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ. γυνὴ γὰρ ἦν τοῦ Διὸς, ὅθεν αὐτοῦ ὀνειδίζει, ὡς μὴ φεισαμένου τῆς θηλαμόνος. καὶ Ὅμηρος· Τλῆ δ' Ἥρη ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀϊστῷ τριγλώχινι [3] Βεβλήκειν, τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος. Ἄτρωτον.] τὴν Ἥραν ὡς θεὰν μὴ τιτρωσκομένην. ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἐπολέμει τῇ πόλει καὶ τῷ πατρὶ Νέστορος Νηλεῖ, διὰ τὸ μὴ καθᾶραι αὐτὸν τοῦ φόνου Ἰφίτου, συμμαχοῦσαν καὶ τὴν Ἥραν Νηλεῖ κατὰ τὸν δεξιὸν τοξεύει μαζὸν, ὀϊστῷ τριγλώχινι, καθά φησιν Ὅμηρος. τοῦτο δ' ἐν μὲν Ὁμήρῳ καλλίστως ἀλληγορούμενον πέφυκε. νῦν δὲ παιδιωδῶς κεῖται, καὶ μυθικόν. Βαρεῖ ἀτράκτῳ.] δεινῷ βέλει. Στέρνον.] τὸ στῆθος, παρὰ τὸ στερρὸν τοῦ νοὸς εἶναι ἐνταῦθα. ἐκεῖ γὰρ ἡ καρδία καὶ τὸ ζωτικὸν, ὅθεν ὁ νοῦς τὰς δυνάμεις αἴρεται. Ἔν τ' αὐλῷ μέσῳ.] ἐν μέσῳ τε τοῦ διαύλου καὶ τοῦ σταδίου. Πατρὸς παλαιστοῦ.] Ἡρακλῆς καταπολεμήσας Αὐγείαν τὸν βασιλέα τῆς Ἤλιδος, Ἡλίου δὲ παῖδα καὶ Ἰφιβόης, διὰ τὸ μὴ λαβεῖν τὸν μισθὸν τὸν ὑπὲρ καθάρσεως τοῦ κόπρου τῶν βοῶν, καὶ τὴν Ἦλιν πορθήσας ἐκ τῶν λαφύρων, ἐκεῖσε ἀγῶνα τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ συνεστήσατο, καὶ Ὀλύμπιον τοῦτον ἐκάλεσεν, ἐτελεῖτο δὲ ὁ ἀγὼν, κατὰ πενταετηρίδα, ἢ τὸ σαφέστερον φάναι, κατὰ μῆνας πεντήκοντα. ἠγωνίζοντο δὲ οἱ ἀθληταὶ πένταθλον, καὶ ἑτέρους ἄθλους. ὁ δὲ πένταθλος ἦν, πυγμή, δρόμος, ἅλμα, δίσκος, καὶ πάλη. ἐν τῇ καταρχῇ δὲ καὶ τῷ τεθέντι πρώτῳ ἀγῶνι, Ἡρακλῆς προσεκαλεῖτο εἰς πάλην τὸν βουλόμενον, οὐδενὸς δὲ τολμῶντος, ὁ Ζεὺς παλαιστῇ εἰκασθεὶς, συνέμιξεν Ἡρακλεῖ. καὶ μέχρι πολλοῦ τῆς πάλης ἰσοπαλοῦς γινομένης, ὁ Ζεὺς φανεροῖ ἑαυτὸν τῷ παιδί. τὰ δὲ Ὀλύμπια πέντε ἡμέρας ἐτελεῖτο, ἀπὸ ια' τῆς Σελήνης μέχρι ὅλης ιε'. προεγυμνάζοντο δὲ πρὸ αὐτῶν, ἡμέρας λ'. Ὀχμάσας.] ἐπιπεσὼν, κρατήσας, ἐκ τοῦ ὄχος, καὶ πλεονασμῷ ὀχμὸς, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀχμάζω τὸ ἐπίκειμαι. Δέμας.] τὸ ζῶν σῶμα, παρὰ τὸ δεδέσθαι καὶ συνεστηκέναι. δέμας τὸ τεθνηκὸς, παρὰ τὸ δαμῶ, τὸ δαμάζω, τὸ δαμασθὲν καὶ λυθέν. καὶ σῶμα τὸ ζῶν, παρὰ τὸ σῶον εἶναι. σῶμα τὸ τεθνηκὸς, παρὰ τὸ σημεῖον εἶναι τοῦ ποτὲ ζῶντος. οἱ δὲ λέγοντες διαφέρειν σῶμα καὶ δέμας, ληροῦσιν. Κρόνου ὄχθος] [4] ἡ Ὀλυμπία, πρότερον γὰρ Κρόνιος λόφος ἐλέγετο. Γηγενοῦς.] τοῦ γίγαντος, Ἑρμοῦ καὶ Ἱερείας υἱὸς Γίγας. Γίγαντος δὲ υἱὸς Ἴσχενος. λιμοῦ δὲ γεγονότος, ἐδόθη χρησμὸς, μὴ ἂν ἄλλως λωφῆσαι τὸν λιμὸν, εἰ μὴ τῶν εὐγενῶν τυθῇ τις. πάντων τοίνυν ἀποσειομένων, ἠθέλησεν ὁ Ἴσχενος τυθῆναι. οὗ καὶ τυθέντος, ὁ τάφος δείκνυται περὶ τὸν καλούμενον Κρόνιον λόφον, πλησίον τοῦ καμπτῆρος τῆς Ὀλυμπίας. καὶ τιμαῖς πλείσταις αὐτὸν ἐτίμων, καθ' ἣν ἡμέραν ἐτύθη, καὶ ἀγῶνας συνίστων. λέγουσι δὲ αὐτὸν Ταράξιππον, ἐπειδὴ ἔστι ταράσσων καὶ θορυβῶν τοὺς ἵππους ἀγωνιζομένους. ἢ ἀρρήτῳ τινὶ καὶ ἄλλῃ δυνάμει. ἢ δάφνης ἑστώσης περὶ τὸν τάφον, καὶ σειομένης αὐτῆς ταράσσεσθαι τοὺς ἵππους τῇ σκιᾷ τῶν φύλλων. καλοῦσι δὲ αὐτὸν Ταράξιππον, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἵπποι, ὅταν γένωνται ἐκεῖσε, ταράσσονται. Αὐσονίτης.] Ἰταλική, ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης παιδός. ἄλλοι δὲ ἀφ' ἑτέρου Αὔσονος εἶπον. Αὐσονία δὲ κυρίως, ὡς Δίων γράφει [5] Κοκκειανὸς, ἡ τῶν Αὐρούγκων γῆ μόνη λέγεται, μέση Καμπανῶν καὶ Οὐολσκῶν παρὰ θάλασσαν κειμένη. συχνοὶ δὲ καὶ μέχρι τοῦ Λατίου Αὐσονίαν εἶναι ἐνόμισαν, ὥστε καὶ πᾶσαν Ἰταλίαν ἀπ' αὐτῆς. [6] οἱ δὲ τραγικῶν ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς Ἕλληνας Αὔσονας λέγοντες, αὐθεντικῇ ἀδείᾳ, καὶ ἡ ποιητικὴ τοῦτο ποιοῦσι. Μυχός.] παρὰ τὸ μύω, τὸ κρύπτω.

EMENDATIONES.

1 Ita hunc locum emendavi ex fide *Phavorini* & utriuſque *MSS.* prius autem ſcriptum fuit ἐς Θήβας ἐλθὼν εἰς Λύκον Θηβῶν βασιλεύοντα, καὶ τὴν βασιλέα γῆμαι βιαζόμενον &c. 2 Ἰωνικῶς pro Ἰωνικῶν ex *Seld.* 3 Ita reſtitui locum hunc ex *Homero*, qui prius corrupte ſcriptus erat, Βέβληκε τότε κἄμιν ἀνήκεστον ἄλγος ἔλαχεν. 4 Ἡ Ὀλυμπία repoſui pro ὁ Ὀλύμπιος, & paulo poſt τῆς Ὀλυμπίας pro τοῦ Ὀλυμπίου ex utroque *MSS.* 5 Κοκκειανὸς repoſui ex *Seld.* pro Κυκλιανὸς, idque ita prius reſtituerat *Gerbelius.* 6 Οἱ δ' ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς Αὔσονας λέγουσιν Ἕλληνας *Bar.* Οἱ δ' ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς Ἕλληνας Αὔσονας λέγοντες *Seld.* Οἱ δὲ καὶ ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς τραγικῶν Ἕλληνας Αὔσονας λέγοντες *Impreſſi* Codd. Videtur autem *Tzetzes* hoc velle, *Tragici illi qui Hellenes Auſonios appellant nos qui ſumus Græci*, i. e. ex Magna Græcia, quæ Italiæ regio eſt, oriundi &c.

ἐπιπολά-

Στενοῖς[a] ὀπιλεύουσαν ἀγρίαν κύνα
Κτανὼν ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην,
[b] Ταυροσφάγον λέαιναν, ἣν αὖθις πατὴρ
Σάρκας καταίθων [c] λοφνίσιν [d] δομήσατο.
[e] Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν, [f] οὐδαίαν θεάν.
Ἐξηνάριξεν ὅν ποτ' ἀξίφῳ δόλῳ

Angustos observantem sævam canem,
Supra scopulum piscantem leænam,
Tauros mactantem occidit: quam rursum pater,
Corpore lampadibus combusto, resuscitavit,
Non timentem Proserpinam, infernam deam:
Quem quondam dolo necavit inermi

VARIANTES LECTIONES.

a Ὀπιλεύοντα Seld. b Al. Ταυροσφάγην. c Al. Λοφνίσι sine ς finali, repugnante metro. d Al. Δωμήσατο Seld. at Bar. habet Δομήσατο, sed isti primæ ο superscribitur ω, eadem, ut videtur, manu; quod rursum in Scholiis factum. e Versum hunc non agnoscit Seld. f Οὐδαίαν θεὰν Bar. alii etiam θεὸν habent.

Ὀπιλεύουσαν.] ἐπιτηρούσαν, βλέπουσαν, ἐκ τοῦ ὄπω, τὸ βλέπω, παραγωγῶς ὀπιλεύω, καὶ Ἀττικῇ αὐξήσει ὀπιπλεύω. Ἀγρίαν κύνα.] [1] τὴν Σκύλλαν θυγατέρα Φόρκυνος θηριομιγῆ, κατεσθίουσαν τινὰς τῶν παραπλεόντων τὸ Σικελικὸν πέλαγος. καὶ δὴ καὶ Ἡρακλῆς τὰς Γηρυονείους βοῦς ἐλαύνων ἐξ Ἐρυθείας, ὡς ἐγένετο κατὰ τὸν πορθμὸν, τὸν μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, ἁρπάσασα τῶν ταύρων τινὰς ἡ ῥηθεῖσα Σκύλλα, καὶ ἀνήλωσε, καὶ αὐτὴ ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεῖται. ὕστερον δὲ καὶ πάλιν ὁ ταύτης πατὴρ Φόρκυς, καύσας καὶ ἀφεψήσας λαμπάσιν, ἐζωοποίησεν. ἦν δὲ, ὥς φασι, πρότερον ἡ Σκύλλα γυνὴ εὐπρεπὴς, Ποσειδῶνι δὲ μιγεῖσα, Ἀμφιτρίτης ζηλοτυπησάσης, καὶ φάρμακα ἐμβαλούσης τῇ πηγῇ, ἐφ' ᾗ εἰώθει λούεσθαι, ἀπεθηριώθη. λέαιναν δὲ αὐτὴν εἶπε, διὰ τὸ φοβερόν. ταῦτα μὲν τὰ μυθώδη, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. ἡ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον τῆς Σικελίας ἐστὶν ἀκρωτήριον, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, οὗ κάτωθεν πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ἔχουσαι κοίλους τόπους καὶ σπήλαια, ἐν οἷς καλαμῶνται θηρία θαλάσσια, τῶν δὲ πλοίων ἐν ταῖς πέτραις ἀκοντιζομένων ἐκ τοῦ τῆς Χαρύβδεως ὕδατος, καὶ συντριβομένων τοὺς ἄνδρας ἐσθίουσιν. ἡ Χάρυβδις δὲ καὶ ἡ Σκύλλα πλησίον εἰσίν, ἡ μὲν γὰρ Χάρυβδις περὶ Μεσσήνην ἐστίν, ἡ δὲ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον, ὡς ἔφην. τὸ δὲ Ῥήγιον Ἰόκαστος ἔκτισεν, [2] ὁ Αἰόλου, ὥς φησι Καλλίμαχος· Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστεω Αἰολίδαο. Ἡρακλῆς οὖν στρατηλάτης ὤν, καὶ στρατηγικός, ὡς παραπλέων τούτους τοὺς τόπους μετὰ τῶν Γηρυόνου βοῶν, ἀπώλεσεν αὐτόθι τινὰς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀνακαθαίρει τὸν τόπον ταῖς μηχαναῖς, ὅθεν ἐμυθεύσαντο τὴν Σκύλλαν αὐτὸν ἀνελεῖν. Φόρκυς δὲ, ἤτοι ἡ θάλασσα, ὁ ταύτης πατὴρ (ἡ γὰρ θάλασσα δυσχερῆ ταύτην ἐποίει) λαμπάσι πάλιν αὐτὴν ἀνεζώωσεν, ἤγουν ἡλίου κινήσεσι, ἢ χρόνοις πάλιν τὴν ὑφ' Ἡρακλέος ἀνακαθαρθεῖσαν, καὶ τὸ μηχάνημα ἡ θάλασσα χώσασα, μετέστρεψε ταύτην εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσχέρειαν. Σπήλυγξ.] σπήλαιον. ἐτυμολογεῖται δὲ σπήλαιον, [3] παρὰ τὸ ἐσπασμένας τὰς λᾶας εἶναι. καὶ ὑποκοριστικὸν, σπήλυγξ, ἡ ἐσπασμένη λᾶιξ, [4] ἤτοι λιθίς. ὅθεν καὶ ἄμεινον γράφεσθαι διὰ τοῦ ἰῶτα. ἔστι δὲ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον, διὰ τοῦ υ σπήλυγξ γράφεται. Ἰχθυωμένην.] ἰχθύας κρατοῦσαν, * καὶ ἀγρεύουσαν, * ἢ δίκην ἰχθύος πλέουσαν, μυθικῶς γὰρ τὰ Λυκόφρονος νοεῖται. Ταυροσφάγον.] ὡς φαγοῦσαν ἐκ τῶν Γηρυονείων ταύρων, αὐτὴν εἶπεν. λέαιναν, διὰ τὸ φονικόν. ταυροσφάγον δὲ, καὶ οὐ ταυροφάγον. οἱ γὰρ Ἴωνες οὕτω μετὰ τοῦ σ λέγουσι, Θεόσδοτος, καὶ Θεόσδοτος, καὶ τὰ ὅμοια, οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἀποβάλλουσι τὸ σ. κοινῶς δὲ ταυροσφάγος λέγεται, ὁ [5] σφάττων ταύρους. ταυροφάγος δὲ, ὁ τρώγων [6] ταύρους. Σάρκας καταίθων ἐξέθη. Λοφνίς.] ἡ μεγάλη λαμπὰς, λοφανής τις οὖσα, ἡ λίαν, τουτέστι μεγάλα φαίνουσα, καὶ συγκοπῇ Αἰολικῇ λοφνίς. Δομήσατο.] ποιητικὴ ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν τεκτόνων καὶ δομητόρων, ἀντὶ τοῦ ἀνεζώωσεν, ἀνήγειρεν. τὸ δὲ δομήσατο, ἐμοὶ μικρὸν ἀρέσκει γράφεσθαι, τὸ γὰρ μ ἐκτείνει αὐτὸ, ὡς τὸ φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη. κἂν καὶ νῦν τινες ἐδιπλασίασαν τὸ μ, διὰ τὸ μὴ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ μέτρα. εἰ δὲ μέγα τις τοῦτο γράφει, κἂν ἀγνοῇ, μανθανέτω, ὅτι Ἀττικὴ ἐκτάσει γράφει μέγα, ὡς τὸ δώτης, πώτης, καὶ τὰ ὅμοια. Λέπτυνιν.] ἢ τὴν ψυχὴν, παρὰ τὸ λελεπτυσμένην καὶ ἀεροειδῆ εἶναι, λέγω δὲ τὴν Σκύλλην αὐτὴν, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἢ Λέπτυνιν, τὴν Περσεφόνην, ἤτοι τὴν μοῖραν, καὶ τὸν θάνατον, παρὰ τὸ λεπτύνειν, καὶ κόνιν ποιεῖν τὰ σώματα τῶν ἀποθνησκόντων. ἀνέστησε δὲ Φόρκυς τὴν μὴ φοβουμένην ἔχουσαν τὴν Περσεφόνην. Οὐδαίαν θεόν.] τὴν [7] Περσεφόνην. Ὃν πολὺ ἐξηνάριξεν [8] Ἡρακλέος ὁ νέκυς, ὁ Νέσσος, δεξιούμενος καὶ φιλοποιησάμενος πάλιν τὸν ᾅδην, διὰ τὸν θάνατον δῆθεν τοῦ Ἡρακλέος. ἢ [9] δεξιούμενον, ὃν ἡ ἀνεῖλεν ὁ νεκρὸς Νέσσος τὸν Ἡρακλέα, τὸν δεξιούμενον, καὶ φίλον ὄντα πάλαι τοῦ ᾅδου, ὅτε κατῆλθεν ἀνάξαι τὸν Κέρβερον. Ἡ δὲ περὶ τοῦ Νέσσου ἱστορία τοιαύτη. Ἡρακλῆς Ἀχελῷον καταπαλαίσας ἐν Καλυδῶνι, καὶ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ θραύσας κέρας, καὶ δοὺς πάλιν τοῦτο αὐτῷ, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, τῆς [10] Ἁρμονίου θυγατρὸς, καὶ Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως ἀντ' Ἀχελῴου λαμβάνει γυναῖκα· πλημμελῶν δὲ περὶ γάμον, ἕνα τῶν συγγενῶν Οἰνέως Εὔνομον, τὸν Ἀρχιτέλους, πλήξας κονδύλῳ, ἀναιρεῖ παροινήσας, κατὰ χειρὸς αὐτὸν φιλικῶς πλήξαντα. φυγεῖν δὲ εἵλετο εἰς Τραχῖνα, πρὸς Κήϋκα. διαπορευόμενος δὲ περὶ τὸν [11] Εὔηνον ποταμὸν, τῷ Νέσσῳ κενταύρῳ πρῶτος αὐτὸς διαπορθμεύεται. ὡς δὲ ἐν τῷ διαπορθμεύειν ὁ Νέσσος καὶ τὴν Δηϊάνειραν ἐπιχειρεῖ βιάζειν αὐτὴν, τοξεύεται ὑπὸ τοῦ

EMENDATIONES.

1 Τὴν Σκύλλαν φασὶ legunt Impressi Codd. Ego φασὶ expunxi, ex fide Seld. ut omnino supervacuum; nisi forte sic legere mavis, cum Bar. τὴν Σκύλλαν λέγει φασὶ δὲ &c. 2 Ὁ Αἰόλου reposui ex Seld. pro Αἰόλου, ut constructio fieret manifestior. 3 Id reposui ex Bar. pro παρὰ τὸ ἐσπασμένας λᾶας εἶναι. 4 Ἤτοι pro ἤτι, ex utroque MSS. * ex Bar. hoc additum est. 5 Impressi Codd. habent τρώγων, Ego mutato accentu legissem τρωγῶν. si non uterque MSS. habuisset σφάττων. 6 Illa prius indistincte scripta erant, ταύρους, σάρκας &c. 7 Et hæc prius indistincta legebantur. 8 Ἡρακλέα habet Bar. quæ lectio potior mihi videtur. 9 Δεξιούμενος pro δεξιούμενον, ex Seld. 10 Αἱμονίου Seld. Αἱμονίου Bar. Cæterum quidam Amaltheam aiunt filiam fuisse Harmonii, quidam Hæmonii Ætolorum regis. 11 Εὔηνον pro Εὔωνον, ex Seld. Non enim Euonum, sed Euenum, Ætoliæ fluvium Nessi opera trajecit Hercules; Lucanus,

Et Meleagream maculatus sanguine Nessi
Evenus Calydona secat. ———

Νέκυς, τὸν ᾅδην [a] δεξιούμενον πάλαι.	Mortuus, Orco dudum salutato.
[b] Λεύσσω σε τλῆμον δεύτερον πυρουμένην,	Video te, misera, secundò comburi
Ταῖς τ' [c] Αἰακείοις χερσὶ, τοῖς τε Ταντάλου	Æacidinis manibus, & Pelopis
[d] Λαίτειναν οἰκουροῦσι λειψάνοις πυρὸς	A flamma devorati
[e] Παιδὸς καταβρωχθέντος αἰθάλῳ δέμας,	Reliquiis ignis Letrinam tenentibus,
Τοῖς [f] Τευταρείοις [g] βουκόλου πτερώμασι,	Et Teutari bubulci telis.

VARIANTES LECTIONES.

a Δεξιούμενος πάλαι Bar. al. Δεξιούμενον πάλιν. b Λεύσω Bar. aliique. c Αἰακείας Bar. eandemque lectionem servat in *Scholiis*. ubi *Seld.* etiam legit Αἰακείας. sed isti ῃ superscriptam habet ο. d Λαίτρωναν Bar. Λαίτειναν *Seld.* quas lectiones in *Scholiis* etiam tuentur uterque. e Πυρὸς καταβρωθέντος Bar. al. καταβρωθέντος. f Al. Τευταρείοις. al. Τευταρείοις. g Βουκόλου Bar.

Ἡρακλέους. εἰδὼς δὲ ὅτι τελευτᾷ (ἄφυκτα γὰρ τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλέους, ὡς κεχρισμένα τῷ τῆς Ὕδρας ἰῷ) βαλὼν εἰς ἀγγεῖον τὸ καταρρέον ἐκ τοῦ τραύματος αἷμα, δέδωκε τῇ Δηϊανείρῃ, ἀπατήσας αὐτὴν, καὶ εἰπὼν, Ὅτι ἐγὼ μὲν διὰ σὲ τελευτῶ, τοῦτο δέ σοι χαρίζομαι, φιλίαν ἐπισπᾶσθαι δυνάμενον. εἴπερ Ἡρακλέα νοήσειας ἑτέρας πόθῳ καταχυθέντα, ἐπιχρίσασα τούτῳ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια, καὶ πρὸς σὲ πάλιν ἀντιστρέψει τὸν πόθον. τοῦτο τὸ αἷμα ἡ Δηϊάνειρα ἔχουσα, ὡς ὕστερον ἤκουσεν Ἡρακλέα τὴν Οἰχαλίαν πορθήσαντα, καὶ τὴν Εὐρύτου θυγατέρα Ἰόλην καλὴν οὖσαν ἄγοντα, καὶ αὐτῆς κρατεῖσθαι τῷ ἔρωτι, ἐπιχρίσασα τούτῳ τῷ αἵματι τὰ τοῦ Ἡρακλέους ἱμάτια, μετὰ τοῦ θεράποντος Λίχα ταῦτα ἀπέστειλεν. περὶ δὲ τὸ Κηναῖον, Εὐβοίας ὂν ἀκρωτήριον, θύων ὁ Ἡρακλῆς Διῒ χαριστήρια, στολίζεται τὸν πεφαρμαγμένον τοῦτον χιτῶνα, ὑφ' οὗ καὶ χρισμοῦ κρατηθεὶς πυρώδει καὶ δραστηρίῳ, τελευτᾷ, [1] ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, ἐξ οὗ γεγόνασι αἱ Θερμοπύλαι, πρότερον ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν Λίχαν ῥίψας, καὶ ἀνελὼν ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ. τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ Ἡρακλῆς τῷ Φιλοκτήτῃ καταλιμπάνει, ὡς τοῦ πατρὸς Φιλοκτήτου Ποίαντος τῇ τελευτῇ αὐτοῦ ὑπουργήσαντος. τὰ δὲ τόξα ταῦτα, ὡς ὁ Λυκόφρων οὗτος φησὶ, παρὰ Τευτάρου Σκύθου, βουκόλου τοῦ Ἀμφιτρύωνος, ἔσχηκεν Ἡρακλῆς, ὅστις Τεύταρος καὶ τοξεύειν τοῦτον ἐδίδαξεν. ἄλλοι δὲ Εὔρυτον φασὶ τοῦτον διδάξαι τὴν τοξικὴν, οἱ δὲ Ῥαδάμανθυν τὸν Κρῆτα, πατρῷον ἐκείνου γενόμενον. μετὰ γὰρ θάνατον Ἀμφιτρύωνος Ῥαδάμανθυς ἀνελὼν ἴδιον ἀδελφὸν, φυγὼν ἐκ Κρήτης, καὶ ἐν Ὠκαλέᾳ τῆς Βοιωτίας ἐλθὼν, γαμεῖ τὴν Ἀλκμήνην, καὶ [2] Ἡρακλῆ διδάσκει τὴν τοξικήν. * Τὸν ᾅδην δεξιούμενον πάλαι.] ὁ Ἄδμητος εἶχε γυναῖκα Εὔβοιαν, ἣν καὶ συνέβη τελευτῆσαι, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς ἐξενοδοχήθη Ἡρακλῆς παρὰ τοῦ Ἀδμήτου, μὴ μαθὼν τὴν τελευτὴν τῆς εἰρημένης, καὶ παίζειν ἀρξάμενος, μία τῶν δούλων προσῆλθεν αὐτῷ, καὶ εἶπε τὸ γεγονὸς, τοῦ δὲ εἰπόντος, ποῦ τέθαπται; καὶ μαθὼν, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ μνήματος, καὶ ἐξελθόντος τοῦ Ἅδου ἅψασθαι θυσιῶν, ἐκράτησεν αὐτὸν σφοδρῶς, μέχρις ἂν τὴν γυναῖκα ἀπέδωκε. * [3] φησὶ γοῦν ὅτι ἀξίφῳ δόλῳ, ἤτοι τῷ φαρμάκῳ τῆς Ὕδρας, ἀνεῖλεν ὁ Νέσσος τὸν Ἡρακλῆ, τὸν πάλαι χειρωσάμενον τὸν Ἅδην. καὶ Ὅμηρος· Τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστόν,

Λεύσσω σε τλῆμον δεύτερον πυρουμένην.] πρώτην μὲν γὰρ ὑφ' Ἡρακλέους πορθηθεῖσα, πυρὶ [4] παρεδόθης, καὶ νῦν μέλλεις καυθῆναι ταῖς Αἰακείοις χερσὶν, ἤτοι τοῦ Ἐπειοῦ, ἢ Νεοπτολέμου. Αἰακοῦ γὰρ δεύτεροι ἔκγονοι καὶ ἀμφότεροι [illegible] θόση. τούτοις οὖν φησι μέλλεις καυθῆναι, καὶ τοῖς [illegible] Πέλοπος, τοῖς κειμένοις περὶ τὴν Λαίτειναν, πόλιν Ἤλιδος. ὁ δὲ Πέλοψ υἱὸς Ταντάλου καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Πακτωλοῦ. τὰς δὲ συντάξεις οὐ δεῖ γράφειν, ἀλλὰ διὰ γράμματα ἄρθρα, καὶ βῆτα, καὶ λοιπὰ, ταῦτα διαγράφω. μᾶλλον δὲ μόνας ἐκείνας τὰς προσεννοουμένας, καὶ δεινάς. Αἰακείοις χερσίν.] Αἰακοῦ καὶ Ἐνδηΐδος, Πηλεὺς καὶ Τελαμών. ἐκ Ψαμάθης δὲ τῆς Νηρηΐδος, Φῶκος. Πηλέως καὶ Θέτιδος, Ἀχιλλεύς. Ἀχιλλέως καὶ Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς, Πύῤῥος, ὁ καὶ Νεοπτόλεμος. Τελαμῶνος δὲ καὶ [5] Περιβοίας, Αἴας. ἐκ δ' Ἡσιόνης, Τεῦκρος. Αἴαντος καὶ Λυσιδίκης τῆς Κορώνου, Φίλαιος. ἐκ Τεκμήσσης δὲ τῆς αἰχμαλώτιδος, Εὐρυσάκης. Φώκου πάλιν καὶ Ἀστερίας, Κρῖσος καὶ Πανοπεύς. Πανοπέως δὲ, ὁ Ἐπειὸς, ὁ τὸν Δούρειον ἵππον κατασκευάσας, δι' οὗ καὶ τὸ Ἴλιον ἐπορθήθη. * Ἀλλ' εἴπερ ὁ Τζέτζης θελήσει γράφειν τὰς ἱστορίας πλατέως, καὶ τοὺς ἀκροατὰς ἀντὶ σαφηνείας μᾶλλον θολώσει, καὶ βιβλιοθήκης ἂν Πτολεμαίου ἐν χρείᾳ γενοίμεθ', ὡς ἐναποθεῖναι τὰ γραφησόμενα· καὶ τὸ μεῖζον, καὶ δυσχερέστερον πάντων, καὶ τὸ ἡμέτερον πόνημα, οὐχ ὡς ἡμέτερον δόξει, ἀλλ' ὡς Λυκόφρονος χόλια. ἔνθεν τὰ κατὰ τὸ δυνατὸν συλλεξάμενοι τὰ λοιπὰ διεξέλθωμεν. * Αἰακείοις χερσίν.] * ταῖς τοῦ Νεοπτολέμου χερσὶ, καὶ τοῦ Ἐπειοῦ διὰ τὸν Δούρειον ἵππον. κατάγει δὲ τὸ γένος Ἐπειὸς ἀπὸ Αἰακοῦ. Ταντάλου παιδός.] τοῦ υἱοῦ τοῦ Ταντάλου, Πέλοπος. Λαίτειναν οἰκουροῦσι.] τοῖς κειμένοις ὀστοῖς περὶ τὴν Λαίτειναν. ἔστι δὲ ἡ Λαίτειναν πόλις Ἤλιδος. ἔκειτο δ' ἐν ταύτῃ τὰ τοῦ Πέλοπος ὀστᾶ, ἃ ἐδήλου ὁ χρησμὸς ἀποκομίσαι· καὶ τὰ Ἡρακλέους τόξα, ἅπερ Φιλοκτήτης εἶχε, εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως υἱόν. εἰ μὴ γὰρ οὕτω γένηται, οὐκ ἂν πορθηθείη τὸ Ἴλιον. Λειψάνοις πυρός.] ἅπερ κατέλειψε τὸ πῦρ ὀστᾶ, λείψανα λέγεται πυρός. Καταβρωχθέντος.] καταποθέντος δηλονότι τοῦ Πέλοπος ἐν τῇ αἰθάλῃ καὶ τῇ σποδιᾷ, ὁπότε πρὸς εὐωχίαν τῶν θεῶν ἐψήθη. Τοῖς Τευταρείοις.] λείπει τὸ τε, ἵν' ᾖ τοῖς τε Τευταρείοις πτερώμασι, ἤτοι τοῖς βέλεσι τοῦ βουκόλου. τίς δ' ὁ Τεύταρος, προείπον.

EMENDATIONES.

1 Ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, ἐξ οὗ γεγόνασι αἱ Θερμοπύλαι ab utroque *MSS.* Codd deest, & *Phavorino.* & quidem, ut mihi videtur, deesse debet. 2 Ἡρακλῆ pro Ἡρακλεῖ, ex *Seld.* *Hæc hoc loco inserui ex *Bar.* quæ *Euripides* latissime descripsit in *Alcestide*, tragœdiâ dicta ab Admeti uxore, quam non Eribœam, sed Alcestidem appellat. 3 Φησὶ γοῦν pro φασὶν δὲ, ex *Seld.* 4 Παρεδόθης reposui ex *Seld.* παρεδόθη *Bar.* παρέδωκε *Impressi* Codd. 5 Περιβοίας *Bar.* Περιβοίας *Seld.* * Hæc inserui ex *Seld.* & sane non ovum ovo similius, quam hæc *Tzetzæ*. Monendus autem es, in hoc loco haberi in *impressis* Codd. quæ supra inserui de Admeti uxore, & Hercule. * Hoc addo, ut sensus constet. Et quidem ea verba esse inserenda prius conjecerat *Gerbelius*.

Τὰ

Τὰ πάντα πρὸς φῶς ἡ βαρύζηλος δάμαρ,
Στείλασα κοῦρον τὸν κατήγορον χθονός,
Ἄξει, πατρὸς μομφαῖσιν [a] ἠγειωμένη,
[b] Λέκτρων θ' ἕκατι, τῶν τ' ἐπεισάκτων γάμων.
Αὐτὴ δὲ φαρμακηργὸς οὐκ ἰάσιμον
Ἕλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου λυγρόν,
Γιγαντοραίσοις [c] ἄρδισι [d] τετρωμένου
Πρὸς αὐθοπλίτου, ξυνὸν [e] ὀγχήσει μόρον,
Πύργων ἀπ' ἄκρων πρὸς νεόδμητον νέκυν
Ῥοιζηδὸν ἐκβράσασα κύμβαχον δέμας.
Πόθῳ δὲ τοῦ θανόντος ἠγκιστρωμένη,
Ψυχὴν [f] περισπαίροντι [g] φυσήσει νεκρῷ.
Στένω, [h] στένω σε δισσά, καὶ τριπλᾶ, δορὸς
Αὖθις πρὸς ἀλκήν, καὶ διαρπαγὰς δόμων,
Καὶ πῦρ [i] ἐναυγάζουσαν αἰστωτήριον.

Quæ omnia in lucem uxor æmula,
Misso juvene terræ proditore,
Proferet, patris accusationibus exasperata,
Cubiliúmque causa, & peregrinarum nuptiarum.
At ipsa medica immedicabile
Vulnus mariti tetrum intuita
Gigantiperdis ab adversario sagittis
Vulnerati, communem obibit mortem,
Summis è turribus ad recens cadaver
Impetuosè corpus præceps projiciens:
Mortuísque stimulata desiderio,
Animam in palpitans expirabit cadaver.
Defleo, defleo te bis térque, rursus
Hastæ vim, & ædium direptiones
Spectantem, ignémque vastatorem.

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἠγριωμένη. b Al. λέκτρων. c Ἄρδεσι Bar. d Τετρωμένου Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Tzetzes etiam eandem lectionis varietatem agnovit. e Al. ὀχμάσει. al. ὀκμάσει. Bar. habet οἰχήσει. Quid si legas ὀχχήσει? id certe valet βαστάξει, qua voce utuntur Scholia lineis Baroccianæ Cod. interpolata, ad explicandam suam οἰχήσει, eodemque modo explicant ὀχήσει, vers. xcvii sequente, ὀχέω autem & ὀχχέω idem sunt. f [illegible] uterque MSS. g Al. φυσήσει. h Al. στένω δισσά. Bar. habet δισσᾶ, sed eadem, ut videtur, manu superscribitur duplex σσ. i Al. ἐναυγάζουσαν.

Τὰ πάντα πρὸς φῶς ἄξει.] ἤτοι φανερώσει ἡ βαρύζηλος γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἡ Οἰνώνη, ἥτις ἦν θυγάτηρ [1] Κεβρῆνος, ἢ Οἰνέως, ταύτην γὰρ πρὸ Ἑλένης εἶχεν Ἀλέξανδρος. ἐξ ἧς καὶ υἱὸς αὐτῷ Κόρυθος, ἢν Κόρυθον, ὀνειδιζομένη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, [*] διὰ τὸν ψόγον, καὶ τὴν μομφὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, [*] καὶ διὰ τοὺς τῆς Ἑλένης γάμους ἐπεισάκτους, ἔπεμψεν ἡγησόμενον τοῖς Ἕλλησι τὴν ἐπὶ Τροίαν πλοῦν. Αὐτὴ δὲ φαρμακηργός.] τετρωμένον δὲ τὸν Ἀλέξανδρον θεραπεῦσαι βουλομένη ἡ Οἰνώνη, ἐκωλύθη παρὰ τοῦ ταύτης πατρός. τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕστερον προσενέγκουσα τὰ φάρμακα, εὗρεν ἤδη ἐκπεπτωκότα, καὶ ἑαυτὴν συναναιρεῖ, ἢ κατὰ Κόιντον, ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πυράν· ἢ κατὰ τὸν Δίκτυν, βρόχοις ἀπαγχθεῖσα. ἢ κατὰ τόνδε τὸν Λυκόφρονα, καταπεσοῦσα τοῦ πύργου. οὐκ ἰάσιμον δὲ τὸ ἕλκος, ἢ ὅτι τεθνηκὼς ἦν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἐδύνατο· ἢ ὅτι [2] κεχειρισμένα ἦν τὰ βέλη Φιλοκτήτου, οἷς Ἀλέξανδρος ἐτοξεύθη, τῷ ἰῷ τῆς Ὕδρας, ἢ ὅτι προληφθέντος τοῦ τραύματος, ὑπέθηκε τὰ φάρμακα. ἡ γὰρ Οἰνώνη, ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν ᾔδει. Γιγαντοραίσοις.] ἡ γῆ κατὰ Τιτάνων ἀγανακτήσασα, ἐν Φλέγραις τῆς Παλλήνης γεννᾷ δρακοντόπαιδας, καὶ βαθυγηρεῖς, καὶ βαθυχαίτας γίγαντας, οἳ πέτρας καὶ δρῦς πεπυρακτωμένας ἠκόντιζον πρὸς τὸν οὐρανόν. ὧν πρῶτοι, Πορφυρίων καὶ Ἀλκυονεύς, οἳ καὶ ἀθάνατοι ἦσαν, εἰς τ' ἂν ἐν τῇ Γῇ, ἣ ἐγεννήθησαν, ἐμάχοντο. συμμαχοῦντος δὲ Ἡρακλέους Διΐ, καὶ τούτους κατατοξεύοντος, ἀνῃρέθησαν. πρῶτον μὲν οὖν τοξεύει Ἀλκυονέα, ὃς πίπτων ἐπὶ γῆν, μᾶλλον ἀνεθάλπετο, Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ Παλλήνης ἐξαγαγὼν, τοῦτον ἀνεῖλεν. Πορφυρίωνι δὲ Ζεὺς Ἥρας ἐπιθυμίαν ἐμβάλλει, καὶ τοῦτον Ἡρακλῆς ἐν τῷ καταρρηγνύειν Ἥρας τοὺς πέπλους τοξεύσας, καὶ τοῦ Διὸς κεραυνῷ πλήξαντος, ἀναιρεῖ. καὶ τοὺς ἑτέρους δὲ ὁμοίως, πλὴν ὀλίγων, σὺν Διῒ ἀναιρεῖ. Ἄρδις.] τὸ βέλος, παρὰ τὸ ἄρδας καὶ βλάβας διδόναι. Τετρωμένου.] καταχρηστικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ βεβλημένου. καὶ τετρωμένου καλῶς ἔχει, τετρωμένου μὲν τοῦ Ἀλεξάνδρου· τετρωμένον δὲ τὸ ἕλκος. Λυγρόν.] τὸ χαλεπόν, παρὰ τὸ λίαν ὑγρὸν εἶναι, τουτέστιν ὀλέθριον. ἐκ γὰρ τῶν ὑγρῶν ἐπιγίνονται τὰ δεινότερα τῶν νοσημάτων, ὥσπερ αὖθις ἀπὸ τῶν θερμῶν τὰ καλά. Αὐθοπλίτου.] ἀντὶ τοῦ τοξότου. λέγει δὲ τὸν Φιλοκτήτην, παρ' ὅσον ἀμφότεροι τοξόται, ὅ, τε Ἀλέξανδρος, καὶ ὁ Φιλοκτήτης. ἀχθέντος γὰρ ἐκ Λήμνου τοῦ Φιλοκτήτου, τοξικῇ ἐμονομάχησαν, αὐτός τε καὶ ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ πρῶτος μὲν ἀφεὶς Ἀλέξανδρος, ἥμαρτε Φιλοκτήτου. δεύτερον δέ, τοξεύσας ὁ Φιλοκτήτης, βάλλει κατὰ χεῖρα λαιὰν τὸν Ἀλέξανδρον. εὐθὺς δεύτερον οἰστὸν ἀφεὶς, ἐκκόπτει τότε καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, καὶ τρίτῳ βέλει κατὰ τὸ σφυρὸν πείρας αὐτόν, ἀναιρεῖ. Δισσὰ καὶ τριπλᾶ.] παρ' ὅσον ἡ Ἴλιος τρίτον ἐπορθήθη. πρώτην μὲν γὰρ ὡς εἴπομεν ὑπὸ Ἡρακλέους διὰ

EMENDATIONES.

1 Ita reposui ex Suid. Κεβρῆνος. & Olniae Impressi Codd. Σκεβρῆνος. Bar. & Phavorin. Olniae vero non omnino agnoscunt. Cæterum Oenone dicitur Cebrenis fuisse filia. Vide Notas. * Hæc addo ex Phavorino, quæ conjunctio copulat. καὶ, ante διὰ τὴν &c arguit prius defuisse. 2 Κεχειρισμένα reposui, pro κεχειρισμένος. Phavorinus habet κεχρισμένα, & paulo ante ἀπαχθεῖσα, pro ἀπαγχθεῖσα, quæ σφάλματα hinc emendare poteris.

Τὸν

Στένω σε, πάτρα, καὶ τάφους Ἀτλαντίδος
Δύπτου κέλωρος, ὅς ποτ' ἐν ῥαπτῷ [a] κύτει,
Ὁποῖα πόρκος Ἰστριεὺς τετρασκελὴς,
Ἀσκῷ μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας,
[b] Ῥειθυμνιάτης κέπφος ὡς ἐνήξατο,
[c] Ζήρινθον ἄντρον τῆς [d] κυνοσφαγοῦς θεᾶς
Λιπὼν, ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων, Σάον,
Ὅτ' ἠμάθυνε πᾶσαν [e] ὀμβρήσας χθόνα
Ζηνὸς καχλάζων νασμὸς, οἱ δὲ πρὸς πέδῳ

Defleo te, Patria, & sepulchra Electræ
Filii, natatoris: qui olim in utre consuto,
Instar Istrii apri quadrupedis,
Singularis utri corpus involvens,
Tanquam Rhithymnia fulica enatavit,
Zerinthum canivoræ antrum Deæ
Relinquens, Saum, munitum Corybantum ædificium:
Quando cunctam vastabat humectans terram
Grandisonus Jovis imber, turribus quidem

VARIANTES LECTIONES.

a Σκύτει Bar aliique. b Ῥιθυμνιάτης Bar. al. Ῥιθυμνάτης. c Al. Ζήρυνθον. d Al. κυνοσφάγου Θεοῦ. κυνοσφάγους Seld. κυνοσφαγοῦς Bar. aliique. e Ὀμβρήσας Bar.

τοὺς ἵππους ἐπορθήθη τοῦ Λαομέδοντος, καὶ τὴν Ἡσιόνην. δεύτερον δὲ κατέδραμον ταύτην αἱ Ἀμαζόνες, ὥς που καὶ ἐν τῷ γράμματι φησὶν Ὅμηρος, ὡς ἀπὸ Πριάμου, Ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι. τρίτον δὲ, διὰ τὴν πολυθρύλλητον Ἑλένην, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πορθηθεῖσα καὶ καυθεῖσα, τελέως ἠφανίσθη. * Ἡ ἑρμηνεία. Στενάζω σε, ὦ πόλις, διὰ τοὺς καὶ τρεῖς, πάλιν πρὸς δὲ τέταρτα, μάχην, καὶ αἰχμαλωσίαν οἴκων ἐρχομένην, καὶ πῦρ ἅπασαν ἀφανιστικόν. * Στένω σε.] ὦ πόλις, καὶ τοὺς ἐν σοὶ τάφους τῶν προγόνων ἡμῶν, τῆς τε * θυγατρὸς Ἄτλαντος * Ἠλέκτρας, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Δαρδάνου, ὅς ποτε ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐρραμμένῳ δέρματι σκεπάσας τὸ σῶμα αὐτοῦ, καθάπερ τὸ περὶ τὸν Ἴστρον τετράπουν ζῶον εἴωθε ποιεῖν, ὅτε τὸ ἑαυτοῦ δέρμα ἀναφυσᾷ, καὶ παρὰ τὸν Δάνουβιν ποταμὸν, διαπεράσας ἐπὶ τὴν Ἴλιον, καταλείψας τὸ κατοικητήριον τῶν Κορυβάντων. τοῦτο δὲ ἐποίησε ποτὲ, ὅτε κατέκλυσε πᾶσαν τὴν γῆν ὁ Ζεὺς ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἔπλεον ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὰ τείχη κατέπιπτον, τῶν δένδρων δὲ, καὶ ἀμπέλων τοὺς καρποὺς τὰ θαλάσσια ζῶα ἐνέμοντο, οἱ δελφῖνες, καὶ αἱ φῶκαι, αἳ ἀεὶ τῆς συνουσίας τῶν ἀνδρῶν ἐρῶσαι. Καὶ τάφους.] ἀντὶ τοῦ τάφον τοῦ δύπτου καὶ κολυμβητοῦ κέλωρος καὶ υἱοῦ τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς Ἠλέκτρας, ὅστις ποτὲ ἐν τῷ ἐρραπτῷ σκύτει καὶ δέρματι, ἢ κύτει καὶ χωρήματι, ἐνήξατο καὶ ἔπλευσεν, ὥσπερ κέπφος Κρητικός. ἔπλευσε δὲ μονήρης, μονόκωπος, ἢ μόνος, ἀμφελυτρώσας καὶ καλύψας τὸ σῶμα ἐν τῷ ἀσκῷ, ὁποῖα καὶ ὥσπερ πόρκος, ζῶον Ἴστριον τετρασκελές. Δάρδανος ὁ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς, καταλιπὼν τὴν Σαμοθρᾴκην ἐν τῷ κατακλυσμῷ, σχεδίαν κατασκευάσας, καὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν Τροίαν μέρη ἐλθὼν, κτίζει τὴν Δαρδανίαν, κἀκεῖ τελευτᾷ, καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ κεῖται παρὰ τὴν Τροίαν ἐν τῷ μέρει τῆς Δαρδανίας. ὕστερον γὰρ καὶ ἡ Δαρδανία, καὶ ἡ Ἴλιος, καὶ ἡ Τροία, μία πόλις γεγόνασι. Νυκτίμου δὲ τοῦ βασιλέως ἄρχοντος, ὁ κατακλυσμὸς, ὡς λέγουσι, γέγονε, καὶ διὰ τὴν Πέλοπος κρεουργίαν. πέμπτον δὲ τὸν Πέλοπα, ἔγωγε γενέσθαι ἀπὸ Δαρδάνου. διὰ τοῦτο γοῦν λέγουσι γενέσθαι τὸν κατακλυσμὸν, ἢ διὰ Ἀζᾶνα τὸν Λυκάονος, καὶ τὸ τῶν Λυκάονος παίδων ἀσέβημα, ὅτι τὸν Νύκτιμον κατατεμὼν, ἔθυσε τῷ Διΐ. γέγονε δὲ καθ' ἑτέρους ὁ κατακλυσμὸς οὕτω. περὶ Ἑλίκην καὶ Βοῦραν τὰς πόλεις, ἀνέμων πνευσάντων ἐναντίων, συνέστη νέφος πολὺ, καὶ ἐῤῥύη ὑετὸς, καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμός. δύπτην δὲ εἶπε τὸν συνεχῶς δυόμενον ἐν τῇ σχεδίᾳ διὰ τὸ χειμάζεσθαι, ἢ τὸν κολυμβητὴν, διὰ τὸ εἰς δύο ξύλα πήξαντα τὰς σχεδίας ἀπὸ Σαμοθρᾴκης πλεῦσαι, φεύγοντα τὸν ἐπὶ [1] Δουκαλίωνος κατακλυσμόν. Πόρκος.] ζῶον ἐστὶν περὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, τὸν καὶ Δάνουβιν καλούμενον, τετρασκελὲς, λεπτῷ περιεχόμενον δέρματι, ὃ φυσώμενον γίνεται ὡς ἀσκὸς, καὶ νήχεται ἕως λεπτυνθῇ. ἐξέρχεται δὲ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ νέμεται, καὶ εὐθέως ψυχόμενον ἀποθνήσκει. μονήρη δὲ εἶπε τὸν Δάρδανον, διὰ τὸ μιᾷ κώπῃ αὐτὸν κεχρῆσθαι ἐν τῇ σχεδίᾳ. τὸ δὲ ἑξῆς * οὕτως. * Ὡς πόρκος τῷ ἰδίῳ δέρματι, καθάπερ ἀσκῷ, ἐπισκεπάσας τὸ σῶμα νήχεται, οὕτω καὶ ὁ Δάρδανος ἐπὶ τὴν σχεδίαν ἔπλευσε, τέσσαρας λίθους ἔχων, καὶ σκεπάζων αὐτοῦ τὸ σῶμα καθάπερ πόρκος. Ῥείθυμνα.] πόλις Κρήτης. Κέπφος.] θαλάσσιον ὄρνεον λαρῳειδὲς, ὅπερ ἀφρῷ θηρῶσιν οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων. Ζήρινθον ἄντρον.] Θρᾳκικὸν σπήλαιον. Ἄντρον.] τὸ σπήλαιον, παρὰ τὸ ἀνατετρῆσθαι, ἤγουν τετρυπημένον εἶναι. τὸ Θρᾳκικὸν καταλιπὼν σπήλαιον τῆς Ῥέας, ἢ τῆς Ἑκάτης, ὁ Δάρδανος. καὶ γὰρ καὶ ἡ Ῥέα, λέγουσιν, ἐποχουμένη, καὶ ἡ Ἑκάτη ξενοφιλὴς οὖσα, φοβεραί. θύουσι δὲ αὐταῖς κύνας, ὥς φησι Σώφρων ἐν Μίμοις. ὁ γὰρ κύων βαΰξας λύει τὰ φάσματα, ὡς καὶ χαλκὸς κροτηθεὶς, εἴτε τι τοιοῦτον. Σάον.] ὄνομα ὄρους Θρᾳκικοῦ, οὗ μέμνηται Νίκανδρος, οὕτω πως λέγων ἐν Θηριακοῖς, Ἡ Σάω, [2] ἢ Μοσύχλῳ. τὸ Σάον σπήλαιον Θρᾳκικὸν, σπήλαιον τῆς Ῥέας, ἢ τῆς Ἑκάτης, τῆς δεχομένης εἰς θυσίαν τοὺς κύνας. οἱ Κορύβαντες, οἵτινες εἰσὶ δαίμονες, περὶ τὴν [3] Ῥέαν ἱδρύσαντο. ἀλλ' οἱ μὲν Κούρητες, Δαναΐδος νύμφης Κρήσσης καὶ Ἀπόλλωνος παῖδες. οἱ δὲ Κορύβαντες, Θαλείας καὶ Ἀπόλλωνος. Ἠμάθυνεν.] ἄμμον ἐποίησε, κατέκλυσε. ἄμαθος δὲ διὰ ἑνὸς μ γράφεται, ἐκ τοῦ ἀμαθὴς καὶ ἀμέτρητος εἶναι ἐτυμολογουμένη. καὶ ἄμμος κατὰ [4] συγκοπὴν γενόμενον, διὰ ἑνὸς μ γράφεται. μόνοι δὲ τοῦτο οἱ Αἰολεῖς [5] διπλασιάζουσιν, ὡς καὶ τὰ λοιπά. Καχλάζων.] ἤχῳ φερόμενος. Νασμὸς.] κατακλυσμὸς, ἐκ τοῦ νάω ῥήματος, ὅθεν καὶ ναύτης.

EMENDATIONES.

• Hæc inserui ex *Seld.* quibus sublatis Interpretatio esset mutila. • Et hoc ex eodem Codice addo. 1 Δευκαλίωνος pro Δουκαλίωνος, ex *Bar.* • Ex *Bar.* prius indistincte legebatur, τὸ δὲ ἑξῆς ὡς πόρκος &c. 2 Ita emendavi ex *Nicandro*, nisi potius *Nicandrum* hinc corrigendum putes. Vide Notas. 3 Ῥέαν pro ῥίαν, ex conjecturâ *Gerbelii*, cui fidem faciunt uterque *MSS.* Codd. 4 Συγκοπὴν ex *Seld.* pro ἀποκοπήν. 5 Διπλασιάζουσιν pro διπλασιοῦσι, ex utroque *MSS.*

τῷ

Πύργοι κατηρείποντο, τοὶ δὲ λοισθίαν
Νήχοντο μοῖραν προὐμμάτων δεδορκότες·
[a] Φηγὸν δὲ, καὶ δρύκαρπα, καὶ γλυκὺν βότρυν
[b] Φάλαι τε, καὶ δελφῖνες, αἵ τ' ἐπ' ἀρσένων
Φέρβοντο φῶκαι λέκτρα θουρῶσαι βροτῶν.
Λεύσσω θέοντα [c] γρυνὸν ἐπτερωμένον
Τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα πεφνάσης κυνὸς,
Ἣν τόργος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται,
Κελυφάνῳ στρόβιλον [d] ὠστρακωμένην,
Καὶ δή σε ναύτην [e] Ἀχερουσία τρέφος

In ſolum cadentibus, hominibus verò natantibus,
Ultimo ante oculos fato conſpecto:
Glandes autem, fructuſque, & uvas dulces
Balænis, delphiniſque depaſcentibus, & phocis,
Quæ in humana virorum irruebant cubilia.
Video currentem grypem alatum,
Ad columbæ rapinam, canis necandæ:
Quam vultur undivagus genuit,
Ovi teſta rotundam circumtectam.
Te ſanè, nauta timide, Acheruſia

VARIANTES LECTIONES.

a Al. φηγὸν δὲ. b Al. φάλαι. c Γρῦνον Bar. Seld. al. γρῦπον. d Al ὠστρακωμένην. e Al. ἡ Ἀχερουσία.

Τοὶ δὲ.] ἐλλειπῶς, ἀντὶ τοῦ, οἱ ἄνθρωποι. Φηγὸν.] τὴν βάλανον, παρὰ τὸ φάγω, φαγὸν καὶ φηγὸν λεγομένην. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸ τοῦ τὸν σῖτον εὑρεῖν, βαλάνους ἤσθιον, καὶ ὀπώρας. Δρύκαρπα.] πᾶσαν ὀπώραν. ὥς πού φησιν ἐν τῇ Δωδεκαετηρίδι Ὀρφεὺς, Βάλλειν ἔρνεα τὰ πάντα, τά τε δρυὸς ἄκρα λέγεται. Φάλαινα.] ζωΰφιον ἐστὶν ταῖς λυχνίαις ἐπιπετόμενον, ὃ καὶ πυραυσίμαχος, [1] καὶ ψύχη, καὶ ψάρα καλεῖται. λέγεται δὲ φάλαινα, παρὰ τὸ εἰς φῶς ἅλλεσθαι. μακρὸν ἔχει τὸ α καὶ προσγραφόμενον, καὶ δι' ἑνὸς λ δεῖ γράφεσθαι, τὰ γὰρ ὀνόματα τῶν ῥημάτων βραχύτερα, ὡς τὸ θάλλω θαλὸς, ἀγγέλλω ἄγγελος. καὶ περὶ μὲν τῆς φαλαίνης, τῆς χερσαίας ζωϋφίου, ὃ καὶ καλλιοσβέστειαν ἰδιωτικῶς φασιν, εἴπομεν. ἔστι καὶ φάλαινα, κητώδης ἰχθὺς, κατὰ ἀποκοπὴν γοῦν φάλαι εἶπεν. Αἵ τ' ἐπ' ἀρσένων.] αἱ φῶκαι τε, αἱ θουρῶσαι, καὶ ἐρωτικῶς ὁρμῶσαι ἐπὶ τὰ λέκτρα τῶν ἀρρένων βροτῶν. ἡ φώκη θαλάσσιον κῆτος ἐστὶ, χερσαίῳ βοῒ, ἢ μᾶλλον βουβάλῳ παρόμοιον, ἐρᾷ δὲ συνουσίας ἀνδρῶν, ἔστι δὲ καὶ πρὸς μαγείαν ἐπιτήδειον. Λεύσσω θέοντα γρυνὸν.] τὸν λόγον περὶ Ἀλεξάνδρου ποιεῖται. λέγει γὰρ, ὅτι σπουδάζοντα τὸν Ἀλέξανδρον θεωρῶ περὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης. γρουνὸς δὲ λέγεται, καὶ ὁ κορμός. καὶ Ὅμηρος, Γρουνὸν μὲν δαίοντο, μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη. νῦν δὲ γρυνὸν, ἢ τὸ πλοῖον τοῦ Ἀλεξάνδρου λέγει, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ξύλου πεποιῆσθαι, ἐπτερωμένον δὲ διὰ τὰ ἄρμενα, παρ' ὅσον τὴν πορείαν δι' αὐτῶν ποιεῖται, κατὰ μετωνυμίαν. ἢ γρυνὸν, τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸν, διὰ τὸ ὄναρ, ὃ εἶδεν Ἑκάβη, ὅτι δαλὸν ἔτικτε δαιόμενον, ὅστις κατέφλεξε πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἐν Ἴδῃ ὕλην. τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ἀκούσαντες οἱ μάντεις, καὶ οἱ περὶ τοὺς ὀνείρους δεινοὶ, εἶπον τὸ τεχθησόμενον παιδίον εὐθέως ῥιφθῆναι. τεχθέντα δὲ τὸν Ἀλέξανδρον ἐξέθεντο ἐν τῇ Ἴδῃ· ὃν ποιμὴν ἑωρακὼς σφόδρα εὐειδέστατον, ἀνελόμενος ἀνέθρεψεν. ἐπτερωμένον δὲ, διὰ τὸ μετὰ πλοίου πορεύεσθαι. Τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα.] εἰς τὴν ἁρπαγὴν τῆς λαγνιστάτης τρήρωνος, ἤτοι περιστερᾶς, τῆς ἀξίας φονευθῆναι κυνὸς, ἢ ἀπὸ * τόπου * τῆς Λακωνικῆς, ἢ τῆς δειλῆς, καὶ ταχείας, καὶ καταφερεστάτης, (οἰκεῖον γὰρ Ἀφροδίτῃ τὸ ζῶον) ἢ τῆς αἰτίας φόνου πολλοῖς. λέγει δὲ τὴν Ἑλένην, ἐπεὶ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀετῷ εἴκασεν ἐπὶ τὴν ἁρπαγὴν ἐπειγόμενον. Τρήρωνα δὲ αὐτὴν, διὰ τὸ λαγνὸν, καλεῖ. καὶ γὰρ ἡ περιστερὰ μόνη τῶν πτηνῶν δι' ὅλου ἔτους ὀχεύεται, καὶ νεοττοὺς ποιεῖ. ὅθεν Αἰσχύλος φησὶ, Πανέρημοι πελειάδες. καὶ κύνα, διὰ τὸ ἀναιδὲς, κατὰ τὸν Ὅμηρον, Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου. Τόργος.] ὁ γὺψ κυρίως, νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει. ἔλαβε δὲ ζῶον ἀντὶ ζώου, Ζεὺς γὰρ ὁμοιωθεὶς κύκνῳ, μίγνυται Νεμέσει, τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ, εἰς χῆνα, ὡς λέγουσιν, αὐτῆς μεταβαλούσης. ἡ δὲ τίκτουσα ᾠὸν, ἐν τῷ ἕλει τοῦτο κατέλειπε, ποιμὴν δὲ εὑρὼν, τῇ Λήδᾳ κομίζει, ἡ δὲ λάρνακι θεμένη, ἐφύλαττε. χρόνῳ δὲ τῷ καθήκοντι, Ἑλένη γεννᾶται ἐκ τοῦ ᾠοῦ, ἣν ὡς ἰδίαν παῖδα ἡ Λήδα ἀνέτρεφε. τινὲς δὲ καὶ Κάστορα, καὶ Πολυδεύκην ἐκ τοῦ αὐτοῦ φασιν ᾠοῦ γεννηθῆναι. ἄλλοι δέ τινες [2] εὗρον ἱστορικοὶ, ὅτι ὁ Ζεὺς ἀστέρι εἰκασθεὶς, καὶ μιγεὶς Λήδᾳ, Κάστορα, καὶ Πολυδεύκην γεννᾷ, ὕστερον δὲ οὕτως ὡς ἔφημεν, τὴν Ἑλένην. ἕτεροι δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι κύκνῳ ὁμοιωθεὶς, τῇ Λήδᾳ ἐμίγη, κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα καὶ ὁ Τυνδάρεως. ἡ δὲ, ἐκ μὲν Διὸς Πολυδεύκην, καὶ Ἑλένην γεννᾷ, ἐκ Τυνδάρεω δὲ Κάστορα. ὅθεν καὶ θνητὸς ἦν ὁ Κάστωρ, ὁ δ' ἕτερος ἀθάνατος, τῇ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ παρακλήσει ἀθανατίσας καὶ αὐτὸν ἐγέννει, καθά φησι καὶ ὁ Πίνδαρος. τὰς δ' ἀλληγορίας ἐατέον, ὡς ἔφην, ἐπεὶ δὲ ποθεῖτε καὶ ταύτας μαθεῖν, ἀκούετε. Δίας οἱ παλαιοὶ πάντας ἐκάλουν τοὺς βασιλεῖς. τὶς γοῦν βασιλεὺς τῇ Λήδᾳ ἐμίγη μοιχικῶς περὶ τὸν Εὐρώταν ποταμὸν, ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἔγκυος γενομένη, μιᾷ γαστρὶ τρεῖς παῖδας γεννᾷ, Κάστορα, Πολυδεύκην, καὶ Ἑλένην. ᾠὸν γοῦν παραινίζεται τὴν γαστέρα αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐν ἑξ [3] αὐτῆς σύνδερμον ἐγεννήθη, ὃ δέρμα, καὶ φυλακτήριον αὐτοῖς ἐποίησε. εἰς κύκνον δὲ λέγει τὸν Δία μεταβαλεῖν, ὅτι οὐ βασιλικῶς ἐμίγη αὐτῇ, ἀλλ' ἐν παρύγροις τόποις, καθάπερ οἱ κύκνοι. Κελυφάνῳ.] [4] ᾠοῦ λέπει. πάντα γὰρ τὰ λέπη, κελύφανα λέγεται. κυρίως δὲ κελύφανον λέγεται, τὸ ἔσωθεν τοῦ ὀστράκου τοῦ ᾠοῦ λεπτότατον δέρμα. Στρόβιλον.] στρογγύλον, στρογγυλοειδῶς. Ὠστρακωμένην.] τῷ ὀστράκῳ τοῦ ᾠοῦ ἐσκεπασμένην. λέγει δὲ τὸ ᾠὸν, ὅπερ ἡ Νέμεσις τῷ Τυνδάρεῳ δέδωκεν, ὁ δὲ τῇ Λήδᾳ, ἐξ οὗ ἡ Ἑλένη. Καὶ δή σε ναύτην.] ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα, νῦν γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπέστρεψε τὸν λόγον· καὶ φησι Καὶ δή σε, ὦ Ἀλέξανδρε,

EMENDATIONES.

1 Καὶ ψύχη, καὶ ψᾶρα, ex Seld. pro ψυχῆς ψᾶρα. Cæterum ψυχῆς non omnino agnoſcit Bar. * ex Seld. 2 εὗρον pro εὑρεῖν, ex utroque MSS. 3 Αὐτῆς, ex utroque MSS. pro αὐτῶν. 4 Ὠοῦ λέπει, ex Bar. pro τοῦ ᾠοῦ λέπει.

Καταιβάτης πύγαργον, οὐ πατρὸς κόπρεις
Στείβοντα ῥακτῶν βουστάθμων ᵃ ξενώσεται,
Ὡς πρόσθε κάλλους τὸν θυωρίτην τριπλαῖς.
Ἀλλ' ὀσείμων μὲν ἀντὶ, Γαμφηλὰς ὄνου,
Καὶ Λᾶν περήσεις, ἀντὶ δ' ᵇ εὐχίλου κάπης,
Καὶ ᶜ μηλιαθμῶν, ἠδὲ χερσαίας πλάτης,
Τράμπις ᵈ σ' ὀχήσει, καὶ Φερέκλειοι πόδες
Διωτὰς σαλάμβας, κἀπὶ ᵉ Γυθίου πλάκας,
Ἐν αἷσι πρὸς κύπειρα ᶠ καμπύλοις σχάσας
Πλίνης ὀδόντας, ἕκτορας ᵍ πλημμυρίδος,
Σκαρθμῶν ἰαύσεις ʰ εἰναφώσσωνα στόλον.
Καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν ἁρπάσας λύκος

Declivis semita, non jam patris fimum
Asperorum bubilium calcantem excipiet,
Ut antè, formæ tribus judicem:
Sed pro stabulis quidem, Maleam,
Et Lan trajicies: pro pabuloso verò præsepi,
Ovilibúsque, & remo terrestri,
Navis te, & Phereclei pedes vehent
Ad ostia gemina, & Gythii æquora:
Ubi curvos ad petras ejiciens
Navis, dentes, æstum inhibentes,
Jactationibus liberabis univelem classem:
Multivirámque rapiens lupus juvencam

VARIANTES LECTIONES.

a Ξενώσεται Bar. al. χερώσεται. b Al. Εὐχείλου. al. εὐχύλου c Μηλιαθμοὺς Etymolog. in V. Μηλιαθμός. al. μηλιαυθμῶν. d Al. δ' ὀχήσει. at Bar. γ' ὀχήσει habet. e Al. Γυθίους. f Al. καμπύλοις. g Al. πλημμυρίδος. h Εἰναφώσσωνα Bar. Al. ἐννεαφώσσωνα. al. Σῖνα φώσσωνα.

ἡ Ἀχερουσία καταιβάτης πέτρος δείκνυται. Ἀχερουσία δὲ πέτρος, ἢ ὁ ᾅδης, ὅτι διὰ τὴν Ἑλένην μέλλεις ἀποθανεῖν. ἢ τὸ Ταίναρ τῆς Λακωνικῆς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι εἰς Λακεδαίμονα ἀφίξῃ, ἐν ᾗ ἐστιν ἡ Ἀχερουσία πέτρος. δείκνυσι δὲ διὰ τούτου, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς προφάσεως ἀφίξῃ, ὦ Ἀλέξανδρε, εἰς ᾅδου. ἔστι γὰρ τὸ Ταίναρ τῆς Λακωνικῆς στόμιον, ὅθεν καὶ ᾅδου κάθοδον αὐτὸ λέγουσιν, ὡς καὶ Μένανδρος φησὶ, Πύλη τίς ἐστι Ταινάρου πρὸς ἐσχάταις. Καταιβάτης.] κάτω φέρουσα. Πύγαργον.] δειλὸν, ἢ αἰσχρὸν, ἢ ἅρπαγα. εἰσὶ γὰρ μελάμπυγον, πύγαργον, εἴδη ἀετῶν, κατ' Ἀρχίλοχον, ἀφ' οὗ ὁ ἅρπαξ πύγαργος. ὁ δὲ αἰσχρὸς καὶ συνουσιαστικὸς πύγαργος λέγεται, κατ' ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ἀργὴν ἔχων τὴν πυγὴν, ἀλλὰ κινῶν αὐτὴν ἐν τῷ συνουσιάζειν. ὁ δὲ δειλὸς πάλιν πύγαργος λέγεται, ὡς λευκὴν ἔχων τὴν πυγὴν, ἐκ τοῦ ἐναντίου τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ, Οὔπω Μελαμπύγῳ τετύχηκας. ἐὰν γὰρ οἱ μελάμπυγοι γενναῖοι, καθάπερ ὁ Ἡρακλῆς, οἱ λευκόπυγοι πάντως ἀσθενεῖς, καὶ δειλοὶ, καὶ ἄνανδροι. Θεία δὲ, ἡ Ὠκεανοῦ, τοῖς ἰδίοις τοῦτο παισὶν εἶπε περὶ Ἡρακλέους, Οὔπω Μελαμπύγῳ ἐντετυχήκατε. Πατρὸς κόπρεις] ἐπαύλεις, μάνδρας. Ῥακτῶν βουστάθμων.] τραχέων βουστασίων. Κάλλους θυωρίτην.] τραπεζίτην, ἀργυρογνώμονα. νῦν δὲ κριτὴν Ἥρας, καὶ Ἀθηνᾶς, καὶ Ἀφροδίτης. ἔκρινε γὰρ αὐτὰς Ἀλέξανδρος, ἕνεκα τοῦ μήλου. ἐν γὰρ τῷ τῆς Θέτιδος γάμῳ, τῆς Ἔριδος μῆλον χρυσοῦν ἀνὰ μέσον τῶν θεῶν ῥιψάσης, ἐπιγεγραμμένον οὕτως, ΤΗ, ΚΑΛΗ, ΤΟΜΗΛΟΝ, Ἥρα, Ἀθηνᾶ τε, καὶ Ἀφροδίτη, πρὸς ἀλλήλας ἤριζον ἐπὶ τῷ λαβεῖν τοῦτο. ὁ δὲ Ζεὺς Ἑρμῇ παραδοὺς αὐτὰς, πέμπει πρὸς Ἀλέξανδρον, ὥστε κρῖναι αὐτάς. ὃς λαβὼν τὸ μῆλον, τὴν Ἀφροδίτην [1] προέκρινε. ταύτης δὲ ἐπιταγῇ ναυπηγησάμενος αὐτῷ ναῦς Ἁρμονίδης, κατὰ δέ τινας Φερέκλης, ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα, ἔνθα τὴν Ἑλένην ὀφθαλμοβολήσας βληθεῖσαν καὶ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἁρπάζει. δεύτερον δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐντυχὼν αὐτῇ περὶ τὸν αἰγιαλὸν θυούσῃ νυκτὶ ταῖς Βάκχαις, καὶ τῇ [2] Ἰνοῖ, ἁρπάξας αὐτὴν, εἰς Αἴγυπτον παρεγένετο, κἀκεῖ αὐτῇ συνεγένετο. Θυωρὸς, ἡ τράπεζα, ἢ τὰ θύη καὶ θυμιάματα φέρουσα, καὶ φυλάττουσα, ἐξ οὗ καὶ θυωρίτης, ὁ τραπεζίτης εἴρηται. Ἀλλ' ὀσείμων.] ὄρη εἰσὶν Τροίας. Γαμφηλὰς ὄνου.] τὰς σιαγόνας τοῦ ὄνου. λέγουσι δὲ τὸν Μαλέαν ἀκρωτήριον Πελοποννήσου, διὰ τὸ ἐοικέναι σιαγόσιν ὄνου. Λᾶν.] πόλιν Λακεδαίμονος, ἣν Ὅμηρος Λάαν φησίν. Εὐχίλου κάπης.] τῆς [3] εὐτρόφου φάτνης. ἢ τῆς καλὰ χείλη ἐχούσης· ὡς κρείττονος ὄντος τοῦ ποιμενικοῦ βίου, τοῦ ἁρπακτικοῦ, καὶ μαχίμου. Μηλιαθμῶν.] μανδρῶν τῶν προβάτων, Ἀττικῶς. Χερσαίας πλάτης.] πλοίου, ἢ τοῦ χαλαύροπος. ἢ γὰρ χαλαύροψ, ῥάβδος ἐστὶν ποιμενικὴ, μικρὸν ἑκατέρωθεν ἐπεσκαμμένος, ἣν ἀφιᾶσιν ἐπὶ τὰ τῆς ἀγέλης ἀποσκιρτῶντα. Πλάτη.] κυρίως τὸ πλάτος τῆς κώπης. Τράμπις.] βαρβαρικὸν πλοῖον. Ὀχήσει.] βαστάξει, κομίσει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων. Φερέκλειοι πόδες.] ὁ Φέρεκλος, περιφραστικῶς. ἢ αἱ νῆες, ἃς ὁ Φέρεκλος εἰργάσατο, οὗτος γὰρ κατεσκεύασεν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ναῦν, πρὸς τὸν τῆς Ἑλλάδος [4] κατάπλουν. Διωτὰς σαλάμβας.] δύο εἰσὶν ἄκρα ἐν Λακωνικῇ, Θυρίδες λεγόμεναι. σαλάμβαι δὲ, αἱ θύραι λέγονται, παρὰ τὸ ἐν σάλῳ βαίνειν, ἢ παρὰ τὸ σείειν, καὶ λαμβάνειν τοὺς βαίνοντας. σαλάμβαι δὲ, οἱ φανοὶ, ἤτοι οἱ φεγγῖται ἰδιωτικῶς, παρὰ τὸ σέλας δι' αὐτῶν βαίνειν. Γύθιον.] ἀκρωτήριον Λακωνικῆς. Πλάκας.] τόπους νῦν. Ἐν αἷσι.] πλάξιν, ἤτοι τόποις. Πρὸς κύπειρα.] παρὰ τὰς τραχείας πέτρας. Σχάσας.] καταβαλών. Πλίνης ὀδόντας.] τὰς ἀγκύρας, αὗται γὰρ ἕκτορες καὶ φύλακες εἰσὶ τοῦ τῆς θαλάσσης σάλου, καὶ τῆς πλημμυρίδος. Ἕκτορας πλημμυρίδος.] κωλυτὰς τῶν κυμάτων. Σκαρθμῶν ἰαύσεις.] τῶν κινήσεων παύσεις. Εἰναφώσσωνα στόλον.] τὸν ἐννεάρμενον, ἢ τὸν μονάρμενον. ἢ Σῖνα φώσσωνα στόλον, τουτέστιν, ἀπὸ τῶν κινημάτων ἰαύσεις καὶ παύσεις, εἰς τὸν αἰγιαλὸν τὸν στόλον, καὶ τὴν πορείαν σου τὴν φώσσωνα, ἤτοι τὴν δι' ἀρμένων. Καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν.] καὶ τὴν πολύανδρον δάμαλιν. [5] Ἁρπάσας λύκος.] ἤτοι

EMENDATIONES.

1 Προέκρινε, pro ἔκρινε, ex Seld. 2 Ἰνοῖ reposui pro αὐτῇ, ex emendatione Nic. Gerbelii. 3 Εὐτρόφου, pro εὐθρόνου, ex utroque MSS. 4 Κατάπλουν, pro κατίσπλουν, ex utroque MSS 5 Prius scriptum fuit, ἁρπάσας σὺ ὁ λύκος.

ἅρπαξ.

Δυοῖν [a] πελειαῖν ὠρφανισμένην [b] γονῆς, | Duarum columbarum fœtu orbatam,
Καὶ δευτέραν εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων | Et in secunda externorum laqueorum retia
[c] Λῃστὴν [d] ἐμπταίσασαν ἰξευτοῦ πτερῷ, | Captivam impingentem aucupis penna,
[e] Θύστῃσιν ἁρμοῖ μηλάτων ἀπάργματα | Bacchis recens ovium libamina
Φλέγουσαν ἐν κρόκῃσι, καὶ Βύνῃ θεᾷ, | In litore adolentem, atque Leucotheæ Deæ,
Θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδειαν, Αἰγίλου τ' ἄκραν, | Curres ultra Scandeam, & Ægili promontorium,
Αἴθων ἐπακτὴρ καγχαλῶν ἀγρεύματι. | Exultans præda venator vehemens.
Νήσῳ δ' ἐνὶ [f] Δράκοντος ἐκχέας πόθον, | Effuso autem cupidine in Draconis insula
Ἀκτῆς διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας, | Atticæ, quod est biformis terrigenæ regnum,
Τὴν δευτέραν ἕωλον οὐκ ὄψει Κύπριν, | Alteram vanam non experière Venerem,

VARIANTES LECTIONES.

a Πελειαῖν Steph. b Γονῆς Bar. aliique, γονῆς Steph. c Λῃστὴν Bar. d Ἐμπταίσασαν Seld. & eandem lectionem in Scholiis retinet ἐμπταίσασαν Bar. & in suis etiam Scholiis al. ἐμπταίσασαν. e Al. Θύστῃσιν. f Al. Δράκοντος.

ἅρπαξ. Δυοῖν πελειαῖν.] ὀρφανὴν καὶ ἔρημον οὖσαν τῆς γονῆς τῶν δύο περιστερῶν, ἤτοι Ἰφιγενείας, ἣν ἔσχεν ἐκ Θησέως, ὥς φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος, καὶ Ἑρμιόνης, ἣν ἐκ Μενελάου γεννᾷ. ἐπλάνησε γὰρ ταύτην Θησεὺς πρότερον ἁρπάσας, μετὰ τὸ τεκεῖν ἐξ αὐτῆς Ἰφιγένειαν, ἀφῃρέθη αὐτήν. δεύτερον ὁ Ἀλέξανδρος ἐντυχὼν αὐτῇ περὶ τὸν αἰγιαλὸν, [1] θυούσῃ νεωστὶ τῇ Βάκχαις, καὶ τῇ Ἰνοῖ, ἁρπάσας αὐτὴν, εἰς Αἴγυπτον ᾤχετο, κἀκεῖ αὐτῇ συνεγένετο. Δευτέραν ἄρκυν.] εἰς δεύτερον δίκτυον. ἄρκυς δὲ κυρίως, δίκτυον πρὸς ἄρκτων θήραν ἁρμόδιον. Ὀθνείων βρόχων.] ξένων ἀγκισμάτων, συνωνυμοί εἰσιν αὗται αἱ λέξεις, ἄρκυς μὲν, ὅθεν ἐστὶν λεγόμενον. βρόχος δὲ, ἀπὸ τῶν βρόχων, οἷς θηρῶνται πέρδικας, καὶ ὄρνις ἑτέρους. Λῃστὴν ἐμπταίσασαν.] αἰχμάλωτον ἐμπεσοῦσαν. Ἰξευτοῦ πτερῷ.] τῇ ταχύτητι τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τοῦ πλοίου. Θύστῃσι.] ταῖς Βάκχαις, παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ, Θύστας λεγομένας. Ἁρμοῖ.] νεωστὶ, ταχέως, ἀπὸ τοῦ ἅρμα, ἁρμοῖ. καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ, Ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. Μηλάτων ἀπάργματα.] ἀπαρχὰς καὶ θυσίας προβάτων. μῆλον δὲ, τὸ πρόβατον, [2] Αἰολικῶς, παρὰ τὸ μέλλω, τὸ φροντίζω, λεγόμενον, ποιμενικὸν γὰρ, καὶ γεωργικὸν εἶχον βίον οἱ παλαιοί. Κρόκῃσι.] κρόκαις, αἰγιαλοῖς. κρόκη δὲ λέγεται ὁ αἰγιαλὸς, ἀπὸ τοῦ κρέκω, τὸ κόπτω, κρόκη καὶ κερκὴ, πρὸς ἣν θραύονται καὶ κλῶνται τὰ κύματα. Βύνῃ.] τῇ δύνῃ Λευκοθέᾳ. τῇ Ἰνοῖ, παρὰ τὸ δύω, τὸ κολυμβῶ, ὡς ἕτεροι φασίν. ἐγὼ δὲ, παρὰ τὸ βύω, τὸ κρύπτω, ὅθεν καὶ βυθὸς, καὶ Βύνη. ἡ δὲ τῆς Ἰνοῦς ἱστορία τοιαύτη. πεσοῦσα μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Παλαίμονος εἰς θάλασσαν, διὰ τὸ διώκεσθαι ὑπ' Ἀθάμαντος, ἀπεπνίγη. ἐξεχύθη δὲ περὶ Κρέουσαν, [3] παρὰ [4] Σχοινουντίαν, ὑπὸ δελφῖνος. Ἀμφίμαχος δὲ, καὶ Δονακῖνος, ἀνελόμενοι τὰ σώματα, ἄγουσιν εἰς Κρέουσαν. Σίσυφος δὲ, ἀδελφὸς ὢν Ἀθάμαντος, βασιλεύων Κορινθίων, ἀγῶνα, καὶ θυσίαν ἐπ' αὐτῶν ἐτησίους ἐκέλευσε γίνεσθαι, ὅθεν καὶ θεοὺς αὐτοὺς κεκλήκασι, καὶ Λευκοθέαν ἀπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης ἀφροῦ, τὴν Ἰνώ. ἣν δὲ Ἰνοῦς θυγάτηρ Εὐρύκλεια. Θρέξεις.] [5] κυρίως θρέξαι, τὸ συμπῆξαι γάλα πρὸς τὸ τυροποιῆσαι λέγεται, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ πηδήσεις, ἢ ἄξεις. Σκάνδειαν.] πόλις Κυθήρων. [6] Αἰγίλου ἄκραν.] Πελοποννήσου ἀκρωτήριον. Αἴθων ἐπακτήρ.] διάπυρος, ὀξὺς, κυνηγός. Καγχαλῶν ἀγρεύματι.] τῇ θήρᾳ χαίρων. λέγει δὲ ἄγρευμα, τὴν Ἑλένην. Νήσῳ δ' ἐνὶ Δράκοντος.] νῆσον Δράκοντος τὴν Σαλαμῖνα λέγει, τὴν γὰρ Σαλαμῖνα πρότερον Δράκων κατεῖχεν, ἢ θηρίον, ἢ κύριον ὄνομα βασιλέως, ἢ Ἀσωπὸς κατά τινας ἐκ Θηβῶν ἐλθών. Κυχρεὺς δὲ, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος υἱὸς, ὥς φησιν Εὐφορίων, ἀνεῖλε τὸν Δράκοντα, καὶ τὴν Σαλαμῖνος βασιλείαν κατέσχεν. οὕτω γοῦν τὴν Σαλαμῖνα Δράκοντος εἰρηκὼς νῆσον, ἐν ᾗ φησιν, ἤτοι ἐν τῇ [7] Ἀττικῇ, ἐκχέας τὸν πόθον, ἤτοι μιγεὶς μετὰ τῆς Ἑλένης, τὴν ἕωλον καὶ χθιζινὴν Κύπριν καὶ συνουσίαν οὐκ ὄψει δευτέραν, ἅπαξ γὰρ αὐτῇ ἐν τῇ Ἀττικῇ συνεγένετο. ἁρπάσας δὲ αὐτὴν, οὐκ εὐθὺς εἰς τὴν Τροίαν ἀπέπλευσεν, ἀλλὰ δοκεῖ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων διώκεσθαι, καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἔπλευσεν, ἔνθα ὑπὸ Πρωτέως αὐτὴν ἀνῃρέθη. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος λαβὼν αὐτῆς εἴδωλον, ἐπὶ τὴν Τροίαν εἰσῆλθεν. τὴν δὲ σύνταξιν βλέπε εἰς τὸ [8] διάγραμμα. Ἀκτῆς.] τῆς Ἀττικῆς τῶν Ἀθηνῶν. Ἀκτὴ δὲ λέγεται αἱ Ἀθῆναι, ὅτι Ἀκταῖος αὐτῆς ἐβασίλευσεν, ἢ ὅτι ἀκτή ἐστι, τουτέστι προσβεβλημένη, καὶ κειμένη τὸ πλεῖον μέρος εἰς θάλασσαν. τῆς Ἀττικῆς δὲ νῆσος ἡ Σαλαμίς. Διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας.] ἡ Ἀττικὴ γὰρ βασιλεία ἦν τοῦ Κέκροπος. ἐλθὼν γὰρ ἀπὸ * Σαΐτιος, * πόλεως Αἰγύπτου τὰς Ἀθήνας συνῴκισε. Σαῒς δὲ κατ' Αἰγυπτίους ἡ Ἀθηνᾶ λέγεται, ὥς φησι Χάραξ. δίμορφον δὲ λέγουσι καὶ διφυῆ τὸν Κέκροπα, ἢ διὰ τὸ ἐκ τῶν τοῦ Δράκοντος ὀδόντων ἐξελθεῖν, (οὗτος δὲ ἦν βασιλεὺς Ἀθηναίων) ἢ διὰ τὸ δύο ἀνδρῶν φωνὴν, καὶ μέγεθος ἔχειν.

EMENDATIONES.

1 Prius scriptum fuit θυούσῃ αὐτῇ. 2 Αἰολικῶς pro Αἰτωλικῶς, ex Bar. 3 Παρὰ pro περὶ, ex Seld. 4 Σχοινουντίαν, ex emendatione Nic. Gerbelii, Σχοινουντίαν Impressi, Σχοινοῦντα MSS. Codd. 5 Ita emendavi, ex fide utriusque MSS. Codd. & Phavorini: qui deinde pro ἄξεις, habet ἕξεις. Cæterum prius ita scriptum erat, κυρίως θρέξαι τὸ συμπῆξαι &c. 6 Αἰγίλου pro Αἰγιαλοῦ. 7 Post Ἀττικῇ distinctionis notam sustuli. Prius autem legebatur ad Ἀττικῇ, deinde novus periodus initium habuit hoc modo, ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐκχέας τὸν πόθον, ἤτοι &c. 8 Ita emendavi monente Gerbelio, cum prius continuata oratione scriptum esset, διάγραμμα. Ἀκτῆς τῆς &c. * Ex utroq; MSS.

Ψυχρὸν παραγκάλισμα, [a] κὲξ ὀνειράτων
Κεναῖς ἀφάσσων ὠλέναισι δέμνια.
Ὁ γάρ σε συλλέκτροιο Φλεγραίας [b] πόσις
Στυγνὸς Τορώνης, ᾧ γέλως ἀπέχθεται,
Καὶ δάκρυ· νῆις δ' ἐστὶ, καὶ τητώμενος
Ἀμφοῖν, ὁ Θρήκης ἔκ ποτ' εἰς ἐπακτίαν,
Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν ἠλοκισμένην
Χέρσον περάσας, οὐχὶ [c] ναυάτῃ στόλῳ,
Ἀλλ' ἀστίβητον οἶμον, οἷά τις [d] σιφνεύς,

Inane amplexamentum, & vacuis
E somno palpans ulnis cubile.
Nam te invisus Phlegrææ conjugis
Maritus Toronæ, qui risu abstinet,
Et lacrymis, expers & carens
Utroque: qui è Thracia quondam in littoralem,
Nili sulcatam excursibus
Terram trajecit, non navali profectione,
Sed invia via, sicut talpa,

VARIANTES LECTIONES.

a Κὲξ *Bar.* *Seld.* aliique.. b Hæc in *Seld.* hoc modo distinguuntur, Πόσις στυγνὸς Τορώνης ᾧ γέλως ἀπέχθεται. c Ναύβατῃ *Bar.* d Σιφνεὺς *Seld.*

ἢ διὰ τὸ δύο φωνὰς ἐπίστασθαι, Αἰγυπτίαν, καὶ Ἑλληνίδα. ἢ ὡς ἀληγορῶσιν, ὅτι τὰ ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δράκοντος εἶχεν. ὁ ἀλληγορῶν ὁ Δημοσθένης φησὶν, ὅτι τὴν ἀλκὴν ὅμοιος τῷ δράκοντι, ἀνθρώπῳ δέ γε τὴν φρόνησιν. ἐγὼ δὲ οὕτως ἀλληγορῶ, ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γεγονὼς, πᾶσαν θηριωδίαν ἐθνῶν οὕτως ὑπέταξεν, ὡς μίαν σύμπνοιαν πάντας ἔχειν αὐτὸν, καὶ ἀγαθὸν ἡγεμόνα, καὶ αὐτοκράτορα. διὰ ταῦτα γοῦν αὐτὸν λέγουσι διφυῆ. ἢ ὡς εὗρον ἐν Ἰωάννῃ Ἀντιοχεῖ, ὅτι πρότερον αἱ κατ' Ἑλλάδα γυναῖκες θηριωδῶς, ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ οὐ κατὰ συζυγίαν, ἐμίγνυντο. οἱ παῖδες τότε μονοφυεῖς ἦσαν, μητέρα γὰρ μόνην, πατέρα δ' οὐκ ἐπεγίνωσκον, βασιλεύσας δ' ὁ Κέκροψ τῆς Ἀττικῆς, κατέπαυσε τὸ θηριῶδες τῆς μίξεως, καὶ ἀνδράσι νομίμως ἐποίησε τὰς γυναῖκας συνάπτεσθαι. ἐπεὶ γοῦν ἐκ τότε οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν, τοὺς αἰτίους αὐτῶν τῆς γεννήσεως, δύο τυγχάνοντας φύσεων, διφυὴς καὶ ὁ Κέκροψ ἐκλήθη, ὡς τοῦτο ποιήσας αὐτός. * Γηγενοῦς σπλάγχνας.] γηγενεῖς λέγει τοὺς Ἀθηναίους, ἐπειδὴ ἐκ τῶν Ἐριχθονιδῶν ἔχουσι τὸ γένος. τὸν γὰρ Κάδμον φασὶ σπεῖραι ἐν τῇ γῇ δρακοντίους ὀδόντας, καὶ ἀναφῦναι τοὺς Ἐριχθονίδας. * Γηγενοῦς.] ὅτι ὁ Ἐριχθόνιος ἐκ τῆς Γῆς, ὡς φασὶν, ἀνεδόθη. Ἀθηνᾶν γὰρ ἐλθοῦσαν πρὸς Ἥφαιστον, ἵνεκεν ὅπλων κατασκευῆς, ἐρασθεὶς Ἥφαιστος ἐδίωκε. καταλαβὼν δὲ, ὡς ἀντέπιπτεν αὐτῷ, περὶ τοὺς μηροὺς αὐτῆς ἀπεσπέρμηνεν, ἡ δὲ μυσαχθεῖσα, ἐρίῳ εἰς γῆν τὸν γόνον ἀπέρριψεν, ἀνεδόθη δὲ ὁ Ἐριχθόνιος, ἀπὸ τοῦ ἐρίου κληθεὶς, καὶ τῆς χθονὸς, ὅθεν πάντας Ἀθηναίους γηγενεῖς φάσκουσιν ἀπὸ τούτου. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι λυπρόγεως ἡ Ἀττικὴ, καὶ οὐδέποτε ὑφ' ἑτέρων ἐθνῶν ἐξηλάθησαν οἱ ἐν αὐτῇ, διὰ τὸ ἄζηλον τῆς αὐτῶν χώρας, ὅθεν αὐτοὺς αὐτόχθονας, καὶ γηγενεῖς ἔφασαν. καὶ τὸ περὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἡφαίστου οὕτως ἐστίν. Ἀθηνᾷ τινὶ βασιλίδι, τῇ καὶ Βελονίκῃ λεγομένῃ, θυγατρὶ δὲ Βρόντου ὑπαρχούσῃ, Ἥφαιστος χαλκεὺς μιγεὶς, γεννᾷ Ἐριχθόνιον, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀττικῆς. πολλαὶ γὰρ ἦσαν καὶ Ἀθηναῖ, καὶ Ἀφροδῖται, καὶ οὐ μία. τοῦτο δὲ μυθικὸν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀνομάτων. Ψυχρὸν παραγκάλισμα.] διὰ ψυχρὰν περιπλοκὴν καὶ [1] ὀνειρώδη, ματαίαις ὠλέναις ἀφάσσων καὶ ψηλαφῶν τὴν κοίτην. λέγουσι γὰρ, ὅτι διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ διὰ Αἰγύπτου, ὡς Πρωτεὺς Ἑλένην ἀφιλόμενος, εἴδωλον Ἑλένης [2] αὐτῷ δέδωκεν, * καὶ οὕτως ἔπλευσεν εἰς Τροίαν, * ὡς φησὶ Στησίχορος· Τρῶες, οἳ τότ' ἦσαν Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες. Φλεγραίας.] Θρᾳκικῆς, ὅτι ἐκεῖσε οἱ γίγαντες ἐφλέχθησαν. Πόσις στυγνὸς Τορώνης.] ἀνὴρ κατηφὴς, καὶ ἀγέλαστος τῆς Τορώνης. ἡ Τορώνη δὲ, γυνὴ Πρωτέως. ἡ δὲ σύνταξις, καθ' ὑπερβατὸν, ἀπὸ τοῦ, Ὁ γάρ σε συλλέκτροιο, μέχρι τοῦ, Λίποντα νῆσον ἐκβαλὼν πελειάδος, συντεχθήσεται δὲ τῷ διαγράμματι. Ὧ, γέλως ἀπέχθεται, καὶ δάκρυ.] ᾧ τινι Πρωτεῖ καὶ ὁ γέλως μισεῖται, καὶ τὸ δάκρυον. Νῆις.] ἄπειρος ἐστὶ, καὶ τητώμενος καὶ [3] στερισκόμενος ἀμφοῖν, ἤτοι γέλωτος, καὶ δακρύων. Ὁ Θρήκης ἔκ ποτε.] ὁ ἐκ τῆς Θρᾴκης περάσας ποτὲ εἰς τὴν ἐπακτίαν, καὶ [4] αὐξανομένην χέρσον, λέγει δὲ τὴν Αἴγυπτον, αὔξεται γὰρ ὑπὸ τῆς καταφερομένης ἰλύος τοῦ Νείλου. Τρίτωνος ἐκβολαῖσι.] τοῦ Νείλου ταῖς ἐκχύσεσι, καὶ ταῖς ἀποβάσεσιν. Τρίτων, ὁ Νεῖλος, ὅτι τρὶς μετωνομάσθη. πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἂν ἐκαλεῖτο, δεύτερον Ἀετὸς, ὅτι ὀξέως ἐπέρρευσε· τρίτον Αἴγυπτος. τὸ δὲ Νεῖλος νέον ἐστὶ, ἐτυμολογούμενον ἀπὸ [5] τοῦ νέαν κατάγειν ἰλὺν, καὶ χερσοῦν τὸ πέλαγος. * γέγονε Νεῖλος κατὰ συναίρεσιν Νεΐλος. ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πένθος γίνεται πένθιλος, καὶ ἀπὸ τοῦ τρεῖς Τρίτιλος, τὸ αὐτὸν εἶπον καὶ ἀπὸ τοῦ νέος, Νείλος, καὶ Νεῖλος. ἢ ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς γράφουσι διὰ τοῦ η, τὰ γὰρ ει δίφθογγα οἱ Δωριεῖς εἰς η τρέπουσιν, οἷον, πλειῶν πληῶν, μειῶν μηῶν. ἢ πρὸς ἀναλογίαν ἡμερῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, οἱ γὰρ περὶ Νεῖλον οἰκοῦντες ἐψήφισαν, φασὶν, τὸν ψῆφον τῶν ἡμερῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. * Ἠλοκισμένην.] οἱ μὲν λοιποὶ ἀρδευομένην εἶπον. ἐγὼ δὲ γαιουμένην καὶ χερσουμένην, ὡς εἶπον, ὑπὸ τῆς καταφερομένης ἰλύος. ἡ γὰρ Αἴγυπτος, ὡς φησι Διόδωρος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ πάντες, πέλαγος ἦν. ὕστερον δὲ ἐχερσώθη, καὶ χερσοῦται ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλύος. οὕτως ἐγὼ τὸ ἠλοκισμένην λέγω, ἀντὶ τοῦ γαιουμένην. ἄλοξ γὰρ, ἡ αὖλαξ, ἤτοι ἡ γῆ. Οὐχὶ ναυάτῃ στόλῳ.] οὐ τῇ πλοίων πορείᾳ. Ἀλλ' ἀστίβητον οἶμον.] ἀλλ' ὅς τις δύνουσι καὶ ἐπορεύθη ἀτραποὺς καὶ ὁδούς.

EMENDATIONES.

* Ex *Seld.* 1 Ὀνειρώδη, pro ὀνειρώδην. ex *Seld.* 2 Αὐτῷ, pro αὐτοῦ. * Ex *Bar.* 3 Στερισκόμενος, pro ἀτερισκόμενος, ex utroque *MSS.* 4 Ita restitui, ex *Seld.* ἀπειξενομένην χέρσον, λέγει δὲ &c. *Bar.* αὐξανομένην χέρσον.] λέγει δὲ τὴν Αἴγυπτον *Impress.* 5 Τοῦ νέαν, pro τοῦ νέον. ex utroque *MSS.* & *Thavorino.* * Hæc addo ex *Seld.*

Κουθμῶνος

Κευθμῶνος ἐν σήραγγι[a] τετρήνας μυχοὺς,
[b] Νέρθε θαλάσσης ἀτραποὺς διλιύσας,
Τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας,
Καὶ πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτὰς,
Στῆσαι παλίμπουν εἰς πάτραν, ὅθεν πλάνης
[c] Παλληνίαν ἐπῆλθε, γηγενῶν τροφόν.
Κεῖνός σε, Γουνεὺς[d] ὥσπερ ἐργάτης δίκης,
Τῆς θ' Ἡλίου θυγατρὸς Ἰχναίας βραβεὺς,
[e] Ἐπεσβολήσας λυγρὰ, νοσφιεῖ γάμων,
Λίπτοντα[f] κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος,
Ὃς[g] τοὺς Λύκου τε, καὶ Χιμαιρέως τάφους
Χρησμοῖσι κυδαίνοντας οὐκ αἰδούμενος,

In hiatu cavernæ perforatis ſinubus,
Subter mare iter faciens,
Liberorum hoſpicidas fugiendo luctas,
Patríque preces fundendo impetrabiles,
Ut ſe reducem ſiſteret in patriam, ex qua erro
In Palleniam venerat, nutricem gigantum :
Ille te, tanquam Guneus juſtitiæ miniſter,
Et Ichnææ, Solis filiæ, præſes,
Acerbè conviciatus, nuptiis privabit,
Prurientem à meretrice columba depellens:
Qui nec Lyci, & Chimærei ſepulcra
Ex oraculis venerantes veritus,

VARIANTES LECTIONES

a Τετρήνας μυχοὺς Νέρθε θαλάσσης, ἀτραποὺς δινεύσας Sold. δινεύσας etiam habent Bar. aliique. b Al. Νέρθεν cum ν finali. c Παλληνίαν τ' ἐπῆλθε Sold. d Al. ὥσπερ. e Ἐπεσβολήσας λυγρῶν νοσφιεῖ γάμων Bar. f Κάσης ἐμβαλὼν corrupte legit Barinus Camers. g Τοῦ Λύκου τε Sold. aliique.

Κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχούς.] [1] ἐν τῷ τῆς κρυπτοῦ καὶ κατωτάτου τόπου σήραγγι καὶ κοίλῳ τόπῳ τρυπήσας σπήλαια. Νέρθεν θαλάσσης.] ἤτοι ὑπὸ κάτωθεν, εἶτα θαυμαστὸν ἀδιόδευτον οἶμον ὁδὸν τις στενὰς, ὥσπερ τις ἀσπάλαξ, ὅπερ ἐστὶ ζῶον ὅμοιον μυΐ, ἀνορύσσει δὲ τὴν γῆν, καὶ κοιλαίνει αὐτήν. τὸ δὲ νέρθε χωρὶς τοῦ ν δεῖ γράφειν, κατὰ τὸν κανόνα, ὃν ἀκριβῶς ἐδίδαξα. ἔστι δὲ κοινὴ συλλαβὴ, καὶ διχρόνῳ μακρῷ. Ἀλύξας.] ἐκφυγὼν τὰς ξενοκτόνους παλαίστρας τῶν [2] αὐτοῦ τέκνων. ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν αὕτη. Πρωτεὺς Ποσειδῶνος υἱὸς, τὴν γῆν Αἰγύπτιος, εἰς Φλέγραν τῆς Παλλήνης [3] καὶ Θρᾴκης ἐλθὼν ἐξ Αἰγύπτου, Τορώνην γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες, [4] Τμῶλος, καὶ Τηλέγονος, οἳ καταπαλαίοντες τοὺς ξένους ἀνῄρουν. ὧν τὴν ξενοκτονίαν μὴ φέρων Πρωτεὺς, ηὔξατο τῷ αὐτοῦ πατρὶ Ποσειδῶνι, πάλιν καταστῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον. ὁ δὲ ὑπακούσας αὐτοῦ, σπήλαια ἐκ τοῦ χάσματος τῆς Παλλήνης ποιήσας ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, οὕτως διήγαγεν αὐτὸν ἀβρόχως μέχρις Αἰγύπτου. Ἡρακλῆς δὲ περὶ Θρᾴκην διερχόμενος, καὶ καταπαλαίσας, ἀνεῖλε τὸν Τμῶλον, καὶ τὸν Τηλέγονον. ὅπερ μαθὼν ὁ Πρωτεὺς, ὁ τούτων πατὴρ, οὐ γελᾷ μὲν, ὅτι παῖδες ἦσαν [5] αὐτοῦ, ὅτι δὲ ξενοκτόνοι, οὐδὲ [6] δακρύει. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. μὴ φέρων ὁ Πρωτεὺς τὰς ξενοκτονίας αὐτῶν, ἔφυγεν αὐτὸν κατά τι χάσμα τῆς Παλλήνης, καὶ ἀναιρεθεὶς, οὔτε δακρύει, οὔτε γελᾷ. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς μῦθον ἐσχεδιάσθησαν. Πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτάς.] τῷ Ποσειδῶνι πέμψας τὰς εὐχὰς, ἃς ἤκουσε, τὸ στῆσαι αὐτὸν παλίμπουν καὶ ὑποστρέψαντα εἰς πάτραν, ἤτοι τὴν Αἴγυπτον, ὅθεν, ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, πρότερον πλάνης καὶ πλανώμενος ἐπῆλθεν εἰς τὴν Παλληνίαν καὶ εἰς τὴν Παλλήνην, τὴν τροφὸν τῶν γιγάντων, ὡς εἶπον. Κεῖνός σε, Γουνεύς.] τὸ ἑξῆς οὕτως. ἐκεῖνος ὁ Πρωτεὺς, ὥσπερ ὁ τῆς δίκης ἐργάτης Γουνεὺς, στερήσει σε τῶν γάμων τῆς συλλέκτου Ἑλένης. ὁ δὲ Γουνεὺς οὗτος, Ἀρχηγὸς ἦν τῶν Αἰνιάνων, πάνυ δικαιοσύνῃ διαφέρων, καὶ τοὺς ἐρπακτῆρας μισῶν καὶ τιμωρῶν, ὅστις διὰ δικαιοσύνην σπαράζοντας ποτὲ τοὺς Βαβυλωνίους καὶ Φοίνικας, ἐλθὼν μετήλλαξεν αὐτοὺς, σταλεὶς ὑπὸ Σεμιράμιδος. τούτῳ γοῦν τῷ Γουνεῖ εἰκότως παρεικάζει τὸν Πρωτέα, ὡς δικαίως τὴν Ἑλένην ἀφελόμενον ἀπὸ Ἀλεξάνδρου. Ἰχναίας.] ἡ Θέμις Ἡλίου θυγάτηρ, διότι καὶ αὐτὸς πάντας ἐφορᾷ, καὶ πάντων ἐπακούει, ὅθεν Ἰχναία, διὰ τὸ κατ' ἴχνος καὶ κατὰ πόδας τῶν γιγάντων ἐπιθεῖν, καὶ λάμπειν δίκην Ἡλίου. ἢ διὰ τὸ λαμπρύνειν τοὺς αὐτὴν κεκλημένους, διότι ὡς γῆν ἀπεδόθησαν. Λίπτοντα.] ἐπιθυμοῦντα. Κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος.] τῆς πόρνης χωρίσας σε περιστερᾶς, λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. εἰπὼν ἄνω ὅτι δικαίως ἀφείλετο τὴν Ἑλένην ὁ Πρωτεὺς παρὰ Ἀλεξάνδρου, νῦν λέγει τὴν ἀδικίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ φησὶν, ὅτι οὐκ αἰδούμενος τοὺς Λάκωνας, τοὺς τιμήσαντας κατὰ χρησμῶν τοὺς τάφους τῶν συγγενῶν ὑμῶν, Λύκου τε, καὶ Χιμαιρέως, οὐδὲ τῆς Ἀνθέως τοὺς ἔρωτας, ὅν τε νῦν ἀνελὼν, διεσώθη ὑπὸ τοῦ Μενελάου· οὐδὲ τὸν [illegible] Αἰγαίωνος πάγον, τὸν ξένοις συνδειπνον, ἐκαρτέρησας ἐν τῇ δίκῃ τῶν θεῶν ἁμαρτεῖν, καὶ τὴν Ἑλένην αἱρετίσασθαι. λέγει δὲ δίκην τῶν μυθευομένων θεῶν, Ἥρας, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης, διὰ τὸ μῆλον. ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν οὕτως. Τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως.] οὗτοι παῖδες ἦσαν τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς, Κιλαινοῦς, καὶ Προμηθέως, ἔκειντο δὲ ἐν τῇ Τροίᾳ. λοιμοῦ δὲ κατασχόντος Λακεδαιμονίους, καὶ μαντευομένων αὐτῶν, ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων θεὸς, μὴ παυθήσεσθαι τὸν λοιμὸν, εἰ μὴ εὐγενὴς Λακεδαιμονίων ἀπελθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ θύσει [8] ἐν τοῖς τάφοις αὐτῶν. οἱ δὲ ἀπέστειλαν Μενέλαον ἐκτελέσοντα τὰ τοῦ χρησμοῦ, ἀπελθόντος δὲ, καὶ θύοντος τοῦ Μενελάου, ἐξενώθη Ἀλεξάνδρῳ. ἀκουσίως δὲ Ἀλέξανδρος πλήξας παιγνίῳ, καὶ ἀνελὼν [9] Ἀνθέα, υἱὸν ἀρχαῖον Ἀντήνορος,

EMENDATIONES.

1 Ita emendavi, ex fide Sold. ἐν τῷ τοῦ κρυπτοῦ καὶ κατωτάτου σήραγγι Bar. ἐν τῷ τοῦ κρυπτοῦ καὶ καλωτάτῳ τόπῳ, σήραγγι Impreſſi. 2 Αὐτοῦ, pro αὐτῶν, ex utroque MSS. 3 Καὶ Θρᾴκης, pro ἐκ Θρᾴκης, ex utroque MSS. 4 Τμῶλος, pro Τμύλος: paulo poſt, Τμῶλον repoſui, pro Τμύλον. Protei enim filio nomen Tmolo erat. 5 Αὐτοῦ, pro αὐτῶν, ex utroque MSS. 6 Δακρύει, pro δακρύειν, ex utroque etiam MSS. 7 Αἰγαίωνος πάγον, pro Ἀλέξανδρον, ſenſu id exigente. 8 Ἐν τοῖς τάφοις pro ἐπὶ τάφοις, ex Sold. 9 Ἀνθέα, υἱὸν ἀρχαῖον Ἀντήνορος repoſui, pro Ἀνθέα [illegible], υἱὸν δὲ Ἀντήνορος, præeunte utroque MSS.

Οὐδ' Ἀνθέως ἔρωτας, οὐδὲ τὸν ξένοις	Nec amores Anthei, nec hospitum
Σωόδορπον, Αἰγαίωνος ἁγνίτην πάγον,	Convivam, Neptunium, purum salem,
Ἔτλης θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβῆναι [a] δίκην,	Ausus es divinum, scelest, jus transgredi,
Λάξας τράπεζαν, [b] κἀνακυπώσας θέμιν,	Percellens jus mensæ, & justitiam evertens,
Ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους,	Ursæ nutricis mores exprimendo.
[c] Τοιγὰρ ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρᾶς κτύπον,	Frustrà igitur chordarum ciebis strepitum,
Ἄσιτα κἀδώρητα φορμίζων μέλη.	Jejuna modulans, & irremunerata carmina:
Κλαίων δὲ πάτραν, τὴν πρὶν ἠθαλωμένην,	Sed lacrymans in patriam antè combustam
[d] Ἴξῃ, χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος	Redibis, imaginem ferens manibus
Τῆς πενταλέκτρου Θυάδος Πλευρωνίας.	Quinqueviræ Bacchæ Pleuroniæ.

VARIANTES LECTIONES.

a Al. δίκης. b Al. κἀνακυκώσας. c Al. Τοιγὰρ at Bar. habet Τοιγάρ. d Al. ἴξει.

ἢ τὴν ἱερῶν Ἀλέξανδρος αὐτός, καὶ Δηΐφοβος, καὶ φιληθεὶς, ἀπαίρει μετὰ Μενελάου εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ συμφαγὼν αὐτῷ τὸν νενομισμένον ἅλα παρατίθεσθαι ταῖς ξενίαις τραπέζαις, ἁρπάσας τὴν Ἑλένην μετὰ καὶ τριῶν ταλάντων χρημάτων, καὶ πέντε θαλαμηπόλων γυναικῶν, (ὧν μία ἦν Αἴθρα, ἡ μήτηρ Θησέως) διὰ Σιδῶνος, καὶ Αἰγύπτου ποιησάμενος τὸν ἀπόπλουν, ὁλοκλήρῳ τῷ χρόνῳ εἰς τὴν Τροίαν ἀπῆρεν. ὀνειδίζει οὖν Ἀλέξανδρον, ὡς ἀντὶ τῆς εὐεργεσίας κακὰ διαπραξάμενον τῷ Μενελάῳ. ἅλα δὲ ἐπετίθουν οἱ παλαιοὶ ἐν ταῖς τῶν ξενίων καταρχαῖς, συμβολικῶς ἐπευχόμενοι, ὥσπερ ἅλς ἐκ δύο φύσεων, τῆς ὑδατώδους καὶ γεηρᾶς, εἰς μίαν φύσιν ἐπάγη τὴν τῶν ἁλῶν, οὕτω παγῆναι καὶ τούτους εἰς μίαν ὁμόνοιαν. Αἰγαίωνος.] τοῦ Ποσειδῶνος, ἀπὸ τῆς ἐν Αἰγαῖς, πόλει τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει τιμᾶσθαι. Αἰγαῖον δὲ τὸ πέλαγος ἐκλήθη, ὅτι δίκην αἰγὸς ἁλμάτων (?) κυματοῦται. Ἁγνίτην πάγον.] τὸν ἅλα, διὰ τὸ τίθεσθαι ἐν ἀρχαῖς τῶν ξενίων, καὶ ἁγνίζειν, καὶ καθαίρειν τοὺς φιλουμένους. ἢ ὅτι τὸ ἁλυκὸν καὶ θαλάσσιον ὕδωρ καθαρτικώτερον φύσει τῶν γλυκέων, καθάπερ ἄλλοις δοκεῖ, καὶ οὐκ ἔμοιγε. ἢ διὰ τὸ ἀφανίζειν. καὶ παροιμία, Θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά. πάγον δὲ, διὰ τὸ πεπῆχθαι ἐξ ὕδατος, ὁ γὰρ Ποσειδῶν θεὸς τῆς θαλάσσης ἔφορος, ἧς πηγνυμένης οἱ ἅλες γίνονται), ὅθεν ὁ πάγος. Ἔτλης θεῶν.] ἐγὼ μὲν οὕτω φημί, ὅς τις σὺ οὐκ αἰδεσθεὶς τοὺς τιμήσαντας τοὺς τάφους Λύκου, καὶ Χιμαιρέως, (λέγει δὲ Μενέλαον, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Λάκωνας,) οὔτε τοὺς Ἀνθέως ἔρωτας, καὶ τόδε, καὶ τόδε ἔτλης, ἐπιμώμως (?) ὁ ἀλοιτὸς καὶ ἁμαρτωλὸς, ἐκβῆναι, καὶ πατῆσαι τὴν δίκην τῶν θεῶν, ἤγουν ἠδίκησας τὸν Μενέλαον, τὸν καθάραντά σε τοῦ φόνου, καὶ ξενίσαντα, ἀφελόμενος τὴν ἐκείνου γυναῖκα. οἱ δὲ λοιποὶ δίκη χωρὶς τοῦ ν γράφουσι, λέγοντες οὕτω, ὅτι τόδε, καὶ τόδε ποιήσας, ἔτλης ἐκβῆναι ἀλοιτὸς καὶ ἁμαρτωλὸς, ἤτοι παρ' ἐκείνων γενόμενος ἐν τῇ δίκῃ τῶν θεῶν, Ἥρας δηλονότι, Ἀφροδίτης, καὶ Ἀθηνᾶς. Τοῦτο δὲ ἀνοίας ἀνάμεστον, μετὰ γὰρ τὸ φαγεῖν ἐν τοῖς [1] οἴκοις Μενελάου, οὐκ ἔκρινεν Ἀλέξανδρος τὰς θεάς, ἀλλὰ πρότερον. Λάξας τράπεζαν.] λακτίσας ὡς ὄνος τὴν τράπεζαν τοῦ Μενελάου, τουτέστιν καταφρονήσας τῶν νόμων τῶν [2] κεκριμένων, καὶ ἐθῶν, τῶν δηλούντων μὴ κακουργεῖν τοὺς ὁμοτραπέζους, καὶ συσσίτους. σὺ γὰρ ξενισθεὶς, καὶ συμφαγὼν αὐτῷ, ἀφείλου καὶ τὴν γυναῖκα. Κατανακυπώσας θέμιν.] καὶ ἀνατρέψας τὸ δίκαιον. κατὰ τὸ μυθικόν, ἡ Θέμις θεὰ δικαιοσύνης ἔφορος. Ἄρκτου τιθήνης.] τρόπους ἄρκτου θηλαζούσης ἀναμαξάμενος, ἤτοι λαβών. ὅτε γὰρ θηλάζουσι τὰ θηρία, φυλακῇ τῶν τέκνων ἀγριώτερα γίνονται). ἢ οὕτω, τῆς ἄρκτου, τῆς θηλασάσης σε, λαβὼν τοὺς τρόπους, τουτέστι θηριώδης, καὶ ἄδικος φανεὶς περὶ τὸν Μενέλαον. φασὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ φανέντα ὄνειρον τῇ Ἑκάβῃ περὶ Ἀλεξάνδρου, Ἀρχελάῳ οἰκέτῃ Πρίαμος δίδωσιν ἐκθεῖναι τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Ἴδῃ. πέντε δὲ ἡμέρας τοῦτον ἄρκτος ἐθήλαζεν ἐκκείμενον, εἶτα πάλιν ὁ Ἀρχέλαος τοῦτον ἀναλεξάμενος ἐπὶ τῶν χωρίων, ὡς ἴδιον ἔτρεφε, Πάριν κατονομάσας. ὕστερον δὲ ποιμνίοις ἀλεξήσας ἀπὸ λῃστῶν, Ἀλέξανδρος ἐκλήθη. Τοιγὰρ ψαλάξεις.] διὰ τοῦτο, τοιγαροῦν διὰ τὸ ἄδικον γενέσθαι σε, εἰς κενὸν ψαλάξεις καὶ κτυπήσεις. Νευρᾶς κτύπον.] τουτέστι τὸ μέλος. ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα σημαντικώτερον, λέγεται δὲ [3] ἀπὸ παροιμίας, κιθαριστῶν ἀσίτων καὶ ἀδώρων κιθαριζόντων, ἥτις ἐστὶν αὕτη, Εἰς κενὸν κρούεις τὰς χορδάς. Κλαίων δὲ ἴξῃ.] καὶ παραγενήσῃ εἰς τὴν πατρίδα σου Τροίαν, τὴν πρὶν ὑφ' Ἡρακλέους καυθεῖσαν ἕνεκεν τῆς ὑποσχέσεως, καὶ τῆς ἀπάτης τῶν ἵππων τοῦ Λαομέδοντος. Χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος.] ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, ὃ ὁ Πρωτεύς σοι δοὺς, τὴν Ἑλένην κατέσχε. Πενταλέκτρου τῆς Θυάδος.] ἤτοι τῆς Βάκχης, τὴν Ἑλένην καλεῖ. πέντε γὰρ ταύτην ἔγημαν ἄνδρες· πρῶτος Θησεὺς ἑπταετῆ ταύτην ἁρπάσας, καθά φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος, ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτὴν ἐν τῷ ἐπιλελῆσθαι (?) ὑπὸ Πολυδεύκους καὶ Κάστορος, τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, ἐν Ἀφίδναις, [4] πολιχνίῳ τῶν Ἀθηνῶν, γεννήσασαν Ἰφιγένειαν, ἣν Ἰφιγένειαν καὶ θετὴν παῖδα ἡ Κλυταιμνήστρα ποιεῖται. εἷς μὲν οὖν νυμφίος Ἑλένης, ὡς ἔφημεν, ὁ Θησεύς. δεύτερος Μενέλαος, νομίμως ταύτην ἐκ κλήρου λαβών. τρίτος Ἀλέξανδρος, ἁρπάσας αὐτήν. τέταρτος μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου, Δηΐφοβος, ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς, ἀριστεύσας κατὰ πόλεμον, καὶ ταύτην ὡς ἀριστεῖον καλά τινας λαβών, ἢ βίᾳ, κατ' Εὐριπίδην. πέμ-

EMENDATIONES.

1 Οἴκοις substitui, pro ὄρκοις. 2 Κεκριμένων, pro κειμένων. & linea sequente, συσσίτους, pro συσσίτας. 3 Ἀπὸ παροιμίας, pro ἐπὶ παροιμίας, ex utroque MSS. 4 Πολιχνίῳ reposui, pro περὶ λιχνίῳ, ex *Seld.*

πτος

Γραῖαι γὰρ ἀναστῆρες ἄμναμοι τριπλαῖς
Πήναις κατεκλώσαντο δινναίας Ἅλος,
Νυμφεῖα πεντάγαμβρα δαίσασθαι γάμων.
Δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσει λύκους,
Πτηνοὺς τριόρχας, αἰετοὺς ὀφθαλμίας.
[a] Τὸν ἐκ Πλυνοῦ τε, κἀπὸ Καρικῶν ποτῶν
Βλαστόντα ῥίζης, ἡμικρῆτα βάρβαρον,
[b] Ἐπειὸν, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ γοναῖς.

Claudæ namque Maris antiqui filiæ
Triplicibus nevere ſtaminibus, ut à maritis
Quinque celebrarentur nuptiarum ſponſalia.
Ac duos quidem videat raptores lupos,
Volatiles triorchas, aquilas oculatas:
Alium verò ex Plyni, & Caricorum laticum
Stirpe progenitum, ſemicretem barbarum,
Eleum, nec Argivum ſincerum ortu.

VARIANTES LECTIONES.

a Τὸν δ᾽ Seld. aliique. Τόν τ᾽ Bar. quam lectionem in Scholiis uterque MSS. habet. b Ἐπεὶ Bar. eandemque lectionem in Scholiis, una cum Seld. retinet. al. Ἐπειὸν.

πτος Ἀχιλλεὺς, περὶ Δηϊφόβου ὀνείρῳ ταύτῃ μιγεὶς, ὡς λέγουσι. ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ, ὡς καὶ Καλλίμαχος ἱστορεῖ, μετὰ κιθάρας περὶ τὰς ἅλως ἰέναι, καὶ ἀνυμνεῖν, καὶ ἐγκωμιάζειν. Θυάδος.] Βάκχης, παρὰ τὸ θύειν, τὸ ὁρμᾶν. αἱ δὲ Βάκχαι γυναῖκες ἦσαν ἱεραὶ, περίπολοι Διονύσου. αἵτινες περὶ τὰ ὄρη σὺν αὐτῷ ἀναστρεφόμεναι, διέσπων οἰκείαις χερσὶ λέοντας, καὶ ἕτερα θηρία, καὶ ὠμὰ ταῦτα ἤσθιον, καὶ νάρθηξι τὴν γῆν, καὶ τὰς πέτρας παίουσαι, ὁπότε διψῷεν, γάλα, καὶ μέλι, καὶ οἶνον ἐποίουν ἀναβλύζειν. δράκοντας δὲ περὶ τὰς κόμας εἶχον ἐσπειραμένους. Πλευρωνίας.] ἀντὶ τοπικῆς, τῆς Ἀργείας· Πλευρὼν γὰρ, πόλις Πελοποννήσου, καὶ Θεράπνη ὁμοίως. ὅθεν Ὀρφεὺς, καὶ Τρυφιόδωρος, Θεραπναίαν καλοῦσι τὴν Ἑλένην, οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων, Πλευρωνίαν, ὁ δὲ Ὅμηρος, Ἀργείαν. Γραῖαι γάρ.] αἱ χωλαὶ, ἢ κατ᾽ ἐμὲ, αἱ χωλοποιοὶ, καὶ βλαπτικαὶ Μοῖραι, αἱ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τῆς Τηθύος, ἤτοι τῆς θαλάσσης, ἐν τοῖς τρισὶν ἀτράκτοις κατέκλωσαν, καὶ ἐπεμοίρασαν τὰς ἀναστῆρας τῶν τῆς Ἑλένης γάμων, πεντάγαμβρα νυμφεύματα μερίσασθαι. ἄμναμοι δὲ, αἱ ἀπόγονοι, Κυρηναϊκῶς. κυρίως δὲ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀμνῶν ἀπόγονοι. Θαλάσσης δὲ κόρας, τὰς Μοίρας λέγει, διὰ τὸ ἄγριον, καὶ ἀμετάτρεπτον. Νυκτὸς γὰρ παῖδές εἰσι, καθ᾽ Ἡσίοδον. καὶ τοῦτο δὲ ὅμοιον, διὰ τὸ ἀοράτως ἐπέρχεσθαι τὰ εἱμαρμένα. τρεῖς δέ εἰσιν αἱ Μοῖραι, Κλωθὼ, Λάχεσις, καὶ Ἄτροπος. καὶ ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα πέπλασται, ἀπὸ τοῦ ὥσπερ ἐπικεκλωσμένον εἶναι, τὸ λαχεῖν ἐξ εἱμαρμένης μέλλον τινὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄτρεπτον καὶ ἀμετάτρεπτον εἶναι. Πήναις.] ἀτράκτοις, νήμασι, παρὰ τὸ πένω, τὸ ἐνεργῶ. πήνη δὲ τὸ ζῶον, παρὰ τὸ πῆνος, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον. Δινναίας.] τὸ πολυχρόνιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ δηναιὸς, καὶ δηναιά. πολυχρονίαν δὲ καὶ παλαιὰν τὴν θάλασσαν λέγει, διὰ τὸ πρῶτον εἶναι στοιχεῖον, κατὰ Φερεκύδην, καὶ Θαλῆν. Δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσει, καὶ ἰδεῖν λύκους, ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ κατεκλώσαντο, λέγει Θησέα, καὶ Ἀλέξανδρον. ἅρπαγας δὲ λύκους, καὶ πτερωτοὺς αὐτοὺς, τριόρχας, ὀφθαλμίας καὶ ὀξυωποῦντας τοὺς αὐτοὺς λέγει. μιγνύει δὲ τὰ ἄμικτα, λύκους αὐτοὺς [1] πτερωτοὺς λέγων, καλῶς μιμουμένη τῆς μαινομένης Κασσάνδρας. Πτηνούς.] ὅτι μετὰ πλοίων αὐτὴν ἁρπάσαντες ἔφυγον. πτερὰ δὲ τῶν πλοίων, τὰ λαίφη. Τρίορχος.] καὶ τριόρχης, καὶ μορφνὸς, καὶ μελανάετος, ἢ μέλας, καὶ ἁλιαίετος, καὶ φηνὸς, εἴδη ἀετῶν. Ὀφθαλμίας.] τουτέστιν ἀετοὺς ὀφθαλμίας καὶ ὀξυωπεῖς. μόνοι γὰρ τῶν ἄλλων ὀρνέων οἱ ἀετοὶ πρὸς τὰς ἡλίου ἀκτῖνας ἀντιβλέπουσιν. ἢ ἅρπαγας τῆς ὀφθαλμίας, ἤτοι εὐοφθάλμου Ἑλένης. εἰ μὲν ἐπὶ τῶν ἀετῶν λέγοιτο τὸ ὀφθαλμίας, δηλοῖ τὴν ὀξυδορκίαν αὐτῶν, λέγουσι γὰρ τοὺς νεοσσοὺς αὐτῶν οὕτως δοκιμάζειν, εἰ μὲν γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ἀφορῶσιν ὀξυδορκοῦντες, τούτους δὲ οἰκείους κρίναντες φιλοῦσιν, εἰ δ᾽ οὐκ ὀξυδορκοῦσι, τούτους ταχὺ ῥίπτουσιν, ὡς ἀλλοτρίους. εἰ δὲ ἐπὶ τῆς Ἑλένης λέγοιτο, λέγει τὴν ὀξυδορκοῦσαν, καὶ πρὸς λαγνείαν ἀφορῶσαν. προτέρους δὲ τῶν νομίμων τοὺς ἅρπαγας εἶπεν, οὐ προκρίνων αὐτοὺς, ἀλλὰ κατὰ ἱστορικῆς δεινότητος μέθοδον, ὡς μέλλων τὰ τούτων παραδραμεῖν, ἐμβραδύνειν δὲ τῇ τῶν νομίμων νυμφίων ὑποθέσει, ὥσπερ καὶ Ἔφορος ὁ ἱστορικὸς, καὶ ὁ Δίδυμος ποιεῖ, ἀπὸ τῶν βαρβαρικῶν πρῶτον κατὰ παραδρομὴν ἀρξάμενοι γράφειν, ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς ὕστερον τὴν ἱστορίαν πλατύνοντες. Τὸν δ᾽ ἐκ Πλυνοῦ.] τὸν Μενέλαόν τε, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς ῥίζης τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ Πλυνοῦ, πόλεως Λιβύης, καὶ οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ τῶν Καρικῶν ποτῶν, τουτέστι τῆς Λακεδαιμονίας, Καρικὸς γὰρ ποταμὸς, καὶ τόπος Λακωνικῆς. ὁ Μενέλαος δὲ καὶ Λίβυς, καὶ Λάκων ἦν, οὕτως, Πλυνὸς πόλις Λιβύας, ὅθεν ἦν Ἄτλας. Πληϊόνης καὶ Ἄτλαντος ἑπτὰ θυγατέρες, ὧν μία καὶ ἡ Στερόπη. Στερόπης καὶ Ταφέβχυ (?), ἡ Ἁρπίνης, τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς, καὶ Ἄρεος, Οἰνόμαος. Οἰνομάου δὲ Ἱπποδάμεια, ἧς καὶ Πέλοπος Ἀτρεὺς, ὃς ἐν Λακωνικῇ κατῴκισεν. Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης, Ἀγαμέμνων, καὶ Μενέλαος. ἡ δὲ Ἀερόπη θυγάτηρ ἦν Κατρέως, τοῦ Κρητὸς, ὅθεν τὸν Μενέλαον ἡμικρῆτα εἶπε. Βάρβαρον.] ὅτι ὁ Πέλοψ κατά τινας μὲν Λυδὸς, κατά τινας δὲ Παφλαγών. βάρβαροι δὲ, οἵ τε Λυδοὶ, καὶ οἱ Παφλαγόνες. Ἐπειὸν, οὐκ Ἀργεῖον.] ἐγὼ μὲν οὕτω φημὶ τὸν Ἐπειὸν, [2] ἤτοι τὸν Ἠλεῖον, τὸν οὐκ ἀκραιφνῆ καὶ καθαρὸν Ἀργεῖον, Ἐπειοὶ γὰρ, οἱ Ἠλεῖοι, ἀπό τινος Ἐπειοῦ παλαιοτάτου. ἄλλοι δὲ οὕτω φασὶ τὸν Ἐπειὸν, ἤτοι Ἠλεῖον, τὸν οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ ἐν ταῖς γοναῖς. λέγουσι δὲ καὶ σχῆμα τοῦτο ἀπὸ κοινοῦ, οὐκ ἔστι δὲ ἀπὸ κοινοῦ, ἀλλὰ συνεκδοχή, τὸ γὰρ ἀπὸ κοινοῦ σχῆμα ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεται, οἷον, φιλῶ σε, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμέ, νοεῖται ἀπὸ κοινοῦ τὸ φιλεῖς. ἡ δὲ συνεκδοχὴ ἐναντία ἐστὶ τῷ ἀπὸ κοινοῦ, ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον, ὡς τὸ, [3] Ἐπειὸν, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ, ἰδοὺ τὸ οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ, δεύτερον ὂν τοῦ Ἐπειὸν, ἔχει

EMENDATIONES.

1 Πτερωτοὺς, pro πτερωτὰς, ex Seld. 2 Ἐπειὸν, ἤτοι τὸν Ἠλεῖον, pro οὐ τὸν Ἠλεῖον, ex utroque MSS. & postea particulam negativ. bis omiss. 3 Ἐπειὸν, pro ἐπεί.

Οὗ πάππον ἐν γαμφαῖσιν Ἐνναία ποτέ,	Cujus avum Ennæa quondam, Hercynna,
[a] Ἐρκυνν', [b] Ἐριννὺς, Θουρία, [c] ξιφηφόρος,	Erynnis, furibunda, ensifera fartim
Ἄσαρκα [d] μιστύλλασ' ἐτύμβευσε [e] τάφῳ,	Maxillis dissecans, condidit sepulchro,
Τὸν ὠλενίτην χόνδρον [f] ἐνδατουμένη.	Humeralem mandens cartilaginem:
[g] Ὃν δὴ δὶς ἡβήσαντα, καὶ βαρὺν πόθον	Quem bis renatum, & gravem cupidinem
Φυγόντα [h] Ναυμέδοντος ἁρπακτήριον,	Naumedontis rapacem fugientem,

VARIANTES LECTIONES.

a Ἐρκυν MSS. uterque. b Al. Ἐριννύς. c Ξιφήφορος Bar. d Μιστύλασα τύμβευσε Seld. al. μιστύλας. e Φάρῳ Etymologus, cujus hæc sunt verba, Ἐτύμβευσε φάρῳ, ἀντὶ τοῦ φάρυγγι. f Al. Ἐνδατουμένην. g Ὃν δὶς ἡβήσαντα, Seld. etiam ἡβήσαντα habet Bar. h al. Λαομέδοντος.

τὴν ἀπόδοσιν, συνεκδεχόμεθα ταύτην καὶ ἐν τῷ Ἐπειὸν, λέγοντες Ἐπειὸν, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ, ὥσπερ ἔχει καὶ τὸ, ὃ εἶπον ῥητόν. ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον, ἰδοὺ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔχει προσκείμενον τὸ, ὃ λέγω, ἀλλ' ὅμως συνεκδεχόμεθα αὐτὸ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ. ἀκραιφνὴς δὲ, ὁ [1] ἀκεραιοφανής τις ὤν. Οὗ πάππον.] Τάνταλος καλέσας τοὺς θεοὺς εἰς εὐωχίαν, παρέθηκε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πέλοπα θύσας, ἵνα φάγωσι, τὸ φιλόξενον αὐτοῦ ἐνδεικνύμενος. οἱ δὲ γνόντες, ἀπέσχοντο, μόνη δὲ ἡ Δημήτηρ οὐκ ἔγνω, διὰ τὸ μεμηνέναι αὐτὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Κόρης, ὅθεν λαβοῦσα τὴν ὠμοπλάτην ἔφαγεν. οἱ δὲ θεοὶ κατοικτείραντες τοῦτον, [2] ἀφεψῶσιν ἐν λέβητι βαλόντες, καὶ ὑγιῆ, καὶ ἀκέραιον ἀποκαθιστῶσιν. ἀντὶ δὲ τῆς βρωθείσης ὠμοπλάτης, ἐλεφάντινον ὀστοῦν ἔθεντο, ὃ κατὰ γένος τοῖς Πελοπίδαις ἐπῆγχαν γνώρισμα, καθάπερ καὶ τοῖς Σπαρτοῖς, λόγχη. ἀλλὰ τὸ μὲν μυθῶδες τοῦ λόγου τοιοῦτον, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἡμεῖς ἁπλούμεθα. ὁ Τάνταλος εὐσεβὴς, καὶ θεοσεβὴς ὢν ἱερεὺς, κἂν φιλανθρωπίᾳ τὰ τῶν θεῶν μυστήρια τοῖς ἀμυήτοις ὕστερον εἰπὼν, ἐξεβλήθη τοῦ ἱεροῦ κατὰ λόγον, [3] τούτου τὸν παῖδα τὸν Πέλοπα, παντὸς σώματος νοσήσαντος [4] μέλεσι, καὶ τομαῖς, καὶ καυτῆρσι, καὶ ἰατρῶν χειρουργήμασι παντοίοις τμηθέντα, καὶ μόλις ὑγιῆ γεγονότα, ὡς καὶ λείψανον τῶν καυτήρων ἔχειν, καὶ τῶν τομῶν τὴν ὠμοπλάτην, τὴν ἡμίτμητον, καὶ πελιδνὴν, καὶ ὑπολευκαίνουσαν, διὰ τὴν τῆς σαρκὸς ἀσθένειαν, [5] ἔφασαν, ὡς ὁ πατὴρ τοῖς θεοῖς ἀποξενωθεὶς, τοῦτον κατέτεμεν, ἤτοι τῆς εἱμαρμένης τοιαύτης νοσώδους ἐλθούσης αὐτῷ, (θεὸς γὰρ καὶ ἡ Εἱμαρμένη) κατέτεμεν αὐτὸν ὁ πατὴρ ταῖς ἰατρῶν τομαῖς, εἶτα καὶ καυτῆρσιν, οἷς καὶ ἰάθη. ἐπεὶ δὲ σαπέν τι τῆς ὠμοπλάτης γέγονε γῆ, καὶ ἐτάφη, ὅθεν καὶ [6] πολιὰ ἦν, καὶ ὑπολευκαίνουσα, ἐμυθεύσαντο ὡς ἡ Δήμητρα βέβρωκε ταύτην. Γαμφαῖσιν.] γαμφηλαῖς, σιαγόσιν. [7] Ἐνναία, καὶ Ἐρκυνία, καὶ Ἐριννύς.] ἐπώνυμα Δημητρός. καὶ Καλλίμαχος Ἐριννὺν καλεῖ τὴν Δήμητραν, λέγων, Ἐριννὺς Τιλφωσσαίη. Ἐριννὺς μὲν λέγεται, ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν, καὶ πληροῦν. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ, καὶ ἐν τῇ γῇ ναίειν, ὡς καὶ τὸ Ἐνναία. ἢ ὅτι Ἐριννύϊ ὁμοιωθεῖσα μίγνυται Ποσειδῶνι, καὶ γεννᾷ τὸν Ἀρείονα, ἵππον. Ἐρκυνία δὲ, ἡ Τροφωνίου θυγάτηρ, ἐν Λεβαδείᾳ τῆς Βοιωτίας ἱδρύσατο τὴν θεὸν, καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ὠνόμασεν Ἐρκυνίαν. ἢ οὕτως· λέγουσι γὰρ, ὅτι Ποσειδῶνος ἐρασθέντος αὐτῆς, αὐτὴ εἰς ἵππον μεταβληθεῖσα, καὶ μεταξὺ ἀγέλης ἱππικῆς εἰσφρήσασα, τοὺς ἵππους ἐτάραξε, διὰ τὸ ἀθρεῖν ξένην ἵππον ἐπιστῆναι. ἔστιν ἐν ὁ Ἱπποφορβὸς, πόθεν αὕτη ἡ Ἐριννύς; ἀλλὰ καὶ Ἀρκάδες οὕτως αὐτὴν τιμῶσι. Θουρία.] ἡ ὁρμητικὴ, καὶ ἔνθους, διὰ τὴν τῆς Κόρης ἁρπαγὴν, ὡς λυσσῶσα. τὸ δὲ ἀληθὲς, ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις πολεμεῖ, καὶ ὥσπερ ξιφήρης ἀναιρεῖ ἡμᾶς. κἂν καὶ ξιφηφόρον αὐτὴν φασὶ καλεῖν, ὅτι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἵδρυται ἡ Δημήτηρ ξίφος ἔχουσα. Ἄσαρκα.] πολύσαρκα. Μιστύλλασα.] κατακόψασα εἰς μικρὰ, ἐκ τοῦ μεῖον, ὥς φασι, καὶ τοῦ τίλλω, τὸ κόπτω, καὶ τροπῇ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον. Ἐτύμβευσε τάφῳ.] ἔθαψεν ἐν τῷ τάφῳ, συμβολικῶς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ἔφαγε. τάφον δὲ καλεῖ νῦν τὴν ἐκείνης γαστέρα. τὸ ἐτύμβευσε δίχα τοῦ ν, καὶ τὸ ε ἐστὶ μακρὸν, ὡς λῆγον εἰς μέρος λόγου, κοινὴ γὰρ ἐστὶ συλλαβή. Τὸν ὠλενίτην] τὸν τῆς ὠμοπλάτης χόνδρον. Ἐνδατουμένη.] ἤτοι φαγοῦσα. χόνδρος δέ ἐστιν ὀστοῦ μὲν νευρωδέστερον, νεύρου δὲ ὀστωδέστερον. * Ὀστοῦν, νεῦρον, χόνδρος διαφέρει. τὸ γὰρ ὀστοῦν ἐστὶ σκληρότερον τοῦ χόνδρου, ὁ δὲ χόνδρος πάλιν σκληρότερος τοῦ νεύρου. * Ὃν.] ὅντινα Πέλοπα, δὶς ἀκμάσαντα, καὶ φυγόντα τὸν ἁρπακτικὸν πόθον τοῦ Ναυμέδοντος, ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ τῶν νεῶν μέδοντος, (κἂν τινες μεταγραφικὸν σφάλμα Λαομέδοντος ἔχωσιν) ἔστειλεν ὁ Ἐρεχθεὺς, ὁ Ζεὺς, ἢ ὁ Ποσειδῶν, παρὰ τὸ ἐρέχθω, τὸ κινῶ λεγόμενος, ἔστειλε ποῦ; εἰς τοὺς Λατριναίους, ἢ τὰς Λατριναίας γύας, ἤτοι τοὺς τόπους καὶ τὰ χωράφια, ὥς τι πολεμῆσαι, καὶ νικῆσαι, καὶ φθεῖραι τὸν [8] γαμβροκτόνον Οἰνόμαον. δὶς δὲ ἡβῆσαι φησὶ τὸν Πέλοπα, ἐπεὶ πρῶτον ἤκμασε τὴν φυσικὴν ἡλικίαν. δεύτερον δὲ κατακοπεὶς, καὶ τεθεὶς, ὥς φασι, τοῖς θεοῖς ἀφεψήθη, καὶ ἤκμασεν. ἠράσθη δὲ τούτου μετὰ τὴν [9] ἀφέψησιν ὁ Ποσειδῶν, παρ' οὗ ὁ Πέλοψ ἵππους πτερωτοὺς λαβὼν σὺν τῷ ὀχήματι, ἀπελθὼν εἰς Ἦλιν, νικᾷ τὸν μνηστηροκτόνον Οἰνόμαον, καὶ ἀναιρεῖ τὸν ιβ' πρότερον νυμφίους ἀνῃρηκότα. οὕτω δὲ τοῦτον ἀναιρεῖ. Ἱπποδάμεια, ἡ Οἰνομάου θυγάτηρ, καὶ Εὐρυθόης, τῆς Δαναοῦ θυγατρὸς, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἐρωμένη, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐκδιδομένη πρὸς γάμον, καθὼς οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἱστορικῶν γράφουσιν, ἠρᾶτο καὶ παρὰ Μυρτίλου, τοῦ ἡνιοχοῦντος τῷ ταύτης πατρὶ, υἱοῦ δὲ τυγχάνοντος Ἑρμοῦ, καὶ Κλεοβούλης, τῆς Αἰόλου, ἢ Αἰπόλου θυγατρός. αὕτη τὸν Πέλοπα ὡραῖον ἰδοῦσα μετὰ τὴν τῶν ιβ' νυμφίων ἀναίρεσιν, ἔρωτι τούτου κατείχετο, καὶ τῷ Μυρτίλῳ φησὶ συνεργῆσαι τῷ νεανίᾳ εἰς τὴν κατὰ πατρὸς νίκην. ὁ δὲ ταῖς χοινικίσι τῶν τροχῶν τοὺς ἥλους [10] οὐκ ἐμβαλὼν, ἐποίησε τὸν Οἰνόμαον ἐν τῷ τρέχειν ἰλιγγιᾶσαι, καὶ ἀναιρεθῆναι παρὰ τοῦ Πέλοπος, ἐκπεσόντων τῶν τροχῶν. ἢ ὥς τινες λέγουσιν, ἀντὶ σιδηρείων ἥλων ἐμβαλὼν τῷ ἄξονι τοῦ ἅρματος κηρίνους,

EMENDATIONES.

1 Ἀκεραιοφανής, pro ἀκέραιος φανής, ex utroque MSS. 2 Ἀφεψῶσιν, pro ἀφ' ὕψους, ex utroque MSS. 3 Τούτου, pro τοῦτον, ex utroque MSS. 4 Μελέσι reposui, pro πάρεσιν. 5 Ἔφασαν reposui, pro ὕφασαν, ex utroque MSS 6 Ita emendavi hunc locum, ex fide Bar. cum quo consentit Seld. nisi quod ab illis καὶ desit. Impressi vero corrupte legebant, πολιὰ ἦν καὶ ὑπολευκαίνουσα. 7 Ἐνναία hic, & paulo post reposui, pro Ἐννία. ex utroque MSS. * Hæc addo ex Seld. 8 Γαμβροκτόνον reposui, pro γαυροκτόνον, ex fide utriusque MSS. 9 Ἀφέψησιν, pro ἀφαίρεσιν. 10 Οὐκ ἐμβαλὼν reposui, pro οὐκ ἐκβαλὼν. ex fide Bar. ἐκβαλὼν, οὐκ ἐμβαλὼν Seld. quæ lectio non est vituperanda.

a Ἔστειλ᾽ Ἐρεχθεὺς ἐς Λατρειναίους γύας,
Λευρὰν b ἀλετρεύσοντα Μόλπιδος πέτραν,
Τοῦ Ζηνὶ δυστρεφθέντος c ὀμβρείῳ δέμας,
Γαμβροκτόνον d ῥαίσοντα πενθεροφθόροις

Misit Erechtheus in Letrinæos agros,
Politum triturum Molpidis lapidem
Jovi Pluvio sacrificati,
Genericidámque perditurum soceriperdis

VARIANTES LECTIONES.

a Ἔσειλ᾽ Ρεχθεὺς ἐς Λετρειναίας γαίας Seld. εἰς Λατρειναίας Bar. & ex Impressis quidam. al Λετρειναίας. al. γύας. b Ἀλετρεύσαντα Bar. aliique. ἀλετρεύσαντα Seld. c Ὀμβρίῳ Bar. aliique. d Ῥαίσαντα Bar. Seld. aliique.

καὶ οὕτως ἐνίκησε Πέλοψ Οἰνόμαον. ἐδίδου γὰρ ὁ Οἰνόμαος τοῖς μνηστῆρσι τὴν Ἱπποδάμειαν ἐπὶ τῶν οἰκείων ἔχειν ἁρμάτων, θεὶς πέρας τοῦ δρόμου, καὶ ἔπαθλον τοῦ γάμου, τὸν Κορίνθιον Ἰσθμόν, εἰ δυνηθεῖεν ἀφικέσθαι μέχρι τούτου. αὐτὸς δὲ ὄπισθεν ἐλαύνων μετὰ δόρατος, καταλαμβάνων αὐτοὺς ἀνῄρει. τότε δὲ οὕτω νικηθεὶς δόλοις, καὶ ἀναιρούμενος, κατηράσατο τῷ Μυρτίλῳ, γνοὺς τὴν ἐπιβουλήν, ἵνα ὑπὸ Πέλοπος [1] ἀπόληται, ὃ καὶ γέγονεν ὕστερον. λαβὼν γὰρ Πέλοψ Ἱπποδάμειαν, καὶ διερχόμενος ἐν τόπῳ τινί, διψάσης αὐτῆς, ἀνεχώρησεν ἵνα ὕδωρ αὐτῇ κομίσῃ. ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ Πέλοπος, Μυρτίλος ἐπιχείρει βιάζειν Ἱπποδάμειαν. ἐλθόντος δὲ Πέλοπος, καὶ διαβληθεὶς παρ᾽ Ἱπποδαμείας, ὡς βιάζων αὐτήν, ἤ, ὡς οἱ πολλοί φασι, πειράζων αὐτήν, ῥίπτεται παρὰ Πέλοπος περὶ Γεραιστὸν ἀκρωτήριον. ὁ δὲ τελευτῶν, ἀρὰς ἀρᾶται τοῖς Πελοπίδαις δεινάς, αἳ καὶ πεπλήρωνται ὕστερον, [2] γεννηθείσης τῆς μαλλὸν χρυσῆς ἀρνός, Ἑρμοῦ βουλαῖς, τοῦ Μυρτίλου πατρός, ἐν τοῖς Ἀτρέως ποιμνίοις, ὅθεν τὰ δεινὰ τῆς τραγῳδίας ἔπη. ἡ δὲ Γεραιστός, ἀποθανόντος ἐκεῖ τοῦ Μυρτίλου, Μυρτῷον πέλαγος ὠνομάσθη. ὁ δὲ Πέλοψ εἰς Ὠκεανὸν ἐλθών, καὶ Ἡφαίστῳ ἁγνισθείς, λαβὼν Πίσαν, τὴν Οἰνομάου βασιλείαν, καὶ τὴν Ἀπίαν, Πελασγίαν λεγομένην, Πελοπόννησον ὠνόμασε. περὶ δὲ τοῦ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν ἠράσθη Πέλοπος μετὰ τὴν ἀφέψησιν, οὕτω μυθικῶς καὶ ὁ Πίνδαρος φησί,

——— [3] Τοῦ μεγασθενὴς
Ἐράσσατο γαιάοχος Ποσειδάν,
Ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε
Κλωθώ, ἐλέφαντι φαίδιμον
Ὦμον κεκαδμένον.

Καὶ πάλιν, ὡς ἀπὸ τοῦ Πέλοπος λέγει,

[4] Ἐμὲ δὲ ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων
Ἐς Ἆλιν, κράτει δὲ πέλασον.
Ἐπεὶ τρεῖς γε καὶ δέκ᾽ ἄνδρας ὀλέσαις
Ἐρῶντας, ἀναβάλλεται γάμον
Θυγατρός. ———

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πίνδαρος περὶ τοῦ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν Πέλοπος ἠράσθη, φησὶ μυθικῶς. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος καὶ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ δρόμου φησί, γράφων, Ἐν δὲ δύο δίφροισι [5] πεπονήατο δηριόωντες, Καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυνε τινάσσων Ἡνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἱπποδάμεια. [6] Τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους, Σὺν τῷ δ᾽ Οἰνόμαος, [7] προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπώς, Ἄξονος ἐν πλήμνῃσι [8] παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο Πίπτεν, ἐπεσσύμενος Πελοπήια νῶτα δαΐξαι. Τὸ δέ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν μετὰ τὴν [9] ἀφέψησιν ἠράσθη Πέλοπος, ἐπίνοια, ἤτοι ἀλληγορία ἐστίν. ὁ γὰρ Πέλοψ, ὡς πρώην ἔφημεν, πολύπονος καὶ πάρισος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἀφεψήθη, τουτέστιν ἀνήβησε, καὶ ἰάθη, ὡς ἔφημεν, ἠράσθη τούτου ὁ Ποσειδῶν, τουτέστι θυμικὸς καὶ ἀνδρεῖος ἐγένετο, τοὺς γὰρ θυμικοὺς καὶ ἀνδρείους, Ποσειδῶνος καλοῦσι παῖδας, καὶ ἐραστάς, καὶ εἴ τι τοιοῦτον. τὸ δὲ δοθὲν αὐτῷ παρὰ Ποσειδῶνος ἅρμα, πλοῖον ἦν, πτερὰ ἔχον τὰ λαίφη. μεθ᾽ οὗ ἀπελθών, ἔχων ἐν αὐτῷ τῷ πλοίῳ καὶ τὸ ἴδιον ἅρμα, ἐξελθὼν νικᾷ τὸν Οἰνόμαον. Ἀλλ᾽, ὦ φίλε, μὴ Τζέτζου κίνει φρένας, [10] λέγων τὰ πάντα σοὶ πλατυτέρως γράφειν. ἀντὶ σαφηνείας γὰρ τὸ πλῆθος ἀσάφειαν ποιεῖ, λεπτολογῶν πᾶσαν ἱστορίαν, καὶ ἀλληγορίαν ἐπάγων ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις μύθοις Λυκόφρονος. Πῶλον ἁρπακτήριον.] ἐπεί, ὡς φασὶ μυθικῶς, ἐρασθεὶς ὁ Ποσειδῶν ἥρπασεν αὐτόν. Ἐρεχθεύς.] ὁ Ποσειδῶν, ἢ ὁ Ζεύς, παρὰ τὸ ἐρέχθειν, τὸ κινεῖν, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν Λατρείναν, ἥτις ἐστὶ χωρίον τῆς Ἤλιδος, ἔπεμψε δὲ αὐτὸν ὁ Ἐρεχθεύς, ἤτοι ἡ εἱμαρμένη, ἢ ἡ θάλασσα, ὃ καὶ Ποσειδῶν, πολεμήσοντα Οἰνομάῳ. ἔπεμψε δὲ αὐτὸν ἀπὸ Λυδίας, ἢ ἀπὸ Παφλαγονίας, κατά τινας. Γύας.] τὸ γυ κἂν * ι * προσγεγραμμένην ἔχῃ, ὅμως βραχύ ἐστι, διὰ τὴν [11] σύγκρισιν τῶν φωνηέντων κατὰ χασμῳδίαν, τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα κοιναί εἰσι συλλαβαί. Λευράν.] λείαν, ὁμαλήν, καὶ πλατεῖαν. Ἀλετρεύσοντα.] δραμεῖν μέλλοντα. Μόλπιδος πέτραν.] τὴν Ἦλιν. Μόλπις γάρ τις Ἠλεῖος εὐγενής, αὐχμοῦ κατασχόντος τὴν Ἦλιν, ἐκ χρησμοῦ ἀκηκοὼς παύσασθαι τὸν αὐχμόν, εἰ πρόσφορός τις σφαγιασθέντος Διΐ, αὐτὸς ἑαυτὸν ἔδωκεν εἰς τὴν σφαγήν, καὶ εὐθέως σφαγιασθέντος, ἐξερράγη ὑετός. Ἠλεῖοι δὲ ἱερὸν ὀμβρίου Διὸς ἐποίησαν, ἐν ᾧ ἵσταται καὶ ἀνδριὰς Μόλπιδος. Μόλπιδος οὖν πέτραν, ὡς ἔφην, τὴν Ἦλιν λέγει· ὅτι ὁ Οἰνόμαος μετὰ τῶν μνηστήρων τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἱπποδαμείας ἠγωνίζετο, καὶ νικῶν αὐτούς, καὶ ἀναιρῶν, ἐκ τῶν κρανίων ἐκείνων ναὸν ἔμελλε κατασκευάσειν, ὥσπερ καὶ Ἀνταῖος, καὶ Εὔηνος, καὶ Φόρβας, καὶ Διομήδης ὁ Θρᾷξ, καὶ Κύκνος, ὁ ὑφ᾽ Ἡρακλέους ἀναιρεθείς. Γαμβροκτόνον ῥαίσοντα.] τὸν Οἰνόμαον φθείραντα. γαμβροκτόνον δὲ λέγει τὸν Οἰνόμαον, διὰ τὸ ἀναιρεῖν τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρός. καὶ γαμβροκτόνος μέν, ὁ κτείνων τοὺς γαμβρούς, γαμβρόκτονος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβροῦ. καὶ τὸ πενθεροκτόνος καὶ πενθερόκτονος, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα, δύο τόνους ἐπιδέχονται, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὴν παροξύτονον, οἷον τὸ γαμβροκτόνος, ὁ κτείνων τοὺς γαμβρούς. τὰ δὲ παθητικὰ τὴν προπαροξύτονον, οἷον τὸ γαμβρόκτονος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβροῦ.

EMENDATIONES.

1 Ἀπόληται reposui, pro ἀπόλλυται. ἀπόλλυται Seld. ἀπόλλυται Bar. 2 Prius scriptum fuit, γεννηθείσης μαλλοῦ καὶ τῆς χρυσῆς ἀρνός· ego reposui γεννηθείσης τῆς μαλλὸν χρυσῆς ἀρνός. Vult enim Scholiastes, ex Myrtili imprecationibus, Mercurii operâ, natum fuisse agnum aureo vellere, qui tot tantorumque malorum Pelopis posteris causa dicitur; de quo vide Notas. 3 Ita hæc restitui, & in ordinem digessi, ex Ode prima Olympionicarum Pindari. Cæterum prius ita scripta erant. Τῷ γαιάοχος ἐράσατο Ποσειδῶν. ἐπειδὴ καθαροῦ λέβητος ἐξεῖλε κλωθώ, ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον. ubi pro ἐράσατο, Bar. habet ἐράσατο. Seld. ἠράσατο. pro ἐξεῖλε, Bar. legit ἐξεῖλε. Seld. ἐξεῖλε. pro κεκαδμένον Bar. habet κεκασμένον. 4 Hæc etiam ex eadem Ode restitui, quæ prius ita legebantur, ἐμὲ δ᾽ ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων, ἐς Ἆλιν κράτει δὲ πέλασον. ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ᾽ ἄνδρας ὀλέσας μνηστῆρας, ἀναβάλλεται γάμον θυγατρός. ubi pro πόρευσον, Seld legit πορεύσω. pro ἐς Ἆλιν, idem legit ἐς Ἦλιν. pro ἀναβάλλεται, in Bar. scribitur ἀναβάλλω. 5 Πεπονήατο reposui, pro πεπονήατο, ex Apollonii Rhodii Argon. α΄. v. DCCLII. Bar. habet πεπονήατο. 6 Ita restitui ex Apollonio. Τῷ δ᾽ ἐπὶ Μυρτίλος ἐκ τοῖον γράφω ἤλασεν ἵππους Impressi Codd. Τῷ δ᾽ ἐπὶ Μυρτίλος ἐκ τοῖον γράφω ἤλασεν ἵππους Bar. Τῷ δ᾽ ἐπὶ Μυρτίλος ἐκ τοῖον γράφω ἤλασεν ἵππους Seld. 7 Προτενές, pro προτενές. ex eodem Auctore. 8 Παρακλιδόν, pro παρακλιδόν, ex eodem, & utroque MSS. 9 Ἀφέψησιν, pro ἀφέψησιν, ex utroque MSS. 10 Λέγων, pro λέγοντες, ex utroque MSS. * Hoc debuisse adjici contextus indicat. 11 Σύγκρισιν MSS.

Βουλαῖς ἀνάγνοις, ἃς ὁ Καδμίλου γόνος
[a] Ἤρτυσε, ὅς [b] δὲ λοίσθιον ἐκπιὼν σκύφον,
Φερωνύμοις ἔδυψε Νηρέως τάφοις,
Πανώλεθρον [c] κηλῖδα θωΰξας γένει,
Ὁ τὴν ποδάργον Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν,
Καὶ τὴν [d] ὁπλαῖς [e] Ἄρπινναν [f] Ἀρπυίαις ἴσην.
Τὸν δ' αὖ τέταρτον, [g] αὐθόμαιμον ὄψεται
Κίρκου [h] καταρρακτῆρος, ὅν τε [i] συγγόνων
Τὰ [k] δευτερεῖα τῆς δυσφάλτου πάλης
Λαβόντα κηρύξουσιν. Ἐν δὲ δεμνίοις
Τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἐστροβημένον,
Εἰδωλοπλάστῳ προσκαταξανεῖ ῥέθει,

Dolis impiis, quos Cadmili filius
Paravit, qui ultimo hausto poculo,
Cognomina subiit Nerei sepulcra,
Perniciosas imprecatus generi diras,
Velocis moderator Psyllæ,
Harpinnæque ungulas æqualis Harpyiis.
Quartum porrò videbit, fratrem
Accipitris rapacis, quémque inter fratres
Secunda lubricæ luctæ præmia
Adeptum prædicabunt. Quintum denique
In cubili ex insomniis turbatum
Imaginoso agitabit corpore,

VARIANTES LECTIONES

a Ἤρτυσε Bar. Seld. aliique. b Δὲ non agnoscit Bar. c Κηλῖδα Bar. al. κηλῖδα. d Ὁπλαῖς Eustath. Comment. in Iliad. χ'. Vide Notas meas. e Al. Ἄρπινναν. f Ἁρπυίαις Eustath. loc. citat. g Al. αὐθομαίμον'. h Al. Καταρρακτῆρος. i Al συγγόνου. k Al. Δευτερεῖα.

Καδμίλου.] ὁ Ἑρμῆς Βοιωτικῶς, [1] οὗ καὶ Κλεοβούλης υἱὸς, ὁ Μυρτίλος, ὁ Οἰνομάου ἡνίοχος. Ἤρτυσε.] κατεσκεύασε. τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν εἰς πλάτος εἶπον. Τὸν δὲ λοίσθον ἐκπιὼν σκύφον.] καὶ τὸ ποτήριον τοῦ Νηρέως, ἢ τὸν δὲ λοίσθον ἐκπιὼν σκύφον, ἔδυψε καὶ ἐκολύμβησεν εἰς τοὺς τάφους τοῦ Νηρέως, τοὺς φερωνύμους, ἤτοι εἰς τὸ ἀπ' αὐτοῦ Μυρτῷον πέλαγος, ὡς καὶ ἄνω· τὸ δὲ σχῆμα, χαριεντισμός ἐστι, καὶ ἀστεϊσμός. ὁ δὲ Νηρεὺς, μυθικῶς μὲν δαίμων ἐστὶν [2] θαλάσσιος, οὗ καὶ Δωρίδος, τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς, αἱ Νηρηΐδες. ἀλληγορικῶς δὲ Νηρεὺς, [3] ἡ θάλασσα, παρὰ τὸ νήχω, * τὸ κολυμβῶ.* Πανώλεθρον κηλῖδα.] καὶ τοῦτο ἐξέθη, ὅτι ῥιπτούμενος εἰς τὸ πέλαγος, κατηράσατο τῷ γένει τῆς Ἱπποδαμείας. Θωΰξας.] κυρίως συρίξας, νῦν δὲ καταρασάμενος. Ψύλλα καὶ Ἄρπιννα.] ἵπποι Οἰνομάου, ὧν ἦν Μυρτίλος ἡνίοχος. Ὁπλαῖς.] τοῖς ὄνυξιν. Ἴσην Ἀρπυίαις.] κακῶς δὲ εἶπε τὸ ἀπὸ μέρους σχῆμα. [4] ποσὶ γὰρ ὀφείλων εἰπεῖν ἴσην Ἀρπυίαις, ὁπλαῖς εἶπεν. Ἅρπυιαι δὲ μυθικῶς δαίμονές τινες, τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Ἀελλὼ, καὶ Ὠκυπέτη, καὶ Κελαινὼ, Ἴριδος ἀδελφαὶ, θυγατέρες Θαύμαντος καὶ Ἠλέκτρας, τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Ἅρπυιαι δὲ λέγονται καὶ ὄρνεα τινὰ ἁρπακτικὰ, ὅθεν ἐμυθεύσαντο καὶ τὰς τοῦ Φινέως θυγατέρας, Ἐράσειαν καὶ Ἁρπύρειαν, ὄρνεα εἶναι, ἀφαρπάζοντα τὴν τροφὴν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ γέροντος. Ἅρπυιαι δὲ ἀλληγορικῶς οἱ ἄνεμοι, ὡς καὶ νῦν, παρὰ τὸ ἐν τῷ ἀέρι πέτεσθαι. Ἴσην δὲ, τὸ ἰῶτα, ἀλλαχοῦ μὲν μακρὸν, νυνὶ δὲ βραχύ ἐστιν. εἰ καὶ μακρὸν δὲ λεχθῇ, οὐκ ἔστιν ἐπταισμένος ὁ στίχος, ἀλλ' ἔχει πάθος, τὸ λεγόμενον χωλίαμβον. τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ μέτρου, ὡς καὶ τοῦ [5] ἡρωϊκοῦ, εἰσὶ πάθη διάφορα. Τὸν δ' αὖ τέταρτον.] τὸν δὲ τέταρτον νυμφίον ὄψεται τὸν αὐθόμαιμον καὶ ἀδελφὸν, τοῦ τοῦ κίρκου καὶ ἱέρακος, τοῦ καταρρακτῆρος καὶ ἀναιρετικοῦ Ἕκτορος. λέγει δὲ τὸν Δηΐφοβον, ὅν τινα κηρύξουσι καὶ ὑμνήσουσι λαβόντα τὰ δευτερεῖα τῆς δυσφάλτου παλαίστρας. καὶ οἱ μὲν δυσφάλτου [6] πάλην τὴν Ἑλένην λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ, ἧς ἕνεκα πολλοῖς σφάλμασι καὶ ἀτυχήμασι περιέπεσον. ἐγὼ δὲ τὰ σφαλλόμενα καὶ μεταπίπτοντα παλαίσματα τοῦ πολέμου, οἶμαι ἀντὶ τοῦ, Ὅν τινα τὸν Δηΐφοβον κηρύξουσι τὰ δευτερεῖα ἔχειν τῶν πολεμικῶν παλαισμάτων μετὰ τὸν Ἕκτορα. καὶ τοῦτο δὲ ψεῦσμα τοῦ ποιητοῦ, μετὰ γὰρ τὸν Ἕκτορα Τρωΐλος, ὁ Ἕκτορος ἀδελφὸς, καὶ οὐχ ὁ Δηΐφοβος ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐδευτέρευεν. ἢ οὕτως, ἤγουν δεύτερος αὐτὴν γαμεῖ τὴν Ἑλένην μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον. ἢ ἴσως καὶ δυσφάλτου πάλην καλῶς ἔχει λέγειν τὴν Ἑλένην, κίρκον δὲ καταρρακτῆρα καὶ [7] ἅρπαγα τὸν Ἀλέξανδρον. μετὰ γὰρ τὸ ἀχθῆναι Φιλοκτήτην ἀπὸ Λήμνου, καὶ τοξευθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀλέξανδρον, Δηΐφοβος τὴν Ἑλένην ἔγημεν. ἢ καὶ τοῦ Πριάμου αὐτὴν ἔπαθλον θεμένου τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὸν πόλεμον, καὶ λαβὼν ταύτην αὐτὸς, ὡς ἀριστεύσας. ἢ καθάπερ ἄλλοι φασὶ, ἣν μόνος αὐτὴν ἀφελόμενος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Τρῳάσι φησί· Βίᾳ δ' ὁ καινός μ' ἐξαρπάσας πόσις, Δηΐφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν. [8] Ἐν δὲ δεμνίοις.] τὸν πέμπτον εἰδωλοπλάστῳ προσκαταξανεῖ ῥέθει καὶ σώματι, ἐξ ὀνείρων ἐστροβημένον, τουτέστι, ποιήσει αὐτὸν ἐν ὀνείροις φάσμα αὐτῆς βλέποντα, κνίζεσθαι καὶ ταλαιπωρεῖσθαι, [9] ὥσπερ συνουσιάζοντα αὐτῇ, (λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα) εἰδωλοπλάστῳ, τῷ δι' ὀνείρων ἔρωτι, καὶ τῷ εἰδωλοπλάστῳ κάλλει αὐτῆς προσεκπυρεῖσθαι αὐτόν. Ῥέθει.] νῦν μὲν τῷ ὅλῳ σώματι, κυρίως δὲ μόνῳ τῷ προσώπῳ, παρὰ τὸ ῥέειν τὰ ἤθη τῆς ψυχῆς δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι.

EMENDATIONES.

1 Οὗ καὶ Κλεοβούλης υἱὸς reposui, pro ὁ καὶ Κλεοβούλης υἱὸς, ex fide utriusque MSS. 2 Θαλάσσιος reposui, ex utroque MSS. pro θαλ. 3 Ἡ θάλασσα, pro ἡ θαλάσσιος, ex Seld. * Ex Seld. 4 Ita restitui ex utroque MSS. prius vero ita scriptum ferebatur. Ποσὶ γὰρ ὀφείλων εἰπεῖν, ἴσην ἁρπυίαις ὁπλαῖς εἶπεν. 5 Ἡρωϊκοῦ rescripsi, pro ἡρῶν, ex utroque MSS. 6 Πάλην, pro πάλιν, ut paulo ante, ἱσίαν, pro ἴσιν. 7 Ἅρπαγα, pro ἅρπαγον, ex utroque MSS. 8 Sequuntur in Impressis Codd. quædam de Achille, quem Poeta noster alterum Helenæ maritum fuisse narrat; quæ quidem in Bar. desunt, in Seld. vero paulo inferius reperiuntur. quo, tanquam ad proprium locum, transferenda curavi. 9 Ita emendavi hunc locum, quem vulgg. editt. h. modo habebant distinctum, ὥσπερ συνουσιάζοντα αὐτῇ, λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα. Εἰδωλοπλάστῳ.] τῷ δι' ὀνείρων &c.

Τὸν

Τὸν [a] μελλόνυμφον εὐνέτιν Κυταϊκῆς,
Τῆς ξεινοβάκχης, ὅν ποτ' Οἰνώνης φυγὰς,

Sponsum futurum conjugem Cytaicæ,
Hospites depereuntis: quem aliquando ab Oenone exulans,

VARIANTES LECTIONES.

a Μελόνυμφον Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet.

Τὸν μελλόνυμφον.] τὸν Ἀχιλλέα, τὸν ἐν ᾅδῃ γῆμαι μέλλοντα τὴν Μήδειαν. μυθεύονται γὰρ, ὅτι [1] ἐν Μακάρων Νήσοις αὐτὴν ἔγημεν, θυγατέρα οὖσαν Αἰήτου καὶ Εἰδυίας, τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Κύταια δὲ πόλις Κολχίδος, ὅθεν αὐτὴν Κυταϊκὴν ἔφη. οἱ δὲ Κόλχοι, Ἰνδικοὶ Σκύθαι εἰσίν, [2] οἱ καὶ Λαζοὶ καλούμενοι, πλησίον οἰκοῦντες. Αἰγῶν, τῶν πρὶν Μασσαγετῶν, ὧν Κόλχων τὰ φάρμακα αὐθημερὸν ἀναιροῦσιν. εἰς δὲ Κόλχους Αἰήτης ἀφίκετο, ὡς μὴ [3] ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ. Αἰήτης γὰρ, καὶ Ἀλωεὺς Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης, τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. διεῖλε δὲ Ἥλιος τοῖς παισὶ τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δίδωσι, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτῃ. Αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεὶς τῇ Κορίνθῳ, παρέθετο ταύτην φυλάττειν Βούνῳ, Ἑρμοῦ καὶ Νύμφης υἱῷ. αὐτὸς δ' εἰς Κόλχους ἀφίκετο, ἐντειλάμενος Βούνῳ φυλάττειν τὴν τῆς Κορίνθου βασιλείαν, ἕως ἂν ἢ αὐτὸς, ἤ τις τῶν ἐξ αὐτοῦ ἵκοιτο. ἐν Κόλχοις δὲ αὐτὸς γήμας Εἰδυῖαν, τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα ἐν Κυταίᾳ πόλει, Μήδειαν, καὶ Ἄψυρτον γεννᾷ. ἀδελφαὶ δὲ Αἰήτου καὶ Ἀλωέως, ἤτοι Ἡλίου θυγατέρες, Κίρκη καὶ Πασιφάη, καθ' ἑτέρους καὶ Καλυψώ. περὶ δὲ τῆς Ἡλίου βασιλείας, τῆς εἰς αὐτοῦ παῖδας Αἰήτην καὶ Ἀλωέα, διαιρέσεως, Θεόπομπος ὁ Χῖος Εὐμήλου, τοῦ Κορινθίου ἱστορικοῦ ποιητοῦ, μέμνηται λέγοντος. Ἀλλ' ὅτε δ' Αἰήτης, καὶ Ἀλωεὺς ἐξεγένοντο Ἠελίου τε καὶ Ἀντιόπης, τότε δ' ἄνδιχα χώρην δάσσατο παισὶν ἑοῖς Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός. Ἣν μὲν ἔναιεν Ἀσωπὸς, τὴν πόρε δῖος Ἀλωεῖ, Ἣν δ' Ἐφύρη κτεάτεσσ' Αἰήτῃ δῶκεν ἅπασαν. Αἰήτης δ' ἄρ' ἑκὼν Βούνῳ παρέδωκε φυλάσσειν, Εἰσόκεν αὐτὸς ἀνὴρ εἰς ὕστερον αὖθις ἵκοιτο, Ἢ ἐξ [4] αὐτοῖο τις· ὁ δ' ᾤχετο Κολχίδα γαῖαν. σημειωτέον δὲ τοῦτο, ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν Πέρσης καὶ Ἡλίου παῖδας φασὶ τὸν Αἰήτην, καὶ Ἀλωέα, ὁ δὲ Εὔμηλος ἐξ Ἀντιόπης καὶ Ἡλίου. * Τοῦτο διχῶς ἱστορεῖται. Οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι κατ' ὄναρ ὁ Ἀχιλλεὺς μιγεὶς τῇ Ἑλένῃ, ἰδεῖν αὐτὴν ἐπεθύμησεν, ἐρωτικῶς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὀνείρου, καὶ ἠξίωσεν ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦ τείχους. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν, ἔτι πλείονι ἔρωτι διετέθη. Οἱ δὲ οὕτως, ὅτι ἰδὼν αὐτὴν προελθοῦσαν ἐπὶ τοῦ τείχους, ἔρωτι συνεσχέθη, καὶ ἠξίωσε τὴν μητέρα αὐτοῦ παραδεῖξαι αὐτῷ, εἰς τὸ συμμιχθῆναι αὐτῇ. ἡ δὲ κατ' ὄναρ ἐποίησεν, ὡς δοκεῖν αὐτὸν αὐτῇ συνέρχεσθαι, καὶ οὕτως παρεμυθήθη. * Ξεινοβάκχης.] τῆς Μηδείας, ὅτι ξένῳ ὄντι τῷ Ἰάσονι ἐφιλιώθη καὶ ἐξεβακχεύθη, καὶ διὰ τὸν αὐτοῦ ἔρωτα, καὶ Ἄψυρτον κατέτεμε μελιδὸν τὸν αὐτῆς ἀδελφόν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ κεῖται. μέμνηται καὶ Πίνδαρος λέγων· Θέσφατον ἦν Πελίαν ἐξ ἀγαυῶν θανέμεν Αἰολιδᾶν, χείρεσσιν, ἢ βουλαῖς ἀκνάμπτοις. τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας κατὰ Φερεκύδην, καὶ ἑτέρους, οὕτως ἔχει. Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ ὑπῆρχε [5] Τυρὼ, παρὰ Κρηθεῖ τρεφομένη, τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ. ταύτῃ μιγεὶς Ποσειδῶν, διδύμους παῖδας γεννᾷ, Πελίαν καὶ Νηλέα, οὓς ἡ μήτηρ ἐκτίθησιν ἐν ἱπποφορβίοις. τραφέντες δὲ ἀνέγνωσαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν ἐκείνης μητρυιὰν κτείνουσι Σιδηρὼ, ζήλῳ φυγοῦσαν ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει. Νηλεὺς δὲ στασιάσας μετὰ Πελίου ἧκεν εἰς [6] Μεσσήνην, καὶ κτίζει Πύλον. Πελίας δὲ ἐν Θεσσαλίᾳ οἰκῶν, ἐξ Ἀναξιβίας, τῆς Βίαντος, ἢ Φυλομάχης, τῆς Ἀμφίονος, ἔσχεν Ἄκαστον, Πεισιδίκην, Πελόπειαν, Ἱπποθόην, Ἄλκηστιν. Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν, ἐκ Τυροῦς, τῆς αὐτοῦ ἀδελφιδῆς, γεννᾷ Αἴσονα, Ἀμυθάονα, Φέρητα. μετὰ δὲ Κρηθέα, Πελίας ἐβασίλευσεν Ἰωλκοῦ· ᾧ χρησμὸς ἦν, ὑπό τινος τῶν ἐξ Αἰόλου θανεῖν, ὧν εἷς ἦν καὶ Ἰάσων, παῖς Αἴσονος ὑπάρχων καὶ Πολυμήδης, τῆς Αὐτολύκου. ὡς γοῦν πάντας ἀνῄρει τοὺς Αἰολίδας ὁ Πελίας, ἔμελλε δὲ καὶ τὸν Ἰάσονα ἔτι βρέφος ὄντα, ὡς Αἰολίδην, ἀνελεῖν, νύκτα βαθεῖαν οἱ τούτου [illegible] συγγενεῖς, σορῷ τοῦτον βαλόντες, μετὰ δακρύων ἐξήγαγον ὡς ἤδη θανόντα, ἀπαγαγόντες δὲ εἰς τὸ Χείρωνος ἄντρον, δεδώκασιν αὐτὸν ἀνατρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι, καθώς τε καὶ τοῦτο Πίνδαρος λέγει. Αὔξων δὲ λαβὼν ἡλικίας, κατῆλθεν ἐκ τοῦ ἄντρου, καὶ κατὰ μὲν Ἀπολλώνιον, καὶ λοιπούς, περὶ τὸν Ἄναυρον [illegible] ποταμόν. ὁ δὲ Πελίας καὶ πάλιν χρησμὸν λαβὼν, ἤκουσεν, Ἀπὸ μονοπεδίλου φυλάττεσθαι, καθὰ καὶ Πίνδαρος ἔλεγε. Τὸν μονοκρήπιδα πάντως ἐν φυλακαῖς σχεθέμεν μεγάλαις. τοῦτον οὖν μαθὼν τὸν χρησμὸν, θύσας τῷ Ποσειδῶνι, πάντας ἐπὶ τὴν θυσίαν καλέσας, εἶδε τὸν Ἰάσονα μονοκρήπιδα. διαπεραιούμενος γὰρ τὸν Ἄναυρον ποταμὸν, ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἔνερθε Κάλλιπεν αὖθι πέδιλον, ἐνισχόμενον προχοῇσι, καθάπερ φησὶν Ἀπολλώνιος. ἰδὼν οὖν ὁ Πελίας αὐτὸν μονοπέδιλον, ἤρετο, Σὺ τί ἂν ἐποίησας, εἴ τις ἦν χρησμὸς, ὑπό τινος ἀναιρεθῆναί σε. ὁ δὲ βουλῇ τῆς Ἥρας φησίν, Ἐπὶ τὸ ἀγαγεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἔστειλα ἂν αὐτόν, τὸ δὲ χρυσόμαλλον τοῦτο δέρας ἦν τοῦ κριοῦ, ὃς τὸν Φρίξον εἰς Κολχίδα διεπόρθμευσεν, ἐκεῖ δὲ τοῦτο, ὥς φασιν, ἔθυσε Φυξίῳ Διΐ, καὶ ἐν Ἄρεος ἄλσει περί τινα δρῦν τοῦτο ἀπεκρέμασεν, ἐφύλαττε δὲ τοῦτο δράκων, ὅστις πεντηκοντόρου ναὸς μήκει τε, πάχει τε, ὥς φησι Πίνδαρος. κατὰ γοῦν τὴν αὐτοῦ κρίσιν ὁ Πελίας κελεύει αὐτὸν τὸν Ἰάσονα ἀπελθεῖν, καὶ κομίσαι τὸ δέρας [7] αὐτῷ. ὁ δὲ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβὰς, ἥ τις λαλίστατον εἶχε τὴν [8] τρόπιν, ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ὑπάρχουσαν, καὶ σὺν αὐτῷ ἑτέρους ἄνδρας μεθ' λαβὼν, ὡς εἶναι τοὺς πάντας ν', κατέπλευσεν εἰς τὴν Κολχίδα, καὶ παρήγγειλεν Αἰήτην δοῦναι αὐτοῖς τὸ δέρας. ὁ δὲ ἔφη δοῦναι, ἂν τοὺς Ἡφαιστείους πυρπνόους χαλκόποδας ζεύξῃ ταύρους, καὶ σπείρῃ τοὺς δράκοντος ὀδόντας, οὓς εἶχεν αὐτὸς ὁ Αἰήτης, τῆς Ἀθηνᾶς δούσης αὐτῷ μέρος ἐκ τῶν ἐν Θήβαις σπαρέντων τῷ Κάδμῳ. Μήδεια δὲ, ἡ Αἰήτου θυγάτηρ, ἐρασθεῖσα Ἰάσονος, φαρμάκοις αὐτὸν χρίσασα, καὶ τοῦ πυρὸς τῶν ταύρων διεφύλαξε, καὶ νυκτὶ περὶ τὸ δέρας τοῦτον ἀπάγει, καὶ γοητεύσασα τὸν δράκοντα, τοῦτο ἀφείλατο, καὶ τοῖς Ἀργοναύταις συναπέπλευσε, λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὸν αὐτῆς ἀδελφὸν Ἄψυρτον. διωκόμενος δὲ Αἰήτου, μελιδὸν τὸν Ἄψυρτον τεμοῦσα, ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. συλλέγων δὲ ὁ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησεν, εἶτα Κόλχους ἀπέστειλεν εἰς δίωξιν αὐτῶν. Αὐτοὶ δὲ Ἠριδανὸν, καὶ Σύρτιδας νήσους, καὶ [9] Σειρῆνας περιέπλευσαν, Ὀρφέως

EMENDATIONES.

1 Ἐν ᾅδῃ μακάρων νήσοις habent Impressi. Ego ᾅδῃ delevi, ex fide utriusque MSS. 2 Οἱ δὲ Λαζοὶ καλούμενοι, πλησίον οἰκοῦντες Ἀβασγῶν. (Ἀβαργῶν Seld.) οἱ Κόλχοι &c. Bar. 3 Mallem hic, & paulo post, ἀρκεσθεὶς, pro ἀρεσθεὶς, cum Bar. 4 Αὐτοῖο pro αὐτοῦ, ex Seld. * Hæc sunt quæ ex alieno loco in suum transtuli, secutus Seld. 5 Τυρὼ, pro τυρῷ, ex utroque MSS. & paulo post. 6 Μεσσήνην, pro Μεσήνην, ex Seld. 7 Αὐτῷ, reposui pro αὐτοῦ, ex fide utriusque MSS. 8 Τρόπιν reposui, pro [illegible] ex Bar. Scholiastes enim de carina navis Argûs loquitur, quam vocalem fuisse dicit. 9 Σειρῆνας posui, pro Σιρῆνας, ex utroque MSS. idemque feci paulo post.

κιθαρίζοντος,

κιθαρίζοντος, [1] Βύτης δὲ μόνος ἐξῆλθε πρὸς αὐτάς. μετὰ Σειρῆνας, παραπλεύσας Χάρυβδιν, Σκύλλαν, Κυανέας πλαγκτὰς πέτρας, Θέτις δὲ αὐτοὺς διεβίβασεν, Ἥρας παρακλήσει. Θρινακίαν δὲ παραπλεύσαντες, ἔχουσαν βόας Ἡλίου, εἰς Φαιακίαν ἦλθον, πρὸς Ἀλκίνοον βασιλέα. Τῶν δὲ διωκόντων αὐτοὺς Κόλχων, οἱ μὲν ἐν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῴκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα, καὶ τὰς Ἀψυρτίδας νήσους, τινὲς δὲ εἰς Φαιακίαν. Ἀρήτη δὲ Ἰάσονα καὶ Μήδειαν συνέζευξε, καὶ ιβ΄ θεραπαινίδας αὐτοῖς παρέσχεν. οἱ δὲ Κρήτην παραπλεύσαντες, Αἴγιναν, Εὔβοιαν, καὶ Λοκρίδα, εἰς Ἰωλκὸν ἵκοντο, τὸν πάντα πλοῦν δυσὶ μησὶν ἀνύσαντες. Πελίας ἀπεγνωκὼς τὴν ἄφιξιν τῶν Ἀργοναυτῶν, Αἴσονα ἀνελεῖν ἤθελεν. ὁ δὲ θύων, ταύρου αἷμα πιὼν, ἀπέθανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἑαυτὴν ἀνήρτησε, νήπιον παῖδα Πρόμαχον ἀπολιποῦσα· καὶ τοῦτον δὲ Πελίας ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Ἰάσων τὸ δέρας δοὺς, εἰς τὸν Ἰσθμὸν πλεύσας, Ποσειδῶνι τὴν Ἀργὼ ἱεροῖ. Μήδειαν δὲ παρακαλεῖ, μετελθεῖν Πελίαν, ἕνεκεν τοῦ φόνου τῶν αὐτοῦ συγγενῶν. ἡ δὲ κριὸν ἀφεψήσασα, ἄρνα ποιεῖ. καὶ αἱ τοῦ Πελίου θυγατέρες ὁμοίως ἀφεψῆσαι θέλουσαι τὸν Πελίαν, ἀνεῖλον αὐτόν. Ἄκαστος δὲ διώκει Ἰωλκοῦ Μήδειαν καὶ Ἰάσονα, καὶ δέκα χρόνους ἐν Κορίνθῳ διέτριβον. Ἰάσων δὲ λαβὼν Γλαύκην, τὴν Κρέοντος, οὐ μικρῶς τὴν Μήδειαν ἐλύπησεν, ἣ φαρμάκοις Γλαύκην ἀνελοῦσα, καὶ Κρέοντα: καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας, [2] Μέρμερον καὶ Φέρητα, ξίφει διαχρησαμένη, ἐφ' ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν εἰς Ἀθήνας ἀποδημεῖ, καὶ συνοικήσασα Αἰγεῖ, τῷ Πανδίονος, γεννᾷ Μῆδον. ὕστερον δὲ τῷ Θησεῖ ἐπιβουλεύσασα, [3] ἐκβάλλεται τῆς Ἀττικῆς μετὰ τοῦ παιδὸς, ὃς βαρβάρων κρατήσας, τὴν ὑπ' αὐτὸν Μηδείαν ἐκάλεσεν, καὶ στρατεύσας Ἰνδοῖς τελευτᾷ. Μήδεια δὲ ἄγνωστος εἰς Κόλχους ἥκει, καὶ τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν δίδωσι πάλιν, Πέρσην ἀνελοῦσα, τὸν ἀδελφὸν ἐκείνου, τὸν αὐτὸν ἐκβαλόντα τῆς βασιλείας. Οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν, τὴν τῶν Ἀργοναυτῶν ἀπόπλουν εἰς Κόλχους γενέσθαι φασὶ, τοῦ Ἰάσονος εἰπόντος Πελίᾳ, ὅτι, Εἰ [4] ἔγνων τὸν ἐμὲ μέλλοντα ἀνελεῖν, ἐπέταξα ἂν αὐτὸν, τὸ χρυσοῦν δέρας ἀποκομίσαι μοι, καὶ τὸν Πελίου κατὰ τὴν αὐτὴν κρίσιν αὐτῷ ἐπιτάξαντος τοῦτο ἀποκομίσαι. ὁ δὲ Πίνδαρος φησὶν, ὅτι κατελθὼν ὁ Ἰάσων ἀπὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρου, καὶ γνωρισθεὶς τῷ πατρὶ, καὶ τοῖς συγγενέσιν, ἀριστοποιεῖται καὶ συνευωχεῖται αὐτοῖς. εἶτα πρὸς Πελίαν ἀπελθὼν, τραχέως μετὰ ὄχλου πολλοῦ τὴν τῶν προγόνων βασιλείαν ἀπῄτει. ὁ δὲ Πελίας ὑπέσχετο δοῦναι αὐτῷ, πρότερον εἰπὼν ἀπελθεῖν αὐτὸν εἰς Κολχίδα, καὶ τὴν Φρίξου ψυχὴν ἀνακαλέσασθαι πρὸς κατὰ τὸν νόμον. ἔφη γὰρ, [5] ὑπὸ δειμάτων νυκτερινῶν θορυβεῖσθαι διὰ τὸν Φρίξον. [6] Εἰ γοῦν ἀπέλθῃς, φησὶ, καὶ οὕτω ποιήσεις, καὶ τὸ δέρας κομίσεις (νέος γὰρ εἶ, ἐγὼ δὲ γέρων) δίδωμί σοι τὴν βασιλείαν. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ἀπελθὼν ἀναιρεθῇ ὑπὸ τοῦ δράκοντος. Τὰ δὲ τοῦ Πινδάρου ῥητὰ οὕτως ἔχουσιν· Ἐσθᾶτι γνάμπτας ἀταρβάκτοιο πειρώμενος, ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου. καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν φησίν· Οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροισι ξίφεσιν, οὐδ' ἀκόντεσσι μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι. Οἰνώνης φυγάς.] ὁ Πηλεύς. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Δηΐδος παῖδες, Τελαμὼν, καὶ Πηλεὺς, καὶ Φῶκος ἀδελφὸς αὐτῶν ἐκ [7] Ψαμάθης, μιᾶς τῶν Νηρηΐδων, ὃν Φῶκον ἐν γυμνασίᾳ Πηλεὺς δίσκῳ πλήξας, Τελαμὼν δὲ τὸ μετάφρενον πλήξας ξίφει, ἀνεῖλεν αὐτὸν, ὅθεν παρ' Αἰακοῦ διώκονται τῆς Αἰγίνης. καὶ ὁ μὲν Τελαμὼν τὴν Σαλαμῖνα νῆσον οἰκεῖ, Κυχρεὺς δὲ, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος, τῆς Ἀσωποῦ, κτείνας ὄφιν τὴν νῆσον λυμαινόμενον, ἐβασίλευσεν αὐτῆς, ἄπαις δὲ τελευτῶν, τὴν βασιλείαν Τελαμῶνι κατέλειψε, φυγόντι πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Πηλεὺς κατὰ Φερεκύδην, καθαίρεται ὑπ' Εὐρύτου, τοῦ Ἄκτορος, οὗ θυγατέρα Ἀντιγόνην λαμβάνει, ἀναρτηθείσης δὲ ἐκείνης, ᾤχετο εἰς Φθίαν, καὶ Θέτιν [8] ἄγων, ὅπου τὸν ἵππον ᾤκει ἐν Φαρσάλῳ, καὶ Θετιδείῳ, ὃ καλεῖται ἀπὸ τῆς Θέτιδος ἡ πόλις· κατὰ μὲν Φίλαρχον, ὅτι ὁπλισαμένη τὰ ὅπλα ἔφυγε πρὸς τὸν Ἥφαιστον, μὴ πληρώσασα τοῦτον τὸν ἔρωτα, πληγεῖσα τὸν πόδα ὑπ' αὐτοῦ σφύρᾳ, ἐν Θετταλίᾳ ἰᾶται, ἐν τῷ ἀπ' αὐτῆς κληθέντι Θετιδείῳ. κατὰ δὲ Εὐριπίδην, ὅτι διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ Πηλέως, μετέβαλλεν ἑαυτὴν, ὡς ὁ Πρωτεὺς, εἰς διαφόρους εἰδέας. ἐκεῖ δὲ κατέσχεν αὐτὴν ἐν σηπίας μορφῇ, καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὅθεν καὶ Σηπίας, χωρίον Μαγνησίας Θετταλικῆς. [9] Οὕτω γοῦν φυγάδην Θετταλικὸν Οἰνώνης, ἤτοι Αἰγίνης, τὸν Πηλέα φησὶν, ἡ γὰρ Αἴγινα πρότερον Οἰνώνη ἐλέγετο, ἀπὸ Οἰνώνης, τῆς Βυδίωνος θυγατρὸς, καθά φησι Πυθαίνετος, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰγινητῶν. Αἴγινα δὲ μετεκλήθη, ὡς πάντες φασὶν ἀπὸ Αἰγίνης, τῆς Ἀσωποῦ. διὰ δὲ τὸν φόνον Φώκου, ἡ μήτηρ [10] αὐτοῦ Ψαμάθη λύκον μέγαν ἐποίησεν διαφθείρειν τοὺς βόας Πηλέως, ὃν πάλιν αὐτὴ ἀπελίθωσε, Θέτιδος παρακλήσει. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ἡ Θέτις τοῦτον ἀπελίθωσε τρώγοντα τοὺς βοῦς, ἃς Πηλεὺς ἄποινα ἔστελλεν Ἀκάστῳ ὑπὲρ Ἄκτορος, τοῦ ἐκείνου υἱοῦ, ὃν ἄκων ἀνεῖλε κυνηγεσίῳ. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ὁ Πηλεὺς πρὸ Θέτιδος Πολυμηλίδα εἶχε γυναῖκα, ἧς ἀδελφὸς Ἶρος. οὗ παῖδα Εὐρυτίωνα ἐν κυνηγεσίῳ Πηλεὺς ἄκων ἀναιρεῖ, ἕνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν. Οἰνώνης φυγάς.] Αἴγιναν, τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Ζεὺς εἰς αὐτὴν εἶχεν, εἰς τόπον καλούμενον Φλιοῦντα, τοῦ δὲ Σισύφου τῷ Ἀσωπῷ ἀπαγγείλαντος τὴν τοῦ Διὸς μίξιν, ὁ Ἀσωπὸς πρὸς τὸ μαθεῖν τἀληθὲς ἠπείγετο. Ζεὺς δὲ γνοὺς τόδε, τὴν μὲν εἰς νῆσον ἐπώνυμον μετέβαλε, τῷ δὲ Σισύφῳ δέδωκε τιμωρίαν ἐν τῷ ᾅδῃ, ὥς τε λίθον τινὰ φέρειν μέγαν. τῆς δὲ Αἰγίνης τὸν Αἰακὸν τεκούσης, καὶ διὰ τὸ διατρίβειν μόνον ἐν τῇ νήσῳ δυσχεραίνοντα, προσηύξατο τῷ Διῒ, ἵνα οἱ ἐκεῖσε μύρμηκες μεταβληθῶσιν εἰς ἄνδρας, ὃ καὶ γέγονεν. ἄλλοι δὲ τὸ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτως φασίν, Ὅτι Πηλεὺς ἀνελὼν τὸν ἴδιον

EMENDATIONES.

1 Βύτης posui, pro Αἰήτης, non enim Æetes, sed Butes dictus est, qui Sirenum cantu delinitus, ad eas se contulit, desertis Argonautis, ut patet ex *Apollonio*, Argon. δ΄. v. 913.

————————ὁ ἑταίρων
Προφθάμενος ξεστοῦ καθ' ζυγοῦ, ἔνθορε πόντῳ
Βύτης, Σειρήνων λιγυρῇ ὀπὶ θυμὸν ἰανθείς.

2 Mallem Μέρμερον, cum *Seld.* 3 Ἐκβάλλεται τῆς Ἀττικῆς reposui, pro ἐκβάλλεται πατρίδος, nixus auctoritate utriusque *MSS.* Medea enim ob structos Theseo insidias, ab Ægeo Thesei patre, cui nupsisset, ex Attica ejecta est, narrante *Plutarcho*, in Vita Thesei. 4 Ἔγνων reposui, pro ἔγνω, ex fide utriusque MSS. 5 Ὑπὸ δειμάτων posui, pro ὑποδειγμάτων. itaque emendandum esse ipsa verba clamant 6 Εἰ γοῦν pro εἰ γὰρ, ex utroque *MSS.* 7 Ψαμάθης, μιᾶς τῶν Νηρηΐδων rescripsi, pro Ψαμάθης μιᾶς τῶν ἑταιρῶν, fretus auctoritate *Seld.* 8 Ἄγων ἐπὶ τῶν ἵππων, ᾤκει &c. *Impressi.* 9 Οὕτω γοῦν φυγάδην Θετταλικὸν, pro οὕτω γοῦν φυγάδην Θετταλικοῦ. 10 Αὐτοῦ, pro αὐτῆς, Psamathe enim Phoci mater erat, ut paulo ante dictum. Cæterum hanc sententiam ita restitui, cum prius hoc modo scripta esset, Αἴγινα δὲ μετεκλήθη, ὡς πάντες φασὶν. ἀπὸ Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ, διὰ τὸν φόνον Φώκου. καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς Ψαμάθη &c. Quid vero Phoco, aut Psamathæ cum Ægina? hæc enim Asopi, Bœotorum regis, filia erat, & ex Jove gravida facta, Æacum solum, vel Æacum & Rhadamanthum peperit, quorum ille insulam Oenopiam ex matris nomine Æginam vocavit, *Ovid.* Metam VIII.

Oenopiam veteres appellavere; sed ipse
Æacus Æginam genitricis nomine dixit.

ἀδελφὸν,

Μύρμων ὃς ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατὸν,
Πελασγικὸν Τυφῶνα γεννᾶται πατὴρ,
Ἀφ' ἑπτὰ παίδων [a] φεψάλῳ σποδουμένων,
Μοῦνον φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδόν.

Cum sexpeda formicarum in viros mutasset agmina,
Procreavit pater Typhonem Pelasgicum,
E septem pueris igne combustis
Solum calidæ elapsum favillæ.

VARIANTES LECTIONES.

a Φεψάλῳ Bar.

ἀδελφὸν, ἔφυγε, καὶ ἐλθὼν ἐν Θετταλίᾳ ἐπόρθει στρατοῦ, καὶ εὐξάμενος τῷ Διῒ, μετεβλήθησαν οἱ μύρμηκες εἰς ἄνδρας, ἐξ οὗ λέγονται Μυρμιδόνες. Μύρμων τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατὸν.] λέγεται δ' ὅτι Αἰακὸς Διῒ ἐξ Αἰγίνης γεννηθεὶς, ἐν τῇ ἀπ' [1] αὐτῆς Αἰγίνῃ νήσῳ κατελείφθη μόνος· ᾐτήσατο δὲ τῷ Διῒ, καὶ ὃς τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε, καθὰ καὶ Ἡσίοδος, ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ φησὶν,

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱπποχάρμην,
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβης πολυηράτου ἵκετο μέτρον,
[2] Μοῦνος ἐὼν ἤχαλλε. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
Τοὺς ἄνδρας ποίησε, βαθυζώνους τε γυναῖκας,
Οἳ δή τοι πρῶτοι ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας.

καὶ ταῦτα μὲν εἰσὶ τὰ λῆρα, καὶ μυθικά. Θεαγένης δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης φησὶν, ὀλιγανθρωπούσης τῆς νήσου τοὺς ἐν αὐτῇ ἐν σπηλαίοις οἰκεῖν, [3] ἀκαλαστικοὺς ὄντας. καὶ τοὺς μὲν γεωργουμένους καρποὺς, ἐν τοῖς σπηλαίοις τίθεσθαι, τὴν δ' ἐκ τούτων ὀρυττομένην γῆν, εἰς τὰς γεωργίας ἀναφέρειν, ὡς ὑπάρχοντος τῆς νήσου τελέως, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν πεδινῶν. [4] τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως· Αἰακὸς ἐλθὼν μετά τινων ἐκ Πελοποννήσου, καὶ οἰκήσας τὴν νῆσον, ἐξημέρωσεν αὐτὴν, πάντα διδάξας τὰ πρὸς πόλεμον, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ὅσοις ἄνθρωποι κέχρηνται. ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι Αἰακῷ χαριζόμενος ὁ Ζεὺς, τοὺς τῆς Αἰγίνης νήσου μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε, τουτέστιν, ἡ εἱμαρμένη, καὶ ὁ νοῦς Αἰακοῦ (Ζεὺς γὰρ καὶ ἡ εἱμαρμένη, καὶ ὁ νοῦς λέγεται) μετέτρεψεν αὐτοὺς καὶ μετεσχημάτισε, πρὸς τὸ κατ' ἀνθρώπους περιέπειν τὰ σύμπαντα ἔργα αὐτῶν. ἡ δὲ Αἴγινα αὕτη νῆσος μία τῶν Σποράδων ἐστὶν, ἀντικρὺ κειμένη τῆς Ἀττικῆς, ἄποικος, ὡς ἔφην, Ἀργείων ὑπάρχουσα. μετὰ γὰρ Λακεδαιμονίων ἐλθὼν Αἰακὸς ταύτην κατῴκησε, καὶ Τειάκων Ἀργεῖος μετὰ τὴν τελευτὴν Αἰακοῦ, σὺν πλήθει ἐλθὼν, ᾤκησεν Αἴγιναν. οἱ δ' Ἀργεῖοι τοῦ Δαναοῦ γένους εἰσίν. * Ἐξάπεζον] ἑξάπουν. * Ἀνδρώσας.] ἐπὶ μὲν Αἰακοῦ κατὰ τὸ μυθικὸν, ἀνθρώπους ποιήσας. νῦν δὲ ἐπὶ Πηλέως, ἀντὶ τοῦ στρατιώτας, καὶ ἀνδρείους ποιήσας. Πελασγικόν.] Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, Ἴναχος· Ἰνάχου καὶ Μελίας, τῆς Ὠκεανοῦ, Φορωνεὺς, καὶ Αἰγιαλεὺς ἄπαις, ἀφ' οὗ Αἰγιάλεια, ἡ χώρα. Φορωνεὺς δυναστεύων Πελοποννήσου, ἐκ Τηλοδίκης νύμφης γεννᾷ Ἄπιν καὶ Νιόβην. Ἄπις σὺν τυραννικῶς ζῶν, ἀναιρεῖται ὑπὸ Θελξίονος καὶ Τελχῖνος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Ἀπία, ἡ τῆς Πελοποννήσου. Νιόβης, τῆς Ἄπιδος ἀδελφῆς, καὶ Διὸς, Ἄργος, ἀφ' οὗ ἡ χώρα. κατὰ δὲ Ἀκουσίλαον, καὶ Πελασγὸς σὺν Ἄργῳ, ἀφ' οὗ ἡ Πελοποννήσου χώρα, ἡ καὶ Ἀπία λεγομένη, μέχρι Φαρσαλίας καὶ Λαρίσης, Πελασγία ἐκλήθη. τὸν δὲ Ἀχιλλέα Πελασγικὸν ἐκάλεσεν, ὡς Φαρσάλιον. Τυφῶν.] δαίμων ἑκατογκέφαλος, πολεμηθεὶς καὶ κεραυνωθεὶς τῷ Διῒ, ὥς φασι μυθικῶς. Πίνδαρος μὲν λέγει, Ἑκατοντακεφάλου Τυφῶνος ὀμβρίμου. Αἰσχύλος δὲ πάλιν περὶ τούτου φησὶ, [5] Δειναῖσι χαμφηλαῖσι συρίζων φόνον, Ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας. ἀλληγορεῖται δὲ ψυχικῶς. Τυφῶν ἐστὶν ὁ τῦφος καὶ ἡ κενοδοξία, ἑκατὸν κεφαλὰς, τουτέστι πολλὰς ἔχουσα ἐπάρσεις, ἔχουσα, κεραυνοῦται δὲ, καὶ πυμπρᾶται, καὶ καταβάλλεται τῷ Διῒ, ἤτοι τῷ σώφρονι λογισμῷ. ἢ Τυφῶν ἐστὶ στοιχειακῶς, ἡ μετὰ τὴν τοῦ Χάους καὶ τοῦ Ἐρέβους διάλυσιν σφοδρὰ κίνησις τῶν πνευμάτων, καὶ ἡ ἐκπύρωσις, ἥ τις ἐπηρέθη καὶ ἐπαύθη ὑπὸ Διὸς, ἤτοι τοῦ εὐκράτου ἀέρος, καὶ τοῦ οὐρανοῦ. μετὰ γὰρ τὸ εὐκρατωθῆναι, καὶ συστῆναι τὸν οὐρανὸν εὔρυθμον, ἐπισχέθη τὰ τυφωνικὰ καὶ πυρώδη πνεύματα. ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς κοίλοις καὶ κισσηρώδεσι τόποις, ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ Σικελίᾳ, [6] ἡμέρας μὲν καπνὸς φαίνεται, κατὰ δὲ τὴν καιρὸν τῆς νυκτὸς πῦρ τοὺς τοῦ ὄρους πέτρας ἐκρηγνύον, καὶ κυλίον εἰς θάλασσαν, ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἐν Σικελίᾳ Ζεὺς τὸν Τυφῶνα κατεταρτάρωσεν. οἱ δὲ ἐν Λυδίᾳ, ἄλλοι ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἕτεροι ἐν Φρυγίᾳ, καὶ ἐν Βοιωτίᾳ λέγουσιν [7] ἕτεροι τοῦτον καταταρταρωθῆναι. Ἀρτέμων δὲ ὁ ἱστορικὸς φησὶν, ὡς περ ἐγὼ, ὅτι πᾶν ὄρος πυρὸς ἔχον ἀνάδοσιν, καθάπερ ὑπὸ Τυφῶνι καίεται, εἰς ὃ πάντων οἱ λῆροι συμβέχουσι, τῶν μυθικῶν ἐν διαφόροις τόποις λεγόντων ταρταρωθῆναι τὸν Τυφῶνα. Πελασγικὸν δὲ Τυφῶνα, ἢ δαίμονα, ἢ ἀνάδοσιν πυρώδη, τὸν Ἀχιλλέα καλεῖ. * Ἀλλ', ὦ φίλε, ἐς πεδίον ἵππον κινεῖς, ἱστορίας ἱκετεύων τὸν Τζέτζην πλατύνειν, ἀντὶ δὲ σαφηνείας τῷ πλάτει τῶν ἱστοριῶν μᾶλλον ποιήσει ἀσάφειαν. σὺν γὰρ θεῷ φάναι, καὶ τοῦ πολυΐστορος Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἀπολλοδώρου, καὶ Ῥηγίνου τοῦ πολυμνήμονος, καὶ Ἀρτέμωνος τοῦ Περγαμηνοῦ, καὶ Κασσάνδρου τοῦ Σαλαμινίου, καὶ τῶν λοιπῶν ἱστορικῶν ἱστορικώτεροι καθεστήκαμεν· καὶ ἀλληγορεῖν ἐπιστάμεθα καὶ ὑπὲρ Κορνοῦτόν τε, καὶ Παλαίφατον, καὶ Δομνῖνον, καὶ Κεφαλίωνα, καὶ Ἡράκλειτον, καὶ τοὺς ἄλλους, ὁπόσοι ἢ ἑτέρωθεν ἀρυσάμενοι, ἢ ἀφ' ἑαυτῶν γράφοντες, ἠλληγόρησαν· ἐκεῖνοι ἢ ἀσύμφορα, ἢ παντελῶς ὀλίγα ἠλληγόρησαν, ὡς καὶ Φικύλης ὁ Κορίνθιος, ἡμεῖς δὲ ἀφ' ἑαυτῶν μεμαθήκαμεν καὶ κατὰ πλάτος, καὶ κυρίως ἀλληγορεῖν, καὶ ἱστορίας πλεῖστος ἀπεξεργάζεσθαι. ἀλλ' ἔασον, ἄνθρωπε, καὶ μὴ ἐνόχλει πλατυτέρως γράφειν ἡμᾶς, μὴ μᾶλλον συμφλυαρήσωμεν, καὶ ἀλληγορεῖν ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις μύθοις Λυκόφρονος. Γεννᾶται.] γεννᾷ, Ἀττικῶς, τὸ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. * Ἀφ' ἑπτὰ παίδων.] ὁ μὲν Λυκόφρων οὗτος, οὐκ οἶδ' ὅθεν εὑρὼν, ἢ ψευδογραφῶν, ἑπτὰ παῖδας ἄρρενας λέγει τὴν Θέτιν ἐκ Πηλέως τεκεῖν, καὶ τοὺς μὲν

EMENDATIONES.

1 Αὐτῆς pro αὐτῇ, ex utroque MSS. hujusque emendationis veritas, ex jam dictis satis constat. 2 Ita emendavi, cum prius scriptum esset.

Μοῦνος ἐὼν ἤχαλλε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ὅσσοι ἔσαν, &c.

Adde quod in secundo versu, πολυηράτου reposui, pro πολυκράτου, ex fide Bar. metro etiam id exigente. 3 Ἀκαλαστικοὺς ὄντας rescripsi, ex Seld. ἀκαλαστικοὺς ζῶντας Bar. ἀκαλαστικοὺς ὄντας Impressi Codd. 4 Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως, non immerito deest ab utroque MSS. * Ex Bar. 5 Συρίζων Seld. 6 Ἡμέρᾳ Bar. Seld. quæ lectio etsi tolerari possit, Ego tamen nihil mutare volui, cum nec illud ἡμέρας in Impressis vituperanda sit, modo suppleas καιρῷ, vel aliquod simile. Eadem loquendi formula apud antiquos scriptores non infrequenter occurrit in soluta oratione, in metrica vero rarius; Demosthen. Orat. pro Coron. ἀνειπεῖν ἡμῶν οὐ τριῶν ἡμερῶν. 7 Ἕτεροι rescripsi, pro ἕτεροι, ex fide utriusque MSS. * Hæc addo ex Bar. quæ pene jurassem ipsissima esse Tzetzæ verba, etsi nomen subticuisset; adeo nimiam istius Viri αὐθαδείαν sapiunt, qui talia de se, sua doctrina, & laudibus ubique inserit, & ad nauseam usque obtrudit.

Χ' ὠ μὲν παλιμπόρευτον ἵξεται τρίβον,
Σφῆκας δαφοινοὺς [a] χηραμῶν [b] ἀνειρύσας,
Ὁποῖα κοῦρος δῶμα κνίσας καπνῷ.
Οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν Οὐλαμωνύμου,

Et hic quidem retrogradam ibit viam,
Vespas cruentas è cavernis extrahens,
Instar pueri, domum fumo qui suffiit:
Illi verò genitricem juvencam bello cognominis,

VARIANTES LECTIONES.

a Χηραμῶν Bar. Seld. al. χηράμων. b Al. ἀρυφρίνας. c Al. Οὐλαδωνύμου.

ἐξ, εἰς πῦρ βάλλουσα, ἀπεῖλεν, [1] ὡς ἀνάξια πάσχουσα ἑαυτῆς, ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἐφωράθη, καὶ ἐκωλύθη. Πίνδαρος δὲ λέγει, Ποσειδῶνα, καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ Δία περὶ τοῦ γάμου τῆς Θέτιδος ἐρίσαι. κωλυθῆναι δὲ αὐτοὺς, κατά τινας τῶν ἱστορικῶν, ὑπὸ Θέμιδος, κατὰ δὲ Αἰσχύλον, ὑπὸ Προμηθέως. φησὶ γὰρ, Ἡ τέξεται γε παῖδα φέρτερον πατρός. Ἀπολλόδωρος δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα μόνους φησὶν ἐρίσαι περὶ γάμου τῆς Θέτιδος. Θέτιν δὲ ὡς τραφεῖσαν ὑφ' Ἥρας, μὴ θέλειν Διῒ συνελθεῖν, ὅθεν ὀργισθέντα τὸν Δία, θνητῷ συζεῦξαι αὐτήν. Χείρωνος δὲ βουλαῖς ὁ Πηλεὺς κατέχων αὐτὴν εἰς παντοίας μορφὰς μεταβάλλουσαν, καὶ ἐμίγη αὐτῇ ἐν εἴδει σηπίας, καὶ γίνεται ὁ γάμος ἐν Πηλίῳ, καὶ οἱ θεοὶ δῶρα ἔδωκαν, Ποσειδῶν ἵππους, Ξάνθον καὶ [2] Βαλίον, Ἥφαιστος μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἕτερα. γεννήσασα δὲ ἡ Θέτις τὸν παῖδα κατὰ Ἀπολλόδωρον Λιγύρωνα καλούμενον, ὕστερον δὲ Ἀχιλλέα μετακληθῆναι, διὰ τὸ δοθῆναι αὐτὸν Χείρωνι, καὶ δίχα κοινῆς χιλῆς, ἤγουν τροφῆς, ἀνατρέφεσθαι. ἑσπέρας μὲν αὐτὸν εἰς πῦρ ἔβαλλεν· ἡμέρας δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ, ὡς [3] ἀθανατίσαι τοῦτον ἐθέλουσα. ἰδόντος δὲ τοῦ Πηλέως τὴν Θέτιν βάλλουσαν αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ, καὶ βοήσαντος, συνέβη ταύτην πρὸς τὰς Νηρηΐδας ὑποχωρῆσαι. ὁ δὲ Πηλεὺς τῷ Χείρωνι τὸν παῖδα δέδωκεν ἀνατρέφειν. καὶ ταῦτα μὲν φησὶν Ἀπολλόδωρος. Ἀγαμήστωρ δὲ ὁ Φαρσάλιος, Πυρίσοον πρότερον λέγει Ἀχιλλέα κεκλῆσθαι, ἐν τῷ τῆς Θέτιδος ἐπιθαλαμίῳ, εἶτα τοιούτῳ τρόπῳ αὐτὸν Ἀχιλλέα κληθῆναι, ὡς τοῦτον τὰ ἔπη δηλώσειεν, Παιδνῷ δ' ὄνομα θῆκε Πυρίσοον, ἀλλ' Ἀχιλῆα Πηλεὺς κίκλησκε χείλεος εἵνεκά μιν. Κείμενον εἰνὶ κόνει σποδιῇ ἐνὶ πῦρ ἀπάμερσε, Χεῖλος [4] αἰθομένῳ ἀπερφάτως ἱερόν. ὁ δ' Εὐριπίδης ἅπαξ φησὶ μιγῆναι Πηλέα τῇ Θέτιδι, ἐν τῇ Σηπιάδι, [5] καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῷ. Φεψάλῳ.] [6] πυρκαϊᾷ, ἢν φεύγει τις ψαύειν, καὶ προσπελάζειν. Σποδουμένων.] ἀλλαχοῦ πεπληρωμένων, νῦν δὲ φλεγομένων. Σποδόν.] ἀλλαχοῦ στακτήν, νῦν δὲ τὴν πυρκαϊὰν καὶ καῦσιν. Χ' ὠ μέν.] καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, ὑποστρέφει πάλιν πρὸς τὴν Τροίαν, ὥσπερ τις παῖς κινήσας καπνῷ φοινικῶν σφηκῶν κατοικίαν, καὶ παροξύνας αὐτούς. Χ' ὠ μὲν, Ἀττικὴ συναλοιφὴ, καὶ ὁ μὲν, τὸ αι καὶ ο εἰς ω μέγα, τὸ δὲ ἰῶτα ἐξεβλήθη, καὶ ἐτέθη ἄνω. Σφῆκας δαφοινούς.] φονικούς. λέγει δὲ τοὺς Ἕλληνας. * Χηραμῶν.] * χὼν, τὸ χωρεῖν, ἐξ οὗ χηραμὸς, ὁ φωλεὸς, καὶ ἡ καταδύσις τῶν ὄφεων, καὶ σφηκῶν, καὶ μελισσῶν, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον ἐστὶ ζῶον, οἷον ἀσπάλαξ. Οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν.] οἱ ὠμησταὶ Ἕλληνες τοῖς βουλαῖς καὶ ἀνέμοις θυσιάζουσι τὴν Ἰφιγένειαν, τὴν προγεννήτειραν, ἤτοι μητέρα, τὴν περὶ τῆς θυσίας αὐτῆς γεννήσασαν τὸν οὐλαμώνυμον Νεοπτόλεμον. ἢ τὴν πρόγονον Οὐλαδωνύμου, τουτέστιν Ἀλεξάνδρου, ὕλας γὰρ ἡ κλάδη. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐν πήρᾳ, φασὶν, ἀνετράφη, ὅθεν ὑλαδώνυμον αὐτὸν φασὶ καλεῖν. τοῦτο δὲ λῆρός ἐστιν, πηρωνύμου γὰρ λοιπὸν ὤφειλεν εἰπεῖν, ἢ σακκωνύμου, οὐ μὴν ὑλαδωνύμου, οἱ γὰρ ποιμένες ἐν πήρᾳ αὐτὸν ἐνθέντα [illegible] ἔφερον. Προγεννήτειραν.] κατά τινας ἐξ Ἰφιγενείας καὶ Ἀχιλλέως ἐγεννήθη ὁ Νεοπτόλεμος. μετὰ δὲ τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ Ἰφιγενείας θυσίαν, ὥς φησι Πίνδαρος, Ἰφιγένειαν ἐπ' Εὐρίπῳ σφαχθεῖσαν, παρέθετο, καὶ ὥς τινες φασὶν, Ἀχιλλεὺς τὸν παῖδα Δηϊδαμείᾳ ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ * δέδωκεν. * Τρυφιόδωρος δὲ, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, Δηϊδαμείας, τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς, καὶ Ἀχιλλέως παῖδα τὸν Νεοπτόλεμον ἴσασι. φησὶ δὲ ὁ Τρυφιόδωρος οὕτω, Υἱὸς Ἀχιλλῆος καὶ [7] ἐπαινῆς Δηϊδαμείης. τὴν δὲ Ἰφιγένειαν κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς τῶν ἱστορικῶν, οὐ γυναῖκα ἔγημεν Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ χαλασθέντων τῶν ἀνέμων, ἐν τῷ διάγειν τοὺς Ἕλληνας ἐν Αὐλίδι, ἐξελθὼν Μενέλαος, ἢ Ἀγαμέμνων ἐπὶ κυνηγέσιον, καὶ τρώσας ἔλαφον, μεγαλαυχήσας, ἐφθέγξατο οὕτως· Οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις. χολωθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτῳ ἡ θεὸς, τοὺς ἀνέμους κατέχειν. ἐδόθη δὲ χρησμὸς, ὡς εἰ μὴ τυθῇ Ἰφιγένεια, οὐκ ἂν ἄλλως τοῖς ἐπὶ τὴν Τροίαν φέρουσιν ἀνέμοις ἐντύχωσιν. οἱ οὖν Ἕλληνες πέμπουσιν εἰς [8] Μυκήνην ἀφελέσθαι πρὸς θυσίαν τὴν Ἰφιγένειαν. ἐρομένης δὲ τῆς Κλυταιμνήστρας, Τίς ἡ χρεία αὐτῆς; ἔφασαν, Ἀχιλλεῖ μέλλουσι συνάψαι αὐτήν. οἱ δὲ τῷ ὄντι λέγουσι, δι' Ἀχιλλέα ταύτην κομισθῆναι ἐν Αὐλίδι, διὰ δὲ τὸ συμβὰν περὶ τοὺς ἀνέμους, ἔμελλον αὐτὴν θύειν. ἡ δὲ Ἄρτεμις αὐτὴν ἐλεήσασα, κατὰ Φανόδημον τὸν ἱστορικὸν, εἰς ἄρκτον μετέβαλε· κατὰ δὲ Νίκανδρον, εἰς ταῦρον· καθ' ἑτέρους, εἰς γραῦν· κατὰ ἄλλους, εἰς ἔλαφον. ταῦτα δὲ πάντα λῆρος μυθικός ἐστιν, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Παραστάσης Ἰφιγενείας τῇ θυσίᾳ, καὶ μελλούσης θύεσθαι, ἄρκτος, ἢ ταῦρος, ἢ γραῦς, ἢ ἔλαφος διέδραμε μέσον τοῦ τῶν Ἑλλήνων στρατοῦ, καὶ προσταγῇ τοῦ μάντεως, τὸ δηλωθὲν ἐκεῖνο ἀναιρεῖται, ἡ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα, φεύγει περὶ Σκυθίαν, καὶ νεωκόρος Ἀρτέμιδος γίνεται, καὶ ἀναιρεῖ πάντας ἐκεῖσε τοὺς ἐξ Ἑλλήνων ἀφικνουμένους. τινὲς δὲ τὴν Ἰφιγένειαν ταύτην, ὥσπερ καὶ ὁ Δοῦρις, οὐκ Ἀγαμέμνονος θυγατέρα λέγουσιν, ἀλλὰ Θησέως, ἐξ Ἑλένης γεννηθεῖσαν, ὑπὸ δὲ Κλυταιμνήστρας θυγατροποιηθεῖσαν, ὥσπερ καὶ πρότερον ἔφην. ἕτεροι δὲ οὔτε Ἑλένης, οὔτε Κλυταιμνήστρας λέγουσι τὴν Ἰφιγένειαν· φασὶ δὲ, ἐκ τῆς Χρυσηΐδος Ἀστυνόμης καὶ Ἀγαμέμνονος γίνονται παῖδες, Χρύσης, καὶ ἡ ζητηθεῖσα Ἰφιγένεια, μετὰ

EMENDATIONES.

1 Fretus hic auctoritate utriusque *MSS.* delevi hanc sententiolam, *ὡς μὴ κατὰ φύσιν αὐτῷ ὄντας,* ut à filo orationis alienam. 2 Βαλίαν *Impressi* Codd. Βαλίαν *Seld.* Βαλίον *Bar.* Ego Βαλίον rescripsi, sacra Homeri auctoritate nixus, à quo Achillis equi, quos à Neptuno Peleus acceperat, dicuntur Ξάνθος, & Βαλίος, Iliad. τ'. paulo à fine,

Ξάνθε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης.

Et profecto hæc propria nomina debent esse *προπερισπώμενα*, ut distinguantur ab adjectivis ξανθὸς, & βαλιὸς, quæ semper sunt *ὀξύτονα*. 3 Ἀθανατίσαι, pro *ἀθανατῶσαι*, ex fide utriusque *MSS.* 4 Αἰθομένῳ, pro *αἰθόμενον*, ex *Seld.* 5 *Καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῷ,* i. e. *alii cum Euripide sentiunt*: cæterum ita restitui, ex fide utriusque *MSS.* cum prius scriptum esset *καὶ ἕτερα σὺν αὐτῷ.* 6 Πυρκαϊᾷ, pro *πυρκαϊάν*, ex *Bar.* * Ex *Bar.* * Hanc vocem addendam putavit *Nic. Gerbelius*, sine qua mutila videtur oratio. Mallem tamen cum *MSS.* Codd. hanc sententiam hoc modo proferre, *μετὰ δὲ τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ Ἰφιγενείας θυσίαν, ὥς φησι Πίνδαρος, Ἰφιγένειαν ἐπ' Εὐρίπῳ σφαχθεῖσαν παρέθετο, ὥς τινές φασι, τὸν παῖδα Δηϊδαμείᾳ ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ.* 7 Ἐπαινῆς substitui, pro *ἐκτανῆς*, ex fide utriusque *MSS.* & ipsio *Tryphiodoro*, qui Poema conscripsit dictum *Ἰλίου ἅλωσις*, in quo versus, à *Scholiaste* laudatus, quinquagesimus primus est.

Βύκταισι χερνίψουσιν ὠμησταὶ [a] πόριν,
Τοῦ Σκυρίου δράκοντος ἔντοκον λεχώ,
Ἣν ὁ ξυνευνὸς [b] Σαλμυδησίας ἁλὸς
Ἐντὸς ματεύων, Ἑλλάδος [c] καρατόμον,
Δαρὸν Φαλακρώσουσαν οἰκήσει [d] σπίλον,
[e] Κέλτρου πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν.
Ποθῶν δάμαρτα, τὴν ποτ᾽ ἐν σφαγαῖς κεμὰς,
Λαιμὸν προθεῖσα, φασγάνων [f] ἐκ ῥύσεται.
Βαθὺς δ᾽ ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται,
[g] Ἔρημος ἐν κρόκαισι νυμφίου Δρόμος,

Scyrii draconis gravidam puerperam
Ventis crudeles sacrificabunt:
Quam sponsus intra Salmydesium mare
Perquirens, Græciæ decollatricem,
Albam diu habitabit insulam,
Ad ostia palustrium Celti aquarum,
Uxorem desiderans, quam olim in sacrificiis cerva
Guttur protendens à cultris liberabit.
Latus autem per litus appellabitur
Desertus sponsi cursus arenosus,

VARIANTES LECTIONES.

a Πόριν *Bar.* aliique. b Al. Σαλμυδησσίας. c Καρατόμον *Seld.* quoad voces Codex *Baroc.* eandem cum *Impressis* lectionem habet, in punctione vero ab iis variat, hoc enim modo sententiam hanc profert, Ἑλλάδος καρατόμον δαρὸν, φαλακρώσουσαν &c. quasi Poeta vellet Iphigeniam, per longum tempus Græcos Dianæ Tauricæ sacrificasse; cum potius tempus illud ad diuturnam Achillis in Scythia moram referendum videatur. d Al. Σπιλὸν, oxyton. sed σπίλον habet *Seld.* e Κίλτρου *MSS.* uterque, aliique. f Al. ἐκρύσεται, conjunctim. g Al. Εὔρημος.

δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων ἀπόπλῳ, Χρύσης μὲν ἐν τῇ λεγομένῃ Χρυσοπόλει τοῦ Εὐξείνου τελευτᾷ. τὴν δ᾽ Ἰφιγένειαν, τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν, Ταυροσκύθαι αἰχμαλωτίσαντες, ἱέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος, ἤτοι Σελήνης, ἐποίησαν. οὐκ ἀπεικὸς δὲ τὸ θυομένης τῆς Ἰφιγενείας διαδραμεῖν ἔλαφον, καὶ ταύτην τοὺς Ἕλληνας ἀνελεῖν, τὴν δὲ κόρην ἐᾶσαι. καὶ γὰρ καὶ Ἰουλίαν Λουπέρκαν Ῥωμαίαν, αὐτὸς οὕτως ἔσωσε. σφαγιαζομένης γὰρ αὐτῆς καταπτὰς, ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ δήμου τὸ ξίφος ἁρπάζει, καὶ [1] πρὸς δάμαλιν ἐπιρρίπτει, πλησίον τοῦ ναοῦ νεμομένην, ἣν καὶ ἐθυσάν ἀντ᾽ αὐτῆς. οὐκ ἀγνοεῖς δὲ καὶ τὸν ἀντὶ Ἰσαὰκ κριὸν ἐν φυτῷ Σαβὲκ δεδεμένον, κατὰ τὴν θείαν γραφήν. Βύκταισι.] κυρίως τοῖς σφοδροῖς ἀνέμοις, τοῖς βυοῦσι καὶ κρύπτουσι καὶ βυθίζουσι τὰ σκάφη. νῦν δὲ ἁπλῶς ἀνέμοις [2] εἶπε. Χερνίψουσι.] σφαγιάσουσι, θύσουσιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χερνίβων οἷς καθαιρόμεθα τὰς χεῖρας, καὶ τὴν θυσίαν χέρνιβα εἶπεν ὡς καθαίρουσαν. Ὠμησταί.] κυρίως οἱ ὠμὰ ἐσθίοντες. Πόρριν] δάμαλιν. λέγει δὲ τὴν Ἰφιγένειαν. διὰ δύο ρρ δεῖ γράφειν, πόρτις γάρ ἐστι, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ρ, πόρριν. οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἀδείᾳ οὐ ποιητικῇ, ἀλλὰ μωρίᾳ τοιαῦτα ποιεῖ, καίτοιγε καὶ μετὰ τῶν δύο ρρ ἄπταιστος ἦν ὁ στίχος, τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ ἐστι καὶ τὸ πάθος, τὸ λεγόμενον χωλίαμβον. Σκυρίου δράκοντος.] τοῦ Νεοπτολέμου, διὰ τὸ φονικὸν καὶ αἱμοχαρὲς, ἐν γὰρ Σκύρῳ κατά τινας μόνον ἀνετράφη ὁ Νεοπτόλεμος. κατ᾽ ἐμὲ δὲ καὶ ἐγεννήθη ἐκ Δηϊδαμείας, τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς. ἡ δὲ Σκῦρος νῆσός ἐστιν, μία τῶν Κυκλάδων. Ἣν ὁ ξυνευνος.] ὁ νοῦς οὕτως. ἣν ὁ σύζυγος ζητῶν Ἀχιλλεὺς ἐστάλη τοῦ Εὐξείνου πόντου, λέγω δὲ τὴν μαινομένην καρατόμον καὶ φονεύτειραν τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ πολὺν χρόνον, κατοικήσει εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον, τὴν καλουμένην καὶ σπίλον, αὕτη δὲ ἡ νῆσος ἐστὶ πρὸς τὰς ἐκβολαῖς τῶν λιμναίων ποτῶν τῆς Κελτικῆς λίμνης, ποθῶν τὴν γαμετὴν, ἣν ποτε ἔλαφος ἐκ τῶν ξιφῶν ῥύσεται. πολὺς δὲ δρόμος ἔρημος τοῦ νυμφίου κληθήσεται, ἤτοι τοῦ Ἀχιλλέως, ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, ὃν δῆλον ὅτι τρέχων. ἔρημον δὲ λέγει, ἐπειδὴ μάτην ἔδραμε, φασὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἁρπαγῆναι τὴν Ἰφιγένειαν ὑπ᾽ Ἀρτέμιδος, ἀκούσας Ἀχιλλεὺς, ὅτι ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν, ὥρμησε ζητῶν αὐτὴν, καὶ μὴ εὑρὼν, ᾤκησε περὶ τὴν Λευκὴν νῆσον, ἣ ἐστιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ. Σαλμυδησὸς δὲ, ποταμὸς Θρᾴκης, εἰσβάλλων εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον. ὅθεν καὶ πέλαγος Σαλμυδήσιον, τὸ ἀπὸ Δαμάλεως, μέχρι καὶ [3] ὅλου Εὐξείνου, [*] ἀφ᾽ οὗ καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔλεγεν ὁ Λυκόφρων. [*] Ματεύων.] μαστεύων, ψηλαφῶν, κατ᾽ Αἰολικὴν ἔκθλιψιν τοῦ σ. Ἑλλάδος καρατόμον.] ἔφην καὶ πρότερον, ὅτι τὰ τοιαῦτα πάντα δύο τόνους ἐπιδέχονται. τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὸν παροξύτονον, τὰ δὲ παθητικὰ τὸν προπαροξύτονον. οἷον, τομὸς, ὁ κόπτων, τόμος δὲ, ὁ κοπείς. καράτομος Ἑλλάδος, ἡ ὑφ᾽ Ἑλλήνων καρατομηθῆναι μέλλουσα. ἢ καρατόμος Ἑλλάδος, ἡ ἐν Σκυθίᾳ τοὺς Ἕλληνας ἀναιροῦσα, διὰ τὴν ἐν Ταύροις ὑπ᾽ αὐτῆς γενομένην ξενοκτονίαν. οὕτω τὰ τοιαῦτα τοὺς δύο τόνους ἐπιδέχονται, ἢ τὸν προπαροξύτονον μὲν τὰ παθητικὰ, τὸν δὲ προπερισπώμενον τὰ ἐνεργητικὰ. οἷον, βόπληγες, οἱ πληγέντες ὑπὸ βοῶν· βοπλῆγες δὲ, οἱ πλήσσοντες βόας. Φαλακρώσουσαν.] τὴν Λευκὴν νῆσον τοῦ Εὐξείνου, ἢ τὴν λευκαινομένην ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῶν κυμάτων, ἢ κατὰ Διονύσιον, περιηγητὴν, [4] ὅτι λευκὰ πολλὰ ζῶα ταύτην κατοικεῖ, λάροι, κύκνοι, καὶ πελαργοί. Σπίλον.] πετρώδη νῆσον. Κέλτρου.] ὄνομα λίμνης, εἰσβαλλούσης περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον. Βαθὺς δ᾽ ἔσω ῥηγμῖνος.] ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν αἰγιαλὸς εἰς μῆκος διήκων χιλίων σταδίων, ὃς καλεῖται Ἀχιλλέως Δρόμος, ἐπειδὴ μόνος Ἀχιλλεὺς τρέχων ἐκεῖνον διῆλθε. Ἀπὸ κοινοῦ καὶ τὸ, Στένοντος ἄτας, καὶ κενὴν ναυκληρίαν, καὶ Τὴν ἄραντον εἶδος ἠλλοιωμένην, [5] ἐρρέθη ταῦτα εἰς τὴν Ἰφιγένειαν, νῦν δὲ εἰς [6] γραῖαν φησὶν αὐτὴν ἀλλαγῆναι.

EMENDATIONES.

1 Πρὸς δάμαλιν, pro παρδάμαλιν, ex utroque *MSS.* Quid si legas, πὰρ δάμαλιν? 2 Ita distinxi, monente *Gerbelio*, prius autem scriptum fuit, εἶπε, χερνίψουσι, σφαγιάσουσι. &c. 3 Ὅλου Εὐξείνου, pro ὁ Εὔξεινος, ex utroque *MSS.* * Ex *Seld.* 4 Ὅτι substitui, pro ἔστι, ex utroque *MSS.* 5 Hæc lectio ex *Bar.* petita est; cæteri hoc modo scribunt, ἐρρέθη ταῦτα εἰς τὸ ἀλλάξαι Ἰφιγένειαν. 6 Γραῖαν reposui, pro γεραιὰν, ex utroque *MSS.*

Στένον-

Στένοντος ἄτας, καὶ κενὴν ναυκληρίαν,
Καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἠλλοιωμένην
[a] Γραῖαν, [b] σφαγείων ἠδὲ χερνίβων πέλας,
Ἅδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ
Κρατῆρος, ὃν Μέλαινα ποιφύξει, φθιτῶν
Σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργίᾳ.
Χ' ὁ μὲν πατήσει χῶρον αἰάζων Σκύθην
Εἰς πέντε που πλειῶνας, ἱμείρων λέχους.
Οἱ δ' ἀμφὶ βωμὸν τοῦ [c] προμάντιος Κρόνου,
Σὺν μητρὶ [d] τέκνων νηπίων κρεοβόρου,
[e] Ὅρκων τὸ δεύτερον ἄρσαντες ζυγὸν,
Στερρὰν ἐνοπλίσουσιν ὠλένας [f] πλάτην,
Σωτῆρα [g] Βάκχον τὸν [h] πάροιθε πημάτων

Clades gementis, & inanem navigationem,
Et invisa forma mutatam
Anum, juxta pateras, & mulctra,
Plutonisque ollam ebullientem è fundo
Flammas, quam Nigra sufflabit, mortuorum
Elixans coquendi arte viscera.
Et hic quidem regionem teret Scythicam
Quinque circiter annos, lecti cupidus:
Illi verò juxta vatis aram Saturni,
Pullorum cum matre parvulorum carnivori,
Jurisjurandi secundum subeuntes jugum,
Robustis armabunt remis brachia,
Priorum servatorem cladium Bacchum

VARIANTES LECTIONES.

a Γαῖαν Bar. b Σφαγίων MSS. uterque. c Προμάντεως Bar. Seld. aliique. d Κτίσαν Bar. e Ορκον Bar. f Πλάτιν Bar. Stephan. g Al. Βάκχον. h Πάροιθεν cum ν finali Seld.

Στένοντος.] τόδε καὶ τόδε πέλας τῶν σφαγιαστηρίων, καὶ τῶν χερνίβων, καὶ θυτηρίων, πέλας τε τοῦ κρατῆρος τοῦ ᾅδου, τοῦ παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ, ὅν τινα κρατῆρα ἡ Μέλαινα, ἤτοι ἡ Περσεφόνη, ἢ Ιφιγένεια, ποιφύξει καὶ φυσήσει, λεβητίζουσα καὶ ἕψουσα τὰς σάρκας τῶν φθιτῶν, ἤτοι ἀνθρώπων, ἐν δαιταλουργίᾳ καὶ μαγειρικῇ τέχνῃ. κρατῆρα δὲ ᾅδου τὸν λέβητα καλεῖ, εἰς ὃν Ιφιγένεια τοὺς αναιρουμένους ἐνέβαλλε. ἄλλοι δὲ φασὶ χάσμα εἶναι ἐν Ταύροις, ἐξ οὗ φλόγα φέρεσθαι, εἰς ὃ τοὺς ξένους ἀναιρουμένους ἐξέπεμπεν ἡ Ιφιγένεια. Χ' ὁ μὲν πατήσει χῶρον αἰάζων Σκύθην.] καὶ ὁ μὲν Αχιλλεὺς πέντε ἔτη εἰς Σκυθίαν θρηνῶν διατρίψει, [1] ἱμείρων τοῦ λέχους τῆς Ιφιγενείας. Πρεσβύτειρα τοῦ Πάριδος ἡ Ιφιγένεια, τουτέστι πρόγονος, ὥσπερ εἴπῃ [2] προγεννηθεῖσαν Αἰγίσθου λέγει τὴν Χρυσόθεμιν, τὴν [3] ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς γεννηθεῖσαν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Οἱ δ' ἀμφὶ βωμόν.] οἱ δὲ Ελληνες, φησὶν, ἐν Αὐλίδι, περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς ἰδόντες τὸν δράκοντα, τὸν τοὺς στρουθοὺς φαγόντα, καὶ τὴν μητέρα, ὅρκους ἀλλήλοις δόντες, πλεύσουσιν ἐπὶ τὴν Τροίαν. τινὲς δὲ τὸ Κρόνου νῦν ἀντὶ τοῦ Κρονίδου εἶπον, ἤτοι τοῦ Διὸς, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ Κρόνου, καὶ φασὶν ὅτι τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον πρότερον τοῦ Κρόνου ἦν, ἔνθα ἔλαβον τὸν χρησμὸν οἱ Ελληνες, ὅτι τῷ δεκάτῳ ἔτει τὴν Ιλιον πορθήσουσι. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, Οἱ Ελληνες ἀμφὶ τὸν βωμὸν τοῦ προμάντεως Κρόνου, ἢ Κρονίδου, ἐκ τοῦ κρεοβόρου τῶν νηπίων σὺν τῇ μητρὶ, ἤτοι ἐκ τοῦ δράκοντος τοῦ φαγόντος τοὺς στρουθοὺς, καὶ τὴν αὐτῶν μητέρα, * ἐγνωκότες τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν, * ἄρσαντες καὶ ἁρμόσαντες καὶ ποιήσαντες τὸ δεύτερον ζυγὸν τῶν ὅρκων, τουτέστι δευτέρους ὅρκους ποιησάμενοι περὶ τοῦ παραμεῖναι μέχρι τέλους τοῦ πολέμου, τὴν ἰσχυρὰν κώπην ἐνοπλίσουσι ταῖς χερσὶν, ἀντιστρόφως εἶπεν, ἀντὶ τοῦ τὰς χεῖρας ἐνοπλίσουσι ταῖς στερραῖς κώπαις. δευτέρους δὲ ὅρκους εἶπε, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν προτέρων, τῶν δοθέντων [4] παρὰ πάντων τῶν μνηστήρων, ὅτε ἐμνηστεύοντο τὴν Ελένην, Οτι εἰ ἀδικηθείη παρά τινος ὁ ἐκ κλήρου ταύτην λαβὼν σύζυγον, πάντες αὐτῷ συμμαχήσουσιν. Σωτῆρα Βάκχον.] τὸν Διόνυσον φησὶν, ὅς τις αὐτοὺς ἔσωσε τὸ πρὶν ἐν Μυσίᾳ ὑπὸ Τηλέφου μέλλοντας ἀπόλλυσθαι, ἀναδοὺς ἐξ αὐτομάτου ἄμπελον, καὶ σφήλας τὸν Τήλεφον δι' αὐτῆς, ὅθεν καὶ Σφάλτης ἐκλήθη. Η ἀνάδοσις τῆς ἀμπέλου μῦθός ἐστι, τὸ δὲ ἀλληγορικὸν οὕτως ἔχει· ἡ κάπηλος ὢν ὁ Τήλεφος, ἢ ἀμπέλου κλάδοις ἐμπλακεὶς, τιτρώσκεται ὑπ' Αχιλλέως ἐν Καΐκῳ, ποταμῷ Μυσίας, ὥς φησι Πίνδαρος. Τίς γὰρ ἐσθλὸν Τήλεφον τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις. Τῶν πάροιθε πημάτων.] ἐπεὶ καὶ πρότερον πλεύσαντες οἱ Ελληνες, καὶ ἀνενεχθέντες εἰς Μυσίαν, ἐδιώχθησαν ὑπὸ Τηλέφου· καὶ πάλιν ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ελλάδα. ὁ δὲ Τήλεφος παῖς ἦν Ηρακλέους καὶ Αὔγης, τῆς Αλέου θυγατρὸς, τοῦ Τεγεάτου, καὶ Νεαίρας ἥ τις Αὔγη τὸ βρέφος ἐν τῷ τεμένει τῆς Αθηνᾶς ἔθετο, λοιμοῦ δὲ καταλαβόντος, γνοὺς Αλεὸς τὸ βρέφος, εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθηκε· θηλάζει δὲ τοῦτο ἔλαφος, ποιμένες δὲ εὑρόντες, Τήλεφον ἐκάλεσαν. τὴν δὲ Αὔγην Ναύπλιος ὁ Ποσειδῶνος κελεύσει Αλέου ἀπεμπολεῖ Τεύθραντι, τῷ τότε Μυσίας δυνάστῃ, ὃς ἔσχεν αὐτὴν γυναῖκα.

EMENDATIONES.

1 Ιμείρων, pro ἱμείρει, ex utroque MSS. 2 Προγεννηθεῖσαν lego Seld. 3 Εκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς substitui, pro ἐκ προτέρου ἀνδρὸς, ex fide Seld. * Ex Seld. 4 Παρὰ pro περί.

Arcué-

Σφάλτην διθυάζοντες, ᾧ ποτ' ἐν μυχοῖς, — Supplantatorem canentes, cui aliquando in angulis,
Δελφινίου παρ' ἄντρα Κερδῴου θεοῦ, — Juxta Delphinii, Lucrosi antrum Dei,
Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας [a] κατάρξεται — Tauro occulta faciet sacra
Ὁ χιλίαρχος τοῦ [b] πολυῤῥαίστου στρατοῦ. — Mille-dux exitiosi exercitus:
Ὧ, θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν — Cui sacrificiorum gratiam referens recentem
Δαίμων Ἐνόρχης, [c] Φιγαλεὺς, [d] Φαυστήριος, — Enorches Deus, Figaleus, Lucernalis,

VARIANTES LECTIONES.

a Κατάρξεται Bar. b Πτολιπράστου Seld. πολυράστου Bar. al. πολυῤῥαίστου. c Φιγαλεὺς Bar. Seld. aliique; in Seld. tamen ι eadem manu superscribitur. al. Φυγαλεύς. d Φαυστήριος Bar. sed ς finali ι superscripta est nuperiori manu.

Ἀνδιάζοντες.] ἤγουν [1] ἀνευφημοῦντες. Ὧ, ποτ' ἐν μυχοῖς.] ᾧ τινι ποτὲ ταύρῳ, ἤτοι ταυρομόρφῳ Διονύσῳ, κατάρξεται καὶ θύσει κρυφαίας καὶ μυστικὰς χέρνιβας ἐν μυχοῖς τοῦ Δελφινίου τόπου, ἤτοι τῆς Φωκίδος, παρὰ τὰ ἄντρα καὶ σπήλαια τοῦ Κερδῴου θεοῦ, ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος. τίς δὲ θύσει τὰς θυσίας; ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ χιλίαρχος τοῦ πολυῤῥαίστου στρατοῦ, τουτέστιν, ὁ χιλίων νηῶν ἄρχων στρατοῦ φθείροντος πόλεις. τὰς δὲ ρπς' ναῦς παρέλειψε, τῷ ἀπηρτισμένῳ χρησάμενος ἀριθμῷ. ἦσαν γὰρ πᾶσαι αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων αρπς'. Δελφινίου.] τῆς Φωκίδος, ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος. κατὰ χρησμὸν γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων ἐλθὼν ἐν Δελφοῖς, ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ ἔθυσε Διονύσῳ. Δελφίνιος οὖν, καὶ Κερδῷος θεὸς Ἀπόλλων. Δελφίνιος μὲν, ἢ ὅτι τὸν ἐν Πυθῶνι Δελφῖνα δράκοντα τοξεύσας ἀνεῖλε, λαὸν βιάζοντα, ὥς φησιν Ἡσίοδος· Ὁππότε πετραίη ὑπὸ δειράδι Παρνησοῖο, Δελφύνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν. ἢ ὅτι Κασταλίῳ τῷ Κρητὶ πρὸς ἀποικίαν στελλομένῳ ὁ Ἀπόλλων, ἢ ἐπὶ δελφῖνος ὀχούμενος, ἢ δελφῖνι ὁμοιωθεὶς, προηγεῖτο τῆς νηὸς ἕως τοῦ Κρισαίου κόλπου, καὶ τῆς Φωκίδος. τινὲς δέ φασιν ἐν τῷ πλοίῳ αὐτὸν εἰσελθεῖν ἐν εἴδει δελφῖνος, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον συνοδεῦσαι εἰς τὴν θάλασσαν, ὅθεν ἐκλήθη καὶ ὁ τόπος Δελφοὶ, καὶ ὁ Ἀπόλλων Δελφίνιος. Κερδῷος δὲ, ὅτι διὰ χρησμῶν τὰ συμφέροντα καὶ ἐπικερδῆ δείκνυσιν. Παρ' ἄντρα.] περὶ τοὺς ἐσωτάτω τόπους τοῦ ναοῦ. ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Διόνυσος ἐν Δελφοῖς σὺν Ἀπόλλωνι, οὕτως· Οἱ Τιτᾶνες τὰ Διονύσου μέλη, ἃ ἐσπάραξαν, Ἀπόλλωνι ἀδελφῷ ὄντι αὐτοῦ παρέθεντο, ἐμβαλόντες εἰς λέβητα. ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι παρέθετο, ὥς φησι Καλλίμαχος καὶ Εὐφορίων λέγει· [2] Ἐν πυρὶ Βάκχον Δῖον ὑπὲρ φιάλην ἐβάλοντο. Ἄλλοι δέ φασι Δελφοὺς κληθῆναι, ἀπὸ Δελφοῦ, υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Μελανθοῦς, τῆς Δευκαλίωνος θυγατρός. Ταύρῳ.] τῷ Διονύσῳ, ὅτι κερατοφόρον αὐτὸν γράφουσιν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις. καὶ πρόσθε μὲν ταῦρος ἡγεῖσθαι δοκεῖ· [3] Στησίμβροτος δὲ καὶ Διόνυσον αὐτὸν καλεῖ, ὅτι κερατοφόρος ἐξελθὼν τοῦ Διὸς μηρὸν ἔνυξεν. Κρυφαίας χέρνιβας.] ὅτι ἐν [4] παραβύστῳ τὰ μυστήρια τῷ Διονύσῳ ἐτελεῖτο. Οἱ Ἕλληνες τῆς Τροίας ἀποπλανηθέντες, προσώκειλαν τῇ Μυσῶν, ὡς τῇ Τροίᾳ· ἔνθα Τήλεφος, βασιλεὺς τῶν Μυσῶν, ἐξελθὼν, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Διόνυσος θέλων ἀποδοῦναι χαριστήρια τῷ Ἀγαμέμνονι ἀντὶ τῆς εἰς αὐτὸν θυσίας, πεποίηκε τὸν Τήλεφον συμποδισθῆναι ὑπὸ τῆς κλάδου τῆς ἀμπέλου τὸν πόδα, καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως τρωθῆναι. ἐδόθη δὲ αὐτῷ χρησμὸς, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἰαθήσεται, εἰ μὴ ὁ τρώσας ἰάσεται. διὸ καὶ ἰαθεὶς ὑπὸ Ἀχιλλέως, δείκνυσι τοῖς Ἕλλησι τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν πλοῦν. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἀμειβόμενος ὁ Διόνυσος ἀντὶ τῶν θυμάτων πρόσφατον χάριν, σχήσει τὸν Τήλεφον τοῦ μὴ ἐκειζῶσαι, ἢ ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας, τέμνοντα καὶ θερίζοντα αὐτοὺς, ὥσπερ στάχυν. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν παρείκασε λέοντι, καλῶς εἶπεν, Ὀδόντι, καὶ γνάθοις. Θυμάτων.] ᾧ τινι Ἀγαμέμνονι πρόσφατον καὶ νεαρὰν τὴν χάριν τῶν θυμάτων ἀναδιδοὺς ὁ Διόνυσος, συμποδίσει τὸν Τήλεφον ἀμπέλου κλήματι, ὥστε μὴ ἀνελεῖν πάντας τοὺς Ἕλληνας. κακοζήλῳ δὲ τῷ τρόπῳ ἐχρήσατο· λέοντα γὰρ αὐτὸν εἰπὼν τὸν Τήλεφον, ὤφειλε τοὺς Ἕλληνας βόας, ἢ ἄρνας εἰπεῖν· ὁ δὲ στάχυς εἶπεν αὐτούς. τοῦτο δὲ ἀκατάλληλον, [5] λέων γὰρ στάχυς οὐκ ἐσθίει. Δαίμων Ἐνόρχης.] ὁ Διόνυσος, παρὰ Λεσβίοις. Φασὶ γὰρ δύο ἀδελφοὺς συμμεμιχότας, Θυέστην καὶ Δαίτην, ἐξ αὐτοῦ τεκεῖν παῖδα Ἐνόρχην καλούμενον, ὃς ναὸν ἱδρυσάμενος Διονύσου, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος αὐτὸν ἐκάλεσεν. ἢ Ἐνόρχης λέγεται, ὅτι μετ' ὀρχήσεως αὐτῷ τὰ μυστήρια ἐτελεῖτο. ἢ ὅτι [6] ἐν ὄρχεσι, καὶ φηγοῖς διῆγεν. Οἱ δὲ αἰσχράν τινα ἱστορίαν φασί· Διόνυσον γὰρ λέγουσι ψηλαφῆν τὴν μητέρα, μετὰ τὸ κεραυνωθῆναι αὐτήν. [7] Πολύυμνος δέ τις νεανίας ἔφη δείξειν τὴν πρὸς ταύτην ὁδὸν, εἰ συγγένοιτο αὐτῷ. ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσαι, εἰ πρότερον εὑρήσει τὴν μητέρα. καὶ δὴ βουλαῖς Πολυύμνου κατελθὼν εἰς τὸν ᾅδην, ἐκ τῆς Λέρνης πηγῆς ἀνήγαγεν αὐτήν. τελευτήσαντος δὲ Πολυύμνου, Διόνυσος θέλων πληρῶσαι τὴν ὑπόσχεσιν, σύκινα αἰδοῖα προσῆψεν ἑαυτῷ, καὶ φαλλοὺς δερματίνους ἐλάφων· ὅθεν, ὥς φασι, καὶ Ἐνόρχης λέγεται. Ἀλλ' οὗτοι καὶ περὶ τὴν ἱστορίαν ληροῦσι, καὶ τὴν ἀλληγορίαν οὐκ ἴσασιν. ἔχει δὲ ἡ ἱστορία πρῶτον οὕτως· Ὄσιρις, ὁ καὶ Διόνυσος, βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγύπτου, ὑπὸ Τυφῶνος, τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τῶν συνωμοτῶν, μελιηδὸν κατετμήθη, καὶ ἐξεστάλη πολλαχοῦ. Ἶσις δὲ, ἡ καὶ Δημήτηρ, γυνὴ Διονύσου, μετὰ Ὥρου τοῦ υἱοῦ, τὸν Τυφῶνα, καὶ πάντας τοὺς σὺν ἐκείνῳ φονεῖς ἀναιρεῖ. τὰ δὲ τοῦ Διονύσου μέρη καὶ μόρια συλλέξασα, ἑκάστῳ ναὸν καὶ ἱερὰ [8] ᾠκοδόμησεν. ἐν Φίλαις δὲ, πόλει Αἰγύπτου, τὸ μέγιστον ἦν τῶν ἱερῶν, ὃς καὶ μέγας ὅρκος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐτύγχανε, μὰ τὸν ἐν Φίλαις Ὄσιριν λέγουσιν. πάντα γοῦν εὑροῦσα τὰ μόρια, ὡς ἔφην, καὶ διεμερίσατο πᾶσι ναοῖς, τὰ παιδογόνα δὲ μὴ εὑροῦσα, τοὺς δερματίνους φαλλοὺς ἐπινοήσασα κρεμαννύειν ἕκαστον ἑαυτῷ, καὶ σὺν τούτοις ὀρχεῖσθαι. καὶ τὰ μὲν τῆς ἱστορίας ταῦτα. τὸ

EMENDATIONES.

1 Ἀνευφημοῦντες substitui, pro ἀναφημοῦντες, ex Bar. 2 Ita restitui, ex Bar. ἐμπυριβάκχοις δῖον ὑπὲρ φιάλην Impress. 3 Στησίμβροτος posui, pro [illegible], ex Bar. 4 Παραβύστῳ substitui, pro παραβύτῳ, ex Bar. 5 Λέων, pro λέγων, ex Bar. 6 Ἐν ὄρχεσι, καὶ φηγοῖς reposui, pro ἰδόρχεις, καὶ αὐλοῖς, ex fide Bar. & Phavorini. 7 Πολύυμνος substitui, pro Πολύυμος: & paulo post, Πολυύμνου bis, pro Πολυύμου, ex fide eorundem. 8 Ὠικοδόμησεν ἐν φιάλαις, φυγάδες δὲ πόλεις Αἰγύπτου &c. Bar. & Phavorinus. Paulo post, pro φίλαις Bar. habet φυγάσι. Phavorinus vero φυγάσι.

Λέοντα θοίνης, ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις,
Σχήσει, τὸ μὴ πρόρριζον αἰστῶσαι στάχυν
Κείροντ' ὀδόντι, καὶ λαφυσίαις γνάθοις.
[a]Λεύσσω πάλαι [b]δὴ σπεῖραν [c]ὁλκαίων κακῶν,
Σύρουσαν [d]ἅλμῃ, [e]κἀπιρροιζοῦσαν πάτρᾳ
Δεινὰς ἀπειλὰς, καὶ πυριφλέκτους βλάβας.
Ὡς μή σε Κάδμος [f]ὤφελ' ἐν περιρρύτῳ

Ab epulis leonem, viticibus plantam implicans,
Prohibebit, ne ſpicam funditus perdat
Sectore dente, maxilliſque voracibus.
Video jam pridem malorum catenam attractorum,
Trahentem per mare, & advolventem patriæ
Graves minas, atque incendiaria damna.
Utinam te, Pryli, Cadmus in inſula

VARIANTES LECTIONES.

a Λεύσσω Bar. Seld. b Δὶ Bar. c Ὀλκαίων cum tenui ſpiritu MSS. uterque. d Ἀλμῶν Seld. e Κἀπιρροιζοῦσαν Seld. κἀπὶ ῥοιζοῦσαν Bar. al. κἀπιρροιζοῦσαν. f Ὤφελε περιρρύτῳ Seld.

ἢ συμβολικώτερον [1] τοῦτο δῆλον· Ὅτι ὁ οἶνος ἐντείνει τὰ μόρια, ὅθεν τὸν Διόνυσον καὶ νέον, καὶ γέροντα γράφουσι, πρὸς τὴν πόσιν τοῦ οἴνου, τὴν μετρίαν, καὶ ἄμετρον. καὶ φαλακρὸν γέροντα γράφουσι τούτῳ ἀκολουθεῖν, ὅτι οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ λογισμοῦ ἀπόρρητα ἐκφαίνουσιν. ὅθεν καὶ ὁ Ἀλκαῖος φησίν· Οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον. καὶ ἄλλα μυρία περὶ τὸν Διόνυσον, ἤτοι τὸν οἶνον, συμβολικωτέρως τελούμενα, παρδαλαί, καὶ βάκχαι, καὶ σάτυροι, καὶ ἀνδρόβουλοι στολισμοί, καί τινα ἕτερα, ἃ μακρὸν ἐστὶν ἐν μυθικοῖς συγγράμμασιν ἀλληγορεῖν [2] περιεργότερον. Φιγαλεύς.] ἐμοὶ δοκεῖ δὲ οὕτω γράφεσθαι, παρὰ τὸ ἐν φηγοῖς, καὶ ὄρεσιν ἅλλεσθαι. ἄλλοι δὲ διὰ ἰῶτα γράφοντες, Φιγαλέα λέγουσιν ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶσθαι Διόνυσον. Φαυστήριος δὲ λέγεται, ὑπὸ τὸ διὰ φανῶν καὶ λαμπάδων ἐπιτελεῖσθαι τὰ τούτου μυστήρια. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Ἐνόρχης, ὅτι μετ' ὀρχήσεως αὐτοῦ αἱ θυσίαι ἐπιτελοῦνται. ἐγὼ δὲ φημὶ ἀλληγορικωτέρως τοῦτον Φαυστήριον, παρὰ τὴν τοῦ οἴνου θερμότητα. Λέοντα.] τὸν Τήλεφον, τῆς θοίνης καὶ τῆς εὐωχίας χάριν, εἰς τὸ μὴ πρόρριζον αἰστῶσαι στάχυν. * Αἰστῶσαι στάχυν.] τοὺς Ἑλλήνας στάχυν φησίν, λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵνα ᾖ, ὡς στάχυν κείροντα τῷ ὀδόντι, καὶ ταῖς δαπανητικαῖς γνάθοις. * Κείροντ' ὀδόντι, καὶ λαφυσίαις.] καὶ [3] τρωκτικαῖς σιαγόσι. χάριν δὲ τίνος; τὸ ἴχνος ἐμπλέξας τοῖς λύγοις. λύγος δὲ νῦν εἶπε, τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα, [4] τάχα δὲ τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων. κακοζήλως δὲ, καὶ κακομιμήτως τῷ λέοντι περιστάπτων ἐσθλὴν στάχυας. * Λεύσσω πάλαι δή.] τοὺς τοῦ πλοῦ λέγει, τοῦ εἰς τὴν Τροίαν, τῶν Ἑλλήνων. * Σπεῖραν.] ἀλλαχοῦ τάξιν στρατιωτικὴν, ὧδε δὲ συστροφὴν, καὶ συναγωγὴν κακῶν, τῶν ὑπὸ ὁλκάδων καὶ πλοίων γινομένων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρακόντων, τῶν ἐσπειραμένων, καὶ ἐνειλισσομένων, καὶ ἑρπόντων, σπεῖρα γὰρ ἡ τῶν ὄφεων συστροφή. τὴν οὖν συναγωγὴν τῶν νεῶν, σπεῖραν ἐκάλεσε κακῶν. Σύρουσαν.] τὸ ἑξῆς οὕτως· Βίαν ὁλκάδων καὶ συναγωγὴν [5] συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ, κἀπιρροιζοῦσαν καὶ ἐπιβοῶσαν καὶ ἀπειλοῦσαν τῇ πατρίδι, ἤτοι τῇ Τροίᾳ, δεινὰς ἀπειλὰς, καὶ πυρπόλησιν. Τὸ δὲ λεύσσω, ἀντὶ προορῶ ταῦτα. Ὡς μή σε Κάδμος.] [6] ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Πρύλιν, ὃς ἦν μάντις ἐν Ἴσσῃ, ἤτοι τῇ Λέσβῳ, υἱὸς τοῦ Καδμίλου, καὶ Κάδμου, ἤτοι Ἑρμοῦ, καὶ Ἴσσης τινὸς νύμφης, ἀφ' ἧς ἐκλήθη ἡ Λέσβος (ἡ καὶ Μιτυλήνη) Ἴσσα. ὃς Πρύλις προσοικειωθεὶς τοῖς Ἕλλησι τῇ Λέσβῳ ὑπέθετο τὸν τρόπον τοῦ τὸ Ἴλιον ἁλῶσαι διὰ μαντείας. εἶπε γὰρ τὴν κατασκευὴν τοῦ Δουρείου ἵππου, δώροις πεισθεὶς ὑπὸ Παλαμήδους, πρὸς ὃν λέγει, ὦ Πρύλι, ὡς μὴ ὤφελέ σε, τὸν Πρύλιν, φυτεῦσαι καὶ γεννῆσαι, ὁ Κάδμος, ἤτοι Ἑρμῆς, οὕτω λεγόμενος παρὰ Βοιωτοῖς, ἐν τῇ Ἴσσῃ καὶ τῇ Μιτυλήνῃ, τῇ περιρρύτῳ, ἤτοι τῇ κυκλουμένῃ ὑπὸ θαλάσσης· φυτεῦσαι δὲ ποδηγέτην καὶ ὁδηγὸν καὶ ἑρμηνέα τῶν Ἑλλήνων, τὸν αἰθομαίμονα δὲ καὶ συγγενῆ Τρώων [7] συγκατασκάπτην, τέταρτον ὑπάρχοντα σὲ ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἄτλαντος. Πληϊόνης γὰρ, τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς, καὶ Ἄτλαντος, τοῦ υἱοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσίας, ἑπτὰ θυγατέρες, ὡς Ἄρατος λέγει,

[8] Ἐξ οἵαι περ ἐοῦσαι ἐπώνυμαι ὀφθαλμοῖσιν.
------ἑπτὰ δὲ κεῖναι ἐπιρρήδην καλέονται,
Ἀλκυόνη, Μερόπη τε, Κελαινώ τ', Ἠλέκτρη τε,
Καὶ Στερόπη, καὶ Τηϋγέτη, καὶ πότνια Μαῖα.

καὶ Κελαινοῦς μὲν καὶ Προμηθέως παῖδες, Λύκος, καὶ Χιμαιρεύς· καὶ Ἠλέκτρας καὶ Διὸς, Δάρδανος, καὶ Ἠετίων· Στερόπης καὶ Ὑπερόχου, Οἰνόμαος· Ταϋγέτης καὶ Διὸς, Λακεδαίμων· Μαίας δὲ καὶ Διὸς, Ἑρμῆς, ὡς Ὀρφεὺς φησὶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν Λιθικῶν·

[9] Δῶρον ἀλεξικάκοιο Διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσαι,
Κεκλόμενος Μαίης ἐριούνιος ἦλθε κομίζων
Υἱὸς, ὅπως ἀνέχωμεν ὀϊζυρὸς ἀτειρὲς ἄλκαρ.

καὶ ὁ Ἱππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου προτέρῳ ἰάμβῳ φησὶ, [10] Μαίας παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν. καὶ Σιμωνίδης,

EMENDATIONES.

1 Τοῦτο, pro τότε, ex Bar. 2 Περιεργότερον repoſui, pro παρεργότερον, ex Bar. * Hæc adjeci ex Seld. 3 Τρωκτικαῖς repoſui, pro στρατιαῖς, ex utroque MSS. 4 Mallem στάχυν δὲ, τοὺς Ἕλληνας, quod habet Bar. * Hoc interſerui ex Seld. 5 Συρομένην poſui, pro συρομένων, ex Bar. non enim ad ὁλκάδων referri, ſed ad συναγωγὴν debet. 6 Ita emendavi hunc locum, ex fide Bar. & Seld. quem vulgg. editt. ita corruperant, ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Πρύλιν, ὃς ἦν υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ, ἐν Ἴσσῃ, ἤτοι τῇ Λέσβῳ, υἱὸς τοῦ Κάδμου Ἑρμοῦ, καὶ Ἴσσης &c. 7 Συγκατασκάπτην, pro συγκατασκαπτῆρ, ex Bar. κατασκάπτην Seld. 8 Ita reſtitui hos verſus, ex Arati Phænomenis, quos vulgg. editt. ita corruperant, ἑξαχοὶ περ ἐοῦσαι ἐπώνυμοι ὀφθαλμοῖσιν, ἑπτὰ δὲ ταί γε ἐπιρρήδην καλέονται, Ἀλκυόνη, Μερόπη τε, Κελαινώ τ', Ἠλέκτρη τε, Καὶ Στερόπη, Τηϋγέτη δὲ, πότνια Μαῖα. Quinetiam in verſu primo, Bar. Codex recte habet ἐξ οἵαι &c. at Seld. ἐξ οἷαί περ οὖσαι. Et in verſ. ultimo, utriq; cum Arati editt. convenit. 9 Ita emendavi hos verſus, ope MSS. Codd. & Nic. Gerbelii; quos Impreſſi Codd. hoc modo mutilarunt; Δῶρον ἀλεξικάκοιο Διὸς θνητοῖς ὀπάσσαι, καὶ Κεκλόμενος Μαίης ἐριούνιος ἦλθε κομίζων Υἱὸς. ὅ περ μου ἔχομεν λιτῶν ἄλκαρ ἀρωγῆς. 10 Id eſt, Maiæ filium, Cyllenes regem; Erat enim Mercurius ex Maia in Cyllene, Arcadiæ monte, natus; Virgil. Æneid. VIII. v. 138.

Vobis Mercurius pater eſt, quem candida Maia
Cyllenes gelido conceptum culmine fudit.

Alii tamen alibi natum tradunt. Ceterum nos hunc locum ita emendavimus, quem vulgg. Codd. corruptiſſime legunt, Μαίας παῖδα κυλλίνε πάλμυν. & non minus mendoſe MSS. κυλλίνης πάλμυν Bar. κυλλήνης πάλμασι Seld.

Μαιάδος

[a] Ἰοσὴ φυτεύσειν δυσμενῶν ποδηγέτην,	Iſſa non genuiſſet, hoſtium ducem,
Τέταρτον ἐξ Ἄτλαντος [b] ἀθλίου σπόρου,	Quartum ex Atlantis miſeri ſemine,
Τῶν αὐθομαίμων συγκατασκαπτῆρα [c] Πρύλιν,	Cognatorum tuorum everſorem,
Τόμουρε πρὸς τὰ λῷστα νημερτέστατε.	Vatem ad optima veriſſimum :
Μηδ' Αἰσακείων [d] οὑμὸς [e] ὤφελεν πατὴρ	Nec ab Æſaci oraculis pater meus
Χρησμῶν ἀπῶσαι νυκτίφοιτα δείματα,	Nocturnos repuliſſet terrores,
Μιᾷ δὲ κρύψαι τοὺς [f] διπλοῦς ὑπὲρ πάτρας	Sed una geminos morte texiſſet
Μοίρᾳ, τεφρώσας γυῖα [g] Λημναίῳ πυρὶ,	Pro patria, comburens artus igne Lemnio,
Οὐκ ἂν [h] τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσε [i] κακῶν.	Non ſanè tantorum fluctus inundaſſet malorum.
Καὶ δὴ Παλαίμων δέρκεται βρεφοκτόνος	Atque videt Portunus infanticida

VARIANTES LECTIONES

a Ἰσῆ Bar. b Ἀθλίου σπόρου Bar. al. σπέρου c Πρύλιν Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. d [illegible] MSS. uterque. ἐμὸς al. e ὤφελεν Bar. aliique. ὤφειλε Seld. f διπλοῦς Seld. g Λημναίῳ Seld. h Τοσῶνδε Bar. aliique. i Κακῶν Bar.

[1] Μαιάδος Ἑρμείης ἑλικοβλέφαρος γενέθλιον,
Ἡ γὰρ Κυλλήνης ἐν ὄρεσι θεὸν τίκεν Ἑρμῆν.

Ἑρμῆς δὲ ἐκ τῆς ἐνθέσεως Ἰσσης Πρύλιν γεννᾷ, ὅθεν τέταρτον αὐτὸν ἐξ Ἄτλαντος εἶπεν. Ἄτλας γὰρ, ἐκ Μαῖα, ὡς εἴρηται, ἐκ Ἑρμῆς, ἐκ Πρύλις. ἄθλιον δὲ τὸν Ἄτλαντα λέγει, διὰ τὸ τὸν Πρύλιν συγγενῆ αὐτοῦ ὄντα, τοὺς ἰδίους προδιδόναι συγγενεῖς. Αὐθομαίμων μὲν, τῶν συγγενῶν Τρώων. Τόμουρε.] μάντι, πρὸς τὰ λῷστα καὶ βέλτιστα, δηλονότι τὰ Ἑλληνικὰ νημερτέστατε, ἤτοι ἀληθέστατε. τόμουρος δὲ, ὁ μάντις, ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν, ἤτοι ὁ τὸ μήπω γεγονὸς βλέπων. λῷστον γὰρ, παρὰ τὸ λῶ, τὸ [2] θέλω. νημερτὴς παρὰ τὸ νη, στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ [3] ἀμαρτάνω, ἤγουν ὁ μὴ ἁμαρτάνων τῆς ἀληθείας. Καλὰ συνηθῶς εἶπε τὸν Κάδμον, Καδμῖλος γὰρ ἦν, ὥσπερ τὰς γαμψώνυχας γαμφάς. Μὴ δ' Αἰσακείων.] ὤφειλε δὲ ὁ ἐμὸς πατὴρ μηδὲ τὰ νυκτίφοιτα δείματα, ἤτοι τοὺς ὀνείρους τῆς Ἑκάβης, [4] ἀπῶσαι καὶ ἐκτὸς θεῖναι τῶν χρησμῶν καὶ προσταγμάτων τοῦ Αἰσάκου. ὤφειλε δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἐν [5] μιᾷ μοίρᾳ, ἤτοι ἐνὶ θανάτῳ, κρύψαι τοὺς διπλοῦς, τήν τε Ἑκάβην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη τούτων τεφρώσας καὶ καύσας τῷ ἐν Λήμνῳ, καθ' Ἑλλάνικον, εὑρεθέντι πυρί. Οὐκ ἂν τοσῶνδε.] ἐλλειπτικῶς εἶπεν. ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν, ἐὰν ταῦτα ἐγεγόνει, οὐκ ἂν τοσοῦτον συμφορῶν κῦμα ἐπέκλυσε, καὶ δίκην κατακλυσμοῦ ἐξεχύθη, καὶ ἐπλημμύρησε, καὶ ἡμᾶς [6] κατεπόντισεν. Αἴσακος υἱὸς ἦν Πριάμου καὶ Ἀρίσβης, τῆς Μέροπος θυγατρὸς, μάντις ἄριστος. ὃς ὕστερον ἀπεπτερώθη, θρηνῶν θανοῦσαν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν Μερόπην, τὴν Κεβρῆνος, Πριάμου δὲ δόντος Ἀρίσβην Ὑρτάκῳ, καὶ γήμαντος τὴν Ἑκάβην, ὡς συνέβη αὐτὴν κατὰ γαστρὸς ἐχούσης τὸν Ἀλέξανδρον, ἰδεῖν τὰ περὶ τοῦ δαλοῦ ὄνειρον, ἔλεγεν ὁ ἐνθεὶς Αἴσακος, ὅτι ἐγεννήθη Ἀλέξανδρος, τοὺς δύο ἀναιρεθῆναι, ἤτοι τὸ τεχθὲν, καὶ τὴν τεκοῦσαν, εἰπὼν, Ὅτι τὸ σήμερον τεχθὲν, καὶ τὴν τεκοῦσαν χρὴ ἀνελεῖν. ὁ δὲ Πρίαμος ἀντὶ τούτων ἀνεῖλε Κίλλαν, ἐκ Θυμοίτου κρυφαίῳ γάμῳ τότε γεννήσασαν [7] Μούνιππον. Λῷστα.] τὸ λε, καὶ τὰ ὅμοια τοιαῦτα κοιναὶ συλλαβαί εἰσιν, ὅθεν καὶ δίχα τοῦ υ μακρά εἰσιν. Γυῖα.] κυρίως αἱ χεῖρες, παρὰ τὸ γυῖον, τὸ χωλὸν καὶ ὑποδέχομαι, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος γυῖα καλοῦνται. Λημναίῳ πυρί.] ἀπὸ κεραυνοβόλου δένδρου, ἐν Ἑλληνικαῖς χώραις, ἐν Λήμνῳ πρότερον εὑρέθη [8] τό, τε πῦρ καὶ αἱ ὁπλουργίαι, καθὼς ἐν τῷ περὶ Χίου κτίσεως Ἑλλάνικος ἱστορεῖ, ἵνα μὴ κατὰ πλάτος τὴν ἱστορίαν ἐπεξεργαζώμεθα. Καὶ δὴ Παλαίμων.] ὁ Μελικέρτης, ὁ τῆς Ἰνοῦς υἱός. ἐπεὶ σφόδρα ἐτιμᾶτο ἐν τῇ Τενέδῳ, ἔνθα καὶ βρέφη αὐτῷ ἐθυσίαζον. ἡ δὲ ἱστορία ὅπισθεν ἐξῄχθη. Ἀθάμας γὰρ τρέφων τὸν Διόνυσον, Ἥρας ὀργῇ μανεὶς, τὸν παῖδα Λέαρχον ἀναιρεῖ. εἶτα καὶ ἡ Ἰνὼ μανεῖσα, ἔρριψε τοῦτον εἰς ζέοντα λέβητα· σωφρονήσασα δὲ, ἐδεδοίκει παρὰ τοῦ Ἀθάμαντος καὶ αὐτὴ μετὰ τοῦ ἑτέρου αὐτῆς παιδὸς Μελικέρτου, ἀναιρεθῆναι. φεύγουσα δὲ διὰ τῆς Γερανείας, ὄρους Μεγαρικοῦ, ἀπὸ τῆς Μολουρίδος πέτρας ἔρριψεν ἑαυτὴν μετὰ τοῦ παιδὸς Μελικέρτου, τοῦ καὶ Παλαίμονος, εἰς τὴν θάλασσαν. Νηρηΐδες δὲ χορεύουσαι ἐπιφανεῖσαι εἶπον Σισύφῳ, εἰς τιμὴν τοῦ παιδὸς ἄγειν τὰ Ἴσθμια. ἕτεροι δὲ φασὶν, ὅτι Ἀθάμας ἔμελλε [9] βαλεῖν καὶ τὸν Παλαίμονα εἰς λέβητα, καὶ κλέψασα ἡ μήτηρ Ἰνὼ τοῦτον, ἔφυγεν. οἱ δὲ κομίσαντες ἐν Κορίνθῳ τότε τὸ σῶμα Σισύφῳ ἀπὸ τῆς Σχοινουντίας, (ἐκεῖσε γὰρ ἐξερρίφη ἐκ τῆς θαλάσσης, δελφῖνος αὐτὸ ἐκβαλόντος) Ἀμφίμαχος, καὶ Δονακῖνος ἐκαλοῦντο. ὁ δὲ Σίσυφος, ἀδελφὸς ὢν Ἀθάμαντος, τοῦ Παλαίμονος πατρὸς, βασιλεὺς Κορίνθου, ὅθεν καὶ ἑορτὴν, τὰ Ἴσθμια, συνεστήσατο. ἐτιμᾶτο δὲ, ὡς [10] ἔφημεν, ὁ Παλαίμων καὶ

EMENDATIONES.

1 Luxati ſunt hi Simonidis verſus. & miſere deformati, tam in *MSS.* quam *Impreſſis* Codd. nec, ut verùm fatear, placet mihi mea emendatio. quam tamen æquum eſt, ut boni conſulat candidus Lector, aut ipſe meliorem, & accomodatiorem excogitet · quod faciendi ut aliquam anſam præbeam, aliorum Codd. lectiones apponam ; Μαιάδος [illegible] *Seid.* Μαιάδος [illegible] *Impreſſi* : & *Bar.* pro [illegible] habet [illegible]. 2 Θέλω, pro τίκω, ex utroque *MSS.* & *Phavorino*, cujus verba hæc ſunt, Λῶ, τὸ θέλω. 3 Ἀμαρτάνω, pro ἡμαρτάνω, ex utroque *MSS.* 4 Ἀπῶσαι, pro ἀπῶσαι, ex utroque etiam *MSS.* 5 Μιᾷ μοίρᾳ poſui, pro μιᾷ ἡμέρᾳ, ex utroque iterum *MSS.* atque ita legendum eſſe, ſequentia verba indicant, viz. ἤτοι ἐνὶ θανάτῳ, quibus Poetæ verba explicare voluit *Scholiaſtes*, quid autem θανάτῳ ad ἡμέρᾳ ? at ſi μοίρᾳ legas. concinna erunt omnia. 6 Κατεπόντισεν, pro κατεπόντωσεν, ex utroque MSS. 7 Μύνιππον habent vulgg. editt. Ego Μούνιππον repoſui ex fide utriuſque *MSS.* idque nominis Cillæ filio alibi tribuit *Scholiaſtes* noſter. 8 Τό, τε, pro τότε, ex utroque MSS. 9 Βαλεῖν, pro λαβεῖν, ex utroque *MSS.* 10 Ἔφημεν, pro ἔφη μὲν, ex utroque *MSS.*

ἐν

Ζέουσαν [a] αἰθυίῃσι πλεκτανοστόλοις
Γραῖαν [b] ξυνεύνον [c] Ὠγήνου, Τιτηνίδα.
Καὶ δὴ διπλᾶ σὺν πατρὶ ῥαίεται τέκνα,
[d] Στερρῷ τυπέντα [e] κλεῖδας ὀρχάμου μύλῳ·
Τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα
Ψυδραῖσι φήμαις [f] λαρνακοφθόρους ῥιφάς,
Ὧ δὴ πιθήσας συγγόνως ἄρταμος [g] τέκνων,
[h] Αἰθυιόθρεπτος, πορκέων [i] λιναγρέτης,
[k] Κρηθμοῖσι, καὶ [l] ῥαιβοῖσι [m] νειρίταις φίλος,
[n] Χηλῷ [o] κατεσφράγιξε διπτύχους γονάς.

Feruere mergis funigeris
Anum Titanidem, Oceani conjugem.
Quin gemini cum patre perduntur filii,
Valido percuſſi humeros principis lapide:
Qui prius in alveo pernicioſas tibicinis
Falſo ſermone expoſitiones effugerant,
Cui obtemperans odioſus filiorum interfector,
A mergis nutritus, piſcatorum captus retibus,
Oſtreis, & curvis neritis familiaris,
Capſa ſepivit filios duos.

VARIANTES LECTIONES

a Αἰθυίῃσι Seld. αἰθύησι Bar. b Al. ξύνευνον. c Ὠγηνοῦ Bar. quam lectionem etiam in Scholiis tuetur. d Στερρῷ Bar. e Κλεῖδας penacut. Bar. f Λαρνακοφόρους Bar. g Κύκνων Bar. h Αἰθυιόθρεπτος Bar. al. αἰθυιόθρεπτος. i Al. λινοαγρέτης. k Al. κρυβμοῖσι. l Ῥαιβοῖσι Seld. m Νηρείταις Seld aliique. n Χηλῷ Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. o Al. κατεσφράγιξε.

ἐν τῇ Τενέδῳ. Καὶ δὴ Παλαίμων.] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, καὶ δὴ ἡ τῆς Τενέδου θάλασσα, ἀναβράσει καὶ στεναχθήσεται τῷ πλήθει [1] τῶν Ἑλληνικῶν ὁλκάδων, εἶπε, καὶ δὴ ὁ Παλαίμων, ὁ βρεφοκτόνος, δέρκεται καὶ βλέπει τὴν γραῖαν σύγκοιτον τοῦ Ὠγήνου καὶ Ὠκεανοῦ, ἤτοι τὴν Τηθύν, τουτέστι τὴν θάλασσαν, τὴν Τιτηνίδα, τὴν οὖσαν μίαν τῶν Τιτάνων, τῶν παίδων Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. δέρκεται τί πάσχουσαν; ζέουσαν, καὶ ἀναβράζουσαν ἐν ταῖς αἰθυίαις, ταῖς ὁπλισμέναις ἐν πλεκτάναις, ἤτοι σχοινίοις. λέγει δὲ ναῦς συμβολικῶς αἰθυίας, τὰ πλοῖα, αἴθυιαι γὰρ κυρίως, ὄρνεα θαλάσσια. Καὶ δὴ διπλᾶ.] Κύκνος, ὁ Σκαμανδροδίκης καὶ [2] Ποσειδῶνος, λαθραίως τεχθεὶς, ἐῤῥίφη πλησίον θαλάσσης. κύκνον δὲ περὶ αὐτὸν καταπτάντα ἰδόντες τινὲς ἁλιεῖς, ἀνείλοντο τοῦτον, καὶ Κύκνον ὠνόμασαν, ὃς ἀνδρωθεὶς, ἔγημε Προκλείαν, τὴν Λαομέδοντος, [*] καὶ γεννᾷ Τένην, καὶ Ἡμιθέαν. ἀποθανούσης δὲ τῆς Προκλείας, ἐπέγημεν ὁ Κύκνος Φιλονόμην, τὴν Τραγάσου. ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ Τένου, καὶ μὴ τυχοῦσα τῆς ἐλπίδος, κατηγόρησεν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα, ὡς βιασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ, συμφωνοῦντος αὐτῇ καὶ αὐλητοῦ τινὸς Μόλπου. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, εἰς λάρνακα βαλὼν Τένην, καὶ Ἡμιθέαν, ἀφῆκεν εἰς θάλασσαν. τῆς δὲ λάρνακος προσενεχθείσης τῇ τότε Λευκοφρύϊ νήσῳ, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ Τένου Τενέδου καλουμένῃ, ἰδόντες καὶ οἱ τῆς νήσου τὸ συμβὰν, καὶ μαθόντες τὸ δρᾶμα, βασιλέα ἑαυτῶν τὸν Τένην ἐποίησαν, καὶ τὴν νῆσον ἀπ' ἐκείνου Τένεδον προσηγόρευσαν. γνοὺς δὲ ὁ Κύκνος τὸ ἀληθὲς, ἀνεῖλε μὲν τὴν Φιλονόμην, αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συνῴκισε τοῖς παισὶν ἐν Τενέδῳ. Ἀχιλλεὺς δὲ ἐπιστρατεύσας τῇ Τροίᾳ, ἀνεῖλε τὸν Κύκνον, καὶ Τένην, τὸν λόγῳ υἱὸν Κύκνου, ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος. ἡ δὲ Ἡμιθέα διωκομένη ὑπ' αὐτοῦ, φεύγουσα τὴν μίξιν, εἰς γῆν κατεπόθη. μετὰ δὲ τὸ ἀνελεῖν Ἀχιλλέα Κύκνον, καὶ Τένην, ἀνεῖλε καὶ τὸν Μνήμονα, ὅν τινα ἡ Θέτις συνακόλουθον Ἀχιλλεῖ ἔδωκεν, ὑπομιμνήσκειν αὐτῷ, μὴ ἀνελεῖν Ἀπόλλωνος παῖδα, [3] εἱμαρμένον γὰρ ἦν, ἀποθανεῖν Ἀχιλλέα, ὁπότε ἀνέλῃ παῖδα Ἀπόλλωνος. ὁ δὲ Τένης, ὡς ἔφην, υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος. Καὶ δὴ διπλᾶ.] καὶ δὴ τὰ δύο τέκνα, ὁ Τένης, καὶ ἡ Ἡμιθέα, ῥαίεται καὶ φθείρονται, ἀντὶ τοῦ φθαρήσονται, σὺν τῷ πατρὶ αὐτῶν Κύκνῳ, ἐν τῷ στερεῷ μύλῳ καὶ λίθῳ τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλέως, τυπέντα καὶ πληγέντα τὰς κλεῖδας καὶ τοὺς ὤμους. καὶ τοῦτο δὲ ψεύδεται ὁ Λυκόφρων, οὐ γὰρ κατὰ τοὺς ὤμους, ἀλλὰ τὴν κεφαλὴν πληγεὶς ὁ Κύκνος ἀνῃρέθη. φασὶ γὰρ, ὅτι [4] ἄτρωτος ἦν τὸ λοιπὸν σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς. τοῦτο δὲ μῦθός ἐστι. περιδέξιος γὰρ ὢν στρατιώτης ὁ Κύκνος, καὶ κάλλιστα σκεπόμενος ἐν πολέμῳ, ὡς μηδέποτε τρωθῆναι, ὑποπέπτωκε τοῖς μύθοις, ὅτι ἄτρωτος ἐστιν. ἐπεὶ δὲ πληγεὶς ὑπ' Ἀχιλλέως περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνῃρέθη, ἔφασαν ἄτρωτον εἶναι, πλὴν μόνης τῆς κεφαλῆς. Τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος.] οὕτω δεῖ συντάσσειν· τὰ πρόσθεν ἐκπεφευγότα τὰς λαρνακοφθόρους ῥιφὰς, [5] τὰς ἐν ψυδραῖσι καὶ ἐν ψευδέσι φήμαις τοῦ αὐλητῆρος, ἤτοι τοῦ Μόλπου, λείπει δὲ τὸ γενομένας. Λαρνακοφθόρους ῥιφάς.] τὰς μελλούσας φθεῖραι αὐτὰ ἐν τῇ λάρνακι. λαρνακοφόρους δὲ, τὰς φερομένας διὰ θάλασσαν ἐν λάρνακι. κἂν γὰρ λαρνακοφόρον εἴπῃς, οὐκ ἔστιν ἐσφαλμένος ὁ στίχος, ἀλλ' ὀρθῶς καὶ οὕτως ἔχει. κἂν ἴσως καὶ ὁ Λυκόφρων τοῦτο ἠγνόησε. τὸ γὰρ δασὺ σύμφωνον δύναται ἐκτείνειν, ὡς τὸ, Τρῶες δ' ἐῤῥίγησαν, ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν. εἰ δὲ καὶ σὺ τοῦτο μείουρον λέγεις, ὡς οἱ πολλοὶ, ἄκουσον Ἱππώνακτος. [6] Ἦν αὐτὸν ὄφις τὰ ἀντικνήμιον δάκῃ. ἰδοὺ τὸ ὄφις τὸ ο μακρὸν ἐλέχθη, καὶ ἕτερα τοιαῦτα μυρία εὕρηκεν ὁ πολυμαθὴς μετρικός. Ὧ δή.] ᾧ τινι Μόλπῳ πεισθεὶς ὁ Κύκνος, σύγγονος καὶ συγγενὴς ἄρταμος καὶ φονεὺς τῶν τέκνων, ὁ αἰθυιόθρεπτος, εἴδος εἶπεν ἀντὶ τοῦ εἴδους, ἀντὶ τοῦ ὁ κυκνόθρεπτος, ὁ λιναγρέτης

EMENDATIONES.

1 Ita emendavi hunc locum, ex *Seld.* quem *Impressi* hoc modo habent, τῶν Ἑλληνικῶν ὁλκάδων εἶπε. καὶ δὴ ὁ Παλαίμων &c. 2 Ἀπόλλωνος *Seld.* & sunt, qui Cycnum narrant Apollinis fuisse filium. Sed nihil mutare volui, cum antiqua lectio defendi possit, non enim desunt, qui Cycnum à Neptuno genitum ferant; Ovid. Metam. xii. Fab. 3.

——— & jam Sigea rubebant
Litora, jam letho proles Neptunia, Cycnus
Mille viros dederat, jam curru stabat Achilles.

* Hæc interserui ex utroque *MSS.* quæ ipsa verba clamant è contextu excidisse, cui enim ignotum est, Tenem & Hemitheam Cycni liberos fuisse? 3 εἱμαρμένον, pro εἱμαρμένη ex utroque *MSS.* 4 Ἄτρωτος, pro ἄτρωτον, ex utroque *MSS.* 5 Τὰς ἐν ψυδραῖσι, pro ὡς ἐν ψυδραῖσι, ex *Seld.* τὰς ἐν ψυδραῖς *Bar.* 6 Ἦν αὐτὸν ὄφις τὸ ἀντικνήμιον δάκῃ *Bar.*

καὶ

Σὺν τοῖς δ᾽ ὁ τλήμων μητρὸς οὐ φράσας[a] θεᾶς
Μνήμων ἐφετμάς, ἀλλὰ[b] ληθάργῳ σφαλείς,
Πρηνὴς θανεῖται, στέρνον[c] οὐτασθεὶς ξίφει.
Καὶ δὴ στένει[d] Μύρινα, καὶ παράκτιοι
[e]Ἵππων[f] φριμαγμὸν[g] ἠιόνες[h] δεδεγμέναι,
Ὅταν Πελασγὸν ἅλμα λαιψηροῦ ποδὸς
Εἰς τὴν ἐρείσας λοισθίαν αἴθων λύκος,
Κρουναῖον ἐξ[i] ἄμμοιο[k] ῥοιβδήσῃ γάνος,
Πηγὰς διοίξας τὰς πάλαι κεκρυμμένας.

Cum illis verò miser non dicens Deæ matris
Mnemon mandata, sed oblivione lapsus,
Pronus morietur, pectus gladio sauciatus.
Gemit sanè Myrina, & litorales
Ripæ, hinnitum excipientes equorum,
Quando Thessalicum celeris saltum pedis
In ripam imprimens ultimam ravus lupus,
Fontanam ex arena ciebit aquam,
Fontes olim opertos aperiens.

VARIANTES LECTIONES.

a Θεὰς Seld. b Ληθάργῳ Seld. c Οὐτασθεὶς Bar. d Μύρινα Seld. idemque in Scholiis habet: al. Μύριννα. e Al. ἵππω. f φρυμαγμὸν Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. g Al. ἠϊόνες. at Seld. ἠϊόνες, sine ι subscripto, solentq; utorque MSS. ut id semel dicam, literæ istius subscriptionem omittere. h Δεδεγμένοι Etymolog. i Ἄμμου, cum simplici μ Bar. k Ῥοιβδήσει Bar. aliique.

καὶ ἀγρευθεὶς ἐν λίνοις καὶ ἐν δικτύοις τῶν πορκέων καὶ ἁλιέων, ὁ φίλος καὶ ἠγαπημένος τοῖς κρηθμοῖσι καὶ ὀστρέοις, τοῖς ῥαβοῖς καὶ λαβροῖς κείταις καὶ κοχλιδίοις, ἐν χηλῇ καὶ ἐν [1] κιβωτῷ κατεδρύφαξε, ἀντὶ τοῦ ἠσφάλισε, τοὺς δυστυχεῖς γονεῖς, ἤτοι τοὺς δύο παῖδας αὐτοῦ, Τέννην καὶ Ἡμιθέαν. Δρύφακτα καὶ δρύφακτα κυρίως λέγεται τὰ ἐκ δρυῶν περιφράγματα. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἐν τῇ ἀνωτέρω ἱστορίᾳ ἐξετέθησαν, ὡς καὶ τὸ τοῦ Μνήμονος. Σὺν τοῖς δέ.] σὺν Κύκνῳ, καὶ τοῖς ἐκείνου παισὶν, καὶ ὁ τλήμων καὶ ὁ χαριτικὸς Μνήμων θανεῖται πρηνὴς, τὸ στέρνον καὶ [2] τὸ στῆθος οὐτασθεὶς ξίφει, τῆς μητρὸς Ἀχιλλέως, τῆς θεᾶς, οὐ φράσας καὶ οὐκ εἰπὼν τὰς ἐντολὰς, ἀλλ᾽ ἐν ληθάργῳ καὶ ἐν [3] λήθῃ σφαλείς. Καὶ δὴ στένει Μύρινα.] ἡ μὲν ἔννοια οὕτως ἔχει· εἰπὼν ἀνωτέρω, ὅτι βλέπω συστροφὴν πλοίων συστραφεῖσαν ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἀπειλοῦσαν τῇ πατρίδι μου Τροίᾳ τόδε, καὶ τόδε νῦν φησι, καὶ δὴ στενάζει ἡ Μύρινα πολίχνη Τροίας, [4] καὶ οἱ καὶ αἰγιαλοὶ, τὸν χρεμετισμὸν τῶν ἵππων ἀκούσαντες, ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς ὕστερον ἁπάντων Ἑλλήνων πηδήσας ἐκ τῆς νηὸς εἰς τὴν γῆν, ὕδωρ ἐκ τῆς βίας τοῦ πηδήματος ἀναδύσῃ, καὶ συμβολὴ πολέμου γένηται, σαλπισάντων τῶν σαλπίγγων τῶν ἐν κοχλίαις. περιορῶ δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ πάσης τῆς Τρωϊκῆς γῆς τὴν πόρθησιν, καὶ τοῖς ὠσί μου ἀκροῶμαι καὶ εἰσάγω τοὺς στεναγμοὺς τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν, διὰ τὰς ἐπερχομένας αὐταῖς [5] ἐπαλλήλους συμφοράς. ἀλλ᾽ ἡ μὲν ἔννοια ἐστὶν αὕτη, συντάξεως δὲ ἐνταῦθα χρείαν οὐκ ἔχομεν, διὰ τὸ σαφές, τῆς δὲ ἱστορίας χρεῖον· Μύρινα πολίχνη Τροίας ἐστὶν, ὅπου παρετάξαντο οἱ Τρῶες, ἀκούσαντες τὴν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἐπέλευσιν παρὰ Πολίτου, τοῦ Πριάμου υἱοῦ, ὅστις σκοπὸς τῶν Τρώων [6] ὑπῆρχε, θαῤῥῶν ταχύτητι ποδῶν, ὥς φησι καὶ Ὅμηρος,

[7] Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόληος αἰπεῖα κολώνη,
Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθεν, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης.
Ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν, ἠδ᾽ ἐπίκουροι.

Μύρινα δὲ ἡ πολίχνη ἐκλήθη, ὅτι μία τῶν Ἀμαζόνων Μύρινα καλουμένη ἐκεῖ τελευτᾷ, ὅτε κατὰ τῆς Τροίας ἐστράτευσαν. αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν Ἀμαζόνων εἰς τιμὴν ἐκείνης τὴν πόλιν ἀνήγειραν. [8] Παράκτιοι ἠϊόνες.] οὐκ εἶδον τοὺς τῆς Τροίας αἰγιαλοὺς, εἰ μὲν γὰρ κρημνώδεις καὶ πετρώδεις εἰσὶ, καλῶς εἶπεν ἠϊόνες καὶ αἰγιαλοὶ παράκτιοι, ἤτοι πετρώδεις. εἰ δ᾽ οὐκ εἰσὶ κρημνώδεις, ἀφελῶς, μᾶλλον δὲ μωρῶς εἶπεν, ἠϊόνες καὶ αἰγιαλοὶ παράκτιοι, ἤτοι παραγιάλοι. Φριμαγμόν.] οὕτως, οἶμαι, τὸν χρεμετισμὸν λέγει. οὐκ ἔστι δὲ φριμαγμὸς, ὁ χρεμετισμὸς, ἀλλ᾽ ὁ διὰ τῶν ῥινῶν ἵππων ἐκπεμπόμενος ἦχος, ὅταν γαυριῶσιν. Ἠϊόνες.] καὶ ἠόνες, ὡς ἂν ἐθέλῃς γράφε, εἴτε τρισυλλάβως, τρεῖς κάτωθεν τοῦ ι προσγεγραμμένον, εἴτε τετρασυλλάβως, μὴ ὑπόγραφον, ἀλλ᾽ ἐκφωνῶν ἠϊόνες. τὸ γὰρ ἰαμβικὸν καὶ ἀνάπαιστον δέχεται πόδα, οἷός ἐστιν σπονδεῖος, καὶ δάκτυλον, καὶ χορεῖον, πλὴν ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις. Πελασγὸν ἅλμα.] τὸ Θετταλικὸν πήδημα, τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, Πελασγὸς γὰρ καὶ Θετταλὸς ὁ Ἀχιλλεύς. τὸ δὲ ὅθεν ἐκλήθη Πελασγία, εἶπον. ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως πηδήματος ἱστορία τοιαύτη ἐστίν· Χρησμὸς ἦν δοθεὶς Ἕλλησι, τὸν προπηδήσαντα τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τρώων ἐκ τῶν ὁλκάδων, πρῶτον τῶν ἄλλων ἀποθανεῖν. προπηδήσαντος δὲ τοῦ Πρωτεσιλάου, καὶ ἀναιρεθέντος ὑφ᾽ Ἕκτορος, ἢ ἑτέρου τινὸς, ὁ Ἀχιλλεὺς τῷ τούτου παθήματι παιδευθεὶς, ὕστερος ἁπάντων τῆς ἰδίας νηὸς σφοδροτέρως πηδήσας, πλήττει τὴν γῆν, καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς, ὥς φασιν, ἀνεδόθη, ὡς φησὶ καὶ ὁ Ἀντίμαχος,

Ῥίμφα δ᾽ ἀπ᾽ ἠπείροιο μελαίνης ὑψόσ᾽ ἀερθεὶς,
Πηλείδης ἀπόρουσεν, ἐλαφρὸς ἠΰτε κίρκος.
Τοῦ δ᾽ ἔμπροσθε ποδῶν κρήνη ῥέεν ἀενάουσα.

καὶ Εὐριπίδης φησὶ διὰ Νεοπτολέμου· Τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν. Αἴθων λύκος.] ὁ Ἀχιλλεύς. Ἄμμοιο.] * τῆς ἄμμου. * ἄμος δὲ ἑνὸς μ γράφεται. ἄμαθος γὰρ λέγεται, παρὰ τὸ ἀμαθὴς καὶ ἀμφορητός εἶναι, καὶ συγκοπῇ ἄμος. ἄμμος δὲ Αἰολικῶς διὰ δύο μμ, ἐκεῖνοι γὰρ πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσιν. Ῥοιβδήσῃ.] μετ᾽ ἤχου ἀναδώσει. Γάνος.] νῦν τὸ ὕδωρ, ἀλλαχοῦ τὸ γάλα, καὶ ἡ χαρά.

EMENDATIONES.

1 Κιβωτῷ, pro κλωτῷ, ex utroque MSS. 2 Prius scriptum fuit. τὸ στῆθος οὐτασθεὶς ξίφει τῆς μητρὸς Ἀχιλλέως &c. q. diceret. Mnemonem à Thetide, Achillis matre. occisum esse, cum nihil minus intelligat, aut Poeta, aut Scholiastes, sed Mnemonem volunt ideo periisse, quod mandata Thetidis neglexisset. Cæterum emendationem nostram debemus Seld. 3 Λήθῃ, pro λίθῳ, ex utroque MSS. 4 Ita emendavi ex Seld. καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τὸν χρεμετισμὸν τῶν ἵππων ἀκούσας Bar. καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῶν χρεμετισμῶν τῶν ἵππων ἀκούσαντες Impress. 5 Ἀλλ᾽ ἐπαλλήλους συμφορὰς Bar. & Impress. 6 Ὑπῆρχε, pro ὑπερῆρχε, ex utroque MSS. 7 Hos versus ex MSS. & Homero (in cujus Bœotia occurrunt) emendavi; quos mutilarunt edit. vulgg. hoc modo, ἔστι δέ τις πόλις Αἰπεῖα Κολώνη, ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα, &c. 8 Ita emendavi ex utroque MSS. cum prius corrupte scriptum esset, Παράκτιοι.] εἶδον. νῦν &c. * Ex utroque MSS.

Κατεδρ.]

Καὶ δὴ [a] καταίθει γαῖαν ὀρχηστὴς Ἄρης,	Incendit quoque terram Saltator Mars,
Στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον.	Concha cruentum exordiens claſſicum.
Ἅπασα δὲ χθὼν [b] πρὸ ὀμμάτων [c] δῃουμένη	Tota verò terra vaſtata ante oculos
Κεῖται, πέφρικεν δ᾽ ὥστε ληΐου [d] γύαι	Jacet, horréntque tamquam ſegetis jugera
Λόγχαις [e] ἀποστίλβοντες. οἰμωγὴ δέ μοι	Lanceis coruſcantia. luctus porrò mihi
Ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται,	Summis è turribus in auribus perſonat,
Πρὸς αἰθέρος κυροῦσα νηνέμους ἕδρας,	Ad ætheris ventoſas pertingens ſedes,
Γόῳ γυναικῶν, καὶ καταρρακαῖς πέπλων,	Planctu, & veſtifragiis mulierum,
Ἄλλην ἐπ᾽ ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.	Aliam atque aliam excipientium cladem.
Ἐκεῖνο σ᾽, ὦ τάλαινα καρδία, κακὸν,	Illud me miſeram malum,

VARIANTES LECTIONES.

a Καταίθει Tz. b Πρὸ ὀμμάτων Bar. c Δῃουμένη uterque MSS. aliique. d Γῦαι Seid. γύαι al. e Ἀποστίλβοντες legi poſſe exiſtimavit Canterus, cujus Annotationes videndæ.

Καταίθει.] νῦν ἀντὶ τοῦ λαμπρύνει τῇ στίλψει τῶν ὅπλων. Ὀρχηστὴς Ἄρης.] ὁ εὐκίνητος. καὶ Ὅμηρος, Τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστὴν περ ἐόντα. ὀρχηστὴς δὲ λέγεται, διὰ τὰς γινομένας ἐν τοῖς πολέμοις συχνὰς κινήσεις. ἢ ὁ εὐκίνητος, ἐπειδὴ μέλη τινὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ παρορμῆσαι τὰς ἀνδρείας εἰς πόλεμον ᾖδοντο. ἢ ὁ μετὰ πυῤῥίχης καὶ ἐνοπλίου ὀρχήσεως γινόμενος, ὥσπερ ἐγίνετο τοῖς Λάκωσιν ἔν τινι καθεστῶτι ἐνρυθμῷ σχήματι, καὶ κινοῦντι πρὸς τὸν πόλεμον. Στρόμβῳ τὸν αἱματηρόν.] ἐν κοχλίῃ σαλπίζων, καὶ κατάρχεσθαι ποιῶν τὴν προσβολὴν τοῦ πολέμου. πρὸ γὰρ εὑρέσεως τῆς σάλπιγγος, ἐν τοῖς πολέμοις πυρφόροις ἐχρῶντο, οἵ τινες ἐξ ἑκατέρου μέρους τῶν στρατευμάτων, τοῦ τε πολεμίου, καὶ τοῦ πολεμουμένου, μέσον εἰσερχόμενοι λαμπαδηφόροι, ἐῤῥίπτουν τὰς λαμπάδας ἀντὶ τοῦ σαλπίσαι, καὶ οὕτως συνεκροτεῖτο ὁ πόλεμος. εἶτα τῇ κοχλίῃ ἐφεῦρον σαλπίζειν, καί τινα μέλη ἐπιτηδεύειν, πρὸς τὸ παροξῦναι, καὶ εἰς ἀνδρείαν κινῆσαι τοὺς ἀκούοντας, καὶ ἐπαύθη τὸ πυρφορεῖν. ἐπεὶ δὲ παρὰ τῶν Τυρσηνῶν εὑρέθησαν αἱ σάλπιγγες, ἐπαύθη καὶ τὸ κοχλίῃ σαλπίζειν. καὶ τοῦτο δὲ κακόπλαστον ὑπάρχει τοῦ Λυκόφρονος, τὸ ποιεῖν ἑαυτὸν μὴ εἰδέναι σάλπιγγα, ὡς ὑστέραν γινομένην, ἀλλὰ κοχλίην, κἂν τότε Κασσάνδρας πρόσωπον εἰσάγῃ περὶ τούτων λαλεῖν. Ὅμηρος γὰρ ἀρχαιότερος τούτου γενόμενος περὶ διακοσίων ἐτῶν, οἶδε σάλπιγγι χρωμένους τοὺς Ἕλληνας, λέγων·

Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ [1] ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ᾽ ἴαχε σάλπιγξ.

Δῃουμένη.] ὡς τὸ δῄονες, ἢ προσοχλουμένη, καὶ ἀνεκφώνητον, ἢ ἐκφωνούμενον δίχα [2] προσοχλουμένη. σημαίνει δὲ τὸ ἀφανιζομένη. Πέφρικεν.] πεφρίκασι, ἀντὶ τοῦ πεπύκνωνται. τὸ δὲ πέφρικαν, ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι καὶ ὅμοια, Χαλκιδικῆς, ἤτοι Ἀττικῆς διαλέκτου. καὶ τὸ ἐράζοσαν, καὶ εἴπεσαν, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτως, οἶμαι, καὶ τὸ ἦν, ἀντὶ τοῦ ἦς, ἐναντίως τῷ κανόνι. ὁ γὰρ κανὼν, τῶν εἰς σ λη γόντων μετοχῶν μετ᾽ ὀξείας τάσεως τὰ τρία πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἰσοσύλλαβα ποιεῖ τοῖς ἰδίοις πρώτοις πληθυντικοῖς· τῶν δὲ μὴ οὕτως, ἰσοσύλλαβα. ποιεῖ τὰ γ πληθυντικά. εἶπον τὸ α ἑνικὸν, εἶπον τὸ γ πληθυντικόν· τὸ δὲ εἴποσαν ἐναντίον, ὁμοίως καὶ ἔραζον. τὸ δὲ ἐράζοσαν ἐναντίον ἐστὶ, καὶ τῆς Χαλκιδικῆς διαλέκτου. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Πέφρικαν δὲ καὶ πεφρίκασιν καὶ πεπύκνωνται αἱ γύαι καὶ αἱ πεδιάδες ὥσπερ ληΐου, ἤτοι ὡς πεπύκνωνται αἱ γύαι τοῦ ληΐου καὶ χωραφίου ἐν στάχυσιν. πεπύκνωνται δὲ αἱ γύαι ἐν λόγχαις ἀπαστράπτοντες. [*] Γύαι.] τὸ γυ κἂν μακρὸν, κἂν βραχὺ δέξῃ, ἄπταιστος ἐστὶν ὁ στίχος, ὡς ἐδιδάχθης. [*] Πύργων ἐξ ἄκρων.] ἐκ τῶν ὑψηλῶν. Ἰνδάλλεται.] ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται, καταχρηστικῶς. κυρίως γὰρ ἐπ᾽ ὀφθαλμοῖς λεγόμενον τὸ ἰνδάλλειν. Αἰθέρος νηνέμους ἕδρας] [3] καθέδρας ἀπηνέμους αἰθέρος, περιφραστικῶς τὸν αἰθέρα λέγει, ὡς καὶ Πίνδαρος, [4] Ἐρήμας δὲ αἰθέρος. ἐν γὰρ τῷ ἀέρι συνίστανται κατὰ Ἀριστοτέλην, καὶ [5] πάντας ὄμβρος, τά τε νέφη, καὶ αἱ καταιγίδες, καὶ τὰ πνεύματα. ὁ δὲ αἰθὴρ ἔρημος τούτων ἁπάντων καθέστηκεν, ὅθεν νηνέμον εἶπεν αὐτόν. Ἄλλην ἐπ᾽ ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.] οἷον εἰπεῖν, νῦν μὲν ἀκουσάντων τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν τὴν Πανδάρου συμφορὰν καὶ τὸν θάνατον, εἶτα Σαρπηδόνος, ἔπειτα Ἕκτορος, καὶ διὰ τοῦτο γοωμένων, καὶ ἐξαρασσουσῶν τὰ ἱμάτια. Ἐκεῖνο σ᾽, ὦ τάλαινα.] πρὸς ἑαυτὴν ἡ Κασσάνδρα ταῦτα φησὶ, ἀποδυρομένη τὴν Ἕκτορος τελευτὴν, καὶ λέγει Ὅτι, ὦ τάλαινα καρδία, ἐκεῖνό σε πλέον τῶν ἄλλων βλαβῶν λυπήσει, ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνελὼν τὸν Ἕκτορα, ἐφ᾽ ἅρματος ἕλκῃ, μιαίνων τὴν γῆν τῷ ἐκείνου αἵματι. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτω· Ἐκεῖνό σε, ὦ τάλαινα καρδία, δάψει καὶ λυπήσει, ἐκεῖνο τὸ ὕστατον τῶν πημάτων καὶ τῶν βλαβῶν, οὗ τ᾽ ἂν ὁ ὑπόπτερος καὶ κυνοσφαγητικὸς ἀετὸς, ὁ χάρων, ὁ αἰχμητὴς, ἤτοι ὁ Ἀχιλλεὺς, χραίνῃ καὶ μιαίνῃ τὰ ἔγχωρα καὶ ἐντόπια πέτρα καὶ ἄλση, καὶ τὸ πεδίον καὶ τὴν γῆν ἐν τῷ φόνῳ καὶ αἵματι, ἁρπάσας μετάρσιον ἐν τοῖς ὄνυξι, τὸν φίλτατόν σου ἔρνιν καὶ ἀδελφὸν ἀπὸ τῶν ἀγαστόρων καὶ ὁμογαστέρων τῆς Πτώου καὶ Ἀπόλλωνος ὑπάρχοντος παιδὸς, καὶ ἄλλο τί ποιῶν; αἱμάσσων τε τὸ ἐκείνου δέμας ἐν τοῖς χαμφηλαῖς καὶ σιαγόσι, λα-

EMENDATIONES.

1 Ἀριζήλη, pro ἀριζήλῳ, ex utroque MSS & φωνὴ. pro φωνῇ. 2 Προσοχλουμένη, pro προσοχλουμένως, ex Bar. quod repoſui. quia prius neutro genere uſus eſt, alioqui non multum refert, quo genere proferatur; & fœminino utrobique uſus eſt Seld. * Hæc interſerui ex Seld. eademque, ſed mutilata, reperiuntur in Bar. 3 Hanc lectionem debeo Seld. In vulgg. editt. hoc modo ſcriptum fuit, καθέδρας ἀπηνέμους. Αἰθέρος] περιφραστικῶς &c. 4 Ἐρήμας poſui, pro ἐρήμη, ex fide utriuſque MSS. & ipſius Pindari Olymp. ά. v. 10. 5 Πάντας, pro πάντες, ex utroque MSS.

ἐράζοσαν

Ἐκεῖνο δάψει πημάτων ὑπέρτατον,	Illud mordebit maximum malum,
Εὖτ' ἂν λαβράζων περκνὸς, αἰχμητὴς, [a] χάρων	Quando alis infremens nigra, pugnax, cæsia
Πτερῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων,	Pennis terram aquila inſcribens,
Ῥαιβῷ τυπωτὴν τόρμαν [b] ἀγκύλῳ βάσει,	Curvo impreſſam orbitam torto greſſu,
[c] Λευρᾶς βοώτης γατομῶν δι' αὔλακος,	Latum bubulcus arans ſulcum,
[d] Κλάζων τ' ἄμικτον στόματι ῥιγίστην βοὴν,	Clangénſque confuſa & immani voce,
[e] Τὸν φίλτατόν σε τῶν ἀγαστόρων, τρέφιν	Cariſſimum meorum fratrum, alumnumque
Πτώου [f] τε πατρὸς ἁρπάσας μετάρσιον,	Ptoi patris rapiendo ſublimem,
Ὄνυξι γαμφηλῇσι θ' αἱμάσσων δέμας,	Unguibus, ac roſtris corpore lacerato,
Ἔγχωρα τέφρη, καὶ πέδον χραίνῃ φόνῳ.	Indigenas ſilvas, ſolúmque macularit cæde.
Λαβὼν δὲ ταῦρον τοῦ πεφασμένου δάνος,	Accepto autem tauri jugulati pretio,
Σκεθρῷ ταλάντῳ τρυτάνης [g] ἠρτημένον,	Exacta trutinæ lance appenſo,
[h] Αὖθις τὸν ἀντίποινον ἐκχέας ἴσον	Rurſúmque pro redemtione æquilibrem

VARIANTES LECTIONES.

a Nonnulli videntur legiſſe καίων, ut patet ex *Scholiis*, quæ *MSS.* Codd. ſuppeditarunt. b Ἀγκύλῃ *MSS.* aliique. c Hunc verſum hoc loco poſui, *Joſ. Scaligerum*, & *Johan. Meurſium* ſecutus, quem alii poſuerunt loco ducenteſ. ſexagenteſ. octavo, poſt Ἔγχωρα τέφρη &c. d Al. κρώζων. e Τῶν φιλτάτων *Etymolog.* ib. ἀγαστόρων τρέφιν conjunctim al. f Δὲ *Bar.* g Ἠρτυμένον al. ἠρτημένην al. h Αὖτις al.

κρώζων καὶ ἠχῶν ἐν τοῖς πτεροῖς, κλάζων τε καὶ βοῶν ἄμικτον ῥιγίστην καὶ φοβερὰν βοὴν ἐν τῷ στόματι τί ποιῶν; γατομῶν καὶ ἀροτριῶν ὁ βοώτης δι' αὔλακος καὶ γῆς λευρᾶς καὶ πλατείας, χέρσον, καὶ ξηρὰν τόρμαν, καὶ αὔλακα διαγράφων τυπωτὴν καὶ κεχαραγμένην ἐν ῥαιβῷ καὶ ῥαιβῇ καὶ σκολιῷ, καὶ ἀγκύλῃ βάσει, ἀντὶ τοῦ, τῇ κακῶς περιφέρων τὸ ἄρμα, ὥσπερ ἀροτριῶν. Τὸ δὲ ῥαιβῷ, ἀντὶ τοῦ ῥαιβῇ θηλυκῶς, Ἀττικόν ἐστιν. Ἢ οὕτως εἰπέ· Διαγράφων ἐν ῥαιβῷ ἀρότρῳ τυπωτὴν καὶ κεχαραγμένην ἐλλειπτικῶς. Ἐν ἀγκύλῃ βάσει ἀσυνδέτως εἶπεν, ὡς καὶ τὸ χέρσον. Δάψει.] δάκῃ, λυπήσει. Λαβράζων.] ἠχῶν τοῖς πτεροῖς. Περκνός.] κυνηγετικός. * Πτερῖσι καίων καὶ κόπτων. Πτερῖσι.] τοῖς τοῦ ἅρματος πτεροῖς. Κρώζων.] βοῶν. Ἀγαστόρων τρέφιν.] ὁμογαστρίων ἀδελφῶν, ἤτοι συντεθραμμένον. * Τόρμαν.] λέγει αὐτὸ τὸ χάραγμα, τὸ ὑπὸ τοῦ τροχοῦ. Ῥαιβῷ δὲ, τῇ ἐπικαμπεῖ. Τὸ δὲ κλάζων ἄμικτον, ὅτι μόνος ὁ αὐτὸς, ἤτοι Ἀχιλλεὺς, ἐπολέμει, κεχωρισμένος τῶν Ἑλλήνων, ὥς φησιν Ὅμηρος. Πτώου τε πατρός.] * τὸν υἱὸν τοῦ Πτώου πατρὸς, ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος. * Στησίχορος γὰρ, καὶ Εὐφορίων, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιητὴς, φασὶ τὸν Ἕκτορα υἱὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Πτῷος δὲ, ὁ Ἀπόλλων οὕτω λέγεται· Λητοῖ ἐν Δήλῳ γεννώσῃ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, σῦς μέγας ἄγειος ἐφάνη· ἰδοῦσα δὲ τοῦτο ἐπτοήθη, καὶ Πτῷος ἐκλήθη. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Ἄρτεμις, καὶ ὁ Ἀπόλλων Πτῷος. Λευρᾶς.] λείας, εὐρείας. * ἀλλὰ κἂν τὰς λέξεις ἄνωθεν τῶν στίχων γράφε. * Λαβὼν δὲ ταῦρον τοῦ πεφασμένου.] [1] ταῦρον τὸν Ἕκτορα καλεῖ, ὡς θυμικὸν, καὶ ἀνδρεῖον. Πεφασμένου.] τοῦ πεφονευμένου καὶ ἀνῃρημένου. Δάνος.] νῦν τὸ δῶρον. Φασὶν οἱ πολλοὶ, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης τῆς θυγατρὸς Πριάμου, ἐδήλωσε τῷ Πριάμῳ, συμμαχήσειν αὐτῷ, εἰ λάβοι τὴν κόρην. ὁ δὲ συνέθετο δοῦναι καὶ ἐλθόντων ἐν τῷ τοῦ [2] Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ, Ἀλέξανδρος λάθρα τοξεύει τὸν Ἀχιλλέα· καὶ οὕτω συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἥρωα. [3] λαβόντες δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ οἱ Τρῶες ἠσφαλίσαντο, οὐ πρότερον δώσειν ἐπαγγελλόμενοι, πρὶν ἂν τὰ δῶρα λάβωσιν ἐξοπίσω, ἃ Πρίαμος ὑπὲρ Ἕκτορος δέδωκεν, ὃ καὶ γέγονεν. λέγει οὖν, Τὸν ἀντίποινον χρυσὸν ἴσον τῷ σταθμῷ δοὺς ὁ Ἀχιλλεὺς, τεθάψεται παρὰ τοῖς Ἕλλησι. Σκεθρῷ.] Ὅμηρος μὲν ἁπλῶς δῶρα φησὶ τῷ Ἀχιλλεῖ δοθῆναι ὑπὲρ Ἕκτορος. Λυκόφρων δὲ, καὶ ἄλλοι τινὲς, ζυγοσταθμηθέντα αὐτὸν ἴσον χρυσὸν δοθῆναι τοῦ βάρους. Τάλαντον.] νῦν τὸ πλατὺ καὶ πεταλῶδες τοῦ ζυγοῦ, ἐν ᾧ τίθενται τὰ σταθμώμενα. Τρυτάνη.] ἡ καὶ στατήρ λεγομένη. λέγεται δὲ καὶ ἡ ὅλη ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, ἐξ ἑκατέρωθεν τὰ τάλαντα, καὶ αἱ πλάστιγγες. κυρίως δὲ τρυτάνη, ἡ γλωσσὶς τῆς ῥάβδου τοῦ ζυγοῦ. [4] Αὖθις.] εἰς τοὐπίσω. Τὸν ἀντίποινον.] τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀποπλαπηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα. Ἴσον.] καὶ μακρὸν, καὶ βραχὺ δεξάμενος τὸ ι, οὐχ εὑρὼν τὸν στίχον ἐπλανημένον, ὡς [5] ἐδίδαξα.

EMENDATIONES.

* Hæc paulum immutata reperiuntur in utroque *MSS.* * Hæc addo ex *Bar.* quæ ſenſus indicat in vulg. editt. omiſſa eſſe. Et in *Seld.* etſi non prorſus idem, aliquid tamen ſimile occurrit. * Hoc addo ex utroque *MSS.* 1 Ταῦρον δὲ τὸν Ἕκτορα *Impreſſ.* Ego particulam δὲ delevi, ut inutilem, ex fide utriuſque *MSS* 2 Θυμβραίου, pro Θυμβαίου, ex utroque *MSS.* Achilles enim in Apollinis Thymbræi templo dicitur à Paride confixus ſagittis, periiſſe. 3 Λαβόντες, pro λαβοῦσα. 4 Hoc modo emendavi hunc locum, ex utroque *MSS.* quem *Impreſſ.* ſic corruperant, Αὖθις τὸν ἀντίποινον.] τὸν ὑπὲρ τοῦ &c. 5 Ἐδίδαξα, pro ἐδίδαξεν, ex utroque *MSS.*

Μῆδ' ἐστ.]

Πακτώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῆ μύδρον,
Κρατῆρα Βάκχου δύσεται, [a] κεκλαυσμένος
Νύμφαισιν, αἳ φίλαντο Βηφύρου γάνος,
[b] Λιβηθρίαν θ' [c] ὕπερθε Πιμπλείας σκοπήν,
Ὁ νεκροπέρνας, ὃς προδειμαίνων [d] πότμον,
Καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον
[e] Δῦσαι, παρ' ἱστοῖς κερκίδος ψαύσας [f] κρότων,
Καὶ [g] λοῖσθος [h] εἰς γῆν δυσμενῶν [i] ῥίψαι πόδα,
Τὸ σόν, ξύναιμε, κἂν [k] ὕπνῳ [l] πτήσσων δόρυ.

Pactoliam effundens claram laminam,
Urnam Bacchi subibit, deploratus
Nymphis amantibus Bephyrum,
Libethriámque speculam supra Pimpleam,
Cadaverum venditor; qui formidans mortem,
Etiam femineam corpori sustinebit vestem
Inducere, pectinis apud telas ciens pulsus,
Et ultimus in hostilem terram figens pedem,
Tua, Frater, etiam in somnis hasta territus.

VARIANTES LECTIONES.

a Κεκλαυσμένος al. b Λιβηθρίων al. c Ὕπερθεν cum ν finali MSS. uterque, quorum Seld. in Scholiis eandem habet lectionem. d Πότμον Seld. e Δῦναι al. f Κρότου Bar. Sed isti finali ο superscripsit aliquis ω. κρότων Seld. g Λοῖσθον Seld. h Ἐς al. i Ῥίψας pleræque editt. Impress. habuerunt. Nos MSS. utriusque, necnon G. Canteri auctoritate, & judicio freti, ῥίψαι legimus. k Ὑποπτήσσων Bar. l Πτήσσων Seld.

Μύδρον.] κυρίως τὸ πεπυρακτωμένον σίδηρον, παρὰ τὸ μυδροῦσθαι. νῦν δὲ τὸν χρυσὸν σημαίνει, ἐκ τοῦ εἰπεῖν Πακτώλιον. ὁ γὰρ Πακτωλός, ποταμὸς Σάρδεων, [1] χρυσίτην πρὶν εἶχε ψάμμον, ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους, τοῦ Τμώλου, καταρρέουσαν εἰς αὐτόν, καὶ ψήγματα, καὶ μέταλλα, ἐξ ὧν τὸν χρυσὸν ποιοῦσι, κἂν νῦν ὕελον κατάγει. Κρατῆρα Βάκχου.] εἰς τὸν χρυσοῦν ἀμφιφορέα τοῦ Διονύσου, ὃν ἐχαρίσατο τῇ Θέτιδι, φυγὼν πρὸς αὐτήν, καὶ σωθείς, ὅτε ὑπὸ Λυκούργου μετὰ τῶν Βακχῶν ἐδιώκετο, εἰς ὃν μετὰ τῶν Πατρόκλου, καὶ Ἀχιλλέως, καὶ Ἀντιλόχου κεῖνται ὀστᾶ. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Διόνυσος, ὁ καὶ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς, ἐν Φρυγίᾳ ὑπὸ τῆς Ῥέας τυχὼν καθαρμοῦ, καὶ λαβὼν πᾶσαν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν διασκευήν, ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν. παραγενόμενος δὲ καὶ εἰς Θρᾴκην, Λυκοῦργος, ὁ τοῦ Δρύαντος, μάστιγι αὐτὸν ἐλαύνει τῆς γῆς, καὶ καθαπλίζεται αὐτοῦ, καὶ τῶν τιθηνῶν. ὁ δέ, ὑπὸ τοῦ δέους εἰς τὴν θάλασσαν καταδύει, καὶ ὑπὸ τῆς Θέτιδος δέχεται. ὁ δέ, τῇ Θέτιδι δίδωσι χρυσοῦν ἀμφιφορέα, εἰς ὃν τὰ τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ Πατρόκλου, καὶ Ἀντιλόχου ὀστᾶ ἐναπέθετο, ὃν καὶ Ὅμηρος λέγει, Διωνύσοιο δὲ δῶρον φάσιν ἔμμεν, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο. Κεκλαυσμένος * Νύμφαισι. *] θρηνηθεὶς ὑπὸ τῶν Μουσῶν. Αἳ φίλαντο.] αἵ τινες ἠγάπησαν. Βηφύρου γάνος.] Βήφυρος, ποταμὸς Μακεδονίας, τὸ δὲ γάνος, ὕδωρ. * Λιβηθρίαν σκοπήν.] τὴν ἐξοχὴν τοῦ Λιβήθρου, ὄρους Μακεδονίας. Ὕπερθεν Πιμπλείας.] τὴν ὑπεράνω τῆς Πιμπλείας ὑπάρχουσαν. * Πιμπλεία δέ, πόλις, καὶ κρήνη, καὶ ὄρος Μακεδονίας, ὡς μέμνηται Καλλίμαχος ἐν Ὕμνοις, λέγων,

[2] Ὡς Μοῦσαι τὸν ἀοιδόν, ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσῃ,
Ἔχθουσι ——— καὶ Ὀρφεύς,
Νῦν δ' ἄγε μοι κοῦραι Πιμπληΐδες ἔννεπε Μοῦσαι.

Καὶ αἱ μὲν λέξεις οὕτως ἔχουσιν, * περὶ ὧν οὐκέτι, γράψον δὲ σὺ ταύτας μέσον τῶν στίχων. * ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη ἐστίν· Ὅτι λαβὼν ὁ Ἀχιλλεὺς τὰ ὑπὲρ Ἕκτορος λύτρα, καὶ πάλιν ἀντιδιδοὺς [3] ἰσόσταθμα, ταφήσεται ἐν τῷ κρατῆρι, τῷ δοθέντι τῇ Θέτιδι παρὰ Διονύσου, θρηνηθεὶς ὑπὸ τῶν Νυμφῶν, ἤτοι τῶν Μουσῶν, αἵ τινες παρὰ τὴν Πιμπλείαν, καὶ Λιβήθρειαν, καὶ τὸν Βήφυρον οἰκοῦσιν, ἃ παρὰ τὸν Ἑλικῶνα, καὶ τὴν Μακεδονίαν εἰσίν. Ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων, καὶ ἕτεροι ζυγοσταθμηθῆναι ἰσοβαρεῖ χρυσῷ τὸν Ἕκτορα λέγουσι, καὶ οὕτω παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως δοθῆναι τῷ Πριάμῳ, νομίζοντες ὅτι πλεῖον ἐστὶν τὸ ζυγοσταθμηθῆναι αὐτόν, τῶν, ὧν φησὶν Ὅμηρος, χρημάτων. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο· ὑπερβαίνουσι γὰρ τὰ δέκα τάλαντα, ἅπερ φησὶν Ὅμηρος, χωρὶς τῶν λοιπῶν, τὸν σταθμὸν τοῦ βάρους τοῦ Ἕκτορος. Λέγουσι δὲ θανόντα τὸν Ἀχιλλέα θρηνηθῆναι ὑπὸ τῶν Μουσῶν, ὥσπερ φησὶν Ὅμηρος, καὶ ταῖς Νηρηΐσιν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν πάντα πανσόφως γράφει, καὶ ἀλληγορικώτερον, ὅτι μετὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων ἡ Ἀχιλλέως ἐγεγόνει κηδεία. Νηρηΐδας δὲ λέγει θρηνῆσαι αὐτόν, ὅτι συνέβη κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς μυκήσασθαι μὲν πρῶτον τὴν θάλασσαν, ὥσπερ ὀδυρομένην, εἶτα μέχρι τοῦ Ῥοιτείου ἐφ' ἱκανὸν διάστημα ἐξελθοῦσαν φοβῆσαι μὲν τοὺς Ἕλληνας οὐ μικρῶς, εἶτα πάλιν ὑποστραφῆναι. καὶ τοιαῦτα μὲν ἃ φησὶν Ὅμηρος. οἱ δὲ νεώτεροι Μούσας τὰς δακρυούσας εἰσάγουσι, καὶ τὰς ἐκείνων γινώσκουσι κατοικίας, ὅπη εἰσί, [4] κὰξ οἵων ποταμῶν ἀπαρύονται ὕδατα, [5] Πιμπλείαν, καὶ Λείβηθραν λέγοντες, καὶ ποταμόν μοι τὸν Βήφυρον. Καὶ τοῦτο δὲ ἀλληγορεῖται· ἐπείπερ Ὀρφεὺς ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑπάρχων τῶν ποιητῶν, κατῴκει περὶ τὸν Ἑλικῶνα, καὶ τὸ Λείβηθρον, ἐμυθουργήθη, ὡς αἱ Μοῦσαι περὶ τοὺς ἐκεῖσε τόπους οἰκοῦσιν. Ὁ νεκροπέρνας.] ὁ Ἀχιλλεύς, [6] ὁ πιπράσκων τοὺς νεκρούς, ὅτι τὸν Ἕκτορα νεκρὸν ὄντα πέπρακεν. ἐκ τοῦ πέρνημι δὲ γίνεται τοῦτο, ὃ ἐνεστὼς περνῶ, τὸ πιπράσκω, καὶ ἐξ αὐτοῦ πέρνημι, ὡς ἱστῶ, ἵστημι. ἡ μετοχὴ περνάς, καὶ ὁ ἱστάς. Ὅς τις Ἀχιλλεὺς δεδοικὼς τὸν θάνατον, καὶ γυναικεῖα ἐνδύσεται, καὶ ἱστουργήσει ὡς γυνή, καὶ ὕστερος ἁπάντων Ἑλλήνων ἐπιβήσεται τῆς νεώς, εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων, τὸ σὸν δόρυ δεδιώς. ἱστορεῖται γὰρ τοῖς νεωτέροις, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἀκούων τὸν Ἕκτορα ἀνδρεῖον, καὶ φοβηθείς, ὑπεκρίθη κόρη εἶναι, καὶ ἐλθὼν ἐν Σκύρῳ ᾤκει μετὰ τῶν Λυκομήδους παίδων, ἔνθα καὶ τῇ Δηϊδαμείᾳ συνῆλθεν. Ὀδυσσεὺς δὲ σταλεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ὀστράκλας, καὶ ἠλακάτας, καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικῶν ἐργαλεῖα, ἔτι δὲ καὶ ξίφη, καὶ τόξα, καὶ [7] ἰοὺς ῥίψας περὶ τὸν

EMENDATIONES.

1 Χρυσίτιν posui ex Bar. χρυσίτην Seld. χρυσοῦ τὴν Impress. * Ex Seld. * Ex utroque MSS. * Hæc addo ex Seld. quorum prior pars etiam in Bar. occurrit. 2 Ita emendavi versum hunc ex ipso Callimacho, in cujus Hymno in Delum septimum habet locum. Ὡς Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν ὃς μὴ Πιμπλείαν ἀείσει Impress. Ὡς Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν. ὃν μὴ Πίμπλειαν ἀείδει ἔχουσι Seld. ὃν μὴ Πιμπλείας ἄδειν ἔχθεται Bar. * Hæc occurrunt in Bar. eademque cum levi mutatione habet Seld. 3 Ἰσόσταθμα, pro ἰσοσταθμῆσαι ex utroque MSS. 4 Κὰξ οἵων, pro κἀξ οἴων, ex Seld. 5 Πιμπλείαν, pro Πιμπλείας, ex utroque MSS. 6 Ὁ πιπράσκων, pro ὅτι πεπρακώς, ex utroque MSS. 7 Ἰούς, pro ἰοὺς, ex Seld. ἰοὺς Bar.

παρθενῶνος

Ὦ δαῖμον,[a] οἷον κίον' αἰστώσεις δόμων,
Ἔρεισμα πάτρας δυστυχοῦς [b]ὑποσπάσας;
Οὐ [c]μὴν ἀνατεί[d]γ', [e]οὐδ' ἄνευ μόχθων πικρῶν,
Πένθους θ' ὁ λῃστὴς Δωριεὺς γελᾷ στρατὸς,
[f]Ἐπεγκαχάζων τοῦ [g]δεδουπότος μόρῳ.
Ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις τὴν πανυστάτην[h] δραμὼν
Πάλιγγας βίου βαλβῖδα συμφλεχθήσεται,
Καλῶν ἐπ' ἀρχαῖς πλεῖστα Φύξιον Δία,
Πορθουμένοισι κῆρας [i]ἀρκέσαι πικράς.

O Deus, qualem perdes ædium columnam,
Fulcrum infelicis patriæ subtrahens?
Non tamen impunè, nec absque laboribus acerbis,
Luctúque prædo Græcus ridebit exercitus,
Insultans cæsi leto:
Sed circum naves extremum currens
Curriculum, cum classe comburetur,
Multum votis invocans Fugitivum Jovem,
A vexatis ut arceat acerba fata.

VARIANTES LECTIONES.

a Οἷον deest in *Seld.* scriptoris, opinor, negligentiâ. & κίονα deest in *Meursii* edit. typographorum incuriâ. b Ἀποσπάσας *Seld.* c Αἰ. μὴν. d Δ' *Bar.* aliique. e Οὐδ' *Seld.* aliique. f Ἐπικαγχάζων *Bar.* ἐπεγκαγχάζων al. g Δεδουπότος *Seld.* h Post δραμὼν distinctionis notam habet uterque *MSS.* i Ἀλύξαι *Seld.*

παρθενῶνος τῆς Λυκομήδους, ἐπέγνω αὐτὸν, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἤγαγεν. αἱ γὰρ γυναῖκες τὰ γυναικῶν ἐπελέγοντο, Ἀχιλλεὺς δὲ ξίφη λαβὼν, ἐπειρᾶτο κινεῖν δεξιῶς, καὶ οὕτως ἠλέγχθη. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πέπλασται, καὶ μεμυθολόγηται, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Ἄρτι λαβὼν πρὸς γάμον ὁ Ἀχιλλεὺς Δηϊδάμειαν, τὴν θυγατέρα Λυκομήδους, συνδιέτριβεν ἐν τοῖς θαλάμοις καὶ παρθενῶσι, πόθῳ τῆς [1]νεογάμου. ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι γυναικεῖα ὑπέδυ. ἀγγελίαν δὲ τὴν ἐκ στρατείας καταγγέλλοντος τοῦ Ὀδυσσέως, προθύμως ὑπήκουσε, καὶ ἐξώρμησε πρὸς τὸν πόλεμον, καίπερ μανθάνων ἀπὸ χρησμοῦ βραχυχρόνιος εἶναι, εἰ πρὸς τὴν Τροίαν ἐκπλεύσει. [2]τὴν ἀγγελίαν, καὶ τὸν ἐκ χρησμοῦ φόβον εἰς ξίφη καὶ ἀσπίδας [3]ἐξέθεντο. ὅτι γὰρ οὐκ ἐδειλίασεν Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ καὶ προθύμως πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησεν, καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ ἐν τῇ λ' ῥαψῳδίᾳ, τὸν Νέστορα παρεισάγων πρὸς τὸν Πάτροκλον λέγοντα,

——Ἤλθομεν ἐγὼ, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.

καὶ μετ' ὀλίγα φησὶν,

Ἤρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι,
Σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον ———

Ταῦτα μὲν πάντα ἀλληγορηθῶνται, [4]ὁ δὲ βαρβαρόγλωσσος οὗτος Λυκόφρων μυθικωτέρως ἐκδέχεται, διὸ καὶ φρικωδέστερόν μοι δοκεῖ ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις, ὡς πολλάκις ἔφην, ἀλληγορεῖν. Καὶ [5]λοίσθος ἐς γῆν.] εἶπον τὴν ἱστορίαν, καὶ πάλιν ἐρῶ· Εἱμαρμένον τῷ πρώτῳ τῆς νηὸς ἀποβάντι ἀποθανεῖν, ὃ καὶ πέπονθεν ὁ Πρωτεσίλαος· διόπερ Ἀχιλλεὺς ὕστερος ἐξῆλθε. Ὦ δαῖμον.] ὦ τύχη, ὦ εἱμαρμένη, ὁποῖον κίονα τῶν [6]οἴκων ἀφανίσεις, τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα τῆς δυστυχοῦς πατρίδος καταβαλών; οὐ μὴν ἄνευ βλάβης καὶ τιμωρίας, οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν, καὶ πένθους ὁ λῃστὴς Ἑλληνικὸς γελάσει στρατὸς, ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος Ἕκτορος. Κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει· Τίς γὰρ Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τροίας ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα; κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα, ὡς μὴ μόνον τὸν Πριάμου οἶκον συνέχοντα καὶ βαστάζοντα τῇ δυνάμει αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Τροίαν. Ὦ δαῖμον.] ὁ στίχος οὗτος ἐν τῇ δ' χώρᾳ πόδα ἀνάπαιστον ἔχει, καὶ καλεῖται ἰαμβικὸς τραγικός. Δωριεὺς στρατός.] ὁ Ἑλληνικὸς, ἀπὸ Δώρου, τοῦ Ἕλληνος παιδὸς, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ,

Ἕλληνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλου βασιλῆος,
* Σαλμωνεύς τ' ἄδικος, καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης,*
Δῶρός τε, Ξοῦθός τε, καὶ Αἴολος ἱππιοχάρμης.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι * βασιλῆες,
Κρηθεὺς, ἠδ' Ἀθάμας, καὶ Σίσυφος αἰολομήτης.*

[7]Πρύμναις πάλιγξι.] πάλιγξι, ταῖς ναῦσιν, ἀπὸ τοῦ ποιουμένου τὸ ποιηθέν. Πρύμνη δὲ, τὸ ἔσχατον καὶ ὀπίσθιον μέρος τῆς νεὼς, παρὰ τὸ εἰς πέρας καὶ τὸ τελευταῖον μέρος μένειν. Πρῷρα δὲ, τὸ ἐμπρόσθιον, παρὰ τὸ προσόπτης τοῦ ῥόθου, ἤτοι τοῦ ὕδατος, ἀπέχεσθαι. Τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως· Οὐ μὴν Ἕκτωρ δωρεὰν ἀποθανεῖται, καὶ οἱ Ἕλληνες τῷ θανάτῳ γελάσουσιν ἄνευ πολέμου καὶ τιμωρίας, ἀλλὰ φυγόντες πρὸς τὰ πλοῖα αὐτῶν, συμφλεγήσονται ταῖς ναυσί. μεταφράζει δὲ τὴν παρ' Ὁμήρου Ἑλληνικὴν ναυμαχίαν, ἐν ᾗ φαίνεται ὁ Ἕκτωρ διώξας τοὺς Ἕλληνας, καὶ κατακαύσας τὴν ναῦν τοῦ Πρωτεσιλάου. Καλῶν ἐπ' ἀρχαῖς πλεῖστα τὸν φυγῆς αὐτοῖς αἴτιον γενόμενον Δία, πορθουμένοις αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Τρώων ἀποδιῶξαι τὸν θάνατον. ἢ καλῶν Δία Φύξιον, τὸν δυνάμενον ποιῆσαι φυγεῖν τὸν κίνδυνον. Φύξιος δὲ ὁ Ζεὺς, καὶ Φίλιος, καὶ [8]Ἑταιρεῖος, καὶ Ὁμόγνιος, καὶ Ἐφέστιος, καὶ ἄλλα μυρία καλεῖται, πρὸς τὰ συμβαίνοντα καὶ γινόμενα μετονομαζόμενος. φεύγων γάρ τις, Φύξιον Δία ἐπικαλεῖται. γάμους δὲ πάλιν ποιῶν, Γαμήλιον Δία. συμβουλευόμενος δὲ, Βουλαῖον, καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως.

EMENDATIONES.

1 Νεογάμου, pro νεογαμίας reposui, quod ita legat uterque *MSS.* etsi altera lectio non sit plane vituperanda. 2 Ἣν posui, pro τὴν, ex *Seld.* sensu id exigente. 3 Ἐξέθετο, pro ἐξέθεντο, ex *Seld.* 4 Ὁ δὲ βαρβαρόγλωσσος οὗτος Λυκόφρων posui, pro ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος, ex utroque *MSS.* 5 Λοῖσθος, pro λοίσθιος, ex utroque *MSS.* 6 Οἴκων, pro οἰκείων, ex utroque *MSS.* * Hunc versum interserui ex *Seld.* sequentes vero duos non agnoscit. * Hæc interserui ex *Bar.* Cæterum hic postremus versus in *Seld.* locum secundum obtinet. 7 Ita legendum puto. πρύμναις, πάλιγξι, πάλιγξι, ταῖς &c. *Impress.* πρύμναις πάλιγξι. ταῖς ναυσὶ &c. *Bar.* πρύμναις πάλιγξι. πάλιγξι ταῖς &c. *Seld.* 8 *Impressi* habent ἑταιρεῖος; Ego reposui ἑταιρεῖος, ex fide utriusque *MSS.* Idque Jovi cognomen datum fuisse, quod amicitiæ, & societati præsit, nemini ignotum esse potest.

Τότ' οὔτε τάφρος, οὔτε ναυλόχων σταθμῶν — Tunc nec fossa, nec navalium stationum
Πρόβλημα, καὶ σταυροῖσι[a] κορσωτὴ πτέρυξ, — Munimentum proderit, neque palis vallata pinna,
Οὐ [b]γεῖσα χραισμήσουσιν, οὐδ' ἐπάλξιες, — Neque suggrundia, neque propugnacula:
Ἀλλ' ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ, — Sed ut apes commistæ fumo,
Καὶ [c]λιγνύος ῥιπαῖσι, καὶ [d]γρυνῶν βολαῖς, — Fuliginisque jactu, & stipitis plaga,
Ἄφλαστα, καὶ κόρυμβα, καὶ [e]κληδῶν θρόνοις — Per puppes, & proras, transtrorúmque sedes,
Πυκνοὶ κυβιστητῆρες ἐξ ἑδωλίων — E sedilibus saltatores frequentes
Πηδῶντες, αἱμάξουσιν ὀθνείαν κόνιν. — Salientes, peregrinam cruentabunt terram.
Πολλοὺς δ' ἀριστεῖς, πρωτόλεια θ' Ἑλλάδος — Multos verò præstantes, primáque in Græcia spolia
Αἰχμῇ φέροντας, καὶ σποραῖς [f]ὠγκωμένους, — Hastis adeptos, ac natalibus tumentes,
Αἱ σαὶ καταξανοῦσιν [g]ὄβριμοι χέρες, — Tuæ conterent validæ manus,
Φόνῳ [h]βρύουσαι, κἀπιμαιμῶσαι [i]μάχης. — Cæde scatentes, & appetentes pugnam.
Ἐγὼ δὲ [k]πένθος οὐχὶ μεῖον οἴσομαι, — At ego luctum feram non mediocrem,
Τὰς σὰς στένουσα, καὶ δι' αἰῶνος ταφάς· — Tuos assiduè lugendo tumulos;

VARIANTES LECTIONES.

a Κερσωτὴ *Seld.* b Γεῖσα *Bar.* aliique. c Λιγνύων *Seld.* d Al. γρυνῶν. e Al. κληδῶν. al. κλήδων sine iota subscripto. f Ὠγκωμένους *Seld.* g Ὄβριμοι *Seld.* aliique. h Βλύουσαι *MSS.* uterque, aliique. i Θίνες *Seld.* k Πένθος *Bar.*

Τότ' οὔτε τάφρος.] τότε οὐ βοηθήσουσι τοῖς Ἕλλησιν, οὔτε ὁ τάφρος καὶ τὸ ὄρυγμα, οὔτε τῶν νεῶν τὰ περιτείχισμα, καὶ ἡ ἐν σταυροῖς καὶ ῥάβδοις τοῖς πεπηγμένοις ἐκεῖθεν τῆς τάφρου πτέρυξ καὶ τὸ περιτείχισμα, τὸ δίκην [1]κορσῶν ἐπέχον ἐν τῇ τάφρῳ, ἢ τὸ δίκην κεραιοῦ καὶ κλίμακος, τουτέστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον, οὔτε τὰ γεῖσα καὶ αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται, ἀλλ' οὐδὲ ἐπάλξεις, ἤτοι αἱ στάσεις τῶν πύργων, ἐν αἷς ἵσταντο οἱ πολεμισταὶ, ὧν ἄνωθεν εἰσὶν αἱ θεμιταὶ, ἤτοι οἱ προμαχῶνες, καὶ τὰ διεστηκότα τοῦ τείχους, καὶ οἷον εἰπεῖν, οἱ ὀδόντες. ταῦτα πάντα τότε οὐκ ὠφελήσουσι τοῖς Ἕλλησι, παρὰ τὰς ναῦς διωχθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. ὅτι δὲ ἔκτισαν τοῦτο τὸ τεῖχος οἱ Ἕλληνες, ὃ μὴ ὠφελῆσαι *δυνάμενον* αὐτοῖς, ὁ Λυκόφρων λέγει νῦν. ἐν τῇ θ' ῥαψῳδίᾳ αὐτοῦ Ὅμηρος διδάσκει τὴν κτίσιν αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ μ' τὴν νῦν ναυμαχίαν φησὶ, καὶ τὴν τούτου [2]κατάλυσιν. Ἄλλως· Πτέρυγα εἶπε τοῦ τείχους, τὴν περίστασιν τῆς οἰκοδομῆς, οἷον τὴν ὑψηλὴν, παρὰ τὸ κορυφοῦσθαι καὶ ἐγείρεσθαι. τὸ δὲ Κερσωτὰς μὲν πύργων ἔρυον, οὐ κλίμακας οἶδεν, οὐδὲ λέγει, ὅτι κατέλαβον τὰς κλίμακας, ἀλλ' ἦσαν τινὲς ξύλινοι ὑπόστεγοι κλίμακας ἔχουσαι ἄνω πρόμαχοι, ἐφ' αἷς οἱ πολέμιοι ἐφιστῶτες ἐμάχοντο τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους. ἔστιν οὕτως, τὰς κερσωτὰς ἀπὸ τοῦ τείχους ἔρυον, καὶ κατέβαλον τὰς ἐπάλξεις. Σταυροῖς.] ἡ ἑκατέρωθεν οἰκοδομὴ τοῦ τείχους ὀρθοῖς ξύλοις διειλημμένη, ἅπερ σταυροὺς κέκληκε, διὰ τὴν στάσιν. ἢ αὐτὸ τὸ τεῖχος, διὰ τὸ πλάτος. Ἀλλ' ὡς μέλισσαι.] δίκην δὲ μελισσῶν καπνῷ ἐσκοτισμένων, καὶ βολαῖς κορμῶν, ὑπὸ καὶ ὑπὸ ἐφ' Ἕκτορος πρωθέντες, πηδῶντες εἰς τὴν ξένην γῆν ἐκ τῶν καθεδρῶν, καὶ πρύμνας, καὶ πρώρας τῶν νεῶν, καὶ τὴν Τρωϊκὴν γῆν μολυνοῦσι τῷ αὐτῶν αἵματι, ἐν τῷ πηδᾷν ὁμοιούμενοι ὀρχησταῖς. Ἄφλαστα.] καλεῖται τὰ ἄκρα τῆς νηὸς κατ' εὐφημισμὸν, τὰ εὔθλαστα, καὶ κόρυμβα τὸ αὐτὸ δηλοῦσι, διαφέρουσι δὲ, ὅτι τὰ μὲν ἄφλαστα πρυμνήσια, τὰ κόρυμβα πρωρήσια. Πολλοὺς δ' ἀριστεῖς.] εὐγενεῖς Ἕλληνας, τοὺς λαμβάνοντας πρωτόλεια, ἤτοι τὰ πρῶτα τῆς λείας καὶ πρώτην αἰχμαλωσίαν καὶ πρόκριτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος φέροντας ἐν τῷ ἑαυτῶν δόρατι καὶ τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ τῇ σποραῖς καὶ εὐγενείᾳ ὑψουμένους, αἱ σαὶ χεῖρες, ἤτοι σὺ καταξανεῖς καὶ [3]ἀνελεῖς. λέγει δὲ τοὺς περὶ Πρωτεσίλαον, καὶ Πηνέλεων, καὶ Ἀσκάλαφον, καὶ Ἀρκεσίλαον, καὶ τοὺς λοιπούς. Πρωτόλεια δέ εἰσι τὰ τῆς λείας καὶ τῶν λαφύρων τοῦ πολέμου πρόκριτα καὶ ἐξαίρετα, ἅπερ εἰώθασιν οἱ ἄριστοι λαμβάνειν, ὡς Ἀγαμέμνων τὴν Χρυσηΐδα Ἀστυνόμην, Ἀχιλλεὺς δὲ τὴν Βρισηΐδα Ἱπποδάμειαν, Αἴας δὲ τὴν Τέκμησσαν. Ἐγὼ δὲ *πένθος.*] λυπηθήσομαι οὐ μικρῶς, αἰωνίως τὴν σὴν ταφὴν καὶ τὸν θάνατον στενάζουσα, αἰὼν δὲ λέγεται, καὶ ὁ χρόνος τῆς ἑκάστου ζωῆς· [4]ἀθλίαν γὰρ ὄψομαι ἐκείνην τὴν τῆς σῆς τελευτῆς ἡμέραν, καὶ ὕψεσιν καὶ περιέχουσα τῶν θλίψεων, ὧν πικρῶν θλίψεων κράντης καὶ τελευτὴς αἰών ἐστι, νῦν ἀντὶ τοῦ λέγεται, ὁ χρόνος, ὁ ἑλίσσων καὶ συστρέφων καὶ πληρῶν τὸν κύκλον αὐτοῦ διὰ σεληναίας κινήσεως καὶ περιφορᾶς, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ σελήνην τοὺς μῆνας ἐψήφιζον, διὰ δὲ τῶν μηνῶν ὁ χρόνος ἀπαρτίζεται.

EMENDATIONES.

1 Κορσῶν, pro κορσῶν, ex *Bar.* 2 Κατάλυσιν, pro κατάλογον, ex utroque *MSS.* Vult enim *Scholiastes* in Iliad μ'. *Homerum* muri à Græcis conditi dissolutionem narrâsse. Deinde omnia quæ sequuntur usque ad Ἀλλ' ὡς μέλισσαι &c. desunt. 3 Ἀναιρεῖς, pro ἀνελεῖς. * Ex *Seld.* aliter habet *Bar.* 4 Ἀθλίαν, pro ἀθλίως, ex utroque *MSS.* Nomen vero adjectivum, & non adverbium esse hoc vocabulum exinde patet, quod eo utatur *Scholiastes* ad exp. Οἴσομαι.

Αἱ

Οἴκτου γὰρ, οἴκτου κεῖν' [a] ἐπόψομαι φάος,
Καὶ πημάτων ὕψιστον, ὧν κραίντης χρόνος
Μήνης ἑλίσσων κύκλον αὐδηθήσεται.
[b] Αἶ, αἶ, στενάζω καὶ σὸν, ἄγλαγον θάλος,
Ὦ σκύμνε, τερπνὸν [c] ἐναγκάλισμα συγγόνων,
[d] Ὅς τ' ἄγριον δράκοντα πυρφόρῳ βαλὼν
Ἴυγγι τόξων, τὸν τυπέντα δ' ἐν βρόχοις
Μάρψας ἀφύκτοις βαιὸν ἀστεργῆ χρόνον,
Πρὸς τοῦ δαμέντος αὐτὸς οὐ τετρωμένος,
Καρατομηθεὶς τύμβον αἱμάξεις πατρός.
Οἴμοι [e] δυσταίων, καὶ διπλᾶς ἀηδόνας,
Καὶ σὸν, τάλαινα, πότμον [f] αἰάζω, σκύλαξ·

Miseram enim, miseram illam videbo diem,
Et cladium maximam, quarum tempus moderator
Lunæ volvens orbem appellabitur.
Heu! heu! gemo etiam tuum, lactens Germen,
Catule, jucundum fratrum amplexamentum,
Qui ferocem Draconem ignita feriens
Arcuum illecebra, ictúmque laqueis
Comprehendens inevitabilibus brevi implacidum tempore,
A domito ipse non vulneratus,
Aram cruentabis decollatus paternam.
Hei mihi miseræ! duas quoque Luscinias,
Et tuam, infelix Canis, gemo mortem:

VARIANTES LECTIONES.

a Ἐπόψομαι Bar. b Αἶ αἶ Seld. & varie scribuntur hæ voces, interdumque ἐξυτόνως, interdum περισπώμενα proferri solent. Variasque de hac re canones tradunt Grammatici. Αἶ αἶ, οἱ μὲν περισπῶσιν, οἱ δὲ ὀξυτονοῦσιν, ὃ καὶ βέλτιον, inquit Bisetus, in Aristophanis Acharn. Act. iv. Scen. vii. Αἶ αἶ· ἐπίῤῥημα θρηνητικὸν διπλασιαζόμενον, περισπᾶται δὲ, καὶ ψιλοῦται κατὰ Σουΐδαν. idem in Thesmophor. Αἴ ψιλούμενον μὲν, καὶ ὀξυνόμενον, συγκριτικόν ἐστιν ἐπίῤῥημα, καί που καὶ μεμπτικόν. εἰ καὶ ὡς τὰ πολλὰ θρηνητικόν ἐστι. ψιλούμενον δὲ, καὶ περισπώμενον, θρηνητικόν ἐστιν, &c. Phavorinus. Vide etiam quæ Tzetzes noster in has voces adnotavit ad V. xxxi Poematis hujus. c Αγκάλισμα MSS. uterque. & alii, nec repugnat metri ratio. d Al. ὅς τ' ἄγειον. al. ὅς τάγειον. al. ὅς τ' ἄγειον. e Δυσταίων Seld. f Αἰάζω Seld.

Αἶ, αἶ, στενάζω.] φεῦ, φεῦ, στενάζω καὶ τὴν σὴν θαλερὰν καὶ ἀνάστροφον ἡλικίαν, ὦ ἀδελφέ μου Τρωΐλε, ὦ σκύμνε καὶ βασιλικώτατον γέννημα, τερπνὴ περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν, ὃς τρώσας τὸν Ἀχιλλέα τῷ ἐρωτικῷ τοῦ κάλλους σου βέλει, ἤτοι θέλξας αὐτὸν, ὥς τε ἐρασθῆναί σου, σὺ δὲ μὴ ἐρασθεὶς αὐτοῦ, [1] καρατομηθεὶς καὶ ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ τύμβῳ καὶ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπὸ τοῦ ἐρασθέντος Ἀχιλλέως, καὶ ἐν τῇ καρατομίᾳ αἱμάξεις τὸν ναόν. φασὶ γὰρ, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Τρωΐλου, τοῦ παιδὸς Ἑκάβης καὶ Πριάμου ἐν λόγοις, ἔργῳ δὲ παιδὸς Ἀπόλλωνος, καὶ διώκων αὐτὸν, ἔμελλε καταλαμβάνειν αὐτόν. προσφυγόντα δὲ τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ, Ἀχιλλεὺς ἐβιάζετο αὐτὸν ἐξελθεῖν. ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, προσελθὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐν τῷ βωμῷ. ᾧ, φασὶ, καὶ τιμωρῶν ὁ Ἀπόλλων αὐτόθι παρεσκεύασεν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀχιλλέα. καὶ οὕτω μὲν οὗτοι λέγουσι περὶ Τρωΐλου. ἐγὼ δὲ τοῦτον τὸν Τρωΐλον καὶ βαθεῖαν ἔχοντα τὴν ὑπήνην, καὶ μελάγχρουν ἐπίσταμαι. οὐκ οἶδα δὲ εἰ ὁ Θετταλὸς Ἀχιλλεὺς οὕτως ἐρωτικὸς ἦν, ὡς καὶ βαθυγένειον καὶ γεραίτερον πολὺ τούτου ἐρᾶν. [2] νέος μὲν γὰρ οὐκ ἦν ὁ Τρωΐλος, καὶ ὡραῖος, μελάγχρους δὲ, καὶ δασυγένειος, καὶ Ἀχιλλέως ἐρώτων ἀνάξιος. μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν Μέμνονος, ἐξελθὼν ἐκ τῆς Τροίας συμβάλλει τῷ Ἀχιλλεῖ, καὶ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο διὰ αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ πένθος πολὺ, ὡς [3] ἐφ' Ἕκτορι. Πυρφόρῳ ἴυγγι τόξων.] νῦν ἀντὶ τοῦ πυρφόρῳ βέλει, λέγει δὲ τῷ ἔρωτι. ἴυγξ δὲ κυρίως ὄρνεόν ἐστιν, ἀεὶ σεῖον τὴν οὐρὰν, ἀγωγὸν ἐρώτων. ἔστι δὲ ποικίλον τῇ τεχνώσει, μακροτράχηλον, γλῶσσαν ἔχον ἐπιπολὺ ἐκτεταμένην, πυκνῶς περιστρεφόμενον καὶ περιδινοῦν τὸν τράχηλον, ταῖς φαρμακίσι χρήσιμον εἰς ἐρωτικὰς ἐπῳδάς, λαμβάνουσαι γὰρ αὐτὸ διαπείρουσιν ἔκ τινος τροχοῦ, ὃν περιστρέφουσιν ἅμα ἐπᾴδουσαι. Ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι κηρίνῳ τροχῷ συντήκουσιν αὐτὸ ἐπ' ἀνθράκων. Οἱ δὲ φασὶν, ὅτι τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐξελκύουσαι, περιάπτουσι τῷ τροχῷ. ταύτην οὖν, φασὶ, τὴν ἴυγγα [4] πρώτη Ἀφροδίτη Ἰάσονι δοῦσα ἐδίδαξε ταῦτα, ὅπως Μήδειαν θέλξῃ. [5] λέγουσα, ὅτι αὕτη ἡ Ἴυγξ γυνὴ ἦν πρότερον, θυγάτηρ Πειθοῦς, ἢ Ἠχοῦς, καὶ Πανὸς, φαρμακεύουσα δὲ τὸν Δία εἰς τὸν Ἰοῦς πόθον, ὑφ' Ἥρας ἀπωρνεώθη. Ἄλλοι κιθάραν πάνυ ἐμμελῆ φασὶν εἶναι τὴν ἴυγγα, ὅθεν πᾶν πειθοινὸν ἴυγξ καλεῖται. Οἴμοι δυσταίων.] φεῦ μοι ἡ δυσταίων καὶ δυστυχὴς, καὶ τὸν σὸν θάνατον, ὦ τάλαινα σκύλαξ Ἑκάβη, θρηνῶ, καὶ τὰς δύο ἀηδόνας, τὰς ἀδελφὰς ἐμοῦ ἀδελφὰς, Λαοδίκην, καὶ Πολυξένην. ἀφ' ὧν τὴν μὲν Λαοδίκην ἡ γῆ χανοῦσα ὑποδέξεται περὶ τὸ ἄλσος καὶ τὸν παράδεισον τοῦ πάππου μου Τρωὸς, παρὰ τὸ ἀλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτὰ, ὅπου ἡ Κίλλα τεθνηκυῖα κεῖται μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Μουνίππου. χανοῦσα δὲ ἡ γῆ, καὶ ὑποδέξεται τὴν Λαοδίκην, ἤτοι ἐν φάραγγι πεσεῖται καὶ ἀποθανεῖται ἡ Λαοδίκη. πότε; ὅταν πορθῆται ἡ Τροία. καὶ νῦν μὲν ὁ * βάρβαρος καὶ * ἀπρεβουλος Λυκόφρων, πορθουμένης τῆς Τροίας αὐτὴν φησὶν ἀναιρεθῆναι· μετὰ δὲ μικρὸν προϊὼν ἐρεῖ, ὅτι μετὰ τὴν τῆς Τροίας πόρθησιν, ἀλλὰ Μουνίππου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τῆς Λαοδίκης, ἐν Θρᾴκῃ κυνηγετοῦντος μετὰ Ἀκάμαντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ ὄφεως ἀναιρεθέντος, λύπῃ ἡ Λαοδίκη τελευτᾷ. Ἄλλοι δὲ φασὶ τὴν Λαοδίκην διωκομένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πεσεῖν ὑπό τινα φάραγγα, καὶ ἀποθανεῖν. Τὸ δὲ οἴμοι, οὐ δύο μέρη λέγει, ἀλλ' ἓν ὑπάρχει, ὡς καὶ Ὅμηρος δείκνυσι, λέγων, Ὤ μοι ἐγώ. Σκύλαξ.] τὸ ἑξῆς, ὦ δυστυχὴς σκύλαξ. σκύλακα τὴν Ἑκάβην λέγει, ὅτι κύων ἐγένετο, ὡς

EMENDATIONES.

1 Καρατομηθεὶς καὶ ἐκτμηθεὶς, pro καρατομηθεῖσα καὶ ἐκτμηθεῖσα, sensu & constructione id exigentibus. Et καρατομηθεὶς habet Bar. Sed ἐκτμηθεὶς non omnino agnoscit. 2 Νέος μὲν γὰρ οὐκ ἦν, pro νέος μὲν γὰρ ἦν, ex Bar. sensu id exigente. 3 Ἐφ' Ἕκτορι, reposui ex Bar. ὑφ' Ἕκτορι Seld. ὑφ' Ἕκτορος Impress. 4 Πρώτη Ἀφροδίτη pro πρώτῃ Ἀφροδίτῃ. 5 Mallem λέγουσι, quod habet Bar. * Ex utroque MSS.

Ὧν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις	Quarum unam quidem radicitus pulvis patrius
Χανοῦσα [a] κευθμῷ χείσεται [b] διασφάγος,	Hians hiatu absorbebit foveæ,
[c] Λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων,	Cladem videntem gemituum propinquam,
[d] Ἵν' ἅλμα πάππου, καὶ χαμευνάδος μόροι	Ubi saltus Avi; & Meretricis fata
Τῆς λαθρονύμφου πόρτιος μεμιγμένοι	Juvencæ occultinubæ cum Vitulo
Σκύμνῳ κέχυνται πρὶν λαφύξασθαι γάνος,	Confusa sunt, antequam laticem mulgeret,
Πρὶν ἐκ [e] λοχείας γυῖα [f] χυτλῶσαι δρόσῳ.	Et à partu membra rore lavaret.
Σὲ δ' ὠμὰ πρὸς [g] νυμφεῖα, καὶ γαμηλίους	Te verò ad cruda sponsalia, nuptialiáque
Ἄξει θυηλὰς [h] στυγνὸς Ἴφιδος λέων,	Ducet sacrificia odiosus Iphidis Leo,
Μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μεμνημένος,	Matris nigræ imitatus sacra,
Ἣν ἐς βαθεῖαν [i] λαιμίσας ποιμανδρίαν,	Quam super profundum decollans mulctrale
[k] Στεφηφόρον βοῦν δεινὸς ἄρταμος δράκων,	Vittatam vaccam crudelis vorax Draco,
Ῥαίσει [l] τριπάτρῳ φασγάνῳ Κανδάονος,	Tripatris ense perdet Candaonis,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. κευθμῷ. al. χασμῷ. b Διὰ σφαγὸς Bar. c Al. Δεύσσουσαν. d Versum hunc hoc modo legit *Etymologus*. Ἵν' ἅλμα πομποῦ καὶ χαμευνάδος διπλοῦ. e Al λοχίας. al. λοχείας. f Al. κυκλῶσαι. g Νυμφία Bar. h Στυγνὸς Bar. i Al. λαιμώσας. al. λαιμάσας. k Στεφανηφόρον. al. στεφηφόρον Bar. l *Canterus* dubitat, an legendum sit τριπάτρου. Ejus Annotationes videsis.

φησὶ μυθικῶς Εὐριπίδης, Κύων γενήσῃ [1] πύρσ' ἔχουσα δέργματα. καὶ Ἀσκληπιάδης περὶ τῆς τότε, ἣ ἀνῃρέθη, Ὃ καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμενὲς σῆμα. καὶ ταῦτα τὰ μὲν μυθικά, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· μετὰ τὴν τελευτὴν Πολυξένης, ἔλεγξε καὶ κατηρᾶτο [2] τοὺς Ἕλληνας, οἱ δὲ ὀργισθέντες, ὡς κύνα αὐτὴν λίθοις ἀνεῖλον. Περὶ τῆς Κίλλας εἴπομεν εἰς τό, Μὴ δ' Αἰσακείων [3] ἡμὸς, καὶ πάλιν ἐρῶ· Κίλλα Ἑκάβης ἦν ἀδελφή, Θυμοίτου δὲ γυνή. αὕτη, ὥς φασι, Πριάμῳ λάθρα συγγενομένη, γεννᾷ Μούνιππον. Πριάμῳ δὲ χρησμὸς, ἤτοι μαντευθέντι, ἐν Ζελείᾳ περὶ τῆς βασιλείας, ἐχρήσθη αὐτῷ ἀνελεῖν τὴν τεκοῦσαν, καὶ τὸ γεννηθέν. ἔτυχε δὲ τότε ἡ μὲν Ἑκάβη τεκοῦσα τὸν Ἀλέξανδρον, ἡ δὲ Κίλλα τὸν Μούνιππον. φεισάμενος τῆς Ἑκάβης, ἀνεῖλε τὴν Κίλλαν, καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς Μούνιππον. ἐνταῦθα οὖν ἡ Λαοδίκη κατεπόθη ἐν τῇ γῇ. Χυτλῶσαι.] λοῦσαι, πλῦναι, χύτλος γὰρ ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, ἐφ' οὗ εἶχον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔλαιον, ὅπερ μετὰ τὸ λούσασθαι ἐχρίοντο. Σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα.] σὲ δὲ, ὦ Πολυξένη, πρὸς ἀπηνεῖς, ἢ ἀδώρους παστάδας, καὶ γαμηλίους θυσίας (πάλιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπανθρώπους καὶ ἀπηνεῖς, ἢ ἀδώρους) ἄξει ὁ στυγνὸς καὶ χαλεπὸς, ἢ στυγνότητος ἄξιος λέων τῆς Ἴφιδος καὶ τῆς Ἰφιγενείας, λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλεμον, τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰφιγενείας, κατὰ Λυκόφρονα, μεμνημένος τὰς ἐν Ταύροις θυσίας, * λέγει δὲ τὴν ξενοκτονίαν, * ἣν τινα Ἴφιδα καὶ Ἰφιγένειαν, τὴν στεφηφόρον βοῦν, ῥαίσει καὶ [4] φθερεῖ ἐν τῷ τριπάτρῳ φασγάνῳ τοῦ Κανδάονος [5] καὶ τοῦ Ἄρεος, ὁ δεινὸς δράκων, ἤτοι ὁ Διομήδης, ἢ τὶς ἱερεὺς, τοῖς λύκοις καὶ τοῖς Ἕλλησι σφάξας καὶ κατακαλῶν καὶ θύσας τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον. Ἢ πάντα πρὸς τὸ Σὲ δὲ συντακτέον, ἣν τινα σὲ ἐς βαθεῖαν, λείπει τὸ τάφρον, ὡς Ποιμανδρείαν καὶ Βοιωτίαν στεφηφόρον βοῦν ῥαίσει καὶ φθερεῖ, ἐν τῷ τριπάτρῳ καὶ τριδεσπότῳ φασγάνῳ τοῦ Κανδάονος καὶ [6] τοῦ Ἄρεος, ὃν εἴπομεν, ὁ Ἴφιδος λέων, ὁ δεινὸς ἄρταμος δράκων. νῦν δὲ πρωτόσφακτον, οὐ τὸ πρώτως σφαγὲν, ἀλλὰ τὸ σύνηθες. καὶ τὰ μὲν τῆς ἐννοίας ταυτί, τὰ δὲ τῆς ἱστορίας ἔχουσιν οὕτως· Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης, καὶ δι' αὐτὴν ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς ναῷ, μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, [7] ᾐτήσατο καθ' ὕπνους τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, σφαγιασθῆναι αὐτῷ τὴν Πολυξένην, ὡς καὶ μετὰ θάνατον ἐρῶν αὐτῆς. ἣν οἱ ἥρωες τῷ τάφῳ αὐτοῦ διὰ Νεοπτολέμου, τοῦ παιδὸς ἐκείνου, σφαγιάζουσιν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ φησίν. ὁ δὲ [8] Φλάβιος Φιλόστρατος μόνην τὴν Πολυξένην φησὶν ἐξελθεῖν, τῆς Τροίας ἔτι μὴ πορθηθείσης, καὶ ἀποσφάξαι αὐτὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ, πόθῳ τε κατεχομένην τοῦ ἥρωος, καὶ δικαίως λογισαμένην, ὡς οὐχ ἑτέρῳ τοιούτῳ συμμιχθήσεται νυμφίῳ. Ἶφιν, τὴν Ἰφιγένειαν λέγων τις, καὶ τρεῖς συλλαβὰς ἀφ' ἑνὸς ἐκκόπτων ὀνόματος, πῶς ἂν στωμύλος εἴη τοῖς στιχουργήμασι; Ποιμανδρεία.] πόλις Βοιωτίας, καὶ Τάναγρα καλουμένη, ἔνθα ἄριστοι βόες. Στεφηφόρον.] στεφανηφόρον εἶπεν, ὅτι ἐστεφάνουν, καὶ ἄνθεσιν ἔπαττον τοὺς θυομένους. Τριπάτρῳ.] ἐπεὶ μετὰ Ὠρίωνος, ὃν καὶ Κανδάονα Βοιωτοὶ [9] καλοῦσιν, οὗτοι· Τρεῖς [10] Κολωνίαν ἔχων

EMENDATIONES.

1 Πύρσ' ἔχουσα δέργματα rescripsi, pro πῦρ σ' ἔχουσα δέρματα, ex *Bar.* & ipso Euripide, in cujus Hecuba occurrit hic versus. 2 Τοὺς Ἕλληνας posui, pro τῶν Ἑλλήνων, ex utroque *MSS.* 3 Οὐμὸς posui, pro ὁ μόνος, ex versu cccxxiv. ἡμὸς cum tenui *MSS* uterque. * Hoc addo ex *Bar.* 4 Φθερεῖ posui, pro φθείρει, idemque feci paulo post, ex *Bar.* 5 Καὶ τοῦ Ἄρεος rescripsi ex *Bar.* pro καὶ Ὠρίωνος. Candaonem enim Martem appellatum putavit *Scholiastes*, ut patebit infra. 6 Ita emendavi hunc locum. τοῦ Ἄρεος· ὃν εἴπομεν ὁ Ἴφιδος λέγεται ὁ δεινὸς ἄρταμος &c. *Impressi.* τοῦ Ἄρεος ὃν εἴπομεν ὁ ὄφιδος λέων. Ὁ δεινὸς ἄρταμος &c *Bar.* τοῦ Ἄρεος· ὃν εἴπομεν ὁ Ἴφιδος λέων ὁ δεινὸς ἄρταμος &c *Seld.* 7 Pro ᾐτεῖτο. rescripsi ᾐτήσατο, annuente utroque *MSS.* Item τοὺς ἀρίστους, pro τοῖς ἀρίστοις. 8 Φάβιος *Bar.* φλαύιος *Seld.* 9 Ita distinguo. καλοῦσιν. οὗτοι Τρεῖς *Impressi.* καλοῦσιν οὗτοι Τρεῖς *Bar.* 10 Κλωνίαν *MSS.* uterque.

γυναῖκα

Λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον χάσας.
Σὲ δ' ἀμφὶ κοίλην αἰχμάλωτον [a] ἠϊόνα
[b] Πρέσβυν Δολόγκων, δημόλευστον ὠλένῃ
Ἐπεσβόλοις ἀρχαῖσιν [c] ἠρεθισμένη,
Κρύψει [d] κυπάς τις χερμάδων ἐπομβρία,
Μαίρας ὅταν [e] φαιὸν ἀλλάξῃς δομήν.
Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ [f] τ' Ἀγαμέμνονος δαμεὶς,
Κρηπῖδα [g] πηγῷ νέρθε χαλλυνεῖ πλόκῳ,
Ὁ πρὸς [h] καλύπτρης τῆς ὁμαίμονος τάλας
Ὠνητὸς, αἰθαλωτὸν [i] ἐς πάτραν μολὼν,
Τὸ πρὶν [k] δ' ἀμυδρὸν [l] οὔνομ' ἀϊστώσας σκότῳ·
Ὅταν χέλυδρος πυρσὸν ὠμόθριξ βαρὺν,

Primum Lupis iciens sacrificale jusjurandum.
Te denique Vetulam circa cavum Thracum
Litus captivam, populi brachio lapidatam,
Conviciosis maledictis irritato,
Occultabit quoddam tegmen lapidum diluvio,
Quando Mæræ fuscum corpus permutaris.
At ille juxta Agamemnonis aram domitus,
Solum cana verret cæsarie,
Qui flammeo Sororis miser
Redemtus, combustam rediit in patriam,
Antiquo nomine obscuro tenebris deleto:
Quando Chelydrus horripilus, venditor

VARIANTES LECTIONES.

a Ἠϊόνα Seld. Bar. aliique. b Πρέσβυν al. c Ἠρεθισμένην al. d Κυπὰς habet Seld. sed isti υ aliquis superscripsit ο, ut videatur lectionis variationem agnovisse. e Φαιρὸν al. f Τἀγαμέμνονος una voce al. g Πηγῷ Seld. h Καλύπτρας Bar. i Ἐπὶ πάτραν Bar. Quinetiam in Scholiis πάτραν habet Seld.. k Δ' abest in Seld. l Οὔνομ' Bar.

γυναῖκα, ἅπαξ ἐπίσχαν. ποτὲ γοῦν Ζεὺς, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἀπόλλων τῷ Τελεῖ τούτῳ ἐπεξενώθησαν, καὶ ὃς βοῦν θύσας, αὐτοὺς ὑπεδέξατο. οἱ δ' ἔφασαν αἰτεῖν αὐτὸν ὃ βούλοιτο. ὡς δὲ παιδίον αὐτοῦ γενέσθαι ᾐτήσατο, οἱ δὲ εἰς τὴν τῆς σφαγέντος βοὸς βύρσαν ἐνούρησαν, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ Ὠρίων ἐγένετο, Οὐρίων κληθεὶς, ὡς ἐκ τῶν οὔρων τεχθεὶς, ὅθεν καὶ τριπάτορα τοῦτον καλεῖ. τὸ δὲ Ὠρίωνος ξίφος ὁ Διομήδης εἶχεν. Ἐπὶ δὲ Νεοπτολέμου, τριπάτορι φασγάνῳ, τῷ τριδιαδόχῳ λέγει· Ἥφαιστος γὰρ Πηλεῖ τοῦτο πρῶτον ἐχαρίσατο, Πηλεὺς δὲ Ἀχιλλεῖ, ἐξ Ἀχιλλέως δὲ τοῦτο Νεοπτόλεμος διεδέξατο. Κανδάονος.] νῦν λέγει τοῦ Ἄρεος. Πρωτόσφακτον.] ὅτι Ἰφιγενείας, ὅτε ἐν Αὐλίδι περὶ τὸν Εὔριπον τοὺς πρώτους ὅρκους ποιοῦντες οἱ Ἕλληνες, ἀνεῖλον αὐτήν· καὶ τοῦτο ψευδές ἐστι, πρῶτοι γὰρ ὅρκοι διὰ Ἑλένην ἐν τῇ Σπάρτῃ γεγόνασιν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων οὕτως εἶπε. δεύτεροι δὲ οὗτοι ἐν τῇ Αὐλίδι, ὁπότε καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα [1] ἰδόντες, ὅρκων τὸ δευτερόχον ἄρσαντες ζυγὸν, στερρὰν παρῃωρήσαντο ὠλέναις πλάτην. Ἐπὶ δὲ Πολυξένης πρωτόσφακτον λέγεται, κατὰ μὲν τοὺς λοιποὺς, παρ' ὅσον πρωτοσφάγη αὐτοῖς [2] Ἀχιλλεὺς, εἰς ὅρκον ἐλθὼν τοῖς Τρωσί. καὶ ταῦτα μὲν οἱ λοιποί, ἐγὼ δ' ἐπ' ἀμφοτέρων πρωτόσφακτον ὅρκιον, τὸ ἐκ πρώτης καὶ ἀρχῆθεν ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα χάσειν τῶν ὅρκων φημί. Σὲ δ' ἀμφὶ κοίλην.] σὲ δὲ, τὴν πρέσβυν Ἑκάβην, ἢ, σὲ δὲ, ὦ πρέσβυ Ἑκάβη, λοιδορήσασαν καὶ καταραθεῖσαν τῶν Ἑλλήνων, αἰχμάλωτον καὶ αἰχμαλωτισθεῖσαν, ἐν τῇ τοῦ δήμου ὠλένῃ λιθοβοληθεῖσαν, κρύψει κυπάς τις καὶ ἱμάτιον ἐν ἐπομβρίᾳ τῶν χερμάδων * καὶ τῶν πετρῶν, * ἤτοι λιθοβοληθήσῃ, καὶ ὡς περιβληθήσῃ τοῖς λίθοις, ὡς ἄλλῳ ἱματίῳ, ὅταν ἀλλάξῃ δομὴν καὶ δέμας φαιὸν Μαίρας καὶ κυνὸς, περὶ τὴν κοίλην ἠϊόνα τῶν Δολόγκων καὶ τῶν Θρακῶν. τὰ δὲ περὶ τῆς καταλιθώσεως τῆς Ἑκάβης εἶπον. Ἠϊόνα, καὶ ἠϊόνα, αἰγιαλὸν ἐθίλης γράφε, ἀπαίστος γάρ ἐστιν ὁ στίχος. Μαῖρα.] νῦν ὁ κύων, ἀπὸ μιᾶς τῶν κυνῶν τοῦ Ὠρίωνος Μαίρας καλουμένης. κυρίως δὲ μαῖρα λέγεται, ἡ λευκομέλαινα αἴξ. Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ.] ὁ δὲ τάλας, ἤγουν Πρίαμος, ὁ μολὼν ὠνητὸς εἰς τὴν αἰθαλωτὴν κεκαυμένην πάτραν ὑφ' Ἡρακλέους, ὠνητὸς δὲ περὶ τὴν καλύπτρας τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς Ἡσιόνης, ἀϊστώσας καὶ ἀφανίσας ἐν σκότῳ τὸ πρὶν ἀμυδρὸν ὄνομα. Ποδάρκης γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο, τῇ δὲ καλύπτρᾳ ἐξωνηθεὶς, Πρίαμος μετεκλήθη. οὗτος ἀμφὶ τύμβῳ καὶ ναῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος Διὸς, ἤτοι τοῦ Ἑρκείου Διὸς, δαμασθεὶς, τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ ναοῦ, ἐν πηγῷ καὶ λευκῷ πλόκῳ καλλυνεῖ καὶ κοσμήσει ἀμφὶ τύμβῳ. ὁ Πρίαμος γὰρ ἐν τῷ τοῦ Ἑρκείου Διὸς ναῷ καταφυγὼν, ὑπὸ Νεοπτολέμου ἀνῃρέθη, ὅτε καὶ Ἀχιλλεὺς ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ ἀνῃρέθη. Ἀγαμέμνων δὲ Ζεὺς ἐν Λακεδαίμονι, ἀλλ' οὐκ ἐν Τροίᾳ ἐτιμᾶτο. Πηγῷ.] τῷ μέλανι, καὶ [3] εὐτραφεῖ ἀλλαχοῦ, νῦν δὲ τῷ λευκῷ. Ὁ πρὸς καλύπτρης.] Ἡσιόνη, ὡς ἔφην καὶ πρότερον, ὑφ' Ἡρακλέους πορθηθείσης τῆς Τροίας, ἤγετο αἰχμάλωτος σὺν τῷ αὐτῆς ἀδελφῷ Πριάμῳ, Ποδάρκῃ τότε καλουμένῳ. δοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν ἑαυτῆς καλύπτραν, ἐπρίατο τοῦτον, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πρίαμος, καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ, νομίσασα ἐξωνῆσθαι ὑπ' αὐτῆς, ὅπερ καὶ γέγονεν. αὕτη δὲ τότε ἐν τῇ ὑφ' Ἡρακλέους αἰχμαλωσίᾳ ἐδόθη τῷ Τελαμῶνι, ἐξ ἧς ὁ Τεῦκρος ἐγεννήθη. Αἰθαλωτόν.] ἀντὶ τοῦ αἰθαλωτὴν πάτραν. γινώσκεις ἀκριβῶς, πῶς ἡ Τροία πορθηθεῖσα ὑφ' Ἡρακλέους ἐκαύθη. Τὸ πρὶν ἀμυδρόν.] ὁ στίχος οὗτος ἰαμβικὸς τραγικός ἐστι, ἐν τῇ δ' ἀνάπαιστον ἔχων. Ὅταν χέλυδρος.] φασὶ τὸν Ἀντήνορα προδοῦναι τὴν Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπὶ μισθῷ τῷ μέρει ταύτης βασιλείας. ὅθεν καὶ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσαντες, καὶ τοὺς ἀρίστους αὐτῶν ἐμβαλόντες,

EMENDATIONES.

1 Ita emendavi hunc locum; ἰδόντες ὅρκων τὸ δευτερόχον ἄρσαντες ζυγὸν δὲ στερρὰν παρῃωρήσαντο &c. Impressi. ἄρσαντες ζυγὸν, στερρὰν ἐπηωρήσαντο Bar. ἄρσαντες τὸν ζυγὸν. στερρὰν παρῃωρήσαντο Seld. 2 Ἀχιλλεὺς εἰς ὅρκον ἐν τοῖς Τρωσὶ Bar. Ἀχιλλεὺς εἰς ὅρκον ἐλθὼν τοῖς Τρωσὶ Seld. Ἀχιλλεὺς καὶ εἰς ὅρκον ἐλθὼν τοῖς Τρωσὶ Impressi. ubi, ut constaret sensus, conjunctionem καὶ delevi. Vult enim Tzetzes, Achillem cæsum esse, quando fœdera cum Trojanis feriret. * Ex Seld. 3 Εὐτραφεῖ rescripsi. pro εὐτραχεῖ, ex utroque MSS. Πηγὸς enim interdum dicitur εὐτραφής, ut annotant Grammatici; Πηγὸς, εὐτραφής. Suidas. Πηγὸς, σημαίνει δύο, τὸ εὐπαγὲς, καὶ εὐτραφές. σημαίνει καὶ τὸ μέλαν. Etymolog.

πρωτοσ-

Ἀπεμπολητὴς τῆς φυταλμίας χθονὸς,
Φλέξας, τὸν ὠδίνοντα [a] μορμωτὸν λόχον
Ἀναψαλάξῃ, γαστρὸς ἑλκύσας ζυγὰ,
Τῆς Σισυφείας [b] δ' ἀγκύλης λαμπουρίδος
[c] Λάμψῃ κακὸν φρυκτωρὸν [d] αὐτανέψιος,
Τοῖς εἰς στενὴν Λεύκοφρυν ἐκπεπλευκόσι,
Καὶ παιδοβρῶτος Πόρκεως νήσους διπλᾶς.
[e] Ἐγὼ δ' ἡ τλήμων, ἡ γάμους ἀρνουμένη,
Ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασιν,

Altricis terræ, face accensa
Gravi, gravidum terribili cohorte
Pertundet, ventris extrahens compages,
Et Sisyphiæ Vulpeculæ astutæ
Consobrinus malam lucebit tedam,
Ad angustam advectis Leucophryn,
Et puerivori serpentis Insulas duas.
Ego verò misera, quæ, recusatis nuptiis,
In thalami saxei structuris,

VARIANTES LECTIONES

a Μυρμωτὸν al. b Δαγκύλης Bar. c Λάμψει al. d Αὐτανέψιος Seld. e Ἐγὼ δὲ τλήμων Seld.

προσποιούμενοι φυγὴν, ἦλθον ἐπὶ τὴν Τένεδον. τῶν δὲ Τρώων ἄλλοι μὲν προσδοκήσαντες δόλον εἶναι, ἄλλοι δὲ παρὰ θεῶν σταλῆναι, κελεύουσιν αὐτὸν τοξευθῆναι, καὶ τοξεύσαντες αὐτὸν, ἄγουσιν ἔνδον τῆς Τροίας. Ἀντήνωρ δὲ φανὸν ἀνάπτων τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὰ ὑποχάσεια τοῦ ἵππου ἀνοίγει, καὶ οἱ ἀριστεῖς, οἱ ἐν τῷ ἵππῳ, ἐν νυκτὶ ἀνοίξαντες τὰς τῆς Τροίας πύλας, ἔνδον εἰσάγουσι τοὺς Ἕλληνας, καὶ τοιοῦτον τρόπον ἡ Τροία κρατεῖται. Ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· Ὅταν ὁ Ἀντήνωρ, ὁ πορθητὴς τῆς πατρίδος, βαρὺν πυρσὸν ἀνάψας εἰς σημεῖον τοῖς Ἕλλησι, τὸν Δούρειον ἵππον ἀνοίξῃ, τὸν ὠδίνοντα καὶ γεννῶντα τὸν φοβερὸν λόχον, ἤτοι τοὺς Ἕλληνας, τῆς γαστρὸς αὐτοῦ τὴν θύραν ἀνοίξας. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. Ὁ δὲ Πρίαμος ἀναιρεθήσεται, ὅταν ὁ χέλυδρος, ἤτοι ὁ γηραιὸς Ἀντήνωρ, τὸ καὶ τὸ ποιῇ. χέλυδρος δέ ἐστιν ἡ θαλασσία χελώνη. [1] ὡς τραχύδερμον διὰ τὸ γῆρας, χελυδρὸν τὸν Ἀντήνορα λέγει. σύγγαμβρος δὲ ἦν οὗτος Πριάμου, ἔχων γυναῖκα [2] τὴν Ἑκάβης ἀδελφὴν Θεανώ. Τῆς Σισυφείας.] ὁ Ὀδυσσεὺς υἱὸς λέγεται εἶναι Σισύφου. Αὐτόλυκος γὰρ ἐξ Ἀμφιθέας Αἴσιμον, καὶ Ἀντίκλειαν γεννᾷ, ἥτις Ἀντίκλεια ὑπὸ Σισύφου διεπαρθενεύθη οὕτω· Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνῃ πάντας ὑπερέβαλε, κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους τε, καὶ βόας, καὶ ποίμνια, τὰς σφραγῖδας αὐτῶν μετεποίει, καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν, ὡς φησὶ καὶ Ἡσίοδος,

Πάντα γὰρ ὅσσα λάβεσκεν, ἀΐδηλα πάντα τίθεσκε.

Σίσυφος δὲ μονογράμμῳ τυπώματι τὸ τούτου ὄνομα ἐγχαράττων ταῖς τῶν ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς, ἐπεγίνωσκεν· Αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος καὶ τῶν τούτου ζώων τινὰ, τὰς σφραγῖδας μετεποίει, ὡς δὲ καὶ οὕτω λαθεῖν οὐκ ἴσχυσε τὸν Σίσυφον, φίλον αὐτὸν ποιεῖται. ὁ δὲ λάθρα τῇ αὐτοῦ μιγεὶς θυγατρὶ Ἀντικλείᾳ, ἐγκυμονῆσαι ποιεῖ τὸν Ὀδυσσέα. ὕστερον δὲ αὐτὴν ἔγημεν ὁ Λαέρτης. Αἴσιμος δὲ, ὁ Ἀντικλείας ἀδελφὸς, [3] Σίνωνα γεννᾷ, ὃς αἰκισάμενος ἑαυτὸν, πλησίον τοῦ Δουρείου ἵππου ἐκάθητο. οἱ δὲ Ἕλληνες, ὥς φησι Τρυφιόδωρος,

Πῦρ ἔνδον [4] πηκτῇσιν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες,

πρὸς Τένεδον κατῆραν, καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, οὔσας περὶ τὴν Τροίαν· ἀφ' ὧν νήσων δύο δράκοντες [5] διανηξάμενοι, Πόρκης τε, καὶ Χαρίβοια, τὸν παῖδα τοῦ Λαοκόοντος ἀνεῖλον, μέσον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι τῷ δόρατι βαλεῖν τὸν Δούρειον ἵππον ἐτόλμησε. καὶ ταῦτα μὲν μικρὸν ὕστερον. τότε δὲ τῶν Τρώων κατελθόντων, καὶ ἀπατηθέντων δόλοις τοῦ Σίνωνος, καὶ ἑλκυσάντων τοῦτον περὶ τὴν πόλιν, καὶ μέθῃ, καὶ χαρᾷ, καὶ ὕπνῳ συσχεθέντων, αὐτὸς ὁ Σίνων, ὡς ἦν αὐτῷ συντεθειμένον, φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς Ἕλλησιν, ὡς ὁ Λέσχης φησὶν, Ἠνίκα νὺξ μὲν ἔην μέση, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελήνη, προσκαλεῖται αὐτοὺς διὰ τοῦ φρυκτοῦ εἰς τὴν Τροίαν, καὶ οὕτως εἷλον αὐτήν. Λαμπουρίδος.] λαμπουρὶς, εἶδος ἀλώπεκος, ἐχούσης λευκὴν οὐράν. νῦν τὸν Ὀδυσσέα λέγει, διὰ τὸ πανοῦργον, ὁ γὰρ Σίνων ἀνεψιὸς, ἤτοι ἐξάδελφος, ἦν τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ γὰρ Αἰσίμου ἦν υἱὸς, Αἴσιμος δὲ, καὶ Ἀντίκλεια ἀδελφοὶ, παῖδες Αὐτολύκου. [6] Στενὴν.] λέγει τὴν Τένεδον. οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρίν· ἢ διότι τοῖς στενοῖς μέρεσι τοῦ Ἑλλησπόντου κεῖται. Παιδοβρῶτος Πόρκεως νήσους.] τὰς Καλύδνας λέγει, ἐξ ὧν πλεύσας ὁ Πόρκης, ὄφις, καὶ ἡ Χαρίβοια, τοῦ Λαοκόοντος παῖδα ἀνεῖλον ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ. ὁ δὲ Λαοκόων Ποσειδῶνος ἦν ἱερεὺς, υἱὸς δὲ Ἀντήνορος. τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως. Ἐγὼ δὲ ἡ τλήμων, ἡ ἀρνησαμένη τὴν Ἀπόλλωνος συνουσίαν, ὡς ποθοῦσα ἔχειν τὴν παρθενίαν ἄφθαρτον κατὰ ζῆλον τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς τοιᾶσδε, * καὶ τοιᾶσδε, * ἐπὶ τῆς φυλακῆς τῆς σκοτεινῆς συγκρύψασα τὸ δέμας, τότε βιαίως ἡ φάσσα ἐγὼ, ἡ οἰνὰς καὶ ἄμπελος ἑλκυσθήσομαι· ὡς μὲν φάσσα, [7] πρὸς τόργου, ἤτοι γυπὸς, συνουσίαν· ὡς δὲ οἰνὰς καὶ ἄμπελος, γαμφαῖσι καὶ σιαγόσιν ἅρπαις, ἤγουν δρεπανικαῖς, ἢ ἅρπης καὶ δρεπάνης. Παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι.] τυκίσμασι, κολαπτάσμασι, τύκος γὰρ, σιδηροῦν ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ τοὺς λίθους πελεκῶσι, καὶ ἀποξέουσι.

EMENDATIONES.

1 Ita emendavi hunc locum ex *Bar.* ὡς παχύδερμον δέ. διὰ τὸ γῆρας. χελυδρὸν καὶ τὸν Ἀντήνορα λέγει *Impressi.* ὡς τραχύδερμον δὲ, διὰ τὸ γῆρας χέλυδρον καὶ τὸν Ἀντήνορα λέγουσι *Seld.*. Nostræ lectioni nihil deest, nisi forte particulam δὲ post τραχύδερμον addendum putes. 2 Τὴν Ἑκάβης lego cum *MSS.* Codd. potius, quam τῆς Ἑκάβης cum *Impressis.* 3 Σίνωνα malui cum *Bar.* quam Σίννωνα. quod habent *Impressi,* & *Seld.* Sinon enim, & non Sinnon, vulgo dicitur, qui Græcis ad Tenedum avectis, redeundi signum, accenso igne, dedit. 4 Πηκτῇσιν, pro πλεκτῇσιν, ex *Bar.* πήγνυνται enim potius quam πλέκονται dicuntur tentoria. 5 Διανηξάμενοι rescripsi, pro διανυξάμενοι. 6 Hæc usque ad παιδοβρῶτος desunt in utroque *MSS.* eorumque loco substituitur hoc. Λεύκοφρυν] Τένεδον καὶ ἐρήμην. * Ex *Bar.* 7 Πρὸς τόργου, ἤτοι γυπὸς reposui, pro πρὸς γόργου. ἤτοι γύπος, ex utroque *MSS.*

Ανις

Ἄνις τεράμνων, εἰς ἀνώροφον στέγην
Εἱρκτῆς [a] ἀλιβδήσασα λυγαίας δέμας·
Ἡ τὸν [b] Θοραῖον, Πτῷον, Ὡρείτην θεὸν,
[c] Λίπτοντα λέκτρων ἐκβαλοῦσα δεμνίων,
Ὡς δὴ κορείαν ἄφθιτον [d] πεπαμένη
[e] Πρὸς γῆρας ἄκρον, Παλλάδος ζηλώμασι,
Τῆς μισονύμφου, Λαφρίας, Πυλαΐτιδος.

Carens cœnaculis, in expertem tecti domum
Carceris obscuri corpus immersi:
Quæque Genitalem, Ptoum, Horarium Deum,
Cubilium cupidum lectis excussi,
Tanquam virginitatem sortita æternam
Ad summam usque senectutem, exemplo Palladis
Innuptæ, Laphriæ, Janitricis:

VARIANTES LECTIONES.

a Ἀλιβδήσασα al. ἀλιβδύσασα *Seld. Eustath.* in Iliad. χ'. aliique. b Θοραῖον *Bar.* c Λίπτοντ' ἀπλάτρου *Seld.* aliique. d Al. πεπαμμένη. e Al. πατρὸς γῆρας.

Ἄνις.] κυρίως μὲν ὁ ἐστερημένος δυνάμεως, καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶς ὁ ἐστερημένος. Ἄνις τεράμνων.] ἐστερημένη ξυλίνων στεγῶν, * τέραμνα γὰρ, τὰ ξύλινα στέγη λέγονται. * ὁ γὰρ Πρίαμος λίθινον οἶκον πυραμοειδῆ ἐποίησε, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν διὰ τὸ δοκεῖν μαίνεσθαι, ἢ καὶ διὰ τὸ θυγάτριον αὐτοῦ εἶναι, μὴ ἀχρειοῦσθαι, ὡς παρακύπτουσαν. ὅθεν ἐστερημένην τεράμνων εἶπε, καὶ ἀνώροφον στέγην, ὡς μὴ ἔσω ξυλόστεγον, ἐναντίως φάσκων [1] Ὁμήρῳ, ἐκεῖνος γὰρ μᾶλλον στεγοὺς καὶ [2] εὐστεγεῖς καὶ συνηρεφεῖς θαλάμους τοὺς λιθοστεγεῖς λέγει, γράφων ταυτί,

Δώδεκ' ἔσαν θάλαμοι τέγεοι ξεστοῖο λίθοιο.

καὶ πᾶς ὁ φρονῶν ὁμοίως Ὁμήρῳ τοῦτο φησίν. Ἀλιβδήσασα.] κυρίως λέγεται τὸ ἐν θαλάσσῃ βυθισθῆναι, κατὰ [3] ξενίην τοῦ δυχείνου εἰς δύχειρον, ἤτοι ἁλὶ δῦσαι· καὶ Καλλίμαχος, Αἱ νῆες ἀλιβδύουσι καταχρηστικῶς καὶ τὸ ὅπως δήποτε συγκρυβῆναι. Λυγαίας.] σκοτεινῆς, λύγη γὰρ ἡ νύξ. Θοραῖον.] τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικόν, ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ, πάντα γὰρ ὁ ἥλιος γεννᾷ, καὶ τρέφει, καὶ αὔξει, ὡς καὶ Σοφοκλῆς φησί,

[4] Τὴν πάντα γῆν βόσκουσαν ἡλίου φλόγα.

Πτῷον.] ἀπὸ τῆς ἐκφοβήσεως· τῆς χοίρου. Ὡρείτην.] τὸν αὐτὸν ἥλιον, ἔαρ * γὰρ, καὶ * θέρος, καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ὡρῶν δι' αὐτοῦ ἀποτελοῦνται, ταῦτα δὲ πάντα μυθικῶς λέγει. Τὰ τρία γὰρ Ἀπόλλωνος ἐπώνυμα. [5] Λίπτοντα.] ἐπιθυμοῦντα. Τινὲς ἀλέκτρων δεμνίων λέγουσιν, ἐκλαμβάνοντες τῶν ἀχράντων. [6] ἡ γὰρ ἱστορία, ὅτι ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἤθελεν αὐτῇ συμμιγῆναι, δῆλον, τῆς γὰρ μὴ πειθούσης, μενούσας αὐτῇ τῷ λοιπῷ χρόνῳ, ἐποίησεν αὐτὴν μαντευομένην μὴ πιστεύεσθαι, ὡς καὶ αὐτὴ λέγει κάτω,

Πίστιν γὰρ ἡμῶν [7] Λεψιεὺς ἐνόσφισε.

Πεπαμένη.] πῶ, τὸ κτῶμαι, πάσω, πέπακα, πεπαμένη, ὅθεν ἐν μὲν χρεωστῶν, κἂν οἱ μεταγραφεῖς, οὐκ οἶδ' ὅτι παθόντες, διὰ μμ γράφουσι. Παλλάδος ζηλώμασι.] ἐν τῷ ζηλοῦν τὴν Ἀθηνᾶν. Παλλὰς δὲ, ἡ Ἀθηνᾶ, ἢ παρὰ τὸ πάλλειν τὰ ὅπλα πολεμικὴ γὰρ, καὶ ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἀπὸ τῆς Διὸς κεφαλῆς ἔξηλθε τὰ ὅπλα κινοῦσα. ἢ παρὰ τὸ παλλομένην τὴν Διονύσου καρδίαν ἀνενεγκεῖν τῷ Διῒ, Διόνυσον γὰρ, τὸν καὶ Ζαγρέα καλούμενον, υἱὸν Διὸς καὶ Περσεφόνης ὑπάρχοντα, μεληδὸν οἱ Τιτᾶνες διέσπαραξαν, ἡ δὲ τὴν καρδίαν ἔτι παλλομένην ἀνήνεγκεν. ἢ ὅτι ἐν τῇ συμβολῇ τῆς μάχης * τῶν γιγάντων * καὶ τῶν θεῶν Πάλλαντα, ἕνα τῶν γιγάντων, ἀνεῖλεν, ἢ Πάλλαντα, τὸν ἴδιον πατέρα, πτερωτὸν ὑπάρχοντα, καὶ βιάζοντα ταύτην, ὡς θέλοντα συγγενέσθαι, ἡ δὲ παρθενίαν τιμῶσα τοῦτον ἀνεῖλε, καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ ὡς αἰγίδα περιεβάλλετο, καὶ τὰ πτερὰ τούτου τοῖς ποσὶ ταύτης προσήρμοσεν. ὅθεν αὐτὴν ἐθεοποίησαν Ἕλληνες, καθάπερ καὶ τὴν πολεμικωτάτην Ἀθηνᾶν, [8] Ἰτωνίου μὲν ὑπάρχουσαν θυγατέρα, [9] Ἰοδάμας δὲ ἀδελφὴν, ἣν [10] Ἰοδάμαν ἀντιπολεμοῦσαν ἀνεῖλεν, ὡς φησι Σιμωνίδης ὁ [11] γενεαλόγος,

Παλλάδες κορυφῆσιν ἐξάμβρυτον, εἰσορόωντες
Ἔργον Ἀθηναίης [12] Ἰτωνίδος, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ἥρωας, χείρεσσιν ἐπιπραθέντας ἀγοστὰ.

Φερεκύδης δὲ Παλλάδια λέγει, τὰ ἀχειροποίητα μορφώματα, καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ πρὸς γῆν παλλόμενον, καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοιοῦτο ἦν, τρίπηχυ ξύλινον ἐξ οὐρανοῦ καταπεσὸν ἐν Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας, ὅθεν Δινδυμος, καὶ Δίαν τὸν τόπον κληθῆναι φασίν. ἕτερος δέ τις ἱστορικὸς οὕτω λέγει τὸν τόπον κληθῆναι, ἀπὸ τῶν πολλοὺς ἐκεῖ πεσεῖν ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν ἁρπαγὴν Γανυμήδους ἐμάχοντο Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γανυμήδους, καὶ Ἶλος ὁ ἀδελφός. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχεὺς οὐκ ἐξ οὐρανοῦ λέγει πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, Ἄσιον δέ τινα φιλόσοφον μαθηματικὸν τοῦτο ποιῆσαι [13] ἀστεροσκοπίᾳ καλλίστῃ, εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην, [14] ἔνθα ἂν τοῦτο μένῃ πεφυλαγμένον καὶ ἄσυλον, χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτο Παλλάδιον τῷ Τρωΐ. τὰς δὲ ἀλληγορίας, καὶ τὸ ἔτι ἐπικλῖναι τὴν ἱστορίαν, ἐατέον, ἔστι γὰρ, ὡς μυριάκις ἔφην, μυθικῶς γράφει. Ἀπολλόδωρος δὲ λέγει, μετὰ τὸ κτίσαι Ἶλον τὴν Ἴλιον, τῇ βοῒ ἀκολουθήσαντα, εὔξασθαι ἰδεῖν [15] σημεῖον, καὶ τότε πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον,

EMENDATIONES.

* Ex *Bar.* 1 Ὁμήρῳ pro Ὁμήρου, ex utroque *MSS.* 2 Εὐστεγεῖς reposui ex *Seld.* sensu id exigente. ἀστεγεῖς *Impress.* συνηρεφεῖς *Bar.* 3 Τρίτου, pro τρίτον, ex *Seld.* 4 Τὰ πάντα γῆν *Bar.* Τὴν πάντα γῆν *Seld.* 5 Sic lego., ex fide utriusque *MSS.* cum prius scriptum esset. Λίπτοντα.] ἐπιθυμοῦντα. Ἀλέκτρων.] τινὲς δεμνίων λέγουσιν, errore manifesto. 6 Ita emendo hunc locum ex *Seld* Vult Scholiastes, historiam, qua fertur Apollinem amasse Cassandram, ejusque concubitum petiisse, manifestam & notam esse. At *Impressi* legunt, Ἡ δὲ ἱστορία, ὅτι ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἤθελεν αὐτῇ συμμιγῆναι δῆλον. ubi indistincte proferendo, & ι subscribendo voci δήλῳ, sensus perturbatur, cumque non videtur intellexisse, qui Barocianum Codicem exaravit, utpote qui scripserit ἐν δήλῳ. 7 Λεψιεὺς, pro λεψιεῖς, Lepsius enim Apollo dicetur infra. * Hoc addo ex *Bar.* & *Phavorino*, idque è cæteris excidisse contextus indicat. 8 Ἰτωνίδος *Bar.* & *Phavorin.* 9 Ἰοδάμας *Bar. Phavorin.* Ἰοδάμαντος *Seld.* 10 Ἰοδάμαν *Seld. Phavorin.* Ἰόδαμαν *Bar.* 11 Emendandus ex hoc loco *Phavorinus*, qui legit γενεαλόγος σιμωνίδης. Παλλάδες &c. Ex alibi possemus mutilatis istius Lexicographi locis quamplurimis mederi, si tanti esset Authoris nugacissimi cura. Cum tamen is alium habuisse Codicem compertus sit, quam qui ad nos devenerit, hic illic, prout res exiget, textum *Scholiastæ* nostri emendare conabimur, ex illa rudi indigestaque mole, tanquam ex stercore gemmas colligentes. 12 Ἰτωνίδος, pro Ἰωνίδος, ex utroque MSS. & *Phavorino.* 13 Ἀστεροσκοπίᾳ κάλλιστα *Bar. Phavorin.* 14 Ita *Seld.* ἔνθα ἂν τοῦτο μένῃ *Impressi.* ἔνθα ἂν μένῃ τοῦτο *Bar.* idemque fere *Phavorin.* 15 Σημεῖον, pro σῆμα, ex utroque *MSS.* & *Phavorino.*

λαμ-

Τῆμος βιαίως φάσσα πρὸς τόργου λέχος	Tunc violenter palumba ad Accipitris lectum,
Γαμφαῖσιν [a] ἅρπαις οἰνὰς [b] ἑλκυσθήσομαι,	Faucibus harpes columba raptabor,
Ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν, Αἴθυιαν, Κόρην	Multum Budæam, Fulicam, Virginem
Ἀρωγὸν [c] αὐδάξασα, πάρροθον γάμων,	Vindicem invocans, depultricem nuptiarum.
Ἡ δ' εἰς τέραμνα δουρατογλύφου στέγης	Illa verò in tecta lignis compactæ domus
Γλήνας [d] ἄνω στρέψασα, χώσεται στρατῷ,	Suspiciens, irascetur exercitui,
Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα, [e] καὶ θρόνων Διὸς,	E cœlo delapsa, Jovisque solio,
Ἄνακτι πάππῳ [f] κτῆμα τιμαλφέστατον.	Avo regi res pretiosissima.
Ἑνὸς δὲ λώβης [g] ἀντὶ, μυρίων τέκνων	Unius autem ob peccatum, infinitorum liberorum

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἅρπαις. b Ἑλκυσθήσομαι al. c Αὐδάξυτα Seld. d Al. ἄνω στρέψατα al. ἀναστρέψατα. e Καὶ Διὸς θρόνων Seld. f Χρῆμα Seld. aliique. g Al. ἄντι penacut. quod casui suo postponatur: Nam, ut aiunt Grammatici. *Postposita præpositione retrahetur accentus*; non desunt tamen exempla, in quibus hæc regula fallit, quod experientia quotidiana abunde testabitur.

λαιᾷ δ' ἠλακάτην, καὶ ἄτρακτον. φασὶ γὰρ Ἀθηνᾶν παρὰ τῷ Τρίτωνι τραφῆναι, οὗ θυγάτηρ ἦν Παλλάς, [1] ἀμφοτέρας δ' ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ἐλθεῖν, μελλούσης δὲ πλήσσειν τῆς Παλλάδος, φοβηθεὶς ὁ Ζεὺς, ἀνέτεινε τὴν αἰγίδα, Πάλλας δὲ ἀναβλέψασα πρὸς τὴν αἰγίδα, [2] τρωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, πίπτει. Ἀθηνᾶ δὲ περίλυπος ἐπ' αὐτῇ γενομένη, ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασα, περιέθετο τοῖς στέρνοις, ὃ λέγουσιν Αἰγίδα, καὶ ἐτίμα, ἱδρυσαμένη παρὰ τῷ Διΐ. ὕστερον δ' Ἠλέκτρα [3] τούτῳ προσεγγίσασα, ἔρριψε πρὸς τὴν Ἴλιον. Μισονύμφου.] [4] τοῦτο δῆλον, ὅτι ἡ τιμῶσα παρθενίαν, τὰς νυμφευθείσας μισεῖ. Διαφέρει δὲ παρθένος, ἡ καὶ κόρη, καὶ νεᾶνις λεγομένη, πρὸς νύμφην, γυναῖκα, καὶ γραῦν. Παρθένος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ μὴ γευσαμένη συνουσίας ἀνδρός. Νύμφη δὲ, ἡ νεωστὶ συζευχθεῖσα, μήπω δὲ τετοκυῖα. Γυνὴ δὲ, ἡ γονῆς δεκτικὴ, καὶ τίκτουσα. Γραῦς δὲ, ἡ διαφθαρεῖσα τοῦ τίκτειν. Λαφρία.] ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, ἤτοι λαφυρία, ἡ ἄγουσα τὰ ἐκ τοῦ πολέμου λάφυρα, καὶ συγκοπῇ, Λαφρία. [5] ὅμοιον δέ ἐστι τῷ ἀγελεία, ἡ ἄγουσα λείαν. Πυλαῖτις.] καὶ τοῦτο συμβολικῶς ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. ἐν ταῖς πύλαις γὰρ αὐτὴν ἔγραφον τῶν πόλεων, καὶ οἴκων, ὡς ἐν παρατάξεσι τὸν Ἄρεα, συμβολικωτέρως ὑποτιθέμενοι, [6] ὡς ἐν τῇ πόλει, καὶ ταῖς οἰκίαις χρὴ συμβουλῆς καὶ φρονήσεως, ἐν τοῖς ἐκτὸς δὲ ὑπὸ τούτων ἀμύνασθαι τοὺς πολεμίους. Τὸ δὲ φάσσα, καὶ τόργος, οἰνὰς, καὶ ἅρπη, ἐῤῥέθη. Ἡ πολλὰ αὐδάξασα.] καὶ ἐπικαλεσαμένη ἀρωγὸν πάρεδρον καὶ βοηθὸν, [7] τουτέστιν ἀποδιώκτειραν, τῶν ἐμῶν βιαίων γάμων, τῶν ἐκ τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος, τὴν Κόρην, ἤτοι παρθένον Ἀθηνᾶν, τὴν Βούδειαν, καὶ Αἴθυιαν. μυθικὴν δέ τινα δοκοῦντες οὗτοι Ἀθηνᾶν, ἐκείνης ἐπίθετα ταῦτα λέγουσιν, ἡ δὲ φρόνησις Ἀθηνᾶ ἐπίθετα ταῦτα κέκληται. Βούδεια γὰρ, ἡ φρόνησις, ὅτι τοὺς βόας ἀρότρῳ καὶ ζυγοῖς ὑποδέει, καὶ τέμνει τὰς αὔλακας. Αἴθυια δὲ, ὅτι καὶ πλοῖα ἡ φρόνησις κατεσκεύασε, καὶ δίκην αἰθυιῶν ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους ναυτίλλεσθαι ἐπ' αὐτῶν, διαπεραιουμένους τὴν θάλασσαν. Αἴθυια δέ ἐστιν ὄρνεον θαλάσσιον ἄφρεον, ἀρχῇ

ἀλισκόμενον, οἱ γὰρ παῖδες τὴν ἁλιέαν ἀφρὸν τῇ χειρὶ λαβόντες, πόρρω πρὸς τὴν θάλασσαν ῥίπτουσιν, εἶτα ἐγγὺς, καὶ ἐγγύτερον, ἕως ἐπ' αὐτὰς αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐλθούσας ἀγρεύσωσιν. Ἡ δ' εἰς τέραμνα.] ἐκείνη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τέραμνα, ἤτοι εἰς τὴν στέγην ἄνω στρέψασα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὀργισθήσεται τῷ στρατῷ, ἐξ οὐρανοῦ ποτὲ τῷ πάππῳ μου Τρωῒ πεσοῦσα. [8] Οὗτος μὲν μυθικῶς λέγει, ὡς Ἄσιος μαθηματικὸς φιλόσοφος τοῦτο ποιήσας ἀστεροσκοπίᾳ καλλίστῃ, εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην, ἔνθα τοῦτο πεφυλαγμένον καὶ ἄσυλον εἴη, χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτο Παλλάδιον τῷ Τρωΐ. Ἀπολλόδωρος δὲ λέγει, μετὰ τὸ κτίσαι Ἴλιον τὸν Ἶλον, τῇ βοῒ ἀκολουθήσαντα, εὔξασθαι ἰδεῖν σημεῖον, καὶ τότε πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον, λαιᾷ δ' ἠλακάτην, καὶ ἄτρακτον. Καὶ πάλιν, οὕτως μὲν μυθικῶς λέγεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἴδωλον στρέψαι τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν στέγην, καὶ ὀργισθῆναι τῷ στρατῷ. Ὅμηρος δὲ Ἀθηνᾶν ὀργισθεῖσαν τότε, τὸν ἀέρα καλεῖ, ἐναντίων γὰρ πνευσάντων ἀνέμων, ὁ τῶν Ἑλλήνων στόλος ἐφθάρη. Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα.] οἱ μὲν οὕτω μυθικῶς φασὶν, ἐπὶ Τρωὸς ἐξ οὐρανοῦ τοῦτο πεσεῖν. ἐγὼ δὲ ἀλληγορικωτέρως φημὶ, ὡς καὶ προεῖπον, Ἄσιός τις μαθηματικὸς φιλόσοφος ἀστεροσκοπήσας καὶ ἀστρολογήσας καλῶς, τοῦτο κατεσκεύασεν, εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν, τὸ ἄσυλον τοῦτο φυλάττουσαν. ὅθεν διὰ τὴν ἀστεροσκοπίαν, καὶ τὸ ἀστρολόγημα, ἐμυθεύσαντο, ὡς ἐξ οὐρανοῦ καταπέπτωκεν. Ἑνὸς δὲ λώβης ἀντί.] ἀντὶ δὲ τῆς ἁμαρτίας τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ, ἡ Ἑλλὰς πᾶσα στενάξει, θρηνοῦσα τὰ ψευδοτάφια τῶν ναυαγησάντων Ἑλλήνων, ἤτοι αὐτοὺς τοὺς ναυαγήσαντας Ἕλληνας, οὐκ ἐν τάφοις κειμένους, ἀλλ' ἐπὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν, οὐδὲ φυλάσσοντας τὴν τέφραν τῶν ἑαυτῶν λειψάνων ἐκ πυρὸς ἐν λάρναξι τεθειμένην, ὡς νόμος τῶν ἐπὶ ξένης χώρας θνησκόντων νεκρῶν, ἀλλὰ φυλάσσοντας ὄνομα κενὸν, καὶ [9] ψευδοταφίων ἐπιγραφὰς, βρεχομένας τὰς ἐπιγραφὰς τῶν τάφων, ἤτοι τοὺς τάφους αὐτοὺς, θερμοῖς δακρύοις πατέρων,

EMENDATIONES.

1 Ita restitui, ope *Seld.* ἀμφότεραι δ' ἀσκοῦσαι τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ἦλθον *Impressi.* ἀμφοτέρως δὲ ἀσκοῦσαι τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ἦλθον *Bar.* & *Thaverin.* 2 Comma posui post Ἀθηνᾶς. 3 Τούτῳ προσεγγίσασα posui, ex *Seld.* τοῦτο (τούτῳ *Phav.*) προσεγγίσασα *Impressi.* πρὸς τοῦτο ἐγγίζουσα *Bar.* 4 Τοῦτο δῆλον, ὅτι, pro τοῦτο δηλονότι, ex utroque *MSS.* & *Thaverin.* 5 Ita emendavi, cum prius scriptum esset, ὅμοιον δὲ ἐστι τῷ ἀγελαίᾳ, ἡ ἄγουσα λείαν. 6 Ὡς ἐν ταῖς πόλεσι. καὶ ταῖς οἰκίαις τὴν Ἀθηνᾶν χρὴ συμβουλῆς &c. *Impressi.* Ego τὴν Ἀθηνᾶν delevi, ut à filo orationis prorsus alienam, nixus auctoritate utriusque *MSS.* 7 Ita emendavi hunc locum, ex fide utriusque *MSS.* quem *Impressi* sic corruperant, τῶν γάμων. τῶν ἐκ τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος ἐμῶν βιαίων γάμων ἀποδιώκτειραν τὴν κόρην ἤτοι &c. 8 Quæ hic dicuntur de Asio. & Palladio, neuter *MSS.* Codicum agnoscit; & quidem non immerito abesse videntur, nisi credamus *Scholiasten* nugacissima Tautologia, quæ paulo ante dixisset, iisdem verbis repetere. 9 Ψευδοταφίων, pro ψευδογραφίων, ex utroque *MSS.*

καὶ

Ἑλλὰς [a] στενάξει πᾶσα τοὺς κενοὺς τάφους,
Οὐκ ὀστοθήκας, χοιράδων δ' [b] ἐφημένους,
Οὐδ' ὑστάτην [c] κεύθοντας ἐκ πυρὸς [d] τέφραν
[e] Κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν, [f] ὡς φθιτῶν θέμις,
Ἀλλ' οὔνομ' οἰκτρὸν, καὶ κενηρίων [g] γραφὰς
[h] Θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελουμένας,
Παίδων τε, καὶ θρηνοῖσι τοῖς ὁμευνίδων.
Ὀφέλτα, [i] καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ,
Σπίλοι τε, καὶ [k] Τρύχαντα, καὶ τραχὺς Νέδων,
Καὶ πάντα Διρφωσσοῖο, καὶ Διακρίων
[l] Γωλεὰ, καὶ Φόρκυνος οἰκητήριον,
[m] Ὅσων στεναγμῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν

Honoraria gemet omnis Græcia sepulcra,
Non urnis, sed scopulis insidentia,
Nec extremum tegentia ex igne cinerem
Hydriis conditum, ut mortalium mos est,
Sed nomen miserandum, & cenotaphiorum inscriptiones,
Calidis parentum, ac filiorum lacrymis
Perfusas, & lamentis uxorum.
O Ophelta, & petrarum custos Zarax,
Scopulisque, & Trychanta, & asper Nedon,
Omnesque Dirphossi, & Diacriorum
Gurgites, Phorcique domicilium,
Quot suspiria mortuorum cum semifractis

VARIANTES LECTIONES.

a Στενάξει MSS. uterque. b Ἐφημμένους Seld. ἐφεμένους al. c Al. κεύθοντας. d Al. τέφραν. e Κρωσσοῖσι Seld. f Ὡς θέμις φθιτῶν Seld. g Ταφὰς Bar. h Versum hunc non agnoscit Bar. i Καὶ in quodam Impress. deest. k Τρυχάντα paroxyton. Bar. eundemque tonum in Scholiis retinet. l Γωλεὰ Bar. ejusque Scholia, & alii. γυαλὰ al. m Ὅσον al.

* καὶ * παίδων, καὶ ἐν τοῖς τῶν γυναικῶν, τῶν τεθνηκότων δηλονότι, θρήνοις. Λάβρος.] τίς ἡ λάβρα; φασὶν ὅτι ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας καταφυγοῦσαν Κασσάνδραν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τοῦ Παλλαδίου τῆς Ἀθηνᾶς ἐχομένην, ἀπέσπασε, καὶ αὐτόθι συνῆλθε. [1] ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, τοῦτον ἐν τῇ θαλάσσῃ σὺν πολλοῖς ἑτέροις τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλεν· οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασι, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Καταφυγοῦσαν αὐτὴν ἀπέσπασε τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσχε λείαν αὐτὴν, καθάπερ ἑτέρας οἱ λοιποὶ στρατηλάται, ἃς ἔφθασεν ἕκαστος ἀφαρπάξαι. ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς Ἀγαμέμνων, τῷ Ὀδυσσεῖ τοῦτο κοινοῦται, ὁ δὲ κηρύσσει, ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ ταύτῃ ἐμίγη. συνέβη γοῦν ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν οὕτως ὑπ' Ἀγαμέμνονος, μισηθῆναι δὲ καὶ τὸν στρατηγὸν Αἴαντα ὑπὸ τοῦ ἀλογίστου πλήθους καὶ σύρφακος. εἰς νοῦν δὲ θέμενος τοῦ Ἀχιλλέως πρότερον ἰδεῖν, πῶς ἀφῃρέθη τὴν Ἱπποδάμειαν Βρισηΐδα, ἔτι δὲ λογισάμενος καὶ τοῦ Παλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον, καὶ φοβηθεὶς μήπως καὶ αὐτὸν δόλῳ ἀνέλωσιν, ἐμβὰς τῇ νηῒ ἐν [2] ἀπροσφόρῳ καὶ χειμερίῳ καιρῷ, ἐναντίων ἀνέμων πνευσάντων, ναυαγεῖ περὶ Τῆνον καὶ Μύκονον, ἢ Ἄνδρον καὶ Τῆνον, καὶ τῆς νηὸς περὶ ταῖς πέτραις λυθείσης, μέχρι τινὸς ὁ ἀνὴρ γενναίως νηξάμενος, περὶ τὰς Γυραίας πέτρας ἐσώθη. μεγάλων δὲ τῶν κυμάτων ἐπερχομένων συνεχεστέρως, σὺν μέρει τῆς πέτρας ἀποκοπέντι πρὸς τὴν θάλασσαν αὖθις κατενεχθεὶς, ἀπεπνίγη. μαθοῦσα δὲ ἡ Λοκρὶς ἅπαντα τὸ συμβὰν, ἐπὶ χρόνον ὅλον μελανοφοροῦσα, τὸν ἄνδρα ἐπένθησε, καὶ ἐτησίως ὁλκάδα πληροῦσα θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν, καὶ πῦρ ἐμβάλλουσα τῇ ὁλκάδι, ἐξαρτῶσά τε μέλαν ἱστίον αὐχένων χαρεὶς, ἔπεμπε πρὸς τὸ πέλαγος, καλλιεργῆσαι θυσίαν τῷ ἥρωι. Χοιράδων.] χοιράδες, σπίλοι, μύρμηκες, τήγανοι, ῥαχίαι, αἱ ὕφαλοι λέγονται πέτραι. Ἐπειδὰν ἔθος ἦν τοὺς ἀλλαχοῦ τῆς πατρίδος τεθνηκότας καίειν, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν ἐν κεραμίοις καὶ λάρναξι καὶ ἀμφιφορεῦσιν εἰς τὴν πατρίδα κομίζειν, ὅπερ ἐγένετο ἐν τῇ Ψ τῆς Ἰλιάδος, καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ Ἀχιλλεῖ· φησὶν ἐν ὁ Λυκόφρων, ὅτι οὔτε ἐν τῇ πατρίδι ἀποθανοῦνται οἱ Ἕλληνες, οὔτε ἐν τῇ ξένῃ γῇ ἀποθανόντες τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν λάρναξιν ἐμβαλόντες ἀποκομίσουσιν εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας, ἀλλὰ ναυαγήσαντες ἀπολοῦνται ἐν ταῖς θαλασσίαις πέτραις, καὶ ὡς τάφοι αὗται αὐτοῖς γενήσονται. * Ὀφέλτα, καὶ μύχουρε.] * ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς τόπους, καὶ τὰ ἀκρωτήρια, ἐν οἷς ἔμελλον τὰ τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι ναυάγια. ὦ Ὀφέλτα, καὶ Ζάραξ, μύχουρε τῶν χοιράδων, ἤτοι φύλαξ τῶν κοιλοτάτων πετρῶν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὦ Ζάραξ, ἔχων κοίλας πέτρας. [3] ὁ Ὀφέλτης δὲ, καὶ Ζάραξ, ὄρη Εὐβοίας. ὁ μὲν Ὀφέλτης ἀπὸ Ὀφέλτου, τοῦ Ἀρχεμόρου, κληθεὶς, ὃς υἱὸς ἦν Λυκούργου, ἱερέως τοῦ Νεμείου Διός. Ζάραξ δὲ, ἀπὸ Ζάρακος, τοῦ υἱοῦ Καρύστου. ὁ δὲ αὐτὸς Ζάραξ κατὰ [4] Φαλαρεῖς, καὶ ἑτέροις, Καφηρεὺς λέγεται, νῦν δὲ ὁ Καφηρεὺς ἰδιωτικωτέρως Ξυλοφάγος καλεῖται. Τρύχαντα, καὶ Νέδων, καὶ Διρφωσσὸς ὄρη [5] Εὐβοίας εἰσί. τὸν δὲ Διρφωσσὸν ὁ Εὐφορίων Δίρφυν καλεῖ,

Δίρφυν ἀνὰ τρηχεῖαν ὑπ' Εὐβοίῃ κακόνιστο.

Διάκρια δὲ, ὄρη [5] Εὐβοίας, ὅτι ἐκεῖ διεκρίθησαν Ἥφαιστος, Ἀθηνᾶ, καὶ Ἑρμῆς. Ἥφαιστος μὲν λέγων, ὅτι καλὸν ὁ ἄνθρωπος. Ἑρμῆς δὲ, ὅτι καλὸν ἡ οἰκία. Ἀθηνᾶ, ὅτι καλὸν ὁ βοῦς. ταῦτα φασὶν οἱ μῦθοι. Γωλεὰ δὲ, αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις. Φόρκυνος οἰκητήριον.] ἡ θάλασσα.

EMENDATIONES.

* Ex Bar. 1 Ὀργισθεῖσα δὲ τούτῳ ἡ Ἀθηνᾶ vulgg. Codd. Lectio nostra, quam Phavorino debemus, clarior est. 2 Ἀπροσφόρῳ, pro ἀπροσφόρῳ, ex fide utriusque MSS. & Phavorini. * Ex utroque MSS. 3 Ὁ Ὀφέλτης, pro ὁ Ὀφέλτης, ex Seld. ὁ Ὀφέλτης Bar. 4 Φιλεῦσιν Bar. 5 Εὐβοίας, pro Εὐβοίας, ex utroque MSS. Item Εὐβοίῃ, pro Εὐβοίῃ; iterumque Εὐβοίας, pro Εὐβοίας, paulo post.

Σὺν ἡμιθραύστοις ἰκρίοις ἀκούσετε; | Tabulatis ejectorum audietis?
Ὅσων δὲ φλοίσβων ῥαχίας δυσεκβάτου | Quótque strepitus inaccessibilis sali
Δίναις [a] παλιρροίοισιν ἕλκοντος σάλου; | Vorticibus refluis scopulos trahentis?
Ὅσων δὲ [b] θυννῶν ἠλοκισμένων ῥαφὰς | Quótque thynnos suturas capitis
Πρὸς τηγάνοισι κεραστὸς, ὧν καταιβάτης | Contra cautes sulcatos, quos præceps
Σκηπτὸς κατ' ὄρφνην γεύσεται δηουμένων; | Fulmen vastatos per noctem gustabit:
Ὅταν [c] καρηβαροῦντας ἐκ μέθης ἄγων, | Quando caput ex crapula gravatos ducens,
Λαμπτῆρα φαίνη, τὸν ποδηγέτην [d] σκότοις | Facem lucebit, tenebrarum ducem

VARIANTES LECTIONES.

a Παλιρρόοισιν Bar. παλιρρόοισιν al. Scaliger παλιμβολοῦσιν legendum putat: sed vulgatam lectionem retinendam esse non immerito existimat G. Canterus, cujus Annotationes videndæ. b Θύνων Seld. aliique. c Al. καρηβαρῶντας. d Σκότων Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet.

Ὅσων δὲ θύνων.] [1] Θύνας καλεῖ τοὺς κινδυνεύσοντας Ἕλληνας. Τὸ δὲ ἑξῆς· Ὅσων δὲ θύνων ἠλοκισμένων καὶ καταπλήττοντων τὰς ῥαφὰς τοῦ κρατὸς ἐν τοῖς τηγάνοις καὶ πλατείαις πέτραις· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ Στεναγμὸν ἀκούσεσθε. Ὧν καταιβάτης.] οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἀποπλέοντες, γνοφώδεις αὐτοῖς τοῦ ἀέρος, καὶ πνευμάτων, καὶ κεραυνῶν γεγενημένων, ἀπώλοντο, ὥσπερ καὶ Εὐριπίδης ἐν ταῖς Τρῳάσιν ὡς ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς λέγει,

Καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον, καὶ χάλαζαν ἄσπετον
[2] Πέμψει, γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα.
Ἐμοὶ δὲ δώσειν πῦρ κεραύνιον λέγει,
Βάλλειν Ἀχαιοὺς, ναῦς τε [3] πιμπράναι πυρί.

Καὶ πάλιν ὡς ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος λέγει,

—— [4] ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός·
Ἀκταὶ δὲ Μυκόνου, [5] Δήλιοί τε χοιράδες,
[6] Σκῦρός τε, Λῆμνός θ', αἱ [7] Καφήρειοί τ' ἄκραι
Πολλῶν θανόντων [8] σώμαθ' ἕξουσι νεκρῶν.

Καταιβάτης.] ὁ σκηπτὸς, ὁ κάτω φερόμενος, καὶ πληκτικὸς, καὶ αἰφνίδιος κεραυνός. εἴδη δὲ κεραυνῶν πέντε· Πρηστὴρ, ὁ καὶ πυρόεις καλούμενος, ὃς καταφερομένου τοῦ πνεύματος, [9] καὶ ἐκπυρωθέντος, καὶ λεπτυνθέντος γίνεται. Σκηπτὸς, ὁ καὶ καταιβάτης, ὃς γίνεται [10] παχυνθέντος τοῦ πυρώδους πνεύματος. [11] Ἀργὴς, ὃς διὰ τὴν πάνυ λεπτότητα οὐ φλέγει, μελαίνει δέ. Ψολόεις, ὁ ἐν τῇ ψαύσει ὀλλύων. Ἑλικίας δέ, ὁ συστρέφας καὶ ἕλικας ποιῶν, διὰ μέσην ταχύτητα, καὶ ὑγρότητα τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος ἀνταθούμενος. Ὅταν καρηβαροῦντας.] ὅταν ὁ σίντης, ἤτοι ὁ Ναύπλιος, ὁ Παλαμήδους πατὴρ, φαίνῃ περὶ τὸν Καφηρέα, τὸ ἀκρωτήριον Εὐβοίας, λαμπτῆρα καὶ φανὸν, ποδηγέτην σκότους, ἀγχιστινῶν, καὶ καρηβαροῦντας ἐκ μέθης ἄγων τοὺς Ἕλληνας. [12] οὐ λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ, ὡς καρηβαροῦντας, ἀλλὰ καλῶς οὕτως ἔχει, καὶ γὰρ Ὅμηρος οὕτως ἐν Ὀδυσσείᾳ φησίν,

Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν.

Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· [13] Ὀδυσσεὺς μὴ θέλων καὶ αὐτὸς συμπλεῦσαι ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν, ὑπεκρίνετο εἶναι μωρός· ζεύγνυς τοίνυν ἵππον καὶ βοῦν, ἠροτρία. τοῦτον δὲ Παλαμήδης, ὁ Ναυπλίου καὶ Κλυμένης, τῆς Κατρέως, σοφώτατος ὢν τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων ἤλεγξε· Τηλέμαχον γὰρ, τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσέως, τίθησιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀροτριῶντος· αὐτοῦ δὲ κρατήσαντος τὸ ἅρμα, ἵνα μὴ ὁ παῖς αὐτοῦ φονευθῇ, ἠλέγχθη. συνέπλευσεν οὖν ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὁ Παλαμήδης τε, καὶ ὁ Ὀδυσσεύς. Παλαμήδης δὲ φθόνῳ Ὀδυσσέως, καὶ πεπλασμέναις τούτου γραφαῖς κατηγορηθεὶς, ὡς προδιδοὺς τῷ Πριάμῳ τοὺς Ἕλληνας. πεισθέντες οὖν οἱ Ἕλληνες ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν, καὶ οὕτως ἀναιρεῖται. γέγονε δὲ ὕστερον ἐν Λεπετύμνῳ, ὄρει Μηθύμνης, ἱερὸν τοῦ ἀνδρός. τότε δὲ μαθὼν τὴν τούτου ἀναίρεσιν ὁ τούτου πατὴρ Ναύπλιος, ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ τοῦ τοῦ παιδὸς ἀπῄτει ποινήν. ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, ὡς πάντων χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ τὸν Παλαμήδην ἀνεῖλεν ὁ Ὀδυσσεὺς, περιπλέων λοιπὸν τὰς χώρας τὰς Ἑλληνίδας, παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, Κλυταιμνήστραν, τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν, τὴν Διομήδους [14] τῷ υἱῷ Σθενέλου, [15] Μήδαν δὲ, τὴν Ἰδομενέως ὑπὸ [16] Λεύκου, ὃν καὶ ἀνεῖλε Λεῦκος, καὶ [17] Κλεισιθύραν τὴν θυγατέρα αὐτῆς, ἐν τῷ ναῷ [18] καταφυγούσας, καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως, καὶ δίκα πόλεις

EMENDATIONES.

1 Θύνας, pro θύνας, ex Bar. 2 Πέμψει Bar. πέμπει Seld. πέμψε editio Euripidis Canteriana; quem locum ex hoc emendandum puto. 3 Πιμπράναι, pro πυρῶσαι, ex ipso Euripide, πιμπρῆσαι MSS. uterque, quæ utique lectio non est prorsus rejicienda. 4 Ταράξω Seld. 5 Δήλιαι MSS. uterque. 6 Σκῦρός τε, pro Σκῦρός τι, ex Euripide. σκύμνος τε Bar. 7 Καφήρειοι Seld. 8 Σῶμα θάψουσι Bar. 9 Ita emendavi hunc locum ex Seld. καὶ ἐκπυρωθέντος γίνεται Bar. καὶ ἐκπυρωθέντι καὶ λεπτυνθέντι γίνεται Impress. 10 Παχυνθέντος, pro παχυνθέντι, ex utroque MSS. 11 Ita restitui hunc locum, ex fide utriusque MSS. quem in Impress. hoc modo corruptum offendi; ἀργὴς, ὃς διὰ τὴν πάνυ λεπτότητα. Et ἀργὴς quidem habent MSS. ipse vero ἀργὴς volui retinere, præ oculis habens Homericum istud, ——ἀργῆτι κεραυνῷ. 12 Οὐ λείπει δὲ τὸ reposui, pro οὐ λείπει τὸ, ex Seld. λείπει δὲ τὸ Bar. 13 Ita distinxi, cum prius scriptum esset, Ὀδυσσεὺς μὴ θέλων καὶ αὐτὸς συμπλεῦσαι ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὑπεκρίνετο εἶναι μωρός. 14 Τῷ υἱῷ Σθενέλου posui, pro Σθενέλῳ, consentiente Bar. nisi quod pro Σθενέλου, habeat Σθενελάου. Cæterum Ægialea, Diomedis uxor, à Cometâ Stheneli filio, corrupta dicitur; non autem ab ipso Sthenelo, quem Trojanæ expeditionis socium habuisse Diomedem, ex Homero constat. 15 Μήδαν posui, pro Μήδειαν, ex fide Bar. Meda enim, non Medea, dicta est Idomenei uxor, ut infra patebit V. MCCXX. ubi dicit Lycophron,

—— ——οὔτε συζύγου
Μήδας δάμαρτος ἠγεμωμένος φρένας.

16 Λεύκου posui, pro Λεύκωνος. Et Λεῦκος, pro Λεύκων, ex utroque MSS. Leucum enim, ingratum illum proditorem, qui Idomenei domum perdidit, infra vocavit Poeta, V. MCCXVIII,

Λεῦκος στρεβλοῦται, φύλαξ τῆς μοναρχίας.

17 Κλεισιθύραν posui, pro Κλεισιθύραν, eandem ob causam, V. MCCXXII. 18 Καταφυγούσας, pro καταφυγοῦσαν, ex Bar. & Scholiastes in plurali numero loqui videtur de Idomenei uxore, & filia; quarum utramque in Cereris templo occidit Leucus, ut postea patebit V. MCCXXIV.

Τὰς

Σίντης, ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνῃ.
[a] Τὸν δ', οἷα δύπτην κηρύλον, διὰ στενοῦ
Αὐλῶνος οἴσει κῦμα [b] γυμνίτην φάγρον,
Διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σπαιρόμενον.
Γυραῖσι δ' ἐν [c] πέτρῃσι τερσαίνων πτερὰ
Στάζοντα πόντῳ, δευτέραν ἅλμην σπάσει,
Βληθεὶς [d] ἀπ' ὄχθων τῷ [e] τελωνύχῳ δορί,
Ὧ νιν κολαστὴς δεινὸς [f] οὐτάσας Λατρεὺς,
Ἀναγκάσει [g] φάλλαισι κοινωνεῖν [h] δρόμου
[i] Κόκκυγα κομπάζοντα [k] μαψαύρας [l] στόμβους.

Noxius, vigili incumbens fraudi.
Illum sanè, velut urinatorem halcyonem, per angustum
Canalem auferet fluctus nudum phagrum,
Inter duos jactatum scopulos.
In Gyris autem saxis pennas siccans
Mari stillantes, alteram trahet salsuginem,
Tricuspide à scopulis hasta dejectus,
Qua illum vindex horrendus vulnerans Mercenarius,
Coget unà cum balænis currere
Cuculum jactantem vanas minas.

VARIANTES LECTIONES.

a Τόνδ' MSS. uterque, & idem in Scholiis retinent. b Γυμνῆτα φαγρὸν Seld. c Πέτραισι MSS. uterque. d Al. ἀφ'. e Τριωνύχῳ Seld. f Οὐτάσας Seld. g Al. φάλαισι. h Δρόμου Seld. i Κίκκυγα Bar. sed ad oram paginæ scripsit aliquis κόκκυγα. k Ματαύρας Seld. l Στόμβους MSS. uterque, eandemque lectionem in Scholiis retinent. σόβους al.

τῆς Κρήτης ἀποσπάσας, ἐτυράννησεν, καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰδομενέα τῇ Κρήτῃ καταίροντα ἐξήλασε. ταῦτα πάντα τῇ τοῦ Ναυπλίου γέγονε συσκευαῖς. Ὕστερον δὲ ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλλήνων ἄνοδον ἐπὶ τὴν πατρίδα, ἧψε φρυκτὸν περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, καὶ ὃν ἂν εἴπωμεν, Καφηρέα, νῦν δὲ Ξυλοφάγον καλούμενον, ὅπως προσπελάσαντες οἱ Ἕλληνες, ἐν τῷ δοκεῖν λιμένα εἶναι διαφθάρωσιν. Τὰ δὲ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐριπίδης ἐν δράματι Παλαμήδει φησίν,

[1] Ἐκάνετ', ἐκάνετε τὰν πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
Τὰν οὐδὲν ἀλγύνουσαν ἀηδόνα μουσᾶν.

Λαμπτῆρα ποδηγέτην σκότους] τὸν φρυκτὸν λέγει, ὃς κατῆξεν αὐτοὺς εἰς ᾅδην. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παραδοξολογία. [2] Τὸν δ' οἷα δύπτην.] τὸν δὲ γυμνίτην καὶ ὁπλίτην φάγρον, λέγει δὲ τὸν Λοκρὸν Αἴαντα, ἢ τὸν φάγρον γυμνίτην καὶ γυμνὸν κομίσει τὸ κῦμα διὰ τοῦ στενοῦ αὐλῶνος καὶ ἐπιμήκους πελάγους, ὥσπερ κολυμβῶντα ἄρρενα ἀλκυόνα, μεταξὺ τῶν δύο χοιράδων κινδυνευόμενον. ἐν δὲ Γυραίαις δὲ πέτραις σωθεὶς, καὶ ξηρὰ ποιῶν τὰ πτερὰ, διάβροχα ὄντα τῇ θαλάσσῃ, πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπὸ τῶν ὄχθων καὶ πετρῶν τῇ τριαίνῃ καὶ τῇ τρικυμίᾳ βληθεὶς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ συμπλευσεῖται ταῖς [3] φαλλαίναις, καὶ τοῖς λοιποῖς ἰχθύσιν. ὃν ὕστερον ἐκριφέντα ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἡ Θέτις θάπτει περὶ τὸν Τρέμοντα, χωρίον τῆς Δήλου. Κηρύλος.] ὁ ἄρσην ἀλκυών, παροξυτόνως διὰ τοῦ η, καὶ ἔστι Δωρικόν. Κείρυλος δὲ διὰ διφθόγγου καὶ προπαροξύτονον, Ἀττικῶν, ὥς φησιν Εὐφρόνιος. σὺ δὲ τὸ κηρύλος οὕτως γίνωσκε γράφειν ἡμᾶς τι, καὶ τοὺς Ἀττικοὺς, καὶ Δωριέας, τοὺς δὲ Αἰολέας διφθόγγῳ. ἐκεῖνοι γὰρ τὸ Πηλεὺς, καὶ Νηλεὺς, καὶ τὰ ὅμοια, Πείλευς, καὶ Νείλευς λέγουσι, καὶ διφθόγγῳ γράφουσιν, ὡς οἱ Δωριεῖς τὸ πλῆον, καὶ μῆον, καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τοῦ ἦτα γράφουσιν. Ἀλλὰ περὶ τῶν κηρύλων, καὶ ἃ φησὶν Ἀντίγονος λεκτέον· Γηράσαντας τοὺς ἄρσενας ἀλκυόνας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς, ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ γηράσαντες οἱ ἄρρενες τελευτῶσι. τὸ δὲ λῆρον, καὶ μυθικὸν τοῦ κήυκος ἱστορίας, καὶ τῶν ἀλκυόνων ἐῶ. Διπλῶν μεταξὺ χοιράδων.] Μυκόνου καὶ Τήνου, ἢ Ἄνδρου καὶ Τήνου, ἢ μεταξὺ δύο τινῶν χοιράδων περὶ τὰς Γυρὰς καλουμένας πέτρας. καὶ Ὅμηρος,

[4] Γυρῇσιν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσεν.

Ἡ δὲ Τῆνος, καὶ Μύκονος, νῆσοι εἰσὶ τῶν Κυκλάδων. Τὸν δὲ στενὸν τόπον, αὐλῶνα καλεῖ. Γυραῖαι δὲ κυρίως ἐλέγοντο αἱ πέτραι, ἐν αἷς ὁ Αἴας ἀπώλετο. Τελωνύχῳ δορί.] τῇ τριαίνῃ. [5] Κολαστής.] ὁ Ποσειδῶν, ἤτοι ἡ θάλασσα, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κολάζων καὶ τιμωρῶν καὶ σείων τὴν γῆν. Λατρεύς.] ὅτι τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσεν ὁ Ποσειδῶν ἐπὶ τῆς Τροίας οἰκοδομήσει, * καὶ Ἡσίοδος ἐκ τῆς Ἡρωϊκῆς γενεαλογίας, *

Ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος
Ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων, καὶ Ἀπόλλων,

μυθικῶς. Κόκκυγα.] κόκκυξ, ὄρνεον δειλὸν, ὅμοιον ἱέρακι. ἔστι δὲ λάλον, ὃ διὰ δειλίαν οὐ συναυλίζεται τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. ἔστι δὲ καὶ δίσφωνον, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κούκουλος καλεῖται. ἢ οὖν διὰ τὸ μόνιον, τὸν Αἴαντα παρείκασε κόκκυγι, ἢ διὰ τὸ φλύαρον· φησὶ γὰρ Ὅμηρος,

Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.

ἢ διὰ τὸ μάτην φθέγγεσθαι, καὶ γὰρ θορυβητικὸν καὶ φλύαρον τὸ ὄρνεον. Στόμβους.] λοιδορίας. ἐγὼ δὲ στόμβους φημὶ, τοὺς διὰ στόματος ὕθλους, χλεύας, καὶ στωμυλίας.

EMENDATIONES.

1 Ἐκάνετ', ἐκτάνετε τὸν πάνσοφον Bar. ἐκάνετ', ἐκάνετε τὰ πάνσοφα Seld. 2 Τὸν δ', οἷα δύπτην, pro τὸν δ' οἱ ἀδύπτην. 3 Φαλλαίναις Seld. φαλαίναις Bar. φαλλίναις Impress. 4 Ita restituo versum hunc, ex Homeri Odyssea. Γυρῇσι μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπίλασεν Bar. ἐπίλασσε Seld. ἐπίλασεν Impress. 5 Hoc modo legendum arbitror hunc locum, auctoritate fretus utriusque MSS. κολαστὴς γὰρ ὁ Ποσειδῶν &c. Impress.
* Ex Seld.

Ψυχρὸν δ' [a] ἐπ' ἀκταῖς ἐκβεβρασμένον νέκυν
Δελφῖνος ἀκτὶς [b] Σειρία [c] καταυανεῖ.
Τάριχον ἐν μνίοις δὲ, καὶ [d] βρύοις σαθρὸν
Κρύψει κατοικτίσασα [e] Νησαίας κάσις,
Δίσκου μεγίστου τάρροθος Κυναιθέως.
Τύμβος δὲ γείτων ὄρτυγος πτερουμένης
Τρέμων, φυλάξει ῥόχθον Αἰγαίας ἁλός.
Τὴν [f] Κασνίαν δὲ, καὶ Μελιναίαν θεὸν

Tum frigidum ad litus expulſum cadaver
Delphini radius arefaciet Sirii.
Salſamentum demum putridum in algis, & muſco
Sepeliet Neſææ Soror miſerta,
Lapidis maximi adjutrix Cynæthei.
Sepulcrum verò vicinum alatæ Coturnici
Tremens, cavebit Ægæi maris ſtrepitum.
Caſtniam autem, & Melinæam Deam

VARIANTES LECTIONES.

a Επ' αὐταῖς, Bar. b Σειρὶν MSS. uterque, & alii. c Καταυανεῖ Bar. cum editt. vulgg. at Seld. & alii nonnulli malint καθαυανεῖ. ſiquidem αὔω ſicco aſperum eſt, ut nos docuit Biſetus in Ariſtoph. Ranas, Act. 4. Sc. 2. quem videſis. Huic tamen contradicit Tzetzes. d Βρύοις Seld. e Νησαίας Seld. f Al. Κασσνίαν. al. Κασναίαν.

Νέκυν δελφῖνος.] τὸν νεκρὸν τοῦ Αἴαντος, διὰ τὸ ἐκβρασθῆναι εἰς γῆν, ὁ γὰρ δελφὶς γνοὺς αὐτὸν τελευτῶντα, εἰς γῆν ἐξήνεγκεν, ὡς ὁ Οππιανὸς λέγει. Ακτὶς Σειρία.] ἡ σειρία, ἡ ἡλιακὴ, ἢ τοῦ ἡλίου, καταχρηστικῶς. Σείριος γὰρ [1] κυρίως ἀστήρ ἐστιν εἷς ὑπὸ τὸ γένειον κείμενος τοῦ ἀστρῴου κυνὸς, ὃν οἱ ἰδιῶται τοῦ ὅλου κυνὸς ὄνομα, κυνάστρον προσαγορεύουσι. περὶ δὲ τοῦ Σειρίου τούτου ἀστέρος, ἐν τοῖς Φαινομένοις Ἄρατος λέγει,

Ὀξέα σειριάει [2] (λάμπει, ἢ ξηραίνει) καί μιν καλέουσ' ἄνθρωποι
Σείριον. ——————

Καταυανεῖ.] καὶ καθαυανεῖ. * καταυανεῖ, ξηρανεῖ, * αὔω γὰρ, τὸ ξηραίνω, ψιλοῦται. καθαυανεῖ δὲ, ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ, αὔω γὰρ, τὸ λάμπω, δασύνεται, ὅθεν καὶ φαύω λέγομεν. τὸ δὲ καθαυανεῖ, ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ. τὸ σχῆμα χαριεντισμὸς, καὶ ἀστεϊσμὸς λέγεται, τὸ γὰρ εἰπεῖν λαμπρυνεῖ τὸν νεκρὸν, χαρίεν ἐστιν * ὁ γὰρ ἥλιος ξηραίνει, οὐχὶ λαμπρύνει καὶ τὸ ξηραινόμενον πανταχοῦ μελαίνεται, διὰ τοῦτο λέγεται χαριεντισμὸς τὸ σχῆμα. * Η δὲ ἔννοια τοιαύτη· Τὸν δὲ Αἴαντα ἐκβεβρασμένον τῆς θαλάσσης ὁ ἥλιος ξηρανεῖ, ὡς σῶμα δελφῖνος. λείπει δὲ τὸ ὡς, ὡς τεταριχευμένον δὲ καὶ σαπρὸν καταχρύψει οἰκτίσασα ἡ Νησαίας κάσις, ἤτοι ἡ Θέτις, ἡ βοηθὸς τοῦ μεγίστου δίσκου, ἤτοι Διός. βοηθὸς γὰρ τοῦ Διὸς ἡ Θέτις, ὡς καὶ Ομηρος,

Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν.

Μνίον.] τὸ κεκολλημένον ἐν θαλασσίαις πέτραις, ἢ ἰλυῶδες, ἢ βοτανῶδες. Βρύον δὲ, τὸ ἐκκοπὲν, καὶ πλέον ἐν ὕδασι. Σαθρὸν.] νῦν τὸ σεσηπμένον. κυρίως γὰρ σαθρὸς, ὁ ἀσθενὴς, καὶ καὶ σεσηπμένα τὰ ἄρθρα ἔχων. Νησαίας κάσις.] ἡ Νησαία μία τῶν Νηρηΐδων, θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωρίδος, τῆς Ωκεανοῦ θυγατρός. Κάσις δὲ Νησαίας, νῦν ἡ Θέτις· ἐκ τοῦ ὑπηρετουμένου δὲ νοεῖται, φησὶ γὰρ, Δίσκου μεγίστου τάρροθος· οὐκ ἄλλη δὲ τῶν Νηρηΐδων τοῦ δίσκου, ἤτοι τοῦ λίθου, δηλονότι τοῦ Διὸς, γέγονε βοηθὸς, ἀλλὰ μόνη ἡ Θέτις. Δίσκον δὲ τὸν Δία λέγει, διὰ τὸν λίθον, τὸν ἀντὶ Διὸς ὑπὸ Ῥέας σπαργανωθέντα, καὶ ὑπὸ Κρόνου καταποθέντα, ὡς φησὶν Ησίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ, τὴν Ορφέως ὑποκλέψας καὶ παραφθείρας Θεογονίαν. ταῦτα δὲ ὅ, τι λίθος, καὶ ἡ κατάποσις, ἀλληγορίας γενναίας ἔχονται· καὶ ἡ τοῦ Διὸς βοήθεια, ἡ παρὰ τῆς Θέτιδος,

Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

ὁ δὲ Λυκόφρων μυθικῶς πάντα γράφει. Κυναιθέως.] ὁ Ζεὺς ἐν Αρκαδίᾳ τιμᾶται, ἀγρευτικοὶ γὰρ, καὶ κυνηγετικοὶ οἱ Αρκάδες, καὶ ἐν ταῖς κυνηλασίαις, καὶ [3] θύουσι τῶν κυνῶν ἐτίμων αὐτόν. Τάρροθος δὲ, βοηθὸς ἡ Θέτις τοῦ Διός. Τύμβος γὰρ γείτων.] ἡ Λητοῦς ἀδελφὴ Αστερία φεύγουσα τὴν τοῦ Διὸς μίξιν, μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα, καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γέγονε νῆσος, ἥτις ἀπ' αὐτῆς Ορτυγία, καὶ Αστερία ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ τοῦ Διὸς συγγενομένου Λητοῖ, καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγκυον, ἔμελλε γεννῆσαι Αρτεμιν, καὶ Απόλλωνα. ζήλῳ δὲ Ηρας μήτε ἐν γῇ, μήτε ἐν θαλάσσῃ [4] ὑποδεχομένης τῆς Λητοῦς πρὸς ἀποτεξιν, κελεύει τῷ Ποσειδῶνι Ζεὺς, καὶ ἀνέδωκε ταύτην τὴν νῆσον, τὴν Ορτυγίαν, καὶ Αστερίαν λεγομένην, πρότερον κρυπτομένην τοῖς κύμασι, [5] ἔτι δὲ ὑποτρέμουσαν τῷ φόβῳ, καὶ ἐκ τοῦ φανῆναι αὐτὴν, Δῆλον ὠνόμασεν. ἐκεῖ οὖν ἐλθοῦσα ἡ Λητὼ, καὶ δάφνης, καὶ φοίνικος πρότερον ἐκεῖ φανέντων ἀψαμένη, τὴν Αρτεμιν γεννᾷ, ἡ δὲ ταύτην μαιεύει, καὶ τίκτει τὸν Απόλλωνα. καὶ Αρτεμις μὲν τὴν Δῆλον κατέσχεν, Απόλλων δὲ εἰς Λυκίαν κατῆλθεν. Ορτυγα γοῦν πτερουμένην τὴν Δῆλον εἶπε, διὰ ἃ εἴπομεν περὶ τῆς Αστερίας. Γείτων δέ ἐστιν [6] ἡ Μύκων, νῆσος τῆς Δήλου, ἔνθα Αἴας τέθαπται. Τρέμων δὲ.] ὀνοματικῶς οὕτω καλεῖ χωρίον παρὰ τῇ Δήλῳ, ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται. εἰκότως δὲ οὕτως κέκληται, διὰ τὸ σείεσθαι πάλαι τὴν Δῆλον. Η γὰρ ἔννοια τοιαύτη· Ο γὰρ Τρέμων, ὄνομα χωρίου, ὁ τύμβος δηλονότι τοῦ Αἴαντος, ὁ γείτων τῆς Ορτυγος τῆς πτερουμένης, ἤτοι τῆς Δήλου, φυλάξει τὸν ῥόχθον καὶ ἦχον τῆς Αἰγαίας ἁλὸς, τουτέστιν, ἀποθανὼν ὁ Αἴας, οὐκ ἔτι κλυδωνισθήσεται. καὶ τοῦτο χαριεντισμός ἐστιν, ἐν τῷ Τρέμοντι γὰρ, χωρίῳ Δήλου, ὁ Αἴας Λοκρὸς κεῖται, πλησίον Τήνου καὶ Μύκονος, αἵτινες νῆσοι περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος κεῖνται. Αἰγαῖον γὰρ λέγεται, ὅτι δίκην αἰγὸς κυματοῦται. Κασνίαν.] τὴν Αφροδίτην, τὴν μοιχάν. Κασνίαν δὲ, τὴν ἀδελφοποιόν, τοὺς γὰρ ξένους ἀδελφοὺς, καὶ φίλους, τὰ ἐρωτικὰ ποιοῦσιν. οἱ γὰρ ἐρῶντες [7] φωραθέντες λέγουσιν, ἀδελφός μου, ἢ συγγενής ἐστιν. Μελιναίαν δὲ, τὴν αὐτὴν, διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας.

EMENDATIONES.

1 Σείριος δὲ κυρίως, pro σείριος δὲ κύων. ex fide utriuſque MSS. 2 Hæc uncis incluſi, quod ad Arati verſum non pertineant; in MSS. vero utroque deſunt. * Ex utroque MSS. * Hæc interſerui ex Seld. 3 Θηρεύοντες Bar. 4 Υποδεχομένης τῆς Λητοῦς repoſui, pro ὑποδεχομένη τῇ Λητοῖ, ex Phavorino. Quinetiam Λητοῦς habet Bar. 5 Ita legendum opinor, ἔτι δὲ καὶ ὑποτρέμουσαν τῷ φόβῳ, pro ἐκ δὲ τοῦ φανῆναι Impreſſ. ἔτι δὲ καὶ τρέμουσαν. καὶ ἐκ τοῦ φανῆναι Phavorin. 6 Legendum ἡ Μύκων, non Μύκον. nam antea dixit Scholiaſtes Ajacem in Mycone inſula jacuiſſe. 7 Φωραθέντες, pro φωραθῆναι, ex fide utriuſque MSS.

Λυπρεὶς

Λυπρὸς παρ' ᾅδην δεννάσει κακορρόθων,	Tristis apud inferos vituperabit convicians,
Ἡ μὲν παλεύσει δυσλύτοις οἴστρου βρόχοις,	Quæ illum inexplicitis captabit œstri laqueis,
Ἔρωτας, οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' [a] Ἐρινύων	Amores, nec amores, sed Furiarum
Πικρῶν [b] ἀποψήλασα κηρυλκὸν [c] πάγην,	Acerbas intendens damnosas pedicas.
Ἅπασι δ' ἄλγη δέξεται κωκυμάτων,	Omnis porrò dolores excipiet luctuum,
Ὅσην Ἄραιθος ἐντὸς, ἠδὲ δύσβατοι	Quamcunque Aræthus, atque inviæ
[d] Λειβήθριαι σφίγγουσι Δωτίου πύλαι.	Libethriæ Dotii cohibent portæ:
Οἷς ἐμὸς ἔσται κ' Ἀχερουσίαν πάρα	Quibus etiam juxta litus Acherusium
Ῥηγμῖνα δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος.	Meæ lugebuntur diu nuptiæ.
Πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται	In visceribus etenim balænarum sepelietur
Βρωθεὶς [e] πολυστοίχοισι καμπέων γνάθοις	Multifidis devoratus maxillis
Νήριθμος ἐσμός· [f] οἱ δ' [g] ἐπὶ ξένης ξένοι,	Infinitus numerus: alii peregrè peregrini
[h] Παῶν ἔρημοι, δεξιώσονται τάφοις.	Cognatis orbi intrabunt sepulcra.

VARIANTES LECTIONES.

a Ἐρινύων al. b Ἀποψήλασα Seld. c Al. Πάγην. d Λιβήθριαι al. Et Seld. habet ο eadem manu τῷ ι superscriptam. e Al. πολυστοίχοισι. f Al. οἱ δ'. g Ἐπὶ ξένοις ξένοι MSS uterque. h Παῶν Bar.

Λυπρὸς παρ' ᾅδην.] ὁ λυπηρὸς παρὰ τῷ ᾅδῃ δεννάσει καὶ ὑβρίσει. καὶ τοῦτο χαριεντισμός ἐστι τὸ ῥῆμα. Ἡ μὲν παλεύσει.] ἥτις Ἀφροδίτη, ἤγουν αὐτὸς ὁ ἔρως, μὲν καὶ αὐτὸν ἀγρεύσει ἐν βρόχοις καὶ δικτύοις τοῦ οἴστρου, ἤτοι τῆς [1] ἀκολασίας, ὑφ' ἧς, ὡς ἐλέγομεν, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς τῇ Κασσάνδρᾳ ἐμίγη. Οἶστρος δὲ, ζωΰφιον ἐστὶ σμικρότατον, ὃ ἐγγινόμενον τῇ μασχάλῃ τῶν βοῶν, ἢ τοῖς ὠσὶν, ἐκμαίνει αὐτοὺς, καὶ ἄγει κατὰ κρημνῶν, καὶ θαλάσσης, καὶ πυρὸς, εἰ τύχοι. καὶ τοῖς ἰχθύσι δὲ οἶστρος γινόμενος, ἐξωθεῖ τούτους ἐκ τῶν ὑδάτων ἐπὶ τὴν γῆν. Ἐρινύων.] αἱ Ἐρινύες, μυθικῶς τρεῖς εἰσι δαίμονες τιμωρητικοὶ, ὧν τὰ ὀνόματα, Τισιφόνη, Μέγαιρα, Ἀληκτώ. καὶ κατὰ μὲν Ἡσίοδον, καὶ λοιποὺς, ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου ἐγένοντο. κατὰ δὲ Αἰσχύλον, Ἐρινύες Νυκτὸς αἰωνίας τέκνα. καὶ Ἐπιμενίδης ἐκ Κρόνου, ὡς Ἡσίοδος, ταύτας φησὶ γενέσθαι, λέγων,

Ἐκ τοῦ καλλίκομος γένετο χρυσῆ Ἀφροδίτη,
Μοῖραί τ' ἀθάνατοι, καὶ Ἐρινύες αἰολόδωροι.

Ἀλληγορικῶς δὲ Ἐρινύες, αἱ τιμωρητικαὶ δυνάμεις, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ, ἤτοι γῇ, ναίειν, ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν. Τισιφόνη δὲ, παρὰ τὸ τίειν τοὺς φονέας. Μέγαιρα, παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ φθονεῖν τοῖς κακοῖς. Ἀληκτὼ δὲ, παρὰ τὸ μὴ λήγειν τῆς τιμωρίας τοὺς τοιούτους. Κρόνου δὲ καὶ Νυκτὸς παῖδες, διὰ τὸ ἀφανὲς, καὶ ἀοράτως τὰς ἐκδικητικὰς ταύτας δυνάμεις [2] ἐπέρχεσθαι. Ἅπασα δ' ἄλγη.] συνοπτικῶς φησὶν, ὅτι πᾶσα ἡ Ἑλλὰς στενάξει διὰ τὴν ἐμὴν βίαν, τῇ ἐν γάμοις. [3] πολὺ γὰρ πλῆθος Ἑλλήνων, τὸ μὲν ναυαγῆσαν, βρωθήσεται κήτεσι θαλασσίοις· οἱ δὲ τοῖς ἀνέμοις εἰς ξένην γῆν ἐξωσθέντες, ἐκεῖ θανοῦνται. Ἄραιθος.] ποταμὸς Ἠπείρου, οὗ καὶ Καλλίμαχος μέμνηται, λέγων οὕτως,

[4] Αἱ δὲ βαθυκρήμνοιο παρ' ἀγκύλον ἴχνος Ἀραίθου.

Λειβήθρα.] πόλις Μακεδονίας, ὅθεν ἦν Ὀρφεὺς, ὅς φησι,

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη [5] Λειβηθριὰς ἔννεπε Μοῦσα.

Δώτιον.] ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, σύνεγγυς Λειβήθροις. Πύλας δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς στενὸν λήγει τὸ Δώτιον, καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν. Λέγει δὲ, ὅτι ὅσην γῆν ἔχουσιν ἐν τῷ μέσῳ ὁ Ἄραιθος ποταμὸς, καὶ τὸ Δώτιον ἀκρωτήριον, ([6] ἔχουσι δὲ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, καθὸ τὸ μὲν Δώτιον ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ Ἄραιθος ἐν Ἠπείρῳ, σχεδὸν δὲ τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος οὗτοι οἱ τόποι εἰσὶν, ὥσπερ εἴ τις ἄκρα τῆς Θρᾴκης εἴποι τὸ Βυζάντιον, καὶ τὴν Αἶνον) οὗτοι οἱ τόποι θρηνήσουσι διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους. Οἷς ἐμός.] οἷστισιν ἀνθρώποις καὶ ἄχρι ᾅδου θρῆνος ἔσται διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους. Ἀχερουσία δὲ, λίμνη ἐστὶν Ἡρακλείας τοῦ Πόντου, ὡς καὶ ποταμὸς Ἀχέρων, ὃς νῦν καλεῖται [7] Σωναύτης. μυθικῶς δὲ Ἀχερουσία, καὶ Ἀχέρων, λίμνη, καὶ ποταμὸς ᾅδου, παρὰ τὸ ἄχη καὶ [8] θλίψεις ἔχειν τὰς τῶν τεθνηκότων συγχύσεις. [9] Πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι καμπέων καὶ κητῶν τυμβευθήσεται νήριθμος καὶ ἀμέτρητος ἐσμὸς, βρωθεὶς ἐν πολυστοίχοισι "καμπέων" γνάθοις, ἀντὶ τοῦ καταβρωθήσεται ὑπὸ τῶν θαλασσίων θηρῶν, κάμπαι γὰρ, τὰ κήτη.

EMENDATIONES.

1 Ἀκολασίας, pro ἀκρασίας, ex Bar. 2 Ἐπέρχεσθαι, pro ἀπέρχεσθαι, ex fide utriusque MSS. Vult enim Furias non visas homines invadere. 3 Πολὺ γὰρ πλῆθος, pro πολὺ δὲ πλῆθος, ex fide utriusque MSS. sensu id exigente. 4 Ita restitui hunc Callimachi versum. Αἱ δὲ βαθυκρήμνοιο &c. Impress. Αἱ δὲ βαθυκρήμνοιο Seld. Αἱ δ' ἐβαθυκρήμνοιο Bar. 5 Λειβηθρίας Bar. 6 Parenthesin heic posui, ut sensus fieret manifestus, qui antea paulo obscurior fuit. 7 Σωναύτης, pro Σοωναύτης, ex Phavorino. 8 Malui θλίψεις cum Phavorino, & utroque MSS. quam λύπας cum Impress. 9 Ita emendavi hunc locum, ex utroque MSS. quem Impressæ editt. corrupte, hoc modo proferebant. πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι καμπίων καὶ κητῶν τυμβευθήσεται νήριθμος.] καὶ ἀμέτρητος ἐσμὸς βρωθεὶς &c.

Τὴν

Τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος [a] Βισαλτία,
[b] Ἀψυνθίων ἄγχουρος, ἠδὲ Βιστόνων,
Κουρότροφον πάγουρον [c] Ἠδωνῶν πέλας
Κρύψει, [d] πρὶν ἢ [e] Τυμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας,
[f] Τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν,
Ὅμηρον ὅς μιν θῆκε τετρήνας λύχνοις,
Ὅτ' [g] εἰς νόθον τρήρωνος [h] ηὐνάσθη λέχος.
Τρισσοὺς δὲ [i] ταρχύσουσι [k] Κερκάφου [l] νάπαι

Unum quidem Eon Strymonis Bisaltica,
Absinthiis, & Bistonibus contermina,
Nutricium phagrum prope Edonos
Abscondet, antequam Tymphrestum spectaverit collem;
Patri maximè omnium invisum,
Qui eum perforatis lucernis excæcavit,
Quando in adulterino Columbæ cubuerat lecto.
Tres verò sepelient Cercaphi saltus

VARIANTES LECTIONES

a Βισαλτία Seld. aliique. Βισαλγία Bar. Βισαλτία al. b Ἀψυρθίων Bar. Ἀψυνθίων al. c Ἠδωνῶν Seld. quod habuisse videtur etiam Bar. Sed ō illud emendator aliquis in ω mutavit. d Al. πρὶν ἤ. e Al. Τυμφρηστόν. f Τὸν πρὶν πλεῖστον Seld. g Al. ἐς. h Ηὐνάσθη Bar. ἠυνάσθη al. i Ταρχεύσουσι Bar. Ταρχύσουσι al. k Κικάφου Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. l Νάπας Seld.

Τὸν μὲν γὰρ Ἠιών.] τὸν μὲν γὰρ κουρότροφον πάγουρον, λέγει δὲ τὸν Φοίνικα, τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον, καὶ μισηθέντα ἀπὸ τῶν βροτῶν, ὅστις ὁ πατὴρ μὲν καὶ αὐτὸν ἔθηκεν ὅμηρον καὶ τυφλὸν, ὁπότε ηὐνάσθη εἰς τὸ νόθον λέχος τῆς τρήρωνος, ἤτοι ὅτε ἐμίγη τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ, [1] τοῦτον κρύψει ἡ Ἠιὼν, ἡ ἡ Χρυσόπολις, ἡ Ἀμφίπολις, πόλις τοῦ Στρυμόνος, [2] ἡ Βισαλτία καὶ Θρακική, ἡ ἄγχουρος καὶ γείτων τῶν Ἀψυνθίων, καὶ Βιστόνων, οἵτινες εἰσὶν ἔθνη Θρακικά, πέλας Ἠδωνῶν, καὶ τῶν Μακεδόνων. κρύψει δὲ πρὸ τοῦ αὐγάσαι καὶ ἰδεῖν τὸ Τυμφρηστὸν λέπας καὶ ἀκρωτήριον. Ἠιών.] πόλις Θρᾴκης ἐπὶ Στρυμόνι, ἔνθα τὸν Φοίνικα τελευτήσαντα ἔθαψεν ὁ Νεοπτόλεμος, ἡνίκα ἔπλει ἐπὶ τὴν πατρίδα. περὶ δὲ τὴν Ἠιόνα ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς Μήδους ἐνίκησαν, καὶ ἔστησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους, καὶ ἐπέγραψαν,

Ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ἠιόνι Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοὰς,
Λιμόν τ' αἴθωνα, κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα,
Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

τούτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ μέμνηται. Στρυμόνος.] Στρυμὼν, ποταμὸς Θρᾴκης· Βισάλται δὲ, καὶ Ἀψύνθιοι, καὶ Βιστόνες, ἔθνη Θρᾳκῶν. ὅθεν Ἀπολλώνιος περὶ Ὀρφέως λέγει,

[3] Βιστονίῃ φόρμιγγι κηλῆς [4] ἐξόχον ἀοιδῆς.

Βίστονες δὲ, ἀπὸ υἱοῦ Ἄρεος Βίστονος, ἢ υἱοῦ Τερψιχόρης. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἠδωνοί, ἔθνος Θρᾴκης. Πάγουρον.] διὰ τὸ γηραιὸν, καὶ σκληρόδερμον, τὸν Φοίνικα λέγει. Κουρότροφον δὲ, ὅτι παῖδα ὄντα Ἀχιλλέα ἀνέτρεφε. κουρότροφον δὲ εἶπε πάγουρον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πεντοτρόφου παγούρου. ἔστι δὲ πάγουρος μικρὸς, ὃς τὴν θαλασσίαν πίνναν τρέφει, καθά φησιν ὁ Ὀππιανός. Ἠδωνοί, καὶ Ἤδωνες, Θρᾳκῶν ἔθνη. [5] ἀλλ' οἱ μὲν Ἤδωνες τὴν παραθαλασσίαν οἰκοῦσιν, Ἠδωνοὶ δὲ τὴν μεσογαίαν. Τυμφρηστός.] πόλις, καὶ ὄρος Τραχῖνος, ἀπὸ τοῦ Τυμφρηστοῦ τινὸς βασιλέως, ἢ Τυμφραίου, υἱοῦ Ἡρακλέος. λέγεται δὲ τὸ ὄρος ἀρσενικῶς, ἡ δὲ πόλις θηλυκῶς· ὡς Εὐφορίων, [6] Βουκολέων Τρυχινίδα Τυμφρηστοῖο αἶπος. Τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν.] Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος, ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλεοβούλης ἱκεσίαις, μιγεὶς τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ Κλυτίᾳ, ἢ Φθίᾳ κατά τινας, ἐτυφλώθη παρ' αὐτοῦ. φυγὼν δὲ ὁ Φοῖνιξ, ἦλθε πρὸς Πηλέα, καὶ ὃς ἀπαγαγὼν αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα, ἐποίησεν ὑγιῆ γενέσθαι ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυθικά, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Μιχθέντα τῇ παλλακῇ γνοὺς αὐτὸν ὁ πατὴρ, κατηράσατο μὴ τεκεῖν παῖδας, οὓς καὶ ὀφθαλμοὺς λέγει. ὁ δὲ φυγὼν, ἦλθε πρὸς τὸν Πηλέα, καὶ ὃς ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ ἄντρον τοῦ Χείρωνος, ἔδειξεν αὐτῷ τὸν Ἀχιλλέα ἐκεῖ παιδευόμενον, καὶ παρέδωκεν αὐτὸν αὐτῷ, εἰπὼν, Ἰδὲ καὶ παῖς σου, ἄγαγε σὺν αὐτὸν τοῦ λοιποῦ, καὶ παῖδα ὥσπερ χρὴ πατέρα φίλον ἀνάγειν υἱόν. καὶ τούτου χάριν ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἀπεκόμισεν ὁ Πηλεὺς αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα, καὶ ὃς ἐποίησεν αὐτὸν πάλιν βλέπειν. [7] καὶ ὁ Ὀππιανὸς δὲ τὰ τέκνα φάεος φίλτερα καὶ βιότοιο λέγει. Ὅτι δὲ συμβολικῶς χρὴ νοεῖν τὴν τύφλωσιν τοῦ Φοίνικος, διὰ τὸ ἄπαιδα γενέσθαι, καὶ οὐχ, ὡς οἱ πολλοί φασι, πραγματικῶς, καὶ Ὅμηρος φησὶν ἐμοὶ συνᾴδων, ὡς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος λέγων πρὸς Ἀχιλλέα,

[8] Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Φεύγων νείκεα πατρὸς, Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
Ὅς μοι παλλακίδος περὶ χώσατο καλλικόμοιο,
Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
Μητέρ' ἐμήν, ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα·
Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα. πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀϊσθεὶς,
Πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινῦς,
Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέζεσθαι φίλον υἱὸν
Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα. θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
Ζεύς τε καταχθόνιος, καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.

Καίτοι τοῦτόν φησιν,

——Ἀλλά σε παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ποιεύμην, [9] ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.

Τρισσοὺς δέ.] τοὺς δὲ τρεῖς καύηκας καὶ λάρους, ἤτοι γηραιοὺς, ἤτοι Κάλχαντα, Ἰδομενέα, καὶ Σθένελον, ταρχύσουσι καὶ

EMENDATIONES.

1 Sic legendum arbitror hunc locum; Eon enim, Amphipolis, & Chrysopolis diversa sunt ejusdem urbis nomina. Τοῦτον κρύψει ἡ Ἠιὼν ἡ χρυσόπολις ἡ ἀμφίπολις πόλις τοῦ Στρυμόνος Impress. Τοῦτον κρύψει ἡ Ἠιὼν πόλις τοῦ Στρυμόνος MSS. uterque. 2 Ἡ Βισαλτία καὶ Θρακικὴ Bar. ἡ Βισαλτία καὶ Θρακικὴ Seld. ἡ Βισαλτία κ. Θρακικὴ Impress. 3 Βιστονίῃ substitui, pro Βιστονίη. 4 Ἐξόχον Bar. 5 Ita lego cum Seld. ἀλλ' οἱ μὲν Ἤδωνες παρὰ θάλασσαν οἰκοῦσι Bar. περὶ θάλασσαν Seld. 6 Βουκολέων Τρηχινίδα Τυμφρηστοῖο αἶπος Bar. Codex Seld. cum Impressis consentit, nisi quod pro Τρυχινίδα, quod corruptum videtur, habeat Τρηχινίδα, & illi priori ι superscriptam υ. 7 Καὶ ὁ Ὀππιανὸς δὲ φησὶ, τὰ τέκνα &c. Impress. Ego illud φησί, ut prorsus inutile, delevi, secutus Phavorinum, & utrumque MSS. 8 Ita restitui, & in ordinem digessi hos versus, ex nona Iliade, qui in Codicibus MSS. Impressisque, variis modis erant corrupti. 9 Ita emendavi ex eadem Iliade, cum prius fuit scriptum esset, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.

Θάψουσιν

Καύνηκας, οὐκ [a] ἄπωθεν [b] Ἀλέντα ποτοῦ. — Laros, non procul ab Alente fluvio.

Τὸν μὲν, Μολοσσοῦ, [c] Κυπέως, Κοίτου κύκνον, — Primum quidem, Molossi, Cypei, Cubicularis Cygnum,

Συὸς παραπλαγχθέντα θηλείας [d] τόκων, — Suis feminæ qui aberraverit à partubus,

Ὅτ' εἰς ὀλύνθων δῆριν ἑλκύσας σοφὴν — Cum in grossorum certamen callidum trahendo

Τὸν [e] ἀντίμιλλον, αὐτὸς ἐκ μαντευμάτων — Æmulum, ipse lapsus fatalem

[f] Σφαλεὶς ἰαύσει τὸν μεμορμένον πότμον. — Ex vaticiniis dormiet somnum.

Τὸν δ' αὖ, τέταρτον [g] ἐγγόνων Ἐρεχθέως, — Alterum, nepotum Erechthei quartum,

VARIANTES LECTIONES.

a Ἄπωθεν Bar. aliique. ἄπωθεν Sold. sed isti ω habet ο superscriptam. b Ἀλέντα al. c Κυπέως Bar. d Τόκων Bar. τόκους Sold. e Ἀντίμιλλον Sold. f Al. σφαγεὶς. g Ἐγγόνων Sold.

θάψουσιν αἱ νάπαι καὶ οἱ συνδενδροι τόποι τοῦ Κερκάφου. ὁ δὲ Κέρκαφος, ὄρος Κολοφῶνός ἐστιν, οὐκ ἄποθεν δὲ καὶ οὐ μακρόθεν, ἀλλὰ δηλονότι πλησίον τῶν ποταμῶν καὶ ὑδάτων τοῦ Ἀλέντος, ποταμοῦ Κολοφῶνος. Ἀλέντα δὲ, καὶ ἐκ Ἀλέντος, Δωρικῶς εἶπε. Καύνηκας δὲ αὐτὸς ὀνόμασε, [1] διὰ τὸ ἐκ γήρως λευκὸς εἶναι, ὡς οἱ λάροι, [2] καύηξ δὲ, ὁ λάρος, κατὰ Αἰνιᾶνας, ὥς φησι καὶ Ἱππώναξ, [3] Κίκων δ' ὁ ποικίλος ἄμμορος καύηξ. Ἄπωθεν.] τὸ πω μακρὸν γράφε. οὕτω δὲ ἀγνοοῦντες τὸ μικρὸν μέγα τοῦτο γράφουσι. σὺ δὲ γίνωσκε, ὅτι τὸ δασὺ ἐκλείπειν δύναται, ὅτε βούλεται ὁ στιχιστὴς, ἴσως τοῖς δειλοῖς, ὡς καὶ περὶ ὧν ἔφην σοι, εἰς παράδειγμα [4] παραγαγὼν τὸ,

Τρεῖς δ' ἐξέγνωσαν, ἐπεὶ ἴδον αἴθλον ὄφιν.

εἰ δὲ μεῖζον τοῦτον νομίζεις, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ [5] τοῦ Μιμνοῦ, τοῦ ζωγράφου, χωλῶν ἰάμβων Ἱππωνακτείων στίχων,

[6] Μιμνῆ κακομήχανε, μηκέτι γράψῃς

Ὄφιν τριήρευς ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ,

Ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·

Αὕτη γὰρ, αὕτη συμφορή τε, καὶ κληδὼν,

Νίκη τε, καὶ στέφανον τῷ κυβερνήτῃ,

Ἦν αὐτὸν ὄφις τ' ἀντικνήμιον δάκῃ.

ἰδοὺ ὄφις, τὸ ο μικρόν ἐστιν ἐκλαθὲν ὑπὸ τοῦ φ δασέος ὄντος, ὡς καὶ ἕτερα μυρία εὑρήσεις σκοπῶν. οὕτω καὶ τὸ ἄποθεν μικρὸν ὂν, μακρὸν λογίζεται τῇ τοῦ θ ἐπικλάσει. οἱ δὲ τῶν μέτρων ἀμαθεῖς μέγα τοῦτο γράφουσι, καὶ οὐδὲ ἴσασιν ὅθεν μέγα ἐστίν. σὺ δὲ εἰ μέγα τοῦτο γράφεις, κἂν λέγε, ὅτι ἐπικλάσει Ἀττικῇ μέγα τοῦτο γράφω, ὡς τὸ [7] δύτης, πύτης, καὶ τὰ ὅμοια. Τὸν μὲν Μολοσσοῦ.] [8] εἰπὼν τρεῖς ἄνω, νῦν λέγει ἕνα ἕκαστον, καὶ πρῶτον τὸν Κάλχαντα. Μολοσσοῦ, Κυπέως, καὶ Κοίτου, ἐπίθετα Ἀπόλλωνος. Μολοσσοῦ μὲν, ὅτι ἐν Μολοσσίᾳ τιμᾶται. Κυπέως, τοῦ δίκην ἱματίου ἐνδυομένου, ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ, κυπὰς δὲ, τὸ ἱμάτιον λέγεται. Κοίτου, ὅτι συρμοκοίτης ὁ ἥλιος, καὶ συνουσίας αἴτιος, ὡς ζωογόνος. Κύκνον.] τὸν Κάλχαντα, διὰ τὸ γηραιὸν, καὶ μαντικὸν, καὶ γὰρ οἱ κύκνοι προγινώσκουσι τὴν ἑαυτῶν τελευτὴν, καὶ λιγυρώτερον τότε ᾄδουσι μέλος, ὥς που μέμνηται καὶ Αἰσχύλος λέγων,

——————— [9] κύκνου δίκην,

Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον.

τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτο ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἐστιν. Συὸς παραπλαγχθέντα.] Ἀθλείας καὶ Ἀπόλλωνος Θέστωρ, οὗ Κάλχας, ᾧ χρησμὸς ἐδόθη, ὅτι τότε θνήξεται, ὅτε κρείττονι ἑαυτοῦ ἐντύχῃ μάντει. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν αὐτὸς ὁ Κάλχας, καὶ ἕτεροι, Ἀμφίλοχος, Λεοντεὺς, [10] Ποδαλείριος, Πολυποίτης, ἐν Ἰλίῳ λιπόντες τὰς ναῦς αὐτῶν, εἰς Κολοφῶνα πεζῇ πορεύονται, κἀκεῖ θάπτουσι Κάλχαντα. ἡττηθέντων γὰρ παρὰ Μόψῳ μάντει, υἱῷ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, [11] καὶ Κάλχαντος, καὶ αὐτοῦ φιλονεικοῦντος διὰ μαντείαν, συκῆς ἀγρίας ἑστώσης, ἤρετο Κάλχας [12] τὸν Μόψον, πόσους ὀλύνθους ἡ συκῆ φέρει; ὁ δὲ Μόψος, μυρίους ἔφη, καὶ μέδιμνον, καὶ ἕνα ὄλυνθον περισσὸν, καὶ εὑρέθη οὕτως. Μόψος δὲ ἠρώτησεν Κάλχαντα περὶ συὸς ἐπιτόκου ἑστώσης, πόσα κατὰ γαστρὸς ἔχει; καὶ πότε τέκῃ; τοῦ δὲ μηδὲν εἰπόντος, αὐτὸς εἶπε, δέκα χοίρους ἔχει, ὧν ὁ εἷς [13] ἄρρην, τέξεται δὲ αὔριον. ὧν γενομένων, καὶ τὸν χρησμὸν ὁ Κάλχας συνιεὶς, ἀθυμήσας τελευτᾷ. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι ἑαυτὸν ἀνεῖλεν. Φήληξ, ὄλυνθος, σῦκον, καὶ ἰσχὰς, διαφέρουσι. Φήληξ γὰρ, τὸ ἄγριον σῦκον λέγεται. Ὄλυνθος, τὸ ἥμερον μὲν, ἄωρον δέ. Σῦκον, τὸ ὥριμον. Ἰσχὰς δὲ, τὸ ξηρανθέν. Τὸν δ' αὖ, τέταρτον.] δεύτερον ὀφείλων εἰπεῖν, πῶς εἶπε τέταρτον; καλῶς ἔχει τὸ τοῦ γραφῆς, καὶ σαφές, ἀνωτέρω γὰρ εἶπε, τοὺς τρεῖς δὲ θάψουσιν αἱ νάπαι τοῦ Κερκάφου, τὸν Κάλχαντα πρῶτον, δι' ἃ εἴπομεν. οὗ δὲ, ἤτοι δεύτερον δὲ, τὸν τέταρτον γενεὰν [14] ἑλκοντα ἀπὸ τοῦ Διὸς, λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα, Διὸς γὰρ καὶ Εὐρώπης, Μίνως, καὶ Ῥαδάμανθυς, καὶ Φοῖνιξ. τοῦ Μίνωος καὶ Πασιφάης, τοῦ Ἡλίου, Δευκαλίων. Δευκαλίωνος δὲ καὶ Κλεοπάτρας, Ἰδομενεύς. Ψεύδεται περὶ Ἰδομενέως, λέγων αὐτὸν σὺν τοῖς λοιποῖς πλανηθῆναι, Ὅμηρος μὲν ἐν Ὀδυσσείᾳ λέγει,

Πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,

Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δὲ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα.

ἐν Κρήτῃ δὲ κατάρας, ὑπὸ Λεύκου, ὃ [15] Ἀμύκου τοῦ Τάλω συστασιάσαντος, καὶ δέκα πόλεις πορθησάντων, τῆς Κρήτης ἐκβάλλεται. Ἐρεχθέως.] ὁ Ζεὺς ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν Ἀρκα-

EMENDATIONES.

1 Hanc lectionem *MSS.* Codd. acceptam debeo. *διὰ τὸ γήρως, καὶ λευκὸς εἶναι ὡς ὧδε λάροι* Impress. 2 Καύηξ, pro καύαξ, & paulo post. ex *Sold.* 3 Κίκων ὁ ποικίλος ἄμμορος καύηξ *Bar.* 4 Παραγαγὼν lego cum utroque *MSS.* συναγαγὼν corrupte *Impress.* 5 Τοῦ Μιμνοῦ ζωγράφου *Sold.* τοῦ μιμητοῦ ζωγράφου Impress. τοῦ Μιμνῆ τοῦ ζωγράφου *Bar.* 6 Μιμνῆ κακομήχανε μηκέτι γράψῃς. ὄφιν τριήρευς ἐν πολυζύγῳ (πολυζύλῳ *Sold.*) τοίχῳ ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα (φεύγοντος *Sold.*) πρὸς κυβερνήτην. αὕτη γὰρ ἐστιν (ἐστι *Sold.*) συμφορὴ (συμφορά *Sold.*) τε καὶ κληδὼν; (interrogationis signum deest in *Sold.*) νικῆσαι καὶ σέβασαι τῷ κυβερνήτῃ, ἣν αὐτὸν ὄφις τ' ἀντικνήμιον δάκῃ Impress. Μιμνῆ κακομήχανε μηκέτι γράψῃς ὄφιν, τριήρευς ἐν πολυτοίχῳ. ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην. αὕτη δὲ αὕτη συμφορά τε καὶ κληδὼν. νικῆσαι καὶ σέβασαι τῷ κυβερνήτῃ. ἣν αὐτὸν ὄφις τ' ἀντικνήμιον δάκῃ *Bar.* Hæc ego in Iambicos digessi; quid vero sint νικῆσαι καὶ σέβασαι, aut quo modo emendari debeant, adhuc non satis intelligo; nostram interim conjecturam, donec meliorem aut Codex alter suppeditabit, aut aliquis excogitabit, boni consulat candidus Lector. 7 Δύτης, πύτης *Impress.* & non refert, utrum cum ο, vel ω scribantur; mihi tamen magis placuit ω, quam habet *Bar.* eandemque in *Sold.* reperio, & ο supra scriptam. 8 Εἰπὼν, pro εἶπον, ex *Bar.* 9 Κύκνου, pro κύκνον, ex utroque *MSS.* 10 Ποδαλείριος, pro Ποδαλείριος, ex *Sold.* Ποδάλειρος corrupte *Bar.* 11 Ita distinguo cum *Sold.* καὶ Κάλχαντος καὶ αὐτοῦ φιλονεικοῦντος, διὰ μαντείαν συκῆς Impress. 12 Τὸν Μόψον, pro τῷ Μόψῳ, ex *Bar.* 13 Ἄρρην reposui ex utroque *MSS.* ἄρρεν Impress. 14 Ἕλκοντα substitui, pro ἕλκοντας, ex utroque MSS.. 15 Ἀμύκου, pro Ἀμύκλου, ex utroque *MSS.*

δίφ

Αἴθωνος[a] αὐτάδελφον ἐν[b] πλασταῖς γραφαῖς.
Τρίτον δὲ, τοῦ [c] μόσσυνας Ἐκτηνῶν ποτὲ
Στερρᾷ δικέλλῃ [d] βουσκαφήσαντος γόνον,
Ὃν Γογγυλάτης εἷλε, [e] Βουλαῖος, Μυλεὺς,
[f] Ἀγηλάτῳ μάστιγι [g] συνθραύσας [h] κάραν,
[i] Ἦμος ξυναίμοις πατρὸς αἱ Νυκτὸς κόραι
Πρὸς [k] αὐτοφόντου στεῖρον ὥπλισαν [l] μόρου.

Æthonis germanum in historiis fictis.
Tertium, Filium ejus, qui Ectenorum quondam
Turres valido subruit ligone,
Quem Gongylates interfecit, Consiliarius, Pistor,
Violento flagello caput confringens,
Quando patris Germanos Noctis Filiæ
Ad mutuæ cupidinem armârant mortis.

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Αὐτάδελφον. b Πλαστοῖς Bar. aliique. c Μόσυνας Bar. aliique. d Βουσκαφήσαντος Seld. aliique. e Βουλ@ Seld. f Αγηλάτῳ alii (in quibus MSS. uterque) cum tenui spiritu, alii cum aspero proferunt. Vide Scholiastem. g Συνθλάσας Etymolog. συνθρύψας Bar. h Κάρα Etymolog. & Seld. i Ημος alias cum tenui, alias cum denso spiritu pingitur. k Αὐτοφόντην MSS. uterque, & alii. l Μόρον MSS. uterque, & alii.

δίᾳ τιμᾶται, ἢ διὰ τὸ ὀρέξαι καὶ δοῦναι τὴν Ῥέαν τῷ Κρόνῳ λίθον ἀντὶ Διὸς, ἢ παρὰ τὸ ὀρέχθω, τὸ κινῶ, δι᾽ αὐτοῦ γὰρ οἱ σεισμοί. Αἴθωνος αὐτάδελφον.] τὸν Ἰδομενέα. Αἴθωνος δέ τινες, τοῦ Ὀδυσσέως λέγουσιν. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο, ἀλλ᾽ οὕτω λέγει, Τοῦ ἐν πλάσμασιν Αἴθωνος. φλυαρεῖ δὲ καὶ τὸ γραφαῖς, οὐ γὰρ ἔγραψεν Ὀδυσσεὺς, ἀλλ᾽ ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἰθάκην ἄγνωστος, ἔλεγε πλάττων, ὅτι Αἴθων καλοῦμαι, [1] εἰμὶ δὲ ἐκ Κρήτης [2] ἀδελφὸς Ἰδομενέως. Τρίτον δὲ, τοῦ μόσσυνας.] εἰπὼν ἀνώτερον πρῶτον, καὶ δεύτερον, ὃς εἶπε μέλλειν θανεῖν ἐν Κολοφῶνι, νῦν λέγει καὶ τὸν τρίτον, ὅς ἐστιν ὁ Σθένελος, καὶ τοῦτο πάλιν ψεῦδος. ὁ γὰρ Διομήδης καὶ αὐτὸς ἀβλαβὴς ἦλθεν εἰς τὸ Ἄργος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Σθένελος, ἡνίοχος γὰρ ἦν αὐτοῦ. [3] περὶ δὲ τῆς εἰς Ἄργος αὐτῶν ἐλεύσεως ἐν Ὀδυσσείᾳ Ὅμηρος λέγει. ὕστερον δὲ Διομήδης μέλλων ἀναιρεθῆναι ὑπ᾽ Αἰγιαλείας, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, φεύγει εἰς Δαυνίαν, ἥτις καὶ [4] Καλαβρία λέγεται. Μόσσυνας.] κυρίως τὰ ξύλινα τείχη, νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὰ τείχη τῶν Ἐκτηνῶν καὶ Θηβαίων λέγει. οὐκ οἶδα δὲ ὅθεν καλεῖ τοὺς Θηβαίους Ἐκτῆνας, εἰ μή που οὕτως φησὶ, [5] τοὺς ἐκ κτηνῶν πίτε, διεβάλλοντο γὰρ οἱ Θηβαῖοι, ὡς κτηνώδεις καὶ ἀμαθεῖς, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος πρὸς τὸν [6] χοροδιδάσκαλον Αἰνέαν φησὶν, [7] Ἄγε δὲ, ποίησον τόδε, καὶ τόδε, εἰ φεύγομεν ἀρχαῖον ὄνειδος, Βοιωτίαν ὗν. Ἄλλος δέ τις ἱστορικός φησιν, Ἕκτηνες, ἔθνος βάρβαρον, τὰς Θήβας παρῴκησαν, οἱ δὲ ἰδιῶται κατὰ ἰδιωτισμὸν [8] παραφθορὰν τοῦ ὀνόματος ἐποίησαν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ὗας Βοιωτοὺς, ὗς Βοιωτοὺς λέγοντες. μέμνηται δὲ τοῦ ἔθνους τούτου καὶ Φρύνιχος ὁ τραγικὸς, ἐν δράματι Πλευρωνίαις, λέγων,

[9] Στρατὸς ποτ᾽ εἰς γῆν τήνδ᾽ ἐπιστρόφα ποδὶ
Ὕαντος, ὃς γῆν ναίειν ἀρχαῖος λεώς,
Πεδία δὲ πάντα, καὶ παράκλιον πλάκα
Ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἐδαίνυτο γνάθοις.

Γόνος δὲ τοῦ Καπανέως τοῦ κατασκάψαντος, ἢ τοῦ κατασκάψοντος καὶ μέλλοντος κατασκάψαι τὰ τείχη τῶν Θηβῶν, ὁ Σθένελος ὑπάρχει. Ὃν Γογγυλάτης.] ὅντινα Καπανέα εἷλε καὶ ἐφόνευσεν ὁ Ζεὺς, ὁ Γογγυλάτης, διότι αἱ γογγύλαι καὶ αἱ συνεστραμμέναι χεῖρες κινοῦνται· ὁ Βουλαῖος, διότι καὶ τὸ βουλεύειν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν. ὁ Μυλεὺς, διότι ἄνθρωποι καὶ τὰς μύλας, καὶ τοὺς ὀδόντας κινοῦσιν, ἢ ὁ ἀρτοδότης, ἀπὸ τῆς μύλης. Ἀγηλάτῳ μάστιγι.] τῷ κεραυνῷ, ἢ τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ, ὅθεν ψιλωτέον. ἢ τῷ τοὺς ἀγεῖς καὶ μεμιασμένους ἐλαύνοντι, ὅθεν δασυντέον. ὅτι δὲ ἀγὴς, ὁ μυσαρὸς, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ὁ ἄγος, ὁ μυσαρὸς, Ἱππῶναξ φησὶν,

[10] Ὡς οἱ μὲν ἀγεῖ Βουπάλῳ κατηρῶντο.

Περὶ δὲ τῆς τόλμης Καπανέως, καὶ τῆς αὐτοῦ κεραυνώσεως, Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις φησὶ,

[11] Καπανεὺς δὲ, πῶς εἴποιμ᾽ ἂν, ὡς ἐμαίνετο;
Μακραύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις
Ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ᾽ ἐκόμπασε,
Μηδ᾽ ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργάθειν Διὸς,
Τὸ μὴ οὐ κατ᾽ ἄκρων Περγάμων ἑλεῖν πόλιν.
Καὶ ταῦθ᾽ ἅμ᾽ ἠγόρευε, καὶ πετρούμενος
Ἀνεῖρπ᾽ ὑφ᾽ αὐτὴν ἀσπίδ᾽ εἱλίξας δέμας,
* Κλίμακος ἀμείβων ξέστ᾽ ἐνηλάτων βάθρα. *
Ἤδη δ᾽ ὑπερβαίνοντα γεῖσα τειχέων,
Βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν, ἐκτύπησε δὲ
Χθών. ——————

Τὰ δὲ τῶν Θηβῶν τείχη ἔκτισαν ὁ Ἀμφίων, καὶ ὁ Ζῆθος, παῖδες Ἀντιόπης, θυγατρὸς Ἀσωποῦ, ᾗ συμμιγεὶς ὁ Ζεὺς ἔτεκεν αὐτούς. * Ἦμος ξυναίμοις.] * Τοῦ βουσκαφήσαντος τὰς Θήβας, ἢ τοῦ κεραυνωθέντος Καπανέως, πότε; ἡνίκα αἱ τῆς Νυκτὸς θυγατέρες, * Ἐριννύες, * ὥπλισαν τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ἑαυτῶν πατρὸς, λέγει δὲ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, πρὸς τί ὥπλισαν; πρὸς στεῖρον καὶ ἐπιθυμίαν * αὐτοφόντου μόρου, δηλονότι ἑρμηνευτικὸν τὸ σχῆμα. * Αὐτοφόντην δὲ, τὸν ὑπ᾽ ἀλλήλων μέλλοντα αὐτοὺς ἀνελεῖν. ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· Οἰδί-

EMENDATIONES.

1 Εἰμὶ δὲ, pro εἰμὶ δὲ, ex utroque MSS. 2 Ἀδελφὸς, pro ἀδελφοί. 3 Περὶ, pro παρὰ, ex utroque MSS. 4 Καλαβρία, pro Καλαυρία hic, & aliis in locis quamplurimis. Hoc mendum Auctoribus ita irrepsit passim, ut Καλαυρία, pro Καλαβρία, & rursus. Καλαβρία, pro Καλαυρία legatur; cum tamen distincte Καλαβρία regionem, Καλαυρία insulam significet. Eum in modum apud Strabonem pro Καλαυρία insula. posita est Καλαβρία regio. Idem manifeste invenies & apud Suidam. Johannes Franciscus Ticus in Commentariis suis insulam Calauriam, & Calabriam dici scribit, mendosorum Codicum (ut opinor) deceptus errore. Nicolaus Gerbelius. 5 Sic emendavi lineam istam, ex utroque MSS. quam mendosissimam habent Impressi, Τὸς ἐκ κτηνῶν. πόλεις διεβάλλοντο γὰρ &c. 6 Χοροδιδάσκαλον Αἰνέαν Seld. χοροδιδάσκαλον Αἰνίαν Bar. 7 Ἄγε δὲ ποίησον uterque MSS. ἄγε φησὶ ποίησον Impress. 8 Παραφθορὰν, pro παρὰ φθορὰν. ex Bar. 9 Hos Phrynichi versus emendavi, & in ordinem digessi, cum in aliis Codicibus indistincte, & mendose scripta essent. Στρατὸς ποτ᾽ εἰς γῆν τήνδ᾽ ἐπιστρόφα ποδὶ ὕαντος, ὃς γῆν ναίειν ἀρχαῖος λεώς, πεδίας πάντα καὶ παράκλιον πλάκα, ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἐδαίνυτο γνάθοις Impress. Στρατὸς ποτ᾽ εἰς γῆν τήνδ᾽ ἐπιστρόφα (ἐπιστρόφα Seld.) ποδὶ. Ὕαντος, ὃς γῆν ναίειν (γῆν ναίειν Seld.) ἀρχαῖος λεώς. πεδία πάντα (πεδία δὲ πάντα. Seld.) καὶ παράκλιον πλάκα, ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἐδαίνυτο γνάθοις MSS. 10 Ὡς οἱ μὲν ἀγοὶ Βουπάλῳ κατηρῶντο Bar. Ὡς οἱ μὲν ἀγεῖ Βουπάλῳ κατηρῶντο Seld. Συνάπτ Impress. 11 Ita emendavi hos Euripidis versus, ex ipsius Phœnissis, quæ tam in MSS. quam Impressis mutilata, & indistincta extabant. Cæterum versum illum, quem stellulis interpositum vides, penitus in Impressis omissum, itemque in Seld. ex Bar. & Euripide recuperavi.
* Ex utroque MSS. * Ex utroque MSS. * Ex Bar. idemque cum levi differentia occurrit in Seld.

στους

Δοιοὶ δὲ ῥείθρων [a] Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς
Αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι [b] Δηραίνου κύνες
Δμηθέντες, αἰχμάσουσι λοισθίαν βολὴν,
Πύργων ὑπὸ πτέρνησι [c] Παμφύλου κόρης·
Αἰπὺς δ' [d] ἀλίβρως ὄχμος ἐν μεταιχμίῳ
[e] Μέγαρσος ἁγνῶν ἠρίων στηθήσεται,
Ὡς μὴ βλέπωσι, [f] μηδὲ νερτέρων ἕδρας
Δύντες, φόνῳ [g] λουσθέντας ἀλλήλων τάφους.

Duo ad Pyrami fluentorum ostia
Mutuis mortui cædibus Deræni
Canes, ultimo pugnabunt prælio,
Sub Pamphyli Filiæ turrium radicibus:
Altus autem exesúsque tumulus, Megarsus,
In medio sacrorum stabit sepulcrorum,
Ut ne videant, nec inferorum sedes
Ingressi, cruore respersa alterutrius sepulcra.

VARIANTES LECTIONES.

a Πυράμου Bar. b Al. Δαραίνου. c Παμφύλου Bar. eandemque lectionem in *Scholiis* retinet. d Al. ἀλιβρώς. Quam etiam lectionem habet *Seld.* Sed τὸ ω habet ὁ eadem, ut videtur, manu superscriptam. e Μέγαρσος *Seld.* aliique. Μέγαρσα, vel Μέγαρσον *Casaubon.* f Μὴ δ' al. g Λουσθέντες al.

τοις ὁ Λαΐου παῖς, ἀνελὼν τὸν πατέρα ἀγνοίᾳ, ὁμοίως καὶ τὴν μητέρα Ἰοκάστην γήμας, ὥς φησιν Ὅμηρος ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ,

———ὃ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
Γῆμε.———

ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Ἐτεοκλέα, καὶ Πολυνείκην, καὶ [1] Ἰσμήνην, καὶ Ἀντιγόνην. ὅθεν Ἐτεοκλῆς, καὶ Πολυνείκης ἀδελφοὶ, καὶ υἱοὶ ἦσαν Οἰδίποδος. ἀναγνωρίσας δὲ τὴν μητέρα, ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν. αὐτὴ δὲ ἡ μήτηρ ἀγχόναις διώλετο, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου.

Ἐτεοκλῆς δὲ, καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας μαχόμενοι, ἑαυτοὺς ἀνεῖλον. ὁ μὲν Ἐτεοκλῆς, Θηβαίων ὑπερμαχῶν· ὁ δὲ Πολυνείκης, μετὰ τῶν Ἀργείων πορθῶν αὐτούς, Ἄδραστος γὰρ ὁ Ἀργεῖος τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τούτῳ παρέσχεν. μεθ' ὧν ἦν καὶ Καπανεύς, ὅστις μέλλων πορθεῖν τὰς Θήβας, ἐκεραυνώθη ὑπὸ τοῦ Διός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ὅμηρος ἐν τῇ δ'. τῆς Ἰλιάδ. καὶ ἐν τῇ ζ'. Δοιοὶ δέ.] οἱ δὲ δύο μάντεις, Μόψος, ὁ υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου, καὶ ὁ Ἀλκμαίωνος [2] ἀδελφὸς, Ἀμφίλοχος, ὁ τῆς Ἐριφύλης, τῆς ἀδελφῆς Ἀδράστου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀμφιάρεω τοῦ μάντεως παιδὸς παῖς. Οἱ κύνες.] οἱ μάντεις, οἱ γνήσιοι, [3] οἱ ἐθάδες τοῦ ἐν Δηραίνοις, τόπῳ Ἀβδήρων, τιμωμένου Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν, αὐτοκτόνοις καὶ ταῖς ὑπ' ἀλλήλων σφαγαῖς δμηθέντες καὶ τεθνηκότες, αἰχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι τὴν λοισθίαν βολήν. τὸ δὲ ῥῆμα χαριεντισμὸς, οὐδεὶς γὰρ ἀποθανὼν πολεμεῖ. ἔστι δὲ καὶ κακόπλαστον, κακότευκτον, τὸ καὶ κακόζηλον, πόλεμον γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν πολεμήσουσιν, οὐ βολήν. πολεμήσουσι δὲ ποῦ; ὑπὸ τὰς πτέρνας, καὶ τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων τῆς Μεγάρσου. ἡ δὲ Μέγαρσος, κατὰ Δημήτριον τὸν τὰ Παμφυλιακὰ γράψαντα, θυγάτηρ Παμφύλου, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Μέγαρσος ἐκλήθη. ἔστι δὲ μετωνυμικῶς εἰπεῖν, καὶ ἐμψύχως τὴν πόλιν ἀντὶ τοῦ ἡρωΐδος, θυγατέρα Παμφύλου, καλέσας. ὡς καὶ Ἡσίοδος, τὸ ὄρνεον, τὴν χελιδόνα, Πανδιονίδα εἰπών. ἡ δὲ Μέγαρσος πόλις κεῖται πρὸς ταῖς ἐκχύσεσι τοῦ Πυράμου ποταμοῦ. Κύνας Ἀπόλλωνος, τοὺς μάντεις εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φιλοδεσποτοτάτων κυνῶν, ἢ ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων ἀλόγων μόνος ὁ κύων ἀποβλέπει πρὸς τὰ ἀγάλματα. Ἡ δὲ ἱστορία τοῦ Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου τοιαύτη· Μετὰ τὰ κατὰ Τροίαν, ἀμφότεροι ἦλθον εἰς Κιλικίαν, Ἀμφίλοχος δὲ, ὁ Ἀμφιάρεω υἱὸς, βουλόμενος χωρισθῆναι εἰς τὸ Ἄργος, παρέθετο τῷ Μόψῳ τὴν βασιλείαν, ἤτοι τὴν ἡγεμονίαν αὐτοῦ, κελεύσας φυλάξαι μέχρι ἐνιαυτοῦ ἑνός. τελεσθέντος δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἦλθεν ὁ Ἀμφίλοχος, καὶ οὐ παρεχώρει αὐτῷ ὁ Μόψος. διὸ περὶ τούτου πρὸς ἀλλήλους διαφερόμενοι, ὑπ' ἀλλήλων ἀνῃρέθησαν, οὓς θάψαντες οἱ ἐνοικοῦντες, πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν, ὅπως μηδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν, ὡς καὶ Εὐφορίων,

Πύραμον ἠχήεντα πόλιν δ' ἐκτίσατο μᾶλλον,
Ης πέρι [4] δηριθέντε κακόφραδες ἀλλήλοισι,
Μόψος τ', Ἀμφίλοχός τε, καὶ ἄρκια δῆριν θέντες,
Μουνὰξ ἀλίστοιο πύλας ἔβαν Ἀϊδωνῆος.

Καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασιν, ὅτι μετὰ Μόψον ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλοχος. Ἄλλοι δέ φασιν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος, Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὕστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν μετὰ χειμῶνα, ἀφερίσθη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ὡς δέ τινές φασιν, Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνάνων κατῴκησεν. Ἀλίβρως.] ὑπὸ θαλάσσης βιβρωσκόμενος, ὅθεν ἐμοὶ μέγα τοῦτο δοκεῖ γράφεσθαι. * Ὄχμος.] νῦν πύργος. * Μέγαρσος.] πόλις Κιλικίας μέσον τῶν τάφων Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου, καὶ Μεγαρσίας Ἀθηνᾶς ἱερόν. Ἁγνῶν.] πῶς ἁγνῶν εἶπε τῶν ἀλλήλους φονευσάντων τὰ ἠρία; ἢ πρὸς τὸ φονικὸν ἀποβλέψας * τοῦτο * εἶπεν, ἀλλ' ὅτι μάντεις ἀμφότεροι.

EMENDATIONES.

1 Ἰσμήνην, pro Ἱσμήνην, ex utroque *MSS.* Ismenen enim Oedipi, & Jocastæ filiam fuisse, ex *Sophocle* notissimum est. 2 Post Ἀλκμαίωνος adjeci ἀδελφὸς, monente *Nic. Gerbelio.* Nam ex Amphiarao & Eriphyle, nati sunt Amphilochus, & Alcmæon, fratres. Quod si παιδὸς deleveris, clarior erit sententia, Oïclem enim, Amphiarai patrem, vatem fuisse nondum comperio. *Gerbel.* 3 Οἱ ἐθάδες τοῦ ἐν Δηραίνοις τόπῳ Ἀβδήρων, τιμώμενοι Ἀπόλλωνι *Impress.* Ego τόπῳ reposui ex *Seld.* & τιμωμένου Ἀπόλλωνος, ex utroque *MSS.* 4 Δηριθέντε, pro δ' ἐριθέντε, quod in sequenti linea occurrit, ex *Bar.* * Ex *Bar.* * Ex *Bar.*

Οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς [a] Κεράστιαν,
Καὶ [b] Σάτραχον βλώξαντες, Ὑλάτου τε γῆν,
Μορφῶ παροικήσουσι τὴν [c] Ζηρυνθίαν·
Ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν ἠλαστρημένος,
[d] Κυχρῆος ἄντρων, [e] Βωκάρου τε ναμάτων,
[f] Οὑμὸς ξύναιμος, ὡς [g] ὀπατρείου φονεὺς

Quinque in Sphecеam Cerastiam
Et Satrachum venientes, terrámque Silvani,
Morphonem accolent Zerynthiam :
Primus quidem patris criminationibus expulsus
Antris Cychrei, Bocaróque fonte,
Meus cognatus, tanquam patrii occisor

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Κεραστίδα. b Σίτραχον βλώσαντες al. c Τροιζηνίαν al. Ζηρυνθίαν Seld. Ζηρινθίαν al. Ζηρυλυθίαν al. d Κυχρῆος Seld. ibique ει habet ῆ superscriptam. al. Κυχρεῖος. al. Κεγχρεῖος. e Al. Βωκάρου. f Οὑμὸς al. ὁ μὸς al. g Al. ὁ πατρείου. al. ὀγαστρείου. pæ quod Canterus separatim hæc legerit, id plane miror. Vide Commentarium nostrum.

Οἱ πέντε δὲ.] ὁ δὲ Τεῦκρος, Ἀγαπήνωρ τε, καὶ Ἀκάμας, καὶ σὺν αὐτοῖς Κηφεὺς, καὶ Πράξανδρος, εἰς τὴν Κύπρον ἀποπλανηθέντες οἰκήσουσιν. ὁ μὲν Τεῦκρος, ὁ ἐμὸς συγγενὴς, διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Τελαμῶνος, ὡς μὴ βοηθήσας καὶ ἀμύνας τῷ Αἴαντος θανάτῳ. ὁ Ἀγαπήνωρ δὲ, ὁ τοιόσδε, καὶ τοιόσδε, ἐλθὼν εἰς τὴν Κύπρον χαλκωρυχήσει, οὗ τὸν πατέρα ὁ Καλυδώνιος κάπρος ἀνεῖλε. τρίτος δὲ ὁ Ἀκάμας, ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως, τοῦ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας· οὗτινος Ἀκάμαντος πρεσβέως ἐλθόντος ποτὲ εἰς τὴν Τροίαν σὺν Διομήδει, ἐρασθεῖσα Λαοδίκη, ἡ Πριάμου θυγάτηρ, ἐμίγη καὶ ἐγέννησε Μούνιτον· ὃν Μούνιτον Αἴθρα, ἡ προμήτωρ Ἀκάμαντος, θήσει ἐν χερσὶ τούτου, τῆς Τροίας πορθηθείσης, εἰποῦσα αὐτῷ, Ἰδοὺ ὁ παῖς σου· ὃν Μούνιτον συγκυνηγοῦντα ἐν Θρᾴκῃ τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι, ὄφις πλήξας ἀνελεῖ, καὶ θρηνοῦσα αὐτὸν καὶ Λαοδίκη ἡ μήτηρ ἀποθανεῖται, [1] ἣν ὁ φλύαρος οὗτος Λυκόφρων σταδίως εἶπε, πορθουμένης τῆς Τροίας, χάσματι γῆς ὑποδεχθεῖσαν. μέσῳ δὲ τούτων ποιεῖται ἀμφίβολον παραβολὴν, λέγων, Ὅταν δώσει αὐτὸν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ἡ Αἴθρα, ἣν μόνην ἀπὸ πάντων τῶν Ἀττικῶν ἐδούλωσε Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, οἱ τοιοίδε, καὶ τοιοίδε, οὕστινας Κάστορα καὶ Πολυδεύκην μὴ στείλῃς βοηθοὺς, ὦ σῶτερ Ζεῦ, τῇ δευτέρως ἁρπαγείσῃ Ἑλένῃ, [2] μηδὲ τὸν Πρωτεσίλαον στείλῃς, μηδὲ ἐξέλθοιεν οὗτοι ἀπὸ τῶν αὐτῶν πλοίων εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων, μηδὲ ὁ Ἴδας, καὶ ὁ Λυγκεὺς, οὐ γὰρ μίαν ἡμέραν δυνήσονται τὰ τείχη τὰ Τρωϊκὰ καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον ὑπενεγκεῖν, κἂν ἔχωσι προπύργιον τὸν Ἕκτορα. Εἶτα ἑαυτὴν ἡ Κασσάνδρα παρηγορεῖ, καὶ φησὶν, Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν βοηθὸς ὁ Ζεὺς, ὃς φιλονεικίαν αὐτοῖς ἐμβάλῃ, ὅταν ὑποδέξωνται τὸν Ἀλέξανδρον, οἳ καὶ ἀναιρεθήσονται ὑπ' ἀλλήλων, διὰ τοὺς γάμους μαχόμενοι τῶν ἑαυτῶν ἀνεψιῶν, ἤτοι ἐξαδέλφων, Φοίβης καὶ Ἰλαείρας, πλὴν μόνου Πολυδεύκους. Εἶτα καὶ ἄλλαις χρᾶται παραβολαῖς, καὶ φησὶ, Καὶ τούτων μὲν ὁ θεὸς εὐνάσει ἡμῖν τὸ δόρυ, [3] ἄλλο δὲ πολὺ πλῆθος Ἑλλήνων κινήσει καὶ ἀνάγῃ, οὓς εὖ ὁ [4] Ἄνιος χορτάσει σίτῳ, οἴνῳ, καὶ ἐλαίῳ. Εἶτα φησὶ καὶ περὶ τῶν ἑτέρων δύο, Ὁ Κηφεὺς δὲ, καὶ ὁ Πράξανδρος οἱ πέμπτοι, ἤτοι οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πέντε, ὧν εἶπον, στρατηγῶν τέταρτοι εἰς Κύπρον ἀφίξονται. πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, οὗτοι οἱ δύο ὁμοῦ τέταρτοι. Σφήκειαν.] ἡ Κύπρος πρότερον Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὡς φησι Φιλοστέφανος ἐν τῷ περὶ Κύπρου, ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἐκεῖσε ἀνδρῶν, οἳ ἐκαλοῦντο Σφῆκες. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστία, ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς ἐν τῷ περὶ Κύπρου λέγει, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας, οἳ εἶχον κέρατα· ὡς δὲ Ξεναγόρας ἐν τῷ περὶ Νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐξοχὰς, ἃς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία ὠνομάσθη. Σάτραχος.] πόλις, καὶ ποταμὸς Κύπρου. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε γράφουσι Σέτραχον. Ὑλάτου.] τοῦ Ἀπόλλωνος. Ὕλη γάρ ἐστι περὶ τὸν Κούριον, τόπον τῆς Κύπρου, ἱερὰ Ἀπόλλωνος, ἀφ' ἧς Ὑλάτην τὸν θεὸν προσαγορεύουσι. Μορφώ.] τοῦτο τὸ ξόανον φασὶ πεποιῆσθαι τῇ Ἀφροδίτῃ ὑπὸ Λακεδαιμονίων πρὸς νομοθέτου, αἰνιξαμένου τὸ μὴ ἀσελγαίνειν τὰς παρθένους, ἢ πείθεσθαι ταύτῃ τῇ θεᾷ. οἱ δὲ Τυνδάρεων φασὶ, διὰ τὸ ἁμάρτημα τῆς Ἑλένης. Τὴν Ζηρυνθίαν.] * γράφει καὶ τὴν Τροιζηνίαν. * ἐν Θρᾴκῃ ἄντρον ἐστὶν, ἐν ᾧ ἡ Ζηρυνθία Ἀφροδίτη τιμᾶται, ἢ ὅτι ἐν Τροιζῆνι ἱερὸν Ἀφροδίτης ὑπὸ Φαίδρας ἱδρυμένον, ὅτε ἤρα Ἱππολύτου, τοῦ Θησέως καὶ Ἱππολύτης, τῆς Ἀμαζόνος, παιδός. Ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν.] ἐξελαθήσεται, φησὶν, ὁ Τεῦκρος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος, διὰ τὸν Αἴαντα. φασὶ γὰρ, ὅτι Τεῦκρος προσπλέων Σαλαμῖνι, διωχθεὶς παρὰ Τελαμῶνος τοῦ πατρὸς, ὡς μὴ ἀμύνας [5] Αἴαντι, ἐλθὼν ἐν Κύπρῳ, Σαλαμῖνα κτίσας, ᾤκησε, καὶ γήμας Εὔνην τὴν Κύπρου, Ἀστερίαν ἐγέννησε. Κυχρείου ἄντρων.] ὁ Κυχρεὺς, ἢ Κυχρεὺς, Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος ὑπῆρχεν υἱὸς, ἐβασίλευσε δὲ Σαλαμινίων, ὡς φησιν Εὐφορίων ἐν Ἱππομέδοντι,

Τοῖος γὰρ Κυχρεῖος ἐνὶ [6] ψαφαρῇ Σαλαμῖνι.

ἐγὼ δὲ καὶ οὕτω γράφω τὸ [7] χρῆ, κἂν πάντες, οὐκ οἶδ' ὅθεν, δίφθογγον τοῦτο γράφουσιν. ἐγὼ γὰρ οὕτω λέγω, ὡς τὸ Πηλεὺς, Πηλῆος, οὕτω καὶ Κυχρῆος. τοῦτον δὲ τινὲς τὸν διφυῆ Κέκροπα φασίν· ἄλλοι δὲ, ὅτι ὄφις ποτὲ ἐλυμαίνετο τὴν Σαλαμῖνα, καὶ ἀοίκητον αὐτὴν ἐποίει, ὃν ὁ Κυχρεὺς ἀνεῖλεν, ὅθεν καὶ Ἀνάξιφος ἐκλήθη. Τὸ δὲ Κυχρεῖος, γενική ἐστι κατὰ διάλεκτον. Οὑμὸς ξύναιμος.] ὁ ἐμὸς συγγενὴς Τεῦκρος, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ Ἡσιόνης, τῆς Πριάμου ἀδελφῆς, παρ' Ἡρακλέα δοθείσης τῷ Τελαμῶνι εἰς γέρας, ὡς σὺν αὐτῷ πορθήσαντι τὴν Τροίαν. [8] ὀγαστρείου.] τοῦ Ὁμογαστρείου ἀδελφοῦ γράφουσι, καὶ λέγουσι κακῶς φάναι τὸν ποιητὴν, ὁ Αἴας γὰρ, καὶ ὁ Τεῦκρος ὁμογάστριοι οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ὁ μὲν Αἴας Ἐριβοίας ἦν παῖς, τῆς

EMENDATIONES.

1 Ἣν ὁ φλύαρος οὗτος Λυκόφρων, pro ἣν οὗτος ὁ Λυκόφρων, ex Bar. 2 Μηδὲ posui, pro μὴ δὲ, ut & paulo post. 3 Ἄλλο δὲ πολὺ πλῆθος, pro ἄλλοι δὲ πολὺ πλῆθος posui, ope MSS. utriusque. 4 Ἄνιος substitui, pro ἄνθρωπος, ex Bar. hujusque emendationis necessitatem Poetæ nostri cum Scholiaste collatio facile indicabit. * Hoc adjeci ex Seld. quod è cæteris excidisse manifestum est. 5 Αἴαντι pro Αἴαντος ex utroque MSS. 6 Ψαφαρῇ substitui, pro ψαρῇ. ψαφάρῃ Seld. ψαφίρῃ Bar. 7 Χρῆ legocum Seld. non χρεῖ cum Impressis. Ista enim dictio, si cum tono pingas. Verbum, si cum linea superducta, nuda syllaba erit. 8 Ita distinguo; vult enim Scholiastes in quibusdam exemplaribus scribi ὀγαστρείου. Impressi sic distinguunt, Ὀγαστρείου] τοῦ ὁμογαστρείου ἀδελφοῦ. γράφουσι καὶ λέγουσι &c. Sed MSS. Codices mecum faciunt. Item ubique ὀγαστρείου & ὀπατρείου lego, pro ὁ γαστρείου & ὁ πατρείου, re ita exigente.

Πορθίονος

Πώλῳ, νόθον [a] φίτυμα, συγγόνων βλάβη,	Pulli, filius adulterinus, cognatorum damnum,
[b] Τοῦ λύσσαν ἐν [c] ποίμναισιν αἰχματηρίαν	Qui rabiem in ovilia bellicosam
[d] Χέαντος, ὃν χάρωνος ὠμηστοῦ δορὰ	Effuderat, quem crudelis leonis pellis
Χαλκῷ [e] τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ,	In pugna reddidit invulnerabilem,
Μίαν πρὸς Ἅδην καὶ φθιτοὺς πεπαμμένον	Unam ad Orcum atque manes viam
Κέλευθον, [f] ἣν γοργυτὸς ἔκρυψε Σκύθης,	Sortitum, quam corytus texit Scythicus,
Ἦμος κατᾴθων θύσθλα Κωμύρῳ λέων,	Quando Comyroni sacrificia adolens Leo,
Σφῷ πατρὶ λάσκε τὰς ἐπηκόους λιτὰς,	Patri suo preces dixit impetrabiles,
Σκύμνον παρ' ἀγκάλῃσιν [g] αἰετῷ βράσας.	Aquilæ Catulum in ulnis quatiens.
Οὐ γάρ τι πείσει [h] φίτυν, ὡς ὁ Λήμνιος	Nec enim persuadebit Patri Lemnium
Πρηστὴρ [i] Ἐνυοῦς, οὔποτ' ἐς φύζαν τραπεὶς,	Fulmen Bellonæ, nunquam in fugam versum,

VARIANTES LECTIONES.

a Φύτυμα Bar. Seld. b Τοῦ λύσσαν ἐν Seld. c Al. ποίμνῃσιν. d Al. χέοντος. e Τὸ τρητὸν Seld. f Ὃν al. g Αἰετῷ Seld. αἰετῷ al. αἰετῷ al. Canterus αἰετοῦ. vel φύξιν rescribendum existimat. Al. αἰετ' ἀβρέξας. al. βράσας. h Φίτυν Bar. i Ἐνυοῦς Bar.

Πορθάονος θυγατρός, Τεῦκρος δὲ, Ἡσιόνης. ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω νῦν τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγραφοῦσιν. ὀπαδεὺς γὰρ εὑρόντες ἀμυδρῶς γεγραμμένον, ἀντὶ τούτου ὀαρεὺς ἔγραψαν. τοῦτο δὲ μᾶλλον αἰτιῶμαι τοῦ ποιητοῦ, τὸ εἰπεῖν, Ὡς φονεὺς Αἴαντος, οὐ γὰρ ὡς φονεὺς, ἀλλ' ὡς μὴ ἀμύνας ἐδιώχθη ὁ Τεῦκρος. Πώλῳ.] τινὲς οὕτω συντάσσουσιν, ὡς φονεὺς τοῦ ὀαρεὺς [1] πώλῳ, ἤτοι Αἴαντος, ὃ ἐγὼ ὀπατεὺς γράφω. Ἄλλοι δὲ μέχρι τοῦ φονεὺς στίζουσιν, ἄρχονται δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς οὕτω, Τὸ νόθον γέννημα τοῦ πώλου, ἤτοι τοῦ Τελαμῶνος, ὅπερ ἐστὶν ἐπαίτιον. Πῶλον δὲ αὐτὸν λέγει, διὰ τὸ ἐρωτικὸν ἄγαν, καὶ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ ἀλκήν. Συγγόνων βλάβη.] τῶν Τρώων, διότι κατεπολέμει τοὺς Τρῶας συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας, διὰ τὸ Ὁμηρικὸν,

Ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστοὺς,
Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν,
Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.

Τοῦ λύσσαν ἐν ποίμναισιν.] ὡς φονεὺς τοῦ [2] ὀπατεὺς Αἴαντος, τοῦ μανέντος ἕνεκεν τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων, καὶ ἀνελόντος τὰ Ἑλληνικὰ ποίμνια. Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· Αἴας μανεὶς διὰ τὸ δοθῆναι τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως τῷ Ὀδυσσεῖ, τὰ ποίμνια τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλεν. τῶν Ἑλλήνων δ' ὀνειδιζόντων ὕστερον, καὶ αὐτὸν ἀναιρεῖ μετὰ τοῦ ξίφους, ὅπερ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἕκτωρ, ὅτε πρὸς ἀλλήλους ἐμονομάχησαν. καὶ Ὅμηρος,

——— δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα [3] δίδου φοίνικι φαεινόν.

Χάροντος ὠμηστοῦ δορά.] Χάρων, ὁ λέων κατὰ Μακεδόνας. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἐν Νεμέᾳ, χώρᾳ τοῦ Ἄργους, λέων ἦν ἄτρωτος σιδήρῳ, καὶ βολαῖς πετροβίαις, ὃν Ἡρακλῆς συνθλάσας ταῖς οἰκείαις χερσὶ, σκεπαστηρίῳ τῷ τούτου δέρματι ἐκέχρητο. φίλος δὲ ὢν τῷ Τελαμῶνι, ἄπαιδι ὄντι, καὶ θύοντι ποτὲ τῷ Διῒ, διαπορευόμενος ἐκλήθη [4] ὑπ' αὐτοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν, καὶ θῦσαι τῷ ἰδίῳ πατρὶ Διῒ ὅπως ἑστὼς μετὰ τῆς λεοντῆς, καὶ εὔξασθαι γενέσθαι παιδίον ἄῤῥεν αὐτῷ. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν χρυσέαν οἰνοδόχον φιάλην, ἔθυσε, καὶ ηὔξατο οὕτως. καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν διέπτη ἀετὸς, καὶ φησὶ, Τελαμὼν, ἔσται σοι παῖς, ὃν καὶ κάλεσον αἰετὸν, κατὰ τὸ σημεῖον. καὶ γεννηθέντα τὸν Αἴαντα, [5] Αἰετὸν ἐκάλεσαν. εἶτα Αἴαντος αὐξηθέντος, τῇ λεοντῇ τοῦτον Ἡρακλῆς ἐσκέπασε, καὶ ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο, ὑφ' ἧς σκεπόμενος, ὡς λέγουσιν, ἄτρωτος ἦν, πλὴν μόνου τοῦ τόπου κατά τινας τοῦ σκεπομένου πρότερον ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ, ὅτε ταύτην ἐφόρει Ἡρακλῆς, ὅτε δὲ Αἴας, ὑπὸ τῆς σάκους. Ἄλλοι δέ φασιν, ὑπὸ τὴν κλεῖδα εἶναι τρωτὸν τὸν Αἴαντα. ταῦτα δὲ λῆρος, οὕτω δὲ ἔχει τὸ ἀληθές· Περιδέξιος ὢν στρατιώτης ὁ Αἴας, καὶ πολλοὺς πολεμήσας πολέμους, οὐδέποτε ἐτρώθη, τῷ ἄριστα τηρεῖν ἑαυτὸν, καὶ σκέπεσθαι τῷ σάκει. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε, τὸ ξίφος κατὰ τῆς πλευρᾶς ὤσας, οὐ τοῦ τραχήλου, εἰς μῦθον ἐτέθη, ὅτι τούτους τοὺς τόπους μόνους εἶχε τρωτούς. Γωρυτὸς Σκύθης.] ὁ τοῦ Τευτάρου, ὃν φασὶν Σκύθην ὄντα Ἡρακλέα διδάξαι τὴν τοξικήν. ἐγὼ δὲ φημὶ, ὅτι ἄλλοι φασὶν, Εὔρυτον, ἢ Ῥαδάμανθυν αὐτὸν διδάξαι, πατρωὸν αὐτοῦ γενόμενον. * Κώμυρος.] ὁ Ζεὺς ἐν Ἁλικαρνασσῷ τιμᾶται. Λάσκε.] ἤτοι τοῦ φιλῶ, Δωρικῶς. οἱ δὲ Σχολιασταὶ τὸ λέγουσι γράφοντες. * Σκύμνον παρ' ἀγκάλῃσιν.] Ἡρακλῆς φιλῶν τὸν Αἴαντα, καὶ δεξάμενος αὐτὸν ἐν ταῖς αὐτοῦ ἀγκάλαις, καὶ [6] πήλας, ηὔξατο ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ Διΐ. Οὐ γάρ τι πείσει.] οὐ γὰρ πείσει, φησὶν, ὁ Τεῦκρος τὸν Τελαμῶνα, εἰπὼν, ὅτι ὁ Λήμνιος καὶ ὁ πολεμικὸς Αἴας αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε, (Λήμνιοι γὰρ, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος, σίδηρον ὥπλισαν) ὁ πρηστὴρ καὶ σφοδρὸς ἄνεμος τῆς Ἐνυοῦς καὶ τοῦ πολέμου, (Ἐνυὼ γὰρ ἐπίθετον Ἥρας) ὁ οὔποτ' [7] ἐς φυγὴν τραπεὶς, ταῦτα ἐστὶ βαρύφρονα ὥς καὶ Ὅμηρος,

Ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

EMENDATIONES.

1 Πώλῳ rescripsi, pro πώλου. 2 Ὀπατεὺς substitui, pro ὀαρεὺς, annuente utroque MSS. 3 Δίδου, pro δῶκε, ex ipso Homero, in cujus Il. η occurrunt hi versus. & utroque MSS. 4 Ὑπ' αὐτοῦ, ex Seld. ὑπὸ τοῦ Impress. ὑπὸ τούτου Bar. 5 Αἰετὸν ἐκάλεσεν, εἶτα Αἴαντα αὐξηθέντα δὲ &c. MSS. uterque. Et hæc lectio, si non receptæ præferri, at certe tolerari poterit. * Hæc cum levi variatione in utroque MSS occurrunt. 6 Πήλας, pro πήλας. 7 Ἐς φυγὴν ἢ ἐς φύζαν τραπεὶς Impressi. Ego ἢ ἐς φύζαν delevi, ut prorsus inutile, nixus auctoritate utriusque MSS.

Ταῦρος βαρύφρων, [a] δυσμενεστάτου ξένου
Ἔτυψε δώρῳ [b] σπλάγχνον, ἐνδύσας λυγρὸν
Πήδημα [c] πρὸς κνώδοντος [d] αὐτουργοὺς σφαγάς.
Ἐλᾷ δὲ πάτρας τῆλε Τραμβήλου κάσιν,
Ὃν ἡ [e] ξύναιμος πατρὸς ἐκλοχεύεται,
Δοθεῖσα [f] φερτάιχμεια τῷ πυργοσκάφῳ·
Ἥν [g] δή ποτ' ἐν ῥήτρῃσι δημοτῶν σταθεὶς,
Γλαυκῷ κελαινὸν δόρπον [h] ὤτρυνε κυνὶ
Στεῖλαι, [i] τεπλᾶς [k] θύγατρας ὁ σπείρας βάβαξ,
Τῷ πᾶσαν ἅλμῃ πηλοποιοῦντι χθόνα,
[l] Ὅτ' ἂν κλύδωνας [m] ἐξερεύγηται γνάθων,
[n] Λάβρῳ σαλεύων πᾶν τρικυμίᾳ πέδον.
Ὁ δ' ἀντὶ πίπους [o] σκορπίον λαιμῷ σπάσας
Φόρκῳ, κακῆς ὠδῖνος ἔκλαυσε βάρος.

Taurum iracundum, inimiciſſimi Hoſpitis
Dono pectus percuſſiſſe, triſti inſilientem
Saltu in ſpontaneas gladii cædes:
Sed expellet procul è patria Trambeli fratrem,
Quem Soror Patris genuit,
Prædæ data Everſori turrium:
Quam aliquando ſtans in foro popularium,
Cæſio diram hortatus eſt cœnam Cani
Mittere, trium Sator filiarum Orator,
Totam ſalſugine cœnum reddenti terram,
Quando fluctus è buccis eructaret,
Violenter omne concutiens immenſa procella ſolum.
At Ille pro Pipone Scorpium gutture glutiens
Cano, mali partûs luxit onus.

VARIANTES LECTIONES.

a Δυσμενεστάτου Seld. b Σπλάγχν' Seld. c Πρὸς κνώδοντος Seld. d Αὐτουργοῦ Seld. aliique. e Ξύναιμος Seld. f Πρωτόαιχμια al. φερτόαιχμια Bar. g Al. δήποτ' una voce. h Al. ὤτρυνε. i Τριπλᾶς Bar. eandemque lectionem etiam in Scholiis habet. k Θυγατέρας ὁ σπείρας Seld. l Ὅτ' ἂν Seld. m Ἐξερεύγεται Seld. n Λάβρῳ lego ex Bar. Canteri etiam judicio fretus. λάβρως Seld. aliique. λαίψηρ al. o Σκορπίῳ Seld.

Δυσμενεστάτου ξένου δώρῳ.] μονομαχήσας γὰρ τῷ Ἕκτορι, καὶ ἰσορρόπου τῆς μάχης γενομένης, φιλιοῦνται, καὶ ἀλλήλοις διδοῦσι δῶρα,

Αἴας μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.

μεθ' οὗ καὶ ἀναιρεθεὶς Ἕκτωρ, καὶ ὑπ' Ἀχιλλέως δεθεὶς ἐκ τοῦ ἅρματος ἐσύρετο. Αἴας δὲ τὴν σπάθην ἀφ' Ἕκτορος λαβὼν, μετ' αὐτῆς αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλεν, ὥς φησι Σοφοκλῆς· Ἀντικλείδης δὲ ὑπὸ Πάριδος φησὶ τοξευθέντα ἀποθανεῖν. Τραμβήλου κάσιν.] τὸν Τεῦκρον. μετὰ γὰρ τὴν ὑφ' Ἡρακλέους γενομένην τῆς Τροίας ἅλωσιν, Τελαμὼν Θεάνειραν, τὴν καὶ Ἡσιόνην, γέρας ὡς ἐξαίρετον ἔλαβεν, ὡς Ἴστρος ἐν Συμμίκτοις φησίν. αὕτη δ' ἐκ Τελαμῶνος ἔγκυος γενομένη, ἀπέδρασε τὴν ναῦν, καὶ νηξαμένη ἦλθεν εἰς Μίλητον, διανηξαμένη τὴν μεταξὺ θάλασσαν. ἐγὼ δὲ [1] ἀντιθεῖσαν φημὶ παρὰ Πειράμου βασιλεύοντος τῆς Μιλήτου Ἀρίωνος, ὃς αὐτὴν ἐν ὕλῃ κεκρυμμένην εὑρὼν διέσωσε, καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Τράμβηλον κληθέντα ἀνέθρεψεν, ὡς ἴδιον παῖδα. τῆς δ' ἐπὶ Ἴλιον στρατείας γενομένης, Ἀχιλλεὺς εἰς Μίλητον παραγενόμενος, καὶ τὸν Τράμβηλον ἀντιστάντα ἀνεῖλεν. εἶτα τῆς ἀνδρείας τοῦτον θαυμάσας, [2] καὶ μαθὼν Τελαμῶνος εἶναι υἱὸν, ἔθαψεν αὐτὸν, δακρύσας ὡς συγγενῆ. Τῷ πυργοσκάφῳ.] τῷ Τελαμῶνι. ἱστορεῖ γὰρ Ἑλλάνικος, ὅτι πρὸ τοῦ Ἡρακλέα εἰσελθεῖν ἐν τῇ Τροίᾳ, ὁ Τελαμὼν μέρος τοῦ τείχους καταβαλὼν εἰσῆλθε· σπωμένου δὲ ἐπ' αὐτὸν Ἡρακλέους τὸ ξίφος, ὁ Τελαμὼν παρατηρήσας τούτου ἕνεκα δυσχεράναντα τὸν Ἡρακλέα, λίθους περὶ αὐτὸν ἐσώρευσεν. τοῦ δὲ φαμένου, Τί τοῦτο; Τελαμὼν ἔφη, Ἐγείρειν μέλλω βωμὸν Ἡρακλέος ἀλεξικάκου. καὶ οὕτως τῆς ὀργῆς Ἡρακλῆς παύεται, καὶ γέρας αὐτῷ τὴν Ἡσιόνην, τὴν καὶ [3] Θεάνειραν, δωρεῖται. * Ῥήτρῃσι.] δημηγορίαις. * Στεῖλαι, τριπλᾶς θυγατέρας ὁ σπείρας.] Φοινοδάμας τρεῖς ἔχων θυγατέρας, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ Λαομέδοντος ἐκθεῖναι αὐτῶν μίαν τῷ κήτει, ἐκκλησίαν συναγαγὼν ἐδημηγόρησεν, δέον τὸν Λαομέδοντα, τὸν αἴτιον τοῦ κακοῦ, ἐκθεῖναι τὴν θυγατέρα Ἡσιόνην, καὶ ἔπεισε τοὺς Τρῶας, διὸ καὶ ἐξετέθη πρὸς βορὰν τῷ κήτει, Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν τὸ κῆτος. τούτου δὲ ἕνεκα μηνιῶν ὁ Λαομέδων τῷ Φοινοδάμαντι, τὰς ἐκείνου τρεῖς θυγατέρας τισὶν ἔδωκε, ἐλθόντας εἰς τὴν ἔρημον τῆς Λιβύης ἐᾶσαι αὐτὰς [4] θηριοβρώτους γενέσθαι· ὧν μιᾷ μιγεὶς ὁ Κριμισὸς ποταμὸς ἐν εἴδει κυνὸς, γεννᾷ τὸν [5] Αἰγέσταν, ὃς ἐκεῖσε τρεῖς ἔκτισε πόλεις, Αἰγέσταν, Ἄλαλλαν, Ἔρυκα. Γλαυκῷ κυνί.] [6] Τῷ κήτει. Βάβαξ.] ῥήτωρ, παρὰ τὸ βάζω, τὸ λέγω. Πίπους.] ποιὸν ὄρνεον ἐπὶ θαλάσσιον εὐτελὲς, καὶ εὐειδὲς, νῦν δὲ τὴν Ἡσιόνην οὕτω καλεῖ. [7] Σκορπίον δὲ τὸν Ἡρακλέα λέγει, διὰ τὸ φονικόν.

EMENDATIONES.

1 Ἀντιθεῖσαν posui, pro ἀντιθεῖσα. 2 Sic lego cum Seld. καὶ Τελαμῶνα μαθὼν εἶναι Impreſſ. Sed Τελαμῶνος habet Bar. quod equidem tolerari poſſit. 3 Θεάνειραν poſui, pro Ἀξιόνειραν, ex emendatione Nic. Gerbelii, conſentiente etiam Seld. Et paulo ante dixit Scholiaſtes, Heſionem vocatam fuiſſe Theaniram; ſed Ἀξιόνειραν habet Bar. * Hoc addo ex Bar. 4 Θηριοβρώτους pro θηριοβρώτας, ex utroque MSS. 5 Αἰγέσταν hic, & paulo poſt reſcripſi, pro Αἰγέστην, Ægeſtes enim ſecundum nonnullos, at nunquam (quod ſcio) Ægetes, dictus eſt Crimiſſi ex Phœnodamantis filiâ filius. Αἰγέστην Seld. & linea ſequente Αἰγέσταν. Ἐγέστην Bar. & linea ſequente Ἐγέσταν. Et Egeſtem, atque Egeſtam nonnulli dicunt, quos alii Ægeſtem, & Ægeſtam; alii Aceſtem, & Aceſtam; alii Segeſtem, & Segeſtam appellare ſolent. 6 Τῷ κήτει λέγει Impreſſ. Ego λέγει delevi, Codd. MSS. ſecutus. 7 Σκορπίον δὲ τὸν Impreſſ. Ego τὸν delevi, ex fide utriuſque MSS.

[a] Ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρέτης μολὼν,	Secundus autem ad insulam Agrestis accedens,
Χρῄζων πυθέσθαι πημάτων [b] ξυμβουλίαν,	Sciscitari volens cladium remedium,
Χερσαῖος αὐτόδαιτος ἐκγόνων δρυὸς	Terrigena conviva Nepotum quercûs
Λυκαινομόρφων, Νυκτίμου κρεωνόμων,	Lupiformium, Nyctimi sectorum,
Τῶν [c] πρόσθε [d] μήνης [e] φηγίνων [f] πύρνων ὀχὴν	Fagineorum ante Lunam panum cibum

VARIANTES LECTIONES.

a Versum proximum, qui priorem locum occupavit, transposuit *Canterus*, ita re exigente. b Al. συμβουλίαν. c Πρόσθεν cum ν finali *Bar.* idque in *Scholiis* repetit. d Al. μήνης. e Φηγίνων *Bar.* f Πύργων *Bar.* eandemque lectionem in *Scholiis* tuetur.

* Καλεῖ δὲ αὐδῖνα, τὸν Ἡρακλέα λέγει, ὃν φασι κατεπιὸν τὸ κῆτος. * Ὁ δεύτερος.] Ἀγαπήνωρ. Ἀγρέτης.] ἀγχώτης, παρ' ὅσον Ἀρκὰς ἦν τὸ γένος, οἱ δὲ ἱππηρῶται, καὶ ἀγρευταί. ἢ ὁ ἄγρειος, παρ' ὅσον ἀγρείᾳ τροφῇ ἐχρῶντο οἱ Ἀρκάδες, ἤτοι βαλάνοις, ὡς καὶ ὁ παροιμιώδης χρησμὸς,

Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι.

Χερσαῖος.] ὁ τὴν μεσόγειαν τῆς Πελοποννήσου Ἀρκαδίαν οἰκῶν, ὡς καὶ Ὅμηρος ἐμφαίνων μὴ ἔχειν ναῦς αὐτοὺς διὰ τὸ πόῤῥω εἶναι τῆς θαλάσσης, οὑτωσὶ λέγει,

Αὐτὸς γάρ σφι δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Νῆας ἐϋσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Ἀτρείδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Ἐκγόνων δρυός.] Ἀρκὰς ὁ Διὸς, ἢ Ἀπόλλωνος παῖς, καὶ Καλλιστοῦς, τῆς Λυκάονος θυγατρὸς, ὥς φησι Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς, κυνηγῶν ἐνέτυχε τινὶ τῶν Ἀμαδρυάδων νυμφῶν κινδυνευούσῃ, καὶ μελλούσῃ φθαρῆναι ὑπὸ χειμάῤῥου τοῦ ποταμοῦ ἐν τῇ δρυΐ, ἐν ᾗ γεγονυῖα ἦν ἡ νύμφη, καὶ ἀνέτρεψε τὸν ποταμὸν, καὶ τὴν γῆν χώματι ὠχύρωσεν. ἡ δὲ νύμφη [1] Χρυσοπέλεια τὴν κλῆσιν κατ' Εὔμηλον, συνελθοῦσα αὐτῷ γεννᾷ Ἔλατον, καὶ Ἀφείδαντα, ἐξ ὧν εἰσὶν οἱ Ἀρκάδες, ὥς φησι καὶ Ἀπολλώνιος,

[2] Ἀλλ' ὅγε πατρὸς ἑοῖο (τοῦ Ἀρκάδος) κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν,
Ἀμπλακίης, ὁ γάρ οἶος ἐν οὔρεϊ δένδρεα τάμνων,
Δή ποτ' Ἀμαδρυάδος νύμφης ἀθέριξε λιτάων,
Ἡ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο θυμῷ.

ἢ ὅτι Ἀγαπήνωρ ἀπὸ Δρύοπος εἶχε τὸ γένος, ὁ δὲ Δρύοψ, υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Δίας, τῆς Λυκάονος, ταύτῃ γὰρ συνελθὼν Ἀπόλλων, ἔγκυον ἐποίησεν. ἡ τεκοῦσα τὸ βρέφος, ἔκρυψεν δρυὸς στελέχει, ὅθεν καὶ Δρύοψ ἐκλήθη, καὶ ἐξ αὐτοῦ Δρύοπες, οἱ περὶ Παρνασὸν, ὥς φησιν Ἠλιος,

Δίης Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνε.

Λυκαινομόρφων.] κακῶς ἔφη, λυκομόρφων γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν. οὐ γὰρ λύκαιναι, ἀλλὰ λύκοι γεγόνασιν οἱ Λυκάονος παῖδες, κατὰ τοῦτον. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Πελασγὸς ἦν παῖς τοῦ Διὸς καὶ Νιόβης, ᾧ καὶ Λυκάων παῖς ἐκ Μελιβοίης κόρης, εἴτουν Κυλλήνης, [3] ὥς φασιν ἄλλοι. Πάλιν ἐπὶ κολαστὴς βασιλεὺς τῶν Ἀρκάδων,

[4] Πολλοῖς γάμοις δέδεκτο πεντηκοντόπαις,
Ἀλλ' ἀσεβεῖς βλάστημα τῶν τέκνων ἔφυ.

ὧν ἦν Μαίναλος Θεσπρωτὸς σὺν Νυκτίμῳ, Καύκων, Λύκος, [5] Φθῖος τε, καὶ Τηλεβόας, Αἵμων, Μαντίνους, Στύμφαλός τε, καὶ Κλείτωρ, Ὀρχόμενός τε, καὶ ἕτεροι. οἳ πάντες, ὡς ἔφην, ἐνίκων ἀσεβείᾳ, καὶ ὑπερηφανίᾳ. Ζεὺς δὲ εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνήτῃ, παραγίνεται αὐτοῖς. οἱ δὲ καλέσαντες αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ, σφάξαντες ἕνα παῖδα τῶν ἐπιχωρίων, καὶ τὰ σπλάγχνα συμμίξαντες, παρέθεντο τῇ τραπέζῃ. Ζεὺς δὲ μυσαχθεὶς, τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ὅθεν νῦν ὁ τόπος Τραπεζοῦς ἐν Ἀρκαδίᾳ καλεῖται, Λυκάονα δὲ, καὶ τοὺς υἱοὺς κεραυνοῖ, πλὴν Νυκτίμου τοῦ νεωτέρου. Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν λαβόντος, ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος γίνεται κατακλυσμὸς διὰ τὴν τοῦ Λυκάονος παίδων ἀσέβειαν. Ἄλλως· Ὁ Ζεὺς ἐπιξενωθεὶς τῷ Λυκάονι εἱστιᾶτο, οἱ δὲ παῖδες υἱοὶ ἀπόπειραν ποιούμενοι εἰ θεὸς ἐστὶν, κρεανομήσαντες Νύκτιμον, καὶ τὰ τούτου κρέατα συμμίξαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι, παρέθηκαν τῷ Διΐ. ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν, ὅθεν καὶ Τραπεζοῦσα πόλις ἐστὶν ἐν Ἀρκαδίᾳ, τοὺς δὲ Λυκάονος παῖδας ἀνεῖλε κεραυνῷ, καὶ τὴν Ἀρκαδίαν συνεχῶς ἐκεραύνωσεν, ἕως ἡ Γῆ παρακαλοῦσα τὸν Δία, τὴν χεῖρα ἐξέτεινε. διὸ φασὶ πρώτως ἐν Ἀρκάσιν ἱκεσίαν γενέσθαι. ἐνίους δὲ τῶν Λυκάονος παίδων εἰς λύκους μεταβαλεῖν, ὡς ὁ Λυκόφρων, οὐκ οἶδα πῶς, ἔφη λυκαινομόρφους γενέσθαι, εἰ μή πως εἶδος ἀντὶ εἴδους ὤφειλεν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀρκτομόρφων. Καλλιστὼ γὰρ ὡς λέγουσιν, ἡ Λυκάονος θυγάτηρ, συνθηρος ἦν Ἀρτέμιδι, [6] ἡ Ζεὺς εἰκασθεὶς Ἀρτέμιδι, συνδυάζεται· ἄρκτον δὲ ταύτην ποιεῖ, διὰ τὸ λαθεῖν τὴν Ἥραν, ἐξ ἧς ὁ Ἀρκὰς ἐγεννήθη. ἐκ ταύτης δὲ τῆς σπορᾶς κατάγεται καὶ ὁ Ἀγαπήνωρ. Νυκτίμου κρεανόμων.] καὶ τοῦτο λῆρος τοῦ Λυκόφρονος λέγων, οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον [7] ἐκρεανόμησαν, ἀλλ' ἕτερον ἐπιχώριον παῖδα, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, καὶ ἕτεροι. Τῶν πρόσθε μήνης.] πρῶτον τοῦτο σκόπει, ὅτι καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα τὸ ν ἐφελκυστικὸν ἔχουσι, φωνήεντος ἐπιφερομένου, συμφώνου δὲ οὐκέτι, ὥσπερ κἀγὼ γράφω, καὶ τούτου ἕνεκα πολλοῖς τῶν ἀμαθῶν διαπίπτομαι, τὸ αὐτῶν ἀδιάφορον προσαπτόντων ἐμοί. Πρόσθε μήνης φηγίνων πύργων.] ἐπεὶ προσέληνοι οἱ Ἀρκάδες. ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς Σελήνης, πυρεὶ ὀπτῶντες τὰς βαλάνους, ἢ ὅτι προσέληνοι οἱ ὑβρισταὶ λέγονται, προσελεῖν γὰρ, τὸ ὑβρίζειν. ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσιν, ὡς λέγοντες ἀρχαίους εἶναι, καὶ τῆς σελήνης παλαιοτέρους. Τὸ δὲ ἀληθέστερον ἐστὶν οὕτως· [8] Ἀστρολογίαν, καὶ ἐνιαυτὸν, μῆνας, ἰσημερίας, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα Ἀρκάδων βασιλεὺς, ὁ Ἄτλας Λίβυς εὗρεν, ἀπὸ σελήνης * τοὺς μῆνας * συλλογισάμενος, ὕστερον Θαλῆς. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀρκάδες

EMENDATIONES.

* Hæc interserui ex *Bar.* 1 Χρυσοπέλεια lego, ex *Seld.* Χρυσόπελεις *Bar.* Περιστερίδα *Impressi.* 2 Sic emendavi hunc locum. Ἀλλ' ὅγε τοῦ Ἀρκάδος πατρὸς ἑοῖο τίνεσκεν *Impress.* Ἀλλ' ὅγε πατρὸς τοῦ Ἀρκάδος ἑοῖο τίνεσκεν *Seld.* Versum quidem restituit *Nic. Gerbelius*, sed τοῦ Ἀρκάδος (quod certe non erat prætereundum) omisit. 3 Sic legere volui. Ὥς φασιν ἄλλοι πάλιν. ὅτος &c. *Impressi.* Sed πάλιν habent *MSS.* 4 Sic digessi in ordinem hos versus. 5 Φθῖος lego cum *Seld.* Φθιός *Bar.* Φθιγος *Impressi.* 6 Sic legendum arbitror hunc locum, & Jovem assumpta Dianæ forma cum Callisto consuetudinem habuisse. ἡ Ζεὺς ἀρτέμιδι συνουσιάζεται *Impressi.* ἡ (ᾗ *Seld.*) Ζεὺς εἰκασθεὶς Ἀρτέμιδι συνδυάζεται *MSS* ubi perversa distinctione sensus corrumpitur. 7 Ἐκρεανόμησαν, pro ἐκρεατέμησαν, ex utroque *MSS.* 8 Ἀστρολογίαν posui, pro ἀστρολόγον, ex *Bar.* & γὰρ delevi, sensu ita exigente. * Ex *Bar.* τὰς μῆνας *Seld.*

θύσιας

a Σποδῷ κατ' ἄκρον χεῖμα θαλψάντων πυρὸς,	In cinere per hyemem summam foventium,
b Χαλκωρυχήσει, καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπίλον	Æs effodiet, ac glebam evellet
Βῶλον, δικέλλῃ πάντα c μεταλλεύων μυχὸν,	Ex fovea, ligone specum omnem scrutans:
Οὗ d φίτυν ἠνάριξεν e Οἰταῖος f στόνυξ,	Cujus Patrem occidit dens Oetæus,
Βουβῶνος g ἐν τόρμαισι h θρυλλίξας δέμας.	Inguinis in vertibulis lacerans corpus.
Ἔγνω δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος,	Cognovit verò miser cum damno discens,
Ως ΠΟΛΛΑ i χείλευς, καὶ k δεπαστραίων ποτῶν	Multa inter labrum, & poculentas potiones
l Μέσῳ κυλινδεῖ Μοῖρα m παμμήστωρ βροτῶν.	Gubernatricem volvere Parcam mortalium.
Ὁ δ' αὐτὸς ἀργῷ πᾶς φαληριῶν λύθρῳ	Candido namque tota candicans tabo
n Στόρθυγξ, δεδουπὼς τὸν o χλανοῦντ' ἠμύνατο,	Setosa bestia, moribunda interfectorum est ulta,
Πλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρχηστοῦ p σφυρόν.	Certò feriens extremam saltatoris plantam.

VARIANTES LECTIONES.

a Σποδῷ Seld. aliique. σπωδῷ Bar. σπαδὸν al. b Al. χαλκωρυχήσει. c Μεταλλεύων Seld. d Φίτυω Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. e Οἰταῖος Bar. f Στόνυξ Seld. g Al. ἐν τόρμαισι. al. ἐντόρμαισι. h Θρυλλίξας Seld. θρυλλόξας Bar. i Al. χειλεῦς Oxyton. k Δεπαστρίων Bar. l Al. μέσον. m Παμμήστωρ MSS. uterque, & alii. n Στρόθυγξ Seld. o Κλανόντ' Bar. aliique. p Σφύρον paroxyton. al.

θυσίας θεοῖς κατέδειξαν, πρῶτον μῦν, δεύτερον ἵππον λευκὸν, τρίτον δρυὸς φύλλα. ὅθεν ἡ Πυθία,

Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι.

Χαλκωρυχήσει.] ἐπειδὴ χαλκοῦ πολλὰ μέταλλά ἐστιν ἐν Κύπρῳ. λέγει οὖν, ὅτι παραγενόμενος ἐξ Ἀρκαδίας ὁ Ἀγαπήνωρ εἰς Κύπρον, χαλκὸν ἐργάσεται. ἐγὼ δέ φημι, ὅτι παραγενήσονται εἰς Κύπρον, ὅπου χαλκωρύχοι εἰσίν. ἀπεῖπεν γὰρ τὸ τούτων στρατηγὸν γενέσθαι χαλκωρύχον. τὸ δὲ σχῆμα φημὶ κατὰ σύλληψιν, ἢ χαριεντισμόν. * Οὗ φίτυν.] τὸν πατέρα * Ἀγαπήνορος πατὴρ ἦν Ἀγκαῖος. οὗτος ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον ἐξελθὼν, ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας Ὅμηρος φησὶ, καὶ Σωτήριχος ἐν τοῖς Καλυδωνιακοῖς λέγων, "Ὁ δὲ Καλυδώνιος σῦς, πρότερον περὶ τὴν Οἴτην διατρίβων, "ὕστερον ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν, Ἀρτέμιδος μηνισάσης, [1] ὅτι οὐκ ἔθυ-"σεν αὐτῇ ὁ Οἰνεὺς, ἄλλοις δὲ θεοῖς δεδώκει ἑκατόμβας. Οἰταῖος οὖν διὰ τοῦτο. Βουβῶνος τόρμαισι.] τὰς περιφερείας τοῦ βουβῶνος συντρίψας τὸ σῶμα. βουβὼν δέ ἐστιν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος. ὃν δέ φησιν ὁ σοφώτατος οὗτος βουβῶνα, οὐκ ἴσημι, ἢ βαρβαρίζοντος καὶ φλυαροῦντος τοῦ ἀνδρὸς, ἢ ἐμοῦ ἀμαθαίνοντος. νῦν μὲν γὰρ ἐν τῷ βουβῶνι φησὶ τὸν Ἀγκαῖον πληγῆναι, εἶτα μετὰ μικρὸν φησὶ, Πλήξας ἀφύκτως σφυρόν. ἐγὼ δὲ πάλιν γινώσκω σφυρὸν, [2] τὰ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέρη. Βουβωνόσφυρον οὖν μὴ γινώσκων κατὰ τὸν σοφώτατον τοῦτον, καὶ ψευδεῖς ἱστορίας μυρίας λέγοντα, καὶ ἑαυτῷ, καὶ οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις πολλάκις ἐναντιούμενον, ὡς ἔοικεν, ἀμαθαίνω. Ἔγνω δ' ὁ τλήμων.] λόγος ἐστὶ καὶ τόδε,

[3] Τῷ γὰρ Σαμίῳ Ἀγκαίῳ στεφηφόρῳ
Ἐξῆλθε χρησμὸς, μὴ πιεῖν ἐξ ἀμπέλου.

ὁ γὰρ Ἀγκαῖος, υἱὸς ὢν Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας, τῆς Φοίνικος, ἐφύτευσεν ἄμπελον κατὰ Ἀριστοτέλην, τοὺς Πέπλους συντάξαντα. μάντις δὲ * τις * εἶπεν αὐτῷ τῷ Ἀγκαίῳ, ὡς οὐ πίοι οἶνον ἐκ ταύτης, οἰνοχοΐας δὲ τοῦ ἀμπέλου καρπὸν, ἀπέθλιψεν ὁ Ἀγκαῖος τὴν σταφυλὴν εἰς κύλικα, ὡς πιόμενος, καὶ κατεγέλα τοῦ μάντεως, δεικνὺς τὴν κύλικα· ὁ δὲ ἔφη,

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου.

βοῆς δὲ γενομένης, ὡς συὸς λυμαινομένου τὴν χώραν, θεὶς τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν σῦν, καὶ ἀνῃρέθη· Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἐπὶ τὸν Ἀγαπήνορος, πατρὸς Ἀγκαίου, υἱοῦ Λυκούργου καὶ Εὐρυθεμίδος, τῆς Ἀκάστου, * καὶ * περὶ τοῦ Καλυδωνίου συὸς τοῦτο ἐδέξατο. Φασὶ δέ τινες, πρῶτον τὴν Ἀταλάντην ἀκοντίσαι κατὰ τοῦ συός. Δεδουπὼς τὸν χλανοῦντ' ἠμύνατο.] εἰ μὲν χλανοῦντά ἐστιν, ὡς ἐγὼ γράφω, οὕτως συντακτέον· Δεδουπὼς καὶ ἤχῳ φερόμενος τὸν χλανοῦντα καὶ μέλλοντα κτανεῖν αὐτὸν Ἀγκαῖον ἠμύνατο καὶ ἐτιμωρήσατο, πλήξας ἀφύκτως τὸ κατὰ τοῦτον βουβωνόσφυρον ἐκεῖνο. Τὸ δὲ γράφειν κλανόντα, μωρόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἀγκαίου, Ἀταλάντη γὰρ αὐτὸν ἐτόξευσεν, Μελέαγρος δὲ τῷ συοκτόνῳ δόρατι περὶ τὸ μέτωπον πλήξας ἀνεῖλεν. Ἀγκαῖος δὲ οὐδὲν γενναῖον ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ, ἢ ὅτι ἀνατεινάμενος τὸν πέλεκυν, ὡς πλῆξαι αὐτὸν, ἀνῃρέθη πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ. καὶ οὕτω μὲν ἐπ' Ἀγκαίου συντακτέον. ἐπὶ δὲ Μελεάγρου οὕτως, ὃ βαθύτατόν ἐστι, καὶ ἐμὸν ἐνθύμημα· Ὁ δ' αὐτὸς στόρθυγξ καὶ ὀδοὺς, ἤτοι ὁ χοῖρος, δεδουπὼς πεσὼν καὶ κλανθεὶς, τὸν κλανόντα, ἤτοι τὸν Μελέαγρον, ἠμύνατο, πλήξας ἀφύκτως ἄκρον σφυρὸν, ἤτοι τὸν ἀστράγαλον καὶ πόδα τοῦ ὀρχηστοῦ καὶ [4] ταχυτάτου πολεμιστοῦ. οὐχ' [5] ὅτι δὲ αὐτὸν ἔπληξεν ὁ χοῖρος περὶ τοὺς πόδας, τοῦτο εἶπεν, ἀλλὰ χαριέντως καὶ ἀστείως ταῦτα φησὶν, ὅτι ἠμύνατο αὐτὸν, δεσμώσας τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας αὐτὸν μὴ δύνασθαι περιπατεῖν, διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοιοτρόπως· ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν, τῇ Ἀταλάντῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ συὸς, καὶ τὸ δέρας, ἀκροθίνιον χαρίζεται. περιλύπους δὲ γενομένους τότε ἕνεκα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἀδελφοὺς, καὶ ἐχθροὺς αὐτῷ γενομένους, ἀνεῖλεν. Ἀλθαία

EMENDATIONES.

* Hæc addo ex Seld. eademque in Bar. occurrunt, nisi quod hic pro φίτυν, habeat φίτυω. 1 Οτι, pro ὅτε. 2 Τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέρος Seld. τὰ & deinde μέρη Impress. 3 Sic restitui, & in ordinem digessi hos versus, quos Codices universi indistinctè, & mendose proferebant. Τῷ Σαμίῳ ἐν ἀγκαίῳ &c. Impress. τῷ γὰρ Σαμίῳ Αγκαίῳ (& ubique hanc vocem cum duplici γγ scriptam habet) στεφηφόρῳ ἐξῆλθε χρησμὸς μὴ πιεῖν ἐξαμπέλου Bar. τῷ Σαμίῳ γὰρ στεφηφόρῳ &c Seld. * Ex utroque MSS. * Et hanc vocem interserui ex utroque MSS. 4 Ταχυτάτου, pro τεχνιτάτου. ex utroque MSS. 5 Οτι, pro ὅτε, ex utroque MSS.

δὲ,

Τρίτος δὲ, τοῦ μάρψαντος ἐκ κοίλης πέτρας	Tertius verò, sumentis ex cava petra
Κέλωρ γίγαντος ὅπλα, ᵃ τοῦ ποτ᾽ εἰς λέχος	Gigantis arma Filius, cujus olim in lectum
Λαθραῖον αὐτόκλητος Ἰδαία ᵇ πόρρις	Furtivum voluntaria Idæa Juvenca
ᶜ Η ζῶσ᾽ ἐς ᾅδην ἵξεται καταιβάτις,	Veniet, ad inferos viva descendens,

VARIANTES LECTIONES.

a Τὸν *Bar.* aliique. b Al. πόρις. c Ἥξετ᾽ legendum putavit *Auratus*. Vide *Canteri* Annotationes.

δὲ, ἡ τούτου μήτηρ λυπηθεῖσα ἕνεκεν τοῦ συμβάντος τοῖς ἀδελφοῖς, τὴν παρὰ τῶν Μοιρῶν δᾷδα κατέκαυσεν, ἣν ἐτήρει, ὡς συστατικὴν οὖσαν τῆς Μελεάγρου ζωῆς ἀκεραίαν φυλαττομένην. τινὲς δὲ, φυλλάδα ἐλαίας εἶναι, οὐ δᾷδα φασὶν, ἣν ἐν τῇ κυήσει φαγοῦσα, τῷ Μελεάγρῳ ἐν τῇ ἐκθέσει συντέτηκε, καὶ ἐφύλαττεν ἀκεραίως, ὑπὸ τῶν μάντεων τοῦτο μαθοῦσα, ὡς ἕως τ᾽ ἂν φυλάττοιτο ἡ φυλλὰς ἀβλαβὴς, ἀβλαβὴς καὶ ὁ Μελέαγρος ἔσται, εἰ δὲ φθαρῇ, καὶ ὁ Μελέαγρος συμφθαρήσεται. ταύτην οὖν ¹ διὰ τὰ πάθη τῶν ἀδελφῶν καταχώσασα, εἰσῆλθεν ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ νεκρὸν εὑροῦσα τὸν παῖδα, συνέκλεισε καὶ αὐτήν. οὕτως ἐγὼ φημὶ συντάσσειν τὸ Κτανόντα. Τρίτος δὲ.] Αἰγεὺς, ὁ Πανδίονος υἱὸς, ἢ Σκυρίου, ἢ, κατὰ τὸν Λυκόφρονα, Φημίου, ὁ καὶ υἱοποιηθεὶς τῷ Πανδίονι, βασιλεὺς Ἀθηνῶν, γαμεῖ πρῶτον ² Μῆταν, τὴν Ὁπλήτου, δεύτερον Χαλκιόπην, τὴν Ῥηξήνορος. ὡς δ᾽ ἀλλαχοῦ εὗρον, μίαν ἔσχε γυναῖκα Αὐτόχθην, τὴν Περσέως. ὡς δ᾽ οὐκ ἐγένετο τούτῳ παῖς, δεδοικὼς ³ Πάλλαντα, Νῖσον, καὶ Λύκον, τοὺς ἀδελφοὺς, ἔρχεται εἰς Πυθῶ περὶ παίδων μαντευσόμενος, καὶ ἐδόθη τούτῳ χρησμὸς,

Ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα πόδα, φέρτατε λαῶν,
Μὴ λύσῃς, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι.

Ἀπορῶν δὲ διὰ τὸν χρησμὸν, παραγίνεται εἰς Τροιζῆνα πρὸς Πιτθέα τὸν χρησμολόγον, καὶ ὃς μεθύσας αὐτὸν ἐποίησε συγγενέσθαι τῇ θυγατρὶ Αἴθρᾳ, τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. ἐγκύου δὲ τῆς Αἴθρας γενομένης, ὁ Αἰγεὺς ὑπὸ κοίλην πέτραν ἔθετο ξίφος, καὶ ὑποδήματα, ὥς φησι Πλούταρχος, καὶ Καλλίμαχος λέγων,

Ἔργα δέ μιν Τροιζῆνι Κολωναίῃ ὑπὸ πέτρῃ
Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι ——————

Καὶ αὐτὸς μὲν ἀποδημεῖ πρὸς Ἀθήνας, τῇ δὲ Αἴθρᾳ ἐντέλλεται, ἐὰν υἱὸς ἐξ αὐτῆς γεννηθῇ, δεῖξαι αὐτῷ τὴν πέτραν, καὶ λαβόντα τὸ ξίφος, καὶ ἐνδυσάμενον τὰ ὑποδήματα, ⁴ ὅταν αὐτῷ ἐφαρμόσωσι, καὶ δυνηθῇ κινῆσαι τὸ ξίφος, πλεῖν εἰς Ἀθήνας, ὃ καὶ ἐποίησεν αὐξηθεὶς, διὰ γνωρισμὸν τοῦ πατρός. Κέλωρ.] υἱὸς τοῦ Γίγαντος Θησέως, τοῦ μάρψαντος τὰ ὅπλα, δηλονότι τοῦ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας. ἢ ὁ Κέλωρ, ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως, τοῦ μάρψαντος καὶ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ γίγαντος, ἤτοι τοῦ Αἰγέως, ὅπερ βέλτιον, ὁ γὰρ Αἰγεὺς Ἀθηναῖος καὶ γηγενὴς ἀπὸ Ἐρεχθέως. τινὲς δὲ καὶ ἕνα τοῦτον λέγουσι τῶν ἀναδοθέντων ἀπὸ τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος τοῦ ἐν Θήβαις, ὡς καὶ Ανδροτίων. Τρίτον δὲ λέγει ἀπελθεῖν τὸν Ακάμαντα, τὸν τοῦ Θησέως παῖδα, ἐν Κύπρῳ, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὄρος καλεῖται Ακάμας. φασὶ δέ τινες, οὐ μόνον Ακάμαντα, ἀλλὰ καὶ Δημοφῶντα, τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν, ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον. Τὸν ποτ᾽ εἰς λέχος.] ἀντίπτωσις, οὗ ποτ᾽ εἰς λέχος λαθραῖον ἵξεται, τοῦ Ακάμαντος δηλονότι, ἡ Ἰδαία πόρτις καὶ δάμαλις, ἤτοι ἡ Λαοδίκη. Διομήδης γὰρ, καὶ Ακάμας ὁ Θησέως, περὶ τὸν νοστολῆσαι τοὺς Ἕλληνας, ἐπρέσβευσαν πρὸς τοὺς Τρῶας διὰ τὴν Ἑλένην. ἐρασθεῖσα δὲ Λαοδίκη, ἡ τοῦ Πριάμου θυγάτηρ, Ακάμαντος, ἐμίγη αὐτῷ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν Μούνιτον κληθέντα. φοβηθεῖσα δὲ, δέδωκε τὸ βρέφος Αἴθρᾳ, τῇ τοῦ Θησέως μητρὶ, ἤτοι τῇ μάμμῃ τοῦ Ακάμαντος, ἀναστρέφειν αὐτό· συνῆν γὰρ τῇ Ἑλένῃ ἐν τῇ Τροίᾳ ⁵ ἡ Αἴθρα, ἐξ Ἀθηνῶν ἁρπαγεῖσα παρὰ τῶν Διοσκούρων, δι᾽ ἃ μέλλει ἐρεῖν· πάλιν δὲ ἁρπαγείσης τῆς Ἑλένης ὑπ᾽ Ἀλεξάνδρου, ⁶ ἑκοῦσα συνείπετο καὶ αὐτή, μᾶλλον δὲ ἡ Αἴθρα αὐτὴ ἔπεισε τὴν Ἑλένην Ἀλεξάνδρῳ ἀκολουθῆσαι. ταύτῃ οὖν τῇ Αἴθρᾳ τὸν Μούνιτον ἔδωκεν ἀναστρέφειν ἡ Λαοδίκη, ἡ δὲ γνοῦσα τὸν υἱωνοῦ αὐτῆς * εἶναι * Ακάμαντος τὸ παιδίον, λαβοῦσα ἀνέθρεψεν. ἁλούσης δὲ τῆς Τροίας ἀναγνωρισθεῖσα Ακάμαντι, ἀπῆρε μετ᾽ αὐτοῦ, κομίζουσα καὶ τὸν Μούνιτον. περὶ * δὲ τὴν * Θρᾴκην παραγενομένων, καὶ κυνηγετούντων, ὄφις δακὼν τὸν Μούνιτον ἀνεῖλεν, ὥς φησιν Εὐφορίων,

Η οἱ Μούνιτον υἷα τέκε πλομένῳ ἐνὶ ὄρῳ,
Ἀλλά ἑ Σιθονίῃ τε, καὶ ἐν κνήμοισιν Ὀλύνθου,
Ἀγραύλοιο θ᾽ ἅμα πατρὶ πελώριος ἔκτανεν ὕδρος.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη· Τῶν πέντε, ὧν εἶπε μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, τρίτος ἀπελεύσεται ὁ Ακάμας, ὁ τοῦ Θησέως παῖς, τοῦ τὰ ὅπλα λαβόντος τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας. ὁ γὰρ Ακάμας ὀλίγοις ναυσὶ προσέσχε Θρᾳξὶ Βισάλταις, καὶ ἐρᾷ τούτου Φυλλὶς, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκεῖ βασιλέως, καὶ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυᾷ ἐπὶ προικὶ τῇ βασιλείᾳ. Ακάμας δὲ βουλόμενος ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, πολλὰ δεηθεὶς ⁷ παρὰ Φυλλίδος, καὶ τῶν ἐκείνης, ὀμόσας ἀντιστρέψειν, ἐξέρχεται. καὶ Φυλλὶς αὐτὸν προπέμπει ἄχρι τῶν καλουμένων Ἐννέα ὁδῶν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ κιβώτιον, εἰποῦσα ἱερὸν * εἶναι * τῆς μητρὸς Ῥέας, καὶ μὴ ἀνοίγειν αὐτὸ, εἰ μὴ ὅταν ἀπελπίσοι τὴν πρὸς αὐτὴν ἄνοδον. ὁ δ᾽ ἐλθὼν εἰς Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκει. καὶ χρόνου διελθόντος ἡ Φυλλὶς ἀρὰς θεμένη ⁸ κατὰ Ακάμαντος, ἑαυτὴν ἀναιρεῖ. Ακάμας δὲ τὸ ⁹ κιβώτιον ἀνοίξας, ¹⁰ φάσματι κρατηθεὶς, ἄνεισιν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τοῦτον ἐλαύνων ἀτάκτως, ἀπόλλυται, τοῦ γὰρ ἵππου σφαλέντος ἐκ τῶν ὀπισθίων μερῶν καλινδηθεὶς, τῷ αὐτοῦ ἐμπίπτει ξίφει. οἱ δ᾽ ὑπ᾽ αὐτὸν κατῴκησαν ἐν Κύπρῳ. Πόρρις.] πόρτις, ἡ δάμαλις, καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ προσθήκῃ τοῦ ρ, πόρρις. καὶ ἔστιν ὁ στίχος χωλίαμβος, ὁ πέλος ἐπὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου. οἱ δὲ μεταγραφεῖς, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς Λυκόφρων, δι᾽ ἑνὸς ρ γράφοντες, ἀμαθεῖς γραμματικῆς τέχνης φαίνονται, καὶ προσέτι καὶ μετρικῆς, ὡς ἀγνοήσαντες, ὅτι καὶ ὁ χωλίαμβος ὑπὸ τὸ ἰαμβικὸν μέτρον τάττεται. κρεῖττον δὲ χωλεύειν καὶ σκάζειν τὸν πόδα, ἢ καθ᾽ ἑλληνικείαν τὸν λόγον εἶναι ἀμαθέστατον. Πόρριν δὲ καὶ δάμαλιν λέγει τὴν Λαοδίκην, ἀλληγορικῶς. Η ζῶσ᾽ ἐς ᾅδην.] ¹¹ φεῦ, ὦ Λυκόφρον, πῶς ἀπεσκόλυνθαι γράφεις;

EMENDATIONES.

1 Διὰ τὸ πάθος *MSS.* uterque. 2 Μῆδαν *Seld.* Μῆταν Δικαιοῦ τὴν Ὁπλήτου *Bar.* Sed vulgata lectio mihi retinenda esse videtur; & citari solent hæc *Scholiastæ* verba ex *Thanodemo*. 3 Πάλλαντα pro πάλλαντος, ex utroque *MSS.* constructione etiam id exigente. Historiam pete ex *Plutarchi* Theseo. & *Strabonis* Geographia, ubi de Athenis agit. 4 Ὅταν, pro ὅτι, ex *Bar.* ὅτε *Seld.* 5 Sic distinguo. Η Αἴθρα ἐξ Ἀθηνῶν, ἁρπαγεῖσα παρὰ τῶν &c *Impress.* 6 Ἑκοῦσα, pro ἑκοῦσα, ex *Seld.* Non minus recte ἑκοῦσα *Bar.* Est enim ἑκὼν, τὸ ἐφ᾽ ἡμῖν γενόμενον· μηδενὸς ἔξωθεν ἀναγκάζοντος, ἢ τὸ θελήσει ἑαυτοῦ ποιήσαντος. Ἑκὼν δὲ ὁ θελήσει ἑαυτοῦ τι ποιῶν. * Ex utroque *MSS.* * Ex *Bar.* & δὲ habet *Seld.* 7 Παρὰ, pro περὶ, & alibi sæpe. Sic autem hunc locum distinguo ex utroque *MSS.* Φυλλίδος καὶ τῶν ἐκείνης ὀμόσας, ἀντιστρέψειν ἐξέρχεται *Impress.* * Ex utroque *MSS.* 8 Ἀρὰς θεμένη κατὰ Ακάμαντος, pro ἀρὰς θεμένη, καὶ τὰ Ακάμαντος, ex fide utriusque *MSS.* 9 Κιβώτιον. pro καὶ βώτιον. ex utroque *MSS.* & emendatione *Nic. Gerbelii*. 10 Φάσματι, pro φάσματος, ex utroque *MSS.* 11 Mecum legit *Bar.* nisi quod pro Λύκοφρον, habeat Λυκόφρον. At ὦ πῶς Λύκοφρον *Impress.*

Ἐναντίον

Θερμοῖσιν [a] ἐντακεῖσα Μουνίτου τοκὰς,
Ὃν δή ποτ' [b] ἀγρώσσοντα Κρηστώνης ἔχις
Κτενεῖ, πατάξας πτέρναν ἀγρίῳ βέλει,
[c] Ὅταν τεκόντος αἰχμάλωτος ἐς χέρας
Ἡ παππομήτωρ τὸν [d] δνόφῳ τεθραμμένον
[e] Βάλῃ νεογνὸν σκύμνον, ἣ μόνη ζυγὸν
Δούλειον [f] ἀμφήρεισαν Ἀκταίων λύκοι,
Τῆς ἁρπαγείσης ἀντίποινα Θυάδος·
Ὧν ὀστράκου στέρβιλος ἐντεθρυμμένος
[g] Κόρσην σκεπάσει, ῥῦμα φοινίου δορός·
Τὰ δ' ἄλλα [h] θριπόβρωτος [i] ἄψαυστος δόμων
Σφραγὶς δοκεύσει, θάμβος ἐγχώροις μέγα·
Ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας στήσει δρόμον

Lacrymis tabefacta mater Muniti,
Quem aliquando venantem Thracia vipera
Occidet, aspero feriens calcem spiculo,
Quando parentis in manus captiva
Avia nutritum in tenebris
Catulum injecerit recentem: cui soli jugum
Servile impresserunt Atheniensium prædones,
Raptæ ultionem Bacchæ:
Quorum caput ovalis testæ hemisphærium
Operiet, hastæ cruentæ propugnaculum.
Reliqua porrò vermiculatum non tangens ædes
Sigillum servabit, magnum incolis miraculum:
Id quod ad astrorum gradus muniet viam

VARIANTES LECTIONES.

a Ἐκτακεῖσα *Seld.* & alii. b Ἀγρεύοντα Κρηστώνης *Seld.* c Ὅτ' ἂν *Seld.* d Γνόφῳ *MSS.* uterque & alii. e Βάλλῃ *Seld.* f Ἀμφήρισαν *Seld.* g Al. κόρσιν. h Al. θριπόβρωτος. i Ἄψαυστα *Bar.*

Ἐναντία σύμπασι, καὶ σαυτῷ πλέον,
Ἄνω γὰρ εἰπὼν ταῖς χαραῖς [1] μεζοκρότοις,
"Ὧν τῆς μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις,
"Κλαθμῷ χανοῦσα χείσεται διασφάγος,
"Λαβοῦσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων,
Ἤγουν [2] χαράδρᾳ συμπεσεῖται, καὶ θάνῃ,
Ὅταν τὸ καλλίπυργον Ἰλίου πέδον
Ἑλλήνων στρατὸς πέρσειεν δ' ἀθανεῖ κράτει.
Ταῦτα πρὶν εἰπὼν, νῦν ἐναντίως λέγεις,
Τὴν γὰρ θανοῦσαν πρὶν, πεσοῦσαν χαράδρᾳ,
Αὖθις ἀνιστᾷς, καὶ νεκροῖς αὐτὴν πάλιν,
Θνήσκουσαν, ὡς φὴς, συμφοραῖς τοῦ Μουνίτου,
[3] Θρήσσης ἐχίδνης προσβολῇ τεθνηκότος.

Κρηστώνη.] ἡ Θράκη, ἀπὸ τῆς Κρηστώνης, Ἄρεος καὶ Κυρήνης θυγατρός. Δνόφῳ.] ἀντὶ τοῦ γνόφῳ, Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ γ, δ τιθέασιν. Η, μόνη ζυγόν.] Πειρίθους, καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς ὢν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, φιλίαν ποιησάμενοι, ἁρπάσαι συνέθεντο Διὸς θυγατέρα· ἁρπάσαντες γοῦν τὴν Ἑλένην, παρετίθεντο ἐν [4] Ἀφίδναις τῆς Ἀττικῆς Αἴθρᾳ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. Κάστωρ δὲ, καὶ Πολυδεύκης οἱ Διόσκουροι, οἱ τῆς Ἑλένης ἀδελφοὶ, πορθήσαντες τὴν Ἀττικὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης, Αἴθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον πρὸς αἰσχύνην αὐτοῦ, ἥτις ἁρπαγείσης πάλιν τῆς Ἑλένης ὑπ' Ἀλεξάνδρου, [5] συναπῆρεν αὐτῇ καὶ ἡ Αἴθρα ἐπὶ Τροίαν. καὶ Ὅμηρος,

Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

[6] ὅθεν καὶ αὐτὴν αἰχμάλωτον εἶπεν, ὡς αἰχμαλωτισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων, εἰς ἀντίποινον τῆς ὑπὸ Θησέως ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης. Ὁ δὲ νοῦς οὗτος· Ὅτε ἡ Αἴθρα μετὰ τὴν καθαίρεσιν τῆς Ἰλίου τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι Μούνιτον δῷ, τότε ὁ Μούνιτος ἐν Θράκῃ ἀποθανεῖται. Ἀκταίων λύκοι.] οἱ τῶν Ἀθηναίων ἅρπαγες καὶ πορθηταὶ, λέγει δὲ τοὺς Διοσκούρους. Ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ, ἢ ἀπ' Ἀκταίωνος βασιλέως, ἢ ὅτι τὸ πλεῖον μέρος τῆς Ἀττικῆς, ἀκτὴ, [7] ἤτοι παραθαλάσσιόν ἐστιν. Ὧν ὀστράκου στέρβιλος.] ἐλέχθη πάλαι, ὅπως ὁ Ζεὺς κύκνῳ ὁμοιωθεὶς, ἐξ ᾠοῦ, ὡς λέγουσι, τούτους γεννᾷ· ὧν ἑκάτερος τῷ ἡμίσει τοῦ ὀστράκου τοῦ ᾠοῦ περικεφαλαίᾳ ἐχρῆτο. Στέρβιλος δὲ, τὸ περιφερὲς διχότομον τοῦ ᾠοῦ. [8] Κόρσην.] κόρση κυρίως ἡ μήνιγξ λέγεται, νῦν δὲ τὴν κεφαλὴν φησὶν, ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐν τῷ περὶ Νείκους,

Ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

Τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος.] θρὶψ, ὁ σκώληξ, ὃς ἐγγίνεται τοῖς ξύλοις. πρὶν γὰρ εὑρεθῆναι τὰς σφραγῖδας, οἱ παλαιοὶ ἐσφράγιζον ξύλοις ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένοις, διὰ τὸ αὐτὰ πολυκέντητα εἶναι. Ὁ δὲ νοῦς· Μόνην τὴν Αἴθραν δουλώσαντες καὶ αἰχμαλωτίσαντες ἀντίποινα τῆς Ἑλένης, ἀλλ' ὅλην Ἀττικὴν, ὥσπερ ἐσφραγισμένην θριποβρώτῳ σφραγῖδι περιδραμοῦνται. οἱ γὰρ Διόσκουροι κατὰ Θησέως στρατεύσαντες ἕνεκεν τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, ἐφείσαντο πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει, πλὴν μόνης τῆς Αἴθρας, διὸ καὶ θαυμάσαντες αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, Ἄνακας, ἤτοι θεοὺς, καὶ σωτῆρας ἐκάλεσαν. Ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας.] ἅτινα εὐεργετήματα, ἃ περὶ τοὺς Ἀθηναίους οἱ Διόσκουροι

EMENDATIONES.

1 Malim μεγακρότοις cum *Bar.* μακροτάτοις *Seld.* 2 Χαράδρᾳ, & paulo post χαράδραν *Impress.* χαράδρᾳ *MSS.* uterque. 3 Θρήσσης, pro Θρέσσης, ex utroq; *MSS.* 4 Ἀφίδναις posui, pro Ἀθήναις, ex utroque *MSS.* Non enim Athenis, sed Aphidnis dicuntur Theseus & Pirithous raptam ex Sparta Helenam apud Æthram, Thesei matrem, deposuisse. 5 Συναπῆρεν, pro συναπήγετο, ex *MSS* utroque. 6 Sic lego ex *Seld.* ὅθεν αὐτὴν καὶ αἰχμάλωτον εἶπεν. ὡς καὶ αἰχμαλωτισθεῖσαν *Impress.* 7 ἤτοι, pro εἴ τι, ex *MSS.* utroque 8 Sic lego ex *Seld.* Et *Bar.* habet κόρση. Quinetiam *Nic. Gerbelius* μῆνιγξ reponendum esse admonuit. Κόρσην.] κόρση κυρίως ἡ μήνιγξ λέγεται *Impress.*

ἐνεδείξαντο

Τοῖς ἡμιθνήτοις διπτύχοις Λαπερσίοις·
Οὓς μή ποτ', ὦ Ζεῦ σῶτερ, ἐς πάτραν ἐμὴν
Στείλαις, ἀρωγοὺς τῇ [a] δυσαρπάγῳ κρεκί·
[b] Μηδὲ πτερωτὰς ὁπλίσαντες ὁλκάδας,
Πρύμνης ἀπ' ἄκρας γυμνὸν, [c] αἰψηρὸν πόδα

Semideis geminis Laperſiis:
Quos nunquam, ô Jupiter Servator, in meam patriam
Miſeris, vindices bis raptæ Crecis:
Neque illi alatas armantes naves,
E ſumma puppi nudum pedem celerem

VARIANTES LECTIONES.

a Al. δισαρπάγῳ. Et hanc lectionem habet etiam *Bar.* b Μὴ δὲ *MSS.* uterque, cum aliis. c Αἰψηρὸν *Bar.* & alii.

ἐπεδείξαντο, ἀποθεώσουσιν αὐτοὺς καὶ χαλεπαθμήσουσι τοῖς ἄστροις, οἱ γὰρ Δίδυμοι εἰς τιμὴν τῶν Διοσκούρων κατεσκευάσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὀρέστῃ [1] δι' Ἀπόλλωνος,

Ἡ δ' ἥδ' ἐστὶν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
[2] Σεσωσμένη τε, κοὐ [3] θανοῦσα πρὸς σέθεν.
Ἐγώ νιν ἐξέσωσα, [4] κ' ὑπὸ φασγάνου
Τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών.

Καὶ μετ' ὀλίγα,

——————— [5] Ἐγὼ
Δ' Ἑλένην Διὸς μελάθροις πελάσω,
[6] Λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
Ἔνθα παρ' Ἥρᾳ, τῇ θ' Ἡρακλέους
Ἥβῃ πάρεδρος, θεὸς ἀνθρώποις
Ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος ἀεὶ,
Σὺν [7] Τυνδαρείδαις, τοῖς Διὸς υἱοῖς,
Ναύταις, μεδέουσα θαλάσσης.

Τοῖς ἡμιθνήτοις.] ἡμιθνὴς, καὶ ἡμίθνητος διαφέρει· Ἡμιθνὴς γὰρ λέγεται, ὁ ψυχορραγῶν, καὶ ἤδη τὸ ἥμισυ θανών. Ἡμίθνητος δὲ, ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων θνητὸν, καὶ τὸ ἥμισυ ἀθάνατον, ἤτοι ἡμίθεος. ἢ ὁ ἡμέραν ὢν ἐν τοῖς ζῶσι, καὶ ἡμέραν ἐν τοῖς νεκροῖς, ὡς οἱ Διόσκουροι. Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· Τακίνθα ἀδελφὸς Κυνόρτας, Κυνόρτου δὲ παῖς Περιήρης· οὗ καὶ Γοργοφόνης, τῆς Περσέως, κατὰ Στησίχορον, Τυνδάρεως, Ἰκάριος, Ἀφαρεὺς, καὶ Λεύκιππος. Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης, τῆς Οἰβάλου, ἢ Ἀρήνης, τῆς Αἰόλου, Λυγκεὺς, καὶ Ἴδας. Λευκίππου καὶ Φιλοδίκης, τῆς Ἰνάχου, Φοίβη, καὶ Ἱλάειρα. Ἰκαρίου καὶ Περιβοίας, * τῆς * Νηΐδος, υἱοὶ πέντε, καὶ Ὀδυσσέως γυνὴ Πηνελόπη. Τυνδάρεω καὶ Λήδας, Τιμάνδρα, ἣν Ἔχεμος ἔγημε, καὶ Κλυταιμνήστρα, κατά τινας καὶ Ἑλένη, σὺν Κάστορι, καὶ Πολυδεύκῃ. καθ' ἑτέρους δὲ, οὗτοι Διὸς ὑπῆρχον, οἳ καὶ Φοίβην, καὶ Ἱλάειραν ἁρπάσαντες ἔγημαν. Καὶ Πολυδεύκους μὲν καὶ Φοίβης γίνεται παῖς Μνησίλεως, ἢ Μνήσινος, καὶ Ἀσῖνος. Κάστορος δὲ καὶ Ἱλαείρας, Ἀνώγων, ἢ Ἄναξις, καὶ Αὐλοθὸς. ταύτας δὲ οἱ Διόσκουροι ἤτοι ἀπὸ Μεσσήνης ἁρπάσαντες ἔγημαν. ἐλάσαντες δὲ καὶ μετὰ Ἴδα, καὶ Λυγκέως βοῦς Ἀρκαδικὰς, μερίζειν ἐπιτρέπουσι τῷ Ἴδᾳ, ὃς τεμὼν βοῦν εἰς δ' μέρη, τῷ πρώτως εἶπε φαγόντι τὴν ἰδίαν μερίδα εἶναι τὸ ἥμισυ τῶν βοῶν, καὶ τῷ δευτέρῳ τὸ λοιπὸν τῆς ἀγέλης. αὐτὸς οὖν ὁ Ἴδας τὴν ἰδίαν μερίδα κατέφαγε, εἶτα καὶ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τὰς βόας ἤλασεν εἰς Μεσσήνην. στρατεύσαντες δὲ οἱ Διόσκουροι, καὶ τὴν ἀγέλην ἐκείνην τῶν βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολλὰ, κἀκείνους [8] ἐλόχων. Κάστωρ δὲ, καὶ Πολυδεύκης ἐκρύβησαν στελέχει δρυὸς, Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα, ἐμήνυσεν Ἴδᾳ, ὁ δὲ κτείνει αὐτόν. Πολυδεύκης δὲ διώκων αὐτοὺς, τὸν Λυγκέα κτείνει δόρατι· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἴδα στήλῃ λιθίνῃ ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου βληθεὶς τὴν κεφαλὴν, σκοτωθεὶς ἔπεσε. Ζεὺς δὲ Ἴδαν κεραυνοῖ· Πολυδεύκην δὲ ἀθάνατον ἔμελλε ποιεῖν. ὁ δὲ αἱρεῖται θνήσκειν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῆν ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν εἶναι ἀθάνατος. καὶ ὁ Ζεὺς τοῦτο αὐτοῖς χαρίζεται, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Τεθνᾶσι, τιμὴν δὲ [9] λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι·

Τὴν δὲ ἱστορίαν τῶν Διοσκούρων καὶ Στασῖνος, ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκὼς, γράφει,

——————— αἶψα δὲ Λυγκεὺς
Ταΰγετον προσέβαινε ποσὶ ταχέεσσι πεποιθὼς,
[10] Ἀκρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
Τανταλίδου Πέλοπος, τάχα δ' εἴσιδε κύδιμος ἥρως
Δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα.

Διπτύχοις.] εἶπεν περὶ τὴν ἱστορίαν, ὅτι κατά τινας ἐκ τοῦ ὠοῦ τρίδυμοι ἐγεννήθησαν, Ἑλένη, καὶ Κάστωρ, καὶ Πολυδεύκης. κατά τινας δὲ, οὐκ ἐκ τοῦ ὠοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς Λήδας αὐτῆς. καθ' ἑτέρους δὲ, ἐκ τῆς Λήδας μὲν ἐγεννήθησαν Κάστωρ μόνος, [11] καὶ Πολυδεύκης, ἐν ἀστέρος μορφῇ μιχθέντος αὐτῇ τοῦ Διὸς, ὅθεν διπτύχους αὐτοὺς λέγει. ὕστερον δὲ τὴν Ἑλένην μόνην ἔφασαν ἐκ τοῦ ὠοῦ γεννηθῆναι. Λαπερσίοις.] παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Λᾶν, πόλιν Λακωνικῆς. ἢ παρὰ τὸ πέρθειν τοὺς λαοὺς, ἤτοι πολεμικούς. Δισαρπάγῳ.] δεύτερον γὰρ ἡρπάγη, ὑπὸ Θησέως πρότερον ἑπταετὴς, ὡς φησιν Ἑλλάνικος, Δοῦρις δὲ ὑποδεχθῆναι αὐτὴν φησὶ, τεκοῦσαν τὴν Ἰφιγένειαν, ὡς ὕστερον εἴπομεν πλατυτέρως. καὶ πρότερος μὲν αὐτῆς ἅρπαξ Θησεὺς, δεύτερος δὲ Ἀλέξανδρος. Κρεκί.] κρὲξ ὄρνεον ἐστὶ θαλάσσιον, ἴβιδι ἐοικὸς, (ἔστι δὲ ἡ ἶβις περὶ τὴν Αἴγυπτον) ξυπαρόρυγχον. Καλλίμαχος δὲ ἐν τοῖς περὶ Ὀρνέων φησὶ, τοῖς [12] γαμοῦσι δυσοιώνιστον εἶναι. καὶ Εὐφορίων ἐν Ἀπολλοδώρῳ, [13] Ποικίλον οὐδὲ μέλαθρον, ὀρχίλος ἔπλη κύζικος, ὃν δ' ἦσι κακὸν γάμον ἐχθόμενος κρέξ. Κρεκὶ δὲ τὴν Ἑλένην παροινίζει, διὰ τὸ δύσγαμον καὶ [14] κακόνυμφον αὐτῆς.

EMENDATIONES.

1 Δι' Ἀπόλλωνος ſubſtitui, pro δι' Ἑλένης. Non enim Helena, ſed Apollo, apud *Euripidem* ea profatur, quæ ſequuntur. 2 Σεσωσμένην *Seld.* 3 Θανοῦσαν *Seld.* 4 Κ' ἀπὸ pro κ' ὑπὸ, ex *Euripide.* 5 Sic reſtitui verſus hoſce, qui confuſi extabant.
Ἐγὼ δ' Ἑλένην Διὸς μελάθροις πελάσω.
6 Λαμπρῶν Edit. *Euripidis Canteriana.* Non ideo tamen lectionem receptam mutare volui. 7 Τυνδαρίδαις *Euripid.* Ipſe tamen receptam lectionem potiorem hoc loco judico. 8 Ἐλόχων, ex *Seld.* ἐλέγχων *Impreſſ.* 9 Λελόγχασιν poſui, pro λελόχασιν. 10 Ἀκρότατον *Seld.* 11 Sic ego diſtinguendum putavi hunc locum, ſequutus *MSS.* utrumque. καὶ Πολυδεύκης ἐν ἀστέρος μορφῇ μιχθέντος αὐτῇ τοῦ Διὸς *Impreſſ.* Quaſi Pollux dicatur ſtellæ formâ ex Ledâ fuiſſe genitus; cum nihil minus velit *Scholiaſtes*; ſed Pollucem ex Ledâ genitum eſſe, ex Jovis concubitu, qui ipſam ſub ſtellæ formâ vitiavit. 12 Δυσγαμοῦσι *Bar.* 13 Corruptiſſimi ſunt hi verſus, & ex qua parte *Apollodori* citentur, memoriæ jam non occurrit. Ut igitur conjecturis anſam aliquam præbeam, variantes *MSS.* lectiones adſcribam: Ποικίλος οὐδὲ μέλαθρον ὀρχίλος ἔπλη κύζικος· ὃν δ' οὔτι κακὸν γάμον ἐρχομένη κρέξ *Bar.* Ποικίλος οὐδὲ μέλαθρον ὄρχιλος ἔπαξε κύζικος· ὃν δ' ἄστυ κακὸν γάμον ἐχθομένη κρέξ *Seld.* 14 Κακόνυμφον ſubſtitui, pro καλόνυμφον, ſenſu id exigente.

[a] Εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν [b] ἐκβατηρίαν·	In Bebrycum projiciant litus.
[c] Μηδ' οἱ λεόντων τῶν δε [d] καρτερώτεροι,	Quin nec Leonibus istis fortiores,
Ἀλκὴν ἄμικτοι· τοὺς Ἄρης ἐφίλατο,	Bello intractabiles; quos Mars amat,
Καὶ δῖ' [e] Ἐνυὼ, καὶ Τριτώνιος θεὰ,	Diváque Bellona, ac Tritonia Dea,
Βοαρμία, [f] Λογγάτις, [g] Ὁμολωΐς, Βία.	Juga, Longatis, Homoloïs, Potens.
Οὐκ ἂν τὰ χειρώνακτες ἐργάται διπλοῖ,	Nec enim quæ Opifices mercenarii gemini,
Δρύμας τε, καὶ Πρόφαντος, ὁ Κρώμνης ἄναξ,	Drymius, & Prophantus, Cromnæ rex,
Ἐλατύπησαν κοιράνῳ ψευδωμότῃ,	Extruxerunt Regi perjuro,
Ἓν ἦμαρ ἀρκέσειε πορθηταῖς λύκοις,	Unum diem sufficiant populatoribus Lupis,
[h] Στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν [i] ῥαιστηρίαν,	Ad sustinendam gravem irruptionem vastatricem,

VARIANTES LECTIONES.

a Ὡς εἰς Βεβρύκων al. Cæterum hic versus sequenti postponitur in *Seld.* b Al. ἐκβακτηρίαν. c Al. μὴ δ'. d Al. καρτερώτεροι. e Ἐνυὼ Bar. f Ἀγγχάτις quidam legendum putant. Vide *Canteri* Annotationes. g Al. Ὁμωλωΐς. h Στέξαι malit *Canterus*. Sed mihi videtur nullam esse rationem, ob quam recepta lectio mutari debeat. Vide Commentarium meum. i Ῥαστηρίαν *Seld.*

Εἰς Βεβρύκων.] τὴν Τρωΐαν ποτὲ Βέβρυκες ᾤκησαν, ὅθεν καὶ [1] Βεβρυκίαν αὐτὴν καλοῦσι, καὶ τὸ, [2] Σώζων παλαιὰν Βεβρύκων πατρωΐαν. Τινὲς δέ φασιν, ὅτι λείπει τὸ ὡς, ἵνα ᾖ, Ὡς εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβατηρίαν, ὡς πρότερον συμπλέοντες τοῖς λοιποῖς Ἀργοναύταις, ὅτι Ἄμυκον, τὸν Βεβρύκων βασιλέα, κατεπύκτευσαν. Δίων δὲ Κοκκειανὸς τοὺς Ναρβωνησίους Βέβρυκας λέγει, γράφων οὕτω, "Τῶν πάλαι μὲν Βεβρύκων, "νῦν δὲ Ναρβωνησίων, ἐστὶ τὸ Πυρηναῖον ὄρος, τὸ δὲ ὄρος "τοῦτο χωρίζει Ἰβηρίαν, καὶ Γαλατίαν. Ἐκβατηρίαν.] ἔκβασιν, αἰγιαλόν. Μὴ δ' οἱ λεόντων.] τοὺς Ἀφαρέως παῖδας λέγει, Ἴδαν, καὶ Λυγκέα. Λέοντας δὲ, τοὺς Διοσκούρους. Ἡ ἔννοια ὄπισθεν ἐρρέθη πλατυτέρως. Ἐνυώ.] ἐπίθετον Ἥρας, παρὰ τὸ ἀνύειν καὶ φονεύειν, ὡς [3] πολεμική, Ἀνυὼ, καὶ Ἐνυώ. Καὶ μυθικῶς μὲν οὕτως, ἀλληγορικῶς δὲ, ἡ πάντα ἀνύουσα, καὶ τρέφουσα, καὶ τελοῦσα, ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ συμμιγεῖ καὶ εὐκράτῳ ἀέρι. Τριτώνιος.] ἡ Ἀθηνᾶ μυθικῶς, ὅτι ἐν τῷ Τρίτωνι, ποταμῷ Λιβύας, ἐγεννήθη, ὡς Ὅμηρος φησὶ, κἂν οὐ μυθικῶς,

—— Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια.

καὶ Αἰσχύλος μυθικῶς,

Εἴτ' ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
Τρίτωνος ἐν τόποις [4] Λιβυστικοῖς.

Ἢ ὅτι, κατὰ Καλλισθένην, [5] τρίτῃ τοῦ μηνὸς ἐγεννήθη· διὸ παρ' Ἀθηναίοις ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. Ἢ ὅτι ἐκ τῆς τριτοῦς, τῆς κεφαλῆς, τοῦ Διὸς ἐγεννήθη· τριτὼ γὰρ Βοιωτικοῖς ἡ κεφαλή. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ· ἡ δὲ σελήνη ἀπὸ συνόδου τριταία φαίνεται. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ ψυχῇ· τριμερὴς δὲ ἡ ψυχή, ἔχει γὰρ θυμικὸν, ἐπιθυμητικὸν, καὶ λογικόν. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῷ ἀέρι· [6] τρίτον δὲ ὁ ἀὴρ γεννᾶται, καὶ μετατρέπεται, ἔαρ, θέρος, χειμὼν, τὸ γὰρ παλαιὸν τριμερὴς ἦν ὁ χρόνος. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ φρονήσει, γεννηθεῖσα δὲ ἐκ τῆς τριτοῦς καὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς, τρεῖς παρέχει τοῖς ἐναντίοις. Ἢ ὅτι, κατὰ Δημόκριτον, τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλεύειν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πράττειν δικαίως. Βοαρμία.] παρὰ τὸ συναρμόσαι καὶ ζεῦξαι εἰς ζυγὸν καὶ εἰς ἄροτρον βόας. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστιν, ὡς ἔφην, τῇ φρονήσει, οὕτω δὲ τιμᾶται παρὰ Βοιωτοῖς· καὶ Λογγάτις ὁμοίως, Λογγὰς γὰρ χωρίον Βοιωτίας. Ὁμολωῒς δὲ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις, [7] Ὁμολωΐδες γὰρ πύλαι Θηβῶν, ἀπὸ Ὁμολωΐδος, τῆς Νιόβης θυγατρός. [8] Βία.] ἡ δυνατή. Χειρώνακτες.] οἱ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενοι, καὶ κτίσαντες τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου μυθικῶς, λέγει δὲ Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα. Ἡ δὲ ἱστορία δήλη, τὰς δὲ ἀλληγορίας, ὡς πολλὰς, καὶ ἀχρησίμους, [9] ἐνταῦθα ἐατέον. Διπλοῖ.] περισσοτέρως. [10] διπλὸς δὲ κυρίως, καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλοῖ ὀξύτονον. Δρύμας.] ὁ Ἀπόλλων, παρὰ Μιλησίοις. Πρόφαντος δὲ, ὁ Ποσειδῶν, παρὰ [11] Θουρίοις. Κρῶμνα δὲ, χωρίον Κορίνθου, ἐξ οὗ οἱ στρατεύσαντες, φησίν, οἱ περὶ Ἴδαν. Οὐκ ἀνθέξονται δὲ αὐτῶν τὰς χεῖρας τὰ τείχη, οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν. Ἔστι δὲ καὶ ἡ Κρῶμνα πόλις Παφλαγονίας, ἐν ᾗ τιμᾶται ὁ Ποσειδῶν. Ἡρόδωρος δὲ τῆς Ἀληθείας οὔ φησι κτίσαι τὴν πόλιν Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ [12] Λαομέδοντα χρήματα καταθέμενον ἐκ τῆς θυσίας αὐτῶν, ἀναλῶσαι ταῦτα εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν. Κοιράνῳ ψευδωμότῃ.] τῷ Λαομέδοντι, παρὰ τὸ ὀμόσαι δοῦναι Ἡρακλεῖ τὰς ἀθανάτους ἵππους, ἤτοι τὰς ἀρίστας καὶ [13] ἐνεργεσάτους, καὶ μὴ δοῦναι σώσαντι Ἡσιόνην ἐκ βορᾶς τοῦ κήτους. κακῶς εἶπε κοιράνῳ, ὀφείλων εἰπεῖν τυράννῳ, ἢ βασιλεῖ. Κοίρανος γὰρ ὁ διαπράκτωρ λέγεται· Τύραννος δὲ, ὁ βίαιος μονάρχης· Βασιλεὺς δὲ, ὁ ἔννομος καὶ δικαίως κρατῶν. δείκνυσι δὲ καὶ Ὀρφεὺς τὴν τούτων διαφορὰν, οὑτωσὶ λέγων ἐν τῇ Δωδεκαετηρίσιν,

Ἔσται δ' αὖτις ἀνὴρ ἢ κοίρανος, ἠὲ τύραννος,
Ἢ βασιλεὺς, ὃς τῆμος ἐς οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν.

EMENDATIONES.

1 Βεβρυκίαν, pro Βεβρυκίαν, ex utroque *MSS.* 2 Σώζων, pro σώζω, ex *Bar.* & ultimo Poematis hujus versiculo, quem hic citavit *Scholiastes.* 3 Πολεμική, pro πολεμία, ex *Seld.* Est enim πολεμική, ἡ κρατερά, καὶ δεινὴ ἐν τοῖς πολέμοις. Πολεμία δὲ, ἐπὶ πάντων ἡ ἐχθρά, καὶ πολεμοῦσά τινι. Et πολεμικὴ habet *Bar.* 4 Λιβυστικοῖς *Bar.* & *Phavorin.* 5 Τρίτῃ δὲ τοῦ μηνὸς *Impress.* Ego δὲ expunxi, ex fide *Bar.* Cæterum in hac sententia pro Καλλισθένην, *Phavorinus* habet Καλλισθένην. 6 Τρίτον δὲ ὁ ἀὴρ γεννᾶται, posui ex *Seld.* τρίτος *Impress.* τρίτε γὰρ ὁ ἀὴρ &c. *Bar.* τρίτος γὰρ ὁ ἀήρ. γεννᾶται γὰρ καὶ &c. *Phavorinus.* 7 Sic legendum arbitror hunc locum, & mecum faciunt *MSS.* uterque, & *Phavorinus.* 8 Βία.] ἡ δυνατή. scribo ex *Seld.* Βία γάρ. ἡ δυνατή. *Impress.* Βία· ἡ δύναμις. *Bar. Phavorin.* 9 Ἐνταῦθα, pro ἐν ταυτῷ. 10 Sic lego cum *Seld.* nisi quod post διπλὸς addiderim δὲ ex *Bar.* qui etiam διπλοῖ legit. διπλῶς γὰρ κυρίως, καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλοῖ ἐξάγεται *Impress.* 11 Θουρίοις, pro Θουρίοις, ex emendatione *Nic. Gerbelii.* Θουρίοις *Phavorin.* 12 Λαομέδοντα, pro Λαομέδοντι, ex *Seld.* Deinde αὐτῶν, pro αὐτοῦ. 13 Ἐνεργεστάτους, pro ἐνεργεσάτους, ex utroque *MSS.*

Κάσαντρ.]

Καὶ πρὸς πύργων τὸν Κανασραῖον μέγαν
Ἐγχώρειον γίγαντα, δυσμενῶν μοχλὸν,
Ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον εὐστόχῳ βολῇ
Μαιμῶντα τύψαι [a] ποιμνίων ἀλάστορα·
Οὗ δή ποτ' αἴθων πρῶτα [b] κινήσει δόρυ
Κίρκος θρασὺς, πήδημα λαιψηρὸν [c] δικὼν,
Γραικῶν ἄριστος, ᾧ πάλαι [d] τεύχει τάφους
Ἀκτὴ Δολόγκων [e] εὐπρεπὴς κεχμηκότι,
[f] Μαζουσία, προὔχουσα, Χερσαίου [g] κέρως.
Ἀλλ' ἔστι γάρ τις, ἔστι καὶ [h] παρ' ἐλπίδα
Ἡμῖν ἀρωγὸς πρευμενὴς, ὁ [i] Δρύμνιος
Δαίμων, [k] Περμανθεὺς, Αἰθίοψ, Γυράψιος,
Ὃς τὴν πλανῆτιν ὀρθάγην ὅταν δόμοις

Quamvis ante turres magnum Canastræum
Indigenam habeant gigantem, hostium obicem,
Quisque primum certo jactu
Pecorum Vastatorem gestiet ferire:
Cujus quondam initio commovebit hastam
Accipiter audax, saltu prosiliens veloci,
Græcorum præstantissimus, cui jampridem sepulcrum parat
Defuncto pulcrum Thracum litus,
Uberosum, prominens, Cherronesi cornu.
Sed est profectò quidam, etiam præter spem,
Nobis adjutor propitius, Drymnius
Deus, Promantheus, Æthiops, Gyrapsius:
Qui, cum Erronem convivam hospitio

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ποιμνίων. b Al. κινήσει. c Δικὼν Seld. d Τεύχη Seld. e Εὐτρεπὴς Seld. f Al. ἡ μαζουσία g Al. κέρας. h Παρελπίδα Seld. i Al. Δρύμιος. k Al. Περμαθεύς.

Κάναστρα] ἀκρωτήριον μεθόριον Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης, οὗ πλησίον ᾤκησαν οἱ Γίγαντες. λέγει δὲ νῦν τὸν Ἕκτορα διὰ τὸ γενναῖον, διὸ καὶ ἐγχώρειον αὐτὸν εἶπε. Δυσμενῶν μοχλόν.] τὸ κατὰ δυσμενῶν ὀχύρωμα καὶ ἀσφάλισμα. Καὶ τὸν πρῶτον.] τὸν Πρωτεσίλαον, πρῶτος γὰρ ἀποπηδήσας τοῦ πλοίου πρὸς τὸν Τρωϊκὸν αἰγιαλὸν, ἀνῃρέθη ὑφ' Ἕκτορος. Μαιμῶντα.] αἱμῶντα, καὶ αἵματος διψῶντα, καὶ ἐξ αὐτοῦ προσθήκῃ τοῦ μ, μαιμῶντα. Αἴθωνα κίρκον.] λέγει τὸν Πρωτεσίλαον. Ἱστορεῖ δὲ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν, ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον. ὁμοίως δὲ καὶ Δημόκριτος ὁ Σκήψιος, καὶ παρ' Ὁμήρου γράφεται,

———Τὸν δ' ἔκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα.———

Ἔστι δὲ ὑπερβατὸν οὕτως· Οὗ δή ποτε κίρκος θρασὺς πρῶτον κινήσει δόρυ, πήδημα [1] λαιψηρὸν δικὼν, ἀντὶ τοῦ [2] ἐκβολήσας πρῶτον καὶ κινήσας. Γραικῶν ἄριστος.] ὁ Πρωτεσίλαος, Γραικοὶ γὰρ πρότερον, οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκαλοῦντο, ὕστερον δὲ ἀφ' Ἕλληνος ἐκλήθησαν Ἕλληνες. Ὦ, πάλαι.] ᾧτινι ἐκ παλαιᾶς εἱμαρμένης ἑτοιμάζει τοὺς τάφους ἡ εὐπρεπὴς καὶ εὔθετος ἀκτὴ, καὶ ὁ πετρώδης καὶ ὀχθώδης αἰγιαλὸς τῶν Δολόγκων. Δόλογκοι δὲ, [3] ἔθνος Θρᾳκικὸν, ἀπὸ Δολόγκου, τοῦ Κρόνου καὶ Θρᾴκης παιδός. Ἔστι δὲ Χερρόνησος Θρᾴκης, ὅπου Πρωτεσίλαος κείμενος, ὡς θεὸς τοῖς ἐγχωρείοις ἐτιμᾶτο. Ποιμνίων ἀλάστορα.] ὀλετῆρα τῶν Ἑλλήνων. ποιμνίων δὲ εἶπεν, ὅτι ὁ ποιητὴς τὸν βασιλέα ποιμένα καλεῖ, ποίμνια δὲ τὸν ὑπ' αὐτὸν λαόν. Γράφουσι δὲ καὶ ποινίων, ἀντὶ τοῦ τῶν ἐλθόντων ποινὴν ἀποτίσαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, τῆς ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένης. Τινὲς δὲ τὸ ποιμνίων ἀλάστορα, ἐπὶ Πρωτεσιλάου λαμβάνουσι, ἤγουν τὸν πορθήσοντα τὰ τῶν Τρώων ποίμνια, χρὴ δὲ τοῦτο μᾶλλον λαμβάνειν ἐπὶ Ἕκτορος. * Κίρκον.] τὸν Πρωτεσίλαον λέγει. Χρησμὸς ἐδόθη τοῖς Ἕλλησι, πρῶτον σφαγιάσαι τὸν, ὃς καὶ πρῶτον πατήσει ἐξελθὼν τοῦ πλοίου εἰς τὸν Τρωϊκὸν ἀποθρώσκων αἰγιαλόν. ἐξελθόντα δὲ πρῶτον τὸν Πρωτεσίλαον, ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ Ἕκτωρ, ὡς καὶ Ὅμηρος,

———Τὸν δ' ἔκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα. *

Μαζουσία.] οἱ μὲν ἄλλοι ἡ μαζουσία λέγουσι μετὰ τοῦ ἄρθρου, καὶ φασὶν αὐτὴν ἀκρωτήριον τῆς Ἐλεοῦντος. Ἐγὼ δὲ μαζουσία φημὶ, ἡ μαστοειδὴς, ἤτοι ἡ εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένη. Χερσαίου κέρας.] [4] τὸ ἀκρωτήριον, λέγει δὲ αὐτὴν τὴν Χερρόνησον. Ὁ Δρύμνιος δαίμων.] ὁ Ζεύς. Δρύμνιος * δὲ * παρὰ Παμφυλίοις. [5] Περμανθεὺς, παρὰ Θηβαίοις. Αἰθίοψ, καὶ Γυράψιος, παρὰ Χίοις. Ὃς τὴν πλανῆτιν.] ὅστις Ζεὺς θήσει βαρὺν κολοιὸν καὶ θόρυβον ἐν μέσαις ταῖς λέσχαις καὶ ταῖς πρὸς [6] ἀλλήλους συντυχίαις, ὅταν ἐν τοῖς δόμοις δέξωνται τὸν [7] πλανήτην καὶ πλανώμενον ὀρθάγην καὶ ξένον, λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν σίνιν καὶ βλαπτικὸν καταπειρατήρα καὶ αἰετὸν, διὰ τὸ ἁρπακτικὸν, τὸν πικρὸν οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οἱ δεινὰ καὶ ἀπόθητα μέλλοντες παθεῖν, πότε; ὅταν δέξωνται, ὡς εἶπον, τὸν Ἀλέξανδρον, μειλίσσουσι τε καὶ καταπραΰνουσι τὸν ἀστεργῆ Κράγον, τὸν Δία, ἔν τε θυσίαις, καὶ θαλυσίαις λοι-

EMENDATIONES.

1 Λαιψηρὸν, pro λαφηρόν. 2 Ἐκβολήσας, pro ἐκβιάσας. 3 Ἔθνος Θρᾳκικὸν, τὸ ἀπὸ &c. prius scriptum fuit. Ego τὸ delevi, *Thavorinum* sequutus. * Hæc interserui ex *Seld.* 4 Τὸ ἀκρωτήριον, pro τῶν ἀκρωτηρίων, ex *Seld.* Et hujus emendationis ratio cuilibet attendenti facile patebit. * Hæc vox est ex *Bar.* 5 Περμανθεὺς, pro Περμάθευς, ex *Bar.* 6 Ἀλλήλους, pro ἀλλήλοις. 7 Πλανήτην, pro πλανητὴς, ex utroque *MSS.*

[a] Σίντην [b] καταρράκτηρα δέξωνται πικρὸν
Οἳ δεινὰ [c] κἀπόθεστα πείσεσθαί ποτε
Μέλλοντες, ἔν τε δαιτὶ, καὶ [d] Θαλυσίοις
Λοιβαῖσι μειλίσσωσιν ἀστεργῆ Κράγον,
Θήσει βαρὺν κολῳὸν ἐν λέσχαις [e] μέσον.
Καὶ πρῶτα μὲν μύθοισιν ἀλλήλους ὀδὰξ
[f] Βρύξουσι, [g] κηκασμοῖσιν [h] ὠκειωμένοι,
[i] Αὖθις δ' ἐναιχμάσουσιν αὐτανέψιοι,
Ανεψιαῖς ὄρνισι χραισμῆσαι [k] γάμους
Βιαιοκλῶπας, ἁρπαγάς τε συγγόνων
Χρήζοντες, [l] ἀλφῆς τῆς ἀεδνώτου δίκην.
Ἡ πολλὰ δὴ βέλεμνα [m] Κνηκείου πόρος
[n] Ῥιφθέντα τόλμαις αἰετῶν ἐπόψεται,

Noxium vastatorem acceperint,
Qui gravia sunt & rejicienda passuri,
Atque in epulo, ac Cerealibus
Libaminibus morosum placabunt Cragum,
Grave efficiet in mediis confabulationibus jurgium.
Ac primum quidem verbis inter se mordicus
Mordebunt, conviciis exasperati:
Pòst verò pugnabunt Consobrini,
A sobrinis Avibus propulsare nuptias
Violentas, rapinásque cognatorum
Volentes, in raptûs indotati supplicium.
Multa certè jacula Cnecei fluentum
Aquilarum jacta videbit audaciâ,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. σίννιν. al. σίνιν. b Καταρρακτῆρα cum simplici ρ Bar. καταρρακτῆρα al. c Al. κἀπίθεστα. d Θαλυσίοις Seld. Θαλλουσίοις al. Θαλουσίοις al. e Μέσαις Seld. f Βρίξουσι Etymolog. g Κικασμοῖσιν Seld. h Ωκρωμένοι Bar. i Αὖτις Seld. k Γάμον Seld l Αλφῆς τινὸς αἰδνῶ δίκην Seld. m Κνηκείου MSS. uterque, cum aliis. n Ριφθέντα Bar. aliique.

βαῖς. Ολον δὲ, ὅπερ φησὶ, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ὅταν τὸν Αλέξανδρον δέξηται ὁ Μενέλαος, τότ' ἐνστήσεται ἀρχὴ τῆς ἔχθρας, τῷ Ιδᾳ καὶ [1] Λυγκεῖ, καὶ τοῖς Διοσκόροις, διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας, Φοίβην τε, καὶ Ιλάειραν, ἃς προκατεγγυηθείσας τοῖς Διοσκόροις, ἁρπάσαντες οἱ περὶ τὸν Ιδαν, εἰς μάχην κατέστησαν, ὅτε Αλέξανδρον ξενίσουσιν οἱ Διόσκουροι, ὁ δὲ ἁρπάζει τὴν Ελένην, οἱ δὲ οὐ δυνήσονται ἐλθεῖν εἰς Ιλιον, διὰ τὸν ἐπικείμενον αὐτοῖς πόλεμον. Ορθάγην.] τὸν ξένον, κατὰ διάλεκτον. ἔστι δὲ καὶ Ορθάγης, δαίμων περιεπόμενος παρὰ τῇ Αφροδίτῃ. Τὸν ὀρθάγην, τὸν Αλέξανδρον, ἤτοι τὸν ἅρπαγα. ἢ τὸν καταφερῆ, παρὰ τὸ ὀρθιᾶν. * Καταρράκτηρα.] ὄρνεον ἁρπακτικόν. * Οἱ δεινὰ κἀπόθεστα.] οἱ Αφαρέως παῖδες, καὶ οἱ Διόσκουροι. ὅτε γὰρ ἐξένιζον Διόσκουροι τὸν Αλέξανδρον, ἐκινήθη ἡ στάσις αὐτοῖς, κατὰ τὸν Λυκόφρονα * μὲν, * διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας. κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς λοιποὺς, ὡς ὄπισθεν εἶπον, ἕνεκα βοῶν. οὕτω δὲ στασιαζόντων αὐτῶν, Αλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ελένην, ὡς ἔσω ὁ Λυκόφρων φησὶν, ᾤχετο εἰς Τροίαν. Αστεργῆ Κράγον.] τὸν Δία λέγει, ὅτι ἐκ ἔστερξε τὴν θυσίαν αὐτῶν, ὅτι θύοντες τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ἐπελάθοντο αὐτοῦ, ὅθεν αὐτοὺς εἰς στάσεις καὶ φιλονεικίαν ἐνέβαλε. Κράγον δὲ τὸν Δία ἐτίμων ἐν Λυκίᾳ. Οδάξ.] κυρίως μὲν τοῖς ὀδοῦσι, νῦν δὲ τοῖς στόμασι λέγει. Αὐτανέψιοι.] καὶ ἀνεψιοὶ, [2] οἱ ἀδελφῶν παῖδες, οἱ καὶ καλοῦνται ἐξάδελφοι. ἦσαν δὲ ἐξάδελφοι οἱ Διόσκουροι, Ιδας τε καὶ Λυγκεὺς, οὕτως· Τυνδάρεως, καὶ Αφαρεὺς, Λεύκιππός τε, καὶ Ικάριος, ἀδελφοὶ, [3] υἱοὶ Οἰβάλου, καὶ τούτων γίνονται παῖδες οὗτοι, Τυνδάρεω μὲν θέσει, φύσει δὲ Διὸς οἱ Διόσκουροι, ἤγουν Κάστωρ, καὶ Πολυδεύκης· Αφαρέως δὲ, Ιδας, καὶ Λυγκεύς. Λευκίππου δὲ, Φοίβη, καὶ Ιλάειρα. [4] Η σύνταξις οὕτως· Αὖθις καὶ εἰς τοὐπίσω, ἢ αὖθις καὶ πάλιν, μετὰ τὰς λοιδορίας οἱ αὐτανέψιοι, ἤτοι οἱ παῖδες τοῦ Αφαρέως, ἐναιχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι τοὺς βιαιοκλῶπας, τοὺς ἁρπαγάς τε τῶν συγγόνων, ἤτοι τοὺς Διοσκόρους. διὰ τί δὲ αὐτοῖς πολεμήσουσι; [5] χρήζοντες χραισμῆσαι καὶ βοηθῆσαι ταῖς ἀνεψιαῖς ὄρνισι, * τῇ Φοίβῃ, καὶ τῇ Ιλαείρᾳ, * εἰς τοὺς γάμους, διὰ δίκην τῆς ἀλφῆς καὶ ψηλαφήσεως, τῆς ἄνευ ἕδνων καὶ προγαμιαίων δώρων. ὁ γὰρ Λυκόφρων οὕτω φησὶ τὸν πόλεμον αὐτῶν γεγονέναι, ὀνειδισθῆναι φησὶ τοὺς Διοσκόρους ὑπὸ τῶν Αφαρέως παίδων, ὡς μὴ δεδωκότας ἕδνα ὑπὲρ τῶν Λευκίππου θυγατέρων· τοὺς δὲ ἐλάσαι βοῦς τοῦ Αφαρέως, καὶ δοῦναι τῷ Λευκίππῳ, ὅθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος· ληρεῖ δέ. ἔστι δὲ ἡ ἱστορία ὡς ὄπισθεν εἶπον, τότε γὰρ οἱ Διόσκουροι καὶ παῖδας εἶχον ἐκ τῶν [6] Λευκιππίδων, ὡς εἶπον, καὶ τοῦτο κακῶς ἤλπιζον ὀνειδίζειν αὐτοὺς μετὰ τοσοῦτον χρόνον περὶ ἕδνων. ἀλλὰ πάντως ὡς νεωστὶ τῶν κορῶν [7] ἁρπαγεισῶν ἄνευ ἕδνων τοῦτο φησὶ, [8] καὶ ἔστι περιφανῶς τοῦτο ληρώδης, ἔδειξα γὰρ, ὅτι τότε καὶ παῖδας ἐξ αὐτῶν εἶχον οἱ Διόσκουροι. Κνηκείου * πόρος.*] ποταμὸς Λακωνικῆς, ὃς ὕστερον ἐκλήθη [9] Οἰνοῦς, περὶ ὃν ἐπολέμησαν οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Αφαρέως παῖδες, οὓς ἀετοὺς καλεῖ.

EMENDATIONES.

1 Λυγκεῖ reposui, pro Λυγκῖ, & alibi sæpe γ illud mutavi in κ. * Hoc addo ex Seld. idemq; occurrit in Bar. nisi quod καταρρακτῆρ habeat, pro καταρρακτῆρα. * Ex MSS utroque. 2 Sic emendavi hunc locum, quem non omnino agnoscit Bar. Impressi autem hoc modo mutilârunt, οἱ ἀδελφῶν παῖδες. καλοῦνται καὶ ἐξάδελφοι οἱ Διόσκουροι. 3 Υἱοὶ οἱ Βατιαδῆς Impress. υἱοὶ Βάλου Seld. Ego reposui υἱοὶ Οἰβάλου. Videtur enim Tyndarus filius fuisse Oebali, à quo Laconiæ pars ea, in qua regnavit Tyndarus, Oebalia dicta est; unde & Dioscuri Oebalidæ, nomine Patronymico. 4 Η σύνταξις αὖτις δὲ καὶ εἰς τοὐπίσω Impress. ἡ σύνταξις· αὖτις δὲ εἰς τοὐπίσω Seld. 5 Χρήζοντες, pro χρήσοντες, ex utroque MSS. * Ex Bar. 6 Λευκίππων Impress. Ego reposui Λευκιππίδων, i. e. filiabus Leucippi. re ita exigente. 7 Αρπαγεισῶν, pro ἁρπαγέντων. 8 Καὶ ἔστι περιφανῶς τοῦτο ληρῶδες lego cum Seld. καὶ ἔστι περιφανῶς καὶ ληρώδης. λέγει Bar. καὶ ἔστι ληρώδης ὁ λόγος Impress. * Ex MSS. utroque. 9 Οἰνοῦς, pro σινοῦς, ex Bar. Nunquam enim Sinus dictus est Cneceus, at Oenus fortasse dici potuit, & urbis cognominis in Laconia meminit Stephanus Byzantinus. Φηραίοις.]

Ἄπιστα καὶ θαμβητὰ [a] Φηραίοις κλύειν.	Incredibilia & ſtupenda Pheræis auditu.
Ὁ μὲν, [b] κρανείῳ κοῖλον οὐτάσας στύπος	Alter quidem, cavum cornu feriens truncum
Φηγοῦ κελαινῆς, διπτύχων ἕνα φθερεῖ,	Quercûs nigræ, Geminorum perdet alterum,
Λέοντα ταύρῳ συμβαλόντα φύλοπιν.	Leonem cum Tauro prælium committentem.
Ὁ δ' αὖ σιγύμνῳ πλευρ' ἀναρρήξας βοὸς,	Alter autem venabulo latera rumpens Bovis,
Κλινεῖ πρὸς οὖδας, τῷ δὲ δευτέραν ἐπὶ	In ſolum proſternet: in hunc verò ſecundum
Πληγὴν ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκορύψεται,	Intrepidus ictum Aries incutiet,
Ἄγαλμα πήλας τῶν Ἀμυκλαίων τάφων.	Columnam vibrans Amyclæi ſepulcri.
Ὁμοῦ δὲ χαλκὸς, καὶ κεραύνιοι βολαὶ	Simul autem ferrum, & ictus fulminei
Ταύρους καταξανοῦσιν, ὧν ἀλκὴν ἑνὸς	Tauros conterent, quorum unius vires
Οὐδ' ὁ Σκιαστὴς, Ὀρχιεὺς, [c] Τελφούσιος	Ne Sciaſtes quidem, Orchieus, Telphuſius
Ἐμέμψατ', ἐν χάρμαισι ῥαιβώσας κέρας.	Contempſit, in pugna curvato cornu.
Καὶ τοὺς μὲν ᾅδης, τοὺς δ' Ὀλύμπιοι πλάκες	Et hos quidem infernus, illos verò cœleſtes regiones
Παρ' ἦμαρ [d] αἰεὶ δεξιώσονται ξένους,	Alternis diebus hoſpites excipient,
[e] Φιλαυθομαίμους, ἀφθίτους τε, καὶ φθιτούς.	Fratrem amantes, mortaléſque, & immortales.

VARIANTES LECTIONES.

a Φηραίοις *Seld.* b Κρανῷ *Seld.* c *Canterus* malit Τιλφούσιος, authore *Pauſania*. Διλφούσιος legi poſſe exiſtimat *Meurſius*. Eorum Annotationes videſis. d Al. αἰὶ. e Al. Φιλαυθομαίμοις.

Φηραίοις.] Λάκωσι, Φηραὶ γὰρ πόλις Μεσσηνίας, ἤτοι Ἀρκαδίας, ἢ δὲ Ἀρκαδία Λακώνων, ἀφ' ἧς ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἴδαν, καὶ τὸν Λυγκέα. Ἄπιστα εἶπε, διὰ τὸ μὴ πιστεύειν αὐτοὺς ποιεῖν μάχας, ὡς ὄντας ἐξαδέλφους. Ὁ μὲν κρανείῳ.] ὁ μὲν Ἴδας κρανίνῳ δόρατι κοῖλον στέλεχος τῆς δρυὸς οὐτάσας, [1] τῶν διπτύχων, ἤτοι τῶν Διοσκούρων, (δίδυμοι γὰρ ἐγένοντο) ἕνα φθερεῖ, καὶ ἀνέλῃ, λέγει δὲ τὸν Κάστορα, ὃν καὶ λέοντα λέγει· ταῦρον δὲ τὸν Λυγκέα, διὰ τὸ ὀξυδερκές, φασὶ γὰρ ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε. τοῦτο δὲ περὶ τοῦ Αἰγύπτου παιδὸς ἔφασαν εἶναι Λυγκέως, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε, διὰ τὸ ἐφευρεῖν πολλὰ τῶν μετάλλων. Ὁ δ' αὖ σιγύμνῳ.] ὁ δὲ Πολυδεύκης σιγύμνῳ καὶ σιδηρῷ ἀκοντίῳ τὰ πλευρὰ ῥήξας τοῦ βοὸς, ἤγουν τοῦ Λυγκέως, κλινεῖ πρὸς οὖδας, ἤτοι [2] ἀνέλῃ. Κριὸς [3] ἐγκορύψεται.] ἀπ' ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν τὸ ὡς, ἵν' ᾖ, Ὡς κριὸς ἐγκορύψεται, [*] καλεῖ δὲ τὸν Ἴδαν κριὸν, τὸ δὲ ἐγκορύψεται [*] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν, εἰώθασι γὰρ κριοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι τοῖς κέρασιν ἀλλήλους πλήττειν, τοῦτο δ' ἐστὶ κυρίως τὸ κορύπτειν, ὡς καὶ Θεόκριτος,

———— [4] φυλάσσεο μή σε κορύψῃ.

Ὁμοῦ δὲ χαλκός.] Πολυδεύκης καὶ Κάστωρ, ὡς ὄπισθεν εἴπομεν, [*] ἐμμέτρως, [*] ἐκρύβησαν [5] ἐν κοίλῳ κορμῷ δρυός. Ἴδας δὲ βαλὼν, ἀνεῖλε τὸν Κάστορα, εἶτα Πολυδεύκης ἀνεῖλε Λυγκέα, Ἴδαν δὲ ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν, προτέρου τοῦ [6] Ἴδα ἐκ τοῦ τάφου τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἀφαρέως στήλην, ἤτοι λίθον, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Πολυδεύκους ῥίψαντος, καὶ σκοτίσαντος αὐτόν. Ὧν ἀλκὴν ἑνός.] Μάρπησσαν τὴν Εὐήνου θυγατέρα, [7] κατεγγυηθεῖσαν τῷ Ἴδᾳ, ἁρπάσας ὁ Ἀπόλλων, ἐρασθεὶς αὐτῆς, εἰς μάχην αὐτῷ κατέστη. λέγουσιν οὖν ἀμφοτέρους εὑρίσκεσθαι, ἐν τῇ τοξικῇ ἴσους φανῆναι. Ζεὺς δὲ Ἑρμῆν πέμψας, ἐκέλευσεν ὃν ἂν ἡ Μάρπησσα προκρίνῃ, λαβεῖν. ἡ δὲ, ἐρωτηθεῖσα τίνα ἂν αἱροῖτο; τὸν Ἴδαν τοῦ Ἀπόλλωνος προκρίνει, φοβηθεῖσα μὴ γηράσασαν αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων ἐάσῃ. λέγει οὖν, ὅτι οὐδ' ὁ Ἀπόλλων τὴν ἀνδρείαν τοῦ Ἴδα ἐμέμψατο, ἐν μάχῃ κλίνας τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ κυκλοτερὲς ποιήσας, ἤτοι πλησιάσας. ὡς καὶ Ὅμηρος,

[8] Ἴδεω θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,
Τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.

Σκιαστὴς, Ὀρχιεὺς, παρὰ Λάκωσιν ὁ Ἀπόλλων, Τελφούσιος δὲ [9] παρὰ Βοιωτοῖς.

EMENDATIONES.

1 Sic diſtinguendo clariorem reddidi hanc ſententiam, quam hoc modo obſcurarunt *Impreſſa* editt. Τῶν διπτύχων, ἤτοι τῶν Διοσκούρων. Δίδυμοι γὰρ ἐγένοντο. ἕνα φθερεῖ. 2 Ἀνέλῃ, pro ἀνέλῃ. ex *MSS.* utroque. 3 Ἐγκορύψεται, pro ἐγκαρύψεται; Et paulo poſt, ex *MSS.* utroque. * Hoc interſerui ex *Seld.* 4 Φυλάσσεο, pro φυλάσσου, ex *Seld.* & ipſo *Theocrito.* * Ex *MSS.* utroque. 5 Ἐν κοίλῳ κορμῷ, pro ἐν κοίλῳ κρημνῷ, ex *Seld.* ſtelέχει *Bar.* 6 Ἴδα, pro Ἴδας, ex *MSS.* utroque. 7 Sic lego cum *Seld.* quæ in *Impreſſis* confuſe extabant. κατεγγυηθεῖσαν τῷ Ἴδᾳ, ἐρασθεὶς αὐτῆς Ἀπόλλων καὶ ἁρπάσας. At κατεγγυηθεῖσαν τῷ Ἴδᾳ ἁρπάσας Ἀπόλλων &c. habet *Bar.* 8 Ἴδεω θ', ὃς κάρτιστος, pro Ἴδας θ' ὃς κράτιστος, ex *Bar.* ipſoque *Homero.* 9 Sic diſtinxi, & emendavi hunc locum, ex fide utriuſque *MSS.* παρὰ Βοιωτοῖς. καὶ τῶν μὲν ἡ μετὰ τῶν &c. *Impreſſ.*

Καὶ

Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν [b] ἀνάσει δαίμων δόρυ, — Ac horum quidem nobis hastam Jupiter sopiet,
Βαιόν τι μῆχαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος· — Parvum quoddam præstans in malis solatium :
Ἄλλων δ' [c] ἄπλατον χειρὶ κινήσει νέφος, — Aliorum autem intractabilem movebit nubem,
Ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς [d] ἶνις ἀνάζων μένος — Quorum neque Rhœonis Filius mitigans impetum
Σχήσει, τὸν ἐννέωρον ἐν νήσῳ χρόνον — Cohibebit, novennale in Insula tempus
Μίμνειν ἀνώγων, θεσφάτοις πεπεισμένους, — Manere jubens, oraculis persuasos,
Τροφὴν [e] τ' ἀμεμφῆ πᾶσι τευτλύχους κόρας — Annonámque omnibus abundantem tres Puellas
Ἴσκων παρέξειν, Κυνθίαν ὅσοι σκοπὴν — Dicens præbituras, quicunque Cynthiam speculam
Μίμνοντες ἠλάσκουσιν [f] Ἰνωποῦ πέλας, — Manentes pererrabunt Inopum juxta,
Αἰγύπτιον Τρίτωνος [g] ἕλκοντος ποτόν· — Ægyptium Nili trahentem liquorem :
Ἃς δὴ [h] Πρόβλαστος ἐξεπαίδευσε θρασύς, — Quas Problastus audax docuit,
[i] Μυληφάτου χιλοῖο δαιδαλουργίας, — Molitæ alimoniæ concinnatrices,
Ἔρπιν τε [k] ῥέζειν, ἠδ' ἀλοιφαῖον λίπος, — Vinúmque facere, & unctoriam pinguedinem,

VARIANTES LECTIONES.

b Ἀνάσει Seld. c Ἄπλαστον Seld. ἄπλαστον quidem habet Bar. Sed isti secundæ α emendator aliquis recentiori manu superposuit ε. d Ἆνις Bar. Ἶνις paroxyton. Seld. e Δ' MSS. uterque. Alii neutrum agnoscunt. f Οἰνωποῦ Bar. idemq; in Scholiis habet. g Al. ἕλκοντες. h Περίβλαστος quidem habet Seld. Sed isti ε eâdem, ut videtur, manu ρ superimposita est. i Μυλυφάτου χιλοῖο Bar. k Ῥέξειν Bar. aliique.

Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν.] τῶν [1] Ἀφαρειδῶν, καὶ Διοσκούρων καταπαύσει ἡ εἱμαρμένη τὸ δόρυ, τουτέστιν ἀποθανόντες, οὐκ ἐπελεύσονται τῇ Τροίᾳ, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἤδη [2] κάτεχεν φυσίζοος αἶα,
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.

Ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς ἶνις.] Σταφύλου, τοῦ υἱοῦ Διονύσου, θυγάτηρ γίνεται Ῥοιώ, ᾗ ἐμίγη Ἀπόλλων. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ Στάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα, πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. ἡ δὲ προσεπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἐξελθοῦσα τῆς λάρνακος περί τι ἄντρον γεννᾷ παῖδα, καὶ Ἄνιον καλεῖ, διὰ τὸ ἀνιαθῆναι δι' αὐτόν. τοῦτον Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς Δῆλον, ὃς Δωρίππην γήμας, γεννᾷ τὰς Οἰνοτρόπους, Οἰνώ, Σπερμώ, Ἐλαΐδα, αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο, ὁπότε βούλοιντο, οἶνον, σπέρματα, καὶ ἔλαιον λαμβάνειν, κατὰ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις. Φερεκύδης δέ φησιν, ὅτι Ἄνιος ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους πρὸς αὐτὸν, αὐτοῦ μένειν τὰ ἐννέα ἔτη, διδάξας δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει ναυστολῆσαι ἐπὶ τὴν Ἴλιον, καὶ πορθῆσαι αὐτήν. χρησμὸς γὰρ τοῖς Ἕλλησιν ἐδόθη, Τροίας κρατῆσαι τῷ δεκάτῳ χρόνῳ. ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς, καὶ ὑπὸ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τρέφεσθαι. μέμνηται τούτων καὶ ὁ τὰ Κυπριακὰ συγγραψάμενος. Ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς.] ὧντινων τὸ μένος, οὐδ' ὁ τῆς Ῥοιοῦς ἶνις σχήσει, τὸν ἐνναετῆ χρόνον ἀνάζων καὶ πραΰνων, ἀνώγων καὶ κελεύων μίμνειν ἐν τῇ νήσῳ Δήλῳ, πεπεισμένους καὶ πειθομένους αὐτοὺς τοῖς θεσφάτοις καὶ σημείοις κελεύων μίμνειν, ἴσκων τε καὶ λέγων τὰς τευτλύχους καὶ τρεῖς [3] αὐτοῦ κόρας παρέξειν ἀμεμφῆ τροφὴν πᾶσι, δηλονότι τοῖς Ἕλλησιν, ὅσοι μίμνοντες καὶ καρτεροῦντες, ἱλάσκουσι καὶ διατρίβουσι περὶ τὴν Κυνθίαν σκοπιὰν καὶ ἐξοχὴν, πέλας καὶ πλησίον τοῦ Ἰνωποῦ ποταμοῦ. * Εἰ * θέλεις, εἰπὲ, ἕλκοντες καὶ πίνοντες ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον, * ἢ τοῦ Ἰνωποῦ ἕλκοντος ποτὸν καὶ ὕδωρ, * ἤτοι τοῦ Νείλου, ὅντινα Τρίτωνα λέγει. Τὸ ἴσκων, Ὅμηρος μὲν ἐπὶ τοῦ ὁμοιοῦν, Λυκόφρων δὲ, ἐπὶ τοῦ λέγειν. Κύνθος.] ὄρος Δήλου, ὅθεν ὁ Ἀπόλλων Κύνθιος καλεῖται. Ἰνωπός.] ποταμὸς Δήλου, ὃς πληροῦται, ὅταν καὶ ὁ Νεῖλος ἀρδεύῃ τὴν Αἴγυπτον, ὅθεν ἔφασαν καὶ αὐτὸν ἐκ τοῦ Νείλου ὑδάτων πληροῦσθαι διά τινων ἀδήλων πόρων. Τρίτωνος.] τοῦ Νείλου, παρὰ τὸ τρίτον μετακληθῆναι. πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο, εἶτα Αἴγυπτος, καὶ τρίτον Νεῖλος, ὅθεν αὐτὸν Τρίτωνα καλεῖ. Πρόβλαστος.] ὁ Διόνυσος, ἐπεὶ, ὅταν βλαστάνωσιν αἱ ἄμπελοι, θύουσιν αὐτῷ, ἢ ὅταν μέλλωσι κόπτειν τοὺς βλαστοὺς, ἢ ὅταν κλᾶν καὶ κλαδεύειν ταύτας. Θρασύς.] ὅτι ἀναιδεῖς οἱ οἰνωθέντες. Μυληφάτου.] τοῦ Δημητριακοῦ καρποῦ. Ἔρπιν.] χάλις, καὶ ἔρπις, ὁ οἶνος. χάλις μὲν, παρὰ τὸ χαλᾶν τὰς ἶνας· ἔρπις δὲ, παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν τοὺς πίνοντας ἀμέτρως· ὅθεν καὶ Αἰγύπτιοι ἔρπιν καλοῦσι τὸν οἶνον. Ἱππωνάκτειοι δέ εἰσιν αἱ λέξεις, φησὶ γὰρ,

Ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

Ἀλλαχοῦ πάλιν,

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τρισὶ μάρτυσι,
Ὅπου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
[4] Ἄνθρωπον εὗρον τὴν στήλην [5] ὀφέλλοντα.

EMENDATIONES.

1 Ἀφαρίδων, pro Ἀφαρητιάδων. 2 Κάτεχεν φυσίζοος αἶα, pro κατέχει φυσίζοος αἶα, ex ipso Homero. 3 Αὐτοῦ κόρας παρέξειν substitui ex MSS. utroque. αὐτῆς κόρας παρέξεις Impress. * Ex Bar. * Hoc addo ex Bar. excepto quod Ἰνωποῦ posui pro οἰνωποῦ, qua voce etiam alibi usus est ille Codex; & post πίνοντες adjeci καί. 4 Ἄνθρωπον εὗρον lego ex Seld. ἄνθρωπος εὗρον Impress. ἀνθρώπους ὁρῶν Bar. 5 Ἐκπαγλεῦντα Seld. ubi Scholium videtur in Textum irrepsisse.

Ζάρηκος.]

Οἰνοτρόπυς Ζάρηκος ἐκγόνυς φάβας,
Αἳ ϗ ςρατοῦ βόσκουσιν [a] ὀθνείων κυνῶν
Τρύχουσαν ἀλθαίνουσιν, ἐλθοῦσαί ποτε
Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς ἀνάστηλον.
[b] Καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκέων πάλαι
Στρόμβων [c] ἐπιρροιζοῦσι γηραιαὶ κόραι.
[d] Κηφεὺς δὲ, ϗ Πράξανδρος ἐ ναυκληρίας
Λαῶν ἄνακτες, ἀλλ' ἀνώνυμοι σποραὶ,
Πέμπτοι τέταρτοι γαῖαν ἵξονται θεᾶς,
Γόλγων ἀνάσσης· ὧν ὁ μὲν Λάκων' ὄχλον
Ἄγων Θεράπνης, [e] θάτερος δ' ἀπ' Ὠλένυ,
[f] Δύμης τε Βυραίοισιν ἡγεμὼν [g] ςρατῦ.

Viniferas aves, Zarecis neptes;
Quæ & exercitûs canum immodicam famem
Confectricem curabunt aliquando,
Ad Sithoniæ Prolis accedentes sepulcrum.
Atque hæc quidem jamdiu staminibus durorum
Volvunt senes Puellæ turbinum.
Cepheus autem,& Praxander, non militaris
Classis ductores, verùm ignobiles genere,
Quinti quarti venient in Terram Deæ,
Golgorum Reginæ: alter quidem Laconicam turbam
Ducens à Therapne, alter verò ab Oleno,
Et Dyma Buræi ductor exercitûs.

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἀθνείων. b Καὶ non agnoscit *Bar.* c Επὶ ῥοιζεῦσι *Bar.* ἐπιρροιζοῦσι al. d Al. Κηφεὺς. al. Κηφεὺς e Ατερος *Seld.* f Δύμης τε Βυραίοισιν ἡγεμὼν ὄχλυ *Etymologus*, si bene memini. g Al. ςόλυ.

Ζάρηκος.] Ζάρηξ, υἱὸς Καρύσου, ἢ Καρύκυ, τῦ Χείρωνος, ὃς Ζάρηξ ἔγημε Ροιὼ, τὴν Σταφύλυ. μετὰ τὸ μιγῆναι Απόλλωνι, ϗ ἔχειν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας. ὥσπερ ϗ τὸν Θησέα λέγει [1] Αἰγέως υἱὸν, τὸν Ηρακλέα Αμφιτρύωνος, Κάστορα ϗ Πολυδεύκην Τυνδάρεω, καίτοι ἐν ἄλλοις [2] ὁμολογυμένυς ἐκ τῦ Διὸς γεννηθῆναι· ὅτως ϗ τὸν Ανιον φησὶν υἱὸν Ζάρηκος, ὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει, φύσει γὰρ υἱὸς Απόλλωνος. ὁμοίως ϗ τὰς θυγατέρας Ανίου, ἐκγόνυς λέγει Ζάρηκος, ὅσας Απόλλωνος, διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ροιώ. Εκγονον δὲ οἱ λοιποὶ τὸν υἱὸν, μετὰ τοῦ κ γράφυσι, τὸν δὲ ἔγγονον μετὰ τῦ γ. [3] ἐγὼ δὲ ἀντιςρέφων τὸν ἔκγονον, ὡς ἐκ τῦ γόνυ γόνον, κ γράφω, τὸν δὲ υἱὸν, ἔγγονον, ὡς ἐγγεννηθέντα. Φάβας.] φὰψ εἶδος ὀρνέυ, νῦν δὲ τὰς Οἰνοτρόπυς λέγει. Αἳ ϗ ςρατῦ.] Αγαμέμνων, τῶν Ελλήνων λιμῷ συνεχομένων, μετεπέμψατο τὰς Οἰνοτρόπυς διὰ τῦ Παλαμήδυς, ϗ ἐλθῦσαι εἰς τὸ Ροίτειον, [4] ἔτρεφον αὐτύς. Οθνείων κυνῶν.] λέγει τῶν Ελλήνων, διὰ τὴν ἀναίδειαν, ὅτι ξένοι ὄντες, ἀναιδῶς ἐπέρχοντο. ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκ μιᾶς γῆς πάντας. Σιθῶνος εἰς θυγατρός.] Σιθῶνος, τῦ υἱοῦ Αρεος, ϗ Αγχιρόης, τῦ Νείλυ θυγατρὸς, ἢ Ποσειδῶνος, κατά τινας, θυγάτηρ Ροιτεία, ἀφ' ἧς τὸ Ροίτειον, τόπος Τροίας, ὠνομάσθη. ὑπέσχετο ὖν ὁ Ανιος τοῖς Ελλησι, τῷ δεκάτῳ ἔτει συνεκπέμπειν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ Ροίτειον, ἔςι δὲ τῦτο ἀκρωτήριον περὶ τὴν Τροίαν. ταῦτα μὲν αἱ Μοῖραι πάλαι τοῖς μίτοις διὰ τῶν χαλκῶν ἀτράκτων κλώθυσι. Στρόμβων.] ἀτράκτων, παρὰ τὸ ςρέφεσθαι. Χαλκῶν δὲ, τῶν ςερεῶν. Γηραιαὶ κόραι.] αἱ Μοῖραι. Επιρροιζῦσι δέ.] ἀντὶ τῦ νήθυσιν. [5] Κηφεὺς δὲ, ϗ Πράξανδρος.] πέντε προγεγονὼς μέλλει ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, ϗ εἰπὼν περὶ τῶν τριῶν, νῦν μετιὼν ϗ ἐπὶ τὸς δύο. ϗ φησὶν, ὅτι ὁ Κηφεὺς, ϗ ὁ Πράξανδρος, ὐ βασιλεῖς, ἀλλ' ἀνώνυμοι ὄντες, οἱ πέμπτοι, ἤτοι οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῦ ἀριθμοῦ, ὧν εἶπον, πέντε ἀνδρῶν, τέταρτοι ἵξονται εἰς Κύπρον. πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Αγαπήνωρ, τρίτος Ακάμας, εἶτα ὗτοι οἱ δύο ὁμοῦ τέταρτοι ἥξονται, ἀναπληρῦντες, ὡς ἔφην, τὸν τῶν πέντε ἀριθμόν. ζητοῦσι δέ τινες, Διὰ τί δὲ ὐ συμβολικῶς ϗ τύτυς καλεῖ λύκυς, ϗ παρδάλεις, ϗ δράκοντας, ἢ ἄλλην κλῆσιν τοιαύτην; καὶ γὰρ ἐπὶ πάντων πλαγίως τὴν κλῆσιν τύτων ἐδήλωσε, τύτυς δὲ φανερῶς ἐσαφήνισε· καὶ ῥητέον, διὰ τὸ ἀνωνύμυς ϗ ἀφανεῖς εἶναι αὐτὺς, ἠναγκάσθη εἰπεῖν τὰς ὀνομασίας αὐτῶν, ἐν γὰρ τῷ καταλόγῳ τῦ Ομήρου ὐ φέρονται. ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐξ Αχαΐας, ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακεδαιμονίας, ϗ ὗτοι παρεγένοντο εἰς Κύπρον, ὥς φησι Φιλοςέφανος. Γόλγων.] [6] Γόλγος, τόπος, ϗ ἔθνος Κύπρου, θεᾶς δὲ τῆς Αφροδίτης ἱερός. ἀφ' ὧν ὁ μὲν Πράξανδρος ὑπάρχει, ἄγων τὸν Λάκωνα ϗ Λακεδαιμόνιον ὄχλον ἀπὸ τῆς Θεράπνης, ἡ δὲ Θεράπνη, πόλις Λακωνική. Θάτερος δὲ, ἤτοι ὁ ἕτερος, ὁ Κηφεὺς, ἀπὸ τῦ Ὠλένου, τῆς Δύμης τε, τῶν Αχαϊκῶν πόλεων, ἡγεμὼν ὑπάρχει τῦ ςρατοῦ. [7] Τοῖς Βυραίοισιν.] ἀντὶ τῦ, τῶν Βυραίων, περὶ δὲ ταύτας τὰς πόλεις, ἤτοι τὴν Θεράπνας, ἥτις ἐςὶ πόλις Λακωνικὴ, ϗ τὴν Ὤλενον, [8] πόλιν Αχαΐας, ϗ τὴν Δύμην, πόλιν, ἢ χώραν [9] Αχαΐας, ϗ πρότερον συνέςη νέφος πολὺ, καὶ γέγονεν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς, ϗ ὕςερον ἀπὸ σεισμοῦ κατεποντίσθησαν,

EMENDATIONES.

1 Αἰγέως posui, pro Αἰγίωνος. Nemini enim ignotum esse potest Thesei patrem fuisse Ægeum. 2 Ομολογυμένυς, pro ὁμολογυμένως, ex *Seld* 3 Εγὼ δὲ ἀντιςρέφων τὸν ἔγγονον, ἔκγονον, ὡς &c. *Impress.* Ego ἔγγονον delevi, ex auctoritate *MSS.* utriusque. 4 Ετρεφον. pro ἔτρεφεν, ex *Seld.* 5 Κηφεὺς hic, & infra habent *MSS.* uterque. 6 Sic legendum arbitror hunc locum; vel sic. Γόλγος. τόπος Κύπρου. ἱερὰ θεᾶς τῆς Αφροδίτης ἱερά. Venus enim ibi præcipue colebatur, vide Commentarios. Γόλγος, τόπος ἱερὰ Κύπρου θεᾶς τῆς Αφροδίτης. ἀφ' ὧν &c. *Stephan.* edit. Γόλγος. τόπος, ἱερὰ Κύπρυ θεᾶς τῆς Αφροδίτης. ἀφ' ὧν &c *Basil.* Γόλγοι, τόπος, ϗ ἔθνος Κύπρου, θεᾶς δὲ τῆς Αφροδίτης. ἀφ' ὧν *Bar.* 7 Τοῖς Βυραίοισιν. pro τοῖς Βυρίοισιν, ex emendatione *Nic Gerbelii*, itemque *Seld.* Βυρίοισιν *Bar.* 8 Πόλιν, pro πόλις. 9 Post Αχαΐας periodum delevi, sensu id exigente, ex auctoritate *MSS.* utriusque.

ὡς

Ὁ δ'[a] Ἀργυρίππαν, Δαυνίων παγκληρείαν,
Παρ' Αὐσονίτην [b] Φυλαμὸν δομήσεται,
Πικρὰν ἑταίρων [c] ἐπτερωμένην ἰδὼν
Οἰωνόμικτον μοῖραν, οἳ θαλασσίαν
Δίαιταν αἰνήσουσι πορκέων δίκην,
Κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοις δομήν,
[d] Ῥάμφεσι δ' [e] ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θορούς,
Φερώνυμον νησῖδα [f] ναίουσι πρόμου,
Θεατρομόρφῳ πρὸς κλιτὺν γεωλόφῳ
Ἀγυιοπλαστήσαντες ἐμπέδοις τομαῖς
Πυκνὰς καλιάς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.
Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν, κἀπὶ κοιταίαν νάπην

Alius Argyrippam, Dauniorum possessionem,
Juxta Phylamum Ausoniam exstruet,
Amaram sociorum conspicatus alatorum
Avibus mistam sortem, qui marinam
Laudabunt vitam, piscatorum more,
Oloribus assimilati pulcroculis,
Rostris autem venantes piscium spumas,
Cognominem Principis habitabunt Insulam,
Theatriformem juxta collem editum
Certis compingentes sectionibus
Densos nidos, imitatione Zethi.
Simul porrò ad venationem, & nocturnum saltum

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Ἀργυρεῖπα. b Φιλαμὸν *Sold.* eandemque lectionem in *Scholiis* retinet. Πύργαμον *Stephanus* Byzantinus Lib. de Urb. & Pop. Πυργαμὸν reponendum existimat *Meursius*, cujus Commentarius videndus. c Ἐπτερωμένων mavult *Canterus*, emendatione, ut opinor, minime necessaria, cum recepta Lectio non minus commode retineri possit. Ejus Annotationes consulendæ. d Ῥάμφεσι al. ῥάμφεσσι *Sold.* e Ἀγρώσσοντες *Sold.* f Νάσονται *Sold.* aliique.

ὡς Ἐρατοσθένης φησί, μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος λέγων,

[1] Βοῦρά τε, δεξαμένοιο βοόστασις Οἰνιάδαο.

καὶ Ἀντίμαχος ἐν Θηβαΐδι,

[2] Ὡς ἐπαπειλήτην, ὥσπερ Καυκωνίδα Δύμην
Βουραθέτην παίδεσσιν Ἐπειῶν ἀρχόντεσσιν.

Τὸ δὲ θάτερος ἀπὸ τοῦ ἅτερος γέγονεν· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἕτερος, [3] θοὔτερος ἂν ἦν. Ὁ δ' Ἀργυρίππαν.] ὁ δὲ Διομήδης ἀπ' Αἰτωλίας ἀπελαθείς, τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, τὴν Ἀργυρίππαν πόλιν, μεθερμηνευομένην Ἄργος ἵππειον, δομήσεται καὶ κτίσει, παγκληρείαν τῶν Δαυνίων, ἤτοι τῶν Καλαβρῶν, παρὰ τὴν Αὐσονίτην καὶ Ἰταλικήν, ἢ παρὰ τὸν Αὐσονίτην Φυλαμόν, ἰδὼν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ μοῖραν πικράν, ὀρνεόμικτον, ἐπτερωμένην, τουτέστιν ἰδὼν τοὺς αὐτοῦ φίλους εἰς ὄρνεις ἐρωδιοὺς ἀλλαγέντας. τὸ δὲ σχῆμα κακόπλαστόν ἐστιν. ἀποθανόντος γὰρ Διομήδους, ἐρωδιοὶ γεγόνασι, πῶς οὖν φησιν, ἰδών; καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα ἔμψυχον, καὶ εἰδωλοπεποιημένον. Οἳ θαλασσίαν δίαιταν.] οἵτινες φίλοι τοῦ Διομήδους ἐρωδιοί, ἢ λάροι γενόμενοι, αἰνήσουσι τὴν ἐν θαλάσσῃ διαγωγήν, δίκην καὶ τρόπον τῶν πορκέων καὶ ἁλιέων, ἰνδαλθέντες καὶ ὁμοιωθέντες εἰς τὴν δομὴν καὶ τὸ δέμας κατὰ μεταπλασμὸν κύκνοις εὐγλήνοις καὶ εὐοφθάλμοις. Ῥάμφος.] καλεῖται τὸ ἐπικαμπὲς χεῖλος τῶν ὀρνέων. [4] Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Ἐν δὲ τοῖς ῥάμφεσι καὶ τοῖς ὀρνιακοῖς ῥισὶν ἀγρώσσοντες καὶ ἀγρεύοντες τοὺς θορούς, ἤτοι τὰ σπέρματα τῶν ἰχθύων, ἤτοι τοὺς ἰχθύς, νάσονται καὶ κατοικήσουσι τὴν φερώνυμον νησῖδα τοῦ πρόμου καὶ προμάχου αὐτῶν, ἤτοι τὴν Διομήδειον νῆσον, πρὸς τὴν κλιτύ, ἤτοι πλησίον τοῦ κλίτους καὶ [5] τῆς ἐξοχῆς, τῆς γεωλόφου καὶ ὑψηλῆς, τῆς θεάτρῳ ὁμοίας, [6] ἀγυιοπλαστήσαντες καὶ κτίσαντες ἐν ταῖς ἐμπέδοις καὶ στερεαῖς τομαῖς πυκνὰς καλιάς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι, κατὰ μίμησιν τοῦ Ζήθου, ὥσπερ ἐκεῖνος σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀμφίονι τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας [7] ἔκτισε. * Θεατρομόρφῳ.] ἢ ὅτι θεάτρῳ ὅμοιός ἐστιν ὁ τόπος, ἐν ᾧ διατρίβουσιν. ἢ ὅτι περιφερής ἐστιν ἡ νῆσος, θεάτρου γὰρ σχῆμα παρὰ τοῖς γεωμέτραις περιφερές. * Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν.] αὕτη ἡ ἔννοια, καὶ ἡ σύνταξις σαφεστάτη ἐστι, τὴν δὲ περὶ Διομήδους ἱστορίαν λεκτέον· Διομήδης μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν καταπλεύσας εἰς Ἄργος, τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Αἰγιάλειαν συμφθειρομένην Κομήτῃ, τῷ υἱῷ Σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ τρῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὸν τῆς Ἀργείας Ἥρας βωμὸν καταφυγὼν σώζεται. ὕστερον δὲ εἰς Ἰταλίαν ᾤχετο, εἰς τὸ Δαύνιον, ἔθνος βάρβαρον, οὗ ἐβασίλευσε Δαῦνος, ὃς πολιορκούμενος ἐδεῖτο Διομήδους βοηθῆσαι αὐτῷ, ὑπισχνούμενος δώσειν αὐτῷ τῆς γῆς μέρος. ὁ δὲ βοηθήσας, καὶ νίκην παρασχὼν Δαυνίοις, ἔκτισε πόλιν Ἀργυρίππαν, ἤτοι ἵππιον Ἄργος. ὕστερον δὲ ὁ Δαῦνος αἵρεσιν αὐτῷ ἐδίδου, εἰ βούλοιτο, ἢ ὅλην τὴν λείαν λαβεῖν

EMENDATIONES.

1 Ita scribo hunc versum ex emendatione *Nic. Gerbelii.* Βοῦρά τε δεξαμένοιο βόστασιν Οἰνιάδαο *Impress.* & *Sold.* Βοῦρα τε δεξάμενοι βόστασιν *Bar.* 2 Varias ex hisce *Antimachi* versibus corruptelas sustuli, præcipuum fuit, quod Καυκωνίδα posui, pro Καυκωνίδα, ex *Sold.* Καυκωνίδην *Bar.* Cæterum *Antimachus* Dymen vocavet Cauconidem, à Cauconide fluvio, ut testatur *Stephanus* Byzantinus, Δύμη, πόλις Ἀχαΐας ἐσχάτη πρὸς δύσιν. Ὁ πολίτης, Δυμαῖος· καὶ Δυμαία λέγεται, καὶ Δύμιος. Ἀντίμαχος δὲ Καυκωνίδα φησὶν αὐτήν, ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ. Item *Strabo*, Lib. VIII. Τὸ δ' Ἀντιμάχου Καυκωνίδα τὴν Δύμην εἰπόντος, οἱ μὲν ἐδέξαντο ἀπὸ τῶν Καυκώνων ἐπιθέτως εἰρῆσθαι αὐτό, μέχρι ἐνθάδε ἀνηκόντων, καθάπερ ἐπάνω προείρηται. οἱ δ' ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ τινος, ὡς αἱ Θῆβαι Δίρκαιαι, καὶ Ἀσωπίδες, Ἄργος δ' Ἰνάχιον, Τροία δὲ Σιμουντίς. 3 Θοὔτερος lego, pro θ' ὕτερος, ex *Sold.* Paulo post, Αὐσονίτην bis posui, pro Αὐσονίτην. 4 Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω repolui, pro τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, ex emendatione *Nic. Gerbelii.* 5 Hoc modo restitui hunc locum ex *Sold.* nisi quod hic pro θεάτρῳ, habeat θεάτρῳ. At *Impressi*, τῆς ἐξοχῆς τῆς γεωλόφου καὶ ὑψηλοῦ τῆς θεάτρῳ ὁμοίας. Et Cod. *Baroccianus*, τῆς ἐξοχῆς καὶ τῆς γεωλόφου καὶ ὑψηλῆς θεάτρῳ ὁμοίας. 6 *Impressi* Codd. has lineas sic distinguendo obscurant, Ἀγυιοπλαστήσαντες.] καὶ κτίσαντες ἐν τῇ ἐμπέδοις καὶ στερεαῖς τομαῖς. Πυκνὰς καλιάς Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.] κατὰ μίμησιν &c. 7 Ἔκτισε, pro ἔκτισεν, ex *MSS.* utroque. * Hæc adjeci ex *Sold.* in quo tamen non hoc loco, sed paulo infra occurrunt.

Τῦ

Νύκτωρ [a] στελοῦνται, πάντα φεύγοντες βροτὸν	Noctu proficiscentur, omnem fugientes
Κάρβανον ὄχλον, ἐν δὲ [b] Γραικίταις πέπλοις	Barbaram turbam, sed in Græcis vestibus
Κόλπων ἰαυθμοὺς [c] ἠθάδας διζήμενοι,	Sinuum dormitoria solita quærentes,
Καὶ κρίμνα χειρῶν, κἀπιδόρπιον τρύφος	Polentámque, & de prandio frustum panis
[d] Μάζης [e] ἀπόσονται, προσφιλὲς κνυζούμενοι,	Ex manibus capient, amabiliter ganniendo,
Τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημένοι.	Prioris victus miseri memores.
Τροιζηνίας δὲ τραῦμα φοιτάδος πλάνης	Trœzeniæ autem vulnus erit vagi
Ἔσται κακῶν τε πημάτων παραίτιον,	Erroris causa, tristiúmque cladium,
Ὅταν θρασεῖα, θουρὰς οἰστρήσῃ κύων	Quando audax, lasciva Canis stimulabitur
Πρὸς λέκτρα, τύμβος δ' αὐτὸν [f] ἐκσώσῃ [g] μόρου	Ad concubitum, templúmque illum Hoplosmiæ

VARIANTES LECTIONES.

a Τελοῦνται Seld. b Χερνῖται Seld. c Ἠθάδας διζήμενοι Bar. d Versum hunc hoc modo profert Codex Baroccianus, Μάζης ἀπάσονται πρὸς φιλῆς κνυζούμενοι. Ubi notatu dignum est in voce μάζης subscriptam esse ι, quam alibi fere negligit. e Al. ἀπάσονται. f Ἐκσώσῃ Seld. & alii. g Notandum in utroque MSS. post μόρου distinctionis notam poni, ut Ὁπλοσμίας non tam ad τύμβος quod fit in cæteris, quam ad σφαγεῖον referri possit.

τοῦ πολέμου, ἢ τὴν γῆν πᾶσαν· κριτὴς δὲ τούτων γέγονεν [1] Ἀλαινὸς, νόθος ἀδελφὸς Διομήδους, ἐρῶν Εὐίππης, τῆς Δαύνου θυγατρὸς, ὃς ἔκρινε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν λείαν λαβεῖν. ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς Διομήδης, κατηράσατο μὴ δύνασθαι σπείρειν τὴν γῆν, μηδὲ σπειρομένην ἀναδιδόναι καρπὸν, εἰ μή τις αὐτὴν σπείρῃ τῶν αὐτοῦ συγγενῶν, ἢ συμπολιτῶν, καὶ μετακινῆσαι τὰς στήλας αὐτοῦ μηδένα δυνήσεσθαι. ὕστερον δὲ ὁ Διομήδης πρὸς τοῦ Δαύνου ἀνῃρέθη, οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ θρηνοῦντες αὐτὸν, μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα ὅμοια κύκνοις, ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει, φοιτᾷ δὲ παρ' Ἕλλησιν, ὥστε ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνειν τροφὰς, καὶ δύειν εἰς τοὺς κόλπους [2] αὐτῶν. [3] Οἰκεῖ δὲ ταῦτα ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ Διομήδους καλουμένῃ Διομηδείᾳ νήσῳ. οἰκοῦσι δὲ ἤτοι οἱ ὄρνιθες ὥσπερ πόλιν, κατὰ γὰρ τὸν ὄρθρον βρέχουσι τὸν τόπον ταῖς πτέρυξι, καὶ βρέχοντες εἰς ἄγραν πορεύονται, καὶ τὰ ληφθέντα θέντες ὁμοῦ, διαιροῦσιν ἀλλήλοις. κεῖται δὲ ἡ Διομήδεια νῆσος περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ τὴν Ἀδρίαν. οἱ γὰρ Ἰάπυγες, καὶ Ἄπουλοι περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον οἰκοῦσιν. [4] Ἀπούλων δὲ ἔθνος, κατὰ τὸν Δίωνα, Πευκέτιοι, Πεδίκουλοι, καὶ Δαύνιοι, καὶ Ταραντῖνοι, καὶ Κάνναι. Διομήδους πεδίον ἐστὶ περὶ τὴν Ἀπουλίαν τῶν Δαυνίων. ἡ δὲ [5] Μεσσαπία, καὶ Ἰαπυγία ὕστερον [6] Σαλεντία, εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη. ἡ δὲ Ἀργυρίππα, πόλις τοῦ Διομήδους, μετεκλήθη Ἄπουλις Ἄρπες. ὃ δέ φησιν ὁ Λυκόφρων ἐμπεδώσειν, ὅτι ἀκαρπίσουσι τὴν Δαυνίων γῆν [7] διὰ τὰς ἀρὰς Διομήδους, μεταπεμψάμενοι οἱ Δαύνιοι συμπολίτας τοῦ Διομήδους, καὶ βαλόντες ζῶντας εἰς γῆν, ἐποίησαν [8] καρποῦσθαι τὴν γῆν, λῆρός ἐστιν· ἐπεὶ Φάβιος γὰρ Μάξιμος [9] Βερρουκόσσου, ἤτοι ἀκροχορδόνωδης. οὐ Δαύνιοι, ἀλλὰ Ῥωμαῖοι τοῦτο ἐποίησαν, Ἑλληνικὸν καὶ Γαλατικὸν ἀνδρόγυνον κρύψαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, ἐκ χρησμοῦ τινὸς δειματωθέντες, λέγοντος Ἕλληνα καὶ Γαλάτην καταλήψεσθαι τὸ ἄστυ. Καὶ κρίμνα χειρῶν.] κρίμνα, εἶδος κριθῆς, νῦν δὲ τὸ ἀπόσομα τοῦ κυκεῶνος λέγει, ὡς καὶ Καλλίμαχος,

Καὶ κρίμνον κυκεῶνος ἀποσταζόντος ἔραζε.

Τροιζηνίας δὲ τραῦμα.] ἐν Τροιζῆνι Φαίδρα ἱερὸν Ἀφροδίτης ἱδρύσατο ἐπὶ τῷ Ἱππολύτου ἔρωτι. Εὐριπίδης φησὶν,

——————Ἱππολύτῳ δ' ἔπι
Τὸ λοιπὸν ὀνομάζειν [10] ἱδρῦσθαι θεάν.

ἡ δὲ Ἀφροδίτη, καθά φησι Μίμνερμος, ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖσα παρεσκεύασεν τὴν Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν μοιχοῖς * μοιχευθῆναι, * συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ Ἱππολύτῳ, καὶ Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου υἱῷ. Διομήδης δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, ἐπιβουλεύεται ὑπ' αὐτῆς. τοῦ δὲ καταφυγόντος εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας, διὰ νυκτὸς φεύγει σὺν τοῖς ἑταίροις, καὶ ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Δαῦνον βασιλέα, ὃς αὐτὸν δόλῳ ἀνεῖλεν. Ἡ δὲ σύνταξις, καὶ ἡ ἔννοια τοιαύτη· Τὸ τραῦμα δὲ τῆς Ἀφροδίτης, ὃ ἐτρώθη παρὰ τοῦ Διομήδους, ἔσται αὐτῷ παραίτιον τῆς φοιτάδος πλάνης, τῶν κακῶν τε πημάτων, ὅταν ἡ θρασεῖα, θουρὰς καὶ ἡ ὁρμητικὴ κύων, ἤτοι ἡ γυνὴ Διομήδους Αἰγιάλεια, [11] οἰστρήσῃ καὶ μανικῶς ὁρμήσῃ πρὸς τὰ λέκτρα, καὶ τὰς μίξεις, ἐκσώσῃ δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μόρου ὁ τύμβος καὶ ὁ ναὸς τῆς Ὁπλοσμίας, ἤτοι τῆς Ἥρας, ηὐτρεπισμένον καὶ ἑτοιμασθέντα ταῖς σφαγαῖς. * Ὁπλοσμία.] ἡ Ἥρα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τιμωμένη. * Τύμβος.] τύμβον καλεῖ τὸν τάφον, ὡς τὸ,

Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβον τ' Ἀγαμέμνονος δαμείς.

καὶ Δοῦρις φησὶν ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων, τοὺς βωμοὺς τάφους καλεῖσθαι.

EMENDATIONES.

1 Ἀλαινὸς pro Ἀλέφρος, ex MSS. utroque. Et quod Diomedis fratri nomen erat Alæno, paulo infra patebit. 2 Αὐτῶν, pro αὐτοῦ, ex MSS. utroque. 3 Οἰκεῖ δὲ ταῦτα, pro οἰκεῖ δὲ ταῦτα, ex MSS. utroque. Οἰκοῦσι δὲ ταῦτα legendum putavit Nic. Gerbelius. 4 Sic emendavi hunc locum ope MSS. Codd. & Gerbelii. Ἀπουλίων δὲ ἔθνος κατὰ τὸν Δίωνα Πευκέτιοι, Δικυλοι, καὶ Δαύνιοι, καὶ Ταραντῖνοι, καὶ Κάνναι Διομήδους &c. Impress. 5 Pro Μεσσαπία, Strabo habet Μεσαπία in Aldino Codice, inquit Gerbelius. 6 Σαλεντία lego ex Seld. Σαλαντία Bar. Σαλεντία Impress. 7 Διὰ τὰς ἀρὰς, pro διὰ τὴν ἀρὰν, ex MSS. utroque. 8 Καρποῦσθαι pro καρποῦν, ex MSS utroque. 9 Βερρουκόσσου posuit Nic. Gerbelius ex Plutarcho. Βερρουκόσου Impress. Βερρουκόσου Seld. Βερρικώσου Bar. Cæterum Fabius Maximus, Dictator Romanus. Βερρούκωσος, i. e. Verrucosus, dictus est à Verrucis, quarum numero insignis fuit. 10 Ἱδρύσασθαι Bar. ἱδρῦσθαι Seld. * Ex Seld. 11 Οἰστρήσῃ, pro οἰστρήσει ex Bar. * Hæc adjeci ex Bar.

Ὀπλοσμίας, [a] σφαγαῖσιν [b] ἠυτρεπισμένον.	A morte servabit, neci paratum.
Κολοσσοβάμων δ' ἐν πλυχαῖσιν Αὐσόνων	Columniscensor autem in Italorum territorio
Σταθεὶς, ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι	Stans, membra fulciet in saxis,
Τοῦ [c] τειχοποιοῦ [d] δαπέδων [e] Ἀμοιβέως,	Solo Architecti Amœbei,
Τὸν ἑρματίτην νηὸς ἐκβαλὼν πέτρον.	Saburratoribus expositis è navi lapidibus.
Κείσει δ' Ἀλαίνου τοῦ κασιγνήτου [f] σφαλεὶς,	At Alæni judicio fratris deceptus,
Εὐχὰς ἀρούραις [g] ἀμφετητύμοις βαλεῖ,	Veras immittet aruis preces,
Δηοῦς ἀνεῖναι μή ποτ' [h] ὄμπνιον στάχυν,	Ut nunquam Cereris almam emittant aristam,
Γύας [i] πιδακεύσαντος ἀρδηθμῷ Διὸς,	Arva nutricante imbribus Jove,
Ἢν μή τις αὐτοῦ ῥίζαν Αἰτωλῶν σπάσας	Nisi quis Ætolus ab ipso trahens originem
Χέρσον λαχήνῃ, βουσὶν αὔλακας τεμών.	Terram fodiat, bubus proscindens sulcos.

VARIANTES LECTIONES.

a Al. σφραγαῖσιν. b Ηυτρεπισμένον Bar. ubi tamen ου superscripsit τῷ ω manus aliqua recentior. c Al. τειχοποιοῦ. d Γαπέδων al. γαπέδων δ' Seld. e Αμείβεως Bar. eandem etiam in Scholiis lectionem observat. f Σφαγεὶς al g Αρ' ἐπητύμοις Seld. h Εμπνιον Seld. i Τιθασεύσαντος Seld.

Κολοσσοβάμων.] ἁλούσης τῆς Τροίας, Διομήδης ἀντὶ βάρους λίθους ἐκ τοῦ τείχους τῆς Τροίας εἰς τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἔβαλε. σφαλλόμενος * δὲ * εἰς τὸ Ἄργος, καὶ μόλις φυγὼν τὸν ἐκ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ θάνατον, παρεγένετο εἰς Ἰταλίαν, εὑρὼν δὲ τηνικαῦτα τὸν Κολχικὸν δράκοντα λυμαινόμενον τὴν Φαιακίδα, ἔκτεινε, τὴν τοῦ Γλαύκου χρυσῆν ἀσπίδα κατέχων· ἐνδύμασι γὰρ ὁ δράκων τὸ χρυσοῦν εἶναι δέρας τὴν κειοῦ. τιμηθεὶς δὲ ὁ Διομήδης ἐπὶ τούτῳ σφόδρα, ἀνδριάντας κατεσκεύασεν ἑαυτοῦ ἐκ τῶν λίθων τῆς Ἰλίου, ὧν ἐνεβάλετο τότε εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἔστησε τούτους κατὰ πᾶν τὸ ἐκεῖ πεδίον. ὕστερον δὲ ἀνελὼν ὁ Δαῦνος αὐτὸν, [1] ἔρριψε καὶ τοὺς ἀνδριάντας εἰς τὴν θάλασσαν, οὗτοι δὲ ἀνερχόμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων, πάλιν ἐξήρχοντο πρὸς τὰς βάσεις αὐτῶν. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο Τίμαιος ὁ Σικελὸς, καὶ Λύκος ἐν τρίτῳ. Καὶ ἡ μὲν ἱστορία τοιαύτη, ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει· Κολοσσοβάμων δὲ σταθεὶς, ἤτοι ἀνδριαντόγλυφος, κολοσσὸς γὰρ, ὁ ἀνδριὰς, σταθεὶς δὲ ποῦ; ἐν ταῖς πτυχαῖς καὶ περικλείσμασι καὶ πόλεσι τῶν Αὐσόνων, ἐρείσει καὶ ἱδρυνθήσεται τὰ κῶλα αὐτοῦ, ἤτοι τὰ ὀστᾶ, ἤτοι γλυφήσεται ὡς ἀνδριὰς ἐπὶ τῶν χερμάδων καὶ μεγάλων λίθων, τῶν γηπέδων καὶ θεμελιακῶν τοῦ Ποσειδῶνος, ὃν Ἀμοιβέα καλεῖ, [2] αὐτὸς γὰρ σὺν Ἀπόλλωνι τὴν Τροίαν ἐπύργωσε. πῶς δὲ γλυφήσεται ὡς ἀνδριάς; ὁ Διομήδης ἐκβαλὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ δηλονότι τὴν πέτρον καὶ τὸν λίθον ἑρματίτην καὶ ἐξισωτὴν τοῦ πλοίου, ἐν γὰρ τοῖς κενοῖς πλοίοις οἱ πλέοντες βάλλουσι λίθον, ὅπως ὀρθῶς καὶ μὴ λοξῶς τῇ κουφότητι πλέοιεν. Ἄλλως· Ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκὼς, ἤγουν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, ἐν τῇ πλακὶ τῶν Ἰταλῶν, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἐδάφων Ποσειδῶνος, τὴν ἐξισωτὴν τῆς νεὼς ἐκβαλὼν πέτρον. Αὔσονας δὲ κακῶς εἶπεν οὗτος ὁ Λυκόφρων, τούς τε Φαίακας, καὶ Δαυνίους, Αὔσονες γὰρ κυρίως, ὥσπερ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἔφην, οἱ Αὐρούγκοι λέγονται, μέσον Καμπανῶν κείμενοι καὶ Οὐόλσκων. ἔνιοι δὲ καὶ μέχρι Λατίου Αὐσονίαν ἐνόμισαν εἶναι, ὥστε ἐκ τούτου τινὲς καὶ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν φασίν. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Λυκόφρων οὐκ οἶδα ποίᾳ αἰτίᾳ τοὺς Φαίακας, καὶ Δαυνίους, ἤτοι τοὺς Καλαβροὺς, Αὔσονας καλεῖ. τὰ δὲ τῶν πάνυ [3] νεωτέρων ἐπίσταμαι, ὅτι ἀμαθίας καὶ ἀναισθησίας αἰτίᾳ καὶ ἡμᾶς τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ὄντας Αὔσονας λέγουσι. Τειχοποιοῦ.] ὁ Ποσειδῶν εἴπομεν διά τι λέγεται, ὅτι τὴν Τροίαν σὺν Ἀπόλλωνι ἐπυργώσατο, * περαιτέρω δὲ πλατύνειν τὴν ἱστορίαν, ἢ δι' ἐπῶν, ἢ καταλογάδην ῥητῶν, καίπερ μυρία λέγειν εἰδότα, περιττόν ἐστιν. * Ἀμοιβέα.] τὸν Ποσειδῶνα λέγει, ὅτι ἐν Δελφοῖς οὕτω τιμᾶται, ἐπεὶ ἠμείψαντο πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν Ποσειδῶν Καλαύρειαν, ὁ δ' Ἀπόλλων Δελφούς. Κείσει δ' Ἀλαίνου.] ἐρρέθη ὅτι ὁ Ἀλαίνος νόθος ἦν ἀδελφὸς Διομήδους, ὃς ἐρῶν Εὐίππης, τῆς Δαύνου θυγατρὸς, καὶ κριτὴς αἱρεθεὶς, χαριζόμενος αὐτῇ, τὸν Διομήδην ἔκρινε τὰ λάφυρα λαβεῖν, καὶ μὴ τὴν γῆν. Δηοῦς ἀνεῖναι.] Δηὼ λέγεται ἡ Δημήτηρ, παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω, ἡ μεμερισμένη πᾶσιν. Ἀνεῖναι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀναδοῦναι, καὶ αὐξῆσαι. Ὄμπνιον στάχυν.] [4] ὄμπναι, κυρίως πυροὶ μέλιτι βεβρεγμένοι, νῦν δὲ ἁπλῶς Δημητριακὸν σῖτον εἶπε. ἢ ὄμπνιος στάχυς, ὁ πολὺν ὄνειαρ, ἤτοι ὠφέλιμον, διδοὺς τοῖς ἀνθρώποις, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου πνεόμενος, καὶ εἰς ὄνησιν αὐξανόμενος. Γύας.] τοὺς ἠροτριασμένους τόπους λέγει. Τιθασεύσαντος.] ἐπιμελείας ἀξιώσαντος. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν. καὶ Ὅμηρος,

—— ἔνθα δ' ἔπειτα [5] τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.

EMENDATIONES.

* Ex MSS. utroque. 1 Ἔρριψε αὐτὸν Impress. Ego αὐτὸν delevi, ut supervacaneum, ex auctoritate MSS. utriusque. 2 Αὐτὸς γὰρ, pro αὐτὸς δὲ, ex MSS. utroque. 3 Νεωτέρων, pro νεῶν, ex fide MSS. utriusque. Νεῶν fortassis legendum, inquit Gerbelius. Quod absurdum, nisi forte voluit νέων. * Hæc deprompta sunt ex Bar. 4 Ὄμπναι, pro ὄμπνιαι, ex Phavorin. & Bar. 5 Τιθαιβώσσουσι, pro τιθαιβώσουσι, metri gratia.

Ἀκινήτους.]

Στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον,	Columnis autem immotis terram continebit,
Ἃς οὔτις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται	Quas nemo per vim gloriabitur
[a] Μετοχλίσας [b] ὀλίγον, ἦ γὰρ ἀψέως	Vel parum dimovisse, etenim citò
Αὐταὶ παλιμπόρευτον ἵξονται βάσιν,	Ipsæ reducem ibunt gressum,
[c] Ἄνδηρ' ἀπέζοις ἴχνεσι δατούμεναι.	Mancis terentes litora vestigiis.
Θεὸς δὲ πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται,	Magnus verò à multis Deus appellabitur
Ὅσοι παρ' Ἰοῦς [d] χρῶνον οἰκοῦνται πέδον,	Juxta cavum Ionis habitantibus solum,
Δράκοντα τὸν [e] φθείροντα Φαίακας κτανών.	Dracone perdente Phæacas occiso.
Οἱ δ' [f] ἀμφικλύστους [g] χοιράδας [h] Γυμνησίας	Alii ad mari cincta saxa Gymnesia
[i] Σισυρνοδῦται [k] καρκίνοι [l] πεπλωκότες,	Vestibus induti villosis Cancri navigantes,
Ἄχλαινον [m] ἀμπρεύσουσι νήλιπον βίον,	Nudam trahent discalceatam vitam,

VARIANTES LECTIONES.

a Μετοχλίσας al. b Ὀλίγον Seld. aliique c Al. ἄν δ' ὃ ῥ. d Al. χρῶνον οἰκοῦνται. al. οἰκοῦντες e Φθείραντα Seld. aliique. f Ἀμφικλύστους Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. al. ἀμφὶ κλύστους. g Al. χοιράδας. h Γυμνησίας Seld. i Σισυρνοδῦται Seld. σισυρνοδῦται Crispin. Lexic. σισυρνοδῦται Bar. k Καρκῖνοι Seld. aliique. καρκίνοι τε al. l Πεπλωκότες MSS. uterque, & alii. m Ἀμπρεύσουσιν ἤλιβον Etymol. ἀμπρεύουσιν ὕλαιον Seld.

Ἀκινήτους τὰς στήλας εἶπεν, ἃς Διομήδης ποιήσας ἔστησεν ἀνὰ πᾶν τὸ ἐκεῖ πεδίον, διὰ τὸ, ἀποθανόντος τοῦ Διομήδους, ῥίπτεσθαι εἰς τὸν βυθὸν αὐτὰς παρὰ τοῦ Δαύνου, ὥστε καταποντωθῆναι, καὶ πάλιν ἐξέρχεσθαι, καὶ εὑρίσκεσθαι ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἔστησαν. * Ἀψέως.] ὁμοψέως, ταχέως. * Ἄνδηρα.] κυρίως τὰ χείλη τῶν ποταμῶν, νῦν δὲ τὰ κύματα λέγει. Δατούμεναι δὲ, ἀντὶ τοῦ κόπτουσαι καὶ διερχόμεναι τὰ κύματα, ἐν ἀπέζοις ἴχνεσι, τοῖς μὴ ἔχουσι πέζας, ὅ ἐστι πόδας, μαρμάρειναι γὰρ ἦσαν αἱ στῆλαι. Θεὸς δὲ πολλοῖς.] Φαίακες σέβονται τὸν Διομήδην, οἵτινες εἰσὶ περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ὅτι τὸν δράκοντα ἀνεῖλεν ἐκ Κόλχων ἐκεῖσε ἐλθόντα περὶ ζήτησιν τοῦ χρυσοῦ δέρατος. τινὲς δὲ λῃστὴν φασὶν εἶναι τὸν δράκοντα. ἡ δὲ Φαιακία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐστὶν, ὁ δὲ Ἰόνιος κόλπος, κατὰ τὸν Λυκόφρονα καὶ Αἰσχύλον, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς ἐκλήθη· φησὶ γὰρ καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ,

Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος [1] μυχὸς,
Σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.

πρότερον γὰρ Κρόνιος, καὶ Ῥέας κόλπος ἐλέγετο, εἶτα Ἰόνιος ἀπὸ Ἰοῦς ἐκλήθη, ἐκ γὰρ Δωδώνης ἐκεῖ ἀντεπέρασεν, ἐν δὲ Κανώβῳ ἔμφρων ἐγένετο, ἔνθα ἐκ τῆς Διὸς ἐπαφῆς Ἔπαφον γεννᾷ, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναὸς καὶ Αἴγυπτος. καὶ οὗτοι μὲν οὕτω φασὶ τὸν Ἰόνιον κληθῆναι. Αἰτόθεος δὲ, καὶ ἄλλοι πολλοὶ φασὶν ἀπὸ Ἰονίου Ἰλλυριοῦ τὸ γένος, βασιλεύσαντος τοῦ τόπου, υἱοῦ Ἀδρίου, τοῦ περὶ τοῦτο τὸ πέλαγος κτίσαντος πόλιν τὴν λεγομένην Ἀδρίαν, ἣν Ἀδρίαν ὕστερον φασὶν ὑπὸ Διονυσίου, τοῦ προτέρου τυράννου Σικελίας, κληθῆναι· τὸ δὲ πέλαγος, ὡς ἔφην, ἀπὸ τοῦ Ἰονίου ἐκλήθη. Οἱ δ' ἀμφικλύστους.] ὕστερον δὲ, ἤτοι οἱ Βοιωτοὶ, οὓς καὶ καρκίνους λέγει, πλεύσαντες εἰς τὰς χοιράδας καὶ πέτρας τὰς Γυμνησίας, διάξουσι γυμνὸν βίον, ἀνυπόδετοι, τρεῖς σφενδόνας κατέχοντες, μίαν περὶ τῷ τραχήλῳ, ἑτέραν περιεζωσμένοι τῇ ὀσφύϊ, καὶ τρίτην τῇ χειρὶ κατέχοντες, ὅτι αἱ μητέρες τὴν σφενδονητικὴν τοῖς νηπίοις παισὶ διδάσκουσιν, οὐ γάρ τις τῶν παιδαρίων, τῶν ἐκεῖ, γεύσεται ἄρτου, εἰ μὴ καταβάλλῃ αὐτὸν εὐστοχίᾳ [2] σφενδονητικῇ, [3] ἀντὶ σκοποῦ κείμενον ὑπὲρ σανίδος. αἱ δὲ [4] Γυμνησίαι αὗται, νῆσοι περὶ τὴν Τυρσηνίαν εἰσί. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀρτεμίδωρος. Τίμαιος δέ φησιν εἰς ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν τινὰς τῶν Βοιωτῶν, ἃς νήσους Χοιράδας εἶπε. Φιλτέας δὲ ἐν τρίτῳ Ναξιακῶν, Βαλιαρίδας φησὶν αὐτὰς ὕστερον ὀνομασθῆναι. εἰσὶ δὲ οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες ἄριστοι σφενδονῆται, αἱ γὰρ μητέρες αὐτῶν, ὡς ἔφην, τιθέασιν ἐπί τινος ξύλου ἄρτον, καὶ οὐ πρότερον διδόασιν αὐτοῖς φαγεῖν, πρὶν καταβαλεῖν τὸν ἄρτον. ταῦτα μὲν οὖν οὕτω περὶ Γυμνησίων νήσων. Δίων δὲ ὁ Κοκκειανὸς ταύτας φησὶ πλησίον εἶναι τοῦ Ἴβηρος ποταμοῦ, πλησίον τῶν Εὐρωπαίων [5] Ἡρακλειῶν στηλῶν, ἃς νήσους Ἕλληνες μὲν καὶ Ῥωμαῖοι κοινῶς Γυμνησίας φασὶν, Ἴβηρες δὲ Βαλιαρίας, ἤτοι ὑγιεινάς, ἕτεροι δὲ Γυμνησίας αὐτὰς οὕτω φασὶ κληθῆναι, ὅτι οἱ προσορμισθέντες τῶν Ἑλλήνων, ἐκεῖσε γυμνοὶ [6] ἐξενήχθησαν, καὶ συνοικήσαντες γυναιξὶν, οὕτω καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς νήσους ἐκάλεσαν. Σισυρνοδῦται.] διαφέρει σίσυς, σισύρα, καὶ σισύρνα. Σίσυς μὲν γὰρ λέγεται πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον. Σισύρα δὲ, [7] τὸ ἐκ δέρματος ἐντρίχου, ὅπερ καὶ γοῦναν καλοῦσιν, ἢ τὸ ἁπλῶς ἐξ ἐρίου [8] ἱμάτιον. σισύρνα δὲ, τὸ ἄτριχον δερμάτιον, τοιούτοις γὰρ ἱματίοις ἐχρῶντο οἱ ταύτην οἰκοῦντες. Καρκίνοι.] διὰ τὸ σκληρωθῆναι αὐτῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης τὰς σάρκας, * ἢ διὰ τὸ ναυαγήσαντας δέρματα σκέπεσθαι, * ἢ δίκην καρκίνων πλεύσαντες. * Ἀμπρεύσουσιν.] ἐμπορεύσουσι, κακοπαθήσουσιν, * ἄμπρεον γὰρ καλεῖται κυρίως, τὸ σχοινίον τὸ ἕλκον τοὺς βόας, ἢ τὸ ξύλον, τὸ ἐπικείμενον τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων.

EMENDATIONES.

* Hoc adjeci ex Bar. 1 Μυχὸς posui, pro βυθὸς, ex MSS. utroque. & ipso Æschylo. 2 Σφενδονητικῇ, pro σφενδονητικῶς Seld. habet σφενδονητική. 3 Ἀντὶ σκοποῦ posui, pro ἀντιπερκειμένῃ ex Bar. 4 Γυμνησίαι. pro γυμνήσιοι. Gerbelius reposuerat Γυμνασίαι. sed Tzetzes hanc vocem cum η proferre solet. 5 Ἡρακλειῶν, pro Ἡρακλείων. Nam in Genitivis pluralibus secundæ Declinationis, uti & primæ, ultima debet circumflecti, quod vel pueris notum. Et hanc emendationem, etiam infra necessariam, confirmabit Seld. 6 Ἐξενήχθησαν Bar. 7 Τὸ ἐκ δέρματος ἐντρίχου, pro τὸ ἐκ δέρματος ἐντέρου. ex Bar. 8 Ἱμάτιον. pro ἱματίου. ex MSS. utroque. * Hoc adjeci ex Seld. * Hoc adjeci ex MSS. utroque, idque ex Impressis excidisse cuilibet attendenti manifeste constabit.

Τριπλαῖς δικώλοις σφενδόναις ὡπλισμένοι·
Ὧν αἱ τεκοῦσαι τὴν [b] ἑκηβόλον τέχνην
Ἄδορπα [c] παιδεύσουσι νηπίους [d] γόνους.
Οὐ γάρ τις αὐτῶν [e] ψίσεται πύρνον γνάθῳ,
Πρὶν ἂν [f] κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίθῳ,
Ὑπὲρ [g] τράφηκος σῆμα κείμενον σκοποῦ.
[h] Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς [i] ἐμβατήσονται [k] λεπρὰς
[l] Ἰβηροβόσκοις, ἄγχι [m] Ταρτησσοῦ πύλης,
Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι,
Γραῖαν ποθοῦντες, καὶ Λεοντάρνης [n] πάγους,
Σκῶλόν τε, καὶ [o] Τέγυραν, Ὀγχηστοῦ [p] θ' ἕδος,
Καὶ χεῦμα Θερμώδοντος, Ὑψάρνου θ' ὕδωρ.
Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν, καὶ [q] Λιβυστικὰς πλάκας,

Tribus bifunibus instructi fundis:
Quorum matres jaculandi artem
Docebunt infantes ante cœnam filios.
Nullus enim illorum maxillis panem mandet,
Antequam eum certo assequatur lapide,
Super lignum scopi signum positum.
Atque illi quidem ripas conscendent asperas
Iberiferas, juxta Tartesi portam,
Arnes vetustæ soboles, Temmicum duces,
Græam desiderantes, & Leontarnes colles,
Scolúmque, & Tegyram, Onchestíque sedem,
Ac Thermodontis fluentum, Hypsarnísque aquam.
Alios circa Syrtin, & Lybiæ æquora,

VARIANTES LECTIONES.

b Εκηβόλον Bar. aliique. c Παιδεύοντι Bar. d Γόνοις MSS. uterque, & alii. e Ψίσεται Etymolog. Seld. f Al. κρατήσει. g Τράφηκος Bar. idemque habet in Scholiis. h Καὶ οἱ Bar. i Εμβατεύσουσι Seld. aliique k Al. λεπρὰς l Al. Ιβηροβόσκοις m Al. Ταρτησσοῦ. n Πάγους Seld. o Τέγυραν Bar. Τέγυρον al. p Al. δ'. q Λιγυστικὰς al. Λιβυστικὰς Seld. Sed isti β eadem, ut videtur, manus γ superposuit. Λιβυστικὰς Bar. ibi vero τῷ υ recentior manus ι, & τῷ ι superposuit υ.

Ναστός.] κυρίως ἄρτος συζυμωθεὶς μετὰ μέλιτος, καὶ σταφίδων, καὶ ἑτέρων εἰδῶν, νῦν δὲ ἁπλῶς τὸν ἄρτον εἶπε. Τράφηκος.] τράφηξ κυρίως ἡ [1] ὑπόπλατος σανίς, ἐν ᾗ τοὺς ἄρτους περὶ τοὺς κλιβάνους ἀπάγουσι. νῦν δὲ τὸ ἁπλῶς ξύλον εἶπε. τράφηξ καλεῖται καὶ τὸ τοῦ πλοίου χεῖλος, ἐν ᾧ οἱ σκαλμοὶ τίθενται. τράφηξ δὲ, καὶ ὁ τὴν τροφὴν φέρων. * Λεπράς.] θαλάσσῃ βιβρωμένας. * Ἰβηροβόσκοις.] αἱ γὰρ Γυμνησίαι πλησίον Ἰβήρων. ἡ δὲ Ἰβηρία, καὶ Ισπανία καλεῖται παρὰ Λατίνοις. Ταρτησσὸς δὲ, νῆσος, καὶ πόλις, ἧς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευσε, ζήσας ἔτη ρκ', ἀφ' ὧν ἐβασίλευσεν π', ὡς φησιν ὁ Ἡρόδοτος. κεῖται δὲ αὕτη ἡ Ταρτησσὸς ἔξω πλησίον τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. Πύλην δὲ αὐτὴν εἴρηκε, διὰ τὸ στενὸν εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ὡς στόμα, δι' οὗ ἔκπλους ἐστὶν εἰς τὸν ὠκεανόν. Ἄρνης.] Ἄρνη πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ [2] Ἄρνης τῆς Ποσειδῶνος τροφοῦ, ὅτι Κρόνῳ ζητοῦντος Ποσειδῶνα, ἀπηρνήσατο μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὅθεν ἡ πόλις ἐκλήθη, πρότερον [3] Σινόεσσα λεγομένη, ὡς φησι Θησεὺς ἐν τρίτῃ Κορινθίων. Κράτων δὲ παρὰ τὸ ἄρνας πολλοὺς ἔχειν, καὶ τῶν [4] Κῶν ὁ αὐτὸς οὕτω φησὶ κληθῆναι, παρὰ τῶν οἰκούντων αὐτὴν Καρῶν, κᾶν γὰρ τὸ πρόβατον οἱ Κᾶρες φασίν. Τεμμίκων.] τῶν Βοιωτῶν, ἀπὸ ὄρους Τεμμίκης. Γραῖαν.] τὴν νῦν [5] Τάναγραν, πόλιν Βοιωτίας. Λεοντάρνη.] πόλις Βοιωτίας, ἐκλήθη δὲ οὕτω, διότι Ἀδράστῳ ἐκεῖ μέλλοντος θύειν ἄρνα, λέων ἐλθὼν ἥρπασεν ἐκ τῆς θυσίας τὸν [6] τεθυσόμενον ἄρνα. Σκῶλος, καὶ Τέγυρα, πόλεις Βοιωτίας. [7] Ὀγχηστός.] ἄλσος ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὡς φησιν Ὅμηρος,

Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος.

Θερμώδων.] ὅτι μὲν ἕτερος ποταμὸς Παφλαγονίας περὶ [8] Σινώπην, ὅπου ἦσαν αἱ Ἀμαζόνες, ὁ δὲ νῦν κείμενος Θερμώδων, καὶ Ὕψαρνος, Βοιωτίας εἰσὶ ποταμοὶ, ὡς Καλλίμαχος,

Ἀψ ὅτι Θερμώδοντος ὑπὸ [illegible] ———

Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν.] τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα λέγει, περὶ γὰρ τὴν Λιβύην ἐκπεσόντες ἐπλανῶντο. δύο δέ εἰσι Σύρτεις ἐν Λιβύῃ, ἡ μὲν μείζων, ἡ δὲ μικρὰ Σύρτις, ἡ Χάρυβδις. ἔστι δὲ ὄνομα τόπου θαλάσσης περὶ Μεσσήνην καὶ Λιβύην, ἔνθα ὁ Τυρρηνὸς [9] Ἀδρίας συμβάλλων δεινὴν ἐργάζεται τὴν Χάρυβδιν. Ἀνδρίας δὲ, καὶ [10] Σέναν, ὀνόματα ποταμῶν ῥεόντων εἰς τὸν Ιόνιον κόλπον. Γράφεται δὲ καὶ Λιγυστικάς, οἰκοῦσι δὲ οἱ Λιγυστῖνοι μετὰ τῶν Τυρσηνῶν. Στενὴν δὲ πορθμοῦ συνδρομὴν λέγει, ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς μέσος κεῖται τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους, τοῦ μὲν λήγων, τοῦ δὲ ἀρχόμενος. τὸ δὲ Τυρσηνικὸν πέλαγος μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσσήνης κεῖται. Τὸ δ' ἑξῆς οὕτως· Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν, καὶ Λιβύην, καὶ πορθμὸν τὸν ἐν Τυρσηνίᾳ πλανηθέντας, πάντας ὁ πάνδοχος ᾅδης καλέσει. Λιβυστικὸν, καὶ Λιγυστικὸν, τὸ αὐτό ἐστι· Λιβυστικὸν μὲν γὰρ λέγεται, ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου θυγατρός· Λιγυστικὸν δὲ, ἀπὸ Λίγυος, τοῦ [11] Ἀλεβίωνος ἀδελφοῦ, ὃς Ἡρακλέα κωλύων ἀπερχόμενον ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς, ἀνῃρέθη. Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἄκραι, πορθμὸς σταδίων ἑπτὰ, ἔνθα περὶ τὴν Λιβύην καὶ Ἡρακλέος δύο ἵσταντο στῆλαι, [12] Ἀλύβη καὶ Ἀβιλύκα λεγόμεναι. ἐκεῖ

EMENDATIONES.

1 Pro ὑπόπλατος, in Seld. reperitur ὑπόπλατον. q. πλατεῖα latiorem mensam denotaret. * Hoc adjeci ex Bar. 2 Ἄρνης, pro Ἄρνης, ex MSS. utroque. 3 Σινόεσσα Seld. Σινόεσσα Bar. 4 Σκῶλον bis hic, pro Κῶν habet Bar. 5 Τάναγραν, καὶ πόλιν Impress. Ego καὶ delevi. 6 Τεθυσόμενον Seld. quæ lectio non est prorsus repudianda. 7 Ὀγχηστός.] ἄλσος ἱερόν. pro Ὀγχηστὸς ἄλσος.] ἱερὸν, ex Bar. Ὀγχηστὸς δὲ, ἄλσος ἱερὸν Seld. 8 Σινώπην pro Σινώπη, ex Bar. 9 Ἀδρίας. pro ἀνδρίας. Item paulo post, Ἀδρίας. pro Ἀνδρίας, ex sententia Stephani reposuit Gerbelius, quocum heic faciunt MSS. uterque. 10 Σίναν Bar. 11 Ἀλεβίωνος Seld. Ἀλεβίωνος Bar. 12 Ἀβύλη καὶ Κάλπη reponendum edocet, ex Strabonis, & aliorum sententia, Nic. Gerbelius.

Στενήν τε [b] πορθμοῦ συνδρομὴν [c] Τυρσηνικοῦ,	Angustúmque freti Tyrrheni concursum,
Καὶ μιξόθηρος ναυτιλοφθόρους σκοπάς,	Et Semiferæ naufragas speculas,
Τῆς πρὶν θανούσης ἐκ [d] χερῶν Μηκιστέως,	Prius interfectæ manibus Mecistei,
Τοῦ στερφοπέπλου, σκαπανέως, [e] Βοαγίδα,	Leoninam induti, Fossoris, Bubulci,
[f] Ἁρπυιογούνων κλῶμακάς τ' ἀηδόνων	Et aviformium scopulos Lusciniarum

VARIANTES LECTIONES.

b Al. πορθμῷ, al. πορθμοῖο δρομόν. c Al. Τυρσηνικοῦ d Χειρῶν al. χερὸς Bar. e Al. Βουαγίδα. f Al. ἁρπυιογόνων.

δέ εἰσι καὶ τὰ Γάδειρα, ἃ πρότερον νῆσος Κοτίνουσα ἐλέγετο. ποταμὸς δὲ Γαδείρων Βαίτης, ἔνθα αἱ ἡμέραι ἀθρόως, καὶ οὐ κατ' ὀλίγον, πίπτουσι, δίκην ἀστραπῆς. καὶ τὰ μὲν Γάδειρα κατὰ Εὐρώπης κεῖται τέρμα. Μακάρων δὲ νῆσοι ὁρίζονται τῷ Λιβυκῷ τέρματι, πρὸς τὸ ἀοίκητον ἀνέχουσαι ἀκρωτήριον. Κλέαρχος δὲ τὰς κατὰ Γάδειρα στήλας, τοῦ Βριάρεω Ἡρακλέους εἶναι λέγει, μεθ' ὃν δεύτερον Ἡρακλῆς ὁ Τύριος ἦλθεν ἐπὶ τὰ Γάδειρα, καὶ τρίτος ὁ Ἕλλην. Μιξόθηρος.] τῆς Σκύλλης, ἥτις, κατ' ἐμὲ, θυγάτηρ ἦν Νίσου [1] τοῦ Μεγαρέως. τεμοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτοῦ τρίχα, καὶ ἀνάστατον αὐτὸν ἐργασαμένη, (ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ τριχὶ ἦν αὐτοῦ τὸ πᾶν τῆς δυνάμεως, καθάπερ καὶ τοῦ Σαμψών) [2] ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ᾧ καὶ προὔδωκε τὸν πατέρα, κρημνισθεῖσα τῆς πρύμνης τῆς ἐκείνου νεώς, καὶ ἑλκομένη διὰ τῆς θαλάσσης, ὅθεν καὶ ὁ τόπος (οἶμαι) τοῦ πελάγους ἐκλήθη. Ἄλλοι δὲ φασὶ γυναῖκα ταύτην εἶναι εὐπρεπῆ, ἣν μισγομένην Ποσειδῶνι γνοῦσα Ἀμφιτρίτη, ἐνέβαλε φάρμακα τῇ πηγῇ ἐφ' ἧς εἰώθει ἡ Σκύλλα λούεσθαι, καὶ ἀπεθηρίωσεν αὐτὴν εἰς θηρίον, ἓξ μὲν κεφαλὰς ἔχον, κάμπης, κυνὸς, λέοντος, [3] Γοργόνος, φαλαίνης, ἀνθρώπου, ιβ' πόδας. καὶ ταῦτα μὲν λῆρα, καὶ μυθικὰ, ὅπισθεν δὲ αὐτὸς ἀλληγορήσω. Σκοπάς.] λέγει τοὺς σκοπέλους. καὶ Ὅμηρος,

[4] Αὐτὴ δ' ἰχθυάα σκόπελον περιμαιμώωσα.

Ἡρακλῆς παραπλέων τὰ μέρη, ἔνθα κατῴκει ἡ Σκύλλα, ὅτε ἦγε τὰς Γηρυονείους βοῦς, αὐτὴν ἀνεῖλε, ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ πατὴρ αὐτῆς Φόρκυς, καὶ καύσας αὐτὴν, πάλιν ἀνέστησε. [5] Μηκιστέως.] Μηκιστεὺς, ὁ Ἡρακλῆς, τιμᾶται παρ' Ἠλείοις. Στερφοπέπλου δὲ, τοῦ αὐτοῦ, τοῦ τὴν λεοντῆν ἐνδεδυμένου, στέρφος γὰρ, τὸ τοῦ λέοντος δέρμα, ἐκέχρητο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ περιβολαίου. Σκαπανέως.] ὅτι ἔσκαψε τὸ περιτείχιον τῆς ἐπαύλεως τῶν βοῶν Αὐγέου, τοῦ Ἠλείων βασιλέως, καὶ τρέψας ἐκεῖσε πρὸς τὴν βουστασίαν ποταμοὺς β', τόν τε Ἀλφειὸν, καὶ Πηνειὸν, τὴν ἄμετρον ἐκείνην τῶν βοῶν κόπρον καθαίρει βραχείᾳ ῥοπῇ, ὑπ' Εὐρυσθέως τοῦτο [6] προσταχθεὶς, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἄθλους. Βοαγίδα.] ὅτι τὰς βόας τοῦ Γηρυόνου ἤγαγεν ἐξ Ἐρυθείας, τῆς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσου, ὥς φησι καὶ ὁ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς,

Αὐτῷ ἐπ' Ὠκεανῷ δηείσατο Γηρυονῆι.

Καὶ Ἡσίοδος (οἶμαι) ἐν Θεογονίᾳ,

[7] Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα.

ἀνεῖλε δὲ καὶ Γηρυόνην αὐτὸν ὑπὲρ τῶν βοῶν μέλλοντα μάχεσθαι, τοξεύσας αὐτὸν περὶ ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα. ἦν δὲ ὁ Γηρυόνης Χρυσάορος παῖς, καὶ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ Καλλιρρόης. δύο δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου ἑστῶτα καταλείβεται αἵματι. ἦν δὲ καὶ τρικέφαλος, καὶ τρίσωμος ὁ Γηρυόνης. Ἁρπυιογόνων.] ὑπὸ μέρους ὀρνιθογόνων. λέγει δὲ περὶ Σειρήνων, αἵτινες θυγατέρες ἦσαν Τερψιχόρης Μούσης, καὶ Ἀχελώου ποταμοῦ, μεταξὺ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, τῆς καὶ Ἀμβρακίας, νῦν δὲ Νικοπόλεως, ὑπὸ τοῦ τοῦ Ὀκταουΐου Καίσαρος νικήσαντος ἐκεῖ τὸν Ἀντώνιον. Ἅρπη δὲ, εἶδος ὀρνέου, καὶ ἅρπυια ὁμοίως, καὶ οἱ ἄτιμοι ἅρπυιας λέγονται, καὶ ὀνόματα θηλειῶν πτερωτῶν δαιμόνων. Ἁρπυιογόνους δὲ λέγει τὰς Σειρῆνας, οἷον ὀρνιθογόνους, πτερωταὶ γὰρ ἦσαν, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, ἃς αἱ Μοῦσαι νικήσασαι [8] μελῳδίᾳ, τοῖς πτεροῖς ἐκείνων ἐστεφανώθησαν. ὅθεν ὡς ζωγραφοῦνται αἱ Μοῦσαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσαι πτερὰ, πλὴν Τερψιχόρης, ὅτι μήτηρ ἦν Σειρήνων. περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γεγόνασιν, ὅθεν καὶ πόλις Ἄπτερα τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρῆνας. ἦσαν δὲ, ὡς ἔφημεν, αἱ Σειρῆνες, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, οἰκοῦσαι περὶ Τυρρηνίαν. ὡς ἡ Σκύλλα ἓξ κεφαλὰς εἶχεν, ἃς εἴπομεν, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπου, περὶ τὸ Ῥήγιον οὖσα τῆς Σικελίας, ἧς πλησίον καὶ ἡ Χάρυβδις, περὶ Μεσσήνην. ὥσπερ καὶ αἱ [9] Γοργόνες ἐν Ταρτησσῷ τῆς Ἰβηρίας, κἂν τινες ἐν Ταρσῷ ταύτας λέγωσι, πτερωταὶ καὶ αὗται, καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους. ὡς αἱ Ἅρπυιαι ἐν Θρᾴκῃ, ὦτα ἄρκτων, σώματα γυπῶν, πρόσωπα κορῶν ἔχουσαι. καὶ ἡ

EMENDATIONES.

1 Τοῦ Μεγαρέως lego cum MSS. utroque. Τοῦ μεγάλου Impress. absurde. Erant autem Scyllæ plures, quarum una fuit Nisi filia, Megarensium regis, quæ cum patrem, defecto capillo aureo, Minöi prodidisset, in avem una cum patre mutata dicitur. Ovidius,

Filia purpureum Nisi furata capillum,
Puppe cadens navis, facta refertur avis.

Et Virgilius Georg. I. eandem historiam attigit his verbis,

Apparet liquido sublimis in aere Nisus,
Et pro purpureo pœnas dat Scylla capillo &c.

Hæc autem Scylla, etsi id neget *Scholiastes*, ab illâ, quæ mare Siculum infestare credebatur, omnino alia est. 2 *Ἀνῃρέθη* restituo ex *MSS.* utroque. *Ἀνῃρέθη δὲ ἐκείνου Impress.* sensu corrupto, vult enim *Scholiastes* ipsam Scyllam à Minoe fuisse occisam, postquam ipsius amore capta patrem prodidisset; quod *Pausanias* Corinthiacis, aliique quamplurimi memorant. 3 Γοργόνος pro γοργόνης, ex *Suid.* 4 Ita emendavi hunc versum, quem corruptissimum offendi. *Αὐτῇ δ' ἰχθύας σκόπελον περιμαιμώωσα.* 5 *Μηκιστεύς*] ὁ Ἡρακλῆς *Impress.* Lectio nostra desumpta est ex *Bar.* 6 Προσταχθεὶς pro διδαχθεὶς, ex *Bar.* Hercules enim Eurysthei jussu labores suos fere omnes subiit. 7 Ὄρθον *Bar.* 8 Μελῳδίᾳ posui, pro μελῳδίας, ex *MSS.* utroque. 9 Γοργόνες, pro Γοργόνη, ex fide utriusque MSS.

Ἔχιδνα

Πλαγχθέντας, ὠμόσιτα [a] δαιταλωμένους,
[b] Πρέπαντας ᾅδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται,
Λώβαισι παντοίαισιν ἐσπαραγμένους,
Ἕνα φθαρέντων ἄγγελον λιπὼν [c] φίλων,
[d] Δελφινόσημον, κλῶπα Φοινίκης θεᾶς·
Ὃς ὄψεται μὲν τοῦ [e] μονογλήνου στέγας
[f] Χάρωνος, οἴνης τῷ κρεωφάγῳ σκύφον
Χεροὶ προτείνων, [g] τὐπιδόρπιον ποτόν.
Ἐπόψεται δὲ λείψανον τοξευμάτων
Τοῦ [h] Κηραμύντου, Πανκέως, Παλαίμονος,

Vagatos, crudeliter laceratos,
Orcus omnes capax capiet,
Cladibus omnigenis excruciatos,
Unum ex perditis relinquens amicis nuncium,
Delphini signum gerentem, Punicæ furem Deæ:
Qui videbit primum unoculi tecta
Leonis, vini carnivoro scyphum
Manu porrigens, cœnæ potum:
Videbit deinde sagittarum Reliquias
Alexicaci, Tediferi, Palæmonis,

VARIANTES LECTIONES

a Δαιταλουμένους Bar. b Περὶ πάντας Seld.. c Φίλων MSS. uterque: ubi tamen ὁ isti ω eadem, ut videtur, manus superposuerunt. d Al. Δελφινόσημον. e Al. μονοφθάλμου. f Χάρωνος οἴνης, τῷ κρεωφάγῳ, σκύφον Seld. κρεωφάγῳ etiam Bar. aliique habent. g Τὸν ἐπιδόρπιον Bar. h Κηραβύντου Seld.

Ἔχιδνα περὶ Λυδίαν στέρνα, καὶ κεφαλὴν κόρη, τὰ δὲ κάτω ὄφις. ὡς καὶ Ὄρθος, ὁ Γηρυόνου κύων, ἐν Ἐρυθείᾳ δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑπτὰ δὲ δρακόντων. καὶ Ἀστέριος, ὁ καὶ Μινώταυρος, ἐν Κρήτῃ, βοὸς ἔχων πρόσωπον, τὸ δ' ἄλλο σῶμα ἀνδρός. ταῦτα παρεκβατικῶς εἰρήκαμεν περὶ τετραμόρφων ζώων, ἐπεὶ καὶ αἱ Σειρῆνες μυθικῶς, καθὼς ὑποτιθέμεθα, τερατώδεις ἦσαν. ἀλληγορικώτερον δὲ Σειρῆνές εἰσιν αἱ ἡδοναί. ὁ δὲ νεώτερος Πλούταρχος, ἑταιρίδας ταύτας φησί, κατεχούσας αἰμυλίαις τοὺς παραπλέοντας. εἰσὶ δὲ σειρῆνες καὶ ζωΰφια μικρά, μελίσσαις παρόμοια. Κλώμακας.] τραχεῖς τόπους, ἀκρωτήρια. Ἀηδόνων.] τῶν Σειρήνων, διὰ τὸ θελκτικόν. Ὠμόσιτα δαιταλωμένους.] ὠμὰ ἐσθίοντας. ληρεῖ δέ, τοῦτο γάρ φησι περὶ τοῦ, ὅταν ἐν τῇ τοῦ Ἡλίου νήσῳ γενόμενοι, ἡλίευον ἰχθῦς ἐν ἀγκίστροις, καὶ οὕτω διέζων, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὠμούς, ὦ Λύκοφρον, τούτους ἤσθιον. ἢ Δαιταλωμένους, ὡς τρωγομένους ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος ὠμῶς, ἢ καὶ ὑπὸ Λαιστρυγόνων. Δελφινόσημον] Στησίχορός φησιν Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον, καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τούτῳ συμφθέγγεται. Κλῶπα.] τὸν Ὀδυσσέα φησίν, ὅτι τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς, εἰσελθὼν μετὰ Διομήδους ἐν τῇ Τροίᾳ, ἔκλεψε, δόντος αὐτοῖς αὐτὸ τοῦ Ἀντήνορος. Θεανὼ γάρ, ἡ Ἀντήνορος γυνή, τῆς ἐκεῖσε Ἀθηνᾶς ὑπῆρχεν ἱέρεια. χρησμὸς γὰρ ἦν δοθεὶς τοῖς Ἕλλησι, μὴ ἂν ἄλλως κρατῆσαι τῆς Τροίας, εἰ μὴ τὸ Παλλάδιον τὸ ἐν Τροίᾳ κλαπῇ. Φοινίκη δέ, ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ τιμᾶται. Ὃς ὄψεται μέν.] Ὀδυσσεὺς πλανώμενος ἐπὶ τὴν γαῖαν τῶν Κυκλώπων, εἰσελθὼν εἰς τὸ τοῦ Πολυφήμου ἄντρον, υἱοῦ Ποσειδῶνος, ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχοντος, τυφλοῖ αὐτὸν δόλῳ τοιούτῳ· ἐξ γὰρ τῶν αὐτοῦ ἑταίρων φαγόντος τοῦ Κύκλωπος, δίδωσιν αὐτῷ οἶνον ὁ Ὀδυσσεύς, * λέγων, *

Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
Ὄφρ' εἰδῇς οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει.

μεθυσθέντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ὀδυσσεὺς σὺν τοῖς φίλοις ἐν δοκῷ [1] πεπυρωμένῃ αὐτὸν τυφλοῖ. ὕστερον δὲ αὐτοὶ σώζονται, διαδύντες ἐν λύγοις ὑπὸ τῆς κοιλίας τῶν προβάτων. * Μονογλήνου.] τοῦ Κύκλωπος. * Λείψανον τοξευμάτων.] τοὺς Λαιστρυγόνας λέγει, τούτους γὰρ Ἡρακλῆς κατετόξευσεν, ἡνίκα ἤλαυνε τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου, [2] ἐπιχειροῦντας αὐτῷ πολεμεῖν· λείψανον δὲ λέγει τοὺς ὑπολοίπους τῶν ἀναιρεθέντων. Λαιστρυγόνες δέ εἰσιν, οἱ νῦν ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι. Κηραμύντης δέ, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τὰς κῆρας διώκων, ἀλεξίκακος γάρ. Παλαίμων δὲ ὁ αὐτός, διὰ τὸ παλαῖσαι τῷ Διῒ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἢ τῷ Ἀχελῴῳ ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τοῦ γάμου Δηϊανείρας, τῆς Οἰνέως θυγατρός. Φερεκύδης δέ φησι, μετὰ τὸ [3] καταπαλαῖσαι αὐτὸν τὸν Ἀνταῖον τὸν Λίβυν, [4] τὸν Ποσειδῶνος, ἑξηκοντάπηχυν ὄντα, καὶ κατεάξαι, (ὃ καὶ τὰ ὀστᾶ πρὸς Ὀλυμπίαν ἠνέχθη, ὡς μὴ ἀπιστοῖτο) ἐμίγη τῇ τοῦ ἐκθέντος Ἀνταίου γυναικὶ Ἰφινόῃ, καὶ ἐξ αὐτῆς παῖδα γεννᾷ Παλαίμονα. τεσσάρων δὲ πηχῶν ἦν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ποδὸς ἑνός, καθάπερ ὁ Ποντικὸς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Μνησικράτης δέ, ὁ περὶ Νικαίας συγγεγραφώς, Ἀλκαῖον φησὶ πρότερον καλεῖσθαι τὸν Ἡρακλέα, ὁπότε τοὺς ἐκ Μεγάρας αὐτῷ γεγενημένους ὀκτὼ παῖδας, καὶ ἢ τέσσαρας, ἀνεῖλεν, ὥς φησι καὶ Πίνδαρος,

——— [5] χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων
Τοὺς Μεγάρα τέκεν οἱ [6] Κρειοντὶς υἱούς.

ἔκτοτε δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ χρησμοῦ ἐκλήθη, ὁ δὲ χρησμὸς οὕτω πως ἔχει,

[7] Οὐκ ἔτι Παλαίμων κληθήσεαι, αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει.
Ἐξ ΗΡΑΣ γὰρ ἐν ἀνθρώποις ΚΛΕΟΣ ἄφθιτον ἕξεις.

τὸν δὲ χρησμὸν τοῦτον ὃν οὐδὲ γινώσκω, ἕτεροι πάλιν ἱστορικοὶ λέγουσιν.

EMENDATIONES.

* Hæc vox deprompta est ex Bar 1 Πεπυρωμένῃ, pro πεπυρωμένῳ, ex Seld * Hoc adjeci ex Bar. 2 Ἐπιχειροῦντας, pro ἐπιχειροῦντος, ex Bar. 3 Καταπαλαῖσαι posui. pro παλαῖσαι, ex MSS. utroque. 4 Τὸν Ποσειδῶνος, pro τὸν Ποσειδῶνα. Nam Antæum, gigantem ab Hercule devictum, Neptuni ex Terra filium fuisse memorant. 5 Ita restitui, & in ordinem digessi hos Pindari versus, ex Isthmion. Od. IV. Χαλκοαρᾶν Bar.. 6 Κρειοντίδι prius scriptum fuit. 7 Oraculi hujus meminit vetus Pindari Interpres. idque ab Apolline datum ait, Olympion. Od. VI. Εἶναι μέλλει αὐτὸς τὸν Ἡρακλέα Ἀλκαῖον καλεῖσθαι, Ἡρακλέα δὲ μετονομασθῆναι, Ἀπόλλωνος τοῦτο χρησμοδοτήσαντος. Oraculi autem verba ubi occurrant, nescio, ideoque ex conjectura restituere coactus sum, quæ Impressi sic legebant, Οὐκ ἔτι Παλαίμων κληθήσῃ. Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει. Ἥρας γὰρ &c. Ubi Ἡρακλέα Bar. Φοῖβος Ἀπόλλων καλεῖ MSS. uterque. ἢ μὲ Bar. ἥρας Seld.

Οἳ πάντα θρανύξαντες ἀτόρνῳ[a] σκάφει	Qui rotundo ligone conterentes omnia,
Σχοίνῳ[b] χαλὴν πείσουσι κεστρέων ἄγραν.	Junco malam perforabunt piscium prædam.
Ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος μενεῖ,	Alius verò post alium miser manebit labor,
Τοῦ πρόσθεν αἰεὶ[c] πλεῖον ἐξωλέστερος.	Priore semper multo perniciosior.
Ποία Χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν;	Quæ non Charybdis vorabit cadavera?
Ποία δ' ἐρινὺς,[d] μιξοπάρθενος κύων;	Quæ ve furia, semivirgo Canis?
Τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα, Κενταυροκτόνος,	Quæ non Luscinia sterilis, Centauricida,
Αἰτωλὶς, ἢ Κουρῆτις, αἰόλῳ μέλει	Ætolica, vel Acarnania, cantu molli
Πείσει τακῆναι σάρκας ἀχμαίνοις βορᾶς;	Suadebit carnes expertes pabuli tabefieri?
Ποίαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ[e] ἐσόψεται	Quam ferarum formatricem non videbit
Δράκαιναν, ἐγκυκῶσαν[f] ἀλφίτῳ θρόνα,	Serpentem, farinæ venena miscentem,

VARIANTES LECTIONES

a Al. [illegible] Quam lectionem si quis malit sequi, is εὐτόρνῳ ponat, pro εὐτόρνῳ. *Canter.* b Al. χαλὸν. c Πλεῖστον *Seld.* d Μιξοπάρθενον *Seld.* e Εἰσόψεται al. f Αλφιτις *Seld.* fortasse voluit ἀλφίτοις.

Οἳ πάντα θρανύξαντες.] οἵτινες Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσέως θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ ἀτόρνῳ καὶ περιφερεῖ καὶ στρογγύλῳ λείπει λίθῳ. ἢ κατὰ τοὺς [1] μεταγραφεῖς, οἵτινες πάντα τὰ πλοῖα, δηλονότι τοῦ Ὀδυσσέως, θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες, ἐν τῷ ἀτόρνῳ καὶ περιφερεῖ σκάφει καὶ λίθῳ τῶν Λαιστρυγόνων, (περιφερὴς γάρ ἐστι, δίκην σκάφους) ἐν σχοίνῳ πείσουσι καὶ πειράσουσι τὴν κακὴν ἄγραν τῶν κεστρέων καὶ τῶν γομφαρίων. γόμφοις δὲ ἰχθύσιν εἰκάζει τοὺς Ὀδυσσέως φίλους, ἀνηρημένους καὶ ἐσθιομένους ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων, ὃν τρόπον οἱ ἁλιεῖς τοὺς κεστρέας, ἤτοι τὰ γομφάρια, πείραντες σχοίνῳ περιφέρουσι, καὶ ὠνοῦνται, καὶ ἐσθίουσιν οἱ βουλόμενοι. σχοῖνος δὲ εἶδος φυτοῦ, ἤτοι τὰ βρύλλα, μεθ' [2] οὗ πλέκουσι τὰς σπυρίδας. μιμεῖται δὲ τὸ Ὁμηρικόν,

Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.

Ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ.] ἡ δὲ ἐπερχομένη αὐτοῖς συμφορὰ πολὺ [3] ὀλεθριωτέρα τῆς παρελθούσης ἐστίν. Χάρυβδις.] τοῦ ὕδατος ἀναῤῥοιβδοῦσις. Μιξοπάρθενος κύων.] ἡ Σκύλλα, ὅτι ἀνθρώπειον πρόσωπον εἶχεν ἡ Σκύλλα. Τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα.] * ἀηδόνας τὰς Σειρῆνας λέγει διὰ τὸ λάλον, καὶ περὶ τούτων εἴπομεν. * Στείρας αὐτὰς λέγει, διὰ τὸ παρθένους εἶναι. ἐγὼ δὲ, καὶ ὅτι οἱ κατακούσαντες αὐτῶν στεῖροι καὶ ἄπαιδες ἐγίνοντο, ἐτελεύτων γάρ. Ἄλλως· Ἀηδόνας, τὰς Σειρῆνας διὰ τὸ θελκτικόν. Στείρας δὲ, ἢ ὅτι παρθένοι, ἢ * ὅτι * ὁ ἰσάμενος ἐκεῖ ἀπέθνησκε μὴ τίκτων. Κενταυροκτόνος.] ἐπειδὴ καὶ οἱ κένταυροι διωχθέντες ἀπὸ Θεσσαλίας ὑφ' Ἡρακλέους, εἰς τὰς τῶν Σειρήνων νήσους παρεγένοντο, καὶ τῇ ᾠδῇ ἐκείνων θελγόμενοι, ἀπώλοντο· Ἡρακλῆς γὰρ ἐν Φολόῃ ἐπεξενώθη [4] Φόλῳ τῷ κενταύρῳ, καὶ ὁ Φόλος αὐτῷ οἶνον κάλλιστον ἐκίρνα, [5] τὸν κοινὸν τῶν κενταύρων πίθον ἀνοίξας. ἐπελθόντες δὲ οἱ κένταυροι, καὶ γνόντες τὸ συμβὰν ἐκ τῆς τοῦ οἴνου ὀσμῆς, ἐχαλέπηναν. καὶ κατὰ ὁ Ἡρακλῆς τὰ τόξα λαβὼν, τοὺς μὲν αὐτῶν ἀνεῖλεν, ὥσπερ καὶ τὸν Χείρωνα, ἄκων βαλὼν (οἶμαι) περὶ τὸ γόνυ, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωξεν, οἳ φυγόντες, ὡς ἔφημεν, περὶ τὴν τῶν Σειρήνων νῆσον ἀπώλοντο. Αἰτωλὶς, ἢ Κουρῆτις.] Τερψιχόρης, τῆς Μούσης, καὶ Ἀχελῴου, τοῦ ποταμοῦ, θυγατέρας ἔφημεν τὰς Σειρῆνας. ὁ δὲ Ἀχελῷος ὁ γλυκύτατος τῶν ἁπανταχοῦ ποταμῶν, μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρήτιδος, τῆς καὶ Ἀκαρνανίας, καὶ Ἀμβρακίας, νῦν δὲ Νικοπόλεως, ῥέει. ὅθεν οὕτως εἶπεν, ὡς ἀμφιβάλλων, εἴτε Αἰτωλίας μᾶλλον, εἴτε Ἀκαρνανίας ἐστὶν ὁ Ἀχελῷος. φασὶ δέ τινες, τοὺς Ἀκαρνᾶνας πρότερον Κουρῆτας καλεῖσθαι. Ἀχελῷος δὲ καλεῖται, ἀπὸ Ἀχελῴου τινὸς πνιγέντος * ἐν * αὐτῷ· ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν τοῖς τραύμασι, καὶ ταῖς [6] ὀδύναις ὠφέλιμόν ἐστιν, Ἀχελῷος οὖν, ὁ τὰ ἄχη ἀφανίζων. Θηρόπλαστον.] τὴν Κίρκην, τὴν [7] χοίρους ποιήσασαν, κατὰ τὸν μῦθον, τοὺς ἑταίρους Ὀδυσσέως. ἀλληγορικῶς δὲ καὶ Φιλάδελφος ὁ Κορίνθιος, καὶ ἡμεῖς, καὶ ἕτεροι τὴν ἀλήθειαν ἐξητάσαμεν, ἀλλ' εἰς σύγχυσιν μακρὰν * μυθικὴν * Λυκοφρόνειον στίχον ἀλληγορεῖν μὴ λύῃς, ἀρκεῖ γὰρ καὶ μόνον τὸ πλῆθος τῶν μυθικῶν ἱστοριῶν λέγειν· εἰ γὰρ ταύτην τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἀλληγορήσαιμεν, θελήσει τις πάντως ἀκοῦσαι καὶ τὰς λοιπὰς, καὶ λοιπὸν, μεῖζον μοι τὸ πάρεργον τοῦ ἔργου γενήσεται, ὥστε τὴν πᾶσαν Ὀδύσσειαν ἐν βραχεῖ μέρει τοῦ Λυκόφρονος ἀλληγορῆσαι, καὶ λοιπὰς ἑτέρας ἱστορίας. ὅθεν ἐατέον τὰ πολλὰ λέγειν ἀλληγορικῶς, τινὰ δὲ, ὅσα βραχεῖαν ἔχει τὴν ἀλληγορίαν, ἐροῦμεν. Θηρόπλαστον.] τὴν θηροπλαστοῦσαν, καὶ θῆρας ποιοῦσαν, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. Δράκαιναν δὲ, διὰ τὸ ἄγριον, τὴν Κίρκην λέγει, ἢ διὰ τὸ ὀξυδερκὲς καὶ δραστήριον. Ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα.] ἄλευρα, κυρίως τὰ ἐκ σίτου· ἄλφιτα δὲ, τὰ ἐκ κριθῶν ἄλευρα. νῦν δὲ ἄλφιτα τὸν ἄρτον καὶ τὴν τροφὴν λέγει. Ἐγκυκῶσαν.] ἀντὶ τοῦ συγκεράσουσαν. ἐν γὰρ τῇ βρώσει τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, τυρὸν, ἄλφιτα, μέλι, οἶνον συνετάραξε, καὶ δοῦσα πιεῖν τὸ δεινὸν ἐκεῖνο φάρμακον, καὶ ῥάβδῳ πλήξασα, εἰς χοίρους αὐτοὺς μετεμόρφωσε. * Θρόνα.] φάρμακα μαγικά. *

EMENDATIONES.

1 Μεταγραφεῖς, pro μεταγραφεῖς, ex *MSS.* utroque. 2 Οὗ, pro ὧν, ex *MSS.* utroque. 3 Ὀλεθριωτέρα, pro ὀλεθριωτέρας, ex *Bar.* * Hoc addo ex *Bar.* Deinde στείρας αὐτὰς λέγει posui, pro στείρας λέγει τὰς Σειρῆνας, ex eodem, ut concinna sint omnia. * Hanc vocem adjici debuisse sensus indicat. 4 Φόλῳ, pro φιλῳ, ex *MSS.* utroque, & *Nic. Gerbelii* emendatione. Pholus enim dictus est Centaurus ille, qui Herculem excepit, & humaniter tractavit. 5 Τὸν δὲ κοινὸν *Impress.* Ego δὲ delevi, ex auctoritate utriusque *MSS.* * Hanc vocem sensus addendum indicavit. 6 Ὀδύναις, pro ὠδίναις. Sin mavis, legere poteris ὠδῖσιν, aut ὠδῖνσι. 7 Χοίρους, pro χοίρους, ex *MSS.* utroque. * Hanc vocem ex *MSS.* utroque deprompsi. * Hoc deprompsi ex *Bar.* in quo tamen legitur φάρμακα μαγικά.

καὶ

Καὶ κῆρα κνωπόμορφον; οἱ δὲ δύσμοροι	Noxámque monstriformem? infelices autem
Στένοντες ἄτας ἐν συφοῖσι φορβάδες,	Gementes in haris infortunia sues,
Γίγαρτα χιλῷ συμμεμιγμένα [b] τρυγός,	Acinos uvarum cibo permistos,
Καὶ στέμφυλα [c] βρώξουσιν· ἀλλά νιν βλάβης	Et cortices comedent: Ipsum verò à clade
Μῶλυ σαώσει ῥίζα, καὶ Κτάρος φανείς,	Moly servabit radix, & Ctarus apparens,
Νωνακριάτης, Τρικέφαλος, Φαιδρὸς θεός.	Nonacriates, Triceps, Pulcer Deus.
Ἥξει δ' [d] ἐρυμνὸν εἰς [e] ἀλίπεδον φθιτῶν,	Ibit hinc in mortuorum nigrum Campum,
Καὶ νεκρόμαντιν πέμπελον διζήσεται,	Maniúmque Vatem senem quæret,
Ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα [f] ξυνουσίας,	Muliebris & virilis gnarum coitûs,

VARIANTES LECTIONES.

b Τεργὸς Bar. c Βρύξουσι Seld. aliique. d Al. ἐρυμνὸν. e Al. ἀλιπέδον cum tenui. f Συνουσίας al.

Καὶ κῆρα κνωπόμορφον.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κυκήσειν. Κνῶπες δὲ, τὰ θηρία, ὡς καὶ Νίκανδρος,

—— [1] ἶνα κνῶπες τεθραμμένοι βόσκονται ἀν' ὕλην.

Κινώπετα δὲ, καὶ κνώπαλα, καὶ κνῶπες, τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ πέτρῳ καὶ πέδῳ κινούμενα, ἤτοι τὰ χερσαῖα, ὥσπερ τὰ θαλάσσια [2] κνώδαλα λέγεται, παρὰ τὸ κινεῖσθαι αὐτὰ δι' ἁλὸς, ἤτοι ἐν τῇ ἁλί. λέγεται δὲ κνώδαλα καὶ τὰ χερσαῖα τὰ ὀρείτροφα, παρὰ τὸ κινεῖσθαι, ἢ παρὰ τὸ κνώσσειν καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς δασέσι καὶ δασέσι τόποις. Γίγαρτα τρυγὸς καὶ [3] σταφυλῆς, καὶ στέμφυλα βρύξουσι, καὶ [4] φάγωσι συμμεμιγμένα τῷ χιλῷ καὶ τῇ τροφῇ. Γίγαρτα δὲ λέγονται, τὰ ἔνδον τῶν σταφυλῶν καὶ ῥαγῶν σπέρματα. Τρὺξ δὲ, ὁ νέος οἶνος. Στέμφυλα δὲ, τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα. κακῶς δὲ καὶ νῦν ὁ Λυκόφρων πρὸς τὴν Ὁμηρικὴν γραφὴν λέγει, ἐκεῖ γὰρ [5] πάρ ῥ' ἄκυλον φησὶν αὐτοῖς βαλεῖν πρὸς τὴν τροφὴν τὴν Κίρκην, οὗτος δὲ πρὸς τὴν καθολικωτέραν τροφὴν τῶν χοίρων ἀποβλέψας εἶπεν. Μῶλυ σαώσει.] ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσέα ἀπὸ τῆς βλάβης, ἤτοι τῆς γενέσθαι χοῖρον, σαώσει καὶ [6] σώσει τὸ μῶλυ, ἑρμηνευτικῶς, ὅπερ ὑπάρχει ῥίζα, καὶ ἄλλος τις σώσει, καὶ ὁ Κτάρος καὶ ὁ Ἑρμῆς φανείς. ἐπώνυμον δὲ τὸ Κτάρος Ἑρμοῦ. Νωνακριάτης.] ὁ Ἀρκάδιος, Νωνακρία γὰρ πόλις Ἀρκαδίας, ἔνθα τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς. [7] Τρικέφαλος δὲ ὁ αὐτὸς, ὡς οὐράνιος, θαλάσσιος, καὶ ἐπίγειος· ἢ διὰ τὸ φυσικὸν, ἠθικὸν, καὶ λογικόν· ἢ ὅτι ἐπεισελθὼν τῇ Ἑκάτῃ, τρεῖς ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρας. Φαιδρὸς δὲ μεταληπτικῶς, ἀντὶ τοῦ λευκὸς, καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς Λευκὸς τιμᾶται. πολεμούμενοι γὰρ Ταναγραῖοι ὑπὸ Ἐρετριέων ἐστρατήγησαν παῖδα καὶ κόρην κατὰ χειρομὴν, κἀντεῦθεν ἱδρύσαντο Λευκὸν Ἑρμῆν· ὁ Ἑρμῆς τῷ Ὀδυσσεῖ μέλλοντι ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Κίρκην συναντήσας, δέδωκε τὸ μῶλυ, ὥστε μὴ βλαβῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐκείνης φαρμάκων. μῶλυ δέ ἐστι, κατὰ τοὺς ἰατροὺς, τὸ ἄγριον πήγανον. [8] ἀλληγορικωτέρως δὲ εἶπον ὡς οὐ δεῖ λέγειν. Μῶλυ, δάφνη, κόνυζα, ῥάμνος, ἰτέα, ἀστήρ τε θαλάσσιος, μαγνῆτις λίθος, ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ, καὶ ζῶα, καὶ λίθοι ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι τρόποις. Ἀλίπεδον.] τὸ λεῖον καὶ ὁμαλὸν καὶ παραθαλάσσιον πεδίον, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ [9] κυκλοῦται, καὶ περιρρεῖται. Πέμπελον.] τὸν ὑπέργηρων, παρὰ τὸ ἤδη πέμπεσθαι πρὸς ᾅδην. νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδή φασιν αὐτὸν ζ' γενεὰς ζῆσαι, ἄλλοι δὲ θ'. ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν, καὶ κατώτερον Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὥς φησι καὶ [10] ὁ τῆς Μελαμποδίας ποίησις, παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα,

Ζεῦ πάτερ, [11] εἴθε μοι εἴθ' ἥσσον' αἰῶνα βίοιο
[12] Ὤφελλες δοῦναι, καὶ ἴσα μήδεα ἴδμεν
Θνητοῖς ἀνθρώποις. νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
[13] Ὃς γέ με μακρὸν ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
[14] Ἑπτά μ' ἔτι ζώειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

Ἀνδρῶν γυναικῶν.] φασὶν ὅτι ὁ Τειρεσίας ὄφεις συνουσιάζοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὁρῶν, ἀνεῖλε τὴν θήλειαν, καὶ γέγονε γυνὴ, εἶτα τὸν ἄρρενα, καὶ γέγονε πάλιν ἀνήρ. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι γυμνὴν τὴν Ἀθηνᾶν ἰδὼν, γυνὴ γέγονε. ἐρίζοντες δέ ποτε

EMENDATIONES.

1 Ita emendavi Hemistichium hoc ex *Nicandri* Theriacis. *ἶνα κνῶπες τεθραμμένοι βόσκονται ὕλην Impress.* 2 Κνώδαλα, pro κνώδα, ex *MSS.* utroque 3 Σταφυλῆς, pro σταφυλὰς, ex *MSS.* utroque. 4 Φάγωσι, pro φάγονται, ex *MSS.* utroque. 5 *Πάρ ῥ' ἄκυλον*, pro *παρέβαλεν*, ex *Homeri* Odyssea, ex qua hæc desumpsit *Scholiastes*,

—————— τοῖσι δὲ Κίρκη
Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπόν τε κρανείης
Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσι.

6 Sic lego ex *Seld.* *σώσει τὸ δὲ μῶλυ ἑρμηνευτικῶς, ὅπερ* &c. *Impress.* *σώσει τὸ μῶλυ ἑρμηνευτικῶς, ὅπερ* &c. *Bar.* 7 Sic legendum judico hunc locum cum *Seld.* *Τρικέφαλος.] ὅτι ὁ Ἑρμῆς, οὐράνιος* *Impress.* *Τρικέφαλος δὲ ὁ Ἑρμῆς. οὐράνιος* *Bar.* 8 Sic lego hunc locum cum *Seld.* *ἀλληγορικωτέρως δὲ, εἶπον, ὡς οὐ δεῖ Impress.* *ἀλληγορικῶς δὲ εἶπον, ὡς οὐ δεῖ Bar.* cui lectioni cum nostrâ convenit. 9 Κυκλοῦται, pro κυκλεῖται, ex *Bar.* Nam *Κυκλῶ κυκλῶ. τὸ στρέφω. Κυκλῶ δὲ κυκλῶ, τὸ περιλαμβάνω.* ut annotavit vetus *Sophoclis* Interpres, & *Bisetus* in *Aristophanis* Thesmophor. posterior autem significatio hujus est loci. 10 *Ὁ τῆς Μελάμποδος ποιητὴς Bar.* *ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητὴς Seld.* Paulo infra, *ὁ τῆς Μελαμπόδου ποιητὴς Impress.* ubi *Μελάμποδος Bar.* *Μελαμποδίας Seld.* Ego vero huic loco consimilem feci. 11 *Εἴθε μοι*, pro *εἴθ' ἐμοὶ*, ex *Seld.* *εἴθ' ἐμοὶ Bar.* 12 *Ὤφελλες MSS.* uterque. 13 *Ὅς γέ με μακρὸν*, pro *ὅς με μακρὸν γε*, quod habebant *Impress.* *ὅς γε μακρὸν με Bar.* 14 *Ἑπτά μ' ἔτι*, pro *ἑπτὰ μ' ἔτη*, ope *MSS.* Codd.

Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσραίνας βόθρῳ,
Καὶ φάσγανον πρόβλημα, νερτέροις φόβον,
Πήλας, ἀκούσει κεῖθι πεμφίδων ὄπα
Λεπτήν, [a]ἀμαυρᾶς μάστακος προσφθέγματα·
[b]Ὅθεν γιγάντων νῆσος ἡ μετάφρενον
[c]Θλάσασα, καὶ Τυφῶνος ἀγρίου δέμας,
Φλογμῷ ζέουσα δέξεται μονόστολον·
Ἐν ᾗ πιθήκων πάλμυς ἀφθίτων γένος
Δύσμορφον εἰς [d]κηκασμὸν ᾤκισεν τόσον,
Οἳ μῶλον ὤρθωσαν [e]ἐκγόνοις Κρόνου.
[f]Βαιοῦ δ' ἀμείψας [g]τοῦ κυβερνήτου τάφον,

Umbris calidum aspergens in fovea sanguinem,
Et ensis obicem, inferorum terrorem,
Vibrans, audiet illic animarum vocem
Tenuem, oris evanidi alloquiis:
Unde Gigantum dorsum Insula
Collidens, corpúsque Typhonis efferi,
Flamma fervens recipiet unà cum nave:
In qua simiarum genus Deorum Rex
Deforme collocavit, in illorum opprobrium,
Qui tantum bellum Saturni concitarant posteris.
Baii porrò transiens nautæ sepulcrum,

VARIANTES LECTIONES.

a Al ἀμυδρᾶς b Οἱ Seld. c Τλάσασα al. Θλάσασα Bar. idemque legit in Scholiis. d Κηκασμὸς ἔωσεν τόπον Bar. e Ἐκγόνων Seld. f Mallem hic Βαῖου scribere, ut distinguatur ab adjectivo βαιός, quod in Propriis nominibus fieri solere supra docui. Et Stephanus Byzantinus Βαῖον scribit. In v. Βαῖαι. g Hanc vocem non agnoscit Seld.

τοῦ Διὸς πρὸς Ἥραν, καὶ λέγοντος πλείονα πόθον ἔχειν ἐν τῇ συνουσίᾳ τὰς γυναῖκας, ἤπερ τοὺς ἄνδρας, φασὶ κριτὴν αὐτὸν καλέσασθαι τὸν Τειρεσίαν. κριτοῦ δὲ γενομένου αὐτοῦ, ὡς καὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς γενομένου, καὶ φαμένου, ὅτι δεκαπλασίως ἐρᾷ τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνή, ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν. ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο τὴν μαντικὴν ἀσφαλῆ, καὶ ζωὴν πολυχρόνιον, ὡς καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ ᾅδῃ τούτῳ χαρίζεται, μόνῳ φρονεῖν τῶν ἄλλων ἁπάντων νεκρῶν. περὶ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ Τειρεσίου ἕνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως, καὶ ἡ τοῦ Μελάμποδος ποίησις, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησίν,

[f] Οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ,
Τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα.] αἷμα γὰρ χέας Ὀδυσσεὺς εἰς βόθρον, καὶ τὸ ξίφος αὐτοῦ κατέχων πρὸς ἐκφόβησιν τῶν ψυχῶν, ἠρώτα ἑκάστην, τίς εἴη; * Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη * Ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς Κίρκης ἀπεστάλη εἰς ᾅδην, ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίου περὶ τοῦ νόστου αὐτοῦ· προσέταξε δὲ αὐτῷ ἡ Κίρκη, ὅταν ἀπέλθῃ ἐκεῖ,

Βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν·
Αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

Πεμφίδων.] ψυχῶν, παρὰ τὸ πέμπεσθαι· [2] εὐπέμπτοι γάρ, ὡς λεπταὶ καὶ ἀεροειδεῖς, αἱ ψυχαί. Ἀμαυρᾶς μάστακος.] ἀμυδροῦ καὶ ἀσθενοῦς στόματος λαλιᾶς. Ὅθεν γιγάντων νῆσος.] ὁ μὲν Καισαρεὺς Πορφύριος περὶ Δαμασκοῦ φησὶ Διὸς κεραυνωθῆναι κατὰ Γιγάντων· ἕτεροι δὲ τὴν Σικελίαν, ὅπου καὶ τὸν Τυφῶνα κεραυνοῖ, ὡς καὶ Ἡσίοδος,

Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀΐδνῆς, παιπαλοέσσης.

ἕτεροι δὲ γιγάντων νήσους, τὰς Πιθηκούσας, [3] οἴκησιν, αἳ εἰσὶ περὶ τὴν Ἰταλίαν, μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχίνης ἐν ἑβδόμῳ Ἐπιστολῶν. ταύτας δὲ τὰς νήσους ᾤκουν πρότερον οἱ γίγαντες, ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς χειρωσάμενος αὐτούς, κατ' αὐτοῦ ἐπαναστάντας, ἐπέθηκεν αὐτοῖς τὰς νήσους, καὶ ἐκεῖ κατῴκισε πιθήκους, [4] ἤτοι μιμούς, τοὺς καὶ σατύρους, καὶ ἀρκοϊζιανούς, πρὸς ἀτιμίαν καὶ αἰσχύνην τῶν γιγάντων. [5] Ἡ θλάσασα νῆσος τὸ μετάφρενον καὶ τὴν ῥάχιν, καὶ τὸ δέμας καὶ σῶμα τοῦ ἀγρίου δράκοντος καὶ Τυφῶνος, ἡ Σικελία ἐστίν, (κἂν ληρῶσιν οἱ πολλοί) ἥτις φλογμῷ ζεῖ, ἤτοι φλόγας πέμπει ἐκ τῆς Αἴτνης πρὸς τὴν Κατάνην. Δέξεται μονόστολον.] ὑποδέξεται δὲ αὐτὴ ἡ νῆσος τὸν Ὀδυσσέα μονόστολον, ἤτοι ἓν πλοῖον ἔχοντα, [6] ἐν ᾗ πιθήκων γένος ὁ πάλμυς καὶ βασιλεὺς τῶν ἀφθίτων, ἤτοι τῶν θεῶν, ᾤκισεν. ἡ δὲ λέξις, τὸ πάλμυς, ἐστὶν Ἰώνων, καὶ χρῆται ταύτῃ Ἱππῶναξ λέγων,

Ὦ Ζεῦ πάτερ, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ,
Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρου, πάλμυ;

Ὤκισε δέ, τὸ σε μακρόν, ὡς κοινὴ συλλαβή. Μῶλος.] ὁ πόλεμος, παρὰ τὸ μὴ ὅλος καὶ ὁλόκληρος εἶναι, πολλοὶ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ ἀναιροῦνται. [7] Βαιοῦ δ' ἀμείψας.] ὁ Βαῖος οὗτος κυβερνήτης ἦν Ὀδυσσέως, ὃς τελευτήσας ἐτάφη περὶ Σικελίαν, ἀφ' οὗ φασὶ κληθῆναι Βαίας, τὰς νήσους, καὶ πόλεις, καὶ τὸν Βαιοῦ λιμένα, περὶ τὴν κατ' Ἰταλίαν Ἄορνιν.

EMENDATIONES.

1 Ἣν posui, pro ἥν. ex Seld. cujus emendationis rationem sensus indicat. οἴην Bar. * Hoc adjeci ex Seld. idque è cæteris Codicibus excidisse plus quam probabile est. 2 Εὐπέμπτοι hic legunt Impress. ἀπέμπτοι MSS. Codd. & utrisque sensus optimus accommodari poterit; secundum illos Animæ dicuntur πεμφίδες, παρὰ τὸ πέμπεσθαι, quod ex levitate agiles, & motui idoneæ sint; secundum hos per Antiphrasin, quia propter summam levitatem à quovis venti flatu inhiberi & sisti possunt. 3 Οἰκοῦσιν, pro ἔχουσι, ex emendatione Nic. Gerbelii. 4 Sic emendavi hunc locum ex Seld. cûi consentit Bar. nisi quod pro ἀρκοϊζιανούς, habeat ἀρκεζιζιανούς. Sed ἤτοι μιμοὺς τοὺς δὲ σατύρους καὶ ἀρκοϊζιανοὺς Impress. corrupte legebant. 5 Ἡ θλάσασα, pro ἡ θάλασσα, ex Seld. Et hujus emendationis ratio cuilibet erit manifesta, qui cum Lycophronis textu Textum conferre volet. 6 Ἐν ᾗ πιθήκων γένος ὁ πάλμυς lego cum Bar. ἐν ᾗ πιθήκων ὁ πάλμυς Seld. ἐν ᾗ πιθήκους] ὁ πάλμυς Impress. 7 Hic (id quod in Poetæ Textum admonui) legendum cum Stephano Βαῖος, & paullo post Βαίας. Sic Πύῤῥος Pyrrhus, πυῤῥὸς ruber: Ὄρθος Orthus, ὀρθὸς rectus: Παιὼν Pæon, seu Apollo, παιὼν pæon, seu metri genus; Χρῆστος Chrestus, viri nomen, χρηστὸς bonus. Et plura accumulare exempla in re tam obvia, & vel pueris nota, futile & vanum esset.

Καὶ Κιμμερίων ἔπαυλα, [a] κ' Ἀχερουσίαν
Ῥόχθοισι [b] κυμαίνουσαν οἴδματος χύσιν,
Ὄσσαν τε, καὶ λέοντος ἀτραποὺς βοῶν
Χωστάς, Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος ὑδαίας Κόρης,
Πυριφλεγές τε ῥέεθρον, ἔνθα δύσβατος
Τείνει πρὸς [c] αἴθραν κρᾶτα πολυδέγμων λόφος,
Ἐξ οὗ τὰ πάντα χύτλα, καὶ πᾶσαι μυχῶν
Πηγαὶ κατ' [d] Αὐσονῖτιν [e] ἕλκονται χθόνα·
Λιπὼν [f] δὲ Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας,
Λίμνην τ' [g] Ἄορνον [h] ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ,

Et Cimmeriorum domicilia, Acherusiámque
Procellis fluctuantem undæ scaturiginem,
Ossámque, & Leonis vias boum
Aggestas, Proserpinæque nemus, infernæ puellæ,
Et Pyrphlegethontem fluvium, ubi invius
Tollit in cœlum verticem capax Collis,
Ex quo cuncti fluvii, cunctíque specuum
Fontes per Italicam fluunt terram:
Relinquénsque Lethæonis montem altum,
Paludémque Avernam laqueo circumductam,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. κ' Ἀχερουσίαν. b Κυμαίνουσα Bar. c Αἴθραν κρᾶτα Sold. κρᾶτα etiam habet Bar. d Αὐσονῖτιν MSS. uterque. In Sold. vero aliquis ιν superposuit τῷ ιν. e Ἕλκονται Sold. f Τε Bar. aliique. g Ἄορνιν Bar. h Ἀμφὶ ὑφαντὸν βρόχον Bar.

Καὶ Κιμμερίων ἔπαυλα.] τὰς ἐπαύλεις, τὸ δὲ σχῆμα μεταπλασμός. οἱ Κιμμέριοι δὲ, κατὰ μὲν Ὅμηρον, περὶ τὸν δυτικὸν Ὠκεανὸν κεῖνται· κατὰ δὲ τὸν περιηγητὴν Διονύσιον,

Κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου.

* Κιμμέριοι.] ἔθνος τὰς ἐπαύλεις ἔχον περὶ τὸν ὠκεανὸν, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε
Ἠέρι, καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένη. *——

Κ' Ἀχερουσίαν.] μυθικῶς μὲν ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν ᾅδου· ἱστορικῶς δὲ καὶ περιηγητικῶς ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν Ἡρακλείας, τῆς περὶ Σινώπην, καλεῖται δὲ Σωοναύτης. οὐκ οἶδα δὲ πῶς ὁ Λυκόφρων ἐνταῦθα λέγει εἶναι τὸν Ἀχέροντα. Κύμη, καὶ Ὄσσα, [1] ὄρη Ιταλίας μέγιστα, ὥς φησι Μυρσίλος [?]· καὶ Ὅμηρος φησὶ περὶ τῶν [2] Ἀλωέως παίδων, Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου,

Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.

Λέοντος.] [3] Ἡρακλέους, ἢ διὰ τὴν λεοντῆν, ἢ διὰ τὴν ἀλκήν· ὃς Ἡρακλῆς τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλαύνων, ὡς περὶ Ὄσσαν, καὶ Κύμην ἐγένετο, εὗρε δὲ πλαγιάζοντα τὸν Ὀξέοντα ποταμὸν, φερόμενον ἐπὶ Μελίβοιαν τὴν πηγὴν, ὡς οὐκ ἦν δυνατὸν αὐτὸν διελθεῖν, σκάψας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν, ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἀνέχωσεν αὐτὸν, καὶ οὕτως διῆλθε σὺν ταῖς βουσίν. Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος.] Βριμὼ, καὶ Ὀβριμὼ, ἡ Περσεφόνη, ὅτι τῷ Ἑρμῇ βιάζοντι αὐτὴν ἐν Κυνηγεσίῳ ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐκεῖνος ἐπαύθη ἐγχειρήματος. [4] Τινὲς δὲ γράφουσιν Ὀμβριμοῦς, παρὰ τὸ ὄμβριμον καὶ βαρύ. * Πυριφλεγές τε ῥέεθρον.] τὸν πυριφλεγέθοντα. * οὐκ οἶδα ὅπως φησὶν εἶναι τὸν Πυριφλεγέθοντα, εἰ μὴ ἄρα ὅτι ἡ πόλις τῶν ὀνείρων, καὶ ἡ τοῦ Πλάτωνος πολιτεία. [5] Πυριφλεγέθων, ποταμός ἐστιν ἐν τῷ ᾅδῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.

Κωκυτός τε, ὅπου λέγουσιν εἶναι λόφον δύσβατον, ὃν εἴ τις ἂν προσβῇ, ἀφανὴς γίνεται εὐθύς· ἐκεῖ δὲ λέγουσιν εἶναι τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, ἃς φυλάσσει ὁ κύων τοῦ ᾅδου, ὃς ἔχει ἑκατὸν κεφαλὰς, καὶ λέγουσιν, ὅτι τοὺς εἰσερχομένους μετὰ κολακείας προσδέχεται, τοὺς δὲ ἐξελθεῖν θέλοντας οὐκ ἐᾷ, εἰ δέ τις τολμήσειε τῷ τάχους αὐτοῦ λαθεῖν, καταδαπανᾷ τοῦτον. Πολυδέγμων.] τοῦτο τὸ ὄρος ἐστὶ τῆς Ιταλίας, λίαν ὂν ὑψηλότατον, ἐξ οὗ φασὶ πάντας τοὺς ἐν Ιταλίᾳ ῥεῖν ποταμούς. Αὐσονῖτιν χθόνα.] εἶπον πολλάκις, ὡς Αὔσονες, οἱ Αὐθιγενεῖς μόνοι κυρίως λεγόμενοι, μέρος Καμπανῶν καὶ Οὐόλσκων, παρὰ τὴν θάλασσαν κεῖνται, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας Ιταλοὺς Αὔσονας καλοῦσι, καταχρηστικώτερον δὲ καὶ ἡμᾶς, καίπερ Ἑλλήνων γονῆς πεφυκότας. Αὔσονες δὲ λέγονται, κατά τινας μὲν, ἀπὸ Αὔσονος, τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης παιδὸς· καθ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ Αὔσονος, τοῦ Ιταλοῦ καὶ Λευκαρίας υἱοῦ· ἄλλοι δὲ ἐξ Αὔσονος ἑτέρου φασίν. Αἴθραν.] τὴν αἰθέρα λέγει, ἢ τὸν ἀέρα, παρὰ τὸ αἴθω, τὸ καίω, καὶ λάμπω, καὶ ῥέω, ἤτοι ὁ ῥέων τὸ φῶς ἐπὶ τῆς γῆς. Ληθαιῶν.] ὄρος ὑψηλὸν Ιταλίας. Κλέτας δὲ, κλιτὺς, ἀκρώρεια. * Λιπὼν δὲ Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας Ὀδυσσεὺς, τόδε καὶ τόδε, ὅπως ὁ Ζεὺς τάδε ἐποίησε, θάνοι αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεύς. * Λίμνην τ' Ἄορνον.] Ἄορνος, καὶ Ἄορνις, λίμνη περὶ Κύμην. [6] περιφερὴς δὲ, δίκην δρεπάνου περιεστραμμένη, ἔχει δὲ, ὥς φασί τινες, αὕτη τὸ ὕδωρ κυάνεον· ἐπεκλήθη δὲ Ἄορνις, ὅτι οὐδὲν ὄρνεον δύναται αὐτὴν περιπτῆναι, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν σκοτεινὴν καὶ μεγάλην. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων λίμνην λέγει τὴν Ἄορνον, καὶ ἕτεροι τινὲς περὶ τὴν Ηριδανὸν, λίμνην θερμὴν ὀζώδη φασὶν, ἣν οὐδὲν ζῶον γεύεται, τελευτᾷ γάρ. ἐκεῖ δὲ λέγουσι γενέσθαι τὰ κατὰ τὸν Φαέθοντα, [7] ἐκεῖ γὰρ καὶ αἴγειροι ἵστανται καταλείβουσαι ἤλεκτρον. οἱ δὲ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις συγγραψάμενοι, πέτραν φασὶν ὑψηλὴν ιε' σταδίων

EMENDATIONES.

* Hæc deprompsi ex Sold. 1 Ὄρη, pro ὄρος, ex Sold. Deinde μέγιστα, pro μέγιστον. 2 Ἀλωέως, pro Ἀλφειοῦ. Aloei enim, non Alphei, filii fuere Otus & Ephialtes, ut apud Homer. Odyss. λ'. Nic. Gerbel. 3 Ἡρακλέους, pro Ἡρακλῆς, ex Bar. 4 Τινὲς δὲ γράφουσιν Ὀμβριμοῦς, pro τινὲς γὰρ Ὀμβριμοῦς, ex Sold. * Ex Bar. 5 Hæc paulo infra posita, in proprium locum reposui, ope Sold. * Ex Bar. 6 Περιφερὴς, pro περιφερὲς, ex MSS. utroque. 7 Ἐκεῖ γὰρ καὶ, pro ἐκεῖ καὶ, ex Bar. [?] & Sold.

τὸ

Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο [a] λαβρωθὲν σκότῳ,	Et Cocyti fluvium tenebris absorptum,
Στυγὸς κελαινῆς νασμὸν, ἔνθα Τερμιεὺς	Nigræ Stygis rivum, ubi Terminalis
Ὁρκωμότοις ἔτευξεν [b] ἀφθίτοις ἕδρας,	Jurisjurandi constituit Diis sedes,
[c] Μέλλων Γίγαντας, κἀπὶ [d] Τιτᾶνας περᾶν·	Contra Gigantes, atque Titanes transiturus:
Λοιβάς τ' ἀφύσσων χρυσέαις [e] πέλλαις γάνος,	Et aquæ libamina situlis hauriens aureis,
Θήσει [f] Δαείρᾳ, καὶ ξυνευνέτῃ δάνος,	Offeret Proserpinæ, & Marito munus,
[g] Πήληκα κόρσῃ κίονος προσαρμόσας.	Galeam columnæ capiti appendens.
Κτενεῖ δὲ κούρας Τηθύος παιδὸς τριπλᾶς,	Tres autem occidet Tethyis Neptes Virgines,
[h] Οἴμας μελῳδοῦ μητρὸς [i] ἐκμεμαγμένας,	Canoræ Matris cantus exprimentes,
[k] Αὐτοκτόνοις ῥιφαῖσιν ἐξ ἄκρας σκοπῆς	Spontaneis jactibus ex alta specula

VARIANTES LECTIONES.

a Λαμβρωθὲν *Seld.* b Ἀφθίτοις *Bar.* c Versum hunc & sequentem transposuit *Guil. Canterus*, ne vacillaret sententia. d Τιτᾶνας al. Τιτῆνας *Seld.* e Πέλλαις *Seld.* f Non paucæ Editiones Δαείρα, & ξυνευνέτη sine ι proferunt; quam *Bar.* præter morem subscripsit. g Al. πήληκα. h Al. οἵμας cum aspero. i ἐκμεμαγμένας *Seld.* k Al. αὐτοκτόνοις. al. αὐτοφθόροις.

τὸ ὕψος ἐστὶ τῆς Ἀόρνου, Ἄορνος δὲ λέγεται, ὅτι διὰ τὴν ψύξιν, αὐτὴν ὄρνεον οὐχ ὑπερίπταται. ὁ δ' Ἀλέξανδρος καὶ ταύτην ἐπόρθησεν. Ἄλλοι δὲ τὴν Ἄορνον, Σωτίων τε, καὶ Ἀγαθοθένης, καὶ Δίων, καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν, οὐ λίμνην, οὐδὲ πέτραν φασὶ, στόμιον δέ τι περὶ Ἀλεξάνδρειαν, ὃ στόμιον ὄρνεον ὑπερπτῆναι οὐ δύναται, ὑπὸ τῆς ἐκεῖθεν ἀναφερομένης ἀναθυμιάσεως, τελευτᾷ καὶ πᾶν ζῶον ἄλογον. ἡ Ἀλεξάνδρεια δὲ χώρα τῆς Μεσοποταμίας ἐστὶ, καὶ τῆς περὶ Νῖνον Συρίας. ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ τοῦτο τὸ Ἄορνον στόμιον, καὶ ἡ Κτησιφῶν πόλις, καὶ ἡ Ἀσφαλτῖτις λίμνη, ἄσφαλτος δέ ἐστιν ἡ νάφθα. περὶ δὲ τῆς Ἀσφαλτίτιδος λίμνης, Ἰώσηπος λέγει περὶ Ἰορδάνην καὶ Ἱεριχοῦντα εἶναι πικρὰν καὶ ἄγονον τῇ κουφότητι. ἐν ταύτῃ φησὶ τῇ Ἀσφαλτίτιδι τὰ ἐμβαλλόμενα πάντα ἄνω φέρεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δὲ [1] ὀπισθάγκωνας δῆσαι φησὶν Οὐεσπασιανὸν, καὶ ἐμβαλεῖν ταύτῃ τῇ λίμνῃ, καὶ ἀναχθεῖναι μόνους μὴ ἐπισταμένους νήχεσθαι. καὶ Ξενοφῶν, καὶ ἕτεροι μυρίοι [2] περί τε τοῦ Ἀόρνου στομίου, καὶ τῆς Ἀσφαλτίτιδος λίμνης ἱστόρησαν. Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο.] παραπέπαικε τὸ Ὁμηρικὸν,

Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.

ἡ γὰρ Στὺξ βοηθήσασα καὶ αὐτὴ τῷ Διῒ, ὅτε οἱ λοιποὶ θεοὶ ἐβουλήθησαν αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ ῥῖψαι, δέδωκεν αὐτῇ ὁ Ζεὺς χάρισμα, τὸ ὀμνύειν εἰς αὐτὴν τοὺς θεούς. καὶ Ὅμηρος,

Ἴστω νῦν τόδε γαῖα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν.

ὁ δὲ Κωκυτὸς, ποταμὸς ἐν ᾅδῃ, μυθικῶς. ἀλληγορικώτερον δὲ, Κωκυτὸς, ὁ θρῆνος· καὶ Ἀχέρων, ἡ ἔξοδος, καὶ ἡ χύσις τῶν ἀχέων καὶ θλίψεων, τῶν διὰ τοὺς τεθνηκότας. καὶ Αἰακὸς δὲ πυλωρὸς, παρὰ τὸ αἶ, αἶ λέγειν ἐν τῇ κηδείαις, καὶ οἱονεὶ προπυλαῖος τοῦ ᾅδου. καὶ Μίνως, καὶ Ῥαδάμανθυς, παρὰ τὸ μίμνειν τοὺς ἐκεῖ κατερχομένους, καὶ παρὰ τὸ ῥᾳδίως μανθάνεσθαι καὶ φθείρεσθαι. ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ἵνα μὴ μακρηγορῶ. Στυγὸς κελαινῆς.] καὶ ἡ Στὺξ, λίμνη τοῦ ᾅδου, παρὰ τὸ στυγεῖσθαι τὰ ἐκεῖ. ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἑτέρα, διαρρηγνῦσα τῇ ψυχρότητι πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων. Τερμιεύς.] ὁ Ζεὺς, ὡς ἀρχὴ, καὶ τέρμα πάντων. Ὁρκωμότοις.] ὅρκον γὰρ τῶν θεῶν μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὴν Στύγα, καὶ λοιβὰς, ἤτοι θυσίας, ἀφυσσάμενος χρυσοῖς ποτηρίοις ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτῆς, ὅτε ἔμελλε στρατεύειν πρὸς πόλεμον Γιγάντων καὶ Τιτάνων. ὁ δ' Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ διὰ τοῦτό φησι τὸν Δία ὅρκον θεῶν ποιῆσαι τὴν Στύγα, ὅτι πρώτη τῶν λοιπῶν θεῶν σὺν τοῖς ἰδίοις παισὶν εἰς τὴν κατὰ Τιτάνων μάχην ἦλθε συνεργὸς τῷ Διΐ. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Λιπὼν δὲ Λαθραῖον ὑψηλὸν κλέτας ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τόδε, καὶ τόδε, ὅπου ὁ Ζεὺς τάδε ἐποίησε, θήσει αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς δάνος, ἤτοι δῶρον καὶ ἀνάθημα, τίνι; τῇ Δαείρᾳ καὶ κοπτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ, ἤτοι τῇ Περσεφόνῃ, καὶ τῷ συνευνέτῃ ταύτης Ἅδῃ, μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ἀπὸ τοῦ ᾅδου. τί δάνος θήσει; πήληκα καὶ περικεφαλαίαν, τῇ κόρσῃ καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ κίονος προσαρμόσας καὶ θεὶς τὴν πήληκα. ἱστορεῖται γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκ τοῦ ᾅδου ἀνιέρωσε κίονα τῷ Ἅδῃ καὶ τῇ Περσεφόνῃ, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν περικεφαλαίαν αὐτῇ ἀνέθηκε. Περσεφόνη δὲ, καὶ Ἶσις, ἡ Γῆ, καὶ Ῥέα, καὶ Ἑστία, καὶ Πάνδωρα, καὶ ἕτερα μυρία ὀνομάζεται. [3] Δαείρα δὲ, παρὰ τὸ δᾷδα, δᾳδοῦχος γὰρ ἡ θεός. Κόρσῃ.] ἡ [4] μήνιγξ, καὶ ἡ κεφαλὴ, ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς,

Ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

Κτενεῖ δὲ κούρας.] τὰς Σειρῆνας λέγει, Παρθενόπην, Λευκωσίαν, καὶ Λίγειαν. τινὲς δὲ ἑτέρως ταύτας φασίν. ἦσαν δὲ θυγατέρες Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης, ὁ δὲ Ἀχελῷος υἱὸς ἦν Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. αἱ Σειρῆνες γὰρ μὴ φέρουσαι τὴν ὑπὸ Ὀδυσσέως ἧτταν, ἑαυτὰς κατεθαλάττωσαν. διέτριβον δὲ αἱ Σειρῆνες, κατὰ μέν τινας, ἐν Πελωρίδι, κατὰ δὲ ἄλλους, ἐν ταῖς Σειρηνούσσαις, αἵ εἰσι τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας. Ἄλλοι δὲ ἀλ-

EMENDATIONES.

1 Ὀπισθάγκωνας, pro ὑπισθάγκωνα, ex emendatione *Nic. Gerbelii*. 2 Περὶ, pro παρὰ, ex MSS. utroque. 3 Hæc paullo post occurrebant, Ego vero in suum locum reduxi. 4 Μῆνιγξ, pro μῆνιξ, ex *Bar.*

λοι

Τυρσηνικὸν πρὸς κῦμα δυπλέουσαι πτεροῖς,
Οπου λινεργὴς κλωσὶς ἑλκύσει πικρά.
Τὴν μὲν, Φαλήρου τύρσις ἐκβεβρασμένην,
Γλάνις [a] τε ῥείθροις δέξεται τέγγων χθόνα·
Οὗ σῆμα [b] δωμήσαντες ἔγχωροι κόρης,
Λοιβαῖσι καὶ θύσθλοισι Παρθενόπην βοῶν
Ετεια κυδανοῦσιν, οἰωνὸν θεάν.
Ακτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν εἰς Ενιπέως
Λευκωσία ῥιφεῖσα, τὴν ἐπώνυμον
Πέτραν ὀχήσει δαρὸν, ἔνθα λάβρος Ις,
Γείτων θ' ὁ Λάρις [c] ἐξερεύγονται ποτά.
Λίγεια δ' εἰς [d] Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται,
Κλύδωνα [e] χελλύσσουσα· τὴν δὲ [f] ναυβάται

In undam Tyrrhenam pennis urinantes,
Quo lanificum trahet acerbum stamen.
Unam quidem Phaleri arx expulsam,
Glanisque terram humectans excipiet:
Ubi templum indigenæ extruentes puellæ,
Libaminibus Parthenopen, & sacrificiis boum
Quotannis honorabunt, volucrem Deam:
In ripam autem eminentem Enipei
Ejecta Leucosia, cognominem diu
Occupabit Insulam, ubi violentus Is,
Vicinúsque Laris eructant latices.
Ligea denique in Terinam exponetur,
Undam crispans: quam nautæ

VARIANTES LECTIONES.

a Δὶ Bar. b Δωμήσαντες Bar. aliique, & Seld. Sed in hoc linea isti ο superducta est, atque videatur lectionis diversitas significari. c Al. ἐξερεύγεσθαι. d Al. Τέρειναν. e Χελλύσσουσα MSS. uterque. Χιλύσσουσα al. f Al. ναυάται.

λους καλοῦσι ταύτας, Πεισινόην, Αγλαόπην, Θελξιέπειαν. τούτων ἡ μὲν ἐκιθάριζεν, ἡ δὲ ᾖδεν, ἡ δὲ ηὔλει, καὶ διὰ τούτων καταμένειν ἔπειθον τοὺς παραπλέοντας. Δυπλέουσαι πτεροῖς.] νηξάσας ἐν τοῖς πτεροῖς, ἐπειδὴ, ὡς ἔφην, τὰ ἄνω παρθένων εἶχον, τὰ δὲ κάτω ὄρνιθες ὥσπερ πτερὰ ἔχουσαι. Οπου λινεργής.] ὅπου ὁ τῶν Μοιρῶν λίνος ὁ πικρὸς, τουτέστι τὸ πεπρωμένον, ἀποθανεῖν αὐτὰς ἐπικλώθουσι. Τὴν μὲν Φαλήρου.] Φάληρος, τύραννος Σικελίας, ἔκτισε τὴν ἐν Ιταλίᾳ Νεάπολιν, τοὺς ἀποξενιζομένους πρὸς αὐτὴν δεινῶς κολάζων καὶ ἀναιρῶν. λέγει οὖν τὴν Παρθενόπην ἐκεῖ ἐκπεσεῖν. Διόδωρος δὲ ὁ Σικελὸς, καὶ ὁ Οππιανὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ηρακλέους * φησὶ * κτισθῆναι. καὶ φησὶν ὁ Οππιανὸς ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς,

———ρίου πέδον Ηρακλῆος,

αὐτὴν τὴν Νεάπολιν λέγων. μέμνηται τοῦ Φαλήρου καὶ Καλλίμαχος λέγων,

[1]Κεῖνε Φάληρος πρῆξιν ἀπεπλάσατο.

Τύρσις.] τὸ τεῖχος, ὅτι Τυρσηνοὶ πρῶτον εὗρον τὴν τειχοποιΐαν. Γλάνις.] ποταμὸς Ιταλίας, καὶ Κύμης, ἔνθα καὶ ὁμώνυμος αὐτῷ ἰχθὺς, ὥς φασι, γίνεται, οὗ ἡ χολὴ λίαν ὠφέλιμος, ἀλλὰ [2] μόνη τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ ποταμῷ. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ποταμὸς Ιταλίας Γλάνις, καὶ ἄλλος Ιβηρίας. [3] Δομήσαντες.] τὸ δο μικρὸν ὁ Τζέτζης γράφει, τιθεὶς ἄνω αὐτῷ μακρὰν, καὶ φησὶν, ὅτι ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβὴ, τὰ γὰρ ἀμετάβολα ἐκτείνει, ὁπότε ὁ μετρικὸς βούλεται. εἰ δὲ μέγα φησί τις τοῦτο γράφεσθαι, γινωσκέτω λέγειν, ὅτι Αττικῇ ἐκλάσει τοῦτο γέγονε, καὶ μὴ κτητικῶς καὶ διαιτέως [4] γραφέτω. Οἰωνὸν θεάν.] διὰ τὸ ὀρνιθομιγεῖς εἶναι τὰς Σειρῆνας, οἰωνὸν καλεῖ. Θεὰν δὲ, διὰ τὸ τοιαύτην ἔχειν δύναμιν θελκτικὴν, ὥστε κατέχειν καὶ ἀναιρεῖν τοὺς ἀκούοντας τῶν μελῶν αὐτῶν. Ακτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν.] Ενιπέως, ὁ Ποσειδῶν, παρὰ Μιλησίοις τιμᾶται. εἰς δὲ τὸ Ποσειδώνιον τέθαπται ἐκριφεῖσα ἡ Λευκωσία, ἡ Σειρήν. Προὔχουσαν.] τὴν προεκτεινομένην εἰς θάλασσαν, λέγει δὲ τὸ Ποσειδώνιον ἄκρον. Πέτραν δὲ, νῦν τὴν νῆσον λέγει. Λευκωσία δὲ, ἡ νῆσος ἀπὸ ταύτης τῆς Σειρῆνος Λευκωσίας ἐκλήθη. * Ις, καὶ Λάρις, ποταμοὶ Ιταλίας. * [5] Ποτά.] ὁ ποτὸς ἐστι, νῦν δὲ τὸ ῥῆμα μεταπλασμὸς, ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς οὐδέτερον. * Λευκωσία, μία τῶν Σειρήνων· ἡ δὲ Παρθενόπη μία, πρώτη οὖσα ἐν αὐταῖς. Παρθενόπην δὲ λέγει, διὰ τὸ ἔχειν παρθένου φωνὴν, ἢ διὰ τὸ ὁμοιοῦσθαι παρθένῳ μικρᾷ. Λευκωσία δὲ πάλιν, ἡ λευκοτέρα, ἔχουσα λευκὰ ὦτα, ἢ Λεύκου τινὸς θυγάτηρ, ἢ τὰ τῶν Λευκῶν ὦτα ᾄδουσα. Λίγεια, διὰ τὸ λιγυρὸν τῆς τραγῳδίας αὐτῆς. Τέρινα.] πόλις Ιταλίας. * Εκναυσθλώσεται.] ναυσθλοῦσθαι ἐστὶ κυρίως, τὸ μετὰ νηὸς ἐκπλεῦσαι. νῦν δὲ τὸ ἐκριφῆναι ὑπὸ τῶν κυμάτων. Χελύσσουσα.] ἐν λάμβδα γράφων ὁ Τζέτζης, φησὶ μὴ εἶναι τὸν στίχον ἐπιλαμβανόμενον, κοινὴν γὰρ λέγει ταύτην συλλαβὴν, ἐκλείπεσθαι δὲ τὸ ε ὑπὸ τοῦ λ ἀμεταβόλου ὄντος, ὥσπερ καὶ πρὶν ἔφην. καὶ τὰ δασέα ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ [6] βραχέα, εἰ ἔμπροσθεν αὐτῶν εὑρεθεῖεν. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δύο λ γράφουσι, λέγοντες κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἓν λ. χελλύσσουσα γὰρ, ἡ διαπλέουσα καὶ νηχομένη, καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι, τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσι τὸ ὕδωρ, [7] τὸ δὲ θέμα χελύω.

EMENDATIONES.

* Ex MSS. utroque. 1 Ita scribo hunc Callimachi versum. Τὴν λειὴν Impress. τὴν κείνε Seld. 2 Μόνη τῶν ἐν ἐκείνῳ ποταμῷ Bar. 3 Δομήσαντες. pro Δωμήσαντες, ex MSS. utroque; itaque scribendum ipsa verba clamant. 4 Γραφέτω. pro γεγράφθω, ex MSS. utroque. * Hæc adjeci ex Bar. nisi quod ποταμοὶ posuerim, pro ποταμός. 5 Ποτά. pro ὁ ποτά. ex MSS. utroque. * Hæc ex Barocciano penu deprompsi, & in nonnullis vocibus emendavi. 6 Βραχέα. pro βραχέως, ex MSS. utroque. 7 Τὸ δὲ θέμα χελύω abest ex utroque MSS.

Θινὸς

ᵃΚρήνουσι ᵇπαρχύσουσιν ἐν ψαφαρίαις,	In arena sepelient litorali,
ᶜὨκινάρου δίναισιν ᵈἀγχιτέρμονα.	Ocinari vorticibus conterminam.
Λούσει δὲ σῆμα βούκερως νασμοῖς Ἄρης,	Abluet autem sepulcrum Corniger fortis,
Ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς.	Semiavis extergens aquis monumentum.
Πρώτῃ δὲ καί ποτ' ᵉαὖθι συγγόνων θεᾷ	Primæ porrò quondam sororum Deæ
Κραίνων ἁπάσης ᶠΜόψοπος ναυαρχίας	Imperator totius Atticæ classis
Πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον,	Vectoribus lampadiferum instituet cursum,
Χρησμοῖς πιθήσας· ὅν ποτ' αὐξήσει λεὼς	Oraculis obtemperans: quem augebit populus
Νεαπολιτῶν, οἳ παρ' ἄκλυστον ᵍσκέπας	Neapolita, qui prope tranquillum tegmen
Ὅρμων ʰΜισηνοῦ ⁱστυφλὰ νάσσονται κλίτη.	Miseni portuum saxosa habitabit promontoria.
Βύκτας ᵏδ' ἐν ἀσκῷ ˡσυγκατακλείσας βοὸς,	Ventis autem in utre conclusis bubulo,
ᵐΠαλινστρεφέσιν τοῖς πημοναῖς ⁿἀλώμενος,	Retrogradis errans damnis,

VARIANTES LECTIONES.

a Κρήνουσι Sold. b Al. περχύσουσι. c Ὠκινάρου Sold. eandemque lectionem in Scholiis retinet. al. Ὠκινάρου. d Ἀγχιτέρμονα Sold. e Al. Αὖθις. al. αὖθι. f Al. Μόψοπος. g Σκέπας Sold. h Μισηνοῦ al. i Στύφλα paroxyton. al. k Δ' nonnulli haud agnoscunt. l Al. συγκατακλείσας. m Al. παλιμπλανήτοις. n Al. ἁλώμενος cum aspero.

Ὠκινάρου δίναισιν.] Ὠκίναρος, ποταμὸς περὶ Τέρειναν, ἄρης, ἤτοι ἰσχυρὸς, λεγόμενος, καὶ βούκερως διὰ τὸ ἠχητικὸν, ὅτι τοὺς ποταμοὺς κερατοφόρους καὶ βουκεφάλους εἰσάγουσιν, ἴσως διὰ τὸ βίαιον, καὶ ἠχῶδες, καὶ βρυχητικὸν τῶν ῥευμάτων, Ἄρης γὰρ οὐκ ἔστι ποταμὸς παρὰ Τέρειναν Ἔστι δέ· ὅθεν ἐπιθετικῶς αὐτὸ ἐδέξαντο ἐπὶ τοῦ Ὠκινάρου. Ὀρνιθόπαιδος.] τὸ ¹ ὀρνιθοφυοῦς, τὸ δὲ ὀρνιθόπαις, καὶ καλλίπαις, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ τὰ ὅμοια, διπλῶς νοοῦνται, ἡ δὲ ἔννοια ἐξελέγχει τὴν ἀλήθειαν· ὀρνιθόπαις γὰρ λέγεται, καὶ ἡ ὄρνιθος παῖς, καὶ ἡ ὀρνιθοφυὴς παῖς, ὡς νοεῖται νῦν. καλλίπαις δὲ, ἡ καλοὺς μητέρας παῖς, καὶ ἡ καλὴ παῖς· ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρεῖος παῖς, καὶ ὁ ἀνδρείου παῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως· ἐλέγχει δὲ τὸ πῶς χρὴ νοεῖν ταῦτα ἡ ἔννοια. Ἴσμα.] ἵδρυμα, τάφον, παρὰ τὸ ἵζω ἔσμα. Φοιβάζων δὲ, πλύνων, ² καθαίρων τοῖς ὕδασιν, ὅθεν φοίβη, τὸ ὕδωρ, καὶ πᾶν καθαρόν. Πρώτῃ δὲ καί ποτ' αὖθις.] ³ Τίμαιος ὁ Σικελικὸς φησὶ Διότιμον, τὸν Ἀθηναίων ναύαρχον, παραγενόμενον εἰς Νεάπολιν, κατὰ χρησμὸν θῦσαι τῇ Παρθενόπῃ, καὶ δρόμον ποιῆσαι λαμπαδικὸν, ὅνπερ λαμπαδικὸν ἀγῶνα καὶ δρόμον οἱ Νεαπολῖται ἐτησίως ἐτέλουν. Μοψοπία δὲ πάλαι ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ χώρα, καὶ αἱ Ἀθῆναι, ἀπό τινος Μόψοπος. Διότιμος δὲ εἰς Νεάπολιν ἦλθεν, ⁴ ὅτε στρατηγὸς ὢν τῶν Ἀθηναίων, ἐπολέμει τοῖς Σικελοῖς. Ἄκλυστον.] ἀκύμαντον, ἢ ἀκύμαστον. Μισηνὸς δὲ, ὅρμος, ἤτοι λιμὴν, Νεαπολιτῶν, καταχρηστικῶς δὲ λέγεται ὅρμος ὁ λιμήν. Λιμὴν γὰρ λέγεται τὸ ὅλον πλάτος, καὶ ὁ κόλπος, ὅπου καθαίρουσιν αἱ ἀλκυόνες. Ὅρμος δὲ, ἡ στάσις μιᾶς ἑκάστης ὁλκάδος. Μισηνὸς δὲ, ὄρος Νεαπολιτῶν. Στυφλὰ κλίτη.] τραχέα μέρη καὶ κλίματα, ἢ ἀκρωτήρια. Βύκτας δ' ἐν ἀσκῷ.] Αἴολος, ὁ Ἱππότου, ἐν Ῥηγίῳ τῆς Ἰταλίας ὢν βασιλεὺς ἀστρονομικώτατος καὶ πολύπειρος, ἐφρόντισε μᾶλλον εἰδέναι περὶ τῶν ἀνέμων, χέειν τῶν ναυτιλλομένων, καὶ προλέγειν, ὡς τυχὸν, εἰ ἐν Ταύρῳ ἄστρῳ πλεύσειαν, μέχρι τίνος ὁ Ζέφυρος αὐτοῖς ἔσται πνέων ἄνεμος, εἰ ἐν δύσει τοῦ κυνὸς τοιόσδε, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ἕτερος, καὶ τούτου ἕνεκα ἐμυθεύσαντο αὐτὸν δεσπότην εἶναι ἀνέμων. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ⁵ Ἀμακλείδην, καὶ Πρωτοκλῆ, καὶ Πρωτοκρέοντα, ὡς φησιν Ὀρφεύς. οὕτως οὖν ἔφασαν αὐτοὺς καὶ δεσπότας εἶναι ἀνέμων, ὡς καὶ δεῖν ἀπιοῦσι, ὃν βούλοιντο αὐτῶν, τοὺς δ' ἄλλους ἐᾶν πνεῖν. οὕτω γοῦν φασὶ καὶ τοῦτον τὸν Αἴολον τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐν τῷ ἀσκῷ καθειλήσαντα, δοῦναι τῷ Ὀδυσσεῖ, Ζέφυρον δὲ μόνον ἐᾶσαι, ὡς αὐτοῦ χρειωδέστατον καὶ φορόν. καὶ Ὅμηρος,

Δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
Ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν' ὅν κ' ἐθέλησιν.

Ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἀσκὸν δέχομαι· φασὶ γὰρ οἱ ⁶ μηχανικοὶ, καὶ οἱ τὰ ἀερομηχανικὰ γράφοντες, ὡς ἐάν τις δελφῖνα ποιήσῃ ἀσκὸν, ἐκδείρας αὐτὸν, καὶ ἔχων παρ' ἑαυτῷ, ποιήσει πνεῖν ὃν ἂν βούλοιτο ἄνεμον. καὶ ἴσως καὶ οὗτος ὁ Αἴολος ἦν ἂν μηχανικώτατος. τούτου δὲ τοῦ Αἰόλου υἱὸς ἦν Ἰόκαστος, ὃς τὸ Ῥήγιον ἔκτισεν, ὥς φησι Καλλίμαχος,

Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν ⁷ Ἰοκάστου Αἰολίδαο.

Παλινστρεφέσιν.] Ὀδυσσεὺς τοὺς ἐναντίους ἀνέμους ἐγκεκλεισμένους ἔχων ἐν τῷ ἀσκῷ, μόνῳ δὲ ναυτιλλόμενος τῷ Ζεφύρῳ, ἐννέα νυχθήμερα πλεύσας, τῷ δεκάτῳ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ πυρπολοῦντας τινὰς θεασάμενος, κοιμήσας, ὡς δεῖ τὸν πόδα τῆς νεὼς ἔχων, ἐκάθευδεν. οἱ φίλοι δὲ τούτου λύουσι τὸν ἀσκὸν, χρυσὸν νομίσαντες ἔχειν. ἐκχυθέντων δὲ τῶν ἀνέμων, καὶ ἀντιπνόων ταραξάντων τὸ πέλαγος, πάλιν εἰς τὴν Αἰολίαν

EMENDATIONES.

1 Ὀρνιθοφυοῦς, pro ὀρνιθοπαιδὸς, ex Sold. ὀρνιθοφυοῦς Bar. 2 Καθαίρων, pro καταίρων, ex Bar. 3 Τίμαιος, pro Τίμιρος, ex MSS. utroque. 4 Pro ὅτι, posui ὅτε. quod rectius videtur. 5 Ἀμακλείδην Bar. Ἀμακλείδην vocat Etymolog. Et idem pro Πρωτοκλῆ, habet Πρωτόκλεα, ideoque hoc ex loco emendari poterit. 6 Quid si μαγικοὶ leges? 7 Ἰοκάστου, pro ἰοκάστῳ ex MSS. utroque.

ὑποστρέψας

Κεραυνίῃ μάστιγι [a] συμφλεχθήσεται,
[b] Καύηξ, ἐρινοῦ προσκαθήμενος κλάδῳ,
Ὡς μὴ καταβρώξῃ [c] νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων,
Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἑλκύσας [d] βυθοῦ.
Βαιὸν δὲ τερφθεὶς [e] τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις,
Ἀναυλόχητον, [f] αὐτοκάνδαλον σκάφος
Βῆναι [g] ταλάσει, καὶ [h] κυβερνήσει τάλας
Αὐτουργότευκτον βᾶριν, [i] εἰς μέσην τρόπιν
Εἰκαῖα γόμφοις προστεταργανωμένην·
Ἧς, οἷα τυτθὸν, Ἀμφίβαιος ἐκβράσας,

Fulmineo flagellabitur flagello
Larus, caprifici insidens ramo,
Ne ipsum devoret æstus inter fluctus,
Charybdin è gurgitibus efflantem trahens.
Paulisper deinde nuptiis Atlantidis delectatus,
Navalibus carens, ac tumultuarium navigium
Conscendere audebit, & gubernabit miser
A se factam ratem, in carina media
Temere clavis devinctam:
Ex qua illum Neptunus ejiciens,

VARIANTES LECTIONES

a Al. μαστιχθήσεται. b Al. καύηξ. c Al. μιν. d Βυθοῦ Bar. aliique βυθῷ al. e Τοῖς Bar. aliique. f Al. αὐτοκάβδαλον. al. αὐτοκίνδαλον. g Ταλάσσει Sold. aliique. h Al. κυβερνήσας. i Al. ἐς.

ὑπέστρεψαν ἄκοντες, τοῖς ἀνέμοις φερόμενοι. ὁ δὲ Αἴολος δυσμενῶς αὐτὸν ἀπέπεμψε, λέγων,

Ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, [1] ἐλέγχιστε ζωόντων,
[2] Ἔρρ', ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.

Κεραυνίῃ μάστιγι.] Ὀδυσσεὺς μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ κατελθὼν ἐπὶ τὴν [3] Θρινακίαν νῆσον, ὅπου αἱ τοῦ Ἡλίου βόες ἐνέμοντο, * πλεῖστον χρόνον μένων ἐκεῖ διετέλει, διὰ τὸ μὴ τοὺς ἀνέμους ἐπιτηδείους εἶναι πρὸς τὸ πλεῖν. οἱ δὲ ἑταῖροι αὐτοῦ καταναλώσαντες πάντα τὰ χρειώδη, καὶ λιμῷ συνεχόμενοι, τοῦ Ὀδυσσέως ἐν τῇ νήσῳ διατρίβοντος, αὐτοὶ κρατήσαντες τῶν τοῦ Ἡλίου βοῶν τινας ἀπέκτειναν, πλησίον γὰρ αὐτῶν ἐνέμοντο. * ὁ Ἥλιος δὲ μαθὼν τοῦτο παρὰ Λαμπετίης, τῷ Διὶ ἀπαγγέλλει, λέγων,

Ζεῦ πάτερ, [4] ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
[5] Τίσατε δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω [6] Ὀδυσσῆος,
Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβὴν,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι [7] φαείνω.

Ὁ δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς [8] αὐτοὺς ἐκεραύνωσεν. Κακῶς, καὶ συγκεχυμένως, καὶ διεφθαρμένως ὁ Λυκόφρων τὴν περὶ Ὀδυσσέως ἱστορίαν λέγει. οὐ γὰρ τῇ τότε στροφῇ τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πλοῖον ἐκεραυνώθη, οὐδὲ αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς κατὰ τοῦτον φαινόμενος, κεραυνωθεὶς καύηξ καὶ λάρος, καὶ καθήμενος μετὰ τὴν κεραύνωσιν ἐν τῷ κλάδῳ τῆς συκῆς, ἵνα μὴ ἀποπνιγῇ ὑπὸ τῆς Χαρύβδεως, [9] ἀλλαχοῦ δὲ ἐκεραυνώθη τὸ πλοῖον αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ τῆς [10] τρόπιν κατέχων, ὑπεστράφη τοῖς ἀνέμοις περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ πρὸς τὴν ἐκεῖ ἀπεκρεμάσθη συκῆν, μεθ' οὗ οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ ἐν τῇ Σικελίᾳ τὰς τοῦ Ἡλίου κατέφαγον βόας. Καύηξ.] ὅτι μὲν καύηξ φησὶν, ὁ δὲ Ἱππῶναξ καύης λέγει οὕτωσί,

Κίκων δ' ὁ πανδάλητος ἀμμορος καύης,

Καύης δ' ὁ λάρος, κατ' [11] Αἰνιᾶνας, ἐστίν. Ἐρινοῦ.] ἐρινεοῦ, καὶ ἐν συγκοπῇ ἐρινοῦ. ἐρινεὸν δὲ οἱ πολλοί φασιν εἶναι τὴν ἀγρίαν συκῆν. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο, ἀλλ' ὁ ἐρινεὸς εἶδός ἐστι συκῆς, ἀπὸ Ἐρινεοῦ, πόλεως Δωρικῆς. [12] ἑξάπολις γάρ ἐστιν ἡ Δωρὶς, ἧς μία πόλις ὁ Ἐρινεὸς, ἐν ᾗ εἰσὶ συκαῖ λεγόμεναι Ἐρινεοὶ, ὡς Δαμασκηναὶ, Ἀνατολικαὶ, καὶ [13] Κυδώνεια μῆλα. Πάλιν τὴν Ὀδυσσέως ἱστορίαν ἐν βραχεῖ ἐρῶ, μετὰ τὸ λέξαι τῶν τοῦ Λυκόφρονος ῥητῶν, τῶν περὶ τούτου τοῦ Ὀδυσσέως λεγομένων. Χάρυβδις.] ἡ τῆς θαλάσσης ἀναρρόφησις, ἡ Χάρυβδις τῆς ἡμέρας τρίτον συναπόσπατο ὕδωρ, καὶ πάλιν ἀνίει. Βαιὸν δὲ τερφθείς.] πῶς φησὶ βαιόν; ἑπτὰ γὰρ ἔτη ἐποίησεν Ὀδυσσεὺς παρὰ τῇ Καλυψοῖ. ῥητέον οὖν, ὅτι βαιὸν εἶπεν, ὡς πρὸς τὴν βούλησιν ἐκείνης, καὶ ξ' γὰρ ἔτη ὀλίγα ἂν ἐλογίσθησαν [14] ἐκείνῃ· αὕτη γὰρ δῆλα ἠθέλησεν συνεῖναι αὐτὸν αὐτῇ, καὶ [15] ἀγήρατον θήσειν καὶ ἀθάνατον ἤματα πάντα. Ἀναυλόχητον.] τὴν μικρὰν λέγει ναῦν, καθὸ ὑπὸ ναυτῶν οὐκ ὀχεῖται, οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλὰ σχεδία, ἤτοι αὐτοσχέδιον πλοῖον, οὐδὲ τὴν ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι καταλεγομένην. ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας, τοὺς τὰς ναῦς [15] ὑποδεχομένους, ἢ τοὺς τὰς ναῦς λοχῶντας. Αὐτοκάνδαλον.] αὐτοσχέδιον, τὸ εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε γεγονός. εἴρηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν ἀλφίτων, αὐτοκάνδαλα γὰρ λέγονται κυρίως, τὰ ὡς ἔτυχε φυραθέντα ἄλφιτα. Αὐτουργότευκτον βᾶριν.] αὐτοσχέδιον πλοῖον. βᾶρις δὲ νῦν μὲν τὸ πλοῖον σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ θρόνους, πύργους, αὐλὰς, ναοὺς, καὶ τοίχους. Προστεταργανωμένην.] συμπεπλεγμένην. ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, ἤτοι τὸ πλεκτὸν, παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη λέγεται, καὶ τὸ συμπλέκειν, ταργανοῦν. * Ἀμφίβαιος.] ὁ Ποσειδῶν, παρὰ Κυρηναίοις. *

EMENDATIONES.

1 Ἐλέγχιστε alii. Gerbel. 2 Ita emendavit hunc versum Gerbelius. Ἔρρ' ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις, prius scriptum fuit. 3 Θρινακίαν, pro Θρινακίην, ex emendatione Nic. Gerbelii. * Hæc adjeci ex Seld. eaque è cæteris excidisse evincit sententiarum præcedentis & sequentis incohærentia. 4 Οἱ δ' Seld. 5 Τίσαι apud Homerum legitur. 6 Ὀδυσσῆος, pro Ὀδυσσέως, ex Seld. & ipso Homero. 7 Φαείνω apud Homerum. Cæterum hunc versum sic profert Seld. Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ εἰς νέκυας φαείνω. 8 Αὐτὰς, pro αὐτὸς, ex Seld. & emendatione Nic. Gerbelii. 9 Ἀλλαχοῦ δὲ, pro ἀλλὰ τότε, ex Seld. 10 Τρόπιν, pro τροπὴν, ex Bar. τρόπιν Seld. 11 Αἰνιᾶνας, pro αἰνιάνας, quod habebant Impress. Ἐνιᾶνας Bar. Ἐνιᾶνας Seld. 12 Ἑξάπολις γάρ ἐστιν, lego ex Seld. ς' γὰρ πόλεις εἰσὶ Impress. ἓξ γὰρ πόλεις Bar. ἓξ γὰρ πόλεων Gerbel. 13 Κυδώνια, pro κυδώνια, ex Seld. & Nic. Gerbelio: Κυδώνια Bar. 14 Ἐκείνῃ, pro ἐκεῖνο, quod habebant Impress. αὐτῇ Seld. 15 Ἀγήρατον θήσειν καὶ ἀθάνατον ἤματα πάντα, pro ἀγήρατον θήσειν καὶ ἀθάνατον ἐν μετὰ πάντων. Nam respexit Scholiastes ad Homeri Odyss. ε'. v. CXXXVI. ubi Calypso de Ulysse hæc ait,

Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε, καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα.

ἤματα πάντα etiam habet Seld. 15 Ὑποδεχομένους, pro ὑποδεχομένας. * Hæc deprompsi ex Bar.

Κίκων.]

Τῆς κηρύλου δάμαρτος ἄπλοα σπόρον,
Αὐταῖς μεσόδμαις, καὶ σὺν ἰκρίοις βαλεῖ
Πρὸς κῦμα [a]δύπτην ἐμπεπλεγμένον κάλοις.
Πόντου δ' ἄϋπνος ἐνσαρούμενος μυχοῖς,
Ἀστῷ σύνοικος [b]Θρηκίας [c]Ἀνθηδόνος
Ἔσται, παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, ὡς πεύκης [d]κλάδον,
Βύκτης [e]στρεβλοῖ, φελλὸν [f]ἐνθρώσκων πνοαῖς.
Μόλις δὲ Βυνῆς ἐκ παλιρροίας κακῆς
Ἄμπυξ σαώσει, στέρνα [g]δεδρυφαγμένον,
Καὶ χεῖρας ἄκρας, αἷς [h]κρεαγρέπτους πέτρας
Μάρψων, ἁλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται
[i]Στόρθυγξι, νῆσον δ' εἰς Κρόνῳ στυγουμένην

Tanquam parvum halcedinis implumem partum,
Cum antemnis, & medianis jaciet
In mare urinatorem rudentibus innexum.
In marinis autem ſpecubus jactatus inſomnis,
Anthedonis Threſſæ civi contubernalis
Erit, alio poſt alium, ceu pinûs corticem,
Suber, vento jactante, inſultante flatibus.
Vix tandem Leucotheæ ex refluvio gravi
Reticulum ſervabit, pectora munitum,
Manúſque extremas, quibus carniſcribas ſcopulos
Apprehendens, ab exeſis cruentabitur
Cacuminibus; tum in Inſulam Saturno inviſam

VARIANTES LECTIONES.

a Δύπτην Bar. ubi tamen τ manus aliqua recentior ſuperſcripſit. b Θρηκίας al. c Poſt Ἀνθηδόνος periodum faciunt *Impreſſ.* nonnullæ, & *Seld.* d Κλάδον reſcribendum putavit *Joſeph. Scaliger.* e Στρεβλοῖ *Bar.* f Ἐκθρώσκων *Seld.* g Al. δεδρυφαγμένα. h Κρεαγρέπτους *MSS.* uterque, & alii. κρεαγρέπτοις al. i Στόρθυγξι *Bar.* aliique. στόρτυγξι al.

Κήρυλος.] ὁ ἄρσην ἀλκυών· δάμαρ δὲ τούτου, ἡ θήλεια αὐτοῦ. [1]Ἄπλουν δὲ νῦν σπόρον, ὁ ἄπλεγον νεογνόν· εἰώθει γὰρ ὁ κλύδων τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοσσοὺς διαφθείρειν, διὸ φασὶν ἑπτὰ ἡμέρας γαληνιᾷν τὴν θάλασσαν, ἡνίκα νεοσσεύουσι, διὸ καλοῦνται αἱ ἡμέραι αὗται, ἀλκυονίδες. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἀφ' ἵππου σχεδίας, ὁ Ἀμφίβαιος καὶ Ποσειδῶν ἐκβράσας τὸν Ὀδυσσέα, οἷα ποτὲ τὸν ἄπλουν σπόρον, ἤτοι μικρὸν ἄπλεγον νεοσσὸν τῆς δάμαρτος καὶ τῆς [2]θηλείας τοῦ κηρύλου καὶ ἄρρενος ἀλκυόνος, βαλεῖ πρὸς τὸ κῦμα τὸν δύπτην, ἤτοι αὐτὸν τὸν κολυμβητὴν Ὀδυσσέα ἐμπεπλεγμένον κάλοις, βαλεῖ δὲ σὺν αὐταῖς ταῖς μεσόδμαις, καὶ τοῖς [3]ἰκρίοις. Ἢ οὕτως· Ὡς ἡ θάλασσα εἴωθε τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοσσοὺς ἐκβράττειν, οὕτω καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸν Ὀδυσσέα. Μεσόδμαι, λέγονται τὰ μέσα ξύλα τῆς σχεδίας καὶ τῶν πλοίων· Ἰκρία δὲ, τὰ ὀρθὰ, καὶ τὰ καταστρώματα. Ἀστῷ [4]σύνοικος.] Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόνιος ἦν ἁλιεύς, ἐμμανὴς δὲ γενόμενος, ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ἰχθῦς γὰρ ἀλιεύσας, καὶ ῥίψας νεκροὺς εἰς γῆν, εἶδε προσψαύσαντας βοτάνῃ καὶ ἀναζήσαντας. φαγὼν δὲ καὶ αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' οὐκ ἀγήρως, καὶ ἥλατο, ὥσπερ ἔφημεν, εἰς θάλασσαν. Μαντεύεται δὲ ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ Πρωτεὺς καὶ ὁ παρὰ Πινδάρῳ Τρίτων τοῖς Ἀργοναύταις· τὴν δὲ βοτάνην, ἣν ἐγεύσατο, φασί τινες ἀείζωον εἶναι. ἡ δὲ Ἀνθηδὼν, πόλις Βοιωτίας, ἣν ᾤκησαν Θρᾷκες· ὁ δὲ [5]Ἰώσηπος καὶ τὴν νῦν λεγομένην Ἀγριππιάδα, Ἀνθηδόνα φασὶ πρότερον καλεῖσθαι. Σύνοικον δὲ τῷ Γλαύκῳ λέγουσι γενέσθαι τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ ῥιφῆναι ἀπὸ τῆς σχεδίας εἰς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς γῆς ἥλατο, φαγὼν τὴν βοτάνην. Παρ' ἄλλου δ' ἄλλος.] Λευκάδης ἐν τῇ περὶ Ἰταλίας, φησὶν ὄρος εἶναι, ἐν ᾧ πεύκας γίνεσθαι ὑπερμεγέθεις, ἐκ δὲ τούτων γίνεσθαι τοὺς φελλοὺς, οἷς χρῶνται πρὸς κουφισμὸν τῶν δικτύων [6]οἱ ἁλιεῖς. προσφυεστικῶς δὲ πεύκης κλάδον εἴρηκε τὸν φελλόν. Ὅμηρος δὲ οὐ φελλὸν καλεῖ, ἀλλὰ φελλίαν, τὸ δένδρον, καὶ τὸν φελλόν. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Παρ' ἄλλου δ' ἄλλος βύκτης καὶ ἄνεμος ἐνθρώσκων καὶ ἐμπίπτων ἐν πνοαῖς, στρεβλώσει καὶ κινήσει τὸν Ὀδυσσέα, ὡς πεύκης κλάδον, ἤτοι φελλόν. τὸ δὲ ῥῆμα δεῖν ἑρμηνευτικόν. Μόλις δὲ Βυνῆς.] τὸ ἑξῆς· Βυνῆς καὶ τῆς Ἰνοῦς, τῆς καὶ Λευκοθέας, ἡ ἄμπυξ σώσει· ἔστι δὲ κεφαλοδέσμιον γυναικεῖον, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τε, ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην.

Μόλις δὲ Βυνῆς.] ὁ Ἑρμῆς ἐστάλη παρὰ τοῦ Διὸς εἰς Καλυψὼ, ὅπως αὐτὴν πείσῃ ἐκπέμψαι τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἡ δὲ πρότερον τῷ Ὀδυσσεῖ προστάττει κατασκευάσαι σχεδίαν, ἔπειτα δὲ αὐτὸν ἐκπέμπει μετ' ἐδωδῶν, καὶ ἄλλων πολλῶν [7]κειμηλίων· ιζ´ μὲν ἤματα πλέων, τῇ ιη´ δὲ προσήγγισε τῇ τῶν Φαιάκων γῇ· ὁ δὲ Ποσειδῶν αὐτὸν θεασάμενος, παντοίας ἀνέμων θυέλλας ἦγαγε, διὸ καὶ τὴν σχεδίας αὐτὸν μακρὰν ἤγαγε, καὶ ἀπέῤῥιψε, κατεάξας αὐτήν· ἡ Λευκοθέα δὲ δοῦσα τὸ αὐτῆς κρήδεμνον, αὐτὸν διέσωσε. Δεδρυφαγμένον.] ἐντετυλιγμένον, ἠσφαλισμένον. Κρεαγρέπτους.] τὰς κρεαγρεπτούσας, τραχείας· τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ εἶπε κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν, αὕτη γὰρ τὰ παθητικὰ ἐνεργητικῶς λέγει· καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα ἡ κρεάγρεπτος. Στόρθυγξι.] ταῖς ἐξοχαῖς καὶ ὀξύτησι, πᾶν γὰρ τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, στόρθυγξ καλεῖται.

EMENDATIONES.

1 Ἄπλουν δὲ τὸν σπόρον, ὁ ἄπλεγον, pro ἄπλοια τὸν σπόρον.] ὁ ἄπλεγον, ex *MSS.* utroque. 2 Θηλείας, pro θήλεος, ex *MSS.* utroque. 3 Ἰκρίοις, pro ἱεροῖς, ex *MSS.* utroque. 4 Σύνοικος, pro συνοίκῳ, ex *MSS.* utroque, & ipſius *Lycophronis* textu. 5 Ἰώσηπος, pro Ἰώσηππος, ex *MSS.* utroque. 6 Οἱ ἁλιεῖς repoſui, pro φελλεῖς, ex *Seld.* 7 Κειμηλίων, pro καμήλων, ex conjectura *Nic. Gerbelii*, quam confirmat *Seld.* Quid enim Ulyſſi, aut Calypſoni cum camelis?

Ἄπλουν

Ἅρπην περάσας, μεζέων κρεανόμον,
Ἄχλαινος ἱκέτης, πημάτων λυγρῶν κόπις,
Τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον,
Ἀρὰς τελείας τοῦ τυφλωθέντος δάκοις.
Οὔπω μάλ', οὔπω, μὴ [a] τόσος δ' ὕπνος λάβοι
Λήθης [b] Μέλανθον ἐγκλιθένθ' [c] Ἱππηγέτην·
Ἥξει γάρ, ἥξει ναύλοχον Ῥείθρου σκέπας,
Καὶ Νηρίτου πρηῶνας, ὄψεται δὲ πᾶν
Μέλαθρον ἄρδην ἐκ [d] βάθρων ἀνάστατον
Μύκλοις γυναικοκλῶψιν· ἡ δὲ [e] βασσάρα
Σεμνῶς [f] κασωρεύουσα [g] κοιλανεῖ δόμους,
Θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα τλήμονος.
Αὐτὸς δὲ [i] πλείους τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πόνους

Drepanum trajiciens, testiculorum laniatricem,
Supplex nudus, ærumnarum tristium narrator,
Fabulosum recensebit luctum,
Imprecationibus absolutis excæcati Monstri.
Nondum sanè, nondum, nec talis capiat oblivionis
Somnus Melanthum Equestrem inclinatum:
Veniet enim, veniet ad navalem Rithri portum,
Et Neriti cacumina, videbítque totam
Domum penitus à fundamentis eversam
Scortatoribus adulteris: quando Meretrix
Honestè scortans ædes excavabit,
Epulis effundens miseri divitias.
At ipse plures ad Scæas exhaustis ærumnas

VARIANTES LECTIONES.

a Τόσον δ' al. τοιόν δ' Bar. b Al. Μίκανθον. al. Μίλανθον, al. Μέλανθα. c Ἱππηγέτη Seld. d Βάθρων Seld. e Βασάρα Seld. κασσάρα Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. κάσσαρα al. f Κασωρεύουσα Etymolog. & Bar. qui in Scholiis etiam eandem lectionem habet. g Hunc locum Etymologicographus sic distinguendo variavit,

——————κοιλανεῖ δόμους
Θοίναισιν, ὄλβον ἐκχέασα——.

i Πλείω al. & Bar. qui id etiam habet in Scholiis. Πολὺν al.

Ἅρπην περάσας.] τὴν Φαιακίαν νῆσον, τὴν Κέρκυραν, ἐν ᾗ ἐστὶ κεκρυμμένον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτεμεν· ἢ ὅτι ἐκεῖ ἔκειτο τὸ δρέπανον, ὃ Δημήτηρ ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου τέμνειν τοὺς στάχυς, καὶ οὕτω μὲν ἡ Κέρκυρα, Δρέπανον λέγεται. Ἔστι δὲ Σικελικὸν χωρίον Δρέπανον καλούμενον, ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ Κρόνος ἀπέτεμεν Οὐρανοῦ τὰ παιδογόνα. Κόπις.] ὁ ῥήτωρ, καὶ ἔμπειρος, ὁ ὑπὸ πολλῶν πραγμάτων κεκομμένος· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κόπτω, κόπις. Τὸν μυθοπλάστην.] τὴν μυθικὴν αὐτοῦ συμφορὰν φλυαρήσει πρὸς τὸν Ἀλκίνοον, τὸν τῶν Φαιάκων, ἤτοι Κερκυραίων, βασιλέα. Ἀρὰς τελείας.] ἀποδοὺς τὰς κατάρας τοῦ τυφλωθέντος θηρὸς, λέγει δὲ τοῦ Κύκλωπος, ηὔξατο γὰρ ὁ Κύκλωψ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ποσειδῶνι, ἵνα οὕτως τιμωρηθῇ ὁ Ὀδυσσεύς. Συντακτέον δὲ οὕτως· Αἷς κραταιλέπτοις πέτραις μάρπτων ἀλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται σύρθιγξιν, ἀρὰς τελικὰς καὶ ἀποδοὺς τοῦ τυφλωθέντος δάκους, εἶτα τὰ λοιπά· νῆσον δ' εἰς Κρόνῳ συγγαμβρὸν τοιόνδε, καὶ τοιόνδε *περάσας,*, καὶ τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον. Οὔπω μάλ' οὔπω.] οὐ μέχρι τούτου τιμωρηθήσεται ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ τοσόσδε καὶ τοσοῦτος, ἢ μὴ τοσόνδε καὶ τοσοῦτον, ὕπνος λαθήσειεν λάβοι τὸν Ποσειδῶνα, ἤτοι μὴ γένοιτο ἐπιλήσμων τοῦ Ὀδυσσέως. εἶπεν καὶ ὄπισθεν. [1] Ἱππηγέτης δὲ, ὁ αὐτὸς παρὰ Δηλίοις, μιγεὶς γὰρ τῇ Ἐρινύϊ Δήμητρι, Ἀρείονα ἵππον ἐγέννησεν. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι καὶ περὶ τὰς πέτρας τὰς ἐν Ἀθήναις Κολωνοῦ καθεύδήσας, ἀποσπερμήνας, καὶ ἵππος Σκύφιος ἐξῆλθεν, ὁ καὶ Σκυφίτης λεγόμενος. Ναύλοχον σκέπας.] τὸν ἀσφαλέστατον τόπον τὸν λιμένα τῆς Ἰθάκης, ὃς καὶ Ῥεῖθρος καλεῖται. Ναύλοχον δὲ, ἐν ᾧ αἱ νῆες [2] λοχῶσι καὶ ἵστανται. Ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ἥξει εἰς Ἰθάκην, περιφραστικῶς εἶπεν, ἥξει εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἰθάκης, καὶ εἰς τὰς πρηῶνας, καὶ τὰς ἐξοχὰς τοῦ Νηρίτου, τὸ δὲ Νήριτον, ὄρος Ἰθάκης. Μύκλοις γυναικοκλῶψιν.] μύκλος καλεῖται, ὁ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων καὶ τῶν βοῶν ὑποδεικνύων, μύκλους δὲ, νῦν τοὺς μνηστῆρας λέγει, διὰ τὸ ἀδηφάγον, καὶ καταφερεῖς εἰς λαγνείαν, ὡς καὶ Καλλίμαχος,

Ἔστιν μοι [3] μάλιστα ἐπιθυμίᾳ μύκλος ὄνος.

καὶ Μύκλος δέ τις γέγονεν αὐλητὴς, καταφερὴς εἰς γυναῖκας, κωμῳδηθεὶς ἐπὶ μαχλότητι ὑπὸ [4] Ἀρχιλόχου, εἴρηται οὖν ἀπ' ἐκείνου. Κασσάρα καὶ βασσάρα, ὁ λαὸς, καὶ τὸ ὕδνον, καὶ εἶδος ἀλώπεκος, καὶ ἡ Βάκχη. νῦν δὲ, ἡ πόρνη ἡ βασσάρα, λέγει δὲ τὴν Πηνελόπην. Κασωρεύουσα.] ἀντὶ τοῦ πορνεύουσα. Δοῦρις γὰρ ὁ Σάμιος ἐν τῷ περὶ Ἀγαθοκλέους, φησὶ τὴν Πηνελόπην συγγενέσθαι πᾶσι τοῖς μνηστῆρσι, καὶ γεννῆσαι τὸν Πᾶνα. φλυαρεῖ δὲ περὶ τοῦ Πανὸς, [5] ὁ Πὰν γὰρ Ἑρμοῦ καὶ Πηνελόπης. ἄλλως, καὶ ἕτερος δὲ Πὰν Διὸς καὶ Ὕβρεως. Αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς.] Σκαιαὶ, πύλαι εἰσὶ Τροίας, περὶ ἃς μέγας πόλεμος συνέστη περὶ τοῦ σώματος τοῦ Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Ὅμηρος ὡς ἀπὸ Ὀδυσσέως φησὶν,

——————ὁππότε μοι πλεῖστα χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι.

EMENDATIONES.

1 Quatuor hic lineas delevi, quæ eædem prorsus erant, cum quatuor sequentibus de Neptuno & Cerere, nisi quod hæ Σκύφιον vocant, quem superiores. & MSS. Nosque illorum auctoritate ducti, Σκύφιος dicimus; Item Αιθρωπίτης habebant, pro Σκυφίτης. 2 Λοχῶσι, pro λοχῶσί ex Bar. 3 Μάλα Bar. 4 Ἀρχιλόχου. pro Ἀρχιλάου, ex MSS. utroque. Ἀρχιλάου reposuerat Gerbelius. Quis enim (inquit) Ἀρχίλαος Poeta fuerit, nondum comperi, neque illius meminit Lilius in Historia Poetarum, homo diligentissimus. 5 Sic lego hunc locum ex fide MSS. utriusque. Ὁ Πὰν γὰρ Ἑρμοῦ καὶ Πηνελόπης. ἄλλως &c. Impress.

Μολοβρός.]

Ἰδὼν μολοβρὸς, τλήσεται μὲν οἰκετῶν
Στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν,
Δέννοις κολασθείς· τλήσεται δὲ καὶ χερῶν
Πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀστράκων·
Οὐ γὰρ ξέναι μάστιγες, ἀλλὰ δαψιλὴς
Σφραγὶς μενεῖ Θόαντος ἐν πλευραῖς ἔτι,
Λύγοισι τετρανθεῖσα, τὰς ὁ λυμεὼν
[b] Ἐγκολάψειν ἀστένακτος αἰνέσει,
Ἑκουσίαν σμώδιγγα προσμάσσων δομῇ,
Ὅπως [c] παλεύσῃ δυσμενεῖς, [d] κατασκόποις
Λώβαισι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον,
Ὃν [e] Βομβυλίας κλιτὺς ἡ Τεμμικία

Intuitus mendicus, sustinebit quidem famulorum
Tristes minas musculoso ferre dorso,
Conviciis punitus: sustinebit etiam pugnorum
Ictibus, ac testarum cedere jactibus:
Nec enim insueta flagella, sed amplum
Thoantis sigillum manebit etiam in lateribus,
Viminibus impressum, quæ perniciosus
Insculpi laudabit hilaris,
Voluntarias atterens corpori vibices,
Ut hostes decipiat, speculatoriis
Damnis, & fletibus regem ludificando,
Quem Bombylium promontorium Temmicium

VARIANTES LECTIONES.

b Al. ἐγκολάψειν. c Παλεύσῃ Bar. aliique. παλεύσει Seld. aliique. d Al. κατασκόποις. e Βαμβυλίας Bar. Βαμφυλίας. al. Βομβυλείας al. & Seld. in quo tamen isti diphthongo ι superscripta est eadem, ut videtur, manu.

Μολοβρός.] ἀρτοζήτης, ἀπὸ τοῦ μολεῖν καὶ ἐρευνᾶν περὶ βορὰν καὶ τροφήν· ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐπελθὼν εἰς Ἰθάκην, ὑπεκρίνατο πένητα, ὅπως μὴ γνωσθεὶς δόλῳ ἀνέλῃ τοὺς μνηστῆρας. Μελάνθιος δὲ, ὁ τούτου οἰκέτης, συναντήσας αὐτῷ συνεπομένῳ τῷ Εὐμαίῳ συβώτῃ, φησὶ πρὸς τὸν Εὔμαιον,

[1] Πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα;

καὶ ἅμα κολαφίζει, καὶ τραχηλίζει αὐτόν. Γελοῖον δὲ τοῦτο, καὶ καινίζηλον ὑπάρχει τὸ τοῦ Λυκόφρονος ῥητὸν, τὸ Στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν· καθ' ἕνα μὲν τρόπον, ὅτι οὐκ ἀπειλὰς, ἀλλὰ πληγὰς ἔλαβεν ἐν τῷ νώτῳ. δεύτερον δὲ, λόφος λέγεται ὁ τράχηλος, καὶ ἡ κεφαλή· πῶς δὲ εὔλοφον πῶς φησὶ τὴν ῥάχιν; τρίτον δὲ, ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ νώτῳ, ἤτοι τῇ ῥάχει, ἐδέξατο παρὰ Μελανθίου τὰς πληγὰς, ἀλλ' ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ τῇ πυγῇ. Δέννοις κολασθείς.] λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι κολασθεὶς διὰ τὸν Ἀντίνοον, καὶ Εὐρύμαχον, καὶ Κτήσιππον φησὶν, [2] ὑβρίσαντας αὐτόν. Πληγαῖς ὑπείκειν καὶ βολαῖσιν ὀστράκων.] παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσέα τύψας ὀστράκῳ, οὐ μὴν παρ' Ὁμήρῳ, * παρ' Ὁμήρῳ * γὰρ φέρεται ὁ Ὀδυσσεὺς βοὸς ποδὶ πληγεὶς ὑπὸ Κτησίππου, ὑποποδίῳ δὲ κατ' ὦμον ὑπ' Ἀντινόου. Σφραγὶς μενεῖ Θόαντος.] ὁ Ὀδυσσεὺς βουλόμενος κατάσκοπος εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἴλιον, καὶ φοβούμενος μὴ νοηθεὶς λανθάνῃ, ἔπεισε Θόαντα, τὸν υἱὸν Ἀνδραίμονος, μαστίξαι βιαίως αὐτὸν, ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶν,

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας.

Φησὶν οὖν, ὅτι οὐκ ἀήθεις τῷ Ὀδυσσεῖ αἱ μάστιγες καὶ πληγαὶ, ἔτι δὲ τὸ ἐγχάραγμα τῶν γενομένων αὐτῷ πληγῶν ὑπὸ τοῦ Θόαντος ὑπομενεῖ, καὶ [3] ἔσται ἐν ταῖς αὐτοῦ πλευραῖς, λύγοις καὶ ῥάβδοις τετρανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα κυρίως, νῦν δὲ ἐγκολαφθεῖσα. * Ὁ λυμεών.] ὁ Ὀδυσσεὺς, τῶν Τρώων δὲ ὁ λυμεών. * Δομῇ.] τῷ σώματι· τὸ δὲ σχῆμα μεταπλασμὸς, ἀπὸ οὐδετέρου εἰς θηλυκὸν, ἀπὸ γὰρ τοῦ δέμας μεταπλάσας, εἶπεν ἡ δομή. * Φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας, τὸν Ὀδυσσέα τραυματισθῆναι ὑπὸ Θόαντος, ὅτε εἰς Τροίαν ἀνήρχοντο δυσμενεῖς. * Παλεύσει.] ἀπατήσει τοὺς δυσμενεῖς, ἤτοι τοὺς Τρῶας, τῇ κατασκοπεύσει· παλεύτριαι δὲ λέγονται αἱ πλάναι, καὶ ὡς ἂν εἰπεῖν, ἀνδραποδιστρίαι περιστεραί. Φηλώσας.] ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πρίαμον ἐν κλαυθμοῖς καὶ γόοις, ὡς δεινὰ καὶ ἀνάξια παθὼν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος διὰ τὰς πληγάς. Τὸ φηλώσας, ἀπὸ τοῦ φηλῶ. τὸ φηλῶ καὶ φηλῶ, τὸ ἀπατῶ, ἀπὸ τῶν φηλίκων, ἤτοι τῶν ἀγρίων σύκων, ἐλέχθη, ἅπερ ὠμὰ καὶ ἄχρηστα ὄντα, τῇ ἰδέᾳ πέπειρα φαίνονται. Βομβυλίας.] [4] βομβυλιὸς ἐστὶ ζωΰφιον ὅμοιον μελίσσῃ, μέλαν δὲ τῇ χροιᾷ, ἐκ πηλοῦ κηροπλαστοῦν· λέγεται δὲ βομβυλιὸς, παρὰ τὸ βομβεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ πινόμενον [5] κυθρίδιον, [6] καὶ ἡ ῥόμβα, ἡ στρόμβα, βομβυλιὸς, καὶ [7] βέμβιξ καλεῖται. Βομβυλία, καὶ Βομβύλιον, πόλις, καὶ ὄρος Βοιωτίας, ὅπερ νῦν [8] λέγεται. γράφεται δὲ, * διὰ τοῦ * ἰῶτα, εἰ δὲ εἴπῃς Βομβυλεία [9] κλιτὺς καὶ ἀκρώρεια, ὡς κτητικὸν δὲ, τότε [10] διὰ διφθόγγου γραφήσεται. * Βομβυλίας δὲ καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. * ἡ Βομβυλία, τῆς Βομβυλίας, ἰῶτα· ἡ Βομβύλεια δὲ, τῆς Βομβυλείας, δίφθογγος· τιμᾶται δὲ ἐκεῖ καὶ Ἀθηνᾶ Βομβυλεία. Καὶ ἡ Τεμμικία δὲ, ὄρος ὁμοίως Βοιωτίας. Λέγει [11] οὖν, Ὅντινα ὑμῖν ἡ Βοιωτία μέγα κακὸν ἀνέθρεψε, λέγει δὲ τὸν

EMENDATIONES.

1 Versum hunc emendavi ex Homeri Odyss. ρ'. v. CCXIX. Πῇ δὴ τὸν μολοβρὸν ἄγεις Impress. nec minus corrupti sunt MSS. Codd. 2 Ὑβρίσαντας αὐτὸν αὐτοῖς Impress. Ego αὐτοῖς delevi, ex fide Bar. * Hoc adjeci ex Bar. sine quo mutila esset sententia. 3 Ἔσται, pro ἐστιν, ex MSS. utroque. * Hoc deprompsi ex Bar. * Hoc adjeci ex Seld. 4 Βομβύλιος Bar. Βομβύλιος Phavorin. βομβύλιος posuit Gerbelius, emendatione minus necessaria. cum βομβυλιὸς, & βομβύλιος dicantur. 5 Κοτυρύδιον Phavorin. 6 καὶ ὁ ῥόμβος ὁ στρόμβος Phavorin. καὶ ἡ ῥόμβα ἡ στρόμβα Seld. Quid si legas καὶ ὁ ῥόμβος, ὁ στρόμβος? certe istæ significationes non sunt alienæ à voce βέμβιξ. 7 Βέμβιξ Bar. & Phavorin. 8 Post λέγεται deest aliquod vocabulum. * Hoc addo ex Phavorino. 9 Κλιτὸς, pro κλιτὺς, ex Phavorin. 10 Διὰ διφθόγγου, pro διφθόγγος, ex Phavorin. * Hæc cum levi variatione reperiuntur in Phavorino, & MSS. utroque. 11 Post οὖν delevi ὅτι, ex fide Bar.

Ὕψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέ ποτε,
Μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς τάλας.
Λοῖσθον δὲ, [a] καύηξ ὥστε κυμάτων δρομεὺς,
Ὡς κόγχος ἅλμῃ πάντοθεν [b] περιτριβεὶς,
Κτῆσίν τε θοίναις Πρωνίων λαφυστίαν
[c] Πρὸς τῆς Λακαίνης αἰνοβακχεύτου [d] κιχὼν,
Σύφαρ θανεῖται πόντιον φυγὼν σκέπας
Κόραξ σὺν ὅπλοις, [e] Νηρίτων δρυμῶν πέλας.
[f] Κτενεῖ δὲ τύψας πλευρὰ [g] λοίγιος [h] στόνυξ,
[i] Κέντρῳ [k] δυσαλθὴς [l] ἔλλοπος [m] Σαρδονικῆς·

Maximum nobis damnum olim genuit,
Solum nautarum ad ædes salvum delatum:
Tandem, sicut larus ambulator fluctuum,
Et concha mari undique circumtrita,
Fortunásque Proniorum epulis devoratas
A Lacæna graviter bacchante offendens,
Decrepitus morietur marino elapsus tegmini
Corvus cum armis, Neritios prope saltus.
Occidet autem feriens latera cuspis acerba,
Insanabilis aculeo piscis Sardonici:

VARIANTES LECTIONES

a Al. καύηξ. b Al. περιτριβείς. Codex Selden. habet quidem περιτριβεὶς, sed istis ι & ι eadem manus ε superscripsit, ut videatur aliquis legisse περετρεβεῖς. c Πρὸς Seld. d Κιχὼν Seld. e Νηρίτων Bar. f Κτενεῖ Schottus. g Λοίγιος Seld. h Στόνυξ Schottus. i Versum hunc sic profert Seld.

Κέντρῳ δυσαλθὴς, ἔλλοπος Σαρδωνικῆς.

k Al. δυσαλγής. l Ἔλλοπος cum spiritu aspero Bar. m Σαρδανικῆς al. Σαρδωνικῆς al.

Ὀδυσσέα, ἐν γὰρ Βοιωτίᾳ φασὶ τὴν Ἀντίκλειαν, τὴν Αὐτολύκου θυγατέρα, γεννῆσαι τὸν Ὀδυσσέα· Σειληνὸς δ' ὁ Χῖος ἐν δευτέρῳ μυθικῶν ἱστοριῶν, (δύο δὲ γέγραφε βιβλία) φησὶν Ἀντίκλειαν, τὴν Ὀδυσσέως μητέρα, ἐγκύμονα διοδεύουσαν τὸ Νήριτον, τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολὺ τοῦ Διὸς, ὑπ' ἀγωνίας καὶ φόβου καταπεσοῦσαν, τεκεῖν Ὀδυσσέα, ὅθεν ἄρα καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκλήθη· ἀλλὰ περὶ τῆς κλήσεως Ὀδυσσέως ψεύδεται, Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ παρεισάγει τὸν Ὀδυσσέως πάππον Αὐτόλυκον [1] λέγοντα, τὸν παῖδα κληθῆναι Ὀδυσσέα, Πολλοὶ γάρ μοι ὠδύσαντο, ἤτοι ὠργίσθησαν. Περὶ δὲ τοῦ εἴτε ἐν Βοιωτίᾳ, κατὰ Λυκόφρονα, ἐγεννήθη, εἴτε, κατὰ Σειληνὸν, ἐν Ἰθάκῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος λέγει,

Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐούσης,

ὁ βουλόμενος πολυπραγμονείτω. Μόνος πρὸς οἴκους.] ἀπὸ γὰρ τῶν ἑπομένων αὐτῷ δώδεκα πλοίων εἰς τὴν Τροίαν, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς ὑποστρέφων ἐσώθη. Λοῖσθον δὲ καύηξ.] ὕστερον δὲ, ὡς λάρος κυματοδρόμος, ὡς κόγχος τε περιτριβεὶς πάντοθεν τῇ θαλάσσῃ, τὴν κτῆσίν τε καὶ περιουσίαν αὐτοῦ κιχὼν καὶ καταλαβὼν λαφυσίαν καὶ ἐξαντλουμένην παρὰ τῆς Λακεδαιμονίας, ἤτοι τῆς Πηνελόπης, τῆς κακῶς βακχευθείσης καὶ μανείσης, πρὸς ἔρωτας δηλονότι, σύφαρ καὶ γηραιὸς κόραξ θανεῖται σὺν ὅπλοις, ἤτοι [2] πολεμῶν, πέλας τοῦ Νηρίτου, τὸ πόντιον σκέπας καὶ τὴν Ἰθάκην φυγών. Θοίναις Πρωνίων.] Θουκυδίδης εἰς τέσσαρα φῦλα διαιρεῖ τὴν Κεφαλληνίαν, Πρωνίους, [3] Σαμίους, Παλεῖς, καὶ Κρανείους. Πρωνίων δὲ, τῶν μνηστήρων, ἀπὸ ἔθνους. Πρὸς τῆς Λακαίνης.] τῆς Πηνελόπης· Τυνδάρεως γὰρ καὶ Ἰκάριος ἀδελφοί, οὗ Ἰκαρίου καὶ Περιβοίας ἡ γεννηθεῖσα Πηνελόπη, πρότερον γὰρ Ἀρναία λεγομένη, ὕστερον δὲ Πηνελόπη ἐκλήθη, ὅτι ῥιφεῖσα παρὰ τῶν γονέων εἰς θάλασσαν, ὑπὸ πηνελόπων ὀρνέων ἐξηνέχθη εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐσώθη, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων γονέων πάλιν ἀναληφθεῖσα ἐτρέφετο. Σύφαρ.] καὶ λεβηρίς, τὸ τοῦ ὄφεως δέρμα· νῦν δὲ σύφαρ ἀντὶ τοῦ γέρων εἶπεν, ἀπὸ τοῦ ὀφείου δέρματος, γηράσας γὰρ ὁ ὄφις, καὶ πρὸς ὀπὴν εἰσελθὼν, ἀποδύεται τὸ δέρμα. Πόντιον σκέπας φυγών.] τὴν Ἰθάκην πόντιον δὲ σκέπας εἶπεν, ὅτι νῆσος ἢ τὴν ναῦν, ἢ τὸν λιμένα, ταῦτα γὰρ σκέπει καὶ ἀμύνει τὴν θάλασσαν. Κόραξ σὺν ὅπλοις.] κόρακα εἶπε τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ πολυχρόνιον, ἑκατὸν γὰρ ὀκτὼ ζῇ γενεὰς, καθ' Ἡσίοδον, ὁ κόραξ, ὑπέργηρως δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐτελεύτησεν, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ, πολεμῶν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ ποιμνίων· μέμνηται δὲ τούτου καὶ Ὀππιανὸς εἰς τὰ περὶ τρυγόνος, λέγων οὑτωσί πως,

———[4] ὁ δ' οὐ μάθε πάντα πέρθων
Παῖδας ἑοῦ, γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι τοκῆϊ
Αὐτὸς, τῇ μάστακι, κακὴν προσεμάξατο κῆρα.

Νηρίτων δρυμῶν πέλας.] ἐγγὺς τῶν δρυμῶν τοῦ Νηρίτου. Δυσαλθής.] δυσίατος, ἀνίατος γὰρ ἡ πληγὴ τῆς τρυγόνος τοῦ κέντρου. [5] Ἔλλοψ.] πᾶς ἰχθὺς, παρὰ τὸ ἐλλείπειν ὀπὸς καὶ φωνῆς. Σαρδονικῆς.] ὁ Τζέτζης τὸ ο μικρὸν γράφει, καὶ λέγει μακρὸν εἶναι, ὡς ἐκτεινόμενον ὑπὸ τοῦ ν ἀμεταβόλου· ἡ Σαρδονικῆς λέγει γράφεται, μέγα γὰρ οὐδόλως τοῦτο δέχεται, οὐδὲ γὰρ τοὺς Ἀττικούς φασι τὰ τοιαῦτα ἐκτείνειν, ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ ωτης, οἷον σιτοπώτης, αἱματοπώτης, καὶ τὰ τελευταῖα μέρη τῶν λόγων, οἷον δύο, ἄπο, δεῦρο, καὶ ὅσα εἰσὶ τελευταῖα τῶν ὀκτὼ μερῶν. ἡ δὲ Σαρδὼ, νῆσος περὶ τὰς Ἡρακλέας στήλας, ταύτης ἄποικοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι, ἐν ᾗ νήσῳ Σαρδοῖ βοτάνη γίνεται ὁμοία σελίνῳ, ἧς οἱ γευόμενοι, σπασμῷ κατεχόμενοι ἀκουσίως γελῶσι, καὶ οὕτως τελευτῶσι. Τίμαιος δέ φησιν, * ὡς * ἐκεῖ

EMENDATIONES.

1 Λέγοντα. pro λέγοντος, ex Bar. 2 Πολεμῶν, pro πολέμων, ex MSS. utroque. 3 Σαμαίους (& Seld.) Παλεῖς, καὶ Κρανίους Bar. 4 Ita emendavi. & in ordinem digessi hos Oppiani versus, qui corrupti in MSS. occurrebant; in Impressis autem proferebantur sic.

Ὁ δ' οὐ μάθε πέρθων παῖδα πατὴρ ἑὸν
Γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι ἑοῖο.
Τῷ τ' μάστακι κακὴν προσεμάξατο κῆρα.

5 Hæc paulo supra occurrebant in Impress. Ego in proprium locum restitui, ope Bar. * Hanc voculam, quæ ad connexionem necessaria fuit, adjeci ex Seld.

Τὰς

Κέλωρ δὲ παιδὸς ἀρταμὸς κληθήσεται,
[a] Ἀχιλλέως δάμαρτος [b] αὐτανέψιος·
Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν [c] στέψει λεώς,
Ὅ, τ' αἰπὺ ναίων [d] Τραμπύας [e] ἐδέθλιον,
Ἐν ᾗ ποτ' αὖθις [f] Ἡρακλῆ φθίσει δράκων
Τυμφαῖος ἐν θοίναισιν, Αἰθίκων πρόμος,
Τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σποράς,
Καὶ Τημενείων οὐχ [g] ἄποθεν αἱμάτων.

Filius verò Patris erit interfector,
Uxoris Achilleæ Consobrinus:
Vaticinans autem cadaver Eurytanus coronabit populus,
Quique altas habitat sedes Trampyæ,
In qua Herculem quondam Tymphæus perdet
Inter epulas Draco, Æthicum dux,
Æacidem & Persidem genere,
Nec remotum à Temenica consanguinitate.

VARIANTES LECTIONES.

a Ἀχιλέως *Seld.* aliique. b Post αὐτανέψιος Interrogationis signum habet *Seld.* c Al. σέψει. d Τραμπύης *Bar.* idque in *Scholiis* retinet. Τρεμπύας habet *Seld.* Sed illi υ superposita est diphthongus ῳ. e Ἑδέθλιον cum aspero *Seld.* f Ἡρακλεῖ *Seld.* g Ἄποθεν *Seld.* aliique; in illo autem τῷ α superscriptam reperio ο.

τὰς ὑπὲρ ο' ἔτη γεγονότας γονεῖς αὐτῶν θύουσι τῷ Κρόνῳ, γελῶντες καὶ τύπτοντες αὐτοὺς τοῖς ξύλοις, καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρημνοὺς καταβάλλοντες· ὅθεν ὁ Σαρδόνιος γέλως ἐλέχθη. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ θνήσκοντες γέροντες μειδιῶσιν ἀκουσίως πρὸς τὴν * περὶ * τῶν παίδων αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπάνθρωπον τελευτήν· ὅθεν ἡ παροιμία ἐλέχθη, Σαρδόνιος γέλως. Ἐκείνης γοῦν τῆς νήσου, τῆς Σαρδόνος, πλησίον ἐστὶν ἡ Τυρσηνία, ὅπου ἦν ἡ Κίρκη, ἥτις ἀνείλετο κέντρον [1] τρυγόνος τῷ δόρατι τοῦ παιδὸς αὐτῆς Τηλεγόνου. Ἄρταμος.] σφαγεύς, ἀδελφιδοῦς τις ὤν, ὁ ἐν ἄρδει καὶ ξίφει τέμνων· [2] ἢ ἄρταμος, ὁ μάγειρος καὶ ἀρτεμής, ὅθεν Ἀχιλλέως δάμαρτος· ὅθεν καὶ τὴν Ἄρτεμιν φασίν· ἀπαθὴς γὰρ ἡ παρθένος. Ἀχιλλέως δάμαρτος.] δεῖ εἰδέναι ὅτι ὁ Τζέτζης τὸ Ἀχιλλεὺς δι' ἑνὸς λ γράφει· φησὶ γάρ, ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἄχος ἐμποιεῖν τοῖς Ἰλιεῦσιν [3] ἐτυμολογεῖται· ἢ παρὰ τὸ ἄχη λύειν, ἰατρὸς γὰρ ἦν· ἢ παρὰ * τὸ * [4] χιλοῦ ἄμοιρος εἶναι· ἢ παρὰ τὸ ἄγειν τὸν λαόν, ὡς στρατηγός· καὶ πάντα δι' ἑνὸς λ [5] γράφειν τοῦτο κελεύει. εἰ δέ τις διὰ δύο λ τοῦτο γράφει, κελεύει τοῦτον μὴ [6] κτηνωδῶς οὕτω γράφειν, [7] χωρὶς ἐπιστήμης καὶ εἰδήσεως, λέγειν δὲ τότε, ὅτι Αἰολικόν ἐστιν, οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα. * καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὅτι δι' ἑνὸς λ χρὴ ἐκφέρειν τὸ Ἀχιλλέως. * Ἡ δὲ περὶ τῆς Ἀχιλλέως δάμαρτος ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη· Ἀχιλλεὺς μετὰ θάνατον, ὡς λέγουσιν, ἔγημε Μήδειαν, τὴν Αἰήτου θυγατέρα· Αἰήτης δέ, καὶ Κίρκη, καὶ Πασιφάη, Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης, τῆς Ὠκεανοῦ· καὶ Αἰήτου μὲν παῖδες καὶ Εἰδυίας, Μήδεια, καὶ Ἄψυρτος· Κίρκης δὲ καὶ Ὀδυσσέως, Τηλέγονος, καὶ Κασσιφόνη· Πασιφάης δὲ καὶ Μίνωος, Ἀριάδνη, Φαίδρα, καὶ Γλαῦκος, ὃν ἔνιοι Γλαύκωνα φασίν· ὥστε Τηλέγονος καὶ Μήδεια εἰσὶν αὐτανέψιοι, οὓς ἡμεῖς [8] λέγομεν ἐξαδέλφους. Μάντιν δὲ νεκρόν.] Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ, Εὐρυτᾶνας ἔθνος εἶναι τῆς Αἰτωλίας, ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου, παρ' οἷς ἐστι μαντεῖον Ὀδυσσέως· τὸ δ' αὐτὸ καὶ Νίκανδρος φησὶν ἐν [9] Αἰτωλικοῖς. Εὐρυτὰν, ὡς τὸ παιάν. [10] Τραμπύας.] Τράμπυα, πόλις Ἠπείρου, ἔνθα μετὰ νόστον [11] Ὀδυσσεὺς ἀπῆλθε, καθὰ καὶ Ὅμηρος γράφει,

[12] Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν.

ἐτιμᾶτο δὲ ἐν τῇ Τραμπύῃ Ὀδυσσεύς. Ἐν ᾗ ποτ' αὖθις.] ἐν ἥτινι Τραμπύῃ ποτὲ αὖθις, ἀντὶ τοῦ δή, (οὐ γὰρ ἕτερος Ἡρακλῆς ἐκεῖ ἀνῃρέθη) φθίσει καὶ φθερεῖ ἐν [13] θοίναισι καὶ εὐωχίαις ὁ δράκων ὁ Τυμφαῖος καὶ Ἠπειρώτης, ἤτοι ὁ Πολυσπέρχων, ὁ πρόμος καὶ πρόμαχος τῶν Αἰθίκων καὶ Ἠπειρωτῶν τινα φθίσει; τὸν Ἡρακλῆ, τὸν ἀπὸ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ Περσέως, καὶ οὐ πόρρω τῶν αἱμάτων τοῦ Τημένου. * Ἡ δ' ἱστορία τοιαύτη· * Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ [14] Βαρσίνης τῆς Περσίδος, υἱὸς ἐγένετο καλούμενος Ἡρακλῆς, ὃν ἀνεῖλε καλέσας εἰς δεῖπνον Πολυσπέρχων ὁ Τυμφαῖος, Αἰθίκων βασιλεύς, χαριζόμενος Κασσάνδρῳ. [15] Τυμφαῖοι, Ἠπειρωτικὸν ἔθνος, καὶ Αἴθικες ὁμοίως, ὧν καὶ Ὅμηρος μέμνηται λέγων,

[16] Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσε.

Δράκων δὲ καὶ ὁ Πολυσπέρχων, διὰ τὸ ἰῶδες τῶν φαρμάκων. Τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σπορᾶς.] τὸν Ἡρακλῆ τοῦτον ἀπὸ ταύτης λέγει κατάγεσθαι τῆς σπορᾶς, ὅτι ὁ τούτου πατὴρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, κατὰ μὲν πατέρα, εἰς Ἡρακλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος, κατὰ δὲ μητέρα, εἰς Νεοπτόλεμον, καὶ Ἀχιλλέα, καὶ Αἰακόν. Τημενείων.] ὁ Τήμενος οὗτος ἔκγονος ἦν Ἡρακλέους· Ἡρακλέους γὰρ καὶ Δηϊανείρας, Ὕλλος· Ὕλλου δὲ καὶ Ἰόλης, τῆς Εὐρύτου, Κλεόδοτος, Λίχας, καὶ Κνιξ· Κλεοδότου καὶ Πηρεδίας, ὁ Τήμενος οὗτος, καὶ ἕτεροι. * Ἄποθεν.] τὸ πόρρω μακρόθεν, ἐκλείπεται δὲ ὑπὸ τῆς δασείας, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβή· εἴπου δὲ καὶ ἄποθεν Ἀττικῶς μεγάλα γράφονται. *

EMENDATIONES.

* Hanc Præpositionem, sine qua vacillat sententia, addo ex *Seld.* ejus loco ὑπὸ habet *Bar.* 1 Τρυγόνος, pro τρύγωνι, ex *Seld.* 2 Confusa hæc, & luxata sunt, & ab utroque *MSS.* omissa. usque ad Ἀχιλλέως. 3 Ἐτυμολογεῖται δὲ οὕτως *Impress.* Ego δὲ οὕτως delevi, auctoritate *MSS* utriusque * Ex *MSS.* utroque. 4 Χιλοῦ pro χιλὸς, ex *Bar* 5 Γράφειν ἐστὶ κελεύει, pro γράφεσθαι, ex *Bar.* 6 Κτηνωδῶς, pro κλινωδῶς, ex *MSS.* utroque. 7 Χωρὶς ἐπιστήμης lego cum utroque *MSS.* χωρὶς ἐπιστήμην absurde *Impress.* * Hoc interserui ex *Bar.* 8 Λέγομεν, pro λέξομεν, ex *MSS.* utroque 9 Αἰτωλικοῖς, pro Αἰτωλοῖς. ex *Bar.* 10 Τραμπύας.] Τράμπυα, πόλις &c. pro Τράμπυα] πόλις &c. ex *Bar.* 11 Ὀδυσσεύς, pro Ὀδυσσέως. 12 Εἰσόκε, pro εἰς ὅ κε. 13 Θοίναισι, pro θοίνῃσι, ex *MSS.* utroque. * Hoc addo ex *Bar.* idemque fere occurrit in *Seld.* idque in Impressis desideratum esse manifestum est. 14 Βαρσίνης, pro Μαρσίνης. Μαρσίδος *Bar.* Cæterum Alexander Magnus, non ex Marsina, aut Marside, sed Barsina, Persica muliere, Herculem genuit, quem postea occidit Polysperchon; quod ex *Justino*, aliisque notius est, quam ut probari debeat. 15 Τυμφαῖοι, pro Τυμφαῖος, ex *Bar.* 16 Τοὺς τὸ ἐκ Πυλοῦ ἦσαν, καὶ Αἰθίκοισι πέλασσε *Impress.* quem versum Ego emendavi, ope *Bar.* & ipsius *Homeri*, in cujus Bœotia occurrit. * Hæc adjeci ex *Bar.*

Πέργη δέ μιν θανόντα, Τυρσηνῶν ὄρος,	Perge demum, Tyrrhenus mons, mortuum,
Ἐν [a] Γορτυνίᾳ δέξεται πεφλεγμένον,	In Gortynia combustum excipiet,
[b] Ὅταν στενάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίον	Quando vitam expirarit deplorans miserias
Παιδός τε καὶ δάμαρτος, ἣν κτείνας πόσις,	Filii & Uxoris, quam occidens Maritus
Αὐτὸς πρὸς ἄδην δευτέραν ὁδὸν περᾷ,	Secundum ad inferos ibit iter,
Σφαγαῖς ἀδελφῆς ἠλοκισμένος [c] δέρην,	Sororis cæde, Glauconis Absyrtique
[d] Γλαύκωνος Ἀψύρτου τ' αὐτανεψίας.	Consobrinæ, collum amputatus.
Χ' ὁ μὲν [e] τοσοῦτον θῖνα πημάτων ἰδὼν,	Atque ille quidem tantum conspicatus malorum acervum,

VARIANTES LECTIONES.

a Γορτυνίᾳ al. Γορτυνίᾳ *Seld. Bar.* quorum hic in *Scholiis* eandem lectionem retinet. b Ὅτ' ἂν *Seld.* c Δέρῃ *Seld.* d Γλαύκωνος τ' Ἀψύρτου *Bar.* e Τοσούτων *Seld.* aliique.

Πέργη δέ μιν.] Πέργη, ὄρος Τυρσηνίας, ἔνθα [1] φασὶ τὸν Ὀδυσσέα κεῖσθαι καέντα ἐν Γορτυνίᾳ· πῶς οὖν ὁ αὐτὸς ἐν Εὐρυτᾶσι τῆς Ἠπείρου, [2] καὶ ἐν Τυρσηνίᾳ κεῖται; καὶ ὁ μὲν Τζέτζης κακοπλάστως αὐτὸν φησὶ τὸν Λυκόφρονα γράφειν, καὶ ἐναντίως οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ ἑαυτῷ, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθοῖ, καὶ ἐν τῷ [3] κατωτέρῳ στίχῳ, τῷ λέγοντι, Ὅταν στενάζων τὰς κῆρας τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου, καὶ τῆς δάμαρτος Κίρκης ἀποθάνῃ· καὶ φησὶ πολλὰ εἶναι τὰ ἐναντία ἐνταῦθα· ἓν μὲν, ὅτι θανὼν πρότερον ὑπὸ Τηλεγόνου, πάλιν, ὡς ζῶν, ἀποθνήσκει διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου· δεύτερον καὶ ἀνακόλουθον [4] τοῦτο, (φησὶν) ὦ Λυκόφρον ζῶντος Ὀδυσσέως, οὐ τεθνηκότος ἐπιγαμία γέγονε Τηλεμάχου, τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ Κασσιφόνης, τῆς Κίρκης παιδός· εἰ μὲν ζῶντος, πάντως οὐ περιανεῖλεν αὐτὸν ὁ Τηλέγονος ὡς ἄγνωστον, ἐγίνωσκε γὰρ ἂν τοῦτον, ἰδὼν ἐν τοῖς τοῦ παιδὸς γάμοις· εἰ δὲ τεθνηκότος, πῶς ὁ ἤδη θανὼν, πάλιν ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς κωμικῆς ζωωθεὶς ὑπὸ σοῦ παρεισάγεται, τὴν Κίρκην θανοῦσαν θρηνῶν, καὶ Τηλέμαχον, * καὶ τῷ πάθει αὐτῶν τελευτῶν; * ἐμοὶ μὲν ἀνακόλουθα ταῦτα φαίνεται, [5] οὐ μόνον δὲ τὰ τοιαῦτα σὰ ῥήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν περιγραμμένων συμμαχεῖν σοι· φασὶ γάρ τινες * ἀσκεπτότεροι καὶ ἀπαίδευτοι, * ὅτι θανόντα τὸν Ὀδυσσέα ὑπὸ Τηλεγόνου Κίρκη φαρμάκοις ἀνέστησεν, ἡ περιαναιρεθεῖσα [6] Τηλεμάχῳ, καὶ μηδὲ [7] ἑαυτὴν ἐγεῖραι δυναμένη· καὶ λοιπὸν ἡ παροιμία ἐπὶ ταύτῃ πεπλήρωται, Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσι βρύεις, ἢ ὡς ὁ νεκρὸς ἐκεῖνος, ὁ σωτὴρ Σιμωνίδου, καὶ αὕτη τῷ Ὀδυσσεῖ τεθνηκυῖα χάριτας παρέχει. Ταῦτα φησὶν ὁ Τζέτζης * περὶ τούτων κακοπλάστων, καὶ ἀνακολούθων, καὶ ἐναντίων, τοῦ τε κεῖσθαι τὸν Ὀδυσσέα ἐν Ἠπείρῳ, καὶ τῇ Τυρσηνίᾳ, καὶ ἔτι παρὰ τοῦ Τηλεγόνου θανάτου αὐτοῦ, καὶ πῶς πάλιν φαίνεται ζῶν καὶ θνήσκων διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου. * Ἄλλοι δέ φασι περὶ μὲν τοῦ πρώτου λέγω, ὅτι ἴσως μετετέθη ἀπὸ [8] Εὐρυτάνων καὶ Ἠπείρου εἰς Τυρσηνίαν· καὶ τοῦτο μὲν τῷ Τζέτζῃ, ὡς ἐχόμενον [9] πιθανότητος, [10] οὐ παντελῶς ἀπόβλητον φαίνεται. * διὰ τὸ ἐν πολλοῖς τὸν Λυκόφρονα τοσοῦτον εὑρίσκειν, πάντα τὰ τοιαῦτα μισεῖν. * Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἀναιρεθεὶς Ὀδυσσεὺς ὑπὸ Τηλεγόνου, πάλιν ὑπὸ τῆς Κίρκης φαρμάκοις ἀνέστη, καὶ ἐγήματο Κασσιφόνην Τηλεμάχῳ, Πηνελόπην δὲ ἐν Μακάρων νήσοις ἐγήματο Τηλεγόνῳ. Ἐν Γορτυνίᾳ.] Θεόπομπος φησὶν, ὅτι περιαγγελλόμενος ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τὰ περὶ τὴν Πηνελόπην ἐγνωκὼς, ἀπῆρεν εἰς Τυρσηνίαν, καὶ ᾤκησεν εἰς Γορτυναίαν, ἔνθα καὶ τελευτᾷ. Παιδός τε καὶ δάμαρτος.] Τηλέμαχος ἔγημε Κασσιφόνην, θυγατέρα Κίρκης, καὶ Κίρκην μὲν ἀναιρεῖ Τηλέμαχος, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ προστάγματα· ἀναιρεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Τηλέμαχος ὑπὸ Κασσιφόνης, τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, ἐκδικούσης Κίρκην τὴν μητέρα. Ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι ἀποθανεῖται ὁ Ὀδυσσεὺς ὁρῶν τὰ παθήματα, Κίρκην ἀναιρουμένην ὑπὸ Τηλεμάχου, Τηλέμαχον δὲ ὑπὸ Κασσιφόνης. Γλαύκωνος Ἀψύρτου τε.] εἶπον τῆς ἱστορίας ὅπωθεν, ὅμως καὶ πάλιν ἐρῶ· Τὸν Γλαῦκον, Γλαύκωνα εἶπε· Γλαῦκος δὲ, καὶ Ἄψυρτος, καὶ Κασσιφόνη, καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς εἶπον, αὐτανέψιοι, ἤτοι ἐξάδελφοι ἀδελφῶν γὰρ, ὡς ἔφην, ἦσαν παῖδες, Πασιφάης ὁ Γλαῦκος, Αἰήτου ὁ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ ἡ Κασσιφόνη. ὁ δὲ Γλαῦκος, ὃν εἴπομεν, διώκων μῦν, πεσὼν εἰς πίθον μέλιτος γέμοντα, ἀπεπνίγη, ἀνεζωώθη δὲ, ὥς φασιν, ὑπὸ τοῦ μάντεως Πολυείδου, τοῦ υἱοῦ Κοιρανοῦ, τοῦ καὶ εἰπόντος ἐν τῷ πίθῳ εἶναι πεπνιγμένον· ψηλαφῶν γὰρ τὸν Γλαῦκον ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μίνως, ὡς οὐχ εὕρισκεν, ἐδόθη τούτῳ χρησμὸς, ἐκεῖνον εἰπεῖν περὶ τοῦ παιδὸς, ποῦ αὐτὸν εὑρήσει, ἔτι δὲ καὶ ἀναστήσειν αὐτὸν, ὃς εἴπῃ τίνι ὅμοιός ἐστιν ἡ τρίχρωμος τοῦ Μίνωος βοῦς, ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς· Πολύειδος δὲ αὐτὴν εἶπεν ὁμοίαν εἶναι βάτου καρπῷ, καὶ ὁ Μίνως κατέσχεν αὐτὸν εἰπεῖν, τοῦ ὅτι ὁ Γλαῦκος· ὁ δὲ ὑπὸ τῆς μαντικῆς εἶπεν [11] αὐτὸν ἐν τῷ πίθῳ εἶναι πεπνιγμένον· εὑρεθέντος δὲ αὐτοῦ νεκροῦ, συγκατέκλεισαν αὐτῷ ἔν τινι οἰκήματι, ὥστε ζωῶσαι αὐτὸν, ἰδὼν δὲ δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἐρχόμενον, θέλων ἀγρεῦσαι τὸν δράκοντα, ὅπως ἀναιρεθῇ ὑπ' αὐτοῦ, βαλὼν τυχαίως ἀνεῖλεν αὐτόν· ἕτερος δὲ δράκων ἐλθὼν, καὶ βοτάνην ἐπιθεὶς τῷ τεθνηκότι δράκοντι, ἤγειρεν αὐτόν· ταύτην τὴν βοτάνην λαβὼν Πολύειδος, καὶ ἐπιθεὶς τῷ Γλαύκῳ, ἤγειρεν αὐτόν. Μίνως δὲ οὐδὲ οὕτως τὸν Πολύειδον εἴα εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, τὸ Ἄργος, ἀπελθεῖν, πρὶν τῷ Γλαύκῳ διδάξαι τὴν μαντικήν· καὶ ὃς διδάσκει αὐτὸν, ἀποδημεῖν δὲ

EMENDATIONES.

1 Φασὶ, pro φασί, ex *Bar.* 2 Καὶ ἐν Τυρσηνίᾳ, pro καὶ Τυρσηνίας, ex *Bar.* καὶ Τυρσηνίᾳ *Seld.* 3 Κατωτέρῳ, pro κατωτέρῳ, ex *MSS.* utroque. 4 Τοῦτο φησὶν ὦ Λυκόφρον *Seld.* τοῦτο, φησὶν, ὦ Λυκόφρον, *Impress.* τοῦτο φησὶν ὁ Λυκόφρων *Bar.* * Hoc adjeci ex *Bar.* 5 Οὐ μόνον δὲ τὰ τοιαῦτα σὰ ῥήματα, pro ὁ μόνα τὰ τοιαῦτα, ex *Bar.* * Hoc interserui ex *Bar.* 6 Τηλεμάχῳ, pro Τηλεμάχου, ex *Bar.* 7 Ἑαυτὴν, pro αὐτὴν, ex *Bar.* * Hæc petita sunt ex *Bar* & à me emendata. 8 Εὐρυτάνων καὶ Ἠπείρου, pro Βρυτάνων καὶ ὑπείρου, ex fide *MSS* utriusque. 9 Πιθανότητος, pro πιθανότητι, ex *MSS.* utroque. 10 Οὐ παντελῶς ἀπόβλητον, pro ὁ παντελῶς ἀπόβλητα, ex *Bar.* ὁ παντελῶς ἀπόβλητον *Seld.* * Hoc adjeci ex *Bar.* 11 Αὐτὸν ἐν τῷ πίθῳ εἶναι, ἐν τῷ πίθῳ πεπνιγμένον *Impress.* Ego secundum illud ἐν τῷ πίθῳ delevi, ex auctoritate *MSS.* utriusque.

κελεύει

ª Ἄστρεπτον ᾅδην δύσεται τὸ δεύτερον,	Immutabilem secundò subibit Orcum,
Γαληνὸν ἦμαρ οὔποτ' ἐν ζωῇ δρακών.	Lætum nunquam in vita diem adeptus.
Ὦ σχέτλι', ὥς σοι κρεῖσσον ἦν μίμνειν πάτρᾳ	O infelix, quàm tibi præstabat in patria manere
Βοηλατοῦντι, καὶ τὸν ἐργάτην μύκλον	Bubulco, & laboriosum asinum
Κυφὸν ὑπὸ ᵇ ζεύγλῃσι μεσσαβοῦν ἔτι,	Curvum sub jugo ad aratrum adhuc jungere,
Πλαστῇσι λύσσης μηχαναῖς οἰστρημένῳ,	Fictis insaniæ technis incitato,
Ἢ ᶜ τηλικῶνδε πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν;	Quàm tantorum sustinere malorum experientiam?

VARIANTES LECTIONES.

a Ἄτρεπτον MSS. uterque. b Al. ζεύγλαισιν. c Τηλικῶν δὲ al.

καλέσαι τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ ἑαυτοῦ στόμα ἐμπτύσαι, καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Γλαῦκος, πάλιν τῆς μαντικῆς ἐπελάθετο. Ἄστρεπτον ᾅδην.] ἐπεὶ πρότερον, ὥς λέγουσιν, ὑπὸ Κίρκης ἀνέστη ἀποθανών· ἐγὼ δέ φημι, ἐπεὶ κατῆλθεν εἰς ᾅδην διὰ τὸν Τειρεσίαν, καὶ ἀνῆλθε πάλιν, ὃ καὶ ἀλληγορεῖται, ὅτι νεκυομαντείαν ἐποίησε, καὶ τὴν Τειρεσίου ψυχὴν ἠρώτησε· τούτου χάριν φησὶν, ὅτι ἄστρεπτον ᾅδην ὑπεισέλθοι, καὶ οὐ τοιοῦτον, οἷον ὅτε κατῆλθε, ζητῶν τὴν ψυχὴν τοῦ Τειρεσίου, καὶ πάλιν ἀνῆλθεν. Μεσσαβοῦν.] ἐν σ̄ γράφεται. λέγεται δὲ τὸ ζεύγνυσι κυρίως βόας, καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἕτερα ζῶα· μέσσαβα δὲ λέγονται, αἱ τοῦ ζυγοῦ γλυφαὶ, ἔνθα οἱ αὐχένες τῶν βοῶν δέδενται, ὡς Καλλίμαχος, Μεσσάβοις ὑπαυδύς. ὁ δὲ Λυκόφρων ἀδείᾳ στιχουργίας, ποτὲ μὲν διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, ποτὲ δὲ ἀφαιρεῖται τὰς διπλᾶς, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, παντοίαν τὴν ἀλήθειαν συγχεῖ καὶ ἱστοριῶν ψεύδεσι, καὶ ¹ βαρβάροις παραθέσεις καὶ τόπων καὶ λέξεων, οἷς πᾶσι καὶ ² σκυτεὺς χρησάμενος, οὐκ ἂν ἐστενώθη πρὸς στιχουργίαν. Μέσσαβα δὲ, καὶ μεσσαβοῦν διὰ δύο σσ̄ γράφων τις, Αἰολικῶς διαλέκτῳ τοῦτο λεγέτω, κἂν ὁ Λυκόφρων ἐκ Χαλκίδος, ἤτοι Ἀττικὸς ἐστί. Πλαστῇσι λύσσης μηχαναῖς.] φασὶν ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς, ἡνίκα οἱ Ἕλληνες ἠνάγκαζον αὐτὸν ἐπὶ Τροίαν στρατεύσασθαι, προσεποιήσατο μαίνεσθαι, καὶ ζεύξας ὄνον καὶ βοῦν, ἠροτρία, Παλαμήδης δὲ αὐτὸν ἐξήλεγξε τοῖς Ἕλλησι· Τηλέμαχον γὰρ, τὸν Ὀδυσσέως παῖδα, λαβὼν, τέθεικε παρὰ τοῦ ἀρότρου, Ὀδυσσεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ πλήξῃ τὸν παῖδα, τὸ ἄροτρον ἐπέσχε, καὶ ἐγνώσθη τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι πλαστῶς ἐμαίνετο. Ἀλλὰ τὴν ³ Ὀδυσσέως πᾶσαν ὑπόθεσιν κεφαλαιωδῶς λεκτέον, εἶθ' οὕτως τῆς καθεξῆς ἀψόμεθα.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Ὀδυσσεὺς ἐξαρθεὶς ἀνέμοις, καταίρει πρὸς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἴσμαρον πορθεῖ, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν, καὶ ἔμελλεν ἀποπλεῖν, οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ οὐκ εἴων αὐτόν· τῇ ἐπιούσῃ δὲ οἱ ἠπειρῶται Κίκονες πανσυδὶ ἀθροισθέντες, παμμεγέθως ἐμάχοντο, περὶ δὲ ἑσπέραν οἱ Ὀδυσσέως ἡττῶνται, ἀποβαλόντες ἄνδρας οβ', ἤτοι ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἄνδρας ς', ιβ' γὰρ εἶχε ναῦς ὁ Ὀδυσσεύς, οὕτω δὲ ἡττηθέντες ἀκουσίως ⁴ ἀπέπλεον· ἀνέμοις δὲ συσχεθέντες δεινοῖς, καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν, δύο ὅλας ἡμέρας ἔκειντο πρὸς τὴν γῆν, τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι, μικροῦ δεῖν ἀβλαβεῖς ἵκοντο πρὸς τὰς πατρίδας· ἀπὸ δὲ Μαλέας, ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου, ἐξωσθέντες, θ' νυχθημέροις δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο. Δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ἤτοι τῶν Καμαρηναίων, προσπελάσαντες· ὑδρευσάμενοι δὲ, δειπνοῦσι παρὰ ταῖς ναυσὶ, εἶτα, ἔπεμψαν πρὸς ἰδεῖν τὴν χώραν, οἱ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ, ὑποστρέφειν οὐκ ἤθελον. ⁵ Δήσας δὲ Ὀδυσσεὺς αὐτοὺς, ἀπέπλει, καὶ ἦλθον νυκτὶ οὐκ εἰδότες εἰς νῆσον μικρὰν τῶν Κυκλώπων ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν, ὧν τῇ ἐπαύριον [illegible] θηρεύσαντες, εἱστιῶντο παμμεγέθως· περὶ δὲ ἑσπέραν, καὶ πῦρ ἔβλεπον ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων, καὶ φωνῆς ἀμυδρῶς ἤκουον· τῇ ἐπαύριον δὲ τὰς μὲν ια' ναῦς Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ καταλιπὼν ἐν τῇ μικρᾷ νήσῳ, τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ ἀποπλεῖ πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, κωπηλασίᾳ χρησάμενος, καὶ πρός τινα πετρώδη καὶ ὑπόκρυφον αἰγιαλὸν ταύτην ὑποκρύπτει τὴν ναῦν σὺν τοῖς λοιποῖς ἑταίροις· αὐτὸς δὲ ιβ' μόνους λαβὼν τῶν ἑταίρων, καὶ οἴνου Μαρωνείτου ἀσκὸν, καὶ βρώματα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον, ἐκείνου περὶ νομὴν τῶν προβάτων ἠσχολημένου· ἱκετευόντων δὲ τῶν φίλων φαγεῖν τυροῦ, καὶ γάλακτος, καὶ τῶν προβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποχωρῆσαι, οὐκ ἤθελεν, ἕως ὁ Κύκλωψ περὶ ἑσπέραν ἐλθὼν, αὐτοὺς ἐν τῷ σπηλαίῳ κατέσχε, καὶ ἠρώτησε, ποῦ τε ἡ ναῦς αὐτοῦ ἐστὶ, καὶ ὅπως αὐτὸς καλοῖτο; ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυθῆναι, αὐτὸν δὲ Οὖτιν καλεῖσθαι· ὁ δὲ, δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κατέφαγεν, εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τοὺς λοιποὺς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν ἀγέλην ἐπὶ νομήν· οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα ἀντεπινοήσαντες ξύλον ἀποξυσμένον, ὑπὸ πυρκαϊὰν ἔθεντο, ὥστε ξηρανθὲν στερεωθῆναι, καὶ συνέθεντο τούτῳ τυφλῶσαι αὐτὸν, ὃ καὶ ἐποίησαν· ἐλθόντος γὰρ αὐτοῦ περὶ ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ σπήλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δύο τούτων φαγόντος, κιρνῶσιν ⁶ αὐτῷ οἶνον, καὶ μεθύσαντες τυφλοῦσιν αὐτόν· τοῦ δὲ βοῶντος, προσῆλθον πάντες οἱ Κύκλωπες, ἀκούσαντες δὲ βοῶντος αὐτοῦ, Οὖτίς με ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκήσαντες αὐτὸν, ὑπεχώρησαν. ὁ δὲ τῇ πρωΐᾳ τὰ ποίμνια ἐκ-

EMENDATIONES.

1 Βαρβάροις posui. pro βαρβάρων, ex Bar. 2 Σκυτεὺς, pro σκυζῶν, ex MSS. utroque. Vult enim Scholiastes, Ne cerdonem quidem, aut coriarium, (id enim valet σκυτεὺς) aut alium quemvis rudem & indoctum artificem Poetica facultate destitutum fore, si historias & fabulas corrumpere, fictis à se mendaciis intermiscere, & aliâ quantâlibet tam in rebus, quam vocibus mutandis licentia uti fas sit. 3 Malim Ὀδυσσέως. 4 Sic lego, & distinguo hunc locum, ope MSS. Codd. quem Impress. perversâ interpunctione hoc modo corruperant, ἀπέπλεον. ἀνέμοις συσχεθέντες δεινοῖς καὶ μόλις ἐξελθόντες &c. 5 Δήσας, pro δεῖσας, ex fide MSS. utriusque. Et apud Homerum, cujus Odysseam in hac narratione κατὰ πόδας (ut ita dicam) sequitur Tzetzes, Ulysses fertur socios in naves abductos sub transtris ligasse, cum jam ex esu loti herbæ patriæ essent obliti, Odyss. ι. v. xcviii.

Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.

6 Αὐτῷ καὶ οἶνον Impress. Ego καὶ delevi, ut inutile, secutus Bar.

[illegible]

βάλλει, περὶ τὴν θύραν τοῦ σπηλαίου καθίσας, ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ σπήλαιον, καὶ ἔνδον αὐτοὺς εὑρὼν ἀνέλῃ· οἱ δὲ περιεξελθόντες ὑποκάτω τῶν προβάτων, καὶ αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλεον· βοησάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκηκοὼς, λίθον βαλὼν εἰς τὴν θάλασσαν, ἔρριψεν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν· ὡς δὲ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβόων, ηὔξατο τῷ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας, καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ὤθησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· εἶτα [1] λοιπὸν ἀποπλεύσαντες, ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν, εὗρον δὲ δακρύοντας τοὺς ἑταίρους, καὶ τότε μετ' εὐωχηθέντες ἐκοιμήθησαν. Τῇ ἐπαύριον δὲ κώπαις πλέοντες, ἦλθον εἰς Αἰολίαν, καὶ διατρίψαντες ἐκεῖ μῆνα, λαβόντος Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκὸν, [2] ἀπέπλεον, ζεφύρου θ' νυξὶ καὶ ἡμέραις πνέοντος· τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀνθρώπους, καὶ πῦρ, καὶ καπνὸν ἔβλεπον· κεκμηκότος δὲ Ὀδυσσέως, καὶ καθευδήσαντος, λύουσι τὸν ἀσκὸν, νομίσαντες χρήματα ἔχειν· καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, [3] ἀναρπάξας αὐτοὺς ὁ κλύδων, πάλιν ἔστρεψε πρὸς Αἴολον· ὁ δὲ Αἴολος αὐτοὺς ἱκετεύοντας ἀποπέμπει, ὡς θεοῖς ἐχθρούς. Οἱ δὲ εἰρεσίᾳ ἐξ ἤματα πλέοντες, ἑβδόμῃ παρὰ Λαιστρυγονίαν ἦλθον, κατελθόντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες, κατέαξαν τὰς ια' ναῦς αὐτῶν πέτραις σὺν τοῖς ναύταις πᾶσι, μόνος δὲ Ὀδυσσεὺς, ἀποκόψας τὰ ἑαυτοῦ νηὸς πρυμνήσια, ἔφυγε. Κώπαις δὲ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὴν [4] Αἰαίην, νῆσον τῆς Κίρκης, ἥτις ἐθηριοποίει τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δύο ἡμέρας ὅλας ἐπὶ γῆς ἔκειντο θρηνοῦντες· τρίτῃ ἡμέρᾳ [5] διαιρεθέντες εἰς δύο, ἔστησαν ἐν μὲν τῷ ἑνὶ Εὐρύλοχος, καὶ εἰκοσιδύο ἑταῖροι, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ὀδυσσεὺς, καὶ ἕτεροι κβ' ἑταῖροι· καὶ κληρωθέντες, ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ὥστε ἀνελθεῖν τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην· ἀνελθὼν δὲ σὺν ἐκείνοις, εἶδον ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης λύκους, καὶ λέοντας ἡμέρους σαίνοντας αὐτοὺς ταῖς οὐραῖς· εἰσελθόντων δὲ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ὑπελείφθη· κἀκείνους μὲν ἡ Κίρκη χοίρους ποιεῖ, δοῦσα πιεῖν αὐτοῖς οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις, καὶ μέλιτι· Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς Ὀδυσσέα, καὶ τοὺς λοιποὺς, ἀφωνίᾳ μὲν συνεχόμενος, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀπαύστως καταχέων τὰ δάκρυα, μόλις δέ ποτε εἰς ἑαυτὸν γεγονὼς, τὸ πᾶν ἀφηγεῖται· καὶ Ὀδυσσεὺς αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδεῖξαι, ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, μόνος Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπήρχετο· Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῶλυ, ὅπερ ἐστὶ βοτάνη ἀντιπαθοῦσα μαγείαις· καὶ οὕτως πρὸς Κίρκην ἐλθὼν, οὐ μόνον οὐκ ἐθηριοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἑλκύσας, ἔπεισε καὶ τοὺς φίλους αὐτῷ πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιῆσαι. κατελθὼν δὲ Ὀδυσσεὺς, ἀνήγαγε καὶ τοὺς ἑτέρους φίλους αὐτοῦ τοὺς μετ' Εὐρυλόχου, καὶ χρόνον παρὰ τῇ Κίρκῃ διέτριψαν, συγκαθεύδοντος Ὀδυσσέως τῇ Κίρκῃ. Μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτοὺς ἀποπλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς, μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς εἱμαρμένον ἀποπλεῖν, εἰ μὴ κατέλθωσι πρὸς ᾅδην, καὶ χρήσωνται μαντείαις ἐκ τῆς Τειρεσίου ψυχῆς· καὶ δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες, κατῆλθον διὰ τοῦ Ἑσπερίου καὶ [6] Κιμμερίου Ὠκεανοῦ, καὶ [7] πυγούσιον βόθρον ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ οἶν θήλειαν, ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔθυσαν χοὴν τοῖς νεκροῖς, καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πιεῖν αἷμα, Ὀδυσσεὺς δὲ κατέχων ξίφος, οὐκ εἴα πίνειν, πρὶν αὐτῷ καταλέξειαν ἅπερ βούλοιτο. καὶ πρώτη μὲν ἡ [8] Ἐλπήνορος ἦλθε ψυχὴ, ὃς ἐν τῇ τῆς Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἄθαπτος ἔκειτο· δευτέρα δὲ ἡ Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ Ὀδυσσέως· εἶτα Τειρεσίας, ὃς πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθαι ἐμαντεύσατο· μετὰ ταῦτα πάντες οἱ ἥρωες ἦλθον, καὶ αἱ τῶν ἡρώων γυναῖκες, λέγοντες αὐτῷ ὁ καθένα τίς εἴη, καὶ ὅσα πέπονθε. Εἶτα φοβηθέντες μὴ ἡ Γοργὼ ἐξέλθοι, ἐμβάντες πάλιν εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν, ὡς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον πρὸς αὐγὰς κειμένην ἀπέπλευσαν· καὶ θάψαντες τὸν Ἐλπήνορα ἀποπλέουσι, παρὰ τῆς Κίρκης τὰ χρειώδη λαβόντες, καὶ τοῦ Ὀδυσσέως μαθόντος παρ' αὐτῆς, ὅσα καὶ παρὰ Τειρεσίου, τὰς Σειρῆνας, τὰς Πλαγκτὰς, τὴν Σκύλλαν, τὴν Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίου, καὶ πάντα ἁπλῶς. Κηρῷ γοῦν Ὀδυσσεὺς ἀλείψας τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλει αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἐκκρεμὴς ὢν, καὶ ἀκάλυπτα ἔχων τὰ ὦτα· παραπλεύσαντες γοῦν τὸν λειμῶνα τῶν Σειρήνων, καὶ τὰ μέλη ἐκείνων, ὑφ' ὧν θελχθέντες ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύουσι τὸν Ὀδυσσέα τοῦ ἱστοῦ. Ἔπειτα [9] παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, αἳ πρὸς ἀλλήλας συνεκρότουν, καὶ φοβερὸν ἀπετέλουν τὸν κτύπον. (αὗται καὶ [10] Κυάνεαι λέγονται, κεῖνται δὲ καὶ μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, καθ' Ὅμηρον, καὶ τινὰς ἑτέρους) ἦλθον διὰ Χαρύβδεως καὶ Σκύλλης, πλησίον μᾶλλον τῆς Σκύλλης· ἀφαρπαγέντων δὲ [11] παρὰ τῆς Σκύλλης ἐκ τῆς νηὸς ἀνδρῶν ς', οἱ λοιποὶ συντονώτερον τῇ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἔφυγον. Περὶ δὲ νύκτα τῇ Ἡλίου νήσῳ Θρινακίᾳ προσπελάζουσι, καὶ Ὀδυσσεὺς παραπλεῖν αὐτὴν ἐκέλευεν, οἱ δὲ μὴ πεισθέντες ἐξῆλθον· καὶ πρῶτον μὲν θηρεύουσι, καὶ ἀγκιστρείᾳ ἔζων· ὡς δὲ νότος ἔπνει πρὸς μῆνα ὅλον, ἀνελθόντος Ὀδυσσέως εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς νήσου εὔξασθαι, καὶ κατακοιμηθέντος, σφάττουσιν οἱ μετ' Εὐρυλόχου βόας θ', καὶ ἐσθίουσιν ἐπὶ ἓξ ὅλας ἡμέρας· τῇ ζ' δὲ παυσαμένου τοῦ δεινοῦ ἀνέμου, ἐμβάντες, ὥστε πλεῖν, ζεφύρῳ πρῶτον μεγάλῳ συνθραυσθέντος, εἶτα κεραυνοῦνται. Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος [12] τὴν τρόπιν κατέχων, ὁλονύκτιος ἐφέρετο, ἀνατέλλοντος δὲ ἡλίου, νότῳ φερόμενος, ἦλθε περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ δραξάμενος τῆς περὶ τοὺς [13] τόπους ἐκείνους ἑστώσης συκῆς, ἀπεκρέματο περὶ αὐτὴν, τὰ δὲ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸν βυθόν· ὀψὲ δὲ ἀναδυέντων [14] αὐτῷ, καθεὶς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπελάβετο τῶν ξύλων. Καὶ θ' μὲν οὕτως ἡμέραις ἐνήχετο, δεκάτῃ δὲ παρὰ τὴν Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς, καὶ ζ' χρόνους ἐκείνῃ συνδιῆγεν· τῷ δὲ ὀγδόῳ ἀπελύθη μετὰ σχεδίας, Διὸς ὀργισθέντος τῇ Καλυψοῖ. Καὶ οὕτω μετὰ τῆς σχεδίας Ὀδυσσεὺς ιζ' ἡμέρας ἔπλευσεν, ἐπὶ δὲ τὴν Φαιακίαν, ἤτοι τὴν Κέρκυραν, εἶδεν· ἀνέμων δὲ γενομένων ὀργῇ Ποσειδῶνος, κατεάχθη ἡ σχεδία· δύο δὲ ὅλαις ἡμέραις ἐνήχετο, τρίτῃ δὲ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δέδωκε τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, μεθ' οὗ ἐξῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ κεκοπιακὼς ἐν ὕλῃ ἐκάθευδε· τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσικάας, μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐλθούσης

EMENDATIONES.

1 Λοιποὶ *Impress.* Ego reposui λοιπὸν, quod huic loco accommodatius, idque habet *Bar.* at *Seld.* λοιπόν. 2 Sic emenda locum hunc. ἀπέπλεον ζεφύρου θ' νυξὶ καὶ ἡμέραις, τῇ &c. *Impress.* ἀπέπλεον ἐν ζεφύρῳ &c. *Seld.* ἀπέπλεον ζεφύρου θ' νυξὶ καὶ ἡμέραις πνέοντι *Bar.* 3 Ἀναρπάξας, pro ἀρπάσας, ex *MSS.* utroque. Et hoc quidem non est prorsus repudiandum, illud vero huic loco accommodatius videtur. 4 Αἰαίην, pro Αἰαίαν, ex *MSS.* utroque. Nam Ulysses è Læstrygonum manibus elapsus, ad Ææam, quæ Circes erat insula, delatus est. *Homerus* Odyss. κ'. v. cxxxv.

Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.

5 Sic lego, & distinguo hunc locum cum *MSS.* utroque. διαιρεθέντες εἰς δύο ἔστησαν. ἐν μὲν τῷ ἑνὶ &c. *Impress.* 6 Κιμμερίου, ex *Bar.* Κιμμέρου *Impress.* Κιμερίου *Seld.* Κιμμερίους reposuit *Gerbelius*, sed voluit (puto) Κιμμερίου. 7 Πυγούσιον, pro πυργούσιον, ex *MSS.* utroque, quibuscum consentit ipse *Homerus*, cujus hunc versum exprimere voluit *Scholiastes*,

Βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα.

8 Ἐλπήνορος, pro Ἐλπίνορος, ex *Bar.* & emendatione *Nic. Gerbelii.* Nam isti socio Ulyssis, nomen fuisse Elpenori, ubique constat in Odyssea. 9 Παραπλεύσαντες, pro παραπλεύσαντος, ex *MSS.* utroque. 10 Κυάνεαι, pro Κυάνειαι, ex *MSS.* utroque. Cujus emendationis ratio vel pueris constat. 11 Παρὰ, pro περὶ, ex *Seld.* διὰ habet *Bar.* sed ei superposita est παρά. 12 Τὴν τρόπιν, pro τὸ τρόπιν, ex *Bar.* 13 Ἐκείνους τόπους *MSS.* uterque. 14 Αὐτῷ *MSS.* uterque.

πλυνούσης,

Ὁ δ᾽ αἰνόλεκτρον ἁρπαγεῖσαν εὐνέτης	Alius infauftam Maritus Uxorem
[a] Πλάτιν ματεύων, κληδόνων πεπυσμένος,	Raptam quærens, rumoribus auditis,
[b] Ποθῶν δὲ φάσμα πτηνὸν εἰς αἰθέραν [c] φυγόν,	Requiréníque fimulacrum alatum, quod in cœlum aufugerat,
Ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς;	Quos non angulos maris fcrutabitur?
Ποίαν δὲ χέρσον οὐκ ἀνιχνεύσει μολών;	Quam non terram inveftigatum ibit?
Ἐπόψεται μὲν πρῶτα Τυφῶνος σκοπάς,	Videbit primùm Typhonis fcopulos,
Καὶ [d] πέμπελον γραῦν μαρμαρουμένην δέμας,	Et Anum capularem factam marmoream,
Καὶ τὰς Ἐρεμβῶν [e] ναυάταις [f] ἰχθυημένας	Et Eremborum nautis pifcata
Προβλῆτας ἀκτάς. Ὄψεται δὲ τλήμονος	Prominentia litora. Videbit deinde miferæ

VARIANTES LECTIONES.

a Πλάτιω Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. b Παθῶν Seld. ibi tamen ο superfcripfit eadem, ut videtur, manus. c Φυγὼν Bar. d Πέμπαλον Seld. e Al. ναυβάταις. f Al. ἰχθυμένας.

πλύνουσαι, καὶ περιδινοῦσαι παιγνίοις, καὶ σφαιρίζουσῶν πρὸς ἀλλήλας βοῆς γινομένης, ἐγείρεται Ὀδυσσεύς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν· ἡ δὲ τροφὴν καὶ εἵματα δοῦσα, κελεύει τοῦτον ἐλθεῖν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ταύτης πατρὸς, καὶ τὴν αὐτῆς ἱκετεῦσαι μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχῃ [1] ὧνπερ καὶ βούλοιτο· ἐκεῖσε δὲ ἐλθὼν, ξενοῦται [2] παρὰ Ἀλκινόου καὶ τῆς Ἀρήτης, [3] καὶ τὴν πᾶσαν, ἣν ἔπαθεν, διηγεῖται ὑπόθεσιν, καὶ δῶρα παρ᾽ αὐτῶν μυρία λαβὼν εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπεται, ἑσπέρας μετ᾽ ἐπιβὰς τῆς νηὸς ἐκ τῆς Φαιακίας· περὶ δὲ ἑωσφόρον παραδοκεῖς ἐκεῖσε, καὶ εἰσελθὼν ὡς πένης πρὸς τὸν Εὔμαιον τὸν συβώτην, ἦλθε καὶ πρὸς τοὺς μνηστῆρας, καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παροινηθεὶς, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις, [4] καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τοὺς μνηστῆρας, ἀναγνωρίζεται τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ, καὶ συγκαθευδήσας αὐτῇ, πάντα κατὰ λεπτὸν διηγήσατο· τῇ ἐπαύριον δὲ πρωΐᾳ ἔξεισι περὶ τὸν ἀγρόν· οἱ δὲ τῶν μνηστήρων συγγενεῖς μαθόντες τὸ γεγονὸς, πρῶτα μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσέως οἰκίαν ἐλθόντες, θάπτουσι τοὺς νεκρούς· ἔπειτα δὲ ὁπλισθέντες, ἐξέρχονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἀγρὸν, Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες, Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ φιλιοῦνται, καὶ τὸ νεῖκος καταπαύουσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς Εὐρυτᾶνας, ἔθνος Ἠπείρου, κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν, θύει τὰ νενομισμένα, καὶ γηραιὸς ἄγαν ὑποστρέψας, κτείνεται παρὰ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ. * Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ὀδύσσειαν οὕτως ἔχουσιν. *

Ὁ δ᾽ αἰνόλεκτρον.] ὁ δὲ Μενέλαος εὐνέτης καὶ ἀνὴρ, ματεύων καὶ ψηλαφῶν τὴν ἁρπαγεῖσαν αἰνόλεκτρον πλάτιν καὶ γυναῖκα, παρὰ τὸ πλάζειν καὶ μίγνυσθαι, λέγει δὲ τὴν Ἑλένην· ματεύων δὲ αὐτὴν πῶς; ἀπὸ κληδόνων καὶ φημῶν πεπυσμένος καὶ μαθὼν, ποθῶν δὲ τὸ φάσμα τὸ πτηνὸν, τὸ φυγὸν εἰς αἰθέραν καὶ εἰς τὸν αἰθέρα, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς; [5] Λυκόφρων ἀκολουθῶν Ἡροδότῳ, τὴν Ἑλένην φησὶ μὴ ἐλθεῖν εἰς Τροίαν, ἀλλ᾽ ἁρπαγεῖσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀπελθεῖν μετ᾽ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα Πρωτεὺς ἀφείλετο αὐτὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου· πορθηθείσης δὲ τῆς Τροίας, καὶ μὴ εὑρεθείσης τῆς Ἑλένης ἐκεῖσε, τότε ὁ Μενέλαος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πρωτέα, ἔλαβε τὴν γυναῖκα. Ποθῶν δὲ φάσμα.] τινὲς φασὶν ἐνταῦθα περὶ τοῦ εἰδώλου λέγειν τῆς Ἑλένης, τοῦ δοθέντος παρὰ τοῦ Πρωτέως τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀνθ᾽ Ἑλένης αὐτῆς· ἐγὼ * δὲ * φημὶ οὐ καλῶς αὐτοὺς λέγειν, οὐ γὰρ τὸ εἴδωλον, τὸ παρὰ Πρωτέως δοθὲν, πέφευγεν εἰς τὸν αἰθέρα, ἀλλὰ περὶ τοῦ συμβάντος ὕστερον τῇ Ἑλένῃ φησὶν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ διδάσκει· κρατηθείσης γὰρ ὑπὸ Πυλάδου καὶ Ὀρέστου, τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ μελλούσης σφαγιασθῆναι, διὰ τὸ μὴ βοηθῆσαι αὐτῷ τὸν Μενέλαον ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ, ἁρπάξας αὐτὴν Ἀπόλλων, ἀνάγει περὶ τὸν Δία, καὶ φαίνεται Μενελάῳ καὶ Ὀρέστῃ εἰδωλοειδῶς δεικνύων αὐτήν. Ἡ δὲ ἔννοια οὕτως· Ὁ δὲ Μενέλαος τόδε καὶ τόδε ποιῶν, ποθῶν δὲ, δηλονότι ὕστερον, τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, τὸ ἀναχθὲν εἰς οὐρανὸν ὑπ᾽ Ἀπόλλωνος, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς; καὶ ἐν τούτῳ ὁ Λυκόφρων ἀσάφειαν ἐργάζεται, τὰ ὕστερα τοῖς πρώτοις μιγνὺς, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς ὑστέροις. Ἐπόψεται μὲν πρῶτα.] θεάσεται πρῶτον τὰ Ἄριμα, ὄρη τῆς [6] Κιλικίας, ὅπου Πίνδαρος, καὶ Ὅμηρος φασὶν εἶναι τὸν Τυφῶνα. * Ὅμηρος φησὶν οὕτως,

Εἰν᾽ Ἀρίμοις ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. *

Καὶ πέμπελον γραῦν.] καὶ τὴν πάγγηρων γραῦν, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν· ἀπὸ δὲ μέρους, καὶ τοῦ προεχομένου τῆς Κύπρου ἐσήμανε, φέρεται γὰρ ἱστορία, ὅτι Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα τοῖς θεοῖς, (τινὲς φασὶ διὰ τὸ συλλαβεῖν τὸν Ἥφαιστον Ἄρει συνδιαπαιζομένην) ὑπεχώρησε περὶ Κύπρον, κἀκεῖ διέτριβε περὶ τὸ Κασσιώπειον ὄρος, οἱ δὲ θεοὶ ἐρευνῶντες αὐτὴν, ἐκεῖσε εὗρον αὐτὴν, γραὸς ὑποδειξάσης τὸν τόπον, ἔνθα ἦν κεκρυμμένη, ἐρωτηθείσης παρὰ τῶν θεῶν, εἰ οἶδε ποῦ ἐστιν Ἀφροδίτη, ἣν Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα ἐμαρμάρωσε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἵσταται ἡ εἰκὼν αὐτῆς ἐκεῖσε. Καὶ [7] τὰς Ἐρεμβῶν.] Ἑλλάνικος φησὶ, τοὺς Ἐρεμβοὺς περὶ τὰς τοῦ Νείλου ῥοὰς οἰκεῖν, γένος δὲ Ἀράβων εἰσὶν οἱ Ἐρεμβοὶ, οἱ καὶ Τρωγλοδύται, καὶ Ἰχθυοφάγοι καλούμενοι, ὧν τὸν βίον πλατέως ὁ Διόδωρος γράφει. Ἐρεμβοὶ δὲ λέγονται, ὅτι ἐν τῇ ἔρᾳ, ἤτοι τῇ γῇ, βαίνουσιν, ὑπὸ γὰρ γῆν καὶ τρώγλας οἰκοῦσιν.

EMENDATIONES.

1 Οὗπερ, pro ὅπερ, ex MSS. utroque. 2 Παρὰ, pro περὶ, ex Seld. 3 Καὶ τὴν πᾶσαν, ἣν ἔπαθεν, pro καὶ τὴν πᾶσαν μὲν ἣν ἔπαθεν, ex MSS. utroque. 4 Sic emendo, & diftinguo hunc locum, ex MSS. utroque. καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τοὺς μνηστῆρας. ἀναγνωρίζεται δὲ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ, Impreff. * Ex Bar. 5 Loco eorum, quæ hic de Proteo dicuntur, hæc occurrunt in Bar. Ἁρπαγεῖσαν] (lege ἁρπαγεῖσαν) γνωστὸν ὅτι ἡρπάγη ὑπὸ Θησέως καὶ Ἀλεξάνδρου. * Ex MSS. utroque. 6 Σικελίας Bar. * Hæc emendata adjeci ex Bar. 7 Τὰς, pro τοὺς, ex MSS. utroque, & ipfo Lycophronis textu.

Μύῤῥας ἐρυμνὸν ἄστυ, τῆς μογοστόκους
Ὠδῖνας ἐξέλυσε δενδρώδης κλάδος.
Καὶ τὸν θεᾷ κλαυσθέντα Γαύαντος τάφον
Σχοινίδι μουσόφθαρτον, Ἀρέντᾳ, Ξένῃ,
[a] Κραντῆρι λευκῷ τόν ποτ' [b] ἔκτανε πλέκας.
Ἐπόψεται δὲ [c] πύρσιας [d] Κηφηΐδας,
Καὶ Λαφρίου [e] λακτίσμαθ' [f] Ἑρμείου ποδὸς,
Δισσάς τε πέτρας, κέπφος αἷς [g] προσήλατο

Myrrhæ munitam Urbem, cujus puerperas
Ægritudines exſolvit arboreus cortex.
Et Gavantis ſepulcrum à Muſis perditi,
Schœnidi defletum Deæ, Arentæ, Hoſpitæ,
Quem dente quondam albo aper occidit.
Videbit quoque Turres Cephei,
Et Laphrii Calcitratus Mercurialis pedis,
Geminâque ſaxa, ad quæ Cepphus aſſiliit

VARIANTES LECTIONES.

a Κραντῆρι *Seld.* Et hanc lectionem *MSS. Scholia* utriusque Codicis defendunt. b Εκτανε *Seld.* c Τυρσίας *MSS.* uterque, & alii. d Κηφωΐδας al. e Λάκτισμα θ' *MSS.* uterque. f Ερμαίου *Bar.* aliique. Ερμείου *Seld.* aliique. Et hanc lectionem habent *MSS. Scholia* Codicis utriusque. g Περσήλατο *Bar.* aliique.

Μύῤῥας ἐρυμνὸν ἄστυ.] τὴν Βίβλον λέγει, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς Φοινίκης. Μύῤῥα δὲ Θείαντος θυγάτηρ ἐγένετο· αὕτη ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς, καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῷ, καὶ ἔγκυος γενομένη, αἰδουμένη τοῦτο τοῦ πατρὸς, ηὔξατο τοῖς θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι, ἤτοι μήτε μετὰ ζώντων εἶναι, μήτε μετὰ τεθνεώτων· ὅθεν εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλον, τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύῤῥαν, ἤτοι σμύρναν Αἰολικῶς, ὅθεν καὶ τὸ μύρον καλεῖται· μὴ γὰρ ὡς οἱ μωροὶ, καὶ σὺ τὴν μύῤῥαν μυῤῥίνην, ἤτοι μυρσίνην, νομίσῃς. Οὕτω μεταβληθείσης αὐτῆς εἰς μύῤῥαν, ἐφεστῶτος τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ, διαῤῥαγέντος τοῦ φλοιοῦ ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν, ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη ἐφίλησε, καὶ ἀνδρωθέντα ἐραστὴν ἔσχηκεν. Γαύαντος.] ὁ Ἄδωνις Γαύας παρὰ Κυπρίοις καλεῖται. Ἄδωνις δὲ ὁ Κύπριος, κατά τινας, Κινύρου παῖς ἦν, τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ οὐ Θείαντος, ἐξ οὗ Ἀφροδίτη γυναῖκα Πείσαπον δυσειδῆ, καὶ βαθυαίδοιον, καὶ γὰρ Ἥρα ἔσχυον οὖσαν αὐτὴν, μεμαστιγωμένην χειρὶ ἀψαμένη, ἐποίησε τοῦτον γεννῆσαι. Καὶ τὸν θεᾷ κλαυσθέντα.] αἱ Μοῦσαι τῇ πρὸς Ἀφροδίτην ὀργῇ φερόμεναι, ὅτι πολλὰς αὐτῶν εἰς ἔρωτας κινήσασα, ἔπεισεν ἀνδράσι μιγῆναι, καὶ τικεῖν, ὥστε Καλλιόπην ἐξ Οἰάγρου τικεῖν Ὀρφέα καὶ Κυμόθωνα, Τερψιχόρην ἐκ Στρυμόνος Ῥῆσον, Κλειὼ δ' ἐκ Μάγνητος Λῖνον, τὸν ἐρώμενον αὐτῇ Ἄδωνιν ἀπέκτειναν· μέλος γὰρ κυνηγεσίας ἦσαν τερπνὸν, καὶ τὸν ἐραστὴν Ἀφροδίτης Ἄδωνιν ἀκούσαντα ποιήσασαι χαιμωθῆναι, [1] ὥρμησαν ἐπὶ κυνηγέσιον, Ἄρης δὲ ὁ θεὸς ἀντεραστὴς ὢν Ἀφροδίτης, εἴτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν εἰς χοίρου μορφὴν, εἴτε πρὸς χοῖρον ὁρμήσαντα τὸν Ἄδωνιν ἐναντίος * αὐτὸς * ἐλθὼν, αὐτὸν ἀναιρεῖ· καὶ τὸ μὲν Ἀδώνιδος αἷμα καταῤῥεῦσαν, τὴν ἀνεμώνην λευκὴν οὖσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο, περὶ γὰρ ἀνεμώνην τὸν Ἄδωνιν πεσεῖν ἔτυχεν. Ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα, γυμνοῖς περιτρέχουσα τοῖς ποσὶν, ἐλεεινὸν ὠλοφύρετο, ἀκάνθαις δὲ καὶ αὐτὴ ῥοδωνιᾶς ἐμπεσοῦσα, τῷ καταῤῥεύσαντι αἵματι τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο. Σχοινίς, Ἀρέντα, καὶ Ξένη.] Ἀφροδίτης ἐπίθετα, ὅτι ἡ σχοῖνος βοτάνη μασσωμένη, τοὺς ὀδόντας μὲν καθαίρει, κινεῖ δὲ καὶ πρὸς Ἀφροδίσια· Ἀρέντα δὲ λέγεται, ὅτι δύο ξένοις ἁρμόττει πρὸς μίαν συνάφειαν γαμικήν· Ξένη δὲ, ὅτι φιλοποιεῖ. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τόδε καὶ τόδε, καὶ τὸν τάφον τοῦ Γαύαντος τὸν μουσόφθαρτον, περιφραστικῶς τὸν Ἄδωνιν, τὸν κλαυσθέντα καὶ θρηνηθέντα τῇ [2] Ἀφροδίτῃ τῇ τοιᾷδε καὶ τοιᾷδε, ὅντινα ποτὲ Ἄδωνιν ἔκτανε ὁ πέλας καὶ ὁ κάπρος ἐν κραντῆρι καὶ ὀδόντι λευκῷ. Ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἐπόψεται τάφον Ἀδώνιδος, ἢ τὴν Βίβλον, ἢ τὴν Κύπρον· καὶ ἐν τῇ Βίβλῳ γὰρ ἦν Ἄδωνις, καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ ἕτερος Ἄδωνις ὁ Κινύρου, ἄμφω ἀκριβῶς τινὲς οὐκ εἰδότες, συγχέουσι τοὺς νέους, τινὲς οἱ μὴ γινώσκοντες [3] τὸν Μύῤῥας Ἄδωνιν Βίβλιον εἶναι, τὴν δ', ὃν εἴπομεν, Κύπριον, νῆσον Ἀδώνιδος, τὴν Κύπρον φασίν. * Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο κακόπλαστον, τὸν τάφον μουσόφθαρτον λέγειν, οὐ γὰρ ὁ τάφος, ἀλλ' ὁ Ἄδωνις ὑπὸ Μουσῶν ἐφθάρη. * Ἐπόψεται δέ.] θεάσεται δὲ καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, πύρσιας γὰρ Κηφηΐδας, τὰ τείχη καὶ τὰς πόλεις λέγουσι τοῦ Κηφέως· ὁ δὲ Κηφεὺς, ὁ τῆς Ἀνδρομέδης πατὴρ, βασιλεὺς ἦν Αἰθιόπων. Πρόσχες δὲ, μὴ γράψῃς Κηφηνίδας, ὡς οἱ πολλοὶ, λέγοντες Κηφῆνας, τοὺς Αἰθίοπας λεγομένους, [4] ἀλλὰ Κηφηΐδας τύρσεις, ἀπὸ τοῦ Κηφεὺς Κηφέως Κηφηΐδης, καὶ ἐκτάσει Κηφηΐδης, ὡς Χρυσηΐδης. [5] Ἡρόδοτος Κηφῆνας, καὶ Ἀρταίους, ἔθνη Περσῶν εἶναι λέγει, οὐκ Αἰθιόπων. Καὶ Λαφρίου.] Λάφριος, ὁ φιλόξενος, λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν, Ἑρμῆς γὰρ φυλάττων ἐν Αἰθιοπίᾳ βουλῇ τοῦ Διὸς τὴν Ἰὼ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς Ἥρας βλαβῇ, διψήσας ἐλάκτισε τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ, ὅθεν ἐκεῖ ὁ τόπος Πτέρνα Ἑρμοῦ καλεῖται, ὡς Πηγάσου κρήνη, καὶ Σκάμανδρος ποταμός. Ἑρμαίου.] οἱ μὲν πάντες τὸ μαι δίφθογγον γράφουσι, ὡς ἔοικεν, οὐκ εἰδότες διαφορὰν, ἐγὼ δὲ ἕρμα ἕρμαιον, τὸ εὕρημα, καὶ ἡ γενικὴ ἑρμαίου, τοῦ εὑρήματος, * δίφθογγον γράφω. * Ἑρμείου δὲ ποδὸς, τοῦ Ἑρμαϊκοῦ, ψιλὸν, ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ἰῶτα γέγονεν. Δισσάς τε πέτρας.] Κηφέως, τοῦ Αἰθιόπων βασιλέως, καὶ Κασσιεπείας γίνεται παῖς Ἀνδρομέδα· ἐριζούσης δὲ τῆς [6] Κασσιεπείας περὶ κάλλους τῇ Ἥρᾳ, ἢ, καθ' ἑτέρους, ταῖς Νηρηΐσιν, ὁ Ποσειδῶν αὐτῶν ὑπεραλγήσει ἔπεμψε κῆτος, ὃ τὴν Αἰθιοπίαν

EMENDATIONES.

1 Ὥρμησαν, pro ὥρμησεν, ex *MSS.* utroque. * Ex *MSS.* utroque. 2 Ἀφροδίτῃ τῇ τοιᾷδε καὶ τοιᾷδε, pro Ἀφροδίτῃ τοιάδε καὶ τοιάδε, ex *Seld.* Hujusque emendationis ratio cuivis facile conſtabit, qui Poetæ textum cum *Scholiaſte* conferre dignabitur. 3 Τὸν Μύῤῥας Ἄδωνιν, pro τὴν Μύῤῥαν, Ἄδωνιν, ex *MSS.* utroque. * Hoc adjeci ex *Seld.* 4 Ἀλλὰ Κηφηΐδας τύρσεις, lego cum *MSS.* utroque. ἀλλὰ Κηφηΐδας· τύρσεις *Impreſſ.* ubi *Nic. Gerbelius* ait, *Locus mutilus & corruptus eſſe videtur, atque nonnihil deeſſe.* Ego vero nihil deeſſe exiſtimo, ſed perverſâ diſtinctione, uti ſæpe alias fit, corruptum eſſe. 5 Hæc *Herodoti* in *Impreſſis* paulo ante, in media ſententia confuſe legebantur, Ego vero in locum, ut videtur, proprium reſtitui, ſecutus *MSS.* Codd. * Hoc adjeci ex *MSS.* utroque. 6 Κασσιεπείας, pro Κασσιεπείας, ex *Seld.* & emendatione *Nic. Gerbelii.*

ἐλυμαίνετο,

Δαιτὸς χατίζων, ἀντὶ θηλείας δ' ἔβη	Dapis egens; pro virgine autem Aquilam
Τὸν χρυσόπατρον μόρφνον ἁρπάσας γνάθοις,	Aurigenam maxillis rapiens discessit,

ἐλυμαίνετο· χρησμῷ δὲ ὁ Κηφεὺς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, τὴν Ἀνδρομέδαν, πρὸς βορὰν ἔδωκεν ἐκθεῖναι τῷ κήτει, καὶ περὶ πόλιν Αἰθιοπίας, Ἰόπην, δεσμοῖς σιδηροῖς δεσμεύουσιν αὐτὴν παρὰ πέτρας. Περσεὺς δὲ τῷ τότε καρατομήσας τὴν [1] Γοργόνα, περὶ τούσδε τοὺς τόπους διήρχετο, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν οἰκτείρας, δείκνυσι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος τῷ κήτει, καὶ ἅμα ἑλκύσας τὸ [2] λογχοδρέπανον, ὃ μὲν μέρος τοῦ κήτους ἐποίησε λίθινον, ὃ δὲ ἀπέκοψε, καὶ τὴν κόρην ξυσάμενος ἔγημεν. ὅτι δὲ περὶ Ἰόπην τὰ κατ' Ἀνδρομέδαν γέγονεν Ἀριστείδης τε μαρτυρεῖ, καὶ Λιβάνιος, καὶ Περικόπιος, καὶ [3] Ἰώσηπος, καὶ τὶς ἀπ' αὐτῶν οὑτωσὶ λέγει, « Πόλις Ἰόπη, τῆς Ἀνδρομέδας τὸ « δεσμωτήριον. Ἄλλος δέ τις πάλιν φησὶν, ὅτι ἐκεῖ ἡ Ἰὼ τὸν Ἄργον νικήσασα, ἄνθρωπος γέγονεν. * Ὁ κέπφος, ζῶον ἐστὶ θαλάσσιον, πτερωτὸν, ἄφρον, νῦν δὲ καλαχρυσικὸν κέπφος τὸ κῆτος λέγει). * Τὸν χρυσόπατρον.] τὸν Περσέα. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀκρισίου, τοῦ Ἀργείων βασιλέως, καὶ Εὐρυδίκης, τῆς Εὐρώτου θυγατρὸς, γίνεται θυγάτηρ Δανάη, ἣν Ἀκρίσιος ὁ πατὴρ σιδηροῦν ποιήσας θάλαμον ἐνέκλεισεν, ὅπως τούτῳ τῷ τρόπῳ μείνῃ παρθένος, ἐκ χρησμοῦ γὰρ ἠκηκόει, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος. Ζεὺς δὲ, ὡς λέγουσιν, εἰς χρυσὸν μεταστρέψας αὐτὸν, χυθεὶς διά τινος ὀπῆς, ἐμίγη αὐτῇ, ἡ δὲ ἐν γαστρὶ ἔσχε τὸν Περσέα· ὅπερ γνοὺς ὁ ταύτης πατὴρ, ἀνέμεινε ταύτην τεκεῖν, τεκούσης δὲ σὺν τῷ βρέφει ἐμβαλὼν αὐτὴν λάρνακι ξυλίνῳ, εἰς τὴν ὑποκειμένην ἔρριψε θάλασσαν, ἥτις πρὸς Σέριφον νῆσον ἐξηνέχθη, μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε [4] Πολυδέκτης, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Κερεβίας, ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν, ὃς Δίκτυς, ὡς ἴδιον παῖδα, τὸν Περσέα ἐπαιδαγώγει, καὶ τῆς Δανάης ἐπεμελεῖτο· ὁ δὲ Πολυδέκτης ἐβιάζετο τὴν Δανάην, μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ, τοῦ Περσέως ἤδη πρὸς ἥβην ἐλαύνοντος, πλάττεται ὡς ἔδνων χρείαν ἔχει πρὸς γάμον Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου· καὶ ἄλλον ἄλλα τῶν φίλων αἰτεῖ, Περσέα δὲ πέμπει ἐπὶ Γοργόνας, δειροτομήσοντα τὴν Μέδουσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ Ἱπποδαμείᾳ δοίη· τοῦτο δὲ ἐπραγματεύσατο, ὅπως τοῦ Περσέως ὑπὸ Γοργόνων ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς τῇ Δανάῃ συγγίνοιτο. Ταῦτα δὲ λῆρος, Πολυδέκτης γὰρ τρεῖς ἦν γενεὰς πρότερον Ἱπποδαμείας, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· τέως μυθικώτερον, ἀλληγορικωτέρως δὲ εἶπον κατ' ἀρχὰς, ὅτι μὲν ἐβιάζετο Πολυδέκτης Δανάην, ᾔδει καὶ ὁ Περσεύς. ἐπεὶ δὲ ἡ Μέδουσα, γυνὴ οὖσα Πισίδου, τῇ Ἀθηνᾷ πρὸς κάλλος ἀντήριζεν, Ἀθηνᾶ τὸν Περσέα κατ' αὐτῆς ἔπεμψεν, ὑπογράψασα καὶ ὑποδείξασα τούτῳ ἐν ζωγραφίαις τὴν Γοργόνα περὶ πόλιν τῆς Σάμου Δεικτήριον κληθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι ταῦτα αὐτῷ· ἐλθὼν δὲ περὶ τὰς Φορκίδας, πρῶτον τήν τε Πεφρηδὼ, καὶ τὴν Ἐνυὼ, τὰς ἐκ γενετῆς γραῦς, ἀδελφὰς δὲ τῶν Γοργόνων, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοιβὴν, καὶ οὐ πρότερον αὐταῖς ταῦτα ἔδωκεν, ἕως ὡδήγησαν αὐτὸν πρὸς Νύμφας· καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν Νυμφῶν πέδιλα, κίβισιν, ἤτοι πήραν, ἢ κιβωτὸν, καὶ τὴν κυνέην τοῦ Ἅιδου, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἅρπην ἔχων, καὶ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς κάτοπτρον, πετόμενος ἦλθεν ἐπ' αὐτὰς τὰς Γοργόνας ἐπ' Ὠκεανὸν οὔσας, τὸν περὶ πόλιν Ἰβηρίας, τὴν Ταρτησσὸν, αἵτινες δρακοντοφολίδας εἶχον κεφαλὰς, [5] συῶν ὀδόντας μεγάλων, χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας, αἷς ἐπέτοντο· οὕτω γοῦν πετόμενος ἐπ' αὐτὰς ἐλθὼν, καὶ κοιμωμένας εὑρὼν, καρατομεῖ τὴν Μέδουσαν ἐν τῷ κατόπτρῳ βλέπων, οὐ πρὸς αὐτὴν, ἢ γὰρ ἂν ἀπελιθώθη ταύτην ἰδών· αἱ δὲ λοιπαὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ θρῆνον μέγαν ἐκώκυον, [6] ἐκ τῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν κεφαλῶν ἐκπέμπουσαι συριγμὸν, ἐξ οὗπερ Ἀθηνᾶ, κατὰ Πίνδαρον, τὸν αὐλητικὸν καλούμενον πολυκέφαλον εὗρε νόμον. Περσεὺς δὲ τότε τῇ πήρᾳ τὴν κεφαλὴν θεὶς, καὶ κατὰ νώτου φέρων αὐτὴν, ἐπορεύετο· ἐλθὼν δὲ καὶ πρὸς Αἰθιοπίαν, ὡς ἔφην, τὴν Ἀνδρομέδαν τοῦ κήτους ἐρρύσατο, καὶ λαβὼν γυναῖκα, ἔσχε παῖδα Πέρσην ἐξ αὐτῆς, καὶ καταλείπει παρὰ Κηφεῖ· τὸν δὲ Κηφέως ἀδελφὸν, Φινέα, προμνηστευσάμενον Ἀνδρομέδαν, καὶ αὐτῷ ἐπιβουλεύοντα, ἀπελίθωσε, δείξας τὴν Γοργόνα, αὐτὸς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ εἰς Σέριφον παραγίνεται· εὑρὼν δὲ τὴν μητέρα μετὰ τοῦ Δίκτυος προσπεφευγυῖαν ἐν τῷ ναῷ διὰ Πολυδέκτην, ἐλθὼν περὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Πολυδέκτου, καὶ συμπόσιον λαμπρὸν ἐφευρὼν, δείξας τὴν Γοργόνα πάντας ἐλίθωσε, τὴν δὲ βασιλείαν Δίκτυϊ δίδωσι· τὰ δὲ τῶν Νυμφῶν πέδιλα, καὶ τὴν Ἅιδου κυνέην Ἑρμῆς παρ' αὐτοῦ λαβὼν, ταῖς ἰδίαις δεσπόταις ἀπέδωκε· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Περσεὺς παρέσχε τῇ Ἀθηνᾷ, ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν· ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐπὶ τοῦ κόσμου, οὗ περὶ τὸ στῆθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν, ὅθεν ἀπὸ τῆς Γοργόνος καὶ ὁ ἐπιστήθιος ἐκεῖνος τῆς Ἀθηνᾶς κόσμος, Γοργόνιον ἐκλήθη· Περσεὺς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ, καὶ τῇ μητρὶ Δανάῃ, ἔσπευδεν εἰς Ἄργος ἐλθεῖν πρὸς θέαν Ἀκρισίου, Ἀκρίσιος δὲ τὸν χρησμὸν δεδοικὼς, εἰς Πελασγίαν ἐχώρησεν. Τευταμίδου δὲ, τοῦ Λαρισσαίων βασιλέως, πένταθλον θέντος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς τελευτῇ, Περσεὺς ἀγωνιζόμενος δίσκῳ βαλὼν τὸν Ἀκρισίου πόδα, ἄκων αὐτὸν ἀναιρεῖ, καὶ πενθήσας ἔθαψεν αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· πρὸς δὲ Μεγαπένθην, τὸν Προίτου, ἐλθὼν, αὐτῷ μὲν ἔδωκεν ἰδίαν βασιλείαν, καὶ τὴν Ἄργους ἀρχὴν, αὐτὸς δ' ὁ Περσεὺς τὴν Τίρυνθα κατέσχε, καὶ ἐκείνου βασιλείαν, προσετείχισε δὲ Μίδειαν, καὶ [7] Μυκήνας, ἔνθα καὶ ἑτέρους παῖδας ἐξ Ἀνδρομέδας γεννᾷ, [8] Ἀλκαῖον, Σθένελον, Ἕλλινα, Μήστορα, Ἠλεκτρύωνα, καὶ Γοργοφόντην, ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ Πέρσου καταλειφθέντος, ὡς εἴπομεν, ἐν Αἰθιοπίᾳ παρὰ τῷ πάππῳ Κηφεῖ. Ἁρπάσας γνάθοις.] ληρεῖ, φλυαρεῖ, μὴ γινώσκων τί γράφει, ὡς καὶ τὸ Ἡπατουργὸν, οὐ γὰρ τὸν Περσέα τὸ κῆτος κατέπιεν, ὥσπερ Ἡρακλέα· ὡς ἔοικε δὲ, οἰνοβαρῶν ὁ Λυκόφρων ἐκ τῶν Πτολεμαίου τρυφῶν, καὶ δωρημάτων, τὴν ἱστορίαν Ἡρακλέους, * καὶ τὴν * κατὰ τὴν Ἡσιόνην κήτους, ἐπὶ Περσέα καὶ Ἀνδρομέδαν μετήνεγκεν.

EMENDATIONES.

1 Γοργόνα, pro Γοργόνην, ex *Seld.* eandemque mutationem aliis in locis feci, nixus auctoritate utriusque *MSS.* Satis autem sit hoc semel monuisse. 2 Λογχοδρέπανον, pro λοχοδρέπανον, ex *Bar.* Cæterum per λογχοδρέπανον volo hastam falcatam, quo modo ξιφοδρέπανον ensem falcatum denotare vult *Hesychius*, Ξιφοδρέπανον, ἡ λεγομένη ἅρπη ὅπλον. Dixit etiam aliquis δορυδρέπανον. Eandem etiam mutationem infra faciam, ejusdem Codicis auctoritate fretus. 3 Ἰώσηπος, ut & supra aliquoties, posui, pro Ἰώσηππος, cum duplici π, *MSS.* utroque id suadente. * Hæc ex penu *Barocciano* deprompsi. 4 Πολυδέκτης, pro Πολυδεύκης, ex *Seld.* Et eandem emendationem infra faciam, uno interdum, & utroque sæpe Codd. *MSS.* id suadente. Nam in hac voce Codex *Baroccianus* sibi minus constat. 5 Συῶν μεγάλας ὀδόντας *Bar.* 6 Ἐκ τῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν κεφαλῶν, pro ἐκ τῶν πολλῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν, adjuvantibus *MSS.* 7 Μυκήνας, pro Μυκήνας, ex fide *MSS.* utriusque. Et Mycenas à Perseo conditas esse testis est *Strabo* Geogr. lib. VIII. Αἱ μὲν δὴ Μυκῆναι νῦν οὐκέτι εἰσίν, ἔκτισε δ' αὐτὰς Περσεύς. Et *Pausanias* Corinthiacis, Καὶ ὅτι μὲν Περσεὺς ἐγένετο Μυκηνῶν οἰκιστὴς, ἴσασιν Ἕλληνες. Idem Mideam etiam condidisse fertur; *Stephanus* Byzantinus, Μίδεια, πόλις ἐν Ἄργει, ἡ νῦν κώμη, ἡ πρότερον Περσέως πόλις. Hanc Μίδιαν corrupte vocat Codex *Baroc.* 8 Variant hic *MSS* Codices in propriis nominibus scribendis. pro Ἕλλινα uterque Ἕλειον habet, quod fortasse rectius. Deinde pro Γοργοφόνην, posui Γοργοφόντην, ex utroque. * Hæc supplevi ex *Bar.* sine quibus manca esset. & incongrua hæc sententia.

Τὸν [a] ἡπατουργὸν, ἄρσεν', ἀρβυλόπτερον·	Jecinorum diffectricem, masculam, pennipedem:
Πεφήσεται δὲ τοῦ θρεισῆρος ξυρῷ	Interficietur autem novacula Messoris
[b] Φάλαινα δυσμίσητος ἐξινωμένη,	Balæna invisa enervata,
[c] Ἱπποβρότοις ὠδῖνας οἴξαντος τόκων	Equihominis qui aperuit parituras
Τῆς δειρόπαιδος, μαρμαρώπιδος γαλῆς·	Ex collo parientis Mustelæ saxificæ:
Ὃς ζωοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρου ποδὸς	Qui effingens homines ab extrema calce
Ἀγαλματώσας ἀμφελυτρώσει [d] πέτρων,	In statuas convertendo saxis involvet,
Λαμπτηροκλέπτης τριπλάνοις [e] ποδηγίας.	Lucernalis fur trivagæ deductionis.
Ἐπόψεται δὲ τὰς θερειπότους [f] γύας,	Videbit etiam æstate irrigata arva,
Καὶ ῥεῖθρον Ἀσβύσταο, καὶ [g] χαμευνάδας	Et Asbystæ fluvium, & humi stratorum

VARIANTES LECTIONES.

a Ἡπατουργὸν Seld. b Al. φάλαινα. c Al. ἱπποβρότους. d Πέτρων legendum existimavit Guil. Canterus. πέτρῳ Scaliger. e Al. ποδηγίας. f Al. γύας. Quam lectionem habet etiam Seld. sed aliquis diphthongum ῳ isti ῡ superposuit. g Χαμευνάδας al.

Ἀρβυλόπτερον.] εἴρηται ὅτι πτερωτὰ ὑποδήματα τῶν Νυμφῶν εἶχεν· ἀρβύλη δὲ, εἶδος ὑποδήματος. Περσεὺς κατάγει τὸ γένος ἐξ Ἄβαντος· Ἄβαντος γὰρ Προῖτος, καὶ Ἀκρίσιος· Ἀκρισίου Δανάη· Δανάης καὶ Διὸς Περσεύς· Περσέως Ἀλκαῖος, καὶ οἱ λοιποί· Ἀλκαίου Ἀμφιτρύων· Ἠλεκτρύωνος Ἀλκμήνη· Ἀλκμήνης Ἡρακλῆς, καὶ Ἰφικλῆς, ἐξ οὗ Ἰόλαος. Θρεισῆρος ξυρῷ.] εἴρηται. Ἱπποβρότους ὠδῖνας.] καρατομηθείσης τῆς Γοργόνος παρὰ Περσέως, ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῆς ἐξέθορεν ἄνθρωπος μὲν ὁ Χρυσάωρ, ἵππος δὲ ὁ Πήγασος, * ὅπερ ἐπιλαθόμενοι ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ εἰπεῖν.* Δειρόπαιδος γαλῆς.] τῆς γαλῆς τῆς παιδούσης καὶ παῖδας τικτούσης ἐκ τοῦ τραχήλου, ἡ γὰρ [1] θαλασσία γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου γεννᾷ· νῦν δὲ τὴν Μέδουσαν εἶπε Γοργόνα, διὰ τὸ μετὰ τὴν καρατομίαν τεκεῖν, ὡς εἴπομεν, Χρυσάορα, καὶ τὸν Πήγασον. Μαρμαρώπιδα δὲ, διὰ τὸ ἀπολιθοῦν τοὺς ὁρῶντας αὐτήν. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω· τὸ δ' ἐνταῦθα σύμπαν χωρίον ἀνοήτως ἔγραψεν ὁ Λυκόφρων, εἰ μή τι μικρὸν αὐτῷ βοηθήσαντες, τὸ δέον ἀναπληρώσομεν· σκοπείτω πᾶς ὁ βουλόμενος, ὅπως ἔχει ἐνταῦθα κακῶς ἡ γραφή· φησὶ περὶ Μενελάου, Ἐπόψεται δὲ τύρσιας Κηφεῖδας, καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς δισσὰς πέτρας, ὅπου ὁ θαλάσσιος κύων ἐξῆλθε, χρῄζων φαγεῖν Ἀνδρομέδαν, ἀντὶ δὲ τῆς Ἀνδρομέδας ἀντιχαίρησε λαβὼν τὸν Περσέα τὸν ἡπατουργὸν, τὸν ἀρβυλόπτερον· καὶ μέχρι τοῦδε καλῶς πᾶς ὁ λόγος ἔχειν δοκεῖ, κἂν καὶ ἐνταῦθα ψεύδεται, παραφθείρας τὴν ἱστορίαν, ἀπὸ δὲ τοῦ Πεφήσεται μέχρι τοῦ στίχου τοῦ λέγοντος, Ἐπόψεται δὲ καὶ θερειπότους γύας, πάντη ἀσαφὴς, καὶ ἀνόητος ἐστὶν ἡ γραφὴ, καὶ περιέχει· Ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα ἁρπάσαι τὸ κῆτος ἔμελλε τότε, πεφήσεται δὲ καὶ φονευθήσεται νῦν τῷ ξυρῷ τοῦ Περσέως, καὶ τὸ παρακατιὸν, Ὃ ζωοπλαστῶν ἄνδρας. ὁρᾷς πῶς ἔχει τὸ ἀνόητον. φέρε δὲ ἡμεῖς, ὡς δυνατὸν, [2] ἀνακαθάρωμεν [3] τὴν βαθεῖαν τῆς γραφῆς κακίαν, καὶ ἄχρηστον, καὶ ὡς οἷόν τε ἐξομαλίσωμεν, οὕτω ταῦτα τις συντιθέτω· Ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα τὸν τοιόνδε ἁρπάσαι ὁ κῆτος καὶ τὸ κῆτος ἔμελλε. Πεφήσεται δὲ, ἀντὶ τοῦ πεφόνευται καὶ ἐφονεύθη ἡ φάλλαινα ἡ δυσμίσητος, ἤτοι τὸ κῆτος αὐτὸ, ἐκνευρισθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λογχοδρεπάνῳ τοῦ Περσέως αὐτοῦ, τοῦ οἴξαντος καὶ ἀνοίξαντος τὰς [4] ἱπποβρότους ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς δειρόπαιδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἤτοι τοῦ ἀνελόντος τὴν Γοργόνα, καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελθεῖν Χρυσάορα, καὶ τὸν Πήγασον, ὃς καὶ ὅστις Περσεὺς, ὁ λαμπτηροκλέπτης τῆς τριπλάνοις ποδηγίας, ζωοπλαστῶν καὶ μεταπλάττων ἀπὸ ζώων τοὺς ἄνδρας, ἤγουν τοὺς ἀνθρώπους, ἀγαλματώσας, ἀντὶ τοῦ ἠγαλμάτου, ἤτοι ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας ἐποίει, ἐν τῷ ἀμφιλυτρώσει καὶ ἐπικαλύψει τῶν πετρῶν. Λαμπτηροκλέπτης.] ὁ μὲν Λυκόφρων φησὶ τῶν Γοργόνων εἶναι τὸν ὀφθαλμὸν, τὸν ὑπὸ Περσέως κλαπέντα· λέγει δὲ, ὅτι ἕνα ὀφθαλμὸν εἶχον, καὶ ἐφύλασσον ἀλλήλας, ὁ δὲ Περσεὺς ἐλθὼν ἐκ τῶν ὄπισθεν, ἐκράτησε τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ οὕτως ἔκοψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος· ἐγὼ δὲ εἶπον, ὅτι τῶν Φορκίδων, αἵτινες ἦσαν ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων, πεπλανημέναι γὰρ αἱ τρεῖς ἐποδήγουν ἀλλήλας ἐναλλὰξ ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμόν. Τριπλάνοις ποδηγίας.] ὅτι μία παρ' ἑτέρας ἐναλλὰξ χρωμένη τῷ ὀφθαλμῷ, καὶ κατὰ πλάνην καὶ [5] περιφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει. Θερειπότους γύας.] ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λέγεται, τοὺς γύας, καὶ τὰς γύας. καὶ μετὰ περιγεγραμμένης ἄπλασον δεῖ τὸ μέζον, κοινὴ γὰρ συλλαβὴ γίνεται διὰ τὸ καχλῶδες· καὶ χωλίαμβος δὲ εἰ ἦν, δέχεται ἐν τῷ ἰαμβικῷ. Γύας δὲ καὶ χώρας θερειπότους, λέγει τὴν Αἴγυπτον· ὁ Νεῖλος γὰρ ἐξερχόμενος ἐν τῷ θέρει, ἀρδεύει αὐτήν· ὅθεν διίστησι τὴν Αἰθιοπίαν ἀπὸ τῆς Λιβύης, τινὲς δὲ φασὶν ἐν Λιβύῃ εἶναι τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου, ὡς Δοῦρις, ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο ἀληθές. Ἀσβύσται δὲ, ἔθνος Λιβυστικὸν, ὡς λέγει Διονύσιος ἐν τῇ Περιηγήσει. Καὶ χαμευνάδας.] * δυσόδμους, ἢ δυσόδμοις θηροὶ συγκοιμωμένους. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· * Μενέλαος ἐξωσθεὶς περὶ Αἴγυπτον, πολὺν χρόνον ἐκεῖσε διατρίβων, ἐνδημῶν

EMENDATIONES.

* Hæc interserui ex Bar. 1 Θαλασσία, pro θαλασσίας, ex Bar. 2 Ἀνακαθάρωμεν, pro ἀνακαθάραμεν, ex MSS. utroque. 3 Τὴν βαθεῖαν τῆς γραφῆς κακίαν, καὶ ἄχρηστον lege cum Bar. nisi forte malis, τῆς βαθείας τῆς γραφικῆς κακίας καὶ ἀχρήστου. quod habet Seld. τῆς βαθείας τῆς γραφικῆς, καὶ ἀχρήστου Impress. 4 Ἱπποβρότους, pro ἱπποβρότας, ex Seld. ἱπποβρότους hic, & supra habet Bar. 5 Περιφορὰν, pro παραφορὰν, ex MSS. utroque. * Hæc adjeci ex Bar.

περὶ

[a] Εὐνὰς, δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος.	Cubilia, fœtentibus balænis condormiens.
Καὶ πάντα [b] τλήσεθ' εἵνεκ' Ἀργείας κυνὸς,	Omniáque feret Argivæ Canis gratia,
Τῆς θηλύπαιδος, καὶ τριάνορος κόρης.	Mulierperæ, triconjugis puellæ.
Ἥξει δ' ἀλήτης εἰς Ἰαπύγων στρατὸν,	Tum veniet ad Japygum erro exercitum,
Καὶ δῶρ' ἀνάψει παρθένῳ Σκυλητρίᾳ,	Ac dona Virgini suspendet Spoliatrici,
Ταμάσιον κρατῆρα, καὶ βοάγριον,	Æneum craterem, & clypeum bubulum,
Καὶ τὰς δάμαρτος ἀσκέρας εὐμαρίδας.	Atque Uxoris crepidas suæ.
Ἥξει δὲ Σῖριν, καὶ [c] Λακινίου μυχοὺς,	Adibit etiam Sirin, & Lacinii sinus,

VARIANTES LECTIONES.

a Εὐνὰς δυσόδμοις *Bar.* aliique. b Τλήσετ' εἵνεκ' *Sold.* aliique. Τλήσεσθ' ἕνεκ' Αἰγύας *Stephanus* Byzantinus. Vide Commentarios. c Al. Λακινίας.

περὶ τῆς εἰς πατρίδα ἐλεύσεως· ὃν ἐδίδαξεν Εἰδοθέα, ἡ τοῦ Πρωτέως θυγάτηρ, ἐν Φάρῳ, φησὶ πρὸς αὐτὸν, Μενέλαε, εἴπερ βούλει μαθεῖν τὸ περὶ σὲ πᾶν, ἔστι μοι πατὴρ ὁ θαλάσσιος Πρωτεὺς, ὅστις περὶ [1] δείλην ἐκβαίνων ἐκ τῆς θαλάσσης, συγκοιτάζεται τῶν φωκῶν· λαβὼν οὖν καὶ σὺ παρ' ἐμοῦ δέρματα φωκῶν νεοδάρτων, ὑπόδυσαι καὶ σὺ, καὶ [2] οἱ γενναιότεροι τῶν σῶν ἑταίρων, καὶ συγκαταλέχθητε τοῖς λοιποῖς φώκαις, ἐλθόντα δὲ τὸν Πρωτέα κατέχετε, καὶ μηδὲν πλανηθέντες, πρὸς πάντα τοῦτον ὁρῶντες μεταμειβόμενον, πρὸς ὕδωρ, πρὸς πῦρ, πρὸς ζῶα παντοῖα, ἀλλὰ κατέχοντες ἐρωτήσατε, καὶ ὃς ὑμῖν ἐρεῖ περὶ πάντων σαφέστατα. συγκοιτασθέντες γοῦν τοῖς φώκαις, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ποιήσαντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ Πρωτέως περὶ τοῦ ἀπόπλου, καὶ πάντων, ὧν ἔχρηζον. Διὰ δὲ τὸ δυσώδεις τὰς φώκας, [3] οὕτως εἶπε τὸ δυσόδμοις, ἢ δυσόδμοις θηρσίν. Τλήσεθ' εἵνεκα.] καὶ τλήσετ' εἵνεκα. τὸ μὲν τλήσεθ' εἵνεκα Ἀττικὸν, δασύνεται γὰρ τὸ εἵνεκα Ἀττικῶς· τὸ δὲ τλήσετ' εἵνεκα ψιλοῦται, Ἰωνικῶς καὶ Αἰολικῶς· ἐκεῖνοι γὰρ πάντα ψιλοῦσιν, ὡς τὸ Λεύκιππος, ἀπηλιώτης, καὶ τὰ ὅμοια, ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν δασέως ἐκφέρονται, Λεύχιππος, καὶ ἀφηλιώτης. Τῆς θηλύπαιδος.] τῆς Ἑλένης, ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶν, Ἑλένην μὴ τεκεῖν υἱὸν, ἀλλὰ θυγατέρα τὴν Ἑρμιόνην, κατὰ δὲ Δοῦριν, καὶ Ἰφιγένειαν ἐκ Θησέως. Ἄλλοι δέ φασι καὶ Νικόστρατον τεκεῖν, καὶ [4] Ἐφίβλαν, καὶ Μενέλαον· ἐκ δ' Ἀλεξάνδρου οἱ πλείονες φασὶ τέσσαρας τετοκέναι, Βούνικον, Κόρυθον, Ἄγανον, καὶ Ἰδαῖον, * Τριάνορος.] τῆς πολυάνδρου, ὡς ὄπισθεν πεντάλεκτρον αὐτὴν εἶπεν. * Κόρης.] κόρη, κυρίως ἡ καθαρὰ καὶ παρθένος· κατὰ δὲ Μολοσσοὺς, καὶ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν, κόρη, ἡ εὔμορφος, ὅπερ καὶ νῦν δηλοῖ, οὐ γὰρ τὴν θηλύπαιδα καὶ πολύανδρον παρθένον λέγει, ἀλλ' εὔμορφον αὐτὴν καλεῖ. Ἥξει δ' ἀλήτης.] παραγενήσεται δὲ ὁ Μενέλαος πλανώμενος εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰαπύγων, ἤτοι Καλαβρῶν, [5] ἡ γὰρ Μεσσαπυγία, καὶ Ἰαπυγία, ὕστερον Σαλεντία, εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη, καθά φησιν ὁ ἱστορικὸς Δίων, ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις συντάξας· κεῖται δὲ ἡ Καλαβρία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ τὸν Ἀδρίαν. Καὶ δῶρ' ἀνάψει.] καὶ τῇ Ἰαπυγίᾳ, ἤτοι τῇ Καλαβρίδι, τῇ σκυλευτικῇ καὶ πολεμικῇ Ἀθηνᾷ δῶρα δώσει, καὶ καθιερώσει ἀναθήματα, κρατῆρα χαλκοῦν [6] ἀπὸ Τιμέσης, πόλεως Καλαβρίδος, καὶ τὸ ἑαυτοῦ θυρεὸν, ἤτοι τὸ σάκος, καὶ τὰ τῆς Ἑλένης εὐπόδητα ὑποδήματα. Ταμάσιον.] Τάμασα, πόλις Καλαβρὶς ἀριστόχαλκος, περὶ ἧς φησιν Ὅμηρος,

Ἐς [7] Ταμέσην μετὰ χαλκὸν, ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.

Ταύτην δὲ καὶ οἱ βάρβαροι, Καλαβροί τε, καὶ ἕτεροι [8] Τέμψαν [9] ἔτι καλοῦσιν, ὥσπερ αἰδούμενοι μεταποιῆσαι καθ' ὁλοκληρίαν τὴν τοῦ Ὁμήρου φωνήν· ὁ δὲ Λυκόφρων οὐκ αἰδεσθεὶς τὴν ποιητικὴν ἐκείνην φωνὴν, οὐδὲ τὴν περὶ τὸν ποιητὴν τῶν βαρβάρων αἰδῶ λογισάμενος, βαρβαρώτερος ἐκείνων φανεὶς, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, [10] Κεὰς τὰ ἱερεῖα διδοὺς, Τάμασαν, τὴν [11] Τέμεσαν ἐκάλεσεν. Βοάγριον.] ἀσπίδα, ἐκ δέρματος βοὸς ἀγρίου γεγονυῖαν. Ἀσκέρας εὐμαρίδας.] ὅτι ἀσκέρας τὰ ὑποδήματα καλῶς λέγει· εὐμαρίδας δὲ, τὰς εὐμαρεῖς. καὶ εὐκόλως ὑποδυομένας περὶ τοὺς πόδας. ἀσκέρας δὲ, κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πίλια, ἤτοι τὰ ἐρτίελα, λέγεται.

EMENDATIONES.

1 Δείλην, pro δίλην, ex *MSS.* utroque. 2 Οἱ γενναιότεροι, pro οἱ νεώτεροι. Cui emendationi ansam præbuerunt *MSS.* Codices, qui paullo ante habebant, σὺ καὶ γενναιότεροι παρ' ἐμοῦ δέρματα &c. Ex hoc videtur ad *Homeri* mentem propius accedere, apud quem Protei filia Menelaum jubet sociorum, non minimos natu, sed præstantissimos, & fortissimos ad Proteum capiendum sibi comites adjungere; Odyss. δ' v. ccccviii.

——— σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἑταίρους
Τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσσέλμοισιν ἄριστοι.

3 Οὕτως lego cum *MSS.* ὅτι *Impress.* absurde. 4 Variant in Helenæ liberorum nominibus proferendis Codices *MSS.* Sed non est tanti hæc differentia, ut operose sanari debeat; nec, si id vellem facere, satis de veris eorum appellationibus constaret; ne vero officio meo in hac parte deesse videar, variationes hasce apponere non dedignabor. Scias itaque pro Ἐφίβλαν, *MSS.* utrumque Αἰθίλαν legere; pro Κόρυθον, Κόρυθον *Bar.* pro Ἄγανον, Ἀγαῦον *Sold.* Ἄγαν *Bar.* * Hæc adjeci ex *Bar.* 5 Ἡ γὰρ Μεσαπυγία (lege hic, & aliis in locis Μεσαπία) καὶ Ἰαπυγία, ὕστερον Σαλεντία, εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη, ex *MSS.* utroque, nisi quod Καλαυρία habeat *Sold.* de quo errore, qui in omnibus omnium fere Auctorum Codicibus nimis frequens est, supra monui. Ἡ γὰρ Μεσαπυγία, καὶ Ἰαπυγία, ὕστερον Βαλεντία, εἶτα Βαλέντη ἐκλήθη *Impress.* corrupte. Quod autem eadem Regio appellata sit Messapia, Japygia, Calabria, & Salentina testatur, præter *Dionem*, quem laudavit *Scholiastes*, etiam *Strabo*, ex quorundam opinione. Geograph. lib. vi. in Italiæ Descriptione, ubi hæc verba habet, Ἡ δ' ἐκ Βρεντεσίου πεζευομένη ὁδὸς εἰς τὸν Τάραντα εὐζώνῳ μιᾶς ἐστιν ἡμέρας, ἣ τὸ μέσον ποιεῖ τῆς εἰρημένης χερρονήσου. ἣν Μεσσαπίαν τε, καὶ Ἰαπυγίαν, καὶ Καλαβρίαν, καὶ Σαλεντίνην κοινῶς οἱ πολλοὶ προσαγορεύουσι. 6 Ἀπὸ Τιμέσης, pro ἀπό τι μέσης, ex *Bar.* 7 Al. Τεμέσην. 8 Τέμψαν, pro Τεμψαν, ex *Sold.* Latini enim Tempsam dixerunt, quam Græci Temesam, *Plinio* teste. cujus hæc sunt verba, *Oppidum Tempsa, a Græcis Temese dictum.* *Ptolemæus* quoque libro tertio, Tempsam vocat, ut observavit *Joach. Vadianus* Helvetius, in Commentariis ad librum secundum *Pomponii Melæ*. 9 Ἔτι καλοῦσιν, pro ἐπικαλοῦσιν, ex *MSS.* utroque. 10 Κεὰς πάντα τεγγοῦσι *Sold.* Κεὰς περὶ τὰ τεγγοῦσι διδοὺς *Impress.* Lectio nostra ex *Bar.* desumpta est. Cæterum hoc Proverbium vulgo sic, Κεὰς τεγγοῦσι ἀπιτιτς. Vide *Hesychium*, *Suidam*, & Collectanea ex *Tarrhæo*, *Didymo*. &c. 11 Τέμεσαν, pro Τίμησαν, ex emendatione *Nic. Gerbelii*.

Ἐν οἷσι πόρτις ὄρχατον τεύξει θεᾷ	Ubi Juvenca hortum Deæ faciet
Ὁπλοσμίᾳ φυτοῖσιν ἐξησκημένον.	Hoplosmiæ plantis exornatum.
Γυναιξὶ [a] δ' ἔσται τεθμὸς ἐγχώροις ἀεὶ	Mulieribus autem indigenis mos erit semper
Πενθεῖν τὸν [b] εἰνάπηχυν, Αἰακοῦ τρίτον,	Lugere novemcubitalem, ab Æaco tertium,
Καὶ Δωρίδος; [c] πρηστῆρα [d] δαΐου μάχης.	Et Doride, bellicæ fulmen pugnæ.
Καὶ μήτε χρυσῷ φαιδρὰ καλλύνειν ῥέθη,	Nec vel auro nitida decorare corpora,
Μήθ' ἁβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους	Vel molles vestes circumdare
[e] Κάλχῃ φορυκτούς, οὕνεκα [f] θεᾷ θεὸς	Purpura tinctas: quoniam Deæ Dea

VARIANTES LECTIONES.

a Al. τ'. b Εἰνάπηχυν Bar. c Πρηστῆρα Seld. d Δαΐου Seld. δαΐω al. e Al. χάλκῃ. f Θεὸς θεᾷ Bar.

[1] Γίνωσκε, [2] ὦ Λύκοφρον, ὅτι τινὰς μὲν λέξεις ἀπ' Αἰσχύλου κλέπτεις, ἐξ Ἱππώνακτος δὲ πλέον, ὁπηνίκα μὲν δὲ ὤν, ἢ μὴ νοῶν ταύτας, [3] ἀλλοιωμάλλως τίθης, ἀλλ' ἀναμνήσω τοῦτο ἐγὼ τὸν σοφὸν ποιητὴν οὐκ οἶδα, [4] ὦ Λύκοφρον, ὅτι ὅτε σὺ τὴν Ἱππώνακτος κατεῖχες βίβλον, κατόπιν σου ἑστηκὼς ἐγὼ, ἑώρων σε τὰς αὐτοῦ λέξεις ἀναλεγόμενον, [5] καὶ τὸ ἀσκέρας ἐκεῖ εὑρηκὼς, καὶ οὕτω τέθεικας, μὴ φρονῶν, μήδ' εἰς νοῦν ἔχων τὰ ῥητά· ἀλλ' ἄκουε πῶς φησὶν Ἱππῶναξ, καὶ μάθε, ὅτι ἀσκέραι οὐ τὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ τὰ πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτύεια, εἰσὶν, ὡς καὶ Ἱππῶναξ,

[6] Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε [7] τὴν χλαῖναν
Δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον [8] ῥίγους,
Οὔτ' [9] ἀσκέραισι τοὺς πόδας δασείῃσιν
Ἐκρυψας, ὥς μή μοι [10] χίμετλα γίγνηται.

Ἔγνως ὅτι διὰ τοῦ εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας, τὰ ὀρτύεια φησὶν, εἰ δὲ χρεία σοι καὶ ἑτέρας μαρτυρίας, ἄκουσον· Ὦ φίλ' Ἑρμῆ Μαιάδος, Κυλλήνιε. Καὶ μετά τινα φησὶ,

[11] Δὸς χλαῖναν * σφύκλειν * Ἱππώνακτι,
Καὶ κυπασίσκον, καὶ [12] σαμβάλισκα, κἀσκέρισκα,
Καὶ χρυσοῦ * μοι * στατῆρας ἑξήκοντα
[13] Τοῦ νηρτέρου τοίχου. ———

Ἔγνως πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέρισκα τὰ ὀρτύεια πάντως λέγεται, ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἑνὶ στίχῳ περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν, καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει. Ἧξει δὲ Σῖριν.] Σῖρις, ποταμὸς Ἰταλίας, καὶ πόλις· ἡ δὲ πόλις Σῖρις, νῦν [14] Πολίειον λέγεται, ὑπὸ πόλεως καλουμένης ἐμπίρου. Λακινίου μυχούς.] τὸ Λακίνιον, ἀκρωτήριον Κρότωνος, περὶ οὗ φησὶ καὶ Θεόκριτος,

[15] Καὶ τὸ ποταμῶν τὸ Λακίνιον, ὅπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας.

Λακίνιον δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ Λακινίου Κροτωνιάτου. Ἐν οἷσι πόρτις.] ἐν οἷστισι τόποις, τοῖς περὶ Κρότωνα δηλονότι, ἡ Θέτις κῆπον τῇ Ἥρᾳ ἀναθήσει, αἱ δὲ [16] γυναῖκες ἐγχώριοι ἐκ νόμου ἀεὶ ἐκεῖ ἔσονται μελανοφόροι, καὶ τὸν ἐννεάπηχυν Ἀχιλλέα δακρύουσι, οὗτινος ἕνεκα ἡ θεὸς Θέτις τῇ θεᾷ Ἥρᾳ δωρεῖται καὶ ἀνατίθησι τὸν μέγαν στόρθυγγα τῆς χέρσου, ἐν τῷ κτίσαι ὄρχατον. Ὄρχατον.] στίχον, τάξιν· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐξησκημένον καὶ κεκοσμημένον φυτοῖς ὄρχατον, δηλοῖ τὸν κῆπον. Ὁπλοσμία.] Ἥρας ἐπίθετον, τιμωμένης ἐν Ἤλιδι, πόλει τῆς Πελοποννήσου καὶ Τεριλλης. Τεθμός.] ὁ νόμος, ἐκ τοῦ τίθειμαι, τέθεισαι, * τίθεται, * τεθμός. Εἰνάπηχυν.] ἐννέα πηχῶν λέγει μέγεθος ἔχοντα τὸν Ἀχιλλέα. Αἰακοῦ τρίτον, καὶ Δωρίδος.] τὸν ἔκγονον Αἰακοῦ [17] τρίτον, καὶ Δωρίδος· Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ἐνδηίδος Πηλεὺς, Πηλέως καὶ Θέτιδος Ἀχιλλεύς. καὶ πάλιν μητρόθεν, Δωρίδος καὶ Νηρέως Θέτις, Θέτιδος καὶ Πηλέως Ἀχιλλεύς. Πρηστῆρα μάχης.] τὸν [18] σφοδρὸν καὶ διάπυρον ἄνεμον τοῦ πολέμου. Ῥέθος.] κυρίως τὸ πρόσωπον, παρὰ τὸ ῥέειν τὰ ἤθη δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι, νῦν δὲ καταχρηστικῶς πάντα τὰ μέλη ῥέθη εἶπεν. * Ἀβροπήνους.] τρυφεροϋφάσμονας, πλουσίους, σηρικούς. * Κάλχῃ φορυκτούς.] πορφύρᾳ βεβαμμένους κυρίως, νῦν δὲ τοὺς ἁπλῶς βεβαμμένους διὰ πολλῶν βαφῶν, καὶ πεποικιλμένους, καὶ πλουμαρικοὺς λέγει, Κάλχη δὲ, ἡ [19] πορφύρα, ὅθεν ὁ κόγχος, καὶ ἡ κογχύλη εὑρέθη.

EMENDATIONES.

1 Hæc paullo post occurrebant in *Impress.* usque ad ὡς καὶ Ἱππῶναξ, Ego vero in suum locum reduxi, sequutus *Bar.* 2 Ὦ Λύκοφρον, pro ὁ Λυκόφρων, ut sit vocandi casus, nisi malis ita scribere, γνῶθι ὁ Λυκόφρων, & deinde in tertia persona cætera proferre. quod facere potes auctoritate *Baroccianі* Codicis. 3 Ἄλλως ἄλλως *Bar.* quod equidem malim, monstrosa enim videntur, & Græcis auribus absona hujusmodi composita. 4 Ὦ Λύκοφρον, pro ὁ Λυκόφρων, ex *Bar.* 5 Hæc sic lego cum *Bar.* quæ in *Impressis* hoc modo extabant, ὡς καὶ ἐνταῦθα ἀσκέρας ὑποδήματα λέγει, καὶ περ σημαίνουσι πιλία, ἤγουν ὀρτύεια. Cætera desunt. 6 Hos *Hipponactis* versus, qui prius confusi extabant, in ordinem digessi. 7 Χλαίνας *Impress.* χλαῖναν *Bar.* 8 Ῥίγους *Bar.* ῥίγεις *Impress.* 9 Ἀσκέρῃσι *Seld.* deinde δασείῃσιν idem. pro quo *Bar.* habet φωτός. 10 Χίμετλα γίγνονται *Bar.* Ibid. γίνεται *Seld.* 11 Et hos versus digessi in ordinem. * Ex *Seld.* 12 Σαμβάλισκα, pro συμβάλικα, ex *Seld.* nam Σάμβαλα, τὰ σάνδαλα, teste *Hesychio.* Σαμβάλισκα *Bar.* σαμβάλισκα *Seld.* * Ex *Bar.* ad metrum supplendum. Et huic voci alia manus superposuit σοί. 13 Τοῦ νηρτέρου, pro τυτέρου, ex *Seld.* 14 Σῖρις *Impress.* Πόλιον *MSS.* Ego reposui Πολίειον; nam Siris postea Poliëum dicta; *Stephanus* Byzantinus, Πολίειον, πόλις Ἰταλίας, ἡ πρότερον Σῖρις καλουμένη. Idem in v. Σῖρις, causam hujus nominis ait esse, quod ibi dedicatum fuerit Minervæ Πολιάδος simulacrum; Σῖρις, πόλις Ἰταλίας ... τῷ Μεταποντίῳ, καὶ ποταμός· μετωνομάσθη δὲ καὶ Πολίειον, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ Πολιάδος Ἀθηνᾶς. Quod confirmat *Strabo* Geogr. lib. vi. quem videsis. 15 Versus hos ex *Theocriti* quarto Idyllio restitui, quos *Impress.* & *MSS.* Codd. hoc modo mutilarunt, & corruperunt. καὶ ποτ' (καὶ τό ποτ' *MSS.*) ἄδιον τὸ Λακίνιον, ὅπερ ὁ πύκτας Αἴγων (ἄγω *Bar.*) ὀγδοήκοντα (ὀγδοίκοντα *Bar.* ὀγδώκοντα *Seld.*) μόνος κατεδαίσατο (κατεδαίσατο *Seld.* κατεδάσατο *Bar.*) μάζας (μάζας *Bar.*) 16 Γυναῖκες καὶ ἐγχώριοι cæteri Codd. habent, Ego vero καὶ delevi, quod sit superfluum, & sensum Auctoris pervertat. * Ex *Bar.* 17 Τρίτον, καὶ Δωρίδος, pro καὶ τρίτον Δωρίδος &c. 18 Σφοδρὸν, pro σφίδρον. * Hoc adjeci ex *Bar.* nisi quod ἀβροπήνους posuerim pro ἀβροϋφάσμονας. 19 Πορφύρα, pro πορφυρίς, ex *Seld.*

Στόρθυγγα.]

[a] Χέρσου μέγαν στόρθυγγα δωρεῖται [b] κτίσαι.	Magnum terræ cacumen dabit habitandum.
Ἥξει δὲ ταύρου γυμνάδας κακοξένους	Adibit deinde Tauri gymnasticas inhospitas
[c] Πάλης κονίστρας, ὅν τε [d] Κωλῶτις τεκνοῖ	Luctæ Palæstras, quem Colotis genuit
Αλεντία, [e] κρείουσα [f] Λογγούρου μυχῶν,	Alentia, regina specuum Longuri;
Αρπης Κρόνου πήδημα, Κογχείας [g] θ' ὕδωρ	Falcis Saturniæ saltum, & aquam Concheæ
[h] Κάμψας, Γονοῦσσάν τ', ἠδὲ Σικανῶν πλάκας,	Ambiens, Gonusámque, & arva Sicanorum,
Καὶ Θηροχλαίνου σηκὸν [i] ὠμηστοῦ λύκου,	Et ferinam induti Lupi crudelis templum,
Ον Κρηθέως ἄμναμος, ὁρμίσας σκάφος,	Quod Crethei Nepos, appulsa nave,
Εδειμε πεντήκοντα σὺν ναυπηγέταις.	Cum quinquaginta navium fabris extruxit.
[k] Κρόκαι δὲ Μινυῶν εὔλιπῆ [l] στελγίσματα	Litora verò pinguia Minyarum strigmenta

VARIANTES LECTIONES.

a Χέρσου al. b Κτίσαι Bar. c Πάλης Seld. d Al Κωλῶτις. e Κρείουσα Seld. f Λογγούρου Bar. g Hanc particulam non agnoscit Seld. h Κάμψας Bar. i Al. ὠμηστοῦ. k Κρόκαι Bar. Κρόκαι Μινυῶν δ' εὔλιπῆ Seld. Μινύων Bar. Sed illi ε eadem, ut videtur, manus υ superposuit. l Στλεγίσματα Bar. aliique. στλεγγίσματα al.

Στόρθυγγα.] * ὀξύτητα, * ἀκρωτήριον τοῦ [1] Κρότωνος, λέγει δὲ τὸ Λακίνιον. Ἥξει δὲ ταύρου.] παραγυμνάσεται δὲ ὁ Μενέλαος καὶ περὶ τὴν Σικελίαν, ὅπου αἱ παλαῖστραι τοῦ Ἔρυκος τοῦ ξενοκτόνου, τοῦ υἱοῦ Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος Ἔρυξ ἐκλήθη· παλαιστὴν γὰρ αὐτὸν ὄντα, ἢ πένταθλον, καὶ οὕτω τοὺς ξένους ἀναιροῦντα, Ἡρακλῆς διερχόμενος καὶ πενταθλήσας αὐτὸν, ἄρας μετέωρον κατεκρήμνισε, καὶ οὕτως ἀνεῖλεν αὐτόν. Ἔρυξ δὲ καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη. Ταῦρον δὲ τὸν Ἔρυκα φησί, διὰ τὸ θυμικὸν, καὶ γενναῖον. Κωλῶτις.] ἡ Ἀφροδίτη. Κωλῶτις δὲ ἐκλήθη, ὅτι τις νεανίας ὑπὸ λῃστῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ τυράννου καλαχθεὶς ἐκ τῶν κώλων, ἤτοι ἐκ τῶν ἀκρωμηρίων, καὶ τῶν χειρῶν, ἐδέθη· ἡ δὲ θυγάτηρ, [2] ἢ τοῦ ἀρχιλῃστοῦ, ἢ τοῦ τυράννου, ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, ἀπέλυσεν αὐτὸν, μιγεῖσα τούτῳ· ὁ δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλώτιδος ἱδρύσατο, εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων ἐξέλυσατο. Κωλὶς δὲ λέγεται καὶ ἡ ἄσπρις γῆ. Αλεντία.] ἡ ἐν Ἀλέντῃ, πολιχνίῳ Κολοφῶνος, τιμωμένη, ἐκεῖσε γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἐστιν. Αρπης.] ἅρπη, ἤτοι δρέπανον, καὶ ἡ Φαιακία, * ἡ * Κέρκυρα, καὶ ἡ Σικελία λέγεται· ἡ μὲν Κέρκυρα, ὅτι ἦν ἐκεῖ κεκρυμμένον τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν, ἢ τὸ δρέπανον, ὅπερ ἡ Δημήτηρ ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, τέμνειν τοὺς στάχυς· Δρέπανον δὲ, ἡ Σικελία, ὅτι ἐκεῖ ἦν τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ τὸν οὐρανὸν ὁ Κρόνος ἐξέτεμε, κἄπερ ὁ Λυκόφρων φαίνεται νῦν τὸ Κρονοτόμον δρέπανον λέγειν. Τὸ δὲ δρέπανον παρὰ Σικελοῖς ζάγκλον καλεῖται· μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ Αἰτιῶν. Γονοῦσσα.] ἔστι μὲν καὶ πόλις Θετταλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, ἐν ᾗ ἐπλανήθη ὁ Μενέλαος. Καὶ Θηροχλαίνου σηκόν.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας, ἤτοι παρελθὼν, ὁ Μενέλαος, καὶ τὸν σηκὸν καὶ τὸν ναὸν τοῦ Θηροχλαίνου Ἡρακλέος, ἤγουν τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν, τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ ναὸν περὶ Σύρτιν τῆς Λιβύης Ἰάσων ἐδείματο, καὶ οἱ λοιποὶ Ἀργοναῦται, μετὰ τὸ ἐπιτελέσαι ἀγῶνας ἐκεῖσε, εἰς γὰρ τὴν Σύρτιν ἐμπεσόντες, διὰ τὸ εἶναι ἄβατον τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ δύνασθαι πλεῖν αὐτὴν, ἄραντες ἐπ' ὤμων τὴν Ἀργὼ, δώδεκα ἡμέρας ἐπορεύοντο διὰ τῆς ἐρήμου Λιβύης, ὥς φησι Πίνδαρος, τῇ δωδεκάτῃ δὲ πρὸς ἑτέραν θάλασσαν ἐλθόντες, κατέθεντο αὐτὴν, καὶ ἀγωνισάμενοι, καὶ λυσάμενοι περὶ τὴν ἐκεῖσε θάλασσαν, ναὸν ἔκτισαν, ὃν εἶπον τῷ Ἡρακλεῖ, ἐν ᾗ θαλάσσῃ ὁ ἀποπλυθεὶς ἱδρὼς τῶν Ἀργοναυτῶν ἐν ταῖς ψάμμοις μέχρι νῦν δίκην ἐλαίου στίλβει, μήτε ὑπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης κλύδωνος, μήτε ὑπὸ ὄμβρων καθαιρόμενος. Ον Κρηθέως ἄμναμος ὁρμίσας.] ὅντινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέος ἔδειμε καὶ ἔκτισε σὺν τοῖς ν' Ἀργοναύταις ὁ ἄμναμος καὶ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων, ὁρμίσας καὶ ἐλλιμενίσας ἐκεῖσε, δηλονότι τὸ σκάφος, ἤτοι τὴν ναῦν, τὴν Ἀργώ· ἄμναμος δὲ καὶ ἀπόγονος Κρηθέως [3] ὁ Ἰάσων οὕτως· Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης [4] θυγάτηρ Τυρώ· Τυροῦς καὶ Ποσειδῶνος [5] Πελίας, καὶ Νηλεύς· Τυροῦς δὲ, τῆς αὐτῆς, καὶ Κρηθέως Αἴσων, [6] Ἀμυθάων, Φέρης· Αἴσονος καὶ Πολυμήδης, τῆς Αὐτολύκου, ἢ κατά τινας Ἀρνης, ἢ [7] Σκάρφης, Ἰάσων. Τὴν δὲ τῶν Ἀργοναυτῶν ἱστορίαν πλατέως λίαν ὄπισθεν εἶπον. Λόγγουρος.] λίμνη Σικελίας. Γονοῦσσα δὲ ἔστι μὲν καὶ πόλις Θετταλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας. Κρόκαι.] οἱ αἰγιαλοὶ, παρὰ τὸ κρύος κύειν, ψυχροὶ γὰρ, ὥσπερ ὁ βυθός. Κρόκαι δὲ Μινυῶν.] οὕτως συντακτέον· Ον τινα ναὸν σὺν τοῖς ν' ἔδειμεν. Αἱ κρόκαι δὲ καὶ αἱ ψάμμοι καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης, δηλονότι τῆς ἐκεῖ, τηροῦσι καὶ φυλάσσουσι τὰ εὔλιπῆ καὶ λιπαρὰ στελγίσματα, καὶ τοὺς ῥύπους τῶν Μινυῶν καὶ Ἀργοναυτῶν, οὐδὲ φλοιδάζει καὶ πλύνει ὁ κλύδων, οὐδ' ἡ ὀμβρεία σταγὼν σμήχουσα καὶ καθαίρουσα δύναιτ' ἂν καὶ [8] πολὺν χρόνον. Μινυῶν.] τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν ἐξ Ὀρχομενοῦ

EMENDATIONES.

* Ex Bar. 1 Κρότωνος, pro Κριῶνος, ex Bar. & emendatione Nic. Gerbelii. Cæterum de Lacinio promontorio, si de hac mutatione dubites, vide Commentarios nostros. 2 Pro ἡ, posui ἢ, ex MSS. utroque. 3 Ο Ἰάσων οὕτως· Σαλμωνέως, pro ὁ Ἰάσων. οὗτος Σαλμωνέως, ope MSS. utriusque, & Nic. Gerbelii. 4 Θυγάτηρ, pro θυγατρὸς, ex emendatione Nic. Gerbelii. 5 Πελίας, pro Πηλεὺς, ex Seld. & emendatione Gerbelii. Peleus enim Æaci & Endeïdos Nymphæ filius erat, Pelias vero, Jasonis avunculus, Neptuni. 6 Ἀμυθάων δὲ Φέρης Impress. Ego illud δὲ delevi, & post Ἀμυθάων (pro quo Ἀμυθάμων Bar.) comma posui, ope Bar. 7 Σκάρφης Bar. Σκάφης Seld. 8 Πολυχρόνιον MSS. uterque.

τῶ

Τηρῦσιν, ἅλμης οὐδὲ φοιβάζει κλύδων,	Servant, nec vel maris expurgat æstus,
Οὐδ᾽ ὀμβρία σμήχουσα δηναιὸν νιφάς.	Vel pluvia diu nix extergens.
Ἄλλους δὲ θῖνες, οἵ τε [a] Τευχείρων πέλας	Alios litora, saxáque juxta
Μύρμηκες [b] αἰάζουσιν ἐκβεβρασμένους	Teuchira lugebunt in Atlantis
Ἔρημον εἰς Ἄτλαντος οἰκητήριον,	Desertum ejectos diversorium,
[c] Θρυλιγμάτων [d] δέρτροισι [e] περισοπερέστας·	Fragmentorum puncturis corrugatos:
Μόψον [f] Τιταιρώνειον ἔνθα [g] ναυάται	Ubi Mopsum nautæ Titæronium

VARIANTES LECTIONES

a Al. Τευχείρων. al Ταυχείρων. b Αἰάξουσι Seld. c Θρυλιγμάτων MSS. uterque, & alii. d Δέρτροισι Bar. aliique. e Περιτρηθέντας Bar. f Τιταιρώνιον Bar. aliique. g Ναυβάται Seld. aliique.

τοῦ Μινυείου ὄντος. Δύο δὲ Ὀρχομενοί, [1] ὅ, τε ἐν Βοιωτίᾳ, οὗτος ὁ Μινύειος· καὶ ὁ πολύμαλλος ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὁ δὲ τόπος Ὀρχομενὸς Μινύειος ἐστὶν ἐκλήθη, ἀπὸ Μινυοῦ, τοῦ Ποσειδῶνος παιδός, καὶ Καλλιρρόης, τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός, ὑπὲρ Μινύου καὶ Τειτοθωνίας, τῆς Αἰόλου, οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν· ἄριστοι δὲ ἱππικοὶ οἱ Ὀρχομένιοι. Ἐργῖνος γὰρ ἵππῳ Θηβαίους νικήσας, φόρον ὑποτελεῖς εἶχεν, Ἡρακλῆς δὲ αὐτοὺς ἠλευθέρωσεν. Εὐλιπῆ στλεγγίσματα.] οἱ λιπαροὶ [2] ἱδρῶτες, ὁ ῥύπος, τὰ ἀποξύσματα· στλεγγίδες γάρ, [3] τὰ τρίπλα, οἷς ἐν τοῖς βαλανείοις τετριμμένοι, τὸν ῥύπον ἐξαίρομεν. Πολλὰ εἰπὼν ὁ Λυκόφρων περὶ Μενελάου, περὶ τῶν Ἀντιμάχου υἱῶν οὐκ ἐμνημόνευσε, Γλαύκου φημὶ καὶ [4] Ἐρυμάνθου, οἱ μετὰ τοῦ Μενελάου πλέοντες, ὡς ναυαγήσαντες ἐξῆλθον περὶ τὴν Κρήτην, καὶ οὐκ ἔτι ἐπεθύμησαν ἐκείνῳ συμπλεῖν, ἀλλ᾽ ᾤκησαν ἐν Κρήτῃ τὸν ἀπ᾽ αὐτῶν Ἀντιμαχειδῶν λόφον κληθέντα. [5] Λυσίμαχος δὲ ἐν πρώτῳ τῶν Νόστων οὕτω πως λέγει· « Γλαῦκος, Ἀκάμας, Ἱππόλοχος, οἱ « Ἀντιμαχειδαι, παρ᾽ [6] Ἀμυνάκῃ, [7] βασιλεῖ Λιβύων, ᾤκησαν, μὴ « βουλόμενοι συνοικεῖν τοῖς τὸ Ἴλιον πορθήσασιν, οἱ μεθ᾽ ἱκανὸν « χρόνον τὸν μεταξὺ Κυρήνης καὶ θαλάσσης Ἀντιμαχειδῶν λόφον « ἔκτισαν, καὶ ᾤκησαν. Ἄλλους δὲ θῖνες.] περὶ [8] Θεσσαλῶν φησί, Γουνέως, Προθόου, καὶ Εὐρυπύλου, ὅτι τοὺς ἄλλους δὲ αἰάζουσι καὶ θρηνήσουσιν οἱ θῖνες καὶ οἱ αἰγιαλοί, οἵ τε μύρμηκες καὶ παραθαλάσσιαι πέτραι, αἱ πέλας καὶ πλησίον τῶν Τευχείρων, ἥτις ἐστὶ πόλις Λιβύης· θρηνήσουσι δὲ αὐτοὺς τί παθόντας; ἐκβεβρασμένους καὶ ῥιφέντας ὑπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὸ ἔρημον οἰκητήριον τοῦ Ἄτλαντος, ἤτοι τὴν Λιβύην· ἐκριφέντας δέ, πῶς; περισοπερέστας καὶ διῃρημένους δέρτροισι καὶ σώμασι θρυλιγμάτων καὶ συντριμμάτων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θρυλίγμασι καὶ [9] συντρίμμασι δέρτρων καὶ σωμάτων, ἀντιστρόφως εἶπε. * Ἄλλους δὲ θῖνες.] τῆς Κυρήνης πόλεις, Ἀπολλωνία, καὶ Τεύχειρα· ἡ δὲ Κυρήνη, χωρίον τῆς Λιβύης ἐστί, ὡς καὶ ἡ Φάρος. * [10] Ἄτλαντος οἰκητήριον.] τὴν Λιβύην λέγει· Ἄτλας γὰρ μαθηματικὸς ἦν Λίβυς ἀνήρ, ὃς εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἀνερχόμενος περὶ ἀκριβεστέραν καλασκοπὴν τῶν ἀστέρων, καὶ ποτὲ παρασφαλείς, κατέπεσεν ἀπ᾽ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν, καὶ ἀνῃρέθη, ὅθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ τό, τε ὄρος, καὶ τὸ πέλαγος Ἀτλαντικὸν ἐκλήθη. Πολύειδος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς τὸν Ἄτλαντα τοῦτον ποιμένα Λίβυν φησίν, οὐ μαθηματικόν, ἀπολιθωθῆναι δὲ ὑπὸ Περσέως, δείξαντος αὐτῷ τὴν Γοργόνα, διὰ τὸ μὴ ἐᾶν αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλ᾽ ἐρωτᾶν αὐτὸν τίς εἴη, τοῦτο καὶ τοῦ Ἄτλαντος υἱὸς Ἕσπερος κατὰ τοὺς λοιπούς, οὐ κατὰ τὸν Πολύειδον. * Ἔρημον δὲ τὸ Ἄτλαντος οἰκητήριον, ὅτι ἔρημος ἡ Λιβύη. * Μόψον Τιταιρώνιον.] ἔνθα πρὶν ποτὲ θανόντα τὸν Μόψον, τὸν ἀπὸ Τιταιρῶνος πόλεως, ταριχεύσαντες οἱ Ἀργοναῦται, ἀπέστειλαν τε καὶ δίκην στήλης ἔστησαν τυμβείαν κρηπῖδα καὶ βάσιν, καὶ σῆμα ἀπὸ τῆς Ἀργοῦς δορὸς καὶ τοῦ τῆς Ἀργοῦς ξύλου, πίτυινον καὶ σανίδα κλασθεῖσαν, ἤτοι κώπην τεθραυσμένην, ἀντιστήλωσαν δὲ αὐτό, κειμήλιον καὶ δώρημα νεκρῶν· ποῦ δὲ ἀντιστήλωσαν; περὶ τὴν Αὔσιγδα, πόλιν Λιβύης, ἣν ποτε Αὔσιγδα περιρρέει ὁ Κίνυφος ποταμός. Τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ οὕτως σύνταξον· Ἔνθα ποτὲ τὸν Μόψον οἱ Ἀργοναῦται ἔθαψαν, ἡ δὲ Κολχὶς Μήδεια τῷ Νηρέως υἱῷ, Τρίτωνι, παρέσχε πλατὺν κρατῆρα, κεκεροτημένον καὶ εἰργασμένον χρυσῷ· τίνος δὲ χάριν παρέσχε τῷ Τρίτωνι; δείξαντι τὴν πλοῦν, καὶ ὅπου [11] διὰ τῶν στενῶν πετρῶν ὁ Τῖφυς, κυβερνήτης ὢν τῆς Ἀργοῦς, ἄθραυστον αὐτὴν διαβιβάσει, τηνίκα δὲ καὶ τότε ἀνέδειξε καὶ εἶπεν ὁ θαλασσόπαις δίμορφος θεός, ἤγουν ὁ Τρίτων, τοὺς Ἕλληνας τὰ [12] κράτη λαβεῖν τῆς χώρας, ἤτοι κυριεῦσαι τῆς Λιβύης, ὅταν ἀγρεύτης Λιβυκὸς λαὸς παλίμπουν καὶ ἀντίστροφον τὸ δῶρον, * ἤτοι τὸν κρατῆρα, * ὀρέξῃ καὶ παράσχῃ Ἕλλησι, νοσφίσας καὶ ἐκβαλὼν καὶ στερήσας τῆς πατρίδος, ἤτοι τῆς Λιβύης· τὰς δ᾽ εὐχάς, ἤτοι τοὺς λόγους, τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι οἱ Λίβυες, κρύψουσι τὸ κλέαρ καὶ κτῆμα, ἤτοι τὸν κρατῆρα, ἐν χθονὸς ἐσχάτοις μυχοῖς ἄφαντον. [13] Ἐν ᾗ Κυφαῖον.] ἐν ἥτινι γῇ Λιβυκῇ, Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον, ὁ Βορρᾶς πνέων ἐκβέβρασε σὺν τοῖς αὐτῶν ναύταις. Μόψον Τιταιρώνιον.] ὁ Μόψος οὗτος εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν ἦν, υἱὸς Ἀμπυκος καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρχομενίας, ὁ δὲ Ἄμπυκος, υἱὸς Τιταιρῶνος, ἀφ᾽ οὗ καὶ πόλις, ὡς καὶ Ἡσίοδος,

Μόψον τ᾽ Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος.

EMENDATIONES.

[1] Ὅ, τε ἐν Βοιωτίᾳ reposui, pro ὅτι Βοιωτία, ex Bar. ὅτι, ἐν Βοιωτίᾳ Seld. ὅτι ἐν Βοιωτίᾳ reposuit *Gerbelius*, idque ex *Homeri* & *Apollonii* Interpretibus: Minyas enim in Bœotiam irrumpens. Thebis conterminum Orchomenon condidit, à quo & Minyeïum appellatum *Homero*. Deinde, putat idem *Gerbelius*, legendum esse πολύμηλος. Nam alterum Orchomenon, Arcadiæ urbem, πολύμηλον vocavit *Homerus*, à pecorum abundantia. Nisi quis à lana πολύμαλλον, ut apud *Pindarum* χρυσόμαλλον, legere maluerit, cum eo sane non maximopere contenderim. Attamen *Homericum* πολύμηλον mihi videtur suavius, & Ὁμηρικώτερον. Poetæ Scholiastes etiam tertium Orchomenon, Thessaliæ urbem, adjicit. [2] Ἱδρῶτες, pro ἱδρῶτα, ex *Seld.* itaque legendum esse conjecerat *Gerbelius*. [3] Τὰ τρίπλα ex Bar. [4] Ἐρυμάνθου Seld. [5] Ἀντίμαχος, pro Σύμμαχος, ex MSS. utroque. [6] Ἀκαμάνθῃ Bar. [7] Βασιλεῖ, pro βασιλεῖς, ex MSS utroque. [8] Θεσσαλῶν, pro Θαλασσίων, ex Seld. Θετταλῶν Bar. Cæterum vult *Scholiastes*, *Lycophronem* jam pergere ad enarrationem casuum variorum, & infortuniorum, quibus Guneus, Prothous, & Eurypylus, Thessalia oriundi, affecti erant. [9] Συντρίμμασι. Δέρτρων *Impress.* Ego periodum delevi post συντρίμμασι, sequutus MSS. utrumque. * Hæc adjeci ex penu *Barocciano* deprompta. [10] Hæc paullo post occurrebant in *Impressis*. Ego vero in suum locum reduxi, ope *Seld.* * Ex *Bar.* [11] Διὰ τῶν στενῶν πετρῶν ὁ Τῖφυς, pro διὰ τῶν πετρῶν ὁ Τῖφυς, ex MSS. utroque. Cujus emendationis ratio constabit omnibus, qui vel primis labiis libros Poetarum degustarunt. [12] Κράτη, pro κρατῆρα, ex MSS. utroque. Confer cum hisce verbis Poematis hujus vers. DCCCXCI. * Ex MSS. utroque. [13] Hæc non sunt hujus loci, sed paullo post accipienda veniunt.

Θανόντα [a] ταρχύσαντο, τυμβείαν θ᾽ ὕπερ
Κρηπῖδ᾽ [b] ἀνεστήλωσαν, Ἀργῴου δορὸς
[c] Κλασθὲν [d] πέτευρον, νερτέρων κειμήλιον,
[e] Αὔσιγδα, [f] Κινύφειος ἣν τέγγων ῥόος
Νασμοῖς λιπαίνει· τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ,
Τρίτωνι, Κολχὶς [g] ὤπασεν δάνος γυνὴ,
Χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα κεκροτημένον,

Mortuum ſepelierunt, & ſupra ſepulcralem
Crepidinem erexerunt, Argoæ navis
Fractam tabulam, inferorum donarium,
Apud Auſigda, quam Cinnyphius humectans fluvius
Aquis fœcundat: Nereſque filio,
Tritoni, donum Colchica dedit mulier,
Ex auro latam pateram conflatam,

VARIANTES LECTIONES.

a Ταρχύσαιτο Seld. b Ἀνεστήσαντο Bar. c Κλασθεὶς Bar. d Πίταυρον MSS. uterque, & eandem lectionem in Scholiis retinent. e Al. Αὔσιδα. Malim Αὔσιγδα. f Κινύφιος MSS. uterque. g Ὤπασε ſine ν finali MSS. uterque.

ὅτι ὁ Μόψος τοῖς Ἀργοναύταις συμπλέων, ἀνῃρέθη ὑπὸ ὄφεως ἐν Λιβύῃ, ἔνθα θάψαντες αὐτὸν οἱ Ἀργοναῦται, οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ, ἔπηξαν ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ κώπην, ἢ σανίδα, ἐκ τῆς Ἀργοῦς. καὶ ὁ μὲν Μόψος οὗτος, ὁ τοῦ Ἄμπυκος καὶ Χλωρίδος, ἐν Λιβύῃ κεῖται, εἷς ὢν τῶν Ἀργοναυτῶν, ὁ δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος υἱὸς Μόψος καὶ Μαντοῦς, τῆς θυγατρὸς Τειρεσίου, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας, τινὲς δέ φασιν, ἐν Κιλικίᾳ. Ἀργῴου δορός.] Ἀργὼ ἐκλήθη ἡ τοῦ Ἰάσονος ναῦς, ἢ ὅτι, κατὰ Ἀπολλώνιον, Ἄργος αὐτὴν ἐναυπήγησεν, ὁ Ἐσορος, ἢ Ἀλέκτορος υἱός· ἢ ὅτι ἐν Ἄργει ἐναυπηγήθη, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος ὁ Σαλαμίνιος. Αὔσιγδα.] πόλις Λιβύης, ἣν παραρρεῖ Κίνυφος ποταμός. Φασὶν ὅτι κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν ἡ Ἀργὼ εἰς τὴν Σύρτιν ἐνέπεσεν, ἀποροῦσι δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τοῦ ἔκπλου Τρίτων, ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος, ἐπιφανεὶς, ὡδήγησεν αὐτοὺς, ᾧ ἔδωκεν ἡ Μήδεια ἀμοιβὴν χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ἀπὸ τῶν πατρὸς λαφύρων. Νηρέως γόνῳ Τρίτωνι.] Ἀλέξανδρος φησὶν Εὐρύπυλον, καὶ Τρίτωνα Ποσειδῶνος καὶ Κελαινοῦς εἶναι παῖδας, ὃς Εὐρύπυλος γήμας Στερόπην τὴν Ἡλίου * θυγατέρα, * Πασιφάης δὲ ἀδελφὴν, γεννᾷ Λύκαονα καὶ Λεύκιππον, ὃς Εὐρύπυλος καὶ βασιλεὺς ἦν Κυρήνης. Ὁ δὲ Τρίτων τὰ μὲν ἄνω μέχρι λαγόνων ἄνθρωπος ἦν τέλειος, χεῖράς τε ἔχων, καὶ τὰ λοιπά, τὰ δὲ ἐκ λαγόνων κάτω δελφὶς, ἔχων δύο μόνους ἐμπροσθίους πόδας ἵππου, Ἀμφιτρίτης καὶ Ποσειδῶνος ὢν παῖς, κατ᾽ ἐμὲ, καὶ τοὺς λοιπούς· ἔστι δὲ καὶ Τρίτων ποταμὸς Λιβύης· οὗτος ὁ Τρίτων ὁμοιωθεὶς Εὐρυπύλῳ, τῷ λεχθέντι Κυρήνης βασιλεῖ, καθὰ Μενεκλῆς καὶ Πίνδαρος ἱστοροῦσιν, ὑπέδειξε τὸν πλοῦν, καὶ βῶλον ἔδωκε τοῖς Ἀργοναύταις, ἣν Εὔφημος, ὁ πρωρεὺς τῆς Ἀργοῦς, ἐδέξατο, υἱὸς ὢν καὶ αὐτὸς Ποσειδῶνος καὶ Μηκιονίκης, ἢ [1] Ὠρείδος, τῆς Εὐρώτα θυγατρὸς, γαμβρὸς δὲ Ἀλκμήνης ἐπὶ Λαονόμῃ θυγατρί, ὃν Εὔφημον Ἀσκληπιάδης φησὶ δῶρον ἔχειν παρὰ Ποσειδῶνι, τὴν θάλασσαν ἀπημάντως, ὡς διὰ γῆς, πορεύεσθαι· ὡς γοῦν ἐκ τῆς Κολχίδος διὰ τῆς ἔξω θαλάσσης καὶ τοῦ Ἀδρίου τὸν πλοῦν ἐποιήσαντο, διὰ τοῦ Φάσιδος δὲ εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐνέβαλον, ιβʹ περίπου ἡμέρας ἔξω τοῦ Ὠκεανοῦ φέροντες ἐν τοῖς νώτοις τὴν Ἀργὼ, διὰ τῆς ἐρήμου τῆς Λιβύης, ἐκεῖσε δὲ περὶ Κυρήνην ἐδέξαντο τὴν βῶλον παρὰ τοῦ Τρίτωνος, ὡς ἔφην, Εὐρυπύλῳ ὁμοιωθέντος, ἐλύθη δὲ ἡ βῶλος περὶ Θήραν βραχεῖσα ἐν τῷ πλοίῳ· μαντεύεται δὲ ἡ Μήδεια τοῖς Ἀργοναύταις, τοὺς ἀπ᾽ Εὐφήμου ἑπτακαιδεκάτῃ γενεᾷ στεῖλαι ἀποικίαν εἰς Λιβύην ἐκ τῆς [2] Θήρας, (ἡ δὲ Θήρα Καλλίστη πρότερον ἐλέγετο) ὃ καὶ γέγονεν· Εὔφημος γὰρ ἐν Λήμνῳ [3] Λαμάχῃ μιγεὶς, [4] Λευκοφάνην γεννᾷ, ἐξ οὗ κατάγεται καὶ [5] Βάττος, ὁ κτίστωρ Κυρήνης, ὁ διὰ στάσιν ἐκ τῆς Θήρας χρησμῷ εἰς Λιβύην μεταστὰς, καὶ οὕτως κτίσας τὴν Κυρήνην, ὥς φησι Μενεκλῆς. Βάττον δὲ οἱ μὲν αὐτόν φασι, διὰ τὸ βατταρίζειν καὶ κεκομμένην ἔχειν τὴν φωνὴν, Ἀριστοτέλη καλούμενον· ἄλλοι φασὶν, ὅτι τὸ Βάττος Λιβυκῶς βασιλεὺς λέγεται. Οὕτω μὲν Πίνδαρος καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς εἶπον, ἱστορικοὶ τὸν Τρίτωνα καὶ Ποσειδῶνος υἱὸν λέγουσι, καὶ δοῦναι βῶλον γῆς τῶν Ἀργοναυτῶν, ἐξ ἧς αὐτοῖς [6] ἐμαντεύσατο Μήδεια ἐκ Θήρας εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν· ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος τὸν Τρίτωνα καὶ Νηρέως υἱὸν λέγει, ἴσως [7] παρὰ τὴν νῆξιν, τὸν αὐτὸν λέγει εἶναι τῷ Ποσειδῶνι, καὶ [8] λαβεῖν παρὰ Μηδείας χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ἀπὸ τῶν τοῦ πατρὸς λαφύρων, * ἀνθ᾽ * ὧν ὑπέδειξε τὴν ὁδὸν τοῖς Ἀργοναύταις ἀποροῦσι περὶ τοῦ ἔκπλου. Καὶ τοῦτόν φασι μαντεύσασθαι τοῖς Λίβυσιν, ὅτι τότε δεσπόσουσιν Ἕλληνες Λιβύης, ὅταν τὸν κρατῆρα τις Λίβυς πάλιν Ἕλληνι ἀνδρὶ παράσχῃ, διὸ φοβηθέντας λέγει τοὺς Λίβυας ὀρύγματι τῆς γῆς κρύψαι τὸν κρατῆρα. Οἱ δέ φασιν οὕτως· ὅτι φαρμακουργὸς οὖσα ἡ Μήδεια, ταύτην φαρμακεύσασα τὴν ναῦν διέσωσεν, ἰδατώσασα τὸν τόπον, εἰς ὃν σαθεῖσα ἦν ἡ ναῦς, καθὼς τὸ πρότερον. Κολχίς.] ἡ Μήδεια· οἱ δὲ Κόλχοι, οἱ καὶ Λαζοὶ λεγόμενοι, Αἰγυπτίων ἄποικοι εἰσὶ, πλησίον οἰκοῦντες τῶν Ἀβασγῶν, τῶν Μασαγετῶν λεγομένων· λέγονται δὲ οἱ Κόλχοι, καὶ [9] Σκύθαι Ἀσιανοὶ, καὶ Λευκόσυροι, οἰκοῦσι δὲ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀσίας, περὶ Φᾶσιν ποταμόν, ἡ δὲ Εὐρωπαία Σκυθία ἐστὶ περὶ Μαιῶτιν καὶ Τάναϊν· [10] Ἰώσηππος δὲ ὁ Ἑβραῖος καὶ τοὺς Ἀλανοὺς Εὐρωπαίων Σκυθῶν γένος φησὶν, οἰκοῦντας περὶ τὴν αὐτὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Τάναϊν, κατὰ τὴν τῶν Ὑρκανίων πάροδον, καὶ Κασπίων, ὃν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς σιδηραῖς πύλαις κλειστὴν ἐποίησε.

EMENDATIONES.

* Hoc adjeci ut plena eſſet ſententia. 1 Δωρίδος Bar. 2 Heic, & paullo poſt, Κυθήρας pro Θήρας habet Bar. 3 Λαγκάχῃ Bar. 4 Λευκομάχην Bar. 5 Βάττος ὁ κλίτωρ Impreſſ. Βάττος ὁ κλίτωρ Seld. Ego repoſui Βάττος, ὁ κτίστωρ. Nam Battum Cyrenen condidiſſe, refert Strabo Geogr. lib. XVII.. Λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα Βάττου. Unde Cyrenenſes Battiadæ à Silio dictæ, lib. II.

——— & iniquo è Sole calentem
Battiadas late imperio ſceptriſque regebat.

6 Ἐμαντεύσατο Μήδεια MSS. uterque. Impreſſi corruptiſſime, ἐμαντεύσατο μηδία. 7 Παρὰ, pro περὶ, ex Bar. Et hanc mutationem paullo ante feci. 8 Λαβεῖν παρὰ Μηδείας, pro λαβεῖν περὶ Μηδείας, ex Bar. Item poſt Μηδείας delevi μᾶλλον quod in Scholia videtur irrepſiſſe. * Præpoſitionem hanc, quam ex Impreſſis conſtat excidiſſe, ſupplevi ex MSS. 9 Σκύθαι Ἀσιανοὶ, καὶ Λευκόσυροι pro Σκύθαι, Ἀσιανοὶ καὶ Λευκόσυροι. Nam Colchi gens erant Scythiæ Aſiaticæ. Adi Geographiæ Scriptores. 10 Hic, ut & ſupra aliquoties, Ἰώσηππος poſui pro Ἰώσηπος, ex MSS. utroque.

Τίφυς

Δείξαντι [a] πλωτὴν [b] οἶμον, ᾗ διὰ στενῶν
Μυρμων [c] ἐνσκήψει Τῖφυς ἄθραυστον σκάφος.
Γραικοὺς δὲ χώρας τουτάκις λαβεῖν κράτη
Θαλασσόπαις δίμορφος αὐδάξει θεὸς,
[d] Οταν παλίμπουν δῶρον ἄγραυλος λεὼς
Ελλην' ὀρέξῃ νοσφίσας πάτρας Λίβυς·
Εὐχὰς δὲ δειμαίνοντες Ασβύσται, κτέαρ
Κεύσουσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς [e] νέροις μυχοῖς,
Εν ᾗ Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην
Ναύταις [f] συνεκβράσουσι [g] βορραῖαι πνοαὶ,
Τόν τ' ἐκ [h] Παλαύθρων ἔκγονον [i] Τενθρηδόνος,
[k] Αφρυσίων σκηπτοῦχον [l] Εὐρυαμπίων,
Καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου

Cum navigabilem monstrasset viam, qua per angustos
Scopulos illæsam Tiphys immitteret ratem.
Græcos porrò tunc regionis accepturos imperium
Maris Filius biformis prædicet Deus,
Quando retrogradum donum rusticus populus
Libycus patria privans, Græco dederit:
Quas comminationes metuentes Asbystæ, donum
Abscondent obscurum in cavis terræ sinubus;
In quam Cyphæorum infelicem Ducem
Cum nautis exspuent Borei flatus,
Et Palythrium Tenthredonis filium,
Amphrysiorum regem, & Euryampiorum,
Ac Dominum lupi in lapidem conversi

VARIANTES LECTIONES.

a Πλατὺν Bar. b Οἶμον cum aspero Seld. c Al. ἐνσκήψει. d Οτ' ἂν Seld. e Νεροῖς Etymolog. aliique. f Συνεκβράσουσι Bar. g Βορρίαι Seld. aliique. Βορραὶ Bar. αἱ Βορραὶ al. h Παλύθρων al. i Τερθρηδόνος Bar. k Αφρυσίων MSS. uterque. Αφρυσίων al. Canterus hunc versum ex Stephano Byzantino sic emendavit,

Αμφρύσσιον σκηπτοῦχον Εὐρυάμπιον.

vide Stephanum in voce Εὐρυάμπιος. Idem in v. Αμφρυσος hunc versum eodem modo laudavit, nisi quod Αμφρύσιον cum simplici σ proferat.

Τῖφυς ἄθραυστον σκάφος.] κακῶς εἴρηκε κυβερνήτην τῆς [1] Αργοῦς τὸν Τῖφυν, ὃς ἦν υἱὸς [2] Αγνίου, τότε γὰρ τελευτήσας ἦν ὁ Τῖφυς, μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ, [3] Αγκαῖος ἐκυβέρνα τὴν Αργὼ, ὃν ἔδει εἰπεῖν· ἦν δὲ ὁ Αγκαῖος υἱὸς Λυκούργου, ἢ, κατά τινας, Ποσειδῶνος, ὥς φησιν Απολλώνιος ὁ Ῥόδιος, ὁ τὰ Αργοναυτικὰ γράψας, καὶ Απολλόδωρος Αθηναῖος ἱστορικός. Πίνδαρος δὲ, πολλῷ παλαιότερος ὢν ἀμφοτέρων, τὸν Εὔφημον, ὥς εἶπον, λέγει ἐκ τῆς πρώρας τῆς Αργοῦς δέξασθαι τὸν βῶλον· εἴτε δὲ πρωρεὺς ἦν ὁ Εὔφημος, κατά τινας, εἴτε κυβερνήτης, οὐκ ἔχω λέγειν τὸ ἀληθές· τέως οὕτως πως φησὶ Πίνδαρος· [4] Εὔφημος πρώραθε καταβὰς δέξατο βώλακα δαιμονίαν. Θαλασσόπαις.] ὁ Τρίτων. Δίμορφος δὲ, παρόσον τὰ μὲν ἄνω εἶχεν ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος. Λίβυς.] Λιβύη, ἡ χώρα, λέγεται ἀπὸ Λιβύης, τῆς Επάφου καὶ Μέμφιδος θυγατρὸς, καθὼς σχεδὸν οἱ πάντες ἱστορικοί φασιν· Ανδρων δὲ ὁ Αλικαρνασσεὺς Ωκεανὸν φησὶ γῆμαι δύο γυναῖκας, [5] Ομφαλίδην καὶ Παρθενόπην, ἐξ ὧν τέσσαρας θυγατέρας φῦναι, [6] τὰς μὲν Ασίαν καὶ Λιβύην, ἑτέρας δὲ Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἀφ' ὧν λέγεσθαι κληθῆναι τὰς χώρας. Ασβύσται δὲ εἰσιν ἔθνος Λιβυκόν. Εν ᾗ Κυφαίων.] Κύφος, πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν ὁ Γουνεὺς καὶ Ομηρος,

[7] Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.

Εκγονον, τὸν υἱὸν, κατὰ πάντες γράφουσι, τὸν δὲ υἱοῦ υἱὸν, γ'· ἐγὼ δὲ ἀντιστρέφω, τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν ἐκ τοῦ γόνου γόνον λέγων· μᾶλλον δὲ τὰ β' διὰ τοῦ κ ἐκφέρω, ἔκγονον δὲ, ἰχθὺν τὴν γονὴν ἔχοντα, καὶ γυναῖκα, καὶ ἄνδρα ἔχοντα ἢ γόνον καὶ τέκνον, ἢ δυνάμενον γονοποιεῖν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ γράφω. Εκγονον δὲ Τενθρηδόνος, ἤτοι υἱὸν, τὸν Πρόθοον λέγει, ὡς καὶ Ομηρος,

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός.

μετὰ γὰρ τὴν Ιλίου ἅλωσιν, Γουνεὺς, καὶ Πρόθοος, καὶ Εὐρύπυλος εἰς Λιβύην ἦλθον, καὶ ἄλλοι τινὲς σὺν αὐτοῖς. Αφρυσίων.] Μαγνήτων, Αφρυσσὸς γὰρ ποταμὸς Μαγνησίας. Εὐρυαμπίων.] τῶν Μαγνήτων, ἀπὸ πόλεως [8] Εὐρυάμπης λεγομένης. Καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου.] τὸν Εὐρύπυλον λέγει, ὃς ἐβασίλευσε τῶν ἐν Θετταλίᾳ τόπων, ὅπου ἐστὶ πεδίον [9] Λύκου καλούμενον, τὸ νῦν λεγόμενον Λυκοστόμιον· ἐκλήθη δὲ Λύκου πεδίον οὕτως· Πηλεὺς ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων ἀνεῖλεν Ακτορα τοῦ

EMENDATIONES.

1 Αργοῦς, pro Αργὼ, ex MSS. utroque. 2 Αγνίου Bar. 3 Αγκαῖος, pro Ελκαῖος, ex MSS. utroque, & Nic. Gerbelio. 4 Hæc Pindari verba tanquam versiculus in prioribus Editionibus scripta sunt, quod fieri non debuit. Locus, ad quem respexit Tzetzes, occurrit in Pythionic. Od. IV. ubi ita habet.

Πρώραθεν Εὔφαμος καταβαὶς,
Δέξατ'.------------

Duo autem sequentia verba, ut integer fieret sensus, à Tzetze addita sunt. 5 Παμφολύγην Bar. Πομφολύγην Seld. Quod equidem malim; vero simillimum enim est, marinam Deam ἀπὸ τῆς πομφόλυγος nomen traxisse. 6 Τὰς lego cum MSS. utroque. τὴν Impress. corrupte. 7 Sic emendavi hunc versiculum ex Homeri Bœotia, quem Codices nostri hoc modo corruperant,

Γουνεὺς δ' ἐκ Τύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.

8 Εὐρυάμπης, pro Εὐρυαμπίας, ex Bar. & Stephano Byzantino. Videsis Commentarios nostros. 9 Λυκίας Bar.

Αχέσου

Ἀποινοδόρπου, καὶ πάγων Τυμφρηστίων·	Donivori, montiúmque Tymphresti;
Ὧν οἱ μὲν Αἰγώνειαν [a] ἄθλιοι πάτραν	Quorum alii Ægoneam miseri patriam
Ποθοῦντες, [b] οἱ δ' Ἐχῖνον, [c] οἱ δὲ Τίταρον,	Desiderantes, alii Echinum, alii Titarum,
Ἶρόν τε, καὶ Τρηχῖνα, καὶ [d] Περραιβικὴν	Irum, Trachina, Perrhæbicam
[e] Γόνον, [f] Φάλαννόν τ', ἠδ' Ὀλοσσόνων [g] γύας,	Gonum, Phalanum, Olossonum arva,
Καὶ Κασταναίαν, ἀκτέριστοι ἐν πέτραις	Castanæam, insepultam in scopulis
Αἰῶνα κωκύσουσιν ἠλοκισμένοι.	Lugebunt ætatem lacerati.
Ἄλλην δ' ἐπ' [h] ἄλλῃ χεῖρα κινήσει θεὸς,	Aliam verò post aliam Deus perniciem excitabit,
Λυγρὴν [i] πρὸ νόστου συμφορὰν δωρούμενος.	Difficiles ante reditum clades concilians.
Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα, καὶ [k] βραχύπτολις	Alium Æsari fluvius, & urbs parva

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἀθλιωτάτην. b Al. οἱ δ'. c Al. οἱ δ'. d Περραιβικὴν Bar. eandemque lectionem in *Scholiis* retinet. Περραιβικὴν al. e Al. Γόννον. f Al. Φάλαννον. al. Φάλανον. g Al γύας. h Ἄλλην Bar. i Πρὸς Seld. k Βραχύπτολις Bar.

Ἀκάστου υἱὸν, ἔπεμψε δὲ Ἀκάστῳ ἄποινα τοῦ φόνου τοῦ παιδὸς, βόας καὶ πρόβατα, ἃ λύκος διέφθειρεν, ὃν ἡ Θέμις ἀπελίθωσεν ἐν οἷς εἴπομεν τόποις. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς, ὥσπερ καὶ κατ' ἀρχὰς εἶπον τοῦ βιβλίου, τὸν αὐτῶν ἀδελφὸν, Φῶκον, υἱὸν δὲ Ψαμάθης τῆς Νηρηΐδος ὄντα, φθονοῦντες ἀνεῖλον· ἡ γοῦν Ψαμάθη, περὶ οὓς ἔφαμεν τόπους, ἔπεμψε τοῖς βουσὶ τοῦ Πηλέως, καὶ τοῖς ποιμνίοις λύκον, ὃς ἐκεῖνα ἐλυμαίνετο, Θέτιδος δὲ δεηθείσης, ἀπελίθωσε τοῦτον πάλιν ἡ Ψαμάθη. Ζήτει δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου, καὶ εὑρήσεις πλατυτέρως. Ἀποινοδόρπου.] τοῦ λύκου, κατὰ τὸν Λυκόφρονα, τοῦ φαγόντος τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως, ὡς εἴπομεν, ἢ τοῦ δόντος ἄποινα ὑπὲρ τοῦ δόρπου αὐτῶν τὸ ἀπολιθωθῆναι. Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν, Ἀπολλόδωρος δὲ, καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί· Γουνεὺς εἰς Λιβύην λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν ἐλθὼν κατῴκει, ὡς καὶ οὗτος φησί, [1] Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διεφθείροντο. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ ζ' ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσοὺς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδὸν θάψας τὸν Φοίνικα. Τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγήσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ῥιφέντες ᾤκησαν. Τυμφρηστός.] ὄρος Μηλιέων. Αἰγώνεια.] πόλις Μηλιέων. Ἐχῖνος, καὶ Ἶρος, πόλεις Θετταλίας. * Τίταρος, ὄρος, καὶ πόλις Μηλιέων. * Τρηχῖνα.] Τρηχὶν, πόλις Θετταλίας. Γόνον.] Γόννος, ἡ λεγομένη Γονοῦσσα, πόλις Περραιβοίας, οἱ δὲ Περραιβοὶ, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. Φάλαννος, καὶ Ὀλοσσὼν, πόλεις Ἠπείρου, καὶ Θετταλίας, ἡ δὲ Ὀλοσσὼν νῦν Ἐλασσὼν λέγεται. Γύας.] χώρας, ἀγρούς· τὸ γυ δὲ, καὶ μετὰ τοῦ ι, καὶ χωρὶς τοῦ ι γραφόμενον, ἄπταιστον ἐν τῷ μέτρῳ ἐστίν. [2] Κασταναία.] πόλις Μαγνησίας τῆς Θετταλικῆς. Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα.] [3] τὸν δὲ Φιλοκτήτην, τὸν φονέα τοῦ Ἀλεξάνδρου, δέξονται τὰ ῥεῖθρα τοῦ Αἰσάρου, ποταμοῦ τοῦ Κρότωνος, καὶ ἡ Κρίμισα, ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρείας καὶ Ἰταλικῆς γῆς· μεταχληθεὶς γὰρ ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτης ὑφ' Ἑλλήνων, κατὰ μὲν τὸν Ὀρφέα, ὑπὸ Μαχάονος ἰᾶται τῇ Ὀρφικῇ τέχνῃ· κατὰ δὲ ἑτέρους, καὶ Διονύσιον, ὕπνον αὐτῷ ἐνέβαλεν Ἀπόλλων ἀπολουσαμένῳ, καὶ οὕτω τεμὼν αὐτὸν ὁ Μαχάων, καὶ ἀπολύσας οἴνῳ, καὶ θεὶς βοτάνην ἰάσατο· ἔκειτο δὲ ἐν Λήμνῳ πρότερον, δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ὕδρου, τοῦ καὶ χελύδρου λεγομένου, ὅτε ἐκάθαιρεν ἐν Χρύσῃ τὸν κεχωσμένον βωμὸν τῆς Ἀθηνᾶς. Οἱ δέ φασιν, ὅτι Χρύση, νύμφη τις, ἠράσθη ἐκεῖ τοῦ Φιλοκτήτου, μὴ πεισθέντος δὲ αὐτοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ, τῇ ταύτης ὀργῇ ὑπὸ τοῦ λεγομένου ὕδρου ἐδήχθη· Ἑλένου δὲ, τοῦ Πριάμου παιδὸς, μάντεως ὄντος, καὶ ἢ μόνου αὐτομολήσαντος τοῖς Ἕλλησι, καθά φησιν Ὀρφεύς τε, καὶ Τρυφιόδωρος, ἢ, ὥς φησι Σοφοκλῆς, ἐνεδρευθέντος καὶ κατασχεθέντος ὑπ' Ὀδυσσέως, καὶ εἰπόντος μὴ ἄλλως τοὺς Ἕλληνας πορθῆσαι τὴν Ἴλιον, εἰ μὴ τὰ ὀστᾶ τοῦ Πέλοπος ἐνέγκωσι, καὶ τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν Νεοπτόλεμον, καὶ τοῦτον τὸν Φιλοκτήτην, ἤγαγον ἅπαντας. Οὗτος δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀντιστάντα αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς τοξείαν, τοξεύσας πρῶτον μὲν κατὰ τὴν λαιὰν χεῖρα, εἶτα τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ἐκβαλὼν ὀφθαλμὸν, καὶ τρίτον τοὺς πόδας βαλὼν, ἀνεῖλεν. Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Μενεσθεὺς, Φείδιππός τε, καὶ Ἄντιφος, καὶ οἱ [4] Ἐλεφήνορος, καὶ Φιλοκτήτης μέχρι Μίμαντος κοινῇ ἔπλευσαν· εἶτα Μενεσθεὺς μὲν εἰς Μῆλον ἐλθὼν βασιλεύει, τοῦ ἐκεῖ βασιλέως, Πολυάνακτος, τελευτήσαντος. Ἄντιφος δὲ, ὁ Θεσσαλοῦ, εἰς Πελασγοὺς ἐλθὼν, * καὶ τὴν * χώραν κατασχὼν, Θεσσαλίαν ἐκάλεσε, Φείδιππος δὲ μετὰ Κώων ἐξωσθεὶς περὶ τὴν Ἀνδρίαν, εἶτα περὶ Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκησεν. Ἐλεφήνορος δὲ ἀποθανόντος ἐν Τροίᾳ, οἱ σὺν αὐτῷ ἐκπεσόντες

EMENDATIONES.

1 Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος lego, Prothoum enim Magnesium fuisse constat ex dictis. Μάγνης δὲ καὶ Πρόθοος *Seld.* Μάγνης δὲ ὁ Πρόθοος Edit. *Bas.* ubi *Gerbelius* Μάγνης reposuit. Μάγνης δὲ καὶ Πρόθοος Edit *Steph.* Μάγνης Πρόθοος *Bar.* Quarum lectionum, si contextum conferas, nulla retineri potest, nisi διεφθείροντο mutes in διεφθάρησαν. & cum *Gerbelii* lectio recipi poterit; quam equidem malim, quia paullo post *Scholiastes* tradit Magnesios, Prothoo mortuo, in Cretam evasisse; quod tamen de una tantum parte intelligi potest, & probabile est aliam cum Prothoo periisse; atque ita demum prima nostra emendatio amplectenda erit. * Hoc adjeci ex *Bar.* 2 Καὶ Κασταναία *Impress.* Ego καὶ delevi, secutus *Bar.* 3 Τὸν δὲ Φιλοκτήτην, τὸν φονέα τοῦ Ἀλεξάνδρου, δέξονται, pro τὸν δὲ Φιλοκτήτην τῷ φόνῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου δέξονται, ex *MSS.* utroque. 4 Ἐλεφήνορος, pro Ἐλεφήνορι ope *MSS.* utriusque. Quam emendationem etiam infra faciam. * Ex *Seld.*

Οἰνωτρίας γῆς κεγχρείνῃ βεβρωμένον
Κρίμισσα φιτροῦ δέξεται μιαιφόνον·
Αὐτὴ γὰρ [a] ἄκραν [b] ἄρδιν αἰθυιεῖ χεροῖν
Σάλπιγξ, [c] ἀποψάλλουσα [d] Μαιώτην [e] πλόκον,
Δύρα παρ' ὄχθαις ὅς ποτε φλέξας θρασὺν
Λέοντα, ῥαιβῷ χεῖρας ὥπλισε Σκύθῃ
Δράκοντ', ἀφύκτων γομφίων [f] λυροκτύπον.
[g] Κρᾶθις δὲ [h] τύμβους ὄψεται [i] δεδουπότος,

Oenotriæ terræ Crimiſſa ab hydro
Morſum recipiet, Facis Occiſorem:
Ipſa namque extremam ſagittam diriget manu
Tubicina, Mæotium intendens nexum:
Qui apud ripas Duræ quondam comburens audacem
Leonem, curvo manus armavit Scythico
Dracone, inevitabilium molarium Lyricine.
Crathis verò ſepulcra mortui videbit,

VARIANTES LECTIONES.

a Ἀκρον Bar. aliique. b Ἄρδιν Seld. c Ἀποψάλλουσα Bar. d Μαιῶτιν Bar. Μαιῶτιν Seld. e Al. πλόκαν. f Al. λυροτύπῳ. al. λυροκτύπῳ. Quam lectionem amplexus eſt in ſua verſione G. Canterus. λυροκτύπον quidem habet Seld. in eo tamen iſti ο finali eadem manus ω ſuperpoſuit, ut videatur iſte Librarius lectionis varietatem agnoviſſe, quam à Tzetze etiam obſervatam fuiſſe conſtat. Vide Commentarios g Κρᾶθις paroxyton. MSS. uterque. h Τύμβας Bar. Sed eadem manus iſti ας ſuperpoſuit ους. i Δεδουπότα Bar. Sed illi α manus nuperior ſuperpoſuit τ.

περὶ τὸν Ἰόνιον, Ἀπολλωνίαν ᾤκησαν τὴν ἐν Ἠπείρῳ, καὶ οἱ τοῦ Τληπολέμου προσώκησαν Κρήτῃ, εἶτα ὑπ' ἀνέμων ὠσθέντες, περὶ τὰς Ἰβηρικὰς νήσους ᾤκησαν· ἐν δὲ Πινδάρου ἱστορίαις εὗρον, ὅτι οἱ τοῦ Τληπολέμου ἀποσωθέντες εἰς Ῥόδον, τὴν αὐτῶν πατρίδα, καὶ ἡ γυνὴ Τληπολέμου, Φιλοζώη, μεγάλως δακρύσασα, ἀγῶνας ἐπὶ τῷ [1] ταύτης ἀνδρὶ ἔθετο, καὶ παῖδες ἠγωνίζοντο, καὶ οἱ νικῶντες λεύκης φύλλοις ἐστέφοντο. Οἱ τοῦ Πρωτεσιλάου εἰς Πελλήνην ἀπερρίφησαν πλησίον πεδίου Κανάστρου, Φιλοκτήτης δὲ ἐξώσθη εἰς Ἰταλίαν πρὸς Καμπανούς, καὶ πολεμήσας Λευκανούς, πλησίον [2] Κρότωνος καὶ Θουρίου Κρίμισσαν κατοικεῖ, καὶ παυθεὶς τῆς ἄλης, Ἀλαίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίζει, ᾧ καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ ἀνέθετο, ὥς φησιν [3] Εὐφορίων. Οὑτωσὶ δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται, μετὰ γὰρ τὴν πορθηθῆναι τὸ Ἴλιον, ἐκ Πελλήνης, Ἀχαϊκῆς πόλεως, τινὲς ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν κατῴκησαν· μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν πλέοντες οἱ Ῥόδιοι ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἐκ Πελλήνης μετοίκους, οἷς Ῥοδίοις βοηθῶν Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται. Οἰνωτρίας γῆς.] ἔνθα νῦν ἡ Ῥώμη ἐστί, χωρίον ἦν πρότερον λεγόμενον Οἰνωτρία, ὅπου ὁ Φιλοκτήτης κατῴκησε, μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, καθὰ Διονύσιος, καὶ Δίων, καὶ πάντες οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ γράψαντες ἱστορήσαν. Κεγχρείνῃ βεβρωμένον.] τὸν Φιλοκτήτην, τὸν δηχθέντα ἐν [4] Χρύσῃ καὶ Λήμνῳ ὑπὸ ὄφεως Λημνίου, οὐ γὰρ κεγχρείνη αὐτὸν ἔδηξεν, ἀλλ' ὕδρα, ἀφ' ἧς εἶχε τὰ βέλη αὐτοῦ κεχρισμένα, μεθ' ὧν τὸν Ἀλέξανδρον ἔβαλεν. εἶδος δὲ ὄφεως εἶπεν ἀντὶ εἴδους, καὶ γὰρ εἶδος ὄφεως ὁ ὕδρος, καὶ ὁ κεγχρίνος ὁμοίως, ὅντινα ὁ Λυκόφρων καὶ κεγχρίνην ἐκάλεσεν· ὅτι δὲ ταῦτα εἴδη ὄφεων εἰσί, Νίκανδρος λέγει,

[5] Ὕδρον μὲν καλέουσι, [6] μεταξύτεροι δὲ χέλυδρον.

Καὶ πάλιν περὶ τῆς κεγχρίνης,

Δίψας [7] κεγχρείνῃ δολιχὸν τέρας, [8] ὅν τε λέοντα
Αἴολον [9] αἰνδάξαντο περίστικτον [10] φολίδεσσι.

Φιτροῦ μιαιφόνον.] τὸν φονέα τοῦ Ἀλεξάνδρου, * καὶ ἐδέξατο. * Φιτρὸν δὲ, τὸν Ἀλέξανδρον, διὰ τὸν δαλὸν, τὸν φανέντα κατ' ὄναρ τῇ Ἑκάβῃ. Αὐτὴ γάρ.] αὐτὴ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ, [11] ἡ Σάλπιγξ καὶ πολεμικὴ τὴν ἄρδιν καὶ τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου ἰθυνεῖ, κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου δηλονότι, ἐν χεροῖν ἀποψάλλουσα καὶ κινοῦσα καὶ ἕλκουσα τὸν Μαιώτην πλόκον, ἤτοι τὴν νευρὰν τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτήτου, ὅπερ τόξον ὁ Σκύθης Τεύταρος τῷ Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο, κατὰ τὸν Λυκόφρονα, διδάξας αὐτῷ καὶ τὴν τοξικήν, ὁ δὲ Φιλοκτήτης καύσας καὶ θάψας τὸν Ἡρακλέα πλησίον τοῦ Δύρα, ποταμοῦ Τραχινίας, ἔλαβεν [12] αὐτὸ εἰς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου. Τὴν δὲ περὶ τοῦ θανάτου Ἡρακλέους ἱστορίαν ἐν τοῖς ὄπισθεν πλατέως εἴπον. Δύρα παρ' ὄχθαις.] οὕτω συντακτέον· Ὅστις Φιλοκτήτης περὶ τὰς ὄχθας τοῦ Δύρα ποταμοῦ φλέξας καὶ καύσας τὸν θρασὺν [13] λέοντα καὶ Ἡρακλῆ, τὸν λυροκτύπον καὶ τοξικόν, τὸν δίκην λύρας τὴν νευρὰν τοῦ τόξου κτυποῦντα, ὥπλισε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν τῷ ῥαιβῷ Σκυθικῷ δράκοντι, ἤγουν τῷ τόξῳ, τῷ ἀφύκτων γομφίων καὶ βελῶν, οὐ γὰρ ἴσχυσέ ποτε ἡ δίχα τοῦ λυροκτύπου [14] συμπλακῆναι, λέγων, Ὥπλισε τὰς χεῖρας ἐν τῷ ῥαιβῷ Σκύθῃ δράκοντι [15] τῷ λυροκτύπῳ τῷ ἀφύκτων γομφίων. Ῥαιβὸν λέγει, διὰ τὸ [16] ἀγκύλον τοῦ τόξου. Δράκοντα δὲ, * διὰ * τὴν συριγμὸν τῶν βελῶν, ἢ διὰ τὴν ἄφεσιν αὐτῶν, θανατηφόρων ὄντων, καὶ ἰὸν γεμόντων. Γομφίοι.] κυρίως οἱ μυλαῖοι ὀδόντες, καὶ οἱ ἧλοι, νῦν δὲ τὰ βέλη φησί, διὰ τὸ δάκνειν αὐτὰ τοὺς τιτρωσκομένους. Λυροκτύπον.] ἢ διὰ τὸ εἶναι ἀνδρεῖον, ἢ διὰ τὸ εἶναι τοξότην, ἢ διὰ τὸ τὴν κιθάραν φιλεῖν, ἢ τὸν μετὰ νευρᾶς κτύπον ἐμποιοῦντα. [17] Τὸ δὲ λυροκτύπῳ, εἰ μὲν δοτική, πρὸς τὸ Δράκοντι, εἰ δὲ αἰτιατική, πρὸς τὸν Λέοντα, ἤτοι τὸν Ἡρακλῆ.

EMENDATIONES.

1 Τάφῳ malim legere, Gerbel. 2 Κρότωνος καὶ Θουρίου τῆς Κριμισσῆς κατῴκησεν Impreſſ. Κρότωνος καὶ Θουρίου, Κρίμισαν κατῴκησεν Seld. Ego legendum duxi. Κρότωνος καὶ Θουρίου Κρίμισσαν κατῴκησεν. Philoctetes enim Crimiſam dicitur in Italia condidiſſe, haud procul à Thurio & Crotone. Stephanus Byzantinus, Κρίμισσα, πόλις Ἰταλίας, πλησίον Κρότωνος, καὶ Θουρίου Λυκόφρων. Vide Commentarium noſtrum. 3 Ἀρίων Bar Εὐφορίων Seld. 4 Χρύσῃ pro Χρύσμῃ, ex MSS, utroque, & Nic. Gerbel 5 Ὕδρον, pro ὕδρων, ex Seld. Nic. Gerbelio, & Nicandri Theriacis. 6 Μεταξύτεροι Seld. 7 Κεγχρίνης Nicandri Theriac. Κεγχρίνην Bar. 8 Ὅν τε λέοντα, pro ὃ τελέοντα, ex MSS. utroque, & ipſo Nicandro. ὅτε λέοντα. αἰνδάξαντο περίστικτον φολίδεσσι Bar. 9 Αἰνδάξαντο Seld. αἰνδάξαντο Edit Baſ. 10 Φολίδεσι Edit. Baſ. * Ex Bar. 11 Ἡ Σάλπιγξ καὶ πολεμικὴ lego cum Seld. Vult enim Scholiaſtes Minervam dici Σάλπιγγα, quod ſit belli Dea, cum tuba ſit inſtrumentum bellicum. ἡ Σάλπιγξ ἡ πολεμικὴ Bar. quod idem eſt ἡ σάλπιγξ, καὶ πολεμικὴν Impreſſ. 12 Αὐτό, nempe τὸ τόξον, lego cum MSS utroque. αὐτὸς Impreſſ. 13 Λέοντα, καὶ Ἡρακλέα, τὸν λυροκτύπον. MSS. Codd. λέοντα καὶ Ἡρακλῆς τὸν &c. Impreſſ. 14 Συνδῆσαι, pro συνδεθῆναι, ex MSS. utroque, conſtructione etiam id exigente. 15 Τῷ λυροκτύπῳ τῶν ἀφύκτων γομφίων, pro τῷ λυροκτύπῳ. τῷ δράκοντι τῶν ἀμφύκτων γομφίων ex Bar. ἀφύκτων etiam habet Seld. 16 Ἀγκύλον, pro ἔγκυλον, ex Seld. * Hanc Ego præpoſitionem adjeci 17 Τὸ poſui pro τῷ.

Πελαργίων.]

Ἐνεργὲξ Ἀλαίου Παταρέως ἀνακτόρων, — E regione templorum Alæi Patarei,
Ναύαιθος ἔνθα πρὸς κλύδων᾽ ἐρεύγεται. — Ubi Navæthus effundit undas.
Κτενοῦσι δ᾽ αὐτὸν [a] Αὔσονες Πελλήνιοι — Occident autem illum Ausones Pellenii
Βοηδρομοῦντα Λινδίων στρατηλάταις, — Auxiliantem Lindiorum ducibus,
Οὓς τῆλε Θερμύδρου τε, Καρπάθου τ᾽ ὀρῶν — Quos longè à Thermydri, Carpathíque montibus
Πλανήτας αἴθων [b] Θρασκίας πέμψει κύων, — Errones fervidus mittet Thrascias canis,
Ξένην ἐποικήσοντας ὀθνείαν χόνιν. — Peregrinam habitaturos alienam terram.
Ἐν δ᾽ αὖ [c] μακέλλοις σηκὸν ἔγχωροι μέγαν — Macellis denique templum indigenæ magnum
Ὑπὲρ τάφων δείμαντες, αἰώνιον θεὸν — Super sepulcrum extruentes, æternum Deum
Λοιβαῖσι κυδανοῦσι, καὶ θύσθλοις βοῶν. — Libationibus honorabunt, & boum sacrificiis.
Ὁ δ᾽ ἱπποτέκτων [d] Λαγγαρείας [e] ἐν ἀγκάλαις, — Equi Fabricator in Langariæ sinu,

VARIANTES LECTIONES

a Αὔδωνες Bar. b Al. Θρασκίας. Et hanc lectionem MSS. uterque tam in Scholiis, quam Textu defendunt. c Μακέλλαις Seld. itaque Tzetzem legisse constat. d Al. Λαγαρίας. e Hanc vocem non agnoscit Seld.

Παταρέως.] καὶ Πατρέως, τὸ αὐτό ἐστιν, ἐν Πατάρεις γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐτιμᾶτο· τὸ δὲ Πατρέως συγκοπὴν, Αἰολικόν ἐστι. καὶ Παλαρέως δὲ, καὶ Πατρέως γραφόμενον, ὅτε τὴν ἔννοιαν, ὅτε τὸ μέτρον λυμαίνεται. [1] Ναύαιθον.] ὁ Ναύαιθος, ποταμός ἐστιν Ἰταλίας, ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον, καὶ λοιπὸς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ, Αἴθυλλα, Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων ἐκεῖσε γεγονυῖαι τῆς Ἰταλίας, δεδοικυῖαι τὴν Ἑλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες· οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατῴκησαν. Πλούταρχος δὲ * λέγει, * Ῥώμην τὴν αἰχμάλωτον Τρωϊκὴν, τὴν συμβουλεύσασαν ταῖς λοιπαῖς καῦσαι τὰς Ἑλληνίδας ὁλκάδας, [2] ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτω Σίτωνα τὴν ταύτην φησίν. * Αὔσονες Πελλήνιοι.] οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες ἐκ Πελλήνης, ὡς εἴπον.* Βοηδρομοῦντα Λινδίοις.] συμμαχοῦντα, ὡς εἴπον, τοῖς Ῥοδίοις, Λίνδος γὰρ, καὶ Ἰαλυσὸς, καὶ Κάμειρος, πόλεις εἰσὶ Ῥόδου, ἀπὸ τῶν ἐγγόνων Ἡλίου καὶ Ῥόδου, * ἡ Ῥόδος * καὶ Ποσειδῶνος. Πλανήτας.] ἐνταῦθα ἀντὶ χάριν, καὶ ὁ πλανήτας πλανήτης γὰρ τὸ τῆς μακρόν ἐστι, λέγεται δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ μακρὸν, ὡς βραχὺ, κατὰ κοινὴν συλλαβήν. Αἴθων Θρασκίας κύων.] ὁ [illegible] Θρακικὸς κύων, λέγει δὲ τὸν Βορρᾶν, ἐπεὶ, καθ᾽ Ὅμηρον, ἐκ τῶν ἀρκτικῶν τῆς Θρᾴκης πνεῖ· φησὶ γὰρ,

Βορέης, καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον·

ὁ δὲ [illegible] Διονύσιος καὶ τὸν τόπον τῆς Θρᾴκης φησὶν, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ, τῆς Ἰσμαρικῆς [illegible] τῆς Μαρωνείας, αὐτὸν λέγων· λέγει γὰρ,

Ἰσμαρικῆ πνοιῇσιν ἐλαυνόμενοι Βορέαο,
Ὀρθὸν φυσόωντος, ἐπεὶ κατ᾽ ἐναντία κεῖται.

Μάκελλα.] πόλις Ἰταλίας, ὅπου τάφος, καὶ ἱερὸν Φιλοκτήτου δεικνύμενον παρὰ τῶν ἐγχωρίων, καὶ θυσίας βοῶν δεχόμενον, ὥσπερ εἰ θεὸς αἰώνιος ὑπῆρχεν. Ἡ σύνταξις οὕτως· Οἱ δὲ ἐν Μακέλλαις οἰκοῦντες, κτίσαντες σηκὸν ὑπὲρ τὸν τάφον αὐτοῦ, τιμήσουσιν αὐτὸν, ἤτοι τὸν Φιλοκτήτην, ὡς θεὸν, ἐν θυσίαις. Ὁ δ᾽ ἱπποτέκτων.] ὁ νοῦς οὕτως ἔχει· Ὁ δὲ Ἐπειὸς, ὁ τὸν Δούρειον ἵππον κατασκευάσας τοῖς Ἕλλησιν εἰς πόρθησιν τῆς Ἰλίου, ὁ δειλὸς καὶ ἄνανδρος γεγονὼς, διὰ τὸ ψευδορκῆσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πανοπέα, τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἄρεα, ὅτε συνεστρατεύετο [3] Ἀμφιτρύωνι ἐπὶ Ταφίους διὰ τὸν πρὸς Ἀλκμήνην πόθον τοῦ Ἀμφιτρύωνος, ὁ τὰ καὶ τὰ ποιήσας Πανοπεὺς, καὶ διὰ τοῦτο γεννήσας [4] δειλὸν τὸν δὲ τὸν Ἐπειὸν, τέχνῃ δὲ ἄριστον, καὶ μηχανικὸν, οὗτος ὁ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς τὴν Λαγγαρείαν, Ἰταλικὴν πόλιν, οἰκήσει, πλησίον τοῦ Κυλιστάρνου ποταμοῦ, τὰ δὲ ἐργαλεῖα καθιερώσει τῷ ἱερῷ τῆς Ἰταλικῆς Ἀθηνᾶς, ἐκεῖνα τὰ ἐργαλεῖα, μεθ᾽ ὧν κατασκευάσας τὸν Δούρειον ἵππον, ἡμῖν τοῖς ἐγχωρίοις Τρωσὶ ποιήσει βλάβην· ἡ Κασσάνδρα γὰρ, ἢ [5] ὁ τέχνης ὡς ἀπὸ τῆς Κασσάνδρας τοῦτο φησίν. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ὁ δ᾽ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς, * ὃς * καὶ οὗτος ἀμφὶ Κίριν καὶ [6] Κυλιστάρνου ὕδωρ καὶ γένος ἔπηλυς καὶ ξένος νάσσεται καὶ κατοικήσει ὥσπερ τῆλε τῆς πατρίδος αὐτοῦ, φυγάδος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς πόλεως Λαγγαρείας, ἤτοι ἐν τῇ Λαγγαρείᾳ πόλει, τὰ δὲ ἐργαλεῖα καθιερώσει τοῖς ναοῖς τῆς Μυνδίας, ἤτοι τῆς Ἀθηνᾶς, ποῖα ἐργαλεῖα; ἐν οἷς τεύξει ποτὲ τοῖς ἐγχωρίοις ἐμοῦ Τρωσὶ μέρμερον βλάβην, τί ποιήσας; τετρήνας καὶ σφηνώσας καὶ κατασκευάσας τὸ βρέτας καὶ τὸ εἴδωλον, ἤτοι τὸν Δούρειον ἵππον, ὁ ἱπποτέκτων καὶ Ἐπειὸς, ὁ ποδαπός; ὁ πρεσβὺς καὶ φεύγων τὸ ἔγχος καὶ τὴν φάλαγγα τῆς θείας· [7] διὰ τί δὲ πρεσβὺς ταῦτα, καὶ δειλὸς ὑπῆρχεν; ἐκεῖνον καὶ [illegible]

EMENDATIONES.

1 Ναύαιθον.] ὁ Ναύαιθος ποταμὸς &c. lego cum Bar. ὁ Ναύαιθος] ποταμὸς Impress. * Hanc dictionem adjeci ex MSS. utroque. 2 Ὁ δὲ Λυκόφρων [illegible] συμμαχοῦντα &c. Impress. confuse. Nostra lectio est ex Seld. Quæ vero inter γὰρ & Βοηδρομοῦντα stellulis interposita vides, ex penu Baroccianо deprompta sunt. * Hoc adjeci ex Seld. sine quo sensus erat mutilus, & imperfectus. 3 Ἀμφιτρύωνι, pro Ἀμφιτρύωνος, ex MSS. utroque. 4 Δειλὸν, pro [illegible], ex Bar. 5 Τέχνης. pro τέχνη. Nam τέχνης appellatur à Lycophrone nuncius ille, qui Cassandræ verba Priami jussu observavit. * Hanc voculam adjici debuisse fatebitur quicunque Poetæ Textum conferre dignabitur. Ex Bar. itaque eam deprompsi. 6 Κυλιστάρνου, pro Κυλιστάρνης, ex Bar. Confer iterum Poetæ Textum. 7 Διὰ τί δὲ πρεσβὺς ταῦτα, καὶ δειλὸς ὑπῆρχεν; pro διὰ τί δὲ πρεσβὺς, καὶ δειλὸς ταῦτα ὑπῆρχεν; ex Bar. Confer iterum ipsius Lycophronis verba, & videbis quantum nostra lectio primo receptæ præstet.

Ἔγχος πεφρικὼς, καὶ [a] φάλαγγα θουρίαν,
Πατρῷον ὅρκον [b] ἐκλίνων ψευδώμοτον,
Ὃν ἀμφὶ μήλων τῶν δορυκτήτων τάλας,
Πύργων [c] Κομαιθοῦς [d] συμπεφυρμένων στρατῷ
Στεργοξυνεύνων ἕνεκα νυμφευμάτων,
Ἀλοῖτιν ἔτλη, τὴν [e] Κυδωνίαν, [f] Θρασὼ
Ὁρκωμοτῆσαι, [g] τόν τε Κερστώνης θεὸν,

Haſtam horrens, & catervam bellicam,
Paternum luendo jusjurandum perjurum,
Quod de ovibus captivis miſer,
Turribus Comæthonis exercitu vaſtatis
Uxoria propter connubia,
Auſus eſt per Aloetin, Cydoniam, Audacem,
Thraciæque Deum, Candaum, Mavortem,

VARIANTES LECTIONES.

a Φάλαγγα Bar. b Al. ἐκτίνων. c Κομαιθοῦς Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur. d Συμπεφυρμένων Bar. Quæ lectio non eſt prorſus rejicienda. e Al. Κλυδωνίαν. f Θαρσὼ Seld. g Τόν, τε Seld.

δὲς, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Πανοπέως, τὸν ψευδώμοτον ὅρκον, ὅντινα ὅρκον ὁ τάλας ἔτλη ὁρκωμοτῆσαι εἰς τὴν Ἀλοῖτιν, Κυδωνίαν, Θρασὼ, τὴν Ἀθηνᾶν, εἰς τὸν τῆς Κερστώνης θεὸν, Ἄρεα, [1] τὸν τόνδε καὶ τόνδε, ἢ ἀμφὶ τοὺς πάλαι τῶν δορυκτήτων μήλων, ποίων μήλων καὶ προβάτων; τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν πύργων τῆς Κομαιθοῦς, συμπεφυρμένων καὶ ἐπικοίνων τοῦ στρατοῦ· γενομένων δὲ τῶν προβάτων [2] ἐπικοίνων τοῦ στρατοῦ, ἤτοι ληϊσθέντων, ἕνεκα τῶν νυμφευμάτων τοῦ Ἀμφιτρύωνος, τῶν στεργοξυνεύνων καὶ πόθον ἐχόντων πρὸς τὴν σύνευνον Ἀλκμήνην· ἔτλη δὲ ὁρκωμοτῆσαι τίς; αὐτὸς ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐν τῇ χερσὶ τοῦ μητρὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Κρίσσον, [3] ἀντιπληκτίσας χερσὶ, πρὸ τοῦ γεννηθῆναι καὶ ἰδεῖν τὸν ἥλιον, τοίγαρ καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὁρκωμοτῆσαι, οἱ θεοὶ ἀπέδειξαν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐπειὸν, γύναιον καὶ ἄνδρα ἐποίησαν φίξηλιν καὶ δειλὸν, πύκτην μὲν καὶ πυγμάχον ἐσθλὸν, πάνυ δὲ καὶ δειλὸν ἐν κλόνῳ καὶ μάχῃ δορὸς, καὶ πλεῖστον ὠφελήσαντα τὸν στρατὸν ἐν τέχναις καὶ μηχαναῖς. Ἔχεις γοῦν τὴν σύνταξιν, λεκτέον καὶ τὴν ἱστορίαν· Ἱπποτέκτων ὁ Πανοπέως υἱὸς, Ἐπειὸς, ἐποίησε τὸν Δούρειον ἵππον, εἰς ὃν πεντήκοντα, ἢ τρισχίλιοι, ἢ, κατ' ἐμὲ, κγ' ἄνδρες εἰσελθόντες Ἕλληνες ἐκάθηντο· ἑλκυσθέντος δὲ τοῦ ἵππου παρὰ τῶν Τρώων εἴσω τοῦ τείχους, νυκτὸς ἐξελθόντες, [4] καὶ φρυκτὸν δείξαντες τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ, κἀκείνοις ἐλθοῦσι τὰς πύλας ἀνοίξαντες, τὸ Ἴλιον πορθοῦσι. * Λαγγαρία.] πόλις Ἰταλική. Ἔγχος πεφρικώς.] δειλὸς γὰρ ἦν ὁ Ἐπειὸς, ἄριστος δὲ πυγμάχος. * Πατρῷον ὅρκον [5] ἐκλίνων.] ἀποδιδοὺς ποινὴν διὰ τὴν ψευδορκίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως. * Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· * Μήστορος καὶ Λυσιδίκης, τῆς Πέλοπος, θυγάτηρ Ἱπποθόη, ἧς καὶ [6] Ποσειδῶνος Τάφιος, ὃς ᾤκισε Τάφον τῆς πατρίδος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὄντας ἐν ταῖς Ἐχινάσι νήσοις Τηλεβόας, καὶ Ταφίους ὠνόμασε, Ταφίου δὲ υἱὸς Πτερέλαος, ὃν ἀήττητον καὶ ἀκαταγώνιστον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἕως ἂν ἐν τῇ κορυφῇ αὐτοῦ ἡ χρυσῆ θρὶξ φυλάττηται, καὶ οὐ τμηθῇ, ἣν αὐτῷ ἐχαρίσατο, τούτου τοῦ Πτερέλαου θυγάτηρ ὑπῆρχε Κομαιθὼ, καὶ ἄρρενες παῖδες, [7] Χρόμιος, Τύραννος, [8] Ἀντίοχος, [9] Χερσιδάμας, Μήστωρ, [10] Εὐήρης, Ἠλεκτρύωνος βασιλεύοντος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀναξοῖ τῶν Μυκηνῶν, ὧν παῖδες, Ἀλκμήνη μὲν θυγάτηρ, υἱοὶ δὲ Στρατοβάτης, [11] Γοργοφόνος, Φυλόνομος, Κελαινεὺς, καὶ ἕτεροι, καὶ Λικύμνιος νόθος ἀπὸ Μηδείας Φρυγιακῆς· ἦλθον πρὸς αὐτὸν τὸν Ἠλεκτρύωνα εἰς Μυκήνας Τάφιος, καὶ οἱ Πτερελάου παῖδες, ἀπαιτοῦντες [12] τὴν βασιλείαν Μυκηνῶν· Ἠλεκτρύωνος δὲ μὴ προσέχοντος αὐτοῖς, ἐλάσαντες βόας αὐτοῦ ἀπήρχοντο· συμβαλόντων δὲ τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων ἐκείνοις, πάντες ἀνῃρέθησαν, σωθέντος ἐκ μὲν τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων Λικυμνίου, ἐκ δὲ τοῦ Πτερελάου, Εὐήρους· οἱ δὲ Τάφιοι τὰς βόας ἐλάσαντες, Πολυξένῳ τῷ Ἠλείων παρέθεντο βασιλεῖ, Ἀμφιτρύων δὲ παρὰ Πολυξένου λαβὼν, ἦγεν εἰς Μυκήνας. Ἠλεκτρύων δὲ θέλων ἐκδικῆσαι τοῖς παισὶν, παραδοὺς Ἀμφιτρύωνι τὴν θυγατέρα καὶ τὴν βασιλείαν, στρατεύσειν ἔμελλε Τηλεβόαις· ἐν δὲ τῷ αὐτὸν παραλαμβάνειν τὰς βοῦς, μιᾶς πλανηθείσης, ἀφεὶς ἐπ' αὐτὴν ῥόπαλον Ἀμφιτρύων, ἀνεῖλεν [13] αὐτὸν, ἀποκρουσθέντος ἐκ τοῦ κέρατος τοῦ ῥοπάλου καὶ πλήξαντος αὐτὴν, ὅθεν ὁ Σθένελος Μυκηνῶν διώξας αὐτὸν τὸν Ἀμφιτρύωνα, βασιλεύει Μυκηνῶν καὶ Τίρυνθος, αὐτὸς δὲ ὁ Ἀμφιτρύων παρὰ Κρέοντι ἐν Θήβαις τοῦ φόνου καθαίρεται· καθαρθεὶς δὲ, σὺν Κρέοντι, καὶ Κεφάλῳ, καὶ Πανοπεῖ, κατὰ Λυκόφρονα, [14] καὶ σὺν ἑταίροις, τὰς Ταφίων νήσους πολεμῶν ἑλεῖν οὐκ ἐδύνατο, ἕως ἐρασθεῖσα [15] Ἀμφιτρύωνος, ἢ Κεφάλου Κομαιθὼ, ἡ Πτερελάου θυγάτηρ, ἀπέτεμε τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Πτερελάου, χρυσῆν τρίχα, καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν· λαβὼν δὲ Ἀμφιτρύων τὰς νήσους, Κεφάλῳ δίδωσι, ὃς οἰκήσας ἐν ταύταις, Κεφαλληνίαν αὐτὰς ἐκάλεσεν. Ἐν γοῦν τῇ πρὸς Ταφίους μάχῃ περὶ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, φησὶν * ὁ πᾶσιν ἐναπερείδομενος ἱστορικοῖς * ὁ Λυκόφρων, ὅτι ὤρκωσεν ἅπαντας Ἄρεα καὶ Ἀθηνᾶν μηδὲν ἀποκρύψειν τῶν λαφύρων, μόνος δὲ παραβὰς τοὺς ὅρκους ὁ Πανοπεὺς, καὶ κρύψας τι τῶν λαφύρων, τούτου ἕνεκα δειλὸν παῖδα, τὸν Ἐπειὸν, ἐγέννησεν. Ἀμφὶ μήλων.] ἀπὸ μέρους τῶν κτημάτων ὅλων, ὡς καὶ Ἡσίοδος,

——— μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο.

ἀντὶ τοῦ πλούτου καὶ βασιλείας τοῦ Οἰδίποδος. Κομαιθοῦς.] Κομαιθὼ, θυγάτηρ Πτερελάου, ἥτις ἐρασθεῖσα Κεφάλου, τινὸς τῶν μετ' Ἀμφιτρύωνος, προὔδωκε τὴν πόλιν, καὶ τὸν πατέρα τοῖς

EMENDATIONES.

1 Τὸν τόνδε καὶ τόνδε. pro τοῦ τόδε καὶ τόδε. ex Bar. 2 Ἐπικοίνων. pro ἐπὶ κοινῶν, ex MSS. utroque. 3 Ἀντιπληκτίσας, pro ἀντιπληκτήσας, ex MSS. utroque. 4 Καὶ φρυκτὸν δείξαντες, καὶ τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ, κἀκείνους λαβόντες, οἳ ἦσαν ... Impreſſ. Quæ verba ſatis corrupta & mutilata, Nos ope MSS. Codd. emendavimus, & reſtituimus. * Hæc emendata adjeci ex Bar. 5 Ἐκλίνων. pro ἐκλίνων, ex MSS. utroque. * Ex Bar. hoc adjeci, delevi autem φησὶ γάρ. 6 Ποσειδῶνος, pro Ποσειδῶ. ex MSS. utroque. 7 Χρόμιος. Τύραννος Bar. 8 Ἀντίοχος Bar. Ἀντίοχος Seld. 9 Χερσιδάμας Seld. 10 Εὐήρης lego cum MSS utroque, pro Εὐήρης. Etiam & Impreſſ. Codd. paullo poſt habent Εὐήρους. 11 Γοργοφόνος, Φυλόνομος, Κελαινεὺς Bar. Γοργόφονος, Φυλόνομος, Κελαινεὺς Seld. 12 Τὴν βασιλείαν lego cum MSS. utroque. τὴν βασιλεία Impreſſ. abſurde. 13 Αὐτὴν, & paullo poſt, pro αὐτόν. Siquidem fœminino genere prius uſus eſt Scholiaſtes. 14 Malim καὶ σὺν ἑταίροις. 15 Ἀμφιτρύωνος, ἢ Κεφάλου, pro ἢ Κεφ. ex MSS. utroque. Nam Scholiaſtes vult Comætho aut Amphitryonis amore captam fuiſſe, aut Cephali; uter vero is fuerit haud conſtat inter Mythologiæ Scriptores. * Ex Bar.

πολεμίοις,

[a] Κανδάον, ἢ Μάμερτον, ὁπλίτην λύκον·
Ὁ μητρὸς ἐντὸς δελφύος συγγόνῳ μάχην
Στήσας ἀραγμοῖς πρὸς κασίγνητον χερῶν,
Οὔπω τὸ Τιτοῦς λαμπρὸν [b] αὐγάζων φάος,
Οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδῖνας [c] ἀλγεινὰς τόκων·
[d] Τοιγὰρ πόποι φύξηλιν ἤνδρωσαν σπόρον,
Πύκτην μὲν ἐσθλὸν, πτῶκα δ' ἐν κλόνῳ δορὸς,
Καὶ πλεῖστα τέχναις ὠφελήσαντα στρατόν·
Ὃς ἀμφὶ [e] Κῖριν, καὶ [f] Κυλιστάρνου γάνος
Ἔπηλυς οἴκους τῆλε νάσσεται πάτρας.
Τὰ δ' ἐργαλεῖα, τοῖσι τετρήνας βρέτας
Τεύξει ποτ' ἐγχώροισι μέρμερον βλάβην,
[g] Καθιερώσει [h] Μυνδίας [i] ἀνακτόροις.
Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα,

Armatum lupum jurare:
Qui in matris utero pugnam tristem
Peregerat manuum pulsibus adversus fratrem,
Cùm nondum Solis claram vidisset lucem,
Nec effugisset laboriosi dolores partus:
Quapropter Dii timidum crearunt foetum,
Pugilem bonum, timidum autem in hastæ strepitu,
Et arte plurimum exercitui utilem:
Qui juxta Cirin, & Cylistarni latices
Advena procul à patria deget.
Instrumenta verò, quibus fabricando statuam
Dabit olim indigenis vafram noxam,
Myndiæ templo dedicabit.
Alii Siculorum inhabitabunt terram,

VARIANTES LECTIONES.

a Versum hunc non agnoscit *Seld.* b Αὐγάζων *Bar.* Sed isti finali syllabæ recentior manus superposuit ων. c Αλγεινὰς al. χαλεπὰς *Bar.* aliique; ubi Scholium in contextum est receptum, inquit *Canterus.* d Τοὶ γὰρ *Bar.* e Κῖρα paroxyton. *Bar.* Κίρριν *Seld.* Κῖριν al. f Al. Κιλιστάρνου. g Καθ' ἱερὰ τῇ *Seld.* h Μυδίας *MSS.* uterque, & alii. i Post ἀνακτόροις interrogationis notam habet *Seld.*

πολεμίοις, τοῦτο φησὶ Στεργοξυμβώνων ἕνεκα νυμφευμάτων· ἢ ἐκλιπτέον οὕτως περὶ τῶν γάμων Αμφιτρύωνος καὶ Αλκμήνης, καὶ γὰρ διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ γάμου τῆς Αλκμήνης ἐκινήθη ὁ πόλεμος. Αλαῖτιν, Κυδωνία, καὶ Θρασσαί.] ἐπίθετα Αθηνᾶς, ὡς καὶ Αρτέμιδος Δίκτυννα παρὰ Κρησὶν, Οὖπις παρὰ Θρᾳξὶν, Ορθωσία παρὰ Αρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ορθωσίου [1] Λακωνικοῦ. [2] Κρηστώνης θεόν.] Κρηστώνη, ἡ Θρᾴκη, ἀπὸ μιᾶς πόλεως αὐτῆς καλουμένης, θεὸς δὲ τοῖς Θρᾳκικοῖς ὁ Αρης, ὅτι πολεμικοὶ τὸ παλαιὸν οἱ Θρᾷκες. Κανδάον.] ἐπίθετον Αρεος, [3] παρὰ τὸ καίνειν καὶ δαΐειν. Μαμερτός.] ὁ Αρης ἐστὶν, ἡ δὲ λέξις Ρωμαϊκή· ὁ δὲ * βάρβαρος οὗτος * Λυκόφρων οὐκ ἀρκεσθεὶς τοῖς λοιποῖς, καὶ Ρωμαϊκῶς γράφει, Ρωμαῖοι γὰρ τοὺς πολεμικοὺς μαμερτοὺς καλοῦσιν, ὡς ἱστορεῖ τις ἢ Διόδωρος, ἢ Δίων, οὐ γὰρ ἀκριβῶς [4] μέμνημαι· γράφει γὰρ οὑτωσί πως· "Μεσσηνίους [5] καταλύσαντες τοὺς ὑποδεξαμένους αὐτοὺς, κατέσχον Μεσσήνην, καὶ [6] Μαμερτοὺς ἑαυτοὺς ὠνόμασαν, τουτέστι πολεμικοὺς, Μαμερτὸς γὰρ ὁ Αρης παρὰ Ρωμαίοις καλεῖται. καὶ Κυρῖνος δὲ παρ' αὐτοῖς, ὥς φησι Πλούταρχος. Ο μητρός.] ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐντὸς τῆς μητρικῆς δελφύος καὶ μήτρας συμβαλὼν μάχην τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ [7] Κείσσῳ, οὗτοι γὰρ Φώκου καὶ Αστεροδίας ὄντες υἱοὶ, ἐν τῇ μητρικῇ γαστρὶ διεμαχέσαντο, ὡς καὶ [8] Φαρὲς καὶ ὁ Ζαρὰ, καὶ Προῖτος καὶ Ακρίσιος, οἱ Αβαντες. Τιτοῦς.] τῆς ἡμέρας, ὥς φησι καὶ Καλλίμαχος,

[9] Τέφρα δ' ἀνίσχουσι βοωτὸς λόφον ἔγρετο Τιτώ.

Πόποι.] οἱ θεοὶ, ὅθεν καὶ πολλάκις ὦ πόποι τινὲς παρ' Ομήρου, ἀντὶ τοῦ ὦ θεοὶ, ἤκουσαν, ἡ δὲ λέξις Δρυόπων. Τὸ δὲ Ηνδρωσαν, οὐ τὸ [10] ἀνδρεῖον ἐποίησαν, ἀλλὰ τὸ ἄνδρα ἁπλῶς ἐποίησαν. Κῖρις, καὶ Κυλίσαρνος, ποταμοὶ εἰσὶν Ιταλίας. Βρέτας.] τὸ ἀνθρώπινον εἴδωλον, καὶ ἡ εἰκὼν, παρὰ τὸ βροτῷ ὅμοιον εἶναι· οὗτος δὲ βρέτας καταχρηστικῶς τὸν Δούρειον ἵππον φησί. Σικανῶν.] τινὲς τοὺς [11] Σικελοὺς ἐδέξαντο πάντας, ἄλλοι δὲ μέρος Σικελῶν τὴν Σικανίαν φασὶ, πόλιν οὖσαν περὶ Ακραγαντίνοις κειμένην· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυκόφρων οἶδε τοῦτο, λέγων,

[12] Κάμψας Γονοῦσάν τ', ἠδὲ Σικανῶν πλάκας,
Καὶ Θηρεχλαίνε σηκόν.———

[13] ἀπαριθμούμενος γὰρ τὰς πόλεις τῆς Σικελίας, καὶ τοὺς τόπους, φέρει καὶ τὴν Σικανίαν.

EMENDATIONES.

1 Αρκαδικοῦ *Bar.* Quam lectionem aut retineri vellem, aut pro Αρκάσιν substituere Λάκωσιν, cur enim apud Arcadas Diana nomen à Laconico monte impositum habeat? 2 Κρηστώνης θεόν.] Κρηστώνη, ἡ Θρᾴκη emendo ex *Bar.* Κρηστώνη] ἡ Θρᾴκης *Impress.* absurde. In *Seld.* autem tota sententia deest. 3 Παρὰ τὸ καίνειν καὶ δαΐειν, pro παρὰ τὸ δαΐειν καὶ καίνειν, quæ etsi sensu eadem sint, ob vocum tamen positionem non tam apte respondent dictioni inde derivatæ, ex *Bar.* & *Phavorino.* * Ex *Bar.* 4 Μέμνημαι, pro μιμνήσκω. ex *Seld.* 5 Καταλύσαντες, pro καταλείψαντες, ex *MSS.* utroque. 6 Μαμμερτὸς, vel Μαμμερτὸς, pro Μαμερτὸς, ubique habet *Bar.* 7 Κείσσῳ, pro Κείσσων. ex *MSS.* utroque. Crissus enim dictus esse videtur Panopei frater. 8 Φαρὲς καὶ ὁ Ζαρὰ, pro Φαρὲς, καὶ ὁ Ζαρὰς, ex *MSS.* utroque Vide sacros *Mosis* libros. 9 Τέφρα δ' ἀν ἴσχυτα βοωτὸν λόφον *Seld.* 10 Ανδρεῖον, pro ἄνδρειον *Seld.* 11 Σικελοὺς, pro Σικανοὺς, ex *MSS.* utroque. 12 Hæc ex *Seld.* ipsoque *Lycophrone* in versus digessi, quæ prius confuse, & corrupte proferebantur. κάμψας Γονοῦσαν. τε δὲ Σικανῶν πλάκας, καὶ Θηρεχλαίνε σηκόν. Ubi *Nic. Gerbelius,* Hæc *mutila & depravata* (inquit) *mihi videntur, & ex alio exemplari castiganda.* 13 Απαριθμούμενος, pro ἀπαριθμουμένοις: & deinde φέρει, pro φέρουσι, ex *Seld.*

Φυγοδά-

[a] Πλαγκτοὶ [b] μολόντες, ἔνθα Λαομέδων τριπλᾶς	Errones eò delati, ubi tres Laomedon
Ναύταις ἔδωκε Φοινοδάμαντος κόρας,	Nautis dedit Phœnodamantis filias,
Ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένος,	Balænam pascentibus stimulatus cladibus,
Τηλοῦ [c] προθεῖναι θηρσὶν ὠμησταῖς βοράν,	Procul exponendas feris crudelibus,
Μολόντας εἰς γῆν ἑσπέραν Λαιστρυγόνων,	Progressis in occidentalem Læstrygonum terram,
Ὅπου συνοικεῖ δαψιλὴς ἐρημία·	Ubi larga visitur solitudo:
Αἱ δ' αὖ παλαιστοῦ μητρὸς Ζηρυνθίας	Illæ porrò Matri Luctatoris Zerynthiæ
Σηκὸν μέγαν δείμαντο, δωτίνην θεᾷ,	Templum extruxêre magnum, donum Deæ,
Μόρον φυγοῦσαι, καὶ [d] μονοικήτους ἕδρας·	Mortem cùm effugissent, & sedes solitarias:
Ὧν δὴ μίαν [e] Κριμισὸς ἰνδαλθεὶς κυνὶ	Harum unam Crimissus assimilatus cani
Ἔζευξε [f] λέκτροις ποταμός, [g] ἡ δὲ δαίμονι	Lecto junxit fluvius, cui illa
Τῷ θηρομίκτῳ σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ,	Semifero generosum parit Catulum,
Τρισσῶν συνοικιστῆρα, καὶ κτίστην τόπων·	Trium fundatorem, & conditorem locorum:
Ὃς δὴ ποδηγῶν πόρθον [h] Ἀγχίσου [i] νόθον,	Qui germen Anchisæ manu ducens spurium,
Ἄξει τρίδειρον νῆσον εἰς ληκτηρίαν,	In Insulam deducet tricollem margineam,

VARIANTES LECTIONES.

a Πλαγκτοὶ Bar. aliique. b Μολόντες Bar. c Προθεῖναι Bar. d Μονοικήτους al. μονοικήτους al. μονοικήτους quidem habet Seld. sed eadem manus ῃ isti οι, & οι isti ῃ superposuit; idemque in Scholiis factum. e Κριμισσὸς Sold. f Αἰχλεας Bar. sed isti ας eadem manus superscripsit ου. g Seld. habet ἡ δ'. h Αγχίσου al. Αγχίτου Bar. in eo tamen isti ε superior manus superposuit σ. i Νόθον MSS. uterque.

Φοινοδάμαντος κόρας.] Φοινοδάμας τὶς Τρὼς, περὶ οὗ κατ' ἀρχὰς εἴπομεν, συμβουλεύσας τοῖς Τρωσὶν ἐκθεῖναι τὴν Ἡσιόνην τῷ κήτει, διαβαλλόμενος περὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τῶν τριῶν, μὴ αὐτὰς ἐκθεῖναι, καὶ ἔπεισε τοῦτο πεποιηκέναι· ὁ δὲ Λαομέδων μισῶν τὸν Φοινοδάμαντι, ἔδωκε τὰς θυγατέρας ἐκείνου ναύταις * ἐκθεῖναι αὐτὰς * ἐν Σικελίᾳ θηρσὶν βορὰν, οὗ γενόμεναι, κατὰ γνώμην Ἀφροδίτης ἐσώθησαν· ὧν τῇ μιᾷ κυνὶ ὁμοιωθεὶς ὁ Κριμισὸς ποταμὸς ἐμίγη, καὶ ἐγέννησε τὸν [1] Αἰγέστην, ὃς ἔκτισε τρεῖς πόλεις ἐν Σικελίᾳ, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ [2] Αἰγέσταν, καὶ Ἔρυκα, καὶ [3] Ἔντελλαν, ἢ [4] Ἄταλλαν, ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἣν ἔγημε, [5] Στύλλα γὰρ ὠνομάζετο ἡ τούτου γυνή. Ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς.] * ταῖς θλίψεσι, * ταῖς ἕνεκα τοῦ μέλλειν δίδοσθαι τὴν Ἡσιόνην δόρπον καὶ δεῖπνον τῷ κήτει, εἰ γὰρ καὶ οὐ κατεβρώθη, ἀλλ' οὖν ἐξετέθη, Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν τὸ κῆτος. [6] Λαιστρυγόνων.] Λαιστρυγόνες, οἱ νῦν Λεοντῖνοι, εἰσὶ δὲ ἐν Σικελίᾳ, ὡς λέγουσιν, ὑπάρχοντες ἀνθρωποφάγοι, διὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, οὐ γὰρ ἦσαν οἰδηθησόμενοι ξένοις ὑποδέχεσθαι. [7] Παλαιστοῦ.] ὁ Ἔρυξ, ὡς εἴπομεν, υἱὸς ἦν Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος, παλαιστὴς καὶ πάνταθλος· τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· αἱ δὲ τῆς μητρὸς τοῦ Ἔρυκος, Ἀφροδίτης, τοῦ καταπαλαίοντος τοὺς ξένους, ναὸν ἔκτισαν δωρεὰν τῇ θεᾷ, φυγοῦσαι τὸν [8] θάνατον, καὶ μονοικήτους ἕδρας καὶ τὰς καθέδρας καὶ διαγωγὰς τὰς ἐν ἐρήμῳ, ἐν ᾗ μόναι τὸν οἶκον εἶχον, ἢ ἐν ᾗ μονόκοιτον καὶ δίχα συζυγίας ἀνδρῶν εἶχον τὴν κοίτην καὶ τὴν εὐνήν. * Σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ.] τὸν Αἰγέστην γεννᾷ. * Τρισσῶν συνοικιστῆρα.] τρεῖς γὰρ πόλεις ἔκτισεν ἐν Σικελίᾳ, [9] Αἰγέσταν, Ἔρυκα, καὶ Ἄταλλαν, ὡς προεῖπον. Ὃς δὴ ποδηγῶν.] ὅτι Αἰγέστης ἐλθὼν εἰς Δαρδανίαν, νόθον Ἀγχίσου παῖδα, Ἔλυμον καλούμενον, ἤγαγεν εἰς Σικελίαν. Ἄξει τρίδειρον νῆσον.] νῆσον τρίδειρον τὴν Σικελίαν λέγει, ἣν καὶ Τρινακρίαν καὶ Τριακρίαν καλοῦσι, τρία γὰρ ἀκρωτήρια ἔχει, [10] Λιλύβαιον, Πάχυνον, καὶ Πελωρίδα. Εἰς ληκτηρίαν.] [11] ληκτηρίαν εἶπεν, ὅτι νῆσος ἡ Σικελία, αἱ νῆσοι δὲ ὑπὸ θαλάσσης περιέχονται, καὶ λήγειν δοκοῦσιν ὑπ' αὐτῆς περιεχόμεναι.

EMENDATIONES.

* Hæc adjeci ex MSS. utroque, ad complendum sensum, qui priùs mutilus erat, & imperfectus; non enim Laomedon Phœnodamantis filias nautis tradidit in Sicilia, sed eas nautis dedit in Siciliam portandas. 1 Ἐγέσταν Seld. Ἐγέστην Bar. 2 Ἐγέσταν MSS. uterque. 3 Ἐντέλλαν Bar. Ἐντάλλαν Seld. 4 Ἄσυλλαν Bar. 5 Hanc sententiolam neuter MSS. Codd. agnoscit; nec immerito videtur omissa fuisse, quomodo enim Urbs Entalla, vel Atalla, vel etiam Enstylla dici potuit ab Ægesti uxore, si ipsi nomen fuisset Styllæ? quamobrem, aut legendum Ἐντέλλαν, vel Ἐσύλλαν, vel Ἄσυλλαν, aut delenda hæc verba. * Ex Seld. Et Bar. etiam habet θλίψεσι. 6 Λαιστρυγόνων.] Λαιστρυγόνες, οἱ νῦν. pro Λαιστρυγόνων.] οἱ νῦν. ex MSS. utroque. 7 Παλαιστοῦ. pro παλαιστής, ex Bar. ipsoque Poetæ textu. * Ex Bar. 8 Θάνατον καὶ μονοικήτους ἕδρας.] καὶ τὰς &c. Impress. Quem locum Ego castigavi ope Bar. * Hoc adjeci ex Bar. 9 Ἐγέσταν MSS. uterque; aliisque in locis, pro Αἰγέσταν, & Αἰγέστα, scribunt Ἐγέσταν, & Ἐγέστα, de qua variatione dictum supra. 10 Λιλύβαιον, pro Λιλύβαν, ex MSS. utroque. 11 Ληκτηρίαν δὲ Impress. Ego δὲ delevi ex fide Bar.

Τὸδ'

Τῶν Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλούμενον.	Dardaniis ex locis navi advectum.
[a] Αἴγεστα τλῆμον, σοὶ δὲ δαιμόνων φραδαῖς	O misera Segesta, cui Deorum decretis
Πένθος μέγιστον καὶ δι' αἰῶνος πάτρας	Luctus erit maximus, & perpetuus,
Ἔσται πυρὸς [b] ῥιπαῖσιν ἠθαλωμένης.	Ob patriam ignis jactibus combustam.
Μόνη δὲ πύργων δυστυχεῖς κατασκαφὰς	Sola sanè turrium subversiones infelices
Νήπαυστον αἰάζουσα, καὶ γοωμένη,	Incessanter deplorans, ac lugens,
Δαρὸν [c] στενάξεις· πᾶς δὲ [d] λυγαίαν λεὼς	Diu gemes: omnisque populus nigram
Ἐσθῆτα [e] περστέργαιον ἐγχλαινούμενος,	Vestem piacularem indutus,
Αὐχμῷ πινώδης λυπρὸν [f] ἀμπρεύσει βίον·	Situ squalidus mœstam exantlabit vitam:
Κρατὸς δ' ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβη,	Capitisque intonsa coma tergum decorabit,
Μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων.	Memoriam veterum nutriens lamentorum.
Πολλοὶ δὲ Σῖριν ἀμφὶ, καὶ Λευταρνίαν	Multi etiam circa Sirin, & Leutarniam
Ἄρουραν οἰκήσουσιν, ἔνθα δύσμορος	Agrum habitabunt, ubi infelix
Κάλχας, ὀλύνθων Σισυφεὺς ἀνηρίθμων,	Calchas, grossorum Sisyphius multarum,

VARIANTES LECTIONES.

a Ἔγεστα MSS. uterque, & eandem lectionem (quam etiam alii sequuntur) in *Scholiis* retinent. *Salmasius* in *Plinian.* Exercit. in *Solini* Polyhistora, contra omnium Codicum fidem reposuit Αἰγεστ. idque de Trojano heroe dictum putat. insulse quidem, & ridicule, cum in versibus sequentibus quatuor adjectiva fœminina huic voci copulet Poeta. Sed quid mirum, si *aliquando bonus dormitet Homerus?* b Ῥιπαῖσιν *Seld.* c Στενάξεις *Bar.* d Al. λευγαίαν. e Περὶ στέργαιον *Seld.* cum *Impress.* omnibus. Ego vero περστέργαιον una voce legendum puto, ex emendatione *Gul. Canteri*, quam confirmat *Bar.* Quinetiam *Gregor. Nazianzenus* in Tragœdia versum hunc à *Lycophrone* mutuatus, περστέργαιον habet. Posset etiam legi Περγεργαῖον gentile, est enim Περγέργα Siliciæ urbs. Vide *Canteri* Annotationes. f Ἐμπρεύσει *Bar.*

τὴν Πάτραν, δηλονότι τῆς ἐμῆς πατρίδος, τῆς Τροίας. Αἴγεστα τλῆμον.] ἡ Αἴγεστα, πόλις Σικελίας, ἡ, κατά τινας, Ακράγας καλουμένη, ἥτις δηνεκῶς ὀδύρεται τὰς συμφορὰς Τροίας μόνη ὑπὲρ τὰς ἄλλας λοιπὰς πόλεις· πρὸς αὐτὴν οὖν τὴν Αἴγεσταν πόλιν ἀποστρέφει τὸν λόγον. * Πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους ἐκρατήθη ἡ Τροία, δεύτερον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἑλένην, τρίτον δὲ ὑπὸ τῶν Ἀμαζόνων, ὁ γὰρ Αἰνείας μόνος φυγὼν ἐκ τῆς ἁλώσεως, πάλιν ᾤκισε τὴν Τροίαν, ἐλθοῦσαι δὲ αἱ Ἀμαζόνες, πάλιν ἔσκαψαν ταύτην. [1] Ἄκουρος.] ἄκουρος γὰρ ἄκοπος, καὶ ἀκόμητος, ἅτε ἐν λύπαις ὄντες. Μνήμην παλαιῶν.] τρέφουσα καὶ αὔξουσα τὴν μνήμην παλαιουμένων τῶν χειρόνων τῆς Τροίας ὀδυρμάτων. Πολλοὶ δὲ Σῖριν.] Σῖρις καὶ Λευταρνία, πόλεις Ἰταλίας, ἔνθα οἱ καταλοιποι τῶν ἐξ Ἰλίου φυγόντων ᾤκησαν, καὶ πάντα κατὰ μίμησιν Τροίας ἐποίησαν, καὶ ἔκτισαν πόλιν ὁμοίαν Τροίᾳ, ἡ πρότερον μὲν ἐκαλεῖτο Πολίειον, εἶτα Ἡράκλειον, εἶτα Σῖρις, ἔνθα τις Κάλχας, οὐχ ὁ Θέστορος, ἀλλ' ὁμώνυμος αὐτῷ μάντις ὑφ' Ἡρακλέους ἀνῃρέθη· δῆλον μέρος δὲ αὐτοῦ ἡ ἱστορία ὑποκάτω κεῖται. Σισυφεύς.] ὁ σοφὸς ἀριθμητὴς, ἐπεὶ καὶ ὁ Σίσυφος σοφὸς καὶ πανοῦργότατος. Διαφορὰν ὀλύνθων, φηλήκων, σύκων, καὶ ἰσχάδων ὄπισθεν εἴπον. Κάλχας ὀλύνθων.] πάλιν ἀνακόλουθα λησμονεῖ γράφων, οὗτος γὰρ ὁ Κάλχας, ὃν λέγει, ὁ Μόψος ἐστὶν, υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου, οὐχ ὁ Ἀργοναύτης Μόψος, * ὁ * τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, τοῦ Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς, ὃς καὶ δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεος ἐν Λιβύῃ τελευτᾷ, καὶ θάπτεται ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν· οὗτος οὖν ὁ Μόψος, ὃν λέγει, * ὁ * Ἀπόλλωνος υἱὸς καὶ Μαντοῦς, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας ᾤκει, ἢ, κατά τινας, ἐν Κιλικίᾳ, οὐ μὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς οὗτος φησίν· ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτου πατρίδος οὐ διαμάχομαι, ὅτι δὲ ἀνακολούθως, καὶ ἐναντίως φησὶν, οὐ μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλλὰ καὶ ἑαυτῷ, οὐ μικρῶς τὸν ἄνδρα αἰτιῶμαι, καὶ γράφω [2] παραφροσύνης, πρὶν μὲν γὰρ εἶπε τὸν [3] Θέστορος Κάλχαντα παρ' αὐτοῦ ἡττηθῆναι μαντικῇ, καὶ ἀποθανεῖν, ὡς πάντες φασὶ μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Κάλχας, Λεοντεὺς, Πολυποίτης, καὶ Ποδαλείριος ἐν Ἰλίῳ τὰς αὐτῶν ναῦς ἀπολιπόντες, πεζῇ πορεύονται εἰς Κιλικίαν, καὶ Κολοφῶνα, καὶ καταντῶσι παρὰ τούτῳ τῷ Μόψῳ, ὅπου καὶ ἡττηθέντα μαντικῇ τὸν Κάλχαντα θάπτουσιν· ἐρινεοῦ γὰρ ἑστῶτος Κάλχας τῷ Μόψῳ εἶπε, Πόσους ὀλύνθους ἔχει; ὁ δὲ, ὥσπερ εἶχε τὸ ἀληθὲς, εἶπε, Μυρίους ὀλύνθους ἔχει, καὶ μέδιμνον ἕνα, καὶ ὄλυνθον ἕνα. Μόψος δὲ, ὑὸς ἐγκύου δὴ τόκου ἑστώσης, ἤρετο, Πόσους χοίρους ἔχει κατὰ γαστρὸς, καὶ πότε τέξεται; Κάλχαντος δὲ μὴ ἀποκρινομένου, αὐτὸς πάλιν ὁ Μόψος εἶπε, Δέκα χοίρους [4] ἔχει,

EMENDATIONES.

* Hæc usque ad Ἄκουρος loci alterius esse videntur. 1 Ἄκουρος. pro ἄκουρος, ex *Seld.* & ipso *Lycophronis* textu. * Ex *MSS.* utroque. * Ex *MSS.* utroque. 2 Παρανοίας *Bar.* Quod equidem malim, quia paullo ante crapulæ Poetam incusavit *Tzetzes.* 3 Θέστορος, pro Θέστορος, ex *MSS.* utroque: Calchas enim Thestoris erat filius. Notissimus versiculus ille *Homericus*,

Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος.

4 Ἔχει posui, pro ἔχειν. Nam recta oratione hæc, ut & ea, quæ supra dicta sunt, profert Mopsus; sin aliter, τέξεσθαι dixisset, non τέξεται.

Κεῖται, [a] κάραν μάστιγι γογγύλῃ τυπεὶς,
Ῥείθροισιν ὠκὺς ἔνθα μύρεται [b] Σῖνις,
Ἄρδων βαθεῖαν [c] Χωνίας παγκληρίαν.
Πόλιν δ' ὁμοίαν Ἰλίῳ δυσδαίμονες
Δείμαντες, ἀλγυνοῦσι Λαφρίαν κόρην,
Σάλπιγγα, δηώσαντες ἐν ναῷ [d] θεᾶς
Τοὺς [e] πρόσθ' ἔδεθλον [f] Ξουθίδας ᾠκηκότας.
Γλήναις δ' ἄγαλμα ταῖς ἀναιμάκτοις [g] μύσει,
Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς [h] Ἴωνας βλάβην
[i] Λεῦσσον, φόνον τ' ἔμφυλον ἀγραύλων λύκων,
[k] Ὅταν θανὼν λήταρχος, [l] ἱερείας σκύλαξ,

Jacet, caput flagello percussus rotundo,
Ubi celer strepit Sinis,
Profundam irrigans Choniæ regionem.
Urbem verò similem Ilio miseri
Condentes, dolore afficient Laphriam virginem,
Tubicinam, perdentes in Deæ templo
Xuthidas, qui sedes prius tenuerant.
Tum statua pupillis incruentis connivebit,
Diram Achivorum in Ionas cladem
Videns, cædémque gentilem luporum agrestium,
Quando mortuus flamen, sacerdotis catulus,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. κάρα. b Σίρις Bar. aliique c Al. Χωνίαν. d Θεᾶς Seld. e Al. πρὶν δ'. f Ξυθίδας reposuit, ex emendatione Johan. Aurati, Gul. Canteri, cujus Annotationes consulendæ. g Μύει Seld. h Ἴωνας Seld. i Al. λεύσσων. k Ὅτ' ἂν Seld. l Ἱρείας Bar.

ὅτι ὁ εἷς [1] ἄρξει. πήξεται δὲ κατὰ τὴν αὔριον· οὗ γενομένου, Κάλχας ἀθυμήσας τελευτᾷ, Πολυποίτης δὲ, καὶ Λεοντεὺς μετὰ τὸ θάψαι αὐτὸν, μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀνεχώρησαν. ὕστερον δὲ καὶ Ἀμφίλοχος, ὁ [2] Ἀλκμαίονος, [3] ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεὶς, κατά τινας, καὶ κατὰ τὸν Λυκόφρονα, περὶ τοὺς τόπους, οὗ ἦν οὗτος ὁ Μόψος, ἀπερρίφη, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς, ὥς φησι, μονομαχήσαντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν, καὶ ἐτάφησαν παρ' ἑκάτερα μέρη τῆς [4] Μεγάρσου πόλεως· ἔστι δὲ καὶ Μέγαρσος ποταμὸς ἐν Σκυθίᾳ. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν [5] πλησίον Ἀκαρνάνων κατῴκισε. Ταῦτα μὲν εἶπε περὶ τοῦ Μόψου τούτου [illegible] ἦν μετὰ τὴν ὑπ' Ἀγαμέμνονος Ἰλίου πόρθησιν, καὶ αἴτιος τελευτῆς γέγονε τῷ Κάλχαντι, αὐτὸς δὲ μονομαχήσας Ἀμφιλόχῳ ἀνῃρέθη, νῦν δὲ ὑφ' Ἡρακλέος φησὶν αὐτὸν ἀναιρεθῆναι· πῶς γοῦν ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθεὶς, πάλιν ζωοῦται, καὶ αἴτιος γίνεται Κάλχαντος τελευτῆς, καὶ αὐτὸς συναναιρεῖται Ἀμφιλόχῳ, τῷ Ἀλκμαίονος παιδί; ταῦτα πάντως ἐναντία, πρὸ γὰρ τῆς στρατείας Ἀγαμέμνονος, πολλῷ πρότερον ἐν Οἴτῃ ἐτελεύτησεν Ἡρακλῆς, ὅμως δὲ ὁ Λυκόφρων μηδόλως τῆς ἀληθείας, ἢ τοῦ πιθανοῦ φροντικὸς, οὕτως φησὶ τὴν ἱστορίαν· Ἡρακλέος τὰς Γηρυόνου βόας ἐλαύνοντος ἐξ Ἐρυθείας, καὶ ἰδόντος τὸν Κάλχαντα τοῦτον, ἤτοι τὸν Μόψον, ὑπό τινα ἐρινεὸν καθήμενον, συνέβη ἐρωτῆσαι, Πόσους ὀλύνθους ἔχει ὁ ἐρινεός; τοῦ δὲ εἰπεῖν, Δέκα μεδίμνους, καὶ ἕνα ὄλυνθον, ὥστε μὴ δύνασθαι χωρῆσαι ἐπιτιθέμενον τῷ μεδίμνῳ· τοῦ δ' Ἡρακλέους πολλὰ βιαζομένου τὸν περιττὸν ὄλυνθον ἐπιθεῖναι τῷ μεδίμνῳ, καὶ μὴ δυναμένου, ὁ Κάλχας αὐτοῦ κατεγέλα, ὃν πατάξας κονδύλῳ ἀπέκτεινε, καὶ ἔθαψε περὶ τὸν ἐρινεόν· ἐρινεὸς δὲ καταχρηστικῶς ἐλέχθη ἡ ἀγρία συκῆ, ἀπὸ Ἐρινεοῦ, πόλεως Δωρικῆς φαῦλα σῦκα ἐχούσης· ἡ γὰρ Δωρὶς ἓξ πόλεις ἔχει, [6] Κυτίνιον, Βοῖον, Λίλαιον, Κάρφαιαν, Δρυόπην, καὶ τὸν Ἐρινεὸν, ἀφ' ἧς ἡ κλῆσις τῶν φαύλων συκῶν. περὶ δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ μεδίμνου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀλύνθων ὅπως εἶπον, κἂν [7] χολιογράφοι τινὲς μὴ εἰδότες δέκα μεδίμνους εἶπον αὐτούς. Μάστιγι γογγύλῃ] τῇ χειροπλήκτῳ μάστιγι, λέγει δὲ τῷ κονδύλῳ, τῷ γρόνθῳ, ὃς συνεστραμμένων τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς δίδοται. Τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον.] Ἴωνες, ἤγουν Ἀθηναῖοι, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν, ᾤκησαν περὶ Σῖριν· μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν φυγόντων καὶ Τρώων εἰς Ἰταλίαν, Κροτωνιᾶται, οὓς καὶ Ἀχαιοὺς λέγει, βοηθήσαντες τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ τούτοις φυγοῦσι Τρωσὶ, στρατεύουσι μετ' αὐτῶν κατὰ τῆς Σίριδος, καὶ πάντας τοὺς Ἴωνας τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ καταφυγόντας ἀνεῖλον, μεθ' ὧν συνανεῖλον καὶ τὸν τῆς ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς παῖδα, ὀνόματι Λήταρχον, γυναικεῖα ἐνδεδυμένον, διὸ ἡ Ἀθηνᾶ ὀργισθεῖσα ἔμυσε τοῦ μὴ βλέπειν. Ἀχαιοὺς λέγει τοὺς Κροτωνιάτας, οἵτινες συνεμάχησαν Τρωσὶ, καὶ ἀνεῖλον τοὺς πρὶν κατοικοῦντας ἐν τῇ Σίριδι Ἴωνας, οὓς καὶ ἐμφύλους εἶπεν. * Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἰάονας βλάβην Λεύσσων.] Ἀχαιοὺς λέγει τοὺς Κροτωνιάτας, οἵτινες συνεμάχησαν τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἀνεῖλον τοὺς πρὶν κατοικοῦντας ἐν τῇ Σίριδι Ἴωνας, οὓς καὶ ἐμφυλίους εἶπεν, * ἐπειδὴ οἵ τε Ἴωνες, καὶ Κροτωνιᾶται, ἀμφότεροι Ἕλληνες ἦσαν, οἱ δὲ Τρῶες συλλαβόντες τοὺς Κροτωνιάτας, ἐχειρώσαντο τοὺς ἐν Σίριδι Ἴωνας, καὶ ἀνεῖλον αὐτούς. Λήταρχος.] ὁ δημόσιος ἱερεὺς, λήϊτον γὰρ, τὸ δημόσιον λέγεται, ἢ ὄνομα κύριον.

EMENDATIONES.

1 Ἄρξειν, pro ἄρξει, ex MSS. utroque. 2 Ἀλκμαίωνος, pro Ἀλκμαίονος, habent MSS. uterque. 3 Ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεὶς, pro ὑπὸ χειμῶνος ὠσθεὶς, ex MSS. utroque. 4 Μεγάρσου, pro Μεγάρας, ex Bar. ipsoque Lycophrone, qui supra dixit hos duos juxta Megarsum sepultos esse, v ccccxliii. 5 Πλησίον Ἀκαρνάνων, pro πλησίον Ἀκαρνανίας, ope MSS. utriusque. 6 Κύτινον Impress. Κύτινος MSS. Ego reposui Κυτίνιον, nixus auctoritate Stephani, Strabonis Geogr. lib X. & Thucydidis Histor. lib. III. qui consulendi sunt, numerus enim, & ordo harum urbium apud illos est diversus. 7 Σχολιογράφοι, pro χολιογράφοι, ex Seld. σχολιογράφοι Bar. * Hæc levi cum variatione occurrunt in MSS. utroque.

Πρῶτος κελαινῷ βωμὸν [a] αἱμάξῃ βρότῳ.	Primus nigro cruentabit aram sanguine.
Ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβάτους [b] Τυλλησίους,	Alii montes invios Tullesios,
Λίνου θ' [c] ἁλισμύκτου δειράδας ἄκρην,	Linſque maritimi jugoſum promontorium,
Ἀμαζόνος σύγκληρον [d] ἀρόσονται πέδον,	Amazonis hæreditariam Terram conſcendent,
[e] Δούλης γυναικὸς ζεῦγλαν [f] ἐνδεδεγμένοι·	Servæ Mulieris excipientes jugum;
Ἣν, χαλκομίτρου θῆσσαν [g] ὀτρηρῆς κόρης,	Quam, baltheo cinctæ æneo famumulam impigræ Puellæ,
Πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα·	Erronem ducet unda in externam terram;
Ἧς ἐκπνεούσης λοῖσθον ὀφθαλμὸς τυπεὶς	Cujus ultimum exſpirantis perfosſus oculus
Πιθηκομόρφῳ πότμον Αἰτωλῷ φθόρον	Mortem ſimiformi perniciosam Ætolo
Τεύξει, τράφηκι φοινίῳ τετμημένῳ.	Adferet, haſta cruenta ſecto.
[h] Κροτωνιᾶται δ' ἄστυ [i] πέρσουσίν ποτε	At Crotoniatæ urbem populabuntur quondam
Ἀμαζόνος, φθέρσαντες ἄτρομον κόρην	Amazonis, intrepida interfecta virgine

VARIANTES LECTIONES.

a Al. αἱμάξει. b Al. Τυλλησίων. al. Τυλλησίων. c Ἁλισμύκλου reponendum putavit *Scaliger*, emendatione, etsi non inerudita, me tamen judice, minus necessaria. d Ἀρδεύσεται *Bar.* ἀλάστεται *Seld.* e Κλήτης *Bar.* aliique. f Ἐνδεδυμένοι *Bar.* aliique. g Ὀτρηρῆς *Bar.* aliique. ὀτρήρης *Seld.* eandemque lectionem in *Scholiis* retinet. h Κροτωνιᾶται paroxyton *MSS.* uterque. & alii. i Πέρσουσι sine ν finali *MSS.* uterque. & alii. Quidam sunt, qui post ποτε notam distinctionis ponunt, ut Ἀμαζόνος ad κόρην referatur, inter quos etiam est *Tzetzes*; sed hi non videntur recte sentire.

[1] Τυλλησίους.] Τυλλήσιον, ὄρος, καὶ πόλις, καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ. * Λῖνος, καὶ Λῖνον διαφέρει, ὑψηλότερον ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας. * Ἀμαζόνος σύγκληρον πέδον.] * τὴν * κληρωθεῖσαν πόλιν καὶ γῆν τῇ Ἀμαζόνι Κλήτῃ, ἥτις πόλις, ὁμωνύμως τῇ κληρωσαμένῃ Ἀμαζόνι, Κλήτη ἐκλήθη· ἡ δὲ Κλήτη, ἡ Ἀμαζὼν, τροφὸς ἦν Πενθεσιλείας, ἥτις μαθοῦσα ὅτι τέθνηκεν ἐν τῇ Τροίᾳ ἡ Πενθεσίλεια, ἔπλευσε κατὰ ζήτησιν αὐτῆς, ἐξωσθεῖσα δὲ ἀνέμοις, ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἐκεῖ κτίσασα πόλιν, κατῴκησε τὸν τόπον· ἀπὸ δὲ ταύτης αἱ ἐκεῖσε βασιλεύουσαι, Κλῆται ἐλέγοντο, καὶ ἡ πόλις Κλήτη. μετὰ δὲ πολλὰς γενεὰς ἐπιστρατεύσαντες οἱ Κροτωνιᾶται, ἀνεῖλον τὴν τότε βασιλεύουσαν [2] Κλήτην ὑστέραν, οὐχὶ τὴν τὴν πόλιν κτίσασαν, καὶ τὴν πόλιν ἠρείπωσαν. Ἣν χαλκομίτρου θῆσσαν.] ἥντινα Κλήτην τὴν πρότερον πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην γῆν, θῆσσαν ὑπάρχουσαν τῆς κόρης καὶ θυγατρὸς τῆς [3] ὀτρηρᾶς, ἤτοι τῆς Πενθεσιλείας, τῆς χαλκομίτρου καὶ πολεμικῆς, ἧστινος Πενθεσιλείας, λοῖσθον καὶ ἔσχατον πνεούσης ὁ ὀφθαλμὸς πληγεὶς τεύξει καὶ κατασκευάσει τῷ ἐξ Αἰτωλίας Θερσίτῃ, τῷ πιθήκου μορφὴν ἔχοντι, τί τεύξει; πότμον φθόρον, ἤτοι πτῶσιν φθαρτικὴν, ἢ θάνατον φθαρτικὸν, τῷ ἡμαγμένῳ καὶ συγκόπτοντι αὐτῷ τῷ Θερσίτῃ ἐν τράφηκι καὶ ἀκοντίῳ φονικῷ, ἢ ἐν τράφηκι τῷ ἡμαγμένῳ καὶ κόπτοντι ἐπὶ φόνῳ· τράφηξ δὲ ἐστὶ κυρίως ἡ πλατεῖα σανὶς, ἔνθα τοὺς νεοζύμους ἄρτους τιθέασι, νῦν δὲ τὸ δόρυ. * Ὀτρηρῆς κόρης.] θυγατρὸς, ἤτοι ἡ Πενθεσίλεια, * ὀτρηρὴν δὲ λέγει ταύτην ὁ Λυκόφρων, διὰ τὸ δραστήριον τοῦ φρονήματος, καὶ ἄδειλον, ἢ διὰ τὸ ἄφοβον τῆς γνώμης, δικαία γὰρ ἦν, ὥστε καὶ τὸν δίκαιον ἄνδρα πολλάκις εἰς δίκην ἐλθόντα, ἐλοιδόρει αὐτὸν μέσον τῆς πόλεως, ἄδικον εἶναι, καὶ οὐ φρόνιμον, ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀνεῖλεν αὐτὴν μετὰ ξίφους. Ἧς ἐκπνεούσης λοῖσθον.] οἱ μὴ εἰδότες φασὶν Ἀχιλλέα ἀνελόντα Πενθεσίλειαν μετὰ θάνατον αὐτῆς ἐρασθῆναι, ἧς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Θερσίτης [4] λαβὼν ἐξώρυξεν, ὁ δ' Ἀχιλλεὺς ὀργισθεὶς ἀνεῖλεν αὐτὸν, κατὰ τοῦτον μὲν, πλήξας δόρατι, κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς λοιποὺς, κονδύλῳ, ἤτοι γρόνθῳ, μηδὲ διὰ τὸ ἐξορύξαι ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' ὅτι αἰσχροὺς λόγους κατ' Ἀχιλλέως ἐπεξεῖπεν, ὡς δῆθεν ἐρῶντος συγγενέσθαι [5] νεκρῷ τῇ Πενθεσιλείᾳ, ἀντιμαχεσάμενος γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐκείνῃ, καὶ πολλάκις ὑπ' αὐτῆς ἡττηθεὶς, μόλις δὲ τότε [6] περιγενόμενος καὶ ἀνελὼν αὐτὴν, θαυμάζων ἐκείνης τὴν ῥώμην ὁμοῦ, καὶ τὸ κάλλος, καὶ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, ἐδάκρυε, καὶ τοὺς Ἕλληνας παρεκάλει [7] ταφῆς ἀξιοῦν τὴν νεανίδα, ἐφ' οἷς Θερσίτης συμπλάττων καὶ λέγων μίξεις ἀθέσμους καὶ ἔρωτας, γρόνθῳ ὑπ' αὐτοῦ πληγεὶς ἀναιρεῖται· Διομήδης δὲ, ὁ ἀνεψιαδοῦς ὑπάρχων Θερσίτου, χολωθεὶς ἕνεκα τούτου, ἐκ τοῦ ποδὸς ἑλκύσας τὴν Πενθεσίλειαν, εἰς τὸν Σκάμανδρον ἔρριψεν. Πιθηκομόρφῳ.] τῷ δυσμόρφῳ Θερσίτῃ, πίθηκος γὰρ, ἡ [8] μιμώ, καὶ ὁ λεγόμενος παρ' ἰδιώταις ἀρκοζιανός. Κροτωνιᾶται δ' ἄστυ.] εἴπομεν ὅτι ὑστέροις χρόνοις ποτὲ οἱ Κροτωνιᾶται ἐπιστρατεύσαντες τῇ Κλήτῃ πόλει, ταύτην πορθοῦσι, καὶ τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην ἀνεῖλον, τὴν ὑστέραν. Ἀμαζόνος κόρην.] λέγει τὴν Κλήτην, οὐχὶ [9] τὴν τροφὸν Πενθεσιλείας, ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην μετὰ πολλὰς γενεάς.

EMENDATIONES.

1 Τυλλησίους.] Τυλλήσιον, ὄρος &c. pro Τυλλήσιον.] ὄρος, ope *Bar.* * Hoc adjeci ex *Bar.* * Ex *MSS.* utroque. 2 Κλήτην ὑστέραν, οὐχὶ τὴν τὴν πόλιν, pro Κλήτην ὑστέραν οὐδὲ γὰρ τὴν πόλιν, ex *Seld.* 3 Ὀτρηρῆς lego cum *Bar.* ὀτρήρης edit. *Steph.* ὀτρήρου *Basil.* * Hæc adjeci ex *Bar.* Deinde ὀτρηρὴν posui pro ὀτρηρόν. 4 Λαβὼν ἐξώρυξεν, pro λαθὼν ἐξώρυξεν. ex *Bar.* Si enim latuisset Thersites, cum effodit Penthesileæ oculum, quomodo ei iratus esse potuit Achilles? 5 Νεκρῷ, pro νεκρᾷ. 6 Περιγενόμενος, pro περιγεγενημένος, ex *Bar.* περιγενόμενος habet *Seld.* Sed isti primæ ε eadem, ut videtur manus ι, & secundæ, ι superposuit. 7 Ταφῆς pro τροφῆς, ex *MSS.* utroque. 8 Μιμώ, pro Μίμων, ex *MSS.* utroque. 9 Τὴν τροφὸν Πενθεσιλείας, pro τὴν πρὸς Πενθεσίλειαν, ex *Seld.*

Κλήτην, ἄνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας.	Clete, patriæ cognominis Regina.
Πολλοὶ δὲ [a] πρόσθεν γαῖαν [b] ἐκ κείνης ὀδὰξ	Multi tamen prius terram ab illa mordicus
Δάψουσι πρηνιχθέντες, οὐδ᾽ ἄτερ πόνων	Mordebunt præcipitati, neque impunè
Πύργους [c] διαρραίσουσι [d] Λαυρήτης γόνοι.	Turres vaſtabunt Laures filii.
Οἱ δ᾽ αὖ Τέρειναν, ἔνθα [e] μυδαίνει ποτοῖς	Alii rurſum Terinam, ubi humectat aqua
Ὠκίναρος [f] γῆν, φοῖβον [g] ἐκβράσσων ὕδωρ,	Terram Ocinarus, puram evomens undam,
[h] Ἄλῃ κατοικήσουσι κάμνοντες πικρᾷ.	Incolent, errore gravi fatigati.
Τὸν δ᾽ αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων	Secundas verò pulcritudinis partes
Λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν	Ferentem, & ex Lycormæis ortum fluentis
Στρατηλάτην σῦν, [i] καρτερὸν Γόργης τόκον,	Ducem aprum, robuſtum Gorges filium,
[k] Πῆ μὲν Λίβυσσαν ψάμμον ἄξουσι πνοαὶ	Nunc in arenam Libycam ducent flatus
[l] Θρῇσσαι, ποδωτοῖς [m] ἐμφορούμεναι λίνοις,	Thracii, pedatis invecti velis,
[n] Πῆ δ᾽ ἐκ Λιβύσσης αὖθις ἐμπνέων νότος	Nunc ex Libya contrà ingruens Auſter
Εἰς [o] Ἀργυρίννους, καὶ Κεραυνίων νάπας	Ad Argyrinos, & Ceraunios ſaltus
Ἄξει, βαρεῖ πρηστῆρι κυμαίνων ἅλα,	Aget, gravi vento agitans mare,

VARIANTES LECTIONES.

a Πρόσθε ſine ν finali *Seld.* πρόσθε al. b Ἐκείνης *Bar.* c Διαρραίσουσι *Bar.* d Λαυρήτας *Seld.* eandemque lectionem in *Scholiis* retinet. e Κυδαίνει al. f Γῆς *Bar.* g Ἐκβράσσων *Seld.* h Ἄλῃ *Seld.* i Καρτερὸς *Bar.* k Τῇ *Seld.* l Θρῇσσαι *Seld.* m Al. ἐμφερούμεναι. n Τῇ *Seld.* o Ἀργυρείνους al. quam lectionem tam in Contextu, quam in *Scholiis* habet *Bar.* Ἀργυρίνους al.

Πολλοὶ δὲ πρόσθεν.] [1] πολλοὶ γὰρ πρόσθε καὶ πρότερον τὴν γαῖαν τοῖς ὀδοῦσι δάκωσι, τουτέστιν, ἐπὶ πρόσωπον πέσωσι, [2] ἐκ κείνης καὶ ἐξ ἐκείνης πρηνιχθέντες, ἤτοι συγκοπέντες, καὶ ἀναιρεθέντες. Οὐδ᾽ ἄτερ πόνων.] οὐδὲ χωρὶς κόπου διαρραίσουσι καὶ πορθήσουσι τοὺς πύργους, δηλονότι τῆς Κλήτης, οἱ γόνοι τῆς Λαυρήτης, ἤτοι οἱ Κροτωνιᾶται. Λαύρη γὰρ, πόλις Κρότωνος, ἀπὸ [3] Λαύρης, θυγατρὸς Λακίνου, ἀφ᾽ οὗ Λακίνιον, τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ἀκρωτήριον· αὕτη γὰρ ἡ Λαύρη γυνὴ ἦν Κρότωνος, ἀφ᾽ οὗ καὶ πόλις Κρότων, καὶ Κροτώνη. Οἱ δ᾽ αὖ Τέρειναν.] ἕτεροι τὴν Τέρειναν, πόλιν Ἰταλίας, [4] κατοικήσουσιν ἐν πλάνῃ πικρᾷ ταλαιπωρούμενοι, ἔνθα περὶ τὴν Τέρειναν μυδαίνει καὶ ἀρδεύει τὴν γῆν ὁ Ὠκίναρος ποταμὸς, ἐκβράσσων καὶ ῥέων ὕδωρ φοῖβον καὶ καθαρόν. Τὸν δ᾽ αὖ τὰ δευτερεῖα.] τὸν δὲ Νιρέα, τὸν Χαρόπου καὶ Ἀγλαΐας, [5] τὸν δεύτερον ὄντα πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ τὸν Θόαντα, τὸν Ἀνδραίμονος καὶ Γόργης, τῆς Οἰνέως θυγατρὸς, παῖδα, τὸν ἀπὸ τοῦ Λυκόρμου, τοῦ καὶ Εὐήνου, ποταμοῦ Αἰτωλίας, ὑπάρχοντα, ποτὲ μὲν ὁ βορρᾶς πνέων εἰς τὴν Λιβύην ἄξει, ἐκ δὲ Λιβύης πάλιν ἀντιπνέων ὁ νότος ἄξει εἰς Ἀργυρίνους, καὶ εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη, ἔνθα οἰκήσουσι παρὰ τὸ Λακμώνιον ὄρος, καὶ τὸν Αἴαντα ποταμόν· ὁ Κράθις δὲ ὁ γείτων τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ, καὶ ὁ χώρος ὁ γείτων τοῖς ὄρεσι καὶ ὀρθοστάσι τῶν Μυλάκων, δέξεται συνοίκους ἐν τῇ πόλει τοῖς ὑπὸ Κόλχων κληθείσαις, καὶ ὑπὸ ποίων Κόλχων; οὓς φυλακιστὰς ἔστειλε τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς Μηδείας ὁ Αἰήτης, ὁ βαρὺς, ὁ ἡγεμὼν τῆς Αἴας πόλεως, τῆς Κορίνθου τε, Αἰήτης ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας, Εἰδυῖα γὰρ ἦν μήτηρ Μηδείας, τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν, ἤτοι τὴν Ἀργὼ θηρώμενος καὶ ἀναζητῶν, οἵτινες Κόλχοι κατῴκησαν πλησίον Διζηροῦ, ποταμοῦ προσαγορευομένου τὰς Πύλας. Δευτερεῖα καλλιστευμάτων.] ὅτι εὐειδὴς ὁ Νιρεὺς, ὡς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ὅμηρος λέγει,

> Νιρεὺς δ᾽ [6] αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐΐσας,
> Νιρεὺς, Ἀγλαΐης θ᾽ υἱὸς Χαρόποιό τ᾽ ἄνακτος,
> Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
> Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ᾽ ἀμύμονα Πηλείωνα,
> Ἀλλ᾽ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.

Λίβυσσαν ψάμμον.] εἰς τὴν Λιβύην περιφραστικῶς, ἀμμώδης γὰρ ἡ Λιβύη, καὶ ἐκκεκαυμένη θάλπει ἡλίου. [7] Τὸ δὲ ψάμμος, καὶ ἄμμος δι᾽ ἑνὸς μὲν γραπτέον, Αἰολικῶς δὲ διὰ δύο. Ποδωτοῖς.] τοῖς τὸ ἀρμένου ἐσχάτοις μέρεσι. Εἰς Ἀργυρίνους.] ὁ μὲν ποιητὴς οὕτω, καὶ οἱ γραμματικοὶ σφάλλονται, ὁ μὲν, τοὺς

EMENDATIONES.

1 Πολλοὶ, pro πολλὰ, ex *MSS.* utroque. 2 Ἐκ κείνης, pro ἐκείνης, ſenſu id exigente. Confer Poetæ textum. 3 Λαύρης, pro Λαύρεως, ex *Bar.* 4 Κατοικήσουσιν ἐν πλάνῃ πικρᾷ ταλαιπωρούμενοι, pro κατοικήσουσιν ἐν πλάνῃ. πικρᾷ, ταλαιπωρούμενοι, ex *MSS.* utroque, & emendatione Nic. *Gerbelii.* 5 Τὸν, pro ὡς, ex *Seld.* neutrum agnoſcit *Bar.* 6 Ἐκ Σύμηθεν ἄγε *Bar.* 7 Τὸ δὲ, pro ἐπὶ δὲ, ex *Seld.*

[1] Ἀργυρίνους

Ἔνθα πλανήτην λυπρὸν [a] ἄξονται βίον,	Ubi erraticam degent miseram vitam,
Λακμωνίου πίνοντες Αἴαντος ῥοάς.	Lacmonii bibentes Æantis aquam.
Κρᾶθις δὲ, γείτων ἠδὲ Μυλάκων [b] ὅροις	Crathis verò, vicinus & Mylacum finibus
Χέρσος συνοίκους δέξεται Κόλχων [c] Πόλαις,	Ager accolas excipiet Colchorum Polis,
Μαστῆρας οὓς θυγατρὸς ἔστειλεν βαρὺς	Quos Filiæ misit inquisitores durus
Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχὸς, Εἰδυίας πόσις,	Ææ Corinthique Princeps, Eidyiæ maritus,
Τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν,	Sponsiferam investigans navem,
Οἳ πρὸς βαθεῖ νάσσονται Διζηροῦ πόρῳ.	Qui juxta profundum Dizeri fluentum habitarunt.
Ἄλλοι Μελίτην νῆσον [d] Ὀθρωνοῦ πέλας	Alii Melitem insulam juxta Othronum
[e] Πλαγκτοὶ κατοικήσουσιν, ἣν πέριξ κλύδων	Errones occupabunt, quam undique fluctus
Ἔμπλην Παχύνου Σικανὸς [f] προσμάσσεται,	Siculus prope Pachynum rigat,
[g] Τοῦ Σισυφείου παιδὸς ὀχθηρὰν ἄκραν	Sisyphii filii jugosum promontorium
Ἐπώνυμον [h] πόθ' ὕστερον χερνῶν [i] γράφων,	Cognomento quondam futurum radens,

VARIANTES LECTIONES.

a Ὀψεῦσι Bar. b Al. ὅρῳ. c Πύλαις al. Πόλαις Seld. quam lectionem in Scholiis habet Bar. d Al. Ὀρθρωνοῦ. Et hanc lectionem tam in Textu, quam Commentariis habet Bar. e Πλαγχθοὶ Bar. f Περιρραίνεται Seld. g Τῆς Σισυφείας Bar. h Al. ποθ'. i Γράφει Bar.

[1] Ἀργυρίνους Ἀργυρίνες λέγων, διὰ τὸ συντεθεῖναι τὰ μέτρα· οἱ δὲ Ἠπειρωτικὸν ἔθνος αὐτοὺς λέγουσιν, οὐκ εἰδότες ὅτι τὸ [2] Ἀργύριππον πολίχνη Σικελίας ἐστίν. ὅθεν ἦν ὁ συγγραφεὺς Διόδωρος, εἰ μή τι οὐδ' αὐτὸς τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος γίνωσκεν ὅπως καλεῖται. Τὰ δὲ Κεραύνια, ὄρη τῆς Σικελίας, τινὲς δὲ τῆς Ἰταλίας, καὶ οὐ Σικελίας εἶναι φασίν. Λακμωνία.] καλεῖται ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα, ἀφ' ἧς πολλοὶ ποταμοὶ κατέρχονται, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ποταμὸς Αἴας. Κρᾶθις.] ποταμὸς Ἰταλίας, τῶν λουομένων τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πυρσαίνων τὰς χαίτας, καθά τι [3] Ἡσίγονος ὁ ἱστορικός φησι, Σωτίων τε, καὶ Ἀγαθοσθένης οἱ φιλόσοφοι, καὶ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς οὕτωσί λέγων,

——————[4] ἂν ὑγραίνει καλλιστεύων
Ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων Κρᾶθις.

Μυλάκων [5] ὅροις.] Μύλακες, ἔθνος Ἰλλυρικὸν, ὥς φασί τινες. [6] Ἡ δὲ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα Λακμώνη καλεῖται, ἀφ' ἧς ποταμοὶ πολλοὶ κατέρχονται, ὅθεν καὶ Αἴας ποταμὸς κατέρχεται. Κόλχων Πόλαις.] Πόλαι πόλεις εἰσὶν Ἠπείρου ὑπὸ Κόλχων κτισθεῖσαι, τῶν καταδιωξάντων τὴν Μήδειαν, καὶ μὴ καταλαβόντων αὐτὴν, καὶ διὰ φόβον Αἰήτου ἐνταῦθα κατοικησάντων, καὶ κτισάντων τὴν πόλιν, ἥτις Κολχίδι φωνῇ Πόλαι καλεῖται· τὸ δὲ Πόλαι Κολχικῶς φυγάδας σημαίνει, ὥς φησι Καλλίμαχος. Τὸ ἑξῆς οὕτως· ὁ Κρᾶθις δὲ, * καὶ * χέρσος δέξεται αὐτοὺς [7] συνοίκους, ὁ γείτων τῶν Πόλαις τῶν Κόλχων, καὶ τοῖς τῶν Μυλάκων ὅροις. Μαστῆρας.] διώκτας, ἀπὸ τοῦ ματεύω. Αἴας, Κορίνθου τ' ἀρχός.] Αἶα πόλις Κολχίδος, Κόρινθος δὲ, πόλις Πελοποννήσου, ὧν ἀμφοτέρων ἄρχοντα λέγει τὸν Αἰήτην, ὥσπερ καὶ Εὔμηλος ὁ ποιητὴς, οὗ τὰ ἔπη ἐν τοῖς ὄπισθεν εἰρήκειν, καὶ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν, ὅτι Ἥλιος Αἰήτῃ καὶ Ἀλωεῖ, τοῖς παισὶ, τὴν ἀρχὴν διενείματο, καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δέδωκε, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτῃ, [8] ὃς οὐκ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ, ἦλθεν εἰς Κολχίδα, τὴν δὲ Κορίνθου ἀρχὴν Βούνῳ, Ἑρμοῦ υἱῷ, παρέδωκε φυλάσσειν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς, ἢ ἐξ αὐτοῦ τις ἔλθοι ἐν Κορίνθῳ. Ἡ σύνταξις· Οὕστινας τοὺς Κόλχους ὁ βαρὺς βασιλεὺς τῆς Κορίνθου Αἰήτης, ὁ πόσις τῆς Εἰδυίας, ἀπέστειλε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μήδειαν διώξαντας. Εἰδυίας.] Εἰδυῖα, γυνὴ Αἰήτου, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ, οὗ Αἰήτου καὶ Εἰδυίας Μήδεια, καὶ Ἄψυρτος. Νυμφαγωγὸν τρόπιν.] τρόπις λέγεται τὸ ὑποκάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στεῖρα λέγεται, ὡς καὶ στερεώτερον τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα, νῦν δὲ τρόπιν τὸ ὅλον πλοῖον, τὴν Ἀργὼ, λέγει, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Νυμφαγωγὸν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι νύμφην οὖσαν τὴν Μήδειαν σὺν τῷ Ἰάσονι ἐκόμιζεν εἰς [9] Ἰωλκόν. Διζηροῦ πόρῳ.] Διζηρὸς, ποταμὸς πλησίον [10] Πολῶν, πόλεως τῆς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσης. Μελίτην νῆσον Ὀθρωνοῦ πέλας.] Ὀθρωνὸς, νῆσος μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας, ταύτῃ δὲ νῆσος παράκειται Μελίτη, ἥτις περιβέβληται τοῦ Παχύνου, ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας, ὁ δὲ Ὀθρωνὸς πρὸς τῷ στόματι τοῦ Ἀδρίου. [11] Τοῦ Σισυφείου παιδός.] τοῦ Ὀδυσσέως· εἶπον δὲ τὴν ἱστορίαν τὴν τοῦ Σισύφου· παῖδα γενεαλογοῦσι τὸν

EMENDATIONES.

1 Ἀργυρίνους Seld. 2 Ἀργύριππον Bar. 3 Ἡσίοδος Bar. 4 Hos versus Euripidis ego in ordinem digessi. Cæterum ἂν posui, pro ἂν, ex Seld. ἐν Bar. 5 Pro ὅρους, lego ὅροις, ex Poetæ Textu, adjuvante etiam Bar. 6 Hæc ab aliqua recentiori manu interpolata videntur. 7 Συνοίκους, pro συνοίκων, ex Seld. Confer Lycophronis textum. 8 Ος οὐκ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ, pro ὃς οὐκ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείας, ex Seld. 9 Ἰωλκὸν, pro Ἰωλκὸν, ex Seld. 10 Πολῶν, pro πολλῶν, ex Bar. & emendatione Nic. Gerbelii. 11 Τοῦ Σισυφείου παιδός.] τοῦ Ὀδυσσέως· εἶπον δὲ τὴν ἱστορ. lego cum Bar. Σισυφείου παιδός.] οὗτοι τὴν ἱστορ. Impress.

Κλεινόν θ' ἵδρυμα [a] παρθένου Λογγάτιδος,
Ἕλωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει [b] ποτόν.
Παπποκτόνος δ' [c] Ὀθρωνὸν οἰκήσει λύκος,
Τηλοῦ πατρῷα [d] ῥεῖθρα Κοσκυνθοῦ ποθῶν·
Ὃς ἐν θαλάσσῃ χοιράδων βεβὼς ἔπι,
Ῥήτρας πολίταις τὰς στρατοπλώτους ἐρεῖ·
Χέρσου πατρῴας οὐ γὰρ ἂν φονῆ ποσὶ
Ψαῦσαι, μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα,
Δίκης [e] ἐάσει τάρροθος [f] Τελφουσία,
Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα ναίουσα σκύλαξ·
[g] Ὅθεν πεφευγὼς ἑρπετῶν δεινὴν μάχην
Δρακοντομόρφων, εἰς [h] Ἀβαντίαν πόλιν

Inclytúmque templum virginis Longatidis,
Ubi frigidam Helorus ejicit aquam.
Avi occisor lupus Othronum tenebit,
Procul Coscynthum patrium desiderans fluvium:
Qui scopulos in mari conscendens,
Comitia civibus indicet classem imperantia:
Nec enim homicidam pedibus terram patriam
Contingere, nisi integro anno exularit,
Vindex justitiæ sinet Telphusia,
Ladonis habitans circa flumen Canis:
Unde, fugiens gravem serpentum pugnam
Draconiformium, ad Abantiam urbem

VARIANTES LECTIONES.

a Hunc locum sic distinguit *Bar.*

——————παρθένου Λογγάτιδος
Ἕλωρος ἔνθα——————

b Al. ποτόν. Heic etiam Codex *Baroccianus* diversa interpunctione sensum variavit, sic enim legit,

——————————ποτόν
Παπποκτόνος δ' Ὀθρωνὸν——————

c Ὀθρωνὸν *Bar.* aliique. d Hanc vocem non agnoscit *Bar.* e Ἐάσῃ *Bar.* f Τελφουσία al. Τιλφωσίας *Seld.* g Οἷ *Seld.* h Ἀμαντίαν *Bar.* aliique.

Ὀδυσσεία τινὲς τὴν Σισύφου, περὶ δὲ τὴν λεγομένην Ὀδυσσείαν ἀκρωτηρίαν τῆς Σικελίας λεκτέον· Ἀνθ' ὧν Ὀδυσσεὺς ἐν Χερρονήσῳ περιόντος ἀπήρξατο βάλλειν λίθοις τὴν Ἑκάβην, ἐν Σικελίᾳ πλανώμενος καθ' ὕπνους ἐδειματοῦτο, ἀνθ' οὗ ἱερὸν Ἑκάτης ἱδρύσατο, καὶ κενοτάφιον Ἑκάβης, ὅτι ἡ Ἑκάτη φαντασμάτων αἰτία, φοβερὰ χαλκόπους οὖσα, καὶ ὀφιώδης, καὶ τερατώδης, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀκρωτήριον Ὀδύσσειαν ἄκραν ἐκάλεσεν, Κάκραν καλουμένην πρίν, ὅπερ ἐστὶν πλησίον Παχύνου. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Τὴν Ὀδυσσείας τὴν ἄκραν τὴν ὑστέρῳ τῷ χρόνῳ ποτὲ μέλλουσαν καλεῖσθαι Ὀδύσσειαν. Τὸ δὲ Γράφων, ἀντὶ τοῦ περιγράφων καὶ περιορίζων. Παπποκτόνος.] Ἐλεφήνωρ, ὁ Χαλκώδοντος παῖς καὶ Μελανίππης, Ἄβαντα, τὸν ἑαυτοῦ πάππον, οὐ γνῶναι Ἀγλαΐαν, ἰδὼν ἀμελῶς χειραγωγούμενον παρ' οἰκέτου, ἀφεὶς ῥάβδον ἐπὶ τὸν οἰκέτην, ἀνεῖλε τὸν πάππον αὐτοῦ ἄκων, καὶ διὰ τοῦτο φυγῇ κατεδικάσθη· ἐνστάσης δὲ τῆς ἐπὶ Τροίαν στρατείας, ἦλθε, καὶ ἔξωθεν τῆς πατρίδος αὐτοῦ Εὐβοίας, ἤτοι τῆς Εὐβοίας, στὰς ἐπὶ πέτρας, συνεκάλεσε τὸν λαόν, οὐ γὰρ ἦν θέμις αὐτῷ διὰ τὸν φόνον ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος· οὕτω γοῦν συγκαλεσάμενος τὸν στρατόν, καὶ αὐτὸς συστρατεύει, καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγήνορος· μετὰ δὲ τὴν Τρωϊκὴν ἅλωσιν, οἱ τοῦ Ἐλεφήνορος περὶ τὸν Ἰόνιον ἐκπεσόντες, ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν τῆς Ἠπείρου;

Οὗτος δ' ἀνιστᾷ τοὺς τεθνηκότας λόγοις,
Γράφων Ὀθρωνούς, καὶ Μετοικήσεις πάλιν,
Φόβῳ δρακόντων εἰς Ἀμαντίαν πόλιν.

Φησὶ γάρ, ὅτι μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἦλθεν εἰς Ὀθρωνόν, καὶ κατοικήσας ἐκεῖσε, πάλιν μετανάστασιν εἰς Ἀμαντίαν, ὄφις γὰρ δρακοντειδὴς αὐτὸν ἐξέδιωξε μεταναστεῦσαι καὶ φυγεῖν ἀπὸ τῆς τόπου ἐκείνου, καὶ ταῦτα μὲν φησὶ Λυκόφρων. Ὅμηρος δέ φησιν ἐν τῇ δ' τῆς Ἰλιάδος, ἀναιρεθῆναι τὸν Ἐλεφήνορα ὑπὸ Ἀγήνορος ἐν Τροίᾳ, οἱ δὲ περὶ τὸν Ἐλεφήνορα περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐκπεσόντες, ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν Ἠπείρου. Ῥήτρας πολίταις.] λόγους ἐρεῖ τοῖς πολίταις τῆς χέρσου τῆς πατρικῆς, ἤτοι τοῖς Εὐβοεῦσι λόγους πολιτικούς; [1] στρατοπλώτους καὶ παρακελευομένους πλέειν τὸν στρατὸν πρὸς τὴν Τροίαν. Οὐ γὰρ ἂν φονῆ.] τὸν φονέα, κατὰ συναίρεσιν Ἀττικήν, οὐ γὰρ ἂν ἐάσῃ τὸν φονέα ἡ τάρροθος καὶ ἔκδικος τῆς δίκης σκύλαξ, ἡ Τελφουσία καὶ Ἀρκαδική, ἤτοι ἡ Ἐριννύς, ἡ ναίουσα ἀμφὶ τὰ ῥεῖθρα τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ, οὐκ ἐάσῃ τὸν φονέα τί ποιῆσαι; ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς πατρῴας, μὴ πεφευγότα τὸν μέγαν πλειῶνα καὶ [2] χρόνον. Η τὸ χέρσου πατρῴας συντακτέον, ὡς εἶπον πρότερον, τοῖς πολίταις τῆς χέρσου τῆς πατρῴας, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τοῦτο, καὶ εἰς τὸ ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς [3] πατρῴας. Μέγαν πλειῶνα.] [4] νόμος γὰρ ἦν τὸν ἐργασάμενον φόνον φεύγειν ὅλον ἐνιαυτὸν μὴ ψαύοντα τῆς πατρίδος. Τελφουσία.] πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔνθα ἡ Ἐριννὺς τιμᾶται. Σκύλαξ.] ἡ [5] ταραχική. Ὅθεν πεφευγώς.] ὅθεν ἀπὸ Ὀθρωνοῦ φυγὼν τοὺς ὄφεις, [6] κατὰ τοῦτον, ὁ πρὶν θανὼν Ἐλεφήνωρ, κατ' ἐμὲ δὲ νῦν, ὡς ζῶν ἦλθεν εἰς τὴν [7] Ἀβαντίαν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν, ὅθεν καὶ οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἀντὶ τοῦ Ἀβάντων, Ἄμαντες μετωνομάσθησαν. Ἀβαντία δέ, πόλις Ἠπείρου.

EMENDATIONES.

1 Στρατοπλώτους, pro στρατοπλώτας, ex *MSS.* utroque. & ipso *Lycophrone.* 2 Χρόνον, pro χρόνου, ex *Bar.* nam χρόνος idem est quod πλειών, ad quod explicandum, tanquam vox notior, adhibetur. 3 Πατρῴας, pro πατρίδος, ex *MSS.* utroque. 4 Νόμος γὰρ ἦν, pro μόνος γὰρ ἦν, ex *Bar.* & *Meursii* emendatione 5 Ταραχική, pro ταραχή. 6 Καθ' ἑαυτόν, pro κατὰ τοῦτον, ex *Seld.* καθ' αὑτὸ *Bar.* 7 Non multum interest in aliis locis utrum Ἀβαντίαν, an Ἀμαντίαν scribas, cum utraque lectio ab idoneis Codicibus *Lycophronis* sustentetur; heic tamen malui Ἀβαντίαν cum MSS. quam Ἀμαντίαν, cum *Impress.* sensu id exigente.

Ἀτι-

Πλώσει, πέλας δὲ γῆς [a] Ἀπιντάνων μολὼν,
[b] Πεάχλιν παρ' αὐτὴν αἰπὺ ναίσεται λέπας,
Τοῦ Χαονίτου νᾶμα [c] Πολυάνθους δρέπων.
Ὁ δ' [d] Αὐσονείων ἄγχι Κάλχαντος [e] τάφων
Δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος ψευδηρίων
[f] Ξένην ἐπ' [g] ὀστέοισιν [h] ὀγχήσει κόνιν·
Δοραῖς δὲ μήλων [i] τύμβον ἐγκοιμωμένοις
Χρήσει καθ' ὕπνον [k] πᾶσι [l] νημερτῆ φάτιν,
Νόσων τ' [m] ἀκέσης [n] Δαυνίοις κληθήσεται,
[o] Ὅταν [p] χαλικμαίνοντες [q] Ἀλθαίνου ῥοαῖς,
Ἀρωγὸν [r] αὐδήσωσιν [ſ] Ἠπίου γόνον,
Ἀστοῖσι καὶ ποίμναισι πρευμενῆ μολεῖν.
[t] Ἔσαι ποτὲ πρεσβεῦσιν Αἰτωλῶν φάτος

Navigabit, & ad Atintanum terram accedens,
Apud litus altum habitabit promontorium,
Chaonici fluxionem Polyanthis decerpens.
Alius juxta Italica Calchantis sepulcra
Honoraria, duorum fratrum alter,
Peregrinum super ossa pulverem aggeret:
Et in ovillis super heroum cubantibus
Reddet in somnis vera cunctis oracula,
Morborúmque curator à Dauniis vocabitur,
Quando se humectantes aquis Althæni,
Adjutorem invocabunt Æsculapii filium,
Ut civibus veniat & gregibus propitius.
Illic olim legatis Ætolorum

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Ἀτιτάνων. b Al. Πεάχλιν. al. Πλακλὺν. *Guil. Canterus* reposuit ἀκτὴν. Ejus Annotationes videndæ. c Πολυάνθου habent *Impress.* omnes, & *Bar.* Ego Πολυάνθους lego cum *Seld.* itaque scribendum esse prius monuit doctissimus *Canterus*, cujus Annotationes hac de re consulendæ. d Αὐσονίων *MSS.* uterque, & alii. e Τάφου *Seld.* τόπων al. f Al. ξένοις. g Ὀστέοισιν *MSS.* uterque, & alii. h *Scaliger* mavult ἐγχώσει. Vide quæ in hanc vocem adnotavi initio hujus libelli. i Τύμβος scribendum existimat *Scaliger*. k Πᾶσιν cum ν finali *Seld.* πᾶσιν *Bar.* l Al. νημερτής. m Ἀκεστὴς *Bar.* aliique. Differunt autem ἀκέστης, & ἀκεστής, ut nonnulli aiunt. n Δαυνίοις *Bar.* o Ὅτ' ἂν *Seld.* p Al. χαλικμαίνοντες. q Al. Ἀλθαίνου. r Al. αὐδήσουσιν. ſ Ἡπίου cum spiritu aspero *Bar.* cæteri cum leni scribunt. t Ἔσαι ποτὲ *Bar.*

Ἀπιντάνοι.] ἔθνος Ἠπειρωτικόν. Ὁ δ' Αὐσονίων ἄγχι.] περὶ Ποδαλειρίου, τοῦ υἱοῦ Ἀσκληπιοῦ, φησὶν, ὅτι τεθνήξεται ἐν Ἰταλίᾳ, πλησίον τῶν κενοταφίων τοῦ Κάλχαντος, τοῦ ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθέντος κονδύλῳ· τέθαπται γοῦν ὁ Κάλχας ἐν Ἄργει, κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ, ἐνταῦθα οὖν τὸν Ποδαλείριον λέγει τεθάφθαι, ψεύδεται δὲ, ὥσπερ καὶ περὶ τῆς πολυπραγμοσύνης τούτου Κάλχαντος, ὃν πρὶν εἶπεν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τὸν ἑσπερίον τεθάφθαι, νῦν δὲ φησὶ ψευδοτάφιον εἶναι τὸν ἑσπερίον, αὐτὸν δὲ κεῖσθαι ἐν Ἄργει, ἵνα τοὺς μυρίους θανάτους τούτου τοῦ Κάλχαντος, ὡς ἀπέθανεν ὑπὸ τούτου τοῦ Λυκόφρονος ἴδωσι· οὕτω γοῦν ὁ Λυκόφρων ψεύδεται καὶ περὶ Ποδαλειρίου, λέγων αὐτὸν ἐν Ἰταλίᾳ τελευτῆσαι, ὡς δὲ ὄπισθεν αὐτὸς ἔγραψα, ἀπὸ Τροίας εἰς Κολοφῶνα πεζοὶ ἦλθον Ἀμφίλοχος, Κάλχας, Λεοντεὺς, Πολυποίτης, καὶ οὗτος ὁ Ποδαλείριος, θάψαντες δ' ἐκεῖ τὸν Κάλχαντα, τὸν Θέστορος, ὑπὸ τούτου τοῦ Μόψου ἀνῃρημένον, ᾧ προειρημένῳ τρόπῳ, Πολυποίτης, καὶ Λεοντεὺς μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα διεσώθησαν· Ἀμφίλοχος δὲ, κατά τινας, συναναιρεῖται τῷ Μόψῳ τούτῳ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς μονομαχήσας, κατά τινας δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποστρέψας ἔκτισε τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος, ὁ δὲ Ποδαλείριος ὁμοίως εἰς Ἄργος ὑποστρέψας, ἐμαντεύετο ἐν Δελφοῖς ποῦ [1] καλοικῆσαι, χρήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ οἰκῆσαι πόλιν, οὗ περιέχοντος οὐρανοῦ [2] οὐδὲν δεινὸν πείσεται τὴν Καρικὴν Χερρόνησον, εἰς τὴν πέριξ οὐρανὸν ὄρεσι περικυκλούμενον ᾤκησε. Δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος.] τῶν δύο ἀδελφῶν, ἤτοι Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου, ὁ ἕτερος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν ψευδηρίων τοῦ Κάλχαντος τελευτήσει, ὁ μὲν γὰρ Μαχάων, κατὰ Κόϊντον, ἀνῄρηται ἐν τῷ πολέμῳ ὑπὸ Εὐρυπύλου, τοῦ υἱοῦ Τηλέφου, ὁ δὲ παλαιὸς Ὀρφεὺς καὶ μετὰ θάνατον Εὐρυπύλου ζῶντα παρεισάγει τὸν Μαχάονα ἰώμενον τὸν Φιλοκτήτην. ὁ δὲ Ποδαλείριος, κατὰ μὲν τὸν Λυκόφρονα, ἐν Ἰταλίᾳ τελευτᾷ, κατ' ἐμὲ δὲ, τὴν Καρικὴν Χερρόνησον ᾤκησε. Δοραῖς δὲ μήλων.] εἰώθασιν οἱ Δαύνιοι, ἤτοι οἱ Καλαβροὶ, ἐν μηλωταῖς καθεύδειν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ποδαλειρίου, καὶ καθ' ὕπνους λαμβάνειν χρησμοὺς ἐξ αὐτοῦ· εἰώθασι δὲ καὶ ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, Ἀλθαίνῳ, ἀπολούεσθαι καὶ αὐτοὶ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ποδαλείριον, καὶ ἰᾶσθαι, ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔχει τὴν ὀνομασίαν, ὡς ἀλθαίνων, κατὰ Τίμαιον, καὶ θεραπεύων ἁπάντων τῶν λουομένων ζώων τὰ τραύματα, ὡς, κατὰ Μιθόδλον τὴν ἴαξιν, Ἀλφειὸς, ὁ Ἀρκαδίας ποταμὸς, ἰᾶται τοὺς ἀλφοὺς, καὶ, κατὰ [3] Βιγέλλον δὲ, ποδαγρῶντας ὁ Κύδνος. Ἠπίου γόνον.] ὁ Ἀσκληπιὸς πρὶν ἤπιος διὰ τὸ πρᾶον καὶ ἥσυχον ἐκαλεῖτο, θεραπεύσας δὲ [4] Ἄσκλην, τὸν ἐπὶ Δαύνου τύραννον, ὀφθαλμιῶντα, Ἀσκληπιὸς ἐκλήθη, ἢ ἀσκελοποιὸς τις ὢν, ὁ μὴ ἐῶν σκέλλεσθαι καὶ ξηραίνεσθαι καὶ νεκροῦσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ νόσων· σκέλλω, τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ τὸ κατεσκληκὸς σῶμα, τὸ νεκρωθὲν νόσῳ τινὶ, καὶ καταπονηθὲν, καὶ κατεργασθὲν νηστείᾳ, σκληραγωγίᾳ, καὶ ἄλλῃ κακουχίᾳ συντόνῳ τεταριχευμένον. Ἔσαι ποτέ.] εἶπον πολλάκις τὴν ἱστορίαν, τήν τε τοῦ Διομήδους, καὶ Δαύνου, καὶ τῶν Αἰτωλῶν, καὶ [5] περὶ τῶν συσχεθέντων

EMENDATIONES.

1 Κατοικῆσαι *MSS.* uterque. 2 Sic distinguunt hunc locum *MSS.* uterque. Οὐδὲν δεινὸν πείσεται, τὴν Καρικὴν Χερρόνησον τὴν πέριξ &c. 3 Βίγελον *Bar.* Βελάγελον *Seld.* 4 Ἄσκλην. pro Αὔτην. ex *Seld.* Ἀσκληπιὸς enim dicitur, ab Ἄσκλης & ἤπιος, quia Asclæ salutis causa fuit; qua autem ratione ab Αὔτης & ἤπιος formari poterit, non video. 5 Περὶ, pro παρὰ, ex *MSS.* utroque.

δύο

Ἐκεῖ γοερὸν, καὶ πολυέχθιστον φανεῖν,	Lux luctuosa, & invisa illucescet,
[a] Ὅταν [b] Σαλάγγων γαῖαν, [c] Ἀγγαίσων θ' ἕδη	Cùm ad Salangorum, & Angæsorum terram
Μολόντες, αἰτίζωσι [d] κοιρανοὺς [e] γύας	Delati, Domini petierint jugera
Ἐσθλῆς ἀρούρης, πῖαρ ἔγκληρον χθονός.	Bonæ telluris, uber soli hæreditarium.
Τοὺς δ' ἐς [f] ἐρεμνὸν ζῶντας ὠμησταὶ τάφον	At illos in nigrum vivos sepulcrum crudeles
Κρύψουσι [g] κοίλοις ἐν [h] μυχοῖς [i] διασφάγος·	Abscondent in cavis hiatus angulis:
[k] Τοῖς δ' ἀκτέριστον σῆμα Δαυνῖται νεκρῶν	Ipsisque carens exequiis Daunii monumentum
Στήσουσι, χωστῷ [l] τρηχάλῳ κατηρεφὲς,	Statuent, aggesto lapidum cumulo contectum,
Χώραν διδόντες, ἥν περ ἔχρηζον λαβεῖν,	Regionem dantes, quam volebant accipere,
Τοῦ κρατοβρῶτος παιδὸς ἀτρέστου κάπρου.	Filii Apri intrepidi, cerebrivori.
[m] Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς [n] Τέμεσσαν [o] ἐκγόνων	Nauboli posterorum nautæ
Ναῦται [p] καταβλώξουσιν, ἔνθα Λαμπέτης	Temessam venient, ubi Lampetes,
Ἱππωνίου [q] πρηὼν εἰς Τηθύος κέρας	Hipponii montis asperum cornu,
Σκληρὸν νένευκεν· ἀντὶ δὲ [r] Κείσσης [s] ὅρων	In mare vergit: & pro Crisses terminis

VARIANTES LECTIONES.

a Ὅτ' ἂν Seld. b Al. Σαλάγγων. c Ἀγγαίσων Bar. Ἀγγίσων al. d Κοιράνων Bar. e Al. γύας. f Ἐρεμνὸν Seld. g Κοίλαις MSS. uterque. h Μυχοῖς Seld. i Διὰ σφάγος Bar. k Τοὶ al. l Τερχμάλῳ MSS. uterque, & alii. m Τοὺς Seld. n Al. Τέμεσαν. o Al. ἐκγόνων. p Al. καταβλώξουσι. q Πρηῶνας Bar. r Κρίσσης Bar. Κείτης Seld. ſ Al. ὅρων. al. ὅρων.

δύο ἀνδρογύνων ἐν μέσῃ τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ Φαβίου τοῦ ἀκροχορδονώδους, κἂν ὁ Λυκόφρων ἐν Δαυνίᾳ, ἤτοι Καλαβρίᾳ, λέγει ταῦτα γενέσθαι, καὶ Αἰτωλοὺς εἶναι τοὺς συγχωσθέντας, μισηθέντας ὑπὸ Δαυνίων, καὶ ἐλθόντας ἐπὶ τῷ λαβεῖν τὸν Διομήδους κλῆρον, καὶ οὕτως ἀπάτῃ βληθέντας εἰς ὄρυγμα γῆς, τοιαύτην γὰρ τινὰ ἱστορίαν λέγει· Διομήδους καταρασαμένου τὴν τῶν Δαυνίων χώραν μὴ καρποφορῆσαι ποτὲ, εἰ μὴ ὑπὸ Αἰτωλῶν ἐργάζοιτο, οἱ Δαύνιοι διαγγελλόμενοι εἰς Αἰτωλίαν, ἐκήρυξαν τοὺς βουλομένους αὐτῶν ἐλθεῖν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ τοῦ Διομήδους μέρος γῆς· ἐλθόντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν τῶν Δαυνίων χώραν, καὶ ἀπαιτούντων τὴν γῆν, οἱ Δαύνιοι λαβόντες αὐτοὺς, ζῶντας κατέχωσαν, λέγοντες, Ἀπειλήφατε τὸν κλῆρον τῆς γῆς ὑμῶν, ὃν παρ' ἡμῶν αἰτεῖτε· οὐ μόνον δὲ, [1] ἀλλὰ καὶ τὸν Διομήδους. * Ὅταν Σαλάγγων γαῖαν.] * Σάλαγγοι, καὶ Ἀγγαισοι, ἔθνη Ἰταλίας. Αἰτίζωσι.] * ζητοῦσι, * παραγωγῇ, Ἀττικὸν τὸ ῥῆμα, αἰτῶ αἰτίζω, ὡς τὸ σπλαγχνῶ σπλαγχνίζω. Τοῖς δ' ἀκτέριστον.] οὐ γὰρ ἐκτερίσθησαν, ἤτοι ἐτάφησαν, ὡς νόμος θάπτεσθαι τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλὰ [2] ζῶντες τῷ βάθρῳ ἐχώσθησαν. Τοῦ κρατοβρῶτος παιδὸς.] τοῦ Τυδέως υἱοῦ, Διομήδους. Κρατοβρὼς δὲ ὁ Τυδεὺς οὕτως λέγεται· Ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ οὗτος ὁ Τυδεὺς ὑπὸ Μελανίππου, τοῦ [3] Ἀστακοῦ παιδὸς, ἐτρώθη, ἐφ' ἧς πληγῆς ὕστερον ἀπέθανεν, ἔτι δὲ ζῶντος τοῦ Τυδέως, Ἀμφιάραος ὁ μάντις ἀνῃρηκὼς τὸν Μελάνιππον, ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ Τυδεῖ, καὶ ὃς καιρίως δακνόμενος ὑπὸ τῆς πληγῆς, διαρρήξας ἐκείνου τὴν κεφαλὴν [4] ἀπερρόφησε τὸν ἐγκέφαλον, ὅθεν λέγουσι καὶ ἐμίσησεν αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ. Ἀτρέστου κάπρου, τὸν αὐτὸν Τυδέα λέγει, διὰ τὸ [5] σθένος, καὶ διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτὸν περιβολαίῳ τῷ τοῦ Καλυδωνίου συὸς δέρματι. Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν.] Ναυβόλου παῖς [6] Ἴφιτος, οὗ παῖδες Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκέων ἡγεμόνες, οἵτινες ἀνῃρέθησαν ἐν Τροίᾳ, μετὰ δὲ τὴν ἅλωσιν, οἱ σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν Ἰταλίαν ἐξώσθησαν, καὶ ᾤκησαν τὴν Τέμεσσαν. Τέμεσσα δὲ, πόλις Καλαβρίας, σύμμικτον χαλκὸν ἔχουσα, ἥτις νῦν Τέμψα καλεῖται, ἣν ὁ Λυκόφρων οὐκ αἰδεῖται, ὁτὲ μὲν Τάμασσαν, ὁτὲ δὲ Τέμεσσαν καλεῖν. * Περὶ τοῦ Ἔγγονος ἔγραψα πολλάκις ὡς χρή.) * Λαμπέτης.] Ἰταλίας ἀκρωτήριον περὶ Τέμεσσαν. Ἱππώνιον.] ὄρος, καὶ πόλις Ἰταλίας. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἔνθα Λαμπέτης, Ἱππωνίου κέρας σκληρὸν, εἰς Τηθὺν, ἤτοι εἰς τὴν θάλασσαν, νένευκε. Κέρας δὲ, τὸ ἀκρωτήριον. Κείσσα.] πόλις Φωκίδος, κληθεῖσα παρὰ Κείσσου, τοῦ Πανοπέως ἀδελφοῦ, [7] ἔστι δὲ ἀντίπορθμος Κείτωνος, ἐπειδὴ ἡ μὲν Κείσσα, ὥς φασιν, ἀνατολικὴ, οὐ γὰρ εἶδον αὐτὴν, ἡ δὲ Κείτων, δυτική.

EMENDATIONES.

1 Ἀλλά, pro ἄλλα, ex emendatione *Nic. Gerbelii*; qui aliquid heic deesse suspicabatur. * Hæc adjeci ex *Bar.* * Ex *Bar.* 2 Ζῶντες, pro ζῶντας, ex *Seld.* 3 Ἀστακοῦ *Bar.* Ἀστακὶς *Seld.* 4 Ἀπερρόφησε, pro ἀπερρόφησι, ex *MSS.* utroque. 5 Σθένος lego cum *MSS.* utroque. ἀσθενὲς *Impress.* absurdè, nisi putemus Heroas apris, leonibus, & id genus animalibus comparari, propter eorum imbecillitatem. 6 Ἴφιτος, pro Ἔφιτος, ex *MSS.* utroque. Quæ emendatio ex *Homero* robur accipit, hujus enim in Bœotia v. xxv. Schedius & Epistrophus Iphiti filii dicuntur,

Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
Υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο.

* Hoc addo ex *Bar.* 7 Ἐστὶ δὲ ἀντίπορθμος Κείτωνος, pro ἐστὶν ἀντιπόρθμιος Κείτωνος. ex *Bar.*

Ολμία

[a] Κρωτωνιᾶτιν [b] ἀντίπορθμον αὔλακα	Crotoniam oppositam terram
Βοῶν ἀροτρεύσουσιν ὀλκαίῳ πτερῷ,	Sulcatrice boum arabunt penna,
Πάτραν [c] Λίλαιαν, κ' Ἀνεμωρείας πέδον	Patriam Lilæam, & Anemoreæ arva
Ποθοῦντες, [d] Ἀμφισσάν τε, καὶ κλεινὰς Ἄβας.	Desiderantes, Amphissámque, & celebres Abas.
[e] Σήταια τλῆμον, σοὶ δὲ πρὸς πέτραις μόρος	Tibi verò, misera Setæa, mors ad petras
Μίμνει δυσαίων, ἔνθα γυέχοις πέδαις	Infelix impendet, ubi tenacibus compedibus
Οἴκτιστα χαλκείῃσιν [f] ὀργυιωμένη	Æneis deligata miserrimè
Θανῇ, πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν στόλον,	Morieris, combusta dominorum classe,
Ἔκβλητον αἰάζουσα Κράθιδος πέλας	Expositum lugens prope Crathidem
Τόργοισιν αἰώρημα φοινίοις δέμας,	Corpus, vulturibus cruentis suspensum,
Σπιλὰς δ' ἐκείνη σῆς φερώνυμος τύχης	Scopulus quoque ille mare spectans
Πόντον [g] προσαυγάζουσα φημισθήσεται.	Tuæ cognominis fortunæ nuncupabitur.
Οἱ δ' αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ [h] Μέμβλητος ῥοὰς,	Alii denique Pelasgi circa Membletis vada,
Νῆσόν τε [i] Κερνεᾶτιν [k] ἐκπεπλωκότες,	Et insulam Corsicam enavigantes,
Ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν ἐν Λαμητίαις	Ultra mare Tyrrhenum in Lametiis
Δίναισιν οἰκήσουσι Λευκανῶν [l] πλάκας.	Vorticibus Lucanorum tenebunt arva.
Καὶ τοὺς μὲν ἄλγη, ποικίλαι τε συμφοραὶ	Atque illos quidem labores, & calamitates variæ

VARIANTES LECTIONES.

a Κρωτωνιάτιν Bar. Κροτωνιάτιν Seld. b Ἀντίπορθμον Bar. c Al. Λιλαίαν paroxyton. Et hanc lectionem tam in Scholiis, quam in Textu habet Bar. d Ἀμφισσόν τε Bar. aliique. e Al. Σηταία paroxyton. f Ὠργυιωμένη Bar. aliique. g Πρὸς αὐγάζουσα Seld. aliique. h Μέβλητος Seld. i Κερνεάτιν Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Κερνεάτιν al. k Ἐκπεπλωκότες MSS. uterque, & alii. l Πλάκας Seld.

Ὀλκαίῳ πτερῷ.] τῷ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, τῇ ὕνῃ, παρὰ τὸ ἕλκειν. * Πάτραν Λιλαίαν.] * Λίλαια, καὶ Ἀνεμώρεια, καὶ Ἀμφισσα, καὶ [1] Ἄβαι, πόλεις εἰσὶ Φωκίδος. Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψυχρὰν καὶ ἀνεμώδη. Φωκὶς δὲ, ἀπὸ Φώκου τινὸς βασιλέως, ἢ διὰ τὸ εἶναι φώκας ἐν τῇ παρακειμένῃ αὐτῆς θαλάσσῃ. Ἀμφισσα δὲ, ἡ ἀμφίβιος τις οὖσα, ἔχουσα τὴν ζωὴν, καὶ ἐπαρκουμένην ἐν τοῖς τῆς γῆς καρποῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς τῆς θαλάσσης· ἢ ὅτι πολύποις ἐξελθόντων ἐξ[ε]λθὼν ἐκ τῆς θαλάσσης, βασιλεὺς δὲ περιερχόμενος, καὶ ἰδὼν τὸν πολύπουν, ἔκτισε πόλιν, Ἀμφισσαν αὐτὴν προσαγορεύσας, διὰ τὸ τὸν πολύποδα ζῆν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν θαλάσσῃ. Ἄβαι δὲ, ἢ ἀπὸ Ἄβαντός τινος, ἢ διὰ τὸ μὴ βαίνειν ἐν αὐτῇ ξένον. Σήταια τλῆμον.] αὕτη ἡ Σήταια μία τῶν Τρῳάδων ἦν, ἥτις αἰχμάλωτος ἀγομένη, ὡς ἐγένετο περὶ Σύβαριν, συνεβούλευσε ταῖς λοιπαῖς Τρῳάσι καταφλέξαι τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν, ὑποθεμένη αὐταῖς τὰ ἐν Ἑλλάδι μέλλοντα συμβήσεσθαι αὐταῖς κακά· καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἕλληνες λαβόντες αὐτὴν ἀνεσταύρωσαν, καὶ προσήλωσαν πρὸς πέτραν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ πέτρα Σήταια ἐκλήθη. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Σήταιαν λέγει τὴν τοῦτο συμβουλεύσασαν· Ἀπολλόδωρος δὲ τὰς Λαομέδοντος θυγατέρας, [2] Αἴθυλλαν, Ἀστυόχην, καὶ Μηδεσικάστην· ὁ δὲ Πλούταρχος Ῥώμην τινα, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, ἀφ' ἧς [3] φησὶ, κατά τινας, καὶ τὴν πόλιν Ῥώμην κληθῆναι, αὐτὸς δὲ ἀπὸ Ῥωμύλου τὴν πόλιν φησὶ κληθῆναι. Γυέχοις [4] πέδαις.] ταῖς τὰ γυῖα συνεχούσαις, ἤτοι τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, γυῖα γὰρ καλοῦσι τὰ ἄκρα τοῦ σώματος, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.

Μέμβλης.] ποταμὸς Ἰταλίας πλησίον τῶν Λευκανῶν, οἵτινες εἰσὶν ἔθνος Ἰταλίας. Κερνεᾶτιν.] τὴν [5] Κέρνην νῆσον, παράγωγον ἀντὶ τοῦ πρωτοτύπου Κερνεᾶτιν εἶπεν, ὁ δὲ Λάμητος, ὥς φασι Φιλοσόφιας, Ἰταλίας πόλις.

EMENDATIONES.

* Hoc supplevi ex Bar. 1 Ἄβαι, pro Ἄβας. Nam Abæ, urbis nomen; Abas vero gentile est. Eandem etiam mutationem paullo infra faciam. 2 Αἴθυλλαν, pro Αἴθιλλαν, ex Bar. 3 Φησὶ, pro φασὶ, ex MSS. utroque. 4 Πέδαις, pro παῖδας, ex MSS. utroque, & Lycophronis textu. 5 Κέρνην Bar. Κέρνου Ed. Bas. Κέρνου Ed. Steph.

Οἱ δ'

Ἄνοστον αἰάζοντας [a] ἕξουσιν τύχην,	Habebunt, irreducem lugentes fortunam,
Ἐμῶν ἕκατι δυσγάμων ῥυστιγμάτων.	Infelicium nostrarum raptionum causa.
Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες ἀσπαστῶς δόμους,	Sed nec qui tandem domum venerint lubentes,
Εὐκταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας,	Votivum lucebunt sacrificiorum jubar,
Χάριν τίνοντες [b] Κερδύλᾳ [c] Λαρυνθίῳ,	Gratiam persolventes Cerdylæ Larynthio,
Τοιαῖς δ' ἐχῖνος μηχαναῖς οἰκοφθορῶν,	Talibus Echinus fraudibus domos perdens,
[d] Παραιολίξει τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς	Transversas aget acerbas Gallorum
Στεγανόμους ὄρνιθας· [e] οὐδὲ ναυφάγοι	Tectivoras Gallinas: neque navivoræ
Λήξουσι πένθους δυσμενεῖς φρυκτωρίαι,	A luctu cessabunt inimicæ faces,
Πτόρθου [f] διαρραισθέντος, ὃν νεοσκαφὴς	Interfecto Ramo, quem recens effossum
Κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμνης στέγος.	Teget quondam in agris Methymnæ tectum.
Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς [g] δυσεξόδους	Unus quidem in lavacris inobservabiles
Ζητῶν [h] κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου,	Laquei collaris quærens vias,
Ἐν ἀμφιβλήστρῳ σπειρωτε σαργανωμένος	Implicitus in everriculo

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἕξουσι sine ν finali. b Κερδύλᾳ Bar. Κερδύλῳ al. c Al. Λαρυνθίῳ. d Al. παραβιαιολίξει. e Οὐδὲν Seld. f Διαρραισθέντος Bar. g Δυσεξόδους MSS. uterque. h Al. κελεύθους.

Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες.] εἰπὼν τοὺς ἐπὶ ξένης τεθνηκότας, καὶ ἐπιλογισάμενος καὶ ἀπαριθμήσας τὴν περὶ τούτων ἀπόθεσιν, μεταβαίνει νῦν ἐπὶ τοὺς νοστήσαντας, καὶ ἐν ταῖς πατρίσιν αὐτῶν ἀναιρεθέντας, καὶ πρῶτον περὶ Ἀγαμέμνονος λέγει. [1] Κερδύλας δὲ, καὶ Λαρυνθίας, ἐπώνυμα τοῦ Διός. Τοιαῖς δ' ἐχῖνος.] ὁ ἐχῖνος ζῷόν ἐστι πανοῦργον, ὁ καλούμενος ἀκανθόχοιρος, ὃς προγινώσκων τοὺς μέλλοντας πνεῖν ἀνέμους, ἀποφράττει τὸ πρὸς τὸ μέλλοντα πνεῖν μέρος τῆς καλιᾶς αὐτοῦ, [2] ὑπανοίγει δὲ τὸ ἕτερον, ἀνερχόμενος δὲ καὶ πρὸς τὰς ἀμπέλους καταστείει τὰς ῥᾶγας, καὶ κατελθὼν κυλίεται περὶ τὰς ῥᾶγας, καὶ ἐμπείρας ταύτας ταῖς ἀκάνθαις [3] αὐτοῦ ἀπαίρεις τὴν οἰκείαν ἀπάγει καλιάν· καὶ πρὸς ὄφιν δὲ ἀντιμάχεται, καὶ ἀναιρεῖ τοῦτον, εἰ δὲ λίαν μέγας ὁ ὄφις ἐστὶ, συναναιροῦνται ἀμφότεροι· βλέπων γὰρ ὄφις τοῦτον βαδίζοντα, σπεύδει ὡς καταφάγῃ τοῦτον λαβών, ὁ δὲ γνοὺς, εἰλεῖται δίκην σφαίρας, καὶ ταῖς ἀκάνθαις ἐμπλακέντα τὸν ὄφιν ἀνελὼν σώζεται, εἰ δὲ μέγας ἐστὶν ὁ ὄφις, κἂν νεκρωθῇ παρθεὶς ταῖς ἀκάνθαις, συναναιρεῖ καὶ τὸν ἐχῖνον αὐτὸν, μὴ δυνάμενον διατεμεῖν τὰς πλεκτάνας. καὶ τ' ἄλλα δὲ πανοῦργος ὁ ἐχῖνος ἐστὶν, ὡς καὶ ἡ παροιμία φησὶ,

Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Ὅθεν τὸν Παλαμήδους πατέρα Ναύπλιον, διὰ τὸ πανοῦργον, ἐχῖνον καλεῖ. Παλαμήδης γὰρ συστρατεύσας τοῖς Ἕλλησι, σοφίᾳ καὶ συνέσει διαφέρων, φθόνῳ Ὀδυσσέως ἐδολώθη, ὡς βουλόμενος προδοῦναι τοῖς Τρωσὶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀνῃρέθη, ὅθεν Ναύπλιος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ [4] τοὺς Ἕλληνας ἀμυνόμενος, ἐν Ἑλλάδι διατρίβων, παρεσκεύασε μοιχευθῆναι τὰς γυναῖκας τῶν ἐν Τροίᾳ, Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου, ἐν Ἰθάκῃ τοὺς μνηστῆρας παρεσκεύασεν, ἐν Κρήτῃ Λεῦκον, τὸν τοῦ Τάλω, ἔπεισεν ἀντάραι καὶ ἀνελεῖν τὴν Ἰδομενέως γυναῖκα Μήδαν, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, καὶ περὶ τὸν Καφηρέα ποιήσας φανὸν, ὑποστρέφοντας δὲ αὐτοὺς ἀνεῖλε, * ὡς ὄπισθεν ἔγραψα πλατυτέρως. * Ἀλεκτόρων.] ὁμολέκτρων, συζύγων· ἢ διὰ τὸ μάχιμον ἀλέκτορας λέγει τοὺς Ἕλληνας, μεταφορικῶς. Ὄρνιθας.] ὄρνιθας νῦν λέγει τὰς τῶν Ἑλλήνων γαμετάς. Στεγανόμους δὲ, τὰς ἐν οἴκῳ νεμομένας, ἢ τὰς τοὺς οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεμηθείσας καὶ φθειρούσας. * Ναυφάγοι φρυκτωρίαι.] τὸν περὶ τὸν Καφηρέα, ἤτοι τὸν Ξυλοφάγον, λέγει φανὸν, ὅπου πολλαὶ νῆες ἀπώλλοντο. * Πτόρθου διαρραισθέντος.] τοῦ Παλαμήδους πτόρθον, διὰ τὸ ἀκμαῖον καλεῖ, ἐν Λεπετύμνῳ δὲ, ὄρει τῆς Μηθύμνης, ὁ Παλαμήδης τέθαπται· ἡ δὲ Μήθυμνα, μία πόλις ἐστὶ τῆς πεντεπόλεως Λέσβου, ἔχει γὰρ ἡ Λέσβος πόλεις, Πύῤῥαν, Μήθυμναν, Ἐρεσσὸν, Μιτυλήνην, καὶ Ἄντισσαν. Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα.] ἐπειδὴ δέδωκεν αὐτῷ ἡ Κλυταιμνήστρα χιτῶνα [5] ἔξοδον μὴ ἔχοντα μήτε χειρῶν, μήτε τραχήλου.

EMENDATIONES.

1 Κερδύλας δὲ, καὶ Λαρυνθίας, pro Κερδύλα δὲ Λαρυνθία. ex Bar. nisi quod Ego δὲ adjeci. 2 Ὑπανοίγει δὲ τὸ ἕτερον ἀνερχόμενος, καὶ πρὸς τὰς Impress. &c. ubi perversa interpunctione confusa sunt omnia. Nostra lectio est ex MSS. utroque petita. 3 Αὐτοῦ, pro αὐτῷ. ex MSS. utroque. 4 Τοὺς Ἕλληνας ἀμυνόμενος, pro τοῖς Ἕλλησιν ἀμύνων, ex Seld. Nam ἀμύνω dativo junctum est defendo, accusativo autem, ulciscor. Ἀμύνω, τὸ βοηθῶ οἷον ἀμύνω σοι, βοηθῶ σοι. Ἀμύνομαί σε. ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι καὶ κολάζω σε. Phavorinus. * Ex Bar. * Hæc ex penu Baroccianæ deprompsi. Quinetiam eadem paullo post occurrunt in Seld. In Bar. autem pro λέγει φανὸν, scribitur λέφανον, & isti φ aliquis γ superposuit. 5 Ἔξοδον μὴ ἔχοντα μήτε χειρῶν, μήτε τραχήλου lego cum MSS. utroque. Nam Agamemnon dicitur à Clytæmnestra in balneo interfectus, dum tunicam indueret, quæ nec colli, nec manuum exitus haberet. Ἔξοδον μὴ ἔχοντα, μήτε χειρῶν, μήτε τραχήλου, Impress.

Στερρὸν

Τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ[a] κροσσωτοὺς ῥαφάς·	Cæcis investigabit manibus fimbriatas suturas.
Θερμὴν δ' ὑπαὶ λοετρῶνος ἀρνεύων στέγην,	Calidum porrò balnei subiens operimentum,
Τίβηνα καὶ κύπελλον ἐγκάψει ῥανεῖ,	Cortinam & operculum irrigabit cerebro,
Τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον[b] εὐθήκτῳ μέσον·	Percussus acuta securi summum caput medium;
Οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ Ταίναρον πτερύξεται,	Tum anima misera Tænarum volitabit,
Λυπρὰν λεαίνης εἰσιδοῦσ' οἰκουρίαν.	Acerbum Leænæ experta ministerium.
[c]Ἐγὼ δὲ [d]δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ,	Ego autem juxta labrum in solo jacebo,
[e]Χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένη·	Chalybico vulnerata ense:
Ἐπεί με, πεύκης πρέμνον, ἢ στύπος δρυὸς	Siquidem mihi, ceu pinus truncum, quercúsve stipitem,
Ὅπως, τις [f]ὑλοκουρὸς, ἐργάτης ὀρεὺς	Frondator aliquis, montanus opifex
Ῥήξει πλατὺν τένοντα, καὶ μετάφρενον,	Latas rumpet cervices, atque dorsum,
Καὶ [g]πᾶν λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας	Totumque lacerans cædibus corpus frigidum
Δράκαινα διψὰς, κἀπιβᾶσ' [h]ἐπ' αὐχένα,	Vipera dipsas, pedémque collo imponens,
Πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς,	Explebit animum crudeli plenum ira,
Ὡς κλεψίνυμφον, κοὐ δορίκτητον γέρας	Tanquam adulteram, nec belli præmium

VARIANTES LECTIONES.

a Κροσσωτὰς Bar. κερσωτὰς al. b Εὐθέτῳ Julius Pollux Onomastic. Videsis Commentarium meum. c Ἐγὼ δὲ Bar. d Al. δρύτης. e Χαλυβδικῷ Bar. f Ὑλοκουργὸς Bar. Et hic Codex versus hos interpunctione sic variavit.

——— ἐργάτης ὀρεὺς
Ῥήξει πλατὺν ———

g Al. σπαλάσσουσ'. h Ἐπαυχένα una voce Seld. ἐπ' αὐχένα al.

Θερμὴν στέγην.] φησὶ τὸν τόπον ἔνθα ἐστὶν ὁ λοετρών. Τίβηνα δὲ, τὸν τρίποδα. Κύπελλον δὲ, τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος. Λοετρῶνος δὲ, τὴν πύελον. Σκέπαρνον δὲ, τὸν πέλεκυν. Κόγχον δὲ, † ὀστοῦν τὸν ἐγκέφαλον κογχοειδῆ. Ἐγκάψει.] τῷ ἐγκεφάλῳ. Πέμφιξ.] ψυχή. Ταίναρον.] ἀκρωτήριον Λακωνικῆς, ἔνθα φασὶ κάθοδον εἶναι ᾅδου. Ἐγὼ δὲ δροίτης.] δροίτη, κυρίως ἡ ξύλινος πύελος, ἤτοι σκάφη, νῦν δὲ ἡ πύελος, ἡ δεξαμενή. Ἐγὼ δὲ, φησὶν ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος πυέλου ἀναιρεθήσομαι. Ἀλλ' [1]οὗτος μὲν σὺν τοῖς λοιποῖς πᾶσι νέοις ἐν λοετρῶνι φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀγαμέμνονα, Ὅμηρος δὲ ἐν τραπέζῃ ὑπ' Αἰγίσθου περὶ εὐωχίαν κληθέντα. Χαλυβδικῷ.] Χάλυβες, Σκυθικὸν ἔθνος, παρ' οἷς ἐστι σίδηρος ἄριστος. Χαλυβδικῷ εἶπεν Αἰολικῶς, οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸν ὄχον, [2]ὄγχον φασὶ, καὶ τὸ Χαλυβικὸν, Χαλυβδικὸν, καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα. Κνώδοντι.] νῦν πελέκει, κυρίως δὲ, πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, παρὰ τὸ προσκναίειν ὀδόντι. Ἐγὼ δὲ δροίτης.] ἡ σύνταξις οὕτως· Ἐγὼ δὲ ἄγχι τῆς δροίτης κείσομαι ἐν τῷ πέδῳ, συγκοπεῖσα τῷ ξίφει τῷ πελέκει, ἐπεὶ καὶ ἀφ' οὗ ἡ δράκαινα ἡ διψὰς Κλυταιμνήστρα ῥήξει καὶ κόψει τὸν πλατὺν τένοντα, καὶ τὸ μετάφρενον ἐμὲ καὶ ἐμοῦ, ὥσπερ καὶ ὥσπερ τις ὑλοτόμος ἐργάτης, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ῥήσσει καὶ κόπτει πεύκης πρέμνον, ἢ στύπος δρυὸς, καὶ ἐπεὶ πλήσει καὶ πληρώσει τὸν θυμὸν αὐτῆς γέμοντα ἀγρίας χολῆς. πῶς δὲ πληρώσει; ἐπιβᾶσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ ἡ δύσζηλος τιμωρουμένη καὶ τιμωροῦσα πολυστένακτα, ἢ δίχα στεναγμοῦ καὶ ἐλέους, ὡς κλεψίνυμφον, καὶ [3]μοιχαίναν, καὶ οὐκ αἰχμάλωτον. [4]Καὶ πᾶν λακίζουσα.] ῥήζουσα. Τινὲς δὲ Παλλακίζουσα φασὶν, ἵν' ᾖ, ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη. Δράκαινα διψάς.] ἀντὶ τοῦ ἡ ἔχιδνα, λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν, εἶδος δὲ ἀντὶ εἴδους εἶπε, [5]δράκαιναν καὶ διψάδα ἀντὶ ἐχίδνης, ὡς γὰρ ἡ ἔχιδνα μετὰ τὸ μιγῆναι ἀναιρεῖ τὸν ὁμόζυγον, καὶ οἱ παῖδες τὴν μητέρα τιτρώσκουσιν, οὕτως καὶ ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀρέστης τὴν Κλυταιμνήστραν. περὶ δὲ ἐχιδνῶν Νίκανδρός φησιν οὕτωσι,

[6]Θουρὰς ἀμὺξ ἐμφῦσα κάρην ἀπέκοψεν ὁμεύνου·
[7]Οἱ δὲ πατρὸς λώβην μετεκίαθον αὐτίκα τυτθοὶ
[8]Γεινόμενοι ἐχίες, ἐπεὶ διὰ μητέρ' [9]ἀραιὴν
Γαστέρ' [10]ἀναβρώσαντες, ἀμήτορες ἐξεγένοντο.

καὶ ἡ διψὰς ὄφις ἐστὶν, τῷ δηχθέντι δὲ ὑπ' αὐτῆς δίψος ἄσβεστον ἐγγίνεται, ὡς [11]πίνοντα διαρρήγνυσθαι, ὅθεν καὶ ὁ ὄφις ἐκλήθη διψάς.

EMENDATIONES.

† Ὀστοῦν, τὸν ἐγκέφαλον κογχοειδῆ Impress. 1 Οὗτος, pro οὕτως, ex Bar. 2 Ὄγχον MSS. uterque. 3 Μοιχαίναν, pro μοιχίδα, ex MSS. utroque. 4 Hæc Ego sic emendavi, & supplevi ope MSS. Codd. quæ prius mutila & imperfecta hoc modo exstabant, καὶ πᾶν λακίζουσα φασὶν, ἵν' ᾖ παλλακίδα τιμωρουμένη. Cætera deerant in Impressis Codicibus. 5 Δράκαιναν posui, pro δράκοντα. 6 Θουρὰς, pro θυρὰς, ex Bar. Θουρὴ Seld. 7 Οἱ δὲ πατρὸς λώβην μετεκίαθον Seld. Et Impressi etiam habent μετεκίαθον. Ego μετεκίαθον pono ex Bar. 8 Γεινόμενοι Ed. Bas. 9 Ἀραιὴν, pro ἀραιὰν, ex Bar. Impressi Codd. comma ponunt post ἀραιήν. 10 Ἀναβρώξαντες Seld. ἀναβρώσαντες Bar. corrupte uterque. 11 Πίνοντα, pro πίνοντας, ex MSS. utroque.

[a] Δύσζηλος [b] ἀστένακτα τιμωρουμένη·
Βοῶσα δ' οὐ κλύοντα [c] δεσπότην πόσιν,
[d] Θρώσω [e] κατ' ἴχνος [f] ἠωρημένη πτέρυξ.
Σκύμνος δὲ πατρὸς κῆρα μαστεύων φόνου,
Εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης [g] αὐτόχειρ βάψει ξίφος,
Κακὸν μίασμ' ἔμφυλον ἀλθαίνων κακῷ.
Ἐμὸς δ' ἀκοίτης, δμωΐδος νύμφης ἄναξ,
Ζεὺς Σπαρτιάταις [h] αἱμύλοις κληθήσεται,
Τιμὰς μεγίστας Οἰβάλου τέκνοις λαχών.
Οὐ μὴν ἐμὸν νώνυμνον ἀνθρώποις σέβας
Ἔσται, μαρανθὲν αὖθι [i] ληθαίῳ σκότῳ,
Ναὸν δέ [k] μοι τεύξουσι Δαυνίων [l] ἄκροι
Σάλπης παρ' ὄχθαις, οἵ τε Δάρδανον πόλιν
Ναίουσι, λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν.
Κοῦραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν
[m] Ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι,
[n] Τοὺς Ἑκτορείαις ἠγλαϊσμένους κόμαις,

Æmula sine gemitu ulciſcens:
Vocans autem non audientem Dominum maritum,
Curram poſt tergum alis ſublata.
Pòſt Catulus paternam noxam cædis perſequens,
In Viperæ inteſtinis manu ſua tinget enſem,
Malum piaculum gentile malo expians.
Meus deinde Maritus, captivæ dominus ſponſæ,
Jupiter à Spartanis argutis vocabitur,
Summos honores ab Oebali poſteris conſequens.
Jam nec mea inter homines obſcura gloria
Erit, obliterata oblivionis tenebris,
Sed mihi templum ædificabunt apud Salpes ripas
Dauniorum principes, Dardaniſque oppidi
Incolæ, paluſtribus aquis affines.
Virgines autem cùm nuptiale declinare jugum
Voluerint, ſponſos recuſantes
Hectorea ſuperbos coma,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Δύζηλος. b Ἀσίμβακτα Etymologici Auctor, quam lectionem Scholiaſtes quoſdam Græcos amplexos fuiſſe tradit Canterus. c Δεσπότου Bar. d Miror audaciam prioris Interpretis, qui hæc ad Clytæmneſtram refert, ideoque θοῶσι, pro θρώσω auſus eſt reponere; quum & ſenſus huic repugnet, & Scriptorum teſtimonia longe alio vergant. Canterus. e Al. κατ' ἴχνος. f Ἠερωμένη Bar. aliique. g Αὐτόχειρ Seld. h Αἱμύλοις cum tenui MSS. uterque. i Al. λήθης. k Al. μοί. l Al. ἄκραι. m Ὅτ' ἂν θέλωσι Seld. n Τοὺς, Ἑκτορείοις Seld. τοὺς Ἑκτορείοις al.

Σκύμνος δὲ πατρός.] ὁ Ὀρέστης [1] δίκη, καὶ νῦν ἐξέθην. Κῆρα φόνου.] περιφραστικῶς τὸν θάνατον λέγει. Κακὸν μίασμ' ἔμφυλον.] κατὰ τὴν παροιμίαν, Κακῷ τὸ κακὸν ἰώμενος, Ὀρέστης τὸν φόνον τῆς μητρὸς τῇ μητροκτονίᾳ, ὅθεν καὶ ἐμάνη. Ἐμὸς δ' ἀκοίτης.] τὸ σχῆμα ἀπόδοσις, οἰκείως γάρ, τὸ μὲν ἀκοίτης πρὸς τὸ νύμφης ἀποδίδοται, τὸ δὲ ἄναξ, πρὸς τὸ δμωΐδος. Ζεὺς Σπαρτιάταις.] οἱ Λακεδαιμόνιοι [2] ἱδρύσαντο Ἀγαμέμνονος Διὸς ἱερὸν εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. Οἰβάλου δὲ τέκνα, τοὺς Λακεδαιμονίους ἔφη, ὡς καὶ Ἡσίοδος,

Χαίρετε Λυγκεὺς φησί. ———

ὥσπερ εἴ τις τυχὸν εἴποι Ἀλεξάνδρου παῖδας τοὺς Ἀλεξανδρεῖς, Οἴβαλος γὰρ κατά τινας Τυνδάρεως καὶ λοιποί, οἵτινες προεῖχον τῶν [3] Λακώνων· κατὰ δὲ ἑτέρους Κυνόρτα καὶ Γοργοφόνης ὑπῆρχε Τυνδάρεως, καὶ οἱ αὐτοῦ ἀδελφοί. Αἱμύλοις τοὺς Λάκωνας φησίν, ὡς ψεύστας καὶ δολίους, ὥς φησι καὶ Εὐριπίδης,

Σπάρτης ἔνοικοι δόλια βουλευτήρια.

Ναὸν [4] δέ μοι.] Κασσάνδρας ἱερόν ἐστιν ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπερ ἱδρύσαντο οἱ προέχοντες τῶν Δαυνίων εἰς τιμὴν αὐτῆς, ἔστι δὲ πλησίον Σάλπης λίμνης. καὶ Δάρδανος, κατά τινας πόλις Ἰταλίας, ἐγὼ δὲ τοὺς Δαρδανίους ἔθνος [5] εὗρον, οἰκοῦν ὑπέρ τε Ἰλλυριῶν καὶ Μακεδόνων, καὶ ἡ Δάρδανος πόλις ἐκεῖ ἐστιν. Κοῦραι δὲ παρθένειον.] αἱ κόραι, φησί, τῶν Δαυνίων, ἐὰν μὴ θέλωσι γαμηθῆναι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτῶν, ἢ διὰ δυσμορφίαν, ἢ διὰ δυσγένειαν, καταφεύγουσιν εἰς τὸ ἐμὸν τέμενος, [6] χρίσονται τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα φαρμάκῳ, καὶ μέλαιναν ἐσθῆτα ἐνδυσάμεναι, καὶ περιπλέξουσι ταῖς χερσὶ τὸ ἐμὸν βρέτας, ἤτοι τὸ ξόανον, οὕτω παρθένοι διαμένουσι. Βρέτας δέ, κυρίως τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἴδωλον· καταχρηστικῶς δέ, καὶ τὸ οἱονδήποτε εἴδωλον. Ἑκτορείοις κόμαις.] Ἑκτόρειος κόμη, ἡ τὰ ὄπισθεν κεκομημένα ἔχουσα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα, ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων ἐνταῦθα. Πλούταρχος δὲ λέγει, ὅτι Θησεὺς κείρας εἰς Δελφοὺς ἦλθε, καὶ τῆς πρώτης ἡλικίας κόμην τῷ Ἀπόλλωνι καθιέρωσε, τὴν ἔμπροσθεν μόνην κείρας, τὴν δὲ ὄπισθεν μακρὰν

EMENDATIONES.

1 Δίκη, pro δικάσει, ex Bar. 2 Ἱδρύσαντο, pro ἱδρύσαντες, ex Seld. 3 Λακώνων, pro Λυκαόνων, ex MSS. utroque. 4 Δέ μοι, pro δή μοι, ex MSS. utroque, & Lycophronis textu. 5 Εὗρον, pro εὑρών, ex MSS. utroque. 6 Χρίσονται, pro τῷ χρίσασθαι, ex Bar.

καὶ

Μορφῆς ἔχοντας [a] σίφλον ἢ μῶμαρ γένους,
Ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας,
Ἄλκαρ μέγιστον κτώμεναι νυμφευμάτων,
[b] Ἐρινύων ἐσθῆτα, καὶ ῥέθους βαφὰς
[c] Πεπαμέναι θρόνοισι φαρμακτηρίοις.
[d] Κείναις ἐγὼ δηναιὸν [e] ἄφθιτος θεὰ
Ῥαβδηφόροις γυναιξὶν αὐδηθήσομαι.
Πένθος δὲ πολλαῖς παρθένων τητωμέναις
Τεύξω γυναιξὶν αὖθις, αἳ στρατηλάτην
[f] Ἀθεσμόλεκτρον, Κύπριδος ληστὴν θεᾶς,
[g] Δαρὸν στένουσαι, κλῆρον εἰς ἀνάρσιον
Πέμψουσι παῖδας ἐστερημένας γάμων.
Λάρυμνα, καὶ [h] Σπερχειέ, καὶ Βοάγριε,
Καὶ [i] Κῦνε, καὶ Σκάρφεια, καὶ [k] Φαλωριάς,
Καὶ [l] Ναρύκειον ἄστυ, καὶ Θρονίτιδες
Λοκρῶν [m] ἀγυιαί, καὶ Πυρανθίοι νάπαι,

Formæ præditos turpitudine, vel generis macula,
Meam ulnis amplectentur statuam,
Remedium nuptiarum habituræ maximum,
Furiarum vestem, & faciei tincturam
Coloribus adeptæ medicatis.
Ab illis ergo virgiferis mulieribus
Immortalis Dea diu vocabor.
Luctum contrà multis mulieribus egenis
Virginum rursus præbebo, quæ ducem
Incestum, Cypriæ prædonem Deæ,
Diu gementes, in crudelem sortem
Mittent puellas nuptiarum expertes.
O Larymna, Sperchee, Boagrie,
Cyne, Scarphea, Phalorias,
Urbs Narycea, Thronitides
Locrenses vici, Pyranthii saltus,

VARIANTES LECTIONES.

a Στίφλον Seld. σίμφλον al. b Al. Ἐριννύων. c Πεπαμμέναι Bar. quod habuit etiam Seld. Sed in hoc aliquis μ illud prius deletorio signo notavit. d Κείναις δ' ἐγὼ Seld. e Ἄφθιτος Seld. f Ἀθεσμόλεκτρον MSS. uterque. g Versus hos sic distinguit Seld.

Δαρὸν στένουσαι κλῆρον εἰς ἀνάρσιον.
Πέμψουσι—— ——

h Σπερχειὲ oxyton. MSS. uterque, & alii. i Κῦνε Bar. aliique. k Φαλωρίας Bar. l Ναρύκειον Bar. m Ἀγυιαὶ Seld.

καὶ ἄκαρπον ἰᾶσαι· καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ εἶδος ταύτης πρόσθεν Ἄβαντες ἐμιμήσαντο, ὡς καὶ Ὅμηρος περὶ τούτων φησί,

Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο [1] θοοὶ ὄπιθεν κομόωντες.

Τάχα δὲ ὁ Λυκόφρων ἴσως τὴν Κασσάνδραν εἰσάγει πόθῳ τῆς Ἐλλογέως τὴν τοιαύτην κόμην Ἐλλογείαν καλοῦσαν, ὡς καὶ τῆς Ἐλλογέως ὄπισθεν κομῶντος. Μῶμαρ.] ὁ μῶμος, ὡς εἶδαρ, ἄλκαρ, εἶλαρ. Ἐριννύων ἐσθῆτα] τρεῖς εἰσὶν Ἐριννύες, Τισιφόνη, Μέγαιρα, Ἀληκτώ, τιμωρητικαὶ τῇ δυνάμει, μέλαιναι δὲ τὴν θέαν, ὅθεν καὶ τὰς μελαίνας ἐσθῆτας Ἐριννύων φασί· αἱ δὲ τῶν Δαυλίων γυναῖκες μέλαιναν ἐσθῆτα φοροῦσι, καὶ τὰς [2] ὄψεις βάπτονται πυῤῥῷ χρώματι, ὥς φησι Τίμαιος, ταινίαις τε πλατείαις εἰσὶν ὑπεζωσμέναι, ὑποδεδεμέναι τὰ κοῖλα ὑποδήματα, καὶ ῥάβδον κατέχουσι. Θρόνοις δὲ, τοῖς [illegible], τὰ γὰρ βάμματα φαρμακικά. Πένθος δὲ πολλαῖς.] Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς [3] Γυρέας ναυαγήσαντος, καὶ ταφέντος ἐν Τρέμοντι, χωρίῳ τῆς Δήλου, οἱ Λοκροὶ μόλις σωθέντες ἦλθον εἰς τὰ οἰκεῖα· φθορὰ δὲ καὶ λοιμὸς μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα, διὰ τὴν εἰς Κασσάνδραν ἀθέμιτον μῖξιν Αἴαντος, ἔχρησε δ' ὁ θεὸς ἱλάσκεσθαι Ἀθηνᾶν τὴν ἐν Ἰλίῳ ἐπὶ ἔτη χίλια, δύο παρθένους πέμποντας ἐπὶ κλήρῳ καὶ [4] λαχούσας. πεμπομένας δὲ αὐτὰς προϋπαντῶντες οἱ Τρῶες εἰ κατέσχον, ἀνῄρουν, καὶ καίοντες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἀπὸ Τραρῶνος, ὄρους τῆς Τροίας, τὴν σποδὸν εἰς θάλασσαν ἔῤῥιπτον, καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἑτέρας ἔστελλον· εἰ δέ τινες ἐξέφυγον, ἀνελθοῦσαι λάθρα εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἱέρειαι ἐγίνοντο, ἔσαιρον γὰρ αὐτὸ, καὶ ἔρραινον, τῇ δὲ θεῷ οὐ προσήρχοντο, οὔτε τοῦ ἱεροῦ ἐξήρχοντο, εἰ μὴ νύκτωρ· ἦσαν δὲ κεκαρμέναι, μονοχίτωνες, καὶ ἀνυπόδετοι. πρῶται δὲ τῶν Λοκρίδων παρθένων Περίβοια καὶ Κλεοπάτρα ἀφίκοντο. καὶ πρῶτα μὲν τὰς παρθένους, εἶτα βρέφη ἐνιαύσια μετὰ τῶν τροφῶν αὐτῶν ἔπεμπον οἱ Λοκροί· χιλίων δ' ἐτῶν παρελθόντων μετὰ τὸν [5] Φωκικὸν πόλεμον [6] ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας, ὥς φησι Τίμαιος ὁ Σικελός, μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος. Λάρυμνα] πόλις Θεσσαλίας· τὴν Λάρισαν κακῶς λέγει Λάρυμναν. Σπερχειὸς, ποταμὸς Θεσσαλίας, ὃς νῦν [7] Σαλαμβρεία καλεῖται. Βοάγριος, ποταμὸς Λοκρίδος, παράκειται * γὰρ * τῇ Θεσσαλίᾳ ἡ Λοκρίς.

EMENDATIONES.

1 Θοοὶ ὄπιθεν, pro θοοὶ ὄπισθεν, ex Homeri Bœotia. Θοοὶ ὄπισθε Seld. 2 Ὄψεις, pro ῥεις, ex MSS. utroque. 3 Γυρέας, pro γυρίας, ex emendatione Nic. Gerbelii. 4 Λαχούσας, pro λαχούσαις, ex MSS. utroque. 5 Τρωικὸν Bar. 6 Ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας, pro ἐπαύσαντο τῆς ἀνοσίου θυσίας, ex MSS. utroque. 7 Σαλαμβρία Bar. * Ex Seld.

Καὶ πᾶς Ὀδοιδόκειος [a] Ἰλέος δόμος·	Totáque Hodœdoci Oilei domus;
Ὑμεῖς ἐμῶν ἕκατι [b] δυσσεβῶν γάμων	Vos mearum causa nuptiarum impiarum
Ποινὰς Γυγαίᾳ [c] τίσετ᾽ Ἀγρείσκᾳ θεᾷ,	Pœnas Gygææ dabitis Agresti Deæ,
Τὸν χιλίωρον τὰς ἀνυμφεύτους χρόνον	Millenario innuptas tempore
Πάλου βραβείαις γηροβοσκοῦσαι κόρας,	Sortis constitutionibus educantes virgines,
Αἷς ἀκτέριστος [d] ἐν ξένῃ ξέναις τάφος	Quarum exsequiis carens peregrinum sepulcrum
Ψάμμῳ κλύδωνος [e] λυπρὸς [f] ἐκκλυσθήσεται,	Triste maris æstu dissipabitur,
[g] Ὅταν [h] ἀκάρποις [i] γυῖα συμφλέξας φυτοῖς	Quando sterilibus membra sarmentis comburens
Ἥφαιστος, εἰς θάλασσαν [k] ἐκβράσῃ σποδὸν	Vulcanus, excutiet in mare cinerem
Τῆς ἐκ λόφων [l] Τράρωνος ἐφθιτωμένης.	Perditæ ex collibus Traronis.
Ἄλλαι δὲ νύκτωρ ταῖς θανουμέναις ἴσαι	At aliæ nocte morituris pares
[m] Σίθωνος εἰς θυγατρὸς ἵξονται [n] γύας,	In Sithoniæ filiæ regiones pervenient,
Λαθραῖα [o] κακκέλευθα [p] παπταλώμεναι,	Per occultas speculantes semitas,
Ἕως ἂν εἰσδράμωσιν Ἀμφείρας δόμοις,	Donec ad Amphiræ confugiant ædem,
Λιταῖς Σθένειαν ἱκέτιδες [q] γουνούμεναι·	Precibus Robustam supplices adorantes:

VARIANTES LECTIONES.

a Ἰλέως al. Οἰλέως maluit *Canterus*, cujus Adnotationes consulendæ. b Δυσσεβῶν *Seld.* c Τίσετ᾽ *MSS.* uterque. τίσητ᾽ al. d Ἐν ξένοις ξένος *Bar.* e Λυπρὸς *Bar.* f Ἐκκλυσθήσεται *Bar.* ἐκκαυθήσεται *Seld.* quas lectiones uterque in *Scholiis* retinent. ἐκκαυθήσεται al. g Ὅτ᾽ ἂν *Seld.* h Al. ἀκάρπῳ, & deinde φυτῷ. j Γύα *Impressa* quædam editt. k Ἐκβράσῃ al. l Τρήρωνος reposuit *Josephus Scaliger*, quem sequi malle se profitetur *Canterus.* m Al. Σίθωνος. n Al. γύας. o Κακκέλευθα *Bar.* eandemque lectionem in *Scholiis* tuetur, ubi etiam cum eo consentit *Seld.* p Παπταλώμεναι *Seld.* πεπταλωμέναι *Bar.* eandemque lectionem in *Scholiis* habet. q Γονούμεναι *Seld.*

Αἷς ἀκτέριστος.] ἐρρέθη ὅτι φονευόμεναι παρὰ τῶν Τρώων αἱ Λοκρίδες, ἀκάρποις ξύλοις ἐκαίοντο, καὶ ἡ σποδὸς αὐτῶν εἰς θάλασσαν ἐρρίπτετο. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτω· Αἷς ξέναις Λοκρίσιν ἐν ξένῃ ψάμμῳ ἀκτέριστος καὶ ἄταφος λυπρὸς τάφος ἐκκλυσθήσεται, ἤτοι ἐκκρυφθήσεται, ὑπὸ τοῦ κλύδωνος. Ὅταν ἀκάρποις.] ἐρρέθη. Τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος.] συνέβη μιᾶς τῶν Λοκρίδων στελλομένης διαφθαρῆναι ἐπί τινος λόφου τῆς Τροίας, καλουμένου Τράρωνος, εἶτα τοὺς Λοκροὺς τοῦ μὲν θάψαι, σιωπῆσαι δὲ, καὶ μηκέτι πέμπειν τὰς παῖδας, δοκοῦντας πεπληρῶσθαι τὸν τῶν ἐτῶν χρόνον, ὁ δὲ χρησμὸς οὐκ εἶχε χρόνον ὁριζόμενον, ἀλλὰ ἀντὶ τῆς ἀδικίας τῆς Κασάνδρας ἐδήλου στέλλειν δύο κόρας· ἀκαρπίας δὲ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς θυσίας καταλαβούσης πάλιν τὴν Λοκρίδα, ἔπεμπον οὐκέτι δύο, ἀλλὰ μίαν, ἀρκοῦσαι εἶναι δοκοῦντες τὴν τιμωρίαν. Ἴσαι.] καὶ μακρὸν, καὶ βραχὺ λεχθὲν, οὐ λυμαίνεται τὸν στίχον, * ὡς πολλάκις εἰρήκειν. * Σίθωνος εἰς θυγατρὸς γύας.] [1] εἰς τὸ Ῥοίτειον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥοιτεῖος τὴν ὅλην Τροίαν ἐδήλωσεν, Σίθωνος γὰρ, τῶν Θρακῶν βασιλέως, καὶ [2] Ἀγχιρόης, τοῦ Νείλου, θυγατέρες Παλλήνη, καὶ Ῥοιτεία, ἀφ᾽ ὧν ἡ, τε Παλλήνη, πόλις Θρᾴκης, καὶ τὸ Ῥοίτειον, τόπος ἐν Τροίᾳ· ὁ δὲ Σίθων υἱὸς ἦν Ἄρεος. Λαθραῖα κακκέλευθα.] κακοκρύφους ὁδοὺς περιβλέπουσαι, ἐδεδίεσαν γὰρ, ὡς ἔφην, μὴ ἀναιρεθῶσιν ὑπὸ Τρώων, ἐπιτέτραπτο γὰρ τοῖς Τρωσί, καὶ ἡνίκα ἤλθοντο παραγινομένας αὐτὰς ἐκ Λοκρίδος, λίθοις ἔχοντες καὶ [3] ξίφη ἐπεξιέναι αὐταῖς, ὅθεν ἐν νυκτὶ εἰσήρχοντο εἰς τὸν ναόν. Τὸ δὲ [4] Παπταλώμεναι ἀδεία Λυκοφρονεία ἐλέχθη, Ἱππώνακτος γὰρ ἐστιν ἡ λέξις, καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπεσθαι, ἀλλ᾽ ἐκεῖνος παμφαλῆσαι, τὸ ἰδεῖν λέγει, οὐ παπταλῆσαι, ὥσπερ νῦν φησὶν οὗτος, περὶ δὲ τὸ τέλος μικρὸν ἐρεῖ,

Κύψη κυψαίαν ἄγχι παμφαλώμενος.

τοιαύτη γοῦν ἀδεία χρώμενος, πῶς οὐκ ἂν περὶ ὃ βούλοιτο μετεικάσας γράψαι; Ὀφλαγκάνουσι.] σπαράσσουσι, σαρὸν γὰρ, καὶ ὄφελον, καὶ ὄφελλα, καὶ ὄφελμα, ἡ σκοῦπα λέγεται· καὶ τοῦτο Ἱππῶναξ φησὶν,

[5] Ὁ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἐλθὼν σὺν τεκοῦσι μάρτυσιν,
Ὅπου τὸ ἔρπειν ὁ σκότος κατελαύνει,
Ἄνθρωπον εὗρεν τὴν στέγην ὀφέλλοντα,
Οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα πυθμένι στοιβῆς.

EMENDATIONES.

* Ex *Bar.* 1 Εἰς τὸ Ῥοίτειον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥοιτεῖος, pro εἰς τὸ Ῥύτειον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥυτεῖος, ex *MSS.* utroque. Rhœteum enim dictum esse illud Trojani agri promontorium, vel pueris notum. Paullo post etiam Ῥοιτεία posui, pro Ῥυτεία, ope *MSS.* utriusque. 2 Ἀγχιρόης *Bar.* 3 Ξίφη, pro ξίφει, ex *Seld.* & *Lycophronis* textu. 4 Παπταλώμεναι, pro πεπταλωμέναι. 5 Hos versus, ultima exceptâ, supra castigavi, & digessi in ordinem.

* Φυ-

Θεᾶς δ' [a] ὀφελτρεύουσι [b] κοσμοῦσαι πέδον,
Δρόσῳ τε [c] φοιβάσουσιν, ἀστεργῆ χόλον
Ἀστῶν φυγοῦσαι· πᾶς γὰρ Ἰλιάδος ἀνὴρ
Κόρας δοκεύσει, πέτρον ἐν χεροῖν ἔχων,
Ἢ φάσγανον κελαινόν, ἢ ταυροκτόνον
Στερρὰν κύβηλιν, ἢ [d] Φαλακραῖον κλάδον,
Μαιμῶν [e] κορέσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου.
Δῆμος δ' ἀνατεὶ τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει,
Θεσμῷ χαράξας τοὐπιλώβητον γένος.
Ὦ μῆτερ, ὦ δύσμητερ, οὐδὲ σὸν κλέος
Ἄπυστον ἔσται, Περσέως δὲ παρθένος,
Βριμώ, Τρίμορφος, θήσεταί σ' [f] ἐπωπίδα,
[g] Κλαγγαῖσι [h] ταρβοῦσαν ἐννύχοις βροτούς,
Ὅσοι μεδούσης Στρυμόνος Ζηρυνθίας

Deæque verrent ornando templum,
Aquisque purgabunt, implacidæ iræ
Civium elapsæ: quivis enim Trojanorum
Puellas observabit, saxum in manu tenens,
Vel ensem nigrum, vel tauricidam
Validam securim, vel Phalacræum baculum,
Gestiens manum sitibundam cæde satiare.
Populus autem impunè homicidam laudabit,
Lege proscribens perniciosam gentem.
O Mater, infelix mater! ne tuum quidem nomen
Erit ignobile, nam Persei Filia,
Brimo, Triformis, te faciet canem,
Clangoribus territuram nocturnis homines,
Quicunque Strymonis Reginæ Zerynthiæ

VARIANTES LECTIONES.

a Ὀφελτρεύουσι al. ἐφελτρεύουσι *Etymologici* Auctor. ἐφελτρεύουσι *Bar.* b Κοσμοῦσαι πέδον. Δρόσῳ τε φοιβάσουσιν abest à quodam *Impress.* c Φοιβάσουσι *Bar.* d Φαλακραῖον *Seld.* e Al. κορέσαι f Ἐπωπίδα alii cum tenui, alii cum aspero spiritu pingunt, quod quidem Ego malim. g Κλαγγαῖσι *Bar.* γλαγγαῖσι *Seld.* h Ταρβοῦσαν *Bar.* aliique. ταρβοῦσαν al. ταρμύσσουσαν al.

* Φοιβάσουσι.] πλυνοῦσι, φοῖβον γὰρ ἀλληγορικῶς τὸ ὕδωρ ἐστί.* Πέτρον ἔχων.] ἢ τόδε, ἢ τόδε, [1] τοιούτοις γὰρ οἱ Τρῶες ὡπλισμένοι τὰς Λοκρίδας ἐξεδέχοντο, ὅπως αὐτὰς ἀνέλωσι, νόμος γὰρ ἦν τοῖς Τρωσὶν, ἐπαινεῖν τοὺς τῶν Λοκρίδων φονέας, εἰ δέ τις ἔθαψεν αὐτὰς, ἐτιμωρεῖτο μεγάλως. Στερρὰν κύβηλιν.] ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει, παρὰ τὸ ἐν Κυβέλλᾳ, πόλει Φρυγίας, τιμᾶσθαι, ἐνταῦθα δὲ τὸν πέλεκυν. Φαλακραῖον κλάδον.] ξύλον ἐκ τῆς Φαλάκρας, τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια Ἴδης, Πέργαμος, Λεκτὸν, Γάργαρον, καὶ Φαλάκρα, ἀφ' ἧς τὰ δένδρα εἶχον οἱ Τρῶες. Μαιμῶν.] κυρίως αἵματος ἐπιθυμῶν, αἱμῶν, καὶ προσθήκῃ τοῦ μ, μαιμῶν. Κορέσαι.] δύο βραχέα εἰς δευτέραν χώραν ποίας αἰτίας ἐστὶν οὐκ οἶδα, ἐγὼ δὲ ἀπορήσας διὰ τὸ μὴ εὑρίσκειν αὐτόθι τινὰ ποιητικὸν τρόπον, τὸν ἐκτείνοντα αὐτὸ δύο σσ ἔγραψα, ὡς ἐπὶ τῶν ἡρωϊκῶν, ἵν' ᾖ Αἰολικόν. Δῆμος δ' ἀνατεί.] ἡ σύνταξις * οὕτως· * Ὁ δὲ δῆμος, τῶν Τρώων δηλονότι, τὸν κτανόντα τὸ ἐπιλώβητον γένος, τὰς Λοκρίδας, ἐπαινέσει ἀνατεὶ, ἐν θεσμῷ καὶ νόμῳ τοῦτο γράψας, δηλονότι τὸ ἐπαινεῖσθαι τὸν φονεύσαντα Λοκρίδα τινὰ, καὶ μὴ ὑφορᾶσθαι βλάβην τινὰ οἰανοῦν. Περσέως δὲ παρθένος.] ἡ Ἑκάτη· καὶ τοῦτο τῆς αἰτίας ἐστὶ τοῦ Λυκόφρονος, τὸν Πέρσην Περσέα καλεῖν, ὅπως ἀπαρτίζοιτο τὰ μέτρα, ὁ γὰρ Ἡσίοδος τὴν Ἑκάτην Πέρσου καὶ Ἀστερίας φησὶ θυγατέρα, οὐ Περσέως, οὐδὲ μὴν Πέρσου τινὸς νεωτέρου, ἀλλὰ Πέρσου παλαιοῦ, ὃς ἦν παῖς [2] Εὐρυβίας καὶ [3] Κρειοῦ, τῶν Οὐρανοῦ παίδων· ἡ δὲ Πέρσου γυνὴ Ἀστερία, παῖς ἦν Κοίου καὶ Φοίβης· ὁ Κοῖος δὲ, καὶ ἡ Φοίβη, Οὐρανοῦ παῖδες. Βριμώ.] ἡ αὐτὴ ἡ Ἑκάτη, ὅτι Ἑρμῆν ἐν κυνηγεσίῳ βιάζοντα αὐτὴν ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐπαύθη, καὶ ἡ Περσεφόνη Βριμὼ λέγεται· δοκεῖ δὲ ἡ αὐτὴ εἶναι Ἑκάτη καὶ Περσεφόνη. Τρίμορφος.] τρικέφαλος, ἢ παρ' ὅσον μετέχει οὐρανοῦ, καὶ γῆς, καὶ ᾅδου. Ἐπωπίς.] δασύνεται μὲν ἡ ἀκόλουθος καὶ ὀπαδός· ψιλοῦται δὲ, ἡ ἐπισκοποῦσα καὶ [4] βλέπουσα, παρὰ τοὺς ὦπας· ἐπωπίδα δὲ ἀκόλουθον τῆς Ἑκάτης φησὶ τὴν Ἑκάβην, ὅτι, καθάπερ λέγουσιν, ἡ Ἑκάβη [5] κύων γέγονε, διὰ τὸ λίθοις ἀναιρεθῆναι, καὶ τῇ Ἑκάτῃ δέ φασι κύνας μελαίνας [6] φοβερὰς ἕπεσθαι. Μεδούσης Στρυμόνος Φεραίαν.] Ἑκάτη ἐτίμα Φεραίας, τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, καὶ ἐκ Διὸς τεχθεῖσα, ἐν τριόδοις ἐρρίφη. βουκόλοι δὲ [7] Φέρητος εὑρόντες αὐτὴν, ἀνέθρεψαν, ὅθεν ἐν ταῖς τριόδοις αὐτῇ τὰς θυσίας ἐποίουν. Φεραίαν δὲ τὴν ἐν Φεραῖς τιμωμένην, Φέρης γάρ τις ἔκτισε πόλιν Φερὰς, ἥτις νῦν [8] Σαῖρα καλεῖται. καὶ Καλλίμαχος περὶ τῆς Ἀρτέμιδος φησὶν,

[9] Πότνια, Μουνυχίη, λιμενοσκόπε, χαῖρε Φεραίη.

ἡ αὐτὴ δέ ἐστιν Ἄρτεμις καὶ ἡ Ἑκάτη.

EMENDATIONES.

* Hæc ex penu *Barocciano* deprompsi. 1 Τοιούτοις, pro τοιοῦτον, ex *MSS.* utroque. * Ex *Bar.* 2 Εὐρυβίας edit. *Bas.* & *Seld.* Ἀγραίας *Bar.* qui ita legit hunc locum, Ἀγραίας· ἀκριβῶς τῶν &c. Cæterum Ego ex eo τῶν posui, cum τοῦ haberent *Impressi*, repugnante constructione. 3 Κρειοῦ *Seld.* 4 Βλέπουσα, παρὰ τοὺς ὦπας lego, ope *MSS.* utriusque. βλέπουσα τοὺς εἰς ὦπας *Impress.* absurde. 5 Κύων γεγονυῖα λίθοις ἀνῃρέθη *Seld.* 6 Φοβερὰς, pro φοβερὸς, ex *Bar.* 7 Φέρητος φεραίας εὑρόντες *Impress.* Ego φεραίας delevi, auctoritate *MSS.* utriusque. 8 Σαῖρα *MSS.* uterque. 9 Sic emendavi hunc versum ex *Callimachi* Hymno in Venerem v. CCLIX. Ἄρτεμι μουνυχία λιμένος σκοπὲ χαῖρε φεραία *Impress.* Ἄρτεμι μουνυχία λιμενοσκόπε *Seld.* Ἄρτεμι μουνυχίη, & deinde Φεραίη *Bar.*

Δείκηλα.]

[a] Δείκηλα μὴ [b] σέβουσι λαμπαδουχίαις,	Statuam non colunt lampadum gestationibus,
Θύσθλοις Φεραίαν ἐξακούμενοι θεάν.	Sacrificiis Pheræam placantes Deam.
Ψευδήριον δὲ νησιωτικὸς στόνυξ	Cenotaphium verò ſcopulus inſularis
Πάχυνος ἕξει [c] σεμνὸν, ἐξ ὀνειράτων	Pachyni venerandum habebit, è ſomniis
Ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον,	Aggeſtum herilibus manibus,
Ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν ἐκτελουμένης	Qui juxta ripas miſeræ fundet libamina,
Ὃς δὴ παρ' ἀκταῖς [d] τλήμονος ῥανεῖ χοὰς,	Ante fluenta Helori ſepultæ,
Τριαύχενος μήνιμα δειμαίνων θεᾶς,	Tricervicis iram formidans Deæ,
Λευστῆρα πρῶτον οὕνεκα ῥίψας πέτρον	Quoniam primum lapidatorem projiciens lapidem,
Ἅδῃ κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται.	Nigra Plutoni auſpicabitur ſacra.
Σὺ δ', ὦ ξύναιμε, πλεῖστον ἐξ ἐμῆς φρενὸς	Jam tu, Frater, plurimum ex animo mihi
Στερχθεὶς, μελάθρων ἕρμα, καὶ πάτρας ὅλης,	Dilecte, fulcrum ædium, totiuſque patriæ,
Οὐκ εἰς [e] κενὸν κρηπῖδα φοινίξεις φόνῳ	Non fruſtrà ſolum cæde cruentabis
Ταύρων, ἄνακτι τῷ Ὀφίωνος θρόνων	Taurorum, regi thronorum Ophionis
Πλείστας ἀπαρχὰς θυμάτων δωρούμενος·	Plurimas offerens victimarum primitias:
Ἀλλ' [f] ἄξεταί σε πρὸς [g] γενεθλίαν πλάκα,	Sed in natalem te ducet terram,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Δείκελα. b Σέβοντι Bar. aliique. c Σεμνὸν Bar. aliique. d Al. τλήμονι. e Κενὸν κρηπῖδα Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. f Ἄξει δέ σε Bar. g Al. γενεθλίαν.

Δείκηλα.] εἰκόνας, ἀγάλματα, κυρίως δὲ τὰ τῷ Διῒ ἴκελα, δεικελά τινα ὄντα, καὶ δείκηλα. Νησιωτικὸς στόνυξ.] ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας ἐστὶ, καλεῖται δὲ Πάχυνος, ἔνθα κενοτάφιον Ὀδυσσεὺς ἱδρύσατο τῇ Ἑκάβῃ, δειματούμενος ὑπ' αὐτῆς ἐν τῇ νυκτὶ, διὰ τὸ πρῶτον κατάρξαι αὐτὸν τοῦ καταλιθώματος, τῶν ὑφ' Ἑλλήνων εἰς αὐτὴν γεγονότος· τρία δὲ ἀκρωτήρια Σικελίας, Πάχυνος, Πελωρὶς, καὶ Λιλύβαιον. Ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν.] [1] πλησίον τῶν ῥείθρων τοῦ Ἑλώρου, ποταμοῦ Σικελίας, τῇ τλήμονι Ἑκάβῃ ῥανεῖ χοὰς Ὀδυσσεύς· ὁ δὲ ποταμὸς ὁ Ἕλωρος ἔσχετο ὄνομα ἀπό τινος βασιλέως Ἑλώρου, κτίσαντος γέφυραν ἐν αὐτῷ μεγάλην· ἢ Ἕλωροι τινὲς ἐπορεύοντο πρὸς τὸ Ἄργος, καὶ ἐδόθη χρησμὸς αὐτοῖς, μὴ περάσαι τὸν ἀνώνυμον ποταμόν· οἱ δὲ ἀλογήσαντες τοῦ χρησμοῦ ἀπήρχοντο, προσεγγίσαντες δὲ αὐτῷ, ὅπλων μετὰ τῶν ἵππων, καὶ ἄρδην ὑπὸ ὕδατος ἀπεπνίγησαν, καὶ ἔχει ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν. Ἐξ ὀνειράτων.] ὅτι ἀπὸ τῆς ὄναρ ἀληθείας εἶπεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ὄνειρον, ὀνείρατον γὰρ ἦν ἡ γενικὴ, ἢ ὀνείρων, ἀλλ' ἀπὸ εὐθείας τῆς λεγούσης τὸ ὀνείρατον, ὡς τὸ προσώπατον, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρου ἔχει,

Μνηστῆρας βλοσυροῖσι [2] προσώπασι.———

ἀπὸ γοῦν τῆς τοιαύτης εὐθείας ἡ γενικὴ λέγεται προσωπάτων, καὶ ὀνειράτων. Δεσποτείαις ὠλέναις.] ταῖς τοῦ Ὀδυσσέως χερσὶν, Ἑκάβης γὰρ δεσπότης Ὀδυσσεὺς γέγονεν, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ἐν Τρῳάσιν,

[3] Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν.

Τριαύχενος.] τῆς Ἑκάτης, ἣν ἄνω τρίμορφον λέγει. Οὐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα.] οὐ μάτην αἱμάξεις τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ ἐν τῷ αἵματι, τῶν θυσιῶν δηλονότι ταύρων καὶ ταυρικῶν θυμάτων, πλείστας ἀπαρχὰς δωρούμενος τῷ Διῒ, τῷ ἄνακτι καὶ βασιλεῖ τῶν Ὀφίωνος θρόνων· πρὸ γὰρ Κρόνου καὶ Ῥέας, Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη, ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ, τῶν θεῶν ἐβασίλευον, οὓς Τιτᾶνας καλοῦσι, Κρόνος δὲ τὸν Ὀφίωνα καταβαλὼν, Ῥέα δὲ τὴν Εὐρυνόμην καταπαλαίσασα, καὶ ἐμβαλοῦσα τῷ Ταρτάρῳ, τῶν θεῶν ἐβασίλευσαν· ὡς πάλιν ὁ Ζεὺς ταρταρώσας, ἔχει τὸ κράτος, ὃ πρὶν μὲν Κρόνος αὐτὸς εἶχε καὶ Ῥέα, πρὸ αὐτῶν δὲ, Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη, ὅθεν ἄνακτα τὸν Δία φησὶ τῆς βασιλείας Ὀφίωνος καὶ Εὐρυνόμης. Ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα.] φασὶν ὅτι λοιμοῦ κατασχόντος τὴν Ἑλλάδα, ἔχρησεν ὁ θεὸς, τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ κείμενα ἐν Ὀφρυνῷ, τόπῳ τῆς Τροίας, μετενεγκεῖν ἐπί τινα πόλιν Ἑλληνίδα ἐν

EMENDATIONES.

1 Πλησίον τῶν ῥείθρων τοῦ Ἑλώρου, pro πλησίον τοῦ Ἑλώρου τῶν ῥείθρων, ex Bar. 2 Προσώπασι, pro προσώπατα, ex Homeri Iliade η΄. v. CCXII. 3 Sic emendavi hunc verſum Euripidis, ope MSS. Codd. Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχεν ἄναξ δοῦλον σε ἔχειν Impreſſ.

τιμῷ

Τὴν ἔξοχα Γραικοῖσιν [a] ἐξυμνημένην·	Eximiè Græcis celebratam:
Ὅπου [b] σφε μήτηρ ἡ πάλης ἐμπείραμος,	Ubi Mater ipsum luctæ perita,
Τὴν πρόσθ' ἄνασσαν ἐμβαλοῦσα Ταρτάρῳ,	Priorem Reginam injiciens Tartaro,
Ὠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς,	Dolores exsolvit occulti partus,
Τὰς παιδοβρῶτις ἐκφυγοῦσ' ὁμευνέτου	Puerivoras effugiens Conjugis
Θοίνας ἀσέπτους· οὐδ' [c] ἔπλησε βορᾷ	Epulas impias: nec satiavit cibo
Νηδύν, τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον,	Ventrem, vicarium deglutiens lapidem,
Ἐν [d] γυιοκόλλοις σπαργάνοις [e] εἰλιγμένον,	Fasciis membra vincientibus involutum,
Τύμβος γεγὼς κένταυρος ὠμόφρων σπορᾶς.	Sepulcrum factus prolis Centaurus crudelis.
Νήσοις Μακάρων [f] δ' ἐγκατοικήσεις μέγας	In Beatorum igitur insulis habitabis magnus

VARIANTES LECTIONES.

a Ἐξυμνημένην MSS. uterque, & alii. b Al. σφι. c Ἔπλησε Seld. d Al. γυιοκόλλοις. e Εἰλυμένον al. εἰλυμένον MSS. uterque, & eandem lectionem in Scholiis retinens. f Δ' omittunt nonnulli Impress.

πρὶν μὴ μεθελκύσωσι τὸν ἐπὶ Ἴλιον στρατείαν. οἱ δὲ Ἕλληνες εὑρόντες τὰς ἐν Βοιωτίας Θήβας μὴ στρατευσαμένους ἐπὶ Ἴλιον, ἐνεγκόντες τὰ τοῦ ἥρωος λείψανα, ἔθηκαν περὶ τὴν Οἰδιποδίας κρήνην ἐν Θήβαις. Γενέθλιον δὲ πόλιν, τὰς Θήβας λέγει, ὅτι κατά τινας ὁ Ζεὺς ἐν Θήβαις ἐτέχθη, καὶ τὰς Μακάρων νήσους ἐν Θήβαις φασὶν εἶναι· καὶ τὴν μὲν Διὸς γέννησιν, οἱ μὴ εἰδότες τίς ἐστιν ὁ Ζεὺς, οἱ μὲν ἐν Κρήτῃ, οἱ δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ, ὁ δὲ Λυκόφρων ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας φησίν, ἔνθα καὶ ἐπιγέγραπται τάδε,

Αἳ δ' εἰσὶ Μακάρων νῆσοι [1] τόθι περ τὸν ἄριστον
Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, Ῥέη τέκε τῷδ' ἐνὶ χώρῳ.

τοῖς δὲ εἰδόσιν ὅτι Δίες πάντες οἱ βασιλεῖς, καὶ θεοὶ λέγονται, οὐ καινὸν δόξει, καὶ ἐν Κρήτῃ, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ ἐν Θήβαις, καὶ ἐν ἑτέροις μυρίοις τόποις εἶναι γεννήσεις βασιλέων, καὶ ἐπιγράμματα· τοῦ δὲ οὐρανοῦ Διὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥσπερ καὶ τοῦ νοὸς Διὸς ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ· ὅπως ὁ εἰδὼς τοὺς βασιλεῖς πάντας Δίας καὶ θεοὺς καλουμένους, οὐ ξενισθῇ τούτων πολλὰς πατρίδας εὑρίσκων καὶ ἐπιγράμματα, ὡς καὶ ὁ γινώσκων, ὅτι Τυφὼν ἐστὶ πᾶσα πυρὸς ἀνάδοσις, οὐ ξενίζεται [2] παρά τισι μὲν εὑρίσκων τοῦτον ἐν Κιλικίᾳ τεθάφθαι, παρά τισι δὲ ἐν Σικελίᾳ, καὶ τοῖς Ἀρίμοις ὄρεσι, [3] παρ' ἰδίοις δὲ ἀλλαχοῦ· οἱ δὲ [4] δυμικόν τινα δαίμονα τοῦτον δοκοῦσι, ξενισθήσονται πάντως ἐν διαφόροις τόποις τοῦτον ἀκούοντες τυφόμενον, ὥσπερ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια εὑρίσκοντες οὕτως. Μακάρων δὲ νήσους τὰς Θήβας ὁ ἐπιγραμματογράφος ἐκάλεσε, κολακικῶς εἰκάζων τὰς Θήβας [5] νήσους Μακάρων, αἱ γὰρ Θῆβαι νῆσος οὐκ εἰσί. Θεῶν δὲ βασιλέα ἐκεῖνον εἶπε, τουτέστι βασιλέων βασιλέα, θεοὶ γὰρ καὶ οἱ βασιλεῖς, ὡς ἔφημεν, λέγονται. αἱ δὲ τῶν Μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ κεῖνται, περὶ ὧν [6] μετὰ μικρὸν ἐρῶ. Ὅπου σφε μήτηρ.] αἱ μὲν ἱστορίαι ἐλέχθησαν, ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ὅπου σφὲ καὶ αὐτὸν τὸν Διὸς ἡ μήτηρ Ῥέα * ἔμπειρος τῆς * πάλης, ἐξέλυσε τὰς ὠδῖνας τῆς λαθραίας γονῆς, τὴν [7] πρόσθ' ἄνασσαν Εὐρυνόμην ταρταρώσασα. Τὸ δὲ σφὲ ἀντὶ τοῦ αὐτὸν, ἀντίπτωσίς ἐστιν. Πάλης [8] ἐμπείραμος.] ἡ Ῥέα, διὰ τὸ καταπαλαῖσαι Εὐρυνόμην, καὶ ταρταρῶσαι. Τὰ δὲ τῆς τεκνοφαγίας τοῦ Κρόνου, καὶ ἡ κρυφία γονὴ τοῦ Διὸς, καὶ ὁ καταποθεὶς ὑπὸ Κρόνου ἀντ' αὐτοῦ λίθος, πάντα δῆλα καὶ ἰδιώταις. Οὐδ' ἔπλησε βορᾷ.] οὐδ' ἔπλησε καὶ ἐκόρεσε τὴν νηδὺν ἐν τῇ βορᾷ ὁ ὠμόφρων Κένταυρος, ἤγουν ὁ Κρόνος, ὁ γεγὼς καὶ γενόμενος τύμβος τῆς σπορᾶς τῶν τέκνων αὐτοῦ. [9] πῶς δὲ οὐκ ἔπλησε τὴν νηδύν; ἐκλάψας καὶ καταπιὼν, κύριος δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν κυνῶν, τίνα καταπιών; τὸν [10] ἀντίποινον τοῦ Διὸς πέτρον, εἰλημένον καὶ ἐντετυλιγμένον ἐν σπαργάνοις γυιοκόλλοις, ἤτοι τοῖς κολλῶσι καὶ σφίγγουσι τὰ γυῖα, καὶ τὰ μέλη, [11] τὰ γὰρ σπάργανα καὶ συγκολλᾷ, καὶ σφίγγει τὰ τῶν βρεφῶν μέλη. Τύμβον καὶ τάφον σπορᾶς καὶ τῶν τέκνων τὸν Κρόνον λέγει, ὅτι τοὺς ἰδίους παῖδας ἤσθιε, μαθὼν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γῆς, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὅτι ὑπό τινος τῶν αὐτοῦ παίδων τῆς βασιλείας ἐκπεσεῖται. Κένταυρον δὲ τὸν αὐτὸν καλεῖ, ὅτι ἵππῳ ὁμοιωθεὶς, ἐμίγη Φιλύρᾳ, τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ, καὶ ἐγέννησε Χείρωνα τὸν Κένταυρον, μόνος γὰρ τῶν Κενταύρων ὁ Χείρων ἐκ Κρόνου ἐγεννήθη, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες Κένταυροι παῖδες εἰσὶν Ἰξίονος καὶ Νεφέλης. Νήσους δὲ Μακάρων, ἐπὶ τὰς Θήβας λέγει, πλανηθεὶς ἐξ οὗ εἴπομεν ἐπιγράμματος. εἶπον δὲ ἀνώτερον, ὅτι καὶ ὁ τὸ ἐπίγραμμα γράψας οἶδε μὴ εἶναι τὰς Θήβας νήσους Μακάρων, κολακικῶς δὲ τοῦτο φησὶν, αἱ γὰρ Μακάρων νῆσοι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην, κατά τε Ἡσίοδον, Ὅμηρον, Εὐριπίδην, Πλούταρχον, Δίωνα, Περικλέα, Φιλόστρατον, καὶ λοιπούς· περὶ γὰρ τὸν Ὠκεανόν ἐστιν ἡ Βρεττανία νῆσος, μεταξὺ τῆς τε ἐν δύσει κειμένης Βρεττανίας, καὶ Θούλης τῆς πρὸς ἀνατολήν. λέγουσι δὲ τὰς τῶν ἀποθνησκόντων ψυχὰς ἐκεῖσε διακομίζεσθαι, παρὰ γὰρ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ὠκεανοῦ, τοῦ παρὰ τὴν Βρεττανίαν ταύτην νῆσον, ἰχθυοθῆραι ἄνθρωποι

EMENDATIONES.

1 Τ' ἔσι Bar. 2 Παρά τισι μὲν εὑρίσκων τοῦτον ἐν Κιλικίᾳ τεθάφθαι, παρά τισι δὲ ἐν Σικελίᾳ, καὶ τοῖς Ἀρίμοις lego. ope MSS. Nam Typhonem gigantem θυμάχον, alii in Sicilia, alii in Cilicia, alii denique in Arimis pœnas dare fabulantur. παρά τισι μὲν εὑρίσκων τοῦτον ἐν Σικελίᾳ τεθάφθαι, παρά τισι δὲ ἐν Σικελίᾳ. καὶ τῶν Ἀρίμων ὄρων Impress. 3 Παρ' ἰδίοις lego. pro παρ' ἑτέροις. 4 Μυθικόν τινα MSS. uterque. 5 Νήσους. pro νήσους, ex Seld. 6 Μετὰ μικρὸν, pro κατὰ μικρὸν, ex MSS. utroque. * Hoc adjeci ex Bar. 7 Πρόσθ' pono, pro πρὸς θ'. 8 Ἐμπείραμος, pro ἔμπειρος, ex Bar. & Lycophronis textu. 9 Πῶς δὲ οὐκ ἔπλησε τὴν νηδύν; ἐκλάψας καὶ καταπιών; Impress. sensu repugnante. 10 Ἀντίποινον pro ἀντίπονον, ex MSS. utroque. 11 Τὰ γὰρ σπάργανα καὶ συγκολλᾷ, καὶ &c. lego, ope Bar. συγκολλᾷ Seld. Τὰ γὰρ σπάργανα, καὶ γυιοκολλᾷ, καὶ &c. Impress.

κατοικοῦσιν

Ἥρως, ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων·
Ὅπου σε πεισθεὶς Ὠγύγου σπαρτὸς λεὼς,
Χρησμοῖς Ἰατροῦ, Λεψίου, [a] Τερμινθέως,
Ἐξ [b] Ὀφρυνείων ἠρίων ἀνειρύσας,
Ἄξει [c] Καλύδνου τύρσιν, Ἀόνων τε γῆν
Σωτῆρ', [d] ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτῃ στρατῷ,

Heros, pestiferarum vindex sagittarum:
Quò te satus Ogygi populus obtemperans
Oraculis Medici, Lepsii, Terminthei,
Ex Ophryneis ablatum sepulcris
Feret Calydni ad mœnia, terrámque Aonum
Servatorem, cùm infestabuntur armato exercitu,

VARIANTES LECTIONES.

a Ταρμινθίως al. Τερμινθίως Bar. b Ορφρυνείων Seld. c Καλυδνοῦ Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. d Ὀτ' ἂν Seld.

κατοικοῦσιν, ὑπήκοοι μὲν Φράγγοις, φόρον δὲ μὴ τελοῦντες αὐτοῖς, διὰ τὸ διαπέμπειν τὰς τῶν τελευτώντων ψυχάς, ὡς φασίν. οὗτοι γὰρ ἀπελθόντες [1] ἐν τῇ τῶν ἑαυτῶν οἰκίαις περὶ Ἑσπέραν καθεύδουσιν, ἀρχομένων δὲ μετὰ μικρὸν αἰσθάνονται τῶν θυρῶν, καὶ φωνῆς ἀκούουσιν ἐπὶ τὸ ἔργον καλούσης αὐτούς, ἀναστάντες δὲ, πρὸς τὸν αἰγιαλὸν βαδίζουσιν, οὐκ εἰδότες ποία ἄγει αὐτοὺς ἀνάγκη. ὁρῶσι δὲ ἀκάτας παρεσκευασμένας, ἀλλ' οὐ τὰς αὐτῶν, κενὰς μέντοι ἀνθρώπων, ἐν αἷς εἰσελθόντες κωπηλατοῦσι, καὶ αἰσθάνονται βάρους τῶν πλοίων, ὡς ἐξ ἐπιβατῶν, οὐδένα δὲ ὁρῶσι. ῥοπῇ δὲ μιᾷ καταίρουσιν εἰς τὴν Βρεττανίαν νῆσον, μόλις, ὅτε χρῶνται τῇ ἰδίαις ναυσί, νυχθημέρῳ καταίρειν δυνάμενοι· καταίραντες δὲ πρὸς τὴν νῆσον, πάλιν οὐδένα ὁρῶσι, φωνῆς δὲ ἀκούουσι τῶν ἔνδοθεν ὑποδεχομένων τοὺς αὐτῶν ἐπιβάτας, ἀπαριθμούντων αὐτοὺς καὶ πατρόθεν καὶ μητρόθεν, ἔτι δὲ καὶ ἐξ ἀξίας, καὶ τέχνης, καὶ ὀνόματος τὸν καθ' ἕνα καλούντων. οἱ δὲ τούτων ἔνδοθεν ἀποφορτισάμενοι, πάλιν ἐλαφροτέροις τοῖς σκάφεσι μιᾷ ῥοπῇ πρὸς τὰς [2] οἰκίας αὐτῶν ὑποστρέφουσιν. ἐκ τούτου πολλοῖς ἔδοξεν εἶναι τὰς Μακάρων νήσους ἐκεῖσε, καὶ τοὺς ἀποβιώσαντας ἐκεῖσε διαπεραιοῦσθαι. Ὠγύγου σπαρτὸς λεώς.] Ὤγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Θηβῶν, ἀφ' οὗ καὶ Ὠγύγιαι πύλαι ἐν Θήβαις, ἐκ τούτου δὲ καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον Ὠγύγιον φασί, διὰ τὸ πολὺ [3] αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιότατον. ὁ δὲ Ὤγυγος υἱὸς ἦν Ποσειδῶνος καὶ [4] Ἀλιστρας. Λύκος δὲ ἐν τῷ περὶ Θηβῶν ἱστορεῖ, "Μετὰ τὸν κατὰ Δευκαλίωνα, "Ζεὺς μιγεὶς [5] Ιοδάμᾳ τῇ Τιθωνοῦ τοῦ Ἀμφικτύονος, γεννᾷ "Θήβην, ἣν δίδωσιν Ὠγύγῳ, ἀφ' οὗ Ὠγυγίη ἡ Θήβη." Ἄλλος δὲ πάλιν ἱστορικὸς λέγει, ὡς Ζεὺς Θήβῃ μιγεὶς Αἰγυπτίου γυναικί, οὗ θυγάτηρ Κάρχη, ἀφ' ὧν ἥ τε τῆς Αἰγύπτου πόλις Θήβη ἐκλήθη, καὶ ἡ Καρχηδὼν νῆσος. καὶ ὁ Ὤγυγος, Θηβῶν Αἰγυπτίων ἦν βασιλεύς, ὅθεν ὁ Κάδμος ὑπάρχων, ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι, τὰς ἑπταπύλας ἔκτισε, καὶ Ὠγυγίους πύλας ἐκάλεσε, πάντα ποιήσας εἰς ὄνομα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς ὀκλασθείσης ὑπὸ τοῦ Κάδμου βοὸς φασὶ Θήβην τὴν ἑπτάπυλον κληθῆναι, θήβη γὰρ ἡ βοῦς κατὰ Σύρους. μαρτυρεῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Περιηγητής, τὰς Αἰγυπτίας Θήβας λέγων Ὠγυγίας καλεῖσθαι, φησὶ γὰρ οὕτως,

Θήβην Ὠγυγίην, ἑκατόμπυλον, ἔνθα [6] γιγαντὰς

Μέμνονα ἀντέλλουσαν ἑὴν ἀσπάζεται [7] Ἠῶ.

ἐπεὶ δὲ ὁ Λυκόφρων τὰς ἑπταπύλους ἀγνοῶν, Ὠγυγίας καλεῖ. Σπαρτὸς λεώς.] εἰσὶν οἱ Θηβαῖοι, Κάδμος γὰρ ἀνελὼν τὸν Ἄρεος δράκοντα, φύλακα τῶν τῆς Δίρκης ὑδάτων ὑπάρχοντα, ὅτι Σέρφον ἀνεῖλε καὶ [8] Δηϊλέοντα, φίλους τοῦ Κάδμου, [9] ὕδωρ πρὸς τὴν θυσίαν ἀποκομίζοντας, ἀνασπάσας τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, ἔσπειρε, καὶ ἀνεδόθησαν ἔνοπλοι ἄνδρες, ἐξ ὧν, ὡς φασίν, οἱ Θηβαῖοι κατάγονται. ἀλλὰ ταῦτα μυθικά. Παλαίφατος δὲ [10] ὁ Στωϊκός, ψυχρῶς μέν, ὅμως δὲ ἀλληγορικῶς, ὀδόντας ἔχειν ἐλεφάντων τὸν Κάδμον λέγει, ἐλθόντα ἐκ Φοινίκης, καὶ τούτους διαπεπρακότα συμμαχίαν ἔχειν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἀνδροτίων δὲ ὁ ἱστορικὸς μετὰ Σπαρτῶν τινων φασὶ τὸν Κάδμον εἰς Θήβας ἐλθεῖν. Ἐγὼ δέ φημι τὸν δράκοντα τοῦτον λῃστὴν εἶναι, ἢ τοπάρχον, ἐπιθέσθαι δὲ θύοντι τῷ Κάδμῳ, καὶ ἀνελεῖν τινας τῶν φίλων αὐτοῦ· ὕστερον δὲ ὁ Κάδμος παραταξάμενος, αὐτόν τε κτείνει τὸν δράκοντα, καὶ ἑτέρους τῶν σὺν αὐτῷ, οὓς καὶ ὀδόντας καλεῖ, διὰ τὸ ἡλικιώτας εἶναι, πολλοὺς δ' αὐτῶν καὶ διεσκόρπισεν, ὧν τινας καὶ ἄρχοντας καὶ γαμβροὺς ἐποιήσατο. Ὠγύγου σπαρτὸς λεώς.] ἡ σύνταξις· Ὅπου σε, Ἕκτορα, ἄξει ὁ Σπαρτὸς λεὼς τοῦ Ὠγύγου εἰς τὰς Θήβας, τὴν τύρσιν καὶ τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, καὶ γῆν τε τῶν Ἀόνων· ἄξει δὲ ποταπόν; σωτῆρα, πότε; ὅταν κάμνωσι πολεμικῷ στρατῷ [11] πορθοῦντι τόδε καὶ τόδε. ἄξει δὲ πόθεν; ἀνειρύσας καὶ ἑλκύσας σε ἐξ [12] Ὀφρυνοῦ, τόπου Τροίας. ἄξει δὲ πεισθεὶς χρησμοῖς Ἰατροῦ, Λεψίου, Τερμινθέως, ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἐξ Ὀφρυνείων ἠρίων.] Ὀφρυνὸς, τόπος Τροίας, ὅπου ἔκειτο τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ, ὅθεν οἱ Ἕλληνες χρησμῷ μετενεγκόντες αὐτά, ἔθαψαν ἐν Θήβαις ἐπὶ τῆς [13] Οἰδιποδίας κρήνης καλουμένης. Καλύδνου τύρσιν.] τύρσις, τὸ τεῖχος, ὅτι πρῶτοι Τυρσηνοὶ τειχοποιεῖν ἤρξαντο. Καλύδνου δὲ νῦν τύρσιν τὰς Θήβας λέγει, Κάλυδνος γάρ τις ἐβασίλευσε πρῶτος τῶν Θηβῶν, μεθ' ὃν Ὤγυγος, ὅντινα Κάλυδνον καὶ πυργῶσαί τινές φασι τὰς Θήβας τὰς [14] ἑπταπύλους, ὡς μηδὲ τὸν Ὅμηρον ἀναγνωκότες, ὅτι Ζῆθος καὶ Ἀμφίων αὐτὴν ἐτείχισαν. * Ἀόνων.] Ἄονες, ἔθνος Βοιωτῶν. * Ὁπλίτῃ στρατῷ.] πολέμῳ γάρ, καὶ λοιμῷ Θηβαῖοι πιεζόμενοι, χρησμῷ τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ ἐν Θήβαις ἀποκομίσαντες, ἔθαψαν.

EMENDATIONES.

1 Ἐν ταῖς τῶν ἑαυτῶν οἰκίαις, pro ἐν τῇ αὐτῶν οἰκίαις, ex MSS. utroque. 2 Οἰκίας pro οἰκείας, ex MSS. utroque. 3 Αὐτὸν, pro αὐτό, ex Bar. Vult enim Scholiastes vetusta dici Ogygia, eo quod Ogyges sit omnium, quos memorant historiæ, antiquissimus. 4 Ὠκυρρόης Bar. 5 Ἰοδάμᾳ τῇ τοῦ Ἀμφικτύονος, γεννᾷ Bar. 6 Γιγαντὰς, pro γιγαντὰς, ex Dionysio v. CCXLIX. sensu, & metro id exigente. 7 Ἠῶ, pro Ἠῶ, ex eodem 8 Δηϊλέοντα MSS. uterque. 9 Ὕδωρ πρὸς τὴν θυσίαν ἀποκομίζοντας, pro ὕδωρ πρὸς τὴν θυγατέρα ἀποκομίζοντας, ope MSS. utriusque. Et fertur quidem Cadmi socios aquam libatoriam petentes, à serpente occisos esse, Ovidius initio III. Metamorph consulendus. 10 Ὁ Στωϊκὸς Bar. 11 Πορθοῦντι, pro πορθοῦσι, ex Seld. πορθοῦντες Bar. 12 Ὀφρυνοῦ, pro Ὀφρυνοῦ, ex MSS. utroque. 13 Οἰδιποδίας, pro Εἰδιποδίας, ex Seld. ut fons iste sit ab Oedipi nomine dictus. 14 Ἑπταπύλους, pro ἑπταπύλας, ex MSS. utroque. * Hæc emendavi ex penu Barocc. deprompta.

Τιμήσ

Πέρθοντι χώραν, Τηνέρου τ' ἀνάκτορα.	Populante regionem, Tenerique oracula.
Κλέος δὲ σὸν μέγιστον Ἐκτηνῶν πρόμοι	Tuum denique nomen maximum, Diis æquale,
Λοιβαῖσι κυδανοῦσιν ἀφθίτοις ἴσον.	Sacrificiis venerabuntur Thebanorum duces.
Ἥξει δὲ Κνωσσόν, [a] κἀπὶ [b] Γόρτυνος δόμους	Veniet etiam Gnossum, & Gortynæ ad ædes
Τοὐμὸν παλαίνης πῆμα, πᾶς δ' ἀνάστατος	Mea miseræ clades, totáque vastabitur
Ἔσται στρατηγῶν οἶκος· οὐ γὰρ ἥσυχος	Principum domus; inquietus enim
Πορκεὺς δίκωπον σέλμα ναυστολῶν [c] ἐλᾷ,	Piscator biremem aget navigans ratem,
[d] Λεῦκον στροβήσων, φύλακα [e] τῆς μοναρχίας,	Leucum agitaturus, regni custodem,
Ψυδραῖσί τ' ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέκων·	Fallacibúsque odium dolis conciliaturus:
Ὃς οὔτε τέκνων [f] φείσετ', οὔτε συγγάμου	Qui neque liberis parcet, neque conjugi
Μήδας δάμαρτος, ἠγριωμένος [g] φρένας,	Medæ uxori, exacerbatus animum,
Οὐ Κλεισιθήρας θυγατρός, ἧς πατὴρ [h] λέχος	Neque Clisitheræ filiæ, cujus pater torum
Θρεπτῷ δράκοντι συγκατῄνεσεν πικρόν·	Alumno draconi spondebit acerbum:
Πάντας δ' ἀνάγνοις χερσὶν ἐν ναῷ κτενεῖ	Sed omnes impiis manibus in Oncææ foveæ
Λώβαισιν αἰκισθέντας Ὀγκαίου [i] βόθρου.	Templo occidet, contumeliis affectos.

VARIANTES LECTIONES.

a Κἀπὶ Bar. b Al. Γόρτυνος. c Ἐλᾷ cum spiritu aspero Bar. d Al. Λευκὸν, de qua lectione dictum supra. e Τῆς non agnoscit Bar. f Al. φείσετ'. g Al. φρένα. h Λέχος Seld. i Al. βόθρου.

Τηνέρου τ' ἀνάκτορα.] τὰ τοῦ Τηνέρου μαντεῖα, καὶ βασίλεια· ὁ δὲ Τήνερος υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος καὶ Μελίας, τῆς Ὠκεανοῦ μὲν θυγατρὸς, Ἰσμηνοῦ δὲ ἀδελφῆς· αὕτη γὰρ ἡ Μελία ὑπ' Ἀπόλλωνος φθαρεῖσα, τὸν Τήνερον τοῦτον γεννᾷ, ᾧ τὴν μαντικὴν Ἀπόλλων χαρίζεται. ἦν δὲ τὸ μαντεῖον αὐτοῦ περὶ τὸν Ἰσμηνὸν, Θηβῶν ποταμόν. Ἥξει δὲ Κνωσσόν.] [1] δυστυχοῦσι, φησὶ, καὶ οἱ Κρῆτες δι' ἐμέ, Κνωσσὸς γὰρ, πόλις Κρήτης, ὅθεν ἦν καὶ Ταῦρος ὁ στρατηγὸς, ὁ τὴν Εὐρώπην ἁρπάξας, ὁ Κνώσσιος. Γόρτυνος δόμους.] καὶ ἡ Γόρτυνα, πόλις Κρήτης, ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶ,

Οἳ Κνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν.

καὶ Ξενίων δὲ ἐν τῷ περὶ Κρήτης τὰς ἑκατὸν πόλεις τῆς Κρήτης κατ' ὄνομα λέγει. Πᾶς δ' ἀνάστατος.] διὰ τὸ συμβὰν ὑπὸ Λεύκου ἐν τοῖς οἴκοις Ἰδομενέως συλληπτικῶς εἶπε, Πᾶς δ' ἀνάστατος ἔσται στρατηγῶν οἶκος. Πορκεύς.] ὁ ἁλιεύς, νῦν δὲ τὸν Ναύπλιον λέγει, ἐπειδὴ εἰς ἁλιευτικὸν σκάφος ἐμβὰς ἔπλει, πλανῶν, ὡς προεῖν ἔφημεν, [2] εἰς τὰς ἀλεκτόρων στεγανόμους ὄρνιθας, τὰς γυναῖκας τῶν ἐν Τροίᾳ ὄντων Ἑλλήνων. Η οὕτως· [3] Καθώσπερ ὁ ἁλιεὺς τοὺς ἰχθῦς πλανῶν ἀγρεύει, οὕτως καὶ Ναύπλιος τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας ἀγρεύσας διὰ δόλου, ἐποίησε μοιχευθῆναι· διὰ τοῦτο καλῶς αὐτὸν παρείκασε πορκεῖ. Λεῦκος τοῦ χαλκοῦ [4] Τάλω τοῦ Κρητὸς ἦν υἱὸς, ᾧτινι Ἰδομενεὺς τὴν βασιλείαν καὶ τὸν οἶκον παρέθετο, ὅτε τὴν Τροίαν ἀπῄει. τοῦτον πείθει Ναύπλιος ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ τοῦ Ἰδομενέως, ὃς τὴν γυναῖκα Ἰδομενέως ἀνεῖλε, Μήδαν καλουμένην, καὶ τὴν θυγατέρα Κλεισιθήραν, ἣν ὑπέσχετο δώσειν αὐτῷ γυναῖκα, ἐπειδὰν ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποστρέψῃ· ἀνεῖλε δὲ καὶ τοὺς παῖδας αὐτῆς, Ἴφικλον, καὶ Λεῦκον. ἐπανελθὼν δ' Ἰδομενεὺς ἐκ Τροίας, ἐξεπόρθησεν αὐτὸν τὸν ἀποστάτην Λεῦκον. οὗτος δὲ ὁ Λεῦκος παῖς ὢν ἐξετέθη, ὃν λαβὼν Ἰδομενεὺς, ἔθρεψε καθ' ἑαυτοῦ, διὸ καὶ θρεπτὸν δράκοντα τοῦτον καλεῖ. Οὐ Κλεισιθήρας.] συνέθετο γὰρ Ἰδομενεὺς Λεύκῳ, εἰ ἐπανέλθοι τῆς Τροίας, δοῦναι πρὸς γάμον Κλεισιθήραν τὴν θυγατέρα. Ὀγκαίου [5] βόθρου.] τῆς Ἐριννυακῆς, ἤτοι τῆς Δήμητρος, Ἐριννὺς γὰρ ἡ Δημήτηρ ἐν Ὄγκαις, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, τιμᾶται, ὡς καὶ Καλλίμαχος,

Τὴν μὲν ὅ γ' ἐστέρμηνιν Ἐριννύος [6] Τιλφωσσαίης.

εἰσὶ καὶ Ὄγκαι, κώμη Θηβῶν, οὗ Κάδμος Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο.

EMENDATIONES.

1 Mallem δυστυχήσουσι cum Bar. 2 Εἰς τὰς ἀλεκτόρων στεγανόμους, pro εἰς τὰ ἀλεκτόρων. στεγανόμους, ope MSS. utriusque. 3 Καθώσπερ, pro καθ' ὥσπερ. ex Seld. 4 Τάλω, pro τάλλω. ex MSS. utroque. 5 Βόθρου, pro βόσρου, ex MSS. utroque. 6 Τιλφωσαίη, pro Τελφωσαίη. ex Seld. Τυφαωσαίη Bar. Quod autem in Tilphosso, Arcadiæ urbe, colatur Ceres, alibi in Commentariis dictum.

Γένους δὲ [a] πάππων τῶν ἐμῶν αὖθις κλέος	Gloriam porrò generis majorum meorum
Μέγιστον αὐξήσουσιν ἀμναμοί ποτε,	Maximam rursus augebunt olim posteri,
Αἰχμαῖς τὸ πρωτόλειον [b] ἄραντες [c] στέφος,	Hastis erecta primarum corona partium,
Γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν	Terræ marisque sceptrum & imperium
Λαβόντες· οὐδ' ἀμνήστον, ἀθλία πατρίς,	Adepti: neque obscuram, infelix Patria,
Κῦδος μαρανθὲν [d] ἐγκαταχρύψεις ζόφῳ,	Gloriam marcescentem tenebris occultabis,
Τοιούσδ' ἐμός τις σύγγονος λείψει [e] διπλοῦς	Tales meus quidam Consanguineus relinquet duos
Σκύμνους λέοντας, ἔξοχον [f] Ῥώμης γένος,	Leunculos, eximiam Romæ stirpem,

VARIANTES LECTIONES.

a Πάππω *Seld.* b Al. ἄρσαντες. c Κλέος *Bar.* d Εγκαταχρύψει *MSS.* uterque. e Διπλοῦς *MSS.* uterque. f Ῥώμη *MSS.* uterque. & alii.

Γένους δὲ πάππων.] περὶ Ῥωμαίων ἐνταῦθα διαλαμβάνει· τὰ δὲ λοιπὰ τῆς χολῆς γελοῖα. [1] φασὶ γὰρ Λυκόφρονος ἑτέρου εἶναι τὸ ποίημα, οὐ τοῦ γράψαντος τὴν Τρωάδα, συνήθης γὰρ ὢν τοῦ Φιλαδέλφου, οὐκ ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο. τοῦτο δ' οὐ δύναμαι νοῆσαι, πῶς οὐκ ἔστι τοῦ γράψαντος αὐτό, οὕτως γὰρ ὤφειλον εἰπεῖν, Οὐκ ἔστι τοῦ λεγομένου γρίφιος αὐτὸ Λυκόφρονος, ἀλλ' ἑτέρου. καὶ ἄλλην δὲ φλυαρίαν, ἢ μᾶλλον φλυαρίας φασὶ, Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον ἀπὸ Κρεούσης, τῆς Πριάμου, γεννηθῆναι, λέγοντες πολλαῖς πάνυ γενεαῖς ὕστερον γενομένους, ὡς γράφων ἀκριβέστερον περὶ τούτων δείξω· καὶ μία μὲν αὕτη φλυαρία. δευτέρα δὲ, ὅτι μετὰ τὴν Ἕκτορος παίδων, Ἀστυάνακτος τῆς ἀνῃρημένης ἐν Τροίᾳ, καὶ [2] Σαπφρνίς, τὴν Ῥώμην ἔκτισαν. Ἀμναμοὶ δὲ, οἱ ἀπόγονοι, Κυρηναϊκῶς, καὶ γὰρ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀμνῶν παῖδες. ἡ σύνταξις· Οἱ δὲ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τοῦ γένους μου αὐξήσουσί ποτε αὖθις καὶ ὕστερον μέγιστον κλέος τῶν ἐμῶν πάππων, τουτέστι τὸ προγονικόν μου. τί δὲ ποιήσαντες αὐξήσουσι τὸ κλέος; ἄραντες τὸ πρωτόλειον στέφος ἐν ταῖς αἰχμαῖς, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης λαβόντες σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν. Οὐδ' ἀμνημόνευτον τὴν δόξαν σου καλαχρύψεις μαρανθεῖσα τοῦ ζόφου, ὦ ἀθλία πατρὶς Τροία, τὶς γὰρ ἐμὸς συγγενὴς, ἤτοι ὁ Αἰνείας, ὁ γόνος τῆς Καστίας, τῆς [3] Χειράδος τε, ἤτοι τῆς Ἀφροδίτης, ὁ ἄριστος ἐν ταῖς βουλαῖς, οὐδὲ μεμπτὸς ἐν ταῖς μάχαις, τοιούτους [4] λείψει δύο νέους λέοντας, ἔξοχον καὶ ὑπερέχον γένος ἐν τῇ Ῥώμῃ. Τοίους δ' ἐμός τις σύγγονος.] ὁ Αἰνείας, [5] Τρῶς γὰρ γεννᾷ Ἶλον, Ἀσσάρακον, καὶ Γανυμήδην, ὃν μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἀφαρπάζει. Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα· Λαομέδων δὲ Πρίαμον· Πρίαμος, Ἕκτορα, Κασσάνδραν, Κρέουσαν καὶ λοιπούς. Ἀσσάρακος δὲ πάλιν γεννᾷ Κάπυν· Κάπυς δὲ Ἀγχίσην· Ἀγχίσης Αἰνείαν, οὕτως ἦν Αἰνείας συγγενὴς Κασσάνδρας. ἦν δὲ καὶ γαμβρὸς αὐτῆς ἐπὶ Κρεούσῃ τῇ ταύτης ἀδελφῇ, ἐξ ἧς Κρεούσης ἔσχε παῖδα Ἀσκάνιον. ὕστερον δὲ, ἢ τῆς Τροίας πορθουμένης, ἐλευθερωθεὶς ὑφ' Ἑλλήνων αὐτὸς ὁ Αἰνείας, ἢ αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὡς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ Ὀρέστου ἐν Δελφοῖς τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν ἐλευθερωθεὶς, οἰκεῖ [6] πρῶτον τὰ περὶ Ῥαίκηλον καὶ Ἀλμωνίαν, πόλεις Μακεδονίας, πλησίον Κισσοῦ ὄρους κειμένας· τὸ δὲ Ῥαίκηλον ἀπὸ τούτου Αἴνος ἐκλήθη. αὖτις δὲ ἀπὸ Μακεδονίας ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, ἣ πρὶν Ἀργεσσα ἐκαλεῖτο· εἶτα Σατουρνία ἀπὸ τοῦ Κρόνου, Σατοῦρνος γὰρ, ὁ Κρόνος παρὰ Ῥωμαίοις· εἶτα ἀπό τινος Αὔσονος, Αὐσονία· εἶτα Τυρσηνία· εἶτα ἀπὸ Ἰταλοῦ, ἢ ἀφ' ἑνὸς ταύρου τῶν Γηρυόνου ἀγομένων παρὰ Ἡρακλέους, καὶ ἀπὸ Ῥηγίου διανηξαμένου εἰς Σικελίαν, [7] εἰς πεδίον Ἔρυκος, Σολύμων βασιλέως, υἱοῦ δὲ Ποσειδῶνος, Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη, ἰταλὸν γὰρ Τυρρηνοὶ τὸν ταῦρον καλοῦσιν. οὕτως οὖν Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη, ἧς πρῶτος Πῖκος ἐβασίλευσεν, εἶτα υἱὸς αὐτοῦ Φαῦνος, [8] ὅτι καὶ Ἡρακλῆς ἐκεῖνος μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ Γηρυόνου βοῶν παρεγένετο, καὶ γεννᾷ Λατῖνον ἐκ τῆς Φαύνου γυναικὸς, ὃς ἐβασίλευσε τῶν ἐκεῖ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Λατῖνοι πάντες ἐκλήθησαν. πεντηκοστῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει ἀφ' Ἡρακλέους ἔτος ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν εἰς Ἰταλίαν, ὡς ἔφημεν, καὶ Λατίνους παραγίνεται, παρὰ Λαύρεντον δὲ προσώκειλε, τὸ καὶ Τροίαν καλούμενον, παρὰ Κῖον ποταμὸν, ἔχων καὶ τὸν ἐκ Κρεούσης υἱὸν αὐτοῦ Ἀσκάνιον, ἢ [9] Ἶλον, ὅπου φαγόντων τῶν μετ' αὐτοῦ τὰς τραπέζας, σελινίνας οὔσας, ἢ ἐκ τῶν σκληροτέρων μερῶν τῶν ἄρτων, (οὐ γὰρ εἶχον τραπέζας) ἔτι δὲ καὶ χοίρου λευκῆς ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ ἀποσκιρτησάσης ἐπὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς Ἀλβανὸν ὄρος, καὶ τριάκοντα τετοκυίας, ἀφ' ἐδήλου, ὅτι τριακοστῷ ἔτει οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ γῆν καὶ κράτος ἄμεινον ἕξουσιν, [10] ἐπαύθη τῆς ἀλητείας, ἐκ χρησμοῦ τοῦτο προακηκοώς· θύσας δὲ καὶ τὴν χοῖρον, παρεσκευάζετο κτίζειν πόλιν, ὁ δὲ Λατῖνος τοῦτον ἐκ ἐπα· ἡττηθεὶς δὲ πολέμῳ, δίδωσιν Αἰνείᾳ πρὸς γάμον Λαβινίαν τὴν αὑτοῦ θυγατέρα, Αἰνείας δὲ κτίσας πόλιν, Λαβίνιαν ὠνόμασε. Λατίνου δὲ, καὶ Τύρνου, τῶν Ῥετούλων βασιλέως, πολέμῳ ὑπ' ἀλλήλων ἀποθανόντων, Αἰνείας βασιλεύει. ἀναιρεθέντος δὲ καὶ Αἰνείου ἐν Λαυρέντῳ πολέμῳ ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ῥετούλων καὶ Μαξεντίου τοῦ Τυρρηνοῦ, ἐγγύου οὔσης τῆς Αἰνείου γυναικὸς Λαβινίας τὸν Σίλβιον, Ἀσκάνιος, ὁ ἐκ Κρεούσης παῖς, βασιλεύει, ὃς καὶ τὸν [11] Μεξέντιον πολέμῳ συμβαλόντα νικᾷ τελέως,

EMENDATIONES.

1 Φασὶ γὰρ Λυκόφρονος ἑτέρου εἶναι τὸ ποίημα οὐ τοῦ γράψαντος τὴν Τρωάδα, antehac legebatur. Sed ibi interpunctionis defectu sententia corrumpitur: Vult enim Scholiastes, Dicere quosdam Poema, *Troada*, sc. Cassandram, quod ea virgo Trojana fuit, esse Lycophronis alterius, non autem ejus qui scripsit. 2 Σαπφρνὶς *Bar.* 3 Χειράδος, pro χειράδος, ex *MSS.* utroque. & ipso *Lycophrone*. 4 Λείψει, pro λείψει, ex *MSS.* utroque, & *Lycophrone*. 5 Τρῶς ἂν γὰρ *Impress.* Ego ἂν delevi, ut à filo orationis alienum, nixus auctoritate *MSS.* utriusque. 6 Πρῶτον, pro πρῶτος. ex *MSS.* utroque. 7 Εἰς πεδίον Ἔρυκος, Σολύμων βασιλέως, υἱοῦ δὲ Ποσειδ. lego cum *Seld.* εἰς πεδίον Ἔρυκος, Ἐλυμαίων βασιλέως, υἱοῦ δὲ Ποσειδ. *Impress.* corrupte. 8 Ὅτι, pro ὅτι, ex *MSS.* utroque. 9 Ἶλον, pro Ἶλον, ex *MSS.* utroque. Ilio enim urbi, at viro nomen fuit Ilo. 10 Ἐπαύθη τῆς ἀλητείας lego cum *Seld.* ἐπαύθη τῆς ἄλης *Bar.* ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας *Impress.* corruptissime. 11 Μαξέντιον *Bar.* Cæterum huic viro nomen erat Mezentio, ut ex *Virgilio* satis notum.

μα

Ὁ Καστνίας τε, τῆς [a] τε [b] Χοιράδος γόνος,	Castniæ filius, & Choeradis,
Βουλαῖς ἄριστος, οὐδ' ὀνοστὸς ἐν μάχαις·	Consilio optimus, nec ineptus bello :
Ὃς πρῶτα μὲν [c] Ῥαίκηλον οἰκήσει [d] μολὼν	Qui primum Rhæcelum veniens, habitabit
[e] Κισσοῦ παρ' αἰπὺν πρῶνα, καὶ Λαφυστίας	Apud altum Cissi montem, & Laphystias
Κερασφόρους γυναῖκας, ἐκ δ' [f] Ἀλμωνίας	Corniferas mulieres, ex Halmopia verò
[g] Πάλιν πλανήτην δέξεται Τυρσηνία,	Rursus erronem excipiet Tyrrhenia,
[h] Λυγκεύς τε θερμὸν ῥεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν,	Lynceúsque calidum ejiciens laticum flumen,
Καὶ Πῖσ', [i] Ἀγύλλης θ' αἱ [k] πολύρρηνοι νάπαι.	Et Pisa, saltúsque Agyllæ pecorosi.
Σὺν [l] δέ σφι μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν [m] στρατὸν,	Cum illo deinde junget amicum inimicus exercitum,
Ὅρκοις κρατήσας, καὶ λιταῖς γουνασμάτων,	Juramentis adigens, & precibus geniculatis,

VARIANTES LECTIONES

a Τε non agnoscit *Bar.* b Al. Χοιρίδος. c Al. Ῥάκηλον. d Μολὼν *Seld.* e Κίσσου *Bar.* aliique. f Ἀλμωπίας legendum judicavit *Guil. Canterus*, cujus Annotationes videsis. g Παλιμπλανήτην al. h Λιγκεὺς *Seld.* Λιγγεὺς al. i Ἀγύλλης *Seld.* aliique. Ἀχύλλης al. Ἀξύλλης al. k Πολύρρηνοι *Bar.* l Al. δέ σφι μίξει. m Στρατῷ *Bar.*

μὴ δεχόμενοι τὰς πρεσβείας, ἀλλὰ τὰ τῶν Λατίνων πάντα εἰς ἐπίσιον δεσμὸν ζητοῦντα. αὐξηθέντες δὲ οἱ Λατῖνοι, ἐπὶ τὸ λ' ἔτος ἀνέσει τὸ τῆς χοίρου αἴνιγμα, Λαβινίας μὲν ὑπερφρονήσαντες, [1] Ἄλβαν δὲ Λόγγαν ἑτέραν πόλιν ἔκτισαν, ἀπὸ τῆς χοίρου, τουτέστι λευκὴν μακρὰν, καὶ τὸ ἐκεῖσε ὄρος Ἀλβανὸν ἐκάλεσαν ὁμοίως. τὰ δὲ ἐκ Τροίας ἀγάλματα μόνα πρὸς τὸ [2] Λαβίνιον ἀπεστράφησαν. μετὰ δὲ Ἀσκανίου τελευτὴν, οὐχ ὁ Ἀσκανίου παῖς Ἰοῦλος ἐβασίλευσεν, ἀλλ' ὁ ἐκ Λαβινίας Αἰνείου υἱὸς Σίλβιος, ὃ κατά τινας Ἀσκανίου υἱὸς Σίλβιος, Σιλβίου πάλιν ἄλλος Αἰνείας, οὗ Λατῖνος, [3] οὗ Κάπυς· Κάπυος δὲ παῖς Τιβερῖνος, οὗ Ἀμούλιος, οὗ Ἀβεντῖνος. μέχρι τούτου τὰ περὶ Ἄλβης καὶ Ἀλβανῶν, τὰ δὲ περὶ Ῥώμης [4] ἐντεῦθεν Ἀβεντῖνος γεννᾷ Νομήτορα, καὶ Ἀμύλιον, [*] ἢ τὸν Πρόκαν, τοῦ Πρόκα δὲ τούτου λέγουσι παῖδας τοῦτον τὸν Νομήτορα, καὶ Ἀμύλιον. [*] βασιλεύοντα δὲ τὸν Νομήτορα ὁ Ἀμύλιος ἐξήλασε, καὶ [5] Αἰγέστην, τὸν Νομήτορος υἱὸν, ἐν κυνηγεσίῳ ἀναιρεῖ, τὴν δὲ ἀδελφὴν Αἰγέστου, θυγατέρα δὲ τοῦ προεξηλαθέντος Νομήτορος Σιλβίαν, ἢ Ῥέαν [6] Ἰλίαν, ἱέρειαν τῆς θεᾶς Ἑστίας ποιεῖ, ὡς ἂν παρθένος διαμείνῃ. ἐδεδίει γάρ τινα χρησμὸν, λέγοντα ὑπὸ τῶν Νομήτορος παίδων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. [7] διά τι τοῦτο τὸν μὲν Αἰγέστην ἀνεῖλε, τὴν δὲ, ἱέρειαν τῆς Ἑστίας ἐποίησεν, ὅπως παρθένος καὶ ἄπαις διαμείνῃ. ἡ δὲ ἐν Ἄρεος ἄλσει ὑδρευομένη, ἔγγυος γίνεται, καὶ γεννᾷ Ῥωμύλον, καὶ [8] Ῥῶμον· καὶ τὴν μὲν ἐξαιτεῖται μὴ ἀποθανεῖν ἡ τοῦ Ἀμουλίου θυγάτηρ, τὰ δὲ βρέφη Φαιστύλῳ ποιμένι, Λαβεντίας ἀνδρὶ, ἔδωκε ῥῖψαι περὶ τὸν Τίβεριν ποταμὸν, ἃ ἡ τούτου γυνὴ λαβοῦσα, ἀνέτρεφεν, ἔτυχε γὰρ αὐτὴν τότε νεκρὸν βρέφος τεκεῖν. αὐξηθέντες δὲ ὁ Ῥωμύλος καὶ Ῥῶμος, ἐποίμαινον κατὰ τοὺς Ἀμουλίου ἀγροὺς, [9] ἀνελόντες δέ τινας τῶν τοῦ πάππου Νομήτορος ποιμένων, ἐπαπτεύοντο. κρατηθέντος δὲ τοῦ Ῥώμου, δραμὼν ὁ Ῥωμύλος τῷ Φαιστύλῳ λέγει, καὶ ὃς δραμὼν, τῷ Νομήτορι πάντα διηγεῖται, τέλος ἔγνω Νομήτωρ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ παῖδας ὄντας αὐτούς. οἱ δὲ συναγειρομένων πολλῶν ἀναιροῦσι τὸν Ἀμύλιον, τῷ δὲ Νομήτορι πάππῳ αὐτῶν τὴν βασιλείαν τῆς Ἄλβης παραδόντες, [10] αὐτοὶ τὴν Ῥώμην κτίζειν ἀπήρξαντο, ιη' ἔτη τῆς Ῥωμύλου ἡλικίας. περὶ δὲ τῆς μεγάλης ταύτης Ῥώμης, ἣν ἔκτισε Ῥωμύλος περὶ τὴν Φαιστύλου οἰκίαν ἐν ὄρει Παλατίῳ, [*] ἑτέρα [*] τετράγωνος ἐκλήθη Ῥώμη [11] παρὰ Ῥώμου, ἢ Ῥέμου. Ῥαίκηλον, καὶ τὰ λοιπὰ, πλατύτερον ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐγράφη. Ῥαίκηλος δὲ, Μακεδόνων πόλις. Κίσσος δὲ, ὄρος Μακεδονίας, ἔνθα ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας ᾤκησε, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Αἶνον προσηγόρευσεν. Ἀλμώνιον δὲ, πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ δὲ Μακεδονίας ἦλθεν ὁ Αἰνείας, ἐκφυγὼν τὸν φόνον. Λαφυστίας, ὁ Διόνυσος, ἀπὸ Λαφυστίου, ὄρους Βοιωτίας, ὅθεν Λαφύστιαι λέγονται αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι, αἳ καὶ Μιμαλλόνες ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ μιμεῖσθαι αὐτὰς τὸν Διόνυσον, κεραοφοροῦσι γὰρ καὶ αὗται κατὰ μίμησιν Διονύσου, ταυρόκεφαλος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται, ὡς καὶ Εὐριπίδης,

[12] Καὶ σοῦ κέρατα κρατὶ προσπεφυκέναι.

κερασφόρος δὲ αὐτὸς ἐστιν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος πινόμενος πολὺς ἄνδρας ἐκμαίνει πρὸς τὰς ἑτέρων γυναῖκας εἰσέρχεσθαι, τὰς δὲ γυναῖκας τὰς φιλοίνους οἱ ἄνδρες γνωρίζοντες, ἐπειδὰν εὕρωσι κορεσθείσας, συνίασι μετ' αὐτῶν. ταυρόκρανος δὲ ζωγραφεῖται, καὶ φαντάζεται, ἢ [13] κερασφόρος, ὅτι τοῖς φιλοίνοις ἡ ἀλογία προσεῖναι δίκην ζώων τετραπόδων. Τυρσηνία δὲ, ἡ Ἰταλία, ἀπὸ Τυρσηνοῦ, τοῦ Τηλέφου υἱοῦ. Λυγκεὺς δὲ, ποταμὸς Ἰταλίας θερμὰ ὕδατα ἔχων. ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πολλοὺς ὀμμάτωσε, ἢ ὅτι ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Λυγκεὺς ἐν τῷ ῥείθρῳ αὐτοῦ ἐπνίγη. Πίσσα, καὶ Ἄγυλλα, πόλεις Τυρσηνίας. Πολύῤῥηνον.] πολύαρνον, πολυθρέμμων γὰρ ἡ Ἰταλία.

EMENDATIONES.

[*] 1 Ἀλβανὸν δὲ καὶ Λόγγαν ἑτέραν ἔκτισαν *Impress.* Ex *Bar.* nisi quod hic pro Ἀλβανὸν, habeat Ἄλβαν. Ego legendum puto Ἄλβαν δὲ Λόγγαν ἑτέραν πόλιν ἔκτισαν, cum *Seld.* cui enim potest esse ignotum urbem ab Æneæ posteris, cum Lavinium deseruerunt, conditam, *Albam Longam* dictam esse? 2 Post Λαβίνιον, δεύτερον addit *Seld.* δύο *Bar.* 3 Οὗ Κάπυς· Κάπυος, pro οὗ Κάπυος Κάπυδος ex *Bar.* 4 Ἐντεῦθεν, pro ἐντεῦθεν, ex *MSS.* utroque. [*] Hæc adjeci ex *Seld.* 5 Αἰγέστην, & paullo post, Αἰγέστου *Bar.* 6 Ἰλίαν *MSS.* uterque. 7 Διὰ τοι τοῦτο, pro διά τι τοῦτο, ex *Bar.* 8 Ῥῶμον, pro Ἀρίμονα, ex *MSS.* utroque; nam Græci nonnulli Remum, Romuli fratrem, appellare solent Romum, quod facit etiam *Scholiastes* noster paullo infra. 9 Ἀνελόντες, pro ἀναλύσαντες, ex *Seld.* 10 Αὐτοὶ, pro αὐτοῦ, ex *Bar.* neutrum agnoscit *Seld.* [*] Ex *Bar.* 11 Παρὰ Ῥωμύλου ἢ Ῥωμοῦ *Bar.* παρὰ Ῥέμου ἢ Ῥώμου *Seld.* παρὰ Ῥώμου, ἢ Ῥώμου *Impress.* 12 Versum hunc emendavi ex *Seld.* cum quo consentit *Bar.* nisi quod πεφυκέναι habet, pro προσπεφυκέναι. At *Impressi* sic proferunt.

Καὶ σοῦ κέρατα κρατὶ προσπεφυκέναι.

13 Κερασφόρος, pro κέρας φέρει.

[a] Νάνος πλάναισι πάντ' [b] ἐρευνήσας μυχὸν	Nanus erroribus omnes perſcrutatus angulos
Ἁλός τε, καὶ γῆς· σὺν δὲ δίπτυχοι τόκοι	Maris, terræque: ſimul quoque gemini filii
Μυσῶν ἄνακτος, οὗ ποτ' Οἰκουρὸς δόρυ	Myſorum regis, (cujus aliquando Latitans haſtam
Γνάμψει Θέοινος, γυῖα συνδήσας [c] λύγοις,	Curvabit vini Deus, crura viticibus colligans)
Τάρχων τε, καὶ Τυρσηνὸς, αἴθωνες λύκοι,	Tarchon, & Tyrrhenus, lupi fervidi,
Τῶν Ἡρακλείων ἐκγεγῶτες αἱμάτων·	Herculeo prognati ſanguine:
Ἔνθα τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κιχὼν,	Ubi menſam cibis plenam offendens,
Τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων,	Quam poſtea comederant ſocii,
Μνήμην παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων·	In memoriam veterum redibit oraculorum;
Κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις Βορειγόνων,	Condétque in regione Aboriginum,
[d] Ὑπὲρ Λατίνους, Δαυνίους τ' ᾠκισμένην,	Ultra Latinos Dauniósque habitata,
Πύργους τριάκοντ', ἐξαριθμήσας γονὰς	Turres triginta, partus enumerans.
Συὸς κελαινῆς, ἣν ἀπ' Ἰδαίων λόφων,	Suis nigræ, quam ab Idæis collibus,
Καὶ [e] Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται,	Et ſedibus Dardaniis navi vehet,
[f] Ἰσηρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις χοίρων·	Totidem porcellorum in partu nutricem:

VARIANTES LECTIONES.

a Νάνος Bar. aliique. b Al. ἐρημώσας. c Λύγοις Seld. d Hunc verſum ſic profert *Stephanus* Byzantinus,
Ὑπὲρ Λακίου Δαυνίων τ' φκισμένην.
e Al. Δαρδανίων. f Al. ἰσαρίθμων. habet quidem ἰσηρίθμων Bar. ſed iſti η eadem, ut videtur, manus ſuperpoſuit α.

Νάνος.] ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ Τυρσηνοῖς καλεῖται, δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος τὸ πλανητικόν· ἐγὼ δὲ εὗρον, ὅτι πρότερον ὁ Ὀδυσσεὺς Νάνος ἐκαλεῖτο, εἶτα ἐκλήθη Ὀδυσσεὺς, ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς πρότερον Λιγύρων, καὶ Πυρίσσος, καὶ ἕτεροι ἑτέρως ἐκαλοῦντο. Μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν στρατόν.] Ὀδυσσέα φασὶν ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνείᾳ, καὶ συνθήκας μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρήνην ποιῆσαι. λέγων οὖν, ὡς διάφορος ὢν, φίλιον στρατὸν μίξει μετ' αὐτοῦ διὰ τὰς σπονδὰς, ὅρκοις καὶ λιτανείαις πείσας, ὡς ἂν δὴ φυγὰς ὤν. σὺν αὐτῷ δὲ μίξαντες τὸν στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσηνὸς, οἰκήσουσι περὶ τὴν χώραν, τὴν ἀπὸ Τυρσηνοῦ κληθεῖσαν Τυρσηνίαν. Οἰκουρός.] ὁ Διόνυσος, ὅτι ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσήρχοντο αἱ γυναῖκες εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ, τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον οἴκοι ἔμενον, καὶ οἰκούρουν. Θέοινος.] ὁ Διόνυσος, ὡς θεὸς οἴνου δοτὴρ, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ,

Πάτερ Θέοινε, [1] Μαινάδων ζευκτήριε.

καὶ Διονύσιος φησὶν ὁ Σκυμναῖος,

[2] Μὰ τὰς Θεοίνου, καὶ Κορωνίδος κόρας.

Γυῖα συνδήσας.] δεσμεύσας. Ἡρακλείων αἱμάτων.] Ἡρακλέους καὶ Αὔγης, τῆς θυγατρὸς [3] Ἀλέου, παῖς Τήλεφος, Τηλέφου καὶ Ἱερᾶς Τάρχων, καὶ Τυρσηνός. Ἔνθα τράπεζαν.] εἶπον τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν πλατύτερον, ὅπως ἔκτισεν Αἰνείας τὴν Λαβινίαν, κἂν οὗτοι μὴ εἰδότες, τὴν Ῥώμην φασίν, ὅρα γὰρ ὅπως φασὶ τὴν ἱστορίαν· Χρησμὸν ἔλαβεν ὁ Αἰνείας, ἔνθα ἂν οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ καταφάγωσι τὰς ἑαυτῶν τραπέζας, ἐκεῖ κτίσειν πόλιν, ἐλθὼν οὖν ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἀπορήσαντες τραπεζῶν, * ἄρτοις * ἐχρήσαντο, καὶ τέλος ἔφαγον καὶ τὰς τραπέζας, ἤτοι τοὺς ἄρτους· συνεὶς οὖν ὁ Αἰνείας τὸν χρησμὸν, ἔκτισε τὴν Λαβινίαν πόλιν ἐκεῖσε, κἂν οἱ μὴ εἰδότες τὴν Ῥώμην φασί. Κτίσει δὲ χώραν.] κτίσει δὲ εἰς τὴν χώραν, οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται, ἀλλ' ἡ πόλις. Βορειγόνων.] πάντα τολμητά, βατὰ, καὶ χρηστὰ τῷ Λυκόφρονι· οἱ Ἰταλοὶ πρότερον Ἀβοριγῖνες ἐκαλοῦντο, καὶ ἕτερα μυρία ἀπὸ τῶν οἰκησάντων αὐτὰ ἐθνῶν· οὗτος δὲ Βορειγόνους λέγει τοὺς Ἀβοριγόνους. Ὑπὲρ Λατίνους.] φλυαρεῖ καὶ εἰς τοῦτο, αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἀβοριγῖνες, ἀπὸ Λατίνου, τοῦ Φαύνου, ἢ Ἡρακλέους υἱοῦ, Λατῖνοι ἐκλήθησαν. Πύργους τριάκοντα.] καὶ ἐνταῦθα φλυαρεῖ, οὐ τριάκοντα γὰρ πόλεις ἔκτισεν Αἰνείας, ἀλλὰ τῷ τριακοστῷ ἔτει ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀσκάνιος, ὡς ὄπισθεν εἶπον, ἔκτισε τὴν Ἄλβαν πόλιν, ἀπὸ τῆς λευκῆς χοίρου, ἣν ἐκ τῆς Ἰλίου ἔλαβον, κἂν καὶ ταύτην μέλαιναν οὗτος λέγει. * ἱστορίαν ὄπισθεν πλατυτέραν εἶπον. * Ἰσαρίθμων.] καὶ τοῦτο κακῶς ἔχει, καὶ πρὸς τὴν ψευδῆ ταύτης ἱστορίαν, οὐ γὰρ πρότερον ἐκτίσθησαν, ὡς λέγει πόλεις, καὶ ὕστερον ἡ χοῖρος ἔτεκεν, ὡς εἰπεῖν τοὺς χοίρους αὐτῆς ἰσαρίθμους τοῖς πύργοις, ἀλλὰ τοὐναντίον.

EMENDATIONES.

1 Μαινάδων, pro Μαινάδος, ex *MSS.* utroque. 2 Μὰ δὲ τὰς Θεοίνου καὶ Κορωνίδος *Bar.* 3 Ἀλέου *Seld.* * Hanc vocem adjeci ad complendum ſenſum, qui prius imperfectus fuit; vult enim *Tzetzes* Æneæ ſocios, quum non adeſſent menſæ, earum loco panes carnibus ſuppoſuiſſe; notiſſima eſt, vel inter pueros, fabula. * Hæc adjeci ex *Bar.*

Α δὴ,

Ἧς καὶ πόλει δείκηλον ἱδρύσεται μιᾷ
Χαλκῷ τυπώσας, καὶ τέκνων γλαγοτρόφων.
[a] Δείμας δὲ σηκὸν [b] Μυνδίᾳ Παλληνίδι,
Πατρῷ' ἀγάλματ' [c] ἐγκατοικιεῖ θεῶν,
Ἃ δὴ, παρώσας καὶ δάμαρτα, καὶ τέκνα,
Καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων,
[d] Σὺν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβιώσεται,
Πέπλοις περισχὼν, [e] ἦμος αἰχμηταὶ κύνες
Τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλῳ,
Τούτῳ μόνῳ πόρωσιν αἵρεσιν, δόμων
Λαβεῖν ὃ χρῄζει, κἀπενέγκασθαι δάνος·
Τῷ καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθεὶς,
Τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν
Ἐν ὀψιτέκνοις ὀλβίαν [f] δωμήσεται
Τύρσιν, μακεδνὰς ἀμφὶ [g] Κιρκαίου νάπας,

Cujus etiam in urbe una simulacrum consecrabit
Ære sculptum, & porculorum lactentium.
Extructo autem templo Myndiæ Pallenidi,
Penatum Deorum intus collocabit simulacra,
Quæ sane, contemnens & uxorem, & liberos,
Et possessionem aliam thesaurorum opimam,
Cum sene patre pluris faciet,
Vestibúsque involvet, quando bellicosi canes
Omnem patriam simul diripientes sorte,
Huic soli dabunt optionem ex ædibus
Sumendi quod velit, & auferendi pro præmio :
Quapropter & ab inimicis judicatus pietatis plenissimus,
Plurimum celebratam in bellis patriam
Per posteros ædificabit, felicem
Arcem, altas juxta Circæi silvas,

VARIANTES LECTIONES.

a Δεῖμας Bar. b Μυδίᾳ al. Μυνδίᾳ Bar. c Ἐγκαθίσει al. d Versus hic sic scribitur in Bar.
Σὺν γηραιῷ πατρὶ προσβιώσεται.
e Ἧμος cum spiritu aspero profert Bar. f Al. Δομήσεται. & hanc lectionem tuentur MSS. uterque, tam in Scholiis, quam in Textu, utrobique tamen in Seld. eadem, ut mihi videtur, manus ω isti ο superposuit. g Al. Κερκαίου.

Ἃ δὴ, παρώσας.] ἐν ὑπερβατῷ ἡ σύνταξις· Ἅπερ δὴ ἀγάλματα πρεσβιώσεται καὶ τιμήσει, σὺν τῷ γεραιῷ πατρὶ περισχὼν [1] καὶ κρύψας ἐν τοῖς πέπλοις, ἢ τοῖς ἱματίοις, παρώσας καὶ δάμαρτα, καὶ τέκνα, καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων, ἤτοι τὸν πλοῦτον, ἡνίκα οἱ αἰχμηταὶ κύνες τὸ καὶ τὸ πείσουσι· [2] φησὶ γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων, καὶ λοιποί τινες, ὅτι πορθουμένης τῆς Τροίας ὑφ' Ἑλλήνων, Αἰνείας μόνος ἠλευθερώθη ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐκελεύσθη λαβεῖν ἐκ τῆς πόλεως ὃ βούλεται, παριδὼν δὲ τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, ἐξήνεγκε τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα, καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, * καὶ * ἀπῆλθεν εἰς τὸν Ἄθω, καὶ ἐκεῖ ἔκτισε πόλιν ὀχυρὰν, τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν, ἔνθα ἔτυχε τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγχίσην τελευτῆσαι, καὶ πολυτελῶς αὐτὸν καύσας, τὸν χοῦν αὐτοῦ ἐν χρυσῇ λάρνακι βαλὼν, θρηνήσας αὐτὸν οὐ μικρῶς, ἀπ' αὐτῆς ἀπῆρε· ἦλθε δὲ καὶ σῦς, ἥτις ἔτεκε λ' τέκνα, ἧς καὶ ἄγαλμα ποιήσας σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ἀνέστησεν ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῦ κτισθεισῶν πόλεων. ταῦτα μὲν οὗτος φησί· Λέσχης δὲ, ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, Ἀνδρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους φησὶ δοθῆναι τῷ Ἀχιλλέως υἱῷ Νεοπτολέμῳ, καὶ ἀπαχθῆναι σὺν αὐτῷ εἰς Φαρσαλίαν, τὴν Ἀχιλλέως πατρίδα, [3] φησὶ δὲ οὕτως,

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς,
Ἑκτορέην ἄλοχον [4] κάταγε κοίλας ἐπὶ νῆας,
Παῖδα [5] δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης,
[6] Ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ πύργου, [7] τὸν δὲ πεσόντα
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
Ἐκ δ' ἕλετ' Ἀνδρομάχην, [8] ἠΰζωνον παράκοιτιν
Ἕκτορος, ἥν τέ οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν
Δῶκαν ἔχειν, ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρὶ,
Αὐτόν τ' Ἀγχίσαο κλυτὸν γόνον ἱπποδάμοιο
[9] Αἰνείαν ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
[10] Ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

Ἐν ὀψιτέκνοις.] Ῥῶμος γὰρ, καὶ Ῥωμύλος, οἱ τούτου ἀπόγονοι, ταύτην ἔκτισαν. * Δωμήσεται.] τὸ δω * μικρὸν γραφόμενον, ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ, καὶ λέγεται ἀντὶ μακροῦ καὶ [11] μικρὸν ō, Ἀττικοῖς δὲ μέγα γράφεται.

EMENDATIONES.

1 Καὶ καλύψας ἐν τοῖς πέπλοις, ἱματίοις παρώσας καὶ δάμαρτα Impress. Nostra lectio est ex Seld. & certe multo propius attingere Poetæ mentem reperietur, si quis Textum conferre dignabitur. 2 Φησὶ γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων lego cum Bar. φησὶ γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων Seld. φησὶ γὰρ ὅτι ὁ Λυκόφρων Impress. * Hanc voculam ad sententiarum connexionem adprime necessariam Ego adjeci. 3 Φησὶ. pro φησὶ. ex MSS. utroque, constructione id exigente. 4 Κάταγεν Bar. κάταγε Seld. 5 Θ' Bar. 6 Ῥῖψαι ποδὸς τεταγὼν Seld. τεταγὼς Bar. 7 Τὸν δὲ πεσόντ' ἔλαβε Bar. ἔλαβε etiam Seld. 8 Εὔζωνον MSS. uterque. 9 Versus hic deest in Bar. 10 Ἐκ πάντων Ἀχαιῶν Bar. ubi Scholium videtur in Contextum irrepsisse. * Hoc adjeci ex Bar. ad complendum sensum, qui prius mutilus erat, & imperfectus. 11 Μικρὸν ō, pro μικρὸν ὂν posui, sensui ita postulante.

Ἀργῶς

Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον, Αἰήτην μέγαν,
Λίμνης τε Φόρκης Μαρσιωνίδος ποτά,
Τιτώνιόν τε χεῦμα, τοῦ [a] κατὰ χθονὸς
Δύνοντος εἰς ἄφαντα [b] κευθμῶνος βάθη,
Ζωστηρίου τε [c] κλιτύν, ἔνθα παρθένου
Στυγνὸν Σιβύλλης ἐστὶν οἰκητήριον,
Γρώνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφὲς στέγης.
Τοσαῦτα μὲν δύστλητα πείσονται κακὰ
Οἱ τὴν ἐμὴν μέλλοντες [d] αἰστώσειν πάτραν.
Τί γὰρ ταλαίνῃ μητρὶ τῇ Προμηθέως
Ξυνὸν πέφυκε, καὶ τροφῷ Σαρπηδόνος;
Ἃς πόντος Ἕλλης, καὶ πέτραι Συμπληγάδες,

Portúmque Argonis inclytum, Æeten magnum,
Phorcésque, Marsicæ paludis, latices,
Titonísque aquam sub terram
Subeuntis in obscuras hiatus profunditates,
Et Zosterii promontorium, ubi virginis
Horrendum est Sibyllæ domicilium,
Cavo antri barathro contectum.
Ac tot quidem intoleranda patientur mala,
Qui meam vastaturi sunt patriam.
Quid enim miseræ Promethei Matri,
Et Sarpedonis Genitrici commune fuit?
Quas Hellespontus, & Symplegadum saxa,

VARIANTES LECTIONES.

a Καταχθονίοις Seld. b Κευθμῶνος Bar. c Κλιτὺν' Bar. d Αἰστῶσαι Bar. aliique.

Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον, Αἰήτην.] Αἰήτης, λιμὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα φασὶν ὁρμισθῆναι τὴν Ἀργώ, καὶ καθαρθῆναι ὑπὸ Κίρκης ἐκ τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου Ἰάσονα καὶ Μήδειαν. Φόρκη δὲ, λίμνη σταδίους ρ' ἀπέχουσα τῆς Ῥώμης. Μαρσοὶ δὲ, ἔθνος Ἰταλίας, περὶ [1] ταύτην τὴν λίμνην οἰκοῦντες. Τιτώνιόν τε χεῦμα.] Τίτων, ποταμὸς Ἰταλίας, ἐγγὺς Κιρκαίου, ὃ Κίρκαιον ἀπὸ τῆς Κίρκης καλεῖται. ὁ δὲ Τίτων οὗτος ποταμὸς οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ τῆς γῆς καταπίνεται, ὥς φησι καὶ Φιλοστέφανος. Ζωστηρίου τε κλιτύν.] [2] Ζωστήριον, ὄρος Ἰταλίας, ἐν ᾧ ἱερὸν Ζωστηρίου Ἀπόλλωνος· φασὶν οὖν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγεν ἡ Σίβυλλα, * τρεῖς γὰρ ἦσαν Σίβυλλαι, * Κυμαία, (ἣν καὶ Ἀπόλλωνος φασὶν ἀδελφὴν) Ἐρυθραία, καὶ Σαρδιανή, ὥσπερ καὶ τρεῖς Βάκιδες χρησμολόγοι, ὁ ἐξ [3] Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, καὶ ὁ Ἀθηναῖος, καὶ Ἀρκάς. περὶ ἧς δὲ Σιβύλλης νῦν ὁ Λυκόφρων λέγει, Κυμαία ἦν, ἥτις τέθεικεν ἐν χερσὶ Ταρκυνίου τοῦ ὑπερηφάνου, βίβλους προφητικὰς αὐτῆς τρεῖς, ἢ θ' καταλιποῦσα, ὧν ἢ μίαν, ἢ τρεῖς ἐξωνήσαντο οἱ Ῥωμαῖοι, ὡς τὰς λοιπὰς τῆς ἐκείνης [4] θεραπαίνης ἀναλωσάσης πυρί, ὅτι μὴ ἐδίδουν ἐκείνῃ ὅσον ἐζήτει χρυσόν, ὃ ὕστερον ποιήσαντες, ἐξωνήσαντο, ἢ μίαν τὴν καταλειφθεῖσαν, ἢ τρεῖς, καὶ ἔδωκαν Μάρκῳ Ἀκιλίῳ φυλάσσειν· ζῶντα δὲ τοῦτον εἰς δέρμα βοὸς ἐμβαλόντες, ἀνεῖλον, ὅτι πρὸς μεταγραφὴν ἔδωκε, τὰς δὲ βίβλους, ἢ τὰς βίβλους ὀρύξαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ μετὰ λάρνακος κατέχωσαν. Γρώνῳ δὲ, τῷ κοίλῳ. Βερέθρῳ δὲ, τῷ σπηλαίῳ. Τί γὰρ ταλαίνῃ μητρὶ τῇ Προμηθέως.] Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεύς, καὶ Ἐπιμηθεύς, ἢ Προμηθέως καὶ Ἡσιόνης, ἢ Ἀξιοθέας, παῖς Δευκαλίων· ἀπὸ γοῦν ταύτης τῆς Προμηθέως μητρὸς Ἀσίας, ὁ Λυκόφρων λέγει τὴν χώραν καλεῖσθαι, ὡς καὶ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ Εὐρώπης, ἥτις ἐκ Διὸς ἐγέννησε Σαρπηδόνα, Μίνωα, καὶ Ῥαδάμανθυν. ἕτεροι δὲ τὴν μὲν Ἀσίαν, ἀπὸ Ἀσίου φασὶ κληθῆναι· τὴν δὲ Εὐρώπην, ἀπό τινος Εὐρώπου, υἱοῦ [5] Ἰμέρου. Ἄνδρων δὲ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς Ὠκεανὸν ἱστορεῖ γῆμαι δύο γυναῖκας, [6] Πομφολύγην, καὶ Παρθενόπην, ἐκ μὲν οὖν Πομφολύγης φασὶ γεννῆσαι αὐτὸν Ἀσίαν, καὶ Λιβύην, ἐκ δὲ Παρθενόπης, Εὐρώπην, καὶ Θρᾴκην. ἀφ' ὧν αἱ χῶραι τὴν κλῆσιν ἐσχήκασιν. Ἃς πόντος Ἕλλης.] ἅστινας Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην διαχωρίζει ὁ Ἑλλήσποντος, καὶ τό, καὶ τό· ὅθεν δὲ ἐκλήθη Ἑλλήσποντος, εἴπομεν πολλάκις. τοῦτο δὲ ἰστέον, ὅτι Ἑλλήσποντος ἐστὶν ὁ ἀπὸ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου τόπος, οὗ ὁ Ξέρξης τὴν γέφυραν ἔζευξε, μέχρι τοῦ Θρᾳκικοῦ [7] ἡμετέρου Βοσπόρου, ὃν Βόσπορον Δαρεῖος ὁ Ξέρξου πατὴρ ἐγεφύρωσε, πρὸ τοῦ γεφυρῶσαι Ξέρξην τὸν Ἑλλήσποντον. Πέτραι Συμπληγάδες.] ἃς Ὅμηρος Πλαγκτὰς καλεῖ, εἶναι δὲ φησιν αὐτὰς περὶ Τυρσηνίαν. ὁ δὲ Ἐρατοσθένης Συνορμάδας καλεῖ, κεκρυμμένας δὲ καὶ λεληθότας περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον φησίν, ἤτοι περὶ τὸ [8] Στενόν· Ἀπολλώνιος δέ, καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων Συμπληγάδας αὐτὰς λέγουσιν. ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων οὕτως φαίνεται μεταξὺ ταύτας εἶναι λέγων Καλχηδόνος καὶ Βυζαντίου, ὡς εἶναι τὸ λεγόμενον παρ' ἰδιώταις βαρβάροις ῥεῦμα. ὁ δ' Ἀπολλώνιος ποτὲ μὲν φαίνεται παρὰ τὸν Εὔξεινον πόντον, ἤτοι τὴν τοῦ Στενοῦ κλεῖδα, λέγων αὐτάς, ποτὲ δὲ ὁμοίως τῷ Λυκόφρονι γράφων,

Πληγάδας [9] ἀξείνους, καὶ ὅπῃ φοινήϊα δόρπα.

Ἦσαν δὲ αἱ Συμπληγάδες, ὡς λέγουσι, πέτραι δύο, συγκρούουσαι πρὸς ἀλλήλας, καὶ συναράσσουσαι τὰ πλοῖα· ἐπεὶ δὲ παρέπλευσε ταύτας ἡ Ἀργώ, ἐρριζώθησαν, καὶ ἐπαύθησαν τῆς κινήσεως. ὡς λέγουσι δέ, ἡ μὲν ἐν Εὐρώπῃ ἦν πρὸς τῷ Βυζαντίῳ, ἡ δὲ ἐν Ἀσίᾳ πρὸς τῇ Καλχηδόνι. Συμπληγάδες.] αἱ συμπλέουσαι, καὶ προσκρούουσαι ἀλλήλαις· Πλαγκταὶ δέ, ὡς πλανώμεναι περὶ τὰς ἀκτάς.

EMENDATIONES.

1 Ταύτην, pro ταῦτα. constructione id exigente. 2 Ζωστήριον, pro Ζωστὴρ, ex auctoritate *MSS.* utriusque, & ipsius *Lycophronis* textu. * Hæc ex *MSS.* utroque deprompsi, ad sententiam explendam, quæ prius mutila exstabat. 3 Ἐλεῶνος, pro Ἐλαιῶνος, ex *Bar.* & *Suida.* 4 Θεραπαίνης, pro θεραπαίνας, ex *Seld.* 5 Μίνωος *Bar.* 6 Πομφολύγην, & Πομφολύγης lego, pro Παμφολύγην, & Παμφολύγης, ex *MSS.* utroque, de qua emendatione dictum supra. 7 Μέσου *Bar.* 8 Στενὸν posui, pro στόμα, cujus emendationis rationem sequentia *Scholiastæ* verba dabunt. 9 Ἀξείνους, pro ἀξένους. at εὐξείνους habent *MSS.* uterque.

Καὶ [a] Σαλμυδησσὸς, καὶ [b] κακόξεινος κλύδων	Et Salmydiſſus, atque inhoſpitalis Fluctus
Σκύθαισι γείτων, [c] καρτεροῖς εἴργει πάγοις,	Scythis vicinus, firmis arcet rupibus,
Λίμνην [d] τε τέμνων [e] Τάναϊς [f] ἀκραιφνὴς [g] μέσην	Paludémque dirimens rapidus Tanais mediam
Ῥείθροις ὁρίζει, προσφιλεστάτην βροτοῖς	Fluentis diſtinet, hominibus jucundiſſimam
[h] Χίμετλα Μαιώταισι θρηνοῦσι ποδῶν.	Mæotiis, perniones pedum lugentibus.
Ὄλοιντο ναῦται πρῶτα [i] Καρνῖται κύνες,	Pereant nautæ primum Carnitæ canes,
Οἳ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην,	Qui bovis præditam facie taurivirginem Puellam
[k] Λέρνης ἀνηρείψαντο, φορτηγοὶ λύκοι,	A Lerna aſportarunt, mercatores lupi,
[l] Πλάτιν πορεύσαι κῆρα Μεμφίτῃ πρόμῳ,	Conjugem deducendam infelicem Memphitum Duci,
Εχθρας δὲ πυρσὸν ἦραν ἠπείροις διπλαῖς.	Odiſque facem duabus extulêre Continentibus.
Αὖθις γὰρ ὕβριν τὴν βαρεῖαν ἁρπαγῆς	Rurſus enim injuriam gravem raptus
[m] Κουρῆτες ἀντίποινον Ἰδαῖοι κάπροι	Mutuam Curetes Idæi apri
Ζητοῦντες, αἰχμάλωτον ἤμπρευσαν [n] πόριν	Perſequentes, captivam traxerunt Juvencam
Εν ταυρομόρφῳ τράμπιδος [o] τυμπώματι	In tauriformi navigii vaſe

VARIANTES LECTIONES.

a Σαλμυδησσὸς Bar. b Κακόξενος Seld. c Καρτεροῖς Bar. d Τε nonnumquam deeſt. e Τέμνων Bar. Sed ibi τὸ ν manus ſuperior ſuperpoſuit μ. f Ἀκραιφνὴς Seld. ἀκραιφνοῦ Bar. aliique. g Al. μέσον. h Χίμετλα Bar. aliique. χύμετλα al. i Καρνῖται paroxyton. Bar. k Λέρνης Bar. l Πλάτιν πορεύσαι Bar. aliique. m Κουρῆτες Bar. n Πόριν MSS. uterque, & eandem lectionem in Scholiis retinent. o Τυμπώματι MSS. uterque, & alii.

Σαλμυδησσός.] τὸ μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Δαμάλεως πέλαγος, ἀπὸ Σαλμυδησσοῦ, παραρρέοντος ποταμοῦ. Καὶ κακόξεινος κλύδων.] ὁ Εὔξεινος, τὸ Στενόν· κατ' εὐφημισμὸν δὲ ἐλέγετο Εὔξεινος, διὰ τὸν σκολιὸν πλοῦν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας λῃστάς, οὓς Ἡρακλῆς ἀνεῖλε· καλῶς δὲ νῦν ὁ Λυκόφρων ἔφη κακόξεινον τοῦτον, Αἰσχύλῳ ἀκολουθῶν, Αἰσχύλος γὰρ περὶ τῆς θαλάσσης ταύτης, οὑτωσὶ λέγων,

Ἐχθρόξεινος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν.

Σκύθαισι γείτων.] μετὰ γὰρ τὸ Στενὸν πέλαγος, καὶ τὸ ἱερὸν, ἐστὶν ἡ Σκυθία. Λίμνην τε τέμνων Τάναϊς.] ὁ Τάναϊς, ποταμὸς Σκυθίας, διαιρεῖ Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, εἰσβάλλων εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ὥς φησι Διονύσιος,

Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ [1] μέσσον ὁρίζει,
Ὅς ῥά τ' ἑλισσόμενος γαίης διὰ [2] Σαυροματαίων,
[3] Σύρεται ἐς Σκυθίην [4] τε, καὶ ἐς Μαιῶτιδα λίμνην.

Χίμετλα.] τὰ ἐκ χειμῶνος ἀποψύγματα τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν· τοσοῦτον γάρ ἐστι ψυχρὸν ἡ παρὰ Μαιῶτιν Σκυθία, ὡς χίμετλα, ἤτοι ἀποκαύματα, γίνεσθαι ἐν τοῖς ἐνοικοῦσι τὴν χώραν. ἴαμα δὲ χιμέτλων, καθά φησι Νίκανδρος, ἀμφισβαίνης ὄφεως δέρμα, καὶ παλιούρου ῥίζης ζωμὸς περιχεόμενος αὐτοῖς. Ὄλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται.] Κάρνη, πόλις Φοινίκης. Φοίνικες δὲ, ἔμποροι ὄντες, ἦλθον εἰς Ἄργος, καὶ ἁρπάσαντες Ἰὼ, τὴν Ἰνάχου θυγατέρα, ἐκόμισαν εἰς Αἴγυπτον τῷ Ὀσίριδι, ὡς ὁ Λυκόφρων οὗτός φησι, καὶ ἕτεροι. ὁ δὲ Ἡρόδοτος αὐτὴν λέγει τὴν Ἰὼ περὶ τὸ πλοῖον τῶν Φοινίκων κατερχομένην, μιγεῖσαν τῷ ναυκλήρῳ· ἔγκυος δὲ γενομένη, ἐξῃτήσατο αὐτοὺς, φόβῳ τοῦ πατρὸς, ἀπαχθῆναι εἰς Αἴγυπτον. Βοῶπιν δὲ αὐτὴν λέγει, ὅτι μυθικῶς, ὥς φασιν, ὁ Ζεὺς ἐμίγνυτο αὐτῇ, ὃ γνοῦσα ἡ Ἥρα βοῦν αὐτὴν ἐποίησεν· ἡ δ' ἀλήθεια οὕτως ἔχει, ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπ' ἔρωτος δίκην βοὸς ἐπλανᾶτο. Ταυροπάρθενον.] σόλοικον φαίνεται, εἰ μὴ οὕτως εἴπῃ τις, τὴν ἐποχουμένην τῷ ταύρῳ, ἤτοι τῷ ταυρομόρφῳ πλοίῳ, οὐ γὰρ ἀρρενόθηλυς ἦν, ὥστε λέγειν αὐτὴν ταυροπάρθενον, οὐ γὰρ ταῦρος ἐγένετο, ἀλλὰ βοῦς. Πλάτιν.] πλάτιδας, καὶ πλάτωνας, λίνας, [5] δαγίδας, τὰς νύμφας καλοῦσι Λάκωνες, Κύπριοι, καὶ ἕτεροι. Μεμφίτῃ.] τῷ Ὀσίριδι, ὡς οὗτός φησι. Μέμφις, πόλις Αἰγύπτου. Κῆρα δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι ἀρχὴ πολέμου γέγονεν Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ, ταῖς δυσὶν ἠπείροις. Κούρητες.] οἱ τὸν Δία θρέψαντες δαίμονες ἐν Κρήτῃ, [6] ἀφ' ὧν νῦν τοὺς Κρῆτας λέγει. Ἀντίποινον.] εἰς ἀντέκτισιν * καὶ * ἀνάσωσμα Εὐρώπην ἐκ Φοινίκης ἁρπάσαντας, ἀντὶ τῆς Ἰοῦς. Εν ταυρομόρφῳ τράμπιδος.] καλλίστως τοῦτο γέγραφεν ὁ Λυκόφρων, ὅτι ταυρομόρφῳ πλοιαρίῳ ἐκ Φοινίκης οἱ Κρῆτες τὴν Εὐρώπην ἁρπάσαντες, ᾤχοντο. λέγουσι γὰρ οἱ μυθογράφοι, ὅτι ὁ Ζεὺς ταῦρος γενόμενος, αὐτὴν ἥρπαξεν, ἔχει δὲ καὶ ἄλλως ὁ νῦν μῦθος· Ταῦρος, ὁ Κνώσσιος στρατηγὸς, παρὰ Ἀστερίου, τοῦ καὶ Μινωταύρου, βασιλέως Κρήτης, πεμφθεὶς, ἀφήρπαξεν αὐτὴν ἐκ Σαρεπτίας, πόλεως Φοινίκης, μεταξὺ Σιδῶνος καὶ Τύρου κειμένης. Πόριν.] δάμαλιν. ἰστέον δὲ πολλάκις, ὅτι δύο ρρ χρὴ γράφειν, πόρτις γὰρ ἦν, ἐπεὶ

EMENDATIONES.

1 Μέσσον, pro μέσον 2 Σαυρομάτων MSS. uterque. 3 Σύρεται Bar. 4 Hanc particulam neuter MSS Codd agnoſcit. 5 Φαγίδας Bar. 6 Ἀφ' ὧν νῦν [illegible] τοὺς Κρῆτας λέγει Impreſſ. Sed potius videtur quod habent Codd. MSS. quos heic ſequuti ſumus; niſi malis ἀφ' ὧν νῦν [illegible] τοὺς Κρῆτας λέγει. Sed nobis magis placet lectio prior, quod heic Poeta à Curetibus univerſos Cretenſes appellet Κούρητας.

[a] Σαραπίαν Δικταῖον εἰς [b] ἀνάκτορον,	Sarapeam Dictæum in palatium,
Δάμαρτα Κρήτης [c] ἀστέρῳ στρατηλάτῃ.	Uxorem stellato Cretæ Imperatori.
Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν ἀντ' ἴσων [d] ἴσα	Nec illi contenti fuerunt pro paribus paria
Λαβόντες, ἀλλὰ κλῶπα σὺν Τεύκρῳ στρατὸν,	Accepisse, sed raptorem exercitum cum Teucro,
Καὶ σὺν Σκαμάνδρῳ, [e] Δραυκίῳ φυτοσπόρῳ,	Et cum genitore, Scamandro Cretensi,
Εἰς Βεβρύκων ἔστειλαν οἰκητήριον	In Bebrycum regionem dimiserunt
Σμίνθοισι δηρίσοντας· ὧν ἀπὸ σπορᾶς	Cum muribus pugnaturos; ex quorum origine
Ἐμοὺς γενάρχας ἐξέφυσε Δάρδανος,	Meos majores procreavit Dardanus,
Γήμας [f] Ἀρίσβαν Κρῆσσαν, εὐγενῆ κόρην.	Ducta Arisba Cressa, nobili puella.
Καὶ δευτέρους ἔπεμψαν [g] ἅρπαγας λύκους,	Quin etiam secundos miserunt rapaces Lupos,
Ταγῷ μονοκρήπιδι [h] κλέψοντας νάκην,	Regi unum induto calceum furaturos vellus
Δρακοντοφρουροῖς ἐσκεπασμένην σκοπαῖς·	Draconis custodibus munitum excubiis:
Ὃς εἰς [i] Κύταιαν τὴν [k] Λιγυστικὴν [l] μολὼν,	Qui Cytæam veniens Ligusticam,

VARIANTES LECTIONES.

a Σαραπίαν Bar. aliique. b Ἀνάκτορα Bar. c Al. Ἀστέρῳ. Meursius maluit Ἀστερίῳ, ut sit anapæstus, vel συνίζησις, quales apud Poetas frequentes; ejus Commentarius consulendus. d Al. ἴσα. e Θραυκίῳ Seld. f Ἀρίσβην Etymologici Auctor g Ἅρπακας Stephanus, & Eustathius. Vide Commentarios. h Κλέψαντας Bar. in quo tamen isti ας eadem, ut videtur, manus, superscripsit ον. i Al. Κύταν. k Λιβυστικὴν Stephanus. l Μολὼν Seld.

οὖν γέγονε πέρξις, ἀντὶ τοῦ τῇ ὀφείλει τεθεῖσθαι ρ. οὗτος δὲ ἀδεία Λυκοφρονικῇ πάντα γράφει, οὐκ εἰδὼς, ὡς ἔοικεν, ὅτι * τὸ * χωλὸν πάθος ἐστὶ τῶν ἰάμβων, καὶ πίπτει καὶ σπονδεῖος, καὶ τροχαῖος ἐν τῷ τέλει τοῦ ἰαμβικοῦ. Δικταῖον.] Δίκτη, καὶ Ἴδη, ὄρη Κρητικά· ἔστι δὲ καὶ Ἴδη ὄρος Τρωΐας, ὡς καὶ Ἄρατος φησὶ περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἴδης,

Δίκτῳ ἐν εὐώδει ὄρεος σχεδὸν [1] Ἰδαίοιο.

Κρήτης [2] Ἀστέρῳ στρατηλάτῃ.] ὁ Ἀστέριος οὗτός ἐστιν, ὁ καὶ Μινώταυρος, εἶχε δὲ, ὥς φασι, ταύρου πρόσωπον, ἦν δὲ Πασιφάης υἱὸς, γεννηθεὶς αὐτῇ ὑπὸ Μίνωος καὶ ταύρου, ὃν ὁ Δαίδαλος ἐποίησεν, ἢ τὸ ἀληθὲς, ὑπὸ Ταύρου τοῦ στρατηγοῦ, ᾧ καὶ ὅμοιος ὤν, ἐμυθεύθη ταύρου πρόσωπον ἔχειν. ἄλλως δὲ ὁ Λυκόφρων τὸν Ἀστέριον Δία λέγει πατέρα εἶναι τοῦ Σαρπηδόνος, Μίνωος, καὶ Ῥαδαμάνθυος. Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν.] οὐδὲ οἱ Κρῆτες, Ἕλληνες ὄντες, ἠρκέσθησαν τιμωρησάμενοι τοὺς βαρβάρους, καὶ ἀντὶ τῆς Ἰοῦς τὴν Εὐρώπην ἁρπάξαντες, * ἀλλὰ καὶ * ἔστειλαν εἰς ἀποικίαν περὶ τὴν Τροίαν Τεῦκρον καὶ Σκάμανδρον, οὗ Σκαμάνδρου θυγατέρα γήμας ὁ Δάρδανος, γεννᾷ τοὺς ἐμοὺς προγόνους· πῶς οὖν; ἐπεὶ μᾶλλον τούτων συγγενῆ ἔλαβεν ὁ Δάρδανος, καὶ οὐ παρ' αὐτῶν ἀφῃρέθη, ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων, Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν, ἀλλ' ἔστειλαν στρατόν· πρὸς τοῦτο ἀποβλέψας ὁ Λυκόφρων, εἶπε πρὸς τὸ, ὅτι περὶ Τροίαν ἀπελθόντες ἀποικίαν ἐστείλαντο, καὶ ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον, τὴν γὰρ ἐπιγαμίαν ἑκόντι ἐποιήσαντο. ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει· Τεῦκρος υἱὸς ἦν Σκαμάνδρου τοῦ Κρητὸς, τούτῳ ἐδόθη χρησμὸς, ἐκεῖ οἰκῆσαι, ἔνθα γηγενεῖς ἐπιθῶνται αὐτοῖς. περὶ δέ τι τῆς Ἰλίου μέρος γενόμενοι, βραδυνθέντων νύκτωρ ὑπὸ μυῶν [3] τῶν ὀχέων τῶν ἀσπίδων, καὶ τῶν νευρῶν τῶν τόξων αὐτῶν, μνησθέντες τοῦ χρησμοῦ, ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον, καὶ ἱερὸν Σμινθίου Ἀπόλλωνος, οἱ γὰρ μύες παρὰ Κρησὶ σμίνθοι καλοῦνται. κτίσαντες δὲ τὴν πόλιν, κατῴκησαν ἐκεῖ, καὶ ἐβασίλευσε Τεῦκρος· ἀφ' οὗ καὶ [4] Τευκροὶ οἱ Τρῶες, ὡς καὶ Καλλίμαχος,

Τευκρῶν ἡνίκα νῆες Ἀχαιῶν ἄστυ [5] κῆδον.

Δραυκίῳ.] Κρητικῷ, Δραύκη γὰρ, πόλις Κρήτης. Εἰς Βεβρύκων.] τῶν Τρώων, Βέβρυκες γὰρ, νῦν οἱ Μυσοὶ, ἐνδότεροι Βιθυνῶν ὄντες, ὧν ὄρος Ὄλυμπος· εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Βέβρυκες, ἔθνος Γαλατῶν, μεταξὺ Πυρήνης, καὶ Κεραυνίων ὀρῶν, καὶ Ἰβηρίας κείμενον, οἳ καλοῦνται Ναρβωνήσιοι. Ὧν ἀπὸ σπορᾶς.] Ἀρίσβην, ἢ κατά τινας Βάτειαν, θυγατέρα Τεύκρου, γήμας Δάρδανος, γεννᾷ Ἐριχθόνιον, Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος, Τρὼς δὲ [6] Ἶλον, Ἀσσάρακον, καὶ Γανυμήδην, Ἶλος γεννᾷ Λαομέδοντα, Λαομέδων Πρίαμον, Πρίαμος τὴν Κασσάνδραν αὐτὴν, καὶ τοὺς αὐτῆς ἀδελφούς. Καὶ δευτέρους ἔπεμψαν.] ὁπόθεν ζητεῖ, [7] ὅπου περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν πάντα κατὰ λεπτὸν ἔγραψα, εἰ καὶ βραχύτατα, ὅσα οὐδὲ πεντήκοντα Ἀπολλώνιος. Τὴν Λιγυστικήν.] ἡ Κύταια πόλις Κολχίδος ἐστίν, [8] οἱ δὲ Κόλχοι ἔθνος ἐστὶ Λαζικὸν, ὡς ἔφην ὄπισθεν πλατυτέρως, πλησίον Ἀβασγῶν κείμενοι. ἡ δὲ Λιβύη, καὶ τὸ Λιγυστικὸν κλίμα, ὃ ἐκλήθη ἀπὸ Λίγυος, τοῦ Ἀλεβίωνος ἀδελφοῦ, τῆς Κυρήνης, καὶ Καρχηδόνος, καὶ Ἀλεξανδρείας εἰσίν. ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτως χαιροτομεῖ τὰ

EMENDATIONES.

* Hoc supplevi ex MSS. utroque. 1 Ἰδαίοιο, pro Ἰδαίης, ex Bar. metro exigente. 2 Ἀστέρῳ στρατηλάτῃ, pro ἀστέρος στρατηλάτου, ex Lycophronis texto, adjuvantibus etiam MSS. * Hoc addo ex Bar. ἀλλ' habet etiam Seld. 3 Τοὺς ὀχέας τῶν ἀσπίδων, pro τοῦς ὀχέων, τῶν ἀσπίδων, ex Bar. 4 Τευκροὶ οἱ Τρῶες. pro Τεῦκρος οἱ ἥρωες, ope Bar. Trojanos enim Teucros esse dictos nemo, opinor, ignorat. 5 Κῆδον pro κήδεις, ex Bar. 6 Ἶλον, pro Ἶλιον. ex Seld. 7 Ὅπου περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν πάντα κατὰ λεπτὸν lego cum Bar. ὅπου περὶ πάντων κατὰ λεπτὸν Impress. 8 Οἱ δὲ Κόλχοι, pro ἐν δὲ Κόλχοις, ex Bar.

πολλά,

Καὶ τὸν τετράπτιλον ὕδρον ὑπνώσας θρόνοις,	Et quadrinarem draconem sopiens pharmacis,
Καὶ γυρὰ ταύρων βαστάσας πυριπνόων	Curváque taurorum regens ignivomorum
[a] Ἄροτρα, καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας,	Aratra, & in lebete corpus excoctus,
Οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν ἐρράου σκύλος,	Non impunè cepit arietis vellus,
Ἀλλ' αὐτόκλητον ἁρπάσας κεραΐδα,	Sed voluntariam rapiens Ovem
Τὴν [b] γνωτοφόντιν, καὶ τέκνων ἀλάστορα,	Fratricidam, filiorúmque perditricem,
Εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρμαλίξατο,	In loquacem imposuit Picam,
Φθογγὴν [c] ἑδωλίων [d] Χαονιτικῶν ἄπο	Vocem è transtris Chaonicis
Βροτησίαν ἱεῖσαν, ἔμπαιον δρόμων.	Humanam emittentem, cursus peritam.
Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀνειρύσας,	Rursum Qui è saxo calceos extraxerat,
Καὶ φασγάνου ζωστῆρα, καὶ [e] ξίφος πατρός,	Ensísque cingulum, & gladium patris,
Ὁ Φημίου παῖς, [f] Σκῦρος ᾧ λυγροὺς τάφους	Phemii nepos, cui Scyrus sepulcrum triste

VARIANTES LECTIONES.

a Ἀρότρα Bar. b Γνωτοφόντιν Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. c Al. ἑδώλων, quam lectionem habet etiam Bar. ἐδώλων cum spiritu tenui Seld. d Al. Χαονικῶν. e Ξίφη Seld. f Al. Σκῦρος.

πολλά, καὶ τὴν Κολχικὴν, Λιγυστικὴν καλεῖ. ὁ δὲ Λίγυς οὗτος καλιῶν Ἡρακλῆ ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βόας ἐλθεῖν, ἀνῃρέθη. καὶ κατὰ μὲν τοὺς μὴ εἰδότας διαίρεσιν κλιμάτων, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν δοκοῦντας Λιβυστικὴν καὶ Λιγυστικὴν, οὕτως ὡς εἴπομεν ἔχει· κατὰ δὲ τὴν ἀκρίβειαν, Λιβυστικὰ μέρη εἰσίν, ἅπερ εἴπομεν· οἱ δὲ Λίγυες τὴν παραλίαν ἀπὸ Τυρσηνίδος, μέχρι τῶν Ἄλπεων καὶ ἄχρι Γαλατῶν νέμονται, ὥς φησι Δίων, καὶ ἕτεροι ἀκριβέστατοι ἱστορικοί, συγγραφεῖς τε, καὶ γεωγράφοι. Τετράπτιλον ὕδρον.] δικέφαλον δράκοντα, ἤτοι δύο ῥῖνας ἔχοντα, αἱ γὰρ δύο ῥῖνες δ' πνοὰς ἔχουσιν. Ὕδρον δὲ, τὸν δράκοντα εἶπεν, εἶδος λαβὼν ἀντὶ εἴδους. Θρόνοις.] φαρμάκοις τῆς Μηδείας, παρὰ τὸ θορεῖν, θόρανα καὶ θρόνα. Καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας.] φασὶν ὅτι ἡ Μήδεια τὸν Ἰάσονα ἑψήσασα, νέον ἐποίησεν. Ἐρράου.] τοῦ κριοῦ, ὁ δὲ Καλλίμαχος λέγει τὸν κάπρον, παρὰ τὸ ἐρρίειν, τὸ ὁρμᾶν. Ἀλλ' αὐτόκλητον.] αὐτομόλησε γὰρ καὶ ἡ Μήδεια πρὸς τὸν Ἰάσονα. Κεραΐδα.] τὴν Μήδειαν νῦν, κεραὶς γὰρ, ὄρνεον μακρότατον, καταφερὲς πρὸς συνουσίαν. κεραΐδα δὲ ταύτην λέγει, παρ' ὅσον κατέτηξεν ἑαυτὴν διὰ τὴν λύπην τῆς ἐπιγαμίας Ἰάσονος. Τὴν γνωτοφόντιν, καὶ τέκνων ἀλάστορα.] τὴν ἀνελοῦσαν καὶ φονεύσασαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον, ἡ γὰρ Μήδεια φυγοῦσα, καὶ διωκομένη παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Ἀψύρτου, τοῦτον λαβοῦσα, [1] ταύτην καταλαβόντος, ἀνεῖλεν· ὕστερον δ' ἐν Κορίνθῳ, καὶ τοὺς ἐξ Ἰάσονος αὐτῆς παῖδας [2] Μέρμερον καὶ Φέρητα, διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ζηλοτυπίαν, ὅτι ἀπολιπὼν αὐτὴν, ἔγημε Γλαύκην, τὴν θυγατέρα Κρέοντος, τοῦ βασιλέως τῶν [3] Κορινθίων. Εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν.] τὴν Ἀργὼ λέγει, ὅτι ἡ τρόπις αὐτῆς ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ἦν, φωνήεσσα καὶ λάλος. Κίσσαν δὲ, αὐτὴν καλεῖ, ἐπειδὴ τὸ ὄρνεον, ἡ κίσσα, μιμητικόν ἐστι φωνῆς ἀνθρωπίνης, ὡς καὶ ἡ Ἀργώ, * πάντα δὲ περιέγραψα. * Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας.] τὴν περὶ Θησέως, τοῦ ξίφους, καὶ τῶν ὑποδημάτων * τοῦ Αἰγέως ἱστορίαν, * τῶν ὑπὸ τὴν Κολυραίαν πέτραν, πάλιν διαλαμβάνει, Κολουραίαν γὰρ αὐτὴν ὁ Καλλίμαχος καλεῖ,

Ἔργα δὲ μὴν Τροιζῆνι Κολυραίῃ ὑπὸ πέτρῃ,
Θῆκε σὺν [4] ἀρπίδεσσιν.——

Ἀσκέρας.] εἶπον ὄπισθεν, ὅτι τὰ περὶ τοὺς πόδας πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτάσεια λέγεται, ὁ δὲ Λυκόφρων τὰ ὑποδήματα λέγει. Ὁ Φημίου παῖς.] ἀντὶ τοῦ Φημιάδης, [5] κατὰ τοῦτον γὰρ ὁ Φημιάδου παῖς Θησεύς, φησὶ γὰρ τὸν Αἰγέα Φημίου εἶναι παῖδα, Αἰγέως δὲ Θησέα. καὶ ὅτι μὲν Αἰγέως καὶ Αἴθρας υἱὸς ὁ Θησεύς, ἀληθές· ὁ δὲ Αἰγεὺς Πανδίονος υἱὸς ἦν, ἀλλ' οὐ Φημίου. Σκῦρος.] νῆσός ἐστιν ἡ Σκῦρος μία τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε Λυκομήδης, Δολόπων τὴν νῆσον οἰκούντων. ἐν γοῦν τῇ Σκύρῳ ταύτῃ Θησεύς, ἢ ἀρχοὺς ἔχων, καὶ κατὰ Πλούταρχον, φιλίαν πρὸς τὸν Λυκομήδην, καὶ φοβηθεὶς διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκστρατείαν τῶν Διοσκούρων, ἦλθε πρὸς Λυκομήδην, καὶ διέτριβε περὶ τὴν νῆσον· ἢ κατά τινας, ὅτι ὑπόνοιαν παρέσχεν, ὅτι μέλλει τυραννεῖν ἐν Ἀθήναις· ἢ καθ' ἑτέρους, ὅτι ὑπὸ Λύκου, τοῦ Αἰγέως ἀδελφοῦ, ἢ διὰ τὸν [6] φόνον τῶν Παλλαντιδῶν, ἢ διὰ τὴν Ἱππολύτου ἀναίρεσιν, ἐξώσθη τῶν Ἀθηνῶν, καὶ οὕτως φυγὰς ἦλθεν εἰς Σκῦρον, κἀκεῖ δὲ νεωτερίζομενον ὁ Λυκομήδης αὐτὸν [7] ἰδὼν, καὶ δειλιάσας περὶ τῆς ἀρχῆς, ἀναγαγὼν ἐπί τινα λόφον, καὶ δῆθεν τινὰ ὑποδεικνὺς κατεκρήμνισε καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν.

EMENDATIONES.

1 Ταύτην καταλαβόντος, pro ταύτης καταλαβ. ex Seld. 2 Μέρμερον lego cum Bar. Nam alterum ex Medeæ filiis eo nomine notum fuisse, constat ex supra dictis. Μέρμερον Impress. Μέρμερον Seld. 3 Κορινθίων, pro Κορίνθου, ex Seld. * Ex Bar. * Hoc adjeci ex Bar. 4 Ἀρπίδεσσι Seld., ἀρπίδεσσι Bar. 5 Hunc locum Impressi Codd. sic corrupte proferunt. κατὰ τοῦτον γὰρ ὁ φημιάδου παῖς. Θησεὺς φησι, τὸν &c. 6 Φόνον τῶν Παλλαντιδῶν, pro φόνου &c. ex Bar. Nam Theseus Pallantem, ejusque filios devictos occiderat. Pausanias Atticis, Χρόνῳ δὲ ὕστερον Πάλλας, καὶ οἱ παῖδες οὐδὲν ἐπανίστανται Θησεῖ· τούτους κλίνας, εἰς Τροιζῆνα ἔρχεται καθαρσίων ἕνεκα. Idem testatur Plutarchus in vita Thesei. Euripides, ejusque Scholiastes Hippolyto, & alii. 7 Pro ἰδὼν MSS. uterque habent ὑπονοήσας, quod equidem malim, quia, ut Historicorum turba tradit, Theseus, ob rerum novarum moliendarum suspicionem, à Lycomede interfectus est.

Κρημνῶν ἔνερθεν αἰγίλιψ [a] ῥοιζουμένων	Ardua sub præcipitiis deturbato
Πάλαι δοκεύει τὰς ἀταρχύτους ῥιφάς,	Jampridem servat insepultos jactus,
Σὺν θηρὶ βλώξας τῷ ἀπάσαντι δηΐας	Cum Leone veniens initiato, qui bellicæ
Μύσῃ Τροπαίας μαστὸν εὔθηλον θεᾶς,	Suxerat uberem Trophææ mammam Deæ,
Ζωστηροκλέπτης, νεῖκος [b] ὤρινεν διπλοῦν,	Fur balthei, rixam excitavit duplicem,
[c] Στόργην τ' ἀμέρσας, καὶ Θεμισκύρας ἄπο	Tum zonam auferens, tum ex Themiscyra
Τὴν [d] τοξοδάμνον νοσφίσας Ὀρθωσίαν	Sagittariam rapiens Orthosiam;
Ἧς αἱ ξυναιμοι, παρθένοι [e] Νεπλουνίδες,	Cujus Sorores, puellæ Neptunides,

VARIANTES LECTIONES.

a Ῥοιζυμένων reposuit G. *Canterus*, cujus Adnotationes videndæ. b Ὤρσεν sine ν finali *MSS.* uterque, & alii. c Στόργην *Bar.* d Τοξόδαμνον paroxyt. al. Utroque in loco tonum habet *Seld.* e Νεπτυνίδος al. Νεπλουνίδος al. Νεπτυνίδος *MSS.* uterque, & in *Scholiis* eandem lectionem defendit *Bar.* sed Νεπτυνίς habet *Seld.*

Σὺν θηρὶ βλώξας.] πάλιν ὁ Θησεὺς σὺν τῷ Ηρακλεῖ ἐλθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν πρὸς τὰς Αμαζόνας, διπλοῦν περιποιήσασι νεῖκος εἰς τοὺς Ελληνας, διὰ τὸν Ιππολύτης ζωστῆρα, καὶ Αντιόπην τὴν Αμαζόνα, ἐξ ἧς Θησεὺς ἔσχεν Ιππόλυτον. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Αδμήτη, ἡ Εὐρυσθέως θυγάτηρ, ἐπιθυμήσασα τὸν Ιππολύτης κλίσασθαι ζωστῆρα, καὶ δὴ ἐνὶ πλοίῳ Ηρακλῆς μετά τε Θησέως, καὶ ἑτέρων, εἰς Θεμισκύρας λιμένα [1] ἦλθε, καὶ Ιππολύτη τὸν ζωστῆρα τούτῳ ὑπέσχετο δοῦναι· Ηρα δὲ ὁμοιωθεῖσα γυναικὶ, τῶν λοιπῶν Αμαζόνων ἔλεγε, ἁρπάξαι τοὺς ξένους τὴν Ιππολύτην. ἐνόπλων δὲ αὐτῶν ὡς πρὸς μάχην κατελθουσῶν, Ηρακλῆς ἀντιλεξάμενος κτείνει τὴν Ιππολύτην, καὶ τὸν ζωστῆρα λαβὼν, Εὐρυσθεῖ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἀποκομίζει. καὶ Απολλόδωρος μὲν καὶ λοιποὶ ἀναιρεθῆναι φασὶν ὑφ' Ηρακλέους τὴν Ιππολύτην, Απολλώνιος δὲ οὕτω φησί,

> [2] Γνάμψαν Αμαζονίδων ἔκαθεν λιμένος χθον' ἄκρην,
> Ενθα ποτὲ [3] προμολοῦσαν Αρητιάδα Μελανίππην,
> Ηρως Ηρακλέης ἐλοχήσατο, καί οἱ ἄποινα
> [4] Ιππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν,
> [5] Αμφικασιγνήτη, ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν [6] ὀπίσσω.

Ετερος δέ τις ὅμοια τοῖς προτέροις φησὶ,

> ———Τελαμὼν ἀκόρητος ἀϋτῆς
> Ημετέροις ἑτάροισι φάος [7] πρώτιστος ἔθηκε,
> Κτείνας [8] ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον [9] Μελανίππην,
> Αὐτοκασιγνήτην [10] χρυσοζώνοιο ἀνάσσης.

Δηΐας.] τῆς Ηρας, πολεμία γὰρ ἦν τῷ Ηρακλεῖ. [11] Τροπαίας.] τῆς Ηρας. παρ' ὅσον καὶ αὐτῇ οἱ νικῶντες, ὥσπερ τῷ Διΐ, τρόπαιον ἀνετίθεντο. Σπάσαντι.] μεταλαβόντι. θηλάσαντι, ἐθήλασε γὰρ Ηρακλῆς τὴν Ηραν παῖς ὤν, Αθηνᾶς φραμένης αὐτὴν, καὶ πεισάσης τὴν Ηραν θηλάσαι αὐτὸν, διὸ καὶ ἀπεθανατίσθη. Μαστὸς δὲ, ὁ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ μὴ ἐσθίειν· μαζὸς δὲ, ὁ γυναικεῖος, ὁ μεστὸς ὢν γάλακτος. Μύσῃ.] τῷ Ηρακλεῖ, διότι ἐμυήθη ἐν Ελευσῖνι τὰ δι' αὐτὸν λεγόμενα μικρὰ Μυστήρια. Εὔμολπος γὰρ, οὐχ ὁ Θρᾷξ κατὰ Ιστρον, ἀλλ' ὁ θεὶς τὰ Μυστήρια, ἐκώλυσε ξένοις μὴ μυεῖσθαι, ἐλθόντος δὲ τοῦ Ηρακλέος ἐν Ελευσῖνι, καὶ θέλοντος μυεῖσθαι, τὸν μὲν τοῦ Εὐμόλπου νόμον φυλάττοντες, θέλοντες δὲ καὶ τὸν κοινὸν εὐεργέτην Ηρακλέα θεραπεῦσαι, οἱ Ελευσίνιοι ἐπ' αὐτῷ τὰ μικρὰ ἐποιήσαντο Μυστήρια, οἱ δὲ μυούμενοι μυρσίνῃ ἐστέφοντο. Ζωστηροκλέπτης.] ἄλλοι τὸν Θησέα φασὶ λαβεῖν τὸν ζωστῆρα τῆς Ιππολύτης, καὶ δοῦναι τῷ Ηρακλεῖ, αὐτὸς δὲ ἔλαβε τὴν Ιππολύτην, κατὰ τοῦτον τὸν Λυκόφρονα, ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σώφρονα Ιππόλυτον. μετὰ δὲ θάνατον αὐτῆς, ἔλαβε Φαίδραν, ἥτις ἠρᾶ τοῦ Ιππολύτου, καὶ μὴ [12] ἰσχυσάσης χεῖν τοῦτον, ᾠκοδόμησε ναὸν τῇ Αφροδίτῃ, Ερωτικὸν αὐτὸν καλέσασα. εἶτα διὰ τὸ πολλὺ ἔρωτα ἔχειν αὐτὴν, εἰς νόσον περιέπεσε, καὶ τῆς τροφοῦ αὐτῆς οὐ μικρῶς ἀναγκασάσης αὐτὴν εἰπεῖν, ἡ μετά τινα χρόνον ἀνήγγειλεν· ἡ δὲ φαρμάκοις βουλομένη λῦσαι τὸν ἔρωτα αὐτῆς, καὶ μὴ δυναμένη, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ιππόλυτον, κἀκεῖνος δὲ μὴ δεξάμενος τὸ ταύτης ῥῆμα, ἀπεδίωξε μετ' ὀργῆς, ἡ δὲ Φαίδρα γνοῦσα, ἑαυτὴν ἀπέπνιξε. νῦν ἡμεῖς δὲ τοῦτον λέγομεν, ὅτι Θησεὺς ἐξ Αντιόπης τὸν Ιππόλυτον ἔσχεν, οὐχὶ ἐξ Ιππολύτης· ἐκείνη μὲν γὰρ ἡ ἀπώλετο, λαβόντος Ηρακλέους τὸν ζωστῆρα παρὰ Μελανίππης, τῆς αὐτῆς ἀδελφῆς· ἡ Ιππολύτη μὲν ἀνῃρέθη παρ' Ηρακλέους, Μελανίππη δὲ παρὰ τοῦ Τελαμῶνος. Θεμίσκυρα.] πόλις Παφλαγονίας καὶ Αμαζόνων, ἔνθα Θεμισκύρειαι αἱ Αμαζόνες λέγονται. Τὴν τοξόδαμνον.] οἱ μὲν ἄλλοι πάντες προπαροξύτονον Τοξόδαμνον γράφουσιν, ἐγὼ δὲ παροξυτόνως· τὰ γὰρ προπαροξύτονα πάθος δηλοῦσιν, οἷον τοξόδαμνον, τὴν δαμαζομένην ὑπὸ [13] τόξων· τοξοδάμνον δὲ, τὴν δαμάζουσαν τόξοις· λέγει δὲ τὴν Ιππολύτην. Ορθωσίαν.] Ορθωσία, ἡ Αρτεμις, ἀπὸ Ορθωσίου, ὄρους Αρκαδικοῦ, ὡς τιμωμένη ἐκεῖσε· [14] ἡ ὡς ἐπορθοῦσα τὰς τικτούσας, μαιεύτρια γὰρ ἡ θεός. φημὶ γοῦν οὕτως ἐγὼ τὴν τοξικὴν Αντιόπην, ἢ, κατὰ τοῦτον, [15] τὴν Ιππολύτην στερήσας τῆς Ορθωσίας Αρτέμιδος, ὡς φιλουμένην ὑπ' αὐτῆς, ὅτι τοξική. τινὲς δὲ καὶ τὴν Ορθωσίαν, ἀντὶ τῆς Ιππολύτης ὁμώνυμον φασίν. Ης αἱ ξυναιμοι.] Νεπτυνὶς, ἡ Αμαζὼν αὕτη ἐκαλεῖτο, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ [16] Αμαζόνες, Νεπτυνίδες καλοῦνται.

EMENDATIONES.

1 Ηλθε, pro ἦλθεν, ex *Seld.* Deinde Ιππολύτη, pro Ιππολύτης. 2 Μάψαι *Bar.* 3 Περμολοῦσαν Αρητιάδα *Bar.* Αρητιάδην *Seld.* 4 Ιππολύτης *Bar.* 5 Αὐτοκασιγνήτη *Bar.* 6 Οπίσσω, pro ὀπίσω, ex *MSS.* utroque, metro id exigente. 7 Πρῶτος *Seld.* πρώτιστος *Bar.* 8 Ανδρολέτειραν, pro ἀνδρολέτειραν. ex *MSS.* utroque. 9 Μελανίππην *MSS.* uterque. 10 Χρυσοζώνοιο, pro χρυσοζώνης. ex *MSS.* utroque, metro id exigente. 11 Τροπαίας δὲ τῆς αὐτῆς παρ' ὅσον *Bar.* Τροπαίας τῆς Ηρας.] παρ' ὅσον *Impress.* 12 Ισχυσάσης, pro ἰσχυούσης. cæterum totam hanc de Phædra narrationem omiserunt *MSS.* Codd. ejusque loco hoc habet *Bar.* Ημεῖς δὲ ὅπερ ἐστιν ἁρμόζον εἴπωμεν, τὸν δὲ τοῦτο μόνον νοῶμεν, ὅτι &c. 13 Τόξων· τοξοδάμνον δὲ, pro τόξων. τοξόδαμνον δὲ, ex *Bar.* sensu ita requirente. 14 Η ὡς ἐπορθοῦσα lego cum *MSS.* utroque. Nam cur Diana vocetur Ορθωσία, duas reddit rationes, quarum hæc altera; absurde igitur *Impress.* ἤτοι ἐπορθοῦσα, cum hæc ratio sit à priore omnino distincta, si non & contraria. 15 Τὴν Ιππολύτην, στερήσας τῆς Ορθωσίας Αρτέμιδος, ὡς φιλουμένην ὑπ' αὐτῆς. ὅτι τοξική *Impress.* corrupte, & absurde. Nostra lectio, quam Codici *Seld.* debemus, magis congrua videtur, & ad filum orationis apposita. 16 Αμαζόνες, Νεπτυνίδες καλοῦνται, pro Αμαζόνες Νεπτυνίδες καλοῦνται.

ἐπιτρέ-

Ἔριν λιποῦσαι, Λάγμον, ἠδὲ [a] Τήλαμον,	Erin relinquentes, Lagmum, Telamum,
Καὶ χεῦμα Θερμώδοντος, Ἀκταῖόν τ' ὄρος,	Et fluvium Thermodontis, Actæúmque montem,
Ποινὰς ἀθέλκτους [b] ἁρπαγῆς διζήμεναι,	Pœnas implacabiles rapinæ quærendo,
Ὑπὲρ κελαινὸν Ἴστρον ἤλασαν Σκύθας	Ultra nigrum Istrum Scythicas egerunt
Ἵπποις, ὁμοκλήτειραν ἱεῖσαι βοὴν	Equas, bellicam emittentes vocem
Γραικοῖσιν, ἀμνάμοις τε τοῖς Ἐρεχθέως·	Græcis, & Erechthei nepotibus;
Καὶ πᾶσαν Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν [c] δορὶ,	Ac totam bello perdiderunt Atticam,
Τὰς [d] Μοψοπείους αἰθαλώσασαι γύας.	Mopsopias inflammantes regiones.
Πάππος δ' ἐμὸς Θρῄκης ἀϊστώσας [e] πλάκα,	Pòst Avus meus Thraciæ vastans arvum,
Χώραν τ' [f] Ἐορδῶν, καὶ [g] Γαλαδραῖον πέδον,	Agrúmque Eordorum, & Galadræum solum,
Ὅρους ἔπηξεν ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς,	Terminos fixit circa Penei fluenta,
Στερρὰν βαχήλῳ ζεύγλαν ἀμφιθεὶς πέδαις,	Fortè collo jugum circumdans vinculis,
Ἀλκῇ νέανδρος, [h] εὐπρεπέστατος γύοις.	Viribus adolescens, nobilissimus generis.
Ἡ δ' ἀντὶ τούτων πάρροθον βοηλάτην	At Illa pro istis vindicem Bubulcum
Τὸν ἑξάπρυμνον, στέρφος [i] ἐγχλαινούμενον	Sex habentem puppes, leonina chlamydatum
Στείλασα, λίστροις αἰπὺν [k] ἤρειψεν πάγον·	Mittens, altam ligonibus arcem eruit:

VARIANTES LECTIONES.

a Τύλαμον *Seld.* b Ἁρπαγὰς *MSS.* uterque, & alii. c Δορὶ *Seld.* d Μοψοπείους *Seld.* aliique Μοψοπείας *Bar.* e Πλάκας *Bar.* aliique. f Ἐορδῶν *Bar.* aliique. Ἐορδέων al. g Χαλαδραῖον *Bar.* h Εὐπρεπέστατος *MSS.* uterque, & alii. i Ἐγχρυσούμενον *Bar.* k Ἤρειψε *Seld.* ἤρεψε *Bar.*

ἐπεστράτευσαν δὲ αὗται τῇ Ἀττικῇ, καὶ νικηθεῖσαι ὑπέστρεψαν εἰς Ἰταλίαν. καὶ οὗτος μὲν διὰ τὸν ζωστῆρα φησὶν αὐτὰς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεῦσαι· Ἑλλάνικος δὲ ὁ Λέσβιος φησὶν, ὅτι παγέντος τοῦ Κιμμερικοῦ Βοσπόρου διέβησαν αὐτὸν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ τέσσαρσι μησὶ πολεμήσασαι ὑπεστράφησαν, οὐ λέγει δὲ τὴν αἰτίαν. Λυσίας δὲ ὁ ῥήτωρ πρώτας φησὶν αὐτὰς ἁπάντων ἀνθρώπων τολμῆσαι ἵππον ἐπιβῆναι· τῆς ἀνδρείας * οὖν * αὐτῶν πειρώμεναι, πολλοὺς κατέδραμον τόπους· ἐλθοῦσαι δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀττικὴν, [1] μόλις μὲν, ἡττήθησαν δέ. Ἡρόδωρος δὲ ὁ Ποντικὸς τότε φησὶ Θησέα λαβεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἣ [2] μαχομένην μετ' αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ [3] Μόλπαδος τῆς Ἀμαζόνος ἀκοντισθεῖσαν, καὶ πεσοῦσαν, ἣ πρόσθεν εἰρήνης τῆς εἰς Ἀθήνας μετὰ ξενίων ἐλθοῦσαν. * Ἔρις, Λάγμος, Τήλαμος, Θερμώδων, ποταμοὶ Σκυθίας. Ἀκταῖον, ὄρος Σκυθίας. * Γύας.] χώρας. τὸ δὲ γυ καὶ μετὰ προσγεγραμμένης, καὶ δίχα προσγεγραμμένης οὐ λυμαίνεται τὸ μέτρον τοῦ στίχου. Πάππος δὲ, ὁ Ἶλος· τινὲς δὲ τὸν Λαομέδοντα φασὶν, ὁ γὰρ Λαομέδων κρατήσας πολλῶν πόλεων, ὡς ὁ Λυκόφρων ἀπαριθμεῖται, ἔκτισε τὴν Τροίαν ἄχρι τοῦ Πηνειοῦ, πρώην γὰρ ἡ Τροία μικρόν τι πολίχνιον ἦν. * Χώραν τ' Ἐορδῶν.] Ἐορδοὶ, οἱ Μακεδόνες. Χαλαδραῖον δὲ, πόλις Μακεδονίας. Πηνειὸς δὲ, ποταμὸς Θεσσαλίας· μέχρι θαλάσσης ὁ Ἶλος ἐκράτει. * Ἀλκῇ νέανδρος.] νέος, ἀνδρεῖος. μετέφρασε δὲ τὸ Αἰσχύλειον, [4] τὸν ὂν γὰρ ἀνδρόπαιδα φησὶν Αἰσχύλος, οὗτος νέανδρον, ὡς [5] μειρακιάζοντα, λέγει. Ἡ δ' ἀντὶ τούτων.] ἡ Εὐρώπη δὲ ἀντὶ τῶν τιμωρημάτων τούτων τὸν Ἡρακλέα τὴν λεοντῆν ἐνδεδυμένον σὺν ἓξ ναυσὶ στείλασα, ἀξίναις καὶ δικέλλαις κατέσκαψε τὸ Ἴλιον. Ἑξάπρυμνον δὲ φησι τὸν Ἡρακλέα, ὅτι ἓξ ναῦς ἔχων εἰς τὴν Τροίαν ἦλθεν, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ἐξ [6] οἴῃς σὺν νηυσὶ, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, [7] χήρωσε δ' ἀγυιάς.

Αἰπὺν δὲ πάγον, τὴν Ἴλιον, ὅτι ὑψηλὴ καὶ ὀφρυόεσσα· καὶ Ὅμηρος,

Ἦτοι ἐγὼν οἴομαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

EMENDATIONES.

* Ex *MSS.* utroque. 1 Μόλις μὲν, ἡττήθησαν δὲ, pro μόλις μὲν ἡττήθησαν, ex *MSS.* utroque. 2 Μαχεσαμένην *Bar.* 3 Μόλπαδος, pro Μολπίδος, ex *Bar.* * Hæc adjeci ex penu *Barocciano* deprompta. * Hæc adjeci ex *Bar.* 4 Τὸν νέον γὰρ *Bar.* 5 Μειρακιάζοντα, pro μειρακιάζων, ex *Bar.* 6 Οἴῃς, pro οἷς, ex *Bar.* & ipso *Homero.* 7 Χήρωσε *Seld.*

Τὸν ἡ παλίμφρων Γοργὰς ἐν κλήροις θεῶν	Quem Gorgas in deorum concilio, mutata sententia,
Καθιερώσει, πημάτων [a] ἀρχηγέτης.	Consecrabit, cladium princeps.
Αὖθις δὲ κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες,	Deinde accipitres Tmolum deserentes,
Κίμψον τε, καὶ χρυσεργὰ Πακτωλοῦ ποτὰ,	Cimpsúmque, & auriflua Pactoli fluenta,
Καὶ νᾶμα λίμνης, ἔνθα Τυφῶνος δάμαρ	Ac fluxionem Paludis, in qua Typhonis uxor
Κευθμῶνος αἰνόλεκτρον [b] εὐνάζει μυχὸν,	Cavernæ infausto incubat angulo,
[c] Ἄγυλλαν Αὐσονῖτιν εἰσεκώμασαν,	In Agyllam Italicam irruerunt,
Δεινὴν Λιγυστίνοισι, τοῖς τ' [d] ἀφ' αἵματος	Gravem cum Ligustinis, & à sanguine
Ῥίζαν [e] γιγάντων [f] Σιθώνων κεκτημένοις,	Gigantum Sithoniorum stirpem ducentibus,
Λόγχης ἐν [g] ὑσμίναισι μίξαντες [h] πάλην·	Belli conflictu miscentes pugnam:
Εἷλον δὲ Πῖσαν, καὶ [i] δορίκτητον χθόνα	Ceperunt autem Pisam, captivámque terram
Πᾶσαν κατειργάσαντο, τῶν Ὀμβρῶν πέλας,	Omnem subegerunt prope Umbros sitam,
Καὶ Σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηρῶν πάγων.	Et Alpium collocatam super turgidos colles.
Λοῖσθος δ' [k] ἐγείρει [l] γρυνὸς ἀρχαίαν ἔριν,	Ultimus autem excitat antiquam Torris litem,
Πῦρ εὗδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί,	Ignem jam sopitum flamma redaccendens,

VARIANTES LECTIONES.

a Ἀρχιγέτις Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. b Εὐδύνει Seld. c Ἄγυλλαν Αὐσονίτην MSS. uterque. d Al. ἀφαίματος. e Γιγάντων Bar. f Al. Σιθόνων. g Ὑσμίνῃσι Seld. h Πάλιν MSS. uterque. i Δοριέκτητον Bar. k Al. ἐγείρει. l Γρυνὸς Bar.

Τὸν ἡ παλίμφρων.] οἱ μὲν τὴν Ἥραν ἀκούουσιν· αὕτη δὲ παλίμφρων τῷ Ἡρακλεῖ γέγονε, πρῶτον γὰρ αὐτὸν μισοῦσα, ὕστερον ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Ἥβῃ γαμβρὸν ἐποίησε. Γοργάδα.] τὴν ἐμποιοῦσαν φόβον, παρὰ τὴν γοργότητα. Καθιερώσει δὲ, ἀντὶ τοῦ θεὸν ποιήσει. Πημάτων δὲ ἀρχηγέτις, ἐπειδὴ [1] παραίτιος τῷ Ἡρακλεῖ τῶν ἄθλων ἐγένετο. Ἄλλοι δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούουσι, καὶ Παλίμφρονα μὲν τὴν συνετήν. Γοργάδα δὲ, τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους [2] ἔχουσαν τὸ Γοργόνειον. Πημάτων δὲ ἀρχηγέτιν, ὅτι προηγεῖτο τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τοῖς πόνοις, βοηθοῦσα αὐτῷ. Καθιερώσει δὲ, θεοποιήσει ἡ Ἥρα, οἱ μὲν ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν· ἄλλοι δὲ, ὅτι γαμβρὸν αὐτὸν ἔσχεν ἐπὶ Ἥβῃ τῇ θυγατρί. [3] Σαύτας δ' ὁ Βυζάντιος ἐν Θεῶν λόγοις, θεὸν γενέσθαι φησὶ τὸν Ἡρακλέα, γίγαντα τὸν Πείρομον ἀνῃρηκότα, Ἥραν ἀναγκάζοντα πρὸς γάμου [4] βίαν. Αὖθις δὲ κίρκοι.] Τυρσηνὸς καὶ Λυδὸς Ἄτυος παῖδες ἦσαν, τοῦ [5] Λυδῶν βασιλέως, λιμοῦ δὲ καταλαβόντος τὴν Λυδίαν, πρῶτον παιδιαῖς ἐπιχειροῦντο παρηγορεῖν ἑαυτοὺς, ἐφευρόντες σφαίρας, καὶ ἀστραγάλους, καὶ λοιπὰς παιδιάς. ὡς δὲ προσεγένετο τοῦ κακοῦ παιδιαῖς οὐκ ἠδύναντο, διαιρεθέντες εἰς δύο, κλήρῳ τοῦ παιδὸς κληρωθῶσι, ὥστε τοὺς μὲν μένειν [6] ἐν Λυδίᾳ, τοὺς δὲ ἑτέρους ἀπαίρειν εἰς ἀποικίαν· πεσόντος * δὲ * ἐπὶ Τυρσηνὸν τοῦ κλήρου τῆς ἀποικίας, σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ἀπαίρει πρὸς Ἰταλίαν, καὶ καταπολεμήσας τινὰς τῶν ἐκεῖσε, καὶ [7] περιγενόμενος, καὶ νικήσας, βασιλεὺς τῆς χώρας, καὶ Τυρσηνίαν ταύτην ἐκάλεσεν. Κίμψος.] κώμη Λυδίας. Πακτωλὸς δὲ, ποταμὸς Λυδίας χρυσοῦν πρὶν ψῆγμα ἔχων, νῦν δὲ ὕελον. Λίμνην.] τὴν Γύγαιαν λέγει, ἢ τὴν Ἀσκανίαν· πλησίον δὲ Λυδίας τὰ Ἄριμα ὄρη, ὅπου φησὶν Ἡσίοδος εἶναι τὴν Ἔχιδναν· ταύτῃ δὲ συνεμίγη ὁ Τυφὼν, καὶ ἐγεννήθη ἐξ αὐτῶν [8] ἕτερα ἔχιδνα μεγάλα. Δεινὴν Λιγυστίνοισι.] ἡ σύνταξις οὕτως· Δεινὴν μίξαντες λόγχης πάλην ἐν ὑσμίναις, τίσι; τοῖς Λιγυστίνοις, τοῖς κεκτημένοις ῥίζαν καὶ γένεαν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν Σιθώνων καὶ Θρακικῶν γιγάντων, ἢ δεινὴν ῥίζαν Γιγάντων. Δοξάζων δὲ ἐπ' ἀνδρείας τοὺς Τυρσηνοὺς καὶ Ἰταλοὺς, λέγει συγγενεῖς εἶναι αὐτοὺς τῶν Θρακικῶν Γιγάντων, οἱ γὰρ γίγαντες ἐκ Θρᾴκης γεγονότες περὶ [9] Τυρσηνίαν καὶ Ἰταλίαν ἐν ταῖς Πιθηκούσαις νήσοις ᾤκησαν· ἀλλὰ διὰ τὸ ταῦτα λέγειν, πλέον δοξάζει τοὺς μετὰ Τυρσηνοῦ Λυδοὺς, [10] τοὺς πολεμήσαντας τοὺς λεγομένους εἶναι γένος τῶν Σιθωνικῶν γιγάντων. Σιθὼν δὲ, βασιλεὺς ἦν Θρᾴκης. Ὀμβρῶν.] [11] Ὀμβροι, γένος Γαλατῶν, καὶ Σαλπίων. Καὶ Σαλπίων.] οὐ Σάλπια, ἀλλὰ Ἄλπια, ὄρη Εὐρωπαῖα μεγάλα τῆς Ἰταλίας ἐν μέσῳ, ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ἴστρος, ἄλλο δὲ, ἀφ' οὗ ὁ Ῥῆνος. Ἄλπια δὲ, τὰ ὄρη ἐκλήθησαν, ἀπό τινος Ἀλπίδος ὑπὸ τοὺς τόπους ἀνῃρημένης.

EMENDATIONES.

1 Παραιτία MSS. 2 Ἔχουσαν τὸ Γοργόνειον lego cum Bar. quocum consentit Seld. nisi quod Γοργόνιον habeat. τρίχουσαν τὸ γοργὸν Impress. 3 Σαύτας Seld. 4 Βίαν lege cum Seld. nisi malis Βίᾳ. sed βίας Impress. 5 Λυδῶν, pro Δυδῶν, ex MSS. utroque. Notum enim est ex Herodoto, aliisque, Tyrrhenum & Lydum in regione Lydia dicta natos esse. 6 Ἐν Λυδίᾳ, pro εἰς Λυδίαν, ex MSS. utroque. * Ex Bar. 7 Περιγενόμενος, pro παραγενόμενος, ex MSS. utroque. 8 Ἑτέρα, pro ἑτέρους. 9 Τυρρηνίαν, pro Τυρρηνῶν, ex Bar. Τυρσηνίαν Seld. 10 Τοὺς πολεμήσαντας, pro καὶ πολεμήσαντες. 11 Ὄμβροι, pro Ὄμβρων.

Ζητεῖ

Ἐπεὶ Πελασγοὺς εἶδε Ῥυνδακοῦ ποτῷ	Postquam Pelasgos vidit Rhyndaci fluminum
Κρωσσοῖσιν ὀθνείοισι βάψαντας γάνος.	Laticem peregrinis tingentes urnis.
Ἡ δ' αὖτις οἰστρήσασα τιμωρουμένη,	Tum illa oestro percita rursus ulciscens,
[a] Τριπλᾶς τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας,	Tripla quadrupla rependet damna,
Πορθοῦσα χώρας ἀντίπορθμον ἠόνα.	Vastans oppositum regionis litus.
Πρῶτος μὲν ἥξει Ζηνὸς τοῦ Λαπερσίου	Primus quidem veniet Jovis Lapersii
Ὁμώνυμος Ζεύς, ὃς καταιβάτης [b] μολὼν,	Cognominis Jupiter; qui accedens Descensor,
Σκηπτῷ πυρώσει πάντα δυσμενῶν σταθμά·	Cuncta fulmine inflammabit hostium stabula:
Σὺν ᾧ θανοῦμαι, [c] κἀν νεκροῖς [d] στρωφωμένη,	Quocum moriar, & apud inferos versans,
Τὰ λοιπ' ἀκούσω ταῦθ', ἃ νῦν μέλλω [e] θροεῖν.	Reliqua audiam hæc, quæ nunc sum dictura.
Ὁ δεύτερος δὲ, τοῦ πεφασμένου κέλωρ	Secundus, Occisi in retibus,
Ἐν ἀμφιβλήστροις, ἔλλοπος μυνδοῦ δίκην,	Muti piscis ritu, Filius
Καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν [f] μολὼν,	Comburet externam regionem, ubi venerit
Χρησμοῖς Ἰατροῦ σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ.	Ex oraculo Medici multilingui cum exercitu.
Τρίτος δ', ἄνακτος τοῦ [g] δρυηκόπου [h] γόνος,	Tertius, regis Lignatoris Filius,

VARIANTES LECTIONES.

a Τετπλᾶς τεθριπλᾶς *Bar.* & τριπλᾶς etiam habet *Seld.* b Μολὼν *Seld.* c Al. κἂν. d Στρωφωμένη *Seld.* e Θρυλεῖν *Bar.* f Μολὼν *Seld.* g Al. δρυοκόπου. h Γόνος *Bar.*

Ζηνὸς τοῦ Λαπερσίου.] Λαπέρσαι, δῆμος Ἀττικῆς, ἔνθα Διὸς Ἀγαμέμνονος ἐστὶν ἱερόν· ὁμώνυμος οὖν τῷ Λαπερσίῳ Διὶ Ἀγαμέμνων, ὅστις ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσεν. Ὁ δεύτερος δέ.] Ὀρέστης μετὰ τὸ ἀνελεῖν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, διωκόμενος ὑπὸ Ἐριννύων, φεύγει πρὸς Ἀθηναίους ἐν τῇ τῶν Ἀνθεστηρίων ἑορτῇ, βασιλεύοντος Δημοφῶντος, καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἢ μετὰ Ἐριννύων, ἢ Τυνδάρεω, ἢ [1] Ἠριγόνης, τῆς Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θυγατρός, ἴσων δὲ γενομένων τῶν ψήφων, ἀπελύθη. ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγήσεσθαι, εἰ τὸ ἐν Ταύροις ξόανον τῆς Ἀρτέμιδος μετακομίσει· οἱ δὲ Ταῦροι, μοῖρα Σκυθῶν. παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου, καὶ κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων, ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντά τινα βασιλέα. ὁ δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἱέρειαν Ἰφιγένειαν ἔπεμψε, μεθ' ἧς καὶ τοῦ ἀγάλματος φεύγουσι· χρηματισθέντες δὲ, ἐξῴκησαν περὶ τὰ τῆς Σελευκείας νῦν λεγομένης μέρη, καὶ περὶ Ἀντιόχειαν, καὶ τὸ Μελάντιον ὄρος, ὃ ἀπὸ τοῦ παύσασθαι τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ τῆς μανίας, Ἀμανὸν ἐκλήθη. ὕστερον δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν ζευγνύει, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἀνελὼν Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως, ἔγημεν Ἑρμιόνην, ἐξ ἧς γεννᾷ Τισαμενόν· ἢ, κατά τινας Ἠριγόνην γήμας τὴν Αἰγίσθου, Πένθιλον γεννᾷ, οἰκῶν ἐν Ὀρεστείᾳ τῆς Ἀρκαδίας, ὅπου ὑπὸ ὄφεως δηχθεὶς ἀναιρεῖται. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας, παρὰ τοῖς Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν ἐνιαυτὸν Ὀρέστης ἐνδιατρίψας, ὡς Εὐριπίδης φησὶ, χρησμὸν ἔλαβε στέλλεσθαι πρὸς ἀποικίαν, ὃς [2] συνάξας ἐκ διαφόρων ἐθνῶν λαοὺς, οὓς ἐκάλεσεν Αἰολεῖς, διὰ τὸ ἐκ διαφόρων εἶναι, ἦλθεν εἰς Λέσβον. καὶ αὐτὸς μὲν ταχὺ ἀποθανὼν, πόλιν κτίσαι οὐκ ἠδυνήθη, ἀπόγονος δὲ τούτου καλούμενος Γρᾶς, μετὰ ἑκατὸν ἔτη κυριεύσας τῆς Λέσβου, πόλιν ἔκτισεν. Κέλωρ δὲ, υἱὸς ὁ ἀπόγονος Γρᾶς ἐρρέθη. τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας Λέσβου Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος ἱστορεῖ ἐν πρώτῃ Αἰολικῶν. Ἐν ἀμφιβλήστροις.] παρόσον δίκην ἰχθύος ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ὁ Ἀγαμέμνων ἀνῄρηται· ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα, τούτου βραδύνοντος, ἐποίησεν αὐτῷ χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα, καὶ ἐλθόντος Ἀγαμέμνονος, περιχαρῶς ὑποδεξαμένη τοῦτον, καὶ χιτῶνα ἐνδύσασα, τοῦτον ἀπέκτεινεν, ὥσπερ τινὰ ἰχθῦν. ὁ δὲ Ὅμηρος ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτὸν φησὶν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Αἰγίσθου, καὶ τῶν ὀνομασθέντων λοιπῶν ἐν τῷ φόνῳ αὐτοῦ, καὶ φησὶν,

—— [3] ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.

εἶτα ἀνδρωθέντος τοῦ παιδὸς Ὀρέστου, ἀπέκτεινε τὸν Αἴγισθον, ὡς φονέα τοῦ πατρὸς καὶ μοιχὸν, καὶ τὴν μητέρα. Ἔλλοπος δὲ, τοῦ ἀφώνου ἰχθύος, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὄπα· χωρὶς γὰρ τῶν ἄλλων ἰχθύων φωνητικός ἐστιν ὁ σκάρος. Τρίτος δ', ἄνακτος.] τρίτον φησὶ Νηλέα τὸν Κόδρου εἰς Ἀσίαν παραγενέσθαι. Δρυηκόπον δὲ, λέγει τὸν Κόδρον, ἐπειδὴ πολεμούντων Λακε-

EMENDATIONES.

[1] Ἠριγόνης, ex MSS. utroque, pro Ἐριγόνης. quinetiam Ἠριγόνην paulo post habent *Impressi*. [2] Συνάξας, pro συναθροίσας, ex MSS utroque. [3] Ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. pro ὥς τινα κατέκτανε βοῦς ἐπὶ φάτνῃ, ex *Homeri* Odyss. Λ'.

δαιμονίων

Τὴν τευχοπλάστιν παρθένον [a] Βραγχησίαν	Figulam virginem Milesiam
Παρθολίξας βῶλον ἐμπεφυρμένην	Inducens ad glebam maceratam
Νασμοῖς ὀρέξαι τῷ κεχρημένῳ δάνος,	Aqua præbendum indigenti dono,
Σφραγῖδα δέλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσαι,	Ad imprimendum chartæ manus sigillum,
Φθειρῶν ὀρείων [b] στήσεται μοναρχίαν,	Montanum Phthirorum condet imperium,
Τὸν πρωτόμισθον [c] Κᾶρα δῃώσας στρατόν·	Primo mercenario Care destructo exercitu;
Ὅταν κόρη [d] χασωνὶς εἰς [e] ἐπείσιον	Quando Puella meretrix in pudendum
Χλεύην ὑλακτήσασα, κηκάσῃ γάμοις	Probra latrans, studebit nuptias
Νυμφεῖα [f] πρὸς κηλωστὰ χαρβάνων τελεῖν.	In sponsalibus barbarorum lupanaribus celebrare.
Οἱ δ' αὖ τέταρτοι, τῆς Δυμαντέως σπορᾶς,	Quarti demum, ex stirpe Dymantea,
Λακμώνιοί τε, καὶ [g] Κυτιναῖοι, Κόδροι,	Lacmonii, Cytinæi, Codrii,

VARIANTES LECTIONES.

a Βραγχησίαν Bar. b Νάσεται al. c Κάρα al. Καρδηώσας Seld. aliique. d Κασωρὶς al. e Ἐπίσιον Seld. aliique. f Πρὸς τὰ κηλωστὰ Seld. κηλωστὰ al. g Κυτιναῖ Bar.

δαιμονίων τοῖς Ἀθηναίοις, χρησμὸν ἔλαβον οἱ Λακεδαιμόνιοι, φυλάττεσθαι κτείνειν τὸν τῶν Ἀθηναίων στρατηγόν. μαθὼν δὲ ὁ Κόδρος, ἔλαβεν ὑλοτόμου σκευήν, καὶ ἀποκτείνας τινὰ Λακεδαιμονίων ὁπλίτην, ὡς φρυγανιζόμενος, καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη· μαθόντες δὲ τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπηλλάγησαν. [1] γράφει δὲ τοιοῦτόν τι Δοῦρις, Διόδωρος, καὶ Δίων, ὅτι Σαμνιτῶν, Τυρρηνῶν, καὶ ἑτέρων ἐθνῶν πολεμούντων Ῥωμαίοις, ὁ Δέκιος ὕπατος Ῥωμαίων, συστρατηγὸς ὢν Τορκουάτῳ, οὕτως ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς σφαγήν, καὶ ἀνῃρέθησαν τῶν ἐναντίων [2] χιλιάδες ἑκατὸν αὐθημερόν. Κόδρου δὲ τελευτήσαντος, Μέδων καὶ Νηλεύς, οἱ τούτου παῖδες, ἤριζον περὶ βασιλείας· ἐχρήσθη γοῦν αὐτοῖς, τὸν δὲ πρῶτον θύσαντα, ἔνθα ὁ σίαλος τὸν σίαλον τρίβει, λαβεῖν τὴν βασιλείαν. ὁ Μέδων γοῦν θεασάμενος δύο ἐλαίας κινουμένας, καὶ τριβούσας [3] ἀλλήλας, καὶ [4] πρίσμα πιμπρώσας, θύσας ἐκεῖ, βασιλεύει τῆς Ἀττικῆς. Νηλεὺς δὲ πάλιν χρησμὸν λαβών, ἤκουσε,

Νηλεῦ, [5] φράζευ ὅπως [6] ἀλίκων Καρῶν γένος ἀνδρῶν.

λαβὼν οὖν Ἴωνας τοὺς ἐλαθέντας ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ἤγαγεν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐκράτησε [7] Μιλήτου καὶ Καρίας, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις, ὥς φησιν Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ, καὶ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν. ἕτεροι δὲ πάλιν φασίν, ὅτι Νηλεὺς χρησμὸν ἔλαβε Δελφικόν, στέλλοντα ἐπὶ χρυσοῦς ἄνδρας, δείξειν δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα· περιαγόμενος δὲ εἰς Ἀθήνας, ἤκουσε τῆς θυγατρὸς γυμνῆς πλυνούσης τὸ [8] ἐπίσειον, καὶ λεγούσης,

Δίζεο σεῦ μάλα εὖ θαλερὸν πόσιν, ἢ ἐς Ἀθήνας,
Ἢ εἰς Μίλητον, [9] καὶ τέξον τήματα Καρσί.

Τὴν τευχοπλάστιν.] τὴν τοῦ κεραμέως θυγατέρα. Βραγχησίαν δέ, τὴν Καρικήν, ἀπὸ Βράγχου τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον. ὁ δὲ Νηλεὺς χρησμὸν εἰλήφει, ἐκεῖ οἰκεῖν, ἔνθα ἂν παρθένος αὐτῷ δῷ γῆν ὕδατι βεβρεγμένην· ἐλθὼν δὲ εἰς Μίλητον, παρεκαλέσατο κεραμέως θυγατέρα δοῦναι αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγῖδα· τῆς δὲ προθύμως διδούσης, Νηλεὺς ἐκράτησε τῆς Μιλήτου, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις. Φθειρῶν ὀρείων.] οἱ μέν φασιν, ὅτι Φθεὶρ υἱὸς ἦν Ἐνδυμίωνος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη, καὶ τὸ ὄρος. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Φθεῖρες ὄρος Καρίας ἐστί, διὰ τὸ πολλὰς φθεῖρας ἔχειν· φθεῖρες δὲ λέγονται οἱ καρποὶ τῶν πιτύων, ἤτοι τὰ λεγόμενα στρόβιλα, ὅτι ἐοίκασι φθειρσίν, ἐν δὲ τῷ ὄρει ἐκείνῳ πίτυς πολλαί. Πρωτόμισθον Κᾶρα.] πρῶτοι οἱ Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν εἰς ἐπικουρίαν, ἤτοι ἐπὶ μισθῷ συνεμάχησαν. Ὅταν κόρη χασωνίς.] χασωνίς, ἡ πόρνη. Δοκεῖ δὲ ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ ἀσελγὴς γενέσθαι, καὶ ὑπό τινος τῶν βαρβάρων διαφθαρῆναι· τοῦ δὲ Νηλέως πάλιν ἐν Μιλήτῳ μαντευσαμένου ποῦ δεῖ κτίζειν, ὁ θεὸς ἔφη, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ δείξειν αὐτῷ. ἀπελθὼν δὲ εἶδεν αὐτὴν ἀνασυρομένην τοὺς μηρούς, καὶ λέγουσαν, Τίς μοι θέλει συνουσιάσαι; συνεὶς δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὸ λόγιον, ἐκεῖ κατῴκησε. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως ἔχει· Ὅταν ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ πέπλυσα τὸ αἰδοῖον χλευάσῃ τὰ νυμφεῖα πρὸς τὰ τῶν βαρβάρων κηλωστά, τουτέστιν εἰς τοὺς περὶ τοῖς Καρσὶ κοινοὺς τόπους, ἐν οἷς αἱ ἑταιρίδες διατρίβουσιν, κηλωστὰ γὰρ ἐκαλοῦντο τὰ πορνεῖα. Οἱ δ' αὖ τέταρτοι.] Δύμας, βασιλεὺς Δωριέων, Δυμάντειον δὲ σποράν, λέγει τοὺς Δωριεῖς ἀπὸ τούτου· ἡγήσατο δὲ τῆς ἀποικίας αὐτῶν τῆς εἰς [10] Κνίδον Ἱππότης ὁ Ἀλήτης. Λακμὼν δέ, ὄρος Περραιβίας, ἔνθα ᾤκουν Δωριεῖς. Κύτινον δέ, πόλις Δωριέων, σημαίνει δὲ κατ' ἄμφω τοὺς Δωριεῖς· λείπει δὲ ὁ Καὶ σύνδεσμος, ἵνα ᾖ, καὶ Κόδροι, δηλοῖ δὲ τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ Κόδρου βασιλέως Ἀθηνῶν, μετέσχον γὰρ καὶ Ἀθηναῖοι τῆς ἀποικίας τῶν Ἡρακλειδῶν.

EMENDATIONES.

1 Γράφει δὲ τοιοῦτόν τι Δοῦρις, Διόδωρος, καὶ Δίων, pro γράφει τοῦτο Δοῦρις. Διόδωρος δὲ καὶ Δίων, ex MSS. utroque. 2 Χιλιάδες, pro Χιλιάδας, ex Bar. Χιλιάδες Seld. 3 Ἀλλήλας, pro ἀλλήλαις, ex MSS. utroque. 4 Πρίσμα πιμπρώσας Seld. πυρπνεούσας Bar. 5 Φράζε Seld. 6 Ἀλίκως Bar. 7 Μιλήτου, pro Μιλήτης, ex Bar. 8 Ἐπίσιον Bar. 9 Καὶ τέξον, pro καθ' ἕξω, ex emendatione Guil. Canteri. καί τι τέξω Bar. κατεύξω Seld. 10 Κνίδον, pro Κνίδιοι, ex Seld. Κύδωνι Bar.

Θρίγκος.]

Οἳ [a] Θίγγρον οἰκήσουσι, Σάτνιόν τ' ὄρος,	Qui Thingrum incolent, Satniúmque montem,
Καὶ χερσόνησον οὗ πάλαι ληκτηρίαν	Et margineam Peninſulam ejus, Qui olim
Θεᾷ Κυείτᾳ πάμπαν ἐστυγημένος,	Deæ Curitæ omnino fuit inviſus,
Τῆς παντομόρφου βασσάρας [b] λαμπουρίδος	Omniformis Meretricis vulpeculæ
Τοκῆος, ἣ τ' ἀλφαῖσι ταῖς καθ' ἡμέραν	Pater, quæ quæſtibus quotidianis
[c] Βούπειναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρός,	Immenſam fovebat genitoris famem,
Ὀθνεῖα γατομοῦντος Αἴθωνος πλευρά.	Externas arantis Æthonis extremitates.
Ὁ Φρὺξ δ' [d] ἀδελφῆς αἷμα τιμωρούμενος,	Phryx autem Sororis perſequens cædem,
Πάλιν τιθηνὸν ἀντιπορθήσει χθόνα	Nutricem rurſum perdet viciſſim terram
Τοῦ νεκροτάγου, τὰς ἀθωπεύτους δίκας	Mortuorum Præſidis, incorrupta jura
Φθιτοῖσι ῥητρεύοντος ἀστεργεῖ τρόπῳ·	Umbris dicentis ſeveris moribus:
Ὃς δή ποτ' ἀμφώδοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν	Qui olim aſini à ſummis anſis
[e] Φθέρσας κύφελλα, καλλυνεῖ παρωτίδας,	Abſcindens aures, decorabit tempora,
Δάπταις ἰτύσκων [f] αἱμοπώτησιν φόβον·	Muſcis incutiendo ſanguiſorbis metum:
Τῷ πᾶσα Φλέγρας αἶα δουλωθήσεται,	Cui tota Phlegræ terra ſubjugabitur,
[g] Θραμβουσία τε δειράς, ἥ τ' ἐπάκτιος	Thrambuſiúſque vertex, & litorale
Στόρθυγξ [h] Τίτωνος, αἵ τε [i] Σιθώνων πλάκες,	Cacumen Titonis, & Sithonum campi,
[k] Παλληνία τ' ἄρουρα, τὴν ὁ βούκερως	Arvúmque Pallenium, quod corniger

VARIANTES LECTIONES.

a Θέγγρον MSS. uterque, & alii. Θίβρον al. b Λαμπουρίδος Etymologicographus. c Βούπειναν paroxyt. alii habent. d Ἀδελφοῦ Bar. eandemque lectionem habet Seld. Sed heic eadem, ut videtur, manus ſuperpoſuit ῆς. e Verſum hunc ſic reſtituit Meurſius. Φθέρσας κύφελλ' ἀκαλλυνεῖ παρωτίδας. Commentarium ejus videſis. f Αἱμοπότησι Bar. αἱμοπώτησι al. αἱμοπώλαισι φόβοις Seld. g Θραμμουσία Bar. h Τιτώνος Bar. i Σιθώνων Seld. aliique. In Seld. autem eadem, ut videtur, manus ſuperſcripſit ω. Σιθῶνες Bar. k Παλληνία Bar.

* Θέγγρος.] πόλις Ιταλίας. Σάτνιον δὲ, ὄρος Ιταλίας. Κυείτα δὲ, ἐπώνυμον τῆς Δημήτρας. * Τῆς παντομόρφου.] Ερυσίχθων τις Θετταλὸς, ὁ καὶ Αἴθων καλούμενος, υἱὸς ὑπάρχων [1] Πελόπα, ἐξέτεμε τὸ ἄλσος τῆς Δήμητρος· ἡ δὲ ὀργισθεῖσα, ἐποίησεν αὐτὸν ἀεὶ λιμώττειν, καὶ μὴ κορέννυσθαι. εἶχε δὲ οὗτος θυγατέρα Μήστραν φαρμακίδα, ἣν μεταβαλλομένην εἰς πᾶν εἶδος ζώου πωλοῦσαν ὁ πατὴρ καθ' ἡμέραν ἐτρέφετο, ἡ δὲ πάλιν ἀμείβουσα τὸ εἶδος, φεύγουσα πρὸς τὸν πατέρα ὑπέστρεφε, καὶ ταύτην εἶχε μέθοδον τοῦ λιμοῦ· ἡ δὲ ἀλληγορία οὕτως ἔχει· Ὁ πατὴρ τῆς Μήστρας πάντα καταφαγὼν, καὶ τοὺς ἀγροὺς διὰ πενίαν ἐκτέμνων, ἤτοι πωλῶν, ἐλιμώττεν· ἡ δὲ τούτου θυγάτηρ πορνευομένη, καὶ παρὰ μὲν τοῦ βοῦν, παρὰ τοῦ δὲ πρόβατον, καὶ παρ' ἄλλου ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα, ἔτρεφε καὶ ἑαυτὴν, καὶ τὸν γέροντα, ὅθεν ἐμυθεύσαντο ταῦτα. Αἴθωνος.] Αἴθων δὲ, ὁ Ερυσίχθων ἐκαλεῖτο, ὡς φησιν Ησίοδος, διὰ τὸν λιμόν. Πλευρὰ δὲ, νῦν τὰ ἔσχατα. Ὁ Φρὺξ δ' ἀδελφῆς.] περὶ τοῦ Μίδου λέγει, ὅστις πολλὰ μέρη κατέδραμε, ἤτοι ἐπόρθησε, τῆς Θράκης [2] ὅστις οὖν, φησὶ, τὸ αἷμα τῆς Κλεοπάτρας τιμωρούμενος, τὴν Εὐρώπην, τὴν τροφὸν τοῦ ἡγεμονεύοντος καὶ ἐξάρχοντος τῶν νεκρῶν, καὶ δικάζοντος [3] αὐτοῖς Μίνωος πορθήσει. Ὃς δή ποτ' ἀμφώδοντος.] ὅστις δή ποτε Μίδας ὑπὸ τοῦ ἀμφώδοντος καὶ ξίφους, κατ' ἐμὲ, φθείρας καὶ κόψας τὰ κύφελλα, καὶ τὰ ὦτα ἐξ ἄκρων τῶν λοβῶν, καλλυνεῖ τὰς παρωτίδας· ἢ, κατὰ τοὺς λοιποὺς, ὅστις τοῦ ἀμφώδοντος, καὶ τοῦ ὄνου τεμὼν [4] τὰ κύφελλα, καλλυνεῖ παρωτίδας. λέγουσι γάρ τινες, ὦτα ὄνου ἔχειν τὸν Μίδαν, καὶ ἀποκόψαι αὐτά· οἱ δέ φασιν ὅτι ὀξέως ἤκουε, καὶ διὰ τοῦτο ταύτην ἔσχε τὴν ὀνομασίαν, λέγει γὰρ Αριστοτέλης τὸν ὄνον πολλὰ ἀκούειν· ἄλλοι δὲ λέγουσι, πολλοὺς ὠτακουστὰς αὐτὸν ἔχειν. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἐστίν· λέγουσιν ἐν Φρυγίᾳ δύο εἶναι λόφους καλουμένους Ὄνου ὦτα, ἅπερ ὁ Μίδας κρατήσας, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λῃστὰς ἀνελὼν, ἐμυθεύθη ἔχειν ὄνου ὦτα.

EMENDATIONES.

* Hæc adjeci ex Bar. 1 Τελόπος Seld. Τελόπος Bar. 2 Οὗτος οὖν, φησὶ, τὸ αἷμα. pro οὗτος τὸ αἷμα, ope MSS. utriuſque. 3 Αὐτοῖς, pro αὐτοῦ, ex Seld. 4 Τὰ κύφελλα, pro τὴν κύφελλαν, ex Seld. Τὰ κύφιλλα Bar.

Πελλῶν

Βρύχων λιπαίνει, γηγενῶν ὑπηρέτης,	Bruchon fœcundat, gigantum minister.
Πολλῶν δ' ἐναλλὰξ πημάτων [a] ἀπάρξεται	Multas porrò viciſſim clades auſpicabitur
[b] Κανδαῦος, ἢ Μάμερτος, ἢ τί χρὴ καλεῖν	Candæus, vel Mavors, aut quodcunque decet
Τὸν αἱμοφύρτοις ἑστιώμενον μάχαις.	Appellare cruentis paſtum prælíis.
Οὐ [c] μὰν ὑπείξει γ' ἡ 'πιμηθέως τοκάς,	Nec tamen cedet Epimethei Mater,
Ἀλλ' ἀντὶ πάντων Περσέως ἕνα σπορᾶς	Sed pro cunctis quendam de Perſei progenie
Στελεῖ γίγαντα, τῷ θάλασσα μὲν βατὴ	Mittet Gigantem, cui mare quidem pervium
Πεζῷ ποτ' ἔσται, γῆ δὲ ναυτιλωθήσεται	Pediti erit, terra verò navigabitur
[d] Ῥήσσοντι [e] πηδοῖς χέρσον, ὧν δὲ Λαφρίας	Sulcanti remis agros, at Laphriæ
Οἶκοι Μαμέρσας ἠθαλωμένοι φλογὶ	Ædes Mavortiæ flamma combuſtæ
Σὺν χαλίνοισι τειχέων προβλήμασι,	Cum ligneis murorum propugnaculis,
Τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης,	Vatem accuſabunt damni,
[f] Ψαύνυθα θεσπίζοντα Πλούτωνος λάτριν.	Falſa vaticinantem Plutonis famulum.
Στρατῷ δ' ἀμίκτῳ πᾶσα μὲν βρωθήσεται	Exercitu autem intractabili omnis devorabitur
Φλοιῶτιν ἐκδύουσα δίπλακα σκέπην	Corticoſum exuens duplicem librum
Καρποτρόφος δρῦς, [g] ἀγεία τ' ὀρειθαλής·	Fructifera arbos, & agreſtis in montibus virens:
Ἅπας δ' ἀναύρων νασμὸς αὐανθήσεται	Omnis quoque fluviorum exareſcet unda

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἀμείψεται. b Κανδάων Seld. aliique. c Al. μήν. d Al. ῥήσσει τι. e Πηδοῖς Bar. f Ψαύουσα MSS. uterque, & alii. g Ἀγρεία MSS. uterque, & alii.

Πολλῶν δ' ἐναλλάξ.] πολλοί, φησί, [1] πόλεμοι, ποτὲ μὲν ἐν Ἀσίᾳ, ποτὲ δὲ καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἔσονται. Κανδαῖος, καὶ Μάμερτος, ὁ Ἄρης. Οὐ μὰν ὑπείξει γ' ἡ 'πιμηθέως τοκάς.] ἡ Ἀσία, Ἀσίας γὰρ καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεύς, καὶ Ἐπιμηθεύς, ὅστις Ἐπιμηθεὺς μετὰ τὸ ποιῆσαι τὸ κακὸν ἦν φρόνιμος, ὥστε μετανοεῖν. Περσέως.] ἐκ τοῦ Περσέως, τοῦ ἀπὸ τῆς Δανάης, τὸ γένος ἔχουσι, ἣν ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς τὸν Περσέα ἐποίησε. Τῷ θάλασσα μὲν βατή.] ὁ Ξέρξης ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, ὅτε κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐστράτευσε, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, ἤτοι βατὴν γῆν ἐποίησε, τὸν δὲ Ἄθων τὸ ὄρος κόψας, ἐποίησε θάλασσαν, ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. καὶ νῦν μὲν ταύτας τὰς ἱστορίας, καὶ τὰ τῶν λοιπῶν σχόλια γράψαι, ὕστερον δὲ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ μικρὰ ταῦτα πάντα περὶ Ξέρξου σχολίδεια, πάσας ταύτας τὰς ἱστορίας πεπλατυσμένως ἐρῶ. Οἶκοι Μαμέρσας.] οἶκος τῆς Ἀθηνᾶς, ἡ Ἀττική. Λαφρία δέ, καὶ Μάμερσα, ἡ Ἀθηνᾶ. Τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτω· Οἱ οἶκοι τῆς Ἀθηνᾶς σὺν τοῖς ξυλίνοις τείχεσι καταχαέντες, τὸν Ἀπόλλωνα αἰτιάσονται καὶ μέμψονται διὰ τὸν χρησμόν, ὡς ἀπατήσαντα αὐτούς. Τὸν χρησμολέσχην.] ὅτι ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἤρχετο, ἐχρήσθη τοῖς Ἀθηναίοις τόδε,

Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοῦτο οὐ καλῶς νοήσαντες, κατεσκεύασαν ἐν τῇ ἀκροπόλει τεῖχος ξύλινον, ἐν ᾧ οἱ εὑρεθέντες πάντες κατεκαύθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν. Θεμιστοκλῆς δὲ τότε στρατηγῶν, εἶπεν αὐτοῖς τὸν χρησμόν, τεῖχος ξύλινον τὰς ναῦς λέγειν, διὸ πεισθέντες κατεναυμάχησαν τὸν Ξέρξην, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες, ἡ δὲ ναυμαχία γέγονεν ἐν Σαλαμῖνι. Πλούτωνος λάτριν.] φασὶν ὅτι ἐν τῷ τρίποδι χάσμα ἦν μέγα, ὅθεν τὰ μαντευόμενα, ὡς ἐκ τοῦ ᾅδου ἀνήρχοντο, ἅπερ ὁ Ἀπόλλων ἐσαφήνιζε. Δίπλακα σκέπην.] δίπλακα εἶπε, ἐπειδὴ διπλῆν ἔχει σκέπην ἡ δρῦς, δύο γὰρ δέρματα ἔχει, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑνὸς καρποῦ τῆς δρυὸς τοὺς πάντας ἐδήλωσεν, οἱ γὰρ Ἀχαιοὶ πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλουν. Ἅπας δ' ἀναύρων.] ὑπερβολικῶς εἶπεν, ὅτι πάντες οἱ ποταμοὶ ξηρανθήσονται ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν Περσῶν, μόνος γὰρ ὁ ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἰλισσός, [2] καὶ ὁ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ Ὀνόχων καλούμενος * ὑπεξηράνθησαν, * ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἀπεξηρανθῆναι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν Μαίανδρον. Ἄναυρος δέ, κυρίως ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποταμός.

EMENDATIONES.

1 Πόλεμοι, pro πολέμιοι, ex Bar. 2 Καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ Ὀνόχων, pro καὶ ὁ ἐν Θαλασσίᾳ Ὀνόχων, ex Seld. καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ Ὀρέχων Bar. καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ Ὀνόχωνος repoſuit Nic. Gerbelius, Onochonus enim dicitur ab Herodoto hic fluvius, Polyæn. cap. cxxix. * Hanc vocem, ſine qua ſententia mutila fuit, adjeci ex Bar.

Χιλδὸν κελαινὴν δίψαν αἰονωμένων·
Κύφελλα [a] δ' ἰῶν τηλόθεν ῥοιζουμένων
Ὑπὲρ κάρα στήσουσι, κιμμερὸς θ' ὅπως
Σκιὰ καλύψει [b] πέρραν, ἀμβλύνων σέλας·
Λοκρὸν δ' ὁποῖα παῦρον ἀνθήσας ῥόδον,
Καὶ πάντα φλέξας, ὥστε κάγκανον στάχυν,
[c] Αὖθις παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς,
Μόσσυνα φηγότευκτον, ὡς λυκοψίαν

Affatim nigram sitim humectantium:
Nubes etiam sagittarum procul emissarum
Supra caput stabunt, ac, tanquam caligo,
Umbra solem teget, hebetans lucem:
Paululum verò postquam floruerit, instar rosæ Locrensis,
Et omnia, velut aridam spicam, combusserit,
Posterius renavigantem experietur fugam,
Turrim fagineam, sicut crepusculum

VARIANTES LECTIONES.

a Al. δι' ὧν. b Vox hæc nusquam alibi exstat; si quis igitur velit καλύψει reponi, non magnopere repugnabo; inquit *Canterus*, quem sequitur *Meursius*, quorum Adnotationes consulendæ. c Al. αὖτις. al. αὖ τις.

Κύφελλα.] τὰ ὦτα εἶπεν ἀνωτέρω, νῦν δὲ τὰ νέφη φησὶ, διὰ τὸ κοῦφα εἶναι· λέγει δὲ νῦν τὸ πύκνωμα τῶν βελῶν. Κιμμερὸς θ' ὅπως.] Κιμμέριοι, ἔθνος περὶ τὸν Ὠκεανὸν ζόφῳ κεκαλυμμένον. ὁ δὲ νοῦς· Ὥσπερ ὁ σκοτασμὸς τῶν Κιμμερίων ἀφανίζων τὸ φῶς σκότος ποιεῖ, οὕτως καὶ τὰ Περσικὰ βέλη πεμπόμενα συγκρύψει τὸν ἥλιον. Λοκρὸν δ' ὁποῖα.] ὁ Ξέρξης, φησὶ, φοβηθεὶς, φεύξεται ὑπ' ὀλίγον χρόνον, ἀνθήσας καὶ κρατήσας, ὡς τὸ ἐν Λοκροῖς ῥόδον, ὃ θᾶττον μαραίνεται δι' ἀσθένειαν. Μόσσυνα [1] φηγότευκτον.] νῦν τὴν ναῦν λέγει, εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς ναυσὶ μηχανᾶσθαι, καὶ ποιεῖν πύργους ξυλίνους. Ὁ δὲ νοῦς οὕτως· Ὁ Ξέρξης, φησὶ, νικηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι, φεύξεται, καὶ τῆς παλιμπλώτοιο φυγῆς γεύσεται, ναῦν ἀναζητῶν καὶ ψηλαφῶν, ὥσπερ κόραι ἀναζητοῦσι σκότους ἐρημίας, ὥστε κρυβῆναι ἐν αὐτῷ, ὅταν ὑπό τινος ξιφηφόρου [2] πολεμίου διώκηται. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Αὖθις καὶ εἰς τοὐπίσω παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς ὁ Ξέρξης, ἢ αὖθις καὶ πάλιν ἄγχι παμφαλώμενος καὶ περιβλέπων καὶ ψηλαφῶν μόσσυνα φηγότευκτον, ἤτοι ναῦν, οὕτως καὶ ψηλαφῶν ναῦν, ὡς κόρη διωκομένη χαλκηλάτῳ ξίφει, [3] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, παμφαλᾷ καὶ ψηλαφᾷ λυκοψίαν κνεφαίαν. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Ἡ δὲ περὶ τὸν Ξέρξην ἱστορία ἔχει ὧδέ πως, * κατὰ δὲ τὰ προϋπεσημειωμένα πλεῖον περὶ τοῦ Ξέρξου ἱστορίας πλατέως γράφειν ἀρχόμεθα. *

Ἱππίας, ὁ Πεισιστράτου, τύραννος ὢν Ἀθηναίων, ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος, ἐλθὼν οὖν περὶ Πέρσας, ἱκετεύει Δαρεῖον στρατεῦσαι κατὰ Ἀθηνῶν, καὶ ὃς [4] πείθεται, ὡς Ἀριστείδης φησίν· Ἡρόδοτος δὲ γράφει, Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπ' Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου πορθῆσαι Σάρδεις οὔσας ὑπὸ Δαρεῖον, καὶ ἑτέρας πολλὰς, ὃ μαθὼν Δαρεῖος, ἤρετο, τίνες οἱ Ἀθηναῖοι; καὶ ἀπέστειλεν κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως, καὶ στόλου πολλοῦ, ναυαγήσαντα δὲ τοῦτον περὶ Ἄθωνι, ὡς δισμυρίους ἄνδρας ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ Θρᾳκῶν καὶ αὐτὸν τὸν Μαρδόνιον· παρέλυσε μὲν τοῦτον ὁ Δαρεῖος τῆς ἀρχῆς· δευτέρῳ δὲ ἔτει τοῦ ἀπὸ τοῦδε ἔπεμψεν Ἀθηναίοις, αἰτῶν, γῆν, καὶ ὕδωρ αἰτῶν. οἱ δὲ, τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν γῆν, καὶ λίθους πέμποντες, τούτους κατέχωσαν. Μιᾶς δέ τινα Σάμιον ἑρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Πέρσου γράμματα, κατά τινας μὲν, ἀνεῖλον· κατά τινας δὲ, ἄτιμον ἐποίησαν, ὡς καὶ [5] Ἀρίθμιον τὸν Ζελείτην ἠτίμωσαν, χρυσίον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα προσβευόμενον. [6] Κυρσίλον δὲ, τῆς [7] Βουλῆς ἕνα, κατελίθωσαν καὶ ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευε πέμπειν τῷ βαρβάρῳ· αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτοῦ. Τῷ αὐτῷ ἔτει, Ὀλυμπιάδι οα', Δαρεῖος, μετὰ τὸ ἐκστῆσαι Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς, ἔπεμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττικῆς Δάτιν, καὶ Ἀρταφέρνην ἀνεψιὸν αὐτοῦ, * καὶ * ἑξακοσίων νηῶν στόλον, καὶ [8] Νάξον εἷλον, καὶ Ἐρέτρειαν, Εὐβοΐδα πόλιν. ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτοῦ τ' τάλαντα. Ἀποπλεύσαντες δὲ, καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι, σὺν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, καὶ Μιλτιάδου στρατηγοῦντος Ἀθηνῶν, καὶ Στησιλέω, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου, καὶ Κυναιγείρου, καὶ Πλαταιέων συμμαχούντων αὐτοῖς χιλίων, ἡττῶνται, καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν· ὅπερ ἀκηκοὼς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἠπείγετο στρατεῦσαι. Ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε κατεσκεύαζε, καὶ πεζὸν συνῆγε στρατόν· τετάρτῳ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται, Μαρδονίου λέγοντος αὐτῷ πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ τοὐναντίον. Ἦν ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτοῦ τῆς στρατιᾶς ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος, μυριάδες τριακόσιαι· πλοῖα δὲ, χίλια διακόσια ἑξήκοντα· τετρακόσια δ' ἦν τάλαντα ἡμερήσια τροφὴ τοῦ στρατοῦ. Στρατεύσαν οὖν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς φύσεις· [9] Βουβάρεις δὲ, καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος προσυπεμφθέντες μετὰ πολλῶν μυριάδων, τῆς ὀρυγῆς τοῦ Ἄθω ἐπεστάτουν, καὶ διέκοπτον αὐτὸν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος· ἕτεροι δὲ γεφυροῦν ἐπέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ Τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην, μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου· γενομένας δὲ τὰς γεφύρας, καὶ λυθείσας ὑπὸ χειμῶνος, διακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο ζεύγη δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσεν ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πέλαγος, ὡς δῆθεν τὴν θάλασσαν οἷα δούλην δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας, ἀντὶ τῆς

EMENDATIONES.

1 Φηγότευκτον. pro φυγότευκτον, ex *Bar.* & *Lycophronis* textu, eandemque mutationem paullo post feci. Paullo post, ἀναζητοῦσι. pro ἀναζητοῦσι. 2 Πολεμίου, pro πολίμου, ex *Seld.* neutrum agnoscit *Bar.* 3 Sic lego hunc locum. ope *MSS* Codd. ἀπὸ κοινοῦ τὸ παμφαλώμενος, καὶ ψηλαφῶν. λυκοψ. *Impress.* * Hæc adjeci ex *Bar.* 4 Πείθεται, pro πείσεται, ex utroque *MSS.* 5 Ἀρθμιον *Bar.* 6 Κυρσίλον, & paullo post, Κυρσίλου *Bar.* 7 Βουλῆς ἕνεκα *Seld.* 8 Νάξον, pro Νάζον, ex *Bar.* 9 Βουβάρης δὲ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος *Impress.* Βουβάρης ὁ πεντάπηχυς, Ἀρταχαῖος *Bar.* Βουβάρης γὰρ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος *Seld.* Ego legendum duxi. Βουβάρεις δὲ, καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος. Bubaris enim, & Artachæus perfossioni Atho montis sunt à Xerxe præpositi; unde *Herodotus* Polyhymn. cap. XXI de hoc opere loquens, ait, Βουβάρης δὲ ὁ Μεγαβάζου, καὶ Ἀρταχαίης ὁ Ἀρταίου, ἄνδρες Πέρσαι, ἐπεστάτεον τοῦ ἔργου.

X

προτέρας

[a] Κόρη κνεφαίαν, ἄγχι παμφαλώμενος,	Puella tenebrosum, territa
Χαλκηλάτῳ κνώδοντι [b] δειματουμένη.	Ense æneo, propè speculans.
Πολλοὶ δ' ἀγῶνες, καὶ φόνοι μεταίχμιοι	Multa denique certamina, cædésque mediæ
Λύσουσιν ἀνδρῶν οἱ μὲν ἐν γαίᾳ πάλας	Dissolvent virorum luctas, partim in terra,
Δειναῖσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηριωμένων,	De gravibus imperiis contendentium,
Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι [c] βουστρόφοις χθονὸς,	Partim in dorsis aratis terræ,
Ἕως ἂν αἴθων εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον	Donec grave sopiet acer bellum

VARIANTES LECTIONES.

a Κόρην Bar. b Δειματουμένην Bar. c Βουτρόφοις Sold.

περατέρας τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησεν, ναῦς πλαγίας κατὰ ῥοῦν ἔστησεν, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος· ἄνωθεν δὲ τῶν νηῶν σχοίνοις ὑπερμεγέθεις εἵλκυσαν ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς γῆς· ἄνωθεν δὲ τῶν σχοίνων δοκοὺς ὑπεστόρεσαν, καὶ προσήλωσαν, εἶτα γῆν ἐπέβαλον ἐπὶ τὰς δοκοὺς, καὶ ἐπέστρωσαν ἐπὶ τὴν γῆν φυλλάδας μυρσίνης καὶ δάφνης. ἑκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἕτεραι δοκοὶ περικλείοντες τὴν γέφυραν, μήπως [1] ὀλισθήσας τις καταπέσῃ περὶ τὴν θάλασσαν. οὕτω μὲν γέφυραι γεγόνασι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ λίθινον ἕδραν αὐτῷ ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποιήσαντο, ἐν ᾗ περ ἐφιδρυθεὶς ὕστερον, ὅταν παρεγένετο τὸ στράτευμα ἔβλεπε. Πρῶτον δὲ περὶ Κιλαινὰς, πόλεις τῆς Φρυγίας, ἐλθὼν, ἐξενίζετο σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ [2] Πυθίῳ τῷ Λυδῷ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον· καὶ τῷ Ξέρξῃ δὲ τότε ἀργυρίου ἐχαρίζετο δισχίλια τάλαντα, καὶ υ' μυριάδας Δαρεικοῦ χρυσίου νομίσματος, χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπομένας· ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἀσπασάμενος, καὶ τὸ λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀναπληρώσας, ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι * διὰ * τῆς Φρυγίας καὶ Λυδίας. περί τινα δὲ τόπον ἰδὼν πλάτανον ὡραίαν, καθ' Ἡρόδοτον ἐχρύσωσεν αὐτὴν διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς· κατὰ δὲ ἑτέρους τινὰς, ὅτι περὶ μεσημβρίαν καθισθεὶς ὑπ' αὐτὴν, τὸ θάλπος ἐξέφυγε. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω, ἐπικυψάντων τῶν ἵππων πιεῖν, ἀπεξηράνθη ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θετταλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθήναις ὁ Ἰλισσὸς, καὶ ἕτεροι. Περαιωθέντες δὲ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔκλειψις ἡλίου ἐγένετο, καὶ σημεῖα ἕτερα· ὅμως ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις στρατὸς ἀδιαλείπτως τὰς γεφύρας διεπεραιοῦτο, τέλος ἐφ' ἅρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιοῦται. Ἐρχομένου δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν, Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς οὗτος,

Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα [3] Ζεὺς,
[4] Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τὸ σὲ, τέκνα τ' ὀνήσει·
Μὴ δὲ σύ γ' ἱπποσύνην τε μένειν, καὶ πεζὸν ἰόντα
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν.

Καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι, γυναῖκας μὲν, καὶ παῖδας, καὶ γέροντας περὶ Τροιζῆνα ἐξέθεντο· πύργους δὲ ποιήσαντες ξυλίνους, ἐν ταῖς Ἀθήναις εἴασαν μετά τινων, οὓς ὕστερον οἱ Πέρσαι σὺν τοῖς πύργοις κατέκαυσαν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμῖνα εἶχον τὸν στόλον, ὅτε ὕστερον καὶ τοὺς βαρβάρους κατεναυμάχησαν, σοα' πάντα τὰ τῶν συμμάχων καὶ αὐτῶν ἔχοντες πλοῖα. ὁ δὲ Ξέρξης περὶ τὸ [5] Αἰγάλεων, ὄρος ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος κείμενον, ἐπὶ θρόνου λαμπροῦ ἐκάθητο, βλέπων τὴν ναυμαχίαν. Ἡττηθέντων δὲ τῶν αὐτοῦ καὶ τῇ ναυμαχίᾳ, πεζῇ πολεμῆσαι ἠθέλησε, καὶ ἐκ τῆς τῶν Περσικῶν βελῶν ἐπιφορᾶς ἐκρύβη ὁ ἥλιος. τότε τοῦτο μαθών τις τῶν Ἑλληνικῶν στρατηγῶν, εἶπε τοῖς στρατιώταις, « Ἀριστοποιήσασθε, ἄνδρες, ἵνα παρ' Ἅδῃ δειπνήσωμεν μαχόμενοι· « θαρσεῖτε δὲ, * εἰ γὰρ * ὑπὸ θάλπος ἡλίου, ὑπὸ σκιὰν δὲ βε-« λῶν πολεμήσομεν. » Ξέρξου δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ ἐρχομένου, Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' τὰς περὶ Ἀρτεμίσιον παρόδους κατείληφε· καὶ ἀντιταξάμενος πρὸς αὐτὸν, πολλοὺς μὲν ἀνεῖλε, καὶ δύο ἀδελφοὺς τοῦ Ξέρξου· τοσοῦτον δὲ ἀντιστησάμενος μαχόμενος, ὡς τὸν Ξέρξην ἀποβῆναι τοῦ ἵππου, καὶ πεζῇ μάχεσθαι. τέλος συμπατήσαντες αὐτόν τε τὸν Λεωνίδην, καὶ τοὺς τριακοσίους, διῆλθον διὰ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν· λαβόντες δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν Λεωνίδου, ἀνεσταύρωσαν. Τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης ἔτι παρὰ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων [6] κακούμενον, προσέτι δὲ ἀκούσας, ὅτι καὶ τὴν γέφυραν λύειν μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες, τὸν Μαρδόνιον ἀφεὶς πολεμεῖν, μέρος τε λαβὼν τοῦ ἑαυτοῦ στρατεύματος, ὑπεχώρει. καὶ τούτων δὲ οἱ πλείους περὶ τὴν πάροδον χειμῶνι καὶ λιμῷ διεφθείροντο, αὐτὸς δὲ ὑπὸ Στρυμόνος τινὶ [7] Φοινίσσῃ ἐμβὰς, καὶ δεινῷ τρικυμίᾳ περιπεσὼν, ὡς καὶ πολλοὺς ἀποπηδῆσαι τῆς νηὸς εἰς τὴν θάλασσαν χάριν τῆς σωτηρίας, αὐτὸς μόλις εἰς τὴν πατρίδα δυστυχῶς ὑπέστρεφε. καὶ τὸν Μαρδόνιον δὲ, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Πέρσας οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεῖλον, καὶ [8] Μασίστιον τὸν χρυσοῦν λεπιδωτὸν θώρακα ἔχοντα, δι' ὃν ἀνῃρημένον καὶ μεγάλη μάχη ἐγένετο. Ταῦτα μὲν οὕτως. Ξέρξης δὲ πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, μετὰ τοσαύτην ἧτταν ἐν Σάρδεσι παραγεγονὼς, εἰς ἔρωτα τῆς Μασίστου ἐμπέπτωκε γυναικὸς, καὶ ταύτῃ συνῆν, καὶ συνέχαιρεν, ὥσπερ νενικηκὼς, ὁ πᾶσαν ἀπολωλεκὼς τὴν Περσίδα, οἷα καὶ πάντες οἱ ἡττημένοι διαπράττονται. Τέλος ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα, τὸ πένθος αὐτοῦ παρεσήμαινεν.

Δειναῖσιν ἀρχαῖς.] ταῖς δειναῖς ἀκταῖς, δηλονότι τῆς θαλάσσης, παρὰ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος. Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισιν.] ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς πεδίοις, ὑπὸ τῶν βοῶν ἀρόσιμοις, ἤτοι τῆς ἀρουμένης ὑπὸ τῶν βοῶν. Ἕως ἂν αἴθων.] ἕως ἂν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξαν-

EMENDATIONES.

1 Ὀλισθήσας τις lego cum Bar. ὀλισθήσας τῆς Edit. Steph ὀλισθήσαντες Baf. 2 Πυθίῳ Impress. Πυθίῳ Sold. Ego Πυθίῳ legendum duxi cum Bar. nixus etiam auctoritate Herodoti lib. VII. ex cujus historia Tzetzes hanc narrationem compilasse videtur. * Hanc præpositionem, quæ ad sententiam explendam necessaria erat, adjeci ex MSS. utroque. 3 Ζεὺς, pro Ζεῦ, ex MSS. utroque, & Herodoti Polyhymnia. 4 Emendavi hunc versiculum ex citata Herodoti Musa, ubi totum hoc oraculum exstat Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν τό σε τί καὶ τέκν' ὀνήσει Impress. τελέθειν τὸ κατ' ὀνήσει Sold. τελέθειν τόγε καὶ τέκν' ὀνήσει Bar. τελέθειν, τὸ, σὲ τέκνα ὀνήσει Nic. Gerbelius. 5 Αἰγάλεων, pro Αἰγάλεω. Herodotus enim Αἰγάλεων Ionica dialecto appellat; Αἰγάλεων autem Ionicum erit, secundum communem loquendi formam, Αἰγάλεως, sicut Μενέλεως Μενέλαος. Cæterum Αἰγαλεῖον habet Sold. Αἰγάλαιον Bar. * Hæc, sine quibus sententia vacillabat, adjeci ex MSS. utroque. 6 Κακούμενον lego cum MSS. utroque. καλυμένον Impress. corruptissime. 7 Φοινίσσῃ, pro φοινίκῃ, ex MSS. utroque. 8 Μασίστιον, pro Μασίστην, ex MSS. utroque, & Herodoti Calliope.

Ἀπ' Αἰακοῦ τε κἀπὸ Δαρδάνου γεγὼς,	Ab Æaco Dardanóque progenitus,
Θεσπρωτὸς ἄμφω, καὶ [a] Χαλαδραῖος [b] λέων,	Thesprotius simul, & Chaladræus leo,
[c] Πρηνῆ θ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον,	Præcipitémque cognatorum totam evertens domum,
Ἀναγκάσει πτήξαντας [d] Ἀργείων [e] πρόμους	Coget meticulosos Argivos proceres
Σῆναι [f] Χαράδρης τὸν στρατηλάτην λύκον,	Adulari Chaladræo Duci lupo,
Καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς πάλαι μοναρχίας·	Et sceptra præbere antiqui imperii:
Ὧ δὴ μεθ' ἕκτην γένναν αὐθαίμων ἐμὸς	Cum quo post ætatem sextam consanguineorum meorum
Εἷς τις [g] παλαιστὴς συμβαλὼν ἀλκὴν δορὸς,	Quidam Luctator belli certamen conferens,
Πόντου τε καὶ γῆς, [h] κεἰς διαλλαγὰς [i] μολὼν,	Marisque ac terræ ad compositiones perductus,
Πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται,	Summus amicorum celebrabitur,
[k] Σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δορυκτήτους λαβών.	Spoliorum primitias hasta partas accipiens.
Τί μακρὰ τλήμων εἰς ἀνηκόους πέτρας,	Quid multa, misera, ad surda saxa,

VARIANTES LECTIONES.

a Χαλαδραῖος al. Χαλαστραῖος al. Καναστραῖος Bar. Χαλαστραῖος al. quarum lectionum nulla prorsus repudiari debet. Vide Commentarios. b Γυιὸς Sold. c Πρηνῆ Bar. d Al. Ἀχαιῶν. e Δαίμονας Sold. f Χαλάδρης Sold. Γαλάδρης Bar. aliique. g Παλαιστὴς Sold. h Εἰς διαλλαγὰς reponendum putavit Scaliger, quem sequitur Guil. Canterus. i Μολὼν Bar. k Σκύλων τ' ἀπαρχὰς Sold.

δρος ἐλθὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, κυριεύσας καὶ μοναρχήσας· ἡ γὰρ Ὀλυμπιὰς, ἡ μήτηρ Ἀλεξάνδρου, εἰς Πύῤῥον τὸν Ἀχιλλέως ἀνάγει τὸ γένος, καὶ Ἕλενον τὸν Πριάμου, ὥς φησι Θεόπομπος καὶ Πύσανδρος, ἀνάγει δὲ τὸ γένος ὁ μὲν Πύῤῥος εἰς Αἰακὸν, ὁ δὲ Ἕλενος εἰς Δάρδανον. Θεσπρωτός.] διὰ τὸ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἠπειρῶτιν εἶναι. Χάλαστρα δὲ, ἢ Κάναστρα, πόλις, καὶ λίμνη Μακεδονίας, ἀφ' ἧς ὅλην τὴν Μακεδονίαν φησίν. Καὶ [1] Καναστραῖος λέγεται, καὶ Χαλαδραῖος, καὶ γὰρ κατωτέρω φησὶ, Χαλάδρης λύκον. Πρηνῆ θ' ὁμαίμων.] ὁμαίμων, τῶν Περσῶν παρόσον ἀμφότεροι, ὅ, τε Ἀλέξανδρος, καὶ ὁ Ξέρξης, ἀπὸ Περσέως εἶχον τὸ γένος· Περσέως γὰρ Ἀλκαῖος, Ἠλεκτρύων, καὶ Σθένελος· Ἠλεκτρύωνος, Ἀλκμήνη· ἐξ Ἀλκμήνης δὲ, Ἡρακλῆς· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀφ' Ἡρακλέους, καὶ Νεοπτολέμου κατάγει τὸ γένος· οἱ δὲ Πέρσαι, ἀπὸ Περσέως. Ἀργείων πρόμους.] ἢ, Ἀχαιῶν πρόμους· Ἀργεῖοι, καὶ Ἀκταῖοι δὲ, οἱ Ἀθηναῖοι· ἀπῴκησαν δὲ μετὰ Μηδείας ἐπὶ Πέρσας τινὲς τῶν Ἀθηναίων· νῦν οὖν Ἀθηναίους λέγει τοὺς Πέρσας, διὰ τὴν ἀποικίαν. Ἀναγκάσει δὲ, φησὶ, τοὺς Περσῶν ἡγεμόνας φοβηθέντας κολακεῦσαι αὐτὸν, καὶ ὑποταγῆναι, καὶ σκῆπτρον ὀρέξαι, καὶ δοῦναι αὐτῷ τὴν μονοκρατείαν. Ὧ, δὴ μεθ' ἕκτην.] ἀδελφός μου, φησὶ, μετὰ ἕκτην γενεὰν, ἤτοι ἐκ πολλοῦ, συγγενὴς καὶ φίλος αὐτῶν νομισθήσεται. ὁ δὲ λόγος [2] περὶ Ταρπινίου τοῦ Ῥωμαίου· ἔστι γὰρ ἀπὸ Ῥωμύλου, ὡς φλυαροῦσιν οἱ τὰ τοῦ Λυκόφρονος περὶ ἡμῶν φαλιάσαντες, ἕκτος ἐών· ἐγὼ δὲ πρῶτον γινώσκω Ῥωμύλον, εἶτα Νουμᾶν, Τοῦλλον Ὀστίλλιον τρίτον, τέταρτον Μάρκον, [3] πέμπτον Ταρκίνιον, οὐ Ταρπίνιον, ἕκτον Τύλλιον, εἶτα Ταρκυίνιον τὸν ὑπερήφανον, εἶτα Βροῦτον, καὶ ἑτέρους. ἐκεῖνοι δὲ φασι· Ῥωμύλος, εἶτα Πομπήϊος Λίος, τρίτος [4] Ὀστίλιος Ἄπυς, τέταρτος Μάρκος Καρπίνιος, πέμπτος Πείσκος Ὀρπίνιος, * ἕκτος Ταρπίνιος, Τύλλιος. * ἕκαστος δὲ αὐτῶν δυσὶ καὶ πλείοσιν ἐχρᾶτο τοῖς ὀνόμασιν· ἕκτος οὖν, φασὶν, ἀπὸ Ῥωμύλου ὁ Ταρπίνιος. φασὶ δὲ καὶ τὸν Ῥωμύλον Αἰνείου υἱὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἕκτον συγγενῆ τοῦτον νομίζουσι τῆς Κασσάνδρας, κακῶς· [5] ἐγὼ δὲ ἑνδέκατον γινώσκω, ἢ δωδέκατον τὸν Ῥωμύλον ἀπ' Αἰνείου, καὶ οὐχ οὕτω φημὶ ὡς ἐκεῖνοι, ἀλλ' οὕτως· Ὅτι μετὰ ἕκτην γενεὰν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, Ἀλεξάνδρῳ τινὶ ἑτέρῳ Μακεδόνι ὁ ἐμὸς συγγενὴς Ταρπίνιος πολεμήσει. Ῥωμαῖοι γὰρ, καὶ Μακεδόνες πολλοὶ καὶ ἐν χέρσῳ, καὶ ἐν θαλάσσῃ πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμησαν. ὕστερον μέντοι συνέβη κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ζῶντα, καὶ πάλιν τὸν Μακεδόνων ἡγεμόνα, τὸν ὕστερον Ἀλέξανδρον συγγενῆ τοῦ προτέρου, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ κρατουμένου, ἀμοιβὴν ἐποίησαν· οἱ μὲν Ῥωμαῖοι, ἀποδόντες τὸν νεκρὸν· οἱ δὲ Μακεδόνες, τὸν ἐκείνων στρατηγὸν, καὶ οὕτως εἰρήνευσαν. Ἄλλως· Ὡς δὴ μεθ' ἕκτην ὁ Ταρπίνιος ἐμβαλὼν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπὸ πρώτης ὥρας ἕως ἕκτης ἐπολέμει μόνος τῷ Ἀλεξάνδρου λαῷ· τοῦτο ἰδὼν ὁ Ἀλέξανδρος, φίλον αὐτοῦ αὐτὸν ἐποίησεν, εἶτα λείαν αὐτῷ πολλὴν ἐδωρήσατο, διὰ τὴν * δύναμιν αὐτοῦ. *

EMENDATIONES.

1 Καναστραῖος, pro Ἀναστραῖος, ex MSS. utroque, & emendatione Nic. Gerbelii. 2 Περὶ Ταρπινίου τοῦ Ῥωμαίου, pro περὶ Ταρπινίου τῶν Ῥωμαίων, ex MSS. utroque. Legi etiam possit τῶν Ῥωμαίων βασιλέων. 3 Ἀλλ' οὐ πέμπτον, Ταρκύνιον ἢ Ταρκύνιον ἕκτον. Τούλλιον, εἶτα Ταρκύνιον Sold. 4 Ὀστίλιος Ἔμπυος Bar. * Ex Bar. ἕκτος Τύλλιος, Ταρπίνιος habet Sold. 5 Sic restitui hunc locum, addendo conjunctionem disjunctivam. ἐγὼ δὲ ἑνδέκατον γινώσκω, δωδέκατον Edit. Basil. ἐγὼ δὲ ἑνδέκατον γινώσκω δωδέκατον Edit. Steph. ἐγὼ δὲ δέκατον γινώσκω ἢ δωδέκατον Bar. ἐγὼ δὲ ἑνδέκατον ἢ δώδεκα γινώσκω Sold. * Hoc adjeci ex Sold. ad supplendam sententiam, quæ in Impressis mutila exstabat.

Εἰς κῦμα κωφὸν, εἰς νάπας † δυσαλήπιδας
Βάζω, κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον;
[a] Πίστιν λόγων γὰρ Λεψιεὺς ἐνόσφισε,
[b] Ψευδηγόροις φήμαισιν ἐγχέας ἔπη,
Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν ἀψευδῆ φρένιν,
Λέκτρων στερηθεὶς, ὧν [c] ἐχάλχαινεν τυχεῖν,
Θήσει δ' ἀληθῆ· σὺν κακῷ δέ τις μαθὼν,
[d] Ὅτ' οὐδὲν [e] ἔστι μῆχος ὠφελεῖν πάτραν,
Τὴν [f] φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα.

[g] Τόσ' ἠγόρευε, κἀπαλίσσυτος ποσὶν
Ἔβαινεν εἱρκτῆς ἐντὸς, ἐν δὲ [h] καρδίᾳ
Σειρῆνος [i] ἐστέναξε λοίσθιον μέλος·
Κλάρου Μιμαλλὼν, ἢ [k] Μελαγκραίρας [l] κόπις,
[m] Νησοῦς θυγάτηρ, ἢ τι [n] Σφίκειον τέρας,
Ἑλικτὰ [o] κωτίλλουσα δυσφράστως ἔπη.

Ἐγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων, Ἄναξ,
Σοὶ τόνδε μῦθον παρθένου Φοιβαστρίας·

Undásque non audientes, & rupes asperas
Loquor, inanem ciens oris strepitum?
Fidem enim nobis Lepsieus abstulit,
Falsis rumoribus inducens dicta,
Et oraculorum divinatricem veracem scientiam,
Concubitu privatus, quo cupiebat potiri,
Faciet autem vera: cum damno tamen discens aliquis,
Cùm nullum erit remedium juvandi patriam,
Fatidicam laudabit hirundinem.

Tantum est locuta, cùm retrograda pedibus
Ascendit intra carcerem, Sirenium
In corde gemens postremum melos
Claria Mimallon, vel Melancrææ interpres
Nesonis filiæ, vel aliquod Phiceum monstrum,
Contorta loquens obscurè verba.

Cæterùm ego obliquum veni, Rex, hunc tibi
Annunciatum sermonem virginis Phœbadis:

VARIANTES LECTIONES.

† Δυσπλήτιδας Seld. Sed isti primæ α eadem manus superposuit υ. a Πίστιν γὰρ ὑμῶν Bar. Πίστιν γὰρ ἡμῶν al. Πίστιν γὰρ Λεψιεὺς Seld. b Ψευδηγόροις lego cum Bar. Cantero, aliisque nonnullis; plures vero habent ψευδηγόροις. c Ἐχάλκαινε Bar. aliique. ἐκάλχαινε Seld. d Versum hunc non agnoscit Bar. e Al. ἔστιν. f Νυμφόληπτον Bar. g Τόσσ' Bar. aliique. τόσσ' al. h Καρδίῃ al. κραδίῃ Seld. i Ἐστέναξε MSS. uterque, & alii; eandemque lectionem in Scholiis habet Seld. ἐκάλαξε al. k Μελαγκραίρας Bar. Μελαγχραίνας legendum esse judicavit Meursius. l Κόπις Bar. m Νησοῦς Seld. quam lectionem MSS. uterque in Scholiis habent. n Φίκιον Seld. aliique. o Κωτίλλουσα Bar.

Εἰς νάπας δυσαλήπιδας.] νάπαι εἰσὶν αἱ παραθαλάσσιοι πέτραι, αἱ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὑπὸ τῶν κυμάτων πληττόμεναι. Δυσαλήπιδες δὲ, αἱ δυσκόλως πληττόμεναι· δυσαλήπιδες δὲ, αἱ καταπληκτικαί. Λεψιεύς.] ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμμένα λέγων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς λέπους. Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐγχέας ψευδηγόροις φήμαις τοὺς λόγους, καὶ τὴν ἀψευδῆ φρόνησιν τῶν μαντευμάτων· φήμην γὰρ ἤγειρεν ὁ Ἀπόλλων, ὅτι ἡ Κασσάνδρα οὐκ ἔστι μάντις, ἀλλὰ μαινομένη μάτην λαλεῖ. Λέκτρων στερηθείς.] ἐξῆλθη ἐν τῇ ἀρχῇ. Τὴν φοιβόληπτον χελιδόνα.] ἑαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα χελιδόνα, καὶ Σειρῆνα, διὰ τὸ τὰ μέλλοντα προειπεῖν· ἢ διὰ τὸ ἀσύντακτον τοῦ λόγου, ἐπειδὴ καὶ αἱ Σειρῆνες θελκτικαὶ ἦσαν. Φοιβόληπτον δὲ, μαντικόν. Σειρῆνος ἐστέναξε.] θελκτικὸν καὶ λιγυρὸν, ὥσπερ αἱ θρυλλούμεναι Σειρῆνες. ἔστι δὲ καὶ ζωΰφιον μικρὸν, ὅμοιον μελίσσῃ, λεγόμενον σειρήν. Κλάρου Μιμαλλών.] Μιμαλλὼν, Βάκχη, ἡ προφῆτις, ἡ τὸν Ἀπόλλωνα τῇ [1] μαντείαις μιμουμένη. Κλάρος δὲ, ὄρος, καὶ πόλις Ἀσίας, περὶ Κολοφῶνα, ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων. Ἢ [2] Μελαγκραίρας κόπις.] μελαγκραίρας, ὁ μελαίνων καὶ [3] θολῶν τὴν κραῖραν καὶ τὴν κεφαλὴν, ἤτοι τὸν νοῦν, καὶ τὸ τοῦ λόγου κεφάλαιον ἐν δεινοῖς λόγοις. Μελαγκραίρα δὲ, ἡ Σίβυλλα, παρὰ τὸ μελαίνειν τὴν φράσιν, καὶ τοὺς χρησμούς. Κόπις δὲ, ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ κόπτειν τοὺς λόγους, κόπις, κόπις· ἢ ὁ ἔμπειρος. Θυγάτηρ δὲ Νησοῦς, ἡ Σίβυλλα. [4] Φίκειον τέρας.] ἡ Σφίγξ· ἐκάθητο δὲ ἡ Σφίγξ παρὰ τὸ ὄρος Θηβῶν, ὃ ἀπ' αὐτῆς Φίκειον ἐκλήθη. εἰκάζει δὲ τὴν Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐκ Κλάρου, καὶ τῇ Σιβύλλῃ ὁλοσήμονι, καὶ τῇ Σφιγγὶ, ὥς φησιν Εὐριπίδης, διὰ τὸ συνεστραμμένα λέγειν καὶ σκοτεινά. Ἐγὼ δὲ λοξόν.] αἰνιγματῶδες, ὅθεν καὶ Λοξίας, ὁ Ἀπόλλων· ἢ παρὰ τὸ λοξὴν ἰὰν καὶ φωνὴν πέμπειν,

EMENDATIONES.

1 Μαντείαις, pro μαντίαις, ex Bar. 2 Μελαγκραίρας, pro μελαγκραίνας, ex Seld. & Lycophronis textu; itaque legisse Tzetzem sequentia indicant. 3 Θολῶν Impress. θολερῶν Bar. Ego reposui θολῶν ex Seld. quæ lectio adprime huic loco convenit. 4 Σφίκειον hic, & linea sequente habet Bar. Vide Commentarios

λοξοχρέ-

Ἐπεί μ' ἔταξας φύλακα λαΐνου στέγης,
Καὶ πάντα φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον
Ἐτητύμως ἄψορρον [a] ὤτρυνας τρέχειν.
Δαίμων δὲ φήμας [b] ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν
Τεύξειεν, ὅσπερ σῶν προκήδεται θρόνων,
Σώζων [c] παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

Nam statuisti me custodem lapideæ domus,
Totósque dicere ac recensere sermones
Evidenter reversum jussisti nuncium.
Responsa verò Deus in melius verti
Velit, qui tua procurat solia,
Servans vetustam hæreditatem Bebrycum.

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ὀτρύνας. al. ὄτρυνας. b Εἰς λῷον. c Al. παλαιᾶν.

λοξοχρήσμων γὰρ ἦν· ἢ παρὰ τὸ λοξῶς εἰπεῖν καὶ ποριεῖν, ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ, λοξῶς δὲ πορεύεται ὁ ἥλιος τὸν ζωδιακὸν κύκλον,

Ὅπως ἀκλινὴς τῆς φρεᾶς ὁ στροφάτης,

Ἐξανταπλεύσειαν σφίγγεται καταδεσμῶν,

καθώς φησιν ὁ Πισίδης. Τρέχιν δὲ, τὸν ἄγγελόν φησι, παρὰ τὸ τρέχειν. τινὲς δὲ κύριον ὄνομα τοῦτο νοοῦσιν, ἤτοι τὸν ἀπαγγέλλοντα ταῦτα πάντα.

ΤΕΛΟΣ.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΤΟΥ

ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ,

A JOSEPHO SCALIGERO

JUL. CÆS. F.

Latio donata; *jam ab eodem recensita*, & *Centum in locis* *a* JOHANNE MEURSIO *Emendata*.

LYCOPHRONIS
CASSANDRA
IAMBICO CARMINE
Translata per
JOSEPHUM SCALIGERUM, JULII F.
Et Centum in locis a JOHANNE MEURSIO *Emendata.*

QUÆCUMQUE poscis, ultima ex origine
Plane expedibo: sed tamen prolixius
Parcas loquenti: non enim virgo, ut prius,
Secura solvit multiplex os carminum,
Sed & tumultum murmuris multi ciens,
[1]Superstitiosâ fauce bacchata est sonum,
Tenebricosæ verba Sphingis æmulans:
Quorum memor mens quæ mihi nunc suggerit
Adverte, Rex, putánsque mente singula,
Percurre [2] dictionum inobservabiles
Scrutans camenas, quâ expedita semita
Ad planam ineptos ducit errores viam.
Ego at solutis carcerum repagulis,
Verborum obibo flexuosos tramites,
Primúmque pulsans oppidum, ut cursor celer.
Matuta Fagutalis arcis culmina
Citis supervolabat alis Pegasi,
[3]Cascum maritum proximè Cernem insulam
Toro relinquens, bigenerem fratrem tuum:
Tranquilláque [4] ocris concavi ancoralia
Nautæ luebant, atque tonsilla [5] tenus:
Puellicidam & vermigradæ [6] Salaciam
Scapis ruebant è [7] columbariis suis
Ciconivestes pupulæ Phalacriæ,
Ultra Calydnas [8] obstinentes palmulas,
Aplustréque passim, & explicata [9] suppara,
Phrenetici Septemtrionis flatibus:
At ora solvens entheis bacchatibus,
Ates ab altis pervagæ bovis jugis
Cassandra dictis infit orsa talibus.
Heu! heu! cremata lacrymosa patria,

1 Fatidica. 2 Oraculorum, *Pacuv.* 3 Senem, *Varr.* 4 Petra. 5 Funes, *Plaut.* 6 Mare, *Pacuv.* 7 Foraminibus, quibus inseruntur remi. 8 Ostendentes, *Fest.* 9 Vela, *Suidas.*

Primum quidem feralibus Trinoctii
[1] Stlatis gigantis, ore quem quondam suo
Consi voravit campa [2] manduces canis,
Qui vivus ustus excavator viscerum
Intra lebetis ignis expertes focos
[3] Formo capronas verticis fudit solo,
Prolis peremtor, patriæ pestis meæ:
Matri secundæ qui volanti cuspide
Detersit uber, inque Circi pulvere
Quinquertionis membra patris sustulit
Saturnium ad cacumen, ubi terra sati
Formido equorum cespes Ischeni tumet:
Salsas [4] Triquetri qui latebras æquoris
Torve obsidentem semifeminam canem
[5] Stinxit, rapinis imminentem piscium,
[6] Gumiam boum leænam, adustis quam pater
Membris, lucernis corporavit igneis,
[7] Mortam haud paventem, sedis inferæ deam:
Quem cautè inermi fraude quondam mortuus
Exstinxit, olim jam Quietali agnitum.
Heu! tene rursus, ten' crematam contuor
Vetusti ab armis Æaci, atque Tantali
Rogo sepultis intra Letrinam ossibus
Pulli igne [8] subverbusti ad impiam dapem,
Telis bubulci Teutari volucribus?
Rivalis uxor cuncta in oras luminis,
Legans [9] parectatum minantem patriæ,
Producet, efferata patriis probris,
Dirisque nuptiis peregrini tori: at
Salubrium cata unguinum incurabile
Vulnus mariti conspicata pristini,
Giganticidis interemti spiculis
Ab hoste, obibit morte communi diem,
Falis ab altis ad cadaver saucium
Corpus ruina cernuum in præceps ruens:
Et tunc recentis icta amore mortui,
Jam palpitanti spiritum efflabit viro.
Duplex tuum, triplexque bellum conqueror,
Ad arma rursus, & rapinas ædium,
Tuique te ignem contueri incendii.
Heu patria! & vos busta nati Atlantidis
Audacter urinantis olim, cum cute

1 Navibus, *Fest.* 2 *Festus.* 3 Calido, *Fest.* 4 Siculi. 5 *Pro* Exstinxit, *antiquè.* 6 Voratricem. 7 Parcam. 8 Veribus usti, *Plaut.* 9 Ephebum.

Suta

Suta revinctus corpus, utre scorteo,
Et solus, ut aper quadrupes Hercynius,
Rhithymniates navit ut larus fretum,
Zerinthi hiatum virginis Canariæ
Linquens, Deûmque tecta Lucumonum Saum:
Cum corruebat omnem humum Diespitris
Rapax aqualis nimbus, & putres solo
Falæ fatiscentes lababant, at genus
Hominum natabat ultimo periculo.
At fagum, & almum fructum, & uvam musteam
Orcæque tum Delphines, atque masculûm
Phocæ esitabant in toris mortalium.
Adest, adest fax involuta incendio
Prædam in colûmbæ morte mulctandæ canis,
Vultur palustris quam edidit fatu suo
Testæ rotundæ convolutam fornice.
At hospitalis infera unda remigem
Te [1] muricidam, nec bucerdam in patriis
Caulis prementem scrupeis adhuc manet,
Ut ante pulcritudinis trium arbitrum:
Sed pro mapalibus tu Aselli mattias,
Et Lan adibis: pro boum præsepibus,
Ovilibúsque, próque rustico pedo
Vehet faselus te, & Phere[illegible]ii pedes
Festras gemellas, inque Gythii juga,
Ubi ad scabrosa saxa pandatos luens
Pinus tenaces lubrici dentes freti,
Classem expedibis noviratem à jactatibus,
Et tu virosæ prædo junicis lupus
Orbæ duarum jam columbarum pari,
Cassis peregrinæ in secundam indaginem
Ultro incidentis aucupis pennæ dolo,
Dapem ambidentum nuper in crepidine
Bacchis cremantis, atque divæ Albuneæ,
Curres super Scandeam, & arces Ægili,
Venator acer præda opima ganniens:
Explensque amores in Draconis insula
Actæ, biformis editi terra imperi,
Vanam secundò non videbis [2] Murtiam,
Ulnarum inanem sarcinam, éque somniis
Vacua torum nocturnus explorans manu.
Nam te Phlegrææ jam maritus conjugis

1 Ignavum, *Plaut.* 2 Venerem.

Triſtis Torones, abdicator riſuum
Et lacrumarum, namque neſcit, & caret
Utroque, qui olim littoralem ex Thracia
Fecundi opimatam [1] Melonis fluctibus
Humum penetrans, non trabe ſtlataria,
Inhoſpitale ſed iter, ut cubilia
Terræ in profundos talpa pertundens ſpecus,
Quærens receſſus in cavernis æquorum,
Cavenſque natos perduelles hoſpitum,
Et audiendas ſupplicans patri preces,
Redux ut iret patriam, unde pervagus
Matrem gigantum adiverat Palleniam:
Tete ille Guneus, quæſtor urnæ vindicis,
Sagacis arbiterque Solis filiæ
His nuptiis privabit incilans probris,
Pellens ab omni jure [2] proſedæ lupæ.
Qui nec Lyci ſepulcra, nec Chimærei
Oraculorum voce venerantes timens,
Nec illecebras Anthei, nec hoſpitum
Dapum ſodalem, filium Conſi, ſalem,
Deûm tuliſti tranſilire ſagmina,
Menſamque calcans, jus ſupinans, & bonum,
Fetæ modum ſecutus urſæ incicorem.
Ergo ſtupentes fruſtrà tundes nervias,
Egentia & jejuna fundens carmina:
Sed flens adibis patriam incenſam prius,
Exſangue ſpectrum bajulans ulnis tuis.
  Jam quinque nuptæ Thyados Pleuroniæ,
Satæ [3] cataces namque Carmentæ mari
Jam panuclis nevére trinis, conjuges
Thalaſſiones quinque celebrare illius:
Duos quidem videre prædones lupos,
Catè intuentes præpetes immuſſulos:
Plyni, & Libyſſæ, Caricique gurgitis
E ſtirpe cretum ſemicreta barbarum,
Et vere Epeum, nec quidem Argivum ſatu,
Cujuſque avum quondam in molaribus ſuis
Hercynna Educa, quæ gerit [4] ſeceſpitam,
Partim minutal frendicans, tumulo indidit,
Humeri vorax epulata cartilaginem:
Quem dudum adultum virbium, & cupidines
Graves caventem navium promi dei
Miſit Terentus in Letrinæ jugera

1 Nili, *Feſt.* 2 Meretricis, *Plaut.* 3 Claudæ, *Feſt.* 4 Gladium, *Feſt.*

[1] Ocrin paratum præterire Molpidis
Lustrale cæsi corpus imbrico Jovi,
Soceri in ruinam, qui trucidavit procos
Justis nefandis, quæ Camilli filius
Paravit: ille, poculo exhausto ultimo,
Cognomini sepultus est Salacia,
[2] Suasam suis labem insipans natalibus,
Suræ [3] petillæ Psyllan aurigans equam,
[4] Picatæ & Harpinnam parem ungula Strigi.
Tandem illa quartum fratrem adhuc tuebitur
Circanei [5] acceptoris: ille è fratribus
Pugnæ secundum acerrimæ palmarium
Tulisse tunc canetur, atque in stragulis
Quintum anxiis in somniis exercitum
Jactabit atro imaginis ludibrio,
Sponsum futurum [6] Angitiæ Cytaicæ
Ardentis hospitem; quem ab Oenona exulans,
Vertens in hominum membra formicas breves,
Pelasgicum Typhona produxit pater,
Septem è puellis torridis [7] forma lice
Superstitem unum vindicatum ex ignibus.
Reciprocam ille sed remanabit viam,
Vespas suis è pumicetis exciens,
Quasi puer vapore suffiens domum:
Et cæteri Burri Duellinominis
Flabris juvencam [8] atabulis cædent popæ,
Matrem draconis [9] incientem Scyrii:
Quam sæpe conjux Salmydesium salum
Intra requirens, immolatricem hospitum,
Spumifragam insulam obsidebit Candidam,
Celti liquentes ad paludes gurgitis,
Amore sponsæ, cerva quam volucripes
Jugulum propinans eximet secespitæ.
Spaciosus intra littus appellabitur
Solus mariti cursus in crepidine
Sortem gementis, atque classem cœlibem,
Et non videndo membra mutatam modo
[10] Cascam cruentum vas prope & libamina,
Orcique flammam exuberantem funditus
Cortinam ahenam, quam atra flabit, mortua
Cadavera elixans coquinatu improbo.
Et ille obibit ejulans campum Scythen,

1 Petram. 2 Ineluibilem. 3 Albæ, *Fest.* 4 Aduncæ, *Fest.* 5 Accipitris. 6 Medeæ. 7 Calido cinere. 8 Ventosis. 9 Gravidam. 10 Anum, *Varr.*

Procans

Procans amoris quinque [1] circites torum:
Illi ante acerras auguris Saturnii
Deglutientis cum parente filios
Secunda jurantes fidusta sagmina,
Tonsarum amicient remiges [2] stropis manus,
Bacchumque sospitem, & prioris vindicem
Luctus canentes, cui in obscuris cavis
Delphorum operta ad antra Lucrini dei
Abstrusa liba Tauriformi offeret
Classis tremendæ millepræator navium.
Cui gratiam sacri novam [3] redandruans
Nefrondinosus Esquilinus Lucius,
Leoni ademto prandio, implicans rubis,
Segetem vetabit eruisse funditus
Vasto molari, [4] mattiisque querqueris.
Cerno sequacem jam [5] napuram luctuum
Mari trahentem, & conferentem patriæ
Minas feroces, & malorum incendia.
Atque utinam in Issa te Camillus insula
Non procreasset hostium nostrum ducem,
Quartum fatum ex Atlante [6] destina covi,
Tuis parantem damna cognatis Prylin,
Sagax aruspex, vere ad omnia optima:
Paterque jussis Æsaci fanatici
Non improbasset signa noctis [7] arcula,
Celasset uno sed duos pro patria
Fato, perurens membra Lemnio rogo.
Non tot malorum nunc procella surgeret.
Portumnus en! cernet [8] nefrendum carnifex
Fervere mergis spartisirpeis anum,
Glauci Terenti conjugem Titaniam.
Jam duo necantur cum parente pignera,
Humeros molari coclaca fracto ducis;
Quæ sabulonis apparata fugerant
Vanis loquelis alvei discrimina,
Cui cuncta credens ille tortor liberûm,
Mergorum alumnus, pisculentæ compedis
Præda, ostreis valgisque naritis comes,
Fetus gemellos clusit uno [9] ploxeno.
Cumque his miser non matris advertens Deæ
Præcepta Mnamon, sed veterno oblivius,
[10] Suppus recumbet, pectus ense saucius,

1 Annos. 2 Funibus. 3 Referens, *Fest.* 4 Malis asperis, *Fest.* 5 Funem, *Fest.* 6 Columna cœli, *Varr.* 7 Infausta, *Fest.* 8 Puerorum, *Fest.* 9 Capsa, *Catull.* 10 Supinus, *Lucil.*

Nunc

Nunc, nunc gemit Myrina, nunc præsentiunt
Hinnitum equorum littorales margines,
Ubi Pelasgum lubricæ saltum [1] pedæ
Librans crepidine ultima fremens lupus,
Fontis creabit è saburra gurgitem,
Olim recludens ociosa flumina.
Jam culta vastat arva Mars Salisubsulus,
Reciproco cruenta signa murice
Edens: palam omnis vasta nunc tellus jacet,
Horretque crebris ut seges novalium
[2] Sicilicibus corusca: luctuum mihi
Pinnis imago aures ab altis personat,
Covi serescens omne pervolgans [3] fretum,
A feminarum voce, scissis vestibus,
Luctus sequaces mutuo capientium.
Sed illud, illud te, ô cor infelix, malum,
Illud lacesset omnibus crudelius,
Ubi fremiscens [4] celibari cæsius
Versam rapax *sanqualis* inscribens humum,
Urvoque lirans orbitam anfractu viæ,
Bubulcus imporcitor ampli jugeri
Horrendum acutus ore clangorem ciens,
Fratrum tuorum filium carissimum
Ptoi parentis ex humo susum auferens,
Artus cruentans ungue & immani gena,
[5] Tifata patria tabo, & arva polluet,
Et libripens trionis occisi stipem
Ferens [6] aginæ examinatam lancibus,
Et rursus æquipondium redhostiens
[7] Rodi micantis in statera auraria,
Bacchi jacebit funeratus amphora,
Fletusque Nymphis inquilinis Bephyri,
Superque Pimpleam petræ Libethriæ,
Cadaverum propola, qui fatum tremens,
Effeminatam corpori pallam induet,
Insilia tractans, staminumque insubulos:
Tanget supremus [8] vinciam hostilem pede,
Te, Frater, unum vel pavens in somniis.
Qualem heu! rues, Fortuna, luctantem domus
Patriæ caducæ subtrahens tibicinem.
Non absque lacrymis, atque lesso riserit
Impunè latro Doriensum exercitus,

1 Vestigii, *Fest.* 2 Hastarum spiculis, *Enn.* 3 Solum. 4 Hasta, *Fest.* 5 Iliceta, *Fest.* 6 In qua se vertit trutina, *Fest.* 7 Massæ. 8 Terram, *Fest.*

Vitulans

Vitulans ovanter morte confecti viri:
Sed circa puppes ultimo [1] aucto spiritus
Excurso, amaris ignibus cremabitur,
Jovem Fugalem plurima incalans prece
Amara fata concremato avertere.
Nec agger, aut navale propugnâculum,
Nec crebrisurus pluteus atque scansilis,
Non juverit lorica, non pinnarum opus,
Sed fumo ut [2] axe conglobatæ apiculæ,
Vaporis aura, torriumque verbere,
E puppe, rostrisque, atque rostrorum foris
Crebri petauristæ è sedilibus suis
Saltu peregrinam cruentabunt humum.
[3] Procosque multos Græciæ palmarium
Hasta ferentes, inclutos prosapia,
Tuæ feroces morte mactabunt manus
Tabo cruentæ, amore belli asperrimæ.
Sed ipsa luctum non minorem perferam,
Tuo per omne mœsta tempus funere.
Nam dira mî, illa dira lucescet dies,
Gravissimusque luctuum, anni quo senes
[4] Circum rotantes noctilucæ viderint.
  Heu! heu! gemendus & mihi flos est tuus,
O pulle, dulcis heu! parentum sarcina,
Amore sævum qui draconem saucians
Et illice igni, sauciumque compede
Grata coercens tempus ingratum breve,
A saucio non ipse saucius tamen,
Truncatus aram tu cruentabis patris.
  Heu me misellam, & par benignum virginum,
Tuumque bruta conqueror fatum canis!
Quarum sororem terra nutrix alteram
Hiulca devorabit infero specu
Adulta proximè intuentem incommoda,
Qua latè avitus lucus, & bustum lupæ
Jacet sepultæ adulteræ cum filio,
Priusquam opem mulgeret infans lacteam,
Et obstetricis rore corpus tingeret.
Sed cruda te ad sponsalia & connubii
Sacra admovebit durus Iphidis leo,
Atræ parentis æmulatus februa.
Namque in capacis ventre mactans naviæ

1 Spacio. 2 Confertim, *Fell.* 3 Proceres. 4 Circulum.

Bovem inſulatam draco [1] cupencus impius,
Jugulæ tripatris cædet hanc [2] clunaculo,
Priora conſedusta dans hirpis ſacra.
At mancupatam te in ſupino littore
Thracum lapitam funditorum jactibus
Conviciosis percitorum injuriis
Abſcondet imber ſaxeus manualium,
Pulla hirriente membra mutatam cane.
Aſt ad bidental Anxuri domeſtici
Ornabit albis [3] antiis crepidinem
Sororis olim lutea calautica
Redemtus, uſtam cum rediret patriam,
Vetus tenebris nomen obruens ſuum:
Ubi rupex hirtipilus ignes indices
Terræ parentis indicator perfidus
Lucens, caballum gente prægnantem hoſtica
Pertundet, altas ventris impages trahens:
Et Siſypheæ volpis aſtutus cato
Lucebit ardens triſte lucubrum nepos
Leucophryn atra nocte navigantibus,
Infanticidæ & inſulas duas boæ.
Aſt ipſa abhorrens pronubas tædas ego
In ædis atræ ſcrupeis conclavibus
Tecto carentis, & lacunari domus
Tenebricoſo membra mergens carcere,
Ptoumque Semonemque Vortumnum Deum
Fugans amore captum ab innupto toro,
Tamquam potis [4] ſignata perpetim fore
Summæ ad ſenectæ tempus, innubæ æmulo
Ritu Minervæ Carneæ Feretriæ,
Ad volturis columba tunc raptim torum
Exſanguis ales ungue picato trahar,
Clangore multo Acredulam Budetiam
Calans rapinæ nuptialis vindicem:
Aſt illa ſignis aſpero palatio
Pupas coruſcans cœlitus minabitur,
Lapſa ex [5] falanto patrii ſolo Jovis,
Avo imperanti nobilis poſſeſſio.
Unius ob noxam orba mille liberûm
Tumulos inanes conqueretur Græcia
Non in ſepulcris, ſed maris fundo ſitos,
Rogi ſupremum non tegentes pulverem
Urnis latentem, ut juſta denicalia:

1 Mactator. 2 Cultro, Feſt. 3 Capillis, Feſt. 4 Virgo, antiquè. 5 Cœlo, Hetruſcè, Feſt.

Sed triste nomen, atque cespitum notas
Parentum amicis irrigatas fletibus,
Et liberorum lacrumis, & conjugum.
Ophelta, tuque rupium custos Zarax,
Petræque, tu Trychata, tuque asper Nedon,
Et saxa Dirphossi omnia, & Diacriûm
Specus hiantes, atque Phorcynis juga,
Quot fluctuantum nenias cadaverum
Cum dissipatis audietis puppibus?
Quantum tumultum murmurum infrænabili
Reciprocantem vorticum spumas salo?
Quot deinde thunnos saucii compagibus
Ad saxa fractis verticis, quos cœlitus
Noctu rubentes [1] manubiæ [2] obstitos prement,
Ubi flore jam vertiginosis Liberi
Lucebit indicem tenebrarum facem
Ultor, nocenti pervigil curæ studens?
At hunc ut amburvantem aquis alcedinem
Per saxa iniqua velitem fluctus feret
Actum procellis inter [3] aras duplices:
Gyrisque siccans in petris alas mari
Multo madentes, alterum mare hauriet
Perpessus ictus à tridente fuscina,
Qua ultor illum vulnerans operarius,
Cum orcis adiget habere communem fugam,
Vano cucullum blattientem [4] pipulo.
At luridum cadaver expulsum foras
Delphini aprica concoquet Canicula,
Passumque in algis, inque musco putridum
Miserata condet una Nesææ soror,
Opitula [5] abadir maximi Cynæthei.
Bustumque proximum coturnici aliti
Tremens, cavebit murmur Ægæi sali.
Tunc ille Castniam & Melinæam Deam
Proscindet audax [6] Uragi in palatio,
Quæ laciet illum rete inextricabili,
Furore, nec furore, verùm Erinnyum
Tendens amaram compedem fatitraham.
Omnisque mœstum Græcia ejulabitur,
Quamcumque Aræthus intus, atque inhospitæ
Fauces coercent Dotii Libethriæ:
Quibus meæ vel ad paludis inferæ

1 Fulmina. 2 De cœlo tactos, *Fest.* 3 Saxa, *Virg.* 4 Convicio. 5 Lapidis, *Prisc.* 6 Plutonis.

Ripam

Ripam diu ſunt lacrumandæ nuptiæ.
Nam plurimarum ventre funerabitur
Serratidentum fauce camparum abditum
Examen ingens, hoſpiteſque in hoſpite
Terra ſubibunt buſta cognatis procul.
  Nam ripa quendam Strymonis Biſaltia
Abſinthiorum proxima atque Biſtonum,
Veſticipis altorem optimum, Edonos propè,
Teget prius, Tymphreſta quàm cernat juga,
Suo parenti plurimum inviſum omnium,
Qui fecit illum cæcilium, oculos forans,
Cubile ſpurium quando inivit pellicis.
  Tres Cercaphi ſpelunca caſnares teget
Olim ſepulcro non ab Alenta procul:
Moloſſi olorem præſcium Inſinui Cubi,
Scrofæ inſcientis neſcientem delicos,
Cum caprifici lite compellans cata
Vatem æmulum, ipſe falſus ex oraculo
Somnum [1] Teniris præſtitutum dormiet:
Quartumque magni liberorum Dijovis
Fratrem doloſi Æthonis in fictis notis:
Et tertium ligone Thebarum ſalas
Aheneo demolientis filium,
Quem Strebulus olim Conſus agili diſcidit
Pilumnus, ora diſſipans [2] ſudaculo,
Quando creatæ Nocte germanos patris
Ad unum amorem mutuæ armarunt necis.
  Duo at ſcatentis ad fluenta Pyrami
Deræni ovantes vertagi icti mutua
Depræliabunt cæde barritum ultimum
Subtele in ipſo virginis Pamphyliæ.
Altuſque rumo ſulcus in meditullio
Stabit Megarſus ceſpitum nitentium,
Ut ne in profundis inferûm ſedilibus
Imbuta cernant buſta cædibus ſua.
  At quinque dehinc Ceraſtiam in Veſpariam
Et bitientes Satrachum, & Silvani humum,
[3] Juſtà manebunt Murtiam Zerinthiam.
Unus parentis exulans conviciis
Cychrei cavernis, Bocarique flumine,
Meus ſobrinus, ut peremtor patrii
Pulli, nothum propagmen, & labes domus,

1 Parcis. 2 Flagello, *Feſt.* 3 *Pro* juxtà, *antiquè.*

Rabiem vomentis bellicosam ovilibus,
Ravi leonis quem pilis horrens cutis
[1] Runis tegebat æneis impervium,
Obnoxiam unam possidentem semitam
Ad fata, quam vagina celabat Scythæ,
Cum durus adolens sacra Comyro leo
Suo parenti fatus est claras preces,
Immussuli ulnis subrumum gestans suis.
Nec ipse credat hoc parens, quòd Lemnium
Fulmen duelli, nescius turpis fugæ,
Trio efferatus hospitum infensissimi
Trajecit ile munere, urinaris ferum
Saltum tepentis ensis ad promtam necem:
Fratremque Trambeli illé patria exigit,
Cognata patris quem parit nixu suo,
Donata præda dirutori mœnium;
Quam pro frequenti civium comitio
Ferale glauco prandium suasit cani
Misisse linguax virginum trium pater
Omnem marino terram inundanti luto,
Siquando fluctus exspuisset faucibus
Sorbens procellis omne decumanis solum;
Nepam sed ille fauce pro pupâ vorans,
Partus maligni questus est onus grave.
Venator adiens at secundus insulam
Ut expeditè consulat malis suis,
Indigena socius epulo liberis [2] Viræ,
Priscis Lupercis atque Nyctimi coquis
Lunam ante natis, filiam glandis dapem
Torrere suetis in calentibus focis,
Eviscerabit, & medullitus trahet
Ligone glebas, omne vestigans specum.
Cujus necavit bronchus Oetæus patrem,
Ad verticillas ilis artus lancinans:
Adagionem hunc sensit accepto malo,
QUOD plurima inter poculum & labrum solet
Vertisse fatum res agens mortalium:
Et tabe manans ora spumanti, occidens
Solocisetus imminentem ulciscitur,
Salii coercens [3] incito statu volam.
At tertius tollentis ex cava petra
Natus [4] neronis arma, cujus in torum

1 Telis, *Enn.* 2 Hamadryadis nymphæ. 3 Immoto. 4 Robusti.

Idæa junix ſponte conſcendet ſua,
Quæ viva Averni obibit umbras, queſtubus
Et lacrumis confecta Muniti parens,
Quem torta Creſtonæ anguis in venatibus
Necabit, acrem cuſpidem infligens pedæ,
Ubi parentis collocabit in manus
Captiva patris avia furtivo ſatum
Amore pullum, cui jugum ſolæ hoſticum
Jecere ſervitutis Actæi lupi
Hoſtimen, atque Bacchæ ademtæ gratiam,
Quorum rotundæ teſtulæ cæſus tholus,
Munimen ictus hoſtici, caput teget:
Intacta vermiculata claxendix domos
Servabit alias, incolis ſtupenda res:
Quod templa ad alta ſiderumque [1] ſubices
Ducet duos Laperſios medioxumos;
Quos numquam in orbem Juppiter ſoſpes meum
Duxis biprædem liberaturos ſubim:
Nec vel celoces inſtruentes claſſium,
E puppe ſumma nudipes veſtigium
Hoſtes vetuſto Bebrycum infigant ſolo:
Neque hos leones anteuntes viribus,
Duri duello, quoſque Mavors armiger,
Quos Nerienes, Capta quos amat Dea
Boum Juga, & Curitis Homolois Dea,
Hæc, quæ cluentes arte fabrica duo,
Querquetulanus, Conſus & Cromnæ imperans,
Struxere quondam pejeranti principi,
Crudis diem unum vix lupis ſuffecerint
Vim fulminantis impetus depellere,
Quamvis in arcibus Canaſtræum gravem
Giganta, conſtans hoſtium repagulum,
Habentia, atque certa primùm verbera
Vibrare promtum lancinatori gregis,
Et cujus iras primus accendet graves
[2] Acceptor acer, lubricum ſaltum cirans
Flos ipſe Graiûm, cui Dolongorum elegans
Olim ſepulcrum ripa defuncto parat
Rumona, cornu prominens peninſulæ.
Accedet inſperatus, accedet tamen
Nobis amicus ſoſpes unus, Drymnius
Deus Promantheus Æthiops Gyrapſius,
Qui bitientem quando Mutunum atriis

1 *Pro* nubibus, *Enn.* 2 Accipiter, *antiquè.*

Nocentem amaræ pestis admittent reum,
Et quos acerba, quosque rerum asperrima
Manent, dape atque in inferio libamine
Mactare conabuntur immitem Crepum.
Gravem tumultum ponet in convivio.
Primumque amara voce sese mordicus
Frendent, frementes improbis gannitibus:
Tandemque cernent patrueles prælio,
Ut consobrinis nuptiarum averterent
Pusis rapinas, furta patruelium,
Sponsaliorum propter immunem vicem.
At tela certè multa Cnecei alveus
Vibrata nisu vulturum intuebitur,
Res mira Pheræis, & auditu aspera.
Hic namque corno stipitem pullæ cavum
Fagi retundens, opprimet duûm alterum,
Tauro leonem conserentem prælium:
Alter sibynna dissipans tauri latus,
Affliget hunc solo: hunc secundo verbere
Reciprocabit ut coniscans [1] arvigus,
Cippum caducum busti Amyclæi ruens.
Simulque ferrum, fulgurumque vortices
Fortes [2] patales [3] hostient, quorum unius
Non vel Sciastes Orchieus Telphusius
Manum improbarit, quando cornu tenderet.
Summanus hos Dis, hosque cœli fornices
Grata dierum semper excipient vice,
Fratres amicos, compotes vitæ & necis.
Illorum at arma sopiet nobis Deus,
Parvum levamen in malis hoc largiens:
Multorum & ingens agmen excibit manu,
Quos Rhœæ alumnus non tenebit, spiritus
Mulcens, novenum tempus in magna insula
Manere nexos imperans oraculis,
Tres multa cunctis virgines [4] alebria
Præbere mandans, qui cacumen Cynthium
Errore pervagantur Inopum propè
Ægyptias [5] Melonis electantem aquas:
Progerminator quas petulcus erudit
Adorearum ritè pilumnas opum,
Vinumque facere, vel nitores unguinum,
Neptes Zarecis vinitorculas aves:

1 Aries. 2 Tauros, *Plaut.* 3 Ferient. 4 Alimenta. 5 Nili, *Fest.*

Quæ

Quæ ſæpe ſolabuntur hoſpitum canum
Famem furentem exercitus, cum venerint
Sithonis uda ad filiæ cubilia.
Atque ænearum panuclarum ſtamine
Olim librarunt iſta virgines anus.
Cephaſque, tum Praxander, ullis navibus
Non imperantes, plebis obſcurum genus,
Et quinque quarti poſt petent terram Deæ
Golgos tenentis, hic Lacona exercitum
Ductans Therapnis, alter autem ab Oleno
Dymeque Buræi imperator agminis.
At Argyrippam, Dauniorum [1] hæredium,
Ad Auſoniten excitabit Phylamum,
Aves ſodales membra plumantes videns
Fatis amaris, qui natatum aquatilem
Degent in alto, more piſcantum, mari,
Similes figura cæſiis oloribus:
Roſtriſque ſpumas aucupantes piſcium,
Ducis tenebunt inſulam cognominem,
Theatriformis inque clitellis jugi
Vicos ſecantes, perque diſtinctas vias
Junctis tabernis, quo prius Zethus modo:
Simulque paſtus, & ſimul cubilia
Noctu rebitent, gentis omnem barbaræ
Cœtum caventes, inque Græcorum peplis
Cognati amantes ocium cicur ſinus:
Manuque ab [2] inſipante pultem prandii
Offam polentæ blandum adulantes edent,
Vitæ prioris non adhuc oblivii.
Verùm Liburnæ vulnus erroris vagi
Erit minaciumque cauſa luctuum,
Procax viroſa cum catulliet lupa
[3] Aſilo amoris, & bidental Nortiæ
Defendet ipſum, victimam novi ſacri.
Coloſſicuſque in Auſonum pomœriis
Stans, fabra ſiſtet membra ſaxeo ſuper
Campſoris Architectonis ſtatumine,
Saxis, ſaburra navis, eductis foras:
Arbitrioque fratris Alæni obrutus,
Veras preces precabitur novalibus,
Sejæ nec [3] agnas umquam adoreas dare,
Aquis opimante arva ſubſtillis Jove,
Ni fortè quidam Ætolus urgens ſtirpitus

1 Poſſeſſionem. 2 Ingerente, *Feſt.* 3 Oeſtro, *Virg.* 4 Spicas, *Feſt.*

Proſcindat

Proscindat arva, sulcum arans trionibus:
Cippisque late cinget immotis humum,
Quos glorietur nemo vi mortalium
Statu movere posse; nam cita fuga
Ipsi reciprocam redibunt semitam,
Gradu prementes, nec gradu littus sali.
Deusque multis indiges vocabitur,
Quicumque brutum littus Ionis tenent,
Cæso dracone noxio Phæacibus.
  Gymnasiisque retrogradi circumfluis
Renonivestes applicantes, indignum
Victum juvabunt invicem orbi vestibus,
Fundis bicaudis membra defensi tribus:
Ubi rudimen verberantis eminus
Artis puellos mater impransos docet;
Nam nemo panem dentibus frendet prius,
Quàm capsit illum pendulum certo [1] lapi,
Super tigillo destinati ictus notam.
Iniqua scrupis & recedent littora
Hispana, Tartessi fretum tangentia
Arnæ vetus propago, Temmicum duces,
Grajam expetentes, & Leontarnes juga,
Scolumque, tum Tengyram, Onchesti solum,
Fluenta Thermodontis, Hypsarnique aquas.
  In Syrtin alios, & Libystica æquora,
Et brevia, & infernalis æquoris vada,
Et semipiscis gurgites navifragos:
Olim interemtæ vestipellis dextera
Sangi Bubulci Fovii Stercutii,
Inque alta saxa virginum volucrium
Dispalitantes, lancinatos cruditus
Opacus omnes Tellumo venabitur,
Multis ruinis obrutos ex mortuis
Uno relicto nuncio sodalibus,
Delphinisigne, fure Punicæ Deæ:
Qui vasta ravi coclitis magalia
Videbit, aheno maximo [2] calpar meri
Manu propinans, poculum bellarium:
Videbit, & quæ liquerit cadavera
Præstanus Averruncus armorum cluens,
Qui rutro adunco runcinantes omnia,
Nectent foratam reste prædam mugilum.

1 Lapide, *Enn.* 2 Scyphum, *Fest.*

Atque

Atque alius alium sævus excipiet labor
Labore semper pristino ferocior.
Quæ non Charybdis mortuorum explebitur?
Quæ non Erinnys, semivirgo bestia?
Quæ non Camena, carnifex bimembrium,
Ætolis aut Curetis, artus liquier
Suadebit aura flexanima immemores cibi?
Vel quam ferarum non fabram intuebitur,
Atrox venenum farre miscentem excetram,
Fatumque monstriforme? sed miserrimi
Sortem gementes atque palantes haris,
Miscella semper cum polenta floccium
Acina, fracesque devorabunt; ast cum
Herba, atque Manus vindicabit obvius,
Nonacriates Vinulus Triceps Deus,
Et mortuorum regna descendet cava,
Atque inferum rogabit apricum augurem,
Coitus virorum & feminarum conscium,
Umbris hianti sanguinem obsipans solo;
Ensisque trux, munimen, inferis metum,
Vibrans, trementum murmur umbrarum audiet
Gracile caducâ [1] succrotillâ fabulâ,
Atque hinc Gigantum quæ lacertos insula
Confregit, & Typhonis artus querqueri,
Adusta flammis cum mera excipiet rate;
Qua Rex Deorum informe [2] clunarum genus
In risum eorum transtulit coloniam,
Qui prælium movere Saturno satis.
Baji magistri postmodò bustum, casas
Post præteribit Cimmerum, & Plutonium
Aquæ procellis fluctuantem gurgitem,
Ossan, boumque [3] Viriati semitas
Stratas, nemusque Liberæ pusæ inferæ,
Candensque flammis flumen, atque ubi ætheri
Tollit cacumen ampla [4] procapes jugi,
Ex quo fluenta cuncta, cuncti funditus
Fontes per arva dissipantur Itala:
Linquensque Lethæonis alta culmina,
Lacumque Avernum, quem labro ambit circite,
Et flumen atra nocte Cocyti obrutum,
Stygis nigrantis gurgitem, quâ Terminus
Juranda posuit jura supremis Deis,

1 Tenui voce, *Titin.* 2 Simiarum, *Fest.* 3 Robusti. *Non.* 4 Radix, *Fest.*

Ire in Gigantes atque Titanos parans:
Libamen haustrisque aureis antlans aquæ,
Orcæ dicabit & viro donarium,
Silam columnæ vertici appendens suam.
Et tres necabit filii Salaciæ
Pupas, camenæ matris æmulas soni,
Jactu insolenti præcipes è culmine
Pinnis caducas æquor in Tyrrhenicum
Quacumque amari jura staminis trahent.
Unam Phaleri turris ejectam foras
Glanisque capiet flumine irrorans humum:
Quà pusæ acerram construentes incolæ,
Vitulatuum strepente Parthenopen sono
[1] Solennia Deam jubilabunt alitem.
At littus exstans in Veniliæ Deæ
Se corruens, cognominem Leucosia
Petram tenebit, qua fluens Is, & ferox
Fluente pingui Laris eructat solo.
Ligea agetur in Terenam fluctuans,
Sulcans procellæ murmur: illam navitæ
Linquent sepultam littorali cespite,
Aquis propinquam garrulis Ocinari.
Illam lavabit Corniger so gurgite,
Volucrimembris busta februans aqua.
Primæ sorores ante cognatas Deæ
Classis vetustus imperator Atticæ
Certamen ardens lampadum nautis aget,
Jussis Deorum, plebs quod augebit dehinc
Neapolitis, quæ prope undantem sinum
Portus Miseni scrupeas ripas colet.
Claudensque Coros scorteo sinu bovis,
Et rursus actus casibus reciprocis,
Flagri trisulci verbere ustulabitur
Larus, quiescens caprifici frondibus,
Ne gurges illum fluctibus deglutiat,
Imo Carybdin fundo anhelantem trahens.
Nec sat refectus nuptiis Atlantidis,
Rudem serilibusque sirpatum alveum
Intrabit audax, atque moderator reget
Ad media combæ caudicariam trabem
Sutam infabre compage subscudum rudi,
A qua acer Ambarvalis expellens Deus,
Implume quale pignus orbæ alcedinis,

1 Solenniter.

Ipsis agéis & foris simul, vagis
Marget procellis impeditum [1] copulis,
Pontique inerrans pervigil cubilibus,
Anthedonio erit contubernalis Deo:
Sic alius alium ventus excipiens, facis
Instar, rotabit suber, agitans spiritu:
Vix & procellas verticésque Albuneæ
Defendet illi supparum, arma pectoris
Manuumque, queis & ipse carnifices petras
Prendens, acutis membra lancinabitur
Scrupis: ad invisamque Saturno insulam
Laniam profectus feculam [2] nefrondinum
Nudusque egensque garrulus tenebrio,
Ficti latrabit fabulam infortunii,
Pendens acerbas coclitis monstri preces.
Non hic veternus dormientem cœpiat
Oblivionis Equirium Melanthium;
Namque ibit, ibit nauticum ad Rithri sinum,
Et Neriti cacumen: intuebitur
Vastos penates susque deque funditus
Luxu procorum turpium: at [3] scrapta improba
Speciosè adulterata corrodet domum,
Luxu miselli absentis effundens opes.
Atque ipsi ibidem plura quàm in Scæis mala
Videns famelicosus, à domesticis
Minas toroso tetricas dorso pati
Sannis repressus discet, & pavirier
Pugnis iniquis, [4] frivolûmque jactibus:
Nec insueta flagra sunt: uberrima
Vibix manet Thoantis in tergis adhùc
Lentis betulis sculpta, quæ trico nocens
Siccis genis infligere exhortabitur,
Gratam libenter corpori insculpens notam,
Ut nescios illectet oculatis malis
Hostes, querelis principem inducens senem:
Quem Bombylea vallis, & Temmicia
Infame nobis terra produxit malum,
Servatus unus navitarum in patriam.
Postremò qualis larus angarius maris,
Salsaque murex corpus unda exercitus,
Exhausta luxu Proniensium bona
Olim à Lacæna putida offendens lupa,

---

1 Rudentibus, *Cæsar*. 2 Testiculorum, *Fest*. 3 Meretrix, *Varr*. 4 Fragmentorum fictilium, *Fest*.

Portu relicto [1] passus occidet senex
Corvus sub armis Neriti lucos propé:
Quem latere fosso cuspis incurabilis
Piscis necabit aculeo Sardonii:
Natusque patris carnifex vocabitur,
Achillis ille consobrinus conjugis.
Post funus augurem Eurytan populus colet,
Et qui cubile Trampyæ celsum tenet:
In qua necabit Herculem rursus draco
Tymphæus in convivio, Rex Æthicum,
Trahentem ab Æaco atque Perseo genus,
A Temenëis non procul natalibus.
Sed mortuum illum Perga, mons Tyrrhenius,
In Gortynæo condet ustrinæ situm:
Cum lacrumanter occidet propter malum
Natique conjugisque, quam frater necans
Orcum secundus postuma via petet,
Cæsus sororis ense funesto gulam,
Glauconis Absyrtique sobrinæ improbæ.
Hic tot ruinis, totque cumulatus malis,
Secundò adibit Ditem inexorabilem,
Cui nullus umquam sudus arrisit dies.
O quam tibi præstabat esse in patria,
Miselle, tauros vel colonum rustico
Jugare asellum sub coho cantherium,
Fictis furoris insolescenti dolis,
Quàm tot subire luctuum discrimina!
At anxius vir conjugem raptam expetens,
Et augurales ominum audiens notas,
Amore spectri pervagantis æthera
Quæ non marina templa perscrutabitur?
Quæ non vaga lustrabit arva indagine?
Primò quidem Typhonios cernet specus,
Anumque saxo membra duratam aspero,
Nec non Erembûm cognitas piscatibus
Ripas hiantes, atque adulteræ inclytum
Myrrhæ videbit oppidum, cujus uterum
Levabit obstetricis arboris liber:
Et fleta multum busta Gavantis suæ
Heræ, Hospitali Viciæ Jugæ Deæ:
Quem trux [2] bisetus dente cano conscidit.
Arces videbit nec minus Cephëidas,
Nec non Camilli lubricum pulsum pedis,

1 Rugosus. 2 Aper, Fest.

Araſque duplices, quas dapis cupidine
Bocas ſubivit, pro parata virgine
Hiante fauce corpus Aurigenæ vorans,
Rimantis exta, maſculi, plumigradæ.
Meſſoris autem ſecula necabitur
Exenterato turpis orca viſcere,
Muſtelæ alumnos qui caballimilites
Cervicimatris ſaxifrontis extudit,
Hominesque durans ſuetus à veſtigio
Formare ſtatuas involucro marmoris,
Sagax tricœcæ lucifur cuſtodiæ.
Videbit æſtu quæ rigantur jugera,
Asbyſtæ flumina, atque humo ſtertentium
Cubas olentes, conquiniſcens beſtiis.
Quæ cuncta obibit propter Argivam lupam,
Triviram puellam feminipuerperam.
Iapygumque adibit erro exercitum,
Ponetque donum virgini Feretriæ,
Ancile ſcutum, & [1] hirneam Temeſiam,
Sponſæ nocentis cernuoſque mulleos.
Sirinque adibit, & Lacinia ardua,
In queis juvenca conſitum Feroniæ
Deæ Monetæ præparabit hortulum:
Et feminis lex ſemper indigenis erit
Cubitûm novenûm flere tertium Æaci
Et Doridis, fulmen duelli Martii,
Nec corpus auro perpolire [2] vinulum,
Nec ferre membris delicata pallia
Sandice pictas, ideo quòd Divæ Dea
Terræ cacumen muneratur arduæ.
Pugiliſque tauri inhoſpitam certaminum
Arenam adibit, quem creat Libentia
[3] Mancina, regnans arce Longuri edita,
Saturniam falcemque, Concheæque aquas
Ventans, Gonuſamque, atque Sicanûm æquora,
Et templa crudi pelle veſtiti lupi,
Quæ quondam alumnus Crethei appellens ratem
Cum gente quinquaginta nautarum edidit:
Minyûmque ſalſi ripa ſervabit maris
Strigmenta, quæ nec diluet Venilia,
Nec abluentes imbricæ [4] ningues diu.
  Ripæ ſed alios, atque Teuchiris juga
Vicina flebunt, littore ejectos procul

1 Pateram. 2 Molle, *Plaut.* 3 Manca. 4 Nives, *Lucret.*

Atlantis

Atlantis ad deserta territoria,
Membris nocentum lancinatos fragminum:
Mopsum Titæroneum ubi olim navitæ
Busto indidêre mortuum, & busto super
Statuere cippum funebrem Argoæ trabis
Transtrum revulsum, manium donarium,
Ausigda Cinnyphæa quod rigans aqua
Fecundat undis: ast alumno Nerei
Tritoni Colchis munus uxor obtulit,
[1] Luræ capacis aureum carchesium,
Iter docenti quâ per angustas freti
Immittat aras Tiphys incolumen ratem.
Et jura Græcos Africæ capessere
Pontigena tunc biformis asseret Deus,
Cum munus id plebs offerens reciprocum
Libyssa Græcæ, patriæ exemtum dabit:
Metuque fati munus Asbystæ infera
Telluris umbra subter ignotum obruent,
Ubi ducem miserrimum Cyphensium,
Nautasque ad unum flabra Volturni egerent,
Et ex Palythris filium Tenthredonis,
Amphrysiensem principem Euryampium,
Et optimatem saxicorporis lupi
Donorum edacem, & culminis Tymphrestii,
Quorum quidem Ægonean alii patriam
Desiderantes, atque Echinum, & Titarum,
Irumque, tum Trachina, tum Perrhæbicam
Gonum, Phalanumque, atque Olossorum sola,
Et Castanæan, insepultum in rupibus
Ævum supremis ejulabuntur malis.
Sic aliud alii funus adjunget Deus,
Dura ante reditus excitans discrimina.
Illum Æsari unda, & oppidum minutulum
Oenotriæ, Crimissa, torris noxii
Stinctorem habebit, quem momordit excetra;
Namque ipsa summum diriget telum manu
Tendens [2] tenum virago Mæoten Tuba:
Duræ ad fluenta qui cremato acerrimo
Leone, valgo dexteram armavit Scytha
Colubro, volantum [3] pinsitore cuspidum.
Crathis sepulcrum sed videbit mortui
Ad ima templa Bitientis Patarei,
Ubi sonora stagna Navæthus vomit.

1 Oris, *Fest.* 2 Funem, *Plaut.* 3 Expulsore, *Enn.*

Ipsum

Ipsum necabunt Ausones Pellenii
Opem ferentem Lindiûm prætoribus,
Quos Thermydri, quos Carpathi jugis procul
Vagos coruscus Thrascias mittet canis,
Novi colonos hospitisque pulveris.
Ergo Macellis maximum templum incolæ
Busto struentes, numen æternum colent
Libisque, opimis & boum nidoribus.
Faber caballi Langariæ in cubilibus,
Timore Martis & catervæ Thuriæ
Pendens parentis pejerata crimina,
Quæ pecua propter comparata prælio,
Celsæ Comæthûs dirutis [1] prosimuriis
Ob conjugalis curæ amorem uxorium,
In Bellicam Cydoniam viraginem,
Crestoniumque pejeravit in Deum,
Lupum Quirinum [2] Trossulum Flexuminem,
Qui torminosum prælium in fratrem dedit
Intra parentis intimam bulgam pugil,
Natale nondum lucis intuens jubar,
Nec liber à Partundæ adhuc laboribus:
Meticulosum auxêre sic fetum Dei,
Cæstu valentem, in Marte [3] lauricem tamen,
Et arte plurimum utilem in castris suis:
Qui circa Cirin & Cylistarni humida
Habebit hospes patria procul domos,
Ubi dolabras, queis gravem molem ascians,
Illustre damnum fabricabit incolis,
[4] Molæ sacrabit in Cluacinæ tholo.
Alii tenebunt Sicanorum littora
Aborigines, quâ tres [5] Alumento senex
Nautis puellas Phœnodamantis dedit,
Servans repostum mente ceti prandium,
Porrò obsipare edacibus cœnam feris,
Ubi ad [6] crepuscos venerint Læstrygonas,
Quâ squalet alta inhospitalis vastitas.
Illæ parentis maximum donarium
Quinquertionis struxerunt templum Deæ,
Morte expeditæ & solitariis locis.
Quarum alteram Crimissus assimilis cani
Vinclo marito conjugabit, atque ea
Semifero alumnum nobilem pariet Deo,
Trium colonum conditoremque urbium:

---

1 Pomeriis, *Fest.* 2 Equitem. 3 Leporem. 4 Martiæ, *Gell.* 5 Laomedon, *Fest.* 6 Occidentales, *Varr.*

Qui

Qui convocatum termitem Anchisæ nothum
Ducet triquetram marginalem ad insulam,
E Dardaneis nuper arvis hospitem.
Heu! heu! Segesta, cœlitum sententiâ
Te luctus atrox, te querela patriæ
Manet flagrantis ignis hostici rogo;
Tu sola [1] mœros, sola turres dirutas
Ad omne tempus lacrumata, sat diu,
Sat ejulabis: omnis atrato miser
Cultu popellus involutus supplice,
Pedore deget [2] squaleque ævum sordidum,
Soloxque capitis terga fœdabit coma,
Memorem procurans veteris ærumnæ notam.
Multique circa Sirin & Leutarniam
Colent opima culta, qua miserrimus
Grossorum acutus supputator est situs
Calchas feritus ungulo calvum caput:
Qua fluctuosa murmurat fuga Sinis,
Rigans amœna Choniæ novalia:
Urbem hi struentes Ilio cognominem,
Iram Minervæ Buccinæ accendent heræ,
Cum Xuthidas in æde mactabunt Deæ
Quicumque ad aram supplices confugerant:
Purasque connivebit illa pupulas,
Sævis Achæis vapulantes Ionas
Videns, luporum & civicam agrestum necem;
Quando camillus publicus flamen cadens,
Primus tepente sparget aram sanguine.
Itemque saxa plurima Tullensia,
Nec non marini prominens Lini jugum,
Regnata adibunt arva priscæ Amazoni,
Emancipati feminæ servæ jugo,
Quam servientem strenuæ viragini
Vagam repellet unda ad hospites finus,
Exsculpta cujus interemtæ lumina
Leto cruento [3] mirionem simium
Sternent, [4] trifaci faucium longurio.
Crotoniatæ civitatem diruent
Amazonis, fortem necantes virginem
Cletam, imperantem patriæ cognomini:
Et inde terram mordicus quamplurimi
Proni prehendent, nec laboribus fine
Lauretæ alumni mœnia æquabunt solo.

---

1 Muros, *antiquè*. 2 Pro, & squallore. 3 Deformem. 4 Tricubitali hasta, *Fest.*

Alii

Alii Terenam, qua fluens Ocinarus
Recentat arva, februam eructans aquam,
Errore [1] lixabundi & ærumnis colent.
Sed & secunda laude pulcritudinis
Cluentem, & almis ex Lycormæis aquis
Fortem asperumque filium Gorgæ ducem
Modò Libyssam Thracia in terram ferent
Flabella, tentis involuta linteis:
Modò ex Libyssa rursus Auster accidens
In Argyrinos versus & Ceraunia
Feret, sonanti turbine insultans salo:
Ubi victus illis durus exantlabitur,
Lacmonii qui flumen Æantis bibunt.
Civesque capiet Crathis omnes Colchicis
Polis propinquus Mylacumque terminis,
Quoscumque misit quæritantes filiam
Ææ & Corintho, sponsus Eidyæ, imperans,
Venans carinam perfidæ sponsæ veham:
Qui limpidum accoluere Dizeri alveum.
Melitem insulam alii non ab Orthrono procul
Vagi obsidebunt, quam jugosi plurimus
Circum Pachyni Sicanus lambit liquor,
Arcem petrosam ruminans cognominem
Olim futuram Sisyphei filii,
Curitis etiam Virginis splendens opus,
Quâ vomit Helorus frigerantem gurgitem.
Avi peremtor hirpus Orthronum incolet,
Patrii procul fluenta Coscynthi expetens,
Et in procellis scrupeæ moli insidens,
Classem imperabit navigandam civibus:
Terræ paternæ namque non annum integrum
Perduellionis patria reum frui
Sequestra justæ Furia vindictæ sinat,
Ladonis udi larva roris accola.
Et inde vitans prælium anguiformium,
Abantiam post navigabit oppidum,
Ventansque propius terram Atitanensium,
Ad littus ipsum culmen arduum incolet,
Libans Polyanthei Chaonitæ flumina.
Calchantis atqui busta propter Itala
Fratrum duûm mendacis alter cespitis
Tumulum sepultis excitabit ossibus:
Bustumque ovillo vellere incubantibus

[1] Vagi.

Veram in quiete [1] dictionem proferet:
Salutiferque Dauniis vocabitur,
Cum fluminis gens lota Juturnis aquis,
Gnatum invocabunt opitulum Æſculapii
Gregi benignum civibuſque accedere.
Hoc nempe cunctis lumen Ætolis erit
Ibi cruentum & omnium ſæviſſimum,
Quando Salanga rura & Angæſos ſinus
Cum venerint, ducis repoſcent jugera
Boni novalis ſumen, arvum hæredium:
Quos ad ſepulcrum ſolitarium obruent
Vivos hiantis in ſoli voragine,
Sepulcrum & ipſis inſepultum Daunii
Statuent acervo fornicatum ſaxeo,
Terram offerentes, quam volebant ſumere,
Cerebriſorbi filii apri bellici.
Sed filiorum Nauboleorum petent
Nautæ Temeſſam, qua jugoſus Lampetes
Illuſtre cornu verticis Hipponii
Salo tetendit: proque Criſſæ finibus
Crotoniatem portuoſum pulverem
Taurorum arabunt ferreis dentalibus,
Patriam Lilæan, & Anemoreæ ſola,
Amphiſſan & deſiderantes, atque Abas.
Setæa miſera, rupium te crux manet,
Ubi numellis membrivincis ferreis
Miſella paſſis compedita brachiis
Moriere, heriles auſa claſſes urere,
Ad Crathin ejulante queſtu volturum
Rapina pendens, oſcinum voracium:
Quin ſortis ille mons tuæ cognominis,
Ponti procellis imminens, vocabitur.
Tamen Pelaſgi ad alta Membletis vada,
Quicumque Corſicæ appulerunt inſulæ,
Tyrrhenicum ultra murmur ad Lametios
Lucana habebunt gurgites novalia.
Illos ruinæ duraque infortunia
Mœſtos habebunt, non relaturos pedem
Propter mearum nuptiarum vim trucem.
Nec qui penates geſtientes poſt petent,
Vitulationis pinguia adolebunt ſacra,
Redhoſtientes gratiam Lucretio.
Nam tot ruinis, tot malis Ericius,

1 Oraculum, *Parav.*

Tot

Tot Martiorum conjugum æedituas nurus
Dolis rotabit, nec malis navifraga
Cessabit ignium excubans custodia,
Ob cæsi alumni fata, quem cespes recens
Effossus in tellure Methymnæ teget.
Ast alius ad lavacra inextricabiles
Laquei nocentis cœcus explorans vias,
Scelestæ amictus involucro compedæ
Manibus requiret impeditis exitus:
Caveamque subter balnei urinans, lacum
Cerebro recenter atque pollubrum imbuet,
[1]Scena bipenni diffitus medium caput;
At umbra pulla pervolabit Tænarum,
Aversa abominanda [2]scraptæ munia.
Ego stabo propter naviam jacens humu,
Divisa aheneæ securis verbere,
Cùm mi, sapinum stipitem aut truncum ilicis
Frondator aliquis ut opifex lumarius,
Illustre collum franget & tergum patens,
Et omne acerba lancinans corpus cruce
Excetra dipsas imminens cervicibus,
Iras amaræ bilis explebit suas,
Ut non duelli jure captam, at succubam
Stimulo furoris ulta me implacabili,
Surdis querelis conjugem clamans herum,
Curram repentè convolans perniciter.
Sed vertagus parentis indagans necem,
Crudelis ensem merget extis viperæ,
Gentile sanans prodigus malum malo.
Sed vir meus, rex servientis conjugis,
Lepidis coletur Spartiatis Juppiter,
Honorum adeptus Oebali natis vices.
Meus nec ultrà cultus ignorabitur
Obliviosis obrutus silentiis;
Colentque templis optimates Daunii
Salpes ad oram, quique servant Dardanum
Urbem, paludis proximi voragini.
Sed & caventes conjugale vinculum
Pusæ virorum tædio deformium
Comis recenter Hectoris nitentium,
Insignium formæ aut notis natalium,
Aræ lacertis implicabuntur meæ,

1 Dolabra, *Liv.* 2 Sceleratæ, *Titin.*

Tædarum habentes acre propugnaculum,
Pullos amiƈtus atque fucum corporis
[1] Lito gerentes veſtium teƈtorio:
Illuſtre numen his ego longum Dea
Canar bacillos feminis geſtantibus.
Luƈtumque multis virginum parentibus
Orbis relinquam retrò, quæ ducem impium,
Deæ latronem militarem Cypridis
Diu gementes, jure fraudatas tori
Mittent puellas ſorte iniqua virgines.
Larymna, tum Sperchie, tum Boagrie,
Tu Cyne, tu Scarphea, vel Phalorias,
Urbſque alta Narycea, vel Thronitides
Vici Locrenſes, & Pyranthia ardua,
Necnon Hodœdocéa teƈta Oïlei,
Vos ob mearum nuptiarum crimina
Pœnas Minervæ ſcilicet magnæ Deæ
Solvetis, annos mille virgines anus
Urnæ nefaſtis nutrientes ſortibus:
Queis inſepultum ſemper in terra hoſpite
Hoſpes ſepulcrum diſtrahetur fluƈtibus,
Cum membra cremiis uſtulans infamibus,
Cinerem procellis ventilabit Mulciber
Columbæ ab altis interemtæ montibus.
Aliæque noƈtu mortuis ſimillimæ
Campos adibunt virginis Sithoniæ,
Cœcas ocellis aucupantes ſemitas,
Auguſta Divæ dum penetrent atria,
Votis cientes ſupplices Duelliam:
Magnæque verrent aream ſcopis Deæ,
Et rore ſpargent, jam caventes civici
Furoris æſtum: nam vir omnis Ilius
Servabit illas, ſaxeum [2] rodus tenens,
Aut æneam ſeceſpitam, aut bupetiam
[3] Acierim acutam, vel Phalacræam rudem,
Manum ſtudens ſatiare jejunam necis:
Impunè tunc plebs laude noxium efferet
Genus necantes, lege ſanciens rata.
O mater, ô miſella mater, nec tua
Laus interibit: quin virago Perſei
Triformis Orca te canem pernoƈtibus
Sævam efferabit in viros niƈtatibus,
Quique imperantis Strymoni Caniculæ

1 Uncto. 2 Lapidem, *Att.* 3 Securim, *Feſt.*

Delubra

Delubra flammis non colent ardentibus,
Pheræam opima cæde placantes Deam:
Sed busti inanis insulare cespitem
Pachyni habebit culmen, ex insomniis
Heri timentis excitatum dextera,
Ad purum Helori funeratæ marginem
Qui functæ in oris inferet libamina,
Triviæ furorem scilicet timens Deæ,
Quòd primus audens saxei jactus nefas,
Orco præibit, dux inhumani sacri.
O frater, animæ plurimum frater meæ
Dilecte, fulmenta ædium atque patriæ,
Non frustrà tauris imbues altaria
Cæsis, tenentem Ophionis sedilia
Venerans opimo victimarum munere;
Sed rura te vectabit in natalia,
Græcis vigentem rura adepta gloriam;
Ubi palæstram docta mater Latia
Olim imperantem Tartaro trudens anum,
Furtiva solvit vincla partitudinis,
[1] Gumiæ mariti pullimanducas cavens
Epulas nefandas; nec saginavit dape
Alvum, faceta glutiens saxum vice
Suffarcinatum mollibus cunabulis,
Prolis sepulcrum triste semiferus suæ:
Quin templa habebis insulasque [2] Manium
Verruncus auræ pestilentis Indiges,
Ubi secutus Ogygi poplos satus
Oracla Medici Lepsii Terminthei,
Ex Ophryneis te sepulcretis agens,
Arcem ad Calydni ducet & terram Aonum,
Levamen acre, cum tumultus hosticus
Vastabit arva, & Teneri donaria;
Sed & [3] sufetes victimis Ectenii
Tuam fovebunt, ut Deorum, adoream.
Et Cnossum adibit atque Gortynis domos
Meæ ruinæ luctus, & caduciter
Ducum lababunt tecta: non enim innocens
Lembum biremem nauta piscator reget,
Leucum sequestrem regiæ ductans dolo,
Odiumque cœcis implicans mendaciis:
Nec ille parcet liberis, nec conjugi
Medæ, furoris æstubus mentem avius,

1 Voracis. 2 Beatorum. 3 Optimates, *Calid.*

Non

Non Clesitheræ filiæ, cujus pater
Draconi alumno sponte nuptias dabit:
Omnesque cruda cedet in sacris manu
Cereris [1] favissis, saucios crudeliter.
  Decusque avitum illustre progenii meæ
Ævum nepotes efferent in posterum,
Coronam adepti præliis perduellium,
Terræ marisque jus tenentes principes:
Nec mentione posthuma nomen carens
Celabis altis in tenebris, Patria;
Tales relinquet consobrinus duplices
Meus leones, maximum Romæ genus,
Gnatus venustæ Vorticordiæ, cluens
Mentis, nec acri pœnitendus prælio;
Rhæcelon urbem qui prius ventans colet
Cissi ad supremum culmen, & Laphystias
Cornu rigentes feminas: Halmopia
Rursum exeuntem quem manet Turrenia,
Tepente Lynceus & redundans agmine,
Et Pisa, pecorosa atque Agylles pascua:
Miscebit hostis quocum amicum exercitum,
Adigens sacramento atque [2] suppliciis precum,
Erro latentes pumilus ruspans vias
Terræ marisque: tum simul nati duo
Mysos regentis (cujus avertet Deus
Vitisator hastam, membra vineto implicans)
Tarchonque tum Turrenus, immanes lupi,
Sanci ferentes Herculis primordia.
Ubi refertam [3] glisceram mensam dapum
Tandem voratam conspicatus assëclis,
Oraculorum fiet antiquûm memor,
Pinguique sub Aboriginum solo struet
Ultra Latinos atque Daunios sitas
Turres alumnis fabricans numero pares
Scrofæ nigellæ, quam ab Idæis jugis
Et Dardaneis collibus ductam avehet,
Quæ tot nutrivit his pares numero sacres:
Ut urbe cujus ponet una imaginem
Sigillo aheno, delicosque grundules.
Et æde structa Myndiæ Pallenidi,
Delubra ponet patriorum præstitum,
Quæ sola, spreta uxore, spretis liberis,
Aliisque [4] copum rerum opimitatibus,

1 Cellis, *Gell.* 2 Supplicationibus, *Fest.* 3 Crescentem, *Fest.* 4 Copiosarum.

Tanden fenili cum parente præferet,
Velans amictu; cum canes duellici
In cuncta fpolia fortientes patriæ,
Soli huic ab ipfis ædibus prædam offerent
Et munus exportare quod cordi fuat:
Sic vifus etiam perduellibus pius,
Multum cluentem laude belli patriam
Recidivam & ipfam deferet nepotibus
Urbem, fuprema juxta Circæi juga,
Et trux [1] Maricæ littus, atque Argûs ratis,
Phorcæ paludis Marfionidis lacum
Titoniumque flumen, arcanis humum
Rimans opertas in vias canalibus,
Cacumen & Zofterium, qua virginis
Faunæ Sibyllæ fcrupeum fpecus patet,
Pendente tofi fornicatum pumice.
Tot execranda tanta perferent mala,
Meæ parabunt qui ruinas patriæ.
  Quid enim parenti maximi Promethei
Commune magni matre cum Sarpedonis,
Quas pontus Helles, quas petræ Symplegades,
Quas Salmydiffus, quas inhofpitus liquor
Scythis propinquus rupium arcet obice,
Tanaifque nullo gurgitum contagio
Mediam paludem diffecans, gratam incolis
[2] Algum & pedarum perniones flentibus,
Ut primo pereant Carnii nautæ canes,
Qui fronte [3] roba tauriformem virginem
Rapuere Lernes inftitores improbi,
Sponfam ruinas ferre Memphiti duci,
Odii moventes figna utrique littori.
Namque & rapinæ contumeliam gravem
Florentis Idæ expoftulantes incolæ
Curetes, extulere captivam bovem
Paronis intra taurifrontis alveum
Ad fancta templa conjugem Saraptiam
Dictæa Cretes Stellioni principi.
Nec vifi habere fat, ferentes par pari,
Ductore Teucro fed rapacem exercitum
Teucri Scamandro cum parente Draucio
Mifere ad alma Bebrycum novalia,
Bellum ferentes muribus: quorum fatu
Generis creafti, Dardane, auctores mei,

1 Circes. 2 Frigus. 3 Rufa, Fest.

Ducens

Ducens puellam Cressam, Arisbam nobilem.
Secundò item misere furaces lupos,
Ut uniplotio vellus avertant duci,
Servabat acri quod draco custodia:
Qui cum Cytæam venerit Libysticam,
Et quadrinarem sopiens offa boam,
Vomentium ignes presserit dentalia
Urva [1] italorum, elixus immiti rogo,
Non abstulit libenter arvigi cutem,
Sed & bidentem sponte sectantem auferens,
Germanicidam, pestitatem liberum,
Picæ ad loquacis alveum aurigans tulit,
Humanum ab altis Chaoniticis sonum
Transtris loquentis, & peritæ currere.
At rursus antro qui revulsit mulleos,
Amentum & ensis, baltheum, atque ensem patris,
Cui Scyrus olim lacrumosa funera
Præcipitis infra stridulum umbonem jugi
Saltus parabit insepultos, [2] Phemipor,
Mystæ comes leonis, hosticæ Deæ
Qui mulsit uber lacteum Feretriæ,
Fur balthei litem excitavit duplicem,
Cestum revellens, & Themiscyræ inclutam
Arcu potentem Porrimam civem auferens:
Cujus sorores virgines Neptunides
Erim atque Lagmum deserentes, Telamum,
Fluenta Thermodontis, atque Actæ juga,
Pœnas rapinæ quæsitantes asperas,
Istri [3] uls sonantem gurgitem citas equas
Egere, hiantes [4] horritorem oris sonum
Græcis, vetusti filiisque Erechthei.
Omnemque duro Marte vastarunt agrum,
Igne ustulantes patrimonia Mopsopi.
Meusque campos Thraciæ populans avus,
Terramque Eordam, tum Galadræum solum,
Peneum ad amnem panxit arvi terminos,
Servile vinclis imprimens collo jugum,
Virtute præstans juvenis & forma suis.
At hæc bubulcum suppetias pro tot malis
Cudonivestem sexque navium ducem
Mittens, ligone saxa fodit mœnia.
Eum Moneta vorticordia cœtibus
Deum sacrabit, causa princeps luctuum.

1 Boum, *Fest.* 2 Phemii puer: *sic* Marcipor, *Fest.* 3 Ultra, *Cato.* 4 Hortatorem, *Diomed.*

Rursus

Rursus Timolum deserentes voltures,
Et Cimpson, aureumque Pactoli sinum,
Et aquas paludis, cujus in cubilibus
Typhonis uxor aspero toro incubat,
Agyllan Ausonitin intrarunt, grave
Sævis Liguribus, quique primo Sithonum
Duro gigantum sunt creati sanguine,
Certamen acris conserentes prælii,
Pisamque capiunt, & relinquunt omnia
Prædam duelli jugera, Umbris finibus
Propinqua & Alpium jugosis arcibus.
Litem supremus torris antiquam excitat,
Olim sepultos ignibus animans rogos,
Postquam Pelasgos haurientes Rhyndaci
Conspexit urnis in peregrinis aquam.
Lymphata at illa efferatis æstubus
Triplamque quadruplamque vindictam inferet,
Magnis ruinis littus adversum impetens.
Aderitque primus hic Jovi Laperšio
Cognominisque & Fulguritor Juppiter,
Telis trisulcis hosticas flamans domos:
Quicum ipsa moriar, inque mortuis vagans
Tunc audiam illic illa, quæ post eloquar.
Sed & secundus, interemti filius
In rete muti piscis immiti modo,
Terram cremabit hospitem, Medici Dei
Oraculis, cum multilingui exercitu.
At rege lignatore tertius satus,
Figulam recenter virginem Branchesiam
Glebam solutam flumine inducens sibi
Terrestre egeno munus optanti dare,
Libro sigillum quod fuisset [1] conduli,
Montana Phthirum regna solus incolet,
Peditem retundens Cara mercenarium:
Petulca cum [2] nonaria [3] eugium terens
Nictabit olim nuptias, catulliens
Turpi suburræ barbarorum nubere.
Quarti Dymantis sanguine à veterrimo,
Lacmoniique, tum Cytinæi, & Codri:
Qui Thingrum habebunt & cacumen Satnium,
Et marginalem pristini peninsulam
Empantæ Educæ plurimum invisi Deæ,
Patris virosæ multiformis scraptiæ,

1 Anuli, *Fest.* 2 Meretrix. 3 Υμίνα

Quotidiano quæ libidinis lucro
Miseri lupinam patris explevit famem,
Extremam arantis terram Edonis hospitem.
Ast ultor acer Phryx necis sororiæ
Rursus nutricem continentem diruet
[1] Parici opaci, jura sincerissima
Reddentis arte contumace [2] Pluribus:
Lalisionis aurium qui appendices
Flaccas recidens, tempora ornabit sua,
Muscis timorem sanguisorbis adferens:
Cui cuncta Phlegræ terra capta serviet,
Thrambusiumque culmen, atque cæruli
Rupes Titonis, atque Sithonum plagæ,
Palleniumque jugerum, quod corniger
Rumon saginat, lixa gentis accolæ.
Multas vicissim concitabit lacrumas
Quirinus, aut Gradivus, aut quem dixeris
Ligurrientem pota cæde prælia.
Sed non quiescet sic parens Promethei,
Sed pro universis stirpis unum Persei
Mittet gigantem, cui via mare hospitum
Erit pedestri, & terra navigabitur
Tonsis secanti rura: tunc Feretriæ
Domus Quirinæ tota flagrans ignibus
Cum mœniorum ligneo [3] procestrio,
Faunum vocabit pestis auctorem, augurem
Mendaciorum, Februique antistitem.
Crudæque genti cuncta mandetur simul
Deglubta duplici delibrato cortice
Mansueta nutrix fructuum, atque arbos fera:
Exhaurietur omnis unda fluminum
Sitis calores affatim extinguentium:
Nubes sagittis eminus stridentibus
Super caput crebrescet, utque Cimmeræ
Obnubet umbræ squalor obscurans jubar.
Qualis Locrensis non diu vivax rosa,
Et cuncta vastans velut aprica stramina,
Rursus feretur in pedes reciprocus,
Natantis alni caudicem, ut crepusculum
Puella serum, mobili visu legens,
Aheneo latronis ense territa.
Multi labores, multa belli funera
Erunt vivorum, nunc gravis certamina

1 Judicis, *Fest.* 2 Mortuis. 3 Ambulacro, *Fest.*

Ob

Ob ſceptra regni fortiter certantium,
Nunc exaratis in boum novalibus:
Dum crudus heros ſopiat bellum grave
Ab Æaco atque Dardano ducens genus,
Theſprotus utrumque & Chaladræus leo:
Omnem & ſupinans fratris everſam domum,
Formidoloſos coget Argivos duces
Ditis Chaladræ ſævum adulari lupum,
Et ſceptra priſci principatus tradere.
Cui ſexta jam poſt ſæcla cognatus meus
Manus feroces conſerens quinquertio,
Terræque aquæque non recuſans ſagmina,
Inter ſodales tum cluet veterrimus,
Partas duello primitu exuvias ferens.
Quid miſera longum tempus in ſurdas petras,
Surdas procellas, irritas cautes loquor,
Sonos inanes oris incaſſum ciens?
Noſtram abrogavit Nuptus antiquans fidem,
Rumore vano veriverbium illinens,
Mentemque certæ dictionis augurem,
Paſſus repulſam quorum amabat aſſequi:
Veram eſſe faciet; & malo edoctus ſuo
Quis, quod juvandi patriam nulla eſt via,
Carmentam abundè hirundinem laudaverit.
Tantum locuta eſt; & reciproco pede
Rectà petebat carcer, atque in pectore
Sirenis exſpiravit ultimos modos
Clari ſacerdos, atque Neſſis filiæ
Augur ſatelles, quale Picatum loquax
Monſtrum, involuta verba lime tinniens.
Ego implicatum nunciaturus tibi
Veni furentem virginis [1] Fatuæ ſonum,
Cum ſim locatus ſaxeæ cuſtos domus,
Narrare cuncta, tum putare ſingula
Juſſus, loquelæ nuncius volubilis.
In melius autem Dius iſtæc omina
Vortat, tuo qui tutor aſſidet ſolo,
Priſcam tuens poſſeſſionem Bebrycum.

---

1 Fatidicæ.

FINIS.

Index Absolutissimus

VOCABULORUM,

QUÆ IN

LYCOPHRONIS CASSANDRA

Reperiuntur omnium:

Opera Doctissimi & Humanissimi Viri D. RICHARDI WRIGHT, LONDINENSIS.

A.

A 1, 510, 1263, 1373.

AB

Ἀβαντίαν 1043.
Ἄβας 1074.
ἀβερκτήτους 863.

ΑΓ

ἄγαλμα 559, 988.
ἀγάλματ' 1262.
ἀγαλματώσας 845.
Ἀγαμέμνονος 335.
ἀγαστόρων 264.
Ἀγγαίσων 1058.
ἀγγέλλων 1467.
ἄγγελον 657.
Ἀγγύλλαν 1355.
Ἀγγύλλης 1241.
ἀγκυλήτῳ 436.
ἀγκάλαις 930.
ἀγκάλησιν 461.
ἀγκύλης 344.
ἀγκύλῳ 262.
ἀγνίτιδο 135.
ἀγνῶν 444.
ἄγραν 603.
ἄγραυλος 893.
ἀγραύλων 990.
ἀγρεύματι 109.
ἀγρεύσεται 655.
ἄγρια 665.
ἀγρία 1423.
ἀγρίαν 45.
ἀγρίας 1115.
ἄγριον 309.
ἀγρεῖς 689.
Ἀγρείφας 1152.
ἀγρείᾳ 500.
ἀγρέτις 479.
ἀγρώστῃ 386.
ἀγχάσοντα 499.
ἀγχάσοντες 598.
ἀγυιαί 1149.
ἀγυιοπλαστήσαντες 601.
ἄγχι 643, 1046, 1108, 1433.
ἀγχίπτων 318.
Ἀγχίσου 965.
ἀγχιτέρμονα 729.
ἀγχιτέρμονες 1130.
ἄγχουρος 418.
ἄγων 384, 590.
ἀγῶνες 1325.

ΑΔ

ἀδελφῶν 810, 1397.
ἀδελφοῖν 1047.
ᾅδη 1188.
ᾅδου 51, 404, 457, 497, 809, 813.
ᾅδης 564, 655.
ἄδορπα 638.
ᾅδην 197.

ΑΕ

ἀεθλεῦσαι 549.
ἀεὶ 565, 859.
ἀετοί 461.

ΑΗ

ἀηδόνας 314.
ἀηδόνων 653.
ἀηδὼν 670.

ΑΘ

ἀθαμβὴς 558.
ἀθέλκτοις 1335.
ἀθεσμόλεκτον 1143.
ἀθλία 1230.
ἄθλοις 903.
ἄθλιος 666.
ἀθλίου 221.
ἄθραυστον 890.
ἀθωπεύτους 1399.

ΑΙ

αἱ 22, 300, 437, 637, 958, 1241, 1332.
αἳ 24, 274, 581, 1142, 1406.
αἲ 31. *Ibid.*
αἶ 307. *ibid.*
αἶα 1404.
ἀιάζοντας 1088.
ἀιάζουσα 972, 1079.
ἀιάζουσιν 878.
ἀιάζω 315.
ἀιάζων 200.
Αἰακίδαις 53.
Αἰακοῦ 803, 860, 1440.
αἰανῆ 928.
Αἴαντος 1020.
Αἴας 1024.
Αἰγαίας 402.
Αἰγαίωνος 135.
Αἰγέστα 968.
αἰγίλωψ 1325.
Αἰγίλυ 108.
Αἰγύπτιον 576.
Αἰγώνειαν 903.
αἰδούμενος 133.
ἀιεὶ 667.
αἰετοῖς 261.
αἰετοὺς 148.
αἰετῶν 551.
Αἴθηλιν 1274.
αἰθάλῳ 55.
αἰθαλώσουσι 1340.
αἰθαλοῦντιν 338.
αἴθυγες 255.
Αἰθίκων 802.
Αἰθίοψ 537.
αἴθραν 700, 822.
Αἴθυιαν 359.
αἰθύμοσι 230.
αἰθυιόθρεπτος 237.
αἴθων 109, 246, 530, 925, 1439.
αἴθωνες 1248.
αἴθωνος 27.
Αἴθωνος 432, 1396.
αἱμασθέντες 1225.
αἷμα 684.
αἱμάξει 992.
αἱμάξεις 313.
αἱμάξουσιν 297.
αἱμάσσων 266.
αἱματηρόν 250.
αἵματος 1356.
αἱμάτων 804, 1249.
αἱμαχθέντα 769.
αἱμοφόρτους 1411.
αἱμύλοις 1124.
αἱμοπότηρον 1403.
αἰνέσῃ 782, 1460.
αἰνίγμασι 596.
αἰνιγμάτων 10.
αἰνοβακχεύσας 792.
αἰνόλεκτρον 820, 1354.
αἰόλον 4.
αἰόλῳ 671.
αἰπυμήλων 1425.
αἰπὺ 800, 1044.
αἰπὺν 16, 42, 1237, 1348.
αἰπὺς 443, 630.
αἴρουσι 1268.
αἶαν 759, 836, 1155.
Αἰσακείων 224.
Αἰσάκου 911.
αἶσα 99.

αἰσῶσα

ἀϊστῶσαι 214.
ἀϊστώσας 339, 1341.
ἀϊστώσειν 1282.
ἀϊστώσεις 281.
ἀϊστωτήριον 71.
αἰτιάσονται 1419.
αἰτίζουσι 1059.
Αἰτωλὶς 671.
Αἰτωλῷ 1000.
Αἰτωλῶν 623, 1056.
αἰχμαῖς 1228.
αἰχμάλωτον 330, 1298.
αἰχμάλωτος 501.
αἰχμάσουσι 441.
αἰχματηρίαν 454.
αἰχμῇ 299.
αἰχμηταὶ 1266.
αἰχμητὴς 260.
αἰψηρὸν 515.
αἰῶνα 908.
αἰῶνος 303, 969.
αἰώρημα 1080.

ΑΚ

ἀκάρποις 1157.
ἀκέστης 1052.
ἀκινήτοισιν 625.
ἄκλυστον 736.
ἀκμαίαν 1395.
ἀκμῆνες 672.
ἀκοίτης 1123.
ἄκυρος 976.
ἀκούσῃ 686.
ἀκούοντε 378.
ἀκοῦσαι 1373.
ἀκραιφνῆ 151.
ἀκραιφνὴς 1288.
ἄκραν 13, 108, 914, 994, 1030.
ἄκρας 515, 714, 759.
ἄκρης 2.
ἄκροις 1128.
ἄκρον 355, 483, 493.
ἄκρου 844.
ἄκρων 29, 65, 254, 1401.
Ἀκταῖον 1334.
ἀκταῖς 396, 1185.
Ἀκταίων 504.
ἀκτὰς 642, 828.
ἀκτέριστον 907, 1063.
ἀκτέριστος 1155.
ἀκτὴ 533.
ἀκτὴν 322, 1339.
ἀκτῆς 111.
ἀκτὶς 397.

ΑΛ

ἄλα 1018.
Ἀλαίνης 619.
ἀλαλαῖς 920.
ἀλάστορα 529, 1318.
ἀλγεινὰς 942.
ἄλγη 408, 1087.
ἀλγύνει 985.
ἀλεκτόρων 1094.
ἀλέκτρων 353.
Ἀλέντα 425.
Ἀλεντία 868.
Ἀλέξανδρα 30.
ἀλετρεύοντα 159.
ἄλη 1010.
ἀλητῶν 1458.
ἀλήτης 852.
ἀλθαίνεσκεν 1395.
Ἀλθαίνης 1053.
ἀλθαίνων 1122.
ἀλθανοῦσιν 582.
ἀλιβδύσασα 351.
ἀλιβρὸς 443.
ἀλιβρώτοισιν 760.
ἀλίπεδον 681.
ἀλισμίκτοιο 994.
ἄλκαρ 1136.
ἀλκῇ 1345.
ἀλκὴν 70, 518, 561, 1447.
ἀλλ' 5, 94, 121, 286, 293, 370, 406, 535, 587, 1194, 1317, 1413.
ἀλλὰ 241, 678, 779, 1303.
ἄλλα 508.
ἄλλαι 1160.
ἀλλάξῃς 334.
ἄλλη 257, 909, 1010, 1264.
ἀλλήλους 544.
ἀλλήλων 446.
ἄλλην 257, 909, 1264.
ἄλλοι 951, 993, 1027.
ἄλλος 666, 755.
ἄλλου 755.
ἄλλους 877.
ἄλλῳ 666.
ἄλλων 569.
ἅλμα 245, 319.
ἅλμη 217, 473, 790.
ἅλμην 391.
ἅλμης 875.
Ἀλμωνίας 1238.
Ἀλοῖτιν 936.
ἀλοιτὸς 136.
ἀλοιφαῖον 579.
ἁλὸς 145, 186, 402, 1145.
ἄλσος 698.
ἀλύξας 124.
ἀλφαῖσι 1394.
ἀλφὰς 549.
ἀλφίτῳ 674.
ἁλιβίδομος 739.

ΑΜ

Ἀμάζονος 995, 1003.
[illegible] 687.
ἀμβλυώπων 1428.
ἀμείψας 694.
ἀμέμφου 573.
ἀμέρσας 1330.
ἀμείλικτοι 518.
ἄμικτον 263.
ἀμίκτῳ 1421.
ἄμμοιο 247.
ἄμναμοι 144, 1227.
ἀμνάμοις 1338.
ἄμναμος 872.
ἄμνηστον 1230.
Ἀμοιβέως 617.
ἀμπρεύσει 975.
ἀμπρεύουσι 635.
ἄμπυξ 758.
ἀμυδρὸν 339.
Ἀμυκλαίων 559.
Ἀμφείρας 1163.
ἀμφιλυτρώσας 75.
ἀμφιλυτρώσει 845.
ἀμφιτετρύμας 620.
ἀμφήρεισαι 504.
ἀμφὶ 202, 277, 286, 330, 335, 648, 933, 946, 978, 1041, 1083, 1099, 1273, 1343.
Ἀμφίβαιος 749.
ἀμφιβάλλουσ' 863.
ἀμφιβλήστροις 1375.
ἀμφιβλήστρῳ 1101.
ἀμφιδηριωμένην 1437.
ἀμφιθεὶς 1344.
ἀμφικλύστοις 633.
ἀμφιμήτειον 19.
Ἀμφιάων 1074.
ἀμφιτορνωτὴν 704.
ἀμφοῖν 118.
ἄμφω 1441.
ἀμφώδοντος 1401.

ΑΝ

ἂν 9, 228, 260, 521, 640, 1038, 1163, 1439.
ἀναγκάσει 394, 1443.
ἀνάγνοις 162, 1224.
ἀναιμάκτοις 988.
ἄνακτες 587.
ἄνακτι 364, 1192.
ἀνάκτορα 1211.
ἀνακτόροισι 950.
ἀνάκτορον 1300.
ἀνακτόρων 920.
ἄνακτος 1246, 1378.
ἄναξ 522, 1123, 1467.
ἀναπλέκων 1219.
ἀναρρήξας 556.
ἀνάρσιον 1144.
ἄνασσαν 1004, 1197.
ἀνάσσης 589.
ἀνάστατον 770.
ἀνάστατος 1215.
ἀνατεὶ 283, 1172.
ἀναυλόχητον 745.
ἀναύρων 1424.
ἀναψαλάξῃ 343.
ἀνάψῃ 853.
ἀνδῆρ' 629.
ἄνδρας 844.
ἀνδρῶν 626, 683, 1436.
ἀνδρώσας 176.
ἄνειμι 14.
ἀνεῖναι 621.
ἀνειρύσας 181, 1208, 1322.
ἀνεκβάτου 379.
ἀνεστήλωσεν 883.
ἄνα 283.
ἀνδάζοντες 207.
ἀνεψιαῖς 547.
ἀνηκόους 1451.
ἀνὴρ 1167.
ἀνηρείψαντο 1293.
ἀνηρίθμων 980.
ἀνθάμιλλον 429.
Ἀνθέως 134.
Ἀνθηδόνος 754.
ἀνθήσας 1429.
ἀνθήσει 1259.
ἀνθοπλίσει 64.
ἀνθρώποις 1126.
ἄνις 350.
ἀνιχνεύσει 824.
ἀνοίξας 248.
ἄνοστον 1088.
ἀντ' 1302.
ἀντὶ 94, 95, 365, 476, 837, 1070, 1346, 1413.
ἀντίποινα 505.
ἀντίποινον 271, 1201, 1297.
ἀντιπορθήσει 1398.
ἀντίπορθμον 1071, 1368.
ἄντρα 208.
ἄντρον 77.
ἄντρων 451.
ἀντλήσονται 1367.
ἀνυμφεύτους 1153.
ἄνυμφον 102.
ἄνω 362.
ἄνωγον 572.
ἀνώνυμοι 587, 1297.
ἀνώροφον 350.

ΑΞ

ἄξει 59, 324, 966, 998, 1018, 1209.
ἄξεται 1194.
ἀξίῳ 59.
ἄξουσι 1014.

ΑΟ

Ἀόνων 1209.
Ἀόρνων 704.

ΑΠ

ἀπ' 2, 29, 30, 65, 515, 590, 1256, 1440.
ἀπάργματα 106.
ἀπαρκτίαις 27.
ἀπάρξεται 1188, 1409.
ἀπαρχὰς 1193, 1450.
ἅπας 1424.

ἅπασα 251, 408.
ἁπάσης 733.
ἁπτίζοις 629.
ἀπειλάς 218, 776.
ἀπημπολητὴς 341.
ἀπήχθετο 116.
ἀπορκίσθησαν 1302.
ἅπτερα 552.
ἅπλακεν 569.
ἀπὸ 149.
ἄπο 1306, 1320, 1330.
ἄποθεν 425, 804.
ἀποπεσοῦσα 902.
ἀποστίλβοντες 253.
ἀποσφάλλουσα 915.
ἀποσφήλασα 407.
ἀπτέρους 627.
ἀπτῆνα 750.
ἄπυστον 1175.
ἀπῶσαι 225.

ΑΡ

ἀραγμοῖς 940.
Ἀραβος 409.
ἀραιὸν 332.
ἄραντες 1228.
ἀράξας 15.
ἀρὰς 765.
ἀρβυλόπτερον 839.
Ἀργείας 850.
Ἀργεῖον 151.
Ἀργείων 1443.
Ἀργοῦς 1274.
Ἀργυείννας 1017.
Ἀργυείππαν 592.
ἀργῷ 491.
Ἀργῶος 883.
ἀρδηθμῷ 622.
ἄρδην 770.
ἄρδιν 914.
ἄρδισι 63.
ἄρδων 983.
Ἀρέντα 832.
Ἄρης 249, 518, 730.
Ἀρίσβαν 1308.
ἀριστεῖς 298.
ἄριστος 534, 1235.
ἀρκέσαι 289.
ἀρκέσεις 524.
ἄρκτου 138.
ἄρκυν 104.
ἁρμοῖ 106.
ἀρνεύσας 465.
ἀρνευτὴρ 1103.
Ἄρνης 644.
ἀρνήσομαι 1132.
ἀρνουμένη 348.
ἄρουρα 1315.
ἀρουρεύουσιν 1072.
ἄρουρα 1407.
ἀρούραις 620.
ἄρουραν 979.
ἀρούρης 1060.
ἁρπαγαῖς 548.
ἅρπαγας 1309.
ἁρπαγαῖσιν 820.
ἁρπαγαῖσιν 505.
ἁρπαγῆς 1296, 1335.
ἅρπαγμα 87.
ἅρπαις 358.
ἁρπακτῆρας 147.
ἁρπακτήριον 157.
ἁρπάσας 102, 265, 838, 1317.
ἄρτιον 762.
ἄρπης 869.
Ἁρπυίαν 167.
ἁρπυίαις ibid.
ἁρπυιογένων 653.
ἄρσαντες 204.
ἄρσεν 839.
ἀρσένων 84.
ἄρσοντα 995.
ἄρταμος 236, 327, 797.
ἄρτι 16.
ἀρχαίαν 1362.
ἀρχαῖς 1437.
ἀρχηγέτις 1350.
ἀρχῆς 2, 30.
ἀρχὸς 1024.
ἀρωγὸν 360, 1054.
ἀρωγὸς 536, 1205.
ἀρωγὲς 513.

ΑΣ

ἃς 162, 577, 626, 1285.
ἄσαρκα 154.
Ἀσβύσταις 895.
Ἀσβύστα 848.
ἀσέπτους 1200.
ἄσιτα 140.
ἀσκέρας 855, 1322.
ἀσκῷ 75, 738.
ἀσμένως 1316.
ἀσπασμῶς 1090.
ἄσπετον 5.
ἄστα 8.
ἀστένακτα 1117.
ἀστένακτος 782.
ἀστεργεῖ 1400.
ἀστεργῆ 311, 542, 1166.
Ἀστέρῳ 1301.
ἀστιβητον 121.
ἀστοῖσι 1055.
ἄστρεπτον 813.
ἄστρων 510.
ἄστυ 829, 1002, 1148.
ἀστῷ 754.
ἀστῶν 1167.

ΑΤ

ἀταρχότους 1326.
ἄτας 194, 676.
ἄτερ 1006.
ἄτερος 1048.
ἄτην 318.
Ἄτης 29.
Ἀπιντάνων 1044.
Ἀτλαντίδος 72, 744.
Ἄτλαντος 221, 879.
ἀτράκτῳ 40.
ἀτρακτὸς 123, 697.
ἀτρίστου 1066.
ἄτριμον 1003.
ἄτραπιν 39.

ΑΥ

αὖ 168, 183, 271, 431, 556, 927, 958, 1008, 1011, 1083, 1388.
αὐανθήσεται 1424.
αὐγάζων 941.
αὐγάσαι 147, 420.
αὐδάξασα 360.
αὐδάξει 892.
αὐδηθήσεται 192, 306, 630.
αὐδηθήσομαι 1140.
αὐδήσουσιν 1054.
αὔθαιμον 1446.
αὖθι 1127.
αὖθις 47, 70, 546, 732, 801, 1016, 1142, 1226, 1296, 1351, 1431.
αὐθόμαιμον 168.
αὐθομαίμων 222.
αὔλακα 1071.
αὔλακας 624.
αὔλακος 268.
αὐλωπῆρος 234.
αὐλῷ 40.
αὐλῶνος 388.
αὐξήσει 735.
αὐξήσουσιν 1227.
ἄυπνος 753.
Αὐσίγδα 885.
Αὔσονες 922.
Αὐσονίτιδος 44.
Αὐσονίτην 593, 702, 1355.
Αὐσονίων 1047.
Αὐσόνων 615.
αὐτάδελφον 432.
αὐταὶ 628.
αὐταῖς 751.
αὐτανεψίας 811.
αὐτανέψιοι 546.
αὐτανέψιος 345, 798.
αὐτῆ 61, 914.
αὐτὴν 1044.
αὐτῆς 1366.
αὐτόδαιτος 480.
αὐτοκάνδαλον 745.
αὐτόκλητον 1317.
αὐτόκλητος 496.
αὐτοκτίνοις 440.
αὐτὸν 613, 922.
αὐτόπρεμνον 316.
αὐτὸς 312, 429, 491, 774, 809.
αὐτοῦ 623.
αὐτουργότευκτον 747.
αὐτουργὲς 466.
αὐτοφόντην 438.
αὐτόχειρ 1121.
αὐτοχθόνοις 714.
αὐτῶν 639.
αὐχένα 1114.
αὐχενιστῆρος 1100.
αὐχμῷ 975.

ΑΦ

ἀφ' 178, 392, 1356.
ἄφαντα 1277.
ἄφαντον 195, 896.
ἀφάσσων 114.
ἀφθίτοις 707, 1213.
ἄφθιτον 354.
ἄφθιτος 1139.
ἀφθίτους 566, 707.
ἀφθίτων 691.
ἄφλαστα 26, 295.
ἀφλόγοις 36.
Ἀφρουσίων 900.
ἀφύκτοις 311.
ἀφύκτων 918.
ἀφύκτως 493.
ἀφύσσων 708.

ΑΧ

Ἀχαιῶν 989.
Ἀχερουσία 90.
Ἀχερουσίαν 695.
Ἀχιλλέως 798.
ἄχλαινον 635.
ἄχλαινος 763.

ΑΨ

ἄψαυστος 508.
ἀψιδι 1456.
ἄψοφον 1471.
Ἀψυνθίων 418.
Ἀψύρτου 811.

B.

ΒΑ

Βάβαξ 472.
βάζω 1453.
βαθεῖ 1026.
βαθεῖαν 326, 983.
βάθη 1277.
βάθρων 770.
βαθὺς 192.
βαιὸν 311, 568, 744.
Βαιοῦ 694.
βακχεῖον 28.
Βάκχον 206.
Βάκχε 273.
βαλβίδα 13, 287.
βαλεῖ 620, 751.
βάλη 503.
βαλὼν 309.
βάρβαρον 150.
βαρεῖ 39, 1018.
βαρεῖαν 525, 1296.
βάρειν 747.
βάρεος 477.
βαρίζηλος 57.
βαρὺν 156, 340, 543, 1439.
βαρὺς 1023.
βαρύφρων 464.
βάσει 262.
βάσιν 628.

βαστάζα

βαυστέρα 771.
βαυστέρας 1393.
βασάσας 1314.
βατὴ 1414.
βαφὰς 1137.
βάψαντας 1365.
βάψῃ 1121.

ΒΕ

Βεβρύκων 516, 1305, 1474.
βεβρωμένον 912.
βεβὼς 1036.
βεβῶσαι 1361.
βέλῃ 500.
βέλεμνα 550.
βερέθρου 1280.

ΒΗ

βῆσαι 746.
Βηρύγου 274.

ΒΙ

Βία 520.
βιαιοκλῶπας 548.
βιαίως 357.
βίας 626.
βίον 635, 807, 975, 1019.
βίου 287.
Βισαλτία 417.
Βιστόνων 418.

ΒΛ

βλάβας 218,1367.
βλάβῃ 453.
βλάβην 949,989.
βλάβης 678,1419.
βλαστόντα 150.
βλέπουσι 445.
βληθεὶς 392.
βλύουσι 301.
βλίξαντες 448.
βλίξας 1327.

ΒΟ

Βοαγίδα 652.
Βοάγει 1146.
βοάγειον 854.
Βοαρμία 520.
βοηδρομοῦντα 923.
βουλάτην 1346.
βουλατεῦντι 816.
βολῷ 5,263,441,1337.
βόθροις 484, 1225.
βόθρῳ 684.
βολαὶ 560.
βολαῖς 294.
βολαῖσιν 778.
βολῇ 528.
Βομβυλίας 786.
βοὸς 556,738.
βορᾷ 1200.
βορὰν 955.
βορᾶς 672.
Βορειγόνων 1253.
βοῤῥαίαι 898.

βότρυν 83.
βυζῶντος 487.
Βούδειαν 359.
βουκέρως 730,1407.
βουκόλου 56.
Βουλαῖος 435.
βουλαῖς 162, 1235.
βοῦν 327.
βούπειναν 581, 1395.
βουπλανοκτίστων 29.
Βουραίοισιν 591.
βουσὶν 624.
βουσκαφήσαντος 434.
βουστάθμων 92.
βουστρόφοις 1438.
βοῶν 697, 720, 929, 1072.
βοῶπιν 1292.
βοῶσαι 1118.
βοώτης 268.

ΒΡ

βραβείαις 1154.
βραβεὺς 129.
Βραγχησίαν 1379.
βράσας 461.
Βραχύπτολις 911.
βρέτας 948,1135.
βρεφοκτόνος 229.
Βριμὼ 1176.
Βροτησίαν 1321.
βροτοῖς 1289.
βροτοὺς 1177.
βροτῷ 992.
βροτῶν 85, 421, 490, 604.
βρόχοις 310,405.
βρόχου 1100.
βρόχῳ 704.
βρόχων 104.
Βρύκων 1408.
βρύξουσι 545.
βρύοις 398.
βρύουσι 301.
βρωθεὶς 414.
βρωθεῖσαν 1251.
βρωθήσεται 1421.
βρύξουσιν 678.
βυθῷ 743.
βυθῶν 197,743.
βύκταισι 184.
βύκτας 738.
βύκτης 756.
Βυίνη 107.
Βυίνης 757.

ΒΩ

Βωκάρου 451.
βῶλον 485,1380.
βωμὸν 202,992.

Γ.

Γ' 283, 1302, 1412.

ΓΑ

γαῖα 1436.
γαῖαν 249, 588, 1005, 1058, 1376.
Γαλαδραῖον 1342.
γαλήνην 814.
γαλῆς 843.
γαμβροκτόνον 161.
γαμηλίοις 323.
γάμοις 744.
γάμος 412.
γάμους 348,547,1386.
γαμφαῖσιν 152,358.
γαμφηλὰς 94.
γαμφηλῇσι 266.
γάμων 60,130,146,360, 1145,1151.
γάνος 247, 274, 321, 708,946,1058,1365.
γὰρ 3,115,139,144,304, 413,417, 462, 535, 627, 639, 768, 779, 914, 943, 1038, 1099, 1167, 1216, 1283, 1296, 1454.
γαστρὸς 343.
γαστροδούλος 1396.
γαστρομήδου 268.
Γαύαντος 831.

ΓΕ

γεγὼς 1303, 1440.
γεῖσα 292.
γείτων 401, 725, 1021, 1287.
γελᾷ 284.
γέλως 116.
γέμοντα 1115.
γενάρχας 1307.
γενεθλίαν 1194.
γένει 165.
γένυα 644.
γενναῖον 963.
γένναν 1446.
γεννᾶται 177.
γένος 691,1173,1233.
γένους 1134,1226,1345.
γεραιῷ 1265.
γέρας 1116.
γεύσεται 383,1431.
γεωλόφῳ 600.

ΓΗ

γῆ 1415.
γηγενοῦς 42,111.
γηγενῶν 127,1408.
γήμας 1308.
γῆν 279, 448, 956, 1009, 1209.
γηραιαὶ 585.
γῆρας 355.
γηροβοσκοῦσαι 1154.
γῆρυν 7.
γῆς 21,912,1044,1229, 1245, 1448.

ΓΙ

γίγαντα 527,1414.
γίγαντας 709.
γιγαντοραίσταις 63.
γίγαντος 495.
γιγάντων 688,1357.
γίγαρτα 677.

ΓΛ

γλαγοστερφῶν 1260.
Γλάνις 718.
γλαυκῷ 471.
Γλαύκωνος 811.
γλυφίαις 988.
γλυφίας 362.
γλυκαῷ 83.

ΓΝ

γνάθοις 33, 215, 414, 838.
γνάθῳ 639.
γνάθων 474.
γνάμψαι 1247.
γνύθος 485.
γναπτοφίντην 1318.

ΓΟ

Γογγυλάτης 435.
γογγύλη 981.
γονεῦν 1057.
Γόλγων 589.
γομφίων 918.
γόμφοις 748.
γοναῖς 103,151.
γονὰς 239, 1255.
γονῆς 103.
γόνοι 1007.
γόνον 434, 906, 1054.
γόνος 162,1234,1378.
γόνοις 638.
Γονοέσσα 870.
γόνῳ 886.
γόον 764.
Γοργὰς 1349.
Γόργης 1013.
Γορτυνία 806.
Γόρτυνος 1214.
γουνασμάτων 1243.
Γουνεὺς 128.
γουνούμεθα 1164.
γόῳ 256.
γοωμένῃ 972.

ΓΡ

γραῖαν 196,231,645.
Γραικίταις 605.
Γραικοῖσιν 1195,1338.
Γραικοὺς 891.
Γραικῶν 532.
γραῦν 826.
γραφαῖς 432.
γραφὰς 370.
γρίφων 1031.
γρυνὸν 86.
γρυπὸς 1362.
γρυπῶν 294.
γρώνας 20.

γρώνῃ

Δ.

χῶνον 631.
χώνῳ 1280.

Γ Υ

Γυγαίᾳ 1152.
Γυθὶς 98.
γυῖα 227, 322, 1157, 1247.
γυιοὶ 144.
γυῖαι 253.
γυίας 158, 622, 847, 906, 1059, 1161, 1340.
γυιοχόλλοις 1202.
γυίχοις 1076.
γυμνάδας 866.
Γυμνασίας 633.
γυμνῖτιν 388.
γυμνὸν 515.
γυναῖκας 1238.
γυναικοβλώψιν 771.
γυναικὸς 996.
γυναικῶν 256, 683.
γυναιξὶ 859.
γυναιξὶν 1140, 1142.
γυνὴ 887.
γυρὰ 1314.
Γυραῖσι 390.
Γυράψιος 537.

Γ Ω

γωλειὰ 376.
γωρυτὸς 458.

Δ.

Δ' 13, 30, 95, 110, 117, 168, 183, 192, 202, 224, 240, 251, 283, 298, 310, 323, 330, 335, 339, 344, 361, 367, 387, 390, 396, 408, 415, 431, 443, 488, 491, 508, 546, 564, 569, 590, 598, 603, 613, 615, 619, 625, 638, 646, 648, 666, 669, 681, 694, 726, 738, 753, 755, 761, 766, 837, 852, 859, 909, 911, 922, 927, 930, 944, 948, 951, 958, 976, 984, 988, 1002, 1008, 1011, 1034, 1047, 1052, 1061, 1063, 1067, 1081, 1083, 1090, 1093, 1103, 1118, 1123, 1165, 1172, 1189, 1204, 1215, 1224, 1232, 1235, 1238, 1322, 1362, 1378, 1388, 1397, 1409, 1421, 1424, 1426, 1429, 1435, 1438, 1458.

Δ Α

Δαΐζα 710.

Δ.

δαιδαλάντειας 578.
δαῖμον 281.
δαίμονι 962.
δαιμόνων 968.
δαίμων 212, 537, 567, 1472.
δαΐου 861.
δαΐσαις 146.
δαΐσεται 668.
δαϊσφάλτῳ 170.
δαιταλωμένας 654.
δαιταλεργία 199.
δαιτὶ 541.
δαιτὸς 837.
δαιτρευθεὶς 1315.
δαιτρευθέντος 160.
δαῖτας 35.
δάκοις 765.
δάκρυ 117.
δακρύοις 371.
δακτύλων 1382.
δάμαρ 57, 1353.
δάμαρτα 190, 1263, 1301.
δάμαρτος 750, 798, 808, 855, 1221.
δαμεὶς 335.
δαμέντος 312.
δάνος 269, 710, 887, 1269, 1381.
δαπέδων 617.
δάπτοις 1403.
Δαρδανείων 967, 1257.
Δάρδανον 1129.
Δάρδανος 1307.
Δαρδάνου 1440.
δαρὸν 188, 412, 724, 973, 1144.
δατέμεναι 629.
Δαυλίοις 1052.
Δαυλίας 1254.
Δαυλῖται 1063.
Δαυλίων 592, 1128.
δαφνηφάγων 6.
δαφνίνες 181.
δάψη 259.
δαψιλὴς 779, 957.
δάψουσι 1006.

Δ Ε

δὲ 2, 22, 35, 61, 67, 80, 81, 83, 141, 163, 171, 226, 251, 253, 269, 302, 348, 365, 367, 379, 381, 398, 401, 403, 424, 433, 439, 447, 467, 479, 494, 517, 557, 560, 586, 605, 610, 630, 662, 673, 675, 703, 712, 722, 727, 730, 732, 744, 757, 761, 766, 769, 771, 774, 777, 789, 795, 797, 799, 805, 822, 824, 828, 834, 840, 847, 856, 866, 874, 877, 886, 891, 895, 919, 962, 968, 971, 1005, 1020, 1044, 1050, 1070, 1075, 1106, 1108, 1120, 1128, 1131, 1141, 1160, 1175, 1181, 1212, 1214, 1226, 1242, 1245, 1253, 1261, 1295, 1341, 1351, 1358, 1459, 1374, 1415, 1416, 1458, 1462, 1467, 1472.
δεδηγμέναι 244.
δεδηγμένον 257.
δεδυσμένος 954.
δεδορκότες 82.
δεδουπότος 285, 919.
δεδορπὼς 492.
δεδρυφαγμένον 758.
δείκηλα 1179.
δείκηλον 1259.
δειμαίνοντες 895.
δειμαίνων 1186.
δείμαντες 928, 985.
δείμαντο 959.
δεῖμας 1261.
δείματα 225.
δειματουμένη 1434.
δεινὰ 540.
δειναῖσιν 1437.
δεινὰς 218.
δεινῷ 1042, 1356.
δεινὸς 327, 393.
δείξαντι 889.
δειραίαν 994.
δειρὰς 1405.
δειρόπαιδος 843.
δέλτῳ 1382.
δελφῖνες 84.
Δελφινίῳ 208.
δελφῖνος 397.
δελφινόσημον 658.
δελφὸς 939.
δέμας 41, 55, 66, 75, 160, 266, 351, 487, 689, 826, 1080, 1113, 1315.
δέμνια 114.
δεμνίοις 171.
δεμνίων 353.
δενδρώδης 830.
δεννάσαι 404.
δέννοις 777.
δέξεται 408, 690, 718, 806, 913, 1022, 1239.
δεξιούμενον 51.
δεξιώσονται 416, 565.
δέξονται 539.
δεπαστραίων 489.
δέρην 810.
δέρκεται 229.
δέρξοισι 880.
δέσποτ' 3.
δεσποτείαις 1183.
δεσπότην 1118.
δεσποτῶν 1078.
δευτέραν 39, 104, 112, 391, 557, 809.
δευτερεῖα 170, 1011.
δεύτερον 52, 813.
δεύτερος 479, 1374.
δευτέροις 1309.
δευτερόσχον 204.

Δ Η

δὴ 90, 156, 216, 229, 232, 236, 243, 249, 354, 359, 470, 499, 510, 530, 550, 577, 961, 965, 1185, 1263, 1401, 1446.
δηΐας 1327.
δηϊουμένη 251.
δημόλευστον 331.
δῆμος 1172.
δημοτῶν 470.
δηναιὰς 145.
δηναιὸν 876, 1139.
δηωμένων 383.
Δηοῦς 621.
Δηραίνου 440.
δήειν 428.
δῃώσοντας 1306.
δηώσαντες 986.

Δ Ι

δί' 268, 303, 969.
δι' 519.
Δία 288.
διὰ 8, 387, 889.
διαγγέλων 261.
δίαιταν 596.
διαίτης 609.
Διακείαν 375.
διαλλαγὰς 1448.
διαρπαγὰς 70.
διαχθαρθέντος 1097.
διαξαίνουσι 1007.
διασφάγος 317, 1062.
διδόντες 1065.
διεξόδους 14.
διζήμεθα 1335.
διζήμενοι 606.
Διζηρὸς 1026.
διζήσεται 682, 1335.
διηνύσας 123.
δίκας 1399.
δίκην 136, 549, 596, 1375.
δίκης 128, 1040.
δικέλλῃ 434, 485.
Δικταίων 1300.
δικύλλοις 636.
δικὼν 531.

δίκωπον

Δ.

δίκωπον 1217.
δίμορφος 892.
διμόρφω 111.
δίναις 380.
δίναισιν 729, 1086.
διοίχετ' 10.
Διὸς 363, 622.
διπλᾶ 232.
διπλαῖς 1295.
δίπλακα 1422.
διπλᾶς 314, 347.
διπλοῖ 521.
διπλοῦν 1329.
διπλοῦς 226, 1232.
διπλῶν 389.
δίπτυχοι 1245.
διπτύχοις 511.
διπτύχους 239.
διπτύχων 554.
Διρφωσσοῖο 375.
δὶς 156.
δίσκου 400.
δισσὰ 69.
δισσοὺς 98, 836.
δίψαν 1425.
διψὰς 1114.
διψῶσαι 1171.

ΔΜ

δμηθέντες 441.
δμωΐδος 1123.

ΔΝ

δνόφῳ 502.

ΔΟ

δοθεῖσα 469.
δοιοὶ 439.
δοιῶ 147.
δοκεύσει 509, 1168, 1326.
Δολόγκων 331, 533.
δόλῳ 50.
δομῇ 738.
δομὴν 334, 597.
δομήσατο 48.
δομήσεται 593.
δόμοις 538.
δόμον 1442.
δόμος 1150.
δόμους 772, 1090, 1163, 1214
δόμων 70, 281, 508, 1268.
δορὰ 455.
δοραῖς 1050.
δορὶ 392, 1339.
δορὸς 69, 507, 883, 944, 1447.
δόρπον 471.
δόρυ 280, 530, 567, 1246.
δορυκλήτων 1359.
δορυκλήτους 1450.
δορυκλήτοιν 933.
δούλειον 504.
δούλης 996.
δουλωθήσεται 1404.

Δ.

δικερατογλύφου 361.

ΔΡ

δράκαινα 1114.
δράκαιναν 674.
δράκοντ' 978.
δράκοντα 309, 632.
δράκοντι 1223.
δρακοντομόρφων 1043.
δράκοντος 110, 185.
δρακοντοφρουρέοις 1311.
δρακοῦσα 62.
δράκων 327, 801.
δρακὼν 814.
δραμὼν 286.
Δραυκίῳ 1304.
δρέπων 1046.
δρέτης 1108.
δρόμους 15, 789.
δρομὴν 649.
δρόμον 510, 734.
δρόμος 193.
δρόμου 394.
δρόμων 1321.
δρόσῳ 322, 1166.
δρυοκόπε 1378.
δρύκαρπα 83.
Δρύμας 522.
Δρύμνιος 536.
δρυμῶν 794.
δρυὸς 480, 1110.
δρῦς 1423.

ΔΥ

δύζηλος 1117.
Δυμαντίς 1388.
Δύμης 591.
δύναι 278.
δυνάστην 901.
δύοντος 1277.
δυώτης 446.
δυοῖν 103, 1047.
δύπτην 387, 752, 1221.
δύπτου 73.
δυπτήσας 715.
Δύρα 916.
δυσαίων 314, 1076.
δυσαρπάγῳ 513.
δυσαλγὴς 796.
δύσβατοι 409.
δύσβατος 699.
δυσβάτους 993.
δυσγάμων 1089.
δυσδαίμονες 984.
δυσεξόδους 1099.
δύσεται 273, 813.
δύσζηλος 1117.
δυσλύτοις 405.
δυσμενεῖς 784, 1096.
δυσμενεστάτη 464.
δυσμενῶν 220, 279, 527, 1371.
δύσμητερ 1174.
δυσμίσοντος 841.
δύσμοιροι 675.
δύσμοιρον 897.

E.

δύσμοιρος 979.
δύσμορφον 692.
δυσόσμοις 849.
δυσπλύντιδας 1452.
δυστεβῶν 1151.
δύστλητα 1281.
δυστυχεῖς 971.
δυστυχοῦς 282.
δυσφάτους 10.
δυσφράστους 1466.

ΔΩ

δῶμα 182.
δωμήσαντες 719.
δωμήσεται 1272.
δῶρ' 853.
δωρεῖται 865.
Δωτίδος 861.
Δωτιεὺς 284.
δῶρον 893.
δωρούμενος 568, 910, 1193.
δώρῳ 465.
δωτίνην 959.
Δωτὶς 410.

E.

ΕΑ

Ἐάσει 1040.

ΕΒ

ἔβαινεν 1462.
ἔβη 837.

ΕΓ

ἐγγόνων 431.
ἐγείρει 1362.
ἐγκαλαρύψεις 1231.
ἐγκατοικήσεις 1204.
ἐγκατοικιεῖ 1262.
ἔγκληρον 1060.
ἐγκλιθένθ' 767.
ἐγκοιμωμένοις 1050.
ἐγκορύψεται 558.
ἐγκυκῶσαι 674.
ἔγνω 488.
ἐγχλαινούμενον 1347.
ἐγχλαινούμενος 974.
ἔγχος 931.
ἐγχείσας 1455.
ἔγχουσα 267.
ἐγχώριον 527.
ἔγχωροι 719, 927.
ἐγχώροις 509, 859.
ἐγχώροισι 949.
ἐγὼ 13, 302, 348, 1108, 1139, 1467.

ΕΔ

ἐδέθλιον 800.
ἔδεθλον 987.
ἔδειμα 873.
ἕδη 1058.
ἕδος 646, 707.
ἕδρας 255, 445, 707, 960.
ἔδυψε 164.
ἔδωκε 953.

E.

ἑδωλίων 296, 1320.

ΕΖ

ἔζευξε 962.

ΕΙ

εἰδότων 1250.
εἶδε 1364.
εἶδος 195.
εἰδότα 683.
Εἰδυίας 1024.
εἴδωλον 142.
εἰδωλοπλάστῃ 173.
εἰκαῖα 748.
εἶλε 435.
εἰλιγμένον 1202.
εἶλον 1359.
εἰνάπηχυν 860.
εἰναφαλάσσοντα 101.
εἵνεκ' 850.
εἶργε 1287.
εἱρκτῆς 351, 1462.
εἰς 87, 104, 118, 126, 139, 201, 246, 279, 346, 350, 361, 423, 428, 447, 495, 516, 583, 681, 692, 722, 726, 747, 761, 822, 852, 879, 966, 976, 989, 1017, 1043, 1061, 1067, 1069, 1121, 1144, 1158, 1161, 1191, 1277, 1300, 1305, 1313, 1319, 1385, 1451, 1452, *ibid.*
εἷς 1447.
εἰσεκώμασαν 1355.
εἰσθρέξουσιν 1163.
εἰσιδοῦσ' 1107.

ΕΚ

ἐκ 6, 118, 149, 197, 322, 368, 384, 429, 484, 494, 626, 651, 757, 770, 899, 967, 1005, 1012, 1016, 1159, 1238, 1247.
ἐκκάλχαινεν 1457.
ἕκατι 60, 1089, 1151.
ἐκβατηρίαν 516.
ἐκβάλλει 1033.
ἐκβαλοῦσα 353.
ἐκβαλὼν 131, 618.
ἐκβεβρασμένην 717.
ἐκβεβρασμένον 396.
ἐκβεβρασμένους 878.
ἐκβεβρασμένων 377.
ἐκβῆναι 136.
ἔκβλητον 1079.
ἐκβολαῖς 439.
ἐκβολαῖσι 189.
ἐκβολαῖσιν 119.
ἐκβράσας 749.
ἐκβράσασα 66.
ἐκβράσῃ 1158.
ἐκβράσων 1009, 1240.

ἐκγελῶντες

ἐκγεγῶτες 1249.
ἐκγόνοις 693.
ἔκγονον 899.
ἐκγόνοις 580.
ἐκγόνων 480,1067.
ἐκδραμεῖν 1472.
ἐκδυώσα 1422.
ἐκεῖ 1057.
ἐκείνη 1081.
ἐκεῖνο 258,259.
ἐκκόβαλον 637.
ἐκκυνηγετῶν 1025.
ἐκλάμψασι 1091.
ἔκλευσε 477.
ἐκλόψας 1201.
ἐκλελοιπότες 1351.
ἐκλοχεύεται 88,468.
ἐκλυθήσεται 8156.
ἐκμεμαγμένας 713.
ἐκμεμαγμένος 138.
ἐκμεμυκημένη 7.
ἐκμεμυκημένοι 602.
ἐκπαυθλώσεται 726.
ἐκουσίαν 783.
ἐκπεπλευκέναι 346.
ἐκπεπλωκότες 1084.
ἐκπεφευγότα 234.
ἐκπιὼν 163.
ἐκπνεύσεις 999.
ἐκπνεύσῃ 807.
ἐκρίσεται 191.
ἔκρυψε 458.
ἐκσώσει 613.
ἔκτανε 833.
ἐκτετριμμένης 1183.
ἔκτην 1446.
Εκτίλεων 433,1212.
ἐκτίνων 211,932.
ἔκτορας 100.
Εκτορείαις 1133.
ἐκφυγεῖν 1131.
ἐκφυγοῦσ' 1199.
ἐκφυγὼν 942.
ἐκφυγοῦσαι 743.
ἐκχέας 110, 271.
ἐκχέασα 773.

E Λ

ἐλᾷ 467,1217.
ἐλατύπωσαι 523.
ἐλθοῦσαι 582.
ἑλικτὰ 1466.
ἑλίσσων 306.
ἕλκοντος 380,576.
ἕλκοντ' 702.
ἕλκος 62.
ἑλκύσας 343,428,743.
ἑλκύσει 716.
ἑλκυσθήσομαι 358.
Ελλάδος 187,298.
Ελλὰς 366.
Ελλην 894.
Ελλης 1285.
ἔλλοπος 796,1375.
ἐλλόπων 598.
ἐλπίδα 735.
ἔλυσε 4.
Ελωρος 1033.
Ελώρου 1184.

E M

ἔμβρυον 1316.
ἐμβαλοῦσα 1197.
ἐμβατήσεται 642.
ἐμβολὴν 525.
ἐμέμψατ' 563.
ἐμὴν 512,1282.
ἐμῆς 38,1189.
ἐμὸν 1126,1135.
ἐμὸς 1123, 1446.
ἐμοὺς 1307.
ἔμπαιον 321.
ἐμπαίσασαι 105.
ἐμπέδοις 601.
ἐμπυράμος 1196.
ἐμπεπλισμένον 752.
ἐμπεφυρμένην 1380.
ἐμπίπλων 1016.
ἐμπλέξας 213.
ἔμπλην 1029.
ἔμπνοις 35.
ἐμφορούμεναι 1015.
ἔμφυλον 990,1122.
ἐμοῦ 1089,1151.

E N

ἐν 18, 40, 73, 99, 107, 122, 126, 152, 171, 190, 193, 207, 219, 254, 310, 349, 390, 398, 413, 432, 443, 454, 456, 470, 487, 541, 543, 563, 568, 571, 605, 615, 676, 691, 728, 738, 742, 780, 801, 802, 806, 814, 857, 896, 897, 907, 927, 930, 944, 986, 1036, 1062, 1085, 1098, 1101, 1113, 1155, 1168, 1202, 1224, 1235, 1253, 1258, 1271, 1272, 1299, 1349, 1358, 1375, 1436, 1438, 1449, 1462.
ἓν 524.
ἵνα 554,657,1413.
ἐναγκάλισμα 308.
ἐναιχμάζουσι 546.
ἐναλλὰξ 1409.
ἐναυγάζουσι 71.
ἐνδατουμένη 155.
ἐνδεδεγμένοι 996.
ἔνερθεν 1325.
ἐνήξατο 76.
ἐνήσει 890.
ἔνθα 42,699, 706, 724, 881, 921, 952, 979, 982, 1008, 1019, 1033, 1068, 1076, 1250, 1278, 1353.
ἔνθεον 28.
ἐνθρώσκων [illegible]
ἐνὶ 110.
Ενιπέως 722.
Ενναία 152.
ἐννέωρον 571.
ἐντύχοις 1177.
ἐνοικήσουσι 951.
ἐνοπλίζουσι 205.
Ενόρχης 212.
ἐνὸς 365,561.
ἐνόρισε 1454.
ἐνσαρούμενος 753.
ἐντακεῖσα 498.
ἐντετμημένος 506.
ἔντοκον 185.
ἐντὸς 187, 409, 939, 1462.
ἐντυχὼν 734.
Ενυοῦς 463.
Ενυὼ 519.

E Ξ

ἐξ 172, 221, 247, 254, 296, 363, 701, 714, 844, 1182, 1189, 1208, 1251, 1401.
ἐξακούμενοι 1180.
ἐξαλύξαντα 179.
ἐξάπτοζον 176.
ἐξάρπυμενον 1347.
ἐξάπλων 1363.
ἐξαριθμήσας 1255.
ἐξάρχων 250.
ἔξει 1182.
ἐξέλυσε 830,1198.
ἐξεπαίδευσε 577.
ἐξεπόρθησαν 1339.
ἐξερεύγεται 474.
ἐξερεύγονται 725.
ἐξέφυσε 1307.
ἐξημάσειεν 50.
ἐξησκημένον 858.
ἐξινωμένη 841.
ἔξουσι 1088.
ἔξοχον 1233.
ἐξόχως 1195.
ἐξυλακτήσει 764.
ἐξυμνουμένην 1195.
ἐξωλέστερος 667.

E Π

ἐπ' 36, 84, 257, 288, 396, 666, 909, 1049, 1114.
ἐπαινέσει 1172.
ἐπακτὴρ 109.
ἐπακτῆρα 118.
ἐπάκτιος 1405.
ἐπάλξεις 292.
ἔπαυλα 695.
ἐπεγκαχάζων 285.
ἐπεγκολάπτων 782.
ἐπεὶ 1110,1364,1469.
Επειὸν 151.
ἐπεισάκτων 60.
ἐπείσιον 1385.
ἐπέκλυσε 228.
ἔπεμψαν 1309.
ἐπεσβολήσας 130.
ἐπεσβόλοις 332.
ἔπη 1455,1466.
ἐπηλύδας 125, 460.
ἐπῆλθε 127.
ἔπηλυς 947.
ἔπηξεν 1343.
ἐπὶ 415,557,774,616, 1036.
ἐπίαρον 1200.
ἐπιβρίζουσι 585.
ἐποικήσοντας 926.
ἐπομβρία 333.
ἔπος 488.
ἐπόψεται 551, 662, 825, 834,847.
ἐπόψομαι 304.
ἐπτὰ 178.
ἐπτηρωμένην 594.
ἐπτηρωμένον 86.
ἐπῶν 14.
ἐπώνυμον 723,1031.
ἐπωνύμους 1004.
ἐπωπίδα 1176.

E P

ἐργαλεῖα 948.
ἐργάται 521.
ἐργάτην 816.
ἐργάτης 128,1111.
ἐρεῖ 1037.
ἐρείσας 246.
ἐρείσει 616.
ἔρεισμα 282.
Ερεμβῶν 827.
ἐρεμνὸν 1061.
ἐρύγεται 921.
ἐρευνήσας 1244.
ἐρευνήσει 823.
Ερεχθεὺς 158.
Ερεχθέως 431,1338.
ἐρημίας 957.
ἔρημοι 416.
ἔρημον 879.
ἔρημος 193.
Εριν 1333.
ἔριν 1362.
Εριννὺς 153,669.
Εριννύων 406,1137.
ἐρινοῦ 741.
Ερκυνν' 153.
ἕρμα 1190.
Ερμαίου 835.
ἑρμαπέτην 618.
ἑρπετῶν 1042.
ἕρπιν 579.
ἐρρύη 1316.

ἐρυμνὸν

ἐρυμνὸν 78,681,829.
ἔρωτας 134,406, *ibid.*

ΕΣ

ἐς 14,158,326,338, 463,497,501,512, 603,1472.
ἐσθίοντα 974,1137.
ἐσθλῆς 1060.
ἐσθλὸν 944.
ἐσκεπασμένην 1311.
ἑσμὸς 415.
ἐσόψεται 673.
ἐσπαραγμένους 656.
ἔσπερον 956.
ἔσται 411,611,755,859, 970, 1056, 1127, 1175,1216,1415.
ἐστάλαξε 37.
ἔστειλ' 158.
ἔστειλαν 1305.
ἔστειλεν 1023.
ἐστεναγμένος 412.
ἐστέναξε 1463.
ἐστερημένας 1145.
ἔστι 117,535, *ibid.* 1459.
ἐστὶν 43, 1279.
ἐστιωμένον 1411.
ἐστεφανωμένον 172.
ἐστυγημένον 421.
ἐστυγημένου 1392.
ἐσχάζοσαν 21.
ἐσχάραις 36.
ἔσω 192.

ΕΤ

ἑταίρων 594.
ἔταξας 1469.
ἔτεια 721.
ἐτέκνωσε 787.
ἔτευξεν 456,707.
ἐτητύμως 1471.
ἔτι 780,817.
ἔτλη 936.
ἔτλης 136.
ἐτύμβευσε 154.
ἔτυψε 465.

ΕΥ

εὐάρχου 233.
εὐαγκάλισμα 20.
εὐγενῆ 1308.
εὔγλαγον 307.
εὐγλώσσοις 597.
εὐδαί 1354.
εὖδον 1363.
εὐθήκτῳ 1105.
εὔθηλον 1327.
εὐθυνεῖ 914.
εὐκταῖον 1091.
εὐλεπῆ 874.
εὐλέχου 776.
εὐμαθὴς 11.
εὐμαρείδας 855.
εὐνάζων 570.
εὐνὰς 849.
εὐνάστας 1313.
εὐνάδ' 567.
εὐνά 1439.
εὐναστῆρας 144.
εὐναστήριον 583.
εὐνέτιν 174.
εὐνέτης 820.
εὐπειπίσαλος 1345.
εὐπειπὴς 532.
εὐρὰξ 920.
Εὐρυαμπίων 900.
Εὐρυπὺν 799.
εὐστιβέστατος 1270.
εὐσόχῳ 528.
εὖτ' 260.
εὐτόρνῳ 664.
εὐχαῖς 288.
εὐχὰς 620,895.
εὐχείλου 95.
εὐῶπις 23.

ΕΦ

ἐφαρμόσαι 1382.
ἐφημένης 367.
ἐφετμὰς 241.
ἐφθιτωμένης 1159.
ἐφίλατο 518.

ΕΧ

ἔχθραν 1219.
ἔχθρας 1295.
ἐχθροῖς 1270.
ἐχθρὸς 1242.
ἐχίδνης 1121.
ἐχῖνον 904.
ἐχῖνος 1093.
ἔχες 499.
ἔχοντα 528.
ἔχοντας 1134.
ἔχεζον 1065.
ἔχω 8.
ἔχων 1168.

ΕΩ

ἕωλον 112.
Ἑορδῶν 1342.
ἕως 1163.

Z.

ZA

Ζάραξ 373.
Ζάρηκος 580.

ZE

ζεῦσα 690.
ζεύσαν 230.
Ζεῦ 512.
ζεύγλαισιν 817.
ζεῦγλαν 996,1344.
Ζεὺς 1124,1370.

ZH

Ζῆθον 602.
ζηλώμασι 355.
Ζηνὶ 160,1369.
Ζηνὸς 80.
Ζήρυνθον 77.
Ζηρυνθίαν 449.
Ζηρυνθίας 958,1178.
ζητοῦντες 1298.
ζητῶν 1100.

ZO

ζόφῳ 1231.

ZΥ

ζυγὰ 343.
ζυγὸν 204,503,1131.

ZΩ

ζωῇ 814.
ζῶντας 1061.
ζωοπλαστῶν 844.
ζῶσ' 497.
ζωστῆρα 1323.
Ζωστηρίου 1278.
ζωστηροκλέπτης 1329.

H.

ἡ 57, 316, 348, 352, 359, 468, 502, 688, 771,786, 962,1196, 1349, 1412.
ἤ 11, 503, 691, 801, 889, 897.
ἧ 550,627.
ἦ 671, 819, 938,1110, 1134, 1169, *ibid.* 1170, 1394, 1410, *ibid.* 1464, 1467.
ἥ 361,405,497,1394, 1405.

HB

ἡβάσαντα 156.

HΓ

ἡγεμὼν 591.
ἠγκαλισμένος 142.
ἠγκιστρωμένη 67.
ἠγλαϊσμένους 1133.
ἠγόρευε 1461.
ἠγειωμένη 59.
ἠγειωμένος 1221.

HΔ

ἤδ' 28,579,906,1346, 1366.
ἤδη 96, 196, 409, 418, 870,904,1021,1333.
ἥδη 1363.
Ἠδωνῶν 419.

HΘ

ἠθάδας 606.
ἠθελημένην 141.
ἠθελημένης 970.
ἠθελημένος 1417.

HI

ἠϊόνα 330.
ἠϊόνες 244.

HΛ

ἤλασαν 1336.
ἠλάσκουσαν 575.
ἠλαστρημένος 450.
ἦλθον 1467.
ἡλίου 129.
ἠλλοιωμένην 195.
ἠλοκισμένην 119.
ἠλοκισμένοι 908.
ἠλοκισμένος 810.
ἠλοκισμένων 381.

HM

ἠμάθυνε 79.
ἠμάλαψε 34.
ἦμαρ 524,565,814.
ἡμέραν 1394.
ἡμιθραύστοις 378.
ἡμιθνήτοις 511.
ἡμικρῆτα 150.
ἡμῖν 536,567,787.
ἦμος 437,459,1266.
ἠμπολοῦσαν 1298.
ἠμύνατο 492.

HN

ἣν 88, 186, 326, 458, 470, 808, 885, 997, 1028, 1065, 1085, 1265.
ἦν 2, 47, 623.
ἢν 815.
ἠνάειξεν 486.
ἠνδρωσαν 943.
ἠνυσμένην 1119.
ἠνιοστρόφων 166.

HΞ

ἥξει 681, 768, *ibid.* 852,856,866,1214, 1369.

HO

ἠόνα 1368.

HΠ

ἠπατοργὸν 839.
ἠπάτων 35.
ἠπείροις 1295.
Ἠπίου 1054.

HP

Ἡρακλείων 1249.
Ἡρακλῆ 801.
ἦραν 1295.
ἠρεθισμένη 332.
ἤρειψεν 1348.
ἠρίων 444,1208.
ἡρματίξατο 1319.
ἠρτημένου 270.
ἤρτυσε 163.
ἦρχ' 30.
ἥρως 1205.

HΣ

ἧς 749,999,1222,1259, 1332.
ἥσυχος 3,1216.

HT

ἠτιμάσθη 423.
ἠυτρεπισμένον 614.

HΦ

Ἥφαιστος 1158.

HX

ἠχθημένας 827.

HΩ

Ἠϊὼν 417.
Ἠὰς 16.

Θ.

Θ' 60, 129, 256, 275, 284, 298, 647, 725, 860, 882, 987, 994, 1032, 1058, 1241, 1427.

Θ A

θάλασσα 1414.
θάλασσαν 1158.
θαλάσση 1036.
θαλάσσης 123, 823, 1229.
θαλασσίαν 595.
θαλασσόπαις 892.
θαλάμοις 44.
θάλος 307.
Θαλυσίας 541.
θαλψάντων 483.
θαμβητά 552.
θάμβος 509.
θανεῖται 242, 793.
θανῇ 1078.
θανόντα 805, 882.
θανόντος 67.
θανοῦμαι 1372.
θανουμένας 1160.
θανούσης 651.
θανὼν 991.
θάτερος 590.

Θ E

θεᾷ 519, 1139.
θεᾶς 107, 732, 831, 857, 864, 959, 1152, 1392.
θέαν 721.
θεὰν 49, 1180.
θεὰς 77, 240, 588, 658, 986, 1143, 1165, 1186, 1328.
θεομόρφῳ 600.
θεῖον 23.
θέλουσι 1132.
θέμιν 137.
θέμις 369.
Θεμισκύρας 1330.
Θέσπιος 1247.
θεὸν 49, 352, 403, 928, 937.
θέοντα 86.
θεὸς 630, 680, 864, 892, 909.
θεοῦ 208.
Θεράπνης 590.
θεσπιπότες 847.
θεσπιῳδὸς 840.
θερμοῦ 1103.
θερμοῖς 371.
θερμὸν 684, 1240.
Θερμώδοντι 924.
Θερμώδοντος 647, 1334.
θεσπίζοντα 1420.
θεσπισμάτων 1252.
Θεσπρωτὸς 1441.
θεσφάτοις 572.
θεσφάτων 1456.
Θέτιν 22.
θεούσῃ 1119.
θεῶν 136, 1262, 1290, 1349.

Θ H

θῆκα 422.
θηλαμὼν 31.
θηλείας 427, 837.
θῆλυν 277.
θηλύπαιδος 851.
θηρὶ 1327.
θηρομίκτῳ 963.
θηρόπλαστον 673.
θηροχλαίνου 871.
θηρσὶ 849.
θηρῶν 955.
θήσει 543, 710, 1458.
θήσεται 1176.
θήσειν 997.

Θ I

Θίγγεον 1390.
θῖν' 246.
θῖνα 812.
θῖνες 877.

Θ Λ

θλάσαντα 689.

Θ O

Θόαντος 780.
θοίναις 791.
θοίναισιν 773, 802.
θοίνας 1200.
θοίνης 213.
Θοραῖον 352.
θουρὸς 598.
θουρὰς 612.
θουρία 153.
θουρίαν 931.
θουρῶσαι 85.

Θ P

Θρᾳκίας 154.
Θραμβουσία 1405.
θρανύξαντες 664.
θρασεῖα 612.
Θρασκίας 925.
θρασὺν 916.
θρασὺς 531, 577.
Θρασὼ 936.
θράξεις 108.
θρέπτειραν 1258.
θρεπτῷ 1223.
Θρήικης 118, 1341.
θρήνοισι 372.
θρηνήσουσιν 498.
θρηνῳδοὶ 1290.
Θριάσιαι 1015.
θριπόβρωτος 508.
θροεῖν 1373.
θρόνα 674.
Θρονίτιδος 1148.
θρόνοις 1313.
θρόνοισι 1138.
θρόνους 295.
θρόνων 363, 1192, 1473.
θρυλλίξας 487.
θρυλλιγμάτων 880.

Θ Y

θυλάδος 148, 505.
θύγατρας 472.
θυγατρὸς 129.
θυηλὰς 324.
θυμάτων 211, 1091, 1188, 1193.
θυμὸν 1115.
θυμῷ 8.
θύννων 381.
Θύσηον 106.
θύσθλα 459.
θύσθλοις 929, 1180.
θύσθλοισι 720.
θυνείτην 93.

Θ Ω

θωΰξας 165.

I.

I A

Ἰάονας 989.
Ἰαπύγων 852.
ἰάσιμον 61.
Ἰαβδοῦ 1207, 1377.
ἰαύσει 430.
ἰαύσεις 101.
ἰαυθμοὺς 606.

I B

Ἰβηροβόσκοις 643.

I Δ

Ἰδαῖα 496.
Ἰδαῖοι 1297.
Ἰδαίαν 1256.
ἵδρυμα 1032.
ἰδὼν 594, 775, 812.

I E

ἱεῖσαι 1337.
ἱεῖσαν 1321.
ἱερείας 991.

I K

ἱκέτιδος 1164.
ἰκείοις 378, 751.
ἴκτης 763.

I Λ

Ἴλιος 1150.
Ἰλιεὺς 1167.
Ἰλίῳ 984.

I M

ἱμείρων 201.

I N

ἶν' 319.
ἰνδαλθεὶς 961.
ἰνδαλθέντες 597.
ἰνδάλλεται 254.
Ἶνις 570.
Ἰνωποῦ 575.

I Ξ

ἵξεται 180, 497.
ἰξαλοῦ 105.
ἵξῃ 142.
ἵξονται 588, 628, 1161.

I O

ἰολβόζει 23.

Ἰοῦς 631.

I Π

Ἱππηγέτιν 767.
ἱπποβρότους 842.
ἱπποτέκτων 930.
ἵπποις 1337.
ἵππων 43, 244.
Ἱππωνείω 1069.

I P

Ἰρὸν 905.

I Σ

Ἰς 724.
ἶσα 1302.
ἴσην 167.
ἰσηρίθμων 1258.
ἴσκων 574.
ἴσμα 731.
ἶσον 271, 1213.
Ἴσση 220.
ἱστοῖς 278.
ἱστορεῖς 1.
Ἰσσαιοῦς 74.
Ἴστρον 1336.
Ἰσχένου 43.
ἴσων 1302.

I T

ἴυγγι 310.

I Φ

Ἰφιδος 324.

I X

ἰχθυαμφόλιν 46.
Ἰχναίας 129.
ἴχνεσι 629.
ἴχνος 213, 1119.

I Ω

ἰῶν 426.

K.

K' 695.

K A

κάγκανον 143.
καγχαλῶν 109.
Καδμίλου 162.
Κάδμος 219.
καδδύοντα 140.
καθ' 1051, 1394.
καθηρώσει 950, 1350.
καὶ 8, 26, 32, 69, 70, 71, 72, 83, *ibid.* 84, 90, 95, 96, 97, 102, 104, 107, 117, 125, 132, 156, 167, 194, 195, 215, 218, 229, 232, 238, 243, *ibid.* 249, 256, 267, 277, 279, 291, 294, *ibid.* 295, *ibid.* 299, 303, 305, 307, 314, 315, 319, 323, 347, 363, 370, 372, 373, 374, *ibid.* 375, *ibid.* 398, 403, 448, 457, 484, 489, 519, 522, 528, 535, 541, 544, 552, 560,

560, 564, 566, 567, 581, 584, 586, 607, 642, 645, 646, 647, 648, 650, 675, 678, 679, 682, 685, 689, 695, 697, 701, 705, 710, 720, 732, 746, 751, 759, 769, 777, 778, 785, 804, 808, 816, 826, 827, 831, 848, *ibid.* 850, 851, 853, 854, 855, 856, 861, 862, 871, 901, 902, 905, *ibid.* 907, 911, 929, 931, 945, 946, 960, 964, 969, 972, 978, 1012, 1017, 1055, 1057, 1074, 1087, 1104, 1112, 1113, 1137, 1146, *ibid.* 1147, *ibid. ibid.* 1148, *ibid.* 1149, 1150, 1190, 1229, 1237, 1241, 1243, 1245, 1248, 1257, 1259, 1260, 1263, *ibid.* 1264, 1270, 1284, 1285, 1286, *ibid.* 1304, 1309, 1313, 1314, 1315, 1318, 1323, *ibid.* 1330, 1334, 1339, 1353, 1342, 1352, 1359, 1361, 1389, 1391, 1430, 1435, 1441, 1445, 1448, 1451, 1461, 1470.

καίνωρ 526.
καινίσαι 530.
κακά 1281.
κακὴν 665.
κακῆς 477, 757.
κἀκκείναθα 1162.
κακοῖς 568.
κακὸν 258, 345, 1122.
κακόξενος 1286.
κακοξένοις 866.
κακοῤῥοθῶν 404.
κακῷ 488, 1122, 1458.
κακῶν 216, 228, 611, 819.
καλιάς 602.
καλίνοισι 1418.
καλλιστευμάτων 1011.
κάλλοις 93.
καλλωνῇ 336, 976, 1402.
καλλωσεῖν 862.
κάλοις 752.
Καλύδνι 1209.
Καλυδνῶν 25.
καλύπτρης 337.
καλύψαι 1428.
Καλχάντος 1046.
Κάλχας 980.
κάλχη 864.
καλῶν 288.
κάμνοντες 1010.
κάμψουσιν 1210.
καμπίαν 414.
καμπύλα 99.
κάμψας 870.
κἂν 280, 1372.
κἀνακυπτώσας 137.
κἀναπιμπάζειν 1470.
κἀναπιμπάζων 9.
Καναστραῖον 526.
Κανδαῖος 1410.
Κανδάον 938.
Κανδάονος 328.
κἀντιμωρίας 1073.
κάνθων 817.
κἀξ 113.
κἀπιπνέγκαθς 1269.
κάπης 95, 603.
κἀπὶ 98, 709, 986, 1214.
κἀπιβᾶσ' 1114.
κἀπιδόρπιον 607.
κἀπιμαιμῶσαι 301.
κἀπιῤῥοιζοῦσαι 217.
καπνῷ 182, 293.
κἀπὸ 21, 149, 802, 1440.
κἀπέθηκα 540.
κάπροι 1297.
κάπρῳ 1066.
κάπρων 1258.
κάρα 981, 1427.
Κάρα 1384.
κάραν 436.
καρατομηθεὶς 313.
καρατόμον 187.
κάρβανον 605.
καρβανῶν 1387.
καρδία 258, 1462.
καρκαίροντες 384.
Καρικῶν 149.
καρκίνοι 634.
Καρνῖται 1291.
Καρπάθου 924.
καρποφόρος 1423.
καρτερὸν 1013.
καρτεροῖς 1287.
καρτερώτεροι 517.
κάρχαρος 34.
κασιγνήτων 940.
κασιγνήτη 619.
κάσιν 19, 467.
κάσις 399.
κάσσης 131.
Κασσανδραίαν 907.
Καστίαν 403.
Καστίας 1234.
κασωρεύουσα 772.
κασωρεὶς 1385.
κατ' 383, 483, 702, 1119.
κατὰ 1276.
καταβλαίξουσιν 1068.
καταβροχθέντος 55.
καταβρόξῃ 742.
καταιβάτης 382, 1370.
καταιβάτις 91, 497.
καταιθαλώσει 1376.
καταίθει 249.
καταίθων 48, 459.
καταξανοῦσιν 300, 561.
κατάρξεται 209.
καταῤῥαγαῖς 256.
καταῤῥακτήρια 539.
καταῤῥάκτηρος 169.
κατασκαφὰς 971.
κατασκαφαῖς 784.
καταυανεῖ 397.
κατεδρύφαξε 239.
κατειργάσαντο 1360.
κατεκλώσαντο 145.
κατηγορῶν 58.
κατηρείποντο 81.
κατηρεφὲς 1064.
κατημαίνοντες 1053.
κατοικήσουσι 1010.
κατοικήσουσιν 1028.
κατοικίσασα 399.
καύηκας 425.
καύηξ 741, 789.
καυχήσεται 626.
κἀχαρούσαιν 411.
καχλάζων 80.

K E

κεδρίνη 912.
κεῖθι 686, 981.
κείμηλον 641.
κειμήλιον 884.
κειμηλίαν 1264.
κεῖν' 304.
κείναις 1139.
κείνης 1005.
κεῖνος 128.
κείρεντ' 215.
κεὶς 1448.
κείσομαι 1108.
κεῖται 252, 981.
κεκαυμένην 31.
κεκλαυσμένος 273.
κεκμηκότι 533.
κεκροτημένον 88.
κεκρυμμένας 248.
κεκλημένοις 1357.
κελαινὴν 1425.
κελαινῆς 7, 325, 554, 706, 1256.
κελαινὸν 471, 1169, 1336.
κελαινῷ 992.
κελαινῶν 1187.
κέλευθον 458.
κελεύθοις 1100.
κελεύθῳ 12.
Κέλτου 188.
κελυφάνου 89.
κέλωρ 495, 797, 1374.
κέλωρος 73.
κεμὰς 190.
κεναῖς 114.
κενὴν 194.
κενηρίαν 370.
κενὸν 149, 1191, 1453.
κενοὺς 366.
Κενταυροκτόνος 670.
Κένταυρος 1203.
κέντρῳ 796.
κὲξ 113.
κέπφος 76, 836.
κεράιδα 1317.
κέρας 534, 563, 1069.
Κερασίαν 447.
κερασφόροις 1238.
κεραυνίῃ 740.
κεραύνιοι 560.
κεραυνίαν 1017.
Κερδύλα 1092.
κερδώ 208.
Κερκάφου 424.
κερκίδος 278.
Κερνεάτην 1084.
Κέρνης 18.
κέρως 534.
κεστρέων 665.
κευθμῷ 317.
κευθμῶνος 122, 1277, 1354.
κεύθοντας 368.
κέχυνται 321.
κεχρημένῳ 1381.

K H

κηκάσῃ 1386.
κηκασμοῖσιν 545.
κηκασμὸν 692.
κηλίδα 165.
κηλωτὰ 1387.
κῆρα 675, 909, 1120, 1294.
Κηραμιῶτε 663.
κῆρας 289, 807.
κηρουλκὸν 407.
κηρύλον 387.
κηρύλῳ 750.
κηρύξουσιν 171.
κητοδόρποις 954.
Κηφεὺς 586.
Κηφεῖδας 834.

K I

Κίμμερος 1427.
Κιμμερίων 695, 1395.
Κίμψον 1352.
κινήσεις 182.
κινήσει 595, 909.
Κινύφειος 885.
κίον' 281.
κίονος 711.
Κίειν 946.
Κιρκαίου 1273.
κίρκοι 1351.
κίρκος

κίρκος 531.
κίρκου 169.
κίοσαν 1319.
κισσοῦ 1237.
κιχὼν 792, 1250.

ΚΛ

κλαγγαῖσι 1177.
κλάδον 755, 1170.
κλάδος 830.
κλάδῳ 741.
κλάζων 263.
κλαίων 141.
Κλάρου 1464.
κλαυθὲν 884.
κλαυθμοῖσι 785.
κλαυθέντα 831.
κλεῖδας 233.
κλεινὰς 1074.
κλεινὸν 1032, 1274.
Κλεισιθήρας 1222.
κλέος 1174, 1212, 1226.
κλέπτας 703.
κλεψίνυμφον 1116.
κλέψοντας 1310.
κληδόνων 821.
κλῄδων 295.
κληθήσεται 797, 1052, 1124.
κλήροις 1349.
κλήροισι 1098.
κλῆρον 1144.
Κλήτην 1004.
κλίμακας 510.
κλινεῖ 557.
κλίτει 600.
κλίτη 737.
κλιτύων 1278.
κλιτὸς 786.
κλόνον 1439.
κλόνῳ 944.
κλύδων 742, 875, 921, 1028, 1286.
κλύδωνα 727.
κλύδωνας 474.
κλύδωνος 1156.
κλύειν 552.
κλύοις 9.
κλύοντα 1118.
κλώμακας 653.
κλῶπα 658, 1303.
κλῶσις 716.

ΚΝ

κνεφαίαν 1433.
Κνακεύς 550.
κνυζώμενοι 608.
κνώδοντι 1109.
κνώδοντος 466.
κνωπόμορφον 675.
Κνωσσὸν 1214.

ΚΟ

Κογχείας 869.
κόγχον 1105.
κόγχος 790.
Κόδροι 1389.
κοιλανεῖ 772.
κοίλην 330.
κοίλης 494.
κοίλοις 1062.
κοῖλον 553.
κοινωνεῖν 394.
κοιράνου 1059.
κοιράνῳ 523.
κοιταίαν 603.
κοίτησι 18.
Κοίτης 426.
κόκκυγα 394.
κολασθεὶς 777.
κολαστὴς 393.
κολοσσοβάμων 615.
κόλπων 1606.
Κολχὶς 887.
Κόλχαν 1022.
κολωνὸν 543.
κομπάζοντα 395.
Κομαιθοῦς 934.
κόμαις 1133.
κόνιν 297, 926, 1049.
κόνις 315.
κονίστρας 867.
κόπις 763, 1464.
κόπροις 91.
κόραι 24, 437, 585.
κόραξ 794.
κόρας 573, 953, 1154, 1168.
κορείαν 354.
κορέσεται 1171.
κόρη 3, 1385, 1433.
κόρην 359, 985, 1003, 1292, 1308.
κόρης 442, 719, 851, 997.
Κορίνθου 1024.
κόρσῃ 711.
κόρσην 507.
κορσωτὴ 291.
κορσωτὴς 1102.
κόρυμβα 295.
Κοσκυίθης 1035.
κοσμήσεται 1165.
κῦ 1116.
κῦραι 1131.
κύρας 712.
Κύρτης 1297.
Κυρῆτις 671.
κοῦρον 58.
κοῦρος 182.
κυρσόφρον 419.

ΚΡ

Κράγον 542.
Κράθιδος 1079.
Κρᾶθις 919, 1021.
κραίνων 733.
κραιπνοῖς 17.
κρανείῳ 553.
κραντῆρι 833.
κράντης 305.
κρᾶτα 700.
κράτη 891.
κρατῆρα 273, 854, 884.
κρατῆρος 198.
κρατήσας 1243.
κρατήσῃ 640.
κρατοβρῶτος 1066.
κρατὸς 382, 976.
κριαγχάπλης 759.
κριανόμον 762.
κριανόμον 203.
κριανόμον 481.
κρείσσω 868.
κρεῖσσον 815.
κρικὶ 513.
κριοτράγῳ 668.
Κρηθέως 872.
κρηθμοῖσι 238.
κρημνῶν 1325.
κρημναίων 247.
κρηπῖδ' 883.
κρηπῖδα 336, 1191.
Κρῆσσαν 1308.
Κρηστώνης 499, 937.
κρίτης 1301.
κριθεὶς 1270.
Κρίμισα 913.
Κριμισσὸς 961.
κρίμνα 607.
κριὸς 558.
κριοῖς 619.
Κρίσσης 1070.
κρόκαι 874.
κρόκαισι 193, 728.
κρόκησι 107.
Κρόνος 42, 202, 693, 869.
Κρόνῳ 761.
κροσσωτὸς 1102.
κρότον 1453.
κρότων 278.
Κροτωνιᾶται 1002.
Κροτωνιάτην 1071.
κριθμοῖσι 238.
κρυφαίας 209.
κρύψαι 226.
κρύψει 333, 339, 420, 1098.
κρύψουσ' 856.
κρύψωσι 1062.
Κρώμνης 522.
κρωσσοῖσι 369.
κρωσσοῖσιν 1365.

ΚΤ

κτανόντ' 1172.
κτανόντ' 492.
κτανὼν 46, 632.
Κτίεος 679.
κτέαρ 895.
κτείνας 808.
κτενεῖ 500, 712, 795, 1224.
κτενοῦσι 922.
κτῆμα 364.
κτῆσιν 791, 1264.
κτίσαι 865.
κτίσμα 78.
κτίσιν 964.
κτύπον 139.
κτάμεναι 1136.

ΚΥ

κυβερνήτῃ 746.
κυβερνήτου 694.
κύβηλιν 1170.
κυβιστῆρες 296.
κυδαίνοντας 133.
κυδνοῦσι 929.
κυδνοῦσιν 721, 1213.
κῦδος 1231.
Κυδωνίαν 936.
κύκλον 306.
κύκνειον 597.
κύκνον 426.
κυλίνδει 490.
Κυλιστάρνου 946.
κῦμ' 228.
κῦμα 388, 715, 752, 998, 1452.
κυμαίνουσα 696.
κυμαίνων 1018.
κυμάτων 789.
κύμβαχον 66.
κύνα 45.
Κυναιθέως 400.
κῦνε 1147.
κύνες 440, 1266, 1291.
Κυνθίαν 574.
κυνὶ 471, 961.
κυνὸς 87, 850.
κυνοσφαγοῦς 77.
κύπειρα 99.
κυπῶν 581.
κυπὰς 333.
κύπελλον 1104.
Κυπρίων 426.
Κύπριδος 1143.
Κύπρον 112.
κυπρίσας 1442.
Κυρβάντων 78.
Κυρίτα 1392.
κυρσοῦσα 255.
Κυταίαν 1312.
Κυταϊκῆς 174.
κύτει 73.
Κυτιναῖοι 1389.
Κυφαίων 897.
κύφελλα 1402, 1426.
Κυχρεὺς 451.
κύων 34, 612, 669.

ΚΩ

κωδείας 37.
κωκυμάτων 408.
κωκύουσιν 908.
Κωκυτοῖο 705.
κῶλα 616.
Κωλῶτις 867.
κωφὸν 1452.
κωτίλλουσα 1466.

Λ.

Λ.

ΛΑ

λαβεῖν 891, 1065, 1269.
λάβοι 766.
λαβόντα 171, 1012.
λαβόντες 1230, 1303.
λαβράζων 260.
λάβρος 724.
λαβραθὴν 705.
λαβὼν 269, 1450.
Λαγγαείας 930.
Λάδμον 1333.
Λάδων 1041.
λαθραῖα 1162.
λαθραίαις 1198.
λαθραῖον 496.
λαθρονύμφου 320.
λαιμίοις 326.
λαιμὸν 191.
λαιμῷ 476.
λαιμῶν 6.
λαίνου 349, 371, 1 9.
Λαιστρυγόνων 956.
Λαπτεναίοις 158.
Λαίτειναν 54.
λαιψηρὸν 531.
λαιψηροῦ 245.
Λακαίνης 792.
λακίζουσ' 1113.
Λακινίου 856.
Λακμώνιοι 1389.
Λακμωνίου 1020.
λακτίσματ' 835.
Λάκων' 589.
λακὼν 1125.
λάληθρον 1319.
Λαμπετίαις 1085.
λαμπαδουχίαις 1179.
λαμπαδοῦχον 734.
Λαμπέτης 1068.
λαμπτηρίδος 344, 1393.
λαμπρὸν 941.
λαμπτῆρα 385.
λαμπτηροκλέπτης 846.
λάμψει 345.
Λᾶν 95.
λάξας 137.
Λαομέδων 952.
Λαπηρσίοις 511.
Λαφρίῳ 1369.
Λάεις 725.
λαρνακοφθόροις 235.
Λάρυμνα 1146.
Λαρυνθίῳ 1092.
λάσκει 460.
Λατίνοις 1254.
λατρεὶς 393.
λάπτειν 1420.
Λαυρίτης 1007.
λαίμους 475.
Λαφρίαν 985.
Λαφρίας 356, 1415.
Λαφρίου 835.
λαφύξασα 321.
λαφυστίαις 215.
λαφυστίαν 791.
λαφυστίας 1237.
λαχύνη 624.
λάχων 1125.
λαῶν 587.

ΛΕ

λέαιναν 47.
λεαίνης 1107.
λέβητι 1315.
λεβητίζουσα 199.
λέβητος 36.
Λεβίνθειαι 410.
Λεβινθείην 275.
λειψάνοις 54.
λείψανον 662.
λείψει 1232.
λέκτρα 85, 613.
λέκτροις 962.
λέκτρον 60.
λέκτρων 353, 1457.
λέξω 1.
λέοντα 213, 555, 917.
Λεοντάρνης 645.
λέοντας 1233.
λέοντος 33, 697.
λεόντων 517.
λεπὰς 420, 1044.
λεπρεὰς 642.
λεπτὴν 687.
Λέπτυνιν 49.
Λέρνης 1293.
λέσχαις 543.
λευκὰ 25.
Λευκανῶν 1086.
λευκὸν 1218.
Λευκόφρυν 346.
λευκῷ 833.
λευκωσία 723.
λευρὰν 159.
λευρᾶς 268.
λεύσσον 990.
λεύσσουσα 318.
λεύσσω 52, 86, 1216.
λευστῆρα 1186.
Λευταρνίαν 978.
λέχος 357, 423, 495, 1222.
λέχους 201.
λεχὼ 185.
Λεψιεὺς 1454.
Λεψίας 1207.
λέων 324, 459, 1441.
λεὼς 735, 799, 893, 973, 1206.

ΛΗ

Ληθαίῳ 1127.
Ληθαῖος 703.
ληθάργῳ 241.
λήθης 767.
ληΐου 252.
ληῖτιν 105.
ληϊδείαν 966.
Λημναίῳ 227.
Λήμνιος 462.
λήξουσι 1096.
λῃστὴν 1143.
λῃστὴς 284.
λῄταρχος 991.
λήψεται 1252.

ΛΙ

λίαζον 21.
Λίβυς 894.
Λίβυσσαν 1014.
Λιβύσσης 1016.
Λιβυστικὰς 648.
λιγγὺς 1240.
Λίγεια 726.
λιγνύος 294.
Λιγυστικὴν 1312.
Λιγυστίνοισι 1356.
λίθῳ 640.
Λίλαιαν 1073.
λιμναίων 189.
λίμνην 704, 1288.
λίμνης 1130, 1275, 1353.
λιναργέτης 237.
Λινδίων 923.
λινεργὴς 716.
λίνοις 1015.
λίνου 994.
λιπαίνει 886, 1408.
λίπος 579.
λιποῦσα 19.
λιποῦσαι 1333.
λίποντα 131, 353.
λιπὼν 78, 657, 703.
λίσπαις 1348.
λιταὶ 125.
λιταῖς 1164, 1243.
λιτὰς 125, 460.

ΛΟ

λοβῶν 1401.
Λογγάτιδος 1032.
Λογγάτις 520.
Λογγούρου 868.
λόγον 1470.
λόγος 2.
λόγχαις 253.
λόγχης 1358.
λογχῶν 30, 1454.
λοιβαῖσι 542, 720, 929, 1213.
λοιβὰς 708.
λοίγιος 795.
λοιμικῶν 1205.
λοιπ' 1373.
λοισθίαν 81, 246, 441.
λοίσθιον 1463.
λοῖσθον 163, 789, 999.
λοῖσθος 279, 1362.
Λοκρὸν 1429.
Λοκρῶν 1149.
λοξὸν 1467.
λοξῶν 14.
λούσει 730.
λουθέντες 466.
λουτρῶνος 1103.
λοφνίσιν 48.
λόφος 700.
λόφον 29, 1159, 1256.
λοχείας 322.
λόχον 342.

ΛΥ

λυγαίαν 973.
λυγαίας 351.
Λυγκεὺς 1240.
λύγοις 213, 1247.
λύγοισι 781.
λυγρὰ 130.
λυγρὴν 910.
λυγρὸν 62, 465.
λυγρὸς 1324.
λυγρῶν 763.
λύθρῳ 491.
λυκαινομόρφων 481.
λύκοι 504, 1248, 1293.
λύκοις 329, 524.
λύκον 938, 1444.
Λυκορμάτων 1012.
λύκος 102, 246, 1034.
λύκου 132, 871, 901.
λύκους 147, 1309.
λυκοψίαν 1432.
λύκων 990.
λυμεὼν 38, 781.
λυπρὰν 1107.
λυπρὸν 975, 1019.
λυπρὸς 404, 1156.
λυροκτύπου 918.
λύσουσιν 1436.
λύσσαν 454.
λύσσης 818.
λύχνοις 422.

ΛΩ

λώβαισι 656, 785.
λωβαστὴν 1225.
λώβης 365.
λῷον 1412.
λῷστα 223.

M.

M' 1, 1469.

ΜΑ

μάζης 608.
μαζονία 534.
μαθὼν 488, 1458.
μαιμῶν 1171.
μαιμῶντα 529.
Μαίρας 334.
Μαιώτισι 1291.
Μαιώτιν 915.
μακάρων 1204.
μακεδνὰς 1273.
μακέλλαις 927.
μακρὰ 1451.
μαλ' 766.
Μαλασκηραίρας 1467.
Μαμέρσας 1417.
Μάμερτον 938.

Μάμαρτος 1410.
μὰν 1412.
μαντουμάτων 429.
μάντιν 799.
μαραθὸν 112,1231.
μαρμαρουμένην 826.
μαρμαρώπιδος 843.
μάρπτων 760.
Μαρσυνίδος 1275.
μάρψαιτο 494.
μάρψας 311.
μάστιχος 687,1453.
μαστεύων 1120.
μαστῆρας 1023.
μάστιγας 779.
μάστιγι 436,740,981.
μαστιχθήσεται 740.
μαστὸν 1328.
ματεύει 1102.
ματεύων 187,821,1120.
μαψαύρας 395.
μάχαις 1235,1411.
μάχη 456.
μάχην 939,1042.
μάχης 301,861.

ΜΕ

μέγα 509.
μέγαν 526,865,927, 959,1039,1274.
Μέγαρσος 444.
μέγας 1204.
μεγίστας 1125.
μέγιστον 969,1136,1212, 1227.
μεγίστου 400.
μεδούσης 1178.
μεζέων 762.
μεθ' 1446.
μέθης 384.
μειλίσσων 542.
μεῖον 302.
μέλαθρον 770.
μελάθρων 1190.
μέλαινα 198.
Μέλανθον 767.
μέλει 671.
μέλη 140.
Μελιταίαν 403.
μέλισσαι 293.
Μελίτην 1027.
μέλλοντες 541,1282.
μελλόνυμφον 174.
μέλλω 1373.
μέλλων 709.
μέλος 1463.
μελωδοῦ 713.
Μέμβλαντος 1083.
μεμαγμένοι 320.
μεμηνιμένοι 609.
μεμορμένον 430.
Μεμφίτη 1294.
μὲν 16,32,94,180,200, 316,417,426,450, 544,553,564,567, 584,589,623,642, 659,717,775,812, 825,903,944,1014, 1087,1099,1236, 1282,1369,1414, 1421,1436.
μένει 666,780.
μένος 970,1101.
μέρμερον 949.
μέσην 747,1288.
μεσόδμαις 751.
μέσον 543,1105.
μεσσαβοῦν 817.
μέσῳ 40,490.
μεταίχμιοι 1435.
μεταιχμίῳ 443.
μεταλλεύων 485.
μεταξὺ 389.
μετάρσιον 265.
μεταφρένοισι 1438.
μετάφρενον 688,1112.
μετοχλίσας 627.

ΜΗ

μὴ 214,219,224,445, 514,623,742,766, 862,1039,1179.
μηδ' 517.
Μήδας 1221.
μηδὲ 445,514.
μηθ' 863.
Μηθύμνης 1098.
Μηκιστέως 651.
μηκυνθῇ 2.
μηλάτων 106.
μηλιαθμοῦ 96.
μήλων 933,1050.
μὴν 283,1126.
μήδους 306,482.
μήνιμα 1185.
μήποτ' 512,621.
μηρίνθοις 13.
μήτι 862.
μῆτερ 1174.
μητέρος 958.
μήτηρ 1106.
μητρὶ 203,1283.
μητρὸς 240,325,713, 939.
μηχαναῖς 1093,1219.
μῆχαρ 568.
μῆχος 1459.

ΜΙ

μιᾷ 226,1259.
μιαιφόνου 913.
μίαν 457.
Μιμαλλῶν 1464.
μίμνει 1076.
μίμνων 572,817.
μίμνοντες 575.
μιμούμενος 325.
μὶν 405,422,805.
Μινυῶν 874.
μίξαντες 1358.
μιξόθηρος 650.
μιξοπάρθενος 669.
Μισηνοῦ 737.
μισονύμφω 376,556.
μισύλλας 154.
μίτοισι 584.

ΜΝ

μνήμην 977,1252.
μνήμης 8.
μνήμων 241.
μνίοις 398.

ΜΟ

μογοστόκος 829.
μοὶ 253,1128.
μοῖρα 227,490.
μοῖραν 82,595.
μολεῖν 1055.
μόλις 757.
μολοβρὸς 775.
μολόντας 956.
μολόντες 952,1059, 1090.
Μολοσσοῦ 426.
Μόλπος 159.
μολὼν 338,479,824, 1044,1236,1312, 1370,1376,1448.
μομφαῖσιν 59,450.
μοναρχίαν 1229,1383.
μοναρχίας 1218,1445.
μόνη 503,971.
μονοκοίτης 960.
μονήρης 75.
μονογλήνου 659.
μονοχρώτου 1310.
μόνος 788.
μονόστολον 690.
μόνῳ 1268.
μορμωτὸν 342.
μόροις 319.
μόρον 64,960.
μόρος 1075.
μόρου 438,613.
μορφῆς 1134.
μόρφνον 838.
Μορφὼ 449.
μόρῳ 285.
μόσυνα 1432.
μόσυνας 433.
Μουνίτου 498.
μοῦνον 179.
μουσόφθαρτον 832.
μόχθος 666.
μόχθων 283.
μοχλὸν 527.
Μόψον 881.
Μοψοπίοις 1340.
Μόψοπος 733.

ΜΥ

μυδαίνει 1008.
μύδρον 272.
μύθοισιν 544.
μυθοπλάστην 764.
μύκλοις 771.
μύκλον 816.
Μυλάκων 1021.
Μυλεὺς 435.
μυληφάτης 578.
μύλῳ 233.
Μυνδία 1261.
Μυνδίας 950.
μυνδοῦ 1375.
μύρεται 982.
Μύρινα 243.
μυρίων 365.
μύρμηκας 878.
μύρμων 176,890.
Μύῤῥας 829.
μύσει 988.
μύσῃ 1328.
Μυσῶν 1246.
μυχοῖς 207,753,896, 1062.
μυχὸν 1244,1354.
μύχουρι 373,823.
μυχοὺς 44,122,823,856.
μυχῶν 701,868.

ΜΩ

μῶλον 692.
μῶλυ 679.
μῶμαρ 1134.

N.

ΝΑ

Ναίνοι 1041.
ναίει 1130.
ναίων 800.
νάκην 1310.
νᾶμα 1045,1353.
ναμάτων 451.
νάνος 1244.
ναὸν 1128.
νάπαι 424,1149,1241.
νάπας 1017,1273, 1452.
νάπην 603.
Ναρύκειον 1148.
νασμοῖς 730,886,1381.
νασμὸν 706.
νασμοὺς 80,1424.
νάσσαντο 1026.
νάσσεται 947,1044.
νάσσονται 599,537.
ναστὸν 640.
Ναύαθος 921.
ναυαρχίας 733.
ναυάταις 881.
ναυάτας 827.
ναυάτῃ 120.
ναυβάταις 727.
Ναυβολείων 1067.
ναυκληρείαν 194.
ναυκληρείας 586.
ναύλοχον 768.

ναυλόχων 290.
Ναυμέδοντος 157.
ναυπηγίταις 873.
ναυσθλώμενον 967.
ναυσθλωθήσεται 1415.
ναυσθλώσεται 1257.
ναυστολῶν 1217.
ναῦται 21, 1068, 1295.
ναύταις 898, 953.
ναύτην 90.
ναυτιλοφθόρους 650.
ναυτίλων 788.
ναυφάγοι 1095.
ναῷ 986, 1224.

NE

νέανδρος 1345.
Νεαπολιτῶν 736.
Νέδων 374.
νεῖκος 1329.
νεμείταις 238.
νεκροῖς 896.
νεκροῖς 1372.
νεκρόμαντιν 682.
νεκρὸν 799.
νεκροπέρνας 276.
νεκροστάγεις 1399.
νέκυν 65, 396.
νέκυς 51.
νεκρῷ 68.
νεκρῶν 377, 668, 1063.
νένδικεν 1070.
νεογνὸν 503.
νεόδμητον 65.
νεοσκαφὴς 1097.
Νεπτυνίδες 1332.
νέρθε 336.
νέρθεν 123.
νερτέροις 685.
νερτέρων 445, 884.
νεφρᾶς 139.
νέος 569.

NH

νηδὺν 1201.
νῆις 117.
νήλιπον 635.
νημερτέστατε 223.
νημερτῆ 1051.
νηνέμοις 255.
νηὸς 618.
νήπαυστον 972.
νηπίοις 638.
νηπίων 203.
Νηρέως 164, 886.
νήριθμος 415.
Νηρείτη 769.
Νηρείτων 794.
Νησαίας 399.
νησῖδα 599.
νησιωτικὸς 1181.
νήσοις 1204.
νῆσον 479, 761, 966, 1027, 1084.
νῆσος 688.
νήσους 347.
Νησοῦς 1465.
νήσῳ 110, 571.
νητρεκῶς 1.
νήχοιντο 82.

NI

νὶν 678, 742.
νιφὰς 876.

NO

νόθον 423, 453, 965.
νόμον 250.
νόστου 910.
νοσφιεῖ 130.
νοσφίσας 804, 1331.
νόσων 1052.
νότος 1016.

NY

Νυκτίμου 481.
νυκτίφοιτα 225.
νυκτὸς 437.
νύκτωρ 604, 1160.
νυμφαγωγὸν 1025.
νύμφαισιν 274.
νυμφεῖα 146, 323, 1387.
νυμφευμάτων 935, 1136.
νύμφης 1123.
νυμφίου 193.
νυμφίους 1132.
νυῶν 1373.
νύσσαν 15.

NΩ

Νωνακριάτης 680.
νώνυμον 1126.
νῶτα 976.
νώτῳ 776.

Ξ.

ΞΕ

Ξεινοβάκχης 175.
ξέναι 779.
ξέναις 1155.
ξένη 832, 1155.
ξένην 926, 998.
ξένης 415.
ξένοι *ibid.*
ξένοις 134.
ξενοκτόνος 124.
ξένους 565.
ξένων 464.
ξενώσεται 92.

ΞΙ

ξίφει 242.
ξιφηφόροις 153.
ξίφος 1121, 1323.

ΞΟ

Ξουθίδος 987.

ΞΥ

ξύναιμε 280, 1189.
ξύναιμοι 1332.
ξύναιμος 452, 468.
ξυναίμους 437.
ξυνευνέτην 710.
ξυνευνέτου 62.
ξύνευνος 186.
ξυνὸν 64, 1284.
ξυνωνίας 683.
ξυρῷ 840.

O.

ὁ 38, *ibid.* 39, 44, 94. 115, 118, 162, 166, 186, 210, 240, 276, 284, 337, 450, 452, 462, 472, 479, 488, 491, 522, 536, 553, 562, 570, 589, 725, 781, 930, 939, 1047, 1099, 1234, 1322, 1324, 1374, 1397, 1407.
ὃ 335, 1269.

OB

Ὀβριμοῦς 698.
Ὀγκαία 1228.
ὀγκήσεται 64, 1049.
Ὀγχηστοῦ 646.

OΔ

ὅδ' 476, 556, 592, 820, 930.
ὁδαῖξ 544, 1005.
Ὀδυσσεὺς 1150.
ὀδὸν 809.
ὀδόντας 100.
ὀδόντι 215.
ὀδυρμάτων 977.

OΘ

ὅθεν 126, 688, 1942.
ὀθνεία 1396.
ὀθνείαν 297, 926, 1376.
ὀθνείοισι 1365.
ὀθνείων 104, 581.
Ὀθρωνὸν 1034.
Ὀθρωνοῦ 1027.

OI

οἱ 20, 183, 202, 415, 595, 633, 664, 693, 736, 877, 904, 1026, 1129, 1302, 1388, 1392.
οἳ 80, 447, 517, 540. 903, 1008, 1090, 1282, 1390, 1416, 1463, 1438.
οἷα 121, 387, 749.
Οἰβάλου 1125.
οἴδματος 696.
οἰκετῶν 775.
οἰκήσει 188, 1034, 1236.
οἰκήσουσι 1086, 1390.
οἰκίσουσιν 979.
οἰκητήριον 376, 879, 1279, 1305.
οἶκοι 1417.
οἶκος 1216.
οἴκου 631.
οἰκείαν 1107.
οἰκουρὸς 1246.
οἴκους 788, 947.
οἰκουροῦσι 54.
οἰκοφθορῶν 1093.
οἴκτισα 1077.
οἰκτρὰ 1106.
οἰκτρῶν 304, *ibid.* 370.
οἴμας 11, 713.
οἴμοι 314.
οἶμον 121, 889.
οἰμωγὴ 253.
οἰνὰς 358.
οἴνης 660.
οἰνοτρόπους 580.
Οἰνώτης 175.
Οἰνωνείας 912.
οἴξαντος 842.
οὗ 281.
οἷς 411.
οἴσει 388.
οἶσι 857.
οἴσομαι 302.
οἰστρημένῳ 818.
οἰστρήσουσα 1366.
οἰστρήση 612.
οἴστρου 405.
Οἴτυλος 486.
οἰωνόμικτον 595.
οἰωνὸν 721.

OΛ

ὀλβίαν 1272.
ὄλβον 773.
ὅλης 1190.
ὀλίγον 627.
ὀλκάδας 514.
ὀλκαίῳ 1072.
ὀλκαίων 216.
ὄλοιντο 1291.
Ὀλοοσσόνων 906.
Ὀλύμπιοι 564.
ὀλωΐθων 428, 980.

OΛ

ὁμαίμονος 337.
ὁμαίμων 1442.
ὀμβρήσας 79.
ὀμβρεία 876.
ὄμβριμοι 300.
ὀμβρίῳ 160.
ὄμβρων 1360.
ὁμευνέτις 1199.
ὁμευνίδων 372.
ὅμηρον 422.
ὁμοίαν 984.
ὁμοκλήτειραν 1337.
Ὁμολωΐς 520.
ὁμοῦ 560, 603.
ὀμπνίαν 1264.
ὄμπνιον 621.
ὁμώνυμος 1370.

ON

ὃν 33, 156, 169, 175, 198, 335, 435, 455, 468, 499, 735, 786, 867, 872, 933, 1097.
ὀνειράτων 113, 1182.

Ο.

ὀνείρων 172.
ὀνοσὰς 1235.
ὄνον 94.
ὄνυξι 266.

Ο Π

ὄπα 6, 686.
ὀπαόνων 1251.
ὀπισθόνοτα 45.
ὅπλα 495.
ὁπλαῖς 167.
ὁπλίσαντες 514.
ὁπλίτῃ 1210.
ὁπλίτην 938.
ὅπλοις 794.
Ὁπλοσμία 858.
Ὁπλοσμίας 614.
ὁποῖα 74, 182, 1429.
ὅπου 716, 957, 1196, 1206.
ὅπως 784, 1111, 1427.

Ο Ρ

ὀργυιωθῆν 1077.
ὀρείαν 1383.
ὀρειθαλὴς 1423.
ὀρέξαι 1381, 1445.
ὀρέξῃ 894.
ὀρεὺς 1111.
ὀρθάγην 538.
ὀρθῇ 12.
Ὀρθωσίαν 1331.
ὀρίζει 1289.
ὅρκιον 329.
ὅρκοις 1243.
ὅρκον 932.
ὀρκωμοτῆσαι 937.
ὀρκωμότους 707.
ὅρκων 204.
ὁρμίσαις 872.
ὅρμον 1274.
ὅρμων 737.
ὄρνιθας 1095.
ὀρνιθόπαιδος 731.
ὄρνισι 547.
ὄροις 1021.
ὄρος 805, 1333, 1390.
ὄρους 1343.
ὄρτυγος 401.
ὄρφνην 383.
ὄρχατον 857.
ὀρχηστὴς 249.
ὀρχηστοῦ 493.
Ὀρχεδὸς 562.
ὀρῶν 924.
ὄρων 1070.

Ο Σ

ὃς 73, 132, 276, 309, 422, 538, 659, 844, 916, 946, 965, 1036, 1184, 1220, 1236, 1312, 1370, 1401.
ὁσίαν 409.
ὅσοι 574, 631, 1178.
ὀσσωρ 1473.

Ο.

ὅσων 697.
ὀσίαισιν 1049.
ὀστοθήκαις 367.
ὀσφύας 506.
ὀστρακωθεῖσαν 89.
ὀστράκων 778.
ὀστείμων 94.
ὅσων 377, 379, 381.

Ο Τ

ὅτ' 79, 423, 428, 800.
ὅταν 245, 334, 340, 384, 474, 538, 612, 807, 893, 991, 1053, 1058, 1132, 1157, 1210, 1385.
ὀτλῆσαι 819.
ὀτρηρὸς 997.
ὀτρύνας 1471.
ὀτρύνῃ 471.

Ο Υ

οὐ 3, 49, 80, 91, 240, 283, 292, 312, 411, 462, 586, 639, 779, 814, 1038, 1118, 1126, 1216, 1222, 1412.
οὖ 152, 486, 530, 701, 719, 1246.
οὐδ' 134, 283, 292, 368, 562, 570, 876, 942, 1006, 1090, 1200, 1230, 1235.
οὐδαμῶν 49.
οὐδαίας 698.
οὐδας 557.
οὐδὲ 134, 875, 1095, 1174.
οὐδὲν 1459.
οὐκ 61, 112, 133, 151, 228, 367, 406, 425, 456, 521, 670, 673, 804, 823, 824, 1191, 1316.
οὐλαμηφόροις 32.
οὐλαμωνύμους 183.
οὐμὸς 411, 472.
οὖν 283.
οὕνεκα 864, 935, 1186.
οὔνομ' 339, 370.
οὔποτ' 463, 844.
οὔπω 766, *ibid.* 941.
οὐρανοῦ 363.
οὖς 512, 923, 1023.
οὔσα 20.
οὐτιδανὸς 242.
οὐτιδανοῖς 393, 553.
οὔτε 290, *ibid.* 1220, *ibid.*
οὔτις 626.
οὐχὶ 120, 302, 668.

Ο Φ

Ὀφέλτα 373.
ὀφιλτρεύουσι 1165.
ὀφθαλμίας 148.
ὀφθαλμὸς 999.

Π.

Ὀφίωνος 1192.
Ὀφρυωνίων 1208.

Ο Χ

ὄχλῳ 482.
ὀχῆσαι 97, 724.
ὄχθαις 916, 1129.
ὀχθηρὰν 1030.
ὀχθηρῶν 1361.
ὄχθον 42.
ὄχθων 392.
ὄχλον 589, 605.
ὀχμάσας 41.
ὀχμάσει 625.
ὄχμος 443.

Ο Ψ

ὄψει 112.
ὄψεται 168, 659, 769, 828, 919.
ὀψιτέκνοις 1272.
ὄψονται 1019.

Π.

Π Α

Πάγον 407.
παιδοκτόνον 592, 983, 1474.
πάγους 1287.
πάγον 16, 135, 1348.
πάγοισιν 419.
πάγοις 645.
πάγων 902, 1361.
παιδας 1145.
παιδεύουσι 638.
παιδοβρῶτος 347.
παιδοβρώτους 1199.
παιδὸς 55, 712, 808, 1030, 1066.
παίδων 178, 372.
παῖς 1324.
Πακτώλιον 272.
Πακτωλοῦ 1352.
πάλαι 51, 216, 248, 532, 584, 1326, 1391, 1445.
παλαιὰν 1474.
παλαιᾶς 644.
Παλαίμονος 663.
Παλαίμων 229.
παλαίστῃ 784.
παλαιστὴς 1447.
παλαιστοῦ 41, 958.
παλαιῶν 977, 1252.
πάλας 124, 1436.
Παλαίθρων 899.
παλεύσει 405.
παλεύσῃ 784.
πάλην 1358.
πάλης 170, 867, 1196.
παλιμπλάνητον 1431.
παλιμπόρευτον 180, 628.
παλίμποινον 126, 893.
παλίμφρων 1349.
πάλιν 1239, 1323, 1398.
παλινστρέπτοις 739.

Π.

παλιρροίας 757.
παλιρροίαισιν 380.
παλίωξιν 1461.
Παλλάδος 355.
Παλληνία 1407.
Παλληνίαν 127.
Παλληνίδι 1261.
πάλμυς 691.
πάλω 1154.
πάλῳ 1267.
παμμήστωρ 490.
παμμηνῆ 5, 1430, 1442, 1470.
πάμπαν 1392.
παμφαλάσμενος 1433.
Παμφύλου 442.
πᾶν 475, 485, 769, 1113.
πανδοκεὺς 655.
πανέχθιστον 1057.
πάντ' 1244.
πάντα 1, 57, 375, 604, 664, 701, 850, 1267, 1371, 1430, 1442, 1470.
πάντας 1224.
πάντοθεν 790.
παντοίαισιν 656.
παντομόρφῳ 1393.
πάντων 1413.
πανσάτην 286.
πανώλεθρον 165.
παππούχος 1034.
πάππον 152.
πάππος 1341.
πάππου 319.
πάππῳ 364.
πάππων 1226.
παπταλώμεναι 1162.
παρ' 42, 208, 278, 404, 461, 535, 565, 593, 631, 736, 755, 916, 1045, 1129, 1185, 1237, 1270.
παρὰ 411.
παραστράτισμα 113.
παραιολίξας 1380.
παραιολίξει 1094.
παραίτιον 611.
παρακτίαις 728.
παράκτιοι 243.
παραπλαγχθέντα 427.
παρβακολίξει 1094.
παρέξειν 574.
παρθένειον 1131.
παρθένοι 1332.
παρθένον 1379.
παρθενοκτόνον 22.
Παρθενόπην 720.
παρθένος 1175.
παρθένου 10, 32, 1278, 1468.
παρθένῳ 853.
παρθένων 1141.

παρθενῶνος

παρθενῶνος 349.
πάρεσθε 206.
παρεσκεύασαι 449.
παρώσας 1263.
παρωπίδας 2402.
πᾶς 491, 973, 1150, 1167, 1215.
πᾶσα 366, 1404, 1421.
πᾶσαι 701.
πᾶσαν 79, 473, 1339, 1360.
πάσας 102.
πᾶσι 573, 1051.
πατάξας 500.
Παταρέως 920.
πατὴρ 47, 177, 224, 1222.
πατήσεις 200.
πάτρα 72, 815.
πάτραν 126, 141, 338, 512, 903, 1073, 1271, 1382, 1459.
πάτρας 38, 72, 226, 282, 467, 894, 947, 969, 1004, 1190, 1267.
πάτρη 217.
πατρὶ 125, 232, 421, 460, 1265.
πατρεὶς 452.
πατρὶς 1230.
πατρομήτωρ 502.
πατρὸς 41, 59, 91, 265, 313, 355, 437, 450, 468, 757, 797, 1120, 1323, 1395.
πατρῷ 1262.
πατρῷα 1035.
πατρῴας 1038.
πατρῷον 932.
παῦρον 1429.
παφλάζοντος 197.
Πάχυνος 1182.
Παχυνὸς 1029.
παιῶν 416.

ΠΕ

πέδαις 1076, 1344.
πέδον 267, 475, 625, 631, 995, 1073, 1165, 1342.
πέδῳ 37, 80, 1108.
πεζῷ 1415.
πεῖραν 816.
πείσῃ 462, 672.
πείσεσθε 540.
πεισθεὶς 1206.
πείσομαι 1281.
πελαργοχρῶτες 24.
πέλας 18, 196, 419, 575, 686, 794, 877, 1027, 1044, 1079, 1360.
Πελασγικὸν 177.
Πελασγὸν 245.
Πελασγὶς 1364.
Πελασγῶν 1083.
πελειάδος 131.
πελειῶν 103.
πέλλαις 708.
Πελλήνης 922.
πέμπελον 682, 826.
πέμπτοι 588.
πέμπτον 172.
πεμφίδων 686.
πέμφιξ 1106.
πέμψας 125.
πέμψει 925.
πέμψουσι 1145.
πενθεῖν 860.
πενθεροφθόροις 161.
πένθος 302, 969, 1141.
πένθους 284, 1096.
πεντέζαμβρα 146.
πενταλέκτρου 143.
πέντε 201, 447.
πεντήκοντα 873.
πεπαμμέναι 1138.
πεπαμμένη 354.
πεπαμμένον 457.
πεπεισμένους 572.
πεπλευκότες 634.
πέπλοις 605, 1266.
πέπλον 277.
πέπλοις 863.
πέπλων 256.
πεπυσμένος 821.
περᾷ 809.
περᾶν 709.
περάσας 120, 762.
Πέργη 805.
περήσεις 95.
πέρθοντι 1211.
πέριξ 1028.
περιπλέξουσιν 1135.
περιρρύτῳ 219.
περισσαίνοντι 68.
περισκιὸν 1266.
περιστεφεῖς 790.
περκνὸς 260.
Περραιβικὴν 905.
πέρσαν 1428.
Περσέως 803, 1175, 1413.
πέρσουσιν 1002.
πεσοῦσα 363.
πέταυρον 884.
πέτραι 1285.
πέτραις 907, 1075.
πέτραν 159, 724, 1201.
πέτρας 494, 759, 836, 1322, 1451.
πέτρησι 390.
πετρῶν 618, 1168, 1187, 1201.
πεφασθέντος 901.
πέτρων 845.
πεύκαις 28.
Πευκέως 663.
πεύκης 100, 755, 1110.
πευκῆεσιν 32.
πεφασμένης 269, 1374.
πεφευγότα 1039.
πεφευγὼς 1042.
πεφήσεται 840.
πεφλεγμένον 806.
πεφναίας 87.
πέφευγαν 252.
πεφευκὼς 931.
πέφυκε 1284.

ΠΗ

πῆ 1014, 1016.
πηγαὶ 702.
πηγαῖς 248.
Πηγάσου 17.
πηγῶν 336.
πήδημα 466, 531, 869.
πηδοῖς 1416.
πηδῶντες 297.
πήλαις 559, 686.
πήληκα 711.
πηλοποιοῦντι 473.
πῆμ' 787.
πῆμα 1275.
πημάτων 206, 259, 305, 611, 763, 812, 1409, 1350.
πημοναῖς 739.
πήναις 145.
Πηνειοῦ 1343.

ΠΙ

πῖαρ 1060.
πιθηκομόρφους 1000.
πιθήκων 691.
πιθήκους 236, 735.
πικρὰ 716.
πικρᾷ 1010.
πικρὰν 407, 594.
πικρὰς 289, 1094.
πικρὸν 539, 1234.
πικρῶν 283.
Πιμπλείας 275.
πίνοντες 1020.
πινώδης 975.
πιπρὰς 476.
Πίσσ' 1241.
Πίσαν 1359.
πίσιν 1454.

ΠΛ

πλαγκτοὶ 952, 1028.
πλασθέντας 654.
πλάκα 1194, 1341.
πλάκας 98, 648, 870, 1086.
πλάκες 564, 1406.
πλάναισι 1244.
πλάνης 126, 610.
πλάνητας 925.
πλανήτην 538, 1019, 1239.
πλανῆτιν 998.
πλαστεὶς 432.
πλαστοῖσι 818.
πλάτης 96.
πλάτην 821, 1294.
πλατὺν 205, 888, 1112.
πλεῖον 667.
πλείους 774.
πλεῖστα 288, 945.
πλείστας 1192.
πλεῖστον 421, 1189, 1271.
πλειῶνα 1039.
πλειῶνας 201.
πλεκτανοστόλοις 230.
πλευρ' 556.
πλευρὰ 795.
πλευραῖς 780.
Πλευρωνίας 143.
πληγαῖς 778.
πληγὴν 558.
πλημμυρίδος 100.
πλήξας 493.
πλήρη 1250.
πλήσει 1115.
πλόκον 915.
πλόκῳ 336.
Πλούτωνος 1420.
Πλωτοῦ 149.
πλεύσει 1044.
πλωτὴν 889.
πλωτῆρσι 734.

ΠΝ

πνοαὶ 898.
πνοαῖς 27, 756.

ΠΟ

πόδα 279, 515.
πόδεργον 166.
πόδες 97.
ποδηγετεῖ 12.
ποδηγέτην 220, 385.
ποδηγίας 846.
ποδηγῶν 965.
ποδὸς 245, 835, 844.
ποδῶν 1290.
ποδώκεις 1015.
πόθ' 1031.
πόθον 110, 156.
ποθοῦντες 645, 904, 1074.
πόθῳ 67.
ποθῶν 190, 822, 1035.
ποίαν 673, 824.
ποικίλαις 1087.
ποιμανδρείαν 326.
ποίμναισι 1055.
ποίμνησιν 454.
ποιμνίων 529.
ποινὰς 1152.
ποίοις 823.
ποιφύξει 198.
Πόλαις 1022.
πόλει 1259.
πόλιν 984, 1043, 1129.
πολιρραῖστε 210.
πολίταις 1037.
πολλὰ 359, 489, 550.

πολλοῖς 1141.
πολλοὶ 978, 1005, 1435.
πολλοῖς 630.
πολλοὺς 298.
πολλῶν 413, 1409.
Πολυάνθη 1046.
πολυγλώσσῳ 1377.
πολυδέγμων 700.
πολυῤῥαίστου 210.
πολύῤῥηνοι 1241.
πολυστίχοισι 414.
πόνοις 774.
πόντιον 793.
πόντον 1082.
πόντος 1285.
πόντῳ 391, 753, 1448.
πόνων 1006.
πόποι 943.
πορεῦσαι 1294.
πορθηταῖς 524.
πορθμοῦ 649.
πορθμευθεῖσι 289.
πορθοῦσα 1368.
πορεῖν 1298.
πόρξειν 184.
πόρξεις 496.
πορκοῖς 1217.
πορκέων 237, 596.
πορκέαις 347.
πόρκος 74.
πόρον 1085.
πόρος 550.
πόρτιν 102.
πόρτις 320.
πόρτης 857.
πόρῳ 1026.
πόρωσιν 1268.
ποσὶ 1038.
πόσιν 1118.
ποσὶν 1461.
πόσις 115, 808, 1024.
ποτ' 50, 73, 175, 190, 207, 463, 470, 495, 499, 530, 621, 732, 735, 801, 814, 833, 1098, 1246, 1204, 1401, 1415.
ποτὲ 725, 1275, 1352.
ποταμὸς 962.
πότε 33, 582, 787, 916, 1002, 1227.
ποτὶ 152, 433, 540, 787, 1056.
πότμον 276, 315, 430, 1000.
ποτοῖς 730, 1008, 1343.
ποτὸν 576, 661, 1033.
πότου 149, 189, 425, 489, 1012, 1130, 1240, 1364.
ποῦ 201.

Π Ρ

Πράκλιν 1045.
Πράξανδρος 586.
πρέμνον 1110.
πρεσβεύουσιν 1056.
πρέσβυν 331.
πρέσβιστος 1449.
πρεσβεύεται 1265.
πρευμενὴς 536.
πρευμενῆ 1055.
πρηνῆ 1442.
πρηνὴς 242.
πρηνιχθέντες 1006.
πρηστὴρ 463.
πρηστῆρα 861.
πρηστῆρι 1018.
πρηστῆρος 27.
πρηῶνας 769.
πρηὼν 1069.
πρὶν 4, 141, 321, 322, 339, 609, 640, 651.
πρινὴ 420.
πρὸ 526.
Πρόβλαστος 577.
πρόβλημα 291, 685.
προβλήμασι 1418.
προβλῆτας 828.
προγεννήτειραν 183.
προδειμαίνων 276.
προθεῖναι 955.
προθεῖσα 191.
πρόσθεν 1005.
προκάλυπται 1473.
Προμανθεὺς 537.
πρόμαντιν 1456.
πρόμαντις 202.
Προμηθέως 1283.
πρόμοι 644, 1212.
πρόμον 785.
πρόμος 802.
πρόμου 599.
πρόμους 1443.
πρόμῳ 1294.
πρόπαντες 655.
προῤῥίζον 214.
πρὸς 57, 64, 65, 70, 80, 99, 189, 223, 255, 312, 323, 337, 355, 357, 382, 438, 439, 457, 466, 510, 557, 600, 613, 700, 715, 752, 788, 792, 809, 921, 940, 974, 987, 998, 1026, 1075, 1194, 1387.
προσαρμόσας 711.
προσαυγάζουσα 1082.
προσείλατο 836.
πρόσθ' 1197.
πρόσθε 32, 93, 482.
πρόσθεν 234, 667, 1005, 1184.
προσκαθήμενος 386, 741.
προσκαλαξάνει 173.
προσμάσσεται 1029.
προσμάσσων 783.
προάστειον 211.
προσφάνας 684.
προσωποιοῦντας 880.
προσεταργανωμένῳ 748.
προσφθέγματι 687.
προσφιλὲς 608.
προσφιλεστάτην 1289.
προτείνων 661.
πρυμνάτων 82, 251.
προὔχουσα 534.
προὔχουσαν 722.
Πρόφαντος 522.
Πρύλιν 222.
πρύμναις 286.
πρύμνης 515.
πρῶνα 1237.
πρῶνας 993.
Πρωνίαν 791.
πρῶτα 530, 544, 825, 1236, 1291.
πρωταίχμια 469.
πρώτη 732.
πρώτην 15.
πρωτόλεια 298.
πρωτόλειον 1228.
πρωτόμισθον 1384.
πρῶτον 528, 1187.
πρῶτος 992, 1369.
πρωτόσφακτον 329.

Π Τ

πτέλας 833.
πτερὰ 390, 1396.
πτέρναν 500.
πτέρνῃσι 442.
πτεροῖς 17, 715, 1119.
πτεροῖσι 261.
πτερουμένης 401.
πτέρυξ 291.
πτερύξεται 1106.
πτερῷ 105, 1072.
πτερώμασι 56.
πτερωτὰς 514.
πτηνὸν 822.
πτηνὸς 15.
πτηνὰς 148.
πτήξαντες 1443.
πτήσσων 280.
πτίλα 25.
πτόρθον 965.
πτόρθοις 1097.
πτυχαῖσιν 615.
πτῶκα 944.
Πτῷον 352.
Πτῴου 265.

Π Τ

πύγαργον 91.
πυθάξ 478.
πυκνὰς 602.
πυκνῇ 10.
πυκνοὶ 296.
πύκτην 944.
πύλαι 410.
πύλαις 1022.
Πυλαίτιδος 356.
πύλας 643.
πῦρ 71, 556, 1363.
Πυράμου 439.
Πυράνθου 1149.
πύργοι 81.
πυργοσκάφῳ 469.
πύργους 1007.
πύργων 65, 254, 442, 526, 934, 971.
πυρὶ 227, 1078.
πυριπνόων 1314.
Πυριφλεγὲς 699.
πυριφλέκτους 218.
πύρνον 639.
πύρνων 482.
πυρὸς 54, 71, 368, 483, 970.
πυρουμένην 52.
πυρσὸν 340, 1295.
πυρφόρῳ 309.
πυρώσει 1371.

Π Ω

πώλου 453.

Ρ.

Ρ Α

Ῥαβδηφόροις 1140.
ῥαιβοῖσι 238.
ῥαιβῷ 262, 811.
ῥαιβώσας 563.
ῥαίεται 232.
Ραίκηλον 1236.
ῥαίσει 328.
ῥαίσοντα 161.
ῥαιστηρίαν 525.
ῥακτῶν 92.
ῥάμφεσι 598.
ῥανεῖ 1104, 1185.
ῥαπτῷ 73.
ῥαφὰς 381, 1102.
ῥαχίας 379.

Ρ Ε

ῥέζειν 579.
ῥέθει 173.
ῥέθη 862.
ῥέθους 1137.
ῥεῖθρα 911, 1035, 1041.
ῥείθροις 718, 1289.
ῥείθροισιν 982.
ῥέεθρον 699, 848, 1240.
Ῥεῖθρος 768.
ῥεῖθρον 439, 1184.
Ρειθυμνιάτης 76.

Ρ Η

ῥηγμῖνα 412.
ῥηγμῖνος 192.
ῥήξει 1112.
ῥήσσοντι 1416.
ῥήτρας 1037.
ῥηττόντος 1400.
ῥήτρησι 470.

ΡΙ

ῥιγίστην 263.
ῥίζα 679.
ῥίζαν 623, 1357.
ῥίζης 150.
ῥιπαῖσι 294.
ῥιπαῖσιν 970.
ῥιφαῖσιν 714.
ῥιφὰς 235, 1326.
ῥιφεῖσα 723.
ῥιφθέντα 551.
ῥίψας 279, 1187.
ῥίψειαν 516.

ΡΟ

ῥοαῖς 1053.
ῥοὰς 1020, 1083.
ῥόθον 1429.
ῥοιβδήσῃ 247.
ῥοιζηδὸν 66.
ῥοιζηθρόων 1325, 1426.
Ῥοιοῦς 570.
ῥόος 885.
ῥόχθοις 742.
ῥόχθοισι 696.
ῥόχθον 402.
ῥῦμα 507.
Ῥυνδακοῦ 1364.
ῥυσταγμάτων 1089.
Ῥώμης 1233.

Σ.

Σ' 97, 257, 1176.

ΣΑ

σαθρὸν 398.
σαὶ 300.
Σαλάγγων 1058.
σαλάμβας 98.
σαλεύων 475.
Σαλμυδησίας 186.
Σαλμυδησσὸς 1286.
σάλου 380.
Σάλπης 1129.
Σάλπιγγα 986.
Σάλπιγξ 915.
Σαλπίων 1361.
σαῦναι 1444.
Σάον 78.
Σαραπίαν 1300.
Σαρδωνικῆς 796.
σάρκας 48, 199, 672.
σαρώμενον 389.
Σαρπηδόνος 1284.
σὰς 303.
Σάτνιον 1390.
Σάτραχον 448.
σαώσει 679, 758.

ΣΕ

σὲ 72, 90, 115, 128, 219, 323, 330, 1194, 1206.
σέβας 1126.
σέβουσι 1179.
Σειρῆνος 1463.
Σειρία 397.
σέλας 1091, 1428.
σέλμα 1217.
σεμνὸν 1182.
σεμνῶς 772.

ΣΗ

σηκὸν 871, 927, 959, 1261.
σῆμα 641, 719, 730, 1063.
σήραγγι 122.
σῆς 1081.
Σήσταια 1075.

ΣΘ

Σθένειαν 1164.

ΣΙ

Σιβύλλης 1274.
σιγώμενον 556.
Σιθῶνος 583, 1161.
Σιθώνων 1357, 1406.
Σικανὸς 1029.
Σικανῶν 870, 951.
σίμβλον 1134.
Σῖνις 982.
σίννιν 539.
σίντης 386.
Σῖριν 856, 978.
σισυρνοδῦται 634.
Σισυφείας 344.
Σισυφεῖν 1030.
Σισυφεὺς 980.
σιφνεὺς 121.

ΣΚ

Σκαιαῖς 774.
Σκαμάνδρου 1304.
Σκάνδειαν 108.
Σκαπανέως 652.
σκαρθμῶν 101.
Σκάρφεια 1147.
σκάφει 664.
σκάφος 745, 872, 890.
σκεθρῷ 270.
σκιμπόρῳ 1105.
σκέπας 736, 768, 793.
σκεπάσει 507.
σκέπην 1422.
σκηπτὸς 383.
σκηπτουχίας 111.
σκηπτοῦχον 900.
σκῆπτρ' 1445.
σκῆπτρα 1229.
σκήπτρων 1371.
σκιᾷ 1428.
Σκιασὴς 562.
σκληρὸν 1070.
σκοπαῖς 1311.
σκοπὰς 650, 825.
σκοπὴν 275, 574.
σκοπῆς 714.
σκοποῦ 64.
σκορπίον 476.
σκότους 385.
σκότῳ 12, 339, 705, 1127.
Σκύθαισι 1287.
Σκύθαις 1336.
Σκύθη 917.
Σκύθην 200.
Σκύθης 458.
σκύλακα 963.
σκύλαξ 315, 991, 1041.
Σκυλλητεία 853.
σκύλων 1450.
σκύμνε 308.
σκύμνον 461, 503.
σκύμνος 1120.
σκύμνοις 1233.
σκύμνῳ 321.
Σκυρεὺς 185.
Σκῦρος 1234.
σκύτει 73.
σκύτος 1315.
σκύφον 163, 660.
Σκῶλον 646.

ΣΜ

σμήριγγας 37.
σμήχουσα 876.
σμίνθοισι 1306.
σμώδιγγα 783.

ΣΟ

σοὶ 815, 968, 1075, 1468.
σὸν 19, 280, 307, 315, 1174, 1212.
σοῦ 264.
σοφῶ 428.

ΣΠ

σπάθαις 23.
σπαργάνοις 1202.
Σπαρτιάταις 1124.
σπαρτὸς 1206.
σπάσουσι 1327.
σπάσας 476, 623.
σπάσει 391, 481.
σπάσονται 608.
σπεῖραν 215.
σπείρας 472.
Σπερχεῖ 1146.
σπήλυγγος 46.
σπιλὰς 1081.
σπίλοι 374.
σπῖλον 188.
σπίλος 374.
σπλάγχν' 1121.
σπλάγχνοισι 413.
σπλάγχνον 465.
σπληδῷ 483.
σποδὸν 179, 1158.
σποδουμένων 178.
σποραὶ 587.
σποραῖς 299.
σπορᾶς 803, 1203, 1306, 1387, 1413.
σπόρον 221, 750, 943.

ΣΤ

στάζοντα 391.
σταθεὶς 407, 616.
σταθήσεται 444.
σταθμὰ 1371.
σταθμοῖσι 272.
σταθμῶν 290.
σταυροῖσι 291.
στάχυν 214, 621, 1430.
στεγανόμους 1095.
στέγας 659.
στέγην 350, 1103.
στέγης 261, 1280, 1469.
στέγος 1098.
στείβοντα 92.
στεῖλαι 472.
στείλαις 513.
στείλασα 58, 1348.
στεῖρα 670.
στλεγγίσματα 870.
στελοῦνται 604.
στελεῖ 1414.
στέμφυλα 678.
στεναγμάτων 318.
στεναγμῶν 377.
στενάζω 307.
στενάζων 807.
στενάξει 376.
στενάξεις 973.
στένει 243.
στενὴν 346, 649.
στένοντες 676.
στένοντος 194.
στενοῦ 347.
στενοὺς 45.
στένουσα 303.
στένουσι 1144.
στένω 69, *ibid.* 72.
στενῶν 889.
στεργοξυνεύνων 935.
στερηθεὶς 1457.
στέρνα 758.
στέρνον 40, 243.
στέρξαι 525.
στεῤῥᾶ 434.
στεῤῥὰν 205, 1170.
στεῤῥῷ 233.
στεφανίτην 652.
στέφος 1347.
στεφθεὶς 1190.
στηριφόεργον 327.
στῖφος 1228.
στέψει 799.
στήλαις 625.
στῆσαι 126.
στήσας 940.
στήσει 510.
στήσονται 1383.
στήσουσι 1064, 1427.
στόλον 101, 1078.
στόλῳ 120.
στόμα 28.
στόματι 263.
στόμβοις 395.
στόνυξ 486, 795, 1181.
στόρθυγγα 865.
στόρθυγξ 492, 1406.
στόρθυγξι 761.

στόρνην

στέρνῳ 1330.
στρατηγῶν 1216.
στρατηλάταις 923.
στρατηλάτῃ 1301.
στρατηλάτην 897, 1013, 1142, 1444.
στρατὸν 176, 852, 945, 1242.
στρατοπλεύστοις 1037, 1307.
στρατὸς 284.
στρατοῦ 210, 581, 591.
στρατῷ 362, 934, 1210, 1377, 1421.
στρεῶν 438.
στρεβλοῦσι 756.
στρεβλοῦσιν 1218.
στρόβιλον 89.
στρόβιλος 506.
στρόμβῳ 250.
στρόμβων 585.
Στρυμόνος 417, 1178.
στρωφωμένη 1372.
στυγνὰς 776.
στυγνὴν 939, 989.
στυγνὸν 1279.
στυγνὸς 116, 236, 324.
Στυγὸς 706.
στυγουμένην 761.
στύπος 553, 1110.
στύφλα 737.

ΣΥ

σὺ 1189.
συγγάμου 1220.
συζυγῶν 453.
σύζυγον 3.
σύγγονος 1332.
συγγόνων 169, 308, 548, 732.
συγκαταινέσει 1223.
συγκατακλείσας 738.
συγκατασκάπτειν 222.
συγκαταστρωθεὶς 1280.
σύγκληρον 995.
συγκοιμώμενος 849.
συλλαφύξαντες 1267.
συλλέκτρῳ 115.
συμβαλόντα 555.
συμβαλὼν 1447.
συμβολίας 478.
συμμεμιγμένα 677.
συμπεφυρμέναι 293.
συμπεφυρμένην 934.
Συμπληγάδας 1285.
συμπλέξας 1157.
συμφλεχθήσεται 24, 287, 740.
συμφοραὶ 1087.
συμφοραῖς 954.
συμφορὰν 257, 910.
σὺν 203, 232, 240, 488, 751, 794, 873, 1013, 1242, 1245, 1265, 1303, 1304, 1327, 1372, 1377, 1418.
συνδίκους 1247.
σύνδορπον 135.
συνδρομῇ 649.
συνεκβράσουσι 898.
σύνευνον 231.
συνθραύσας 436.
συνοικεῖ 958.
συνοικιστῆρα 964.
σύνοικος 754.
συνοίκους 1022.
συνουσίας 684.
συντεθραυσμένη 1109.
συντεταργανωμένος 1101.
συὸς 427, 1256.
σύρουσαν 217.
Σύρτιν 648.
σύφαρ 793.
σύφοισι 676.

ΣΦ

σφαγαῖς 190, 810.
σφαγαῖσι 440.
σφαγαῖσιν 614.
σφαγὰς 466.
σφαγείων 196.
σφαλεὶς 241, 430, 619.
σφάλτην 217.
σφενδόναις 636.
σφῆκας 181.
Σφήκειαν 447.
Σφιγγὸς 7.
σφίγγουσι 410.
Σφίκειαν 1465.
σφαγαῖσιν 614.
σφραγῖδα 1382.
σφραγὶς 509, 780.
σφυρὸν 493.
σφῷ 460.

ΣΧ

σχάσας 13, 99, 329.
σχάσασα 28.
σχίσει 214, 571.
σχοίνῳ 665.
Σχοινίδι 832.

ΣΩ

σώζων 1474.
σωθεὶς 788.
σῶμα 277.
σῶν 1473.
σῶτερ 512.
σωτὴρ 1210.
σωτῆρα 206.

T.

Τ' 40, 53, 60, 84, 108, 263, 309, 335, 385, 353, 573, 653, 698, 704, 708, 870, 899, 906, 924, 990, 1024, 1052, 1211, 1219, 1254, 1330, 1334, 1342, 1356, 1390, 1394, 1405, 1407, 1423.

ΤΑ

τὰ 1, 57, 170, 223, 334, 508, 521, 701, 948, 1011, 1267, 1373.
ταγῷ 1310.
Ταίναρον 1106.
ταῖς 53, 827, 954, 988, 1160, 1188, 1394.
ταλαίναις 672.
τάλαινα 31, 258, 315.
ταλαίνῃ 1283.
ταλαίνης 1215.
ταλάντῳ 270.
τάλας 337, 746, 788, 933.
ταλάσσει 746.
Ταμάσσου 854.
Τραμβήλου 467.
τὰν 12.
Τάναϊς 1288.
Ταντάλου 53.
ταρακτὴς 43.
ταρβοσύνοισιν 1177.
τάριχον 398.
Ταρμυνθίων 1204.
τάρροθον 360, 1346.
τάρροθος 400, 1040.
Ταρτάρῳ 1197.
Ταρτησσοῦ 643.
ταρχύσουσι 424.
ταρχυθεῖσιν 369.
ταρχύσαντο 882.
ταρχύσουσιν 728.
Τάρχων 1248.
τὰς 124, 125, 248, 303, 460, 781, 827, 847, 855, 926, 1039, 1094, 1099, 1153, 1199, 1326, 1340, 1399, 1443, 1450.
ταῦθ' 1373.
ταυροκτόνου 1169.
ταυρομόρφῳ 1299.
ταυροπάρθενον 1292.
ταῦρος 464.
ταυροσφάγου 47.
ταύρου 269, 866.
ταύροις 561.
ταύρῳ 209, 555.
ταύρων 1192, 1314.
ταῦτα 584.
ταφὰς 303.
τάφον 694, 831, 1061.
τάφος 43, 1155.
τάφοις 72, 132, 164, 366, 416, 446, 532, 1324.
τάφρος 290.
τάφῳ 154.
τάφων 559, 928, 1046.

ΤΕ

τε 53, 84, 133, 169, 197, 265, 372, 374, 451, 448, 541, 548, 522, 566, 591, 611, 634, 646, 649, 699, 697, 718, 791, 803, 808, 867, 905, 911, 924, 937, 1074, 1084, 1087, 1129, 1166, 1209, 1234, 1240, 1245, 1248, 1274, 1275, 1276, 1278, 1288, 1338, 1352, 1367, 1389, 1405, 1405, 1406, 1430, 1440, 1448.
τέγγων 718, 885.
Τέγγουσαν 646.
τεθμὸς 859.
τεθμῷ 1173.
τεθραμμένον 502.
τείνει 700.
τειχέων 1418.
τειχοποιοῦ 617.
τέκνα 232, 1263.
τεκνοῖ 867, 963.
τέκνοις 1125.
τεκνοραίστης 38.
τέκνον 124, 203, 236, 365, 1220, 1260, 1318.
τεκόντος 501.
τεκόντων 371.
τεκοῦσα 637.
τεκοῦσαν 39.
τελεῖν 1387.
Τελφουσίᾳ 1040.
Τελφούσιος 562.
Τέμεσσαν 1067.
Τεμμικεῖα 786.
Τεμμίκων 644.
τέμνων 1288.
τεμῶν 624.
Τενθρηδόνος 899.
τένοντα 1112.
τέραμνα 361.
τεράμνων 350.
τέρας 1465.
Τέρειναν 726, 1008.
Τερμιεὺς 706.
Τερμινθίοις 1207.
τερπνὸν 308.
τερσαίνων 390.
τερφθεὶς 744.
τέταρτοι 588, 1388.
τέταρτον 168, 221, 431.
τετηκὼς 765.
τετιμημένῳ 1001.
τετραυθεῖσα 781.
τετραπλᾶς 1367.

τετράπτην

τεθράπτην 1313.
τετρασκελὴς 74.
τετρήνας 122,422,948.
τετραμμένος 312.
τετραμμένη 63.
Τεύκρῳ 1303.
Τευταρείοις 56.
τεύξει 857,949,1101.
τεύξειν 1473.
τεύξουσι 1128.
τεύξω 1142.
τεῦχε 532.
Τευχείρων 877.
Τευχοπλάστιν 1379.
τέφρην 368.
τεφρώσας 227.
τέχναις 945.
τέχνη 386.
τέχνην 637.

TH

τῇ 513,1283,1405.
τηγάνοισι 382.
Τηθὺν 1069.
Τηθύος 712.
Τήλαμον 1333.
τηλαυγῆ 272.
τῆλε 467,924,947.
τηλικῶν 819.
τήλοθεν 1426.
τηλοῦ 955,1035.
τημελοῦσ' 977.
Τημβρείων 804.
τῆμος 357.
τὴν 44, 102, 112, 141, 166, 167, 190, 195, 286, 316, 403, 449, 639, 717, 722, 723, 727, 843, 936, 1025, 1195, 1197, 1251, 1271, 1282, 1292, 1296, 1312, 1318, 1319, 1331, 1360, 1379, 1388, 1407, 1460.
Τηνέρου 1211.
τηροῦσιν 875.
τῆς 18, 77, 129, 143, 170, 175, 320, 337, 341, 344, 356, 505, 549, 609, 651, 744, 750, 792, 829, 843, 851, 1004, 1159, 1234, 1287, 1388, 1393, 1445.
τητωμέναις 1141.
τητώμενος 117.

TI

τί 462, 568, 1283, 1410, 1451, 1465.
τιθεῖσα 1104.
τιθαιβώσσοντες 622.
τιθήνης 138.
τιθηνὸν 1398.
Τιθωνὸν 18.
τιμαλφέστατον 364.
τιμάς 1125.
τιμωρουμένη 1117,1366.
τιμωρούμενος 1397.
τινθῷ 36.
τίνοντες 1092.
τίνων 932.
τίς 535,1111.
τὶς 121, 271, 333, 623, 639, 670, 1232, 1447, 1458.
τίποτ' 1152.
Τιταρώνειον 881.
Τίταρον 904.
Τιτήνας 709.
Τιτηνίδα 231.
Τιτοῦς 941.
τιτύσκων 1403.
τίφη 267.
Τῖφυς 890.
Τιτώνιον 1276.
Τίτωνος 1406.

TΛ

τλῆμον 52, 968, 1075.
τλήμονες 609.
τλήμονος 773, 828, 1184.
τλήμων 240, 348, 488, 1184, 1451.
τλήσεθ' 850.
τλήσεται 277, 775, 777.

TM

Τμῶλον 1351.

TO

τὸ 204, 214, 280, 329, 339, 813, 941, 1228, 1363, 1472.
τοί 81, 139, 1181.
τοιαῖς 1093.
τοιγὰρ 943.
τοιοὺς 1232.
τοῖς 53, 56, 240, 346, 372, 511, 744, 1063, 1338, 1356.
τοῖσι 948.
τοιῶν 30.
τοκάς 316,498,1412.
τοκῆος 1394.
τόκοι 1245.
τόκοις 1258.
τόκον 1013.
τόκων 427,842,942.
τόλμαις 551.
τομαῖς 601.
τόμουρε 223.
τὸν 19, 51, 58, 93, 134, 149, 155, 163, 168, 172, 174, 176, 250, 264, 271, 310, 342, 352, 385, 387, 417, 421, 426, 429, 430, 431, 484, 492, 495, 502, 526, 528, 538, 571, 618, 632, 764, 803, 816, 831, 833, 838, 839, 860, 899, 901, 911, 937, 1011, 1153, 1172, 1201, 1313, 1347, 1349, 1384, 1411, 1419, 1444, 1468.
τοξόδαμνον 1331.
τοξαλμάτων 662, 1205.
τόξων 310.
τόποις 1253.
τόπων 964, 967, 1257.
τόργοισιν 1080.
τόργος 88.
τόργυ 357.
τορευτὸν 456.
τόρμαισι 487.
τόρμαν 262.
Τορώνης 116.
τόσ' 1461.
τοσαῦτα 1281.
τόσον 692.
τόσος 766.
τοσοῦτον 812.
τοσῶνδε 228.
τότ' 290.
τοῦ 62, 67, 160, 163, 185, 202, 210, 269, 285, 312, 433, 454, 494, 495, 571, 617, 619, 652, 659, 663, 667, 694, 765, 816, 831, 840, 871, 901, *ibid.* 1012, 1030, 1045, 1066, 1201, 1378, 1391, 1399, 1444.
τοὐμὸν 1215.
τοὐπιδόρπιον 661.
τοὐπιλοίζητον 1173.
τοὺς 132, 226, 366, 518, 564, *ibid.* 648, 987, 1061, 1087.
τουτάκις 891.
τούτῳ 1268.
τούτων 1346.

TP

Τραμβήλου 467.
τράμπιδος 1299.
τράμπις 97.
Τραμπύας 800.
τράπεζαν 137, 1250.
τραπείς 463.
Τράρωνος 1159.
τραῦμα 610.
τράφηκι 1001.
τράφηκος 641.
τραχήλῳ 1344.
τραχὺς 374.
τρέμουσαι 49.
τρέμων 402.
Τρήρωνος 87,423.
τρήσουσι 665.
τρητὸν 456.
Τρηχῖνα 905.
τριάκοντ' 1255.
τριάνορος 851.
τριαύχενος 1185.
τρίβον 180.
τρίβος 11, 90.
τριγλήνητος 519.
τρίδειρον 966.
τριεσπέρου 33.
τρικέφαλος 680.
τρικυμία 465.
τρίμορφος 1176.
τριόρχαις 148.
τριπάτρῳ 328.
τριπλᾶ 69.
τριπλαῖς 93,144,636.
τριπλανοῦς 846.
τριπλᾶς 472, 712, 957, 1367.
τριπτύχες 573.
τρισσοὺς 424.
τρισσῶν 964.
τρίτον 433, 860.
τρίτος 494, 1378.
Τρίτωνι 887.
Τρίτωνος 34,119,576.
τριωνύχῳ 392.
Τροιζηνίας 610.
Τροπαίας 1328.
τρόπαιον 974.
τροπὴν 747, 1025.
τρόπους 138.
τρόπῳ 1400.
τροφὴν 573.
τρόφιν 264.
τροφὸν 127.
τροφῷ 1284.
τροχαλῷ 1064.
τροχὸν 1471.
τρυγὸς 677.
τρυτάνης 270.
τρύφος 607.
Τρύχατα 347.
τρύχουσαι 582.

TY

τυκίσμασιν 349.
τυλίσσων 11.
Τυλησίοις 993.
τυμβείαν 882.
τυμβοδήσεται 413.
τύμβον 313, 1050.
τύμβος 401, 613, 1203.
τύμβοις 919.
τύμβῳ 335.
Τυμφαῖος 802.
Τυμφρηστίων 902.
Τυμφρηστὸν 420.
τυπείς 981,999,1105.
τυπέντα 233, 310.

τυπώματι

τυπώματι 1299.
τυπῶτας 1260.
τυπωτὴν 262.
Τυρσηνία 1239.
Τυρσηνικὸν 715.
Τυρσηνικοῦ 650.
Τυρσηνὸν 1085.
Τυρσηνὸς 1248.
Τυρσηνῶν 805.
τυρσίας 834.
τύρσιν 1209,1273.
τύρσις 717.
τυτθὸν 749.
τυφλαῖς 1102.
τυφλωθέντος 765.
Τυφῶνα 177.
Τυφῶνος 689,825,1353.
τυχεῖν 1457.
τύχην 1088.
τύχης 1081.
τύψαι 529.
τύψας 40,795.
τῷ 392,469,473,557, 660, 886, 963, 1265, 1270, 1327, 1369, 1381, 1404, 1414.
τῶν 8,60,206,222,264, 482, 559, 567, 774, 933, 967, 1067, 1192, 1226, 1249.
τῶν δὲ 517.

Υ.

ΥΒ
ὕβειν 1296.
ΥΓ
ὑγρέφοντος 88.
ΥΔ
ὕδερον 1313.
ὕδωρ 647,869,1009.
ΥΛ
ὑλακτήσασα 1386.
Ὑλάτε 448.
ὑλοκερὴς 1111.
ΥΜ
ὑμεῖς 1151.
ὑμνηθήσεται 1449.
ΥΠ
ὑπαὶ 1103.
ὑπείκειν 778.
ὑπείξει 1412.
ὑπὲρ 25, 46, 108, 226, 641,882, 928, 1085, 1254, 1336, 1427.
ὕπερθε 275.
ὑπερποτᾶτο 17.
ὑπέρτατον 259.
ὑπηρέτης 1408.
ὕπνον 1051.
ὕπνος 766.
ὕπνῳ 280.
ὑπὸ 442.
ὑποστατίοις 282.
ὑσμίνησιν 1358.
ὕσπληγας 22.
ὑστάτην 368.
ὕστερος 1251.
ὑστέρῳ 1031.
Ὑψάρου 647.
ὑψηλὸν 703.
ὕψιστον 305,787.

Φ.

ΦΑ
Φάβας 580.
φάγρον 388.
Φαίακας 632.
φαιδρὰ 862.
φαιδρὸς 680.
φαίνῃ 385.
φαίνουσαι 25.
φανερὸν 334.
φάλαγγα 931.
φάλαινα 841.
Φαλακραίας 24.
Φαλακραῖον 1170.
Φάλανον 906.
φαληνεῶν 491.
φαληνείωσιν 188.
Φαλήρου 717.
φάλλαι 84.
φάλλαισι 394.
Φαλανείδε 1147.
φανεὶς 679.
φανὲν 1057.
φάος 304,941,1056.
φαρμακουργὸς 61.
φαρμακτηρίοις 1138.
φάσγανον 1169.
φασγάνου 685,1323.
φασγάνῳ 328.
φασγάνων 191.
φάσμα 822.
φάσσα 357.
φάτιν 1051.
Φαυσῆλος 212.
ΦΕ
φέρετ' 1220.
φελλὸν 756.
Φεραίαν 1180.
φέρβοντα 85.
φέρειν 776.
Φερέκλειοι 97.
φέροντας 299.
φερώνυμον 599.
φερώνυμος 1081.
φερωνύμους 164.
φέγγοντες 604.
φεψάλῳ 178.
ΦΗ
φηγίνων 482.
Φηγίου 16.
φηγὸν 83.
φηγὸν τ' ἄκυλον 1432.
φηγοῦ 554.
φηλώσας 785.
φήμαις 235.
φήμαισιν 1455.
φήμας 1472.
Φημίε 1324.
φημισθήσεται 1082.
Φηραίοις 552.
ΦΘ
φθαρέντων 657.
φθείροντα 632.
Φθειρῶν 1383.
φθερεῖ 554.
φθίσαντες 1003.
φθίσας 1402.
φθίσει 801.
φθιτοῖσι 1400.
φθιτοῖς 457,566.
φθιτῶν 198,369,681.
φθογγὴν 1320.
φθόρον 1000.
ΦΙ
Φιγαλεὺς 212.
Φίκειον 1465.
φίλαντο 274.
φιλαυθομαίμους 566.
φίλιον 1242.
φίλοισι 1449.
φίλος 238.
φίλτατον 264.
φίλων 657.
φιτροῦ 913.
φίτυμα 453.
φίτυν 461.
ΦΛ
φλέγουσαν 179.
Φλεγραίας 115.
Φλέγρας 1404.
φλέξας 342,916,1430.
φλέξασα 1078.
φλογὶ 197,1360,1417.
φλοισμῷ 690.
φλοισβύμβρος 35.
φλοίσβων 379.
φλοιῶπιν 1422.
ΦΟ
φόβη 976.
φόβον 685, 1403.
φοιβάζει 875.
φοιβάζειν 6.
φοιβάζων 731.
Φοιβασείας 1468.
φοιβάσουσιν 1166.
φοιβόληπτον 1460.
φοῖβον 1009.
Φοινίκων 658.
φοινίξεις 1191.
φοινίοις 1080.
φοινίε 507.
φοινίῳ 1001.
Φοινοδάμαντος 953.
φοιτάδος 610.
φοναῖς 1113.
φονεὺς 453.
φονῇ 1038.
φόνοι 1435.
φόνον 990.
φόνου 1120, 1171.
φόνῳ 267, 301, 446, 1191.
φορβάδος 676.
Φόρκυος 1275.
Φόρκυνος 376.
φόρκῳ 477.
φορμίζων 140.
φορυκτὴς 864.
φορτηγοὶ 1293.
ΦΡ
φραδαῖς 968.
φράζειν 1470.
φράσας 240.
φρένας 1221.
φρενὶ 9.
φρενὸς 1189.
φριμαγμὸν 244.
φρόνιν 1456.
φρυκτωρίαι 1096.
φρυκτωρὸν 345.
Φρὺξ 1397.
ΦΥ
Φυγαλεὺς 212.
φυγὰς 175.
φυγῆς 1431.
φυγὸν 822.
φυγόντα 157.
φυγοῦσα 960,1167.
φυγὼν 793.
φύζαν 463.
φύλακα 1218, 1469.
Φυλαμὸν 593.
φυλάξει 402.
φύλοπιν 555.
φύξηλιν 943.
Φύξιον 288.
φυσήσει 68.
φυταλμίας 341.
φυτεύσαι 220.
φυτοῖς 1157.
φυτοῖσιν 858.
φυτοσπόρῳ 1304.
ΦΩ
φῶκαι 85.
φῶς 57.
φωσσῶνα 101.
φωσσῶνας 26.

Χ.

Χ' 180,200,812.
ΧΑ
Χαλαδραῖος 1441.
χαλκήλατον 1077.
χαλκέων 584.
χαλκηλάτῳ 1434.
χαλκομίτρῳ 997.
χαλκὸς 566.
χαλκῷ 456,1260.
χαλκορυχεῖ 484.
Χαλυβδικῷ 1109.
χαμευνάδας 848.
χαμευνάδος 319.
χανδὸν 1425.

X.

χανοῦσα 317.
Χαονιτικῶν 1320.
Χαονίτου 1045.
Χαραδραῖος 1441.
Χαράδρης 1444.
χαράξας 1173.
χάριν 211,1092.
χάρμαις 1271.
χάρμαισι 563.
Χάρυβδιν 743.
Χάρυβδις 668.
χάρων 260.
χάρωνος 455,660.
χατίζων 837.
Χαονικῶν 1320.

ΧΕ

χέαντος 455.
χέασα 5.
χείλους 489.
χεῖμα 483.
χεῖρα 1171.
Χειράδος 1234.
χεῖρας 759, 917.
χειρὶ 569.
χειρῶν 607, 651.
χειρώνακτες 521.
χείσεται 317.
χελιδόνα 1460.
χελλώσσουσα 727.
χέλυδρος 340.
χέρας 501.
χέρες 300.
χερμάδος 20.
χερμάδων 333, 616.
χέρνιβας 209,325.
χερνίβων 196.
χερνίψωσιν 184.
χερσὶν 142, 914, 940, 1168.
χερσαίας 96.
χερσαῖος 480.
χερσαίοις 534.
χερσὶ 153,661, 1102.
χερσὶν 41, 1224.
χέρσον 120, 261, 624, 824, 1416.
χερσόννησον 1391.
χέρσου 865, 1038.
χερῶν 651, 777.

X.

χεῦμα 647, 705, 1276, 1334.

ΧΗ

χηλῷ 239.
χηράμων 181.

ΧΘ

χθόνα 79,473,702,718, 951,998,1359,1398.
χθονὸς 58, 341, 896, 1060, 1276, 1438.
χθὼν 251.

ΧΙ

χιλίαρχος 210.
χιλίωρον 1153.
χιλοῖο 578.
χιλῷ 677.
χιμαιρέων 132.
χίμαιτλα 1290.

ΧΛ

χλεύην 1386.

ΧΟ

χοὰς 1184.
χοιράδας 633.
χοιράδων 367, 373, 389, 1036.
χολῆς 1115.
χόλον 1166.
χόνδρον 155.

ΧΡ

χραίνη 267.
χραισμήσουσι 547.
χραισμήσουσιν 292.
χρὴ 1410.
χρῄζει 1269.
χρῄζοντες 549.
χρῄζων 478.
χρῆμα 364.
χρήσειν 1051.
χρησμοῖς 735, 1207, 1377.
χρησμοῖσι 133.
χρησμολέσχην 1419.
χρησμῶν 4, 225.
χρόνον 311, 571, 1153.
χρόνος 305.
χρόνῳ 1031, 1090.
χρυσείαις 708.
χρυσηρρά 1352.
χρυσόπατρον 838.
χρυσῷ 862, 888.
χύσιν 696.
χύτλα 701, 1099.
χυτλῶσαι 322.

ΧΩ

Χωνίας 983.
χώραν 1065, 1211, 1253, 1342.
χώρας 891, 1368.
χῶρον 200.
χῶρος 1022.
χώσεται 362.
χωστὰς 698.
χωστῷ 1064.

Ψ.

ΨΑ

ψαίνυθα 1420.
ψαλάξεις 139.
ψάλλουσα 1453.
ψάμμον 1014.
ψάμμῳ 1156.
ψαῦσαι 1039.
ψαύστας 278.
ψευδηνείοις 1455.
ψευδήνειον 1181.
ψευδηνείαν 1048.
ψευδάμοτον 932.
ψευδωμότῃ 523.
ψίσεται 639.
ψυδραῖσι 235, 1219.
Ψύλλαν 166.
ψυχαῖσι 684.
ψυχὴν 68.
ψυχεῖν 113, 396, 1033, 1113.

Ω.

ὢ 180,200,812.
ὦ 9,236,258,281,308, 512, 815, 1174, *ibid.* 1189.
ᾧ 116, 207, 211, 393, 532, 1324, 1372, 1446.
Ὠγύγου 231.
ὠδικαμβύον 1183.
ὠδικαμβύοις 299.
Ὠγύγη 1206.
ὠδίνοντα 342.

Ω.

ὠδῖνας 830, 842, 942, 1198.
ὠδῖνος 477.
ὠκηκότας 987.
Ὠκίναρος 1009.
Ὠκινάρου 729.
ᾤκισεν 692.
ᾠκισμένην 1254.
ὠκειωμένοι 545.
ὠλέναις 205, 1135, 1183.
ὠλέναισι 114.
ὠλένη 331.
ὠλενίτην 155.
Ὠλένου 590.
ὠμὰ 323.
ὠμησταὶ 184.
ὠμησταῖς 955.
ὠμηστοῦ 455, 871.
ὠμόθρεξ 340.
ὠμόσιτα 654.
ὠμόφρων 1203.
ὢν 1242.
ὧν 305, 316, 382, 506, 561, 570, 589, 637, 844, 903, 961, 1457.
ὠνητὸς 338.
ὤπασεν 887.
ὥπλισαι 438.
ὥπλισε 917.
ὡπλισμένην 636.
ὀργυιαμβόοις 26.
ὤρινεν 1329.
Ὠρείτην 352.
ὠρέθυναν 693.
ὠρφανισμένην 103.
ὡς 4, 15, 76, 93, 219, 293, 354, 369, 445, 452, 462, 489, 742, 755, 789, 790, 815, 1116, 1432.
ὡσεὶ 254.
ὥσπερ 128.
ὥστε 252, 1430.
ὠτραχανθίλω 89.
ὤτρυνεν 471.
ὤφειλε 224.
ὤφελ' 219.
ὠφελεῖν 1459.
ὠφελήσαντα 945.

INDEX

INDEX

EORUM,

Quæ in SCHOLIIS occurrunt Memorabilia.

Opera EDVARDI DECHAIR, è Collegio Lincolnienſi.

Litera A, *vel* B, *Columnam primam, vel ſecundam denotat. Paginam prior Numerus, alter Lineam indicabit. Obſerves autem, Lector Amice, Verſiculos, ſi qui inter Numerandum in* SCHOLIIS *ſeſe offerant, pro Lineis non haberi.*

A.

Αβαι 115, a 11.
Αβαντία 112, b 26.
ἀβερπίνες 96, b 21.
Αθηνᾶ, μισόνυμος 44, a 9. Λαφρία 44, a 15. Πυλαῖτις 44, a 18. κόρη 44, a 26. Βουδεία 44, a 29. Αἴθυια 44, a 33. Ενυώ 62, a 12. Τελχινίντος 62, a 16. Βοαρμία, Λογγᾶτις, Ομολωΐς, Βία 62, b 3. Φοινίκη 74, a 24. Σάλπιγξ 102, b 3. Αλοῖτις, Κυδωνία, Θρασεῖα 105, a 4.
αἶ 7, a 1.
Αἰακὸς 25, a 4.
Αἴας 55, a 16.
Αἰγαῖον πέλαγος 18, a 14.
Αἰγαίων, ὁ Ποσειδῶν 18, a 3.
Αἴγινα 25, a 19.
Αἰγώνεια 101, a 22.
Αἰήτης 23, a 8. 130, a 1.
αἰθὴρ 78, b 17.
αἴθυιαι 32, b 9.
Αἰνείας 125, a 25.
αἴολον 1, b 13.
ἀκραιφνὴς 20, a 6.
Ακεῖλος 93, a 17.
Ακτὴ 15, b 22. 60, b 6. 126, a 13.
Αλβανον 127, a 5.
ἀλεικτρα 75, b 27.
Αλαῖον 4, b 28.
ἀλιβδύσαι 43, a 11.
ἀλίπεδον 76, b 6.
Αλμώνιον 127, b 12.
ἄλοξ 10, b 33.
ἄλφιτα 75, b 27.
ἄμαθος 12, b 32.
ἄμιππιοι 19, a 19.
ἄμπερος 71, b 30.
Αμφισσα 115, a 6.
Αμφιτρύων 7, a 14.
ἀναμάζοντες 29, a 1.
Ανεμώρεια 115, a 3.
Ανιος 66, a 8.
ἄνις 43, a 1.
ἄνθος 12, b 19.
Αονες 124, b 33.
Αορνος 79, a 1.
Απια 25, a 32.
ἄποθεν 51, a 8.
Απόλλων, Δελφίνιος 29, a 12. Κερδῷος *ibidem*. Πτῷος 35, a 22. 43, a 18. Θωραῖος 43, a 15. Ωρείτης 43, a 18. Μολοσσὸς 51, a 20. Κυνθιὸς 51, a 23. Κοίτης 51, a 24. Δηραῖος 53, a 18. Τλάτης 54, b 7. Δρύμας 62, b 14. Σκιασὴς 65, b 15. Ορχιεὺς *ibid.* Τελφούσιος *ibid.* Παλαιρεὺς 103, a 1. Ιατρὸς, Αγυιεὺς, Τερμινθεὺς 124, b 24. Σμινθεὺς 132, b 4. Ακτιεὺς 144, a 4.
Αραιθος 49, b 4.
ἀράχνη 94, a 2.
ἀρδις 11, b 8.
Αρης, Ορχηστὴς 34, a 2. Κενταύρης θεὸς 105, a 8. Κανδάων 105, a 9. Μάμερτος 105, a 10.
Αρχίδης αγωνίζεται 57, b 33.
Αρνη 72, a 14.
Αρπυ 73, b 14.
Αρτεμις 22, a 20.
ἄρτεμος 87, a 9.
Αρτεμις. Δίκτυννα, Οὖπις, Ορθωσία 105, a 5.
Ασβύσται 100, a 18.
ἀσκέραι 95, b 24.
Ασκληπιὸς 113, b 17.
ἀσπάλαξ 17, a 4.
ἄσπετον 1, b 17.
ἄστυ 1, b 8.
ἀστυσμὸς 22, a 7. 48, a 12.
Αστεία 48, b 9.
Ατης λόφος 6, b 6.
Ατλάντες 113, a 18.
Ατλας 98, a 32.
Αὔσονες 78, b 14.
ἄφλαστα 6, a 25. 38, b 4.
Αφροδίτη, Καστνιαία 48, b 32. Μηλιναία 48, b 35. Μορφὼ 54, b 9. Ζηρυνθία 54, b 13. Σχοινὶς, Αρίστη, Ξένη 93, a 33. Κωλιὰς 97, a 9. Αλεντία 97, a 16.
Αχιλλεὺς 75, b 9.
Αχερουσία 49, b 16.
Αχέρων 78, a 6.
Αχιλλεὺς Δρόμος 27, b 27.
Αχιλλεὺς 35, b 4. 36, a 31. 89, a 8.

B.

Βάβαξ 56, b 19.
Βαλβίδα 3, a 1.
Βασιλεῖς λέγονται Δίος 13, b 21. 123, a 10.
Βασιλεὺς 62, b 27.
Βάτος 99, a 10.
Βελλεροφόντης 3, b 25.
Βιρίσφρα 130, a 24.
Βίσφυγες 36, a 21.
Βοάγριον 95, b 21.
Βοάγριος 119, b 18.
Βοαρμία 62, b 3.
βοβῶν 58, a 16.
βόσπαιγμα 27, b 20.
βέτης 105, b 9. 118, b 11.
Βειμὸς, ἐπώνυμον Εκάτης 121, b 5.
βρόχος 15, a 12.
βύβλιοι 27, a 12.
Βωίη 15, a 23.

Γ.

Γαμβρόνδιος 21, b 37.
γαμβρόνδιος 21, b 38.
γάνος 33, b 30.
γηράταις 25, b 44.
γηραιαὶ κόραι, αἱ Μοῖραι 67, a 26.
γίγαρτα 76, a 10.
Γλάνις 80, a 17.
Γλαῦκος 83, a 14. 88, b 17.
Γλαυκὸς 67, b 16.
γομφίοι 102, b 23.
Γονοέσσα 97, b 22.
Γόρτυνα 125, a 7.
γραῖς 44, a 15.
γραῖνις 5, a 8.
γράφω 130, a 24.
γῦα 31, b 6.
γυιὰ 19, a 14.
γύας 21, b 20.
Γυμνήσιαι νῆσοι 71, b 6.
γυιοὶ 44, a 14.
Γυραιαὶ 47, b 11.
γυλιοὶ 45, b 25.

Δ.

Δαιτάν 93, a 17.
Δαιδαλος 141, a 24.
Δάφνη 2, a 6.
Δαφνηφάγον 2, a 1.
Δῆμας 8, b 14.
Δηΐφοβος

Δαίδαλος 22, b 2.
Δᾶλος 48, b 16.
Δημήτηρ, Ενναία, Ερκυνα, Εσεννὺς 20, a 32. Θυεία 20, b 2. Ξιφηφόρος 20, b 4. Δηώ 70, b 19. Οἰχαία 125, b 16.
Διάκεια 45, b 22.
Δίες, οἱ βασιλεῖς 13, b 21. 123, a 10.
Δίζηρος 111, b 20.
Δίκλις 11, a 12.
Διοίχοι 2, b 21.
Διομηδία νῆσος 69, a 16. 70, a 1.
Διομήδης 68, b 12.
Διόνυσος, Σωτὴρ, Σφάλτης 28, b 9. Ταῦρος 29, a 31. Ενόρχης, Φιγαλεὺς, Φαυσήειος 29, b 15. Πελάσγος 66, b 13. Λαφύστιος 127, b 13. Κεραοφόρος, Ταυρόκρανος *ibid.* Οἰχουρὸς 128, a 12. Θέοινος 128, a 14.
Διρφωσὸς 45, b 20.
Δρίφος 60, a 2.
Δόλοπες 63, a 18.
Δομήσατο 80, a 21.
Δομήσατο 9, b 9.
Δοαεὶς ἑξάπολις 82, b 5.
Δραίκη 132, b 8.
Δρέπανον 84, a 5. 97, a 22.
Δρίτη 117, a 6.
Δρύαρτα 13, a 4.
Δρύφακτα 33, a 5.
Δυσπάτωρ 2, b 22.

E.

Εκάτη, Βειμώ 62, b 3. 121, b 5. Τείμορφος 121, b 8. Φεραία 121, b 14.
Εκτόρειοι κόμαι 118, b 13.
Ελλάνοντες 5, a 17.
Ελλοψ 86, b 16. 137, b 18.
Ενναία 20, a 36.
Εννοὺς 80, b 4.
Ενόρχης 29, b 15.
Ενυώ 62, a 12.
Εορδοὶ 135, b 2.
Επαῖος 103, b 6.
Ερεμβοὶ 91, b 31.
Ερεχθεὺς 20, b 20. 21, b 15. 51, b 32. 57, a 15.
Εριννὺς 82, b 2.
Εριννὺς 49, a 10.
Ερκυνα 20, a 37.
Ερμῆς Καδμίλος 22, a 1.
Κάδμος 30, b 3. Κτίλος 76, b 19. Νομεκειάτης *ibid.* Λάφειος 93, b 22.
ἔρπις 66, b 17.
ἐῤῥάου 133, a 14.
Ερυξ 97, a 5.
ἐσχάζοντο 5, a 16.
Ετεοκλῆς 53, a 8.
εὐάστης 6, a 11.
ἐχῖνος 116, a 5.

Z.

Ζάραξ 45, b 15.
Ζεὺς, Παλαιστὴς 8, a 38. Ομβρεὺς Διὸς ἀνδριὰς, καὶ ἱερὸν 21, b 28. Φύξιος, Φίλιος, καὶ ἄλλα αὐτοῦ ὀνόματα 37, b 21. Αγαμέμνων 41, b 13. 118, a 6. Δίκαιος 48, a 29. Κυναιθεὺς 48, b 3. Ερεχθεὺς 51, b 31. Γοργυλάτης, Βωλαῖος, Μυλεὺς 52, b 2. Δρύμνιος, Περμαρδεὺς, Αἰθίοψ, Γυράψιος 63, b 14. Κεραῖος 64, a 21. Τερμιεὺς 79, b 4. Κεραύνιος, Λαρισαῖος 116, a 4. Λαπέρσιος 137, a 1.
Ζωστήριον 130, a 9.

H.

Ηίονες 33, b 10.
ἡμάθιον 12, b 31.
ἡμάλαψον 7, b 28.
ἡμιθεὶς 61, a 4.
ἡμίθνητος *ibid.*
Ηρα, Οπλοσμία 69, b 20. 96, b 11. Τελεία 134, a 16. Γοργὰς 136, a 3.
Ηρακλῆς 55, a 23.
Ηὼς 3, b 2.
Ηὼν 50, a 10.

Θ.

Θαλασσόπαις 100, a 11.
Θάτερος 68, a 3.
Θεμίσκυρα 134, a 21.
Θέοινος, ὄνομα Διονύσου 128, a 14.
Θέτις 25, b 44. παρθενοκτόνος 5, a 24.
Θέων Ωγυγία 124, a 26.
Θηλαμὼν 7, a 6.
Θρίξαι 15, b 3.
Θείγγος 139, a 1.
Θρόνα 75, b 31. 133, a 11.
Θυμὸς 2, b 11.
Θυείδης 14, b 19.
Θύσαι 15, a 15.
Θωῦξαι 22, a 12.

I.

Ιάπυγες 69, a 17.
Ιάσων 23, b 34.
Ιδης τέσσαρα ἀκρωτήρια 6, a 14. 121, a 9.
ἰκεία 83, a 14.
Ιλιον 6, b 29.
ἰνδάλλειν 34, b 12.
Ιναχὸς 66, b 7.
Ιόνιος κόλπος 71, a 13.
Ιουλὸς 5, b 43.
Ιπποδάμεια 20, b 30.
Ιππώνιον 114, b 15.
ἴσιον 22, a 24.
ἴσμα 81, a 13.
Ιταλία 226, b 10.
Ιταλὸς *ibid.*
ἴυγξ 39, a 24.
Ιφιμέδεια 26, b 23.
Ιχναία 17, b 7.

K.

Καδμίλος 22, a 1.
καλαύροψ 14, b 11.
Καλύδναι 60, a 21.
Κάλχας 51, b 2. 107, b 1.
κάλχη 96, b 24.
καμπτὴρ 3, a 16.
Κάναστρα 63, a 1.
Κανδάον, ἐπίθετον Αρεος 105, a 9.
κερατόμος 27, b 11.
Κάρνη 131, a 18.
Κασσαραία 101, a 29.
κατασφακτὴρ 64, a 11.
κελάφαρον 13, b 30.
κέπφος 93, a 13.
κεράεις 133, a 17.
Κεραστία, ἡ Κύπρος 54, b 2.
Κεραύνια 111, a 5.
κεραυνῶν εἴδη πέντε 46, a 11.
Κέρκαφος 51, a 2.
Κέρνη 5, a 3.
Κεραμύντης, ὄνομα Ηρακλέος 74, b 8. καὶ ἄλλα αὐτοῦ ὀνόματα *ibid.*
κηρύλος 47, a 21.
Κιμμέριοι 78, a 4.
Κίσσος 127, b 10.
Κλάδεος 144, b 2.
Κλίτη 109, a 10.
κλόνος 2, b 12.
κλαδμαστὴς 74, a 10.
κνώδαλα 76, a 5.
κνώδων 117, a 15.
κνώπες 76, a 1.
Κνωσσὸς 125, a 7.
κόγχος 117, a 3.
κογχύλη 34, a 15.
κοίρανος 62, b 26.
κόκκυξ 47, b 17.
Κολασὴς 47, b 13.
Κόλχοι 23, a 6.
κόρις 84, a 7. 144, b 8.
κόρη 95, a 26.
κόρση 60, b 12. 79, b 23.
κρατεσίπους 83, b 20.
κρὲξ 61, b 62.
Κεῖοσα 114, b 18.
κρόκαι 97, b 22.
Κρόμυα 62, b 15. *ibid.* 18.
Κτίλος, ὄνομα Ερμοῦ 76, a 19. καὶ ἄλλα αὐτοῦ ὀνόματα *ibid.*
Κύκνος 32, a 10.
Κυναιθεὺς 48, b 3.
κύνες Απόλλωνος 53, b 4.
Κυνθος 66, b 6.
κύπελλον 117, a 2.
Κύπρος, Κεραστία κληθεῖσα 54, b 2.
Κυταία 23, a 5.
κύφελλα 144, a 4.
Κύρος 100, b 1.
κώδεια 8, a 3.
κωλὶς 97, a 16.
Κωλιῶτις, ἡ Αφροδίτη 97, a 9.

Λ.

Λαγγαεία 104, a 24.
Λάδων 2, a 4.
Λαιστρυγόνες 74, b 7.
Λαίτεια 10, b 29.
Λακίνιον 96, b 1.
Λάμπος 115, b 13.
λαμπαεὶς 42, b 12.
Λᾶς 14, b 6.
Λαπέρσαι, δῆμος Αττικῆς 137, a 1.
λαρνακοφόροι 32, b 19.
Λάσμα 119, b 16.
Λεοντάρνη 72, a 22.
Λέπεθυμνος 9, b 15.
Λέσβος πεντάπολις 116, b 20.
Λευκὴ νῆσος 27, b 5.
Λιβηθεὶν 78, b 19.
λίαζον 5, a 14.
Λίβυα 100, a 13.
λιμὴν 81, a 24.
Λίγγεος 97, b 21.
λοχὸν 11, b 11.
Λυκάων 57, b 11.

M.

Μαιμὰς 121, a 11.
Μαῖρα 41, b 1.
Μάκελλα 103, b 1.

N. Ξ. O.

Μακάρων νῆσοι 73, a 4.
Μάμερτος 105, a 10.
μάντιες δαφνηφάγοι 2, a 1.
Μαρωνὶ 130, a 4.
μασθὸς 134, a 21.
μαζὸς ibid.
μαστίδων 27, b 10.
Μέγαρσος 69, b 7. 108, a 9.
Μελαγκραῖρα, ὄνομα Σιβύλλης 144, b 6.
Μέμβλιος 115, b 11.
Μέμφιν 131, b 12.
μεσόδμαι 83, a 13.
μεταπλασμὸς 78, a 1.
Μήδεια 23, b 42.
μηκωνιθῷ 1, b 6.
Μίδας 139, b 6.
Μινύαι 97, b 30.
μισύλλασα 20, b 6.
Μοῖραι 19, a 23. γηραιαὶ Ἁλὸς κόραι 67, a 26.
μολοβρὸς 85, a 1.
Μόλπιδος πέτρα 21, b 24.
μόσσυνες 52, a 16.
Μοψοπία, ἡ Ἀττικὴ 81, a 19.
Μόψος 98, b 31.
μύδρος 36, a 1.
μύκλος 84, b 6.
Μύκονος 47, b 10.
Μύρινα 33, a 24.
Μυρμιδόνες 25, a 3.
Μυρτίλος 20, b 34.
Μυρτῷον πέλαγος 21, a 19.
μῶλος 77, b 19.
μῶλυ 76, b 6.

N.

Νάπαι 144, a 1.
νασμὸς 12, b 36.
νασὸς 72, a 1.
Ναύαθος 103, a 4.
ναυλόχος 82, b 19.
Ναυπλίδαι 20, b 17.
Νέδων 45, b 20.
Νεῖλος 16, b 20.
Νῖσος 9, b 25.
νῆες Ἑλλήνων 29, a 9.
νῆις 16, b 12.
Νηρεὺς 22, a 8.
νησιωτῶν 1, a 8.
νύμφη 44, a 13.
νύσσα 3, a 9.

Ξ.

Ξέρξης. 141, a 21.

O.

Ογκαι 125, b 18.
Οδυσσεὺς 46, b 5. 74, a 25. 89, a 28.

Π.

Οἴαγρος 111, b 2.
οἶμα 2, b 26.
οἶμος ibid.
Οἰχόμενος 20, b 23.
Οἰνώνη 11, a 9.
οἶστρος 49, a 6.
Ολυμπία 8, b 11.
Ομβροι 136, b 17.
ὄμπνια 70, b 22.
ὀπιπεύω 9, a 1.
Ορέστης 137, a 4.
ὀρθιάγης 64, a 9.
Ορθωσία, ἡ Ἄρτεμις 134, b 27.
ὅρμος 81, a 26.
ὀρνιθόπαιδες 81, a 16.
Ορτυγία 48, b 9.
ὄρχατον 96, b 10.
ὀρχηστὴς Ἄρης 34, a 2.
ὄσσα 5, a 5.
Οὖτις 89, b 25.
Οφέλτης 45, b 15.
ὀφλησείουσι 120, b 11.
Οφρυνὸς 124, b 5.
ὀχμάσας 8, b 13.

Π.

Πάγον 3, b 12. 18, a 20.
Πακτωλὸς 36, a 3.
Παλαίμων 31, b 12.
Παλαμήδης 46, b 7.
Παλλάδια 43, b 15.
Παλλάδιον 43, b 16.
Παλλὰς 43, a 15.
παραδοξολογία 47, a 11.
παραστιχηδὸν 1, a 1.
παρθένος 44, a 12.
πέζα 6, a 10.
πελαργοχεῦντες 6, a 12.
Πελίας 23, b 5.
Πελοπόννησος 21, a 21.
Πέλοψ 10, b 7. 20, a 8. 20, b 16.
πεμπάζειν 2, b 18.
πέμπελον 76, b 12.
πεμφίδες 77, a 17.
πέμφιξ 117, a 5.
πεπαρμένα 43, a 26.
Περραιβοὶ 101, a 25.
Περσεφόνη, Ὀβριμὼ 78, a 18.
Περσεὺς 3, b 23.
πεύκη 7, a 11.
πέφρικα 34, a 28.
Πήγασος 3, b 23.
Πηνειὸς 135, b 2.
Πίμπλεια 36, a 24.
πίννα 19, a 27.
πιπὼ 56, b 19.
πλάτη 14, b 13.
Πλευρὼν 19, a 11.
ποδηγετεῖ 2, b 18.
Ποιμανδρία 40, b 21.

P. Σ.

πολύξεινον 127, b 19.
πόντοι 105, b 5.
πόρκος 12, b 7.
Ποσειδῶν, Αἰγαίων 18, a 3. Βριχθιὸς 21, b 15. Λαπητὶς 47, b 14. Δρόμας, Πετραῖος, Κρόμνης ἄναξ 62, b 14. Τειχοποιὸς 70, b 9. Ἀμοιβεὺς 70, b 12. Ἐνιπιὸς 80, b 4. Ἰαπυγίτης 84, a 21.
Πρίαμος 41, b 8.
προαναφώνημα 3, a 20.
Πρόβλαστος, ὁ Διόνυσος 66, b 13.
πρώρα 27, b 11.
Πρύλις 30, b 3.
πρύμνη 27, b 9.
πτέρυγα 38, a 15.
πτίλα 6, a 22.
Πυριφλεγέθων 78, a 24.
πυρφόροι 34, a 28.

P.

Ραίκηλος 127, b 9.
ῥάμφος 68, a 18.
ῥέθος 22, b 27. 96, b 19.
Ρεῖθρον 84, b 2.
Ρείθυμνα 12, b 16.
Ροίτειον 67, a 20.

Σ.

Σαθρὸς 48, a 23.
Σάος 15, b 28.
σαλάμβαι 14, b 19.
Σαλμυδήσιον πέλαγος 27, b 8.
Σαλμυδησὸς 27, b 6.
σάλπιγγες 34, a 18.
Σάον 12, b 24.
Σαρδὼ νῆσος 86, b 20.
Σάτραχος 54, b 6.
σεμελὴ 144, a 15.
Σειρῆνες 73, b 10.
Σθενέβοια 3, b 29.
Σίβυλλα, Μελαγκραίρα 144, b 6.
Σικελία, ἔχει τρία ἀκρωτήρια 122, a 6. Τρινακρία 106, b 14.
Σίνων 42, b 6.
Σίρις 46, a 16.
σισύρα 71, b 24.
σισύρνα ib. 24.
σίσυς ib. 22.
Σκαιαὶ, πύλαι Τροίας 84, b 19.
Σκάνδεια 15, b 5.
σκέπαρνον 117, a 3.
Σκύλλα 9, a 10. 73, a 8.
Σκύθειος δράκων, ὁ Πύθων 27, a 22.

T.

Σκῦρος 27, a 25. 133, b 13.
σμάραγος 8, a 1.
Σμινθεὺς 132, b 4.
σμίνθοι ibid.
Σπερχειὸς 119, b 17.
σπηλύγξ 9, a 31.
σποδὸς 26, a 24.
στάθμα 111, b 15.
στελγίδες 98, a 9.
στέμφυλα 76, a 11.
στέρνον 8, a 35.
στόμα 1, b 16.
στόμιον 47, b 23.
στόρθυγγα 97, a 1.
στρόμβον 67, a 24.
Στρυμὼν 50, a 16.
Στὺξ 79, b 2.
Συμπληγάδες 130, b 23.
συναλοιφῆς τρία εἴδη 1, a 18.
Σύρτεις 72, b 6.
σύφαρ 86, b 2.
Σφάλτης, ὁ Διόνυσος 28, b 12.
Σφήκεια 54, a 40.
Σφιγγὸς αἴνιγμα 2, a 33.
Σφίγξ ibid. 25.
χοῖνος 75, a 12.

T.

Ταίναρον 117, a 5.
τάλαντον 35, b 16.
Τάμεσα 95, b 13.
Τάναϊς 131, a 9.
Τάνταλος 20, a 7.
τεθμὸς 96, b 12.
Τειρεσίας 76, b 17.
τεκνοραίστης 8, a 8.
Τελαμὼν 24, b 8.
Τελφοῦσα 112, b 21.
Τέμεσα 114, b 11.
τέραμνα 43, a 3.
Τέρινα 80, b 17.
Τήλεφος 29, a 37.
Τιῶος 47, b 10.
τιλλὼ 117, a 1.
Τιθωνὸς 4, b 32.
τινθῷ 7, b 33.
Τίταρος 101, a 23.
τιτῦς 104, b 4.
Τιτὼν 130, a 6.
τόμουροι 31, a 5.
Τραπεζοῦς, τόπος 57, b 7.
τράφηξ 72, a 3.
Τραχῖνα 101, a 24.
Τριγένητος θεὰ, ἡ Ἀθηνᾶ 62, a 16.
Τρινακρεία, ἢ Τριακρεία, Σικελία 106, b 14.
τριττὺ 62, a 10.
Τρίτων 7, a 34.
Τρίτων, ὄνομα Νείλου 66, b 10.
τρόπις 111, b 14.

I i

τρὺξ

τρὺξ 76, a 110.
τρυτάνη 35, b 20.
Τρύζατε 45, b 20.
τύκος 42, b[30.
Τυλλίσιον 109, a 1.
Τυμφρηστὸς 50, a 27. 101, a 30.
τύραννος 62, b 26.
τύρσις 80, a 16. 124, b 28.
Τυφῶν 25, b 2.

Υ.

Ὑλάτης, ὄνομα Ἀπόλλωνος 54, b 8.
ὑπαπλίγας 5, a 19.

Φ.

φάλαινα 13, a 16.
Φάλακρα, Ἴδης ἀκρωτήριον 6, a 15. 121, a 9.
Φαυστήριος, ὁ Διόνυσος 30, a 10.
Φηγαλεύς, ὁ Διόνυσος *ibid.*
φήγιον 3, b 9.
φηγὸς *ib.* 10.
φθεῖρας 138, b 8.
φθεῖρες *ib.* 7.
Φιλοκτήτης 101, b 1.
φλοισβούμενος 7, b 32.
φοιβάζειν 2, a 23.
φολίδωσι 121, a 1.
φοῖβος 1, a 24.
Φοῖνιξ 50, b 2.
Φόρκη 130, a 30.
φώκη 13, a 15.
Φωκίς 115, a 4.
φώσσωνας 6, a 30.

Χ.

Χάλαστρα 143, a 60.
Χαλαστραῖον 135, b 2.
χάλις 66, b 18.
Χάλυβες 117, a 12.
χαριεντισμὸς 22, a 7. 48, a 11.
χάσμα 1, b 20.
χέλυδρος 42, a 14.
χερμάς 5, a 10.
χερνίψωσι 27, a 14.
Χίμαιρα 4, b 4.
χίμετλα 131, a 12.
χόνδρος 20, b 13.
χύτλος 40, a 15.
χῷ 26, a 35.

Ω.

Ὠκύναος 81, a 1.
ὠμησταὶ 27, a 16.
ὤναξ 2, b 12.
ὠρχημαθίους 6, a 32.
Ὠρεῖον 41, a 5.
ὤφελε 31, b 4.

Index

Index Auctorum,

QUI A

SCHOLIASTE passim laudantur.

Ἀγαθοσθένης 79, a 3. 111, a 11.
Ἀγαμήστωρ 26, a 22.
Αἰσχίνης 50, a 15.
Αἰσχρίων 77, b 5.
Αἰσχύλος 2, b 3. ἐν Προμηθ. 15, a 17. 25, b 5. 26, a 5. 49, a 14. 51, a 28. 62, a 19. 71, a 15. ἐν Προμηθ. 85, a 16. 128, a 15. 131, a 6. 135, b 6.
Ἀκουσίλαος 25, a 34.
Ἀλέξανδρος 35, a 15.
Ἀλκαῖος 30, a 5.
Ἀνδρεκλῆς 54, b 3.
Ἀνδροτίων 59, a 35. 124, b 10.
Ἀντίμαχος 33, b 24. 68, a. 2
Ἀντίπατρος 47, b 3.
Ἀπολλόδωρος 26, a 6. 43, b 29. 44, b 10. 53, b 17. 57, b 28. 103, a 4. 134, a 13.
Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος 2, a 24. 23, a 40. 23, b 15. *ibid.* 50, a 17. 57, a 15. 99, a 9. 100, a 5. 130, b 16. 134, a 14.
Ἀρατος 30, a 7. 48, a 7. 132, a 5.
Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ 138, a 19. 141, a 25.
Ἀριστοτέλης 34, b 15. 58, a 26. 87, a 30.
Ἀρτέμων ὁ ἱστορικὸς 25, b 21.
Ἀρχίλοχος 11, a 10.
Ἀσκληπιάδης 40, a 2.

Δ.

Δημήτριος 53, a 26.
Δημόκριτος 62, b 2. 63, a 9.
Δημοσθένης 16, b 3.
Δίδυμος 16, b 31. 19, b 12. 80, a 11. 105, a 13. 111, a 4. 138, a 6.
Διονύσιος 101, b 5. 102, a 20. 128, a 16.
—— Περιηγητὴς 18, a 3. 103, a 23. 124, a 35. 131, a 11.
Δίων ὁ Κοκκειανὸς 71, b 14. 79, a 4. 105, a 13.
Δοῦρις ὁ Σάμιος 15, a 3. 18, b 27. 26, b 37. 61, b 23, 9, b 23. 84, b 14. 94, b 9. 95, a 21. 138, a 6.

E.

Ἑλλάνικος 31, a 18. 31, b 11. 55, b 28. 56, a 21. 61, b 23. 91, b 28. 135, a 3. 137, b 8.
Ἐμπεδοκλῆς 60, b 13.
Ἐπίχαρμος 4, b 31.
Ἐρατοσθένης, ἐν Ἑρμῇ 6, a 4. 68, a 1.
Εὐριπίδης 3, a 27. 18, b 36. 22, b 19. ἐν Τρῳάσι 24, b 21. 26, a 18. 29, a 32. ἐν Βάκχαις 33, b 25. 40, a 7. 40, b 15. 46, a 7. ἐν Τρῳάσι 47, a 8. 52, b 12. 61, a 3. ἐν Ὀρέστῃ. 91, b 6. 111, a 12. 118, a 14. 122, b 3. ἐν Τρῳάσι 123, b 27. 127, b 18. 137, b 2. 144, b 13.
Εὐφρόνιος 47, a 24.
Εὐφορίων 15, a 12. 35, a 19. 45, b 21. 50, a 29. 53, b 15. 54, b 25. 59, b 15. 61, b 29. ἐν Ἀπολλοδώρῳ 74, a 18.
Ἔφορος 19, a 12.

H.

Ἡλιόδωρος 29, a 14.
Ἥλιος 57, a 20.
Ἡρόδοτος 16, b 31. 62, b 19. 72, a 11. 131, a 21. 135, a 10. 140, a 11. 140, b 16. 141, a 25. 142, a 22.
Ἡγήσιος 111, a 10.
Ἡσίοδος 19, a 21. 25, a 6. 37, b 7. ἐν Ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ 42, a 23. 47, b 16. 48, a 31. ἐν τῇ Θεογον. 49, a 12. 49, a 15. 53, b 2. 73, b 4. 77, b 3. 79, b 9. 86, b 9. 98, b 34. 104, b 34. 118, a 9. 121, b 1. 123, b 26. 136, b 6. 139, a, 16.

Θ.

Θάλης 19, a 30.
Θεαγένης ὁ ἱστορικὸς 25, a 7, ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης.
Θεόκριτος 96, b 2.
Θεόπομπος 88, b 2. 143, a 4.
Θησεὺς 72, a 17, ἐν τρίτῃ Κορινθίων.
Θουκυδίδης 86, a 22.

I.

Ἱππῶναξ 51, a 7. 52, b 10. 66, b 20. 77, b 18. 82, a 21. 96, a 10. 13, b 120.
Ἴστρος ἐν Συμμίκτοις 56, a 10.
Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχεὺς 43, b 23.

K.

Καλλίμαχος 9, a 22. 19, a 2. 20, a 33. 29, a 28. 36, a 25. 43, a 13. 49, b 4. 59, a 24. 61, b 38. 68, a 1. 80, a 14. 81, a 17. 84, b 9. 89, a 11. 97, a 25. 105, b 4. 119, b 15. 121, b 19. 125, b 17. 133, a 14. 133, b 6.
Καλλισθένης 62, a 20.
Κλέαρχος 73, a 5.
Κόϊντος 11, a 11. 113, b 3.
Κράτων 72, a 18.

Λ.

Λέσχης 42, b 9. 129, a 18.
Λυκὸς 70, a 14.
Λυσίας 4, a 9. 135, a 6.
Λυσίμαχος 98, a 15. ἐν δευτέρῳ τῶν Νόστων.

M.

Μελαμποδίας ποίησις 76, b 15. 77, a 9.
Μένανδρος 14, a 7.
Μενεκράτης 74, b 18.
Μνησίδωρος 78, a 10.
Μίμνερμος 69, b 7.

N.

Νίκανδρος 12, b 25. 26, b 28. 76, a 21. 87, b 1. ἐν Αἰτωλικοῖς. 102, a 27. 117, b 13.

Ξ.

Ξεναγόρας 54, b 4.
Ξενίων 125, a 11, ἐν τῷ περὶ Κρήτης.
Ξενοφῶν 79, a 16.

O.

Ὅμηρος 3, b 15. 4, a 22. 4, b 13, 25. 8, a 26. *ibid.* 33. 10, a 38. 12, a 3. 13, a 18. 13, b 4. 14, b 7. 19, a 13. 33, a 28. 34, a 2. *ib.* 22. 35, a 17. 35, b 13. 36. a 18. 36, b 5. *ibid.* 9. *ib.* 16. 37, a 14. 37, b 15. 38, a 13. 39, b 26. 43, a 8. 44, b 16. 46, b 3. 47, b 9. 48, a 20. 50, b 18. 51, b 28. 52, a 14. 53, a 2. *ib.* 7. *ib.* 13. 55, a 13.

O.

13. *ib.* 20. 55, b 10. 57, a 7. 58, a 11. 60, a 12. 61, b 11. 62, a 17. 63, b 10. *ib.* b 9. 65, b 14. 66, a 3. 66, b 9. 70, b 28. 72, a 26. 73, a 21. 75, a 13. 78, a 2. *ib.* 5. *ib.* 10. *ib.* 24. 79, a 18. *ib.* 21. 81, a 11. 83, b 4. *ibid.* b 10. 85, a 17. *ib.* 22. 86, a 7. *ib.* 11. 87, b 4. *ib.* 16. 91, b 17. 95. a 20. 95, b 14. 100, b 2. 103, a 22. 110, b 10. 112, b 4. 115, b 10. 117, a 10. 119, a 2. 122, a 19. 123, a 27. 125, a 10. 135, b 11. *ibid.* 13. 137, b 14.

Ὀππιανὸς 48, a 3. 50, a 24. 50, b 15. 73, b 2. 80, a 13. ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς 86, b 12.

Ὀρφεὺς 3, a 5. ἐν τοῖς Δα-

Π.

[illegible] 19, a 12. 30, b 21. 36, a 28. 49, b 6. 62, b 28. ἐν Δουλιχ. 81, b 6. 101, b 4. *ib.* 14. 113, b 4.

Π.

Παναίτιος ὁ Στωϊκὸς 124, b 7.

Πίνδαρος 13, b 20. 21, a 22. 23, a 41. 23, b 14. *ib.* 17. *ib.* 31. 24, a 36. 24, b 1. 25, b 4. 26, a 2. 26, b 9. 28, b 15. 34, b 14. 37, b 1. 52, a 21. 53, a 20. 74, b 21. 91, b 17. 93, b 12. 97, b 5. 99, a 27. 99, b 13. 100, a 6. 102, a 3.

Πολύϊδος 145, b 1.

Πλούταρχος 59, a 23. 74, a 5. 103, a 10. 105, a 18. 115, b 5. 118, b 15.

Περιάτιος 123, b 27.

Πυθαίνετος 24, b 27.

Σ. Τ.

Σ.

Σκυμνὸς ὁ Χῖος 86, a 2. *ibid.* 11.

Σιμωνίδης 30, b 24. 43, b 14.

Σοφοκλῆς 43, a 17. 56, a 6. 63, a 9. ἐν Ποιμέσιν 101, b 15.

Στασῖνος 61, b 12.

Στησίμβροτος 29, a 33.

Στησίχορος 16, b 4. 35, a 19. 61, a 10. 74, b 17.

Σώτας ὁ Βυζάντιος 136, a 12.

Σωτήριχος 54, a 6.

Σωτίων 79, a 3. 111, a 11.

Σώφρων ἐν Μίμοις 12, b 23.

Τ.

Τζέτζης 80, a 21. 80, b 20. 86, b 17. 87. a 13. 88. *ib.* 26.

Τίμαιος ὁ Σικελὸς 70,

Φ. Χ. Ω.

a 14. 71, b 8. 81, a 15. 86, b 26. 113, b 13. 119, a 10. 119, b 14.

Τρυφιόδωρος 19, a 12. 26, b 11. 42, a 32. 151, b 15.

Φ.

Φερεκύδης 19, a 30. 23, a 43. 24, b 14. 43, b 15. 66, a 12.

Φύλαρχος 24, b 18.

Φιλόξενος 115, b 14.

Φιλόστρατος 123, b 27.

Φρύνιχος 52, a 27. ἐν Πλυντρίαις.

Χ.

Χάραξ 15, b 28.

Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς 57, a 40.

Ω.

Ὠρίων 102, a 12.

ΤΕΛΟΣ.

IN

Lycophronis Caſſandram

GULIELMI CANTERI

ULTRAJECTINI

ANNOTATIONES.

GULIELMI CANTERI
IN
LYCOPHRONEM
PROLEGOMENA.

QUOD ab iis plerunque fieri solet, qui scriptores insignes vel interpretandos, vel enarrandos suscipiunt, ut quædam ad eos auspicandos pertinentia præponant: idem & mihi operis hujus initio faciendum puto, quo facilius lector benevolus in reliquis, ubi de summa rei præmonitus fuerit, inoffense progrediatur. Sic igitur agemus, ut primum de poeta, Lycophrone: tum de poemate, Cassandra: denique de versionibus, & annotationibus breviter, quæ ad rem arbitrabimur pertinere, dicamus. Lycophron poeta Chalcide Eubœæ natus, patrem habuit Socleum grammaticum, postea in Lyci historici familiam per adoptionem transiit, ut scribit Suidas. Floruit sub Ptolemæo Philadelpho, Lagi F. magna cum eruditionis, & poeticæ facultatis gloria, sic ut inter septem tragicos sui temporis præstantissimos (iis Pleiadum nomen propter numeri æqualitatem fuit inditum) omnium calculis relatus fuerit. Eos septem poetas fuisse tradunt, Homerum juniorem, Sositheum, Alexandrum, Philiscum, Sosiphanem, Æantidem, Lycophronem. quamvis enim ab aliis alii ponantur, equidem Hephæstionem grammaticum recte mihi sequi videor. Scripsit porro Lycophron tragœdias primum viginti, quas enumerat Suidas: deinde satyras multas: ex quarum una, Menedemo, versus aliquot ab Athenæo, & Laertio producuntur: præterea libros de comœdia, quos Athenæus idem citat: denique Cassandram, sive Alexandram. cæterum de comœdia libros an huic Lycophroni tribuere debeam, dubito: cum fuerit eodem nomine quidam etiam grammaticus, qui Aristophanem, & Cratinum interpretatus est. Neque vero tantum in poesi Lycophron excelluit, verum etiam Anagrammatismis excogitandis omnes in sui admirationem rapuit. ii autem sic fiunt, cum ex nomine aliquo proprio, quod vocant, sententia præclara, vel dictum aliquod subtile & argutum, literis tantum inter se loco mutatis, elicitur. Sic Lycophron Ptolemæum regem eleganter per Anagrammatismum vocavit ἀπὸ μέλιτος, id est, mellitum ac suavem*: & Arsinoen reginam* ἴον Ἥρας, *id est,* violam Junonis. *Nam si quis nomen* Πτολεμαῖος *cum vocibus* ἀπὸ μέλιτος, *aut* Ἀρσινόη *cum* ἴον Ἥρας *conferat: manifeste in utrisque literas easdem, ordine duntaxat inverso, manere comperiet. Cabalistæ quoque, qui hac ratione sacra multa explicant, hoc pacto Messiam è Iismah, verbi gratia, Michaelem è Ma-*

lachi quasi eduxerunt. Atque hæc fere sunt, quæ de Lycophrone leguntur. postremo de mortis genere illud ex Ovidio colligi saltem potest, sagitta transfixum obiisse. sic enim ait in Ibin,

Utque cothurnatum periisse Lycophrona narrant,
Hæreat in fibris fixa sagitta tuis.

Hæc de poeta hactenus. nunc de poemate dicamus eo, quod solum ex tot ejus tragœdiis, & satyris superstes remansit, quodque ut non plane tragœdiam, ita sane Monodiam quandam tragicam (fuerunt enim & veterum tragœdiæ nonnullæ μονοπρόσωποι*) appellare liceat. Inscribitur autem Cassandra, vel Alexandra, de Priami filia, quæ & Cassandra dicebatur, & Alexandra, sicut & Paridi aliud nomen fuit Alexandro, aliisque multis ad eundem modum. Cassandra igitur, ut ad operis argumentum veniamus, Priami fuit & Hecubæ filia: quæ cum aliquando vaticinandi artem simul cum fratre Heleno ab Apolline, vel Apollinis quodam sacerdote disceret, ille Cassandræ amore inter docendum captus, si cum ipso rem habere vellet, peritissimam artis vaticinandi se illam redditurum promisit. Cassandra vero, artis perdiscendæ cupida cum esset, recepit quidem se ejus libidini satisfacturam, cum primum artem probe percepisset: post autem voti compos facta, sacerdoti, quod pollicita fuerat, constanter abnegavit. Tum ille de fraude sibi facta dolens, cum aliud non posset, hoc saltem apud regem Priamum, & cæteros Trojanos effecit, ut Cassandræ oraculis nemo fidem adhiberet, nec eam pro vate fatidica potius quam pro insana atque delirante omnes haberent. Recte enim Virgilius:*

--------Dei jussu non unquam credita Teucris.

Hinc porro factum est, ut eam parentes exosi, quod infausta semper & adversa prædiceret omnia, in turrim lapideam concluserint, in qua perpetuo degeret, ac secum variis de rebus vaticinaretur. Hanc igitur historiam secuti poetæ omnes, tum Græci, tum Latini, (in his Homerus, Æschylus, Euripides, Calaber, Tryphiodorus, Virgilius, Ovidius, Seneca) Cassandram semper vaticinantem inducunt. qua ratione Lycophron quoque Cassandram introducit hoc in poemate, dum Paridem in Græciam ad rapiendam Helenam solventem spectaret, magno cum numinis afflatu, de Paride primum ipso, deque Trojanis, deinde de Græcis, & aliis populis multa edentem oracula. Simile quoque argumentum Bacchylides, si Porphyrioni credimus, tractarat. Ac videtur historiam uterque secutus eam, quam Dictys Cretensis ita tradit.

Per idem tempus Cassandra deo repleta, multa in Agamemnonem adversa pronunciat: insidias quippe ex occulto, cædemque domi per suos compositam: præterea universo exercitui profectionem ad suos incommodam, exitialemque.

Quod

Quod autem dicere cœperam, talis est à Poeta horum oraculorum institutus ordo, ut initio Caßandra Trojanam urbem deploret, cui vastissima immineat ruina: deinde clades varias ex bello Trojano secuturas prædicat. harum porro eas primo loco recenset quæ ex Helenæ raptu sibi, parentibus, fratribus, sororibus, toti denique regiæ familiæ sint eventuræ: secundo, quas Græci propter Ajacis libidinem sint perpessuri, idque partim in reditu, ut Ajax, Diomedes, Ulysses, Menelaus, alii multi: partim domum reversi, ut Agamemnon, & Idomeneus. Postremo Caßandra repetitam altius caussam exponit, de qua perpetuis inter se bellis Europa & Asia longo tempore conflictatæ sint. in qua quidem explicatione, ab Ionis usque, & Europæ raptu, per Argonautarum, Amazonum, Trojanorum historiam, Midæ quoque, & Xerxis imperia, ad monarchiam usque Alexandri Magni, artificiosissimam historiæ seriem deducit. quo facto, cogitans, nullam sibi apud homines auctoritatem fore, postquam falsos de ipsa rumores Apollo sparsisset, tandem conquiescit. Veruntamen non hæc tantum, quæ nunc recensui, in hoc poemate tractantur, sed & aliæ historiæ, fabulæque permultæ per varias digressiones elegantissime inseruntur: in his labores Herculis, Deucalioneum diluvium, Dioscurorum & Apharidarum pugna, Æneæ peregrinatio, & in Latium deducta colonia, aliarumque gentium migrationes aliquot, & coloniæ. Quamobrem affirmare ausim, quicunque hoc poema, licet parvum, diligenter perlegerint, eos & historiarum, & poeticarum fabularum partem non exiguam probe perfecteque esse cognituros.

His ita breviter expositis, postremo loco de versione nostra, & annotationibus, ut proposueramus, dicendum videtur. Cum enim sit hoc poema valde obscurum atque difficile, tum propter verba, & simplicia, & composita, quæ sæpe nimis inusitata sunt, tum ob res ipsas, sive historias, fabulasque nusquam alibi quærendas: ideoque summo jure τὸ σκοτεινὸν ποίημα *fuerit hactenus appellatum: operæ precium aliquod me facturum putavi, si primum contextum ipsum poetæ simpliciter, & ad verbum, quam possem clarissime, verterem: deinde annotationes adjicerem, quibus difficiliora loca paulo fusius explicarem, (nam in aliis brevis esse volui) & versionis nostræ rationem aliquando redderem. Et ad illud quidem quod attinet, in eo non tam verbis selectis ordine annumerandis, quam dictionis totius perspicuitati plerunque studuimus, eaque de causa compositis etiam verbis liberius interdum, re ita exigente, usi sumus: in his autem non semper scholiasten Græcum, Isacium Tzetzem, sum secutus, quem fœdissime multis in locis lapsum constat: sed & antiquorum poetarum atque historicorum auctoritatem, ex qua commodior sensus elici posset, sæpe adhibendam, nonnunquam etiam doctorum quorundam hujus temporis virorum judicio, atque ingenio utendum censui. Vellem equidem, extarent Theonis in Lycophronem*

nem scholia, quæ laudat Stephanus, vel aliorum in hunc poëtam commentarii, ex quibus videtur suos Tzetzes concinnasse: siquidem magna nos laboris parte potuissent, opinor, levare. Sed ista quoniam facilius optari possunt, quam contingere, aliorum etiam, ut dicebam, scriptorum subsidium quærere sumus compulsi. quanquam ne sic quidem pollicemur nos facilia cuncta, planaque reddidisse, cum id & ingenium nostro majus, & eruditionem, quam nostra ferat ætas, pleniorem postulet. Extant enim apud Lycophronem & historiæ multæ, quas nemo, quod sciam, alius attigit, ut Mnemonis, Prylis, Midæ: & vocabula non pauca, quæ si quis alibi quærere velit, operam, credo, omnem luserit. ea sunt φύλαμος, λάεις, πίῤῥα, πέλας, *similia. Quas ob res futurum spero, uti lector benevolus, operis difficultate cognita, faciliorem nobis veniam, sicubi lapsi fuerimus, (id quod in Obscuro poemate fieri facile potuit) dare, ac labores nostros candore suo fovere non sit gravaturus. Nam quod ad Bertrandum quendam, cujus est olim edita versio Lycophronis, & scholiorum, attinet, de eo nihil dicam aliud: petam duntaxat à lectore studioso, ut illius versionis pagellas aliquot cum Græco contextu, & nostra interpretatione conferre dignetur. Tum enim non difficulter, arbitror, intelliget, nequaquam nos, qui novam post illum versionem & enarrationem, quamvis ante multos annos institutam, protulimus, operam & oleum, quod aiunt, perdidisse. Quin etiam in colligendis undecunque variis lectionibus, quæ marginem occupant, curiosi esse voluimus, partim ut aliis aliquid inveniendi occasionem præberemus, partim ut varia corruptelæ exempla in hoc etiam opere, ut in Aristide factum est, quasi digito ostenderemus. qua de re tota consulendum nostrum Syntagma.*

IN
LYCOPHRONIS CASSANDRAM
ANNOTATIONES
GULIELMI CANTERI
ULTRAJECTINI.

1. DICAM *omnia clarè*] Duæ introducuntur in hoc poemate personæ: altera Nuncii narrantis: Priami regis auscultantis altera. Ut enim solent in dramatibus ea, quæ commode nequeunt in scenam proferri, per nuncios, testes oculatos, exponi: ita hic nuncius Cassandræ in carcerem conclusæ appositus fingitur, qui ejus verba subauscultaret, atque ad Priamum referret. Is nunc igitur, tanquam à Priamo de verbis à Cassandra prolatis interrogatus esset, ut ex fine libri liquet, attentione primum & benevolentia sibi comparata, oracula deinde Cassandtæ per mimesin, oratione recta, quam vocant, enarrat. Quod autem ad prima hæc, *Dicam omnia &c.* attinet, in iis imitatur Lycophron Homericum illud, Τοὶ γὰρ ἐγώ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

3. *Modesta*] sive modeste. simile habes infra,

—— οὐ γὰρ ἥσυχος
Πορκεὺς δίκωπον σέλμα ναυσθλῶν ἐλᾷ.

Cæterum inter alia horum signa, qui numine sunt afflati, recensetur etiam illud, quod magno cum clamore confusoque tumultuantur, unde est illud Lucani de quadam, quæ enthusiasmum simulabat.

——— *sub pectore ficta quieto*
Verba refert, nullo confusa murmure vocis,
Instinctam sacro mentem testata furore.

& postea,

——— *non rupta trementi*
Verba sono, nec vox antri complere capacis
Sufficiens spacium. ——

4. *Varium.*] propter oracula varia & obliqua, quæ ex ore prodibant.

6. *Laurivoro.*] fatidico. Lauri enim vis & proprietas multum putatur ad vaticinandum conducere. quo factum est, ut ea vates coronari vescique consueverint, quum erant oracula daturi, sicut & poetæ versus facturi caput coronabant. huc allusum est à Tibullo,

—— *sic usque sacras innoxia lauros*
Vescar. ——

cui consentaneum est, quod Euripides Cassandram dixit, Χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεῦ παντόσεμνοι πνέωσ' ἀνάγκαι. ac videtur hoc epitheton è Sophoclis Cassandra sumtum, de qua hunc versum citant Grammatici.

Δαφνηφάγον ὀδόντι πιέζετο στόμα.

Fabula Daphnes in laurum conversæ, omnibus est nota. quare nos in his, & similibus explicandis studio breviores erimus.

7. *Nigra.*] obscuræ, idque propter ænigmata, quæ vulgata sunt. Cassandram autem obscure loquentem introducit Lycophron, ut decoro consulat. alioqui tanta dictionis & vocum obscuritas in bono poeta, quemadmodum declarat Aristoteles, vix ferri posset.

9. *Audias.*] Sic Atticos solere coram viris magnis loqui, omissa imperandi rusticitate, tradunt Græci.

Ibid. *Reputans.*] Sic Homerus,

—— καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.

Transcurrendi verbum à cursu pedum ad mentis agitationem translatum est.

12. *Itinere.*] Iter facere hic metaphorice est auscultare, & audita perpendere: quemadmodum & cursus pro narratione ponitur. sic apud Eurip. Tiresias,

Ἀκουε δή νυν τῶν στροφάτων ἐμῶν ὁδόν.

13. *Ego vero.*] A cursu stadiorum translatio. *Funem* vocat, quo carceres erant obducti, teste Pausania Eliac. β'. quem vide. *Obliqua verba*, dicit obscura Cassandræ oracula.

16. *Fagii.*] montis, ad Oceanum orientalem siti, & à fagis dicti. ad ejus radices est Cerne insula, quam nonnulli Hiberniam putant, & Ἰέρνην Strabonis. Hanno quoque in Itinerario suo Κέρνην recenset, νῆσον μικρὰν, κατ' εὐθὺ Καρχηδόνος κειμένην. Jam Tithonus est *Auroræ concubinus.* idem vocatur *paternus Priami frater*, quod Tithonum ex Rhœone, Priamum ex Leucippe procreavit Laomedon. quique hic ἀμφιμήτειος, is alibi ἀμφιμήτωρ, & ἀμφίγονος seu ἀμφίγονος vocatur.

20. *Tranquillos*] ab effectu. *Nautas* dicit eos, qui cum Paride profecturi in Græciam erant.

22. *Virgicidam Thetim.*] Per hoc, mare: per illud, Hellespontiacum intellige, in quo Helle virgo periit. Nazianzenus Theologus alicubi παρθενικὸν πέλαγος dixit.

23. *Julipides.*] Julus, qui & ὄνισκος, vermis est multipes: cum quo navem Paridis comparat, quod ea remis, ut ille pedibus, abundaret.

24. *Phalacræ filia.*] naves. nam ex arboribus Phalacræ, quod est unum de quatuor Idæ promontoriis, fabricatæ erant. Simili venustate dixit Horatius,

Silva filia nobilis:

& Varro Marcipore,

Phrenetici Septentrionum filii:

quum de ventis loqueretur. Naves etiam *ciconipelles* vocat, quod instar ciconiarum partim albæ sint, ratione velorum: partim nigræ, si naves ipsas consideres.

25. *Calydnas.*] insulas duas Trojanas, de quibus lib. 13. Strabo. *Albas alas* dicit remos recens politos. Esse porro alas navium, remos, non, ut quidam putarunt, vela, docet Homerus Odyssea,

Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

Simili quoque figura dixit Poeta *remigium alarum*: & Propertius,

—— *classis centenis remigat alis.*

Admonet præterea Pollux, extremas remorum partes πτερὰ καὶ ταρσοὺς dici. Cur denique alæ navium remi dicantur, nemo dubitabit, qui quidem remigationem ipsam æqualiter procedentem inspexerit. tum namque sublati & demissi remi, avium speciem in aere volantium, & alas eodem eodem agitantium modo prorsus referunt.

27. *Septemtrionalibus.*] Septemtrionis. phrasis est Homerica, ut quum ait,

Νιςορέη παρὰ νηΐ παλαιγενέος βασιλῆος·

nempe quum ἀπὸ κτητικοῦ ὀνόματος ἀναλυθέντος ποιεῖται γενικὴ σύνταξις, ut inquit Eustathius.

29. *Ates vaccivagis collibus.*] Colles Trojanos intelligit. in quibus turris erat, Cassandræ carcer. Nominum origo hinc profluxit. Quum Dardanus è Samothracia in oppositam continentem profectus, urbem ibi vellet extruere, prohibitus est oraculi voce, quæ omnibus eum locum habitaturis ἄτην. i. e. calamitatem & perniciem instare præmonebat. itaque appellati sunt *Ates* colles, & Ατολόφος una voce, si Phauorino credimus. Postea Ilus oraculo accepto, ut vaccam sequutus, ubi illa primum procumberet, illic urbem conderet, ad Ates colles devenit, (qui hic ideo vaccivagi vocantur, à vacca ad illos usque evagata) & Ilium ibidem posuit.

31. *Nutrix.*] patria, nempe Troja. sic in epigrammatibus Chrestodorus,

Δαρδανίην ξύμπασαν ἐληΐσαντο τιθήνην.

id est,

Dardaniam totam nutricem sunt populati.

Catullus *Patriam genitricem* in Galliambo dixit.

32. *Navibus*] Hercules ob denegatos equos, à Laomedonte sibi promissos, Trojam expugnavit. eum *trinoctem* vocat, quia, ut inquit Propertius,

Juppiter Alcmenæ geminas requieverat arctos.

34. *Tritonis.*] Neptuni, cujus *canem* vocat cetum, qui à Neptuno in agrum Trojanum erat immissus. Eum Hercules interfecturus, totus à bellua fuit absorptus: cujus intestina quum deinde in ventre dissecuisset, postea, mortuo ceto, vivus exiit, capillis tantum amissis, quos nimius belluini stomachi calor decoxerat.

Ibid. *Asper.*] Canes enim, & pisces omnes carnivori asperos & serratos, non continuos, habent dentes: unde & καρχαρόδοντες nuncupantur.

35. *Ambustus.*] calore ceti interno. *Calidum campum* vocat ceti ventrem, quem etiam *ollam* appellat *ignis expertem*: siquidem interno calore fovetur. aliter Hesiodus ἄπυρον οἶκον dixit mare.

38. *Infanticida.*] Vide Senecam Hercule Furent. & alios, qui Herculis historiam exposuerunt latissime, in his Diodorum Siculum. *Alteram matrem* dicit Junonem, novercam Herculis: quam ille, quum Neleo opem ferret, vulneravit, quanquam divinitas vulneribus non solet esse obnoxia. Historiam habet Homerus Iliad. ε'.

41. *Patris Luctatoris*] Jovis, qui cum Hercule Olympicum certamen instituente luctatus est, & ex eo Luctator dictus. Sequentia verba tria gestum exprimunt luctantium, qui sese mutuo comprehendere solent, & constringere. id uno verbo Græci dicunt διαλαβεῖν.

42. *Saturni collem.*] Olympum, qui antea Saturnius collis dicebatur. solebant enim olim loca omnia sublimia Saturno dicari. Pindarus Olympiis de Hercule, Καὶ πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο. Similiter in Bibliis qui dicantur *Montes Dei*, non est obscurum.

43. *Ischeni.*] qui quum pro civibus suis se devovisset, in stadio sepultus est ad metam. Quidam hic malunt Ωλένου legere. cujus viri meminit Pausanias, quum de Taraxippis loquitur. Ponitur autem per Synecdochen meta pro toto stadio.

Ibid. *Equos turbans.*] Hinc solent ea loca Taraxippi vocari, quod eo venientes equi terreantur. Ἔδοξεν οὖν τοῖς Ἠλείοις, inquit alicubi Dio, ὡς δαιμονίου τινὸς ὄντος, ἱδρύσασθαι βωμὸν Ποσειδῶνος. καὶ τὸ λοιπὸν φασὶν γεγονέναι τὸν τόπον ἀσφαλῆ.

44. *Italici.*] Siculi, quod est prope Rhegium. nam & Eurip. ait,

—— ἢ Τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον.

Savam canem dicit Scyllam, Phorci filiam, quæ quum Herculi tauros Geryonios abstulisset, ab eo fuit occisa. eam deinde Phorcus combustam ritu veterum, resuscitavit, ut fieret ἀθάνατον κακόν, purgata per ignem fæce terrestri: quale quiddam in Pelia, & Hercule apud Ovid. in Achille apud Apollonium repræsentatur. Huc pertinet poema Virgilii, Ciris.

46. *Supra scopulum*] Expressit Homericum carmen Odyss. μ'.

Αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα.

id est,

Illic piscatur, scopulos circum undique rimans.

Proserpinam dicit fatum, seu mortem, quam Scylla, quum immortalis esset, non timebat.

50. *Dolo inermi*] veneno, quo Nessus centaurus Herculi mortem procuravit. historiam totam elegantissime Sophocles Trachiniis tractavit, ubi sic inter cætera Hercules ipse:

Ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
Πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
Ἀλλ' ὅστις ἅδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.

quæ nos raptim sic vertimus:

Nam Dius olim mi pater pater prædixerat,

Vivente

Vivente dextra corruturum nullius,
Sed inferûm qui mortuus foret incola.

51. *Salutato*] Hoc vel de Nesso potest intelligi, si legas δεξιούμενος, qui jampridem erat mortuus, antequam ipsius opera Hercules periret: vel de Hercule ipso, si alteram sequare lectionem, qui jam ante ad inferos venerat, Cerberum ablaturus. Quam enim adfert interpretationem tertiam Scholiastes de Plutone ab Hercule vulnerato, & jaculis tanquam epulis excepto, ea nimis dura videtur.

53. *Æacidinis*] Vocabulo sum usus Plautino. Tria autem heic ponit Poeta, sine quibus in castra Græcorum advectis non poterat, ut ferebant oracula, Troja capi: ossa Pelopis, (quibus tamen quidam Rhesi equos substituunt) Neoptolemum Achillis F. & sagittas Herculis, quæ penes Philoctetem erant. His ergo tribus (quanquam alia tria ponit Plautus Bacchidibus) Ilii perdendi causam tribuit. Per *manus Æacidinas* primum Neoptolemum seu Pyrrhum intellige, Æaci pronepotem.

Ibid. *Pelopis*] *Filii Tantali*, inquit Poeta. Ego *Pelopis*, quod idem valet, exposui, quo sensus esset facilior. *Letrina* est Elidis urbs, absque diphthongo scribenda, ut patet ex versu paulo post sequente,

Ἐστιλ' Ἐρχῦθὺς ἐν Λιτεναίας γύας.

Pausanias quoque Letrinos vocat.

54. *Devorati*] quum à patre Tantalo coctus, Diis ad epulandum propositus est. *Reliquias ignis* dicit ossa ex rogo servata. de quibus quidem Palladium fertur extructum fuisse. *Elide solebat ostendi Pelopis costa, quam eburneam affirmabant*: Plin. lib. 28. cap. 4. eam in itinere submersam, quum Trojam deferretur, tradit Pausanias.

56. *Teutari*] Scythæ, qui fuit Amphitryonis bubulcus, Herculemque & jaculandi artem docuit, & sagittis donavit: quamvis hoc Homerus, ac Theocritus Euryto tribuant. Jam phrasis hæc similis ei, quæ præcessit in versu,

Ἀπαρκτίαις πτερύγεσσι αἰθυίαις ποσίν.

57. *Uxor*] Oenone, quam Paris ante Helenam duxerat, ut patet ex Ovidii epistola Oenones ad Paridem. Eam Clemens Alexandrinus lib. Stromatum primo inter vates recenset, his verbis: Ἕλενος ἤδη, καὶ Λαοκόων, καὶ Οἰνώνη, καὶ Βρήνιος ἐν Ἰλίῳ. ubi sane putarim legendum uno verbo Κεβρηνίς. fuit enim Oenone Cebrenis F. Cæterum quod heic adfert Scholiastes de Corytho, Oenones F. qui Græcis dux fuerit Trojam navigantibus, probare non possum, quum præsertim nullo nitatur testimonio. existimarim potius hæc de Heleno vate, Priami F. esse intelligenda: qui, ut ex Calabro constat, odio in Trojanos & Alexandrum concepto, ad Græcos transfugit, ut scribunt Orpheus, ac Tryphiodorus, illisque tum oracula de Troja capienda exposuit, quod testatur etiam Sophocles Philoctete, tum adjutor fuit una cum Antenore, ut Palladium furtim auferrent. in quibus quidem perpetrandis Oenones quoque operam intercessisse, sit verisimile. Heleno porro ob hanc operam Græcis præstitam, libertatem primum, deinde etiam Neoptolemi regnum ex parte obtigisse, docet Virgilius tertio.

60. *Nuptiarum*] Helenæ, quam Paris, Oenone relicta, pro uxore habebat.

61. *At ipsa*] Quum Paris à Philoctete vulneratus, ad Oenonem confugisset, quam sciebat medicinæ peritam esse, (ut testatur etiam Ovidius) sanari tamen non potuit, quod essent Herculis tela, quibus ipse vulneratus fuerat, letalia. Sic ergo mortuo Paride, Oenone mox, præ nimio mariti desiderio, mortem sibi conscivit, atque è turri se in rogum Paridis præcipitavit.

63. *Gigantiperdis*] quibus olim Hercules gigantes Thraces cum Jove belligerantes confecerat. *Adversarium* dicit Philoctetem. Historiam tradit Calaber lib 10.

69. *Sepulcra*] Multitudinis numerus pro singulari. Dardanum autem intelligit, ex Electra Atlantis F. & Jove prognatum, cujus sepulcrum ad Trojam erat.

70. *Natatoris*] quia diluvii Deucalionei tempore, ut sequitur, è Samothracia in Phrygiam enatavit super utres consutos, idque solus, instar apri Istrii, quem singularem & μόνιον vocant. Nam quod heic de porco nugatur Scholiastes, est prorsus ineptissimum. Simpliciter enim intelligendum est, Dardanum è Samothracia in Phrygiam enatasse, more fulicæ, avis marinæ, & quidem solum, instar apri, qui singularis & solivagus, non gregatim, pasci solet. Porci autem vocabulum de apro antiquitus Græce sumi, ex Varrone nos docuit Josephus Scaliger, vir doctissimus. Est etiam heic notandum, quod in Phrygiam dicitur venisse Dardanus diluvii tempore. Phrygia enim prima ex aquis post diluvium apparuit, ut his versibus docuit Sibylla:

Ὦ Φρυγίη πρώτη δ' ἀναδύσει ἀφ' ὕδατος ἄκρου,
Πρώτη δ' αὖ θρέψεις γενεὴν ἑτέρην ἀνθρώπων.

76. *Rhithymnia.*] Cretica. est enim Rhithymna Cretæ urbs: quæ, quia maritima est, fulicis, & aliis avibus marinis abundat.

77. *Antrum*] in Samothracia situm, ut testantur etiam Aristophanis scholia. *Caniroram deam* vocat Hecaten, quia, ut inquit Ovidius,

Exta canis Hecate vidi libare Sapaeos.

Saus est Thraciæ promontorium, in quo erat antrum Hecates, sive Rheæ, quam Corybantes colebant. alii tamen Saonem ponunt insulam.

83. *Glandes autem.*] Simile est apud Horatium illud,

Piscium summa genus hæsit ulmo:

& Ovidium,

—— *hic summa piscem deprendit in ulmo.*

85. *Quæ in humana*] Phocas hominum amore capi tradit Scholiastes. quod an verum sit, viderint alii. Mihi potius hoc videtur innuere Poeta, in diluvio pisces omnia loca libere pervagatos, etiam in ædes, hominumque cubilia devenisse, & illic fuisse commistos, ubi solebant homines somnum capere.

86. *Gry-*

86. *Grypem.*] Paridem raptorem. Si quis χαίτην malit, *torrim* exponet, & æque de Paride intelliget, qui etiam infra, ubi de Philoctete agit Cassandra, φιτρὸς seu *torris* vocatur, propter Hecubæ somnium, quo per torrim ac facem Paris indicabatur. *Alatum* vocat, propter navem, qua vehitur.

87. *Columba.*] Helenæ, quam propter libidinem columbam vocat: *canem*, propter impudentiam. Notum est enim illud Homericum,

Εἶπεν' ἐμεῖο κυνός. ——

Vulturem deinde sumit pro olore rapaci. nec est ignota fabula Jovis in cygnum conversi, & ovi Ledæ, ex quo Helena cum Dioscuris prodiit.

90. *Te sane*] Apostrophe ad Paridem in Græciam navigantem. *Acherusia via* est juxta Tænarum, qua Lacedæmonem itur. per *fimum* intelligit stabula, erat enim Paris pastor & agricola, ritu antiquo.

93. *Forma tribus judicem*] quum de trium dearum pulcritudine judex datus esses, tunc enim in Ida eras prope stabula paterna. Judicium Paridis elegantissime descriptum qui volet videre, legat Coluthum Thebanum: sed in somnis contigisse, quemadmodum recte monet Dares, meminerit. Θεωρίτης, seu venditor, heic æstimatorem, & judicem notat.

94. *Stabulis.*] Sic exponenda sunt ἔσμια, ex Hesychio. Scholiastes enim hoc loco, ut sæpe alibi, egregie hallucinatur. *Malea* Laconiæ est promontorium, *Las* verò urbs, quam Homerus Λᾶαν vocat. *Terrestrem remum* dicit pedum pastorale.

97. *Phereclei pedes.*] naves, quæ à Phereclo constructæ erant, teste Colutho. unde & Ovidius,

Hac duce Sigeo dubias à littore feci
Longa Phereclea per freta puppe vias.

98. *Ostia.*] Laconiæ, juxta Tænarum. Strabo vocat Θυρίδας Ταινάρου. *Gythium* est navale Spartæ, sicut Piræus Athenarum.

100. *Navis dentes.*] ancoras, quas apud Lucianum tumidus Lexiphanes, cujusque dictio cum Lycophronica ibidem comparatur, ναυπέδας vocat. *Duas columbas* dicit Iphigeniam & Hermionen. alii solam Hermionen ex Helena genitam asserunt.

104. *Secunda.*] Prius enim à Theseo septennis rapta fuit Helena, posterius à Paride. *Aucupem* dicit Paridem. Quomodo *pennis* feræ capiantur, docet Gratius. quo pertinet illud Virgilii,

Cervum punicea septum formidine penna:

& Lucani,

—— *dum pavidos formidine cervos*
Claudat odorata metuentes aera penna:

& Senecæ initio Hippolyti,

Picta rubenti linea penna
Vano claudat terrore feras.

Hanc pennam Oppianus δεῖμα πολύχροον appellat, & δειμαλέην μήρινθον.

106. *Bacchis*] nymphis marinis, quibus Helena sacrificabat, somnio quodam, ut nonnulli volunt, territa. tamen potest hoc etiam ad Isthmium festum referri, de quo Statius sexto,

—— *quoties animosa resumit*
Leucothoe gemitus, & amica ad littora festa
Tempestate venit.

Inoni quidem Megarenses quotannis sacrificabant, nec non celebrabant ejus ferias Epidaurii Lacones.

108. *Curres.*] in Ægyptum, quo Paris confugit, (vel saltem tempestate delatus est, Herodoto teste) quod à Spartanis sibi metueret. *Scandea* Citherorum est navale secundum Pausan. & Stephanum. Thucydidis interpres duas ait esse in Cytheris urbes, alteram insulæ cognominem, alteram Scandeam. *Ægilus* est Peloponnesi promontorium.

110. *Draconis insula*] Salamine, Atticæ urbe, quam draco quondam infestavit à Cychreo post interfectus. Huc pertinere videtur Homeri carmen,

Νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ.

heic enim Κρανάῃ quidam pro Ατθίδι sumunt. *Biformem* dicit Erichthonium, qui è terra procreatus, serpentis habuit pedes, & Athenis regnavit, nam ab ipso Athenienses nuncupantur Erichthonii.

113. *Inane.*] Paridi enim, quum in Ægyptum venisset, Proteus Helenam ademit, ut sequitur, reddito ejus simulacro, cum quo Trojam ille rediit. assentiuntur huic historiæ Stesichorus, & Euripides: quanquam hic Junoni hoc factum tribuit. de qua sic ait initio Helenæ:

Δίδωσι δ' οὐκ ἐμ', ἀλλ' ὁμοιώσασ' ἐμοὶ
Εἴδωλον ἔμπνουν, οὐρανοῦ ξυνθεῖσ' ὕπο,
Πριάμου τυράννου παιδί. ——

116. *Maritus.*] Proteus.

Ibid. *Risu abstinet.*] Proteus Ægyptius, (Thracem Virgilius facere videtur) quum in Thraciam venisset, duos ex Torona procreavit filios, Tmolum & Telegonum. ii quum hospites omnes lucta victos occiderent, Proteus id ægre ferens, à Neptuno patre impetravit, ut per subterraneam quandam cavernam in Ægyptum rediret. Postea ubi rescivit filios suos ab Hercule esse interfectos, nec gavisus est eorum obitu, quia filii: nec etiam doluit, quoniam improbi fuerant. Sic apud Euripidem Theseus, intellecto Hippolyti interitu,

Οὔθ' ἥδομαι τοῖσδ', οὔτ' ἀπάχθομαι κακοῖς.

Nec aliter apud Platonem Phædo moriente Socrate sibi accidisse refert.

120. *Terram*] Ægyptum, quam Nilus quotannis æstate superveniens fecundat. unde infra Θερειτόποι γύαι vocantur. Nilum etiam Apollonius Tritonem vocat,

Καὶ ποταμὸς Τρίτων ἠϋρρείτης, &c.

Nam, ut ex Hecatæo traditur, olim fuit nominatus Oceanus, Ægyptus, (ut ab Homero) Aetos, Triton, ac demum Nilus, à Nilo quodam Ægypti rege. *Palleniam* dicit, quæ postea Phlegra est vocata, teste Herodot.

128. *Guneus*] Is quondam in Arabia judex justissimus

justissimus fuit, cui nunc Proteum confert. *Ichnaa* vocatur Themis, seu Nemesis, ab Ichnis, urbe Macedoniæ, secundum Strabonem & Stephanum, quibus heic assentior potius, quam Scholiasti. Diodorus in Epigramm.

Ἀδρήστειά τε δῖα, καὶ Ἰχναίη σε φυλάσσοι
Παρθένος, ἣ πολλοὺς ψευσαμένη Νέμεσις.

id est,

Adrastea, precor, te Diva, Ichnæaque Virgo
Conservet, multos fallere sueta Dea.

132. *Lyci & Chimarei.*] filiorum Promethei, quorum sepulcris in Troja sitis quum nondum essent justa facta, fames autem Spartanos premeret, respondit Apollo, non eam ante cessaturam, quam Spartanus aliquis Trojam profectus, ad hæc sepulcra sacrificaret. Itaque missus est Menelaus, & à Priamo Parideque hospitio acceptus. Antheus fuit Antenoris F. quem quum amaret Paris, & inter ludendum imprudens interfecisset, ideoque sibi à patre metueret, cum Menelao in Græciam discessit.

135. *Salem*] Salis & mensæ consortio jus hospitii contrahi, notum est. *Purum* dicit salem, quomodo Horatius,

Concha salis puri. ——

Plura de hac re vide apud Plutarchum Sympos. Ab *ursa* deinde comparationem ducit, vel quod ursæ, dum lactant, feroces sunt & crudeles: vel quia ursa, secundum quosdam, Paridem expositum primum lactavit.

139. *Frustra.*] Proverbium à citharœdis ductum, qui ingrati sunt auditoribus, nec mercedem speratam accipiunt. Frustra, inquit, orabis Proteum, ut Helenam tibi reddat, nihil enim proficies. Nisi quis malit hæc, ut sonant, accipi, quod Paris vere citharœdus fuerit: quo faciunt etiam illa Horatii,

Nequicquam Veneris præsidio ferox
Pectes cæsariem, grataque fœminis
Imbelli cithara carmina divides.

Quin etiam Paridis lyram ad Alexandri Magni usque ætatem extitisse tradit Plutarchus Alexandro. Cæterum quemadmodum heic ait νευρᾶς κρότον, sic paulo post κερκίδος κρότον, & extremo libro μάσταχος κρότον usurpabit.

143. *Quinquevira Baccha*] Helenæ, quæ quinque habuit viros, qui mox ordine recensebuntur. Eam vocat *Pleuroniam* à Pleurone, Peloponnesi oppido; vel, ut vult Pausanias, Thestii, qui Ledam procreavit, patre.

144. *Clauda*] Hoc epitheton Parcis tribuitur, propter inæqualitatem & dissimilitudinem fatorum, ut scribit Eustathius. quas autem heic Maris facit filias, eas Orpheus & Hesiodus Nocte procreatas fingunt. *Antiquum* vocat *mare* secundum eos, qui omnia ad aquæ principium referunt.

145. *Ut à maritis*] id est, in fatis fuit, ut Helena quinque viris nuberet. Dicunt autem Græci δαῖσαι γάμον, & δαῖσαι τάφον, de nuptiali, aut funebri epulo loquentes.

147. *Duos.*] Theseum & Paridem. Eos vocat conjunctim *triorchas aquilas*, ut Phœbus Apollo dicitur.

149. *Alium*] Menelaum, ab iis oriundum, qui partim Afri erant, (*Plynus* enim urbs est Africæ, ut *Caricus* Laconiæ fluvius) partim Lacones. Atlas enim Afer, pater fuit Asteropes, quæ Oenomaum peperit, Hippodamiæ patrem, quæ ex Pelope, qui in Laconia habitavit, Atreum concepit, patrem Menelai & Agamemnonis. Aerope etiam, Atrei uxor, Cretei, F. Minois, Cretensis regis, fuit filia, quapropter Menelaus *semicres* dicitur. *Barbarus* autem fuit ea de causa, quod Pelops è Lydia secundum Pindarum, vel è Paphlagonia, vel Phrygia secundum alios sit ortus: quæ quidem regiones barbaræ censentur. quin & Eleos apud Athenæum Stratonicus pro barbaris habet. *Caricus* fluvius à Caribus dictus videtur, qui quum maris obtinebant imperium, multas in omnem partem deduxerunt colonias, multaque à se denominarunt loca, ut patet è Thucydidis & Aristophan. scholiis.

151. *Eleum*] Pelops enim, Atrei pater, Hippodamiam ex Elide duxit, ubi qui nati erant, vocabantur olim Epei, à rege quodam Epeo, testibus Strabone & Stephano. *Avum* Menelai dicit Pelopem, quem Tantalus pater diis convivio exceptis proposuit.

152. *Ennaa.*] Ceres, ab Enna, Siciliæ urbe, dicta. Eadem dicitur *Hercynna* ab Hercynna, Trophonii filiola, quæ cum Proserpina ludere solebat, teste Pausan. Bœoticis. *Erinnys* Ceres ab Arcadibus colebatur, ut docent Callimachus & Pausan. Alii putant eandem apud veteres fuisse Cererem & Erinnym, atque ideo furiosos dictos ceritos. *Furibunda* vocatur à furore, quo quondam fuit correpta, quum filiam amisisset. *Ensifera* Ceres colitur à Bœotis. Per *sepulcrum* Cereris, ventrem intelligit, comedentis exprimens speciem. Plautus,

Cujus ego latus in latebras reddam meis dentibus & manibus.

156. *Bis*] semel ex patre, iterum opera deorum, ut est in fabulis. *Naumedon* dicitur Neptunus, navium dominus: qui Pelopis à diis resuscitati amore captus est, eumque rapuit, ut canit Pindarus.

158. *Erechtheus.*] Neptunus, ab Atheniensibus hoc nomine cultus. is equos alatos & currum Pelopi dedit, quibus Oenomaum antagonistam superaret. *Letrinai agri* sunt Elei, sive Olympici.

159. *Molpidis lapidem.*] statuam, id est, stadium Olympicum; ponitur enim pars pro toto. Molpis quondam in pluviæ penuria Jovi se pro patria mactari passus est. qua re Jovis Pluvii templum fuit extructum, & in eo consecrata Molpidis statua. De Molpide videtur Ovidius loqui in Ibin,

Ut qui post longum sacri monstrator iniqui
Elicuit pluvias victima cæsus aquas.

161. *Genericidam*] dicit Oenomaum, qui filiæ procos omnes cursu victos occidebat.

162. *Dolis impiis.*] quos Pindarus eleganter explicat.

explicat. cereos enim clavos ferreorum loco modiolis rotarum in Hippodamiæ curru inseruerat Myrtilus. *Cadmilus* vocatur Mercurius à Bœotis, quamvis alii à ministerio nomen deducunt: ejus filius fuit Myrtilus, Oenomai auriga: quem apud se sepultum Pheneatæ colunt, teste Pausan.

163. *Ultimo.*] Nam in mare projectus à Pelope, submersus est, & *Nereo*, seu mari, nomen à se dedit, ut Myrtoum vocaretur. alii tamen à Myrrhone, muliere quadam, longo ante tempore sic dictum malunt.

165. *Generi.*] Hippodamiæ & Pelopidarum. Ex his enim diris (quarum meminit etiam Sophocles Electra, & Oreste Euripides) aiunt ortam esse, Mercurii opera, ovem auream, quæ Pelopidis perniciosa fuit. Posset tamen hoc carmen etiam sic verti,

Perniciosam inurens generi maculam:

ut dicatur Myrtili perfidia toti ipsius generi, sive genti, turpem inussisse maculam. *Quartum* deinde dicit Deiphobum, fratrem Paridis: quem, quod Helenam rapuerit, accipitrem vocat.

169. *Lucta.*] Deiphobus post Hectorem, qui princeps erat, secundam obtinuit inter omnes Priami filios fortitudinis laudem. Itaque cum Helenæ conjugium post occisum Paridem fortissimo fratrum in præmium destinatum esset, facile potuit eam Deiphobus consequi. Euripides tamen Troadibus aliam sequitur historiam. Alii per *luctam* intelligunt ipsam Helenam, quæ multis luctæ bellique causa fuerit; est enim proprie παλαισμάτων, id, quod in pugna labi aliquem cogit. quæ quidem interpretatio non male huic loco conveniet, præsertim si legatur συγγόνου; nam post Paridem fratrem Deiphobus Helenam duxit. Equidem priorem malim expositionem.

171. *Quintum.*] Achillem, qui somniando quondam cum Helena concubuit. Non abhorret hinc, quod ait de eo Euripides Helena,

Μνηστὴρ ποθ' Ἑλένης ἦλθεν, ὡς ἀκούομεν.

Aptius etiam est, quod ait Pausanias Laconicis, Crotoniatas referre, Helenam post mortem in Alba insula, de qua post, Achilli cohabitasse. *Imaginosum* dicit *corpus*, quod in somnis ab imaginatione, quæ solet nobis dormientibus libera vagari, conceptum fuit.

174. *Cytaica*] è Cyta, urbe Scythiæ. Medeam autem intelligit, quæ Jasonem hospitem deperiit, & Achilli post in insulis beatorum nupsisse fertur. Alii malunt hæc ad Iphigeniam referri, quæ in Tauris Scythiæ hospites immolabat, & Achilli quondam desponsa fuit. Prior sententia, quam equidem sequi malim, suffragatores habet Ibycum, & Simonidem.

175. *Oenone.*] quæ postea Ægina de Asopi filia dicta fuit. Ovidius tamen ait,

Oenopiam veteres appellavere. ——

Pindarus quoque Isth. 8. Σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκών. Ab hac insula Peleus exulabat, quod Phocum fratrem casu in palæstra occidisset.

176. *Formicarum.*] Quum Peleus inopia virorum in Ægina laboraret, à Jove impetravit, ut formicæ in viros mutarentur, qui ea de causa Myrmidones dicti sunt. Alii, inter quos Ovidius, Æaco patri hoc attribuunt. *Typhonem Pelasgicum* dicit Achillem Thessalicum seu Pharsalicum.

178. *E septem.*] Thetis indignata, quod mortali Peleo nupsisset, sex masculos, quos ex ipso genuerat, comburendos in ignem, tanquam se indignos, projecit: ultimum vero Achillem quum itidem vellet comburere, (id quod tamen ad divinitatem illi conciliandam factum vult Apollonius) à patre superveniente prohibita fuit, quum tamen alterum labrum jam combustum esset, unde post Ἀχιλλεὺς dictus est. nam, ut inquit Agamestor,

—— Ἀχιλῆα
Πηλεὺς κικλήσκει χείλεος εἵνεκά μοι.

id est,

De labro Peleus nominat ipsum Achilem.

Achilles tamen contra, ut & hoc obiter admoneam, de patre sic apud Homerum loquitur,

Ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον. ——

Unicus, inquit, sum patri filius.

180. *Hic*] Paris, qui ex Ægypto Trojam rediit, irritatis in se & suos Græcis.

182. *Fumo qui suffit.*] Solent enim, qui castrant alvearia, fumo prius apes absterrere. Virgilius,

—— *fumosque manu pratende sequaces.*

184. *Illi.*] Græci, qui quum Aulide diu fuissent ob iram Dianæ detenti, tandem Iphigeniam, ut ventum nanciscerentur secundum, immolarunt. vide Eurip. Iphig. Ira vero Dianæ unde sit orta, sic explicat in oratione quadam Libanius: Οὐχ οὗτός ἐστιν (de Agamemnone loquitur Achilles) πρῶτον μὲν ἐν Αὐλίδι τῆς Ἀρτέμιδος ἀμαθίαν εἰς τοξικὴν καταγνούς, καὶ φήσας οὐδὲν εἶναι πρὸς αὐτὸν ἐκείνην ἐν ἀφέσει βελῶν· ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸν στόλον ἐπέσχεν ὁ θεὸς χαλεπήνασα; Jam Iphigeniam vocat hic *matrem ejus, qui à bello denominatus est*: id quod male Scholiastes ad Paridem detorquet, quum nec Paris ab Iphigenia sit procreatus, nec οὐλαμὸς peram, sed bellum significet: unde supra naves Herculis dixit οὐλαμηφόρους. Nos autem per *bello cognominem* intelligimus Neoptolemum, qui secundum quosdam ex Iphigenia ab Achille susceptus est, & à bello nomen ducit. πόλεμος enim, ex quo fit Neoptolemus, idem sonat quod οὐλαμός. ac tali figura Theocritus elegantissime Telemachum appellavit per ἰσοδυναμίαν, Μαχροπόλεμον. Hanc interpretationem nostram confirmat versus proximus,

Scyrii draconis gravidam puerperam.

Neoptolemum enim pater, mactata Iphigenia, in Scyrum ad Deidamiam educandum misit. atque ibi quidem Pyrrhus dictus est, ut à Phœnice Neoptolemus, quemadmodum ait Poeta Cyprius. verum de Paride nihil tale confingi potest.

186. *Sponsus.*] Achilles, cui Agamemnon Iphigeniam, quum à matre arcesseret, despondisse se simularat. Itaque quum Achilles Iphigeniam ab aris abreptam, & in Scythiam delatam

latam esse cognovisset, eo profectus est, ad illam quærendam per mare Salmydesium, quod in Euxinum pontum influit. Postquam vero diu quæsitam nusquam potuit reperire, tandem in Alba, insula ponti Euxini, quæ post Achillea dicta est, habitavit, prope Celtum, lacum in Euxinum influentem. Quam hic φελλεῶσαν σπίλον, dicit Lycophron, eam Pindarus φαεννὰν νᾶσον vocat. De hac insula videtur Neptunus apud Calabrum loqui ad Thetin.

Καὶ οἱ δῶρον ἔγωγε θευδέα νῆσον ὀπάσσω
Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπη θεὸς ἔσσεται αἰὲν.
Σὸς παῖς,——

Quinetiam in hac insula narrat Max. Tyrius Achillem à multis post mortem & visum, & auditum esse. alii quoque hoc pro miraculo referunt, ædem Achillis à nullis avibus infestari: qua de re vide Arriani Περίπλου sub finem. Meminerunt hujus Albæ Strabo, & Stephanus.

187. *Decollatricem Græciæ*] vocat Iphigeniam, quod hospites omnes, præcipue Græcos, Dianæ mactaret.

192. *Latus.*] Litus est in Scythia stadiorum circiter mille, quod quum Achilles in armis juxta quadrigas currendo transiisset, dictus est postea *Cursus Achilleus.* βαθὺς autem sumo pro lato, quoniam Apollonius hoc litus appellat εὐρείας ποταμοῖο ἠϊόνας, quæ postea Δρόμος Ἀχιλλέως sint nuncupatæ, ut ibidem ex Dionysio refert Scholiastes. Arrianus tamen insulæ quoque nomen hoc tribuit.

194. *Clades.*] suas, qui sit Iphigenia sponsa privatus, & ad eam perquirendam frustra navigarit.

195. *Mutatam anum*] ex puella in anum, ut vult Lycophron: ut alii, in cervam: ut Hesiodus, in Hecaten. eam *formam* vocat *invisam*, cum Cicer. de Arusp. resp. quod in ejus conspectum venire Achilles non potuerit.

197. *Plutonisque ollam.*] in qua mortuorum carnem Iphigenia coquebat. ea Plutoni tribuitur, quod is mortuorum sit præses. Alii malunt antrum hoc loco intelligi, quod fuerit in castris Græcorum, ubi sacra fierent: quasi vero Iphigeniæ transformatio non tam in Scythia, quam Aulide perfici potuerit. Jam quod *ebullientem è fundo flammas* dicit, ejus geminum est apud Virgilium,

——*fundoque exæstuat imo.*

Exprimere enim voluit uterque ollam igne æstuantem. *Nigram* denique Iphigeniam intelligit, quæ infra quoque sic vocatur,

Μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος.

Legendum hic denique est δαιταλυργίᾳ, dandi casu, ut omnia sint concinniora.

202. *Illi vero*] Græci, qui quum Aulide Saturno (vel, ut alii volunt, Jovi Saturnio, quemadmodum & apud Aristoph. Ranis Darium pro Xerxe poni putarunt quidam) sacrificarent, serpens in medium progressus est, & platano conscensa passeres octo cum matre devoravit. quod ostentum quum Calchas de annorum numero, quibus elapsis capienda Troja esset, interpretaretur, (ut est apud Homerum, & Ovidium) Græci secundo jurarunt, se non prius à Troja discessuros, quam urbem deletam cernerent. De hoc jurejurando loquitur apud Virg. Dido,

Non ego cum Danais Trojanam exscindere gentem
Aulide juravi.——

Vatem hic vocat Saturnum, quod capiendæ Trojæ tempus per ostentum Græcis prædixerit. Vocat etiam *carnivorum*, poetico more, quasi ipse in serpentem se verterit, & quod juxta aram ejus contigit, id ipse vel fecerit, vel faciendum curarit. Nam Scholiastæ syntaxin hoc loco non possum sequi. Quid quod similiter Horatius *Genium memorem brevis ævi* dixit, quod agricolæ, dum ad ejus aram sacrificabant, vitæ brevitatem revocabant in memoriam?

204. *Secundum.*] Prius enim apud Tyndarum, Helenæ patrem, juraverant Græci communiter se ulturos, si quis Helenam, postquam nupsisset, raperet. quo quidem jurejurando obstricti, Trojam profecti sunt, ut eam repeterent. vide initium Iphig. Aulid.

206. *Priorum servatorem.*] Quum Græci in Mysiam delati essent, Telephus rex eos persequutus, graviter afflixit, donec cum Achille congressus est, & ab eo, quum Bacchus ipsum vite supplantasset, vulneratus. tum enim impune Græci per Mysiam discesserunt, quandoquidem jubebatur Telephus ex oraculo, vulneris remedium ab auctore petere. Propertius,

Mysus & Æmonia juvenis qua cuspide vulnus
Senserat, hac ipsa cuspide sensit opem.

His igitur de causis *Servator*, & *Supplantator* dictus est Bacchus.

207. *In angulis*] in intimo templi loco, ubi Agamemnon ex oraculo Baccho sacrificavit, quem hic *Taurum*, seu *Tauriformem* vocat: quoniam talis colebatur ab Argivis: nisi quis *Taurum* velit pro ipsa victima sumere. *Delphinius*, & *Lucrosus* Apollinis sunt epitheta, qui *Delphinius* quidem vocatur ab occiso delphino, vel quod in delphinum aliquando se converterit: *Lucrosus* vero propter oracula, quibus & aliorum, & suæ utilitati nonnunquam consulit. Apollo autem Delphis una cum Baccho colebatur. Lucanus quinto,

——*cui numine misso*
Delphica Thebanæ referunt trieterica Bacchæ.

210. *Milledux.*] Agamemnon, cujus exercitum hac de causa Euripides χιλιόναυν στρατὸν appellat. Propert.

Et Danaum Euboico litore mille rates.

quanquam hic numerus exactus non est. *Enorches* Bacchus celebratur apud Lesbios. idem & *Phigalei* nomine in Arcadia colitur. sic enim cum Stephano malim legere, quam Φυγαλεὺς cum Scholiaste. quanquam potest etiam *Phygaleus* à Phygalis, oppido Peloponnesi, cognominari. *Lucernalis* denique vocatur Bacchus, quod illi cum lucernis & facibus sacra fierent, teste Pausania.

213. *Leonem.*] Telephum. Quod autem leoni *aristas* in cibum proponit Poeta, tecte subinnuit,

innuit, ut existimat Eustathius, se leoni & sui Telephum comparare, sicut Euripides Medeam δίκην λεαίνης ταυρομόρφων dixit. Pro *Sectore* potes etiam *Secans* vertere, si malis α quam ι, elidere. *Catenam* dicit classem Græcorum per mare adventantem.

219. *Utinam*] Apostrophe ad Prylin, Mercurii F. qui Græcis ad Lesbum delatis Trojanorum consilia, & rationem capiendæ per equum Trojæ aperuit. *Cadmus* est Epitheton Mercurii, ex quo deducitur *Cadmilus*, quod supra positum est. Ac videtur Mercurius à Bœotis *Cadmus* ea ratione dictus, qua Jupiter à Spartanis Agamemnon cognominatus est. qua de re aliquid dicemus infra. Quidam contra putant *Cadmum* per Syncopen ex *Cadmilo* deduci.

220. *Issa.*] Lesbo, quæ à matre Prylis, Issa quondam fuit dicta. alia est Issa, Liburniæ insula, apud Apollonium.

221. *Quartum*] Atlantis enim filia fuit Maia, mater Mercurii, qui Prylin procreavit. *Cognatos* vocat Trojanos, propter Dardanum Electræ, filiæ Atlantis, filium.

223. *Optima*] Græcis: nisi quis malit pro facillimis sumere. Atque huc pertinet adagium, *Lesbius Prylis*: quod hactenus nemo satis intellexit. Τόμουροι erant ii proprie, qui oraculo Dodonæo præerant, à Tomuro monte vicino cognomen nacti. heic vatem simpliciter hoc vocabulum denotat.

224. *Nec ab Æsaci*] id est, nec oracula, quæ Æsacus super Hecubæ somnio edidit, contempsisset. Æsacus enim, Priami F. ex Arisba, vates fuit. is audito Hecubæ somnio de torre, respondit, matrem una cum filio de medio tollendam esse; alioqui fore, ut filius matrem perderet. Priamus autem pater, horum loco Cillam, Thymoetis uxorem, cum filio sustulit, de quibus infra.

226. *Sed una.*] Ab his non discrepant ea quæ in Andromacha Euripidis leguntur, Εἶδε δ' ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν, ἅπερ τίκτεν ποτὶ Πάρεν, πρὶν Ἰδαῖον κατοικῆσαι λέπας. ὑπὲρ κεφαλᾶς autem (ut ἐν παρόδῳ dicam) ita ponitur hoc loco, ut apud Theocr. Heraclisco: ὑπὲρ ποταμοῖο, & Virg. Pharmac.

Transque caput jace.

ineptiunt enim heic interpretes Græci. *Geminos* porro dicit Hecubam & Paridem. *Lemnium ignem* vocat, quod in Lemno primum sit inventus, secundum Hellanicum: vel à Vulcano, Lemni præside.

229. *Portunus.*] deus marinus, quem alii Melicertam vocant. is in Tenedo colebatur puerorum victimis, quod ipse quondam puer periisset, ut est in fabulis. *Mergos* dicit naves Græcorum. *Oceani conjux* est Tethys, quæ heic pro mari Tenedio accipitur. vocatur autem Oceanus ὠγύγιος, seu antiquus, quod à quibusdam rerum omnium statuatur principium.

232. *Quin gemini.*] Sequitur historia quorundam, quos in expeditione Græci interemerunt. *Geminos filios* primum dicit Tenum & Hemitheam, Cycni liberos: quos quum pater arcæ inclusos projecisset in mare, ad Leucophryn insulam ejecti sunt, cujus incolæ Teno creato rege, insulam ab eo Tenedum denominarunt. In eam ubi Achilles venit, Tenus quidem ab eo simul cum patre (quem tamen alii ante mortuum tradunt) interemptus est: Hemithea autem dum illius conspectum effugeret, à terra fuit absorpta. Sed hæc fabulosa sunt: veram historiam si quis requirat, apud Diodorum Sic. extremo lib. 5. reperiet.

234. *Qui prius.*] Cycnus namque mortua Proclea, matre Teni, Phylonomen duxit: quæ quum Teni amore capta esset, nec eo posset potiri, apud patrem de vi sibi illata illum accusavit, usa ad hoc Molpi tibicinis testimonio, à quo & *Tenedii tibicinis* proverbium ductum est.

237. *Mergis.*] Quum Cycnum ex Neptuno mater peperisset, juxta mare exposuit: quem deinde piscatores cycni advolantis indicio inventum educarunt, & Cycnum appellarunt. Hinc à Poeta dicitur à *mergis*, avibus marinis, *nutritus*, & *piscatorum captus retibus*, aut etiam, *piscium venator*: præterea *familiaris ostreis*, (Nicandro alibi κρῆθμος, aut potius κρίθμος cum Dioscoride, herbam significat) & *neritis* piscibus, de quibus Oppianus. alii tamen ostrea esse malunt.

241. *Mnemon.*] Hunc Achilli à matre vult attributum Scholiastes, (consentiente Plutarcho Ἑλληνικοῖς, nisi quod nomen subticet) ut eum submoneret, ne quem ex Apollinis filiis interimeret. Equidem de Mnemone nihil adhuc legere aliud memini, nisi quod Eustathius μνήμονα vult officii nomen esse: multosque variis heroibus μνήμονας & submonitores, ut & genios, attributos refert. Qui ex Mnemone faciunt Memnonem, utuntur ii quidem Anagrammatismo, sed qui lusibus jucundis potius, quam seriis interpretationibus conveniat.

243. *Myrina*] oppidulum juxta Trojam in Lycia, à Myrina Amazone, quæ urbem hanc extruxit, & in ea sepulta fuit, denominatum, testibus Strabone, & Diodoro. Homerus,

Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης.

In hac urbe Trojani audito Græcorum adventu, in aciem compositi sunt, ut idem narrat. *Thessalicum saltum* dicit Achillis Thessali, qui tanto cum impetu in terram prosiliit, ut fontem indidem excuteret. Euripides deinde Trojanum vocat, Andromacha.

249. *Incendit*] Hypotyposis ineuntis prælii: Æschylus Persis,

Σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.

Virgilius extremo dec.

Clamore incendunt cœlum Troesque Latinique.

Saltator vocatur Mars, qualem describunt in Euripide Phœnissæ. *Concha* quoque veteres in bello utebantur ante tubas à Tyrrhenis inventas, ut & in aliis feriis. Theocritus Europa:

Κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.

Utebantur

Utebantur & facibus, quemadmodum annotant Euripidis scholia Phœnissis.

253. *Lanceis coruscantia*] *Campi*, inquit, *horrent hastis, velut aristis arva.* Sic Virgilius,

—— atraque late
Horrescit strictis seges ensibus.

Similiter Euripides dixit,

Λόγχαι πυκναῖσιν ἀσπίσι πεφρικότα.

Nec debet quisquam mirari, si ὑποσίλβοντας cum γύαι conjungatur. Talis enim Atticismus etiam apud alios reperitur, ut quum inquit Sophocles Trachiniis, Ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγά. nec aliter dixit χάεα βέβαιον Thucydides α'. Si quis tamen malit legere ὑποσίλβοντος, non magnopere repugnabo.

254. *Personat*] Quod in visu est imago, id in auditu est echo. Eleganter igitur τὸ ἰνδάλματα à visu ad auditum transtulit Poeta. Allusit deinde ad Homericum, αἰθίοι κυφῶν. quod Aristophanes dixit εἰς οὐρανὸν κράζειν, Vespis.

261. *Aquila*] Achilles Hectorem currui alligatum per castra raptans. *Impressam orbitam* dicit per Epexegesin. *Gressum* intellige de vehiculo.

263. *Confusa*] more exultantium. Scholiastes eo refert, quod solus semper Achilles pugnabat. *Carissimum* dicit Hectorem, quem nonnulli faciunt Apollinis filium. is *Ptous* vocatur ex Latonæ pavore, quem illa dum pareret Apollinem, sue conspecta, accepit. Alii montibus quibusdam Thebanis hanc originem tribuunt. sic enim Herodotus, Τοῦτο τὸ ἱρὸν (Πτώιος Ἀπόλλωνος) καλέεται μὲν Πτῶον, ἔστι δὲ Θηβαίων. κέεται δ' ὑπὲρ τῆς Κωπαΐδος λίμνης, &c. Stephanus montem ipsum à pavore denominatum vult, Pausanias utrumque à Ptoo, Athamantis F.

269. *Accepto autem*] Achilles enim Hectoris cadaver Trojanis noluit reddere, priusquam ipsi Priamus auri pondus æquilibre pro eo appenderet, ὅσον εἵλκυσε, τοσοῦτον καταθεὶς, ut ait Diphilus. Similiter autem Achilles, quum in Apollinis Thymbræi templo sub specie contrahendi cum Polyxena matrimonii comprehensus, & à Paride transfixus esset, non ante Græcis fuit redditus, quam aurum pro Hectore datum (quod heic vocat *Pactoliam laminam*, ad arenas Pactoli aureas alludens) eodem pondere rependeretur.

273. *Urnam Bacchi*] quam Bacchus Thetidi remunerationis ergo donaverat. in ea Achillis, Patrocli, & Antilochi fuerunt ossa reposita.

274. *Nymphis*] Musis. Homeri Od. ω'.

Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
Θρήνεον. ——

Calaber,

—— μοῦσαι δὲ θοῶς Ἑλικῶνα λιποῦσαι
Ἤλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
Ὀρνύμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι Νηρεΐνῃ.

Bephyrus est Macedoniæ fluvius, cujus meminit Archestratus apud Athenæum, quum ait, παρὰ χεῦμα Βαφύρα. Pausanias quoque Heliconem amnem, postquam infra terram abditus denuo se ostendit, tum Baphyram vocari tradit. Jam proximum carmen, si Λειβηθρίης legas, ita vertes,

Pimpleumque tumulum supra Libethrum.

Utrumque enim, tum Libethrus, tum Pimplea, aliis fons est, aliis mons. Quin & urbs est Pausaniæ Libethra.

276. *Cadaverum*] Hectoris. sed & vivos multos de Priami filiis vendiderat, ut conqueritur apud Homerum Priamus Iliad. χ'. & Hecuba Iliad. ω'.

277. *Etiam fœmineam*] Quum enim sciret Thetis, filium suum, si ad Trojam navigaret, ibi moriturum esse, clam illum veste muliebri tectum ad Lycomedem in conclave virginum, ut lateret, abduxit: Statius Achilleide.

279. *Et ultimus*] Quoniam in fatis Græcorum erat, ut is, qui primus in terra hostili posuisset pedem, primus in prælio moreretur, (id quod Protesilao contigit) Achilles postremus è navibus egressus est.

280. *Etiam in somnis*] valde. contrarium est οὐδ' ἐν ὀνείρῳ.

281. *O Deus*] Deplorat Hectoris mortem, qui non sine magno patriæ damno perierit.

287. *Cum classe*] Hectorem Græcos persequutum, eorum naves combussisse, ex Homero notum est. *Fugitivus* Jupiter apud Thessalos colitur, διὰ τὴν τῆς κακῶν ἀπόφυξιν, ut inquit Diod.

290. *Tunc nec fossa*] Græci enim, quum sibi à Trojanis metuerent, fossas & muros castris suis prætenderant. Homerus Iliad. η'.

—— ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν,
Πύργους ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας.
Ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
Εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

300. *Tua*] Hectorem fratrem alloquitur, qui Patroclum, Ascalaphum, & alios Græcorum proceres occidit.

304. *Illam*] qua tu ab Achille interficieris. Ista, inquit, erit maxima omnium calamitas, quæcunque mihi ullo tempore contingent. *Luna* quidem facit mentionem, quod veteres tempus, quo utebantur menstruo, ad Lunæ motum referebant. & quod heic tempori, id apud Theocrit. χάειν, cœlo tribuitur.

308. *Catule*] Apostrophe Cassandræ ad Troilum fratrem, quem quum Achilles amaret, nec ab eo redamaretur, in Apollinis Thymbræi, qui erat verus Troili pater, occidit. Alii, in his Calaber, & Virgilius, in pugna superatum aiunt ab Achille Troilum. Epitaphium ejus elegantissimum extat apud Theocritum, Βωμοῦ nomine, quod quum à nemine ante intellectum fuisset, primus I. Auratus, regius in Gallia linguæ Græcæ professor, divino vir ingenio, atque eruditione singulari, dexterrime, ut reliqua Theocriti omnia, & emendavit, & exposuit. vide Novas Lect. nostras.

309. *Draconem*] Achillem. Per *arcuum illecebram*, intellige arcum illecebræ, sive amorem Troili, quo captus Achilles erat, ἴυγξ enim pro illecebra sumitur. Cæterum pro ὀς τάχιον lege ὀς' ἄχιον.

312. *Non vulneratus.*] vulnere amoris. Achillem enim, qui te amabat, non redamabas.

314. *Hei mihi.*] enumerantur deinceps quidam de familia regia, qui post captam Trojam miserrime perierunt. *Duæ luſciniæ* ſunt Caſſandræ ſorores duæ, Laodice & Polyxena. *Canis* dicitur Hecuba, quod in canem converſa fuerit.

316. *Unam.*] Laodicen, quæ quum capta Troja & hoſtium vim timeret, & alioqui ob excidium patriæ (quod heic vocat *cladem gemituum,* ſeu *gemendam*) magno cruciaretur dolore, ultro ſe de rupe quadam præcipitem dedit. Ejus ſepulcrum dudum poſt à Maximo quodam, Aſiæ prætore, inſtauratum fuit, addito epigrammate, quod quia ad hiſtoriam pertinet, ex epigrammate Græcis huc tranſcribendum putavi:

Τῇ δέ ποτ' ἀκτερέϊστον ἐδέξατο γαῖα χανοῦσα
 Λαοδίκην, δηΐων ἔχθος ἀλευομένην.
Σῆμα δ' ἀμαλδυνθέντος ἀεἰστοιο χρόνοιο,
 Μάξιμος ἔκδυλον δῆχ' Ἀσίης ὕπατος,
Καὶ κόρης χάλκειον ἐπεὶ τύπον ἔφραστ' ἄλλη
 Κείμενον ἀκλειῶς, τῷ δ' ἐπέθηκε κύκλῳ.

quæ nos ita conati ſumus vertere:

Laodicen quondam heic ſuſcepit terra dehiſcens,
 Hoſtilem fugeret quum tremebunda manum.
Sed quod tempus edax conſumpſerat uſque ſepulcrum,
 Splendorem huic prætor Maximus attribuit:
Quæque alibi ſine honore puellæ ſtabat imago
 Ærea, ſic tumulo deſuper impoſuit.

319. *Ubi ſaltus avi.*] Locum exprimit, ubi ſe præcipitavit Laodice: nempe juxta ſaltum, ſeu nemus avi ſui Trois, vel Ili ſepulcrum, de quo Homer. ubi quondam Cilla, quæ cum Priamo occultam aliquando conſuetudinem habuerat, ſimul cum filio necata eſt ipſius juſſu, qui Æſaci oraculum ſuper Hecubæ ſomnio (de quo ſupra) de ipſis interpretabatur. Filius autem Cillæ quo nomine fuerit, non poteſt ex Lycophrone cognoſci. verum Scholiaſtes ait Munippum fuiſſe vocatum, ac reprehendit etiam Lycophronem, quaſi Cillæ & Laodices hiſtorias confundat, utrique tribuendo filium Munippum. Enimvero Laodices quidem filium vocat Munitum Lycophron, non Munippum: Cillæ autem filii nomen nuſquam, ut dixi, exprimit, ideoque non recte ſugillat eum Scholiaſtes.

321. *Antequam laticem mulgeret.*] Puer enim, mox atque editus in lucem fuit, ſublatus eſt una cum matre, ſic ut nec lac maternum haurire, nec corpus aqua lavare, ſeu nutrici lavandum præbere potuerit.

323. *Te.*] Polyxenam. hæc enim ad Achillis tumulum mactata fuit ab Iphidis leone, ſeu Neoptolemo, Iphigeniæ F. matris ſuæ ſacra, quibus illa in Tauris hoſpites Græcos mactabat, imitante.

326. *Quam.*] Iphigeniam. nam ad illam hæc malim, quam ad Polyxenam, referre, ratione ſequentium. Ποιμανδρία non eſt hoc loco nomen gentile, ut putavit Scholiaſtes, nec non Stephanus, qui hoc nomine dicit olim nuncupatam Tanagram: ſed vas quoddam ſacrum, ad excipiendum ſanguinem, quod aliter σφαγεῖον vocatur. cujus me rei admonuit Joſephus Scaliger, ac ſimili compoſitione dicitur γεράνδρυον de ligno vetuſto, apud Apoll. Ἐς ποιμανδρίαν porro dicit, quemadmodum Virg. ult.

In flammam jugulant pecudes.

Draco Diomedem, vel quemvis alium ſacerdotem Græcum ſignificat.

328. *Candaonis.*] Si Candaon Bœotis Orionem ſonat, & ejus enſem habuit Diomedes, exiſtimarim legendum τριπάτρης. notum eſt enim, Orioni tres fuiſſe patres. *Candaon* tamen infra, duobus locis, de Marte dicitur.

329. *Lupis.*] Græcis, qui hoc nomine etiam in Iphigen. Taurica inſigniuntur. Vocat autem hoc jusjurandum προτόσφακτον, quod in eo iciendo victima humana primum fuerit adhibita: quæ quidem in priore jurejurando, quod in Tyndari domo conceptum fuiſſe ante diximus, omiſſa fuerat, aliter enim non video, quomodo ſenſus Poetæ conſtare poſſit. nec placet Scholiaſtis interpretatio, quæ relationis vocabulum ad qualitatem detorquet, ut logice loquar. Æſchylus hoc ſacrificium προτέλεια ναῶν dixit, id eſt, ἀπαρχὰς καὶ προτέλεια, qua quidem ratione poſſet etiam heic, ut προτέλειον de præda, ita προτόσφακτον de ſacrificio dictum videri.

330. *Vetulam.*] Hecubam, quæ quum in Thraciam captiva eſſet abducta, ibique præ nimio dolore atrocius Græcis conviciaretur, lapidata fuit, & quia Græcos perpetuis conviciis quaſi allatrabat, finxerunt eam poſt mortem in canem mutatam. vide Ovid. Plautus quoque Menæchmis:

Omnia mala ingerebat, quemquem aſpexerat,
Itaque adeo jure cœpta eſt appellari canis.

334. *Mæra f. c. permutaris.*] in canem mutata fueris. Mæra mulier, quia in canem olim fuit mutata, teſte Ovid.

Et quos Mæra novo latratu terruit agros.

hinc pro cane ponitur.

335. *Ille.*] Priamus. is ad Jovis Hercei aram domi ſuæ confugiens, à Neoptolemo trucidatus eſt. *Agamemnonis* nomen Jovi tribuitur, quod, ut vult Euſtathius, ſicut Agamemnon εὐρυκρείων, ſic Jupiter εὐρυμέδων dicatur. quæ duo epitheta quum idem ſignificent, inde fieri, ut proprium Agamemnonis nomen Jovi pro adjecto tribuatur, ſicut Antenoris nomen apud Æſchylum de mortuorum reliquiis uſurpatur. Alii putant Agamemnonem ea de cauſa Jovem dici, quod, quum Jupiter ſit æther, Agamemnon quoque æther dicatur. Colebatur autem hic Jupiter Spartæ.

337. *Qui flammeo.*] Quum Heſione poſt captam ab Hercule Trojam captiva cum fratre abduceretur, redemptum flammeo ſuo Trojam eum remiſit: unde is Priamus dictus eſt, quum

quum ante Podarces vocaretur. Lucianus Tragopodagra,

Πρίαμος ποδάρκης, ποδωκὴς ὤν, ἐκλήζετο.

Sed hæc quia fabulosa sunt, adferam Diodori Siculi hac de re verba, quæ mihi vero magis consentanea videntur. Ἡρακλῆς τὴν πόλιν ἑλὼν, Πριάμῳ τὴν βασιλείαν ἀπέδωκε τῶν Ἰλίων, διὰ τὴν δικαιοσύνην. οὗτος γὰρ μόνος τῶν υἱῶν τῷ Λαομέδοντος ἐναντιούμενος τῷ πατρὶ, τοὺς ἵππους συνεβούλευσεν ἀποδοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ κατὰ τὰς ἐπαγγελίας. Nec desunt, qui Priamum ab Hercule ipso à vicinis hostibus redemtum, in regno paterno collocatum asserant.

340. *Chelydrus.*] serpens aquatilis, quo nomine heic Antenorem insignivit, qui secundum quosdam Trojam Græcis prodidit. quæ quidem opinio inde putatur orta, quod, ut ait ille, *suaderet belli præcidere causas*, & pacis auctor esset: tum etiam, quia capta Troja, ipsi ab hostibus parcitum fuit. *Facem* dicit eam, quam lucebat Græcis ex equo descendentibus Sinon. *Gravidus* dicitur equus Durateus, quem Græcorum fortissimi quique conscenderant.

344. *Sisyphia vulpecula*] Ulyssis astuti, qui è Sisypho natus est, ut volunt nonnulli, & exprobrat ei apud Sophoclem Philoctetes. Ejus *consobrinus* erat Sinon (de quo Virgil.) natus ex Æsimo, fratre Anticleæ, quæ fuit Ulyssis mater. *Leucophrys* insula postea Tenedus est à Teno rege dicta, ut supra docuimus.

347. *Insulas duas*] Calydnas, juxta Tenedum sitas: è quibus egressi serpentes, filios Laocoontis interemerunt. Historiam habet Virgilius.

348. *Nuptiis*] Apollinis: de quibus, ut & de carcere Cassandræ, diximus aliquid in Prolegomenis. *Cenaculis carere* se dicit, quoniam turris ipsius habebat pyramidis figuram. *Genitalis, Ptous, & Horarius* dicitur Apollo: Genitalis quidem seu Genitor, cujus ara fuit in Delo: & Horarius, quod sol motu suo tum producat omnia, tum anni tempora distinguat: Ptoi vero rationem ante reddimus.

356. *Innupta*] quæ & ἀειπάρθενος idcirco vocatur, ac proprio Παρθένε cognomine Athenis colebatur. Eadem & *Laphria* dicta est à Calydoniis & Messeniis, à Laphrio quodam erecta, teste Pausan. & *Ianitrix*, quod in ædium foribus, & oppidorum portis ponebatur.

358. *Raptabor*] ab Ajace. Conjunguntur heic οἰὰς & τάσω, quo modo supra τριόρχης & αἰετός. *Budea* dicitur Pallas à civitate quadam Thessaliæ, vel Phrygiæ. Eadem & *Fulica* cognomento coli solita est, quod in mergum fuerit olim conversa, (ut Odyss. ε'.) teste Hesychio.

361. *Domus*] templi sui, ex quo etiam abreptam Cassandram, non è carcere, sunt qui velint. Propertius,

Victor Oilide, rape nunc & dilige vatem,
Quam vetat avelli veste Minerva sua.

Consentit & Virgilius. Huc etiam pertinet, quod inquit Strabo, Minervam se, quum stuprabatur Cassandra, totam avertisse. *Exercitum*, intellige Græcorum.

363. *E cælo*] Palladium enim Ilo regi, signum postulanti, cœlitus demissum fertur. vide Apollodorum. Idem Ilus, quum Palladium hoc quodam tempore è templo igne correpto vellet auferre, repente excæcatus fuit, narrante Plutarcho.

365. *Unius*] Ajacis. Virgilius,

Unius ob noxam & furias Ajacis Oilei.

Minerva etenim propter Ajacis stuprum Græcis, quibus antea faverat, irata, tempestates & procellas horrendas redeuntibus immisit.

Quum Pallas usto vertit iram ab Ilio
In impiam Ajacis ratem: Horatius.

369. *Mos est*] Solet enim peregre mortuorum crematorumque cinis, in urnis conditus, domum referri. Expressit autem Homericum illud,

—— ἥτε δίκη ἐστὶ θανόντων.

373. *O Ophelta*] Alloquitur loca, & rupes eas, in quibus Græci naufragium fecerunt. Sunt autem omnes Eubœæ montes; nisi quod *Trychas* urbem Stephanus vult esse, quam Lycophron per Metaplasmum *Trychanta* appellarit. *Phorcus* deus est marinus.

380. *Refluis*] Scaliger παλιζζοιβδήτοις hoc loco legit. ego potius δίναις παλιζζοίητοις ita dictum à Poeta credo, ut πότμον φθόρον postea dicet, & Homer. νῆα πρύμνην usurpat.

381. *Thunnos*] Græcos naufragos. *Gustabit*, sive feriet: qua figura dicuntur apud Homer. antagonistæ γεύσασθαι ἀλλήλων. Virg. tangendi sensu uti maluit,

Fulminis afflavit ventis, & contigit igni.

386. *Noxius*] Nauplius. is quum filium suum, Palamedem, à Græcis interemptum cognovisset, omnibus eos modis ulcisci conatus est, adeo ut & principum uxores in adulterium per certos homines pelliceret, & Græcis redeuntibus lucernam de Caphareo monte suspenderet, ad quam illi tanquam ad portum, aut stationem navigantes, facerent omnes naufragium. Propertius,

Nauplius ultores sub noctem porrigit ignes,
Et natat exuviis Græcia pressa suis.

Quod additur de crapula, sumptum est ex Homeri versu,

Οἳ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν.

387. *Illum sane*] Ab hoc loco catalogum texit Græcorum, qui partim naufragio perierint, partim variis erroribus longo tempore circumacti fuerint. Primo loco ponitur Ajax, qui inter Myconum & Tenum, Ægæi maris insulas, naufragium ad scopulos fecit. Ad *Gyras* deinde, seu *Gyrades petras* fuit ejectus. Homerus,

Γυρῇσιν μὶν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσεν.

389. *Jactatum*] Hoc pereleganter Euripides Hecuba expressit,

Πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος.

ac vocat δίαυλον hic, quod alii παλίρροιαν.

391. *Alteram t. salsuginem*] iterum cadet in mare. Verbo trahendi etiam Horatius in hac notione est usus,

Pocula Lethæos ut si ducentia somnos

Arente

Arente fauce traxerim.

Neptunum vocat *mercenarium*, quod mœnia Trojana mercede conductus extruxerit. *Cuculum* deinde appellat Ajacem, quoniam erat garrulus & maledicus. nam ut Homerus inquit,

φῦ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.

397. *Delphini*] Ajacis, more Delphini, de quo videndus Oppianus, in litus expositi. alii delphinum heic de Sole dici malunt. *Sirius* deinde pro Sole capitur, ut & apud Archilochum, citante Suida,

Πολλοὺς μὲν αὐτῶν σείριος καθαυανεῖ.

& apud Hesiod. initio secundi, secundum quosdam.

399. *Nesæa*] Nereidis apud Homer. Hesiod. & Virg. Ejus *soror* est Thetis. *Lapidem* dicit Jovem, pro quo lapis fuit Saturno propositus devorandus. Idem *Cynæthei* nomine in Arcadiæ urbe Cynætha colitur, teste Strab. Quin etiam in Olympia signum Jovis Cynæthaenses posuerunt, auctore Pausan. Jovis porro *adjutrix* fuit Thetis, quum eum reliqui dii ligare vellent, nota est fabula.

402. *Tremens*] Quoniam juxta Delum Ajax in litore sepultus fuit, factum est ut aqua maris altior Ajacis etiam sepulcrum subinde inundaret, ita ut illud sub aquis quasi tremere & fluctuare videretur. similiter dixit Horat. *trementes verbere ripas.* Dicitur quoque poetice sepulcrum cavere strepitum & fluctum, quasi metuat undas alluentes, quemadmodum contra turris alta, nec inundationibus obnoxia, dicitur à poetis interrita fluctibus. Quod. n. de Tremonte ait Scholiastes, minus placet. nostram quidem sententiam adjuvant verba Pausaniæ, qui in Atticis de quodam audisse se refert, Ος τῶ τάφου τὰ πρὸς αἰγιαλὸν ἔφασκεν ἐπικλύσαι τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ἔσοδον πρὸς τὸ μνῆμα οὐ χαλεπὴν ποιῆσαι. Jam *coturnicem alatam* intellige Delum. Asteria enim, seu Latona, seu Latonæ soror, in coturnicem commutata, facta post est insula Ortygia, quæ deinde Delus fuit. vide Callimachum, & Athenæum.

403. *Castniam*] Venerem; hanc Καστνιῆτιν appellavit Callimachus citante Strab. Nominis origo videtur à Castnio, Pamphyliæ monte ducta, cujus ἐθνικὰ sunt, auctore Stephano, Κάστνιος & Καστνιήτης. Scholiastis quidem commentum nimis est ineptum. *Melinæa* dicitur Venus à Melina, urbe Argiva.

405. *Oestri*] amoris, quo percitus, Cassandram compressit. Sequens in Poeta dicendi figura similem habet apud Musæum versu venustissimo,

Μοιράων ἀνέφαινε καὶ οὐκέτι δολὸν ἐρώτων.

Euripides quoque eodem, quo Lycophron, sensu dixit,

Γάμος οὐ γάμος, ἀλλ' ἀλάστορός τις οἰζύς.

408. *Omnis.*] terra; sive Græcia, quæ tota fere Aræthо Dotioque comprehenditur. *Aræthus*, est Epiri fluvius: *Dotium*, Olympi promontorium.

411. *Quibus*] Græciæ incolis. transitum facit à terra ad homines, more poetis familiari.

417. *Unum.*] Phœnicem, qui in *Eone*, urbe Thraciæ ad Strymonem sita, (unde vocatur ab historicis Ἠϊὼν ἡ ἐπὶ Στρυμόνι, vel αἰγιαλὸς ὁ πρὸς τῷ Στρυμόνι) sepultus fuit. *Absinthii*, *Bistones*, *Edoni*, Thraciæ sunt populi. *Nutricius* vocatur, quod Achillem educaverit, ut ipse longa oratione narrat Iliad. decima.

420. *Collem.*] patrium, Trachine. Phœnicis pater fuit Amyntor, qui illum cum pellice deprehensum visu privavit, sanatum post à Chirone.

424. *Cercaphi.*] qui mons est Colophonis, cujus & fluvius est Alens, vel Ales. *Lari* cognomen senectuti tribuitur.

426. *Primum.*] Calchantem. is enim quum post Ilium captum venisset Colophonem, quæsivit è Mopso vate, quot grossos ficus quædam haberet? respondit ille, decies mille, modium, & unam. id quod ita se habere compertum est. Tum vicissim ex Calchante Mopsus de sue quadam quæsivit, quot illa porcellos ferret? ad quam quæstionem quum non posset Calchas respondere, posset vero Mopsus, Calchas ex oraculo periit, quo fuerat illi mors indicta, quum primum in vatem se præstantiorem incidisset. de genere mortis infra dicetur. *Molossus*, *Cypeus*, *Cubicularis* vocatur Apollo: Molossus à Molossis: Cypeus, quod solis calor instar vestis (id enim valet κυπὰς) nos tegat & foveat: Cubicularis, quod rerum ortui præsit, unde & *Genitor* quibusdam dictus est. *Cygnum* denique pro vate ponit.

429. *Æmulum.*] Mopsum, quem tamen Clemens Calchante facit longe antiquiorem, ut Argonautam. verum Scholiastes duos ponit Mopsos, alterum Apollinis F. vatem: alterum Ampyci F. Argonautam.

431. *Alterum.*] Idomeneum, quartum à Jove. Minos enim, pater Deucalionis, qui genuit Idomeneum, filius fuit Jovis. *Erecbtheus* Jupiter Athenis, & in Arcadia colitur. Neque pugnat heic Lycophron cum Homero, apud quem Idomeneus in Cretam rediisse dicitur. nam rediit quidem, sed mox è regno fuit expulsus, ut infra dicetur, & Colophonem venit.

432. *Æthonis germanum.*] Ulysses quum Ithacam tandem rediisset, nec agnosci primum vellet, Cretensem se finxit, & Æthonem vocari: fratrem autem habere Idomeneum. sic enim ait Odyss. τ'.

Δευκαλίων δ' μ' ἔτικτε, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα.

& paulo post,

——ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
Ὁπλότερος γενεῇ, ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.

Quin & apud Minervam, atque Eumæum, Cretensem patriam sibi asciscit.

433. *Tertium.*] Sthenelum, Capanei F. is quum, vel invito Jove, in urbem Thebanam se irrupturum jactasset, fulmine est interemtus. vide Æschylum, & Euripidem. Cæterum *Thebas* dicitur *subruisse*, quomodo Melampus apud Propert. narratur,

Cognitus Iphicli subripuisse boves:

id est, subripere voluisse. *Ecteni* populi primi

Thebis habitarunt, teste Pausan. cujus hæc sunt in Bœoticis verba: Γῆν δὲ τὴν Θηβαΐδα οἰκῆσαι πρῶτον λέγουσιν Ἔκτηνας. βασιλέα δὲ εἶναι τῶν Ἐκτήνων ἄνδρα αὐτόχθονα Ὤγυγον. ἐσοικίσασθαι δὲ μετὰ τοὺς Ἔκτηνας εἰς τὴν χώραν Ὕαντας, καὶ Ἄονας. Nonnus quoque quinto Dionys. Ἐκτήνων προμάχους vocat principes Thebanos. Quis igitur non admiretur hoc loco Scholiastis, & aliorum ineptias, qui à bestiis etymon vocabuli repetunt? *Gongylates* dicitur Jupiter à torquendis fulminibus, & βυλαῖος, ut apud Hom. μητιέτης. ejus simulacrum erat Athenis in curia Duirum. *Pistor* Jupiter ex Ovidio notus est. *Germanos*, dicit Eteoclem & Polynicem. *Noctis filiæ* intelliguntur Furiæ.

439. *Duo.*] Mopsus & Amphilochus; qui quum in Ciliciam simul venissent, Amphilochus, quia volebat Argos secedere, tradidit Mopso sacerdotium suum in annum servandum: quo elapso, quum nollet Mopsus depositum reddere, ventum est ad arma, seque mutuo interfecerunt. Alii hanc pugnam è disceptatione de artis peritia, ortam volunt. Vates hos vocat *Apollinis canes*, seu *satellites*, Apollo enim *Deranus*, sive Abderitanus, ab incolis Abderæ colitur.

Ibid. *Pyrami.*] fluvii Ciliciæ. *Pamphyli filia* vocabatur Megarsus, à qua deinde arx, sive urbs editior, nomen sumpsit, ut à patre Pamphylia. *Sacra* vocat *sepulcra*, quod in illis vates, gens sacra, essent conditi.

447. *Sphecceam Cerastiam.*] Cyprum, quæ olim Sphecea ab incolis, qui Σφῆκες vocabantur, dicta fuit. *Cerastia* quoque est appellata, quod haberet multa cornua, i. e. montes & colles. *Satrachus* Cypri urbs est. *Sylvanus* Apollo in Hyle, Cypri urbe, ac silva, & in Tembro oppido, atque Amamasso colebatur. Venus deinde *Morpho* vocatur, & *Zerinthia*: Morpho, quod formæ præsit, & pulcritudini: Zerinthia, à Zerintho, Thraciæ antro, & urbe. Morphonis templum in Laconicis prodidit Pausanias.

450. *Primus.*] Teucer; is quum in patriam rediisset à patre Telamone fuit repulsus, quod Ajacem fratrem nec moriturum adjuvisset, nec mortuum ultus esset. Salamine igitur fugatus, in Cyprum venit, ubi novam condidit Salamina, ut eleganter ab Horatio describitur. Dido quoque apud Virg. sic de Teucro,

Atque equidem Teucrum memini Sidona venire,
Finibus expulsum patriis, nova regna petentem
Auxilio Beli. genitor tum Belus opimam
Vastabat Cyprum, & victor ditione tenebat.

Itaque quod ait Servius, Teucrum totam Cyprum occupasse, falsum videtur. *Antrum Cychrei* dicit Salaminem, cui Cychreus vel Cenchreus olim imperavit, occiso dracone, (quanquam alii Cychreum ipsum serpentem fuisse velint) unde & Cychrea dicta fuit, si Eustathio credimus. *Bocarus* etiam Salaminius est fluvius, de quo Strabo.

452. *Meus cognatus.*] erat enim filius Hesionæ, quæ fuit Priami soror: ac Telamoni, capta ab Hercule Troja, pro præmio donata, quod muros primus conscenderat. *Patrium pullum* dicit Ajacem Telamonium, quoniam ex eodem, quo Teucer, patre, sed matre alia natus erat. *Cognatos* intelligit Trojanos, quorum plurimos Teucer telis transfixit, ut est apud Homerum videre.

454. *Qui rabiem.*] Notus est Ajacis furor ex Sophocle, Ovidio, aliis. *Leonem* dicit Nemæum, cujus pellem Ajaci dederat Hercules. *Corytum* vocat *Scythicum*, quod eum à Teutaro Scytha Hercules primum acceperat, ut ante dictum est; is Herculi tegebat latus, ut Ajaci clypeus.

459. *Quando Comyroni.*] Quum Telamon quodam tempore pro liberis Jovi sacra faceret, Hercules casu illac transiens, hospitioque exceptus, sacris interfuit, puerumque Ajacem, quem brachiis gestabat, leonina sua donavit, simul precatus Jovem patrem, ut infantem redderet invulnerabilem; quod ejus votum aquilæ prætervolantis omine comprobatum fuit, & inde puer Ajax dictus putatur. Meminit fabulæ Pindarus Isthm. 6. *Comyro* Jovis est apud Halicarnassenses cognomen. Pro ἀείτου lego αἴτου, vel αἰέτου, una duntaxat mutata litera.

460. *Patri.*] Telamoni. *Lemnium fulmen* vocat Ajacem bellicosum, quod Lemnii, secundum nonnullos, primi armorum fabricam invenerint. *Hospitem* dicit Hectorem, à quo Ajax gladium dono accepit, reddito illi baltheo, ut Homerus tradit.

467. *Trambeli fratrem.*] Teucrum, quem postquam ex Telamone genuerat Hesione, & rursum deinde gravida fuit facta, Miletum aufugit, ubi Trambelum peperit, qui postea Lelegum rex fuit, ut vult Athenæus. *Sororem patris*, Priami, dicit Hesionem, quam Telamon ab Hercule præmium accepit, ut diximus.

470. *Quam aliquando.*] Quum cetus à Neptuno immissus (de quo initio libri dictum est) humanis corporibus alendus esset, ideoque sorte quotidie ducerentur è Trojanis, quos objicerent ceto, cecidisset autem sors tandem in Phœnodamantem: ille, quum nollet filias suas ceto exponi, habita concione, persuasit populo, ut Hesione, filia Laomedontis, propter cujus perjurium cetus esset immissus, devoranda belluæ proponeretur; quod quum factum esset, servata tamen fuit ab Hercule Puella. *Pipo* est avis marina, cui confert Hesionem, ut Herculem *scorpio*. *Partum* vocat Herculem, qui è ceti mortui ventre exiit, ut ante expositum est.

478. *Secundus.*] Agapenor. Versum proximum, qui hactenus priorem locum occupavit, transposuimus, ita re exigente; qualem loci mutationem etiam infra necessario duobus in versibus faciendam fuisse, aperte illic ostendemus.

480. *Terrigena conviva.*] Sequentes quatuor versus patriam Agapenoris, Arcadiam, longa periphrasi explicant. Vocatur enim primum *terrigena*, sive αὐτόχθων, propter Arcadum vetustatem:

tustatem: *Conviva* deinde *nepotum quercus*, seu Arcadum, quoniam ex Hamadryade nympha, cum qua cubuit Arcas, nati sunt Arcades. Dicitur autem proprie αὐτόδειπνος, seu αὐτόσιτος, sive etiam αὐτόποτος, is conviva, qui symbolam suam secum defert, itaque de suo cœnat. quale quidem convivium vocabant antiqui σπυρίδιον, & ἔρανον: alia vero εἰλαπίνας, quas Martialis *rectas cœnas* nuncupat. Eosdem porro Arcades vocat etiam *lupiformes*, quod olim se transformare, stagno quodam trajecto, soliti sint, teste Plinio: nisi quis malit hoc ad Lycaonem referre. *Nyctimi sectores* deinde vocantur ob Lycaonem, qui Nyctimi filii carnem Jovi hospiti apposuit. Arcades denique *glandibus victitasse, & Luna se antiquiores* dicere solitos, unde βαλανηφάγοι, & προσέληνοι sint appellati, notius est quam ut referri debeat. *Pater Agapenoris* fuit Ancæus, qui ab apro Calydonio, ex Oeta in Ætoliam ingresso, fuit interemtus. Agapenorem denique, quum in Cyprum venisset, Paphum condidisse, & in ea Veneris templum, testatur etiam in Arcadicis Pausanias.

489. *Multa inter labrum.*] Adagium est, de quo Erasmus. Cæterum nulla nos urget necessitas, ut putemus adagii originem huic Ancæo à Lycophrone tribui, quamvis id existimet Scholiastes: quandoquidem multi possunt ejusdem rei dictique veritatem eventu suo comprobare.

492. *Setosa bestia.*] σύρθυγξ, ut acuta omnia, quemadmodum & σύριγξ, ita etiam setam, quæ heic pro bestia setosa ponitur, significat. *Interfecturum* intelligo Ancæum, qui cum apro congressus erat; Scholiastis enim argutia nimis videtur hoc loco violenta.

494. *Tertius.*] Acamas, F. Thesei, qui gigantis Ægei arma abstulit. vide Plutarch. Theseo.

495. *Cujus olim.*] nempe quum Acamas legationem apud Trojanos de Helena reddenda obiret. Tunc enim Laodice, amore capta, furtim cum ipso concubuit, & postea Munitum peperit.

497. *Viva descendens.*] Eodem sensu supra dixit, ipsam de rupe se præcipitasse, conspecto patriæ excidio. Scholiastes heic nimis audacter Poetam reprehendit, ipse merito graviter increpandus, qui doctissimi poetæ doctissima carmina, quæ non intelligit, traducat. Non enim sic ait Lycophron, Laodicen in Thracia mortuam esse, postquam filium suum periisse cognovit: sed ita, Laodicen, quæ fuit Muniti mater, præ nimio dolore ex incendio Trojæ, vivam se præcipitem dedisse: nec est horum verborum ista syntaxis, *Matrem tabefactam lacrymis Muniti mortuam esse*, ut putavit Scholiastes: sed ista, *Matrem Muniti vivam periisse*, idque *lacrymis tabefactam*. Hanc interpretationem nostram facile defendet Calaber, cujus hi sunt versus extremo lib. 12.

Καὶ τότε που Πριάμοιο πολυκτήτοιο θύγατρα
Λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι,
Εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα ἑ γαῖα
Ἀμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλια ἔργα.
Τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε, καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθεν
Ῥῆξεν ἀπειρεσίην. ——

Jam quoniam in Poeta utcumque intricatus est priorum verborum ordo, pro ἢ ζῶσα posset alicui ἴζουσα cum Aurato legendum videri; qua de re judicet eruditus lector. Euripides quidem extrema Ione sic loquitur, εἰς θρόνους ἵζε παλαιούς, alioqui ita καταιβάτης erit sumendum, ut infra λαφυσίαν ponitur.

499. *Quem aliquando.*] Munitus ab Acamante (secundum alios, Demophoonte) patre Miletum reductus ut fuit, in venatione periit. Acamantem tamen in Phrygiam, capta Troja, aberrasse, ibique Synnada oppidum extruxisse, sunt qui tradant. At Demophoon Æpeam urbem in Cypro condidit, quam postea Philocyprus rex à Solone Solos vocavit.

501. *Quando.*] *Quum*, inquit, *Æthra, Acamantis avia*, (fuit enim Thesei mater) *Munitum patri Acamanti tradet*; Æthræ namque Laodice filium suum dederat educandum. *In tenebris nutritum puerum* dicit, quem aliter σκοτεινὸν & παρθένιον Græci vocant.

503. *Cui soli.*] Quum Theseus Helenam rapuisset, apud Æthram matrem Athenis (secundum alios, Aphidnis) deposuit. Dioscuri deinde quum ob Helenam repetendam Athenas expugnassent, Æthram solam, raptoris matrem, una cum Helena captivam abduxerunt, sororis raptum hac ratione ulti. Postea, quum secundo rapta est à Paride Helena, sequuta est ultro Æthra, & ita demum, excisa Troja, cum Acamante in Græciam rediit.

506. *Quorum caput.*] Quoniam ex ovo nati erant Dioscuri, ad ejus rei memoriam galea utebantur, quæ dimidiati ovi figuram haberet.

508. *Reliqua porro*] Dioscuri enim, ut cœpimus dicere, captis Athenis, Helenam solam cum Æthra abduxerunt, reliquis Atheniensium ædibus intactis relictis. *Vermiculatum sigillum* usurpat, quia veteres olim lignis vermiculatis & à vermibus exesis utebantur pro sigillis.

510. *Id quod.*] Athenienses conspecta Dioscurorum æquitate, qui solos sontes punivissent, eos admirati sunt, & inter deos retulerunt, Ἄνακας dictos, ipsisque ferias Ἀνάκεια instituerunt. Vocantur autem Dioscuri tum *semidei*, quod alternis diebus cœlo fruantur: tum *Lapersii* à Lapersa oppido, teste Didymo. Quod enim ait Stephanus, Lapersam à Dioscuris nomen duxisse, non fit mihi verisimile.

513. *Bis.*] à Theseo primum, deinde à Paride. Si legas δυσαρπάγου, id infeliciter raptam sonabit. *Crex* est avis marina, nuptiis infausta, quare convenit hoc nomen Helenæ. *Bebryces* olim Phrygiam habitarunt, Bebryciam à se denominatam.

517. *Fortiores.*] huc veniant, subaudi ἀπὸ κοινοῦ. Intelligit autem Apharei filios, Idam & Lynceum: quos quum ait *à Marte & Bellona amari*, bellicosos esse innuit. *Tritonia* dicitur Minerva, quod è Jovis capite nata sit. nam ex Τριτογένεια factum est à Poeta per Syncopen

copen Τελφούσσης. Colitur & *Juga* nomine à Bœotis, quod arationis auctor fuerit: eandemque puto esse, quam Panyasis vocavit Ζυγίαν, citante Clemente, nisi hoc potius ad conjugii rationem pertineat. *Longatis* dicitur à loco quodam Bœotiæ: nisi potius Λογχάτις, ut recte quidam videntur sentire, legendum sit, ut ab hasta denominetur. *Homolois* denique Minerva colitur à Thebanis, apud quos erant portæ Homoloides, in quibus Minervæ Homoloidis statuam fuisse collocatam conjicio. Homoloides autem ab Homole Thessaliæ urbe, qua capta, per has portas in patriam redière Thebani, nominatæ sunt. testis Pausanias.

521. *Gemini.*] Neptunus & Apollo, qui muros Trojanos extruxerunt. Apollo quidem *Drymius* Milesiis colitur, Neptunus vero *Prophantus* Thuriis, qui & *Cromna rex* dicitur, quæ est urbs in Paphlagonia, aliter Amastris; & alia in Peloponneso. *Regem perjurum* vocat Laomedontem, qui equos Herculi sancte promissos abnegavit.

525. *Ad sustinendam.*] Malim στῆξαι, quam στέρξαι. nam sic Æschylus,

Πύργον στέγειν εὔχεσθε πολεμίων δόρυ.

Canastraum dicit Thracem, sed addit *indigenam*, ut intelligatur Canastræus per similitudinem tantum Hector vocari. *Pecorum vastatorem* vocat Protesilaum, qui primus è navibus ad agrum Trojanum populandum egressus, primus ab Hectore trucidatus est.

530. *Cujus.*] Hectoris. *Accipiter* est Protesilaus. *Græcorum* porro nomen antiquius esse, quam Ἑλλήνων, nemini mirum debet videri. nam & Γραῖκας dixerunt Alcman, & Sophocles Græcorum matres. ac dicti sunt Græci à Græco, Thessali F.

534. *Cherronesi.*] in Thracia. *Cornu* vocavit promontorium, propter formæ similitudinem. Herodotus Calliope: Ἐν Ἐλαιοῦντι τῆς Χερσονήσου ἐστὶ Πρωτεσίλεω τάφος, καὶ τέμενος περὶ αὐτόν. Χερσονῆσον autem pro Χερσόννησον, vel Χερρόνησον dixit, quemadmodum Χέρνησον Apollonius.

535. *Sed est.*] Confirmat se tandem Cassandra spe certa venturi ab Jove auxilii. Is à Pamphylis *Drymius* vocatur, à Thuriis *Promantheus*, à Chiis *Æthiops*, & *Gyrapsius*.

537. *Erronem.*] Paridem. *Vastatoris* cognomen heic aquilæ tribuitur. quare licebat etiam sic vertere,

Noxiam aquilam acceperint.

Postquam igitur, inquit, Paris hospitio acceptus à Menelao (itaque etiam à Dioscuris, & Apharidis, ut Menelai cognatis) Helenam rapuerit, tum deinde gravis inter Dioscuros & Apharidas excitabitur contentio.

539. *Passuri.*] quia mutuis perituri cædibus, ut mox dicetur.

541. *Morosum.*] nec boni consulentem illorum sacrificia. *Cragus* Jupiter in Lycia colebatur, ubi Strabo montem Cragum ponit. Horatius,

—— *aut Erymanthi*
Silvis, aut viridis Cragi.

542. *Jurgium.*] inde ortum, quia Dioscuri filias Leucippi Apharidis desponsas, sibi rapuerant, non datis de more socero sponsalibus donis. Quod quum illis exprobrassent Apharidæ, ipsi boves Apharei clam ablatos ad Leucippum loco sponsalium attulerunt. Hac re cognita Apharidæ prœlium cum Dioscuris inivère, nolentes raptoribus consobrinas nubere. Alias contentionis hujus causas habet Apollodorus.

546. *Consobrini.*] Apharidæ cum Dioscuris. Erant enim Tyndarus, Aphareus, & Leucippus, tres fratres. *Sobrinas* dicit Leucippi filias duas, Phœben, & Ilairam. *Cognatos* intellige Dioscuros.

550. *Cnecei*] Laconiæ fluvii, ad quem pugna commissa. *Pheraos* nominat Laconas, quamvis Pheræ sit Arcadiæ civitas. nam ex Arcadia profecti primum dicuntur Lacones.

553. *Alter quidem.*] Idas. is enim Castorem cum Lynceo pugnantem occidit, feriens quercus truncum, quem ille sibi pro clypeo prætendebat; erat enim δρυὸς ἐν στελέχει ἥμενος, ut canit Pindarus.

556. *Alter autem*] Pollux, qui Lynceum prosternit. Pollucem deinde Idas ictu secundo (nam primo Castorem petierat) aggreditur, arrepta de vicino patris tumulo columna. siquidem *Amyclaum sepulcrum* heic pro Laconico sumitur, erat autem Aphareus natione Lacon.

559. *Columnam.*] Elegantissime Pindarus,

Ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλ-
μ' Ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον,
Ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύ-
κεος, ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν.

quos versus ita ludibundi exprimebamus,

Unde correptum decus in-
ferium, lævem petram,
Pectus in Pollucis age-
re, tamen citra malum.

Theocritus quoque Dioscuris non minus venuste,

Ἡ γὰρ ὅ γε στάλαν Ἀφαρηΐου ἐξανέχουσαν
Τύμβῳ ἀναρρήξας ταχέως Μεσσάνιος Ἴδας,
Μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
Μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.

Reliquam pugnæ seriem, non omnino cum nostra convenientem, apud illum, qui volet, videat.

560. *Simul autem.*] Jupiter conspecta Idæ impietate, qui paternum sepulcrum violarat, fulmine ipsum una cum fratre percussit, Polluce interim ferro rem agente; is enim superstes remanserat.

561. *Unius.*] Idæ, qui cum Apolline de Marpessa, Eveni F. sagittis contendit, idque victoria dubia. Propertius,

Non Ida, & cupido quondam discordia Phœbo
Eveni patriis filia litoribus.

Sciastes Apollo ab Arcadibus, est enim Scias Arcadiæ regio: *Orchieus* à Laconibus colitur: *Telphusius* à Bœotis: quanquam heic Τιλφώσιος

malim

malim secundum Pausan. legere; illud etenim etiam Arcadibus convenit, ut infra dicetur.

564. *Et hos quidem infernus.*] hos, Apharidas.

Ibid. *Illos vero cœl.*] Illos, Dioscuros, qui alternis diebus in cœlo, ut notum est, versantur.

569. *Aliorum autem intractabilem m.*] Græcorum, qui magno numero ad Trojam venient.

570. *Rhœonis filius.*] Rhœonis filius fuit Anius, rex Deli, qui Græcos ad insulam suam appellentes detinere voluit, donec Trojæ capiendæ tempus à diis præstitutum, quod erat annorum decem, veniret: interim se vini, frumenti, oleique illis affatim suppeditaturum promittens. Dictys vero promissis istis etiam facta adjungit extremo secundo: *Cæterum frumenta, vinum, aliaque sibi necessaria Anius & ejus filiæ prabuêre, quæ Oenotropæ, & divinæ religionis antistites memorabantur.*

574. *Quicunque Cynthiam speculam.*] Cynthiam, Deli. unde & Apollo Cynthius dictus.

575. *Inopum juxta.*] Inopus Deli fluvius, seu fons est, qui una cum Nilo flantibus Etesiis incrementum accipit, ut & Clepsydra, fons arcis Atticæ: unde creditus est occultam ab illo originem ducere.

577. *Quas Problastus audax docuit.*] Problastus dictus est Bacchus, cui ante vites germinantes fiebat sacrum. Idem & *audax* vocatur de vini effectu. Cæterum Bacchus, ut ad historiam veniamus, Anii, abnepotis, tribus filiabus (hæ Oeno, Spermo, Elais vocabantur) hoc donum concesserat, ut quandocunque vellent, vinum, triticum, & oleum suppeditare possent, singulæ singula, prout nominis ipsarum ferebat notatio. Totam historiam breviter apud Ovidium libro decimo tertio descriptam reperies.

580. *Viniferas aves.*] Phabs avis est de columbarum genere. Appellat Anii filias aves viniferas, sicut antea Phœnicem κηροτρόφον πάγυρον dixit: nisi quis putet ad Oenades columbas allusum esse. Stephanus quidem Ἀναίου cujusdam, τοῦ πατρὸς τῶν Οἰνοτρόπων meminit: quod an ex Ἀνίου corruptum affirmare debeam, nescio. Alius etiam Grammaticus Δωρίππης, μητρὸς τῶν Οἰνοτρόπων, & Anii uxoris mentionem facit. Jam *Zarex*, quia Rhœonem, post Anium ex Apolline & ipsa natum, in uxorem duxit, avus appellatur filiarum Anii, quomodo Amphitruo Herculis pater est putatus. De Rhœone plura memorat Siculus folio 229. editionis Græcæ.

581. *Quæ & exercitus canum immodicam famem, &c.*] Agamemnon, exercitu suo fame laborante, filias Anii curavit accersendas.

Ibid. *Exercitus canum.*] Canes dicit Græcos.

587. *Ad Sithonia prolis accedentes sepulcrum*] Sithonia proles fuit Rhœtea, de qua dictum est Rhœteum promontorium, quod aliter Sigeum nuncupatur. Fuit & urbs hujus nominis in Troade.

584. *Atque hæc quidem jam diu staminibus durorum Volvunt senes puellæ turbinum.*] Senes puellæ, Parcæ. Hæc, inquit, ita sunt à fatis constituta. Sic Ovid.

—— veterum decreta sororum.

588. *Quinti quarti venient.*] Quoniam simul ambo venerunt, uterque quintus, aut quartus dici potest: siquidem tres præcesserunt, & hi duo postremi simul quinarium implent numerum. Sic Horatius,

Si quadringentis sex septem millia desunt.

Nec aliter Cicero quodam loco, & Lucretius lib. quarto. Quin & apud Terentium Eunucho sic legendum credo,

Illum liquet mihi dejerare bis mensibus
Sex septem prorsum non vidisse proximis:

extrita particula *Vel.*

Ibid. *In terram Dea Golgorum regina.*] Golgorum regina est Venus, cujus terra Cyprus.

589. *Alter quidem.*] Praxander, Lacon.

590. *Ducens à Therapne.*] Therapne urbs est Laconiæ.

Ibid. *Alter vero.*] Cepheus, Achivus. Notant autem grammatici, δίπτερος pro ἄπτερος barbare dici, quamvis eo Lycophr..n, & alii quidam utantur. *Olenus*, & *Dyma* sunt urbes Achaicæ. *Bura* quoque urbs quondam in Achaia fuit, hiatu terræ post absorpta.

592. *Alius Argyrippam, Dauniorum possessionem juxta Ph.*] Ingreditur historiam Diomedis, qui ex Ætolia aufugiens, in Dauniam, sive Apuliam venit, ibique Argyrippam urbem, patriæ suæ cognominem, sive Argos Hippion, sive Arpos condidit. Ut enim scribit Strabo, Ἐκαλεῖτο δ᾽ ἐξ ἀρχῆς Ἄργος ἵππιον, εἶτ᾽ Ἀργυρίππα, εἶτα νῦν Ἄρποι. quam quidem nominum mutationem vetustatis corruptelæ tribuit Servius. Ausonius,

Argyripam, clarosque viris qui condidit Arpos,
Clarior urbe nova, patria quam sede vetusta.

593. *Juxta Phylamum Ausoniam extruet.*] Phylamus quid sibi velit, nondum potui invenire. Scio equidem, Stephanum pro Φύλαμον legere Πύραμον; sed nec hoc ad rem quicquam facit; aliis igitur hac de re post nos inquirendum relinquimus.

594. *Amaram sociorum conspicatus alatorum Avibus m.*] Diomedis socii in aves mutati dicuntur (quanquam Aristoteles canum, non avium facit mentionem) ab aliis in ardeas, ab aliis (quos & Lycophron sequitur) in cygnos. Ovidius his arbitrum se interponit,

Si, volucrum quæ sit dubiarum forma, requiris:
Ut non cygnorum, sic albis proxima cygnis.

Causam quoque transformationis ibidem habes. Pro ἐπιτρεφομένην malim ἐπιτρεφομένων, gignendi casu.

599. *Cognominem.*] Diomedeam dictam, & apud Ionium sinum sitam. *Zethum* porro Amphionis fratrem, pastorem egisse ruri, nemini est ignotum.

603. *Simul porro.*] Describit avium diætam, quæ Græcos ament, & ex ipsorum manibus cibum capiant, atque in vestium sinubus cubent, barbaros autem aversentur; quod idem de canibus refert Aristoteles. *Priorem victum* vocat,

vocat, quo ante transformationem utebantur. Si quis malit πάσονται, *comedent* exponat.

610. *Trœzenia.*] Veneris, cui Trœzene templum Phœdra] dedicavit; secundum alios, Athenis in arce, idque amore Hippolyti, Trœzene degentis. Venus autem quum à Diomede vulnus accepisset, ut ex Homero liquet, uxorem ejus adulteram reddidit, ipsique Troja redeunti insidias coegit collocare; quod quum animadvertisset Diomedes, in Junonis templum primo confugit, & inde mox in Dauniam se contulit, ubi postea fuit à Dauno rege interfectus.

612. *Canis.*] Ægialea, quæ Diomedem reversum ad concubitum alliciebat, quo facilius occideret. *Hoplosmia* Juno ab Eleis colitur, in cujus templum aufugiens Diomedes, servatur.

615. *Columniscensor.*] Quum enim in Apuliam venisset Diomedes, & Colchicum draconem, qui totam regionem vastabat, interfecisset, statuæ ipsi publice sunt erectæ. Dicitur autem κολωνοβάμων, qui columnam conscendit: ut ἱπποβάμων, qui equum. *Membra in saxis fulcire*, Hypotyposis est τ͂ κολωνοβάμονος.

617. *Solo Architecti.*] De quibus lapidibus columnæ sint erectæ, exponit; iis videlicet, quos Diomedes in patriam reversurus in navem pro saburra imposuerat, de mœnibus Trojanis sumtos. Itaque vocantur *solum Neptuni*, quod iis ille mœnium Trojanorum fundamenta jecerit, à qua quidem structura *Architectus* appellatur. *Amœbei* nomine Delphis colitur, ob transmutatos cum Apolline Delphos (id erat antea Neptuni oraculum) pro Calabria, quæ ante Trœzenem est. De *hermate* (unde fit ἑρματίτης, sicut ab ἅρμα ἁρματίτης, à δῶμα δωματίτης) vide Festum.

619. *At Alani.*] Quum in Italiam venisset Diomedes, ejus auxilio Daunus in bello, quod tum gerebat, conficiendo usus, promiserat se illi vel regionem totam, quam cepisset, vel bellicam prædam omnem daturum, prout frater ejus, Alænus, arbiter constitutus, censuisset. Alænus autem quum Evippen, Dauni filiam amaret, Dauno regionem, fratri spolia adjudicavit. Festus tamen Diomedis camporum meminit.

620. *Preces.*] Execrationes, quæ postea propter efficaciam in proverbium venerunt. Similiter Horat. de puero,

Misit Thyesteas preces.

Arva, intellige Daunia.

623. *Nisi quis.*] nisi ab aliquo ejus gentili possideantur, & colantur.

625. *Columnis.*] statuis ipsi positis, quæ quamvis post ejus mortem in mare fuerint projectæ jussu Dauni, propter execrationes irati, rursum tamen in summam aquam enatantes, ad basim suam redierunt; quapropter heic *immota* vocantur.

630. *Magnus vero.*] Diomedes mortuus pro deo habitus est à Phæacibus, propter occisum draconem. *Ionis solum*, nuncupat mare Ionium, ab Ione denominatum. quod etiam Æschylus Prometheo videtur sentire, qui ad Ionem sic ait:

Χρόνον δ' τ͂ μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
Σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κληθήσεται,
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
In posterum tempus marinus hic sinus,
Certo scias, Ionius appellabitur,
Erroris omnibus tui memoria.

633. *Alii.*] Ad Bœotorum historiam transit; ii vestibus villosis more patrio utebantur; σισύρνα enim est μαλλωτὸν στρῶμα, secundum Aristophanis Schol. non ἄτειχον δέρμάτιον, ut vult noster Tzetzes. *Gymnesiæ* insulæ sunt in Iberia, quas Baleares vocant; in his funditores optimi.

636. *Tribus.*] quarum una pendet à collo, altera sunt accincti, tertiam manu tenent. ac vocat *bifunes* fundas propter funes duos, qui sunt in fundæ pede, ut ita dicam, quibusque inseruntur funditoris digiti.

639. *Nullus enim*] Diodorus lib. 5. Προκειμένου σκοποῦ κατά τι ξύλον ἠρτημένου ἄρτου, ὁ πρότερον διδόται τῷ μελλοντι φαγεῖν, ἕως ἂν τυχὼν τ͂ ἄρτου, συγχωρούμενον λάβῃ παρὰ τ͂ μητρὸς καταφαγεῖν τοῦτον.

642. *Illi.*] Bœoti. *Iberiferas ripas* dicit, quod in Iberia sitæ sint Baleares insulæ. *Tartesus* urbs est, & insula, & fluvius Iberiæ apud Herculis columnas, inter quas angustum quod est ostium, id heic *porta* dicitur.

644. *Arnes vetusta soboles.*] id est, è Bœotia oriundi; est enim Arne Bœotiæ urbs, postea Chæronea dicta. *Temmices*, quia olim Bœotiam incoluerunt, heic pro Bœotis ponuntur. *Graa*, (nunc integre Tanagra dicitur) *Leontarne*, *Scolus*, *Tegyra*, *Onchestus*, Bœotiæ sunt oppida. Onchestum quidem Neptuni F. Onchestus incoluit. *Thermodon* similiter, & *Hypsarnus*, fluvii Bœotiæ.

648. *Alios.*] ad Ulyssis & sociorum errores longa narratione exponendos nunc pergit Cassandra; illi etenim primum circa *Syrtes* errarunt, quæ sunt in mari Libyco. *Fretum* deinde intelligit, quod est inter Adriaticum & Tyrrhenum maria.

650. *Et semifera.*] Scyllæ, quam ab Hercule interfectam, ac deinde resuscitatam fuisse, initio docuimus. *Mecisteus* Hercules ab Eleis Mecistiis colitur, videturque idem, qui Macistus Strabonis. *Fossorem* etiam vocat, propter Augiæ stabulum. *Bubulcum* quoque, propter boves Geryonios, quos abegit.

653. *Aviformium.*] Sirenum, quæ quia parte inferiori sunt aves, videntur ex *Harpyiis*, seu avibus (nam species heic usurpatur pro genere, quum infra ὀρνιθόπαιδος ἴσμα dicat) prognatæ, quanquam sunt Acheloi filiæ ac Terpsichores. *Crudeliter laceratos* intellige à Polyphemo.

657. *Unum.*] qui solus ex sociis suis omnibus salvus evasit. itaque dicet infra,

Μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς τάλας.

Cæterum Ulysses delphini signum solebat in clypeo gerere: cujus rei causam tradit Plutarchus, Πότερα τ͂ ζώων φρονιμ. Νήπιος ὢν ὁ Τηλέμαχος, εἰς ἀγχιβαθὲς τ͂ θαλάττης ὀλισθὼν ἐσώθη, δελφίνων ὑπολαβόντων

λαβόντων καὶ ἀναπηξαμένων. ὅθεν ἐποιήσατο γλυφὴν τῇ σφραγῖδι, καὶ τῆς ἀσπίδος κόσμον ὁ πατὴρ, ἀμειβόμενος τὸ ζῶον. Vocat etiam Ulyſſem, *furem Punicæ deæ*, quoniam Palladium furatus eſt, & Pallas à Corinthiis Punica colitur.

659. *Qui videbit.*] Errores Ulyſſis quum ſint ab Homero copioſe deſcripti, ſatis nobis erit hoc loco, ſi ſumma duntaxat rerum capita indicemus, ad Homericum fontem limpidiſſimum lectoribus remiſſis. *Unoculum* dicit Polyphemum Cyclopem.

662. *Sagittarum reliquias.*] Læſtrygonas, ab Herculis ſagittis reliquos factos. Quum enim Herculem Geryonis boves abigentem ſpoliare Læſtrygones conarentur, ille magnam eorum partem ſagittis confecit. Eum cur vocet *Alexicacum*, notum eſt. *Tedifer* appellatur à tedis, quibus ad certamina, in quibus excellebat Hercules, utebantur: *Palamon* autem, quod cum Patre Jove, & cum Antæo gigante ſit luctatus. Quin etiam *Palamon* dictus eſt proprio nomine, ut volunt quidam, antequam Hercules vocaretur.

664. *Conterentes omnia.*] Ulyſſem videlicet cum ſociis & navibus. Qui σκάφη mavult, is εὐπόρῳ quoque in εὔπορα mutet, atque ita vertat,

Qui rotundas omnes conterentes naves.

Nam quod Scholiaſtes adfert de portu, nequaquam placet. Noſtra quidem interpretatio Alexidis, & Antiphanis, comicorum teſtimoniis, quæ in Athenæo leguntur, nititur.

665. *Perforabunt.*] perfodient eos tanquam mugiles, & ita devorabunt. expreſſit Homeri verſum,

Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.

668. *Quæ non.*] Enumerat pericula, quæ ſubiit Ulyſſes. *Semivirginem canem*, intelligit Scyllam. *Luſcinias* vocat Sirenes, ut ante fecerat. Eæ *ſteriles* dicuntur, quia virgines: *Centaurica*, quod ad ipſas delati Centauri, poſtquam è Theſſalia fuerant ab Hercule exacti, perierint: *Ætolica* vel *Acarnania*, quod ipſarum, ſive patris Acheloi regio inter Ætoliam & Acarnaniam ſit media, nec magis ad hanc, quam ad illam, pertinere videatur.

672. *Suadebit carnes e. p. t.*] id eſt, cantu ſuo perſuadere conabitur Ulyſſi cum ſuis, ut ad ipſius ſaxa perpetuo cantilenis aures præbentes, fame denique contabeſcant. *Ferarum formatricem*, & *noxam monſtriformem* dicit Circen, quæ ſocios Ulyſſis transformabat.

677. *Acinos uvarum.*] Homerus,

——— τοῖσι δὲ Κίρκη

Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλε, καρπόν τε κρανείης
Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσι.

678. *Ipſum.*] Ulyſſem, qui ne ſimul cum reliquis transformetur, *Moly* herba ſe tuebitur, à Mercurio accepta. Is heic *Ctarus* vocatur, vel à poſſeſſionibus & lucris, quibus præeſt; vel ab inferiis & exequiis, quum ſit νεκροστόλος. *Nonacriates* Mercurius in Arcadia colitur, quæ Nonacrin urbem habet. vocatur quoque *Triceps*, quoniam tali figura ponebantur in viciis Hermæ veterum: & *Pulcer*, quo nomine à Bœotis colitur, teſte Pauſan. ſic ab Orpheo εὔδρομος dicitur. Jam de μῶλυ hæc habet Theophraſtus lib. dec. Τὸ δὲ μῶλυ περὶ Φενεὸν γίνεται, καὶ ἐν τῇ Κυλλήνῃ. φασὶ δ' εἶναι καὶ ὅμοιον ὡς Ὅμηρος εἴρηκε, τὴν μὲν ῥίζαν ἔχον στρογγύλην, προσεμφερῆ κρομμύῳ, τὸ δὲ φύλλον ὅμοιον σκίλλῃ· χρῆσθαι δ' αὐτῷ πρός τε τὰ ἀλεξιφάρμακα, καὶ τὰς μαγείας.

681. *Campum.*] inferos. *Senem* intelligit Tireſiam, utrumque genus expertum. de eo ſic apud Callimachum Pallas,

Καὶ μόνος εὖτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
Φοιτασεῖ, μεγάλῳ τίμιος Ἀγεσίλᾳ.

Solus præterea mentis poſt fata vigebit
Uſu, Plutoni carus & hoſpes erit.

684. *Aſpergens.*] ſic enim Circe præceperat, vide Odyſſ. lib. 11.

688. *Unde Gigantum.*] Ab inferis reverſus Ulyſſes, in Siciliam venit, ſub qua gigantes cum Typhone oppreſſi jacent.

691. *In qua.*] Jupiter, interemptis gigantibus, inſulam dedit *ſimiis* habitandam, à quibus dictæ ſunt inſulæ Pithecuſæ. Ovid.

Inarimen, Prochytenque legit (Æneas) *ſterilique locatas*
Colle Pithecuſas, habitantum nomine dictas.

Simias etiam à Tyrrhenis Arimos vocari, auctor eſt Strabo. *Saturni poſteri* ſunt dii.

694. *Bati.*] qui fuit Ulyſſis nauclerus, & in Sicilia ſepultus eſt. *Cimmerii* ſunt apud Oceanum occidentalem. *Acheron* eſt Heracleæ fluvius prope Cumas: *Oſſa*, mons Italiæ. *Leonem* dicit Herculem, qui Orontem fluvium rupibus ſtravit, ut boves Geryonios abigeret. Huc pertinent verſus Propertii,

Clauſus ab umbroſo qua alludit (ſic lego) *pontus Averno*
Humida Baiarum ſtagna tepentis aquæ:
Qua jacet & Troja tubicen Miſenus arena,
Et ſonat Herculeo ſtructa labore via.

& quæ Silius Italicus lib. 12. pluribus explicat.

Unde ferant nomen Baiæ, &c.

Cur *Obrimo* vocetur Proſerpina, infra dicemus. *Collem capacem* vocat Apenninum, (inepte Scholiaſtes τὸ πολυδέγμον facit nomen proprium) è quo Italiæ fluvii oriuntur. Lucanus,

Fontibus hic vaſtis immenſos concipit amnes,
Fluminaque in gemini ſpargit divortia ponti.

Polyb. lib. 3. Ἀπέννινος ἐστὶν ὄρος συνεχὲς, ὃ διείργει πάσας τὰς κατὰ τῆς Ἰταλίας ῥύσεις. Cicer. *Ut ex Apennino fluminum, ſic ex communi ſapientium jugo ſunt doctrinarum facta divortia.* *Lethaon* mons eſt Italiæ. *Palus Averna* quædam (ſunt enim plures) jacet prope Cumas: cujus figura quia rotunda, dicit eam *laqueo circumductam*. Cæterum eodem fere modo apud Eurip. Troadibus eadem Caſſandra de Ulyſſis erroribus vaticinatur: quem quidem locum juvabit cum iſto conferre.

707. *Juriſjurandi.*] Per Stygem Jupiter (is *Terminalis* dicitur, à terminis rerum tum ſtatuendis, tum conſervandis) deos voluit jurare, poſtquam ab illa contra Titanes fuit adjutus. qua de re vide Heſiodum Theogonia. Neceſſario autem heic verſus duos inter ſe loco mutavimus,

tavimus, ne sententia vacillaret: sicut & supra fecimus, ubi de Agapenore agebatur.

709. *Libamina.*] ad sacrificandum. *Maritus Proserpinæ* est Pluto, cui Ulysses ab inferis reversus columnam cum galea dedicavit. Δάειραν appellarunt Proserpinam primum Æschylus, & post eum Apollonius; quo videtur δαείριτος Pollucis pertinere.

712. *Virgines.*] Sirenes, Parthenopen videlicet, Leucosiam, Ligeam; earum pater Achelous, *Tethyis* erat F. mater fuit Terpsichore. Illæ porro de contemtu Ulyssis indignantes, in Tyrrhenum mare præcipites se dederunt. Dicit eas *pennis urinasse*, quoniam aviformes erant, ut dictum est. *Lanificum stamen* de Parcarum filis intelligitur.

717. *Unam.*] Sirenum, nempe Parthenopen, quæ juxta Neapolin in litus est à mari ejecta. Neapolis autem *Phaleri*, Siculi tyranni, *arx* fuit, (nisi id malis cum Stephano urbis nomen esse) quæ à Parthenope postea nomen sumsit. *Glanis* est Italiæ fluvius prope Neapolim.

722. *Enipei.*] Neptuni; is enim à Milesiis hoc nomine colitur, quod in Enipeum, fluvium Thessaliæ, aliquando mutatus fuerit, ut tradit Ovidius. *Leucosia* igitur, Sirenum altera, in Neptunium promontorium fuit ejecta, & insulam à suo nomine *Leucosiam* appellavit.

726. *Ligea.*] Sirenum tertia. *Terina*, secundum Stephanum, est urbs Italiæ. meminit etiam Thucydides κόλπου Τεριναίου. *Ocinarus* fluvius est apud Terinam, quem *cornigerum* vocat ex figura: *fortem*, propter fluxionis vehementiam.

732. *Primæ.*] Parthenopæ, cui Diotimus, Atticæ classis præfectus, ex oraculo sacrificavit, quum in Italiam venisset, & *cursum lampadum* (eum in Ceramico quotannis peragebant Athenienses) instituit, quem deinceps *Neapolitani* quotannis *instaurarunt*. *Mopsopia* olim dicta Attica de Mopsopo rege: unde Ovidius,

Barbara Mopsopios terrebant agmina muros.

Tibullus:

Libaque Mopsopio dulcia melle feram.

Seneca extrem. Hippolyto:

Mopsopia claris tota lamentis sonet.

Misenus mons est Neapolitanus, à Miseni sepulcro denominatus, ut vult Virgilius.

738. *Ventis.*] quos ab Æolo acceperat. Utribus deinde opera sociorum apertis, in Æoliam revectus est. Postea quum socii boves Solis devorassent, fulmine procellaque vexatus, socios omnes amisit. *Larum* dicit Ulyssem.

741. *Caprifici.*] Hæc sic apud Homerum ipse narrat,

Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Ἡ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεὶς,
Τῷ προσφὺς ἐχόμην, ὡς νυκτερίς. ——

& paulo post:

Νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
Ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις, ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
Ὀψέ. —— *Atlantidem* dicit Calypsonem.

747. *Ratem.*] De qua Hom. Od. ε'. *Baris* est proprie navis Ægyptiaca, teste Herodoto, & Propert. quum ait,

Baridos & contis rostra Liburna sequi.

de Cleopatra, Ægypti regina, loquens. sæpe tamen pro quavis navi sumitur, ut heic, & apud Æschylum Persis.

749. *Neptunus.*] Ἀμφιβαῖος Neptunus à Cyrenæis colebatur. Halcedo vocatur, *fœmina ceryli.*

754. *Anthedonis*] de qua Glaucus piscator oriundus erat: qui olim gustata herba, in mare desiliit, ut ex proverbio notum est. Anthedon autem Bœotiæ est urbs, quam *Thressam* nuncupat, quod à Thracibus condita fuerit. Jam *Glauco contubernalis* fuit Ulysses, postquam in mare est ejectus.

756. *Jactante.*] Ulyssem. Leucothea porro Ulyssi per undas jactato *capitis* sui *redimiculum* tradidit, quo ille pectori supposito enataret.

762. *Drepanum.*] aliter Corcyram, vel Phæaciam: in qua defossa fuit falx, qua Jupiter Saturno patri, vel Saturnus Cœlo pudenda desecuit. Apollonius,

Ἔστι δέ τις πορθμοῖο παραιτέρη Ἰονίοιο,
Ἀμφιλαφὴς, πίειρα, κεραυνίη εἰν' ἁλὶ νῆσος,
Ἡ, ὕπο δὴ κεῖσθαι δρέπανον φάτις, ᾧ ἀπὸ πατρὸς
Μήδεα νηλειῶς ἔταμε Κρόνος. οἱ δ' ἑ Δηοῦς
Κλείουσι χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἅρπην.
Δηὼ γὰρ κείνῃ ἐνὶ δήποτε νάσσατο γαίῃ,
Τιτῆνας δ' ἔδαεν στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι
Μακρίδα φιλαμένη. Δρεπάνη τόθεν ἐκλήϊσται.

In hanc insulam delatus Ulysses, Alcinoo regi longam suorum errorum seriem explicuit. *Monstrum* dicit Cyclopem, de cujus imprecationibus vide Hom.

766. *Nec talis.*] Homerus,

—— οὐδ' Ἐνοσίχθων
Λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Πρῶτον ἐπηπείλησεν. ——

Melanthus Neptunus ab Atheniensibus colebatur, ita dictus propter μέλανα πόντον, & πολιὰν θάλασσαν, ut volunt Grammatici. *Equestrem* autem Delii colunt, quod equitum præses, & equorum sit inventor: vel quod naves equis respondeant, ut existimat Artemidorus.

768. *Portum.*] Ithacæ. *Neritus* etiam Ithacæ mons, & portus. Quod heic de Pane comminiscitur Scholiastes, qui non potuit commune nomen à proprio distinguere, id vel in puero scutica dignum foret.

771. *Meretrix.*] Penelope, quæ honeste & magnifice scortabatur, ut nonnulli volunt; ac similiter σεμνὴ apud Aristophanem in malam partem sumitur. Ad *Scæas portas* de corpore Patrocli pugnatum est. *Mendicum* vocat Ulyssem, qui mendici habitu patriam sit ingressus, & à procis convitiis, ac baculis petitus.

779 *Nec enim.*] Non, inquit, primi eum proci flagellabunt, quum sit etiam in patria cicatrices plagarum à Thoante quondam incussarum retenturus. Quum enim in Trojam irrepere vellet Ulysses, ut Palladium (credo) raperet,

raperet, à Thoante se flagellari passus est: & laceras vestes, ne à Trojanis agnosceretur, induit; qua de re sic apud Hom. Helena,

> Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
> Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ ἐοικὼς,
> Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.

Plautus Bacchidibus,

> *Ille mendicans pene inventus interiit,*
> *Dum ibi exquirit fata illorum.*

Et mox,

> —— *Ulyssem, ut prædicant,*
> *Cognitum ab Helena esse, proditumque Hecuba, sed ille se*
> *Blanditiis exemit, & persuasit, se ut amitteret.*

785. *Regem.*] Priamum, apud quem fingebat se indigna multa ab Agamemnone passum fuisse: ut apud Virg. Sinon, apud Herod. Zopyrus.

786. *Promontorium.*] Bœotiæ, in qua Autolycus, pater Anticleæ, quæ Ulyssem è Sisypho peperit, habitabat. Ipse quoque Ulysses Odyss. ultimo de apro, à quo fuerat in Parnasso morsus, narrat. De *Temmicibus* dictum.

791. *Proniorum.*] Pronii natione, erant Penelopes proci, ex una quatuor Cephalleniæ gentium. *Lacanam* intellige Penelopen. *Marinum tegmen* de Ithacæ portu dicitur.

795. *Occidet autem.*] Ulysses Ithacam reversus à Telegono inter venandum sagitta ex improviso transfixus est, cui pro cuspide aculeus turturis, seu pastinacæ marinæ, qui piscis venenum habet, præfixus erat. Ovid. in Ibin,

> *Ossibus inque tuis teli genus hæreat illud,*
> *Traditur Icarii quo cecidisse gener.*

Oppianus ait Telegonum, quum patris armenta abigeret, Ulyssem sibi occurrentem, & ab ipso, tanquam fure, pecora repetentem, vulnerasse, & occidisse, quum neuter ab altero cognosceretur. Versus ejus hi sunt,

> —— αὐτὰρ ὁ νήσῳ
> Αἰγιβότῳ προσέκελσε, καὶ οὐ μάθε πώεα πέρθων
> Πατρὸς ἑοῦ. γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι τοκῆϊ
> Αὐτῷ, τῷ μάστευε, κακὸν προσεμάξατο κῆρα.

Dictys extremo sexto aliter tradit. Telegonum quidem ad investigandum patrem è Tyrrhenia profectum fuisse, refert etiam ex Aristocle Plutarchus. Cæterum juxta Sardiniam insulam habitabat Circe, mater Telegoni; hinc *piscis Sardonicus.*

796. *Piscis.*] Tale mortis genus videtur apud Hom. Tiresias Ulyssi prædicere, quum ait,

> —— θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
> Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ
> Γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον. ——

Uxor Achillea est Medea, quemadmodum supra diximus. Ejus *consobrinus* erat Telegonus, nam Æetes, Medeæ pater, Circes frater fuit.

799. *Eurytanus.*] Ætoliæ populus, apud quem oraculum Ulyssis extitisse, testatur etiam Aristoteles. Abiit autem in Ætoliam, & Epirum Ulysses, postquam in patriam redierat, partim quod Ithacam exosus esset, partim quod ita jussisset Tiresias, cujus hæc habentur in Poeta verba,

> Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
> Κτείνῃς ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
> Ἔρχεσθαι δ' ἤπειτα λαβὼν εὐῆρες ἐρετμὸν,
> Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
> Ἀνέρες. ——

In his enim versibus regiones, quas diximus, videtur innuere, non Βουνίμαν, nec Κελκέαν Eustathii. Est autem *Trampya*, urbs Epiri.

801. *Herculem.*] Alexandri Magni ex Barsine F. quem Polysperchon *Tymphæus*, seu Epirota, *dux Æthicum*, seu Epirotarum, in Cassandri gratiam interfecit, annos natum 14. Historiam integram leges apud Diodorum Sic. lib. 20. Hic Hercules ab Æaco, Perseo, & Hercule (ejus abnepos *Temenus*) dicitur originem ducere, quod pater, Alexander M. paternum genus ad Herculem & Perseum, maternum ad Æacum referret.

805. *Perge.*] ad quem montem vel rediit vivus, vel saltem post mortem delatus est ex Epiro, vel Ithaca: nisi eum quis malit è Tyrrhenia in Epirum translatum. *Gortynia*, Tyrrheniæ regio.

807. *Vitam expirarit.*] Fabulantur enim Ulyssem à Telegono prius occisum, à Circe deinde resuscitatum fuisse, & secundo postea mortuum esse propter filii Telemachi & uxoris Circes, quas deplorabat, miserias. Apertius erit, si Ulyssem dicamus, dum ista deploraret, simul à filio occisum fuisse, vel Ithacæ, vel in Tyrrhenia, vel in Epiro. Videtur enim Ulysses ex Epiro Ithacam rediisse, atque inde in Tyrrheniam concessisse, ubi & mortuus fuerit, & sepultus. Adjiciam huc Plutarchi verba, quoniam ad historiam pertinent; Τῷ Ὀδυσσεῖ μετὰ τὴν μνηστηροφονίαν οἱ ἐπιτήδειοι τῶν τεθνηκότων ἐπανέστησαν. μεταπεμφθεὶς δ' ὑπ' ἀμφοτέρων διαιτητὴς Νεοπτόλεμος, ἐδικαίωσε τὸν μὲν Ὀδυσσέα μεταναστῆναι, καὶ φεύγειν ἐκ τῆς Κεφαλληνίας, καὶ Ζακύνθου, καὶ Ἰθάκης ἐφ' αἵματι, &c. αὐτὸς μὲν εἰς Ἰταλίαν μετέστη. καὶ τὰ ἑξῆς. Facit huc etiam epitaphium Ulyssis nuper in membranis antiquis repertum,

> Ἐπὶ Ὀδυσσέως κειμένου ἐν Τυῤῥηνίᾳ.
> Ἀνέρα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα
> Κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπισκιάσω.

id est,

> Ulyssi in Tyrrhenia.
> Prudentem celebremque virum post aspera fata
> Hoc gratus tumuli cespite celat honor.

808. *Quam occidens.*] Telemachus ducta Cassiphone sorore, Circes filia, (alii Calypsonis filium faciunt Telegonum) matrem occidit. qua re cognita Cassiphone maritum vicissim interemit. Eam porro vocat *Glauconis, Absyrtique consobrinam*, siquidem Circe, Cassiphones mater, soror fuit Æetæ, & Pasiphaës: quorum ille pater Absyrti, hæc Glauconis mater fuit. Denique *secundum iter* dicit, quia secundo post Circen occisam, quæ prior mortem obiit, interfectus est Telemachus.

813. *Secundo.*] Jam enim ad inferos ante venerat, Tiresiam consulturus.

816. *Asinum.*] Ulysses, ut est in fabulis, quum ad Trojam nollet accedere, insaniam simulavit, & bovem cum asino, vel equo ad aratrum junxit. deprehensus deinde fuit dolus à Palamede.

820. *Alius.*] Menelai errores post absolutam Ulyssis peregrinationem subjunguntur. Menelaus enim quum Helenam Trojæ non reperisset, verum abreptam fuisse, nec unquam Trojam venisse cognovisset: ad eam quærendam longis itineribus in Ægyptum contendit. Homerus tamen peregrinationis causam tribuit sacrificiis, quæ quondam omissa, in Ægypto essent instauranda. Alii etiam saluti ejus hoc modo consultum fuisse volunt, ne una cum fratre, ut erat in fatis, interimeretur. Cæterum ex hac ejus peregrinatione, quædam Ægypti præfectura nomen de illo sumsit.

822. *Aufugerat.*] abreptum à Mercurio, ut ostendit Euripides Helena. Potest etiam simpliciter dici, Helenam, instar avis alicujus avolantis, evanuisse.

825. *Scopulos.*] Siciliæ, Arima dictos. Per *anum capularem*, Cyprum synecdochice innuit. Nam quum in Cypro quondam latêret Venus, & à diis quæreretur, anus cujusdam indicio prodita est: quam deinde irata mutavit in saxum.. Atque ita quidem Scholiastes. verum ego Plutarchum sequi malim, qui Erotico, postquam dixit, graviter sæpe puniri eos, qui sunt in amantes ingrati, de hac anu subjungit: Τί γὰρ ἂν λέγοι τις τὴν Εὐξυνθέτου καὶ Λευκομαντίδος, τὴν ἐν Κύπρῳ παρακύπτουσαν ἔτι νῦν προσαγορευομένην· & paulo post, ἐκείνη μὲν ἀπελιθώθη, παρακύψασα τὸν ἐραστὴν ἰδεῖν ἐκκομιζόμενον. Similis est in Ovidio Anaxaretes fabula.

827. *Eremborum.* apud Nilum habitantium: qui aliter Troglodytæ, & Ichthyophagi nuncupantur. *Myrrha urbem*, dicit Byblum, in qua Myrrha, postquam in arborem versa fuit, partu soluta est. historiam narrat Ovidius. *Puerpera* dicuntur *ægritudines*, ut *Lucinæ horas* protulit Prudentius.

831. *Gavantis.*] Adonidis Byblii; qui tamen cum Cyprio sæpe confunditur; eum Veneris odio Musæ interemerunt, immisso per venationem apro, cujus dente periit. vide Theocriti canticum elegantissium Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν. *Schœnis*, dicitur Venus, à juncis, ut vult Scholiastes: *Arenta*, à jungendis & copulandis amantibus. *Hospita* Venus colebatur ab Ægyptiis, teste Herodoto.

834. *Cephei.*] Æthiopum regis. Per *calcitratus*, intelligit fontem, quem olim Mercurius, quum Jovem custodiret, pedis pulsu excitavit: unde & locus ipse Πηγὴ Ἑρμοῦ dictus. *Laphrius*, vocatur Mercurius; quomodo Minerva supra Laphria.

836. *Cepphus.*] is heic pro ceto ponitur, quem Neptunus in Æthiopiam immiserat, jusso insuper Cepheo Andromedam filiam belluæ epulandam proponere: quam deinde Perseus, monstrata ceto Gorgonis facie, (aut in ventrem ceti ingressus, more Herculis, ut videtur velle Lycophron) à morte liberavit, & uxorem duxit. *Aurigenam*, dicit Perseum, ex aureo Danaës imbre genitum. Eundem vocat & *pennipedem*, quod Mercurii talaria sumserat, à quo etiam falcem acceperat, quæ heic *novacula*.

840. *Interficeretur.*] interfectus fuit. neque recte heic Scholiastes Poetæ insultat, & crapulam objicit, quum tales Metachronismi & poetis familiares sint, & Cassandram valde deceant. Itaque eadem figura dicet infra,

Θαλασσοπλαγεῖς δίμοιρος αὐδάζει θεός.

Messorem, vocat Perseum, qui Medusæ Gorgonis caput demessuit & amputavit.

842. *Equihominis.*] Nam collo Medusæ amputato, equus ex eo, & homo prodierunt. Itaque vocat Medusam *ex collo parientem*: necnon *saxificam*, propter effectum. *Mustela* autem marinæ dicuntur ex collo, sive ore parere.

845. *In statuas c.*] ostenso Medusæ capite, ut Cephenis apud Ovid. Pro πετρῶν, legendum censuerim πέτρον. Vocat deinde Perseum *furem lucerna*, seu *oculi*, quo Gorgones tres vicissim utebantur, quemque Perseus, ut Medusam commodius obtruncaret, intervertit.

847. *Arva.*] Ægypti, quam Nilus quotannis inundat. In Ægypto porro Trojam novam condidisse Menelai comites, auctor est Diodorus. *Asbystes*, dicitur fluvius gentili urbis nomine, sicut ut *Bisaltes*.

849. *Condormiens.*] ad obtinendum à Proteo responsum. extat fabula Odyss. δ'. *Argivam canem*, dicit Helenam, *quæ tantum fœminas pariebat*, ut Hermionem, & Iphigeniam: *ac tres habuerat viros*, Menelaum, Paridem, Deiphobum. nam reliqui duo, Theseus, & Achilles, legitimi conjuges non fuere, quum alter eam septennem, alter secundum quietem uxorem habuerit. Cæterum pro Ἀργείας, habet Stephanus Αἰγύας, est enim illi Αἴγυς, urbs Laconiæ, secundum Euphorionem.

852. *Iapygum.*] Apulorum; quorum devicto exercitu, Minervæ *Spoliatrici*, cui spolia tribuuntur, dicabit donaria. Ασκύραι, & σκυλαγέτιδες idem valent. *Siris*, Italiæ fluvius est, & urbs. *Lacinium*, Crotonis est promontorium, in quo & Junonis *Lacinia* templum fuit.

857. *Juvenca.*] Thetis. De *Hoplosmia* Junone diximus. *Novem-cubitalem*, intellige Achillem, Thetidis F. ab *Æaco*, Pelei patre, & *Doride*, Thetidis matre, ortum. Quinetiam Eleæ matronæ, primis ludorum initiis, inter cæteros, quos Achilli habebant honores, solenni ritu pectus plangebant. testis Pausan. Eliac. β'. *Terra cacumen*, de Lacinio intelligitur.

866. *Tauri.*] Erycis Siculi, qui hospites lucta victos interimere solebat. Filius autem fuit Veneris, quæ *Colotis* vocatur à juvene quodam, qui à manibus & pedibus (ea Græcis κῶλα) olim suspensus, postquam à puella quadam solutus fuit, Veneri Colotidi templum

Athenis dedicavit. Alii malunt à femoribus nomen duci, ut Lucianus à promontorio. *Alentia*, vel *Alesias*, dicitur Venus ab Alente, Colophonis fluvio, ad quem colebatur. *Longurus*, Siciliæ lacus, ut & *Gonusa*.

869. *Saltum.*] Corcyram, in quam Saturni falx decidit. De *Conchea* nihil adhuc apud ullum scriptorem reperire potui. De *Sicanis* vide Diodorum.

871. *Induti.*] Herculis, cui Jason, *Cretbei nepos*, templum circa Syrtin, peractis ibi certaminibus, extruxit.

875. *Servant.*] Strabo ι'. Καὶ δὴ καὶ λοιπὰ τῶν ἀποστλεγγισμάτων πεφύτων, ἃ ἐκάλουν οἱ Αργοναῦται, φασὶ διαμένειν ἔτι καὶ νῦν διὰ ποικίλας τὰς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ψήφους. Apollonius hæc Æthaliæ insulæ tribuit.

877. *Alios.*] Guneum, Prothoum, & Eurypylum. *Teuchira*, Libyæ urbs, post Arsinoë dicta. *Atlantis diversorium*, est Libya, in qua est Atlas mons altissimus, ab incola denominatus.

881. *Mopsum.*] Argonautam, Ampyci F. & *Titaronis*, qui urbi nomen dedit, nepotem. Is morsu serpentis periit, teste Apollonio. Jam alius est hic Mopsus ab eo, qui supra fuit Apollinis F.

883. *Erexerunt.*] Idem & Elpenori apud Homerum, Idmoni apud Apollon. Palinuro, & Miseno apud Virgilium.

885. *Ausigda.*] Libyæ urbem, numero multitudinis, secundum Callimachum: insulam, secundum Hecatæum. Eam *Cinnyphus* præterfluit.

887. *Colchica.*] Medea. Quod heic de *patera* dicitur, id ab Apollon. tripodi cuidam Apollinis Hyllæensibus viæ ducibus, & item alteri Tritoniæ paludis præsidibus donato tribuitur: apud quem deinde, sicut & apud Pindarum, glebam Triton Euphemo, & Argonautis tradit in xenium. *Scopulos*, dicit Syrtes. De *Tiphy* Ovidius,

Tiphys in Æmonia puppe magister erit.

891. *Regionis.*] Libycæ. Apollonius,

—— πίσεται δ' ὅπη χθονὸς ἱδρυθέντες,
Μή ποτε τὴν δυίοιεν ἀτασιετο ἴσσι.

Triton *biformis* vocatur, quoniam supra homo, infra piscis est. Fuit autem rex Libyæ, secundum veram historiam. Per *donum*, intellige pateram Tritoni donatam, quam deinde Libyes acceperint. *Asbystæ*, sunt Libyæ populi. *Cyphæi*, sunt in Perrhæbia, Gunei regno.

899. *Tenthredonis F.*] Prothoum. *Palythrium*, sumit pro Magnesio. Cæterum hunc versum cum Stephano sic lego,

Αμφρύσσιον σκηπῦχον Εὐρυάμπιον.

Amphrysus, Magnesiæ fluvius, cujus & urbs *Euryampe*. Prothoi porro epitaphium in cenotaphio tale reperitur,

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόν, Τενθρηδόνος υἱοῦ,
Κεῖται, ἀνοίκτιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει.

id est,

Corpus habet pontus Prothoi, Tenthredone nati,
Iste viri tumulus nomen inane gerit.

901. *Lupi.*] Locus est in Thessalia, qui Λυκοψίμιον appellatur, quod ibi lupus quidam quum boves & oves, quas pro Actore interfecto, Peleus Acasto patri miserat, comedisset, in lapidem sit conversus. Hujus loci, sicut & Thessaliæ totius, rex fuit Eurypylus: cujus latiorem historiam vide in Achaicis Pausaniæ. *Tymphrestus*, Meliensium mons est, Thessaliæ populorum.

903. *Ægoneam.*] Meliensium urbem, aliis Ægonem. *Echinus*, *Irus*, *Trachin*, urbes Thessaliæ: *Titarus* vero, mons. Gonus etiam *Gonusa* dicitur, & ab Hom. αἰπεινὴ Γονόεσσα. *Phalanus*, & *Olosson*, (contractum ex Oloosson) Epiri, & Thessaliæ sunt urbes. *Castanæa*, Magnesiæ urbs, de qua dicta sunt secundum quosdam τὰ κασανα, sicut à Cerasunte, cerasa.

911. *Alium.*] Philoctetem, qui quum in Lemno relictus esset, à Græcis postea fuit arcessitus, quoniam ad expugnandam Trojam, Herculis sagittis, quæ penes ipsum erant, opus videbatur. Hinc Propertius,

Troja bis Oetæi numine capta dei.

siquidem semel ab Hercule ipso capta fuit, iterum ipsius mortui sagittis, quas jubebat oraculum in castra Græcorum deferri. *Æsarus*, Crotonis fluvius. *Ab hydro morsum* fuisse Philoctetem, vel è Sophocle notum. De *Crimissa* Virg. lib. 3.

—— heic illa ducis Melibœi
Parva Philoctetæ subnixa Petilia muro.

Eam postea Lucanorum fuisse metropolin, tradunt interpretes.

913. *Facis.*] Paridis, quem dum gereret in utero mater, facem in somniis visa est videre. *Tibicina* Minerva ab Argivis, tanquam tubarum inventrix, colebatur. Illa, inquit Cassandra, telum Philoctetis in Paridem recta diriget, intendens *nexum Mæotium*, sive arcum flexilem, (nisi quis πλόκον de crinibus malit dici) quem Hercules à Teutaro Scytha acceperat.

916. *Dura.*] Trachiniæ fluvii, juxta quem Hercules in rogo vivus combustus est, ministrante illi Philoctete, & pro mercede arcum simul cum sagittis accipiente: arcum enim heic *draconem* vocat, propter formam rotundam; ut alii, propter sibilum telorum; sic ὄφιν vocavit sagittam Æschylus. Et quemadmodum heic lyræ de telis dicuntur, ita vicissim Pindarus cantica sua lyrica vocat tela: & ψαλμοὶ per translationem de arcu dicuntur. *Molares*, pro telis ponit, quæ tanquam dentes mordent.

919. *Crathis.*] fluvius Sybaritidis. Ovidius,

Crathis, & hinc Sybaris vestris conterminus oris,
Electro similes faciunt, auroque capillos.

Alæo Apollini templum cum arcu dedicavit Philoctetes, postquam certam nactus sedem, ἀλᾶσθαι, id est, errare, & vagari desiit. *Navæthus*, Italiæ fluvius, à navium incendio denominatus. Vide Halicarnass.

922. *Occident autem.*] Quum enim *Pellenii* ex Achaia profecti Italiam incolerent, supervenientes postea *Lindii*, sive Rhodii, illos expellere voluerunt. quod dum fieret, advenit

eo

eo Philoctetes, qui à Rhodiis quum staret, occisus est in prœlio à Pelleniis.

924. *Quos.*] Lindios, & Rhodios: nam Lindus est urbs Rhodi, in qua *Thermidrus*, & *Carpathus* montes. *Alienam terram*, intellige Italicam.

927. *Macellis.*] Italiæ civitate, quam Polybius Μάκαλλαν vocat. Quoniam tamen *Macellus* Siculis, & Ionibus hortorum septum significat, ut docet libro 4. Varro, non absurde quis existimet μακέλλαις heic *maceriam* sonare, in qua sepultus fuerit Philoctetes.

930. *Equi fabricator.*] Epeus Phocensis, Panopei (ab hoc urbs, Panopeus, dicta) F. qui Durateum equum fabricatus est. *Langaria*, urbs Italiæ, quam incoluit Epeus: id quod heic, tanquam ἐλλειπτικῶς, propter hyperbaton sequens, omissum, subaudiendum venit.

933. *Quod de ovibus.*] Quum liberi Pterelai, Teleboarum ac Taphiorum regis, boves Electryonis, Mycenarum regis, abegissent, & liberos una occidissent: Alcmena, Electryonis filia, matrimonium suum illi promisit, quicunque fratrum ipsius mortem ulcisceretur: qua accepta conditione, Amphitryo, Cephalo Atheniensi; & Panopeo Phocensi assumtis, Teleboas expugnavit opera *Comæthonis*, filiæ Pterelai, quæ Amphitryonis (secundum alios, Cephali) amore capta, aureum patris capillum desecuit. Jam in hoc bello milites suos sacramento obstrinxerat Amphitryo, ne quid de præda (nam per *oves* tota præda intelligitur) absconderent.: quod quidem jusjurandum Panopeus transgressus est. *Uxoria connubia*, dicit nuptias Alcmenæ, quas ambibat Amphitryo.

936. *Alætin.*] Mars, & Minerva, bellici sunt dii, per quos pejerarat Panopeus. Dicitur Minerva *Cydonia*, à Cydoniis, Arcadiæ, vel Cretæ populis; ejus templum Clymenus in Elide extruxit. *Alætis* quomodo dici potuerit, non video, nisi ea forte ratione, qua Bacchus Ἄτης cognominatur, & Venus Ἀρεία. Mars deinde *Thraciæ deus* vocatur, quod olim Thraces fuerint bellicosi: quanquam & in Thraciæ finibus procreatum tradidit Sophocles. *Frater* Panopei, fuit Crissus.

943. *Dii.*] Mars & Minerva, irati Panopeo perjuro. *Pugilem* egregium fuisse Epeum, ex Iliade manifestum fit. Calaber etiam hoc elogium illi tribuit,

——ἀλλ' οὔ οἱ τις ἐτόλμα ἔπεγγυς ἱκέσθαι,
Εἵνεκα πυγμαχίης. πολέμου δ' οὐ πάγχυ δαήμων
Ἔπλετο λευγαλέου, ὁπότ' Ἄρηος ἔσσυτο δῖνεις.

Cyris, & *Cylistarnus*, Italiæ fluvii.

948. *Statuam.*] equum Durateum: hunc ad Minervam Iliacam placandam Græcos erexisse, probare nititur Dio in oratione pulcerrima, quæ Τρωϊκὸς inscribitur. *Myndia*, dicitur Pallas, à Myndo, Cariæ urbe; Stephanus tamen eam vult in Calchide coli. De hac Epei dedicatione conscripta est Theocriti Πέλεκυς, (eam Simmiæ attribuit Hephæstio) poema elegans, & artificiosum.

953. *Phænodamantis.*] cujus historia jam est explicata. *Clades*, dicit eas, quibus Laomedon coactus fuit Hesionem filiam ceto exponere. *Læstrygones*, nunc Leontini vocantur.

958. *Luctatoris.*] Erycis, à cujus matre, Venere, servatæ sunt Phœnodamantis filiæ.

963. *Catulum.*] filium, Egestem nomine, & Acestem Virgilio dictum: *qui tres* in Sicilia *urbes condidit*, Segestam, sive Acestam, Erycem, & Entellam. *Spurius Anchisæ*, dictus est Elymus, quem in Siciliam, *tres habentem colles atque promontoria*, abduxit una cum aliis Trojanis Egestes: unde *Trinacrius juvenis* videtur à Poeta vocari. Historiam vide in Halicarn. fol. 32. codicis Græci.

970. *Patriam.*] antiquam nempe Trojam. Lego autem heic προστρόπαιον, uno verbo: nam de lugubribus vestibus loquitur Cassandra, nisi quis malit Προστροπαῖον gentile, est enim Προστρόπαια, Siciliæ urbs. Quin etiam Gregor. Nazianzenus in tragœdia sua carmen hoc à Lycophrone mutuatus, προστρόπαιον habet.

976. *Intonsa.*] Hoc de viris intellige; mulieres enim contra, comam in luctu tondebant apud Græcos.

978. *Multi.*] reliquorum Trojanorum. *Siris*, & *Leutarnia*, Italiæ urbes: harum Siris, postea Πολίειον dicta, pro fluvio quoque sumitur.

980. *Calchas.*] de quo supra dictum fuit. Miris vero modis torquet se heic Scholiastes, & solita audacia Lycophronem temere reprehendit. Id enim sciendum est, Calchanti prædictam fuisse mortem in hoc tempus, quo in vatem se peritiorem incideret, ut Colophone accidit. Eam historiam nunc Lycophron repetit, quasi diceret: Calchantem, postquam inferior in arte vaticinandi deprehensus est, occisum ab aliquo fuisse: quamvis alii dolore periisse tradant. nam quod ait de Hercule Scholiastes, ab eo occisum Calchantem: id unde sumserit, nescio; ex Poetæ certe verbis nihil tale colligi potest; neque adeo ex quoquam eorum, qui Herculis res descripserunt. *Sepulcrum Calchantis*, cujus heic fit mentio, honorarium duntaxat fuit: nam de eodem dicetur infra,

Ο δ' Αὐσονείων ἄγχι Κάλχαντος τάφον
Δυοῖν ἀδελφοῖν ἄπτερος ψευδήριον.

Sisyphium, vocat Calchantem, quod instar Sisyphi, qui etiam in proverbium venit, callidus calculator, & prudens fuerit. Theognis,

Πλείονα δ' εἰδείη Αἰολίου Σισύφου.

Dercyllidas quoque Xenophonti *Sisyphus* cognominatur. *Flagellum rotundum* de pugno potest intelligi, quandoquidem & alios multos hoc modo sustulit Hercules: vel de fulmine, dicitur enim & Γογγυλάτης Jupiter. *Chonia*, sive *Chone* olim dicta fuit Italia, testibus Hesych. & Steph. Itaque recte apud Aristot. Χῶνες pro Χάονες à doctiss. viro, P. Victorio, repositum est. Nominis originem quidam ad Herculem referunt: qui, quum Ægyptiorum lingua *Chon* vocaretur, in Italiam delatus, *Chones* à se quosdam denominaverit.

985. *Dolore afficient.*] Quum enim Trojani isti in Italiam venissent, Ionas, sive Athenienses, qui priores illam occuparant sedem, expulerunt, adjuvantibus Crotoniatis, & Achivis: quique in Minervæ templum confugerant, eos una cum sacerdote trucidarunt. *Laphria*, & *Tubicina* cur dicatur Minerva, docuimus. Pro Ξυθίδαι, repono Ξουθίδαις, ex emendatione I. Aurati, viri utraque lingua doctissimi: nam Ion fuit Xuthi F. à quo Iones appellati Xuthidæ, teste Hesych.

990. *Gentilem.*] Græci enim cum Græcis, nempe Athenienses cum Achivis, commissi erant. Pro flamine posset etiam proprium *Lotarchi* nomen, qui fuerit sacrificulæ filius, poni. Λήϊτον quidem Herodotus ab Achivis *prytaneum* dici testatur.

993. *Alii.*] Græci. *Tullesii montes* sunt in Thessalia. Pro ἀκισμήκτοιο, Scaliger legit ἀλισμήκτοιο.

995. *Amazonis.*] Cletes, quæ quum Penthesileam heram, quæ heic *impigra puella* vocatur, per mare quæreret, in Italiam tempestate delata, Cletem urbem condidit, cujus reginæ deinceps omnes Cletes nomen tenuerunt.

999. *Cujus.*] Penthesileæ, quam etiam post mortem Achilles amavit. Propertius,

Cujus ut auratam nudavit casside frontem,
Vicit victorem candida forma suum.

Postquam igitur cognovit à Thersite, qui heic propter formæ turpitudinem *simiformis* vocatur, ejus oculum esse læsum, ipsum occidit.

1002. *Urbem.*] Cleten. Quam heic vocat *reginam Cleten*, posterior fuit illa, quæ urbem condidit. Siquidem omnes, ut dicebam, Cletes urbis reginæ, *Cleta* vocabantur. *Laures filios*, nuncupat Crotoniatas; Laure enim Crotonis uxor fuit. De *Terina*, & *Ocinaro* dictum est.

1012. *Ferentem.*] Nireum. Homerus,

Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Aprum ducem, intellige Thoantem, Andræmonis & Gorges F. Ætolum natione: est enim *Lycormus*, Ætoliæ fluvius. *Pedata vela* dicit, quod pede suo, sive fune, subtus utrimque tendantur, & circumagantur: nam, ut inquit Interpres Apollonii, Τὰ χωνία, οἷς ἐγχειροποιεῖται ὁ ἱστὸς κατὰ τὰς γωνίας, πόδας καλοῦσιν, ἐφεξῆς δὲ τόπον, πρότοδας. Virgilius,

Una omnes fecere pedem. ——

Lucanus quinto,

—— *& flexo navita cornu*
Obliquat lævo pede carbasa. ——

& octavo,

—— *quo nunc pede carbasa tendi*
Nostra jubes. ——

Catullus pedem pro ipso velo posuit. Plautus *versoriam* vocat, ut nuper Turnebus docuit, vir doctissimus. *Argyrini* porro sunt Epiri populi, teste Stephano, ne Scholiastis deliria sequamur. *Ceraunia* quoque, Epiri promontoria.

1020. *Lacmonii.*] Lacmone vocatur Pindi montis vertex, à quo multi oriuntur fluvii, in his *Æas*.

1021. *Vicinus.*] Æanti. *Crathidem* Callimachi Scholiastes in Arcadia, Herodotus in Achaia ponit: à quo etiam is, qui in Italia fluit, nomen acceperit; id quod & Pausaniæ videtur. *Mylaces*, Epiri populi, in qua Nereus, ac Thoas cum suis habitarunt. *Pola*, etiam oppidum est Epiri, quod Colchi, quum Medeam non invenissent, ad quam investigandam ab Æete (is fuit Ææ, urbis in Colchide, & Corinthi princeps) missi fuerant, nec auderent in patriam reverti, juxta *Dizerum* fluvium extruxerunt, & ab exilio, quoniam πόλαι Colchis exules notant, denominarunt. Callimachus, citante Strabone, de Colchis, & Polis hæc cecinit,

Οἱ μὲν ἐπ' Ἰλλυρικοῖο πόρου σχάσσαντες ἐρετμὰ
Λᾶα πάρα ξανθῆς Ἁρμονίης ὄφιος,
Ἄστυρον ἐκτίσσαντο, τὸ μὲν φυγάδων τις ἐνίσποι
Γραικὸς, ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε Πόλας.

Apollonius quoque,

Οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
Τύμβος ἵν' Ἁρμονίης Κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν
Ἀνδράσιν ἐγχελέεσσιν ἐφέστιοι. ——

Hanc urbem, Plinius Colchinum videtur vocasse. *Sponsiferam navem*, vocat Argonem, qua Medea fuerat abducta.

1027. *Meliten insulam.*] Pachyno objectam, à qua Melitæi catelli celebrantur: quanquam alii ad Illyricam Meliten hanc originem referant. *Othronus*, inter Epirum & Italiam insula.

1030. *Sisyphii filii.*] Ulyssis, qui quum propter Hecubam lapidatam in somniis territus in Sicilia fuisset; Hecatæ, quæ somniis præest, templum extruxit, & Hecubæ cenotaphium: unde factum est, ut pars quædam Pachyni ab Ulysse denominata fuerit *Ulysseum* promontorium. *Longatis*, hoc loco Hecate dicitur, quemadmodum supra Minerva: solent enim aliquando Poetæ idem epitheton diversis diis attribuere.

1034. *Avi occisor.*] Elpenor, qui avum Abantem, quem videbat negligenter à famulo duci, imprudens occidit: nam in servum directo baculo, casu avum petiit, ut etiam Tlepolemus Licymnium; qua de causa, quum exulare cogeretur, expeditionis Trojanæ socius fuit, & inde in Epirum devenit. Homerus tamen ad Trojam occisum tradit, & Epitaphium Græcum, cujus hæc est inscriptio, Ἐστ' Ἐλπήνορος κεμδὶν ἐν Τροίῃ. *Coscynthus*, aliter Euripus, dicitur Eubœæ fluvius.

1039. *Integro a. e.*] Hoc Græci uno verbo ἀπενιαυτίσαι, & exilium ipsum ἀπενιαυτισμὸν dicunt. Solebant autem veteres, si quem civium, ac præcipue propinquorum occidissent, annuo exilio mulctari:

1040. *Telphusia.*] Arcadica, à Telphussa, urbe Arcadiæ: estque hoc Erinnyis epitheton, eam enim Telphusii (sic eos vocat Pausanias) Cererem appellant. *Abantia*, urbs Illyriæ, (Amantia κατὰ βαρβαρικὴν τροπήν, teste Steph. dicta) ab Abantibus Troja redeuntibus condita,

dita. *Atitanes*, Epiri populi. Jam pro πελάκτη, vel πελακτῶν, vel πλακαλῶ (quorum nullum placet) lego ἀκτᾶ, idque summo ἰμφατικῶς (quemadmodum & Plutarchus Arato, præsertim quum adjiciatur αὐτᾶ) pro Leucade, quam Homerus ἀκτῶ Ηπείροιο dixit: licet id Stephanus Nerico tribuat, sed Leucadi postea dictæ. Prope Leucadem est Actium promontorium. Varias Actas enumerat Stephanus. Pro Πολυάνθου quoque restituo Πολυάνθους, ex Apollonio, & Steph. est enim Polyanthes Chaoniæ fluvius, de quo sic Apollonius,

Ημιδαὴς Φαέθων πέσε ἅρματος Ηελίοιο
Λίμνης ἐς προχοὰς Πολυανθέος. ἡ δ' ἔτι νῦν περ
Τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνακήκιεν ἀτμόν.

id est,

Semustus Phaëthon Solari decidit axe
Florentem in Polyanthis aquam, quæ nunc quoque passim
Vulneris ardentis tetros exspirat odores.

1047. *Alius.*] Podalirius, frater Machaonis, ab Eurypylo occisi, ut refert Calaber. De Asclepiadarum peregrinationibus Aristides, orator disertissimus, hæc tradit: Τὸν μὲν, Τελεσφορίαν ἡμερῶν εἰς ὑποδοχὴν τῆς πατρός, τὸν δὲ, ὡς ὁ Κώων λόγος, πλεύσαντας εἰς Κῶ τὴν μετοικίαν, οἰκίζουσί τε, καὶ εἰς ἤδη στέφανα τῷ φύσει τῆς χώρας κατέστησαν. & paulo post: Εχει δὲ καὶ τῆς Καρικῆς τόπον, καὶ Κνίδον, τὴν τῆς Αφροδίτης ἱεράν. ἀπέλαυσε δέ τι καὶ Κύπρος αὐτῶν. De *Calchantis sepulcro* dictum est. Pro ὄγχνοι Scaliger mavult ὀχθοῖσι, & mox τύμβος pro τύμβον.

1050. *In ovillis.*] Daunii enim secundum quietem accipiebant oracula, quum ovillis pellibus ante templum, sive aram Podalirii incubarent: lavabant præterea simul cum pecoribus in *Althano* fluvio, valetudinis causa. Æsculapius olim *Epius* dicebatur, ut & medicus quilibet. Ejus *filius*, Podalirius.

1056. *Legatis Ætolorum.*] Diomedes, ut supra diximus, Dauniæ terræ imprecatus fuerat, ne unquam fructum ferret, nisi ab aliquo ejus gentili coleretur: venerunt igitur post aliquod tempus in Dauniam Ætoli, & hæreditariam terram repetierunt. Justinus tamen initio duodec. hanc historiam sic enarrat: *Pulsi ab Apulis* (Diomedis socii) *consulentes oracula, responsum acceperant, locum, quem reperissent, perpetuo possessuros. Hac igitur ex causa per legatos, sub belli comminatione, restitui sibi ab Apulis urbem* (Brundusium) *postulaverant. Sed ubi Apulis oraculum innotuit, interfectos legatos in urbe sepeliunt, perpetuo ibi sedem habituros; atque ita defuncti responso, diu urbem possederunt.* *Salangi*, & *Angasi* sunt Italiæ populi. Diomedes autem *filius* fuit Tydei, quem heic *cerebrivorum* vocat, quod Melanippi, hostis, à quo graviter vulneratus fuerat, cerebrum in bello Thebano vorarit, ut est apud Tragicos.

1067. *Nauboli posterorum.*] Schedii, & Epistrophi, ducum Phocensium, qui ad Trojam perierunt. *Temessa*, Calabriæ civitas est, quam antea *Tamasam* vocavit. *Hipponium*, Italiæ mons. Cæterum in Temessam etiam Ulysses aberravit: cujus rei historiam describit Pausanias Eliac. β'.

1070. *Crisses.*] in Phocide. *Lilæa* quoque, *Anemorea*, *Amphissa*, *Abæ*, Phocidis urbes.

1075. *Setaa.*] Hæc mulier fuit Trojana, quæ, quum in exilium abduceretur, & iter longius ægre ferret, naves Trojanorum apud Crathidem, & Navæthum, Italiæ fluvios, combussit: qua re cognita, Trojani ipsam ad rupem quandam, quæ inde *Setaa* dicta, ut & regio ipsa *Setaum*, cruci affixerunt.

1083. *Membletis.*] Italiæ fluvii. Quam heic Κερνεᾶπτ. νῆσον vocat Lycophron, eadem videtur, quæ Κύρνος dicitur: quam quidem Latinis *Corsicam* esse, ignorat nemo. *Lametus* etiam, Italiæ fluvius, juxta Crotonem.

1087. *Atque illos q.*] Epilogus enumerationis Græcorum, qui peregre vel perierunt, vel diu vagati sunt, & novas deduxerunt colonias. Hinc ad eos transit, qui in patriam reversi, indigne sunt excepti.

1092. *Cerdylæ.*] Jovi, qui à lucro sic denominatus videtur, ut ab urbe, *Lasynthius.* Cum *echino* comparat Nauplium, propter astutiam: de ejus technis diximus. *Gallinas*, dicit uxores Græcorum Trojam profectorum. *Navivoras faces*, intelligit eas, quas de Caphareo monte suspenderat Nauplius. *Ramum*, vocat Palamedem, dolis Ulyssis interfectum, & in Lepetymno, monte *Methymnæo*, sepultum.

1099. *Unus.*] Agamemnon; is Mycenas reversus, ab uxore fuit interfectus, sumta in balneo tunica, quæ nec colli, nec manuum exitus haberet. Homerus in mensa occisum tradit, ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. Cum Lycophrone facit Æschylus Eumenidibus. De balneis veterum hæc Artemidorus, Πάλαι μὲν εἰκὸς ἦν πονηρὰ τὰ βαλανεῖα. ἐπεὶ μὴ συνεχῶς ἐλοῦντο οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἢ πόλεμον καταπεφευγόμενοι, ἢ μεγάλου πεπονηκότες πόνου, ... γὰρ αὐτοῖς ὑπόμνημα πόνου, ἢ πολέμου τὸ βαλανεῖον, καὶ αὐτὸ τὸ λοῦσθαι.

1106. *Tænarum.*] ad inferos, quo fert ex Tænaro via. *Leænam*, dicit Clytæmnestram.

1108. *Ego autem.*] Cassandra enim simul cum Agamemnone, cui ab Ajace tradita fuerat, in balneo, tanquam pellex, est occisa. Eodem quoque modo apud Æschylum de morte sua vaticinatur Cassandra, & sic ait inter cætera,

Εμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

1110. *Siquidem mihi.*] Quæ heic est in Græco contextu loquendi forma, gemina est illi Euripidis Alcestide,

Εν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήνῳ κέδροις
Σοὶ τοῖσδέ θ' ἅμα θήσομαι πλευράς. ——— & iterum,
Πολλοῖς ποδὶ σοὶ τίμητ' αὐχέναν φόβον.

Nec discrepat hinc, quod extremis Troadibus legitur, Μίλας γάρ σ' ἐστι κατακαλύψει Δάματος. sic enim hunc locum restituimus. Neque ignotum est Homeri hemistichium,

——τοῖσιν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

Similiter quoque Virgilius,

——*nec te tua funera, mater,*
Produxi:——

quem locum pervertunt interpretes.

1114. *Vipera dipsas.*] Clytæmnestra, de qua sic eadem apud Æschylum,

——τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος,
Τύχοιμ' ἄν, ἀμφίσβαιναν, ἢ σκύλλαν τινὰ
Οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
Θύουσαν ᾅδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἀρὰν
Φίλοις πνέουσαν.——

Viperam autem à dipsade differre, naturæ studiosis notum est.

1117. *Sine gemitu.*] Pro ἀστένακτα, videntur Scholiastæ quidam Græci ἀστέμβακτα, id est, sine intermissione, ac mutatione, legisse.

1118. *Vocans autem.*] Miror audaciam prioris interpretis, qui hæc ad Clytæmnestram refert, ideoque θύουσαν pro θύοντι ausus est reponere: quum & sensus huic repugnet, & scriptorum testimonia longe alio vergant. Nam apud Homerum Agamemnon ad Ulyssem de Cassandræ clamore & ejulatu sic ait,

Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
Ἀμφ' ἐμοί.——

Aliud etiam testimonium si quis requirat, Imagines Philostrati consulat.

1120. *Catulus.*] Orestes: de quo sic eadem apud Æschylum,

Ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
Μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός.

Tractarunt hoc argumentum Sophocles Electra, Æschylus Choephoris.

1123. *Maritus.*] Agamemnon, cui mortuo templum Spartani dedicarunt, *Agamemnonis Jovis* appellatum. Sicut enim Jupiter Spartæ vocabatur *Agamemnon*, ut supra diximus, sic Agamemnon, vice versa, post mortem cognominatus est *Jupiter*. Similiter in Ægypto Venus Zephyritis appellata fuit *Arsinoë*, reginæ cognomine, ut apud Callimachum in Athen. lib. 7. & Arsinoë rursum, Zephyritis, ut apud Catullum est videre, & Edylum in Athen. lib. 11. ubi & Arsinoës templum commemoratur. Aristæus quoque *Jupiter* quondam dictus est, si Apollonii Scholiastæ credimus; & Pythionice, meretrix, *Venus*, teste Theopompo. Quinetiam Ammonis, ac Beli cognomina ab hominibus desumta, testatur Pausanias. *Oebalus* autem Tyndari pater fuit, rex Spartanorum, secundum quosdam.

1128. *Templum.*] Pausanias quoque de templo quodam Alexandræ, Amyclis extructo, scribit in Laconicis: atque alio, Leuctris. *Dardanus*, Italiæ urbs, juxta *palustres Salpes aquas*.

1133. *Hectorea.*] quæ in occipitio nutriebatur. Errat enim hac in re Scholiastes, & quicunque eum sequuti sunt. Sic enim Timæus, citante Polluce lib. 2. Τὴν κουρὰν ταύτην σεσηκάλθαι μὲν διὰ ἀεὶ τὸ μέτωπον, ἐπικεχύσθαι δὲ τὸν τράχηλον. Abantum autem coma aliter, ut poetice loquar, secabatur.

1136. *Remedium.*] Adumbravit illud Euripidis ex Hippolyto,

Πένθη μέγιστα δακρύων καρπούμεναι.

Multa quidem habet hic Poeta ex Euripide, atque etiam Sophocle sumta hemistichia: sed nobis omnia annotare non libet.

1137. *Furiarum vestem.*] id est, nigram: cum tali enim veste pingebantur Furiæ. Virgines igitur Dauniæ, quæ nubere nolebant, vestem nigram sumebant, & ambulabant cum *baculo*; *faciem* quoque cærulea *tinctura* deformabant.

1141. *Luctum contra.*] Tertio post excidium Trojanum anno, pestis gravissima per totam Locrensem regionem est grassata. De hac sedanda Apollo consultus, jussit Locrenses *mille* deinceps annis continuis ad Minervam Trojanam, quæ ipsis ob Cassandræ stuprum graviter esset infensa, puellas duas sorte lectas mittere: Eas deinde Trojani, quum primum mittebantur, in itinere occidebant, & combustorum cadaverum cinerem projiciebant in mare: unde aliæ cautiores deinceps factæ, furtim Trojam usque in Minervæ templum commeabant, ubi postea Deæ perpetuo ministrabant: quem quidem morem ad suam pene ætatem usque durasse testatur Plutarchus, Περὶ τῶν βραδέως τιμωρουμένων, adductis etiam Poetæ cujusdam hac de re versibus, Καὶ μὴν ὁ πολὺς χρόνος, ἀφ' οὗ Λοκροὶ πέμποντες εἰς Τροίαν πέπαυνται τὰς παρθένους,

Αἳ καὶ ἀναμπέχονοι γυμνοῖς ποσὶν ἠΰτε δοῦλαι,
Ἠοῖαι (lego ἠῶαι) σαίρεσκον Ἀθηναίης ἀεὶ βωμὸν,
Νόσφι κρηδέμνοιο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἱκάνοι,

διὰ τὴν Αἴαντος ἀκολασίαν. Quocirca minus *mirum* videri debet, quod inquit paulo post de millenario tempore Poeta. Si quis enim à Troja capta, mille deinceps annos numeret, ad 574. annum ab U. C. perveniet. Quid quod etiam D. Hieronymus hujus historiæ quodam loco meminit his verbis? *Justum est & Locridas virgines non tacere: quæ quum Ilium mitterentur ex more per annos circiter mille, nulla obsceni rumoris, & polluta virginitatis ullam fabulam dedit. Veneris pradonem*, vocat Ajacem, quod Cassandram virginis nomine spoliaverit.

1146. *O Larymna.*] Enumerat regiones eas, ex quibus puellæ sorte ductæ, Trojam sint missæ. *Larymna* Bœotiæ urbs est, secundum Strab. & Pausan. *Spercheus*, & *Boagrius* sunt fluvii Thessaliæ, Locridi vicinæ. *Cynus*, urbs Opuntis, & navale. *Scarphea*, cui postea Pharygis nomen inditum: *Naryx*, à qua *Narycius* dictus Ajax: *Phalorias* quoque, ac *Thronium*, Locridis sunt oppida. *Hodœdocea domus*, ab Hodœdoco, Oilei patre, teste Eustathio, denominatur. Itaque pro Ἰλέως lubens reposuerim Οἰλέως, aut saltem dixerim, primam nominis hujus literam poetica licentia, qua etiam Hesiodus, Pindarus, & Euripides usi, sublatam; quam quidem conjecturam nostram, sicut & alias quasdam, Scaliger quoque in versione sua sequutus est. *Gygea*, Minerva videtur à palude Gygea dicta: vocatur etiam *Agrestis*, de agriculturæ inventione.

1159. *Traronis.*] montis Trojani, ut vult Scholiastes. Scaliger, quem heic sequi malim, τήρωνος legit. Quod autem de combustione ait, fuit hoc apud veteres quoddam sacrificii genus, quo civitates fame, vel peste laborantes

tes expiabantur: atque ad id *infelicia ligna* solere adhiberi; refert Macrobius. *Sithonia filia*, fuit Rhœtea, à qua dictum Rhœteum promontorium, quod heic totum agrum Trojanum comprehendit.

1163. *Amphira.*] Minervæ, quæ cur hoc nomen habuerit, adhuc ignoro. *Robusta* autem Trœzeniis colebatur, quemadmodum Robustus Jupiter Argivis.

1170. *Baculum.*] ramum, ad verbum. Propertius,

Ille etiam Hylæi percussus vulnere rami.

& iterum,

Mænalio jacuit pulsus tria tempora ramo.

1173. *Perniciosam gentem.*] Locrensium; quorum princeps, Ajax, olim Trojanis perniciosus fuerat.

1174. *O mater.*] Hecubam alloquitur, quomodo Penelopen Telemachus Odyss. ψ.

Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα.

Persei, sive *Persa filia*, est Hecate, quæ Perseis ideo vocatur, & à se deinde Perseides herbas denominat. Vocatur & *Brimo*, quod contra Mercurium infremuerit, licet hoc Jovi filio tribuat Clemens Alexandrinus. Hecubam porro ab Hecate transformatam iri dicit, quod illa canum sit dea. De *Strymone*, & *Zerynthο* dictum est. *Pheræa*, nuncupatur Hecate à Pheris, urbe Thessaliæ. Alii tradunt eam Jovis & Pheреæ filiam fuisse.

1183. *Herilibus.*] Ulyssis heri, cui Hecuba sorte obtigerat, ut est in Eurip. is enim *honorarium* Hecubæ *sepulcrum*, ut supra diximus, in Sicilia extruxit. *Tricervicem*, vocat Hecaten, ut modo triformem; nam, ut ille ait,

——*tria sunt Hecateidos ora Dianæ.*

siquidem Hecate Proserpina censetur: ac Diana inferna dicitur Hecate, sicut inferna Juno, Proserpina.

1189. *Frater.*] Hector: eum propter pietatem, & cultum deorum, post mortem in beatorum insulas prædicit abducendum esse. Cæterum *Ophion* ante Saturnum cum Eurynome in cœlo regnabat: cujus *solium* postea tenuit Jupiter, expulso Saturno, Ophionis successore. *Natalem* Jovis *terram*, dicit Thebas, ubi locus erat quidam, Διὸς γοναὶ dictus, in quo Jupiter, secundum quosdam, natus est. Thebas quoque vocarunt Græci quidam *Beatorum insulas*, ut habet epigramma apud Herodotum,

Αἵδ' εἰσὶν Μακάρων νῆσοι, τόθι περ τὸν ἄριστον
Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, Ῥέη τέκε τῷδ' ἐνὶ χώρῳ.

Mater Jovis, est Rhea, quæ Eurynomen, priorem reginam, de cœlo deturbavit: quare & *lucta perita* hoc loco dicitur.

1199. *Pueri voras.*] Lapidem Saturno, qui liberos omnes devorabat, pro Jove suppositum fuisse, ut & equum pro Neptuno, docent fabulæ. Jam Pausanias extremis Bœoticis, supra Chæroneam tradit esse montem Petrachum, in quo Saturnus hunc lapidem comederit. *Centaurum*, vocat Saturnum, quod infra draco fuerit, itaque biformis, instar Centauri: vel quod olim in equum se converterit.

1206. *Quo te.*] Quum Thebani bello simul & peste vexarentur, Apollinis oraculo jussi sunt Hectoris ossa Thebas deferre, id erat hujusmodi, citante Pausania,

Θηβαῖοι Κάδμοιο πόλιν καταναιετάοντες,
Αἴκ' ἐθέλητε πάτραν οἰκεῖν σὺν ἀμύμονι πλούτῳ,
Ἕκτορος ὀστέα Πριαμίδου κομίσαντες ἐς οἴκους
Ἐξ Ἀσίης, Διὸς ἐννεσίῃς ἥρωα σέβεσθε.

id est,

Cadmei cives, dentalis clara propago,
Si patria vultis felices degere avita,
Priamidæ Thebas arcessite Hectoris ossa
Ex Asia, Jovis auspiciis heroa colentes.

Huc pertinet Epitaphium Hectoris, nuper in schedis antiquis repertum,

Ἐπὶ Ἕκτορος κειμένου ἐν Θήβαις.
Ἕκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
Τύμβον, ὕπερ γαίης σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

id est,

Hectori Thebis.
Heroum tibi Bœoti terram super, Hector,
Hoc struxère viri, lucida signa suis.

Ogygi populum, vocat Thebanos, ab Ogygo rege: eosdem præterea ex dentibus draconis à Cadmo satis ortos esse, non est obscurum: licet nonnulli διὰ τὸ σποράδην οἰκῆσαι, eos *Spartos* dictos putent.

1207. *Lepsii Terminthei.*] Lepsius dicitur Apollo ab oraculorum obscuritate: Termintheus, ab herbis quibusdam. *Ophrynium*, est Trojæ oppidum, in quo erat Hectoris sepulcrum. *Calydni mœnia*, Thebas dicit à Calydno, rege Thebano. *Aoniam* quoque fuisse prius appellatam Bœotiam, testatur Apollonii Scholiastes, & Theocritus,

Ἀονίοιο πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀρουρῆτις,

de agro Thebano loquens. *Tenerus* denique Apollinis fuit F. cujus apud Ismenum extabat oraculum, de quo Pindarus Pyth. 11. De *Ectenis* diximus.

1214. *Gnosum.*] quæ est Cretæ urbs, ut & *Gortyna*; Cretæ autem imperabat Idomeneus. *Piscatorem*, dicit Nauplium, qui, instar piscatoris, conjuges Græcorum in adulterium pelliciebat.

1218. *Leucum.*] Talonis F. apud quem Idomeneus, Trojam petiturus, regnum deposuerat: ille vero à Nauplio instigatus, occisa uxore, & liberis Idomenei, regnum Cretense sibi vindicavit. *Alumnum*, dicit eundem Leucum; quem, quum puer esset expositus, alendum pro adoptato susceperat Idomeneus; eidem quoque filiam se daturum in uxorem, postquam domum rediisset, promiserat.

1224. *Oncæa.*] Oncæa Ceres, seu Erinnys, in Oncio, Arcadiæ regione, secundum Pausan. colebatur, ut & Apollo Oncæus. Cereri porro in *fovea* templi, ceu infernæ deæ, sacrum fiebat: cujus geminum quiddam supra de Baccho relatum est.

1226. *Gloriam.*] Originem Urbis, & Imperii Romani, ab Ænea ad Romulum, & Remum deducti, deinceps explicat.

1232. *Consanguineus.*] Æneas. Tros enim Ilum

Ilum genuit; & Assaracum: quorum ille Laomedontem, Priami patrem; hic Capyn, patrem Anchisæ, procreavit. Ab Ænea deinde orti Romulus & Remus, quos heic *leunculos* vocat. *Castnia*, & *Chœras*, Veneris epitheta, matris Æneæ, ac de Castnia quidem ante diximus: Chœras autem à porcis, quos illi mactabant Argivi, potest nuncupata videri.

1236. *Rhacelum.*] Macedoniæ urbem. *Cissus* etiam ejus regionis mons est. *Laphystia* mulieres aliter Mimallones vocantur, nomen ducunt à Baccho, qui *Laphystius*, à monte quodam Bœotiæ denominatur: *gerunt* quoque *cornua*, Bacchi exemplo. Pro Αλμωνίας, lego Αλμωπίας, ex Stephano, & Thucyd. est enim regio Macedoniæ, ab Halmope gigante nomen sortita, & postea Minya dicta. Pausanias tamen Halmones vicum Bœotiæ tradit. *Pisa*, & *Agylla*, (quæ aliter Cære) urbes Italiæ. Virg.

Urbis Agyllina sedes, ubi Lydia quondam
Gens bello praclara, jugis consedit Etruscis.

Agyllæ etiam nymphæ meminit Silius Ital. initio quinti.

1242. *Cum illo.*] Ænea. *Nanus*, quondam appellatus fuit Ulysses: alii hoc vocabulum Tyrrhenum esse malunt, & *erronem* sonare. Ulysses igitur primum Æneam ad fœdus feriendum adigit; deinde etiam adjungent se Æneæ *Tarchon*, & *Tyrrhenus*, Telephi filii: cujus quidem societatis causam Evandro tribuit Virgilius, qui & lib. 10. sic ait,

—— *Tarchon*
Jungit opes, fœdusque ferit. ——

1245. *Simul.*] Quemadmodum heic σὺν usurpatur, ita quoque apud Sophocl. Antigone,

—— σὺν δέ νιν
Θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην.

& Eurip. Hippolyto, Σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα καὶ βροτῶν ἄγεις, Κύπρι. σὺν δ' ὁ ποικιλόπτερος, &c. Nec aliter intelligendum est illud, σὺν δαΐ, quod olim in oraculo quodam Sibyllino reponendum docuimus. Pro σὺν nonnunquam usurpant ἐν, ut Sophocles initio Oedipi regis,

—— ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
Σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν.

1246. *Cujus.*] Historiam Telephi vulnerati supra enarravimus. Vocatur Bacchus *Latitans*, quod ejus mysteria nocte celebrabantur: symbolice vero, quasi vinum diligenter servandum sit, & abscondendum.

1249. *Herculeo.*] Telephus enim pater, Herculis erat F. ex Auge, Alei filia.

1252. *Oraculorum.*] ab Harpyia, si Virgilio credimus, & Anchise acceptorum, vel potius à Jove Dodonæo: ea jubebant Æneam eo loco urbem condere, ubi, postquam socii mensas comedissent, quadrupes animal præcedens procumberet.

1253. *Aboriginum.*] quo quidem nomine quondam fuerunt Itali. Quod autem triginta urbes ab Ænea conditas ait Lycophron, defendi sane vix ulla ex historia potest. quinimo veniam meretur omnino Poeta, si Chalcidensis ipse, in historia Romana, quæ ipsius ætate paucis erat cognita, minus fuit versatus. Cæterum vera historia tradit, Æneam quidem Lavinium condidisse, filium autem, Ascanium, tricesimo post anno Albam extruxisse, albæ suis omine dictam, quæ fuit, ut ait Juvenalis,

—— *nunquam visis triginta clara mamillis.*

1254. *Ultra Latinos.*] Stephanus hunc versum sic legit,

Ὑπὲρ Λακίου, Δαυνίου τ' ᾠκισμένην.

ut sint urbes Italiæ duæ.

1258. *Totidem.*] Heic etiam Scholiastes antiquum obtinet, quæque non intelligit, inepte carpit.

1259. *Cujus etiam.*] Nonius Marc. *Grandules lares dicuntur Roma constituti ad honorem porca, qua triginta pepererat.*

1261. *Myndia Pallenidi.*] Minerva cur Myndia vocetur, jam diximus: Pallenis autem dicitur à Pallene, vico Atticæ; Euripides,

Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπέρσαν πάγον
Δίας Ἀθάνας.

1266. *Canes.*] Græci, qui, direpta Troja, solum Æneam, ut volunt nonnulli, liberum dimiserunt. Xenophon Κυνηγετικῷ· Αἰνείας δὲ σώσας μὲν τοὺς πατρῴους καὶ μητρῴους θεούς, σώσας δὲ καὶ αὐτὸν τὸν πατέρα, δόξαν εὐσεβείας ἐξηνέγκατο, ὥστε καὶ οἱ πολέμιοι μόνῳ ἐκείνῳ, ὧν ἐκράτησαν ἐν Τροίᾳ, ἔδοσαν μὴ συληθῆναι.

1267. *Patriam.*] Romam; hanc Æneas per posteros, Romulum & Remum, extruxit. *Circaus*, mons est, vel litus, à Circe incola denominatum. Ovidius,

Et quod adhuc Circes nomina litus habet.

Virgilius,

Circaumque jugum. ——

Horatius etiam *Circaa mœnia* dixit. *Æetes*, Italiæ portus, ad quem Argo navis quondam fuit appulsa: verum est alius ab Argoo portu Æthaliæ insulæ. *Titon*, Italiæ fluvius, qui non in mare, sed in specum quandam defluit.

1283. *Quid enim.*] Post longam enumerationem variarum calamitatum ex bello Trojano, tum Græcis, tum Trojanis ortarum, quærit apud se Cassandra, quæ fuerit belli tanti origo, quod inter Asiam, & Europam fuit commissum, quarum tamen exactissime definiti sint termini. *Prometheum* ex Japeto peperit Asia, ut *Sarpedonem* ex Jove Europa: à quibus continentes duas quidam denominatas volunt. *Inhospitalem fluctum*, vocat pontum Euxinum, quem Æschylus simili figura ἐχθρόξενον dixit. *Tanais* porro per paludem Mæotidem, ex qua oritur, purus transit, non permistus: qui mos est rapidorum fluminum. *Pernionibus* laborant Scythæ, Paludis accolæ, propter intensum loci frigus.

1291. *Pereant nauta.*] Originem, & seriem bellorum inter Asiam, & Europam, usque ad Magnum Alexandrum, gestorum exorditur hoc loco Poeta, miro artificio, & venustate contextam; juvabit autem hæc cum initio Herodoti conferre.

Ibid. *Carnita.*] Phœnices, ex Carne, Phœniciæ urbe: illi enim Argos profecti, Ionem, Inachi regis filiam, rapuerunt, & ad Osiridem,

Ægypti

Ægypti principem, abduxerunt. Ea bovis faciem habuisse dicitur, quod in bovem olim fuerit mutata, qua de causa etiam *taurivirgo* nuncupatur. *Lerna*, palus Argiva; secundum quosdam, etiam urbs. *Continentes duas*, dicit Asiam, & Europam.

1297. *Curetes.*] qui Jovem in Creta educarunt. Cretenses enim Europam vicissim pro Ione, ex Sarape, sive Sarapta, Phœniciæ urbe, rapuerunt. *Dictæum palatium*, est in Creta, cujus mons Dicte. *Stellatum Imp.* vocat Jovem, qui cum Europa rem habuit: nisi malis *Asterum*, per Syncopen dici Asterium, Minois F. qui Europam, postquam à Jove rapta fuit, in uxorem duxerit, ut auctor est Diodorus Sic.

1304. *Scamandro.*] qui cum filio, Teucro, in Asiam profectus est ad coloniam deducendam, quum datum esset illi oraculum, ut eo loco urbem conderent, quo terrigenæ ipsos invasissent. Ad Trojam igitur quum venissent, mures eadem nocte arma ipsorum arroserunt: quo eventu postquam intellexerunt oraculum esse absolutum, Sminthium, sive Smintham urbem extruxerunt, & in ea Sminthii Apollinis templum (in eo sepulta fuit Herophile Sibylla, templi ejus quondam æditua) à muribus, quos Cretenses vocant *Sminthos*, denominati. Dardanus deinde *Arisbam*, vel Bateam, Teucri filiam, vel sororem, duxit: ex qua Erichthonium, patrem Trois, avum Ili, procreavit.

1309. *Rapaces.*] Pro ἅρπυιας Stephanus, & Eustathius legunt Ἄτρακας, id est, Thessalos: est enim Atrax Thessaliæ oppidum, & fluvius. Catullus,

Smyrna cavas Atracis penitus mittetur ad undas.

Hinc Atracius pro Thessalico. Statius,

—— qualis per nubila Phœbes
Atracia rubet arte labor. ——

Valerius Flaccus,

Quamvis Atracio Lunam spumare veneno
Sciret, & Æmoniis agitari cantibus umbras.

1310. *Regi.*] Jasoni. Argonauticam historiam totam habent Orpheus, & Apollonius. *Cytæa*, urbs Colchidis. Pro Αἰγυπτίων, in Stephano legitur Λιβυστίνων. Sunt autem Libystini Colchis vicini; sin alterum malis, dices cum Eustathio, à Tyrrhenis Liguribus deductam fuisse in Asiam coloniam. Promiserat autem Jasoni vellus aureum Æetes, ut est in Apollonio, si prius tauros ignivomos sub ferreum jungeret aratrum, itaque draconis à Cadmo interfecti dentes sereret: quod certamen quum Jason opera Medeæ pharmacorum peregisset, iisdem deinde pharmacis etiam draconem, velleris aurei custodem, sopivit, & impune vellus abstulit. Jam Jasonem à Medea *recoctum* fuisse, notum est. *Ovem*, vocat Medeam, quæ Absyrtum fratrem, & liberos trucidavit. Et quemadmodum heic γνωτοφόντις de fratre dicitur, ita quod inquit ad Antigonen Sophoclis Chorus, Σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά, eodem pacto de fratre Polynice, non de propria Antigones voluntate, est intelligendum: nam fratris ira bellum commoventis, prima fuit Antigones mortis causa; neque aliter ipsa modo dixerat ad fratrem, Θανόντ' ἔτ' οὖσαν κατήναρές με· *Mortuus*, inquit, *vivam me peremisti*. Atque hæc ἐν παρόδῳ.

1319. *Loquacem i. picam.*] Argonautarum navem intelligit, quæ loquuta est aliquoties, ut apud Apollon. lib. IV. Unde *pica garrula* confertur: ejus *transtra* vocat *Chaonica*, quoniam ex lignis Dodonæis erant. Apollonius,

Ἐν γάρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τό ῥ' ἀνὰ μέσσην
Στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.

Ηερματίξατο videtur ab ἑρματίζομαι deduci, quod sit, in navem pro saburra impono. Eurip.

Νύμφας ἐς οἴκους ἑρματίζονται βροτοί.

1324. *Phemii nepos.*] Theseus, de quo dictum est. Is in Scyro, Cycladum insula, de saxo in mare præcipitatus fuit. Lego autem ἐοιζημένῳ, quemadmodum mox dicet,

Κύφελλα δ' ἰῶν πολλῶν ἐοιζημένων.

1327. *Leone.*] Hercule; quem *initiatum* vocat, quod primus peregrinorum fuerit Athenis Eleusiniis initiatus: qua de re Aristidis in Panathenaica, quam nos nuper Latinam dedimus, verba hæc sunt: Ἡρακλέους ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων, ἡ πόλις καὶ νεὼς, καὶ βωμοὺς ἱδρύεται πρώτη, καθάπερ καὶ πρόσθεν τοῖς μυστηρίοις ἐτίμησε πρῶτον ξένων. Hercules etiam Junonis *mammam* puer *suxit*. Vocatur autem Juno *Tropæa*, cui tropæa dedicabantur.

Ibid. *Veniens.*] in Scythiam ad Amazones. *Baltei furem*, vocat Theseum, quod Hippolytæ Amazonis balteum ablatum dederit Herculi. ipsam deinde Hippolytam sibi Theseus rapuit: tametsi dissentiunt ea de re Historici. *Themiscyra*, Paphlagoniæ urbs, Amazonum regia, ex qua fuit Hippolyta rapta, quæ heic *Orthosia* vocatur, proprio Dianæ cognomine.

1332. *Neptunides.*] Amazones, à Neptunide quadam Amazone. *Eris*, *Lagmus*, *Telamus*, montes Paphlagoniæ. *Ister*, Thessaliæ fluvius,

1341. *Avus meus.*] Ilus, secundum Herodotum; Laomedon, secundum alios; hic Trojanum imperium usque ad Thessaliam propagavit. Herodotus Polymnia, Οἱ διαβάντες τὴν Εὐρώπην κατὰ Βόσπορον, τούς τε Θρήϊκας κατεστρέψαντο πάντας, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰόνιον πόντον κατέβησαν, μέχρι τε Πηνειοῦ ποταμοῦ ἤλασαν.

1346. *Illa.*] Græcia, sive Thessalia. *Bubulcum*, vocat Herculem, qui cum sex navibus Trojam expugnavit. *Gorgas*, dicitur Juno, quia terribilis. Ea quum Herculem semper antea fuisset exosa, postea, mutata sententia, generum adscivit, & inter deos collocavit. Propertius,

Sancte Pater salve, cui jam favet aspera Juno.

1351. *Accipitres.*] Tyrrhenus, & Lydus, Atyis, Lydorum regis, filii. Ii quum aliquando fame Lydiam occupante sorti committerent, uter novam coloniam deduceret, cecidit sors in Tyrrhenum, qui in Italiam se contulit, dictam à se *Tyrrheniam*. Huc pertinent versus Virgilii supra positi. Alii Tyrrhenos volunt esse indigenas; quos etiam Dionys. Halicarn. sequitur. *Tmolus*, mons Lydiæ: *Cimpsus*, pagus. *Paludem*, dicit Gygæam, *in qua Typhonis* est

est *uxor*, Vipera, mater Chimæræ: sunt enim propinqui Lydiæ, secundum quosdam, montes ii, qui Arima vocantur.

1356. *Ligustinis.*] Italis, ac Tyrrhenis, qui tam bellicosi erant, ut à Thracibus *gigantibus orti* viderentur. Polybius, Τὴν δὲ τὸ Τυῤῥηνικὸν πέλαγος πλευρὰν Ἀπεννίνου κεκλιμένην Λιγυστινοὶ κατοικοῦσι μέχρι πόλεως Πίσσης, ἣ πρώτη κεῖται τῆς Τυῤῥηνίας πρὸς τὰς δυσμάς.

1362. *Ultimus.*[Paris. *Pelasgos*, intelligit Menelaum cum suis, qui Trojam venerant ad sepulcra Lyci, & Chimærei placanda, ut initio libri dictum est: qua quidem occasione Paris amicitiam cum Menelao contraxit, & cum eo Spartam rediit, postquam Antheum occiderat. *Rhyndacus*, fluvius inter Græciam, & Hellespontum.

1366. *Illa.*] Græcia, sive Sparta.

1369. *Primus.*] Agamemnon, qui *cognominis* est *Jovis* Agamemnonis, de quo supra. *Descensor*, dicitur Jupiter à fulminum descensu: quod nomen heic eleganter Agamemnoni Jovi ex nominis similitudine tribuitur. Putabant autem veteres Jovem per tonitru in eam nubem, quæ fulmen conceperat, curru vectum descendere; ut annotavit doctissimus Turnebus.

1374. *Secundus.*] Orestes, Agamemnonis à Clytæmnestra occisi F. is, quum furiis agitaretur, oraculum accepit ab Apolline *Medico*, qui aliter Ἰήϊος dicitur, fore ut insania liberaretur, si Tauricam Dianam in patriam detulisset. Itaque Tauros, cum Æolibus profectus, expugnavit, & Iphigeniam simul cum Diana reportavit. Meminit etiam Pindarus, quum ait, Αἰολίων στρατὸν χαλκεντέων δεῦρ' ἀγαγών. Vide etiam Euripidem.

1378. *Tertius.*] Neleus, F. Codri, quem *lignatorem* vocat, quod sumta lignatoris veste, pro patria obierit. Neleus autem, quum ex oraculo cognovisset, se Carica regione potiturum, si quis ipsi Carum terram, & aquam tantum porrexisset: à *figuli puella* Mileti *glebam* petiit ad literas obsignandas, (unde γῆν σημαντρίδα dixit Herodotus Euterpe, ac meminit cretæ Asiaticæ ad signandum adhibitæ Cicero pro Flacco) hac ratione arbitratus oraculo satisfactum iri. Itaque debellatis tandem Caribus, ut sequitur, Cariæ imperavit, & in ea urbes aliquot posuit. Quin & Miletum ab eo deductam coloniam tradit Ammianus, initio lib. XXVIII.

1379. *Milesiam.*] è Caria, cujus oppidum est Miletus. Græce *Branchesia* vocatur à Brancho vate, qui Milesios olim lustravit, teste Clemente, & Mileti oraculum habuit. Proprium tamen à quibusdam traditur τὸ Βραγχιδῶν ἄστυ, sive Βραγχίδαι, ut Οἰνιάδαι in Acarnania. *Phthiri*, Cariæ populi, à monte dicti, secundum Steph. mons porro à Phthiro, Endymionis F. nomen accepit. De Carum vilitate, & *stipendiis*, vide Parœmiographum.

1385. *Puella.*] Nelei filia, quæ, quum antea Pero diceretur, postea ob insignem impudicitiam Ἐλεγηΐς est vocata, testibus Grammaticis. Datum autem erat Neleo alterum oraculum, ut illic domicilium sibi, ubi jussisset filia, pararet. Quum igitur Athenas venisset, offendit filiam, quæ nusquam illic maritum propter libidinem nimiam poterat nancisci, subductis vestibus ita naturam suam alloquentem,

Δίζεο σοὶ μάλα εὐσθενερὸν πόσιν ἢ ἐς Ἀθήνας,
Ἢ εἰς Μίλητον, καὶ πῆξον (pro κατ' ἔξω) τίμαλα Καρσί.

id est,

Quære tibi validus qui conjux fiat Athenis,
Vel qui Mileti, quo clades Caribus addas.

Itaque Miletum profectus Neleus cum filia incoluit. Aliud etiam oraculum ad hujus coloniæ deductionem pertinens, citat Callimachi Scholiastes. *Barbaros*, dicit Cares. Aliam quoque Peronis vel fabulam, vel historiam enarrant in XI. Odyss. Græcorum commentarii.

1388. *Quarti.*] in Asiam venient, subaudi. *Dymanteam stirpem*, vocat Dores, quorum rex fuit Dymas, Heraclidarum unus. Per *Lacmonios*, etiam & *Cytinaeos*, iidem Dores intelliguntur, partim à Lacmone, Perrhæbiæ monte, dicti; partim à Cytino, vel Cytinio, Dorico oppido. Theon tamen in commentar. in Lycophronem, citante Stephano, Cytinum facit urbem Thessaliæ. *Codrii*, dicuntur Athenienses à rege Codro. Eustathius Codros vocari stolidos omnes asserit.

1391. *Peninsulam.*] Dorim, juxta *Cariam*: in qua, ut videtur, habitavit Erisichthon Thessalus, qui Cereri fuit *invisus*, quod ejus in Thessalia lucum excidisset. Vocatur autem Ceres *Curita*, quemadmodum Græce Γυρῖτις, nisi malis ad urbem Sabinam nominis originem reducere. Forte etiam ad Ξιφηφόρου cognomen allusit. Cæterum historiam totam Erisichthonis, ejusque immensæ βουλιμίας explicant Ovidius lib. VIII. & Callimachus hymno Cereris.

1393. *Omniformis.*] Mestram filiam habuit Erisichthon, quæ corporis quæstu patrem semper insatiabilem alebat. Atque hæc est vera historia; quam fabulæ sic involvunt, ut Mestram dicant in omne genus animalis à se mutatam, venditam sæpius à patre fuisse, ad quem subinde, resumta priore forma, rursum, ut venderetur, recurreret. Hinc vocatur omniformis: nam in scriptis codicibus male puto legi παντομόρφου.

1396. *Æthonis.*] Hoc nomine appellatus fuit Erisichthon, testibus Hesiodo, & Athenæo, propter ardentem ingluviem, & igneam absumendi vim: quomodo αἴθωνα λιμὸν dicunt poetæ. *Extremitates*, vocat agros, quos Erisichthon alienos colebat, quum suos absumsisset. Poetæ hæc etiam addunt,

Ipse suos artus lacero divellere morsu
Cœpit, & infelix minuendo corpus alebat.

Callimachus quoque panem ostiatim refert mendicasse. Extrema porro terrarum, & oras etiam Esaias vates alicubi *alas* dixit, ut hic πτερά.

1397. *Phryx.*] Midas, Phrygiæ rex; hic sororis Cleopatræ cædem persequens, Thraciam depopulatus est: verum quomodo Cleopatra fuerit occisa; nec à Scholiaste dicitur, nec apud

apud historicum ullum adhuc reperire potui. *Mortuorum præsidem*, dicit Minoëm, ex Europa genitum, in Europa educatum: de ejus severitate multa leguntur apud Tragicos, teste Platone; quin etiam à Catullo *rex injustus* appellatur.

1401. *Qui olim.*] Nota est fabula de Midæ auribus, quamvis illam alii ad historiam, alii ad mores referant. Poeta tamen heic fabulam sequitur: ait enim, Midam *muscis* auricularum motu *metum*, ut ad ipsum non auderent accedere, *incussisse*; quod etiam, si quis allegorice ad hostes referat, non imperite fecerit.

1404. *Phlegræ.*] quæ est urbs Thraciæ. *Thrambus*, Macedoniæ promontorium, ut *Titon* Thraciæ. *Sithonia* quoque, & *Pallene* sunt in Thracia. Macedoniæ vero portionem quandam tenuisse Midam, scribit etiam Justinus. Jam *Bruchon*, heic proprium fluvii nomen videtur, licet fere sit commune vocabulum: sicut κελάδων apud Homerum, & Callimachum; utrumque nomen ab impetu, & fremitu fluminum ductum apparet. *Cornigeros*, dici fluvios, ante docuimus. Vocat deinde Bruchontem *gigantum ministrum*, quod hi in Thracia juxta Pallenen versati sunt.

1409. *Vicissim.*] nunc in Asia, nunc in Europa. *Candaum*, appellatur Mars, & Candaon, ut supra.

1411. *Pastum præliis.*] Horatius,

Quem juvat clamor, galeaque leves.

unde & αἱμοχαρὴς vocatur. *Epimethei mater*, est Asia, quæ Prometheum, & Epimetheum ex Japeto peperit.

1413. *Persei.*] Danaës F. à quo Persæ omnes ducunt originem. *Gigantem*, dicit Xerxem, Persarum regem, qui & Hellespontum ponte junxit, & Athonem perfodit. Catullus,

Ille quoque eversus mons est, quem maximum in orbe
Progenies Phthiæ clara supervehitur,
Quum Medi rrupêre novum mare, quumque juventus
Per medium classi barbara navit Athon.

1416. *Laphriæ.*] Minervæ; cujus ædes erant Athenis: quarum arcem tenebat Minerva.

1417. *Combusta.*] à Xerxe. Etenim quum Athenienses Apollinem de Xerxe repellendo consulerent, jussit eos lignea sibi parare mœnia, quibus à Xerxe tuti forent: quod oraculum quum inscite de *ligneis* arcis *propugnaculis*, quæ post à Persis una cum arce combusta sunt, intellexissent, factum est, ut vulgo mendacii incusarent Apollinem, cujus oraculum non erant assecuti. Solus enim Themistocles, deprehensa vaticinii sententia, naves ædificandas, è quibus ad Salaminem cum hoste confligerent, censuit.

1420. *Plutonis famulum.*] Quoniam è specu quadam Delphica reddebantur oracula, putabat ex inferis illa Vulgus vaticinantibus à Plutone suggeri.

1421. *Exercitu.*] Magnus enim Persarum numerus in Græciam est à Xerxe adductus, adeo ut, quemadmodum elegantissime dixit Aristides, sola numeri inter historicos diversi differentia justo sufficiat exercitui; Τὸ διαλλάττον τα· ἱκανὰς τοὺς ἀριθμουμένους τοσοῦτον ἦν, ὥστ' εἶναι τὸ μέγιστον ὅρον ἔθνου. Quo factum est, ut nec cibus illis ex *arboribus*, nec potus ex *fluminibus* tandem potuerit suppetere.

1423. *Fructifera arbos.*] Herodotus Urania; Εἰ δὲ καρπὸν μηδένα εὕροιεν, οἱ δὲ τὴν ποίην τὴν ἐκ τῆς γῆς ἀναφυομένην, καὶ τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες, καὶ τὰ φύλλα καταδρέποντες, κατήσθιον ὁμοίως τῶν τε ἡμέρων καὶ τῶν ἀγρίων, καὶ ἔλειπον οὐδέν.

1426. *Nubes.*] Eleganter & hoc Aristides alicubi expressit, Ἦν δὲ πλήρης, ἡ μὲν θάλαττα νεῶν, ἡ δὲ γῆ πεζῶν, ὁ δ' ἀὴρ βελῶν. & paulo ante, Ὁ δ' ἥλιος συνεκρύπτετο τοῖς τοξεύμασι. Facete quoque Plautus dixit,

——— *boat*
Cælum fremitu virûm: ex spiritu & anhelitu
Nebula constat. ———

1428. *Solem.*] Ita videtur interpretanda vox [illegible], quæ nusquam extat alibi. Putarunt quidam hoc vocabulum Persas de Sole usurpare, quem illi aliter Adad, & Mithram dei nomine vocant. Si quis etiam velit, μύδρον reponi, quo vocabulo similiter nonnunquam Sol secundum Anaxagoram innuitur, ut apud Euripidem Oreste, & Callimachum, non magnopere repugnabo.

1429. *Floruerit.*] Xerxes. *Rosa* florem caducum esse, norunt omnes. Ita Xerxes post magnos conatus, & apparatus navali prœlio victus, in Persiam confugit, relicto Mardonio. Historiam totam pete ab Herodoto, Ctesia, & Diodoro: nolumus enim heic de rebus notis longas narrationes, ut Scholiastes facit, contexere. Cæterum quod ad *Locrensem rosam* attinet, ejus Pollux quoque lib. V. in synonymis fucorum, his verbis meminit: Φῦκος θαλάττιον φυτόν, αἱματηρὸν ἀνθοῦν, καὶ ῥόδον ἀπανθῆς, κατὰ τὸ Λοκρόν.

1432. *Turrim.*] navem, in quam se recipiat: alludit enim ad oraculi τεῖχος ξύλινον. Navem autem arripiebat in fuga Xerxes, ut *puella* timida locum *tenebrosum*, in quo lateat, quum eam latro cum *ense* persequitur.

1435. *Certamina.*] Græcorum cum Persis, & inter se: de quibus vide totos Thucydidem, & Xenophontem.

1437. *Imperiis.*] Ineptit Scholiastes in litoribus. *Dorsa terræ* dicuntur, ut νῶτα θαλάσσης. Per priorem *terram*, videtur vastam, & sterilem intelligere.

1440. *Progenitus.*] Alexander Magnus; qui maternum genus ad Achillem, & Helenum referebat; quorum ille ab *Æaco*, hic à *Dardano* erat oriundus. Eundem vocat *Thesprotium*, quod esset à matre Epirota: *Chaladræum* vero, quod à patre Macedo. Pro Χαλαδραῖος, potest æque legi Καναστραῖος, Χαλαστραῖος, vel Χαλαστραῖος. videntur enim Chaladra, Chalastra, & Canastra, eandem urbem Grammaticis denotare. Charadra vero Phocidis est urbs.

1442. *Cognatorum.*] Persarum. Alexander enim

enim à Perseo per Herculem, non minus quam Persæ, ducebat originem.

1443. *Argives.*] Græcos: non recte enim Persas intelligit Scholiastes, quum illorum facta jam sit mentio, & Alexander utrosque subjugarit. *Chaladræum lupum* vocat, quem jam leonem appellarat: quæque illic erat scripturæ varietas, eadem & heic locum habet.

1446. *Cum quo.*] Alexandro Magno; quis autem fuerit iste Cassandræ consanguineus, non facile quis dixerit. De Taxile quidem, & Poro narrant Historici, in amicitiam ab Alexandro receptos fuisse: sed an huc ista pertineant, dubito. Scholiastes quidem non præter morem satis ridiculum se præbet. Pro σ' εἰς διαλλαγὰς, lego cum Scaligero εἰς ἀλλαγάς. Ac similis est in Eurip. loquendi modus, quum ad Nutricem sic ait Hippolytus,

> Ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρὸς, ὦ κακὸν κάρα,
> Λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγάς.

1451. *Quid multa?*) Post longam oraculorum seriem revocat se tandem à vaticiniis Cassandra, dum cogitat, se frustra tot verba fundere, cui nemo sit crediturus: atque ita finem dictis imponit suis. Non dissimile est illud Euripidis Phœnissis extremis,

> Ἀτὰρ τί ταῦτα θρηνῶ, καὶ μάτην ὀδύρομαι;
> Τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.

1454. *Lepsieus.*] Apollo; sic à tegendis oraculis dictus. Is curaverat, ut in Prolegomenis diximus, ne fides Cassandræ vaticinanti haberetur. Itaque in Tragœdia quadam ait,

> Ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς,
> Καὶ πρὸς παθόντων κἀν κακοῖσι κειμένων
> Σοφὴ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι.

1458. *Faciet autem.*] Oracula mea, inquit, quamvis nunc contemnantur, effectum tamen suum tandem consequentur. Similiter apud Æschylum ait,

> Τὸ μέλλον ἥξει, καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν,
> Ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.

1460. *Hirundinem.*] me; cujus verba tum demum cum eventu conjuncta, fidem apud homines merebuntur. Atque hactenus Cassandra verba fideliter à Nuntio relata sunt: sequuntur ipsius Nuntii ad Priamum verba.

1464. *Claria.*] Ex Asiæ urbe, Clarii Apollinis oraculo celebri. *Mimallones*, vocantur Bacchæ furibundæ. *Melancræra*, dicebatur Sibylla Cumæa, teste Aristot. *Phiceum monstrum*, dicit Sphingem, quam Bœoti Φῖκα, unde mons in quo versabatur, Phiceus dictus. Cassandram igitur obscuram, & intricatam, recte cum Baccha, Sibylla, Sphinge comparat.

1468. *Phœbadis.*] Ovidius,

> *Serva Mycenæo est Phœbas amata duci.*

1472. *Deus.*] Tibullus,

> *Hæc Deus in melius crudelia somnia vertat.*

Bebryces, Trojani sunt, ut dictum est.

EPITOME

EPITOME CASSANDRÆ GRÆCO-LATINA, VERSIBUS ANACREONTIIS CONSCRIPTA PER GUL. CANTERUM ULTRAJECTINUM.

Αἰ αἰ τάλαινα πάτρα·
Πρῶτον μὲν Ἡρακλῆος
Θοαῖς πρησθεῖσα πεύκαις.
Λαίσσω δὲ δεύτερον νῦν
Πυρουμένην σε, τλῆμον.
Στένω, στένω σε, πάτρα,
Τάφοις τε Δαρδανείοις.
Λαίσσω θέοντα γνωτὸν
Ες ἁρπαγὴν κυνώδη.
Καὶ δή σ', ἀδελφὲ, ζώντης
Πρωτεὺς ἄγρας στερήσει.
Κλαίων δὲ πάτραν ἵξη,
Ψυχρὸν φέρων ἄγαλμα.
Βύκταισιν αὖθις Ιφιν
Θύσουσι τὴν μέλαιναν
Οἱ νηλέες Πελασγοί.
Τοὺς δευτέροις δὲ δόντες
Ορκοις, πλέουσι δεῦρο.
Ηδη βλέπει ζέουσαν
Πρύμναις Θέτιν Παλαίμων.
Καὶ δὴ στένει Μύριννα,
Παράκτιοί τε θῖνες.
Καὶ δὴ Μαμερτὸς αἴθει
Αἶαν, γόος τ' ἐν ὠσὶν
Ινδάλλεται γυναικῶν.
Εκεῖνο πῆμα δάψει
Εμὲ πλεῖστον, εὖτ' ἐμεῖο,
Αχιλεῦ, κτενεῖς ἀδελφόν.
Καὶ, Τρώϊλε, στένω σε,

HEU! heu! paterna Terra:
Olim quidem Herculana
Combusta classe primum:
Nunc te, misella, rursum,
Igni perire cerno.
Te, Troja, defleo, te,
Et Dardani sepulcrum.
Excurrit, ecce, Frater
Ad fœminæ rapinam.
Verum tibi ista præda,
O Frater, auferetur,
Et flens domum redibis
Cum frigida figura.
At milites Pelasgi
Vento Ducis Puellam
Mactare destinabunt;
Fœdusque duplicantes,
Huc deinde navigabunt.
Quin jam videt Palæmon
Mare æstuans carinis:
Quin jam gemit Myrinna,
Campique litorales,
Vastatque jam ferus Mars
Terram, mihique planctus
Aures ferit molestus.
Hoc plurimum gravabit
Me, cum ferox Achilles
Fratrem remittet Orco.
Sic Troïlum quoque idem,

Ὃν ὠυτὸς αὖ φονεύσει.	Quod defleo, necabit.
Καὶ σὸν, τάλαινα, πότμον,	Quin & tuam dolebo,
Μῆτερ φίλη, στενάζω,	O Mater alma, sortem,
Ἣν χερμάδες Πελασγῶν	Quam gens Pelasga saxis
Κεύψουσι λοιδοροῦσαν.	Teget, canem disertam.
Προσδέξεται δ' ἀδελφὴν	At te, Soror, dehiscens
Κόνις τεκοῦς χανοῦσα.	Tellus vorabit ima;
Πολυξένην δ' ἄρ' ἶνις	Polyxenamque Achille
Ἀχιλλέως θυηλαῖς	Satus feroce ducet
Γαμηλίοις πελάσσει,	Ad nuptias cruentas;
Πηγὸν κτανὼν Ποδάρκην.	Patrem quoque ille perdet.
Βίαν δὲ πείσομαι 'γὼ,	At vis mihi inferetur,
Ταύτης θ' ἕκατι λώβης	Factique talis ergo
Πολλοῖς κάκιστα πολλὰ	Multis ferenda multa
Βουδεία τληπτὰ δώσει.	Budea Virgo mittet.
Αἴαντα γὰρ τὸν προφῶτον	Ajax enim scelestus
Οἴσει τὸ κῦμα, φάγρον	In fluctibus marinis
Σαρβόμβον θαλάττῃ.	Jactatus interibit.
Ἀμύντορος δὲ κρύψει	Amyntorisque natum,
Υἱὸν, πάγουρον, Ἠιών.	Phagrum, recondet Eon;
Νάπαι δὲ Κερκαφεῖαι	Saltusque Cercaphi, tres
Κάλχαντα, καὶ δύ' ἄλλω·	Ætate grandiores;
Ὡς Πυράμου δύ' ἄλλω.	Duosque Pyrami fons.
Ἥξουσι πέντε Κύπρον.	Quinque in Cypro manebunt.
Αἰτωλὸς Ἀργυρίππαν	Ætolus Argyrippam
Δομήσεται, 'κ μόρου	Fundabit, à Tropæa
Σωθεὶς διὰ Τροπαίας.	Vitam recens adeptus.
Γυμνασίας δὲ νήσους	Gymnesias marinas
Πλεύσουσιν οἱ Βοιωτοί.	Bœotus advehetur.
Ὀδυσσέως δ' ἑταίρους	Ulyssis autem amicos
Ἀγρεύσεται πρόπαντας	Captabit ater Orcus,
Ἅιδης, λιπὼν ἐν αὐτῷ,	Ipso tamen relicto,
Ὃν πολλὰ δὴ παθόντα	Quem deinde multa passum
Ἑὸς τέκος φονεύσει.	Occidet ejus Infans.
Ἀγαμέμνονος δ' ὅμαιμος	At Regis ipse Frater
Πάμπολλα τὴν δάμαρτα	Sociam tori jugalis
Πλανήσεται ματεύων.	Errabit usque quærens.

Ἄλλοις

Ἄλλοις δὲ τρεῖς Λίβυσσιν	Tres unda vasta volvet
Ῥίψει Βορέας ἐς αἶαν.	Ad littus Africanum.
Οἰνωτρίαν δὲ γαῖαν	At Torris asper Hostis
Φιτροῦ φονεὺς προσήκων,	In Italam profectus
Καὶ Λινδίων στρατηγοῖς	Terram, laboris ergo
Βονδρομίῳ, θανεῖται.	Sortem feret cruentam.
Ἐπειὸς ἀμφὶ Κίριν	Equinus Architectus
Προσνάσσεται ὁ τέκτων.	Ciris colet fluenta;
Σικανίαν δὲ πολλοί·	Sicaniamque multi,
Ἄλλοι δὲ Σῖριν ἀμφί·	Sirisque flumen altum,
Τυλλησίοις δὲ πρῶνας	Tullesiosque colles,
Ἄλλοι· Τέρειναν ἄλλοι·	Et Italam Terinam,
(Νιρεῖ δὲ, καὶ Θόαντι	Et insulam Melitam.
Κρᾶθις σύνοικος ἔσται)	Sed Nireo, & Thoanti
Πολλοὶ δὲ καὶ Μελίτην.	Tum Crathis accoletur.
Παπποκτόνος δ' Ὀθρωνὸν	Elpenor autem Othronum, &
Κ' Ἤπειρον αὖτις ἥξει.	Epirum abibit olim.
Ὁ δ' οἷος Αὐσονείοις	Sed Italis sepulcris
Τεθάψεται τάφοισι,	Condetur ille, morbos
Νόσων τ' ἰατρὸς ἔσται.	Oraculis repellens.
Τήμψαν δὲ Ναυβόλειοι	At Nauboli Temessam
Ἥξουσιν οἱ ἑταῖροι·	Satellites subibunt;
(Σηταίαν ἐν πέτραισι	(Setæa, te dolenda
Μίμνει μόρος δυσαίων)	Ad saxa mors manebit)
Οἱ δ' αὖ πόλιν Λάμητον.	Quidam oppidum Lameti.
Καὶ ταῦτα πάντ' ἄνοστοι	Et hæc quidem Pelasgis
Τλήσουσιν οἱ Πελασγοί.	Instant foris ferenda.
Οὐδ' οἱ 'ς πάτραν μολόντες	Quin nec domum recepti
Κύρσουσι τῶν κρατίστων.	Meliora sortientur.
Ὁ γὰρ μέσον σκεπάρνῳ	Namque huic caput securi
Κόγχον τυπεὶς, πεσεῖται,	Findetur olim acuta,
Κἀγὼ γε δὴ σὺν αὐτῷ.	Communis ista erit mors.
Καὶ μὴν τὸ πᾶν ὁμοίως	Parique clade Cretæ,
Ἀνάστατος στρατηγοῦ	Gortyniique regis
Τοῦ Κρητὸς οἶκος ἔσται.	Domus alta destruetur.
Λοκροὶ δὲ παρθένους, ἃς	Locri tamen puellas
Πέμψουσιν ὡς Ἀθηνᾶν	Mittent suas Minervæ

Ες Ιλιον στένοντες.	Ad Ilium, gementes.
Σὺ δ᾽ αὖ ἐπωπὶς ἔσῃ,	At tu, Parens, triformis
Μῆτερ, θεᾶς Τριμόρφου.	Brimus eris ministra.
Οστᾶ δ᾽ ἐμοῦ ξυναίμου	Tum Fratris ossa nostri
Αξουσ᾽ ἐς ἄστυ Θήβης.	Ferentur usque Thebas.
Κλέος δ᾽ ἐμῆς γενέθλης	In posteris avorum
Αὔξουσιν ἀμναμοί μου,	Crescet decus meorum,
Σκύμνοι διπλοῖ λέοντες.	Leunculis duobus.
Τοιαῦτα πυργόπορθοι	Hæc Ilii cruentis
Μέλλουσι πάντα πάσχειν.	Sunt pestibus ferenda.
Πόθεν δὲ τοῦθ᾽ ὑπῆρχε;	At causa quæ sit horum?
Πρῶτον κόρην βοῶπιν	Phœnix Bovem Puellam
Σαραπτιοι ὑφεῖλκον.	Abduxit in carina.
Κούρητες αὖθις ἄλλην,	Aliam statim rapit Cres,
Τεῦκρόν τε, καὶ Σκάμανδρον	Teucro simul, Scamandro
Πέμψαντες, Ηρακλῆ τε.	Misso, Trinoctioque.
Θρήκη προσαθεῖσ᾽ ἀφῆκεν	Thraces repente cæsi
Τριέσπερον λέοντα.	Tirynthium vocarunt.
Τυρσηνὸς αὖτις αἴας	Tyrrhenus inde terram
Οἰνωτρίας κρατήσει.	Oenotriam tenebat.
Πάρις δὲ λοῖσθος αὖδον	Sed ultimus favillas
Πῦρ μοῦνος ἐξεγείρει.	Paris resuscitabit.
Ηξει γὰρ Ατρέως παῖς,	Existet hinc Mycenis
Κόδρου κέλωρ, Ορέστης·	Regnans, itemque Orestes,
Λακμώνιοι τέταρτοι.	Neleus, itemque Dores.
Ηξει Μίδας μετ᾽ αὐτούς,	Midas sequetur istos,
Ξέρξης τε πρὸς Πελασγούς.	Xerxesque contra Achivos:
Εως ἄναξ Μακηδὼν	Donec Satus Philippo
Αμφοῖν μέγας κρατήσῃ,	Utrosque subjuget rex,
Παρ᾽ οὗγε συγγενής μου	Cum quo meus Propinquus
Διαλλαγῶν κυρήσει.	In fœdus ibit olim.
Μάτην δὲ ταῦτα βάζω,	Loquor sed ista frustra,
Πίστιν μ᾽ ἀφεῖλ᾽ Απόλλων,	Fidem Deus negavit.
Θήσει δὲ ταῦτ᾽ ἀληθῆ.	Sed facta subsequentur.
Τοῦτ᾽ αὖ μαθόντες ἄλλοι,	Quod posteri videntes,
Τὴν φοιβόληπτον αἰεὶ	Ad astra laude tollent
Χελιδόν᾽ αἰνέσουσιν.	Hirundinem canoram.

IN
Lycophronis Caſſandram
JOHANNIS MEURSII
COMMENTARIUS.

JOHANNIS MEURSII
AD LECTOREM
PRÆFATIO.

ECCE, mi Lector, dono tibi Lycophronem, Poetam omnium, quotquot sunt, obscurissimum. Addo librum Commentarium, eo facem præfero, qua opus illi fuit nimis diu. Ferunt obscuram Myrmecidis ex ebore operam facilius visam si nigras setas adhibuissent: idem de hoc Lycophronis Poemate dictum habe, quod sine interprete vix est ut quisquam intelligat. Laudabilis nupera opera doctissimi (viri dicam, an adolescentis?) Gulielmi Canteri nostratis. Bertrandus si quid laudis meritus, non ego defrudem. Primi in hoc opere illustrando sudarunt Dection, Orus, & Theon, viri in Grammatica quondam illustres, sed eorum opera tempus atque invidiosa vetustas nobis ademerunt. Quæ hodie exstant Commentaria Isacii Tzetzæ, papæ! quam multoties nugacia? mortuaria glossematia *cum Catone meritissimo quis dixerit. Si boni quidquam in illis, ea istorum sunt quos paullo ante laudavi, qui si reviviscant, indubie lege Atinia rem furtivam vindicent. Atque exstarent illi, labore hoc supersedere potuissem: sed hæc vota tantum. Quare illa, quæ jam majoribus nostris ademit oblivio fugitiva, secutaque sedulitas posterioris ævi retrahere nequivit, non, si non potero indagare, eo ero tardior, sed velocior ideo, si quivero. Non mediocres enim tenebræ in hac sylva: neque eo, quo pervenire volumus, semitæ tritæ: neque non in tramitibus quædam objecta, quæ euntem retinere possent. Præterea damus quoque emendatiorem versionem Illustrissimi viri Josephi Scaligeri, Jul. Cæs. F. cujus hortatus ad has meas lucubratiunculas edendas magnum mihi calcar addiderunt: & absque eo esset, vix id facere ausus fuissem. Quod superest: moneo, & testor religiose à me servatam nobilem illam Laurentium legem,* NE POMUM EX ALIENO, *nosti cætera. Quidquam à nobis ex doctorum hujus ævi virorum scriptis in mea tralatum, nomina ingenue profiteor. Neque enim furtivæ à me sublectæ pennæ,*

Ne, si forte suas repetitum venerit olim
Grex avium plumas, moveat cornicula risum.

Deinde pauci sunt, quos aliquando aliud agens apud amicos, inspiciens legi; pauciores, immo nulli, quos perlegi: non quod neglexerim, sed otium defuit: magis me capiunt ipsi fontes, è quibus gra-

tius aquæ petuntur. Graculi iſti, qui plagium clamitant, ſi quid dixeris, quod ipſi ante te, verbo dicam, non me movent. Nec ego ſolus ero, in quos ab illis involatum. Vale, Lector candide: Zoilum enim non æſtimo, qui quorum ſimilitudinem deſperat, eorum affectat ſimultatem. Themiſtocles dolebat cum nulli ſibi invidi;

Ο γὰρ ἀφθόνητος οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

Iterum vale, & his meis candide fruere: ſicubi lapſus, veniam dabis adoleſcenti admodum, deinde homini. Nemo noſtrum non peccat, homines ſumus, non Dii.

IN

IN
LYCOPHRONIS CASSANDRAM
JOHANNIS MEURSII
COMMENTARIUS.

4. ΧΡΗΣΜΩΝ αἰόλον στόμα.] Simili phrasi Æschylus Prometheo αἰολοστόμους χρησμοὺς dixit.

5. Οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη.] Numine afflatorum indicium putatur clamore confuso bacchari. Ruffinus Hist. Ecclef. lib. II. cap. IV. *Cumque primum navicula senum oram illius soli attigisset, ecce subito sacerdotis illius templi virgo filia correpta spiritu, cum ingenti vociferatione clamoribus usque ad cælum datis* (malim *elatis*) *agi per medios populos cœpit, & crebros ducens rotatus, stridens huc atque illuc rabida ora vibrare &c.* Apuleius Milef. VIII. *Inter hæc unus ex illis bacchatus effusius, ac de imis præcordiis anhelitus crebros referens, velut numinis divino spiritu repletus, simulabat sauciam vecordiam prorsus.* Et postea, *Infit vaticinatione clamosa conficto mendacio, semetipsum incessere atque criminari, quasi contra fas sanctæ religionis designasset aliquid.* Statius Sylv. lib. IV. in Via Domitiani de Sibylla,

En & colla rotat, novisque late
Bacchatur spatiis. ——

Oecumenius ad cap. XII. Act. Apost. Καὶ ἵνα μανίας πληρωθῶσι, καὶ τὰς τρίχας λύουσι, καὶ ἀφρὸν ἀπὸ τοῦ στόματος ἀποπίμπτουσι, καὶ τἄλλα πάντα ποιοῦσι, ὅπου οἱ μαινόμενοι ποιεῖν εἰώθασι, τὰ τῆς μαντείας, ἢ μᾶλλον μανίας ἐφθέγγοντο ῥήματα. Eunapius in vita Ædesii de Sosipatra loquens, Εἶτα τίς τὸ ἀεὶ καθόλου ψυχῆς, καὶ τί τὸ κολαζόμενον, καὶ τί τὸ ἀθάνατον αὐτῆς, ἱμπίπτουσα λέγω, μεταξὺ τοῦ κορυβαντιασμοῦ καὶ τῆς ἐκβακχεύσεως, ὥσπερ ἀποκοπεῖσα τὴν φωνὴν, ἐσιώπησε. Petronius, *Potius furentis animi vaticinatio appareat, quam religiosæ orationis sub testibus fides.* Lactantius lib. IV. cap. XXVII. *Ecce aliquis instinctu dæmonis percitus dementit, effertur, insanit, &c.* Lego *d. efferatur. i.* Simile mendum apud eundem auctorem lib. I. cap. XXI. *Sectis namque humeris, & utraque manu districtos gladios exerentes, currunt, efferuntur, insaniunt.* Legendum omnino, *e. efferantur. i.*

6. Δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα.] Cassandræ vatis δαφνηφάγους λαιμοὺς vocat Lycophron, quia laurus μαντικῆς σύμβολον, ut ait Aphthonius Προγυμν. & futurorum præsensionem habere credita olim, eaque de causa Apollini dicata, ut patet ex Theocriti epigrammate primo, & Ovid. Metamorph. lib. I. Auctor Γεωπονικῶν libro XI. Καὶ τὸ μὲν δένδρον ἀπὸ τῆς παρθένου δάφνης ὠνόμασαν ὁμωνύμως. λαβὼν δὲ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ πτόρθον, ἐστεφανώσατο, καὶ μαντικῆς ἔκτοτε σύμβολον ἐγένετο τὸ φυτόν. Hesiodus gustata lauru Poetam factum se, & præteritorum futurorumque cognitionem accepisse prodit, his verbis,

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὡς κλείοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.

Ubi Scholiastes, ἡ δάφνη ἐνεργεῖ πρὸς τοὺς ἐνθουσιασμούς. A Claudiano quoque lib. II. de Raptu Proserpinæ —— *venturi præscia laurus* dicta. Apud Homerum etiam Iliad. α'. Chryses vates Atridas accedit, Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος. Eunapius in Chysanthio, Ἡ δὲ πρὸς τὸ θεῖον οἰκειότης οὕτως ἦν ἀσφαγμάτιστος καὶ εὔκολος, ὥστε ἐξήρκει τὸ στέφανον ἐπιθεῖναι τῇ κεφαλῇ, καὶ πρὸς τὸν ἥλιον ἀναβλέποντα χρησμοὺς ἐκφέρειν, καὶ τούτους ἀψευδεῖς, καὶ πρὸς τὸ κάλλιστον εἶδος ἱερέου πνεύματος γεγραμμένους. Nam eo loco στέφανος (ut apud Homerum στέμματα) lauream significat. Huc pertinent verba Capellæ lib. I. *Delius quoque ut ramale laureum gestitat, divinatrice eadem conjecturalique virga, &c.*

7. Σφιγγὸς κελαινῆς] De Sphinge vide Hesiodum Theogonia, Palæphatum Περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν, & Psellum Ἀναγωγαῖς. Lycophroni heic κελαινὴ dicitur, quod effigies ejus in lucis, qui tenebricosi sunt, consecrari consueverit, ut auctor Synesius in oratione de Regno: vel propter ænigma, quod ita habet,

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὗ μία φωνὴ,
Καὶ τρίπουν, ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἑρπετὰ κινεῖται, ἀνά τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον,
Ἀλλ' ὁπόταν πλείοσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
Ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

Apud Scholiasten corruptum valde legitur. Vide Athenæum Δειπνοσ. & Apollod. lib. III.

10. Δυσφάτους αἰνιγμάτων οἴμας] Martianus Capella dicit, *obliquas vaticiniorum ambages*, lib. I. de Mercurio loquens, *Ipse pedibus talaria nectit aurea, & nunc in fanis, quibus aut vaticinia obliquis fundebantur ambagibus, aut denuntiata pecudum cæde, fissiculatis extorum proficiis viscera loquebantur.* Videmus porro Lycophronem poemate hoc antiquissimos poetas imitari voluisse, qui obscuritatem de industria affectabant. Æschyli Scholiastes Προμ. Δεσμ. Οἱ παλαιοὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν πάντα μετ' αἰνίγματι γεγράφασι, ὅπερ δὲ καθόλου φασιν ἐχρῶντο τοῖς λόγοις. Unde Prometheus,

Λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅ,τι χρῄζεις μαθεῖν,
Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ,
Ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.

Itaque vides jam caussam, ob quam ita obscurus in hoc poemate Lycophron. Alia est potior, quia olim oracula ænigmatice efferebantur. Clemens, Στρωμ. lib. V. Οὐ καθαρῷ γὰρ καθαρῷ ἐφάπτεσθαι οὐ θεμιτὸν εἶναι συνεδόκει καὶ Πλάτωνι. ἐντεῦθεν οἱ

αἱ ϑεσφητίαι, οἵ τι χρησμοὶ λέγονται δι' αἰνιγμάτων.

18. Τῆς Κέρνης πίλας] Cerne insula est contra sinum Æthiopicum, cujus neque magnitudo, neque intervallum à continente constat, Æthiopasque tantum populos habere creditur. Auctor Plinius lib. VI. cap. XXXI. Cernem autem heic Auroræ habitaculum facit Lycophron, quo pertinent Nonni illa Dionys. lib. XXXIII.

——ἀμφὶ δὲ Κέρνη
Κυκλώσας πτερὰ κῦμα βολαῖς ἀντώπιος Ἠοῦς
Ἱστατο μεσσήεν. ——

Eustathius ad Dionysii Περιήγησιν, Τὴν Κέρνην οἱ μὲν νῆσόν φασιν ἐν τῷ Ὠκεανῷ, οἱ δὲ τοῦτο οὐ λέγοντες. καὶ ἡ θέσις δὲ αὐτῆς ἀμφισβητεῖται. οἱ μὲν γὰρ ἀνατολικὴν αὐτὴν ὑποτίθενται, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων ἐμφαίνει.

23. Ἰουλόπεζοι] Paridis naves ἰουλόπεζους Lycophron appellat propter remos, est enim ἴουλος animalculum multipes. Apollonii Scholiastes lib. I. Λέγεται δὲ ἴουλος καὶ ζῶόν τι πολύπουν. ἑκατόμποδον γὰρ ἔχει πολλοὺς πόδας. Eodem modo Valerius Flaccus lib. I. Argonaut. *Phrygios julos* dixit, de navibus Trojanis loquens. Certe Suidas cum scriberet, Ἰουλόπεζα, ἡ ναῦς, dubium non est, quin hunc Lycophronis locum ob oculos habuerit.

Ibid. Εὐῶπις] Isacius Tzetzes interpretatur εὐόφθαλμοι, διὰ τὰς ὀπὰς, ὅθεν ἐν τῷ πλεῖν κινοῦσι τὰς κώπας. Possunt & ita dictæ videri à navis parte, quæ ὀφθαλμὸς nuncupabatur, cui & ejus nomen inscribi solebat. Jul. Pollux lib.I.cap.IX. Τὸ δὲ ὑπὲρ τὸ στεῦχον ἀκροστόλιον πτυχὶς ὀνομάζεται, καὶ ὀφθαλμὸς, ὅπου καὶ τοὔνομα τῆς νεὼς ἐπιγράφουσι. Vide etiam Etymologici Auctorem in Ἀκροστόλιον.

24. Αἱ Φαλακραῖαι κόραι] Eleganter admodum naves è Phalacræ arboribus fabricatas Φαλακραίας κόρας appellat, quod Horatius imitatus lib. I. Od. XIV.

Quamvis Pontica pinus,
Silva filia nobilis.

Atque eum Cœlius Firmianus Symphosius in ænigmate de navi, quod ita interpungendum, & emendandum,

Longa feror, velox frondosa filia silva.

Nam antea male,

Longa feror velox, formosa filia silva.

Et in ænigmate veteris Poetæ Græci,

Ὑλογενὴς, ἀνάκανθος, ἀναίμαλος, ὑγροκέλευθος.

Vocat ὑλογενῆ, ut illi *silva filiam*.

25. Ταῖν Καλυδναῖν] Calydnæ, insulæ duæ juxta Tenedum sitæ, teste Strabone. Aliorum tam de numero, quam situ alia est opinio. Sed Geographicis immorari instituti nostri non est, sed relego lectorem ad doctissimi viri Gulielmi Canteri Annotationes, qui satis super his, quatenus ad Lycophronis illustrationem.

Ibid. Λευκὰ φαίνουσαι πτιλὰ] Est in remo πτιλὸν, sive πτερὸν extremitas, quam Latini veteres, quod in *Folli*, sive *Folii*, similitudinem desineret, *Folliculare* appellaverunt; nam veteres *Follum*, & *Folium*, sicut *Sollum*, & *Solium* dicebant: & errat Festus, qui aliter explicat. Falluntur autem viri docti omnes, quicunque locum hunc tangunt, Canterus, Villiomarus, Titius, dum aut sola vela, aut solos remos intelligi volunt. Certe, sive vela, sive remos interpretere, utrumque defendi potest. Si remos, juvat Pollux lib. I. cap. IX. Τὰς δὲ κώπας, τὸ μὲν οὗ λαμβάνονται οἱ ναῦται, ἐγχειρίδιον. τὸ δὲ μέσον, ἀγκών. τὸ δὲ πλατυνόμενον, πτερὰ καὶ ταρσοὶ κωπῶν. Et Aristophanis Scholiastes Avibus, Αἱ νῆες ἀντὶ πτερῶν τὰς κώπας ἔχουσι. Hinc *remigium alarum* dixerunt Jul. Africanus Hist. Apostol. lib. I. Mart. Capella lib. VIII. & Virgilius Æneide VI. Similiter Apuleius Milesʃ. V. *Remigio plumæ captu maritum proceritas spacii fecerat alienum.* Et πτερύγων ἐρετμοῖς Æschylus Agamemnone dixit. Sane Propertii locus de remis accipiendus, quidquid dicat Robertus Titius, qui parcius debuerat doctissimi immeritissimique Canteri manibus insultare. Sed hæc missa facio. Apud Hesiodum lib. II.

—— νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο,

item Pind. Olymp. Od. IX. qui nuncupat ναὸς ὑπόπτερον. Utrolibet modo accipias, perinde est. Si autem vela interpretabere, juvat Cassiodorus lib. V. Epist. XVII. vela *alas navium* nominans. Æschylus quoque Prometheo, dum λινόπτερα ναυτίλων ὀχήματα dicit, quod recte Scholiastes interpretatur τὰ ἔχοντα τὰ ἄρμενα, ὡς πτερά. Et Persis ab eodem ὁμόπτεροι νᾶες, quæ *æquatis velis* procedunt, ut utar Virgilii verbis. Infra apud Lycophronem πτερωτὰς ὁλκάδας utro modo intelligas, susque deque est. Alarum vero hæ πτιλὰ, aliæ πτερὰ, illæ ὠκύπτερα, ut volunt Grammaticorum filii.

29. Ἄτης ἀπ' ἄκρων] Ates colles de Ilio accipe. Hesychius, Ἀπολόφου, (lege Ἄτης λόφου) ὑπὸ τὸ Ἴλιον ἐγκλεῖστο φησὶν. Erant vero duo. Stephanus, Ἴλιον, πόλις Τρωάδος, ἣν οἱ Τρῶες Ἄτης ἐκάλουν, καὶ αὐτῆς λόφοι δύο. ita emendo, male antea, ἣν οἱ Τρῶες Ἀτηλὼ ἐκάλουν. Nominis originem ab historia profectam vide apud Apollodorum libro tertio Βιβλιοθήκης. Eustathius dissentit; φασὶ δὲ (inquit) τὸ Ἴλιον κατατειχισθῆναι ἐρεῖσαν τὴν Ἄτην, διὸ καὶ Ἄτης λόφος ἐκεῖ, τοῦτο δὲ ἀστεῖον πέπλασται διὰ τὰς μεγάλας ἄτας, ἃς ἐκ Διὸς οἱ Τρῶες ἔπαθον.

32. Πεύκησιν ἐλλιμνοφθόροις] Ex pinu maxime naves olim fiebant, quam materiam etiam iis præscribit Fl. Vegetius de Re militari lib. IV. cap. XXXIV. Horatius,

Quamvis Pontica pinus,
Sylva filia nobilis,
Jactes & genus, & nomen inutile.

Ovidius Tristium lib. I. Eleg. III.

Pinea texta sonant. ——

Virgilius Æneid. IX.

Pinea silva mihi multos dilecta per annos,
Lucus in arce fuit summa, quo sacra ferebant,
Nigranti picea, trabibusque obscurus acernis.
Has ego Dardanio juveni, cum classis egeret,
Læta dedi. ——

Festus Avienus in Ora maritima de Oestrymnidibus loquens,

—— *multa vis his gentis est,*
Negotiandi cura jugis omnibus.
Non usque cymbis turbidum late fretum
Et belluosi gurgitem Oceani secant.

Non

Non hi carinas quippe pinu texere
Fecere morem, non abiete, ut usus est,
Curvant phaselos: sed rei ad miraculum
Navigia junctis semper aptant pellibus,
Corioque vastum sæpe percurrunt salum.

33. Τριεσπέρου λέοντος] Trinoctem leonem vocat Herculem, quia tres noctes cum Alcmena concubuerat Jupiter, præceperat enim Soli, uti fabulantur, ut tres dies lateret. Justinus Martyr in Orat. ad Gentes, Τόν γε τριέσπερον Ἀλκείδην, τὸν ἀγώνων ἡγήτορα τῶν ἀθλημάτων, τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν, ὃς βλοσυρὸν κατέπεφνε λέοντα, καὶ πολύκρανον ὤλεσεν Ὕδραν. Statius Papinius Thebaid. lib. XII.

Da mihi poscenti munus breve, Cynthia, si quis
Est Junonis honos, certe Jovis improba jussu
Ternoctem Herculeam. ——

Seneca Agamemnone duas noctes refert,

Roscida noctis geminavit horas,
Jussit Phœbum tardius celeres
Agitare currus. ——

Hunc sequutus Propertius lib. II.

Jupiter Alcmenæ geminas requieverat Arctos,
Et cœlum noctu bis sine rege fuit.

Martianus Capella lib. II. *In ortu Herculis geminatæ noctis obsequium, serpentesque idem parvus oblidens, vim numinis approbavit.* Hieronymus adversus Vigilantium, *Libere proclamabis te esse aut Mercurium propter nummorum cupiditatem, aut Nocturnum juxta Plauti Amphitryonem, quo dormiente in Alcmenæ adulterio duas noctes Jupiter copulavit, ut magnæ fortitudinis Hercules nasceretur.* Clemens Προτρεπτικῷ novem noctes refert, Εἰς ὅσον διελάνθανεν ἀσελγείας ὁ Ζεὺς ἐκεῖνος, ὁ μετ' Ἀλκμήνης ποιούμενος ἡδυπαθείας νύκτας, οὐδὲ γὰρ αἱ νύκτες αἱ ἐννέα τῷ ἀκολάστῳ μακραί, &c. Arnobius eum sequitur lib. IV. *Deus Hercules natus est, qui in rebus hujusmodi patris sui transiret exuperaretque virtutes, ille noctibus vix novem unam potuit prolem extundere, concinnare, compingere.* Leonem porro vocat à leonina, quam solitus gestare. Est autem ἕσπερος, qui mane φώσφορος, quod vel pueris notum. Timæus Locrus lib. Περὶ ψυχᾶς κόσμω καὶ φύσιος, (ut alios omittam) Ο μὲν αὐτὸς ποκὰ μὲν ἕσπερος γίγνεται ἑπόμενος τῷ ἀελίῳ τοσοῦτον, ὁκόσον μὴ ὑπὸ τὰς αὐγὰς αὐτῶ ἀφανίζεσθαι, ποκὰ δ' ἑῷος προαγέεται τῷ ἀλίω, καὶ ἀνατέλλει πρὸ ὄρθρω.

Ibid. Ον ποτε γνάθοις] Theophylactus Commentario in Ionam prodit Herculem triduo in ventre ceti fuisse, historiamque ad Christum Servatorem nostrum detorquet. Aliter Val. Flaccus Argonaut. lib. II. & alii. Οὐλαμὸν Grammatici XL. virorum faciunt.

34. Τρίτωνος κάρχαρος κύων] Eleganter describitur à Philostrato juniore in Imaginibus, his verbis, Ὁρᾷς δὲ ὅπως ὀξεῖα ἡ τοῦ στόματος ἐκβολὴ, καρχάροις καὶ τριστοίχοις ὀδοῦσιν ἐκφαίνεται, ὧν οἱ μὲν ἀγκιστρώδεις, καὶ ἀνεστραμμένοι κατέχειν τὰ ληφθέντα, οἱ δὲ ὀξεῖς τὴν αἰχμὴν, &c.

37. Σμήχουσα ἐσπάλαξι κωδείας] Notant Grammatici κωδείαν tantum de papaveris capite dici. Lycophron tamen hoc loco, Homerus Iliad. ξ'. Nicander Ἀλεξιφαρμακοῖς, & alii pro capite quovis animato posuerunt.

40. Τύψας ἀτράκτῳ] Ἄτρακτος fusum significat, μεταφορικῶς de sagitta Lycophron usurpavit. Hesychius, Βέλος, ἄτρακτος μεταφορικῶς. Eadem notione est apud Sophoclem Trachiniis,

Τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα, καὶ θεὸν
Χείρωνα πημήναντα.

Et Philoctete,

—— πρὸς δὲ τοῦτ' ὅ μοι βέλος
Νυμφοστολεῖ ἄτρακτος. ——

Etiam apud Æschylum Προμηθεῖ λυομένῳ,

Ὡς δή τι μὴ μῦθον καὶ Λιβυστικῶν λόγος,
Πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν
Εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος.

Ibid. Εν τ' αὐλῷ μέσῳ] Hercules, cum jussu Eurysthei Augiæ stabulum purgasset, eique promissam mercedem Eurystheus denegaret, indignatus, collecto exercitu, Elidem vastavit; cumque ea de caussa summa existeret virorum paucitas, (plerique enim bello confecti erant) mortuorum uxores cum exercitu coïre jussit, qua ratione cum plurimi nascerentur, instituit in Olympo monte prope Elidem in honorem Jovis patris certamina Olympica, in quibus ipse prior cum Jove luctatus est, unde eum hoc loco παλαιστὴν vocat Lycophron. Vide Homeri Interpretes.

42. Κρόνου παρ' αἰπὺν ὄχθον] Olympium intellige. Pindaro ista phrasis familiaris, Olymp. Od. V.

Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ,
Κρόνιόν τε ναίων λόφον.

Item VIII. IX. X.

46. Τὴν πετρώλυγγος ἰχθυωμένην] In scopulis olim piscatores piscatum exercebant. Oppianus Κυνηγετικῶν α'.

Ηὲ μὲν πέτρῃσιν ἐφήμενος ἀγχιάλοισι
Γυραλέοις δονάκεσσι, καὶ ἀγκίστροισι δαφοινοῖς
Ἀστομον ἀσπαλιεὺς ἐπιδήσατο δαίδαλον ἰχθύν.

Theocritus Idyllio primo,

Τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
Λεπρὰς, ἐφ' ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει.

Idyllio IX.

Τήνω δὲ στρόμβω καλὸν ὄστρακον, ᾧ κρέας αὐτὸς
Σιτήθην, πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισι δοκεύσας.

Et Idyllio XXII.

——— εἶδον ἐμαυτὸν
Ἐν πέτρᾳ ἡμενον, καραδοκεῦντα δὲ δόλοισι
Ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον ἐσείοντ' ἐδωδάν.

Ovidius Metamorph. III.

—— *moriensque mihi nihil ille reliquit,*
Præter aquas, unum hoc possum appellare paternum.
Mox ego, ne scopulis hærerem semper in iisdem,
Addidici regimen dextra moderante carinæ
Flectere. ———

Aristænetus lib. I. Παρὰ τὴν ἀκτὴν ἐπικύπτων μοι χθὲς πέτρας, καὶ τῷ ἀγκίστρῳ περιπεπηγότα κάλλιστον ἰχθὺν τῷ καλάμῳ κυρτουμένῳ τῷ βάρει, &c. Petronius Satyrico, *Nisi piscator eam imposuerit hamis escam, quam scierit appetituros esse pisciculos, sine spe prædæ moratur in scopulo.* Hinc dixit *piscatum saxatilem* Plautus Rudente. Et Isidorus hinc lucem capit in Glossis, ubi dicit *Piscina specula;*

cula; ut emendandum monui in meis ad illas Animadversionibus.

48. Σάρκας κηπαίδων λοφνίον] Cur Veteres cadavera comburere consueverint, tradit Homeri Scholiastes Iliad. α'. Τὸ παλαιὸν τὰ σώματα τῶν θνησκόντων πρότερον ἐκαίετο διὰ τὸ ἀπιστεῖν γίγνεσθαι, εἶθ' οὕτως ἐθάπτετο ὑπὸ γῆν, & quæ sequuntur. Quintilianus Declamat. x. *Vana ergo sapientes persuasione frustrati, qui constare homines & perfici corporis alimentis animaque dixerunt, corpus caducum, fragile, terrenum, ut sicca humidis, calida frigidis, resolutis astricta pugnarent, partim aut doloribus affici, aut novissimis annis, aut* (lego *&*) *senectute dissolvi; animam vero flammei vigoris impetum perennitatemque non ex nostro igne sumentem, sed quo sidera volant, & quo sacri torquentur axes, inde venire, unde rerum omnium auctorem parentemque spiritum ducimus, nec interire, nec solvi, nec ullo mortalitatis affici fato, sed quoties humani pectoris carcerem effregerit, & exonerata membris mortalibus levi se igne lustraverit, petere sedes inter astra.* Magi id impium censebant, teste Diog. Laertio lib. I. in Prooemio. Loquitur ita de ipsis, Περί τε δικαιοσύνης λόγους ποιεῖσθαι, καὶ ἀνόσιον ἡγεῖσθαι πυρὶ θάπτειν.

53. Τοῖς τε Ταντάλου] Palladium ex Pelopis costis fuisse vides heic etiam ex Lycophrone. Clemens Προτρεπτικῷ, Πολλοὶ δ' ἂν τάχα που θαυμάσειαν, εἰ μάθοιεν τὸ Παλλάδιον, τὸ Διοπετὲς καλούμενον, ὃ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς ἱστοροῦνται μὲν ὑφελέσθαι ἀπὸ Ἰλίου, παρακαταθέσθαι δὲ Δημοφῶντι, ἐκ τῶν Πέλοπος ὀστῶν κατεσκευάσθαι. Arnobius lib. IV. *Quis ex reliquiis Pelopis compactum esse Palladium prodidit? non vos?* Testis etiam Plinius alibi. Traditur autem Trojanis venditum à Scythis, dictitantibus inexpugnabilem eam urbem fore, in qua illud adservaretur. Dionysius Halicarn. lib. I. ait Chrysen Pallantis, cum Dardano nuberet, Minervæ dono acceptas in dotem ei dedisse duas Deæ effigies, & sacra magnorum Deorum. Post Dardanum, cum ægre è diluvio evasisset, in Samothracia consedisse, moxque, deducta in Asiam colonia, effigies illas secum detulisse, ubi redditum consulenti oraculum,

> Εἰς πόλιν ἣν κτίζητε θεοῖς σέβας ἄφθιτον αἰεὶ
> Θεῖναι, καὶ φυλακαῖς τε σέβειν, θυσίαις τε, χοροῖς τε,
> Εὖτ' ἂν γὰρ τάδε σεμνὰ καθ' ὑμετέραν χώραν ᾖ
> Δῶρα Διὸς κούρης ἀλόχῳ σέθεν, ἡ δὲ πόλις σοὶ
> Ἔσται ἀπόρθητος τὸν ἀεὶ χρόνον ἤματα πάντα.

Atque ita in urbe sui nominis reposuisse, ibique adservatas, donec Ilium habitari cœpit, quo reges transtulerunt, & in templo, quod cum adyto in arce construxerant, posuerunt.

56. Τοῖς Τευταρείοις βουκόλου πτερώμασιν] Ad secundam Trojæ expugnationem tria enumerat necessaria Poeta, in quibus etiam Herculis sagittas, quæ penes Philoctetem erant. Unde Propertius lib. III. Eleg. I.

> *Exiguo sermone fores nunc Ilion, & tu,*
> *Troja, bis Oetæi numine capta Dei.*

Et Seneca Troade,

> *Accipe, Rector Phrygia, planctus,*
> *Accipe fletus, bis capte Senex,*
> *Nil Troja semel te rege tulit,*
> *Bis pulsata Dardana Graio*
> *Mœnia ferro, bisque pharetras*
> *Passa Herculeas.*

Hercules etiam apud Sophoclem Φιλοκτήτῃ,

> Τὸ λοιπὸν γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν
> Τόξοις ἁλῶναι. ———

Alia tamen tria enumerat Plautus Bacchidibus,

> *Signum ex arce si perisset, alterum etiam est*
> *Troili mors,*
> *Tertium cum porta Scææ limen superum scinderetur.*

Τευτάρεια vero πτερώματα dicit, quæ Hercules (à quo postea Philoctetes) à Teutaro præceptore acceperat. Meminit Theocriti Scholiastes Idyllio XIII. Ἐχρῆτο δὲ, inquit, Ἡρακλῆς Σκυθικοῖς τόξοις, διδαχθεὶς ὑπό τινος Σκύθου Τευτάρου.

58. Σπείλασα κῦρον τὸν κατήγορον χθονὸς] Recte ad Corythum, Oenones ex Paride filium, hæc à Scholiaste referuntur, qui à matre, repudiatam se ægre ferente, contra Trojanos ad Ilium missus est, ubi & à patre deprehensus, atque interfectus. Parthenius Ἐρωτικῶν λδ'. Ἐκ δὲ Οἰνώνης καὶ Ἀλεξάνδρου παῖς ἐγένετο Κόρυθος. οὗτος ἐπίκουρος ἀφικόμενος εἰς Ἴλιον Ἑλένης ἠράσθη, καὶ αὐτὸν ἐκείνη μάλα φιλοφρόνως ὑπεδέχετο, ἦν δὲ τὴν ἰδέαν κράτιστος, φωράσας δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἀνεῖλεν. Hæc pro Scholiaste Parthenius, quem non videtur legisse Canterus.

61. Αὐτὴ δὲ φαρμακουργὸς] Oenonem medicinæ peritiam habuisse patet etiam ex Heroidum Ovidianarum Epistolis, ut quæ eam ab Apolline acceperit. Ita ipsa de se,

> *Me fide conspicuus Troja Munitor amavit,*
> *Ille meæ spolium virginitatis habet,*
> *Id quoque luctando, rupi tamen ungue capillos,*
> *Oraque sunt digitis aspera facta meis.*
> *Nec pretium stupri gemmas aurumque poposci,*
> *Turpiter ingenuum munera corpus emunt.*
> *Ipse ratus dignam medicas mihi tradidit artes,*
> *Admisitque meas ad sua dona manus.*
> *Quæcunque herba potens ad opem, radixque medendo*
> *Utilis in toto nascitur orbe, mea est.*

Ibid. Οὐκ ἰάσιμον ἕλκος δρακοῦσα] Per οὐκ ἰάσιμον ἕλκος, mortem Paridis intelligit Lycophron, alioquin quomodo cum Parthenio ei conveniat, non video, qui Ἐρωτικῶν δ'. tradit Oenonem solam Paridis vulnus potuisse sanare. Ἀλέξανδρος, ait, ὁ Πριάμου, βουκολῶν κατὰ τὴν Ἴδην, ἠράσθη τῆς Κεβρῆνος θυγατρὸς Οἰνώνης, λέγεται δὲ ταύτην ἔκ του θεῶν κατεχομένην θεσπίζειν περὶ τῶν μελλόντων, καὶ ἄλλως ἐπὶ τῇ συνέσει φρενῶν ἐπὶ μέγα διαβεβοῆσθαι. ὁ οὖν Ἀλέξανδρος αὐτὴν ἀγαγόμενος παρὰ τοῦ πατρὸς εἰς τὴν Ἴδην, ὅπου αὐτῷ οἱ σταθμοὶ ἦσαν, εἶχε γυναῖκα, καὶ αὐτῇ (lego ἔφη) φιλοφρονούμενος μηδαμὰ προλείψειν, ἐν περισσοτέρᾳ τε τιμῇ ἄξειν. ἡ δὲ συνιέναι μὲν ἔφασκεν, εἰς τὸ παρὸν ὡς δὴ πάνυ αὐτῆς ἐρώη, χρόνον μέντοι τινὰ γενήσεσθαι, ἐν ᾧ ἀπαλλάξας αὐτὴν, εἰς τὴν Εὐρώπην περαιωθήσεται, κἀκεῖ πτοηθεὶς ἐπὶ γυναικὶ ξένῃ, πόλεμον ἐπάξεται τοῖς οἰκείοις. ἐξηγεῖτο δὲ ὡς δεῖ αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ τρωθῆναι, καὶ ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν οἷός τε ἔσται ὑγιᾶ ποιῆσαι, ἢ αὐτή.

64. Στυγνὸν ὀχθήσων μόρον] Parthenius loco citato, Τοῦ δὲ κήρυκος τὰ λεχθέντα παρὰ τῆς Οἰνώνης θᾶττον ἀπαγγείλαντος,

λαίλος, ἀθυμήσας ὁ Ἀλέξανδρος ἐξέπνευσεν. Οἰνώνη δ' ἐπεὶ νέκυν. ἤδη χθὶ γῆς κείμενον ἰδοῦσα ἴδεν, ἀνέμαξέν τι, καὶ πολλὰ κατολοφυρομένη ἐπιχέουσα ἑαυτήν.

69. Δισσὰ καὶ τεισσὰ] Ter captam dicit Trojam Lycophron, cui adstipulatur Theocritus, Τευκρίδα τρίπορθον appellans in obscura Ara. De duabus expugnationibus loquitur Pindarus Isthmion. Ode v.

> Ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ
> Αἰακοῦ, παίδων τε, τοὶ καὶ σὺν μάχαις
> Δὶς πόλιν Τρώων πράθον, ἑσπόμενοι
> Ηρακλεῖ πρότερον,
> Καὶ σὺν Ἀτρείδαις.

Jam de tertia quæramus: eam invenio sub Charidemo quodam accidisse, servi, & equi opera ad eam rem uso. Narrat suse Polyænus Strategematum lib. III. sub finem, nam quod de Amazonibus quidam proferunt, non credo, nisi Auctorum testimonia videam. Sed audiamus Polyænum, Χαρίδημος Ἰλίεων πολιορκῶν αὐτὴν τὴν πόλιν, οἰκέτην Ἰλιέα προσελθόντα ἐπὶ λείαν συλλαβὼν, μεγάλοις δώροις ἔπεισεν προδοῦναι τὴν πόλιν. ἵνα δὲ πιστὸς φανείη τοῖς φυλάττουσι τὰς πύλας, ἔδωκεν αὐτῷ πολλὰ ἀρπάσαντα, καὶ ἀνδράποδα δὶς τε καὶ τρὶς ἀγαγεῖν. οἱ δὲ φύλακες ταῦτα τεθαυμακότες, συγχωροῦσιν αὐτῷ πολλάκις ἐξιέναι νύκτωρ, καὶ σὺν αὐτῷ ἄνδρας πλείονας, τὴν λείαν συνελαύνοντα. Χαρίδημος τοὺς μὲν σὺν αὐτῷ συλλαβὼν ἔδησε, τὰ δὲ τούτων ἱμάτια περιβαλὼν τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡπλισμένοις ἔδωκεν αὐτοῖς τά τε ἄλλα τῆς λείας, καὶ ἵππον ὡς αἰχμάλωτον. οἱ φύλακες ἵνα δέξαιντο τὸν ἵππον, πᾶσαν τὴν πύλην ἀνέῳξαν. οἱ στρατιῶται τῷ ἵππῳ συνεισπεσόντες τούς τε φύλακας ἀπέκτειναν, καὶ τὴν λοιπὴν δύναμιν δεξάμενοι τῆς πόλεως ἐκράτησαν, ὥστε, εἰ χρὴ τι καὶ παῖξαι, δεύτερον ἑάλω τὸ Ἴλιον, πάλιν ἵππῳ καταστρατηγούμενον. Sed & quartum capta fuit, & incendio funditus deleta à C. Fimbria, Nicomediæ Legato, annis M. L. post Græcorum eversionem. Vide Appianum, & Augustinum de Civ. Dei, lib. III. cap. VII.

73. Ος ποτ' ἐν ῥαπτῷ σκύτει] Dardanus, Jovis ex Electra filius, facta inundatione, è Samothracia utribus in Idam, Trojæ promontorium, tranavit. Homeri Scholiastes, (quem non recte Didymum nonnulli existimant, qui sæpe in istis scholiis citatur: equidem, si conjecturæ locus, Johannis Tzetzæ esse dicam, qui ipse in Chiliad. Var. Hist. Commentarii sui Homerici meminit, neque me movet Ammonius, qui in voce χλαμὺς Didymi verba profert ad Iliad. β'. quæ ibi nullus invenias) is itaque Scholiastes hoc modo ait, Δάρδανος, ὁ Διὸς καὶ Ηλέκτρης, τῆς Ἀτλαντος θυγατρὸς, λιπὼν (lego λιπὼν) τὴν Σαμοθρᾴκην ἐπομβρίας γενομένης, κατασκευάσας σχεδίαν, καὶ ἀσκὸν ἑαυτῷ περιθεὶς, διεκομίσθη εἰς τὴν Ἴδην τῆς Τρῳάδος, καὶ ὑποβὰς Διὸς ὑποδεξαμένου κτίζει πόλιν, ἣν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Δαρδανίαν ἐκάλεσεν. Et Nonnus Διονυσιακῶν lib. III.

> ——— πέτεσι ἤλυε ἴδαιας
> Δάρδανος, ἀντικέλευθον ἐνάσσατο πίονας ἀρούρας,
> Δαρδανίην εὔπυργον ἐπώνυμον ἄστυ χαράξας,
> Ἰδαίην ἀροτῆρι διαγράψας κόνιν ὁλκῷ.

Huc etiam referri debent illa Virg. Æneid. VII.

> *Atque equidem memini (fama est obscurior annis)*
> *Auruncos ita ferre senes, his ortus ut agris*
> *Dardanus Idæas Phrygiæ penetravit ad urbes,*
> *Threiciamque Samum, quæ nunc Samothracia fertur.*

Quibus duobus postremis versibus inest τὸ ὕστερον πρότερον, ut vocant. Vide Eustathium ad Dionysii Περιήγησιν. Apollodorus lib. III. aliam abitûs causam ponit, dicens Dardanum interitu fratris Jasii (quem Jupiter, quia Cereri vim intulisset, fulmine interfecerat) mœstum, relicta Samothrace, in objectam continentem enatasse ad Teucrum, Scamandri fluvii Idææque Nymphæ filium. Utrem vero ῥαπτὸν σκύτος appellat, quia ex demortuorum animalium corio eos veteres consuebant. Vide Etymologici Auctorem, & Artemidorum lib. V. cap. XXII.

77. Ζήρυνθον ἄντρον] Zerynthus antrum est in Samothrace. Nicandri Schol. Θηριακοῖς, Τὸ Ζηρύνθιον ἄντρον ἐν Σαμοθρᾴκῃ φασὶν εἶναι. Λυκόφρων δέ φησι, Ζήρυνθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς, ὃ ἐστι σπήλαιον τῆς Εκάτης. Aristophanis Scholiastes ad Εἰρήνην narrat, eo confugere solitos, qui in magnis periculis versarentur, & mox ubi Hecatæ, & Corybantibus sacrificassent, liberatos fuisse. Idem Suidas, Εν Σαμοθρᾴκῃ ἦσαν τελεταί τινες, ἃς ἐδόκουν τελέσαι πρὸς ἀλεξιφάρμακα κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ τὰ τῶν Κορυβάντων μυστήρια, καὶ τὰ τῆς Εκάτης, καὶ τὸ Ζήρυνθον ἄντρον, ᾧ κύνας ἔθυον. ἐν κινδύνοις οὖν γενόμενοι, ἐπεκαλοῦντο τοὺς δαίμονας ἐπιφανῆναι, καὶ ἀλεξῆσαι. ἐδόκουν δὲ οἱ μεμυημένοι ταῦτα, ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι, καὶ ἐκ χειμώνων. Huc pertinet illud Diogenis Cynici apud Laertium lib. VI. in vita ejus, Θαυμαζόντος τινὸς τὰ ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἀναθήματα, ἔφη, πολλῷ ἂν ἦν πλείω, εἰ καὶ οἱ μὴ σωθέντες ἀνετίθεσαν.

Ibid. Τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς] Hecaten intelligit cui canes immolabantur, ut tradit Theocriti Scholiastes Idyllio II. & Plutarchus Ρωμαϊκοῖς. Inde est apud Theocritum,

> Τᾷ χθονίᾳ δ' Εκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι.

qua de causa etiam Εκάτης ἀγάλματα nuncupabantur. Hesychius, Εκάτης ἄγαλμα, τὰς κύνας οὕτω φασὶ, διὰ τὸ ἐκφέρειν Εκάτῃ κύνας. Emendabis vero Stephanum in Ζήρυνθος, apud quem depravissime legitur hic versus,

> Ζήρυνθον ἄντρον τῆς κυνὸς φαγοῦς θεᾶς.

78. Κυρβάντων] Corybantus Jasii & Idææ filius fuit, ac simul cum Dardano sacra Cybeles in Phrygiam deportavit, ejusque Deæ sacerdotes à suo nomine Corybantes dixit, auctor Diodorus Siculus. Sunt qui hos quinque & viginti fuisse existiment, alii LII. atque ex iis XXXII. ἀριστεροὺς nuncupatos veneficos fuisse, reliquos δεξιοὺς dictos veneficia dissolvere potuisse. Vide Apollonii Schol. lib. I.

79. Οτ' ἠμάθυνε πᾶσαν ὀμβρήσας χθόνα] Diluvium hoc, de quo agit Lycophron, tertium fuit, si Nonno credimus, qui Dionys. lib. III. tres κατακλυσμοὺς enumerat, in quo non convenit ei cum Xenophonte, qui in lib. de Æquivocis quinque ponit; primum trimestrem sub Ogygo prisco, secundum Niliacum menstruum sub Hercule & Prometheo Ægyptiis, tertium bimestrem in Achaia sub Ogygo Attico, quartum Thessalicum trimestrem sub Deucalione,

calione, quintum etiam trimestrem sub Proteo Ægyptio, qui Paridi Helenam eripuit. Etiam Isidorus Origin. lib. XIII. cap. XXII. tria diluvia recenset.

80. Ζηνὸς καχλάζων νοτμὸς] Veterum ista fuit opinio Jovem ætherem esse, cui concipiendi, generandique, & cuncta vegetando nutriendi vis inesset. Virgilius,

Tum pater omnipotens fœcundis imbribus æther
Conjugis in gremium lætæ descendit, & omnes
Magnus alit magno permistus corpore fœtus.

Horatius,

——manet sub Jove frigido
Venator teneræ conjugis immemor.

Calpurnius Eleg. V.

Dum peragit vernum Jovis inconstantia tempus.

Profluxit ea opinio ab Anaximene, & Cleanthe. Vide Lactantium lib. I. cap. V.

84. Καὶ δελφῖνες] Ovidius etiam in diluvii descriptione Metamorph. lib. I.

——silvasque tenent delphines, & altis
Incursant ramis, agitataque robora pulsant.

85. Φέρβοντο φῶκαι] Ovidius loco citato,

Et modo qua graciles gramen carpsere capellæ,
Nunc ibi deformes ponunt sua corpora phocæ.

87. Τρήρων τις ἅρπασμα πετραίας κυνὸς] Helenam columbam vocat ob libidinem, ob quam ea avis etiam Veneri sacra. Canem autem, ob conjugum multitudinem; canes namque indifferenter cum quavis coëunt. Salvianus, ut alios omittamus, lib. IV. de Dei Providentia, *Numquid enim aliquis ex servis turbas concubinarum habet? numquid multarum uxorum labe polluitur? ut canum, vel suum more tantas putet conjuges suas esse, quantas potuerit libidini subjugare?* Vel canem vocat, quod ejus raptus & Græcis & Trojanis infaustus fuerit, nam canis olim inopinatus conspectus mali ominis erat. Terentius Phormione Act. IV. Sc. IV.

—— post illa monstra evenerunt mihi,
Introiit in ædes ater alienus canis,
Anguis per impluvium, &c.

Sophocles Αντιγόνη,

Οσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγνισαν.

Horat. lib. III. Od. XXVII.

Impios parræ recinentis omen
Ducat, & prægnans canis.

Vel propter impudentiam. Terentius Eunuchi Act. IV. Sc. VII.

———ain' vero canis?

Quo loco Interpres vetus. *Hoc verbo impudentibus inimicis convitium fieri solet: nam militare dictum est in hostem* CANIS.

88. Ην τόργος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται] Per Τόργον ὑγρόφοιτον, cygnum intelligit, in quem mutatus Jupiter Ledam compressit. Didymus ad Odyss. λ'. Ζεὺς Λήδας ἐρασθεὶς, Θεστίου παιδὸς, εἰς κύκνον ἑαυτὸν μετέβαλλεν, καὶ διαπλέας ἐμίγη αὐτῇ, μετὰ χρόνον δὲ ἐκείνη τεκοῦσα ᾠὸν, ἀποτίθεται εἰς λάρνακα, ὅθεν συνέβη τούς τε Διοσκούρους, καὶ τὴν Ελένην γενέσθαι. Hæc ille. Ovidius quoque Metamorph. lib. VI.

Fecit olorinis Ledam recubare sub alis.

Unde & Gregorio Nazianzeno κύκνος dicitur. Vide etiam Apollodorum lib. III. Fabulæ allegoriam ex Melisso refert Fulgentius Mytholog. lib. II. Sunt qui velint ovum hoc è Luna decidisse. Fides sit penes Auctorem.

89. Κελυφάνῳ στρόβιλον ἐξηκασμένην] Athenæus lib. II. ex Clearchi Eroticis refert in cœnaculis, quæ ᾠὰ dicebantur, Helenam nutritam fuisse, atque inde natam fabulam de ejus ex ovo ortu. Athenæi hæc verba, Εκάλουν δὲ καὶ τὰ νῦν τῶν οἰκιῶν παρ' ἡμῖν καλούμενα ὑπερῷα, ᾠά. φησὶ Κλέαρχος ἐν Ερωτικοῖς, Τὴν Ελένην φάσκων ἐν τοιούτοις οἰκήμασι τρεφομένην, δόξαν ἀπενέγκασθαι παρὰ πολλοῖς ὡς ἐξ ᾠοῦ εἴη γεγεννημένη. ἐκ τοῦ δὲ Νεοκλῆς ὁ Κροτωνιάτης ἔφη, ἀπὸ τῆς σελήνης πεσεῖν τὸ ᾠὸν, ἐξ οὗ τὴν Ελένην γεννηθῆναι. Lucianus in Gallo proceritati colli tribuit, quod candidum, & olorinum plane habuit.

91. Οὐ πατρὸς κόπρους στείβοντα ζευκτῶν βουσταθμῶν] Regium antiquitus pecora pascere. Didymus ad Odyss. XIII. Τὸ παλαιὸν καὶ οἱ τῶν βασιλέων παῖδες κατάπαλοι (lego παναίπολοι) ἐκαλοῦντο, καὶ ἐποίμαινον. Hesiodi Scholiastes. lib. I. Τὸ παλαιὸν βασιλεῖς πολυθρέμμονες, καὶ ποιμενικὸν ἔζων τὸν βίον. Varro de Re Rust. lib. II. cap. I. *De antiquis illustrissimus quisque pastor erat, ut ostendit Græca & Latina lingua, & veteres Poetæ, qui alios vocant* πολύαρνας, *&* πολυμήλους, *alios* πολυβούτας. *Qui etiam ipsas pecudes propter caritatem aureas habuisse pelles tradiderunt.*

93. Κάλλος τ' ἀμφήριστον] Dearum de forma contentio, & Paridis judicium satis nota. Vide Isocratem Ελένης ἐγκωμίῳ, & Ovidium in Epistolis. Athenæus lib. XII. Δειπνοσοφιστῶν, putat illud judicium virtutis voluptatisque comparationem repræsentare, & quia potior judicata Venus, id est, voluptati posthabita virtus, merito cuncta confusa, & perturbata fuisse. Alii Paridem virum eruditum credunt, orationemque in Veneris laudem composuisse, eamque Junoni, & Palladi in ea prætulisse, cecinisse quoque hymnum in Venerem, quem κεστὸν vocaret, post à patre in Græciam sacrificiorum causa missum Helenam rapuisse, belloque dedisse occasionem. Proclus è tribus vivendi generibus amatorium eum amplexum existimat. Huc pertinet Aristippi jocus, quo usus apud Dionysium: cum enim ille ei tres meretrices offerret, ut quam vellet, eligeret, tres simul abstulit, dictitans, neque Paridi tutum fuisse quod unam elegisset. Narrat Diog. Laertius lib. II. Διονύσιος δέ ποτε, τριῶν ἑταιρῶν οὐσῶν, μίαν ἐκλέξασθαι κελεύσαντος, τὰς τρεῖς ἀπήγαγεν, εἰπὼν, οὐδὲ τῷ Πάριδι συνήνεγκε μίαν προκρῖναι. Accidit autem hoc judicium in loco, qui Αλεξάνδρεια dictus. Stephanus, Εστι καὶ τόπος ἐν τῇ Ιδῃ τῇ Τρωϊκῇ Αλεξάνδρεια λεγόμενος, ἐν ᾧ φασὶ τὸν Πάριν διακρῖναι τὰς θεάς. Apud Homerum vero judicii Paridis nusquam mentio, quod observavit Macrobius lib. V. cap. XVII. *Nullam commemorationem de judicio Paridis Homerus admittit. Virgilius tantam deam, quod cuivis de honestis fœmina deforme est, velut specie victam, Paride judicante doluisse, & propter Catamiti pellicatum totam ejus gentem vexasse.*

97. Τράμπις σ' ὀχήσει, καὶ Φερέκλειοι πόδες] Bene admodum Paridis barbari navem τράμπιδα vocat

cat usus propria vocabuli significatione, nam πόδας (ut ait Nicandri Schol.) κυρίως βαρβαρικὸν πλοῖον ἐστίν. Fallitur autem Isacius noster, dum πόδας naves explicat, quem male sequitur Canterus ille. Ego vero remos dico. Nonius Marcellus, *Remi sunt navales pedes.* Etiam Artemidorus lib. I. cap. L. pedes remos interpretatur his verbis, Πλείονας πόδας ἔχειν ἀγαθὸν ἐμπόροις καὶ ναυκλήρῳ. σωμάτων γὰρ πλειόνων ἄρξουσι, καὶ παντὶ μισθῷ τούτους τρέφοντες. κυβερνήτῃ δὲ ἰδόντι τὸν ὄνειρον σημαίνει χαλεπόν, πλείοσι γὰρ ποτὶ χρήσεται τοῖς ποσὶ ἐρεσσομένης. Hinc *Remipedem* navem dixit Ausonius. Et Callimachus Epigrammate VI. Ἐρέσσων ποσίν. Lucilius Sat. lib. VIII.

Verum flumen uti atque ipso divortio aquarum
Ilignis pedibus cercurum concinit aquis.

Quos versus emendent alii, quibus plus otii. Inde, quia remi appellati sunt *pedes*, naves *ambulare* dicuntur. Cato de Re Rust. cap. I. *Si poteris, sub radice montis siet, in meridiem spectet, loco salubri, operariorum copia siet, boumque ibi aquarium, & oppidum validum prope siet, aut mare, aut amnis, qua naves ambulent.* Hinc refuto Villiomarum, qui negat dici posse navem ambulare pedibus. Quid? quod similiter Salustius scaphas *progressas* dicit. Verba ejus ista, *Earum alia paullulum progressa nimio simul & incerto onere, quum pavor corpora agitaverat, deprimebantur.* Quem locum, Lector, acceptum referes Scriverio meo, magnæ industriæ juveni. Huc pertinet, quod cursus à Poetis tribuatur navibus. Vide Agell. lib. X. cap. XXVI. Vocantur tamen alias *pedes*, funes nautici, quibus vela adstringuntur. Unde etiam Poeta noster ποδωτὰ λίνα vocat. Dicuntur vero Φερέκλειοι πόδες, à fabricatore.

99. Καμπύλας γένυς τρίκας ὀδόντας] Navis curvi dentes sunt ancoræ, quæ arenæ impactæ mordicus eam retinent. Symphosius in ænigmate de ancora,

Scrutor aquas medias, ipsas quoque mordeo terras.

Virgilius Æneid. lib. I.

——fessas non vincula naves
Ulla tenent, unco non alligat ancora morsu.

Inde *mordaces ancoræ*: Sidonius Epist. lib. VIII. *Præterea de continenti in patriam vela laxantes hostico mordaces ancoras vado vellunt.* Itaque dentes navis ancoræ sunt. Isidorus Orig. lib. XIX. cap. II. *Ancora, dens ferreus.* Virgilius Æneid. VI.

Obvertunt pelago proras, tum dente tenaci
Ancora fundabat naves.——

Nonnus ἀγκυλόδοντας χαλινοὺς vocat Dion. lib. III.

Καὶ δρυὸς ψαμάθοιο βαρυνομένη διὰ κόλπα
Ὁλκάδος ἀγκυλόδοντες ἐπεσφήκωντο χαλινοὶ
Δυομένη φαίνοντος.——

Pindarus χαλκόγενυν χαλινὸν Pythion. Od. IV.

Ἀνίκ' ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν
Ναῒ κρημνάντων ἐπί ποτε θοᾶς
Ἀργοῦς χαλινόν.——

Alioquin etiam navis dentes appellantur τὰ ἔμβολα, sive rostra. Porro *Dentes* Latinis dicuntur, non solum quibus cibus atteritur, sed id omne, quo aliquid teneri, aut exsecari potest, teste Nonio. Ad ancoram porro quod attinet, eam invenit Anacharsis Scytha, teste Laertio lib. I. Εὗρε δ' εἰς τὸν βίον ἄγκυράν τι, καὶ κεραμευτικὸν τροχόν, ὥς τινες.

101. Εἰναφώσσοντα στόλον] Illustrissimus Josephus Scaliger retulit mihi legisse se apud veterem quendam scriptorem Græcum, classem hanc velorum novem fuisse: quod tamen manifesto falsum. Lege Libellos, qui Dictyn & Daretem mentiuntur.

102. Τὴν ἄνυμφον πόρτιν] Helenam πόρτιν vocat, pro qua buculam Lacedæmonii aliquando immolarunt. Historia, sive potius fabula, ita habet: Laborantes peste Lacedæmonii oraculo moniti sunt, liberandos esse, si virginem nobilem immolarent, Helenam autem cum sors petiisset, eaque ornata produceretur, aquila advolans gladium abripuit, & buculæ ibi loci pascenti imposuit, quæ pro Helena immolata fuit. Vide Plutarchum Παραλλήλοις. Ut autem hic Helena, pro qua vitula sacrificata fuit, πόρτις appellatur, ita infra Jupiter, pro quo Saturno datus lapis, δίσκος, sive lapis, vocatur.

104. Εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων] Externos laqueos interpretare amorem mulieris peregrinæ. Apte vero amorem laqueo assimulat ex Ægyptiorum mysteriis. Horus Ἱερογλυφικῶν lib. I. Παγὶς ἔρωτα, ὡς θήραν, ἐμπλέκοντα τὸν ἀέρα σημαίνει. Ita enim supplendus corrigendusque iste locus videtur. Sic infra,

Η μὲν παλαιὸν δυσλύτοις οἴστρου βρόχοις,
Ερωτας οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' Ἐριννύων
Πικρὰν δ' ἀπέψηλασε κηρυλκὸν πάγην.

Et apud Poetas alios sæpe id observare.

105. Εμπαίουσαν ἴξωτοῖ πτερῷ] Scholiastes dum πτερὸν interpretatur τὴν ταχύτητα τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τὸ πλοῖον, misere ineptit: ut dissentiam auctor Pollux, qui ita ait lib. V. cap. III. Πτέρυγες, αἱ ἐκ πτερῶν σχολαί. & cap. IV. Ἐστι δέ τι ἄρκυος μέρος, καὶ ἀμφιβλήστρα, ὅπερ ἐστι τὰ ἄκρα τῶν ἀρκύων, ἃ οἱ μὲν κράσπεδα, οἱ δὲ πτέρυγα ὀνομάζουσι. Latinis *Linea*, sive *Formido* dicitur. Gratius,

Ne reprehensa suis properantem linea pennis
Implicet.——

Nemesianus,

Linea quin etiam magnos circumdare saltus
Quæ possit, volucresque metu concludere prædas,
Digerat innexas non una ex alite pennas.

Intexebant ei retis generi plumas versicolores. Hinc *retia maculis distincta* dixit Ovidius in Epistolis. Prudentius *maculas* Hymn. III. Καθημερινῶν,

Callidus illaqueat volucres
Aut pedicis dolus, aut maculis.

Meminit ejus retis etiam Seneca lib. II. de Clementia, *Sic feras linea, & pinna clausas continent, easdem à tergo telis eques incessat, tentabunt fugam per ipsa quæ fugerant, proculcabuntque formidinem.* Symmachus lib. I. Ep. XLVII. *Nam unde est hæc sensuum in epistolis tuis novitas, verborum vetustas, si tantum nodosa retia, vel pinnarum formidines, & sagaces canes, &c.* Apuleius in Apolog. *Verum ego ista propterea commemoravi: non quod pinnarum formidines, & fuliginis maculam, te præsertim judice, timerem.*

110. Νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος] Salamina puta. Δράκοντα vero κατηχρηστικῶς posuit pro ὄφιν, Cychreum autem designat, qui ὄφις cognominatus fuit propter morum asperitatem. Stephanus, Κυχρεῖος, πάγος περὶ Σαλαμῖνα. Σοφοκλῆς Τεύκρῳ. ἀπὸ Κυχρέως τοῦ Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος, ὃς ὄφις ἐπεκλήθη διὰ τὴν τραχύτητα τῶν τρόπων. Quæ verba Stephani mutila moneo, & post Τεύκρῳ aliquid deesse, videlicet ὀνομάζεσθαί φησι, aut tale aliquid, scribo itaque pro puncto asteriscum, defectus notam. Huc pertinent illa Eustathii ad Dionysium, Η δὲ Σαλαμὶς ἑβδομήκοντα σταδίων ἔχει περίμετρον, ἢ ὀγδοήκοντα, ἐκαλεῖτο δὲ ποτὲ Κυχρεία, ἀπό τινος Κυχρέως, οὗ καὶ Λυκόφρων καὶ Αἰσχύλος μέμνηνται, ὃς ὄφις μὲν ἐπεκλήθη διὰ τραχύτητα τόπου. Emendo, δ. τ. τρόπου. Ut autem istiusmodi homines apud Græcos ὄφεις, ita apud Latinos *Scorpiones* appellabantur. Apuleius Miles. IX. *Nosti quendam Barbarum civitatis nostræ decurionem, quem Scorpionem præ morum acritudine vulgus appellat.* Contra mites, *Oviculæ*. Aurelius Victor, *Quinctus Fabius Maximus Cunctator, Verrucosus à verruca in labris sita, Ovicula à clementia morum dictus.*

Ibid. Εχχίας πόθου] Hic πόθος non tam de cupidine Venerea intelligi debet, quam de Paridis nave, quæ pictum in puppe Cupidinem habebat, ut ex Ovidio clarum, apud quem sic ipse Paris in Epistola ad Helenam,

Troia caduntur Phrygia pineta securi,
Quæque erat æquoreis utilis arbor aquis.
Ardua proceris spoliantur Gargara silvis,
Innumerasque mihi longa dat Ida trabes.
Fundatura citas flectuntur robora naves,
Texitur & costis panda carina suis.
Addimus antennas, & vela sequentia malos,
Accipit & pictos puppis adunca deos.
Qua tamen ipse vehor comitata Cupidine parvo,
Sponsor conjugii stat Dea picta sui.

Solebant namque Veteres tutelæ nomine naves appellare, quod etiam observavit in nuperis ad Petronium Animadversionibus eruditus juvenis Johannes à Wouweren. Servius ad Æneid. x. *Solent naves nomina accipere à tutelarum pictura.* Lutatius ad Statii Thebaid. VIII. *Tutelam navis intelligimus cum gubernatore navigare, habent enim pictos præsules, quorum nominibus nuncupantur & naves.* Inde apud Lucianum Πλοίῳ. Τὴν ἐπώνυμον τῆς νεὼς θεὸν ἔχουσα τὴν Ἶσιν ἑκατέρωθεν. Sic Virgilius Æneid. v. Pristin, Chimæram, Scyllam, & Centaurum nuncupat naves à tutelæ pictura, in cujus loci explicatione ineptiunt Interpretes, tam veteres quam recentiores. Et in XI. Massici,

——aurato fulgebat Apolline puppis.

Claudius Quadrigarius apud Nonium lib. XII. Rerum Rom. *Quinque pristes, navigium ea forma à marina bellua dictum est.* Lego, *navigium ea forma à marina bellua dictum est*, pro *navigiorum dictorum*, qua syncope ejus ævi Auctores affectate usi.

111. Ακτῆς] Tota quondam Attica *Acte* nominata dicitur, quod maximam ejus partem mare attingat, auctor Strabo lib. IX. Vel ab Actæone, sive Actæo, terrigena rege, testes Plinius, Gellius, Solinus. Hinc Ακταῖον μέλι Andromacho Γαλήνῃ, mel Atticum. Similia apud Virgilium, Ovidium, Catullum, & alios Poetas.

112. Δευτέραν ἴσαλον ἐκ ὄψει Κύπριν] Venerem secundam intelligit illam, quæ πάνδημος dicta. Duas enim veteres Veneres statuebant, alteram οὐρανίαν dictam, quæ honestos excitare amores, alteram πάνδημον, quæ in libidinem impellere putata. Plato quoque in Symposio duas esse Veneres ait, & ἡ μὲν γὰρ γέπου πρεσβυτέρα, inquit, καὶ ἀμήτωρ, Οὐρανοῦ θυγάτηρ, ἣν δὲ καὶ οὐρανίαν ἐπονομάζομεν. ἡ δὲ νεωτέρα Διὸς καὶ Διώνης, ἣν δὲ πάνδημον καλοῦμεν. Quem Platonis locum indubie respexit Apuleius in Apologia, cum scriberet, *Mitto enim alta illa & divina Platonica, rarissimo cuique piorum gnara, cæterum omnibus profanis incognita: geminam esse Venerem deam, proprio quamque Amore, & diversis amatoribus pollentem. Earum alteram Vulgariam, quæ sit percita* (lego *prædita*, ut statim sequitur) *populari Amore, non modo humanis animis, verum etiam pecuinis & ferinis animis ad libidinem imperitare, & immodico trucique perculsorum animalium serva corpora complexu vincientem: alteram vero Cœlitem Venerem, prædita qua sit optimati Amore, solis hominibus, & eorum paucis curare, nullis ad turpitudinem stimulis vel illecebris sectatores suos percellentem. Quippe ejus amorem non amœnum & lascivum, sed contra incorruptum & serium, pulcritudine honestatis virtutis amorem amatoribus suis conciliare: & si quando decora corpora commendet, à contumelia eorum procul absterrere.* Ita enim scribenda ea postrema verba monuit literarum lumen, & columen Is. Casaubonus, quem merito sequor. Huc pertinet quoque Epigramma Theocriti, cujus initium ita habet,

Η Κύπρις οὐ πάνδημος· ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπὼν
Οὐρανίαν, ἁγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας.

Et illa Musæi,

Αλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη Αφροδίτην,
Πολλάκι καὶ τὸν Ερωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς
Μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Αλλ' οὐδ' ὣς ἀλέεινε πυριπνείοντας ὀϊστούς,
Δὴ γὰρ Κυπριδίη πανδήμιος ἤλυθεν ἑορτή.

Vide etiam Artemidorum lib. II. cap. XLII. Apud Phurnutum vero lib. de Nat. Deorum, cum ait, Καλεῖται δὲ (ἡ Αφροδίτη) οὐρανία τε, καὶ πάνδημος, καὶ πανταρτίη, διὰ τὸ κἂν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ θαλάσσῃ τὴν δύναμιν αὐτῆς θεωρεῖσθαι. Legendum est πάνδημος, καὶ ποντίη, vel θαλασσίη, quod sequentia facile convincunt. Sane juvat & Musæus extremo poemate,

Αἰνοπαθὴς δὲ Λέανδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
Πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαίην Αφροδίτην.

Et antea,

——Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσσης
Καὶ κρατέει πόντοιο.——

Meminit utriusque Veneris *Catullus* Epigramm. LXIX.

Nam mihi quam dederat duplex Amathuntia curam,
Scitis, & in quo me torruerit genere.

Ad Venerem πάνδημον quod attinet, de ea elegans locus apud Heliodorum Æthiop. lib. I.

Επειδὴ

Ἐπειδὴ γὰρ ἡ πάνδημος Ἀφροδίτη τὸ προφητικὸν ἀπμάζει γένος, ὃ ἡ καθ' ἑαυτὴν χρείας, ἀλλὰ ἡ εἰς διαδοχὴν ἀπορᾶς, ταύτη ἡμαυτῇ γυναῖκα ἐπιστεψάμενον. Simulacrum ejus Athenis in foro consecratum fuit à Solone, ut quidam volunt. Harpocration, Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν, πάνδημόν φησιν Ἀθήνησι κληθῆναι τὴν ἀμφιδρυθεῖσαν (scribo ἀφιδρυθεῖσαν) περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα ἡ δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκάλουν ἀγορὰς. Νίκανδρος δ' ἐν ἕκτῳ Κολοφωνιακῶν, Σόλωνά φησι σώματα ἀγοράσαντα εὐπρεπῆ, ἐπὶ στέγης στῆσαι, διὰ τοὺς νέους, ἐκ τῶν περιγινομένων χρημάτων ἱδρύσασθαι Ἀφροδίτης πάνδημον (scribo πανδήμου) ἱερόν. ἔστι δ' πάνδημον, πάγκοινον. Sed quod ait inibi Solonem σώματα ἀγοράσαντα εὐπρεπῆ, id vero ita habet, Solon inter pulcerrimas leges quibus Atheniensium Remp. firmavit, etiam constituit, ut cives & se, & fortunas suas redimerent, quæ lex Σεισάχθεια est appellata. Diog. Laertius lib. I. Σόλων Ἐξηκεστίδου Σαλαμίνιος, πρῶτον μὲν τὴν σεισάχθειαν εἰσηγήσατο Ἀθηναίοις, τὸ δὲ ἦν λύτρωσις σωμάτων τε, καὶ κτημάτων. καὶ γὰρ ἐπὶ σώμασιν ἐδανείζοντο, καὶ πολλοὶ δι' ἀπορίαν ἐθήτευον. ἑπτὰ δ' ταλάντων ὀφειλομένων αὐτῷ πατρῴων, συνεχώρησε πρῶτος, καὶ τοὺς λοιποὺς τὸ ὅμοιον προὔτρεψε πρᾶξαι. καὶ οὗτος ὁ νόμος ἐκλήθη σεισάχθεια. Vide Plutarchum in vita ejus.

115. Ὁ γάρ σε συλλέκτροιο Φλεγραίας πόσις] Proteus Paridi, cum in Ægyptum venisset, Helenam ademit reddito illi ejus simulacro. Huc facit illud Stesichori,

Τρῶες οἱ ποτ' ἦσαν (sic lego, non ἴσασιν) Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες.

Vide Herodotum media Euterpe. Meminit ejusdem rei Xenophon lib. de Æquivocis.

119. Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν] Nilus, fluvius Ægypti septem ostiis nobilis, Ægyptum quotannis, cum sol in Cancro est, flantibus Etesiis, inundatione sua fertilem reddens. Vide Heliodorum Æthiopic. lib. XI. Hinc in Messalæ Genethliaco Tibullus,

Te propter nullos tellus tua postulat imbres,
Arida nec Pluvio supplicat herba Jovi.

Unde & à veteribus Ægyptiis Horomasdes, (si Laertio fides habenda, qui tamen fallitur; est enim hoc nomen Persicum, quo Kalendæ designantur) hoc est, Jupiter, vocatus est, divinique ei honores habiti sunt. Et Niloa Ægyptiis instituta, quæ celebrabantur sub ortum inundationis. Heliodorus Æthiop. lib. IX. Καὶ γάρ πως συνέπεσε Νειλῷα τότε, ἡ μεγίστη παρ' Αἰγυπτίοις ἑορτὴ, ἐνεστηκέναι, κατὰ τροπὰς μὲν τὰς θερινὰς μάλιστα, καὶ ὅτε ἀρχὴν ἡ αὐξήσεως ὁ ποταμὸς ἐπιλαμβάνει τελουμένη, ὑπὲρ πάσας δ' τὰς ἄλλας πρὸς Αἰγυπτίων σπουδαζομένη, & quæ sequuntur. Hic Triton aliquando, quandoque Aëtos, Ægyptus, & Oceanus nominatus est. Postea Nilus, à Cyclopis filio Nilo, Ægypti rege, Tantali ex filio nepote. Servius tamen aliud etymon ponit. Inundationis causas habes apud Solinum cap. XXXV. Horum Ἱερογλυφικῶν α'. Lucretium lib. VI. & Apollonii Scholiasten lib. IV.

121. Οἷά τις σφηκὸς] Huc pertinent Artemidori verba lib. III. cap. LXV. Ἀπάλαξ ἀνθρώποις τυφλὸν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος σημαίνει, καὶ ματαιοπονίαν, διὰ ἡ μάταιον ἡ ζώου πόνον.

131. Λίποντα χώρας] Meretricem vocat Helenam, quæ nupta Menelao cum Paride degebat. Potest etiam ad historiam referri, quæ narrat pictam aliquando à Zeuxide Helenam fuisse, quam, quia amplum ex ejus pictura ille lucrum reportaret, Græci Meretricem vocitarunt. Ælianus Ποικ. Ἱστορ. lib. IV. Ὁ Ζεῦξις ὁ Ἡρακλεώτης ὅτε τὴν Ἑλένην ἔγραψε, πολλὰ ἐχρηματίζετο ἐκ τούτου ἡ γράμματος. οὐ γὰρ εἰκῆ, καὶ ὡς ἔτυχε τοὺς βουλομένους εἴα ὁρᾶν αὐτὴν, ἀλλ' ἔδει ῥητὸν ἀργύριον καταβαλεῖν, εἶτα οὕτω θεάσασθαι. ὡς οὖν μίσθωμα ἡ Ἡρακλεώτη λαμβάνοντος ὑπὲρ ἡ γραφῆς, ἐκάλεσαν οἱ τότε Ἕλληνες ἐκείνην τὴν Ἑλένην ἑταίραν. Cum autem hanc pinxisset, quid de eo opere homines censuri essent expectandum non putavit: sed protinus hos versus adjecit ex Iliad. γ'.

Οὐ νέμεσις Τρῶας τε, καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν,
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεοῖς εἰς ὦπα ἔοικεν.

Vide Val. Max. lib. III. cap. VII.

135. Αἰγαίωνος ἁγνίτην πάγον] Sic apud Horatium lib. primo, Sat. III.

Concha salis puri.

Et Persium Sat. III.

——*purum & sine labe salinum.*

Catullus,

Quod culus tibi purior salillo est.

Vide Acronem. Neptuni autem salem vocat, quem ille (ut est apud Jul. Pollucem lib. VI. cap. X.) in Tragasi (nam Τραγάσου, non Τραγαίου lego) gratiam conglutinavit. Si quis tamen ἁπλῶς per Neptunum, mare intelligat, non inepte fecerit, qua ratione Alexander Ætolus citante Parthenio,

—— ἅλα ξυνιῶντα θαλάσσης

nuncupavit. Mos vero erat veteribus salem in mensa hospitibus apponere, eo concordiam inter se mutuo optantes, ut ex aqua & terra ille constat. Plutarchus Ἑλληνικοῖς, Λαβὼν αἰχμάλωτον ἀπάγειν οἴκαδε, καὶ μεταδοὺς ἁλῶν τε καὶ τραπέζης, ἀπέπεμπεν οἴκαδε. Heliodorus lib. IV. Δεδοικέναι γὰρ οἶμαι καὶ τῶν ἀγροικοτέρων, σπονδῶν καὶ τραπέζης κοινωνήσαντας, καὶ φιλίας ἀρχὴν ἱεροὺς ἅλας ποιουμένους, μὴ οὐχὶ καὶ τὴν περὶ ἀλλήλων γνῶσιν ἔχοντας ἀπελθεῖν. Item lib. VI. Ἀλλὰ πρὸς ξενίων καὶ φιλίων θεῶν, πρὸς ἁλῶν καὶ τραπέζης, ὧν, ὡς οἶμαι, φιλανθρώπων ἐν ἡμετέροις μετείληφας. Plautus Curculione, &c. *Qui homini.*

Therapontigone Platagidore, salve: salvus quum advenis
In Epidaurum, hic hodie apud me nunquam delinges salem.

Hinc Dion περὶ Ἀπιστίας, Τὸν Ἀρχίλοχον οὐδὲν ὤνησαν οἱ ἅλες, καὶ ἡ τράπεζα πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῶν γάμων. Demosthenes in Orat. περὶ Παραπρεσβείας, Ποῦ δ' ἅλες; ποῦ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; ταῦτα γὰρ τραγῳδεῖ περιιών. Huc pertinet proverbium vetus, Ἅλας καὶ τράπεζαν παραβαίνειν. de quo vide Auctorem proverbiorum. Romani quoque in mensis salinum ponebant. Festus, *Salinum in mensa pro aquali solitum esse poni, ait Verrius, cum patella, quia nihil aliud sit sal quam aqua.* A quo paullulum abit Acron, *Salinum* (inquit) *est patella, in qua*

Diis primitiæ cum sale offerebantur. Horatius lib. II. Od. XVI.

Vivitur parvo bene, cui paternum
Splendet in mensa tenui salinum.

Et lib. I. Sat. III.

—— modo sit mihi mensa tripes, &
Concha salis puri. ——

Atque tum sacras esse mensas existimabant. Arnobius lib. II. *Sacras facitis mensas salinorum appositu, & simulacris Deorum.* Quod à Græcis, ut alia multa, dimanavit. Quia vero Tragasi supra facta mentio, à quo Tragasæus sal, emendabis obiter Hesychium, & Stephanum scribendo Τραγασαῖοι ἅλες. Nam apud illum male Τραγάσαι, οἱ ἅλες, οἱ, &c. apud hunc Τράγασαι, οἱ ἅλες.

137. Λάξας τράπεζαν] Nempe hospitalem, nam illam Græci vocabant κοινὴν τράπεζαν. Heliodorus lib. V. Η δὲ τράπεζα δὲ ἡμῖν κοινὴ προὔκειτο, τὰ μὲν ἄλλα ἡμῶν παρεχόντων, τῇ Τυῤῥηνῷ δὲ ὄψον ἄφθονον ἐκ θαλάττης τοὺς νέους ἑστιῶντος. Parthenius Erotic. XIV. Εκεῖνος ἀπεωθεῖτο, ποτὲ μὲν φάσκων ὀῤῥωδεῖν, μὴ κατάδηλος γένοιτο, ποτὲ δὲ διὰ (lego Δία) ξένιον, καὶ κοινὴν τράπεζαν σεμνυνόμενος. Ad Paridem quod attinet ille hac ex re τραπεζίτης à Poeta dicitur. Hesychius, Τραπεζίτην Πάριν, τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν, καὶ ἀτιμάσαντα τὸν Μενέλαον. Mensæ vero olim maxima in veneratione habitæ, velut sacræ. Synesius epistola LVII. Τράπεζα μὲν ἱερὸν χρῆμα, δι' ἣν ὁ θεὸς τιμᾶται φίλιός τε, καὶ ξένιος. Pindarus Nemeon. Od. XI.

——ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀενάοις
Εν τραπέζαις. ——

Hinc Juvenalis Sat. II.

—— *nullus verbis pudor, aut reverentia mensæ.*

Orpheus in Argonaut.

Αἰδόμενος θέμιν ἁγνοτελῆ, ξενίην τε τράπεζαν.

Tacitus Annal. XI. *Tractaque in multam noctem lætitia, per epulas ac vinolentiam incautum Cotyn, & postquam dolum intellexerat, sacra regni, ejusdem familiæ deos, & hospitales mensas obtestantem, catenis onerant.* Referendus huc etiam Demosthenis locus, & proverbium Græcorum, quorum paullo ante facta mentio.

138. Αρκτου πιδῶντος] Paridem expositum ab ursa lactatum narrat Apollodorus lib. III. Ælianus Ποικίλης ἱστορίας lib. XII. Αλλὰ καὶ τὸν Αλέξανδρον (lego Εκάβης) Αλέξανδρον, τὸν Πριάμου, ὑπὸ ἄρκτου φασὶ τραφῆναι. Quid? quod ait Artemidorus lib. II. cap. XII. Αρκτος γυναῖκα σημαίνει, φασὶ γὰρ ἐκ Καστοῦς (lego Καλλιστοῦς, nam festinans Librarius mediam syllabam omisit) τὸ Αρκαδικῆς μεταβάλλειν τὸ ζῶον οἱ περὶ μεταμορφώσεως μυθολογήσαντες. Alioquin olim à Græcis mulieres ἄρκτους nominari consuevisse nemo, opinor, ignorat. Qua de re ad Theocritum.

139. Τοίγαρ ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρᾶς κλόνον] Allusit ad proverbium, Κενὰ ψάλλεις.

140. Αοπτα καὶ δύσρητα φορμίζων μέλη] Veteres didicisse fidibus, notum ex Ciceronis lib. de Senectute, aliisque, Εθος εἶχον οἱ παλαιοὶ, ὡς καὶ Καλλίμαχος ἱστορεῖ, μετὰ κιθάρας ἀεὶ ἅλας ἰέναι, καὶ ἀνυμνεῖν, καὶ ἐγκωμιάζειν. Et mos erat, ut in conviviis post cœnam circumferretur lyra: cujus cum se imperitum Themistocles diceret, utar Tullii verbis, *habitus est indoctior.* Etiam Romanorum veterum epulis fides ac tibias adhibere moris fuit. Certe antiquitus, si qui fidibus docti, pari cum philosophis in honore habebantur. Didymus ad Odyss. III. Τὸ ἀρχαῖον οἱ ἀοιδοὶ φιλοσόφων τάξιν ἐπεῖχον. Athenæus lib. I. Σώφρον δὲ τι ἦν τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος, καὶ φιλοσόφων διάθεσιν ἐπέχον. Quintilianus lib. I. cap. X. *Quis ignorat Musicen (ut de hac primum loquar) tantum jam antiquis illis temporibus non studii modo, verum etiam venerationis habuisse, ut iidem Musici, & vates, & sapientes judicarentur?* Ad Paridem quod attinet, ejus lyram etiam Alexandri Magni temporibus extitisse tradit præter Plutarchum Ælianus Ποικ. ἱστορ. lib. IX.

143. Τῆς τριπαλήκτου θυάδος] Æschylus Agamemnone πολυάνορα appellat, Euripidis Scholiastes Orest. refert, Tyndarum, Helenæ patrem, aliquando Diis omnibus sacrificasse, excepta Venere, quæ ob id irata filias ejus connubia bis terve mutare, & viros deserere fecit, citatque hos Stesichori versus,

Οὕνεκα Τυνδάρεως ῥέζων ποτὲ πᾶσι θεοῖς,
Μιᾶς λάθετο ἠπιοδώρου Κύπριδος,
Κείνα δὲ Τυνδάρεω κόραις χολωσαμένα,
Διγάμους, καὶ τριγάμους τίθησι, καὶ λιπεσάνορας.

144. Τετράδαις πίναις καταπλώσατο] Pro τετράδαις, libens hic legerim τετράσι, nam duo tantum, album sc. & nigrum, stamina Parcis tribuunt Poetæ. Tres vero esse Parcas, notius est, quam ut hic referri debeat.

145. Δυναιᾶς ἁλὸς] Ex Thaletis sententia, qui ex aquæ elemento ortas res omnes putavit. Hermias, ut Laertium omittamus, in Διασυρμῷ τῶν ἔξω φιλοσόφων, Αλλαχόθεν, ait, δέ μοι Θάλης τὴν ἀλήθειαν νέμει, ὁριζόμενος ὕδωρ τῶν παντὸς ἀρχὴν, καὶ ἐκ τοῦ ὑγροῦ τὰ πάντα συνίστασθαι, καὶ εἰς ὑγρὸν ἀναλύεσθαι, καὶ ἡ γῆ ἐπὶ ὕδατος ὀχεῖται. Nuncupat vero δυναιὰς ἅλα, quemadmodum Poetæ ἅλα πολιὰν, & Anyta poetria in Epigrammatis ἅλιον πολιὰν duriuscula catachresi. At *Maris filias* vocat, propter feram & immitem fatorum legem. *Claudas* autem, à forma anili, qua fingebantur. Catullus in epithalamio Thetidis & Pelei,

Cum interea infirmo quatientes corpora motu,
Veridicos Parcæ cœperunt edere cantus;
His corpus tremulum. ——

Infra quoque à Poeta nostro γηραιαὶ κόραι appellantur.

147. Δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας] Theseum, & Paridem intelligit. De Thesei rapina elegans locus est in Isocratis Helenæ encomio, quem adscribere non gravabor, Θησεὺς ὁ λεγόμενος μὲν Αἰγέως, γενόμενος δὲ ἐκ Ποσειδῶνος, ἰδὼν αὐτὴν (Ελένην) οὔπω μὲν ἀκμάζουσαν, ἤδη δὲ τῶν ἄλλων διαφέρουσαν, τοσοῦτον ἡττήθη τοῦ κάλλους κρατεῖν τῶν ἄλλων εἰθισμένος, ὥστε ὑπαρχούσης αὐτῷ καὶ πατρίδος μεγίστης, καὶ βασιλείας ἀσφαλεστάτης, ἡγησάμενος οὐκ ἄξιον εἶναι ζῆν ἐν τοῖς παροῦσιν ἀγαθοῖς ἄνευ τῆς πρὸς ἐκείνην οἰκειότητος, ἐπειδὴ παρὰ τῶν κυρίων οὐχ οἷός τ' ἦν αὐτὴν λαβεῖν, ἀλλ' ἀνέμενε τήν τε τῆς παιδὸς ἡλικίαν, καὶ τὸν χρησμὸν τὸν παρὰ τῆς Πυθίας, ὑπεριδὼν τὴν ἀρχὴν τοῦ Τυνδάρεω, καὶ καταφρονήσας τῆς ῥώμης τοῦ Κάστορος καὶ Πολυδεύκους, καὶ πάντων τῶν ἐν Λακεδαίμονι δει-

τῶν ὀλιγωρήσας, εἶθ' λαβὼν αὐτὴν, εἰς Ἀφίδνας τῆς Ἀττικῆς ἐκόμισε. Hæc de Theseo satis fuse Isocrates. Stricte Ovidius in Heroidum Epistolis,

Ergo arsit merito qui noverat omnia Theseus,
Et visa est tanto digna rapina viro.
More tuæ gentis nitida dum nuda palæstra
Ludis, & es nudis fœmina mixta viris.

quos duos priores versus mendosos emendabis hoc modo,

Ergo arsit merito qui noverat omina Theseus,
Et visa es tanto digna rapina viro.

De Paridis rapina vide eundem Ovidium, & Didymum ad Odyss. Ψ.

148. Πτωὺς τελεύχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας] Triorcha ex accipitrum genere est, à testium numero nomen habens, auctor, præter Aristotelem, Plinius, qui sic de eo, *Triorchen à numero testium, cui principium in auguriis Phœmonoe dedit, buteonem appellant Romani,* αἰσάλωνα *Græci, qui solus omni tempo e apparet.* Aquilas autem duces interpretare, quia hæ avium reginæ. Volatiles nuncupantur à navibus, quarum vela & remi alæ dicuntur, ut supra docui. Ὀφθαλμίας vocat, à pictis navium partibus, quæ ὀφθαλμοὶ Græcis: si tamen simpliciter quis accipiat oculatam propter visum, quem acerrimum aquila habet, non magnopere repugno. Horatius,

Cur in amicorum vitiis tam cernis acutum,
Quam aut aquila? ———

Pullos quomodo dijudicent notum.

150. Ἡμιχρῆτα βάρβαρον] Barbarum Menelaum appellat, à Pelope avo ex Phrygia (quæ regio Barbara censetur) orto, vel quia

Βεβαρβάρωται χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις.

quod ei apud Euripidem objicitur. Barbari autem dicti sunt peregrini homines Athenis, à βάρβαρ absona voce, in quam, cum primum Græce loqui conarentur, incidere solebant. Suadet Cassiodorus barbaros dictos à barba & rure, nec tamen persuadet. Vide Strabonem lib. XIII. Proprie de Phrygibus hoc vocabulum accipiebatur: unde Sophocles βάρβαρον Φρύγα dixit in Ajace, & βάρβαρον αἶαν, Electra. *Barbarus ensis,* Ovid. Met. lib. XIV. Et Horatius in Satiris,

Græcia Barbariæ lento collisa duello est.

154. Ἐνύμβωσε τάφῳ] Sepulcrum, os interpretare. Artemid. lib. I. LXXXII. Τὸ μὲν αἰδοῖον παισὶν ἔοικε, τὸ δὲ στόμα τάφῳ, ὅτι γὰρ ἂν λάβοι στόμα διαφθείρει, καὶ οὐ φυλάττει. David propheta Psalmo quinto, Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν. Et Paulus Epist. ad Romanos cap. III. vers. XIII. Potes nihilominus de ventre accipere. Sic infra Lycophron,

Πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται
Βρωθεὶς πολυσχίστοισι χαμπίων γνάθοις.

Et postea,

Τύμβος γεγὼς Κένταυρος ὠμόφρων σποράς.

Ovidius Metamorph. lib. VI. de Tereo, qui Ityn filium comederat,

Flet modo, seque vocat bustum miserabile nati.

Ennius (de quo optime meriti VV. Clarissimi H. Columna, & P. Merula) de Metio Fuffetio quadrigis distracto,

Volturus in silvis miserum mandebat hemonem,
Heu quam crudeli condebat membra sepolcro?

Val. Maximus lib. IV. cap. VI. de Artemisia, *Quid enim aut eos colligas, aut de illo inclyto tumulo loquare, cum ipsa Mausoli vivum ac spirans sepulcrum fieri concupierit, eorum testimonio, qui eam extincti ossa potione aspersa bibisse tradunt?* Huc pertinet locus Marci Antonini τῶν εἰς ἑαυτὸν lib. IV. Χρὴ δὲ μὴ μόνον ἐνθυμεῖσθαι τὸ πλῆθος τῶν θαπτομένων οὕτω σωμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ἑκάστης ἡμέρας ἐσθιομένων ζώων, ὑφ' ἡμῶν τε, καὶ τῶν ἄλλων ζώων, ὅσος γὰρ ἀριθμὸς καταναλίσκεται, καὶ οὕτω πως θάπτεται ἐν τοῖς τῶν τρεφομένων σώμασι. Item ille Apuleii Miles. V. *At hic jam tua est existimatio, utrum sororibus pro tua cara salute sollicitis adsentiri velis, & declinata morte nobiscum secura periculi vivere, an sævissima bestiæ sepeliri visceribus.* Quintilianus Declamat. XII. *Æstuant adhuc intra pectus sepulta ventribus nostris cognata viscera.* Nec abludit quod vultures τάφοι ἔμψυχοι sunt appellati. Hermogenes lib. περὶ ἰδεῶν, cap. περὶ σεμνότητος, Παρὰ δὲ τοῖς σοφιστικοῖς τουτοισὶ σοφισταῖς πάμπολλα εὕροις ἄν. τάφους τε γὰρ ἐμψύχους τοὺς γῦπας λέγουσιν, ὧν περ εἰσὶ μάλιστα ἄξιοι. Ut autem venter & os sepulcrum appellantur, ita reciproce Saturnus devorasse filios dictus est, quos extulerat, sepelieratque. Lactant. lib. I. cap. XIII. *Sed fictum sane putemus Saturnum filios devorasse, modo cum aliqua ratione: nunc* (lego *num*) *idcirco, quod ait vulgus, comedisse filios suos eum, qui extulerit, sepulturaque mandaverit?*

157. Πέδον Ναυμέδοντος ἁρπακτήριον] Quomodo raptus à Neptuno Pelops, refert Olympion. Od. I. Pindarus, his verbis,

Υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντία προτέρων φθέγξομαι,
Ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον
Ἐς ἔρανον, φίλαν τε Σίπυλον,
Ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
Τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι
Δαμέντα φρένας ἱμέρῳ
Χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις.

Meminit etiam lib. IV. Arnobius.

158. Ἐστελλ' Ἐρεχθεὺς εἰς Ἀπεσαίας γύας] Pindarus fuse loco citato,

Πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν
Λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
Ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον,
Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔδοξον Ἱπποδάμειαν
Σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν
Πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφνᾳ,
Ἄπυεν βαρύκτυπον
Εὐτρίαιναν. ———

Et postea,

——— τὸν μὲν ἀγάλλων θεὸς
Ἔδωκεν δίφρον χρύσεον, ἐν πτεροῖσίν τ' ἀκάμαντας ἵππους,

& quæ sequuntur. Cur autem fabulentur equis rapuisse, docet Palæphatus his verbis, Φασὶν ὡς, ὅτι

ὅτι Πέλοψ ἦλθεν ἔχων πλοῖον, ἐγκέχαπο δὲ ἐπὶ τ πλοίῳ ἵπποι ὑπόπτεροι.

162. Ας ὁ Καδμίλυ γόνος] Lego Κασμίλου, quo nomine inter Cabiros quatuor, quibus in Samothrace initiabantur, appellatur. Apollonii Scholiastes lib. I. Μυῦνται ἐν τῇ Σαμοθρᾴκῃ τοῖς Καβείροις, ὧν Μνασέας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα. Τέσσαρες δ' εἰσὶ τὸν ἀριθμόν· Ἀξίερος, Ἀξιόκερσα, Ἀξιόκερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστὶν ἡ Δημήτηρ. Ἀξιόκερσα δὲ, ἡ Περσεφόνη. Ἀξιόκερσος δὲ, ὁ Ἅδης. ὁ δὲ προστιθέμενος Κασμῖλος Ἑρμῆς ἐστὶν, ὡς ἱστορεῖ Διονυσόδωρος. Postea litera tertia extrita, Καμῖλος dictus. Varro Lib. VI. de L. L. *Camillus nominatur in Samothraces mysteriis Dius quidam administer diis magnis.* Macrobius lib. III. cap. VIII. ex Tulliano, id ei apud Tuscos nominis fuisse narrat, *Statius Tullianus de Vocabulis rerum libro primo ait, dixisse Callimachum Tuscos Camillum appellare Mercurium, quo vocabulo significant praeministrum deorum.* Servius Æneid. XI. adstipulatur, *Ministros & ministras impuberes Camillos & Camillas in sacris vocabant. unde & Mercurius Hetrusca lingua Camillus dicitur, quasi minister deorum.* Strabo lib. X. ex Acusilao narrat Casmilum Vulcani & Cabiræ filium, à quo Cabiri, & Cabirades Nymphæ. Quem vero Samothraces, & ab iis edocti Hetrusci Κασμῖλον appellârunt, eum Ἴμβραμον Cares. Eustathius ad Dionysium, Ἡ δὲ Ἴμβρος Θρᾳκικὴ μέν ἐστι νῆσος, ἱερὰ Καβείρων, καὶ αὐτὴ ὄνομα δὲ δαιμόνων οἱ Κάβειροι. ἐτιμᾶτο δὲ αὐτόθι καὶ Ἑρμῆς, ὃν Ἴμβραμον λέγουσιν οἱ Κᾶρες, ὡς ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς διαγράφεται.

164. Φιτωνύμους ἔδυψε Νηρέως τάφους] Myrtili historiam fuse explicat Homeri Scholiastes Iliad. secundo. Claudianus de laude Serenæ,

—— curru Pisæa marino
Fugit tela Pelops, nam providus obice regis
Prodidit Oenomai deceptus Myrtilus axem.

Seneca Thyeste,

—— proditus occidit
Deceptor Domini Myrtilus, & fide
Vectus qua tulerat, nobile reddidit
Mutato pelagus nomine.

Vide Acronem ad Horatii lib. I. Od. I. & Euripidis Interpretem Ὀρέσ. Fuit vero Myrtilus Mercurii ex Phaëthusa filius; vel, ut aliis placet, Jovis & Clymenes.

166. Πόδαργον Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν] Antiquitus non contemptum, sed regium plane aurigandi munus, dicebaturque ἱππεία: differebat autem à παραβάτου munere, ille enim soli currus moderationi erat intentus, & τῷ παραβάτῃ pugnanti, si necessum foret, suppetias ferebat. Adi Hom. Scholiast. Sunt vero Psylla, & Harpinna nomina equorum Oenomai.

167. Καὶ τὴν ὁπλαῖς Ἅρπινναν ἀρπύαις ἴσην] Id est, unguibus obliquis & concavis, eæ enim in equis laudantur maxime. Philostratus junior in Imaginibus, φρονεῖ γὰρ τοῖς ἵπποις, ἐπειδὴ ὑψαύχενές τε, καὶ πολλοὶ τ μυκτῆρα, καὶ κοῖλοι τ ὁπλήν. Isidorus Orig. lib. XII. cap. I. *In generosis equis, ut aiunt veteres, quatuor spectantur: forma, pulcritudo, meritum, atque color. Forma, ut sit validum corpus, & solidum robore, conveniens altitudo, latitudo, latus longum, substrictius, maxima & rotunda clunes, pectus late patens, corpus omne musculorum densitate nodosum, pes siccus; & cornu concavo solidatus.* Xenophon quoque περὶ Ἱππικῆς equos laudat ungulas oblongas habentes, quod tales sint maxime cavæ. Πόδας δ' ἄν τις δοκιμάζοι (inquit) πρῶτον μὲν τοὺς ὄνυχας σκοπεῖν, οἱ γὰρ παχεῖς πολὺ τ λεπτῶν διαφέρουσιν εἰς εὐποδίαν. ἔπειτα οὐδὲ τοῦτο δεῖ λανθάνειν, πότερον αἱ ὁπλαὶ εἰσὶν ὑψηλαὶ, ἢ ταπειναὶ, καὶ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν, ἢ χαμηλαί· αἱ μὲ γὰρ ὑψηλαὶ, πόῤῥω ἀπὸ τ δαπέδου ἔχουσι τὴν χελιδόνα καλουμένην. Est vero in equis χελιδὼν ungulæ cavitas. Vide Hesychium. Neque audio doctissimum Villiomarum, qui id negat, quod utinam non fecisset.

168. Τὸν δ' αὖ τέταρτον] Deiphobum intellige. Homeri Scholiastes ad Iliad. ultimum, Ἀλεξάνδρου τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τ Ἑλένης γάμου ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τ μάχην. Δηΐφοβος δὲ γενναῖος ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτήν.

169. Κίρκοι καταζέκαντα σε] Eodem nomine appellat Æschylus Προμ. Δεσμ. Ægypti filios, Danai filiabus desponsatos,

—— οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας
Κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
Ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
Γάμους. ——

Scholiastes, Κίρκοις δ', ἤγουν αὐτοὺς, τοὺς νυμφίους, ἤγουν τοὺς υἱοὺς τ Αἰγύπτου, διὰ τὸ ἁρπακτικὸν λέγει.

170. Τὰ λυπηρὰ τ δυσπάλαιστα πάλης λαβόντα κηρύξουσιν] Recte κηρύξουσι dixit Lycophron, nam apud Veteres certaminum victores per præconem renuntiari moris erat. Jul. Pollux lib. IV. cap. XII. Τὸ δὲ τ κηρύκων γένος ἱερὸν μὲν Ἑρμοῦ, καταῤῥητὶ δ' ἡσυχίας ἐν τοῖς ἀγῶσι, καὶ ἱερουργίας, καὶ σπονδὰς προσαγγέλλει, καὶ ἐκεχειρίας ἐπαγγέλλει, καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἀνακηρύττει. Pindarus Pythion Od. I.

—— Πυθιάδος
Δ' ἐν δρόμῳ κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγ-
γέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ
Καλλινίκου
Ἅρμασι.

Callimachus Epigrammate XII.

Ἄθλων μὲ κήρυκες ἐπὶ βραχὺ οὔνομα καιρὸν
Φθέγξονται. ——

Nam sic legere malim, quam ἄλλων μὲν κ. quæ vox doctis viris hactenus imposuit. Virgilius Æneid. V.

Tum satus Anchisa, cunctis ex more vocatis,
Victorem magna præconis voce Cloanthum
Declarat. ——

Inde est quod ait Eumenius rhetor, *Fortissimi viri in sacris certaminibus summo labore, atque etiam vitæ periculo solam vocem præconis, & corona testimonium petunt.* Huc pertinet Epigramma illud,

Τελαίῳ κήρυκι τὸδ' Ἀρχίᾳ Εὔκλεος υἱῷ
Δέξαι ἄγαλμ' εὔφρων, Φοῖβ', ἐπ' ἀπημοσύνῃ,
Ὃς τρὶς ἐκάρυξε τ Ὀλυμπίας αὐτὸς ἀγῶνα.

Item illud Statii Thebaid. VI.

—— sequitur Sicyonius Alcon,
Et bis in Isthmiaca victor clamatus arena
Phadimus. ——

175. Ὅς ποτ' Οἰνώνας φυγὰς] Peleum, cum fratrem Phocum in palæstra incaute occidisset,

—— fraterno

——fraterno sanguine fontem,
Expulsumque domo patria,——

canit Ovid. Met. lib. XII. Solebant namque veteres, perpetrata incaute cæde, à patria profugere, quoad expiati essent. Homeri Interpres Iliad. ω'. Ἔθος ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸν ἀκούσιον φόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος, καὶ καθίζειν ἐπὶ τῆς οἰκίας (lego ἑστίας) συγκεκαλυμμένον, καθαρσίων δεόμενον.

178. Ἀφ' ἑπτὰ παίδων] Ægre ferens Thetis mortali Peleo se nuptam, filios masculos sex igne combussit, septimo Achilli idem factura, à Peleo interveniente prohibita fuit. Homeri Scholiastes Iliad. π'. Θέτις καταναγκασθεῖσα ὑπὸ Διὸς Πηλεῖ γαμηθῆναι, τὰ γεννώμενα παιδία εἰς πῦρ ἔβαλλε, νομίζουσα τὰς θνητὰς τῷ πυρὶ σάρκας καταφλέξειν, τὸ δὲ ἀθάνατον διαφυλάξειν, ὅπως ἐξ παῖδας διέφθειρεν. ἕβδομον δὲ γενόμενον Ἀχιλλέα βάλλει ὁμοίως εἰς πῦρ, διακωλύσας δὲ Πηλεὺς ἀφήρπασε τὸν παῖδα, καὶ ἐνεγκὼν εἰς τὸ Πήλιον ὄρος, τρέφειν παρέδωκε Χείρωνι. Vide præterea Interpretes Apollonii lib. IV. Aristophanis ad Νεφέλας, & Apollodorum lib. III.

183. Πεντηκοντάπεπλον Οὐλαμωνύμου] Οὐλαμώνυμον vocat Pyrrhum, qui aliter Neoptolemus. Eodem modo νεικέων ἐπώνυμον Polynicem dixit Euripides, Phœnissis.

187. Ἑλλάδος κεραστόμου] Iphigeniam putat, quæ Dianæ Tauricæ hospites immolabat. Cum enim in Aulide mactanda staret, à Diana in Scythiam avecta, sacrisque ejus præfecta creditur. Placet hoc loco transscribere Antonini verba ex Metamorph. libro, quæ ita habent, Θησέως καὶ Ἑλένης, τῆς Διὸς, ἐγένετο θυγάτηρ Ἰφιγένεια, καὶ αὐτὴν ἐξέτρεφεν ἡ τῆς Ἑλένης ἀδελφὴ Κλυταιμνήστρα. πρὸς δὲ τὸν Ἀγαμέμνονα εἶπεν αὐτὴ τεκεῖν, Ἑλένη γὰρ πιθανευομένη τοῖς ἀδελφοῖς, ἔφη κόρη παρὰ Θησέως ἀπελθεῖν. ἐπεὶ δὲ ἡ στρατιά, ἡ τῶν Ἀχαιῶν, ὑπὸ ἀπλοίας ἐν Αὐλίδι κατείχετο. προεσήμαινον οἱ μάντεις, ὅτι ἔσοιτο πλοῦς, ἐὰν Ἀρτέμιδι θύσωσι τὴν Ἰφιγένειαν. Ἀγαμέμνων δὲ δίδωσι σφάγιον αὐτήν, αἰτούντων τῶν Ἀχαιῶν. πρὸς δὲ τὸν βωμὸν ἀγομένην οἱ ἀριστεῖς οὐ προσέβλεψαν, ἀλλὰ πάντες ἔστρεψαν ἄλλῃ τὰς ὄψεις, Ἄρτεμις δὲ ἀντὶ τῆς Ἰφιγενείας παρὰ τὸν βωμὸν ἔστησε μόσχον, αὐτὴν δὲ πορρωτάτω τῆς Ἑλλάδος ἀπήνεγκεν εἰς τὸν Εὔξεινον λεγόμενον πόντον, παρὰ Θόαντα, τὸν Βορυσθένους παῖδα.

Hactenus ille. Huc pertinent quoque illa Senecæ extrema Octavia,

Lenes auræ, Zephyrique leves,
Tectam quondam nube ætheria
Qui vexistis raptam sævæ
Virginis aris Iphigeniam,
Hanc quoque tristi procul à pœna
Portate, precor, templa ad Triviæ.
Urbe est nostra mitior Aulis,
Et Maurorum barbara tellus,
Hospitis illic cæde litatur
Numen superûm.——

Fuse hæc admodum etiam Ovidius, Elegia secunda libri tertii de Ponto, qui videndus.

188. Φαλακρωθεῖσαν σπίλον] Leucen putat, quam in ponto Euxino, ut ab Achille & Helena habitaretur, Thetidis rogatu edidit Neptunus, auctor Philostratus Ἡρωϊκοῖς. Arrianus, in Periplo ponti Euxini, tribus eam nominibus insignitam ait, ac Leucen quidem à colore dictam, his verbis, Κατὰ τοῦτο μάλιστα τὸ στόμα, ἐπ' εὐθὺ πλέοντι ἀνέμῳ ἀπαρκτίᾳ ἰδίως τὸ πέλαγος, νῆσος πρόσκειται, ἥντινα οἱ μὲν Ἀχιλλέως νῆσον, οἱ δὲ Δρόμον Ἀχιλλέως, οἱ δὲ Λευκὴν ἐπὶ τῆς χροιᾶς ὀνομάζουσι. ταύτην λέγεται Θέτις ἀνεῖναι τῷ παιδί, καὶ ταύτην οἰκεῖν τὸν Ἀχιλλέα, &c. Hesychius, Ἀχίλλειον πλάκα, τὴν Ἀχιλλέως νῆσον, τὴν Λευκὴν λεγομένην. Euripides,

——ἢ
Ποντίαισι Ζεφύρου πνοαῖς
Πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν,
Λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλλῆος,
Δρόμους καλλισταδίους, Εὐ-
ξείνου κατὰ πόντον.

Pindarus φαεννὰν νᾶσον vocat Nemeon. Od. IV.

——ἀπὸς
Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατρῴαν,
Ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει
Φαεννὰν Ἀχιλλεὺς
Νᾶσον.

Antoninus Liberalis, libro citato, dicit etiam Iphigeniam in Leucen deportatam, immortalitateque accepta, Orilochiam dictam fuisse. Vide Eustathium ad Dionysii Περιήγησιν.

190. Τὴν ποτ' ἐν σφαγαῖς χειμὰς] Cum in Aulide Græcorum naves coactæ jacerent, tempestasque à profectione prohiberet, proditum à Calchante est, non ante eam desituram quam Dianæ foret immolata Iphigenia, quæ dum ad aram mactanda duceretur, à Diana cervam reponente liberata est. Meminit Lucretius lib. I.

Aulide quo pacto Triviaï virginis aram
Iphianassaï turpârunt sanguine fœde
Ductores Danaûm delecti.——

Vide Virgilium Æneid. II. Ovid. Metamorph. lib. XII. Antoninum Liberalem libro citato, Sophoclem Ἠλέκτρᾳ, & Dictyn Cretensem lib. I. Si modo is est, & non suppostitius aliquis, quod magis verisimile mihi. Dianæ itaque immolatam Iphigeniam ab Agamemnone nemo nescit. Callimachus clavum in Dianæ templo suspensum memorat Hymno III.

——σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
Πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῷ,
Μείλιον ἀπλοΐης, ὅτι οἱ κατέδησας ἀήτας,
Τεύκρων ἡνίκα νῆες Ἀχαιΐδες ἄστεα κήδειν
Ἔπλεον, ἀμφ' Ἑλένην Ῥαμνουσίδι θυμωθεῖσαι.

193. Ἔρημος] Arrianus, loco antea citato, Ἡ δὲ νῆσος ἀνθρώπων μὲν ἐρήμη ἐστίν, νέμεται δὲ αἰξὶν οὐ πολλαῖς, καὶ ταύτας ἀνατιθέναι λέγονται τῷ Ἀχιλλεῖ ὅσοι προσίσχουσι. Ammianus narrat eo appulsos, visis antiquitatis vestigiis, temploque, & donariis eidem heroi consecratis, vesperi repetere naves, dicentes non sine discrimine vitæ illic quemquam pernoctare.

Ibid. Νυμφίου δρόμος] Denominationis hujus caussam tradit Pomp. Mela, quod Achilles infesta classe mare Ponticum ingressus, victoriam ibi ludicro certamine celebrârit, posteaque se, & suos, ubi ab armis quies esset, cursu exercitaverit: cui adsentitur Plinius, qui Achillis insulam ab Cursu aliam dicit, eumque ab illa 25000. passuum distare.

195. Εἴδος ἀλλοιωθέντ γραίας] De Iphigeniæ metamorphosi inter Auctores non convenit, plerique

rique in cervam mutatam volunt: Lycophron cervam pro ea immolatam, ipsam autem in anum mutatam canit: alii in taurum, alii in ursum, alii in buculam, inter quos Plutarchus Παραλλήλοις.

196. Σφαγεῖον ἠδὲ χερνίβων πέλας] Σφαγεῖον, sive σφάγιον, vas erat, quo excipiebatur victimæ sanguis. Pollux lib. x. cap. xii. Καὶ σφάγιον, εἰ θύεις, οὗ (lego ὃ) ὑφέξει τις τῷ τῶν ἱερείων αἵματι. Et postea eodem libro cap. xxiii. Σφάγιον, ὃ ὑποδέχεται τὸ αἷμα τῶν ἱερείων. Homerus Odyss. iii. Ἀμνίον vocat, quo loco Didymus, Ἀμνίον ἐστὶ μὲν τῶν ἅπαξ εἰρημένων ἡ λέξις. σημαίνει δὲ ἀγγεῖον, ὅπου τὸ αἷμα τῶν ἱερείων δέχονται, καὶ ἐστὶ κατὰ ἔτυμον ἀμβίον, ὅ ἐστι στερητικὸν τοῦ μένους, τοῦτ' ἐστὶ ψυχῆς. οἱ Ἀττικοὶ δὲ σφάγιον αὐτὸ καλοῦσι. Quid vero sit χέρνιψ docet Athenæus lib. ix. Ἐστὶν, inquit, ὕδωρ, εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες, ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἀπετέλουν. Euripides Ἡρακλεῖ μαινομένῳ,

Μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν
Εἰς χέρνιβ', ὡς βάψειεν, Ἀλκμήνης γόνος.

Utebantur eadem aqua ad manuum lotionem, adhibito smegmate. Athenæus loco citato, Ἐχρῶντο δὲ (lego τε) εἰς τὰς χεῖρας, ἀποπλυνόντες αὐτὰς, καὶ σμήγματι, ἀποξύψεως χάριν.

197. Αἴθου τε παφλάζοντος κρατῆρος] Veteres Græci omnia concava κρατῆρας vocabant. Scholiastes Sophoclis Οἰδ. ἐπὶ Κολ. ad illud Κοίλου πέλας κρατῆρος, ait, Τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς, ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ Αἴτνῃ κοιλώματα κρατῆρες καλοῦνται.

204. Ὅρκων τὸ δυστήρευχον ἄρπαγες ζυγὸν] Bis enim Græci de Helena vindicanda, si quis eam rapuisset, conjurati sunt: prius, cum Menelao collocaretur; iterum, cum à Paride rapta. De priore conjuratione sic Pausanias Λακωνικοῖς, Προϊοῦσι δὲ ἵππου καλούμενον μνῆμά ἐστι. Τυνδάρεως γὰρ θύσας ἐνταῦθα ἵππον τοὺς Ἑλένης ἐξώρκου μνηστῆρας, ἱστὰς ἐπὶ τοῦ ἵππου τῶν τομίων, ὁ δὲ ὅρκος ἦν, Ἑλένῃ, καὶ τῷ γήμαι προκριθέντι αὐτὴν ἀμυνεῖν ἀδικουμένοις, ἐξορκώσας δὲ, τὸν ἵππον κατώρυξεν ἐνταῦθα. Atque hæc Pausanias. Paullo fusius in Helenæ Encomio Isocrates, hunc in modum, Μετὰ τὴν Θησέως ἐξ ᾅδου κατάβασιν, ἐπανελθούσης αὐτῆς (Ἑλένης) εἰς Λακεδαίμονα, καὶ πρὸς τὸ μνηστεύεσθαι λαβούσης ἡλικίαν, ἅπαντες οἱ τότε βασιλεύοντες καὶ δυναστεύοντες ἐν ταῖς πόλεσι, τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχον περὶ αὐτῆς. ἐξὸν γὰρ αὐτοῖς λαμβάνειν ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσι γυναῖκας τὰς προτευούσας, ὑπεριδόντες τοὺς οἴκοι γάμους, ἦλθον ὡς ἐκείνην μνηστεύσοντες. οὔπω δὲ κεκριμένου τοῦ μέλλοντος αὐτῇ συνοικεῖν, ἀλλ' ἔτι κοινῆς τῆς τύχης οὔσης, οὕτω περίδηλος ἦν ἅπασιν ἐσομένη περιμάχητος, ὥστε συνελθόντες πίστεις ἔδοσαν ἀλλήλοις, ἦ μὴν βοηθήσειν, εἴ τις ἀποστεροίη τὸν ἀξιωθέντα λαβεῖν αὐτῆς, νομίζων ἕκαστος ταύτην τὴν ἐπικουρίαν ἑαυτῷ παρασκευάζειν. Hactenus Isocrates. De secunda autem idem Pausanias Κορινθιακοῖς, Χαλκοῦν ἐστιν οὐ μέγα, ἀνέχει δὲ αὐτὸ ἀγάλματα ἀρχαῖα Ἀρτέμιδος, καὶ Διὸς, καὶ Ἀθηνᾶς. Λυκέας δὲ σὺν ἐποίησε μηχανέως τὸ ἄγαλμα εἶναι Διὸς, καὶ Ἀργείων ἔφη τοὺς ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντας ἐνταῦθα ὀμόσαι παραμένειν πολεμοῦντας, ἔστ' ἂν ἢ τὸ Ἴλιον ἕλωσιν, ἢ μαχομένους τελευτὴ σφᾶς ἐπιλάβῃ. Quo ritu ea facta sit, qui scire volet, videat Dictyn lib. i. Hæc juramenta respexit Sophocles Αἴαντι μαστιγοφόρῳ, apud quem ita Teucer,

Οὐ γάρ τι τῆς σῆς οὕνεκ' ἐστρατεύσατο
Γυναικὸς, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ,
Ἀλλ' οὕνεχ' ὅρκων, οἷσιν ἦν ἐπώμοτος.

Et Φιλοκτήτῃ, ubi ita Neoptolemum affatur Ulysses,

Σὺ μὲν πέπλευκας οὔτ' ἔνορκος οὐδενί.

Et Horatius lib. i. Od. xv.

Quam multo repetet Græcia milite,
Conjurata tuas rumpere nuptias,
Et regnum Priami vetus.

Thucydides existimat Græcos magis Agamemnonis potentia, quam religione prioris juramenti coactos fuisse: verba ejus Ξυγγραφῆς lib. i. ita habent, Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τῶν τότε δυνάμει προύχων, καὶ οὐ τοσοῦτον τοῖς Τυνδάρεω ὅρκοις κατειλημμένους τοὺς Ἑλένης μνηστῆρας ἄγων, τὸν στόλον ἀγεῖραι.

208. Παρ' ἄντρα Κερδώου θεοῦ] Lucri Deum Veteribus habitum Mercurium nemo nescit, unde & ipsi statuæ cum crumena erigebantur. Codinus, Τοῦ κέρδους αὐτὸν λέγουσι, καὶ Ἐμπόριον τὸν Ἑρμῆν, ὅθεν τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἱστῶσι βαστάζον μάρσιπον. Suidas, Κερδῷος θεὸς, ὁ Ἑρμῆς. ὡς κέρδους ποιητικός. καὶ Ἄγγελον δὲ αὐτὸν καλοῦσι, καὶ Κλώπα, διὸ καὶ μάρσιπον αὐτὸν ποιοῦσι βαστάζειν. Hinc *Divitem* dixit Ausonius in Epist. ad Paullinum,

Jam nunc per auras Persei talaribus,
Petasoque ditis Arcados vectus, vola.

209. Ταύρῳ] Taurum vocat Bacchum, quem taurinis cornibus effingebant Veteres, quia iis poculorum vice utebantur. Nicandri Scholiastes Ἀλεξιφαρμακοῖς, Οἱ παλαιοὶ κέρασιν ἐχρῶντο ἐν τῇ πόσει ἀντὶ τῶν ποτηρίων, ὅθεν καὶ τὸ κεράσαι εἴρηται. ἢ διὰ τὸ ταυρωτικὸν τῶν πινόντων, τουτέστι τὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου ἰσχύν. ὁ δὲ Διόνυσος καὶ ταυροκέρως. Festus, *Cornua Liberi patris simulacro adjiciuntur, quem inventorem vini dicunt, eo quod homines nimio vino truces fiant.* Apud Cyzicenos, & Argivos Bacchi statua tauri figura erecta fuit. Neque negligendus de cornibus, vicem poculorum usurpatis, Nonni elegans locus *Dionys. lib.* xii.

Καὶ βοέοις ἀφύοντο κεράεσιν ἀντὶ κυπέλλων
Μήπω φαινομένων, ὅθεν ὕστερον ἔξετι κείνου
Θέσκελον οὔνομα τοῦτο κεραννυμένῳ πέλεν οἴνῳ.

213. Ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις] Leonem intelligit Telephum, qui cum Græcis transitum per Mysiam interdixisset, jamque ad arma devenisset, ab Achille ope Bacchi, qui eum vite supplantabat, vulnus accepit, quod sanari non potuit, nisi ab ipso Achille. Unde Serenus Sammonicus,

Ut Larissæa curatus Telephus hasta
Proderit. ——

Allusum huc quoque ab Ovidio Trist. lib. i. eleg. i.

Namque ea vel nemo, vel qui mihi vulnera fecit,
Solus Achilleo tollere more potest.

Supplantatum vero à Baccho Telephum etiam infra canit,

—— σὺν δὲ δίπτυχοι τόκοι
Μυσῶν ἄνακτος, οὗ ποτ' Οἰκουρὸς δόρυ
Γνάμψει Θέοινος γυῖα συνδήσας λύγοις.

Aliter tamen Dictys lib. ii. *Infestus (Telephus) Ajacem invadit, atque fugatis, quos adversum ierat, cum obstinate Ulyssem inter vineas, quæ loco adjuncta erant, insequeretur, præpeditus trunco vitis*

tis ruit. Id ubi Achilles procul animadvertit, telo jaculatus femur sinistrum regi transfigit.

215. Κείροντ' ὀδόντι] Dentes sectores, Græcis τομεῖς, dicuntur anteriores. Artemidorus lib. I. cap. XXXII. Ὀδόντες ἐμπρόσθιοι, οἱ καλούμενοι τομεῖς, ἐκβαλλόντες ὅτι ἔοικε πρᾶξαι διὰ λόγου. Et Jul. Pollux lib. II. Οἱ δὲ ὀδόντες τῇ γένυσιν ἐμπεφύκασι δύο καὶ τριάκοντα. ἑκκαίδεκα ἑκατέρᾳ στοιχηδὸν ἐγγεγομφωμένοι, ὧν οἱ μέσοι τέσσαρες καλοῦνται τομεῖς. Isidorus *præcisores* vocat Orig. lib. XI. cap. I. Dentium autem alii τομεῖς vocantur, alii κυνόδοντες, alii μύλιοι. Latine *Præcisores*, *Canini*, sive *Colomelli*, & *Molares*, qui veteribus Latinis etiam *Genuini* appellati, quod à genis dependerent. Hinc lucem do Arnobio lib. III. dicenti, *Etiam sequitur ut habeant subactionibus ciborum dentes trini generis, atque in officia trina compositos.*

216. Λεύσσω πάλαι δή] Huc pertinet Nerei vaticinium, quod est apud Horatium Ode XV. lib. I. Hermogenes quoque lib. Περὶ μεθ. δειν. Ἑλένη τῶν κακῶν αἰτία πᾶσι καὶ Ἕλλησι, καὶ βαρβάροις, καὶ μάλιστα τοῖς Τρωσὶν ὁμολογουμένως κακῶς ἐλήλυθε. Videnda quoque Paridis ad Helenam epistola, quæ est inter Heroidum Ovidianarum. Accius Telepho, citante Prisciano,

Quantam Tyndareo gnata & Menelai domus
Molem excitarit belli, pastorque illius. Lego
Ilius.

Ibid. Σπεῖραν ὁλκαίαν κακῶν] Lucem huic loco adferunt illa Artemidori lib. III. cap. XXXV. Ἅλυσις σημαίνει καὶ πλοκὴν πραγμάτων ἐκ συνθέμων οὐδὲ περαινομένων, πέπλεκται μὲν γὰρ ἐκ πολλῶν, ἐκ συνθέμων δὲ τοὺς ἀλλήλοις ποιεῖ. Plinius lib. II. epist. VIII. *Veteribus negotiis nova accrescunt, nec tamen priora peraguntur: tot nexibus, tot quasi catenis majus in dies occupationum agmen extenditur.* Hinc *Catenati labores* apud Martialem lib. I. epigr. XII.

Exspectant curæque, catenatique labores,
Gaudia non remeant, sed fugitiva volant.

224. Μηδ' Αἰσακεῖον] Hecuba gravida cum facem se, qua tota conflagraret Troja, parere somniasset, territa Priamo marito somnium omne exposuit, qui Æsacum filium, quem Merops, avus maternus, somniorum exponendorum rationem edocuerat, arcessi ad se jussit: Æsacus vero, re audita, exitium toti Trojæ portendi respondit, ac proinde exponendum partum admonuit. Vide Apollodorum lib. III.

225. Νυκτίφοιτα δείματα] Insomnia vocat νυκτίφοιτα δείματα, quoniam ea noctu grassentur, hominesque percellant. Caussam, ob quam noctu obrepant, ex Peripateticorum sententia refert Ælianus Var. Hist. lib. III. cap. II. his verbis, Οἱ Περιπατητικοί φασι μεθ' ἡμέραν θητεύουσαν τὴν ψυχὴν τῷ σώματι περιπλέκεσθαι, καὶ μὴ δύνασθαι καθαρῶς τὴν ἀλήθειαν θεωρεῖν. νύκτωρ δὲ διαλυθεῖσαν τῆς περὶ τοῦτο λειτουργίας, καὶ σφαιροειδῆ γενομένην ἐν τῷ περὶ τὸν θώρακα τόπῳ, μαντικωτέραν γίνεσθαι, ἐξ ὧν τὰ ἐνύπνια.

227. Τεφρώσας γυῖα Λημναίῳ πυρὶ] Τεφροῦν Græcorum Latine *Cinefacere* dixit Lucretius. *Lemnium ignem* vocat, quem in Lemno inventum nonnulli volunt, quod tamen falsum. Ἐνταῦθα γὰρ ἀνέτεινε ἐγγηγενοῦς πυρὸς αὐτομάτου φλόγες, ut ait Heraclides in Allegoriis.

233. Στερρῷ τυπέντα χλοῦνιν εὐάρχῳ μύλῳ] Lege ex emendatione CL. V. Josephi Scaligeri τυπέντι. Optime autem illustrant Lycophronem illa Ovidii Metamorph. VII.

—— pavor occupat illum,
Ante oculosque natant tenebræ, retroque ferenti
Aversos passus medio lapis obstitit arvo, (lego *armo*)
Quem super impulsum resupino corpore Cycnum
Vi multa vertit, terræque afflixit Achilles.

Qualia vero fuerint ejus ævi saxa, disce ex Juvenalis Sat. XV.

Saxa inclinatis per humum quæsita lacertis
Incipiunt torquere, domestica seditione
Tela, nec hunc lapidem, quales & Turnus, & Ajax,
Vel quo Tydides percussit pondere coxam
Æneæ, sed quem valeant emittere dextræ
Illis dissimiles, & nostro tempore natæ;
Nam genus hoc vivo jam decrescebat Homero.

Virgilius Æneid. XII.

—— Saxum circumspicit ingens,
Saxum antiquum, ingens, campo qui forte jacebat
Limes agri positus, litem ut discerneret arvis,
Vix illud lecti bis sex cervice subirent.

Est vero μύλος lapis molæ superior, qui etiam ὄνος nuncupabatur: inferior vero μύλη. Latinis veteribus μύλος, sive ὄνος, dictus *Catillus*; μύλη autem *Meta*. Ammianus lib. XVII. *Duque pensilis, hominum millibus multis tanquam molendariis rotantibus, cavea locatur in media, eique sphæra superponitur ahena, &c.* Et *Machina*. Unde *machinale pondus* apud Ausonium pro mola,

Cui subjugabo de molarum ambagibus,
Qui machinali saxa volvunt pondere.

Et *machinaria mola* Apuleio Miles. VII. *Protinus uxor ejus, avara quidem nequissimaque illa mulier, mola machinaria sub jugum me dederat.* Alias *Machina* non tam pro lapide, quam pro ipsa mola posita. Idem Madaurensis libro citato, *Mihi vero per diem laboriosæ machinæ attento sub ipsa vespera furfures apponebat incertos ac sordidos, multoque lapide salebrosos.* lib. IX. *Nec die tantum, verum perpeti etiam nocte, prorsus instabili machinarum vertigine lucubrabant pervigilem farinam.* Postea, *Helcio sparte dimoto nexu machinæ liberatum applicant præsepio.* Item paullo ante, *Quanquam frequenter, cum inter homines agerem, machinas similes circumrotari vidissem.* Asinis autem istis machinariis (ut hoc obiter dicam) oculos velabant, ad amoliendum capitis vertiginem, qui mos etiamnum tenet. Colligo ex Apuleio ibidem, *Die sequenti molæ, quæ maxima videbatur, matutinus adstituor, & illico velata facie propellor ad incurva spatia flexuosi canalis, ut in orbe termini circumfluentis reciproco gressu, mea recalcans vestigia, vagarer errore certo.*

234. Αὐλητῆρος ψυδραῖσι φήμαις] Plutarchus Ἑλληνικοῖς, Τῆς μητρυιᾶς τὸν Τέννην διαβαλλούσης, ὡς βουλόμενον

αὐτῷ συγγῆναι, Μόλπος ὁ αὐλητὴς ψευδῆ καταμαρτύρησεν αὐτῷ. Heraclides de Rebusp. Λέγεται δὲ, καταψευσαμένης αὐτοῦ τῆς μητρυιᾶς, καταμαρτυρήσαντος αὐλητοῦ τινὸς, βιάζεσθαι (malim βιάσασθαι) ταύτην, εἰς λάρνακα ἐμβληθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Κύκνου, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφεὶς, διασωθῆναι πρὸς τὴν νῆσον, διὰ τὸ καταψεύσασθαι τὸν αὐλητὴν, διὸ ὁ νόμιμον εἰς τὸ ἱερὸν αὐλητὴν εἰσιέναι. Stephanus in Τένεδος, Καὶ παροιμία, Τενέδιος αὐλητὴς, ἐπὶ τῶν τὰ ψευδῆ μαρτυρούντων. Τὸν γὰρ αὐλητὴν ἡ Φιλονόμη πρὸς Κύκνον ἦγαγε μαρτυροῦντα, ὅτι Τέννης αὐτὴν ἤθελε βιάσασθαι.

235. Λαρνακοφθόρους ῥιφὰς] Cycnus, mortua priore uxore Proclea, ex qua Tenum, & Hemitheam (quam alii Leucotheam) suscepit, Philonomen (alii Polybeam) duxit, quæ cum capta amore Teni eum de stupro compellasset, atque ille detrectaret, apud patrem eum accusavit, tanquam vim inferre voluisset, qui credens illico arreptum in arca conclusum in mare projecit; Neptunus vero misertus tum propter pietatem, tum quia nepos esset, arcam ad Leucophryn insulam appulit, ubi Tenus ab incolis benigne exceptus, & pro rege habitus est, suoque de nomine insulam Tenedum nuncupavit. Historiam narrat Homeri Scholiastes Iliad. α'. Plutarchus Ἑλληνικοῖς Tenum cum sorore in Tenedum profugisse commemorat. Vide præterea Heraclidem de Rebuspublicis.

239. Χηλῷ κατεδρύφαξε διπτύχους γονὰς] Lycophron utrosque Cycni liberos arcæ inclusos memorat, alii solum Tenum. Mos vero veteribus, eos, quos supplicio afficere vellent, in subterraneo specu, aut arca, aut alio aliquo loco concavo concludere, parum alimenti apposito, ne fame necare viderentur, quod nefas habebatur. Hinc apud Sophoclem Ἀντιγόνῃ,

Χο. Μόρῳ δ' ποίῳ καί σφε βουλεύει κτανεῖν;
Κρ. Ἄγων ἐρῆμος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος,
Κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
Φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἄγος μόνον, πρεθεὶς, (lego προθεὶς)
Ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγοι πόλις.

Demetrius Triclinius, Ἔθος ἦν παλαιὸν βουλομένους καθειργνύναι τινὰ ἀφοσιοῦσθαι, καὶ βραχύ τι θεῖναι βορᾶς, καὶ γὰρ ὑπεῖναι καθάρσιον τὸ τοιοῦτον εἶναι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ δοκῶσι λιμῷ ἀναιρεῖν, τοῦτο γὰρ ἀσεβές. Observare quoque eum morem est in Theocriti Θαλυσίοις, in his versibus,

Ἀσεῖ δ' ὡς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
Ζωὸν ἐόντα, κακῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ἄνακτος.
Ὡς τέ νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι
Κέδρον ἐς ἁδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι,
Οὕνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.

Hinc etiam illustro Arnob. lib. v. *Cujus nana speciem contemplata regis Sangarii fluminis filia carpit mirans, atque in sinu reponit: fit ex eo pregnans, tanquam vitiatam claudit pater, & curat ut inedia moriatur.*

241. Μνήμων ἐφίλμὰς] Olim Heroibus varii submonitores adhibebantur, quo modo etiam Achilli Phœnix, qui hoc loco μνήμων ideo à Lycophrone appellatur, cui etiam à Symmacho lux, qui lib. III. epist. XIII. ita ait, *Nullam certe Nestor tertia ætatis sua sæculo militiæ vacationem poposcit, nec Achillis excusavit ætatis sua frigus Phœnix monitor.* Latinus Pacatus in Panegyrico, *Sanctæ Tybris, quondam hospitii monitor Ænea, mox Romuli conservator expositi.* Statius Sylv. lib. v. in Epicedio Patris,

Hinc tibi vota Patrum credi, generosaque pubis
Te monitore regi, mores & facta priorum
Discere. ———

Tertullianus Apologetici cap. XXX. *Illuc suspicientes Christiani manibus expansis, quia innocui; capite nudo, quia non erubescimus; denique sine monitore, quia de pectore oramus.* Idem omnino munus Epytidæ apud Virgilium Æneid. v.

At pater Æneas, nondum certamine misso,
Custodem ad sese comitemque impubis Iüli
Epytiden vocat, & fidam sic fatur ad aurem.

Delecti ad eam rem non nisi viri moribus, & ætate graves. Parthenius Erot. VI. Ἐπεὶ ὅτι πατρὸς αὐτῆς ἀναπυνθανόμενος, καὶ ὅπηγεῖς τὸ πάθος, τῷ μὲ θαρρεῖν παρεκελεύσατο, ὡς ᾗ βούλεται ταύτῃ τοῦ πράγματος χωρήσοντος. Apuleius Mil. x. *Et magnam domûs cladem ratus indigere consilio pleniore, ad quendam comperta gravitatis senem educatorem* (ita constituo ea verba) *protinus refert.* Val. Flaccus lib. I.

Æsonides, fessum Phylace quem miserat avo,
Non jam operum in partem, monitus sed tradat ut acres.

Æschylo etiam Prometheo μνήμονες Ἐριννύες dicuntur, quæ pœnarum terrore homines ad benefaciendum moneant. Alias vero μνήμονες apud Dorienses dicebantur, qui *Metatores* apud Romanos. Vide Plutarchum Συμποσ. lib. I. quæst. I. Quod Mnemonem quendam hic comminiscitur nobis Scholiastes, more suo facit, id est, ineptit.

Ibid. Ἀλλὰ ληθάργῳ σφαλεὶς] Lethargus morbus notissimus. De eo ita Ser. Sammonicus,

Denique nonnunquam somno sic membra gravantur,
Ut conjungatur leto sopor altus acerbo.

Vide Celsum lib. XXIII. cap. XX. & Plinium lib. XXIV. cap. IX. Lycophron pro oblivione posuit, efficientem pro effecto.

245. Ὅταν Πελασγὸν ἅλμα] Fertur Achilles tanto impetu in terram desiliisse, ut fontem isto suo saltu ederet. Id ipsum quatuor sequentibus versibus describit Lycophron. Meminit ejus rei Euripides Ἀνδρομάχῃ, & Justinus Martyr in Orat. ad Græcos, his verbis, Αὐτὸς δὲ ὁ Πηλείδης ὁ ποταμὸν πηδήσας, Τροίαν κατασβέσας, Ἕκτορα χειρωσάμενος. Πολυξένης ὁ ἥρως ὑμῶν δοῦλος ἦν, ὑπὸ Ἀμαζόνος νεκρᾶς νενίκητο. Ubi loci, ὁ ποταμὸν πηδήσας, vertendum erat, *qui fluvium saltu excitavit.* Et sane errant doctissimi viri Henr. Stephanus, & Frid. Sylburgius.

249. Ὀρχηστὴς Ἄρης] Martem ὀρχηστὴν dici existimaverim, quia πυῤῥίχη erat ὄρχησις ἐνόπλιος, cui respondet Romanorum *bellicrepa saltatio*, quando cum armis saltabant, ut est apud Festum, & Quintil. lib. I. cap. XII. de eadem illa verba Agathiæ lib. I. Τροχάζειν τε διαγχάζειν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἵππου ἐν κόσμῳ ἀναπάλλεσθαι, ἔς τε πυῤῥίχην τινὰ ἐνόπλιον

ἐνόπλιον προσεδρεύειν, καὶ δεινὸν τῇ σάλπιγγι κατακομβεῖσθαι τὸν Ἐνυάλιον ἐπηχούσῃ &c. Heliodorus Æthiop. lib. III. Τὰς Περσικοὺς χορὰς, τὰς αἰνιττείδας, τὸν ἐνόπλιον τὸν ἐμβατήριόν τε καὶ πυῤῥίχιον ὄρχησιν &c. Elegantissime depingit Apuleius Milesf. x. *Puelli puellaque virenti florentes ætatula, forma conspicui, veste nitidi, incessu gestuosi, Græcanicam saltantes pyrrichem, dispositis ordinationibus decoros ambitus inerrabant: nunc in orbe rotatum flexuosi, nunc in obliquam seriem connexi, & in quadratum patorem cuneati, & in catervæ dissidium separati. At ubi discursus reciproci multimodas ambages tubæ terminalis cantus explicuit; aulæo subducto, & complicitis sipariis, Paridis scena disponitur, &c.* Fuit etiam *Troja* nominata. Virgilius Æneid. v.

Trojaque nunc, pueri, Trojanum dicitur agmen.

Servius, *Ludus ipse, quem vulgo Pyrricham appellant, Troja vocatur.* Festus, *Troja, & regio Priami, & lusus puerorum equestris dicitur.* Euripides quoque Andromacha Τρωϊκὸν πήδημα appellat. De saltationum autem nominibus, ut & de generibus, dividiæ inter Auctores. Vide interpretem Sophoclis ad Ajacem, Aristophanis ad Nubes, Ulpianum ad Olynthiacam II. & Jul. Pollucem lib. IV. cap. IV. Emendandus vero obiter Sophoclis interpres, Τῶν δ' ὀρχήσεων ἡ μὲν Βερεκυνθιακὴ λέγεται, ἡ δὲ Κρητικὴ, ἡ δὲ Πυῤῥίχη. Nam male legitur ἡ δὲ Κρητικὴ, ἡ καὶ Πυῤῥίχη, quod falsum, siquidem Κρητικὴ erat Corybantiaca. sive Gnosia, Πυῤῥίχη vero ἐνόπλιος. Poteris nihilominus ὀρχηστὴν interpretari τὸν ἀλλοπρόσαλλον. Aut qui in nuptiis Cadmi, & Harmoniæ filiæ sine armis nudus saltavit. Nonnus Dionysf. lib. quinto,

—— πατὴρ δ' ὑπὸ χάρματι κέρως
Γυμνὸς ἄτερ σακέων ὀρχήσατο μείλιχος Ἄρης.

250. Στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον] Notum est veteres, ignoto tubarum usu, conchis uti consuevisse. Hesychius, Κόχλοις τοῖς θαλαττίοις ἐχρῶντο πρὸ τῆς τῶν σαλπίγγων εὑρέσεως. ita emendo, nam male antea Κόχλος, τοῖς θ. Hinc Theocritus Διοσκ.

Ἢ ῥ' Ἄμυκος, καὶ κόχλον ἑλὼν μυκήσατο κοῖλον,
Οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους
Κόχλου φυσηθέντος. ——

Virgilius,

Sed tum forte cava cum personat æquora concha.

Ovidius,

Cæruleum Tritona vocat, conchaque sonanti
Inspirare jubet, fluctusque & flumina signo
Jam revocare dato. ——

Tertulliano hinc lucem do lib. de Pallio, *Adhuc maris concha & buccina peregrinantur in montibus, cupientes Platoni probare etiam ardua fluitasse.* Huc referendum etiam Theognidis ænigma illud priscum conchæ in militia usum exprimens,

Ἤδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρὸς
Τεθνηκὼς, ζωῷ φθεγγόμενος στόματι.

252. Πέφριξας δ' ὥστε λαῖον γύας λόγχαις ὑπεσπαρμένας] Eodem modo Ennius Annal. lib. VIII.

—— *stant pulvere campei.*
*
Hastatei spargunt hastas, fit ferreus imber.
*
Densantur campis horrentia tela virorum.
*
* *
Horret ager, campeique armis sublimibus ardent.

Et in XIV.

Horrescit telis exercitus asper utrinque.

Item in Erechtheo,

Arma arrigunt, horrescunt tela.
Sparsis hastis longis campus splendet, & horret.

Homerus,

Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
Μακρῇς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας. ——

Virgilius,

—— *tum ferreus hastis*
Horret ager. ——

261. Πηγαῖσι χρωτὸς αὐτὸς δυσχεάφων] Simili phrasi dixit Virgilius Æneid. lib. I.

—— *versa pulvis inscribitur hasta.*

Sidon. lib. II. in Epistola quadam ad Domitium, *Mundus incanduit, glacies Alpina deletur, & hiulcis arentium rimarum flexibus terra perscribitur.* Nonnus Dionysf. lib. III.

Ἰδμὶ ἀροτῆες διαχεύας κόνιν ὁλκῷ.

Plautus,

Corpus tuum virgis ulmeis inscribam.

Achillem vero mortui Hectoris corpus currui alligatum circumvectantem eleganter aquilam vocat, alludens ad veterum consuetudinem, qui reges, & viros principes post mortem ab aquila vehi fingebant. Artemidorus lib. II. cap. XX. Ὀχεῖσθαι ἀετοῦ βασιλεῦσι μὲν, καὶ μεγιστᾶσι, καὶ πλουσίοις ἀνδράσιν ὄλεθρον μαντεύεται. ἔθος γὰρ παλαιὸν ἀποθνήσκοντας τούτους πλάσσειν τε, καὶ γράφειν ἐπ' αἰετῶν ὀχουμένους, καὶ διὰ τῶν τοιούτων δημιουργημάτων τιμᾶν. Hinc forte nata Romanorum consuetudo, qui, cremato Imperatoris corpore, aquilam emittebant, quæ in cœlum animam principis deferre credebatur. Qua de re est apud Herodianum lib. IV. Postea ait,

Λευρᾶς βοώτης χατομεῖ δι' αὔλακος.

Similiter Sat. I. Juvenalis de malefico per arenam tracto,

Et latum media sulcum deducit arena.

265. Πτώξ τι πατρὸς] Apollinis Hector, non Priami, putatus quibusdam. Homeri Scholiastes Iliad. tertia, Πορφύριος ἐν τοῖς Παραλελειμμένοις φησὶν, ὅτι τὸν Ἕκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδιδόασιν Ἴβυκος, Ἀλέξανδρος, Εὐφορίων, καὶ Λυκόφρων. Forte ea ratione, qua à veteribus heroes omnes Deorum filii nuncupabantur. Hierocles in Comment. ad Χρυσᾶ ἔπη Pythagoræ, Θεῶν παῖδες οἱ ἥρωες εἰκότως ἐπιφημοῦνται, οὐκ ἐκ θνητῆς οὐσίας αὐτοὶ γενόμενοι, ἀλλ' ἐκ τῆς μονοειδοῦς αὐτῶν αἰτίας προελθόντες, οἷον φῶς τῇ οὐσίᾳ τοῦ φωτεινοῦ σώματος συνδρομον. Emendabis vero obiter Etymologicum, ubi male legitur τῶν φιλτάτων, quod ab doctissimo Sylburgio non animadversum.

269. Λαβὼν δὲ ταύρου τὸν πεφασμένου δέμας] Taurum occisum vocat Hectorem, quem Priamus redemit auro. De ejus redemptione vide Homerum Iliad. ω'. & Theonis Sophistæ Παραδείγματα. Meminit quoque Theoph. Simocratus in Epist. quadam, Ἤδη καὶ Πρίαμον ὁ τοῦ Θέ-

πῖδος παῖς, καὶ πολιὰν γὰρ ἐχθρῶν ὁ τοῦ Πηλέως ἠχμώτο, καὶ δίδωσι τῷ πατρὶ τεθνηκότα τὸν παῖδα, δυσυχήσαντι φιλοτιμούμενος δώρῳ τοῦ Πριάμου. Et Lactant. lib. III. *Scilicet aurum pendere debuit, tanquam pro mortuo Hectore.*

270. Σχιδρῷ ταλάντῳ πρυτάνεις ἠστημένον] Ita solebant veteres. Homeri Schol. Iliad. ν'. Μηδέπω νομισμάτων ὑπαρχόντων, σταθμῷ ἐδάνειζον οἱ ἀρχαῖοι χρυσίον, καὶ ἀργύριον, καὶ τὰ παραπλήσια. Idem mos Romanis priscis. Æl. Donatus Phorm. Act. I. Sc. I. *Unciatim. Cum expensa pecunia ferretur more veterum, non, ut nunc, annumeraretur.* Persii Interpres vetus Sat. II. *Solebat* (æs) *pensari potius, quam numerari.* Festus, *Æs pensantes expendebant, non adnumerabant.* Isidorus Orig. lib. X. *Prius qui dabant pecuniam, non numerabant eam, sed appendebant.* Ea propter trutina in æde Saturni posita fuit, moris antiqui vestigium. Varro de L. L. lib. IV. *Per trutinam solvi solitum, vestigium etiam nunc manet in æde Saturni, quod ea etiam nunc propter pensuram trutinam habet positam.*

273. Κρατῆρα Βάκχου δίωτον] Homeri Scholiastes Iliad. χ'. Διόνυσος Ἥφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων ξενίσας, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσεον ἀμφορέα. διωχθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου, καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν ἀμφορέα, ἡ δὲ τῷ παιδὶ ἐχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ ἀποτεθῇ ὀστᾶ αὐτοῦ. quæ verba optime hunc Lycophronis locum exponunt. Est autem hic crater inter astra postea relatus: Macrobius in Somn. Scip. lib. I. cap. XII. *Arcani hujus indicium est crater Liberi patris ille sidereus in regione, qua inter Cancrum est & Leonem, locatus, &c.*

274. Νύμφαισιν, αἳ φίλαντο Βηφύρου γάνος] Nymphas amare Bephyri fluenta ait, quia eæ fluminum omnium præsides credebantur. Servius Eclog. I. *Omnibus aquis Nymphæ sunt præsidentes.* Vide Porphyrium lib. de Nympharum antro. Itaque quicunque fluvium transituri, eum adorabant, & manus lavabant. Hesiodus lib. II.

> Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
> Ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
> Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

Militares copiæ sacrificabant, atque id vocabant θύειν τὰ διαβατήρια. Neque Romani Petroniam amnem in Tiberim defluentem inauspicato transibant, & *Peremne auspicari* dicebant. Festus, *Peremne auspicari dicebant, qui omnem aquam, quæ ex sacro oritur, auspicato transit.* Vide eundem in *Petronia.*

276. Ὃς προδειμαίνων πότμον] Historiam, quam Lycophron innuit, narrat Homeri Interpres Iliad. α'. Λέγεται τὴν Θέτιν παρὰ Διὸς μαθεῖν περὶ Ἀχιλλέως, ὅτι εἰ μὲν μείνῃ ἐν τῇ Φθίᾳ μὴ συμπλεύσας Ἕλλησιν εἰς τὴν Ἴλιον, πολλὴ μὲν ἔσται αὐτῷ ζωὴ, ἄδοξος δέ. εἰ δὲ συνέλθοι αὐτοῖς, ἔσται ὀλιγοχρόνιος μὲν, ἀλλ' ἀοίδιμος καὶ εὐκλεής. ὅθεν ὡς προειδυῖα ἡ Θέτις τοῦτο, ἦν αὐτὸν παραθεμένη εἰς τὰς Λυκομήδους παρθενῶνα ὡς κόρην ἐν τῇ Σκύρῳ. Philostratus junior in Imaginibus, Τὸ γάρ τοι Μοιρῶν ἐπὶ τῷ παιδὶ δόγμα παρὰ τοῦ πατρὸς Νηρέως ἡ Θέτις μαθοῦσα, καὶ ὡς ἐπ' ἄμφω πεπρωμένον αὐτῷ εἴη, ἢ ζῆν ἀκλεῶς, ἢ εὐκλεῶς γενόμενον τάχιστα τελευτᾷν, ἀποθέμενος αὐτῇ ὁ παῖς ξυνὼν τῶν Λυκομήδους θυγατράσιν ἐν Σκύρῳ κρύπτεται, κόρη μετὰ τῶν δοκῶν ταῖς ἄλλαις. Tertullianus lib. de Pallio, *Naturam concussit Larissæus heros in virginem mutando, ille ferarum medullis educatus, unde & nominis consilium.* Apud Statium Papinium in Achilleide sic Scyrum alloquitur Thetis,

> *Chara mihi tellus, magna cui pignora curæ,*
> *Depositumque ingens timido commisimus astu,*
> *Sis felix, taceasque, precor, quo more tacebat*
> *Creta Rhea, te longus honos, æternaque cingent*
> *Templa,* —— & quæ sequuntur.

Horatius Carm. lib. I. Od. VIII.

> *Quid latet, ut marinæ*
> *Filium dicunt Thetidis sub lacrymosa Trojæ*
> *Funera, ne virilis*
> *Cultus in cædem, & Lycias proriperet catervas?*

Theon in Paradigm. Ὁ δὲ γενναῖος Ἀχιλλεὺς πολλὰ φράσας χαίρειν ὅπλοις, καὶ τῇ δόξῃ τῶν πατρὸς, εἰς Σκῦρον καταφεύγει, καὶ εἰς παρθενῶνα κατέδυ, καὶ τὴν φύσιν ἔκρυψε τῷ σχήματι, κόρη δοκεῖν εἶναι βουλόμενος. Vide etiam Hygini Fab. XCVI. Apollodorum lib. III. Johan. Tzetzen Chil. IV. Hist. XVI. Philostratus Ἡρωϊκοῖς commentitium existimat.

280. Οἴκων κίον' ἄριστον δόμων] Hectorem κίονα vocat eleganter Poeta noster,

> Στῦλοι γὰρ οἴκων παῖδές εἰσιν ἄρσενες,

ut ait Euripides. Inde Apuleium illustro Miles. VII. *Sed uxor ejus Plotina, quædam raræ fidei, atque singularis pudicitiæ fœmina, quæ decimo partûs stipendio viri familiam fundaverat.* Item Statium Papinium Sylv. lib. IV. In carmine ad Maximum,

> *Sed damus lento veniam, quod alma*
> *Prole fundasti vacuos penateis.*
> *O diem lætum! venit ecce nobis*
> *Maximus alter.*

Et Thebaid. lib. I.

> *Hic sexus melioris inops, sed prole virebat*
> *Fœminea, gemino natarum pignore fultus.*

Huc pertinet Artemidori illa lib. II. cap. X. Κίονες δὲ καθαρῷ πυρὶ καιόμενοι. καὶ μὴ διαφθειρόμενοι, τὰ τέκνα σημαίνουσι τοῦ ἰδόντος ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ λαμπρότερον μεταβῆναι. οἱ δὲ συντελούμενοι υἱῶν ὄλεθρον σημαίνουσι. Afranius in Privigno etiam mulierem *firmamentum* appellat simillimo modo,

> *Uxorem quæris firmamentum familiæ?*
> *Scias abesse ab iis lustris ingenium procul.*

Lycophronis huic loco similis plane Pindari is Olympion. Od. III. dum inquit,

> Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ' ἐπεὶ
> Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε μάτηρ.
> Ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε Τροίας
> Ἄμαχον, ἀστραβῆ κίο-
> να. ——

Simili modo in Cantico Canticorum Angeli *columnæ* nuncupantur. Mox vocat Hectorem ἔρεισμα πάτρας, quemadmodum Pindarus sæpe victores suos. Cur autem homines columnæ assimilentur, hæc est caussa; in ædibus prisci ævi erant effigies, quæ columnas earum fulcirent, ut auctor est Vitruvius: eæ à Græcis ἄτλαντες, à Latinis *Telamones* dictæ fuerunt.

Verba

Verba hæc sunt lib. VI. cap. X. *Item si qua virili figura signa mutulos, aut coronas sustinent, nostri telamones appellant, cujus rationes, quid ita, aut quare, ex historiis non inveniuntur, Græci vero eos ἄτλαντας vocitant, Atlas enim historice formatur sustinens mundum.* Atque ἄτλαντες quidem, quia fabricabantur ad effigiem Atlantis, cœli columnam sustinentis. Eleganter Æschylus Prometheo,

> Οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
> Τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
> Ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε, καὶ χθονὸς,
> Ὤμοις ἐρείδων ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.

Nuncupabantur autem isti telamones gibbosi, *quod ita fierent,* (ut ait Servius) *ut gibbosos imitentur, dum onera sustinent.* Martialis hinc est capiendus,

> —— *ridetur Atlas cum compare gibbo.*

Ait vero Vitruvius ἄτλαντας *telamones* dici, ut & Glossarium, *Telamo,* Αγλασο ὄρος. Emendo Ἄτλας τὸ ὄρος, quod & in Critico monui. Id ab Ennio profectum docet Servius lib. I. Æneid. Vel potest ejus assimulationis hæc caussa videri, quod olim columnas pro simulacris ponere consueverint. Clemens Strom. I. Πρὶν γ' οὖν ἀκριβωθῆναι τὰς τῶν ἀγαλμάτων σχέσεις, κίονας ἱστάντες οἱ παλαιοὶ, ἐσέβον τούτους, ὡς ἀφιδρύματα τοῦ θεοῦ.

288. Καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλεῖστα Φύξιον Δία] Appellat Φύξιον Δία, qui aliter Ἀποτρόπαιος, Latinis *Averruncus,* & *Prodigialis*: & *Averrunci* dii omnes. Glossæ, Θεὸς ἀποτρόπαιος, *Auruncus.* Eædem, *Auruncus,* Θεὸς ἀποτρόπαιος. *Deos depellentes* dixit Persius Sat. V. & *Deos avertentes* Tarquitius apud Macrob. lib. III. cap. XX. Apposite autem Jovem prædicit invocandum Græcorum exercitui, quippe cui etiam post reportatam victoriam simulacrum statuebant, ut est apud Scholiasten Euripidis, Phœnissis.

291. Καὶ σταυροῖσι κορωνὶ πήγνυξ] Palos hos *Cervos* Romani appellabant. Solebant vero illos castris ad munitionem præfigere. Meminit eorum Virgilius in Eclogis,

> *Atque humiles habitare casas, & figere cervos.*

Tibullus lib. IV.

> *Nam te non alius belli tenet aptius artes,*
> *Qua deceat tutam castris præducere fossam,*
> *Qualiter adversos hosti defigere cervos,*
> *Quemve lacum ducto melius sit claudere vallo.*

Mentio eorum etiam apud Julium Cæsarem Commentariis de Bello civili, & Gallico.

293. Ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ.] Apes terreri fumo sciunt ii, qui alvearia curant. Sed natum istum morem non hodie, neque heri, testatur Virgilius Georg. lib. IV.

> —— *fumosque manu prætende sequaces.*

Inde ait Quintilianus Declamat. XIII. de Apibus veneno enectis loquens, *Hoc tu damnum intelligis, hoc veneno vindicas, quod mehercule inhumane etiam fumo prohibuisses?* Apollonius lib. II.

> Ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες,
> Ἠὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι καπνιόωσιν,
> Αἱ δή τοι τείως μὲν ἀολλέες ᾧ ἐνὶ σίμβλῳ
> Βομβηδὸν κλονέονται, ἐπασσύτεροι δὲ λιγνυόεντι
> Καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἑκὰς ἀΐσσουσιν.

Ammianus lib. XVIII. *In domo Barbationis, pedestris militiæ tunc rectoris, examen apes fecere perspicuum. Superque hoc prodigiorum gnaros solicite consulenti, discrimen magnum portendi responsum est, conjectura videlicet tali, quod hæ volucres post compositas sedes, opesque congestas, fumo pelluntur, & turbulento sonitu cymbalorum.* Testatur idem Aristoteles, in Historia animalium. Huc pertinent illa Ulpiani lib. IX. Disputat. D. ad Legem Aquiliam, *Si quis fumo facto apes alienas fugaverit, vel etiam necaverit, magis caussam mortis præstitisse videtur, quam occidisse, & ideo in factum actione tenebitur.* Idem lib. XVIII. *Si cum apes meæ ad tuas advolassent, tu eas exusseris, legis Aquiliæ actionem competere Celsus ait.* Quem locum indicavit mihi amicissimus meus Scriverius. Dicebantur autem apud veteres Græcos (libet enim hoc nunc dicere, quia in id vocabulum incidi) μέλισσαι etiam animæ. Porphyrius lib. de Nymph. antro, Καὶ ἔτι γε μᾶλλον νύμφαις ταῖς ψυχαῖς, ἃς ἰδίως μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, ἡδονῆς οὔσας ἐργαστικάς. ὅθεν καὶ ὁ Σοφοκλῆς οὐκ ἀνοικείως ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἔφη, βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος, ἔρχεταί τ' ἄλλη. Sic vicissim Quintilianus apes *Animas* vocat, loco citato, *Animum meum extincta unius horæ momento tot animæ movent, quot perierunt de me bene merita.*

306. Μήνης ἑλίσσων κύκλον] Veteres Græci ad Lunæ cursum menstruum tempus metiri solitos innuit hoc loco Lycophron, quod notum ex Aristophanis, Nicandrique Interpretibus, & Censorino. Item Macrobio Saturn. lib. I. cap. XVI. Theodoretus de Provid. Serm. I. Τοῦ δὲ μηνὸς ἐκ τῆς σελήνης τὸ μέτρον λαμβάνομεν, ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τῆς προσηγορίας μετέλαχεν, μήνην γὰρ ὀνομάζουσι τὴν σελήνην. Imitati eos etiam veteres Latini. Sequentes tamen ad Solis cursum omnia tempora dimetiebantur, teste Macrobio, loco citato. Id ipsum designans Virgilius dicit,

> ——— *vos, ô clarissima mundi*
> *Lumina, quæ cælo labentem ducitis annum,*
> *Liber, & alma Ceres.* ———

309. Πυρφόρῳ βαλὼν ἴυγγι τόξων] Eleganter sagittas tribuit Troïlo, amasio Achillis, nam etiam hominis forma amantem lædit, unde & Cupidini tela affingunt Poetæ. Xenophon Ἀπομν. α'. Ἴσως δὲ καὶ οἱ Ἔρωτες τοξόται διὰ τοῦτο καλοῦνται, ὅτι καὶ πόῤῥωθεν οἱ καλοὶ τιτρώσκουσι. Phurnutus, Τοξότης δὲ (ὁ Ἔρως ἐστὶ) ἐπεὶ πληγῇ τινὶ ὅμοιον ἀπὸ τῆς προσόψεως οἱ ἁλισκόμενοι αὐτῷ πάσχουσιν. Aristænetus lib. I. Ὁ Ἔρως οὐ ματαίως ἐντείνει τὴν νευρὰν, ὅτι καὶ πιστὴ πέφυκεν ἡ τοξεία, ἀλλ' ὅσοι εἶχεν ἰοὺς προσιλκύσας τὰ τόξα, σφοδρότατα ἀφῆκε τὸ βέλος. Vide Moschi Ἔρωτα δραπέτην.

312. Πρὸς τῆς δαμέντος] Hesiodus in Theogonia de Amore,

> ——— ——— πάντων ἀνθρώπων
> Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον, καὶ ἐπίφρονα βουλήν.

Musæus,

> Ἀνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάζει,
> Καὶ πάλιν ἀνέρος ἕλκος ἀκέσσεται. οἷσι δ' ἀνάσσει
> Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βελεσφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.

319.

319. Ιν' ἅλμα πάππε] Ili sepulcrum intelligit, quod

Εν πεδίῳ Σιμόεντος ———

fuisse canit Theocritus Χάρισι. Meminit ejusdem Valer. Flaccus lib. I.

Litoraque, & veteres tumulos pralabitur Ili.

Homerus Iliad. XI.

Καὶ παρὰ τύμβῳ ἐπὶ Ἴλου σήματι μάχη.

Item,

Οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο
Μέσσον κὰπ πεδίον. &c.

Elegans locus Strab. lib. VIII. Εἰκὸς δὲ διὰ τοῦτο ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου τεθάφθαι αὐτὸν, (τὸν Ἴλον) ὅτι προῦπτες ἐθάρρησεν ἐν τοῖς πεδίοις θέσθαι τὴν ἐποικίαν. Emendabis vero Etymologicum, in quo pessime legitur,

Ιν ἅλμα πομπῶ καὶ χαμευνίδου διπλεων.

verbis sensum nullum habentibus.

322. Πρὶν ἐκ λοχείας γυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ] Solebant quondam partum è matris utero prodeuntem aqua abluere. Moris ejus quoque apud Callimachum vestigium, hymno in Jovem,

Ενθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων,
Αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο
Λύματα χυτλώσαιτο, τεὸν δ' ἐνὶ χρῶτα λοέσσαι.

Item hymno in Delum,

———— οὐδὲ καὶ ἄλλας
Λυσαμένας ἐπ' ἐμεῖο λεχωΐδας. ————

Ita malim legere, quam ἀπ' ἐμεῖο. Apud Lucianum quoque Τραγοποδάγρα,

Οτι γὰρ λαχόντα σε τεκοῦσα
Μοῖρα, Κλωθώ ποτ' ἔλουσεν.

Ennius Andromeda apud Nonium in Lavit. *Nam ubi introducta est, puerumque, ut lavent, locant in clypeo.* Plautus Amphitryone, Scena, *Spes atque opes, &c.*

Postquam peperit pueros, lavere jussit, nos occœpimus,
Sed puer ille, quem ego lavi, ut magnus est, & multum valet?

Hinc capiendus Apuleius Milesſ. I. *Et lotio perlitus, quasi recens utero matris editus.* Nonnus ἀχύτλωτον λοχείην eleganter dixit de Bacchi nativitate lib. IX. Dionys.

Καί μιν ἀχυτλώτοιο διαΐσσοντα λοχείης,
Πήχεϊ κοῦρον ἄδακρυν ἐκούφισεν ὑψίνοος Ερμῆς.

Apollonius lib. II. de Tibarenis agens,

———— τοὶ δ' αὖ κομέουσιν ἐδωδῇ
Ανέρας, ἠδὲ λοετρὰ λεχώϊα τοῖσι πένονται.

Nam hinc petenda ei loco lux. Vides etiam hanc consuetudinem apud Aristotelem lib. περὶ Θαυμ. ἀκουσμ. cujus ea sunt verba, Αἱ γυναῖκες ἅμα ἐργαζόμεναι τίκτουσι, καὶ τὸ παιδίον ὕδατι περικλύσασαι, παραχρῆμα σκάπτουσι, καὶ σκάλλουσι, καὶ τἄλλα οἰκονομοῦσιν, ἃ μὴ τικτούσαις ἦν πρακτέον. Apollonii tamen locum etiam ad puerperarum ablutionem poteris referre.

323. Σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα] Polyxenæ immolationem à Neoptolemo ad Achillis tumulum factam attingit, quam vide apud Ovidium Met. lib. XIII. Senecam Troade, & Dictyn libro ultimo. A quibus dissentit Philostratus, Ηρωϊκοῖς ita narrans, Λέγεται ἡ Πολυξένη φλεγμονῶν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τῆς Τρωάδος, καὶ τῆς Τροίας ἐσκεδασμένων, οὐδὲ γὰρ τὸ σῶμα τοῦ Αχιλλέως ἀδεῶς ἐπιγνοῦ, αὐτομολίᾳ χρήσασθαι, καὶ φυγεῖν εἰς τὸ Ελληνικόν. ἀναχθεῖσά τε τῷ Αγαμέμνονι ζῆν μετὰ ἐν κομιδῇ λαμπρᾷ τε, καὶ σώφρονι, καθάπερ ἐν πατρὸς οἰκίᾳ. τεταγὴ δὲ ἤδη χειμένων τοῦ νεκροῦ, δραμεῖν ἐπὶ τὸ σῆμα ἐν νυκτὶ, ξίφει τε αὐτὴν ἐπικλῖναι, πολλὰ εἰποῦσαν ἐλεεινὰ καὶ γαμικὰ, ὅτι δὴ καὶ δίδωσι τοῦ Αχιλλέως, ἐρασθῆναί τε μεῖναι, καὶ ἀγαγεῖν αὐτὴν μὴ ψευσαμένην τὸν γάμον.

Ibid. Γαμηλίους θυηλὰς] Veteribus ante nuptias sacrificare moris fuit. Polyænus lib. IV. Ταύτην (Νικαίαν) Αντίγονος τῷ υἱῷ Δημητρίῳ μνηστεύεται. ἡ δὲ ἀσμένη μειρακίῳ βασιλεῖ καὶ πρὸς γάμον αὐτὴν ἐπιδίδωσιν. ἦν θυσία μεγαλοπρεπὴς, πανήγυρις. Theophrastus Ηθ. Χαρακτ. cap. περὶ Ανελευθερίας, Καὶ ἐκδιδοὺς ἑαυτοῦ θυγατέρα, τῶν μὲν ἱερείων, πλὴν τῶν ἱερείων, τὰ κρέα ἀποδίδοσθαι. Pausanias, Τυνδάρεων θύσας τε ἵππον, τοὺς Ελένης ἐξόρκου μνηστῆρας, ἑστὼς ἐπὶ τῶν ἵππου τῶν τομίων. Dicebatur autem id sacrificium προγάμεια, γαμηλία, & προτέλεια. Vide, præter Poetarum Interpretes, Jul. Pollucem lib. III. cap. III. Lycophron γαμηλίους θυηλὰς nuncupat. Terentius Phorm. Act. IV. Sc. IV.

Ducenda est uxor, ut ais, concedo tibi
Spatium quidem apparandæ nuptiis,
Vocandi, sacrificandi, dabitur paullulum.

Et apud Plautum Aulularia. Fiebat vero Junoni, Veneri, & Gratiis. Etymologici Auctor, Γαμηλία, ἡ εἰς τοὺς φράτορας διδομένη ἐγγραφὴ, καὶ εἰσαγωγὴ ἐπὶ γάμοις, ἣν ἀνόμασαν καὶ κουρεῶτιν. οἱ δέ φασι γαμηλίαν θυσίαν, ἣν ἔθυον τοῖς δημόταις οἱ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγραφόμενοι, καὶ μέλλοντες γαμεῖν. ἐγίνετο δὲ ἡ θυσία τῇ Ηρᾳ, καὶ Αφροδίτῃ, καὶ Χάρισι. Ait vero, Γαμηλία, ἡ εἰς τοὺς φράτορας διδομένη ἐγγραφή. Ita nimirum apud Oratores intelligi debet, apud quos non una hujus vocis notio. Harpocration, Εν μὲν τοῖς Ισαίου ὑπομνήμασι φησιν εἶναι τὴν γαμηλίαν τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις διδομένην, παρατιθέμενος λέξιν Φανοδήμου, ἐν ᾗ οὐδὲν τοιοῦτον γέγραπται. ἐν δὲ τοῖς εἰς Δημοσθένην, ὁ αὐτὸς πάλιν γαμηλίαν φησὶν εἶναι τὴν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγὴν τῶν γυναικῶν, οὐδεμίαν ἀπόδειξιν τῆς ἐξηγήσεως παρατιθέμενος. Sed ad sacrificia nuptialia revertor. Etiam Romanis moris fuit ante matrimonii copulationem sacrificare, ut & in divortio, eorumque *Confarreatio*, atque *Diffarreatio* notæ antiquitatis studiosis: apud quos etiam *Sponsus* & *Sponsa* dicebantur, quod σπονδὰς interpositis rebus divinis facerent, teste Festo. Iphidem vero, cujus hic mentio, Helenæ & Thesei filiam memorat ex Euphorione idem Etymologici Auctor.

327. Στεφηφόρον βοῦν] Vittatæ antiquitus tam hostiæ, quam sacerdotes, teste Emporio. Hinc apud Virgilium Æneid. II. Sinon,

Jamque infanda dies aderat, mihi sacra parari,
Et salsa fruges, & circum tempora vitta.

Et infra,

——*Vittaque Deûm, quas hostia gessi.*

Ovidius Met. lib. XV.

Victima labe carens, & præstantissima forma,
Nam placuisse nocet, vittis insignis & auro
Sistitur ante aras. ——

Fuerunt autem eæ vittæ è lana. Festus, *Infulæ sunt filamenta lanea, quibus sacerdotes, & hostiæ, templaque velabantur.* Vide Varronem lib. VI. Inde cum antiquitus frondes, atque flores

flores ad sepulcrum ferre moris esset, postea addi cœpit lana.

328. Τριπάτρου κανδάονος] Orion τριπάτωρ dicitur, à tribus (ut volunt fabulæ) patribus, Jove, Neptuno, & Mercurio. Nonnus Dionys. lib. XIII.

Ὠρίων τριπάτωρ ἀπὸ μητέρος ἄνθορε Γαίης,
Εὖτε θεῶν τριγόνοισιν ἀεξηθεῖσα γονῇσιν,
Εἰς τόκον αὐτοτέλεστον ἐμορφώθη χύσις οὔρων,
Αὔλακα νυμφεύσασα πολυσπόροιο βοείης.

Vide Palæphatum, Hyginum, Homeri & Nicandri Interpretes. Sed ineptit Scholiastes, qui locum hunc de Orione interpretatur, deque ejus gladio, nescio quid, comminiscitur. Certe, aut ego longe fallor, aut Orion homo insitatæ staturæ hic accipiendus pro aliquo Cyclopum, Vulcani ministrorum, solent enim arma Ἡφαιστότευκτα heroibus tribuere Poetæ. Neque movere debet quenquam nominum propriorum confusio, quæ etiam apud Ovidium invenitur, cum ait,

Sive quis Antilochum narrabat ab Hectore victum.

Cum tamen à Memnone occisus sit. Et apud Plautum Pseudolo,

Item ut Medea Peleum concoxit senem.

Cum tamen Æsoni hoc acciderit. Virgilius quoque pro Castore Pollucem posuit,

Talis Amyclai domitus Pollucis habenis
Cyllarus. ———

Servius, *Castor domitor equorum fuit, sed fratrem pro fratre posuit, poetica licentia.* Imitatur Prudentius Ἀποθεώσει,

Aut Pollucis equum suffire ardentibus extis.

Vocat vero τρίπατρον, κατὰ συγκοπὴν, pro eo, quod est τριτοπάτορα. Similiter infra τριγύνιος ponitur pro eo, quod τριτογένεια. Mutuatur autem hoc epitheton à tribus Cyclopibus, Cotto, Gyge, & Briareo, qui nominabantur Τριτοπάτορες, quibusque Athenienses pro filiorum susceptione sacrificabant. Etymologicographus, Τριτοπάτορες· Δήμων ἀνέμους εἶναί φησι. Φιλόχορος δὲ τοὺς τριτοπάτορας πάντων γεγονέναι πρώτους, τὴν μὲν γὰρ Σελήνην καὶ τὸν Ἥλιον τότε καλεῖν γονεῖς, τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δέ φησιν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι, καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφέως φυσικοῖς τοὺς τρίτους πατέρας Ἀμαλκείδην, Πρωτοκλῆ, καὶ Πρωτοκρέοντα θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας Οὐρανοῦ καὶ Γῆς αὐτούς φησιν, ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Κόττος, Βριάρεως, καὶ Γύγης. Vide etiam Suidam. Neque quenquam movere debet, quod Cyclopum epitheta confundat, nam hoc Lycophroni, aut potius vati confusa voce (ut primore Tragœdia dicitur) oracula profanti, haud insolens. Eodem modo infra Jovis Agamemnonis & Hercei, Minervæ Græcæ & Myndiæ epitheta confundit. Invenio tamen etiam gladii Orionis mentionem apud Nonnum Dionys. lib. XXV.

Τίς ξίφος Ὠρίωνος ἀμαλδύνειε μαχαίρῃ,
Ἢ χθονίοις βελέεσσιν ὀϊστεύσειε Βοώτην;

Et ab Ovidio Metamorphosi,

Ensifer Orion. ———

Sed id quia armatus, unde & *Jugula* appellatus, Germanicus, *Hunc Romani Jugulam vocant, eo quod sit armatus; ut gladius stellarum luce terribilis, & clarissimus.* Itaque hoc sententiæ nostræ adversari non potest. Dixi autem Athenienses sacrificasse pro filiorum susceptione, quod colligi potest etiam ex Diogene Laërtio lib. VI. in vita Cynici cognominis, Θυόντων τινῶν θεοῖς ἐπὶ τῷ υἱὸν γενέσθαι, ἔφη, Περὶ δὲ τοῦ ποδαποὸς ἐκβῇ, οὐ θύετε. Et sane adeo cupidæ masculæ prolis matres, ut an eam edituræ essent, variis ominibus quærerent scire, maxime ovo gallinæ incubanti subducto, atque eo usque foto, quoad pullus excluderetur, qui si gallus esset, masculæ prolis indicium habebatur. Imitati hoc Græcorum, ut multa alia, Romani. Videmus apud Suetonium, Tiberii cap. XIV. *Pragnans Livia, cum an marem editura esset, variis captaret ominibus, ovum incubanti gallina subductum, nunc sua, nunc ministrarum manu per vices usque eo fovit, quoad pullus insigniter cristatus exclusus est.* Sed hæc, fateor, nimis extra ordinem.

331. Δολόγχαν δημόλευστον ὠλένη] Supplicii genus veteribus usitatissimum lapidibus sontes obruere. Vestigium ejus etiam apud Parthenium Ἐρωτ. XXI. de Pisidice, Ἐπεὶ μὲν τοι ἐγκρατὴς πόλεως ἐγένετο, νεμεσήσας ἐπὶ τῷ δρασθέντι, προσέταξε τοὺς στρατιώτας καταλεῦσαι τὴν κόρην. Apuleius Miles. X. de Meroë, *Publicitus indignatio percrebuit, statutumque est, ut in eam die altera severissime saxorum jaculationibus vindicaretur.* Ælianus Ποικ. Ἱστ. lib. V. cap. XIX. Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπί τινι δράματι, ἑτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, &c. Polyænus lib. I. Οἱ δὲ πιστεύσαντες Ἑλένην εἶναι, πῦρ καὶ λίθους ἐπὶ τὴν θεράπαιναν ἐπήνεγκαν, καὶ ὡς ἱκανὴν δίκην ἐπὶ Τληπολέμῳ λαβόντες τῆς Ἑλένης θάνατον, ἀπεχώρησαν. Vincentius Bellovacensis in Speculo Historico, *Roma gladiatorio ludo celebrato, Telemachus monachus increpitans populum attentius spectaculis inhiantem, lapidatur à populo.* Quæ habet sine dubio ex Theodoreti lib. V. cap. XXVI. Hist. Ecclesiast. & Cassiod. lib. X. Tripart. cap. II. qui Telemachi hujus meminerunt: id quod indicavit mihi Scriverius meus. Quintilianus Declamat. XII. *Populus quoque impunitum nefas sine lapidibus prateribit?* Petronius, *Ex his, qui in porticibus spatiabantur, lapides in Eumolpum recitantem miserunt.* Interpres historiæ Apollonii Tyrii, *Tunc cives rapuerunt Strangulionem & Dionysiadem, extra civitatem trabentes lapidaverunt.* Apud Sophoclem quoque Ἀντιγόνῃ Creon minatur,

Φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει,

si quis Polynicis cadaver sepelivisset. Philostratus Ἡρωϊκοῖς, Πυρσαχθεὶς δὲ τῷ χεῖρε κατελιθώθη, βαλλόντων αὐτὸν Πελοποννησίων τε, καὶ Ἰθακησίων. Et lib. I. de vita Sophistarum in Lolliano, Θορύβου δὲ καθεστηκότος ἐπὶ τὰ ἀρτοπώλια, καὶ τῶν Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν ὡρμηκότων, Παγκράτης ὁ κύων, &c. Fuit idem mos Hebræis. D. Lucas Actorum cap. VII. de Stephano protomartyre, Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Et postea, Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον, καὶ λέγοντα, Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Et in Veteri Testamento multa vestigia.

335. Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τ' Ἀγαμέμνονος] Reprehendit Lycophronem Lamb. Hortensius, quod Cassandram inducat vaticinantem, moriturum Priamum ad Jovis Agamemnonis aram, qui à Spartanis colebatur, quod etiam infra est videre; cum ad Hercei (quem etiam *Penetralem deum* Latini veteres vocitarunt) peremptum omnes veluti uno ore testentur. Tryphiodorus,

> Αἰακίδης δ' γέροντα Νεοπτόλεμος βασιλῆα
> Πήμασι κεκμηῶτα παρ' Ἑρκείῳ κτάνε βωμῷ.

Et præter hunc Virgilius, Ovidius, alii. Nos potius condonandam Poetæ auctoritati hanc epithetorum confusionem censemus, qui etiam infra Epeum instrumenta sua, quibus equum Durateum fabricasset, Myndiæ Minervæ consecrasse ait, cum Græcæ id factum historiæ tradant. Supra quoque Cyclopum epitheta confusa monuimus.

337. Ὁ τρὶς καλύπτρας] Capto Ilio, Laomedonteque sagittis confixo, cum Telamoni ab Hercule ob rem præclare gestam Hesione donata esset, potestatem Hesionæ fecit Hercules, quem vellet potissimum captivorum abducendi: quæ cum Podarcem fratrem elegisset, Herculesque in servitutem redigendum esse dictitaret, dempto de capite flammeo aureo, eum redemit. Vide Apollodorum lib. II. De calyptra vero ita Festus, *Calyptra, genus vestimenti, quo capita operiebant*. Jul. Pollux lib. III. cap. III. Τὸ δὲ ἐπίβλημα τῆς γυναικὸς, ἑανὸς, καὶ καλύπτρα. Etiam Hesychii Glossæ καλύπτραν interpretantur κεφαλῆς κάλυμμα. Interpres vetus Juvenalis Sat. II. *Flameum. Vestis pudori similis, quam & propter pudorem accipiebant.* Hinc videre est fuisse rubri coloris hoc vestimenti genus, nam talis vultus pudore suffusorum.

342. Φλέξας τ' ὠδῖνα] Gravidum dicit equum, quemadmodum Lucretius eleganter lib. I.

> *Nec cum Durateus Trojanis Pergama partu*
> *Inflammasset equus nocturno Grajugenarum.*

Ennius Alexandro,

> *Nam maxumo saltu superavit*
> *Gravidus armatis equus,*
> *Qui suo partu ardua perdat*
> *Pergama.* ———

Virgilius Æneid. VI.

> *Cum fatalis equus saltu super ardua venit*
> *Pergama, & armatum peditem gravis attulit alvo.*

Macrob. Sat. lib. III. cap. XIII. *C. Titius in suasione legis Fanniæ objicit seculo suo, quod porcum Trojanum mensis inferant, quem illi ideo sic vocabant, quasi aliis inclusis animalibus gravidum, ut ille Trojanus equus gravidus armatis fuit.* Simili phrasi dixit etiam Petronius Arbiter de eodem hoc equo, *graves equi recessus*, &c,

> ——— *gravidis freta pulsa carinis*
> *Jam peragrabantur, si quis sinus abditus ultra.*

Sidonius *gravidas spicas*, Epist. lib. VIII. *Gravidas tibi spiritualium sensuum spicas doctrina salubris messe parturiant.* Eodem modo infra loquitur Lycophron noster,

> Ὁ δ' αὖτε πρὶν σκορπίον λαιμῷ σπάσας
> Φόρκῳ, κάκης οἴδημα ἐκβαλὼν βάρος.

Ibid. Μορμωτὸν λόχον] Legendum μορμὼ τόν. Nam pueri equum μορμὼ vocabant. Theocritus Idyllio XV.

> ——— οὐκ ἀξῶ τυ, τέκνον, μορμώ, δάκνει ἵππος,
> Δάκρυ' ὅσσα θέλεις ———

Simili modo eleganter μορμὼ vocat Lycophron equum hunc, qui Trojanis magno terrori fuit. Erat autem miræ magnitudinis. Virgilius,

> *Instar montis equum divina Palladis arte*
> *Ædificant, sectaque intexunt abiete costas.*

Apud Aristophanem Avibus nugacissimus nuncius dicit centum ulnarum fuisse, additque, ut persuadeat, ipsum dimensum. Ita loquitur,

> ——— ἐναντίω δ' ἅρματε
> Ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ Δούρειος.
> Ὑπὸ τῆς πλάτους ἂν παρελασαίτην. Πει. Ἡράκλεις.
> Αγγ. Τὸ δὲ μῆκος ἐστὶ, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγὼ,
> Ἑκατοντορόγυιον. ———

Quia autem equo capta Troja, quinto quoque anno mense Octobri Marti immolabatur à Romanis in campo Martio equus October bigarum victricum dexterior, *caput panibus* redimitum habens, de quo magna erat contentio inter Suburanos & Sacravienses, ut hi in regiæ pariete, illi ad turrim Mamiliam id figerent. Ejusdemque cauda, ut ex ea sanguis in focum distillaret, magna celeritate perferebatur in regiam. Meminerunt ejus moris Festus, & Propertius.

345. Λάμψει κακὸν φρυκτωρὸν] Vestigium hic veteris in militia Græcorum moris, quem enarrat Theognidis Scholiastes, Ἔθος ἦν ἀπὸ τῶν πύργων καὶ ὀρεινῶν τόπων σημεῖα διὰ πυρὸς τοιαῦτα παρασκευάζεσθαι, καὶ αὐτὰ φρυκτωρίας ἐκάλεσαν, καὶ φρυκτωρεῖν τὸ σημαίνειν ἔφοδον πολεμίων. Homeri Scholiastes Iliad. σ'. Ἔθος τοῖς ἀρχαίοις τοὺς πολεμουμένους τῇ μὲν ἡμέρᾳ καπνὸν ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐγείρειν, τῇ δὲ νυκτὶ φλόγα, τὴν ἀπὸ τῶν περιοίκων βοήθειαν καὶ συμμαχίαν ἐπικαλουμένους. Æmilius Probus in Eumene, *Dimidium fere spatium confecerat, cum ex fumo castrorum ejus, suspicio allata est ad Eumenem, hostem appropinquare.* Apud Polyænum quoque lib. I. Alcibiades προσυνέθετο ὡς αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἄκρας νύκτωρ τοῖς ἀναχέουσι τὸ λαμπτῆρα. Et apud Parthenium Polycrita, σημεῖον αὐτοῖς ἀναχθήσεσθαι ἔφη λαμπτῆρα. Synesius Epist. CXXX. Ἀλλὰ σύγγνωθι, τειχήρης γάρ εἰμι, καὶ πολιορκούμενος γέγραφα, τὰς ὥρας πολλάκις φρυκτοὺς ὁρῶν, καὶ αὐτὸς ἀνάπτων καὶ αὐτὸς αἴρων τοῖς ἄλλοις σημεῖα. Ad hunc morem referenda etiam illa Stephani in Βόσπορος, Καὶ Ἑκάτη, Φωσφόρος ἐστι, δᾷδας ἐποίησε νύκτωρ πολίταις φανῆναι, καὶ τὴν πολιορκίαν φυγόντες, Φωσφόρειον τὸν τόπον ὠνόμασαν.

346. Τοῖς τὴν στενὴν Λευκόφρυν ἐκπεπλευκόσι] Virgilius Æneid. II. sub initium,

> *Est in conspectu Tenedos, notissima fama*
> *Insula, dives opum Priami dum regna manebant,*
> *Nunc tantum sinus, & statio male fida carinis;*
> *Huc se provecti deserto in littore condunt.*

347. Καὶ παιδοβρῶτος Πόρκεως] Laocoontem una cum filiis duobus Antiphante, & Thymbræo à serpentibus è Tenedo advenientibus devoratum narrat Æneidos Virgilianæ lib. II. Æneas. Petronius in Satyrico, & Calaber Παραλειπομένοις, qui addit eorum nomina fuisse Porcen,

&

& Chariboeam. Lycophron solius Porcæ heic meminit.

348. Ἐγὼ δ' ἡ τλήμων ἡ χάμευς ἀστεμβέων] Infra quoque extrema Cassandra,

> Πίστιν λόγων γὰρ Λοξίου ἐνόσφισεν,
> Ψευδηγόροις φήμαισιν ἐγχέας ἔπη,
> Καὶ θεσφάτων πτόμαισιν ἀψευδῆ φρένιν,
> Λέκτρων στερηθεὶς, ὧν ἐπήλχαινεν τυχεῖν,
> Θήσει δ' ἀληθῆ, &c.

Vide Euripidis Scholia ad Andromachen.

352. Η τ Θυραίου] Apollinis Θυραίου ara in Delo fuit, ad quam hostiam cædere nefas habebatur. Censorinus cap. II. *Id moris institutique majores nostri tenuerunt, ut cum die natali munus annale Genio solverent, manum à cæde ac sanguine abstinerent, ne die, qua ipsi lucem accepissent, aliis demerent; denique Deli ad Apollinis Genitoris aram, ut Timæus auctor est, nemo hostiam cædit.* Possit etiam legi Θυραίου; nam ita dictus Apollo, quod ejus aræ ante ædium fores (quæ ipsi à veteribus consecratæ) statuerentur. Macrobius Saturnal. lib. I. cap. IX. *Etenim, sicut Nigidius quoque refert, apud Græcos Apollo colitur, qui Θυραῖος vocatur; ejusque aras ante fores suas celebrant, ipsum exitus, & introitus demonstrantes potentem.*

356. Λαφρίας Πυλαίτιδος] Solebant veteres Minervam ante urbis portas pingere, unde eam Πυλαῖτιν vocarunt. Æschyli Scholiastes ad Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, Ἐζωγράφουν ταύτην (τὴν Ἀθηνᾶν) πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως. ἣν καὶ ὁ Λυκόφρων Πυλαῖτιν λέγει, διὰ τὸ ἀεὶ αὐτὴν ἱστᾶσθαι ταύτην πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως.

357. Τῆμος βιαίως φάσσα] Vocat Cassandram columbam, quia vaticinandi perita. Thessali enim πελειάδα sua lingua vaticinatricem vocabant. Servius ad Eclogam IX. *In Epiro dicitur nemus fuisse, in quo responsa dabant columbæ: quod ideo fingitur, quia lingua Thessala πελειάδες, & columbæ, & vaticinatrices vocantur.* Est autem φάσσα avis, quam rustici *Tetam* appellitarunt, teste eodem Servio ad Ecl. I. Emenda obiter Isidorum Orig. lib. XII. cap. VII. de ave hac loquentem, *Palumbes eo quod sint fracta pabulo, quas vulgus tetas vocant.* Nam male hodie, *à pabulo, quas vulgus titos vocant.*

361. Η δ' εἰς τι ἄγαλμα διοπετὲς στέγης γλήνας ἀναστρέψασα] Fabulantur, dum ab Ajace violaretur Cassandra, simulacrum Minervæ oculos ad templi tectum sustulisse. Homeri Schol. Iliad. ν'. Αἴας μὲν τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν πολλῶν κακῶν αἴτιος τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο, Κασσάνδραν γὰρ, τὴν Πριάμου, ἱκέτιν οὖσαν Ἀθηνᾶς, ἐν τῷ τῆς θεᾶς ἱερῷ κατέσχεν, ὥστε τὴν θεὰν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ξοάνου εἰς τὴν ὀροφὴν στρέψαι. Strabo hoc commentum recte improbat lib. VI. Τερατεύονται δὲ ἐν καὶ τὸ οὕτω μυθεύειν, ὥστε μὴ μόνον καταμύσαι φαινόμενον, καθάπερ καὶ τὸ ἐν Ἰλίῳ ἀποστραφῆναι (malim ἀναστραφῆναι, ex Lycophrone, & Homeri interprete) κατὰ τὴν Κασσάνδρας βιασμὸν, ἀλλὰ καὶ καταμύον δεικνύσθαι.

363. Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα] Refert Herodianus lib. I. cœlitus decidisse Palladium in quendam Phrygiæ agrum, cui *Pessinuntis* ab ejus casu nomen mansit: ibi enim à principio comparuisse. Vide etiam quæ Apollodorus lib. III.

364. Ἀτακτ πέπτηι χεῖμα ἠμαλφίσαλεν] Ardente apud Ilium Minervæ templo, Ilus accurrens Palladium eripuit, ob quod, cum à viro videri nefas esset, visu privatus fuit, quem tamen postea, placato numine, recuperavit. Vide Plutarchum Παραλλήλοις.

367. Χοιράδων δ' ἐφημένοις] Invisa magnopere ea mors veteribus, quæ in naufragio oppetebatur, quia insepulta manebant corpora. Fl. Vegetius de Re militari lib. IV. cap. XLIV. *Alii ferro interimuntur, alii ardere coguntur in fluctibus: inter tanta tamen mortium genera qui acerrimus casus est, absumenda piscibus insepulta sunt corpora.* Ovidius Trist. lib. I. Eleg. II.

> *Demite naufragium, mors mihi munus erit.*
> *Est aliquid fatoque suo, ferroque cadentem*
> *In solita moriens ponere corpus humo,*
> *Et mandare suis aliqua, & sperare sepulcrum,*
> *Et non æquoreis piscibus esse cibum.*

Itaque ne post mortem ejecti sepultura carerent, membro alicui alligabant pretium, quod sepulturus accipiebat. Planum id ex Synesii quadam Epistola, Καὶ αἱ γυναῖκες αὐταὶ τι ἐσκευάζοντο, καὶ τοῖς λοβοῖς ἀρτηδόνας δίειρμον. πάλαι χαλαδιδισμένον τοῦτο ποιεῖν, νῦν δὲ ἔχει ποιοῦν. φέρειν δεῖ τιμίου ἐντάφιον τὸν ἐκ ναυαγίου νεκρὸν, ὁ γὰρ περιτυχὼν, καὶ κερδάνας, ἡμεῖς Ἀδραστείας αἰδέσεται, μὴ οὐχὶ μικρόν τι μέρος ἀποδέσθαι τοῦ χαρισαμένου πολλαπλάσιον. Interpretes historiæ Apollonii Tyrii, *Jubet consecrari, & compaginari tabulas, rimas & foramina bitumine liniri, & facere loculum, & charta plumbea intus posita obturari jussit. Perfecto loculo, regalibus ornamentis exornat puellam, & in loculo posuit, & XX. sestertia auri ad caput ejus posuit.* Id aurum in hunc usum fuisse appositum docent verba sequentia Epistolæ ejus resignatæ, *Quicunque hunc loculum invenerit, habes XX. sestertia auri, peto, ut X. habeas, X. funeri impendas, hoc enim corpus multas lacrymas reliquit parentibus, & dolores amaros: quod si aliud feceris, quam quod dolor exposcit, ultimum diem incidas, nec sit qui corpus tuum sepulturæ commendet.* Itaque, accepto eo pretio, sepeliebant, aut saltem plena manu ter terram injiciebant: sin fecissent, impii habebantur. Sophoclis Schol. Ἀντιγόνη, Οἱ γὰρ νεκρὸν ὁρῶντες ἄταφον, καὶ μὴ ἐπαμησάμενοι κόνιν, ἐναγεῖς εἶναι ἐδόκουν. Ælianus Ποικ. Ἱστ. lib. V. Νόμος καὶ οὗτος Ἀττικὸς, ὃς ἂν ἀτάφῳ περιτύχῃ σώματι ἀνθρώπου, πάντως ἐπιβάλλειν γῆν. Val. Maximus lib. V. cap. III. *Post obitum nullam Atticæ regionis, quæ ossibus ejus injiceretur, glebam invenit.* Horatius lib. I. Od. XXVIII.

> *At tu, nauta, vagæ ne parce malignus arenæ*
> *Ossibus & capiti inhumato*
> *Particulam dare.* ————

Quo loco Acron, vetus interpres, *In sacris hoc genus sepulturæ tradebatur, ut etsi non obrueretur, manu plena ter jacta terra cadaveri pro sepultura esset.* Quintilianus Declamat. V. *Ignotis cadaveribus humum congerimus, & insepultum quodlibet corpus nulla festinatio tam rapida transcurrit, ut non quantulocunque veneretur aggestu.* Declamat. VI. *Nobis (rerum natura) adversus exanimes genuit non solum miserationem, quæ cogitationi nostræ subit, sed etiam religionem. Inde*

ignotis quoque corporibus transeuntium viatorum collatitia sepultura, inde injecta ab alienis humus. Ennius Cresphonte,

Neque terram injicere, neque cruenta
Convestire mihi corpora licuit.

Ut indicavit Scriverius. Observo autem glebam illam in os mortui injici consuevisse. Cicero lib. II. de Legibus, *Priusquam in os injecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil habet religionis, &c.* Quod etiam satis illa Horatii ostendunt,

At tu, nauta, vaga ne parce malignus arena
Ossibus & capiti inhumato
Particulam dare. ———

Romani hoc *Justa facere mortuo* appellabant, quæ facere cogebantur ante novarum frugum gustationem: si quis neglexisset, porcam præcidaneam Cereri mactabat. Festus lib. XIV. *Præcidanea agna vocabatur, quæ ante alias cædebatur: item porca, quæ Cereri mactabatur ab eo, qui mortuo justa non fecisset, id est, glebam non objecisset; quod mos erat eis facere prius, quam novas fruges gustarent.* Varro de Vita pop. Romani lib. III. *Quod humatus non sit, hæredi porca præcidanea suscipienda* (lego *succidenda*) *Telluri, & Cereri, aliter familia pura non est.* Sed in Festi verbis lego cum Scriverio meo, *glebam in os jecissent.* Et tum juverint meam de glebæ in os objectione sententiam. Atque post glebæ injectionem mortuus *Humatus*, at ante *Humilis* vocabatur.

369. Κρωσσοῖσι παρχυθεῖσαν] Urnis antiqui mortuorum cineres includere soliti. Homeri Interpres Iliad. quarta, Οἱ ἀρχαῖοι τὰ σώματα οὐκ ἔθαπτον ἐπὶ γῆς, εἰ μὴ πρότερον ἔκαυσαν, εἶθ' οὕτως τὴν τέφραν σὺν τοῖς ὀστέοις ἐχώννυον ἐν ἀγγείῳ τινὶ ἀποθέμενοι. Moschus Idyllio IV.

Καί κεν ἵνα χεύοιεν ἐς ὀστέα κρωσσὸν ἁπάντων
Λέξαντες κατέθαψαν, ὅτι πρῶτον γενόμεσθα.

Peregre autem mortuorum cineres urnis impositos domum mittebant. Ammianus lib. XIX. *Post incensum corpus, ossaque in argenteam urnam conjecta, quæ ad gentem humo mandanda portari statuerat pater, &c.* Ubi legendum *portare*, vel deest vox *curare*, aut tale quid. Ovidius Tristium lib. III. Eleg. III.

Ossa tamen facito parva referantur in urna,
Sic ego non, etiam mortuus, exul ero.

370. Ἀλλ' οἶτομ' οἰκτρὸν] Mos fuit vetus, Græcis pariter & Romanis usitatissimus, mortuorum oculos sugillandi, teste Plutarcho. Propertius,

At mihi non oculos quisquam inclinavit euntis,
Condita sunt vestra lumina nostra manu.

Statius Thebaid. lib. II.

Procubuere pares fatis, (miserabile votum
Mortis) & alterna clauserunt lumina dextra.

Virgilius Æneid. IX.

——— *nec te tua funera mater*
Produxi, pressive oculos. ———

Valerius Flaccus Argonaut. lib. III.

——— *sera componunt lumina dextra.*

Romanis interdiu id facere lege Mœnia interdictum fuit. Varro Geminis, *Lex Mœnia est in pietate, ne filii patribus luci claro sugillent oculos.* Ideoque vulgo infelices appellabantur, quorum oculos propter absentiam parentes, aut propinqui claudere non potuissent. Ea de caussa & hoc loco Lycophron Græcorum peregre mortuorum οἶτομ' οἰκτρὸν dixit, eo respiciens. Inde & apud Theocritum ille laqueo vitam finiturus,

——— ἢ πλάμονα μή με πα ἴδῃς.

Et apud Ovidium Metamorph. lib. XIV. de Iphide loquentem,

Atque onus infelix elisa fauce pependit.

Ibid. Καὶ κενήριον] Florentinus I. C. Institut. lib. VII. *Monumentum generaliter res est memoria caussa in posterum prodita, in qua si corpus, vel reliquiæ inferantur, fiet Sepulcrum; si vero nihil eorum inferatur, erit Monumentum memoria caussa factum, quod Græci κενοτάφιον appellant.* Argivorum bello Trojano occisorum cenotaphium memorat Pausanias Κορινθιακοῖς, Τῶν δὲ ἀνδριάντων οὐ πόῤῥω δείκνυται Δαναοῦ μνῆμα, καὶ Ἀργείων τάφος κενὸς, ὁπόσους ἐν τῇ Ἰλίῳ καὶ ὀπίσω κομιζομένους ἐπέλαβεν ἡ τελευτή. Solebant vero olim cenotaphia in mortuorum honorem erigi, ad quæ memoriam eorum recolebant. Agathias,

Ναὶ λίτομαι, παροδῖτα, φίλῳ κατάλεξον ἀκοίτῃ,
Εὖτ' ἂν ἐμὴν λεύσσειας πατρίδα Θεσσαλίην,
Κάτθανεν σὴ παράκοιτις, ἔχει δέ μιν ἐν χθονὶ τύμβος,
Αἶ, αἶ, Βοσπορίης ἐγγύθεν ἠϊόνος,
Ἀλλά μοι αὐτόθι τεῦχε κενήριον ἐγγύθι σεῖο,
Ὄφρ' ἀναμιμνήσκῃ τὰς ποτὲ κηδεσίης.

Callimachus Epigrammate XXII.

——— εἰν ἁλὶ που φέρεται νέκυς, ἀντὶ δ' ἐκείνου
Οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

Virgilius *tumulum inanem* dixit, Æneidos libro tertio,

Solennes tum forte dapes, & tristia dona
Libabat cineri Andromache, manesque vocabat.
Hectoreum ad tumulum, viridi quem cespite inanem,
Et geminas caussam lacrymis sacraverat aras.

Valerius Flaccus lib. V.

Tu quoque nunc tumulo nequidquam condita inani,
Annue, Diva maris. ———

Suetonius in Vitis Cæsarum lib. V. cap. I. *honorarium tumulum* appellat. *Cæterum exercitus honorarium ei tumulum excitavit, circa quem deinceps stato die quotannis miles decurreret, Galliarumque civitates publice supplicarent.* Ex eodem hoc ritu capies Ausonium in Epitaphiis Profess. Burdigalensium Titulo XVII. Æmilii Magni Arborii,

Illic dives opum, doctoque ibi Cæsare honorus
Occumbis patribus, Magne, superstitibus;
In patriam sed te sedem, ac monumenta tuorum
Principis Augusti restituit pietas.
Hinc renovat caussam lacrymis, & flebile munus
Annuus ingrata relligione dies.

Xenophon Expeditionis Cyri lib. VI. Ἐνίους δὲ τοὺς ἐκ τῶν ὁδῶν συνενηνόχεσαν, ἔθαψαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἐδύναντο κάλλιστα. οὓς δὲ μὴ εὕρισκον, κενοτάφιον αὐτοῖς ἐποίησαν μέγα, καὶ πυρὰν μεγάλην, καὶ στεφάνους ἐπέθεσαν. Papinius Thebaid. lib. XII.

Quin

Quin fugitis, dum tuta via est, Lernamque reversæ
Nomina, quod superest, vacuis datis orba sepulcris,
Absentesque animas ad inania busta vocatis?

Quem locum indicavit mihi juvenis doctus, Petrus Scriverius, amicus meus. Ovidius Memorph. XI.

Et sæpe in tumulis sine corpore nomina legi.

Pythagorici vero iis, qui à philosophia descivissent, cenotaphia extruebant; quippe eos pro mortuis habebant. Testes Origenes, Clemens, alii. Vide nobilissimi, & doctissimi viri, Theodori Canteri Varias.

Ibid. Καὶ κενηρίων χυθὰς] Notus omnibus mos sepulcrorum inscribendorum. Artemidorus lib. V. cap. LXXV. Ἐπιγραφῆς ἀκόλουθόν ἐστι τὸ ἀποθανεῖν τυγχάνειν. Theocritus in Epigrammatis,

Ὁ μικρὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θρῄσσᾳ
Μάνδριος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ἰδῷ, κἠπέγραψε Κλείτας.

Ovidius Trist. lib. III. cap. III.

Quosque legat versus oculo properante viator,
Grandibus in tumuli marmore cade notis.

Juvenalis,

—— titulo res digna sepulcri.

Seneca,

Inscriptus Dossenni monumento titulus:
Hos resiste, & Sophiam Dossenni lege.

Quem locum suggessit Scriverius meus. Hinc intelligendus Laberius apud Macrobium,

Ut hedera serpens vires arboreas necat,
Ita me vetustas amplexu annorum necat,
Sepulcris similis nil nisi nomen retineo.

Et Cicero lib. de Senectute, *Nec sepulcra legens vereor, quod aiunt, ne perdam memoriam.* Solebant vero scribere non solum sepulti nomen, verum etiam è qua patria, & qua familia esset oriundus. Hieronymus in vita Paulæ,

Scipio quam genuit, Pauli fudere parentes,
Gracchorum soboles, Agamemnonis inclyta proles,
Hoc jacet in tumulo: Paulam dixere priores:
Eustochii genitrix: Romani prima Senatus
Pauperiem Christi, & Bethlemitica rura secuta.

Callimachus Epigrammate XX.

Τιμονόη. τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὔ σ' ἂν ἐπέγνων,
Εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
Στήλῃ, καὶ Μήθυμνα, τεὴ πόλις. ——

Diogenes Laertius lib. I. Σόλωνι, Ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς τάφους (ἔδειξε) πρὸς ἕω βλέποντας, καὶ ἀπὸ τῶν δήμων τοὺς χρηματισμοὺς ἐγκεχαραγμένους. Theophrastus lib. Ἠθ. Χαρακτ. capite περὶ Πιεαρχίας, Καὶ γυναικὸς δὲ τελευτησάσης, ἐπιγράψαι ἐπὶ τὸ μνῆμα τοῦ τε ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τῆς μητρὸς, καὶ αὐτῆς τῆς γυναικὸς τοὔνομα, καὶ ποταπή ἐστι. καὶ προσεπιγράψαι, ὅτι οὗτοι πάντες χρηστοὶ ἦσαν. Romani hanc sepulcrorum inscriptionem *memoriam*, sive *monumentum* dixerunt. Servius, *Apparatus mortuorum funus dici solet: exstructio lignorum, rogus: subjectio ignis, pyra: crematio cadaveris, bustum: locus, ustrina: operis constructio, sepulcrum: inscriptum nomen, memoriaque, monumentum.* Lego minuta immutatione, i. n. *memoria, atque monumentum*, quam emendationem meam firmant illa Isidori Orig. lib. XV. cap. XI. ubi de sepulcrorum inscriptione, *Monumenta itaque, & memoria pro mentis admonitione dicta.* Neque aliud *memoria*, quam sepulcri inscriptio, in illis Ciceronis verbis, *Nec sepulcra legens vereor, quod aiunt, ne perdam memoriam.* Vetus Inscriptio,

SERVILIUS. TROILUS.
SE. VIVO. CONPARAVIT.
MEMORIAM. SIBI. ET. SUIS.

Item alia,

C. CALPURNIUS. PHILOKYRIUS. U. C.
ET. SEPTIMIA. AMMIAS. CONJUX.
CONPARAVERUNT. SIBI. MEMORIAS. II.

Et apud Ausonium *monumenta*, in Epigr.

——— monumenta fatiscunt,
Mors etiam saxis, nominibusque venit.

382. Ὧν καταιβάτης σκηπτὸς κατ' ὄρφνην ζέσονται δημόφρων] Fulminum Jovis tria genera ponuntur. Hoc tertii generis censendum. Festus, *Manubiæ Jovis tres dicuntur esse, quarum una sunt minima, quæ moneant, placidaque sint. Altera, quæ majores sint, ac veniant cum fragore, discutiantque, aut divellant, quæ à Jove sint, & consilio Deorum mitti existimentur. Tertia his ampliores, quæ cum igne veniant: &, quamquam nullum sine igne fulgur est, hæ propriam differentiam habeant, quod aut adurant, aut fuligine deforment, aut accendant, quæ statum mutent Deorum consilio superorum.* Sciendum etiam nocturna fulgura (quale hoc, de quo Lycophron) Plutoni, diurna autem (*Dia* appellitabant, & est in Glossario *Dium*, ἀστραπή. & *Diumius*, Ζεὺς κεραύνιος) Jovi tributa fuisse. Festus, *Dium fulgur, appellabant diurnum, quod putabant Jovis, ut nocturnum Summani.* August. de Civitate Dei lib. IX. cap. XXIII. *Romani veteres nescio quem Summanum, cui nocturna fulmina tribuebant, coluerunt magis quam Jovem, ad quem diurna fulmina pertineant.* Plinius Hist. Nat. lib. II. cap. LII. *Thuscorum litera novem deos emittere fulmina existimant, eaque esse undecim generum, Jovem enim trina jaculari, Romani duo tantum ex iis servavere: diurna attribuentes Jovi, nocturna Summano.* Et *Provorsum fulgur* dicebatur, quod incertum erat noctu, an interdiu factum esset, quapropter Jovi Fulguritori, & Summano sacrificabant. Jaculabantur vero etiam alii dii fulmina, sed tantum alba, aut nigra, solus Jupiter rubra. Lyricorum Princeps Horatius lib. I. cap. II.

——— & rubenti
Dextera sacras jaculatus arces,
Terruit urbem.

Quo loco vetus ejus interpres Acron, *Omnes manubiæ albæ, & nigræ esse dicuntur. Jovis rubea & sanguinea.* Claudianus lib. II. de Raptu Proserpinæ,

Missaque pene foret, ni Juppiter æthere summo
Pacificas rubri misisset fulminis alas.

Hæc intelligit Arnobius lib. III. *Deos novem Manilius, quibus solis Jupiter potestatem jaciendi sui permiserit fulminis.* Quia autem Jupiter eos fulmine interficeret, quorum impietatem damnaret, inde factum, ut Græci veteres damnatos κεραυνοῦσθαι dicerent. Artemidorus lib.

lib. II. cap. III. Καὶ γὰρ τοὺς καταδικασθέντας κεραυνῶσθαί φαμεν. Hinc capiendus Juvenalis Sat. VIII.

——— quam fulmine justo
Et Capito, & Numitor ruerint, damnante Senatu,
Pirata Cilicum. ———

Nam *fulmine justo ruere* Græca phrasi dixit, pro damnari. Ab eodem fonte derivatum illud Statii Sylv. v. in Protreptico ad Crispinum,

——— nuper cum forte sodalis
Immerita falso palleret crimine fama,
Erigeretque forum, succinctaque judice multo
Surgeret, & castum vibraret Julia fulmen.

Fulmen Iuliæ legis nihil aliud quam damnatio. Qua vero de caussa Jovi fulmen tributum sit, docet Plinius lib. II. cap. XX. *Latet plerosque, magna cæli affectatione compertum principibus doctrinæ viris, superiorum trium siderum ignes esse, qui decidui ad terras fulminum nomen habeant, sed maxime ex iis medio loco siti, fortassis quia contagium nimii humoris ex superiori circulo, atque ardoris ex subjecto per hunc modum egerat, ideoque dictum Jovem fulmina jaculari.* Dicit vero Lycophron καταιβάτης σκηπτὸς, sicuti postea ἀστέρας τυμαρίδας. Proprie quoque vocabulo σκηπτὸς usus. Aristoteles lib. de Mundo, Τῶν δὲ κεραυνῶν, οἱ μὲν αἰθαλώδεις, ψολόεντες λέγονται. οἱ δὲ ταχέως διάττοντες, ἀργῆτες. ἑλικίαι δὲ, οἱ γραμμοειδῶς φερόμενοι. σκηπτοὶ δὲ, ὅσοι κατασκήπτουσιν εἴς τι.

385. Λαμπτῆρα φαίνη] Attingit historiam Nauplii, qui indigne ferens filii Palamedis necem, Ulyssis & Diomedis dolis circumventi, plurimorum ex Græcis Principibus uxores in adulterium pellexit: nec eo contentus, redeunte à Troja victrice classe, sæva jactatos tempestate, ut in scopulos pertraheret, in Caphareo promontorio, & Opheltis rupibus ignes accendit: eo naufragi cursum dirigentes, portum rati, quicquid supererat navium confregerunt. Val. Flaccus lib. I.

——— & face sæva
In tua mox Danaos acturus saxa, Caphareu,
Nauplius. ———

Euripides quoque Helena,

Πολλοὺς δὲ πυρσεύσας,
Φλογερὸν σέλας ἀμφὶ ῥυτὰν
Εὔβοιαν εἷλ' Ἀχαιῶν
Μονόκωπος ἀνὴρ, πέτραις
Καφηρίαις ἐμβαλὼν,
Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς
Δόλιον ἀστέρα λάμψας.

Vide etiam Q. Calabrum Παραλειπ. ξ'. Ammianum Marcellinum lib. XXII.

390. Γυραῖσι δ' ἐν πέτραισι περσαίνων πτερὰ] Ajax ob Cassandræ stuprum Minervam sibi infensam habens, cum naufragium passus esset, & in Gyradas petras enatasset, se etiam invitis diis evasisse jactabat, ob quod à Neptuno de saxo præcipitatus in mari periit. Philostratus Ἡρωϊκοῖς ait, eum male sibi ab Agamemnone, qui Cassandram eripuerat, metuentem, noctu, tempestate existente, cymba aufugisse, atque dum ad Tenum, & Andrum cursum dirigeret, juxta Gyradas petras periisse. Vide etiam Hygini Mythologicon.

392. Τριαινούχῳ δορὶ] Tridente puta, quem Neptuno assignavit antiquitas propter triplicem aquarum naturam, liquidam, fœcundam, & potabilem: vel, ut aliis placet, propter tria aquarum genera, marinam, fluviatilem, & stagnantem. Vide Fulgentium Mytholog. lib. I. Æschyli Scholiastes Προμ. Δεσμ. Τρίαιναν δὲ λέγουσι κρατεῖν τὸν Ποσειδῶνα, ἢ διὰ τὸ τρίτον στοιχεῖον εἶναι αὐτὸν, ἢ διὰ τὸ εἰς τρία διαιρεῖσθαι τὸ ὕδωρ, εἰς ποτάμιον, εἰς θαλάσσιον, καὶ εἰς λιμναῖον.

393. Λάτριος] Mercenarium vocat Neptunum, ob navatam Laomedonti in exstruendis Trojæ mœnibus operam, quod notum nimis. Cyprianus de Idol. Vanitate. *Laomedonti muros Neptunus instituit, nec mercedem operis infelix structor accepit.*

397. Ἀκτὶς Σειρίου καταιθάνει] Sirius stella erat in ore Canis, qua oriente, Romæ quotannis per publicos sacerdotes sacrum Canarium fiebat, Junius Philargyrius Georg. IV. *Oriente (Sirio) maximi calores, & ex his graves morbi: ideoque Romæ omnibus annis sacrum Canarium fit per publicos sacerdotes.* Festus, *Rutilæ canes, id est, non procul à rubro colore, immolantur, ut ait Ateius Capito, Canario sacrificio pro frugibus deprecandæ sævitiæ causa sideris Caniculæ.* Fiebat id prope portam Catulariam, ut est apud eundem Festum, *Catularia porta.* Porro Sirii apud Poetas frequens passim est mentio, tum pro stella ipsa, tum pro sole quoque. Hesychius, Σείριος, ὁ ἥλιος, καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. Utroque modo exponi potest apud Virgilium,

——— tum steriles exurere Sirius agros.

Apollonii Scholiastes lib. II. etiam omnes stellas eo nomine nuncupari posse auctor est, Ὁμοίως δὲ (inquit) καὶ πάντα τὰ ἄστρα Σείρια λέγονται, οἱονεὶ τηρητά τινα ὄντα, ἢ διὰ τὸ τηρεῖν, τὸ θαυμάζειν, ἢ ὅτι τέρατα εἰσὶ καὶ σημεῖα τῶν πλοϊζομένων. A Lycophrone hoc loco pro sole ponitur.

400. Δίσκου μεγίστου τρέζοθεν] Discus erat βαρὺς λίθος, ὃν ἐξέπεμπον οἱ γυμναζόμενοι, ut aiunt Glossæ Græcorum. Erat vero ex ære. Vide Artemid. lib. I. cap. XLIX. Σόλος autem ferreus. Vide Scholiasten Homeri Iliad. β'. Disci jactus in quinquertio nimis notus. Lycophron καταχρηστικῶς pro lapide usurpavit. Emenda obiter Suidam, Δίσκος, ὁ σόλος. male enim hodie ὁ στόλος legitur.

402. Τρέμων] Ineptias Scholiastæ! Ecquis hic novus Tremon? aut apud quem scriptorem ejus nomen? Meritissimo reprehendit doctissimus Canterus, cujus explicationi fulcrum firmissimum à Pausania, qui in Atticis audivisse se memorat quendam, Ὃς τὴν πέτραν τὴν πρὸς αἰγιαλὸν ἔφασκεν ἐπικλύσαι τὴν θάλασσαν. καὶ τὴν ἔσοδον πρὸς μνῆμα οὐ χαλεπὴν ποιῆσαι. lege, πρὸς τὸ μνῆμά οἱ χαλεπὴν τε.

Ibid. Ῥόχθον Αἰγαίας ἁλὸς] *Ægæi maris* etyma varia varii tradunt. Plutarchus *in* Theseo, & Hyginus Fab. XLIII. ab Ægeo Thesei patre nomen inditum tradunt. Festus, *Ægeum mare appellatur, quod crebræ in eo sint insulæ, ut procul aspicientibus species caprarum videantur, sive quod in eo Ægea, Amazonum regina, perierit, sive quod*

in

in eo Ægeus, Thesei pater, se præcipitaverit. Artemidorus, Ἄκρα τίς ἐστιν Αἰολίδος, ἣν Αἶγα οἱ ἐπιχώριοι ὀνομάζουσιν. ἀφ' ἧς καὶ τὸ πέλαγος τὴν τοιαύτην ὀνομασίαν περιείληφεν. Alii à fluctuum, quos αἶγας vocant Græci, magnitudine. Solinus cap. XVII. ab Antandro, capræ speciem referente. Alii ab Ægæone, qui & Briareus dictus, qui victum à Neptuno se ægre ferens, in mare illud se præcipitavit. Vide Strabonem, & Constantinum περὶ Θεμάτων.

415. Οἵ τ' ἐπὶ ξένους ξένοι] Sive ξένους hostilem, sive peregrinam accipias, eodem res recidit: nam Lacedæmonii Barbaros vocabant ξένους. Herodotus Οὐρανίᾳ, Οἱ ἔφοροι εἶπαν ἐφ' ὅρκῳ καὶ δὴ δοκέειν εἶναι ἐν Ὀρεστείῳ στείχοντας ἐπὶ τοὺς ξείνους. ξείνους γὰρ ἐκάλεον τοὺς βαρβάρους. Sic Latini peregrinos, & hospites *Hostes* appellabant. D. Ambrosius Offic. lib. I. cap. XXIX. *Denique etiam adversarios molli Veteres appellatione nominabant, ut peregrinos vocarent. Hostes enim antiquo ritu peregrini dicebantur.*

417. Τὸν μὲν γὰρ] Phœnicem dicit, quem κυροτρόφον vocat, quod Achillis nutritius fuerit, ut ipse narrat apud Homerum Iliad. ί. non κ'. quod ait Canterus, memoria lapsus.

423. Ὅτ' εἰς τὸ λέκτρον ... λέχος] Cum Amyntor Clytiam pellicem uxori Hippodamiæ præferret, Hippodamia ægre ferens Phœnici filio persuasit, ut cum pellice patris rem haberet, qui, cum matris rogationi auscultasset, in patris odium incurrit, qui eum visu privavit, quem à Chirone postea recepit, qua de caussa ad Peleum profugit, à quo Dolopum regionem & Achillem accepit educandum. Vide Homerum Iliad. ί. ejusque Interpretem, & Apollodorum lib. III.

429. Τὸν ἀνδήμαλλον] Mopsum, cum quo certabat, & à quo victus. Contigit hoc certamen in finibus Ioniæ, in Grynæo nemore, si Servio fides habenda, cujus talia verba ad Eclogam VI. *Grynæum nemus est in finibus Ioniis, Apollini consecratum, in quo aliquando Calchas, & Mopsus dicuntur de peritia divinandi inter se habuisse certamen, & cum de pomorum* (Lycophron grossos tradit) *cujusdam arboris numero contenderent, stetit gloria Mopso, cujus rei dolore Calchas interiit.* Vide Strab. lib. XIII. Seneca Mopsum inferiorem factum vult in Medea,

Omnibus verax, sibi falsus uni
Concidit Mopsus, caruitque Thebis
Ille, qui vere cecinit futura.

430. Ὕπνον τὸν μεμορμένον πότμον] Usitatum Veteribus, maxime Hebræis, κατ' εὐφημισμὸν mortem somni benigniore vocabulo appellare. Nonnus in Paraphrasi,

Ὕπνον ἀπαγγέλλει καὶ ἀμφιφία Λάζαρος εὕδει.

Callimachus Epigrammate XIIII.

Τῇδε Σάων, ὁ Δίκωνος, Ἀκάνθιος, ἱερὸν ὕπνον
Κοιμᾶται. ———

Et Epigrammate XXI.

——— ὁ δ' ἐπιβρίξη
Εὕδειν τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

Et Idyllio tertio Moschus,

Ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι, καὶ καρτεροί, ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
Ὁππότε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ
Εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.

Orpheus Argonaut.

Εὕδεις, Ἀγνιάδη, γλυκερῷ βεβολημένος ὕπνῳ.

Et postea,

Ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ θανάτῳ μάρψεσθαι πλανηθώ.

Sic Æschylo Εὐμενίσι mortui εὕδοντες dicuntur, & infra Lycophron sepulcrum εὐνατήριον vocat. Id inde profectum, quia dormientibus mortui similes, unde & Mortis fratrem Somnum nuncuparunt. Athenagoras περὶ Ἀναστάσεως Νεκρῶν, Παρ' ὃν αἰτίαν, οἶμαι, τινὲς ἀδελφὸν τοῦ Θανάτου τὸν Ὕπνον ὀνομάζουσιν, οὐχ ὡς ἐκ τῶν αὐτῶν πατέρων φύντας (quod Hesiodus in Theogonia) γενεαλογοῦντες, ἀλλ' ὡς τῶν ὁμοίων παθῶν τοῖς τε θανοῦσι καὶ ὑπνοῦσι ἐγγινομένων, ἕνεκά γε τῆς ἠρεμίας, καὶ τῆς μηδενὸς ἐπαισθάνεσθαι τῶν παρόντων, ἢ γινομένων, μᾶλλον δὲ μηδὲ τῶν εἶναι, καὶ τῆς ἰδίας ζωῆς.

Ibid. Τὸν μεμορμένον πότμον] Mortis tres gradus, Fatum, Casus, Genitura. Epicurei hominem fato mori dicebant, Stoici casu, Pythagorei genitura. Vide Acronem, Horatii interpretem. Mortis autem duo genera, Naturalis, & Violenta. Aristoteles περὶ Ἀναπνοῆς, Θάνατος δ' ἐστὶν ὁ μὲν βίαιος, ὁ δὲ κατὰ φύσιν. βίαιος, μὲν ὅταν ἡ ἀρχὴ ἔξωθεν ᾖ, κατὰ φύσιν δ', ὅταν ἐν αὐτῷ. Plato Timæo, Θάνατος ὁ μὲν κατὰ νόσους καὶ τραύματα γιγνόμενος ἀλγεινὸς καὶ βίαιος, ὁ δὲ μετὰ γήρως ἰὼν ἐπὶ τέλος κατὰ φύσιν, ἀπονώτατος τῶν θανάτων. Demosthenes in Oratione περὶ Στεφάνου naturalem mortem dixit τὸν τῆς εἱμαρμένης, καὶ αὐτόματον θάνατον. Ita etiam Philostratus de vita Sophist. lib. I. Scopeliano, Τοιαυτὶ λέγων, ὦ διαπάτα, βέλτιστέ σε ὁ υἱὸς ἤδη τεθνάναι, οὐδὲ τὸν αὐτόματον καὶ μετ' οὐ πολὺ θάνατον ἐνδιδοὺς τῷ σῷ γήρᾳ, ἀλλ' αὐτουργῶν μὲν τὴν ἐπιβουλὴν, μισθούμενος δὲ καὶ τὰς ἡμὰς χεῖρας. Violentam autem τὸν ἐξ ἀναγκαίας τύχης vocat Sophocles Ἠλέκτρᾳ. Plinius lib. I. Epist. XII. vocat mortem, *quæ non ex natura, nec fatalis.* Apuleius Milef. I. *tumultuarium genus mortis.* Arnobius lib. I. *Vinculis corporis non naturali dissolutione digressus est, sed vi illata discessit.* Qui vero violenta morte occidissent, (ut hoc obiter dicamus) cum iis hastas efferre moris erat. Vide Etymologici Auctorem. Harpocration, Ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς, καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι, Δημοσθένης κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου ταυτὰ φησιν ἐπὶ τοῦ βιαίως ἀποθανόντος, Ἴσαιος δ' ἐν τῷ Συνηγορῷ τῶν Ἀτθίδων περὶ Προκλέους καὶ Κεφάλου εἰπὼν, γράφει πωσί. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ τάφου δόρυ καταπηγνύναι φασὶ, πιθανῶς δὲ, παρακατατιθέμενόν τι, καὶ τὸ πάθος σημαίνοντα, διὰ τὸ νόμιμον εἶναι τοῖς προσήκουσι, τοῦτον τὸν τρόπον μετέρχεσθαι τοὺς φονέας. Unde intelligendus Virgilius Æneid. XI. in funere Pallantis,

——*guttisque humectant grandibus ora,*
Hastam alii, galeamque ferunt.——

Vertebant autem hastas, inde ait,

——— *& versis Arcades armis.*

Servius, *Lugentum more, mucronem hasta, non cuspidem, contra terram tenentes.* Statius Thebaïd. VI.

Tunc septem numero turmas (centenus ubique
Surgit eques) versis ducunt insignibus ipsi
Grajugenæ reges.———

Qui vero sibimet manus intulissent, ii sepeliebantur,

liebantur, siquidem igne cremari nefas. Testis Philostratus Ηρωικοῖς, Εθαψαν δ' αὐτὸν (Αἴαντα) κατατεθέμενοι εἰς τὴν γῆν τὸ σῶμα, ἐξηγουμένου Κάλχαντος, ὡς οὐχ ὅσιοι πυρὶ δάπτεσθαι, οἱ ἑαυτοὺς ἀποκτείναντες. Apud Statium quoque lib. III. Thebaïdos rex Thebanorum Mæonem, qui seipsum occiderat,

—— vetat igne rapi, pacemque sepulcri
Impius ignaris nequidquam Manibus arcet.

Fatalem autem mortem Apollini, & Dianæ imputabant. Strabo lib. XIV. Καὶ ὁ Ηλιος δὲ, καὶ ἡ Σελήνη, παιὰν δὲ, καὶ τοὺς αὐτομάτους θανάτους τούτοις ἀνάπτουσι τοῖς θεοῖς. Sed ad pensum redeo. Hoc loco apud Lycophronem τὸ ἱμαρμένον πότμον, non debes interpretari τὸν τῆς εἱμαρμένης καὶ αὐτόματον, sed mortem ab oraculo prædictam.

431. Τὸν δ' αὖ τέταρτον ἐγγόνων Ερεχθέως] Idomeneum intelligit, qui à Jove quartus. Nam Jovis Minos, ejus Deucalion, ejus Idomeneus. Hic, capta Troja, cum in Cretam rediisset, regno à Leuco ejectus, Colophonem venit, ubi transacta vita, in Cercapho monte sepultus est. Vide Didymum ad Od. μ'.

440. Λαφρίου κύνες] Vates hi duo canes appellantur eleganter, nomine ex Ægyptiorum mysteriis desumpto, qui vatem designantes canem effingebant. Horus lib. I. Ιερογραμματέα δὲ πάλιν, ἢ προφήτην, ἢ ἐνταφιαστὴν, ἢ σπλῆνα, ἢ ὄσφρησιν, ἢ γέλωτα, ἢ πταρμὸν, ἢ ἀρχὴν, ἢ δικαστὴν βουλόμενοι γράφειν, κύνα ζωγραφοῦσιν. ἱερογραμματέα μὲν, ἐπειδήπερ ὁ βουλόμενος ἱερογραμματεὺς τέλειος γίνεσθαι χρὴ πολλὰ μελετᾷν, ὑλακτεῖν τε συνεχῶς, καὶ ἀπηγριῶσθαι, μηδενὶ χαριζόμενον, ὥσπερ οἱ κύνες. προφήτην δὲ, ἐπειδὴ ὁ κύων ἀτενίζει παρὰ τὰ ἄλλα τῶν ζώων εἰς τὰ τῶν θεῶν εἴδωλα, καθάπερ προφήτης. Ab Esaia canes appellantur vates ad populi peccata conniventes. Apollinis autem canes vocat, quia ille μαντικῆς præsul, quod vel pueris notum.

444. Αγνῶν ἠρίων] Mortui à Veteribus sacri appellati sunt, & æstimati. Et Plutarchus in vita Numæ Pompilii mortuos vocat ἱερούς. Plinius ille Naturæ mystes, lib. II. de terra loquens, *Sequitur terra, cui uni rerum natura partium eximia propter merita cognomen indidimus materna venerationis. Sic hominum illa, ut cælum Dei, qua nos nascentes excipit, natos alit, semelque editos sustinet semper; novissime complexa gremio jam à reliqua natura abdicatos, tum maxime, ut mater, operiens nullo magis sacramento, quam quo nos sacros facit, etiam monumenta, ac titulos gerens, nomenque prorogans nostrum, & memoriam extendens contra brevitatem avi.* Rationem hujus rei haurio ex Macrob. Sat. lib. III. cap. VII. *Quicquid destinatum est diis, sacrum vocatur. pervenire autem ad deos non potest anima, nisi libera ab onere corporis fuerit: quod nisi morte fieri non potest. ita ergo opportune sacratum Halesum facit, quia erat oppetiturus.* Ac proinde etiam sacra ipsa sepulcra, unde ἁγνὰ ἠρία Lycophron hoc loco dicit. Catullus quoque,

Laserpiciferis jacet Cyrenis,
Oraculum Jovis inter astuosi
Et Batti veteris sacrum sepulcrum.

Cicero Phil. IX. *Sepulcrorum sanctitas in ipso solo est, quod nulla vi moveri, neque deleri potest. atque, ut catera extinguuntur, sic sepulcra fiunt sanctiora vetustate.* Quintilianus Declamat. X. de Sepulcro loquens, *Sacratos morte lapides, etiam cineres, & ossa religiose quiescentia fracta sparsisset urna.* Festus non sacra, sed religiosa esse vult, *Religiosum, ac sacrum est, ut templa omnia, atque ades, qua etiam sacrata dicuntur: at quod per se religiosum est, non utique sacrum est, ut sepulcra, quod ea non sacra, sed religiosa sunt.* Incipiebat autem illa sepulcrorum sanctitas statim à glebæ injectione. Cic. lib. II. de Legibus, *Priusquam in os injecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil habet religionis. injecta gleba, tum & ille humatus est, & sepulcrum vocatur, ac tunc denique multa religiosa jura complectitur.*

447. Οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν] Ita dicta Cyprus ab incolis, qui Σφῆκες nuncupabantur. Nonnus Dionys. XIII. Σφήκειαν νῆσον dixit per Appositionem. Vide Eustathium ad Dionysii Περιήγησιν, & Hesychium. Κεράστις vero, sive Κεραστιὰς dicta quondam Cyprus ab incolis urbis Amathuntis, quos, quia advenas immolabant, Venus in boves, qui à magnitudine cornuum Cerastæ à Salaminiis nominantur, transmutavit. Ovidius Metamorph. lib. X.

Atque illos, gemino quondam quibus aspera cornu
Frons erat, unde etiam nomen traxere Cerasta.

Stephanus aliter, Η Κύπρος ἐκαλεῖτο καὶ Κεραστὶς, διὰ τὸ πολλὰ ἄκρα ἔχειν. Quem sequuti Joach. Vadianus, & Gemma. Κέρατα enim etiam promontoria à Græcis nuncupantur.

450. Ο μὲν πατρὸς μομφαῖσιν ἠλαστρημένος] Teucer, capto Ilio, domum reversus, à patre Telamone, quod fratris Ajacis mortem non ultus esset, (Lycophron ait persuadere patri non potuisse Ajacem sibi manus intulisse violentas) ejectus est, itaque cum in Cyprum appulisset, Salamina condidit. Velleius Paterculus lib. I. *Teucer non receptus à patre Telamone, ob segnitiem non vindicata fratris injuria, Cyprum appulsus, cognominem patria sua Salamina constituit.* Vide etiam Nonnum Dionys. XIII. & Horatium lib. I. Od. VII. Solebant autem Græci filios suos ob delictum aliquod abdicare, atque è conspectu removere, & tum dicebantur filii ἐκπίπτειν τοῦ γένους, quum autem cum patre in gratiam redirent, ἀναλαμβάνεσθαι εἰς τὸ γένος. Qui mos neque Romanis ignotus fuit. Qua de re vide quæ eruditissimus vir, If. Casaubonus ad Diog. Laertium. Atque hæc erat abdicatio criminis imperfecti, siquidem duæ abdicationum species. Quintilianus lib. VII. cap. IV. *Abdicationum forma sunt dua; altera criminis perfecti, ut si abdicetur raptor, adulter. Altera imperfecti, velut pendentis, & adhuc in conditione positi: quales sunt in quibus abdicatur filius, qui non pareat patri,* &c.

452. Ως πατρὸς φονῆς πῶλον] Vocat Ajacem πατρὸς πῶλον, quia efflictim amaretur à patre. Alias πῶλοι vocantur pueri effœminati, (qui Catamiti Latinis) & meretrices. Hesychius, Πῶλος, ἑταίρα. πώλους γὰρ αὐτὰς ἔλεγον, οἷον Αφροδίτης πώλους.

λοις. ἢ τὸς νέους, καὶ τὰς νέας καὶ παρθένους. Vide alios Grammaticos. Similis notionis apud Romanos *Pullus*. Festus, *Antiqui puerum, quem quis amabat, pullum ejus dicebant.*

453. Νόθον φίτυμα] Apud Veteres spurii pari cum legitimis in honore habebantur. Docet id, præter Eustathium, Scholiastes incertus Iliad. VIII. his verbis, Ἡμεῖς δέ φαμεν (exponit cur Teucer nothus vocetur) τοῦτο μὴ εἶναι πρὸς αἰσχύνην, διὰ τὸ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔθος κρατοῦν. ἐτίμων γὰρ τοὺς νόθους ἐπίσης τοῖς γνησίοις. Declarant id etiam Servii verba hæc Æneid. III. *Consuetudinis regia fuit, ut legitimam uxorem non habentes, aliquam licet captivam, tamen pro legitima haberent, adeo ut liberi ex ipsa nati succederent.* Sciendum vero hunc honorem solis regum, & principum virorum spuriis contigisse: nam privatorum hominum neque pari in honore, neque paternarum facultatum hæredes fuere: sed, acceptis mille drachmis, contenti esse jubebantur, eaque pecunia νοθεῖον dicebatur. Harpocration, Νοθεῖα, τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρώων διδόμενα οὕτω καλεῖται, ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν. Aristophanes Avibus,

Τί δ' ἂν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα

Τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων; ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.

Sunt autem generationis species quatuor. Homeri Interpres Iliad. IV. Παιδοποιΐας τετραχῶς λέγονται, ὁ μὲν γὰρ γνήσιος, ὁ δὲ νόθος καλεῖται, ὁ δὲ σκότιος, καὶ ἄλλος παρθένιος. γνήσιος μὲν οὖν καλεῖται, ὁ ἐκ νομίμων γάμων. νόθος δέ, ὁ ἐκ παλλακίδος. σκότιος, ὁ τὸν πατέρα ἀγνοῶν. παρθένιος δέ, ὁ ἐκ παρθένου ἔτι νομιζομένης γενόμενος. Qui γνήσιοι Græcis, ii *Legitimi* Romanis dicebantur. Νόθος qui sit, docet Beda ad Samuelem lib. III. cap. II. *Nesciis intimandum, quia spurius est, qui patre ignobili, sed nobili est matre generatus: sicut è contra nobili patre, sed matre procreatus ignobili, nothus consuete vocatur.* Latini exprimere non possunt, ait Quintilianus lib. III. cap. VI. his verbis, Νόθον, *qui non sit legitimus, Graci vocant. Latinum rei nomen, ut Cato quoque in oratione quadam testatur, non habemus, ideoque utimur peregrino.* Isidorus Orig. lib. IX. *Nothus dicitur, qui de patre nobili, & matre ignobili gignitur, sicut ex concubina. Est autem hoc nomen Gracum, & in Latinitate deficit.* Qui σκότιος apud Græcos, is *Favonius* apud Romanos, & *Spurius* à spurio, quod virginalis scrobis, ut cum Arnobio dicam, vocabulum. Παρθένιοι quomodo Latine dicantur, doceant alii, ego nescio.

454. Τὰ λύσσαν ἐν ποίμναισιν] Sophocles Ajace,

Ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν

Λείας ἁπάσας, καὶ κατηναρισμένας

Ἐκ χειρὸς, αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.

Et postea,

Τὴν ζῶσαν αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν,

Ποίμνας τε πάσας, εἰς δόμους κομίζεται,

Ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων.

Homerus Iliad. λ'.

Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλὴν,

Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,

Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν.

Alludit Apuleius Milesi. III. *Audacter mucrone districto in insani modum Ajacis armatus, non, ut ille, vivis pecoribus infestus, tot laniavit armenta, sed longe fortius,* &c. Qualis hic Ajacis fuerit furor, docet Cornelius Celsus lib. VI. cap. XVIII. *Quidam imaginibus, non mente falluntur, qualem insanientem Ajacem, vel Orestem Poetarum fabula ferunt.*

455. Ὃν χάροπος ἀμυσσοῦ δορὰ] Homeri Scholiastes Iliad. ψ'. Ἱστόρηται ὅτι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἐπιχεῖν Ἡρακλῆς τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι κατά τινα χρείαν στρατευόμενος, Τελαμῶνι δὲ ἄρτι γενέσθαι τὸν παῖδα Αἴαντα. ἐπιστὰς οὖν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἀναλαβὼν τὸν παῖδα, περιέβαλε λεοντῇ, ἐφ' ᾧ ηὔξατο αὐτὸν γενέσθαι ἄτρωτον. ὁ δὲ ηὐξήθη, καὶ τὸ πᾶν τοῦ σώματος ἐγένετο ἄτρωτον, πλὴν τοῦ αὐχένος, τοῦτο γὰρ ἐδόκει τότε κατὰ τύχην τὸ μέρος μὴ περιβεβλῆσθαι τῇ λεοντῇ. Paullo aliter Pindarus Isthmion. Od. VI. Vide etiam Philostratum Ἡρωϊκοῖς, & Apollodorum lib. III. Sciendum vero antiquitus heroas pellibus amiciri consuevisse. Apollonii Scholiastes lib. I. Σωώνδεις τοῖς ἥρωσι τὸ δερματοφορεῖν. Inde apud Theocritum Διοσκούροις,

Αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ᾐωρεῖτο

Ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων.

Virgilius Æneid. V.

———*occurrit Acestes*

Horridus in jaculis, & pelle Libystidos ursa.

Et IV.

Dat Niso Mnestheus pellem, horrentisque leonis

Exuvias.———

Ea de caussa apud Romanos in pelle lanata novam nuptam considere moris erat. Vide Festum.

456. Χαλκῷ τορητὸν] Æris usus vetustus admodum, quippe qui diu ante ferrum inventum extiterit. Hesiodus lib. I.

Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

Quo loco Interpres, Χαλκοῖς τὸ παλαιὸν καὶ ὅπλοις, καὶ ξίφεσι, καὶ γεωργικοῖς ἐργαλείοις ἐχρῶντο, βαφῇ τινι τοῦτο στομοῦντες. Apollonii Scholiastes lib. I. Ἀπολλώνιος φησὶν ἐν πρώτῳ τῶν Ὑπομνημάτων, τὸν σίδηρον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων χαλκὸν λέγεσθαι, ἀγνοῶν ὅτι μηδέπω εὑρημένου σιδήρου, χαλκῷ ἐχρῶντο. Augustinus de Civitate Dei lib. VII. cap. XIV. *Eam (terram) antiqui colebant are, antequam ferrum inventum esset.*

464. Δυσμενεστάτου ξένων δώρῳ] Ajax apud Sophoclem,

Δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος, ξένων ἐμοὶ

Μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου θ' ὁρᾷν.

Vide Homerum Iliad. η'. Huc pertinet Epigramma,

Ἕκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν, Ἕκτορι δ' Αἴας

Ζωστῆρ', ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἰς θάνατον.

Ubi malim legere ἐς θάνατον, pro εἰς Dorice. Occidit autem seipsum Ajax,

Χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων,

ut ait Sophocles, cui adstipulantur Homerus & Ovidius. Suidas tamen tradit, orta de Palladio contentione, Ajacem noctu fuisse interfectum, Ulyssis, ut putabant, dolo.

470. Ἐν ἑστῶσι δημοτῶν ψυχαῖς] Mos Veteribus concionem ad populum habentes stare. Homeri Scholiastes Iliad. α'. Τὸ παλαιὸν, κἂν βασιλεὺς ᾖ, κἂν ἄλλος οἷος δήποτε τύχης, ἐδημηγόρει ὀρ-

τὸς ἱππόμαχος. Et apud Ovidium Metamorph. lib. XII.

Surgit ad hos clypei dominus septemplicis Ajax.

Nonnus Διονυσιακῶν λζ'.

Ὀρθωθεὶς δ' ἀγέρωχος, ποδώκεας ἄνδρας ἐπείγων,
Ἀνδράσιν ἀκυπόροισιν ἀέθλια ταῦτα γεγώνει.

Eodem modo heic Phænodamas.

471. Δόρπον ὕστατον κινὴ στῆλαι] Δόρπον Veteres Græci vocabant, quod posteriores δεῖπνον, ut apud Romanos *Vesperna*, quæ postea *Cœna* nuncupata. Ter autem cibum sumebant. Prima ejus sumptio ἄριστον dicebatur, altera δεῖπνον, ultima δόρπον. Didymus ad Odyss. β'. Τρισὶ δὲ τροφαῖς (οἱ παλαιοὶ) ἐχρῶντο, καὶ τὴν μὲν πρώτην ἐκάλουν ἄριστον, ἣν ἐλάμβανον πρωΐας πρὸ τοῦ ἐπὶ σκοπιὰς ἰέναι. καὶ ὠνομάσθη ἄριστον, ἢ παρὰ τὸ λαμβάνοντας αὐτοὺς εἰς τὸ ἀεργεῖν παρέχεσθαι. ἢ ἀπὸ τῆς προσφερομένης πρώτης τὴν τροφήν, παρὰ τὸ ἄειρε ὀνομασμένης τῆς λέξεως. τὴν δευτέραν, δεῖπνον, μεθ' ὃ ἔδει πονεῖν, ὅπερ ἐστὶν ἐνεργεῖν, λαμβάνοντες γὰρ ταύτην τὴν τροφὴν πάλιν περὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐπόνουν. τὸ δὲ τρίτον, δόρπον, τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμενον δεῖπνον, καὶ ἐστὶ κατὰ τὸ ἔτυμον ἰαίρητον, ὅταν εἰς τὸ ἰαίνειν πορευόμεθα. Athenæus quatuor refert, ἀκράτισμα, sive διανηστισμὸν, δεῖπνον, ἑσπέρισμα (quæ *Merenda* Romanis) sive δείλινον, & δόρπον. Sciendum vero antiquissimos Græcos cœnare duntaxat consuevisse, ut & frugaliores Romani. Isidorus Origin. lib. XX. cap. II. *Est autem cœna vespertinus cibus, quam antiqui Vespernam dicebant: in usu enim non erant prandia.* Ita omnino iste locus legendus: nam quod in veteribus, & nupertime editis libris legitur, *quam antiqui vespertinam dicebant*, vitiosum esse, vel puer animadvertat. Salvian. lib. I. *Numquid parcam illam tunc, agrestemque vitam cum gemitu, & dolore tolerabant? cum viles ac rusticos cibos ante ipsos, quibus exercebantur, focos sumerent, eosque ipsos capere, nisi ad vesperam non liceret.* Macrobius Saturnal. lib. I. cap. V. *Sed vultisne diem sequentem, quem plerique omnes abaco, & latrunculis conterunt, nos istis sobriis fabulis à primo lucis in cœna tempus, ipsam quoque cœnam non obrutam poculis, non lascivientem ferculis, sed quæstionibus doctis pudicam, & mutuis ex lecto relationibus exigamus?* Nisi mavelis ibi cœnæ vocabulum prisca significatione pro prandio accipere.

480. Χηρωῦες αὐτόδαιτος] Αὐτόδαιτοι dicebantur, qui de suo cœnabant. Romani *Sodales* appellarunt, teste Festo, cujus ea verba, *Sodales quidam dictos putant, quod una sederent, essentque alii, quod ex suo dapibus vesci soliti sint.* Ubi lego, *ederent essentque*, aut *essent*, pro eo quod *ederent* dixit. Et sane in primore significatione ista usurpavit Apuleius Milesf. X. *Hic est, qui sodalem convivamque possidet luctantem asinum, saltantem asinum, voces humanas intelligentem, sensum nutibus exprimentem.* Conviviorum autem apud Veteres tria erant genera, ἔρανος, γάμος, εἰλαπίνη. Eustathius Odyss. α'. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τρεῖς μάλιστα τὰς τρόπους συνήλθοντο ἂν πολλὰ (lego παλαιοὶ) ἐπὶ εὐωχίᾳ. ἤγουν ἐν εἰλαπίνῃ, ἐν γάμῳ, καὶ ἐν ἐράνῳ. καὶ ὁ μὲν ἔρανος κόσμιος, καὶ εἰδὲ πολυτελής, ἀλλὰ καὶ φειδωλῶς ἥδιον ὡς τὰ πολλὰ οἱ ἑταῖροι, ὡς ἂν ἴδιον ἰδιῶται ἴσασιν. ἐστὶ δὲ ἔρανος, ὁ ἀπὸ κοινῆς συμβολῆς, ἤγουν καταβολῆς, καὶ δαπάνης, πολλῶν πάντων εὐωχία, &c. ὁ δὲ γάμος, δῆλον ὅτι ὁμίλου ἐπὶ συνέλευσις ἐπὶ νυμφίων συναρμογῇ. ἡ δὲ εἰλαπίνη, εὐωχία ἐπὶ καὶ αὐτὴ πολυτελὴς, ἐν ᾗ κατὰ εἴλας, ὡς οἱ παλαιοὶ γράφουσιν, ἢ ὁμοῦ εἰλεόμενοι πολλοὶ ἔπινον, χαίροντες ἀλλήλοις τῆς δειπνοκλήτορος. Porro ἔρανος, alias vocabatur ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνον. Item καταβόλιον. Johan. Tzetzes ad Hesiodi lib. II. Καλοῦμεν καταβόλια, ὅταν κοινῶς τιθέντες δαπάνην συμποσιάζωσιν. Huic respondet Romanorum *Sportula*, quam instituit Nero publicarum cœnarum loco. Eleganter de illa Juvenalis Sat. III.

Nonne vides, quanto celebretur sportula fumo?
Centum conviva, sequitur sua quemque culina;
Corbulo vix ferret tot vasa ingentia, tot res
Impositas capiti, quas recto vertice portat
Servulus infelix, & cursu ventilat ignem.

Εἰλαπίνην Hesiodus lib. II. πολύξεινον δαῖτα vocat,

Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι,
Ἐκ κοινοῦ πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

Ea Romanis *Recta cœna*, aut ἁπλῶς *Recta* fuit appellata, atque à liberalioribus divitibus salutatoribus data. Martialis lib. VIII. ad Domitianum Cæsarem,

Promissa est nobis sportula, recta data est.

Suetonius in Augusto cap. LXXIV. *Convivabatur & assidue, nec unquam nisi recta, non sine magno ordinum hominumque delectu.* Has sustulit Nero, Domitianus revocavit, teste Tranquillo. Generale horum omnium nomen erat σύνδειπνον, Latine *Convivium*, vocabulo aptiore. Cic. de Senect. *Bene enim majores nostri accubitionem epularem amicorum, quia vita conjunctionem haberet, Convivium nominârunt, melius quam Græci, qui hoc idem tum Compotationem, tum Concœnationem vocant.* Ita enim emendandum eum locum in Variis meis brevi docebo, si vivo, & valeo. Qui in eo erant, *Concœna* dicebantur. Latinæ Glossæ, *Concœna*, Συνδειπνοι. Græcæ, Σύνδειπνος, *Conviva*, *Concœna*.

482. Τῶν πρόσθε μήνης] Arcades vetustissimam se totius Græciæ gentem credi voluerunt, (quare *antiquos* hos Manilius, Seneca *veteres* vocat) atque adeo regionem ipsam ante lunam fuisse. Ovidius,

Orta prior luna, de se si creditur ipsi,
A magno tellus Arcade nomen habet.

Statius Papinius,

Arcades —— astris lunaque priores.

Rei ejus hanc tradunt caussam nonnulli, quod prius annum habuerint, quam is in Græcia ad lunæ cursum constitueretur. Lucianus in Comment. de Astrologia, & Scholiastes Apollonii lib. IV. dicunt primum deprehensum lunæ cursum in Arcadia ab Arcade Endymione. Censorinus de Die natali cap. XIX. *In Achaia Arcades trimestrem annum primo habuisse dicuntur, & ob id* Προσέληνοι *appellati, non ut quidam putant, quod ante sint nati, quam luna astrum in cælo esset, sed quod prius habuerint annum, quam is in Græcia ad lunæ cursum constitueretur.* Figmenti ejus auctor Hippias quidam Rheginus existimatur. Varias variorum hac de re opiniones

niones habes apud Aristophanis Scholiasten ad Nubes.

483. Σποδῷ κατ' ἄκρον χεῦμα δαλφάντων πυρὸς] Glandibus Veteres vesci solitos notissimum est: Lucretius lib. v. de primis Hominibus agens,

Glandiferas inter curabant corpora quercus
Plerumque.———

Et ibidem,

Sic odium cœpit glandis.———

Horatius lib. I. Satira III.

Cum prorepserunt primis animalia terris,
Mutum & turpe pecus, glandem atque cubilia propter
Unguibus & pugnis, dein fustibus, atque ita porro
Pugnabant armis, quæ post fabricaverat usus.

Maximus Tyrius περὶ Ἔρωτος, Ἦσαν δέ πως, κατὰ τὸν Ἐπικούρου (φασὶ) βίοι, αἱ τροφαὶ τοῖς ἀνθρώποις φηγοὶ καὶ ὄχναι. Jul. Pollux lib. I. cap. XII. Πρὸ πυρῶν τοὺς ἀνθρώπους ἔτρεφεν ἡ βάλανος. Macrobius in Somn. Scip. lib. II. cap. X. *Cumque rudes primum homines, & incuria silvestri non multum à ferarum asperitate dissimiles meminerit, vel fabuletur antiquitas, tradatque nec hunc eis, quo nunc utimur, victum fuisse, sed glande prius, & baccis alitos, sero sperasse de sulcu alimoniam.* Vide Platon. in Polit. Ælianum Ποικ. Ἱστορ. lib. III. & Vitruvium, ubi priscorum hominum cibos agrestes memorat. Atque inde βαλανιστὰς vocabant eos, qui glandes colligebant mercede conducti. Auctor Proverbiorum, Βαλάνοις ἔζων τὸ πρὶν οἱ ἄνθρωποι, καὶ βαλανιστὰς ἐκάλουν τοὺς ἐπὶ μισθῷ τὸν καρπὸν τοῦτον συλλέγοντας. Et Athenis in nuptiis moris erat puerum patrimum matrimum spinas cum glandibus, & canistrum panibus refertum ferre, clamareque, ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. Eadem de caussa coronæ civicæ apud Romanos fronde querna dabantur. Agellius lib. v. cap. VI. *Civica corona appellatur, quam civis civi, à quo servatus est in prælio testem vitæ salutisque perceptæ dat: ea fit è fronde querna, quoniam cibus victusque antiquissimus quernus capi solitus sit.* Cum vero ait Lycophron σποδῷ πυρὸς δαλφάντων, observandum est glandes prius ab illis assari solitas, quam ederentur. Etymologici Auctor, Οἱ ἀρχαῖοι βαλάνους εἶχον ἔδος ἀποχραίαν. Inde est, quod ait Arnobius lib. II. *Aut de milio sit (cibus) aut sit panis ex farre, aut (ut secula imitemur antiqua) ex cinere caldo glandes.* Similiter postea, repertis frugibus, panes coquebant in cinere prius, inde in furno, teste Varrone lib. I. de Vita Pop. Romani. Primitivi autem panes ex hordeo confiebant. Docet id Artemidorus lib. I. cap. LXXI. Ἄρτοι κρίθινοι πᾶσιν ἀγαθοί, πρώτην γὰρ τροφὴν ταύτην ἀνθρώποις ἀποδεδόσθαι παρὰ θεῶν λόγος ἔχει. Plinius lib. XVIII. cap. VII. *Antiquissimum in cibis hordeum, sicut Atheniensium ritu, Menandro auctore, apparet, & gladiatorum cognomine, qui hordearii vocabantur.* Et postea, *Panem ex hordeo antiquis usitatum vita damnavit, quadrupedumque tradidit refectibus.* Lucanus in Panegyrico ad Pisonem,

———*nam quid memorare necesse est?*
Ut domus à Calpo nomen Calpurnia ducat,
Claraque Pisonis tulerit cognomina prima,
Fumida callosa cum pinseret hordea dextra.

Mansere tamen hordeacei panes in usu pauperum, & frugaliorum. Seneca Ep. XVIII. *Non enim injucunda res est aqua & polenta, aut frustum hordeacei panis.* Sulpitius Severus Dial. I. de Virtutibus Monachorum Orientalium in quadam incognita insula in deliciis fuisse memorat, *Incolæ lacte vivunt, qui sollertiores sunt, vel, ut ita dicam, ditiores, hordeaceo pane utuntur.* Itaque sordidus habitus Romæ hic panis, & quibusdam in pœnam ad edendum datus. Suetonius Augusto cap. XXIV. *Cohortes, si quæ cessissent loco, decimatas hordeo pavit.* Ita capio ista verba.

487. Βυβῶνος ἐντόμαισι θρυλίξας νέμας] Ovidius Metamorph. lib. VIII.

Occupat audentem, quaque est via proxima leto,
Summa ferus geminos direxit ad inguina dentes.

Philostratus junior in Imaginibus, Ἐμπεπληκὼς γὰρ ὁ σῦς Ἀγκαίῳ τούτῳ κατὰ τὸν μηρὸν, κεῖται ὁ νεανίας, ἀθρόον ἐκ ζέον τὸ αἷμα, καὶ εἰς πολὺ ἀνεῤῥωγὼς τοῦ μηροῦ. Quem locum depravatum ita putabam restituendum, Κεῖται ὁ νεανίας, ἀθρόον ἐκχέων τὸ αἷμα, καὶ εἰς πολὺ ἀνεῤῥωγὼς τὸν μηρόν. Consentit Pherecydes lib. IX. citante Apollonii Interprete.

489. Ος πολλὰ χείλους] Vetus illud & notissimum proverbium,

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

(nam πέλει ibi legendum, non πέλει monuit olim doctissimus Henricus Stephanus) quod ita versum jam omnium fere in ore est,

Multa cadunt inter calicem supremaque labra.

De hoc proverbio, ejusque origine Didymus ad Odyss. XXII. ex Aristotele disserit in hunc modum, Λέγει δὲ Ἀριστοτέλης περὶ τῆς παροιμίας οὕτως· Ἀγκαῖος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας, Σάμιος ὢν τὸ γένος, ἔχων οἰκέτην ἀπὸ Κρήτης, ἐκέλευσεν αὐτῷ ποτὸν προσφέρειν πίνειν. ὑπόντος δ' αὐτοῦ, ὡς ὁ δυνήσεται πιεῖν ἔσθεν ἐκπιῦθεν αἱ ἄμπελοι τυγχάνουσιν, αὐτὸς δὲ Ἀγκαῖος καταπειρωμένους τοὺς θεράποντας ἔλαβε τὴν κύλικα; καὶ προσεθέτο, λέξαντος δὲ ἐκείνου,

Πολὺ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

Ἄφνω συνέβη χεῦμα συὸς μεγάλου ἐπιβαρῆσαι τοῖς τοῦ Ἀγκαίου χωρίοις. ἀκούσαντα δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῶν χειλῶν τὴν κύλικα καταθεῖναι καὶ δραμεῖν ὡς τὸν ἄγριον ὗν. συμβαλόντα δὲ τῷ κάπρῳ τελευτῆσαι, ἔνθα φησὶ κατανοῦσι τὴν παροιμίαν. Ita enim emendo. Vide etiam Apollonii Scholiasten lib. I. & laborosissimas illas maximi Erasmi Chiliades. Festus aliam originem affert. Hinc sumptum illud M. Catonis, in Oratione de Ædilibus vitio creatis, *Inter os & offam*: de quo consule Agellium lib. XIII. cap. XVI. Hoc usus etiam Cicero in Epistola quadam ad Atticum.

490. Κυλίνδει Μοῖρα, παμμήτωρ βροτῶν] Parcas humanæ vitæ præsidere credidit antiquitas, faustaque infaustaque omnia ab illis immitti. Hesiodus in Theogonia,

———αἵ τε βροτοῖσι
Γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
Αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσιν.

493. Πλέξας ἀφύκτων ἄκρον ὀρχηστοῦ σφυρὸν] Hæc

quomodo cum superioribus cohæreant, non video. Ὀρχησταὶ vero dicuntur, qui in prælio morientes præcipite casu in terram provolvuntur, &, ut ait Virgilius lib. II.

——— *saltu terram super agra dedere*
Corpora. ———

Eodem modo hic ὀρχηστὴς vocatur Ancæus.

494. Μάρψαντος ἐκ κοίλης πέτρας] Theseum intelligit, qui ensem, & calceos sub ingenti abditos saxo abstulit, qua de re infra dicendum. Hujus filius Acamas.

495. Τῷ ποτ' εἰς λέχος] Fertur Laodice, quum ob Helenam repetendam Diomedes & Acamas venissent, magno Acamantis flagrasse amore, ejusque concubitum magnopere expetivisse, quo tandem, opera Philobiæ, Persei uxoris, regiam esse pellicem persuadentis, potita est, atque ex eo gravida facta Munitum peperit. Vide Parthenium Erot. XVI.

496. Ἰδαία πόσις] Hoc loquendi genus Poetis admodum familiare. Sic infra dicit χῶρον Σκύθην. Æschylus Προμ. Δεσμ. Σκύθην οἶμον. Persis, Ἑλλάδα αἶαν. Horatius *Adrium mare*, Sophocles Ajace, Ἰδαία χθών. Sic apud Theognidem ἄφρον ἢ χύων pro eo, quod est ἀφρικὸν. Sic *sexum marem* pro masculino Arnob. lib. IV. Tertullianus de Pallio cap. III. *Audaciam Græciam* similiter, ubi frustra mutarunt viri docti. Tibullus, *Campania terra.* Propertius, *Heroas manus, Horatia pila, Augusta navis.* Prudentius, *Lucinas horas.* Martialis, *Lybiam palæstram.* Apuleius Milef. I. *Thessalia civitas.* Cato, *Italiam terram*, apud Macrob. lib. VI. cap. VII. Venantius in Phœnice, *Oceanas aquas.* Velleius lib. I. *Græciam juventutem.* Similia observavit apud Theocritum If. Casaubonus, immortale literarum decus. Olim autem Troja Ἰδαία vocabatur. Sophoclis Scholiastes, Ἰδαία τὸ πάλαι ἡ Τροία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς Ἴδης, τοῦ ὄρους.

499. Ὅν δή ποτ' ἀγρώσσοντα] Studiosa admodum venationis fuit antiquitas, ita ut dedecus fere fuerit principi viro venationis non esse studiosum. Jul. Pollux lib. V. Τὸ ἐπιτήδευμα ἡρωϊκὸν, ἢ βασιλικὸν, καὶ πρὸς σωμασκίαν ἅμα ἢ εὐψυχίαν ἀσκεῖ, ἢ ὁδὸν εἰσιτικὴν τῆς καρτερίας ἅμα, ἢ πολεμικῆς τόλμης μελέτημα, πρὸς ἀνδρείαν φέρον, &c. Xenophon Cyrop. lib. I. Ἀληθεστάτη δοκεῖ αὕτη ἡ μελέτη τῶν πρὸς τὸν πόλεμον εἶναι. & quæ ibi multa sequuntur. Vide ejusdem Κυνηγετικὸν, Philo περὶ Βίου Μωσ. Ἡ μὲν γὰρ ἀγρίων θήρα στρατηγικὸν κατ' ἐχθρῶν ἐστὶ γύμνασμα. Hinc est quod Darius sepulcro suo inscribi mandaverit, φίλος ἦν τοῖς φίλοις, ἱππεὺς τε, καὶ τοξότης ἄριστος ἐγενόμην, κυνηγῶν ἐκράτουν, πάντα ποιεῖν ἐδυνάμην.

Ibid. Κρηστώνης ἔχις κτενεῖ] A Thracia vipera interfectum Munitum canit Lycophron, quia apud Olynthum Thraciæ id acciderit. Parthenius loco supra citato, Χρόνου δὲ προϊόντος γίνεται τῷ Ἀκάμαντι υἱὸς ὁ Μούνιτος, ὃν ὑπ' Αἴθρας τραφέντα (sic emendo) μετὰ Τροίας ἅλωσιν διεκόμισεν ἐπ' οἴκου. καὶ αὐτὸν θηρεύοντα ἐν Ὀλύνθῳ τῆς Θρᾴκης ὄφις ἀνεῖλεν. Ubi notandus Jani Cornarii error, qui *sub dio* vertit, cum *ab Æthra* vertendum esset. Sed fefellit Medicum doctum loci depravatio non animadversa, & historiæ ignorantia. Hoc ideo dicere volui, ut ἀπειρόκαλοι illi Græcarum literarum contemptores videant, quantum ejusmodi Interpretibus, quos ipsis Auctoribus præferunt, credere debeant. Sed per me quidem hominibus istis licet repertis frugibus βαλανηφαγεῖν.

502. Τὸν δρυὸς τεθραμμένον] Videtur alludere ad priscam consuetudinem. Olim enim pueri in specubus, qui tenebrosi, educabantur. Didymus Odyss. VIII. Οἱ παλαιοὶ ὑπελάμβανον τοὺς πρὸ ἑαυτῶν ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν γεγενῆσθαι. διὰ τὸ τὰς πλείους εἰς τὰ σπήλαια ἢ ἄντρα ἐκτιθέναι τὰ παιδία. Quod etiam docet ad Homeri Iliada Scholiastes incertus. Doctissimus G. Canterus σκότιον interpretatur. Malim simpliciter τὸν δρυῒ τεθραμμένον, id est, κρύφα. Ita Orestis κρυφαίαν ζόην dixit Sophocles Ἠλέκτρᾳ, qui occulte esset educatus.

503. Ἡ μὲν ζυγὸν δούλειον ἀμφέξει] De Æthræ captivitate ita Apollonii Scholiastes lib. I. Ἐπιστάντων κατὰ τὴν Τροιζῆνα οἱ Διόσκουροι διὰ τὴν ἀδελφὴν, Θησέως ὄντος ἐν ᾅδου, ἢ πορθήσαντες ἔλαβον αἰχμάλωτον Αἴθραν, τὴν Θησέως μητέρα. Turbet forte hoc loco quempiam Lycophron, quod dicat Æthram in servitutem redactam, cum Græci nulli servi essent. Πάλαι γὰρ (sic lego, non πάλιν) οὐκ ἐξῆν Ἕλληνα εἶναι δοῦλον, ἀλλὰ βαρβάροις ἐκέχρηντο, ut notat ad Orat. κατὰ Μειδίου Ulpianus. Imo ne verberare quidem fas: inde Athenienses etiam servos publicos in militiam mittebant, belli impensas conscripturos, ut possent ex iis veritatem verberibus extundere. Idem Ulpianus ad Olynth. II. Δούλους εἶχον δημοσίους οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ αἰχμαλώτων ποιήσαντες, καὶ ἐδίδασκον τούτους γράμματα, ἢ ἐξέπεμπον αὐτοὺς ἐν τοῖς πολέμοις μετὰ τῶν ταμιῶν καὶ τῶν στρατηγῶν, ἵνα ἀπογράφωσι τὰ ἀναλισκόμενα. οὐκ ἀχρείως δὲ τοῦτο ἐποίουν, ἀλλ' ἵνα διὰ τὴν δυνάμεως τύπτειν τούτους ὡς δούλους, ἔχωσι μανθάνειν τὸ ἀληθές, αἰσχρὸν γὰρ ἐνομίζετο παρ' Ἀθηναίοις ἐλευθέρους τύπτειν. Hoc quamvis ita sit, jure tamen belli servos facere licebat.

506. Ὁν ὀστράκου σφαῖρος] Pilea Veteres Dioscuris affinxere. Philo περὶ Δεκαλ. Εἶτ' ὥσπερ ἐν θεάτρῳ σκηνὴν ἄλλοτε ἀλλοίαν ἐλάμβανον, τότε μὲν λεοντῆν καὶ ῥόπαλον ἀμφότερα ἐπιφέρων, διακοσμούμενος εἰς Ἡρακλέα. τότε δὲ πίλους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὁπότε ἀσκοίη, εἰς Διοσκούρους. Catullus,

Salax taberna, vosque contubernales,
A pileatis nona fratribus pila.

Apuleius Milef. X. *Junonem quidem Castor & Pollux, quorum capita cassides æratæ stellarum apicibus insignes contegebant.* Ea dimidiati ovi forma fuisse patet ex hoc Lycophronis loco. Cur autem iis attributa, docet Festus, *Pilea Castori, & Polluci dederunt antiqui, qui Lacones fuerunt, quibus pileatis pugnare mos est.* Neque vero placet Mureti commentum. Castoris pileum erat circumdatum strophio, inde Tusculani, quod in pulvinari imponebant, *Castoris Stroppum* appellabant. Videre id ipsum est ex Festi verbis in *Stroppus.* Respexit autem hunc Lycophronis locum Eustathius ad Dionysium, λέγει δὲ τόρνον, τὸ περιφερὲς, ὥσπερ Λυκόφρων σφαῖρον, τὸ σφαιροειδές.

508.

508. Τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτα] Vertendum erat hoc modo,

Reliquas porro ædes vermiculatum intactum
Sigillum ſervabit. ———

Et rectius multo magnus ille Scaliger,

Intacta vermiculata claudendis domos
Servabit alias. ———

Olim autem ædes, ſcrinia, & quæcunque claudebantur, obſignari moris erat, quod etiam heic eſt videre. Ariſtoteles περὶ Θαυμ. Ἀκουσμ. Καὶ τὰ οἴκοι κατασφραγίζεσθαι τὰς θύρας, καὶ ἐπειδὰν μέλλωσιν ἀνοίγειν, ἐπιδείξαντες τοῖς πολίταις καὶ τοῖς ξένοις τὰς σφραγῖδας, οὕτως ἀνοίγειν. Ariſtophanes Θεσμοφ.

Εἶτα δ' ἐπὶ τούτῳ ταῖς γυναικωνίτισι
Σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλούς,
Τηροῦντες ἡμᾶς. ———

Theophraſtus in Eth. Charact. cap. περὶ Ἀπιστίας, Καὶ τὴν γυναῖκα τὴν αὑτοῦ ἐρωτᾶν κατακείμενος, εἰ κέκλεικε τὴν κιβωτόν, καὶ εἰ σεσήμανται τὸ κυλικοῦχιον. Plautus in Caſina,

Obſignate cellas, referte annulum ad me.

Huc pertinent illa Theodoreti de Provid. Dei, Orat. v. Καὶ τὸ μέλλον ἐπιθεῖσαι τὰ νάματα, ὥσπερ τινὶ θησαυρῷ, σήμαντρα καὶ σφραγῖδας ἐπιβάλλουσι. Et illa Apuleii in Apologia, *Quanquam ipſe aperiret (utpote promus librorum, qui illic erant conditi) pene quotidie, & clauderet: ſæpe nobiſcum, multo ſæpius ſolus intraret, linteum in menſa poſitum cerneret, ſine ullo ſigillo, ſine vinculo.* Et poſtea, *Quod conditum cumque, quod obſignatum, quod incluſum domi adſervatur, id omne argumento Magicum dicetur.* Cornel. Tacitus Annal. lib. II. *Irridebantur & Græci comites, ac viliſſima utenſilium annulo clauſa.* Menander,

Οἷς δὲ μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων
Σώζει δάμαρτα, &c.

Vocat vero Lycophron θριπόβρωτον σφραγῖδα, quia antiquitus, ante inventum annuli ſignatorii uſum, lignis à vermibus exeſis res quaſvis ſignare conſueverunt. Heſychius, Οἱ Λάκωνες σφραγῖσιν ἐχρῶντο ξύλοις ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένοις κατασημαινόμενοι, ὅτι βέλτιστο. Φιλοστέφανος δέ φησι περὶ τὸν Ἡρακλέα χρῆναι. Inde ea ſignacula θριπήδεστα, atque θριπήδεστα nuncupata fuerunt. Etymologici Auctor, Θριπήδεστα, τὰ ὑπὸ τῶν θριπῶν διαβεβρωμένα ξύλα, οἷς ἀντὶ σφραγῖδος ἐχρῶντο. Euſtathius Odyſſ. α΄. Θριπήδεστα, ξυλήφια τὰ ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα, οἷς ἐχρῶντο οἱ σφόδρα οἰκονομικοὶ ἀντὶ γλυπτῶν σφραγίδων. Suidas, Θριπήδεστα, ξύλα ἀπὸ (lego ὑπὸ) θριπῶν βεβρωμένα, οἷς ἐσφράγιζον. Licet hanc conſuetudinem etiam obſervare apud Ariſtophanem Θεσμοφ. ubi mulier quædam ita loquitur,

Νῦν δ' οὗτος αὐτοῖς φλυαρεῖ Εὐριπίδης
Ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια
Ἐξαψάμενος. ———

Syneſius in Epiſtola ad Olympium, Τεκμαίρομαι δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἐπὶ πάμπολυν, τῷ τε θριπήδεστον γεγονέναι, καὶ τῷ συγκεχύσθαι τὰ πλεῖστα τῶν γραμμάτων. Ea ſignacula θριπήδεστα, & θριπήδεστα appellata, ut dixi. Hyperides in Orat. adverſus Demadem vocat Græciam θριπήδεστον, id eſt, vaſtatam. Signatoriorum autem annulorum formam magnitudine minutiſſimi digiti expreſſit ad Taciti Annales vir clariſſimus J. Lipſius, quem pete.

511. Τοῖς ἡμιθνήτοις] Cur ἡμιθνήτους Dioſcuros vocet, notum eſt. Vide Didymum ad Odyſſ. λ΄. Virgilius Æneid. VI.

Sic fratrem Pollux alterna morte redemit,
Itque reditque viam toties. ———

Hinc & Homero ἑτερήμεροι, Pindaro παρ' ἆμαρ vivere dicuntur.

Ibid. Διπλόχοις Λαπερσίοις] Λᾶας, (ait Homeri Scholiaſtes Iliad. β΄.) πόλις Λακωνικῆς, ἣν οἱ Διόσκουροι πορθήσαντες, Λαπέρσαι ἐκλήθησαν. Stephanus, Λᾶς, πόλις Λακωνική, Λυκόφρων, Καὶ Λᾶν πορθήσεις. ταύτην ἑλόντες οἱ Διόσκουροι, Λαπέρσαι ἐκλήθησαν. Strabo lib. VIII. Τὴν δὲ Λᾶν οἱ Διόσκουροι ποτὲ ἐκ πολιορκίας ἑλεῖν ἱστοροῦνται, ἀφ' οὗ δὴ Λαπέρσαι προσαγορευθῆναι. Sophocles,

Νὴ τὼ Λαπέρσα, νὴ τὸν Εὐρώταν τρίτον,
Νὴ τοὺς ἐν Ἄργει, καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς.

513. Δυσαρπάγῳ κρικὶ] Quamvis non inepte omnino legatur δυσαρπάγῳ, magis tamen δυσαρπάγῳ placet. Horatianus Nereus,

——— *mala ducis avi domum,*
Quam multo repetet Græcia milite,
Conjurata tuas rumpere nuptias,
Et regnum Priami vetus.

Eſt vero κρὶξ avis marina Ibidi ſimilis, infauſta nuptiis putata.

519. Καὶ τριτογένεια θεὰ] Syncopen in hac voce eſſe monui ſupra. Hujus autem epitheti variæ traduntur cauſſæ. Ego unam apponam, n. quod nata ſit tertia menſis die, quæ τριτομηνὶς dicta. Harpocration, Τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν, δοκεῖ γὰρ γενέσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἴστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτὴν φησὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι. Poſtea Lycophron Hectorem vocat δυσμενῶν μοχλόν. Similiter Herculem ἄκμονα Callimachus Hym. III.

——— τοῖος γὰρ ἀεὶ Τιρυνθιος ἄκμων
Ἕστηκε πρὸ πυλέων. ———

531. Εὐφρόνης κεκμηκότι] Mortuos κατ' εὐφημισμὸν Græci veteres κεκμηκέναι dicebant. Phurnutus de Nat. Deorum, Τινὲς δὲ τῶν ποιητῶν Ἄκμονος αὐτὸν εἶναί φασιν υἱόν, τὸ ἄκμητον (ita legendum alias in Variis, Deo volente, docebimus) τῆς περιφορᾶς αἰνιττόμενοι, ἢ ὑπολαβόντες ὅτι ἄφθαρτός ἐστι, τοῦτο παριστῶσι διὰ τῆς ἐτυμολογίας, κεκμηκέναι γὰρ λέγομεν τοὺς τετελευτηκότας. Etymologicographus, Κάμοντας τοὺς τετελευτηκότας ἔλεγον. Et alii Grammatici paſſim. Homerus Iliad. III.

——— καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας
Ἀνθρώπους τίνυσθον. ———

Theocritus Idyllio XVII.

——— καὶ συγγνῶ ἀεὶ προφθάνα καμόντων.

532. Γραικῶν ἀετὸς] Græci denominati à Granico fluvio, ut placet Conſtantino lib. περὶ Θεμάτων, his verbis, Τὰ δ' πρὸς θάλασσαν καὶ τὴν Κύζικον κατοικοῦσι Φρύγες τε, καὶ Γραικοὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Γρανικοῦ τὴν ὀνομασίαν πλουτήσαντες, & infra themate XVII. Καὶ μέχρι τοῦ ποταμοῦ, τοῦ λεγομένου Γρανικοῦ, πάντες Γραικοὶ ὀνομάζονται. Fuit ea priſca gentis appellatio, recentiores autem Ἕλληνες nuncupari maluerunt. Falſum autem, quod aiunt Heſychius & Etymologici Auctor, Γραῖκοι, Ῥωμαῖοι δὲ τὸ γ' προσθέντες Γραικοὺς φασι. Ineptit ſimiliter Conſtantinus loco citato: nam primum dicti ſunt Γραιοὶ, (id eſt, antiqui) ἢ αὐτόχθονες, deinde παραγωγικῶς, Γραικοί, quod veriſſimum eſt, ut, Ἀχαιοί, Ἀχαϊκοί. Μυσοῦοι, Μυσαϊκοί.

Μαλιακοί. Βαρδαῖοι, Βαρδιακοί. Σελλαῖος, Σελλαϊκός. Aristoteles Meteorologicôn lib. I. cap. XIV. Sellos olim Græcos, postea Hellenes appellatos tradit. Vide Stephanum.

543. Ἐν λέσχαις] Λέσχαι pro confabulationibus hoc loco. Hesychius, Λέσχη, ὁμιλία, καὶ φλυαρία, καὶ ὁ δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ διέτριβον οἱ πτωχοί, καὶ διελέγοντο ἀλλήλοις. σημαίνει δὲ καὶ τὰ κοινὰ διηγήματα, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λόγους, καὶ τοὺς ἀλεεινοὺς τόπους λέσχας καλοῦσιν. Cicero ad Atticum lib. XII. Epistola I. *Novi nihil: quid ergo opus erat epistola? quid cum coram sumus, & garrimus quicquid in buccam? Est profecto quiddam λέσχη, quæ habet, etiamsi nihil subest, collocutione ipsa suavitatem.* Euripides Ἱππολύτῳ,

——εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίου,
Μακραί τε λέσχαι, καὶ σχολὴ τερπνὸν κακόν.

Callimachus Epigrammate II.

——ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
Ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν.——

Sophocles Ἀντιγόνῃ nuncupat λέσχην conventum à rege indictum. Erant vero λέσχαι duplices; pauperum, & divitum. Pauperum, in omnibus fabrorum officinis, ad quas hyeme maxime ad calfaciendum conveniebant, & confabulabantur. Inde Homerus,

Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθών.

Antiphon in Orat. ad Nicoclem, Λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Hesiodus lib. II.

Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπαλέα λέσχην
Ὥρῃ χειμερίῃ ὁπότε κρύος ἀνέρας ἔργου (lego ἔργων)
Ἰσχάνει.——

Scholiastes, Τὸ παλαιὸν τὰ χαλκεῖα, καὶ πάντα τὰ ἐργαστήρια τὰ πῦρ ἔχοντα ἄθυρα ἦν, ἃ καὶ λέσχας ἐκάλουν, ὅτι οἱ πένητες εἰσερχόμενοι, καὶ μᾶλλον ἐν χειμῶνι, ἐν τῷ θερμαίνεσθαι λέσχας καὶ φλυαρίας λόγων συνάπτουσιν. At divitum λέσχαι aliæ erant, nimirum in partibus ædium secretioribus: de iis Etymol. Auctor, Τὸ παλαιὸν ἔθος ἦν, καὶ τῷ χειμῶνι τόπον ἔχειν ἀποκεχωρισμένον, ἐν ᾧ πυρκαϊὰς ποιοῦντες, ἐν αὐτῷ καθεζόμενοι διηνεκῶς ἀδολεσχοῦντες καὶ φλυαροῦντες. Olim tamen λέσχαι proprie dicebantur loca aprica, in quæ commentandi caussa conveniebant Philosophi. Hierocles lib. I. Philosophicorum ait, λέσχας dictas cathedras, & conventicula, in quibus de Sapientia disputationes habebantur. Vide quæ vir doctissimus Bon. Vulcanius ad Callimachum. Erant vero eæ leschæ Apollini consecratæ. Harpocration, Κλεάνθης ἐν τῷ περὶ Θεῶν, ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας φησίν, ἐξέδραις δ' ὁμοίας γίνεσθαι αὐτάς. καὶ παρ' ἐνίοις τὸν θεὸν λέσχην ὅρειον ἐπικαλεῖσθαι. Scribo Λεσχηνόριον ἐπικαλεῖσθαι. Phurnutus de Nat. Deorum, Καὶ Λεσχηνόριον δ' αὐτὸν (Ἀπόλλωνα) προσηγόρευσαν, διὰ τὸ τὰς ἡμέρας ταῖς λέσχαις καὶ τῷ ὁμιλεῖν ἀλλήλοις συνέχεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, τὰς νύκτας δὲ καθ' ἑαυτοὺς ἀναπαύεσθαι. Restitues etiam hanc vocem Suidæ, apud quem male Λεσχηνόριον. Quales vero in Græcia λέσχαι, tales Romæ *Tabernæ*, quæ ad pilas sitæ. Catullus,

Salax taberna, vosque contubernales,
A pileatis nona fratribus pila.

Horatius,

Nulla taberna meos habeat, neque pila libellos.

558. Πλαγὺν ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκαρύψεται] Κριὸν non arietem, sed heroem, sive principem interpretare: nam Græci veteres τὸ κρίνειν imperare dicebant. Artemidorus lib. II. cap. XII. Ἐν δὲ καὶ κριὸς πρὸς δεσπότην ἐπὶ λαμπάδος, καὶ πρὸς ἄρχοντα, καὶ πρὸς βασιλέα. κρίνειν γὰρ τὸ ἄρχειν ἔλεγον οἱ παλαιοί. Apomasar quoque Ἀποτελεσμάτων cap. XC. & LXXXIII. arietem, principem eodem, quo Artemidorus, modo significare dicit. Sed per convitium Lycophron Idam, qui nimis imprudenter, & temerarie sepulcrum Apharei violaverat, nomine ab Ægyptiorum Theologia petito, qui regem, aut principem stultitiam imprudentiamque perosum designare volentes, elephantum pingunt cum ariete. Horus lib. II. Ἀνθρωποι βασιλέα φεύγοντα μωρίαν καὶ ἀφροσύνην βουλόμενοι σημῆναι, ἐλέφαντα καὶ κριὸν ζωγραφοῦσιν, ἐκεῖνος γὰρ θεωρῶν τὸν κριὸν φεύγει.

559. Ἄγαλμα πέλας τοῦ Ἀμυκλαίου τάφου] Eleganter cippum vocat ἄγαλμα τάφου, sic Pindarus Nemeonic. Od. X. ἄγαλμ' Ἀίδαο, hoc modo,

Ἐνθ' ἁρπάξαντες ἄγαλ-
μ' Ἀίδαο, ξεστὸν πέτρον,
Ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύ-
κεος.——

De cippis autem sepulcralibus notum, notatumque viris doctis. Proferam unicum Isidori locum Orig. lib. XV. cap. XI. *Apud majores Potentes aut sub montibus, aut in montibus sepeliebantur. Inde tractum est, ut super cadavera aut pyramides fierent, aut ingentes columnæ collocarentur.* Observo etiam in honoratiorum cippis effigies mortuorum sculptas fuisse, idque ex Festo, *Statua est ludii ejus, qui quondam fulmine ictus in circo sepultus est in Janiculo. cujus ossa postea ex prodigiis, oraculorumque responsis Senatus decreto intra urbem relata in Volcanali, quod supra Comitium, obruta sunt, superque ea columna cum ipsius effigie posita est.* In quibus autem ista effigies non essent, *Paga* nominabantur. Isidorus in Glossis, *Paga, memoria sine idolis.* Sed vide quæ ad ipsum illum locum notavi.

560. Ὁμοῦ δὲ χαλκὸς καὶ κεραύνιοι βολαὶ ταύρους κατεξανοῦσι] Castoris & Pollucis historia, quam hic attingit Lycophron, petenda ex Pindaro, & Theocrito. Johannes Tzetzes Chiliad. I. Hist. XLVIII.

Πρὸς Ἀφαρέως κάλλιστοι παῖδες, Λυγκεύς, Ἴδας,
Περὶ Λευκίππου θυγατρῶν, Φοίβης καὶ Ἱλαείρας,
Μάχην συνάψαι καρτερὰν, τινὲς αὐτοὺς ἂν χῶσι.
Περὶ δὲ τὰ Ταΰγετον γέγονε τὰ τῆς μάχης,
Λυγκεὺς δ' ὀξυωπέστατος πάντων πέλων ἀνθρώπων,
Ἰδὼν κοιλάδι τὴν δρυὸς Κάστορα, Πολυδεύκην,
Κάστορα κτείνει τῷ δορὶ, καὶ τοῦτον Πολυδεύκης,
Τὸν Πολυδεύκην Ἴδας δὲ, καὶ κεραυνὸς τὸν Ἴδαν.

Quo loco ridiculum se præbet Paulus Lacisius, dum vocem κεραυνὸς, quæ fulmen exponenda erat, proprium nomen esse arbitratur. O cor Zenodoti!

561. Ἐν ἀλκαῖς τινὸς] Attingit Idæ cum Apolline contentionem, ortam de Marpissa, Eveni filia. Idas namque, impetratis à Neptuno patre equis velocissimis, cum Marpissam rapuisset,

fet, Apollini obvius factus est, qui cum eripere eam vellet, ad manus deventum est, sed Jupiter misisse fertur Mercurium, qui jussit Marpissam, utrum vellet, eligere, quæ, metuens ut senio confecta ab Apolline repudiaretur, Idam elegit. Vide Homeri Commentatorem, & Apollod. lib. I.

562. Τιλφούσιος] Telphusius dictus Apollo à Telphusa, Arcadiæ urbe. Mavult Canterus Τιλφούσιος. Potest etiam legi Δελφούσιος, nam ita dictus,

Οὕνεκα Δελφούσης ἱερὰς ᾔσχυνε ῥέεθρα,

ut ait Homerus in Hymnis, qui videndus.

563. Ῥαιβώσας κέρας] Cornu dicit, quia ea olim arcuum materies. Alioquin κέρας οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν τρίχωσιν ἐκάλουν, ut docent Glossæ Græcorum. Ea apud Veteres ex setis equinis. Hesychius, Ἱππεῖαι, τὰς ἵππου. ἔνιοι δὲ τὰς τόξων νευρὰς, τὰς ἐξ ἱππείων τριχῶν. Accius,

Reciproca tendens nervo equino concita
Tela. ———

577. Αἱ δή Πελίωνος ἐξ σπινθῶνος] Ovidius Metamorph. lib. XIII.

——— *dedit altera Liber*
Fœmineæ stirpi voto majora fideque
Munera, nam tactu natarum cuncta mearum
In segetem, laticemque meri, baccamque Minervæ
Transformabantur. ———

Dissentit autem à Lycophrone in eo, quod dicat vi à Græcis raptas.

578. Μυλακρίδος χιλοῦ] Antiquitus nullus molarum usus fuit, sed fruges torrebant, atque in pilam conjectas pinsebant, id quod molendi genus erat. Servius ad Virgil. Æneid. lib. I. *Quia apud majores nostros molarum non erat usus, frumenta torrebant, & ea in pilas missa pinsebant. Unde & Pinsores dicti, qui nunc Pistores vocantur.* Postea molarum usus inventus à Mylante quodam. Stephanus, Μυλαντία, ἄκρα ἐν Καμίρῳ τῆς Ῥόδου. Μυλάντιοι θεοὶ * ἀπὸ Μύλαντος ἀμφότερα, τοῦ καὶ πρώτου εὑρόντος ἐν τῷ βίῳ τὴν μύλου χρῆσιν. quam lacunam sic suppleo, Μυλάντειοι, θεοὶ ἐπιμύλιοι, ἀπὸ, &c. Præterea lego, Μυλαντία, ἄκρα ἐν Καμίρῳ τῆς Ῥόδου.

579. Ἔρπιν τε ῥέζειν, ἠδ' ἀλοιφαῖον λίπος] Ἀλοιφαῖον λίπος oleum intelligit. Oleo enim ungebantur luctatores, balneatores, & virgines. Ungebant etiam pedes, antequam calceos induerent, & qui è bello reversi erant. Dicitur porro ῥέζειν ἀλοιφαῖον λίπος, ut proprie *Facere* de oleo Latini veteres. Hinc *Factus*, oleum uno tempore factum, eumque alii CLX. modiorum, alii CXX. faciebant. Varro de R.R. lib. I. cap. XXIV. *Factum dicunt, quod uno tempore conficiunt; quem alii* CLX. *aiunt esse modiorum, alii ita minus magnum, ut ad* CXX. *descendat.*

580. Οἰνοτρόπους φάβας] Hesychii verba oppidò huic loco conveniunt; Οἰνοτρόποι, αἱ Ἀνίου θυγατέρες, lego αἱ Ἀνίου. Simili modo emendo Stephanum, Ἄνδρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ἐκλήθη ἀπὸ Ἄνδρου τοῦ Εὐρυμάχου, ἢ τοῦ Ἀνίου ἀδελφοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν Οἰνοτρόπων. Nam male ibi bis ἀνανίου repetitur. Φάβας autem, sive columbas (male *aves* vertit Canterus) cur vocet, docet Ovidius Metamorph. lib. XIII.

Illa tollentes etiamnum libera cœlo
Brachia, Bacche pater, fer opem, dixere, tulitque
Muneris auctor opem, (si miro perdere more
Ferre vocatur opem) nec qua ratione figuram
Perdiderint, potui scire, aut nunc dicere possum.
Summa mali nota est, pennas sumpsere, tuaque
Conjugis in volucres niveas abiere columbas.

592. Ὁ δ' Ἀργυρίππας] Diomedes Ætolia profugus in Apuliam devenit, ubi Argyrippam condidit. Virgilius Æneid. XI.

Ille urbem Argyripam, patriæ cognomine gentis,
Victor Gargani condebat Iapygis arvis.

Ovidius Metamorph. lib. XIV.

At Venulus frustra profugus Diomedis ad urbem
Venerat: ille quidem sub Iapyge maxima Dauno
Mœnia condiderat, dotaliaque arva tenebat.

Servius Æneid. VIII. *Diomedes, postquam repperit ira Veneris à se vulnerata uxorem Ægialiam apud Argos turpiter vivere, noluit reverti, sed tenuit partes Apuliæ, & edomita omni Gargani montis multitudine, in eodem tractu civitates plurimas condidit.* Adi Geographos.

593. Παρ' Αὐσονίτῃ φυλαμόν] In Stephano est πυραμόν, lego πυραμοῦν, victoriam autem interpretor, ut sit tropus. Solebant enim Veteres victoriæ præmium hoc placentæ genus dare. Artemidorus lib. I. cap. LXXIV. Ἦν ὁ πυραμοῦς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐπινίκιος. Et quidem non omnis victoriæ (nam nimis late Artemidori verba patent) sed tantum in compotationibus ubi certabant inter se insomnia. Aristophanis Scholiastes Equitibus, Εἰώθασι δὲ ἐν τοῖς συμποσίοις ἁμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας, καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω, ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. Simili notione etiam apud Aristophanem est Equitibus,

Ἦν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

Et in Thesmophoria celebrantibus,

Τὸ πρᾶγμα κομψὸν, καὶ σφόδρ' ἐκ τῆς σῆς τέχνης,
Τοῦ γὰρ ἐγρηγορέναι ἡμέτερος (lego ὑμέτερος) ὁ πυραμοῦς.

Victoria autem est, quam, cum in Italiam venisset, Dauno suppetias ferens, reportavit. Itaque sensus hujus loci; Alius præter victoriam ex Italia reportatam, etiam Argyrippam, Dauniorum possessionem, extruet. Neque est quod quenquam turbet μεταχρονισμὸς, qui familiaris Poetis. Porro πυραμοῦν dixit per ἀποκοπὴν, pro πυραμοῦντα. Ita Homerus κρῖ, pro κρίμνα. δῶ, pro δῶμα. μὰψ, pro μαψιδίως. Ἄλκιμος, pro Ἀλκιμέδων. Hesiodus βρῖ & βριθὺ, pro βριαρόν. Sophocles, & Ion ῥᾶ, pro ῥᾴδιον. Epicharmus λῖ, pro λίαν. Συρακὼ, pro Συρακούσας. Empedocles ὄψ, pro ὄψις. Antimachus ἄλφι, pro ἄλφιτον. Euphorion ἧλ, pro ἧλος. Philetas ἐρί, pro ἐρίον. Aratus πάλ', pro πάλαια. Simmias Δαυλ', pro Δαυλίαν. Apud Romanos quoque in Saliaribus carminibus erat *par*, pro *parte*. *po*, pro *populo*.

597. Κύκνοισιν ἐνδαλθέντας] In albas aves mutatos Diomedis socios indicat, cum ait eos cycnis similes. Ovidius Metamorph. XIV.

Si volucrum quæ sit dubiarum forma requiris,
Ut non cycnorum, sic albis proxima cycnis.

Isidorus Orig. lib. XII. cap. VII. *Diomedeas aves à sociis Diomedis appellatas, quos ferunt fabula in easdem*

easdem volucres fuisse conversos, forma fulicæ similes, magnitudine cycnorum, colore candido, duris & grandibus rostris. Ex quibus verbis facile videre, cur alii in cycnos, alii in fulicas versos tradunt. Fallitur vero doctissimus G. Canterus, qui putat Lycophronem dicere eos in cycnos esse mutatos, cum κύκνοισιν ἰνδαλθέντας dicat. Diomedeæ aves sunt, quæ Græce ἐρῳδιοὶ, Latine *Ardea* vocantur, Gallice *Herons*. Ita quidam. Sed descriptio Pliniana, & reliqua, quæ ipsis à Plinio attribuuntur, repugnant. Sane Stephanus, & alii ἐρῳδιὺς vocant.

599. Φερώνυμον νησῖδα] Diomedeam puta, de qua ita in Περιηγήσει sua Dionysius,

Ἀλλ' ὁπότ' Ἀδριάδος σχεδὸν πόρου Ἀμφιτρίτης
Εἰσελάσειας ἐπὶ νηὸς Ἰαπυγίην ἐπὶ γαῖαν,
Δήεις ἰφθίμου Διομήδεος αὐτίκα νῆσον,
Ἔνθ' ἥρως ἀφίκανε, χαλιφρονέων Ἀφροδίτης,
Ὁππότε τεκλλίσων μετεκίαθεν ἔθνος Ἰβήρων,
Ἧς ἀλόχου βουλῇσι κακόφρονος Αἰγιαλείης.

600. Θεατρομόρφῳ] Sic dixit quoque Virgilius Æneid. v.

Hoc pius Æneas misso certamine tendit
Gramineum in campum, quem collibus undique curvis
Cingebant silvæ, mediaque in valle theatri
Circus erat. ———

Plinius lib. v. Epist. vi. *Regionis forma pulcerrima, imaginare amphitheatrum aliquod immensum, & quale sola rerum natura possit effingere.* Lib. vi. Epist xxxi. *Villa pulcerrima cingitur viridissimis agris, imminet littori, cujus in sinu quam maximus porticus, velut amphitheatrum.* Calpurn. in Bucolico,

Qualiter hæc patulum vallis contendit in orbem,
Et sinuata latus resupinis undique silvis,
Inter continuos curvatur concava montes:
Sic tibi planitiem curva sinus ambit arena.

Justinus lib. xxiv. in descriptione Parnassi, *Media saxi rupes in formam theatri recessit.* Martianus Capella lib. vi. *Si à primis* (lego *Paninis*) *Alpibus dextrum latus, & prolixi montis brachium contempleris, prominentias utrinque componens, theatrum quoddam spectare videaris undarum. Lunata quippe, & quodam hemicyclio in promontorium memoratum circumfertur Italia.* Et in Thessaliæ descriptione, *Hi omnes montes in theatrali more curvantur.*

601. Αγυρπλαστήτοισιν ἰαπύδοις τοιαῖς πυκνὰς χαλιὰς] De avium Diomedearum nidificatione ita Plinius, *Scrobes excavare rostro,* (*tradunt*) *inde crate consternere, & operire terra, quæ egesta sunt, in his fœtificari. Fores binas omnium scrobibus, Orientem spectare quibus exeant in pascua, Occidentem quibus redeant.* Ejus simia Solinus cap. viii. *Cum fœtuum adest tempus, rostro scrobes excavant, deinde surculis inversum superpositis imitantur texta cratium, & sic contegunt subtercavata: & ne operimenta desint, si forte lignorum casas venti auferrent, hanc struem comprimunt* (*V. C. premunt*) *terra, quam egesserant, cum puteos excavarent: sic nidos moliuntur bifori accessu, nec fortuito, adeo ut ad plagas cœli metentur exitus, vel ingressus. Aditus, qui dimittit ad pastum, ad Ortum destinatur, qui excipit revertentes, Occasum versus est: ut lux & morantes excitet, & receptui non denegetur.*

605. Πάντα σαίνοντες κάρβανον ὄχλον] Solinus loco citato, *Judicant inter advenas; si Græcus est, propius accedunt, & quantum intelligi datur, velut civi blandius adulantur: si quis erit gentis alterius, involant, & impugnant.* Plinius, *Advenas barbaros clangore infestant, Græcis tantum adulantur miro discrimine, veluti generi Diomedis hoc tribuentes.* Isidorus Orig. lib. xii. cap. vii. *Judicant inter suos, & advenas. Nam si Græcus est, propius accedunt, & blandiuntur; si alienigena, morsu impugnant, & vulnerant, lacrymosis quasi vocibus dolentes vel suam mutationem, vel regis interitum.* Aristoteles περὶ Θαυμασίων Ἀκουσμάτων, Ἐν δὲ τῇ Διομηδείᾳ νήσῳ, ἣ κεῖται ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, φασὶν ἱερὸν εἶναι τοῦ Διομήδους θαυμαστόν τι, καὶ ἅγιον. περὶ δὲ τὸ ἱερὸν κύκλῳ περικαθῆσθαι ὄρνιθας μεγάλους τοῖς μεγέθεσι, καὶ ῥύγχη ἔχοντας μεγάλα καὶ σκληρά. τούτους λέγουσιν, ἐὰν μὲν Ἕλληνες ἀποβαίνωσιν εἰς τὸν τόπον, ἡσυχίαν ἔχειν· ἐὰν δὲ τῶν βαρβάρων τινὲς τῶν περιοίκων, ἀνίπτασθαι, καὶ αἰωρουμένους καταράσσειν αὐτοὺς εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ τοῖς ῥύγχεσι τιτρώσκοντας ἀποκτείνειν. μυθεύεται δὲ τούτους γενέσθαι ἐκ τῶν ἑταίρων τῶν Διομήδους, ναυαγησάντων μὲν αὐτῶν περὶ τὴν νῆσον, τοῦ δὲ Διομήδους δολοφονηθέντος ὑπὸ τοῦ Αἰνέου, τοῦ τότε βασιλέως τῶν τόπων ἐκείνων γενομένου. Lego δ. ὑπὸ τοῦ Δαύνου. Paullo aliter Stephanus in Διομήδεια, Καὶ νῆσος, inquit, ἡ Διομήδεια, ἐν ᾗ οἱ ἐρῳδιοὶ χειροήθεις περιπατούμενοι, καὶ κόλπους δύοντες, ὥς φασιν ὅπ (emendo ὅτι) τοὺς ἑταίρους Διομήδους ἐκεῖ εἰς ὄρνιθας μετασχηματισθῆναι. Antoninus Liberalis lib. Μεταμορφ. solam Illyricam gentem iis odio esse tradit. Vide Augustinum de Civ. Dei lib. xviii. cap. xvi. & xviii.

610. Τροιζηνίας δὲ παῦμα] Diomedes, cum sibi à Minerva concessum esset, ut Venerem solam ex Diis omnibus, si se bello inferret, intrepide aggrederetur, cum animadverteret Æneæ opitulantem, avide illam persequutus est, nec ante destitit, quam vulneraret. Vide Homerum Iliad. ε'. Allegorice ita explicat Heraclides, Διομήδης Ἀθηνᾶν ἔχων σύμμαχον, τουτέστι τὴν φρόνησιν, ἔτρωσεν Ἀφροδίτην, τὴν ἀφροσύνην, οὐ μὰ Δία, οὐ θεόν τινα, τὴν δὲ τῶν μαχομένων βαρβάρων ἀλογιστίαν. αὐτὸς γὰρ διὰ πάσης ἐληλυθὼς πολεμικῆς μαθήσεως, καὶ τοῦτο μὲν ἐν Θήβαις, τοῦτο δ' ἐν Ἰλίῳ δεκαέτη χρόνον ἐμφρόνως τὰ μάχιμα πεπαιδευμένος, ἐξ εὐμαροῦς διώκει τοὺς βαρβάρους. οἱ δ' ἀναίσθητοι, καὶ λογισμῶν ὀλίγα κοινωνοῦντες ὑπ' αὐτοῦ διώκονται, καθάπερ οἶεν πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ. πολλῶν οὖν φονευομένων, ἀλληγορικῶς Ὅμηρος τὴν βαρβαρικὴν ἀφροσύνην ὑπὸ Διομήδους τετρῶσθαι παρεισήγαγεν.

615. Κολοσσοβάμων δ' ἐν πτυχαῖσιν Αὐσόνων] Diomedes cum Draconem, qui totam Apuliam vastabat, interfecisset, statuæ ei honoris & gratitudinis ergo publice sunt erectæ, quod ipsum hoc loco tangit Lycophron. Frustra vero est doctissimus Villiomarus, qui lib. iv. cap. xxi. Animadvers. in Locos controv. Titii, hunc locum plane ἀπροσδιονύσως interpretatur. Sed audiamus, & expendamus ejus verba, quæ ita habent, *Diomedes, cum primum navem in littus Italiæ appulit, egestis ex nave lapidibus ingentibus, quos pro saburra in eam congesserat,*

struicem

struicem ex illis in littore constituit, super qua struice sese collocavit, tanquam loco munito, dum considerat, an pacata esset ora ea, ad quam appulerat: quia ergo super ea struice, tanquam colossus quidam, aut statua super basi, insistebat, propterea κολοσσοβάμων *vocatur Lycophroni.* Ingeniose sat, si sat vere. Ego refuto, &, spero, docti omnes mecum. Ait Diomedem, cum jam appulisset in Italiam, in egestis lapidibus, quos pro saburra in navem congesserat, sedisse, ut consideraret, si diis placet, an pacata ea ora foret. Velim sane doceat vir ille doctissimus apud quemnam auctorem hoc scriptum invenerit, mihi quidem tale quidquam legere nondum contigit. Deinde dicit exemptam navi à Diomede saburram, & in struicem congestam, non alia de caussa, quam ut super eam sederet, quod tamen falsum, ne dicam ridiculum. Nam eximebant nautæ saburram navibus suis, cum appulissent, ut eas isto pacto leviores factas ad littus facilius ex aquis pertrahere possent.

618. Ἑρματίτην νηὸς πέτρον] Solebant olim nautæ, qui mos etiamnum, saburram in naves firmamenti gratia recipere. Græci eam ἕρμα vocant. Hesychius, Ἕρμα, τὸ τῆ ναυῒ ἔρεισμα στηρίζον. Festus, *Herma à Græcis ponitur pro firmamento. Unde etiam Mercurii nomen inventoris, ut putabant, firma orationis dictum.* Etiam κιφαλὶς dicebatur, & κίφαλον, teste Hesychio. Lycophron ἑρματίτην πέτρον vocat, quia erant ut plurimum lapides. Aliquando tamen etiam saccos habebant sabulo repletos, quibus in aquam demissis, naves à vi ventorum impetuque fluctuum defendebant. Alias ἕρμα est lignum id teres, quod navibus in littore stantibus supponitur, cujus usum invenit Lynceus, teste Philostrato Εἰκόνων lib. II. Et scopulus sub fluctibus occultus ut videri non queat. Anacreon de illis,

> Ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων
> Φορεῦμαι. ———

619. Κρίνει δ' Ἀλαῖνος] Nam Alænus ei tantum spolia, Dauno, ob amorem Evippes filiæ, regionem adjudicavit. Ita Scholiastes. Festus tamen dicit etiam in Apulia esse campos, qui ipsi forte obvenerint. Hæc ejus verba, *Diomedis campi in Apulia appellantur, qui ei in divisione regni, quam cum Dauno fecit, cesserunt.* Sane & Arnobius horum camporum meminit lib. IV. *Ubi quæso jamdudum Pellonia hæc fuit, cum apud furculas Caudinas decus publicum subjugatum est? cum apud Thrasymenum lacum sanguinei cucurrêre torrentes? cum Diomedis campi Romanis cadaveribus aggerati sunt?*

624. Βουσὶν αὔλακας τεμών] Veteres bubus arasse nemini non notum. Unde & à veteribus Latinis *Aramenta* dicti sunt. Multa ejus rei vestigia apud Poetas passim, maxime apud Hesiodum. Inde Virgilius dixit,

> ——— *sata læta, boumque labores.*

Huc pertinet Atheniensium lex, quæ jubebat βοῦν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πεποιηκότα ἐν ἀρότρῳ, ἢ καὶ ἐν τῇ ἁμάξῃ, μὴ θύειν, ὅτι καὶ οὗτος εἴη ἂν γεωργὸς, καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις καμάτων κοινωνὸς, ut ait Ælianus lib. V. Ποικ. ἱστορ. Cujus rei meminit & Varro de R.R. lib. II. cap. V. Theodoretus de Provid. Dei Orat. V. Ταῦρον ἰσχὺϊ καὶ κέρασιν ὡπλισμένον ἄγεις, καὶ δουλεύειν ἀναγκάζεις, καὶ πόνοις διηνεκέσιν ὑποβάλλεις, ἀρούρας τέμνειν, ἁμάξας σύρειν, &c. Ennodius in Panegyrico, *Tunc arma Cereris, & solventia frumentum bobus saxa trahebantur.* Hinc & ab Arato, & aliis, βόες ἀροτῆρες dicuntur. Demetrius Triclinius ad Sophoclis Antigonem, Οὐ μόνον βουσὶν, ἀλλὰ καὶ ἵπποις, καὶ ἐν ἑτέροις τόποις ἀροῦσιν, ὥσπερ καὶ ἀλῶσιν. Ex quibus verbis etiam vetus boum ad molam usus apparet, quem videre quoque est ex Arnobio lib. II. *Et asellus, & bos æque, usu atque assiduitate cogente,* (malim *docente*) *discit arare ac molere.* Homerus Iliad. υ'.

> Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους
> Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
> Ῥίμφα δὲ λεπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ ποσσ' ἐριμύκων.

Gregorius lib. περὶ Παρθενίας cap. III. Νυνὶ δὲ πρόβατόν τινα ματαίως καὶ ἀλύτως ἡ γνῶσις τῶν τῆς παρθενίας καλῶν, ὡς πρὸ βοὸς τὰ γεννήματα, τὸ μετὰ κημοῦ ἐπιπεριφερόμενον τὴν ἅλωνα. Inde est apud D. Paulum Ep. I. ad Timotheum cap. V. Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις.

634. Σισυρνοδῦται] Grammatici σισύρας & σισύρνας confundunt. Aristophanis Scholiastes Vespis, Σισύρα καλεῖται παρὰ μέν τισιν, ἡ βαίτη, ὑπὸ δὲ περιβόλαιον ἐκ δερμάτων συνερραμμένον περισκέπον, ἔχθιον τὰ ἔρια· οἱ δὲ ἀκριβέστεροί φασι χλαῖναν παλαιὰν τετριμμένην ἀπλοΐδα, τὴν αὐτὴν δὲ καὶ σισύραν καλοῦσι, καὶ σισύρναν. Jul. Pollux, Σισύρα, περίβλημα ἐκ διφθέρας. Ammianus Marcellinus lib. XVI. *Julianus vero absque instrumento, quoties voluit, evigilavit: & nocte dimidiata semper exsurgens, non è plumis, vel stragulis sericis ambiguo nitore fulgentibus, sed ex tapete, & sisyra, quam vulgaris simplicitas susurnam* (scribo *sisurnam*) *appellat.* Hesychius existimat differre; Διαφέρει δὲ, inquit, καὶ σισύρνα σισύρας, σισύρνα μὲν γὰρ χιτῶνος εἶδος· σισύρα δὲ, διφθέρα τις ἀμπεχόνη καὶ στρωμνὴ ἐπιτηδείως ἔχουσα, καθάπερ τὰ κῴδια, καὶ αἱ μηλωταί. Vide Suidam, & Etymologicum. Vocat autem eos Lycophron καρκίνους, id est, duros, immites, & feroces: nam καρκινοῦσθαι dicuntur fruges cum radices agunt, & indurescunt. Vide Hesychium, & Erotianum.

635. Ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι] Χλαῖνα, ait Hesychius, est χλαμὺς, ἢ ἱμάτιον χειμερινόν. Unde facile colligere laneum fuisse indumentum; nam hyeme lanea, æstate linea induebant. Artemidorus lib. II. cap. III. Θέρους μὲν γὰρ ὄντος, ἐσθῆτά τε, καὶ παχέα ἱμάτια δοκεῖν φορεῖν ἀγαθὸν ἂν εἴη, καὶ ὑγιείας σύμβολον· χειμῶνος δὲ ἔρινα ἱμάτια, καὶ ταῦτα καινά. Aliàs vocant χλαίνας, omnia densa vestimenta. Hesiodi Scholiastes, Χλαῖνα δὲ, καὶ χλανίσκιον, τὸ νῦν καλούμενον σφικτήριον, καὶ πᾶν παχὺ ἱμάτιον. Ea notione apud Theocritum est Idyll. XVIII. Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν. Vide Jul. Poll. lib. VII. cap. XVII. & lib. X. cap. XXVII. Itaque ἄχλαινον βίον, puta nudam & molestam vitam. Sin vero χλαίνας pallium interpretabere, accipies de vita inculta, & ornatus omnis experte. Nam inopes, & qui sine arte aliqua vitam tolerabant, tunicis induti erant, divites autem palliis, quotiescunque opus esset

ἀνάθημα, uti Romani togis, quas deinde domum reversi ad cippum suspendebant. Emendabis vero Etymologicum in quo legitur,

Ἀχλαινον ἀμφιέσασθαι ἤλιτοι βίον.

Ibid. Νήλιπον βίον] Magnopere ea in re curiosi Athenienses, vide Εἰκόνας Philostrati. Etiam Romani, ut alias fusius dicemus, Deo volente. Ἀνυποδησία vero paupertatis indicium habebatur. Horatius lib. I. Epist. XIX. vel (si Acronem sequimur) XX.

Quid si quis vultu torvo ferus, & pede nudo,
Exiguaque toga simulet textore Catonem,
Virtutemne repræsentet moresque Catonis?

Capella lib. VI. *Plerumque tamen adhæsit, arrisitque pauperibus, magisque illis, quos aut pedibus nudos, aut intonso crine hispidos, aut sordenti conspexit pallio semitectos.* Terentius Phorm. Act. I. Sc. I.

Nihil aderat adjumenti ad pulcritudinem,
Capillus passus, nudus pes, ipsa horrida.

Inde invehitur in eorum circa calceamenta delitias Tertullianus de Pallio, *Calceos nihil dicimus proprium togæ tormentum, immundissimam pedum tutelam, verum & falsam: quam enim expediat in algore & ardore rigere nudipedem, quam in calceo uncipedem.* Apud Judæos qui nuptias recusabant, discalceati ire debebant. Vide Cyprianum lib. II. adversus Judæos. Apud Romanos tamen etiam ipsi Senatores pedibus nudis incedebant, prius quam calceis nigris uterentur, ut docet vetus Interpres Juvenalis Sat. VI.

637. Τὴν ἐκηβόλον τέχνην] Lego ἐκηβόλου. Nam sagittariorum Apollo præses. Homeri Schol. ad Iliad. α'. Τέσσαρες τέχναι ἀνατίθενται τῷ Ἀπόλλωνι, μουσική, τοξική, ἰατρική, μαντική.

638. Ἄδορπα παιδεύουσι γεννίους γόνους] Flavius Vegetius de Re militari lib. I. cap. XVI. *Fundarum autem usum primi Balearium insularum habitatores, & invenisse, & ita perite exercuisse dicuntur, ut matres parvulos filios nullum cibum contingere sinerent, nisi quem ex funda destinato lapide percussissent.* Vide Diodorum Siculum lib. VI. & Strabonem lib. III.

653. Ἀρπυιογαμῶν ἀηδόνων] Sirenas puta. Easdem innuit Symmachus lib. I. Epist. XLI. dicens, *Non illius cœli aut soli illecebram retinax advenarum lotos æquaverit, & suada Circes pocula, & triclinium semivolucrum puellarum.*

655. Ἅιδης πανδοκεὺς] Πανδοκεὺς dicitur Orcus, quia mortis

Omne capax citat urna nomen,

ut ait Horatius. Inde etiam παγκοίτας θάλαμον dixit eundem Sophocles Ἀντιγόνη.

658. Δελφινόσημον] Habebat Ulysses delphinum clypeo incisum. Caussam refert ex Plutarcho G. Canterus. Solebant alioquin aquilæ antiquitus heroum clypeis insculpi. Inde Aristophanes Βατράχοις,

——— ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας
Γρυπαέτους χαλκηλάτους. ———

Scholiastes eruditissimus, εἰώθασι γὰρ ζωγραφεῖν εἰς τὰς ἀσπίδας αἰετούς. Euripides Μελεάγρῳ,

Τελαμὼν δὲ χρυσοῦν αἰετὸν πέλτης ἔπι
Πρόβλημα θηρὸς, &c.

Philostratus senior Εἰκόνων lib. II. Καὶ τὸ σημεῖον τὸ βασίλειον, ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τῆς πέλτης αἰετός. Xenophon Expedit. Cyri lib. I. Καὶ τὸ βασίλειον σημεῖον ὁρᾷν ἔφασαν, αἰετόν τινα χρυσοῦν ἐπὶ πέλτης. Observa apud Persas regum insigne fuisse. Nam cæteri duces & milites Solis effigiem in clypeis suis gestabant. Tertullianus Apologetici cap. XVI. *Alii plane humanius & verisimilius Solem credunt deum nostrum. Ad Persas si forte deputabimur (licet Solem non in linteo depictum adoremus) habentes ipsum ubique in suo clypeo.*

659. Τῷ μονογλήνῳ λέοντι] Leonem unoculum, Cyclopem Polyphemum vocat, qui unicum tantum oculum,

Argolici clypei, aut Phœbeæ lampadis instar,

habuit, quo ab Ulysse privatus fuit. Vide, præter Homerum, & Auctorem Moralis Interpretationis Errorum Ulyssis, Virgilium Æneidos extremo tertio.

662. Λείψανον πεζευμάτων] Sagittarum reliquias Læstrygonas heic dicit. Simili phrasi eleganter Virgilius Æneid. I. Trojanos *relliquias Danaûm* nuncupavit.

674. Εγκυκῶσαν ἀλφίτοις θρόνα] Cyprii vocant θρόνα vestes floridas, Thessali animalia maculosa, Ætoli, quos sequitur heic Lycophron, venena. Theocriti Schol. Idyll. II. Θρόνα, Θεσσαλοὶ μὲν τὰ πεποικιλμένα ζῶα, Κύπριοι δὲ τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια, Αἰτωλοὶ δὲ φάρμακα, ὥς φησι Κλείταρχος. Homerus pro rosis usurpavit. Vide Grammaticos.

679. Ἀλλά νιν βλάβης Μῶλυ σαώσει] Μῶλυ Cappadocum vox est, & herbam eam significat, quam Syri *Basasa*, Arabes *Harmala*, Græci ἄγριον πήγανον, Latini *Rutam agrestem* appellant. Hanc Didymus ad Od. κ'. Aristophanis Scholiastes Πλούτῳ. & Plinius lib. XXV. cap. III. adversus veneficia prodesse tradunt, qua de caussa etiam adversus Circes veneficia profutura ab Mercurio data Ulyssi. Homericus Ulysses in Odyssea,

Ὣς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης
Ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξε,
Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος,
Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί, χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι, θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

Apud Ovidium Met. XIV. Achæmenides,

Pacifer huic dederat florem Cyllenius album,
Moly vocant superi, nigra radice tenetur,
Tutus eo, monitisque simul cælestibus, intrat
Ille domum Circes. ———

Pullulasse traditur ex sanguine Picolai gigantis, quem Apollo Circes insulam evertere molientem è medio sustulit.

681. Ἥξει δ' ἐρεμνὸν εἰς ὁλίσπαδον φθιτῶν] Veteres eos, qui diutius peregrinabantur, ad inferos descendisse dictitabant. Artemidorus lib. II. cap. IX. Οἱ παλαιοὶ τοὺς μακρὰν ἀποδημίαν ἀποδημήσαντας, εἰς ᾅδου πορευθῆναι ἔλεγον. Neque aliter intelligendus Ulyssis hic descensus, & Æneæ, qui describitur à Virgilio Æneid. VI. Inde etiam eosdem reversos ab inferis rediisse dicebant, quod observare est apud eundem Artemidorum,

temidorum, & Apuleium Milesf. xi. Ægyptii ejusmodi homines designantes, phœnicem pingebant. Horus lib. i. Καὶ τὸν χρόνιον δὲ ὑπὸ ξένης ἐπιδημοῦντα δηλοῦντες, πάλιν φοίνικα, τὸ ὄρνεον, ζωγραφοῦσιν, ἐπεὶ γὰρ εἰς Αἴγυπτον, ὅταν ὁ χρόνος τῆς μοιρείδίου αὐτὸν καταλαμβάνειν μέλλῃ, διὰ πεντακοσίων ἐτῶν παραγίνεται. Aristo Chius dicebat Ulyssem in hoc ad inferos descensu mortuos quidem fere omnes vidisse, Proserpinam autem ipsam videre minime potuisse. Diog. Laertius lib. ii. in vita Aristippi, Τὸ δ' ὅμοιον καὶ Αρίστων, τὸν γὰρ Οδυσσέα καταβάντα εἰς ᾅδου, τοὺς μὲν νεκροὺς πάντας σχεδὸν ἑωρακέναι καὶ συντετυχηκέναι, τὴν δὲ βασίλισσαν αὐτὴν μὴ τεθεᾶσθαι.

682. Καὶ νεκρόμαντιν] Tiresiam vocat νεκρόμαντιν, quod, ut est apud Homerum Odyss. κ'.

——— τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι,
Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
Οἴῳ πεπνῦσθαι, τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι.

Callimachus quoque hymno εἰς λουτρὰ τῆς Παλλάδος Minervam ita loquentem facit,

Καὶ μόνος, εὖτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
Φοιτασεῖ, μεγάλῳ τίμιος Αγεσίλᾳ.

Sophocles Oedipode Tyranno,

——— οὐδὲ γὰρ
Τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν, ᾧ
Τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.

Hinc Pindarus Isthmion. Ode vii. Τειρεσίαο πυκινὰς βουλὰς vocat. Meminit ejusdem rei Plato in Menone, Cicero lib. i. de Divinatione, & Ælianus Hist. Animal. lib. ii.

Ibid. Πέμπελον] Senem vocat Tiresiam, quia septem ætates vixerit: à quo, & cur hoc ei concessum fuerit, tradit Phlegon, lib. περὶ Θαυμ. καὶ Μακροβ. his verbis, Διὸς ἐρίσαντος Ηρᾳ, καὶ φαμένου ἐν ταῖς συνουσίαις πλεονεκτεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀνδρὸς τῆς τῶν Αφροδισίων ἡδονῆς, καὶ τῆς Ηρας φασκούσης τὰ ἐναντία, δόξαι αὐτοῖς μεταπεμψαμένοις ἐρέσθαι τὸν Τειρεσίαν, διὰ τὸ τοὺς τρόπους ἀμφοτέρων πεπειρᾶσθαι· τὸν δὲ ἐρωτώμενον ἀποφήνασθαι, διότι μοιρῶν οὐσῶν δέκα, τὸν ἄνδρα τέρπεσθαι τὴν μίαν, τὴν δὲ γυναῖκα τὰς ἐννέα. τὴν δὲ Ηραν ὀργισθεῖσαν κατανύξαι αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ποιῆσαι τυφλόν· τὸν δὲ Δία δωρήσασθαι αὐτῷ τὴν μαντικὴν, καὶ βιοῦν ἐπὶ γενεὰς ἑπτά. Hactenus ille. Hyginus in Mythologico Fab. lxxv. *Cum secundum Jovem judicasset, Juno irata manu aversa eum excæcavit, at Jovis ob id fecit, ut septem ætates viveret.* Agatharchides variat parum, Οὐδ' Εὐριπίδου κατηγορῶ, τοῦ μὲν Αρχελάῳ περιτεθεικότος τὰς Τημένου πράξεις, τὸν δὲ Τειρεσίαν βεβιωκότα παρεισάγοντος πέντε γενεῶν πλέον. Hinc Lucilio *grandævus* κατ' ἐξοχὴν dictus,

Ante fores autem, & triclini limina quidam
Perditu' Tiresias tussi grandævu' gemebat.

Versus sunt apud Terentii Interpretem Eunuchi Act. ii. Sc. iii. Statio *longævus* lib. ii.

Tunc senior, quæ jussus agit, non falsa videri
Noctis imago queat, longævi vatis opacos
Tiresiæ vultus, vocemque, & vellera nota
Induitur. ———

683. Ανδρῶν γυναικῶν τ' εἰδότα] Tiresias, cum in Cythærone monte duos serpentes coëuntes vidisset, & fœmellam interfecisset, in mulierem conversus est, & postea marem, atque ita pristinum sexum recuperavit. Vide Antoninum Lib. Μεταμορφ. Apollodorum lib. iii. Didymum ad Odyss. κ'. Fulgentium Mythol. lib. ii. Ovidium Met. iii. Justinum Mart. in Resp. ad Quæst. Orthod. Phlegontem, & Hyginum locis citatis. Meminit quoque Ausonius,

Cenea convertit proles Saturnia, Consus,
Ambiguoque fuit corpore Tiresias.

Quare vero de eo hæc commenti sint, docet Lucianus in Comment. de Astrologia, Λέγουσι δὲ Τειρεσίην, ἄνδρα Βοιώτιον, οὗ τε κλέος μαντοσύνης πέρι πολλὸν ἀείρεται, τοῦτον Τειρεσίην ἐν Ελλησιν εἰπεῖν, ὅτι τῶν πλανωμένων ἀστέρων οἱ μὲν θηλέες, οἱ μὲν ἄῤῥενες ἔοντες, οὐκ ἴσα ἐκτελέουσι, τῷ καί μιν διφυέα γενέσθαι, καὶ ἀμφίβιον Τειρεσίην μυθολογέουσιν, ἄλλοτε μὲν θήλεα, ἄλλοτε δὲ ἄῤῥενα.

684. Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσσφάξας βόθρῳ] Ex veteri ritu hæc dixit. Manibus enim in effossa terra sacra fiebant. Festus, *Antiqui Diis superis in ædificiis à terra exaltatis sacra faciebant, diis terrestribus in terra, diis infernalibus in effossa terra.* Porphyrius lib. de Nympharum antro, Τοῖς μὲν Ολυμπίοις θεοῖς ναούς τε, καὶ ἕδη, καὶ βωμοὺς ἱδρύσαντο, χθονίοις δὲ, καὶ ἥρωσιν ἐσχάρας, ὑποχθονίοις δὲ βόθρους, καὶ μέγαρα. Euripidis Scholiastes Phœnissis, Εσχάρα, κυρίως μὲν ὁ ἐπὶ τῆς γῆς βόθρος, ἔνθα σπαγιάζουσι τοῖς κάτω ἐρχομένοις. Βωμὸς δὲ, ἐν ᾧ θύουσι τοῖς ἐπουρανίοις θεοῖς. Servius Eclog. *Novimus aras & diis esse superis, & inferis consecratas. Altaria vero esse superorum tantum Deorum, quæ ab altitudine constat esse nominata.* Orpheus Argonaut.

——— ἰδ' ἔντομα πορσαίνοντες
Παμμέλαν' ἐν βόθροις κατεχεύαμεν. ———

Huc pertinent illa Apuleii Milesf. i. *Sic hæc devotionibus sepulcralibus in scrobem procuratis,* &c. Ovidius Metamorph. lib. vii.

Haud procul egesta scrobibus tellure duabus,
Sacra facit, cultrosque in guttura velleris atri
Conjicit, & patulas perfundit sanguine fossas.

Tangit vero hoc Ulyssis sacrificium etiam Apuleius in Apolog. *Nec Proteus faciem, nec Ulysses scrobem, nec Æolus follem, nec Helena crateram, nec Circe poculum, nec Venus cingulum.* Et Justinus Martyr Apolog. ii. Καὶ ὁ παρ' Ομήρῳ βόθρος, καὶ ἡ κάθοδος Οδυσσέως εἰς τὴν τούτου ἐπίσκεψιν. Plenissime vero Poeta Odyss. xi. Ulyssem Alcinoo narrantem inducens,

——— ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Βόθρον ὄρυξα, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Αμφ' αὐτὸν δὲ χοὴν χεόμην πᾶσι νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον·
Πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ελθὼν εἰς Ιθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ρέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν.
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
Τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε ἔθνεα νεκρῶν
Ελλισάμην· τὰ δὲ μῆλα λαβὼν, ἀπεδειροτόμησα
Εἰς βόθρον· ῥέε δ' αἷμα κελαινεφὲς, αἱ δ' ἀγέροντο
Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς νεκύων κατατεθνειώτων.

Theodoretus Θεραπευτ. Serm. viii. Ὅτι δὲ καὶ χοὰς τοῖς τεθνεῶσι προσεφέρον, ἴστε μὲν καὶ ὑμεῖς, οἱ νύκτωρ ταύτας παρὰ τοὺς νόμους τολμῶντες. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ομηρος, τὸν Λαέρτου δεικνὺς κατά γε τὰς ὑποθημοσύνας τῆς Κίρκης, καὶ τὸν βόθρον ὀρύξαντα, καὶ τὰς χοὰς ἐπιπεπληρωκότα, καὶ ταῦτά γε διηγούμενον τῷ Αλκίνῳ.

688. Οἶον γηράντων νῆσον] Auctor moralis Interpretationis Errorum Ulyssis refert Ulyssem ab inferis recedentem, Ææam, in qua diem ortumque solis habitare finxerunt, remeasse, non Siciliam, ut Lycophron.

691. Ἐν ᾗ Πιθήκων] Pithecusas innuit. Traduntur Candulus, (emendabis obiter Harpocrationem, apud quem male Αἰδύλον legitur) & Atlas, duo fratres, omnium scelerum inventores, & capita exstitisse, (unde & Cercopes dicti) qui advenas decipere summo studio conati sunt, cumque aliquando in Jovem idem tentassent, in simias, quæ πίθηκοι Græcis, mutati sunt, atque insulæ Pithecusarum à se nomen dederunt. Ovid.

Inarimen, Prochytenque legit, sterilique locatas
Colle Pithecusas, habitantum nomine dictas.
Quippe Deûm Genitor fraudem, & perjuria quondam
Cercopum exosus, gentisque admissa dolosæ,
In deforme viros animal mutavit, ut iidem
Dissimiles homini possent, similesque videri.

Alia est opinio Plinii.

698. Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος] Quod Proserpina Ὀβριμὼ vocetur, docet Hesiodi Scholiastes.

700. Πολυδέγμων λόφος] Vide Notas G. Cant. Eadem de caussa Pers. Sat. I.

——— *costam longo subduximus Apennino.*

Et Virgilius Æneid. XII. *Pater Apenninus.*

704. Λίμνην τ' Ἄορνον] Averni graveolentia, & etymon nota ex Lucretio, Strabone, Aristotele, & Plinio. Dicit autem ἀμφιτορνωτῷ βρόχῳ, propter formæ rotunditatem. Aristoteles περὶ Θαυμ. Περὶ τὴν Κύμην, τὴν περὶ Ἰταλίαν, λίμνη ἐστὶν ἡ προσαγορευομένη Ἄορνος, αὕτη μὲν, ὡς ἔοικεν, οὐκ ἔχουσά τι θαυμαστόν· περικεῖσθαι γὰρ λέγουσι περὶ αὐτὴν λόφους κύκλῳ, τὸ ὕψος οὐκ ἔλαττον τριῶν σταδίων, καὶ αὐτὴν τῷ σχήματι κυκλοτερῆ. Eodem modo Theognis,

Ἀθανάτων κάλλιστον ἐπὶ βροχοειδέϊ λίμνῃ.

Nam ita malim legere, quam ut vulgo,

——— τροχοειδέϊ λίμνῃ.

705. Ἔνθε Τερμιεῦς ὁρκωμότου] Hesiodus in Theogonia de Styge,

Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον.

Seneca Hercule furente,

A fonte discors manat hinc imo latex
Ater, quieto similis, hunc jurant dii,
Tacente sacram devehens fluvio Styga.

Homerus,

Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι.

Apollonius lib. II.

Ὡς φαμένη, λοιβὴν Στυγὸς ὤμοσεν, ἥ τε θεοῖσιν
Ῥιγίστη πάντεσσιν, ὀπιδνοτάτη τε τέτυκται.

Ovid. Metamorph. lib. I.

Pone metus, inquit, nunquam tibi caussa doloris
Hæc erit, & Stygias jubet hoc audire paludes.

Virgilius Æneid. IX.

Dixerat, idque ratum Stygii per flumina Fratris,
Per pice torrentes atraque voragine ripas
Annuit, & totum nutu tremefecit Olympum.

Et XII.

Adjuro Stygii caput implacabile fontis,
Una superstitio superis quæ reddita cunctis.

Apuleius Milesf. VI. *Diis etiam, ipsique Jovi formidabiles aquas istas Stygias vel fando comperisti quodque vos dejeratis per numina Deorum, Deos per Stygis majestatem solere?* Servius Æneid. X. *Quod cum Sol jurasset per Stygem paludem se esse facturum, petit ille, ut ejus currus agitaret.* Fabulantur autem Poetæ Jovem pugnaturum cum Titanibus, aureis calicibus ex aqua ejus aliquid hausisse, atque hoc beneficium reposuisse, ut per eam Dii omnes jurarent. Hesiodus loco citato tradit, eam cum filiis suis ei opem in hoc prælio tulisse, eaque de caussa factum, ut per eam Dii jurent. Si quis pejerasset, magno supplicio afficiebatur, quod describitur his verbis ab Hesiodo,

Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσσῃ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Κεῖται νήποτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν.

Et quæ sequuntur. Servius ad Æneid. VI. *Fertur namque ab Orpheo, quod Dii pejerantes per Stygiam paludem, novem millibus annorum puniuntur in Tartaro.* Hoc intelligit Minutius Octavio, *Ideo apud eos etiam ipse rex Jupiter per torrentes ripas, & atram voraginem jurat religiose: destinatam enim sibi cum suis cultoribus pœnam præscius perhorrescit: nec tormentis aut modus ullus, aut terminus.*

711. Κύρτη κίονος σφυροκρουμένης] Mos Veteribus, cum militia se abdicarent, arma sua in deorum templis suspendere, addita inscriptione. Aristophanis Interpres ad Equites, Ἔθος ἦν τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ὅπλα ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνατιθέναι. Propertius lib. II. Eleg. XXV.

Et vetus in templo bellica parma vacat.

Nemesianus Ecloga I.

Nunc album caput, & Veneres tepuere sub annis,
Jam mea ruricola dependet fistula Fauno.

Virgilius Æneid. lib. I.

—— *genti nomen dedit, armaque fixit*
Troïa. ———

Et lib. III.

Ære cavo clypeum, magni gestamen Abantis,
Postibus adversis figo, & rem carmine signo:
Æneas hæc de Danais victoribus arma.

Ovidius Metamorph. lib. XV.

Cognovi clypeum, lævæ gestamina nostræ,
Nuper Abanteis templo Junonis in Argis.

Horatius lib. I. Epist. I.

——— *Vejanius, armis*
Herculis ad postem fixis, latet abditus agro.

717. Τὴν μὲν Φαλήρου τύρσις] Neapolim intelligit, quæ & Græca urbs, teste Tacito Annal. lib. V. quam prius Parthenopen, ob inventum ibi Parthenopes sepulcrum, Cumani conditores dixerunt: hujus incolæ Parthenopæ solennia sacrificia peragebant.

719. Οὗ σῆμα δωμήσαντες] Ædis Parthenopæ dicatæ meminit etiam Dionysius in sua Περιηγήσει, his versibus,

Τῇ δ' ἐπὶ Καμπανῶν λιπαρὸν πέδον, ἧχι μέλαθρον
Ἁγνῆς Παρθενόπης, σταχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις,
Παρθενόπης, ἣν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις.

Possit etiam simulacrum exponi. Suidas, Νεάπολις, πόλις Ἰταλικὴ διάσημος, ἐν ᾗ Παρθενόπης ἵδρυται

Σειρῆνος

Σειρῆνος ἄγαλμα. Inde apud Stephanum scribo, Νεάπολις, πόλις Ἰταλίας διάσημος, ἐν ᾗ Παρθενόπη ἵδρυται, μία τῶν Σειρήνων. Quem vide etiam in Σειρηνοῦσαι. Aristoteles περὶ Θαυμ. Φασὶ τὰς Σειρηνούσας νήσους κεῖσθαι μὲν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ περὶ τὸν πορθμὸν ἐπ' αὐτῆς τῆς ἄκρας, ὃς κεῖται πρὸ τοῦ προπεπτωκότος τόπου, καὶ διακωλύοντος τοὺς κόλπους, τόν τε περιέχοντα τὴν Κύμην, καὶ τὸν διορίζοντα τὴν καλουμένην Ποσειδωνίαν, ἐν ᾧ καὶ νεὼς αὐτῶν ἵδρυται, καὶ τιμῶνται καθ' ὑπερβολὴν ὑπὸ τῶν περιοίκων θυσίαις ἐπιμελῶς· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μνημονεύοντες, καλοῦσι τὴν μὲν, Παρθενόπην, τὴν δὲ, Λευκωσίαν, τὴν δὲ τρίτην, Λίγειαν. Ad Ligeam quod attinet, de ea emendabis Solinum obiter cap. VIII. *Insula Ligea appellata ab ejecto ibi corpore Sirenis ita nominata.* Nam male antea *abjecto* scribebatur.

730. Βούκερως] Fluvios *Cornigeros*, & *bicornes* passim Poetæ nominant, ob ubertatem, & rerum omnium abundantiam, commoditatemque, quas vicinis regionibus subministrant; qua forma Acheloum, atque alios fluvios fingere solent Romani, apud quos etiam fuit usitatissimum cornu, omnium fructuum copia, & ubertate conspicuum, adjungere. Ælianus Ποικ. Ἱστορ. lib. II. cap. XXXIII. Τὴν τῶν ποταμῶν φύσιν καὶ τὰ ῥεῖθρα αὐτῶν ὁρῶμεν· ὅμως δὲ οἱ τιμῶντες αὐτοὺς, καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν ἐργαζόμενοι, οἱ μὲν ἀνδρομόρφους αὐτοὺς ἱδρύσαντο, οἱ δὲ βοῶν εἶδος αὐτοῖς περιέθηκαν. Caussam varie tradunt. Festus, *Taurorum specie simulacra fluminum, id est, cum cornibus; quod sunt atrocia, ut tauri.* Acron ad Horat. lib. IV. Od. XIV. *Omnium famosorum fluminum vultus cum cornibus finguntur, propter impetum, & mugitus aquarum.* Tzetzes ad Hesiodi Ἀσπίδα in ea verba, Ταύρειος Ἐννοσίγαιος, ita notat, Ἤγουν διὰ τὸν τῶν κυμάτων ἦχον, ὡς ταῦροι γὰρ μυκῶνται· ἢ ὅτι ταυροφόρος ἐστίν· ἢ ὅτι ταύρειος Ποσειδῶν ἐν πόλει Βοιωτίας, διὰ τὸ ταύρους θύεσθαι αὐτῷ, καὶ μάλιστα ἐν Ὀγχηστῷ· διὰ τοῦτο καὶ ταυροκράνους τοὺς ποταμούς. Phurnutus, τοὺς ποταμοὺς κερασφόρους, καὶ ταυρώπας ἀναπλάττουσι, ὡσπερεὶ βίαιόν τι τῆς φορᾶς αὐτῶν, καὶ μυκητικὸν ἰχόντων. Sophoclis Interpres Trachiniis, Οἱ ποταμοὶ ταυρόκρανοι διαπλάττονται, ἢ ὅτι μυκηθμῷ εἰσι παραπλήσιοι περὶ τὰς ἐκβολὰς, ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν, ὡς οἱ βόες· ἢ διὰ τὸ τὰς νομὰς παρὰ τοὺς ποταμοὺς εἶναι. Addo etiam forte à magnitudine id natum, nam Græci veteres omnia prægrandia & violenta ταύρους vocabant. Stephanus in Ταῦρος, Ταύρους οἱ παλαιοὶ πάντα ὅσα μεγάλα καὶ βίαια ἐπωνόμαζον.

738. Βύκτας δ' ἐν ἀσκῷ] Ferunt Ulyssem errabundum ad Æolidem insulam appulisse, atque ab Æolo accepisse excoriati bovis pellem, in qua omnes, præter Favonium, venti inclusi erant, quorum adminiculo, exactis novem diebus, tam prope patriam advectus fuit, ut eam in conspectu haberet, ignesque vicinos conspiceret. Vide Homerum Od. κ'. Auctorem moralis Interpretationis Errorum Ulyssis, & Hygini Odysseam. Huc allusisse videtur Ovidius de Ponto lib. I. Eleg. IV.

Non dubia est Ithaci prudentia, sed tamen optat,
Fumum de patriis posse videre focis.

739. Παλιγκοτοῦσι τημοναῖς ἀλώμενος] Ulysses fractus labore & vigiliis, ut qui continuis novem diebus ac noctibus solus navis gubernaculum direxisset, cum obdormivisset, socii aurum, argentumve quodpiam in illo utre conclusum arbitrantes, eum solverunt, quo facto, venti simul omnes eruperunt, eosque in mare dejecerunt. Ulysses autem animi dubius, etiam semet in mare præcipitare volens, mutata tandem sententia, ad Æolum remeavit. Vide Ovidium Metamorph. lib. XIV. Tangit Apuleius in Apolog. *Olim Ulyxis socii thesaurum reperisse arbitrati sunt, cum utrem ventosissimum manticularentur.*

741. Καύηξ ἑνοῦ σπαργανώμενος κλάδῳ] Larum vocat Ulyssem, quod è naufragio sospes evaserit, solet enim ista avis mergere se in mari, & non suffocari.

754. Ἀστῶν παλαιὸς Θρακίας Ἀνθηδόνος] Anthedonis civem dicit Glaucum, Polybi F. qui, gustata sedo, cujus attactu pisces, quos ceperat, in mare redivivos resiliisse conspexerat, in mare se præcipitavit, vel, ut alii volunt, in balænam mutatus est. Philostratus senior Εἰκόνων lib. II. Οἰκῆσαι δὲ (ὁ Γλαῦκος) ἐνταῦθά ποτε λέγεται τὴν ἀρχαίαν Ἀνθηδόνα, καὶ πόας μέν ποτε ἐπὶ τῆς θαλάττης (lego ἐνθαλαττίας) γεύσασθαι, κύματος δὲ ὑποδραμόντος αὐτὸν, εἰς τὰ τῶν ἰχθύων ἀπενεχθῆναι ἤθη. Videndi Athenæus, & Strabo. Nonnus Dionys. XXXV. immortalitatem assumpsisse canit. Eum sequitur Ovidius Metamorph. XIII. extremo, qui rem omnem eleganter describit. Vide etiam Apostolii Parœmias.

755. Ὡς πεύκης κλάδον] Eleganter emendat V. Cl. Jos. Scaliger πεύκης κλάδος, id est, λαμπὰς, ut in agone lampaducho lampas traditur sequenti, sic ventus vento succedens, insultans spiritu, agitabit Ulyssem, tanquam suber in mari.

757. Μέλει δὲ Βυνῆς] Ovidius Eleg. VI. lib. III. de Ponto,

Nec quia Neptunus navem lacerârat Ulyssis,
Leucothoë nanti ferre negavit opem.

Vide Homeri Odyss. ε'. Hyginus in Odyssea, *Facta rate, Calypso omnibus rebus ornatum eum dimisit, eamque ratim Neptunus fluctibus disjecit, quod Cyclopem, filium ejus, lumine privaverat: ibi cùm fluctibus jactaretur, Leucothoë, quam nos matrem Matutam dicimus, quæ in mari exigit ævum, baltheum ei dedit, quo sibi pectus suum vinciret, ne pessum abiret, quod cum fecisset, enatavit.* Quod de nave ab Ulysse confecta ait Lycophron, id certum ex Poetæ Odyssea, & Æliano Var. Hist. lib. VII. cap. V. Ὁμολογεῖ δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς πολλὰ εἰδέναι, καὶ τεχνίτης αὐτῶν εἶναι, καὶ τὴν σχεδίαν δὲ, ὁ Ἀλκίνοος ναυπηγῶν, ἀλλὰ δι' ἑαυτοῦ τὴν ταχίστην εἰργάσατο.

781. Λύγοισι πεπαρθεὶς] Olim, cannabi usu necdum cognito, funes è vimine contexebant. Inde est apud Calphurnium Eclog. III.

Quod si dura times etiam nunc verbera, Phylli,
Tradimus ecce manus, licet illa vimine torto
Scilicet & lenta post tergum vite domentur.

Homerus,

——— δῆσε μόσχοισι λύγοισι.

Theocritus Idyll. I.

——— τὸ δ' αὖ τὸν Ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγιξεῖν·
Ἄρ' οὐκ αὐτὸς Ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;

Tzetzes, Πρότερον ὑπὸ λύγου χεῖρας ἐποίουν, πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τὸ χαλκεῖον. Hinc capio Festi locum, *Viere, alligare, unde vimina.*

796. Ἔλλοπος Σαρδονικῆς] Pastinacam marinam intellige, cujus aculeo (nam eum sagittæ suæ præfixerat Telegonus) saucius Ulysses exspiravit. Didymus ad Odyss. λ'. Οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλεγόνου ἀνέπλασαν, τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως, ὃς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν, ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα διαχειρίσασθαι τρυγόνος κέντρῳ, ᾧ ἀντὶ αἰχμῆς ἐχρῆτο, & quæ sequuntur. Parthenius Ἐρωτ. γ'. Καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον (Ὀδυσσεὺς) ὑπὸ παιδὸς ἀπηλλάγη, πρὸς τὸ αὐτὸς αὐτῆς γενέσθαι τρωθεὶς ἀκάνθῃ θαλασσίας τρυγόνος, ἐτελεύτησεν. Nicander in Theriacis, ubi de pastinacis his agit,

——— ἀνδρὶ δ' οὐ τις
Πυθόμενος μυθήσετ', λοιδὸς τὸ μὲν, ὥς ποτ' Ὀδυσσεὺς
Ἔφθιτο, λευγαλέοιο τυπεὶς ἁλίης ὑπὸ κέντρου.

Meminit & Aristophanis Scholiastes Πλούτῳ. Lucianus tamen Τραγοποδάγρᾳ, podagra mortuum tradit, his verbis,

Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδην Ὀδυσσέα
Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἀκάνθα τρυγόνος.

Est vero pastinaca, θαλάσσιον θηρίον φονικὸν, ut ait Nicandri Scholiastes. Hesychius, τρυγὼν, ἰχθὺς θαλάσσιος, ἃς τὸ κέντρον δηλητήριον, quod etiam ab Antigono lib. Ἱστοριῶν Παραδόξων traditur: verba ejus ita habent, Ἐν δὲ τῇ νήσῳ (Γυάρῳ) θαυμασμός ἐστιν ἡ ἄχερδος, κἂν εἰς ἄλλο δένδρον ἐμπλήξῃς, ἀφαυαίνει, ποιεῖ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ τὸ τῆς τρυγόνος κέντρον τῆς θαλαττίας, καὶ ἐάν τις τοὺς ὀδόντας ἀμύξῃ, κατασείει. Quod ipsum ex hoc Antigono etiam refert Stephanus in Γύαρος. Phile lib. περὶ Ζώων Ἰδιότητος,

Ἰὸν δὲ μεστὰ, καὶ φθορᾶς ὀξυδρόμου
Τῶν τρυγόνων τὰ κέντρα τῶν θαλαττίων,
Οἷς καὶ παθαλὸς ἐὰν ἀμυχθῇ δενδρίον,
Μαραίνεται, ζῆν οὐκέτι δύναμιν ἔχον.

Et Nicander loco citato, refert putredinem icta ejus aculeo concipere.

799. Νεκρὸν Εὐρυτὰν στέψει λεώς] Observa etiam heic veterem morem. Solebant namque coronæ ex omnigenis floribus contextæ mortuo imponi. Euripidis Schol. Phœnissis, Εἰώθασι στέφειν τοὺς νεκρούς. Lucianus περὶ Πένθους, Μύρῳ καλλίστῳ χρίσαντες τὸ σῶμα, καὶ ἄνθεσιν ὡραίοις στεφανώσαντες, προτίθενται. Xenophon Exped. Cyri lib. VI. Οὓς δὲ μὴ εὕρισκον, κενοτάφιον αὐτοῖς ἐποίησαν μέγα, καὶ πυρὰν μεγάλην, καὶ στεφάνους ἐπέθεσαν. Justinus Martyr Apologet. II. Οὐδ' μόνον ἐγκαλεῖν ἔχετε, ὅτι μὴ τοὺς αὐτοὺς σέβομεν θεοὺς, μηδὲ τοῖς ἀποθανοῦσι χοὰς, καὶ κνίσας, καὶ ἐν γραφαῖς στεφάνους, καὶ θυσίας φέρομεν. Lego, καὶ ἐν ταφαῖς ς. Statius Thebaid. IV.

——— *deflet jamque omnis ephebum*
Turba, coronato contenta est funere mater.

Philostratus Ἡρωϊκοῖς, auctor est eam consuetudinem manasse à Thessalis, qui primi Achillis tumulum eo modo coronarunt: dicebantur autem coronæ eæ ἔρωτες. Etymologici Auctor, Ἔρως, ὁ στέφανος ἐκ μύρτων ἀνθέων, τοῖς νεκροῖς τιθέμενος, παρὰ τὸ ἔραν, τὸ γλιχεῖν, ὁ ἐρανιζόμενος ἐκ τῆς γῆς. Non semper tamen eæ coronæ è floribus, verum & ex oliva. Inde nimirum intelligendus Artemidorus lib. IV. cap. LIX. Τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐλαίας συνεκφέρουσι. Et Chion in Epistola ad Platonem, Σημαίνει γάρ μοι καὶ ἱερὰ, καὶ οἰωνίσματα, καὶ πᾶσα ἀπλῶς μαντεία θάνατον κατορθώσαντι τὴν πρᾶξιν. ἰδιαιτέραν δὲ καὶ αὐτὸς ἐνηργησάμην, ὃ κατ' ὄνειρον ὤφθη γάρ μοι γυνὴ, θείόν τι χρῆμα κάλλους καὶ μεγέθους, ἀναδεῖν με κοτίνῳ καὶ ταινίαις, καὶ μετ' μικρὸν ὑποδεῖξαί τι μνῆμα περικαλλὲς, καὶ εἰπεῖν, Ἐπειδὴ κέκμηκας, ὦ Χίων, ἴθι εἰς τουτὶ τὸ μνῆμα ἀναπαυσόμενος. Ratio ejus coronationis apud Clementem Pædagog. lib. II. cap. VIII. Ἀοχλήτου δ' ἀμεριμνίας ὁ στέφανος σύμβολον· ταύτῃ καὶ τοὺς νεκροὺς καταστεφανοῦσιν. Neque vero in sola Græcia iste mos, immo in omni Italia Ovidius Trist. lib. III. Eleg. III.

Tu tamen extincto feralia munera semper,
Deque tuis lacrymis humida serta dato.

Tangitur à Varrone lib. VI. de L. L. *Cum ad sepulcrum ferunt frondes atque flores, addunt nunc etiam lanam.* Hinc Persii nebulam discutio,

——— *nunc non è manibus illis,*
Nunc non è tumulo, fortunataque favilla
Nascentur violæ. ———

Propertii quoque lib. I. Eleg. XVII.

Illa meo caros donasset funere crines,
Molliter & tenera poneret ossa rosa.

Minutius Felix Octavio, *Reservatis unguenta funeribus, coronas etiam sepulcris denegatis, pallidi, trepidi, misericordia digni, &c.* Huc pertinet istud in vetere Epitaphio,

QUOTIENS. QUIS. EORUM. SUIS. CORONAS.
PONENT. ET. ARAM. NOSTRAM. CORONENT.

804. Καὶ Τημένειον] Temenus hic Herculis (ad quem genus referebat Alexander Magnus) abnepos fuit. Nam ex Hercule Hyllus, à quo Cleodeus, à quo Aristomachus, à quo Temenus. Vide quæ de Macedoniæ regum ortu ex Philippi Melancthonis Chronico refert Nicolaus Gallotus ad Demosthenis Olynth. I. ubi Alexandrum ab Hercule XVIII. facit, contra Velleii mentem, qui lib. I. XXXIII. censet.

816. Ἐργάτιν κάνθωνα] Asinis ad aratrum etiam usi Veteres. Arnobius lib. II. *Et asellus, & bos aque (usu, atque assiduitate cogente) discit arare, ac molere.* Atque hoc erat pauperiorum. Apuleius inde in Apolog. *Attamen parce postea, Æmiliane, paupertatem cuipiam objectare, qui nuper usque agellum Zatharensem, quem tibi unicum pater tuus reliquerat, solus uno asello ad tempestivum imbrem triduo exarabas.* Eleganter vero ἐργάτης dicitur asinus aratro junctus, nam ἔργα etiam de agricultura dicuntur. Vide Hesychium. Sic Callimachus Hymno tertio,

Κτήνεσφιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δ' ἐπέχει.

Et postea,

——— οὔτ' ἔργα, οὔτε φυτὰ λυμαίνοντας.

Hesiodus,

Ἔργα βοῶν ὑπόλοιπα. ———

Virgilius *Labores* dixit,

Sternit agros, sternit sata læta, boumque labores.

Ovidius *Opus*,

Cernis ut in duris (& quid bove firmius?) arvis
Fortia taurorum corpora frangat opus.

Tibullus lib. I. Eleg. IX.

Et durum terra rusticus urget opus.

Et lib. II. Eleg. I.

Et grave, suspenso vomere, cesset opus.

Hinc

Hinc etiam Bion Idyllio sexto, χεῖμα δύσεργον vocat, quod hyems ad ἔργα, id est, agriculturam minus apta. Ulyssem vero insaniam simulasse indicat etiam Corippus lib. III.

Quaque ferunt veteres maturo robore vites,
Quas manibus propriis Ithacus plantavit Ulyxes,
Arce sub Ibalia Laertia lumina servans,
Nondum Trojani vitans discrimina belli.

Lego, *A. s. Inachia L. limina s.*

822. Ποθῶν δὲ φάσμα πλευεῖν εἰς αἰθέρα φυγὸν] Helenam jussu Junonis in cœlum abreptam narrat Euripides Ἑλένῃ, & ex eo Theodoretus Θεραπευτ. Serm. III. Καὶ τὴν Ἑλένην δὲ, μετὰ τὴν πολυθρύλλητον καὶ παμπόλλην μοιχείαν, τῷ Μενέλεῳ χαρίσαντες, εἰς τὸν οὐρανὸν, ἣ φησιν Εὐριπίδης, ἀνήγαγον.

829. Τὸν μιγοσόκουν] Innuit Poeta incestum Myrrhæ cum Cinyra patre concubitum. Myrrha enim, ubi cum patre concubuisset, ac cognitam ille stricto gladio persequeretur, in arborem sui nominis est mutata. Testes Theocriti Scholiastes Idyllio α´. Plutarchus Παραλλήλοις, Antoninus Liberalis lib. Μεταμορφ. Hyginus LVIII. Plinius lib. XII. cap. XV. Ovidius Metamorphoseôn lib. X.

833. Κραντῆρι λευκῷ τὸν ποτ' ἔκτανεν πέλας] Adonis, forma eximia puer, ob quam, cum à Venere impendio amaretur, ab apro à Musis odio Veneris immisso interemptus est. Bion Idyll. α´.

Κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι μηρὸν ὀδόντι
Λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς. ———

A Marte rivali in aprum mutato factum id alii volunt. Vide Nonnum Dionys. lib. XLI. Aphthonius, Ἥρα μὲν γὰρ ὁ Διὸς (Ἀφροδίτη) τὸν Ἀδώνιδος, ἀντήρα δὲ καὶ ὁ Ἄρης αὐτῆς. Et paullo post, Ζηλοτυπῶν δὲ ὁ Ἄρης τὸν Ἄδωνιν ἀπελθεῖν ἐκέλευσε, λύσιν ἔρωτος τὸν Ἀδώνιδος ἡγησάμενος θάνατον. quæ totidem verbis invenies apud Auctorem Γεωπονικῶν lib. XI. Huc pertinet Theocriti Idyllium notissimum, & Bionis primum. Apollodorus lib. III. Dianæ odio occisum narrat.

834. Ἐπόψεται δὲ πέτρας Κηφηΐδας] Attingit Andromedæ fabulam à Perseo liberatæ. Eam habes apud Nonnum Dionys. XXXI. Ovidium Metamorph. V. Apollodorum lib. II. Nicandrum in Theriacis, & Hesiodum Ἀσπίδι, si tamen ejus est, de quo dubitat Dionysius Longinus lib. περὶ Ὕψους.

838. Τὸν χρυσόπατρον μόρφνον] Persei natales satis vulgati. Horatius,

Inclusam Danaën, ———

& quæ sequuntur, locus notus. Terentius Eunucho Act. III. Sc. V.

——— *virgo in conclavi sedet*
Suspectans tabulam quandam pictam, ubi inerat
pictura hæc, Jovem
Quo pacto Danaës misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum.

839. Ἀρσενόπτερον] Simili modo *pennipes* Catullo, idque ob Mercurii talaria, quibus usus. Lucanus lib. VIII.

Quo postquam partu Danäes, & divite nimbo
Ortum, Parrhasiæ vexerunt Persea pennæ.

Idem est *Volucripes*, quod epitheton Mercurio tribuit Ausonius in Epist. ad Paulinum,

Fer huc salutem prapes & volucripes.

840. Πεφήσεται δὲ τῷ διεστῶτος ξυρῷ] Perseus ope Palladis Medusæ caput amputavit, Orpheus in Hymnis à Pallade id, non à Perseo, factum canit.

842. Ἱπποσόρους ὠδῖνας] Equihominem partum vocat Lycophron, quo Chrysaor & Pegasus editi sunt. Hesiodus Theogonia,

Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος·
Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
Γένθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλῃσι.

644. Ἄνδρας ἐξ ἄκρων ποδὸς ἀχαλματώσας] Proverbialis loquendi forma. Lycophron unam ejus partem posuit, altera omissâ. Theocritus Idyllio XXI.

Καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε παντὸς εἶδεν.

Petronius, *Hoc ergo remedio mutemus colores à capillis usque ad ungues.* D. Ambrosius Offic. lib. I. cap. XII. *Perfusum ulceribus, inhorrentem vibicibus, exaratum vulneribus à capite usque ad pedes videbant.* Similia compluria observavit in Spicilegio Petroniano optimus doctissimusque Janus Dousa F. magno Reip. nostræ literariæ damno vitæ nuperrime ereptus,

——— *Eheu! invidet omnibus*
Mors atra, nec scit parcere cuipiam,
Non nemini, ut suadet lubido,
Crine caput spolians decorum.

847. Ἐπόψεται δὲ τῆς διεσπάρτης γύας] Cur in Ægyptum venerit Menelaus, narrat Servius Æneid. XI. *Jupiter Menelai fata miseratus est propter Helenæ jugale consortium, & eum per diversa errare maluit, quam Ægisthi manibus interire: hic errans ad Ægyptum usque pervenit, ubi Proteus, deus marinus, regnaverat, cui rapta aliquando à Paride Helena dicitur commendata. Unde quidam dicunt, quod ad eam quærendam Menelaus sit ad Ægyptum profectus post bella Trojana,* & quæ sequuntur. Nicandri Scholiastes Θηριακοῖς cum Helena in Ægyptum ab Menelao ventum ait, Ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ Τροίας ὑποστρέφων ὁ Μενέλαος σὺν τῇ Ἑλένῃ, ἐπλανήθη, καὶ ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον. In Servii verbis notabis Helenam à Theseo apud Proteum depositam dici, quum Lycophron pag. VIII. & X. & alii, à Proteo ereptam Paridi narrent. Ut etiam hoc addam, ab Menelai in Ægyptum adventu nomen accepit Μενελαΐτης νομός. Mart. Capella lib. VI. (ut alios Geographos omittam) ubi de Ægypto ei sermo, *Summa autem ejus pars contermina Æthiopiæ oppidorum multas præfecturas habet, quas Nomos vocant, inter quas Menala, item Ala, item Alexandriæ regionem.* Emendo, *inter quas Menelaitem Alexandriæ r.* Orta menda ex reduplicatione quatuor posteriorum syllabarum.

849. Δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος] Phocas puta, quibus Menelaus in littore (unde heic χαμευνάδες εὐναὶ nuncupantur) & tres ejus socii phocarum pellibus, quas ab Edothea acceperant, cooperti dormiebant, ut ex Proteo caussam cognoscerent, ob quam tam diu retinerentur. Fabula tota est apud Homerum Od. IV. Teterrimus vero horum piscium (unde & heic δυσόδμοι)

δύσοδμοι) odor eſt, quod etiam indicat Homerus hoc verſu,

φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή.

Hac de cauſſa *turpes* Virgilio Georg. IV. & Ovidio Metamorph. I. *deformes*. Hinc Ariſtophanes in Pace Cleonem coriarium traducens, φώκης ὀσμὴν ei attribuit. Mirum autem quid doctiſſimo Cantero in mentem venerit, qui pro phocis balænas interpretatus eſt, neque ab Homero ei perſuaſum eſſe.

851. Τετάνορος κόρης] Explicat hunc locum Stephanus, Αἶγυς, (inquit) πόλις Λακωνική, ὡς Εὐφορίων· οἱ πολῖται, Αἰγύται, ὡς Παυσανίας. Λυκόφρων δὲ τὸ ἐθνικὸν Αἴγυος, τὸ θηλυκὸν λέγων οὕτως,

Καὶ πάντα τλᾶσα δ' ἕιχ' Αἰγύας κυνὸς,
Τὰς θηλύπαιδος καὶ τετάνορος κόρης.

Ο λόγος περὶ Ελένης Λακωνικῆς οὔσης, καὶ ἄρξεται μὴ τικούσης τῷ Μενελάῳ, καὶ Αλεξάνδρῳ Δηϊφόβῳ, γαμηθεῖσα. Emendo in carmine τλᾶσαν, ſequentia hoc modo, Ο λόγος περὶ Ελένης Λακωνικῆς οὔσης, καὶ ἄρξεται μὴ τικούσης, τῷ Μενελάῳ, καὶ Αλεξάνδρῳ, καὶ Δηϊφόβῳ γαμηθείσης.

854. Ταμάσιον κρατῆρα] Euſtath. Τὴν μέντοι ἐν Κύπρῳ Τεμέσην, Τάμασον ἀξιοῦσιν οἱ παλαιοὶ λέγεσθαι, ἀφ' ἧς καὶ ὁ Ταμάσιος κρατήρ. Fuit hic crater ab Vulcano fabrefactus, Pelopique uxorem ducenti donatus, itaque poſtea hæreditario jure ad Menelaum pervenit, teſte Diogene Laërtio lib. I. Θάλητ. De eo intelligendus Apuleii locus in Apologia, *Nec Proteus faciem, nec Ulyſſes ſcrobem, nec Æolus follem, nec Helena crateram, nec Circe poculum, nec Venus cingulum.* Philoſtratus de Vitis Sophiſt. in Epiſt. ad Antoninum, Τόδε φρόντισμα τοῦτο, ἄριστε ὑπάτων, καὶ τὰ ἄχθη σοι κυφιεῖ τῆς γνώμης, ὥσπερ ὁ κρατὴρ τῆς Ελένης τοῖς Αἰγυπτίοις φαρμάκοις. Helena eum in mare Coum abjecit, rixarum cauſſam fore dicens. Diogenes Laërtius loco citato, Αλλοι φασὶν Ηφαιστότευκτον αὐτὸν, καὶ δοθῆναι πρὸς τῶ θεῶ Πέλοπι γαμοῦντι· αὖθίς τε εἰς Μενέλαον ἐλθεῖν, καὶ σὺν τῇ Ελένῃ ἁρπασθέντα ῥιφθῆναι εἰς τὴν Κώαν θάλασσαν πρὸς τῆς Λακαίνης, εἰποῦσης ὅτι περιμάχητος ἔσται.

Ibid. Καὶ βοάγριον] Obſervandus Veterum mos, qui clypeos ſibi ex multiplicatis boum pellibus conficiebant, ſuperficie ænea ſuperinducta. Ovidius Ajacis clypeum ſeptemplicem fuiſſe canit,

Surgit ad hos clypei dominus ſeptemplicis Ajax.

Achillis clypeum idem Metamorph. XII. ex decem pellibus,

Dixit, & hæſurum clypei curvamine telum
Miſit in Æaciden, quod & æs, & proxima rupit
Terga novena boum, decimo tamen orbe moratum eſt.

Erant vero iſti rei pelles boum, qui in ætatis vigore. Statius ingerit Theb. III.

Cadere nec validas ſanctis è ſtirpibus haſtas,
Nec pudor emerito clypeum veſtiſſe juvenco.

Lucani è vimine faciebant, corioque tegebant, teſte Salluſtio, Dionyſio Halicarn. lib. III. Livio III. Decad. I. in Saguntinorum obſidione. Advatici quoque, Gallorum populi, *ſcutis*, (ut auctor eſt Cæſar II. belli Gall. in fin.) *ex cortice factis, aut viminibus intextis, quæ ſubito (ut temporis exiguitas poſtulabat) pellibus induxerant, utebantur.* Quem locum mihi indicavit amicus noſter Eitzo Tiarda. Clypei autem Junoni dicati meminit quoque idem Metamorph. lib. XV. his verbis,

Ipſe ego, nam memini, Trojani tempore belli
Panthoïdes Euphorbus eram, cui pectore quondam
Hæſit in adverſo gravis haſta minoris Atridæ;
Cognovi clypeum lævæ geſtamina noſtræ
Nuper Abantëis templo Junonis in Argis.

Diogenes Laërtius lib. VIII. Apollini ſacratum narrat his verbis, Εἰσελθὼν εἰς τὸ τοῦ Απόλλωνος ἱερὸν, ἐπέδειξεν ἣν Μενέλαος ἀνέθηκεν ἀσπίδα, ἔφη γὰρ αὐτὸν ὅτ' ἀπέπλει ἐκ Τροίας, ἀναθεῖναι τῷ Απόλλωνι τὴν ἀσπίδα, διασεσηπυῖαν ἤδη, μόνον δὲ διαμένειν τὸ ἐλεφάντινον πρόσωπον. Acron lib. I. Od. XXVIII. non Menelao, ſed Euphorbo imputat id, *Pythagoram ſignificat, qui prædicavit ſe apud Trojam Euphorbum, Panthoi filium, fuiſſe, qui interfectus à Menelao, iterum revixit factus Pythagoras, idque eum cognoviſſe, agnito clypeo, quem templo Euphorbus fixerat.*

855. Ασκέρας ὑμαρίδας] Fuit cum putarem legendum ἀσκεραῖς ὑμαρίδας, nunc nihil muto; nam ait Ariſtophanis Scholiaſtes Veſpis, ἔθος τοῖς ποιηταῖς παραλλήλαις λέξεσιν ἰσοδυναμούσαις χρῆσθαι. Erant vero ἀσκέραι, calceamenta villoſa, quibus hyeme utebantur: atque ea intelligit Heſiodus lib. II.

Αμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο
Αρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσσας.

At ὑμαρίδες erant barbarorum inventum, & ex cervino corio conſuebantur. Unde Euripides βαρβάροις ὑμαρίδας dixit.

857. Εν οἷσι τόρπις] Scholiaſtes Theocriti Idyllio IV. Τὸ δὲ Λακίνιον, ἀκρωτήριά τις ἔστιν ἔχουσα ἱερὸν Ηρας. Lycophron porro Thetidem templi iſtius narrat conditricem: alii ad Lacinium quendam, alii ad Herculem referunt. Servius Æneid. III. *Junonis Laciniæ templum ſecundum quoſdam à rege conditore dictum, ſecundum quoſdam à latrone Lacinio, quem illic Hercules occidit, & hoc loco expiato Junoni templum conſtituit.* Adi Geographiæ Scriptores.

860. Πευθεῖ τὸν ἐννεάπηχυν] Cave, Lector, de novemcubitali Achillis ſtatura hæc accipias, toto erres cœlo. Certe fruſtra eſt Parrhaſius in Comment. ad Claudianum, qui in ea opinione eſt, & vult eo referendum illud Virgilii lib. I. Æneidos,

——— *nunc quantus Achilles.*

Philoſtratus quidem Ηρωϊκοῖς dicit, ὑπερφυὲς δὲ τὸ σῶμα ἐφαίνετο, αὐξηθεὶς τε ἔαρι, ἢ τὰ πρὸς τοὺς πρώτους ἄνδρα. Sed nec hoc quicquam ad aſſerendam ejus novemcubitalem proceritatem. Εννεάπηχυν dixit Achillem, non aliter quam Otum, & Ephialtem ἐννεαπήχεας Homerus: ejus iſti verſus Odyſſ. λ'.

Εννέωροι γὰρ τοί γε, καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.

Heſychius huc reſpexit, Εννεαπήχεις ἦσαν· ἐπαινοῦσι τοὺς τῆς ἀκριβείας, τὰ γὰρ σύμμετρα τοῦ σώματος τῷ πλάτει τὸ μῆκος τετραπλάσιον ἔχει. Quæ verba faciunt, ut tibi jam luceat in loco antea valde obſcuro, ac para ſis Heſychio Minerval. Procerum autem fuiſſe Achillem indicant Philoſtrati verba citata,

citata, & illa Heliodori Æthiop. lib. II. Συνέτυχον γὰρ τῇ προτεραίᾳ τῷ νεανίσκῳ, καί μοι ἀληθῶς ἔδοξε τοῖς Ἀχιλλείδαις ἐμπρέπειν, τοιοῦτος ἐστι τὴν μορφὴν, καὶ τοσοῦτος ἰδεῖν τὸ μέγεθος. Et lib. VI. Ἀναφέρει δὲ αὐτὸν εἰς Ἀχιλλέα πρόγονον, καί μοι ἐπαληθεύειν ἔοικεν, εἰ δεῖ τῷ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει τοῦ νεανίου τεκμαίρεσθαι πιστουμένῳ τὴν Ἀχίλλειον εὐγένειαν. Ex quibus verbis patet, homines proceræ staturæ proverbiali loquutione ab Achille genus ducere dictos. Quo & à me allusum in Epigr. quodam, quod apponam,

Ponticus ingenti quod se gerere augmine corpus
Conspicit, attollit ecce supercilium.
Et proavo esse satum magno mentitur Achille
Demens, & claris se inserit Æacidis.
Vis dicam, quid sis? vera tibi voce fatebor,
Certe, crede mihi, Pontice, magnus homo es.

862. Καὶ μήτε χρυσῷ φαιδρὰ καλλυνεῖν ἕδη] Solebant olim vestes auro intexere, variisque picturis eas exornare. Virgilianus Æneas lib. I.

Ferre jubet pallam gemmis auroque rigentem,
Et circumtextum croceo velamen acantho,
Ornatus Argivæ Helenæ, quos illa Mycenis
Pergama cum peteret inconcessosque Hymenæos,
Extulerat, matris Ledæ mirabile donum.

Cydonius in Orat. περὶ τὸ Καταφρονεῖν τὸ θάνατον, Ὁ δὲ λόγος (inquit) κἂν τοῖς ἱματίοις ἐξεῦρεν αὐτοῖς τὰ ἀβρότητα, καὶ γὰρ καὶ ὕλης διαφορὰν ἐζήτησε, καὶ ἄνθος ἐξεῦρε, καὶ χρυσὸν συνέφηνε, καὶ παντοδαπῶν ζώων τε, καὶ φυτῶν ἰδέας ἐν τόποις διέγραψε, καὶ ἱματίων ἰδέας ἄλλοις ἀπένειμαν, ὡς ἂν ἕκαστος γένους, ἢ ἀξίας, ἢ ἡλικίας ἔχων τυγχάνῃ. Porro quod Lycophron ait Græcos post Achillis mortem auro corpus non decoraturos, id testatur etiam Ἡρωϊκοῖς Philostratus his verbis, Ἐτάφη δὲ (Ἀχιλλεὺς) ἐνδυλευτὰ ἀνθρώπων πᾶσιν οἷς ἐπέτυχεν αὐτοῖς ἡ Ἑλλὰς, οὐδὲ κομᾶν ἔτι μετὰ τὸν Ἀχιλλέα καλὸν ἡγούμενοι, χρυσόν τε, καὶ ὅ,τι ἕκαστος εἶχεν, ἢ ἀπάγων ἐκ Τροίας, ἢ ἐκ δασμοῦ λαβὼν, νήσαντες εἰς τὴν πυρὰν ἄθρόα, &c. Eustathius Iliad. τ'. de Syracusanis hæc commemorat, Συρακουσίοις ὕστερον νόμος ἦν, τὰς γυναῖκας μὴ κοσμεῖσθαι χρυσῷ, μηδὲ ἀνθινὰ φορεῖν, μηδὲ ἐσθῆτας πορφυρᾶς ἐχούσας παρυφὰς, εἰ μή τις αὐτῶν συγχωροίη ἑταίρα καὶ κοινὰ καὶ τὸν ἄνδρα δὲ μὴ καλλωπίζεσθαι, εἰ μὴ ὁμολογεῖν μοιχεύειν, ἢ κίναιδος εἶ). Certe in quovis luctu matronæ, tam in Græcia, quam Romæ, aurum non gestabant. Terent. Heaut. Act. II. Sc. III.

Texentem telam studiose ipsam offendimus,
Mediocriter vestitam veste lugubri,
Ejus anuis caussa, opinor, quæ erat mortua.
Sine auro tum ornatam, ita uti quæ ornantur sibi.

Et apud alios.

863. Μηδ' ἀβροπήνοις ἀμφιβάλλειν πέπλοις] Pepli duplex usus, indutui, aut amictui, ut Varro loquitur, & Apuleius: Jul. Pollux lib. VII. cap. III. Ἔσθημα δ' ἐστὶ διπλοῦν τὴν χρείαν, ὡς ἐνδύεσθαί τε, καὶ ἐπιβάλλεσθαι. Hoc loco ἀμφιβάλλεσθαι Lycophronis idem est, quod ἐπιβάλλεσθαι Pollucis. Inde veteres Græci etiam cœlum πέπλον appellitaverunt, οἷον θεῶν οὐρανίων περίβλημα, ut ait Porphyrius lib. de Nymph. Antro.

865. Χέρσῳ στόρθυγγα] Huc pertinent illa Philostrati loco supra citato, Τὸν μὲν δὲ κολωνὸν, ξένε, τοῦτον, ὃν ἐστι τὸ μετώπῳ τῆς ἀκτῆς ὁρᾷς ἀνεστηκότα, ἤγειραν οἱ Ἀχαιοὶ ξυνελθόντες, ὅτε Πατρόκλῳ ξυνεμίχθη εἰς τὸν τάφον, κάλλιστον ἐντάφιον ἑαυτῷ τε, κἀκείνῳ δούς.

872. Οἱ Κρηθέως ἄμμαμοι] Crethei nepos Jason. Apollonii Scholiastes lib. I. Αἰόλου, τοῦ Ἕλληνος, Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας· Κρηθέως δὲ, Αἴσων· Αἴσονος δὲ ὁ Ἰάσων. Ipse Jason apud Pindarum Pythion. Od. IV. ita ait,

Μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ
Καὶ θρασυμήδει Σαλ-
μωνεῖ. τρίταισι δ' ἐν γοναῖς
Ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέν-
τες σθένος ἀελίου χρύσεον
Λεύσσομεν.

Et apud Valerium Flaccum lib. V.

—— ipse egomet proprio de sanguine Phryxi,
Namque idem Cretheus ambobus & Æolus auctor,
Cum Jove, Neptunoque, & cum Salmonide nympha.

881. Μόψον Τιταρώνειον, ἔνθα] De Mopso hoc, ejusque morte ita Ammianus lib. XIV. Et Μόψεστία, *vatis illius domicilium Mopsi, quem à commilitio Argonautarum cum aureo vellere direpto, & errore abstractum, delatum ad Africa littus mors repentina consumpsit: & ex eo cespite Punico tecti manes ejus heroici, dolorum varietati medentur plerumque hospitales.*

882. Τυμβεῦσαι δ' ὑπὲρ Κινύφου ἀποσπιλώσει] Hoc observatione dignum, quia naufragio mortuis è navium fragmentis rogos struebant. Colligere etiam ex Manilio licet lib. IV.

Quis te Niliaco periturum littore, Magne,
Post victas Mithridatis opes, pelagusque receptum,
Et tres emenso meritos ex orbe triumphos,
Cumque etiam posses alium cognoscere Magnum,
Crederet, ut corpus sepeliret naufragus ignis,
Et collecta rogum facerent fragmenta carinæ?

884. Νερτέρων κειμήλιον] Diis manibus sacra antiquitus sepulcra, unde & in inscriptionibus ponebatur D. M. id est, Deis Manibus. Prudentius lib. I. contra Symmachum,

Ecce deos Maneis cur inficiaris haberi?
Ipsa patrum monumenta probant: Diis Manibus illis
Marmora secta lego, quacunque Latina vetustos
Custodit cineres, densisque Salaria bustis.

Symphosius, interpres historiæ Apollonii Tyrii, *Pro meritis fabricant loculum ex ære collato, & scripserunt,* DII. MANES. CIVES. TARSIÆ. VIRGINI. PRO. BENEFICIIS. PATRIS. EJUS. SEPULCRUM. EX. ÆRE. COLLATO. FECERUNT.

901. Τοῦ πτερωθέντος λύκου] Lupi metamorphosin habes aliter apud Ovidium lib. XII. Metamorph. aliter apud Antoninum Liberalem. Locus Λύκειον dicebatur. Vide Suidam.

912. Κυγχείρη βεβρωμένον] Theocritus in obscura Ara,

Ἐμὸν δὲ πῦγμ' ἀθρήσας	Αἶξεν ἀναύξας,
Θεοκρίτοιο κλάντας,	Χάλαψε γάρ νιν ἰὸς
Τετραπτέροιο χαύτας	Σύρραγγος, ἐκδὺς γῆρας.

Ubi observandum, quod dicat morsum à serpente Philoctetem, contemplantem sepulcrum Troili ab Achille occisi, quod in templo Apollinis Thymbræi erant. Alii tamen aliter. Vide Servium Æneid. III. Sophoclis Interpres Φιλοκτήτῃ, λέγεται γὰρ ὡς ἐν Λήμνῳ βωλόμενος (ὁ Φιλοκτήτης) ἀνακτῆσαι βωμὸν Ἡρακλεῖ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, ὑπὸ ὄφεως

ὄφεως ἐπλήγη. Homeri Iliad. β'. Ἱστόρηται ὅτι Φιλοκτήτης ἐν Λήμνῳ καθαίρων τὸν βωμὸν τῆς Χρυσῆς καλουμένης Ἀθηνᾶς, ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου, καὶ ἀνιάτῳ τραύματι περιπεσὼν, κατελείφθη αὐτόθι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων· ἤδεισαν γὰρ τοὺς Ἡφαίστου ἱερεῖς θεραπεύειν τοὺς ὀφιοδήκτους. Huic consentit junior Philostratus in Imaginibus his verbis, Ἀναπλέοντες ἐς Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ καὶ προσχόντες τῇ νήσοις, ἐμαστεύοντο τὸν τῆς Χρυσῆς βωμὸν, ὃν Ἰάσων ποτὲ ἱδρύσατο ὅτε εἰς Κόλχους ἔπλει. Φιλοκτήτης τε ἐκ τῆς ξυνουσίας Ἡρακλεῖ μεμνήμενος τὸν βωμὸν τοῖς ζητοῦσι δεικνὺς, ἐγχρίμψαντος αὐτῷ τοῦ ὕδρου τὸν ἰὸν εἰς θάτερον τοῖν ποδοῖν, οἱ μὲν ἐπὶ Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ στέλλονται ὁ δὲ ἐν Λήμνῳ ταύτῃ κεῖται, διαφόρῳ φησὶ Σοφοκλῆς καταστάζων ἰῷ τὸν πόδα. Quem locum depravatum ita restituere conabar, Φιλοκτήτης δὲ ἐκ τῆς ξυνουσίας Ἡρακλεῖ μεμνήμενος τὸν βωμὸν τοῖς ζητοῦσι δεικνὺς, ἐγχρίμψαντος αὐτῷ τοῦ ὕδρου τὸν ἰὸν εἰς θάτερον τοῖν ποδοῖν, ὁ δὲ ἐν Λήμνῳ ταύτῃ λέλειπται, διαφόρῳ (φησὶ Σοφοκλῆς) καταστάζων νόσῳ τὸν πόδα. οἱ μὲν ἐπὶ Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ στέλλονται. De Philoctetæ morsu vide etiam Dictyn, Val. Flaccum Argonaut. lib. I. & Philostratum majorem Ἡρωϊκοῖς, qui docet, solius hydri ex omnibus serpentibus morsum sanabilem esse.

913. Φιτρῦ μιαιφόνου] Paridem à Philoctete sagitta transfixum, notum est. Hercules Sophocleus,

> Ἐλθὼν δὲ σὺν τῷ δ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωϊκὸν
> Πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσῃ λυγρᾶς,
> Ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος,
> Πάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
> Τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου.

Vide Hyginum Fabula CII. Facem vocat Paridem, ob somnium matris Hecubæ, de quo ita ipse in Epistola ad Helenam,

> *Matris adhuc utero partu remorante tenebar,*
> *Jam gravidus justo pondere venter erat,*
> *Illa sibi ingentem visa est sub imagine somni*
> *Flammiferam pleno reddere ventre facem.*

917. Σκύθη δράκοντ'] Abusive δράκοντα posuit Lycophron pro quavis mercede. Nam veteres Græci ita τὸ κηρύκειον appellabant, ut notat Hesychius, qua notione est apud Sophoclem Φιλοκτήτῃ. Vocat autem arcum hunc δράκοντα, quia mercedis vice, pro opera, quam Herculi in rogo navarat, acceperat Philoctetes. Neque possum probare eorum commentum, quibus placet arcum heic draconem dici, propter formam rotundam, aut sibilum telorum. Scythicum autem dicit, quem à Teutaro Scytha accepit Hercules; vel à Scythe, Jovis filio, qui arcum, & sagittas invenit, teste Plinio; vel κατ' ἐξοχὴν, erant enim Scythici arcus peculiares. Ammianus lib. XX. *Quum arcus omnium gentium flexis curventur hastilibus, Scythici soli, vel Parthici circumductis utrinque introrsus pandis & patulis cornibus effigiem lunæ decrescentis ostendant, medietatem recta & rotunda regula dividente.*

937. Τόν τε Κρηστῶνος θεὸν] Thraciæ Deum, Martem dicit, ut & Herod. lib. V. post prin. sicut monuit Tiarda noster. Manilius,

> ——— *Thrace Martem sortita colonum.*

Statius Thebaïde Thraciam *Martis sedem* nuncupat. Vegetius de Re Mil. lib. I. cap. XXVIII. commenta hæc putat, quia bellicosa admodum sit ea gens. Phurnutus, Τιμᾶσθαι δὲ (ὁ Ἄρης) ὑπὸ Θρακῶν μάλιστα καὶ Σκυθῶν, καὶ τῶν τοιούτων ἐθνῶν λέγεται, ἐπεὶ παρ' ἐκείνοις τὰ τῶν πολεμικῶν ὁ ἄσκησις εὐδοκιμεῖ, καὶ τὸ ἀντιπροσφέρεσθαι τῆς δίκης. Arnobius lib. IV. *Quis Spartanum fuisse Martem (prodidit) nonne Epicharmus, auctor vester: quis in Thraciæ finibus procreatum, non Sophocles Atticus, cunctis consentientibus theatris?*

941. Οὔπω τὸ πτῶς λαμπρὸν αὐγάζων φάος] Græci veteres φάος dixerunt, & quicquid in corpore solis esset, & quod à solis corpore flueret. Hesiodus lib. I.

> ——— λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.

Æschylus,

> ——— χαῖρε δ' ἡλίου φάος.

Et apud Homerum, aliosque infinitos crebro. Porro κατ' ἐξοχὴν appellabant φῶτα Solem & Lunam, cum reliquos quinque planetas ἀστέρας nuncuparent. Nolebant enim Solem & Lunam in numerum errantium stellarum venire. Sic more suo Ἑλληνίζων Tertullianus Apologetici cap. XI. *Vani erunt homines, nisi certi sint à primordio & pluvias de cœlo ruisse, & sidera radiasse, & lumina floruisse, & tonitrua mugiisse, & ipsum Jovem, quæ in manu ejus imponitis, fulmina timuisse.* Virgilius etiam,

> ——— *vos, ô clarissima mundi*
> *Lumina, labentem cœlo quæ ducitis annum,*
> *Liber, & alma Ceres.* ———

948. Τοῖσι πυργώσας βρέτας] Equum durateum intelligit, qui nocturno Grajugenarum partu Trojanis Pergama incendit, ut dicam Lucretii verbis. Multa de eo Dion, Virgil. Æneid. II. & Euripidis Scholiastes Ἑκάβη. Agathiæ (ob cujus editionem politioris literaturæ studiosi plurimum debent CL. V. Bon. Vulcanio) elegans de hoc equo Epigramma,

> Ἀ δ' ποθ' ἁ κλεινὰ Πεσάμα πόλις, ἃν ἀλαπάξαι
> Ἑλλάνων δεκέτης οὐκ ἐπίλαυσεν ἄρης
> Ἀμφαδὸν, ἀλλ' ἵπποιο κακὸν ξύλον· αἶθε δ' Ἐπειὸς
> Κάτθανε πρὶν τεῦξαι Δαρδανίας παγίδα·
> Οὐ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδαι δορυπαλέος ἄψαμεν πῦρ
> Οὕτω ἐφ' ἡμετέροις λάεσιν ἠέρθημεν.

Palæphatus negat in eo latuisse Græcos armatos, sed in loco concavo, qui etiam suo tempore ea ex re Ἀργεῖον λόχος dictus fuerit. Verba ejus ita habent, Φασὶν ὡς Ἀχαιοὶ, οἱ ἐν ξυλίνῳ ἵππῳ, κατεπόρθησαν τὸ Ἴλιον· ἔστι δὲ μυθώδης ἄγαν ὁ λόγος, ἡ δ' ἀλήθεια ἐστὶν αὕτη· ἵππον κατεσκεύασαν ξύλινον πρὸς μέγεθος μετεωρότερον τῶν πυλῶν, ὅπως μὴ ἐλκόμενος εἰσέλθῃ, ἀλλ' ὑπερέχῃ τῷ μεγέθει, οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐκάθηντο ἐν κοίλῳ χωρίῳ ἐπὶ τὴν πόλιν, ὃ Ἀργεῖον λόχος ἐκαλεῖτο μέχρι τοῦ νῦν &c. Victruvius machinam bellicam fuisse autumat, Polyænus Ulyssis strategema; Καὶ τὸν ἵππον δὲ (inquit) τὸν Δουρέτειον, τὸν Ἐπειὸς ποίησεν σὺν Ἀθηνᾷ, καὶ τοῦτο στρατήγημα Ὀδυσσέως ἦν. Ad hujus similitudinem erat Athenis in arce æneus equus, cum hac inscriptione, Χαιρέδημος Εὐαγγέλου ἐκ Κοίλης ἀνέθηκε.

950. Καθηψάλοις Μυνδίας ἀνακτόροις] Confundit epitheta Poeta, ut supra monuimus: nam Minervæ Græcæ, non Myndiæ instrumenta sua Epeus dicavit. Aristoteles lib. περὶ Θαυμασίων ἀκουσμάτων, Περὶ δὲ τὴν Ἰταλίαν, τὴν καλουμένην Καλαβρίαν, ἐγγὺς Μεταποντίου, Ἀθηνᾶς ἱερὸν εἶναί φασιν Ἑλληνίας, ἔνθα τὰ Ἐπειοῦ λέγουσιν ὄργανα ἀνακεῖσθαι, ἃ εἰς (Lipsius legit οἷς, recte) τὸν δούρειον ἐποίησεν ἵππον, ἐκείνου τὴν ἐπι-

τημίαν

νομίαν ἐπιθέντος. φανταζομένη γὰρ αὐτῷ τὴν Ἀθηνᾶν κατὰ τὸν ὕπνον ἀξιοῦν ἀναθεῖναι τὰ ὄργανα, καὶ διὰ τοῦτο βραδυτέρας τυχάνειν τῆς ἀναγωγῆς, εἰλεῖσθαι ἐν τῷ τόπῳ μὴ δυνάμενοι ἐκπλεῦσαι, ὅθεν Ἑλληνίας Ἀθηνᾶς τὸ ἱερὸν προσαγορεύεται. Adi Simmiæ Rhodii Πέλεκυν.

961. Ὧν δὴ μίαν Κριμισσός] Crimissus, Siciliæ fluvius, ex una Phœnodamantis filiarum Acesten suscepit. Virgilius Æneid. v.

———— occurrit Acestes
Horridus in jaculis, & pelle Libystidos ursæ,
Troia Crimisso conceptum flumine mater
Quem genuit. ————

Servius Æneid. I. Hippoten quendam, non Phœnodamantem nominat, *Timens Hippotes quidam nobilis filia Segesta, cum Laomedontis regis Hesiona jam esset orta seditione religata, impositam eam navi misit, quo fors tulisset. Hæc ad Siciliam delata, à Crimisso fluvio, quem Crimnissum Virgilius poetica licentia vocat, converso in ursam, vel in canem, compressa, edidit Acestem, qui ex matris nomine civitatem Trojanis condidit, quæ hodie Segesta nominatur.*

966. Τρίδειρον νῆσον] Siciliam accipe, quam ita à tribus promontoriis notissimis appellavit. Nonnus Dionysiacôn lib. II. Τρικάρηνον. lib. VI. Τρίλοφον ab iisdem nuncupavit.

973. Πᾶς δὲ λυγαῖον λεὼς ἐσθῆτα] Obscuram vestem, funestam intellige; eam autem nigram fuisse à nemine putem ignorari. Artemidorus lib. II. cap. III. Τὸ δὲ μέλαν ἱμάτιον σωτηρίαν προσημαίνει, οὐ γὰρ οἱ ἀποθανόντες, ἀλλ' οἱ πενθοῦντες τοὺς ἀποθνήσκοντας τοιούτοις χρῶνται. Apuleius Milesf. III. *Inter hæc quædam mulier per medium theatrum lacrymosa & flebilis, atra veste contecta, parvulum quendam sinu tolerans decurrit.* Et VII. in fine, *Nam mater pueri, mortem deplorans acerbam filii, fleta & lacrymosa, fuscaque veste contecta, ambabus manibus trahens cinerosam canitiem, epulans, & exinde proclamans, stabulum irrumpit meum.* Quod monuit Tiarda meus. Cyprianus de Mortalitate, *Contestarer assidue, & publice prædicarem fratres nostros non esse lugendos, accersitione dominica de seculo liberatos, cum sciam non eos amitti, sed præmitti, recedentes præcedere ut proficiscentes & navigantes, desiderari eos debere, non plangi, nec accipiendas esse hic atras vestes, &c.* Nota verba illa, *accipiendas atras vestes*, alba enim in luctu deposita veste, nigram adsumere moris erat. Jul. Paullus IC. Receptarum Sententiarum lib. II. cap. XXI. *Qui luget, abstinere debet à conviviis, ornamentis, & alba veste.* Super hoc loco me monuit noster amor, Petrus Scriverius. Juvenalis Sat. X.

Hæc data pœna diu viventibus, ut renovata
Semper clade domus multis in luctibus, inque
Perpetuo mœrore, & nigra veste senescant.

Catullus,

Funestam antemnæ deponant undique vestem,
Candidaque intorti sustollant vela rudentes.

Cicero in Vatinium, *Cedo quis unquam cœnavit atratus? ita enim illud epulum est funebre, ut munus sit funeris, epulæ quidem ipsæ dignitatis.* Macrobius Saturn. lib. III. cap. XV. *Crassus, vir Censorius, (nam cum Cn. Domitio Censor fuit) cum supra cæteros disertus haberetur, essetque inter clarissimos cives princeps, tamen murænam in piscina domus suæ mortuam atratus tanquam filiam luxit.* Varro, *Ut dum supra terram essent, riciniis lugerent, funere ipso pullis amicti. Propinquæ adolescentulæ etiam anthracinis, amiculo nigello, capillo demisso, sequerentur luctum.* Quem locum suggessit idem Tiarda. Homerus etiam tradit Thetim adituram Jovem, cum Achillem filium brevi ad Trojam periturum deploraret, sese velo nigerrimo opperuisse. Hinc lucem do Gregorio Nysseno lib. περὶ Παρθενίας cap. III. Τὴν τίνος λαμπρὰν, καὶ λευχείμονα, καὶ περίβλεπτον ἀθρόως κατα μελαίνει περιστᾶσα ἡ συμφορὰ, καὶ περιβάλλει τὸ πένθει.

976. Κρατὸς δ' ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβη] Solebant apud Græcos in luctu comam alere, ejusque ornamentum negligere viri, mulieres autem tondere. Plutarchus Ῥωμαϊκοῖς, Καὶ γὰρ παρ' Ἕλλησιν, ὅταν δυστυχία γένηται, κείρονται μὲν αἱ γυναῖκες, κομῶσι δὲ οἱ ἄνδρες· ὅτι τοῖς μὲν τὸ κείρεσθαι, ταῖς δὲ τὸ κομᾷν συνήθές ἐστιν. Artemid. lib. I. cap. XX. Ἡ δ' ἀτημέλητος ἐν συμφοραῖς αὔξεται θρίξ. Et cap. XXIII. Καὶ αὐτοὶ οὐδεὶς ἐν περιστάσει πονηρᾷ, ἢ συμφορᾷ τινι καθεστὼς κείρεται, ἀλλ' οἷς μάλιστα μέλει εὐπρεπείας, ἀλύποις τε, καὶ οὐκ ἀπόροις. De mulierum in luctu tonsura sunt verba illa Accii Amphitryone,

———— sed quænam hæc est
Mulier funesta veste, tonsu lugubri?

Virgil. IX. Æneid.

Evolat infelix, & fœmineo ululatu
Scissa comas, &c.

Plane aliter tamen in Palliata fabula apud Terentium Heautont. Act. II. Sc. III.

Texentem telam studiose ipsam offendimus,
Mediocriter vestitam veste lugubri,
Ejus anuis caussa, opinor, quæ erat mortua,
Sine auro tum ornatam, ita uti quæ ornantur sibi,
Nulla mala re esse expolitam muliebri,
Capillus passus, prolixus, circum caput
Rejectus negligenter. ————

Ecce hic aperte coma muliebris in luctu promissa, non tonsa. Decidite mihi hanc litem, vos Judices. Interim tamen sciendum, etiam apud alios hunc morem fuisse. Nam *Persæ* (inquit Curtius lib. X.) *commisso more detonsis in veste lugubri conjugibus, ac liberis, non ut victorem & modo hostem; sed ut gentis suæ justissimum regem, lugebant. Quin & Barbaros ferunt,* (verba sunt hæc in Calig. c. V. de morte Germanici loquentis) *quibus intestinum, quibusque adversus nos bellum esset, velut in domestico communique mœrore, consensisse ad inducias. Regulos quosdam barbam posuisse, & uxorum capita rasisse ad indicium maximi luctus.* Et hæc habeo à Tiarda meo.

987. Τὰς πρόσθ' ἰάλλων Ξουθίδας οἰκήτορας] Lego cum doctissimo Cantero Ξουθίδας. Expulsi autem sunt Iones ab Æneæ sociis ex Asia venientibus: inde facem præfero Tertulliano lib. de Pallio dicenti, *Iones Nilei comites Asiam novis urbibus instruunt.* Nam ex hac Historia capiendus ille locus.

988. Γλήναις δ' ἄγαλμα] Iones, cum Ilium cepissent, supplices à Minervæ simulacro avellebant, nulla religionis habita ratione, quod cum fieret, ipsum simulacrum illud facinoris atrocitate commotum, oculos claudebat. Hoc narrat his octo novem versibus Lycophron, & Strabo lib. VI. Τῆς δὲ τῶν Τρώων κατοικίας τεκμήριον ποιοῦνται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος ξόανον ἱδρυμένον αὐτόθι, ὅπερ καταμῦσαι μυθεύουσιν, ἀποσπωμένων τῶν ἱκετῶν ὑπὸ Ἰώνων τῶν ἑλόντων τὴν πόλιν.

1000. Πιθηκομόρφου] Πιθηκόμορφον vocat Thersiten, ob faciei deformitatem. Artemidorus lib. II. cap. XII. Πίθηκος ἄνδρα πανοῦργον καὶ γόητα σημαίνει, qualem etiam Thersiten fuisse verisimile fit. Apomasar quoque Ἀποτελεσμάτων cap. CXXXV. simiam interpretatur τὸν πανοῦργον.

1004. Κλήτην ἄνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας] Ausim ne Κλείτην? Hæret mihi aqua. Etymologici Auctor, Κλείτη, μία τῶν Ἀμαζόνων, ἥτις ἐλθοῦσα εἰς Ἰταλίαν ᾤκησε, καὶ πόλιν ἔκτισεν, ἣν ἀπ' αὐτῆς Κλείτην ὠνόμασεν, (malim ἣν ἀφ' αὐτῆς Κλείτην ὠνόμασεν) καὶ ἐβασίλευσε τοῦ τόπου, καὶ αἱ ἀπ' αὐτῆς διαδεξάμεναι τὴν βασιλείαν, Κλεῖται ὠνομάσθησαν. Nisi forte Etymologicum mendosum. Scio Κλείτην Cyzici uxorem, de qua est apud Parthenium Erotic. XXVIII. & Argonauticôn Scriptores, verum ea ab hac alia.

1015. Ποδωτοῖς λινοῖς] Esse πόδας funes nauticos nemo est, qui ignorat, arbitror; Servius Æneid. V. pag. CCCCLXXXVIII. ibi, *Una omnes ferre pedem*] *Podiam* (lego *Pedem*) *id est, funem, quo tenditur velum, quod Græci πόδα vocant; ut est apud Pindarum, & Aristophanem.* Quem locum acceptum fero Tiardæ meo, ut hunc Senecæ II. de Benef. c. XXXIV. Scriverio, *Ingens est rerum copia sine nomine, quas non propriis appellationibus notamus, sed aliunde commodatis. Qui* PEDEM *& nostrum, & lecti, & veli, & carminis dicimus.* Homerus Odyss. κ'.

——— αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων.

Sophocles Ἀντιγόνῃ,

Αὔτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα
Τείνας ὑπείκει μηδὲν, ὑπτίοις κάτω
Στρέψας, τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.

Testes infiniti, Aristophanes, Euripides, Apollonius, & alii ejus classis.

1019. Λυγρὸν ὄψονται βίον] Ὄψονται, id est, vivent: sic sæpe βλέπειν apud Poetas. Sophocles,

——— καὶ βλέποντα μὴ πόθων,
Θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός.

Et aliis locis multis. Homerus Iliad. α'.

Οὔτις ἐμεῦ ζῶντος, καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.

Ita accipere illud Theocriti Idyllio XIII.

——— τὸ δ' ἄϋπνον ἐκ ἐσορῶμες,

quid vetat? Infra quoque Lycophron,

Γαληνὸν ἦμαρ ἐ ποτ' ἐν ζωῇ δρακών.

Virgilius eodem modo *cassum lumine* pro mortuo dixit,

——— *nunc cassum lumine lugent.*

Ennius Annal. lib. III.

Postquam lumina, sis oculis bonus, Ancu' reliquit.

1039. Μέγαν πλεῶνα μὴ πεφευγότα] Is erat Veterum mos. Euripidis Scholiastes Ἱππολύτῳ, Ἔθος γὰρ τοῖς ἐφ' αἵματι φεύγουσι, ἐνιαυτὸν ποιεῖν ἐκτὸς τῆς πατρίδος. Isaacius Tzetzes, Μόνος (lego νόμος) ἦν, τὸν ἐργασάμενον φόνον, φεύγειν ὅλον ἐνιαυτὸν, μὴ φαίνοντα τῇ πατρίδι. Atque illud exilii genus ἀπενιαυτισμὸς dicebatur. Hesychius, Ἀπενιαυτισμὸς, ἡ εἰς ἐνιαυτὸν φυγὴ τοῖς φόνον δράσασι. Suidas, Ἀπενιαυτῆσαι, (emendo ἀπενιαυτίσαι) ἐνιαυτὸν φυγεῖν τῆς πατρίδος ἐπί τισιν ἀδικήμασιν. Jul. Pollux lib. I. cap. VII. Ἀπενιαυτίσαι δὲ, τὸ φυγεῖν ἔτος. Plato in libris de Legibus, & homicidia, & eorum pœnas distinguit. Insontem enim innoxiumque haberi jubet, qui proprium servum occidit, eum vero, qui alienum, tanti mulctandum censet, quanti servus ille venierit. At eum, qui ingenuum iratus occidit, biennium exulare vult; qui per insidias, triennium: eum porro, qui, dum exulat, homicidium committit, perpetuo exilio damnat. Eandem pœnam etiam præscribit patribus qui filios, filiis qui patres, & viris qui conjuges, & uxoribus quæ viros occidissent. Vide Platonem, & Theodoretum Θεραπευτικῆς lib. IX.

1040. Δίκης πάρεδρος Τιλφωσία] Telphusia Erinnys dicitur, Tisiphonem intellige, quæ cædes vindicare putabatur. Furiis vero, ut infernalibus deabus, nocentium vindictam tribuebat antiquitas. Æschylus Εὐμενίσι de illis loquens,

Πάντα γὰρ αὗται, τὰ κατ' ἀνθρώπους
Ἔλαχον, διέπειν. ———

Timæus Locrus lib. περὶ ψυχᾶς κόσμω καὶ φύσιος, Εἰ δὲ κά τις σκλαρὸς, καὶ ἀπειθὴς, τούτῳ ἑπέσθω κόλασις, ἅ τε ἐκ τῶν νόμων, καὶ ἁ ἐκ τῶν λόγων, συντόνα ἐπάγοισα δείματά τε ἐπουράνια, καὶ τὰ καθ' ᾅδω, ὅτι κολάσιες ἀπαραίτητοι ἀπόκεινται δυσδαίμοσι νερτέροις.

1050. Δοραῖς δὲ μήλων] Meminit hujus rei Strabo lib. VI. cujus ea verba, Δείκνυται δὲ τῆς Δαυνίας, περὶ λόφον, ᾧ ὄνομα Δρίον, ἡρῷα, τὸ μὲν Κάλχαντος ἐπ' ἄκρᾳ τῇ κορυφῇ, ἐναγίζουσι δ' αὐτῷ μέλανα κριὸν οἱ μαντευόμενοι, ἐγκοιμώμενοι ἐν τῷ δέρματι: nisi quod dicat arietem immolare solitos. Cum Lycophrone Virgilius Æneid. VII. sub finem,

Hinc Italæ gentes, omnisque Oenotria tellus
In dubiis responsa petunt, huc dona sacerdos
Cum tulit, & cæsarum ovium sub nocte silenti
Pellibus incubuit stratis, somnosque petivit.

Et certe is mos non ibi solum, sed in aliis locis, apud alias gentes. Cicero de Divin. lib. I. *Atque etiam qui præerant Lacedæmoniis, non contenti vigilantibus curis, in Pasithea fano, quod est in agro propter urbem, somniandi caussa excubabant, quia vera quietis oracula ducebant.* Subdit vero νόσων δ' ἀκέστης Δαυνίοις κληθήσεται. Sciendum olim ægrotos medicinæ discendæ caussa in templis Deorum, maxime Æsculapii, somnum captasse. Diogenes lib. IV. in Cratete, Οὗτος νοσήσας εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον ἀπεχώρησε, κἀκεῖ ἐτελεύτησε. Petronius, *Ipsa quidem illa nocte vexata, tam periculoso inhorrui frigore, ut tertianæ etiam impetum timerem, & ideo medicinam somno petii, jussaque sum vos perquirere, atque impetum morbi monstrata subtilitate lenire.* De qua vide eruditissimum, amicissimumque Wouwerum.

1055. Ἀστοῖσι καὶ ποίμναισι πρευμενῆ μολεῖν] Strabo de solis pecoribus narrat, Τὸ δὲ Ποδαλειρίου κάτω πρὸς τῇ ῥίζῃ, διέχον τῆς θαλάττης ὅσον σταδίους ρ'. ῥεῖ δ' ἐξ αὐτοῦ ποτάμιον πάνακες πρὸς τὰς τῶν θρεμμάτων

μάντων ἱδρύεις. Fuere vero hæc heroa, (ut videmus ex Strabone) Calchantis quidem, in cacumine collis, Podalirii vero, ad radices ejus. Observa hic obiter Veterum consuetudinem, qui nobiles, & potentiores in montibus, aut ad eorum radices sepeliebant. Lycophron supra v. ccccxxiv.

Τεισοῖς δ' ταρχύσουσι Χερνάρα νάπαις.

Lucanus lib. VIII.

Et regum cineres extructo monte quiescant,
Cum Ptolemæorum patres seriemque pudendam
Pyramides claudant. ———

Virgilius Æneid. lib. XI.

——— *fuit ingens monte sub alto*
Regis Dercenni terreno ex aggere bustum
Antiqui Laurentis, opacaque ilice tectum.

Servius, *Apud majores, nobiles, aut sub montibus, aut in montibus, sepeliebantur.* Quæ verbo penè tenus transcripsit Isidor. Orig. lib. XV. cap. XI. Videmus idem apud S. Aurelium lib. de Origine gentis Romanæ, ubi de Aventini regis sepulcro, *Post illum regnavit Aventinus Silvius. Isque finitimis bellum inferentibus, in dimicando circumventus, ab hostibus prostratus est, ac sepultus circa radices montis, cui ex se nomen dedit.*

1062. Κρύψουσι κοίλοις ἐν μυχοῖς διασφάγος] Elegans sepulcri περίφρασις. Potest tamen ad Veterum sepulcra referri, qui mortuos in cavernis sepeliebant. Etymologici Auctor, Τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς κοιλώμασι τῆς γῆς ἔθαπτον, μήτε σιδήρῳ, μήτε χαλκῷ κεχρημένοι. Theognis,

——— ὅταν δνοφεροῖς ὑπὸ κεύθμασι γαίης
Βῇς πολυκωκύτους εἰς Ἀΐδαο δόμους.

Idem mos antiquissimis Romanis, qui ea loca *Puticulos* dixere.

1064. Χωστῷ πετραλῷ] Solebant tumulos lapidibus sternere. Hieronymus in epistola quadam ad Innocentium, *Linteo cadaver obvolvunt, & fossam humum lapidibus construentes, ex more tumulum parant.* Petronius hoc *Lapidare* dixit. Virgilius,

Monte sub hoc lapidum tegitur Ballista sepultus.

Et de eodem Phocas Grammaticus.

1066. Τὸ κρατοβρῶτος παιδὸς ἀπτέρου κάπρου] Tydeum puta, Diomedis patrem, quem cerebrivorum vocat, quod cum in bello contra Thebanos è vulnere, quod à Melanippo, Astacti F. acceperat, moribundus jaceret, eique caput Melanippi occisi ab Amphiarao vate afferretur, cerebrum evulsum exsorbuerit. Vide Homeri Scholia Iliad. ι'. & Apollodorum lib. III. *Intrepidum* autem vocat, quod cum legatus Thebis rediret Argos, eique Eteocles, collocatis quinquaginta lectissimis juvenibus in itinere, insidias struxisset, intrepido omnes animo aggressus sit, & in fugam verterit. Additur à quibusdam ad unum omnes occisos. *Aprum* vero appellat, quod pellem apri Calydonii gestare solitus sit, quo pacto etiam Deiphilen, Adrasti filiam, uxorem accepit; nam ille oraculo monitus erat, ut filias suas leoni, & apro in matrimonium daret: & leonis pelle amictus Polynices alteram, Argiam, accepit. Vide Euripidis Scholiasten Phœnissis, Homeri loco citato, & Auctorem Proverb. Apollodorus clypeo insculptum aprum fuisse narrat libro citato. Hac de re capiendus Statius Thebaid. lib. I.

Cui Phœbus generos (monstrum exitiabile dictu!
Mox adaperta fides) ævo ducente canebat
Setigerumque suem, & fulvum adventare leonem.

Et quæ ibi multa sequuntur.

1091. Εὐκταῖον σέλας] Intellige τὰ χαριστήρια. Sciendum est Veteres duplici de caussa sacrificasse, vel quia votum, vel quia ab oraculo mandatum. Hæc sacrificia ἀπὸ τῆς μαντείας dicebantur, illa εὐκταῖα, & χαριστήρια. Sophocles Trachiniis,

Δη. Εὐκταῖα φαίνων, ἢ 'πὸ μαντείας τινός;
Λι. Εὐκταῖ', ὅτ' ᾕρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ
Χώραν γυναικῶν, ὧν ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν.

Ovidius Metamorph. lib. IX. τὰ εὐκταῖα, sive χαριστήρια, *sacra vota* appellat,

Victor ab Oechalia Cenæo sacra parabat
Vota Jovi. ———

Plautus Amphitryone,

Ego rem divinam intus faciam, vota quæ sunt.

Statius Thebaid. IV.

——— *cum, te mihi sospite, templa*
Votivis implenda choris. ———

1097. Πτόρθον διαξανθέντος] Palamedem intelligit, quem πτόρθον vocat, ut Homerus, Hesiodus, aliique omnes heroas, ὄζον Ἄρηος. Orpheus in Argonauticis ὅρπηκας similiter nuncupat Amphionem, & Asterium,

Καὶ μὴν καὶ δισσοὶ ὅρπηκες ἀμύμονες ἧκον,
Ἀμφίων κλυτόφημος, ἰδ' Ἀστέριος μενεχάρμης.

Theocritus Id. VI. ἔρνος, ubi caprariam laudat,

Πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.

Nisi forte mavelis πτόρθον dici ob proceritatem; Veteres enim homines proceros virgultis valde excrescentibus comparabant. Philostratus Ἡρωϊκοῖς de Achille, Τραφεὶς δ' τὸ σῶμα ἐφαίνετο, αὐξηθεὶς τε ἔρνος, ἢ τὰ πρὸς ταῖς πηγαῖς δένδρα. Heliodorus Æthiop. lib. II. Τάχιστα δ' εἰς ἀκμὴν, καθάπερ ἔρνος τι τῶν εὐθαλῶν, ἀνέδραμεν. In cujus loci explicatione lapsus, ut & aliquoties in eo opere Interpres. Palamedem vero Ulyssis dolo circumventum occiderunt Græci. Notum id ex Dicty, Homero, Philostrato, Polyæno, Virgilio, & Hygino.

Ibid. Οἱ ποντοφοῖς Κεύθει πετ' ἐν κλήροισι Μηθύμνης σίγος] Optime illustrant hunc locum illa Philostrati verba Ἡρωϊκοῖς, ἔθαψε δ' αὐτὸν (Παλαμήδη) Ἀχιλλεύς τε, καὶ Αἴας, εἰς τὴν ὅμορον τῇ Τροίᾳ τῆς Αἰολέων ἤπειρον· ἐφ' ὧν καὶ ἱερὸν (Lycophron ποντοφοῖς σίγος appellat) αὐτῷ τι ἐξῳκοδόμηνται μάλα ἀρχαῖον, καὶ ἄγαλμα Παλαμήδης ἵδρυται γεγραῖόν τι, καὶ ὡπλισμένον, (malim ὡπλισμένον) καὶ θύουσιν αὐτῷ ξυνιόντες οἱ τὰς ἀκτὰς οἰκοῦντες πόλεις· μαστεύειν τι χρὴ τὸ ἱερὸν κατὰ Μήθυμνάν τε, καὶ Λεπέτυμνον, ὅρος δὲ τοῦτο ὑψηλὸν ὑπερφαίνεται τῆς Λέσβου.

1099. Ο μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα] Hoc temporis Græci balneis nondum utebantur, sed lavacris, quæ ἀσαμίνθους vocabant. Testis Homerus Odyss. ρ'.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε,
Ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.

 Postea

Postea inventa balnea. Artemidorus lib. I. cap. LXVI. Οἱ μὲν πάνυ παλαιοὶ τὸ λοῦσθαι οὐ καλὸν ἐνόμιζον, βαλανεῖα γὰρ οὐκ ᾔδεσαν, ἐπεὶ ἐν ταῖς λεγομέναις ἀσαμίνθοις ἐλούοντο. Quales vero Græcorum ἀσάμινθοι, tales erant Romanorum *Lavatrina*. Varro de L. L. lib. VIII. *Eadem ratione domi suæ quisque ubi lavatur, balneum dixerit: & quod non erant duo, balnea dicere non consueverunt, cum hoc antiqui non balneum, sed Lavatrinam appellare consuevissent.* Nonius Marcellus, *Latrina genere fæminino, & est lavatrina, quod nunc balneum dicitur.* Lego, *& lavatrina est q. n. b. d.* Accedebant autem balnea aut à bello reversi, aut magno labore transacto. Artemid. loco citato, Πάλαι μὲν γὰρ εἰκὸς ἦν πονηρὰ τὰ βαλανεῖα, ἐπεὶ μὴ συνεχῶς ἐλούοντο οἱ ἄνθρωποι, μηδὲ εἶχον τοσαῦτα βαλανεῖα, ἀλλὰ ἢ πόλεμον καταστρεψάμενοι, ἢ μεγάλα πονέσαντες τότε ἐλούοντο. Agamemnon autem à bello Trojano reversus, in balneo à Clytæmnestra est peremptus. Testes, præter Lycophronem, Æschylus, & Seneca Agamemnone. Homerus Odyss. λ'. in mensa canit necatum, in quam sententiam & Dion abit in Orat. περὶ Απιστίας, cujus ea verba, Ο δὲ Αἴγισθος τὸν Αγαμέμνονα δειπνίσας, ὥσπερ κατέκλανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ, καὶ ὑπὸ μὲν τῶν Τρώων οὐδὲν ἔπαθεν ἐν δέκα ἔτεσιν οἷς ἐπολέμει, καὶ οὐδέποτε αὐτοῖς συνίστιος ἐγένετο, εἰς δὲ τὴν οἰκίαν ἐλθὼν διὰ τοσούτου χρόνου, θύσας τοῖς θεοῖς, τὴν δ' ἑαυτοῦ τράπεζαν παραθέμενος, ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς οὕτως ὠμῶς ἀνῃρέθη. Homerum & Dionem sequuntur Ælianus Ποικ. Ιστορ. lib. II. & Hyginus Fab. CXVII. & Juvenalis Sat. VIII.

——— ille Deis auctoribus ultor
Patris erat casi media inter pocula. ——

Ibid. Τὰς δυσεξόδους ζητῶν κελεύθους] Euripidis Scholiastes extrema Hecuba, Φοβουμένη ἡ Κλυταιμνήστρα αὐτὸν, (Αγαμέμνονα) μὴ τὴν πρὸς Αἴγισθον μοιχείαν αὐτῆς καταμαθὼν, αὐτὴν μετ' Αἰγίσθου τιμωρήσηται, τοιοῦδε βουλεύει· ἱμάτιον κατεσκεύασε μὴ ἔχον διεξόδους μήτε κεφαλῆς, μήτε χειρῶν, ἐν ᾧ περιβαλοῦσα αὐτὸν λελουμένον, ἀπέκτεινε. Philostratus senior Εἰκόνων lib. II. Η Κλυταιμνήστρα δὲ πέπλου τέχνῃ τινὸς ἀπείρου τὸν Αγαμέμνονα περισχοῦσα, πέλεκυν εἰς αὐτὸν ἧκεν ἀμφίηκη τοῦτον. Vocat autem βρόχον αὐχενιστῆρα, vel propter rotunditatem, ita ante ἀμφιτορνευτῷ βρόχῳ paludem, vel quia in ea veste, tanquam laqueo, strangulatus fuit. Αμφίβληστρον vero, ut infra,

——— τοῦ πεφασμένου κίλους
Εν ἀμφιβλήστροις ἔλλοπος μιμοῦ δίκην.

Describit autem περιφραστικῶς Lycophron τὴν ἐξωμίδα, qua induenda dum occupatus Agamemnon, à Clytæmnestra uxore interficitur. Erant vero ἐξωμίδος duo genera; hæc manicas non habebat, sed tantum unicum foramen, per quod collum exerebant, atque ea proprie ἐξωμὶς, talis in qua occisus Agamemnon: altera manicas habebat, & dicebatur μασχάλιος. Ejus rursus duo genera: illa duas habebat manicas, dicebaturque ἀμφιμάσχαλος, & erat ingenuorum; altera unicam duntaxat, dicebaturque ἑτερομάσχαλος, & erat servorum. Etymologici Auctor, Αμφιμάσχαλος, δύο χειρίδας ἔχων, ὃς ἦν τῶν ἐλευθέρων· ὁ δὲ τῶν οἰκετῶν μίαν εἶχε, καὶ διὰ τοῦτο ἑτερομάσχαλος ἐκαλεῖτο. Hesychius, Αμφιμάσχαλος, χιτὼν χειριδωτὸς ἐλευθέρων, ὡς Πλάτων, δύο χειρίδας ἔχων, ὥστε μασχάλας ἔτι καὶ νῦν λέγουσιν. Et postea, Ετερομάσχαλος, χιτὼν δουλικὸς ἐργατικὸς, ὑπὸ τὴν ἑτέραν μασχάλην ἔχειν ἐξῃρημένον. Pollux lib. VII. cap. XIII. Χιτὼν δὲ, ὁ μὲν ἀμφιμάσχαλος, ἐλευθέρων σχῆμα· ὁ δὲ ἑτερομάσχαλος οἰκετῶν. Romani quoque usi ejusmodi tunicis brevibus & substrictis, circa humeros desinentibus. Agellius lib. VII. cap. XII. *Viri autem Romani primo quidem sine tunicis toga sola amicti fuerunt, postea substrictas, & breves tunicas citra humerum desinentes habebant, quod genus Græci dicunt* ἐξωμίδας. Dedecus vero habebatur manicatam tunicam gestare. Augustinus de Doct. Christ. lib. III. cap. XII. *Talares ac manicatas tunicas habere, apud Romanos veteres flagitium erat, nunc autem honesto loco natis, cum tunicati sunt, non eas habere flagitium est.* Agellius ut supra, *Tunicis uti virum, perplexis ultra brachia, & usque in primores manus, ac prope in digitos, Roma atque omni in Latio indecorum fuit.* Et apud Virg. IX. Æneid. Romulus Numanus, Trojanis hostibus ignaviam, &, ut ita dicam, effœminationem objiciens, ait,

Vobis picta croco, & fulgenti murice vestis,
Et tunicæ manicas, & habent redimicula mitræ.

Quem locum in id trahit Agellius d. loco, dicitque, *Q. Ennium, Carthaginiensium tunicatam juventutem non videri sine probro, dixisse.* Et, *P. Africanum, Pauli F. virum omnibus bonis artibus, atque omni virtute præditum, P. Gallo, homini delicato, inter pleraque alia, quæ objectabat, id quoque probro dedisse, quod tunicis uteretur manus totas operientibus.* Cicero quoque Catil. II. probro Catilinæ objecit, quod manicatus esset, his verbis, *Postremum autem genus est non solum numero, verum etiam genere ipso atque vita, quod proprium est Catilinæ, de ejus delectu, imo vero de complexu ejus & sinu, quod pexo capillo nitidos, aut bene barbatos videtis, manicatis & talaribus ac tristis tunicis, velis amictos, non togis.* Quod etiam vituperat Varro, testimonio Servii p. DCCXLIII. locum Virgilii supra-dictum enarrantis, dicens, *Manicatis & talaribus tunicis. Nam colobiis utebantur antiqui.* Quæ indicavit Tiarda. Hinc ait Seneca Epist. XXXIII. *Apud me vero Epicurus est & fortis, licet manuleatus sit.* De Vita Beata cap. XIII. *Hoc tale est, quale vir fortis stola indutus.* Servus Pseudolus in Comœdia sui nominis,

——— manuleatam tunicam habere hominem addecet?

Suetonius, cum Caligulam dixisset vestitu usum non civili, ac ne virili quidem, subjungit, *Sæpe depictas gemmatasque indutus penulas, manuleatus & armillatus in publicum processit.* Et hoc quidem, ut dixi, apud Romanos obtinebat. Nam apud Parthos, qui principem locum habent, anaxyridem triplam induunt, & manicatam tunicam: plebs vero erat in tunicis sine manicis, ut auctor est Strabo lib. XV. Et apud Athenienses tunica utrinque manicata, liberorum erat; unicam autem manicam habens, servorum; ut scribit Pollux Onomasticôn lib. VII. c. XIII. Idem Tiarda.

1102. Κρωσσωτὰς ἕρκας] Nam ὁ ἐξωμὶς ἀπέβαλλεν ὅπ... χειρὸς ... , καὶ ... τοὺς πόδας ... ut ait Etymologici Auctor.

1103. Θερμῶν δ' ὑπαὶ λουτρῶνος ἀρτίων στέγῃ] Intellige τὸ πυρεατήριον, sive ..., quod *Sudatorium* Senecæ in Epistolis. Intrabant autem illud à laboribus vacantes & otiosi, qualis Agamemnon à bello Trojano reversus, aut à morbo se recolligentes. Artemid. Η γὰρ ἀναλαμβάνοντας, ἢ ἀπαγγέλλει εἰς θερμὰ πορεύονται. Τίβαν vero, sive τίβανος, vas in balneo, de quo vide Hesychium.

1105. Τυπεὶς σκεπάρνῳ] Citatur hic versus etiam à Julio Polluce. De cæde vero Agamemnonis sic infra,

——— τῷ πεφασμένου κέλωρ
Εν ἀμφιβλήστροις ἔλλοπος μυῶδε δίκλω.

Sophocles Ηλέκτρα,

Οσα τ δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ
Πατέρ', ὃν κατ' μὲν βάρβαρον αἶαν
Φοίνιος Αρης οὐκ ἐξένισε.
Μήτηρ δ' ἡ 'μὴ, χὠ κοινολεχὴς
Αἴγισθος, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι,
Σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει.

Homerus Odyss. λ'.

——— ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.

1108. Εγὼ δὲ δρίτης ἄγχι] Philostratus loco citato, Τὴν τε τοῦ Πριάμου θυγατέρα καλλίστην νομισθεῖσαν τοῖς Αχαιοῖς, χρησμός τε ἀποσυλῶμένης ἄδουσαν ..., πελέκει θερμῷ πλήκει.

1109. Χαλυβδικῷ κνώδοντι] De Chalybico ferro multi. Arrianus, Χάλυβες ... ἄνθρωποι αἰτίαν ἔχουσι χαλκεύεσθαι τ σίδηρον. Ammianus lib. XXII. *His regionibus Daha confines sunt acerrimi omnium bellatores, & Chalybes, per quos eruditum & domitum est primitus ferrum.* Aristoteles lib. περὶ Θαυμ. Ακουσμ. Λέγεται δὲ ἰδιωτάτην εἶναι γένεσιν σιδήρου τοῦ Χαλυβικοῦ, καὶ τοῦ Μοσυνικοῦ· συμφέρεται γὰρ, ὥς γε λέγουσιν, ἐκ τῆς ἄμμου τῆς καταφερομένης ἐκ τῶν ποταμῶν. ταύτην δὲ οἱ μὲν ἁπλῶς φασὶ πλύναντες καμινεύειν, οἱ δὲ τὴν ..., τ γενομένην ἐκ τ φύσεως, πολλάκις πλυνθεῖσαν συλλέγειν. Stephanus, Χάλυβες, περὶ τ Πόντον ἔθνος ἐπὶ τῷ ποταμῷ Θερμώδοντι, περὶ ὧν Εὔδοξος ἐν πρώτῳ. Ex δὲ τ Χαλκῶν (lego Χαλύβων) χώρας ὁ σίδηρος, ὁ περὶ τὰ σωμάτια ἐπιτεινόμενος, ἐξάγεται. Demarchus in Poliorceticis, Τῶν μέντοι σωμάτων τὸ μὲν Χαλυβδικὸν, τὸ δὲ Σινωπικὸν, τὸ δὲ Λύδιον, τὸ δὲ Λακωνικόν. καὶ ὅτι Σινωπικὸν, καὶ Χαλυβδικὸν εἰς τὰ τεκτονικὰ, τὸ δὲ Λακωνικὸν εἰς ξυλὰς, καὶ σιδηρουργήματα, καὶ χαρακτῆρας, καὶ τὰ λιθουργικά, τὸ δὲ Λύδιον καὶ αὐτὸ εἰς ξυλὰς, καὶ μαχαίρας, καὶ ξυρία, ξυστῆρας. Vide Stephanum. Eustathius, Αλλοι Χαλύβας ἐγράφουσι (ἔθνος δὲ εἰσὶ Ποντικὸν παρὰ τῷ Θερμώδοντι) ἀφ' ὧν σίδηρος, φασὶν, ἐξάγεται ὁ περὶ τὰ σώματα ἐπιτεινόμενος, ἤτοι περὶ τὰ σωμάτια. ὅθεν καὶ Χαλυβικὸς κνώδων, καὶ παροιμία τὸ δ', Χαλυβδικὸς παρὰ τῷ Λυκόφρονι, ὁ ἐξ ἀρίστου σιδήρου. Vide etiam Hesychium. Inde σιδηροτέκτονες Χάλυβες apud Æschylum Prometheo.

1124. Ζηνὸς Σπαρτιάταις αἱμύλοις κληθήσεται] Jovis Agamemnonis apud Spartanos templum nobilissimum. Sciendum vero, veteres Græcos reges omnes Δίας appellare consuevisse, ut docet, præter Scholiasten, Johannes Tzetzes in Varia Historia. Quin etiam hoc sciendum reges sibi deorum nomina adscivisse. Sic Alexander Magnus Ammon dici voluit: alii aliorum Deorum nominibus. Servius Æneid. VII. *Antiqui reges nomina sibi plerumque vendicabant deorum: hinc est, quod apud Cretam esse dicitur Jovis sepulcrum. Gabalus etiam imperator Romanus Solem se dici voluit, nam Heliogabalus dictus est.*

1133. Τὰς Εκτορείας ἠγλαϊσμένας κόμας] De Hectorea tonsura ita Pollux, Εκαλεῖτο δέ τις κουρὰ καὶ Εκτόρειος κόμη, περὶ ἧς φησιν Αναξίλαος,

Τὴν Εκτορείαν τὴν ἱμερόεσσαν κόμην.

Τιμαῖος δὲ τὴν κουρὰν ταύτην περιστέλλεσθαι μὲν δεῖν περὶ τὸ μέτωπον λέγει, περιεχόμενον δὲ τῷ βραχίονι. Hesychii locus de hac coma mendosa satis, Εκτόρειοι κόμαι, Δαύνιοι καὶ Πευκέτιοι ἔχοντες τ ἀπ' Ηλίου τοῖς ὤμοις περικεχυμένας τρίχας. Meminit ejusdem Eustathius Iliad. ψ'. Αλλοι δὲ (inquit) τὴν Εκτορείαν φιλοῦσι κουρὰν, ἣν παραλαλεῖ καὶ Λυκόφρων.

1135. Εμῶν παρεπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας] Templa, aræ, foci, statuæ supplicum olim perfugia. Plutarchus περὶ Δεισιδαιμ. Εστι καὶ λῃσταῖς ἀσύλια πολλὰ τῶν ἱερῶν, καὶ πολεμίους φεύγοντες, ἂν ἀγάλματος λάβωνται, ἢ ναοῦ, θαρροῦσιν. Jul. Pollux lib. I. cap. I. Εἰ δέ τι καὶ ἄσυλόν τι εἴη, τοῦτο καὶ κρησφύγετον λέγε, καὶ ἱεροὺς ὅρους, ἐφ' ὅσον τοῖς οἰκέταις (lego ἱκέταις) ἀσφάλεια. Adde Tit. XII. lib. I. Cod. De his, qui ad Ecclesiam confugiunt, Novellam XVII. c. V. & VII. Statuas autem intellige principum. Vide l. II. ff. de his, qui sunt sui §. ult. Instit. eod. Tit. XXV. lib. I. C. de his, qui ad Statuas principum confugiunt. Monuit Tiarda noster.

1137. Εσθῆσιν ἰσδῦτε] Nigram aut pullam intellige, talem enim Furiis tribuunt Poetæ. Janus Parrhasius ad Claudiani lib. III. de Raptu Proserpinæ refert ex Timæo, Daunias mulieres semper pullis vestibus usas, cum de virginibus nubere nolentibus ea heic dicat Lycophron.

1153. Τὸν χιλίωρον τῆς ἀνυμφεύτου χρόνον] Homeri Scholiastes Iliad. ν'. Αθηνᾶ δὲ ἐπὶ ἔτη τ ὀργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ τὰς Λοκρὰς ἐπέταξεν ἐπὶ χίλια ἔτη εἰς Ιλιον ἐκ κλήρου παρθένους πέμπειν. Meminit & Strabo lib. XIII. Αἱ γοῦν Λοκρίδες παρθένοι μικρὸν ὕστερον ἀρξάμεναι ἐπέμποντο κατ' ἔτος. Id vero Persis demum imperantibus factitatum narrat ibidem, his verbis, Τὰς δὲ Λοκρίδας πεμφθῆναι Περσῶν ἤδη κρατούντων συνέβη. Polybius lib. XII. præterea centum familias delectas fuisse ait, Εξ ὧν ἔμελλον οἱ Λοκροὶ κατὰ τὸν χρησμὸν κληροῦν τὰς ἀποσταλησομένας παρθένους εἰς Ιλιον.

1157. Ακάρποις γυῖα συμφλέξας φυτοῖς] Vocat ἄκαρπα φυτὰ infelicia ligna, quæ fructum non ferebant. Quæ vero arbores inter felices & infelices reputatæ sint, docet Simia Gellii Saturnal. lib. III. cap. XX. *Felices arbores esse putantur, quercus, æsculus, ilex, suber, fagus, corylus, sorbus, ficus alba, pyrus, malus, vitis, prunus, cornus, lotus.* Tarquinius Priscus in Ostentario arborario, *Arbores, quæ inferûm deorum avertentiumque in tutela sunt, eas infelices nominant. Alternum sanguinem, filicem, ficum atram, quæque baccam nigram, nigrosque fructus ferunt, itemque acrifolium, pyrum sylvaticum, ruscum, rubum, sentesque*

sentesque, quibus portenta prodigiaque mala comburi jubere oportet. Festus simpliciter fructiferas felices, infructiferas infelices dictas ait ex Catone. Apuleius in Apologia, *Arbor infœcunda & infelix, qua nullum fructum ex sese gignit, tanti est in pretio, quanti lignum ejus trunco.* Horatius Epod. II.

Inutilesque falce ramos amputans,
Feliciores inserit.

Statius Sylvius lib. III. in Propempt. Metii Celeris,

——— ubi germine primum
Candida felices sudent opobalsama virga.

Minutius Octavio, *Deus enim ligneus, rogi fortasse, vel stipitis infelicis portio, suspenditur, caditur, dolatur, runcinatur.* Ut autem arbores *felices*, ita vulnera *felicia* dixit idem ille eodem modo, *Majoribus enim nostris tam facilis in mendaciis fides fuit, ut temere crediderint etiam alia monstruosa miracula, Scyllam multiplicem, Chimaram multiformem, & Hydram felicibus vulneribus renascentem.* Ad felices arbores quod attinet, unguium dialis, & capilli segmina operiebantur. Flaminica quoque dialis in rica surculum de arbore felici habebat. Vide Agellium lib. X. cap. XV. Eadem quoque arbore supplicia caduceatorum erant. Festus, *Supplicia sunt, qua caduceatores portent: ea sumebantur ex verbena felicis arboris, nec enim ex alia supplicia fas erat, quam de verbenis sumi.* Infelicia vero ligna ad portentorum expiationem adhiberi solita vides ex Lycophrone, & Macrobio. Catullus,

Novit, si sibi restitutus essem,
Desissemque truces vibrare iambos,
Electissima pessimi poeta
Scripta tardipedi deo daturum
Infelicibus ustulanda lignis.

Etiam perduelliones ad arborem infelicem suspendebantur, ut videmus ex lege Romuli, quæ ita habet, *Duumviri perduellionem judicent. Si à duumviris provocarit, provocatione certato. Si vincent, caput obnubito, infelici arbori suspendito, verberato vel intra pomœrium, vel extra pomœrium.*

1158. Εἰς θάλασσαν ἐκβράσῃ σποδὸν] Sordes purgamentorum in aquas mos abjicere, vel fluviales, vel marinas. Homerus,

——— εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον.

Theocritus Ἡρακλίσκῳ,

Ηεἰ δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις
Ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
Ῥωγάδας ἐς πέτρας, ὑπὲρ οὔρων.———

Virgilius Ecloga VIII.

Fer cineres Amarylli foras, rivoque fluenti
Transque caput jace.———

Valer. Flaccus lib. III.

——— lustramina ponto
Pone jacit, rapidis adolentur catera flammis.

Nemesianus,

——— ter thure vaporo
Lustravit, cineresque aversa effudit in amnem.

Hinc Cicero pro S. Roscio Amerino, *Non sic nudos in flumen (voluerunt) dejicere, ne, cum delati essent in mare, ipsum polluerent, quo catera, qua violata sunt, expiari putantur.* Euripides,

Θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά.

Quin etiam in trivia projici solita. Æschyli Scholiastes Χοηφόροις, Παρὰ Ἀθηναίοις ἔθος ὅτι καθαίροντες οἰκίαν ὀστρακίνῳ θυμιατηρίῳ, ῥίψαντες ἐν τῇ τριόδοις τὸ ὄστρακον, ἀμεταστρεπτεὶ ἀνεχώρουν. Harpocration, Δίδυμος Αὐτοκλείδου λέξιν παραγράψας ἐκ τῶν Ἐξηγητικῶν φησὶν, Ὀξυθύμια, τὰ καθάρματα λέγεται καὶ ἀπολύματα, ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν. Eupolis Δήμοις,

Ον χρῆν ἐν ταῖς τριόδοις, κἀν τοῖσιν ὀξυθυμίοις
Πρὸς τὸ πρόπυλον τῆς πόλεως κάεσθαι περιπεπρεγμένον.

Petronius, *Quod purgamentum in nocte calcasti in trivio?* Ad quem locum vide eruditissimas notas Wouwerii, amici mei.

1170. Ἡ φαλαγγαῖον κλάδος] Variis modis sontes & hostes olim interficiebant: aut lapidibus, aut gladiis, aut fustibus. Cyprianus lib. I. Epist. III. *Fustes, & lapides, & gladios, quos verbis parricidialibus jactitant, non perhorrescimus.* Antiquissimi fustibus. Etymologici Auctor, Τὸ παλαιὸν ξύλοις ἀνῄρουν τοὺς πολεμίους, ὕστερον δὲ τοῖς ξίφεσι. Quippe ferri usu adhuc ignoto, cum etiam loco gladiorum uterentur sudibus præacutis. Horatius,

Unguibus & pugnis, dein fustibus, atque
ita porro
Pugnabant armis, qua post fabricaverat usus.

Græcis eæ sudes φάλαγγες dictæ. Homeri Schol. Iliad. IV. Τὸ παλαιὸν ξύλοις ἐμάχοντο, φάλαγγας δὲ ξύλα ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι.

1172. Κτανόντ' ἐπωνέσειν, Τιθεῖμαι χαράξας] Ecce veterem morem. Solebant hostes & sontes proscribere, interfectoribus eorum magna mercede per præconem promissa. Ulpianus ad Demosthenis Orat. περὶ Παραπρεσβείας, Ὅταν πόλις ἔχῃ πρός τινα δυσμένειαν, ἐπιβοᾷ καὶ κηρύττει μισθὸν καὶ χρήματα τῷ φονεύσαντι. Harpocration, Ὁπότε βούλοιτο πόλις, ἢ ἄρχων, ἀναιρεθῆναί τινα τῶν μὴ ὄντων ὑφ' ἑαυτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα εἴ τις αὐτὸν ἀνέλοι, τόσα, καὶ τόσα. καθάπερ Ξέρξῃ ἐπεκήρυξαν οἱ Ἕλληνες, εἴ τις ἢ ζῶντα, ἢ νεκρὸν καταγάγοι Ἀθήναζε, δώσειν ἑκατὸν τάλαντα. Polyænus Strateg. lib. IV. Μὴ δυνάμενος πλεῖν ἄκραν, ἐχυρὰν οὖσαν, ἑλεῖν, ἐκήρυξε τάλαντα ἑκατὸν δώσειν τῷ κλείναντι Θεόδοτον. Idem lib. V. Ἀγαθοκλεῖ, τῷ Συρακουσίῳ τυράννῳ, τἀναντία πράττων διετέλει, καὶ πολλοὺς Σικελιώτας κατ' αὐτοῦ συνίστη, καὶ τοῖς ἀνελοῦσιν αὐτὸν ἐκήρυξε μεγάλας δωρεάς. Interpres Historiæ Apollonii Tyrii, *Rex, ait, fugere quidem potest, sed effugere non potest, continuoque hujusmodi edictum proposuit; " Quicunque Tyrium mihi Apollonium, " regni mei contemptorem & inimicum, vivum ex- " hibuerit, accipiet quinquaginta talenta auri, qui " vero caput, centum accipiet.* Licet etiam hanc consuetudinem observare in Apuleiana Milesia sexta. Eam proscriptionem ἐπικήρυξιν vocabant. Scholiastes Demosth. loco laudato, Ἐπικήρυξις δὲ, ὅταν πόλις, ὡς ἔφημεν, ἐχθρὸν ἔχουσα τινα ἐπιβουλεύοντα αὐτῇ, καὶ βούλοιτο αὐτὸν ἀνελεῖν, χρήματα κηρύττει δοῦναι τῷ ἀνελόντι αὐτόν. Sed & columnas erigebant, iisque inscribebant. Colligo ex Suida, Διαγόρας ὁ Μήλιος διὰ τὴν ἀθεΐαν καὶ ἀπιστίαν καὶ ἀσέβειαν. ἔφυγε δὲ μετὰ τὴν ἅλωσιν Μήλου ᾤκει ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ μυστήρια οὕτως ηὐτέλιζεν, ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς ἀρετῆς, τοῦτο

οὖν

ὧν ἐκήρυξαν κατ' αὐτοῦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, τῷ μὲν ἀποκτείναντι τάλαντον λαμβάνειν, τῷ δὲ ἄγοντι, δύο.

1176. Βριμὼ] Quod Proserpina Βριμὼ vocetur, docet Apollonii Scholiastes lib. III. nominisque rationem reddit his verbis, Βριμὼ δὲ αὐτὴν προσηγόρευσε διὰ τὸ φοβερὸν καὶ τὸ καταπληκτικὸν τῆς δαίμονος, καὶ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλούμενα Ἑκάτεια, καὶ πολλάκις αὐτῆς μεταβάλλειν τὸ εἶδος, διὰ τὸ Ἐμπούσαν καλεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸν βρόμον, τὸν τοῦ πυρὸς ψόφον, τοιοῦτος γὰρ πέλεται βρόμος, ἡ γὰρ θεὸς λαμπαδοῦχος, &c. Hesiodi Schol. lib. I. Βριμὼ δὲ, καὶ Ὀβριμὼ, κυρίως ἡ Περσεφόνη, ἤγουν ἡ γῆ, καὶ ὁ θάνατος καλεῖται, ὅθεν τὸ ὄβριμον λέγεται. Propertius lib. II. Eleg. II.

——— *fertur Babeidos undis*
Virgineum Brimo composuisse latus.

Vide Arnob. lib. V. Fuit & ita appellata Rhea. Theodoretus Therap. Serm. I. Ὅτι δὲ καὶ τὰ τῆς Ῥέας, ἢ καὶ τῆς Κυβέλης, ἢ τῆς Βριμοῦς, ἢ ὅπως ἂν ἐθέλοιτε ὀνομάζειν, &c. Apud Orpheum in Argonaut. Proserpina intelligi debet,

——— ὀργιά τε γὰρ ἱερὰ
Βριμοῦς τ' εὐδυνάτοιο γονάς, ἠδ' ἔργ' αἴδηλα.

Adi Canteri Novas.

Ibid. Τρίμορφος] Triformis Hecate etiam à Seneca Hippolyto appellatur, & à Val. Flacco lib. I. Argonaut. *Tergemina hera*: idque hac de caussa, quia

——— τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε, πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαίης τε, καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
Ἠδ' καὶ ἀστερόεντος ἀπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,

ut est apud Hesiodum in Theog. Phurnutus aliter, ἐχ ἑτέρας δὲ ὕσης αὐτῆς ἡ Ἑκάτη τρίμορφος εἰσῆκται, διὰ τὸ τρία σχήματα γενικώτατα ἀποτελεῖν τὴν σελήνην. Apollodorus dicit Hecatæ triglam sacrificari, quia τρίμορφος appelletur. Orpheus tria capita eam habuisse tradit, dextrum equinum, sinistrum caninum, medium suis agrestis. Ovidius Fast. lib. I.

Ora vides Hecates in tres vergentia partes,
Servet ut in ternas compita secta vias.

Germanicus, *Diana autem Luna dicta est, quasi diana, eo quod die ac nocte apparet ipsa; & Luna, eo quod luceat; & Trivia, eo quod tribus fungatur figuris.* Prudentius lib. I. contra Symmachum,

Denique cum Luna est, sublustri splendet amictu:
Cum succincta jacit calamos, Latonia virgo est:
Cum subnixa sedet solio, Plutonia conjux.

Apuleius Milef. XI. *Sed nocturnis ululatibus horrenda Proserpina, triformi specie larvales impetus comprimens, terraque claustra cohibens, lucos diversos inerrans, vario cultu propitiaris.* Cassiodorus Var. lib. V. Epist. XLII. *Primum sibi per lucos, & sylvas agrestium populorum nota, & venationibus dedita, hanc triplicem deam falsa imaginatione finxerant: ipsam in cælo Lunam, ipsam in silvis Dianam, ipsam apud inferos Proserpinam esse affirmantes.* Et nescio, an hunc Lycophronis locum respexerit Demetrius Triclinius ad Sophoclis Ἀντιγόνην, cum ait, Ἐνοδίαν δὲ τὴν Περσεφόνην λέγει ἐν ταῖς τριόδοις τιμωμένην, ἡ αὐτὴ γὰρ δοκεῖ τῇ Ἑκάτῃ τοῖς [illegible], καὶ Διοδότοι. Hecates autem cognomento τρίμορφος statua ab Alcamene facta Athenis erat, propè simulacrum Victoriæ alis privatæ.

Ibid. Θρῄσσα σ' ἐπωπίδα] Hecuba, cum Polymnestori, Thraciæ regi, ob occisum filium Polydorum (ut est apud Virgilium Æneid. III. & Ovid. Met. XIII.) irata oculos eruisset, & ob id à Thracibus lapidibus peteretur, canis facta est. Ovidius,

Clade sui Thracum gens irritata tyranni,
Troada telorum lapidumque incessere jactu
Cœpit: at hæc missum rauco cum murmure saxum
Morsibus insequitur, rictuque ad verba parato
Latravit conata loqui. ———

Martialis lib. III. Epigr. XXXII.

Possum Hecubam, possum Nioben, Matrinia,
sed si
Nondum erit illa canis, nondum erit illa lapis.

Ab Hecate vero transformandam prædicit, quia

——— τὴν σκύλακας φιλέοντι,

ut ait Theocritus Idyllio β'.

1177. Κλαγγαῖσι ταρβήσουσι] Homines noctu territuram dicit, ubi in canem ab Hecate mutata fuerit, quia Hecaten nocturnis spectris, & terriculamentis præesse credebant. Hac de caussa Hecuba Βρημῶσα dicitur à Theocrito in Ara.

1179. Δείκηλα μὴ σέβοντα λαμπαδουχίαις] Solebant quondam Mystæ lampades, seu faces ferre in memoriam quæsitæ facibus à Cerere Proserpinæ. Papinius Sylv. lib. IV. ad Julium Menecratem,

Tuque, Actæa Ceres, cursu cui semper anhelo
Nativam taciti quassamus lampada Mystæ.

Et Claudianus,

——*sanctasque faces extollit Eleusis.*

Seneca Herc. Fur. v. CCCI.

—— —— *tibi multa fide*
Longas Eleusi tacita jactabo faces.

Et Hippolyt. CVI.

Non inter aras Atthidum Mystam choris,
Jactare tacitis conscias sacris faces libet.

Quæ indicavit Tiarda noster. Hinc capio locum Callimachi Hymno III.

Οὐδ' αἰτίω μέγα τόξον (ἐμοὶ Κύκλωπες ὀϊστοὺς
Αὐτίκα τεχνήσονται, ἐμοὶ δ' εὐκαμπὲς ἄεμμα)
Ἀλλὰ φαεσφορίην ———

Scholiastes, Ἢ ὅτι λαμπαδοῦχος ἡ θεὸς, ἡ αὐτὴ γὰρ τῇ Ἑκάτῃ, ἢ ὅτι τοὺς μαινομένους προσάγει εἰς φῶς. Vide Apollodorum lib. I. Ab hac etiam facium gestatione Sacerdotes Daduchi appellati. Auctor (ut monuit Tiarda) Plutarchus in Aristide p. DLXXXV.

1184. Ψευδήεσσαν τοι νησιωτικὸς σάλος] Cynossema intelligit. Pomp. Mela lib. II. cap. II. *Est Cynossema tumulus Hecubæ, sive ex figura canis, in quam conversa traditur, sive ex fortuna, in quam deciderat, humili nomine accepto.* Solinus cap. XVI. *Sigeum Asia, in quo tumulus est Cynossema dictus, Hecubæ sepulcrum.* Jul. Pollux lib. V. cap. V. Ἔνδοξος δὲ καὶ ἡ Ἀταλάντης κύων, Αὔρα τοὔνομα, ἣν ὁ Καλυδώνιος σῦς ἀπέκτεινεν, ἀφ' ἧς τὸ Κυνὸς σῆμα Καλυδωνίοις, καὶ ἕτερον οὕτω σῆμα ἐν Ἑλλησπόντῳ καλοῦμεν ἀπὸ ἐν-

δόξου

δόξου κυνὸς, τί μὴ πιςευτέον, ὅτι Ἑκάβης εἰς κυνὸς μορφὴν μεταβαλούσης, οὕτως ὠνομάσθη. Ovid. Met. XIII.

—— hæc missum rauco cum murmure saxum
Morsibus insequitur, rictuque ad verba parato
Latravit conata loqui: locus exstat, & ex re
Nomen habet. ————

Adi Geographos, si plura velis, & Ammianum lib. XXII.

1187. Αἴδῃ κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται] Plutoni, ut inferorum, & tenebrarum regi, furvæ offerebantur à Veteribus hostiæ. Acron lib. III. Od. VIII. *Superis aptior erat alba victima, nam diis infernalibus semper nigra offerri debent.* Tibullus,

Interea nigras pecudes promittite Diti.

Huc pertinet fragmentum Varronis ex lib. I. de Scen. Originibus, *Cum multa portenta fierent, & murus ac turris, quæ sunt intra portam Collinam & Esquilinam, de cœlo essent tacta, & ideo libros Sibyllinos XV. viri adiissent, renuntiarunt uti Diti patri, & Proserpinæ ludi Terentini in campo Martio fierent, & hostia furva immolarentur.* Arnobius lib. VII. *Sed si sexibus sexus pares, id est, fœminas fœminis, mares autem hostias diis maribus immolare sacrificiorum jura præscribunt, quæ in coloribus ratio, ut merito his albas, illis atras conveniat, nigerrimasque mactari? Quia superis diis, inquit, atque omnium dexteritate pollentibus, color lætus acceptus est, ac felix hilaritate candoris. At vero diis lævis, sedesque habitantibus inferas, color furvus est gratior, & tristibus suffectus è fucis,* &c. Festus, *Furvum bovem, id est, nigrum, immolabant Averno.* Virg. V. Æneid.

———— huc casta Sibylla
Nigrarum multo pecudum te sanguine dedit.

Et VI. ubi de matre Eumenidum, & magna Sorore, id est, Nocte & Terra, Diis inferis,

———— Ipse atri velleris agnam
Æneas matri Eumenidum, magnæque Sorori
Ense ferit, sterilemque tibi, Proserpina, vaccam.

Ubi Donatus, *Omnia*, inquit, *nigra inferis mactat, & sterilem vaccam, quia nihil ab inferis nascitur: demonstrat quatuor, colorem, genus animalis quum primo vellere intactum: ergo non attensum & Veneris immune.* Tibullus III. Eleg. V. in fine,

Interea nigras pecudes promittite Diti,
Et nivei lactis pocula mista mero.

Seneca Oedip. v. DLVI. agens de Sacrificio Inferorum,

Nigro bidentes vellere, atque atro boves
Retro trahuntur.

Quæ suggessit Eitzo Tiarda alter ego.

1193. Πλείςας ἀπαρχὰς] Ἀπαρχαὶ propriè à Veteribus dicebantur setæ, quas à fronte victimæ evulsas cum molarum parte in ignem, qui in ara accensus, conjiciebant: erat enim hoc in sacrificiis moris. Homerus Iliad. ξ'.

Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
Ἀργιόδοντος ὑὸς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι.

Et Odyss. γ'.

————πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Virgilius Æneid. VI.

Et summas carpens media inter cornua setas,
Ignibus imposuit sacris libamina prima.

Alias etiam ἀπαρχαὶ abusive dicebantur sacrificia, quæ mortuis fiebant.

1194. Ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα] intelligit locum Thebanum dictum Διὸς γοναὶ, quod ibi natus à quibusdam putetur Jupiter, in quem postea Hectoris ossa transportata. Cum enim aliquando multis malis Thebani (qui soli Bœotorum ad Ilium non militaverunt, teste Artemidoro lib. IV. cap. LXV.) affligerentur, consulto oraculo, responsum est, transportanda è Phrygia Hectoris ossa, sepeliendaque in loco, qui Διὸς γοναὶ apud ipsos diceretur. Scholiastes Homeri ad Iliad. ν'. Οἱ ἐν Βοιωτίᾳ Θηβαῖοι πιεζόμενοι κακοῖς ἐμαντεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς, χρησμὸς δὲ αὐτοῖς ἐδόθη, παύσεσθαι τὰ δεινὰ, ἐὰν ἐξ Ἀφνειῆς (lego Ὀφρυνίου) τῆς Τρῳάδος τὰ Ἕκτορος ὀςᾶ διακομίσωσιν εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς καλούμενον τόπον ΔΙΟΣ ΓΟΝΑΣ. Strabo quoque lib. XIII. ibi loci Hectoris lucum memorat fuisse.

1199. Τὰς παιδοβρώτας] Vide hac de re Hesiodum Theog. Allegorice explicat Phurnutus, Ὁ Κρόνος λέγεται καταπίνειν τὰ ἐκ τῆς Ῥέας αὐτῷ γινόμενα τέκνα, εὐλόγως μὲν ὢν οὕτω πάνυ τεχνῶς, ἐπειδὴ ὅσα ἂν γένηται κατὰ τὸν εἰρημένον τῆς κινήσεως λόγον, πάλιν κατὰ τὸ αὐτὸν ἐν περιόδῳ ἀφανίζεται, καὶ ὁ χρόνος δὲ τοιοῦτόν ἐςι, δαπανᾶται γὰρ ὑπ' αὐτοῦ τ[illegible]νόμενα. Adi Ciceronem de Nat. Deorum.

1204. Νήσοις Μακάρων] Hectorem post mortem Beatorum insulas inhabitaturum scribit, ex Veterum opinione, qui eum locum heroibus mortuis assignabant. Hesiodus lib. I. de Heroibus agens,

Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Ἐν Μακάρων νήσοισι παρ' ὠκεανὸν βαθυδίνην
Ὄλβιοι ἥρωες, τοῖσι μελιηδέα καρπὸν
Τρὶς τοῦ ἔτους θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.

Plato in Gorgia quibusvis bonis post mortem illam tribuit sedem, Τὸν δὲ δικαίως τὸν βίον διελθόντα καὶ ὁσίως, ἐπειδὰν τελευτήσῃ, εἰς Μακάρων νήσους ἀπιόντα, οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ ἐκτὸς κακῶν. Sed est etiam Μακάρων νῆσος, ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν. Atque de ea forte capiendus hic locus. Ait vero Hectorem Lycophron propter sacrificandi studium in Beatorum insulas relatum iri, quo pertinet Theodoreti locus Θεραπευτικῆς Serm. VIII. Σφόδρα γὰρ αὐτοὺς χαίρειν οἱ ποιηταί φασι τῇ λοιβῇ, καὶ τῇ κνίσῃ, καὶ τοῦτο ἔχειν γέρας αὐτοὺς εἰρηκέναι λέγουσιν. διά τοι τοῦτο καὶ πρὸς τὰς τῶν Αἰθιόπων θυσίας ἀποδημεῖν, καὶ τὸν Ἕκτορα πάσης ἐπιμελεῖν τῆς ἀξίας, ὅτι δὴ οὔποτε αὐτῶν τὸν βωμὸν ἐνδεᾶ θυσίας καταλίποι. Neque alia de re capiendi isti versus Homerici Iliad. IV. ubi ita affatur Minervam Jupiter,

Οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Λοιβῆς τε, κνίσης τε, τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.

1206. Ὠγύγου σπαρτὸς λεὼς] Ogygi populum Thebanos accipe, quorum civitas ab Ogygo est condita, ut est apud Varronem lib. III. de Re Rust. Cur σπαρτὸν dicat, notum. Vide Palæphatum, & Ovidium.

1225. Λώβαισιν αἰκισθέντας] Malim vertere *ignominiose truncatos.* Nam ita solebant illis facere, quos è medio sustulissent, ne à manibus

eorum

eorum infestarentur, atque id vocabant μασχαλίζειν, & ἀκρωτηριάζειν. Polybius de Carthaginensibus, Κολοβώσαντες δὲ, καὶ συντρίψαντες τὰ σκέλη, ἔτι ζῶντας ἔῤῥιψαν εἴς τινα τάφρον. Sophocles Ἠλέκτρᾳ,

Σκέψαι γὰρ, εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
Γέρα τάδ' ἐν τάφοισι δέξασθαι νέκυς,
Ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς
Ἐμασχαλίσθη.———

Scholiastes, Εἰώθεισαν οἱ δρῶντες ἐμφύλιον φόνον ἀκρωτηριάζειν τοὺς ἀναιρεθέντας, ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι, καὶ περιάπτειν ἑαυτοῖς τὰ ἄκρα συνείροντες, διὰ τούτων ὥσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι, διὰ τὸ μὴ παθεῖν τις ὕστερον τὶ δεινὸν παρ' ἐκείνων· ἐφόρουν δὲ ὑπὸ τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα, ὃ καὶ μασχαλισθῆναι ἔλεγον. Demetrius Triclinius, Ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ἡνίκα τινὰ διεχρήσαντο, ἀκρωτηριάζειν αὐτὸν, καὶ ὑπὸ τῆς μασχάλης ταῦτα θεῖναι· τοῦτο δὲ ἐποίουν ἵνα ἀνίσχυρον αὐτὸν ἐργάζωνται διὰ τῆς τῶν ἀκρωτηρίων τομῆς πρὸς τὴν αὐτῶν ἄμυναν, ἣν οἱ νεκροὶ τοὺς ζῶντας ἀμύνονται, Ἐριννῦς αὐτοῖς ἐπιπέμποντες. Etymologici Auctor, Ἦν τι νόμιμον τοῖς δολοφονήσασι ἀφοσιοῦσαι τὸν φόνον διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ· τὰ δὲ ἀκρωτήρια εἴροντες καὶ συῤῥάπτοντες διὰ τῶν τοῦ νεκροῦ μασχαλῶν, καὶ τοῦ τραχήλου, παρετίθεντο τῷ νεκρῷ. Hesychius, Φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινας, ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκκλῖναι, ἀκρωτηριάσαντες τὰ μόρια τούτων, οἷον ὦτα, ῥινῶν, καὶ ἐρείσαντες, ἐκρέμων ἐκ τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μασχαλῶν. Reliqua, quæ ibi sequuntur, vix sine ope membranæ suppleri & emendari poterunt. Harpocration, Οἱ λυμαινόμενοί τινας τιθέασι περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα. Apollonius lib. IV.

Ἥρως δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος,
Ἦ θέμις αὐθέντῃσι δολοκτασίας ἱλάεσθαι.

Scholiastes, Οἱ δολοφονοῦντες ἀρχαῖοι ἀκρωτηριάσματά τινα ἐποίουν τοῦ ἀναιρουμένου, καὶ ταῦτα λαβόντες ἐξῆπτον τοῦ τραχήλου αὐτῶν. Virgilius Æneid. III.

——— Polydorum obtruncat, & auro
Vi potitur. ———

Plenissime vero eum truncandi morem est videre lib. VI.

Atque hic Priamidem laniatum corpore toto
Deiphobum vidit, lacerum crudeliter ora,
Ora, manusque ambas, populataque tempora raptis
Auribus, & truncas inhonesto vulnere nares.

Statius Thebaid. lib. I.

—— abruptis & nunc inhumata procorum
Relliquiis trunca ora rigent. ——

Terentius Hecyra Act. I. Sc. I.

——— ergo propterea te sedulo
Et moneo, & hortor, ne cujusquam misereat,
Quin spolies, mutiles, laceres, quemquam nacta sis.

Apparet & Romanis non inusitatum hunc morem. Quintilianus Declamat. XII. *Laceros video manes, & truncas partibus suis umbras.* Declamat. XIV. *Facinus quod dicitur inquietare superos, sidera diris agitare carminibus, tumulos, busta scrutari, & amputatis cadaveribus ipsas* (malim *impias*) *in scelus armare manus, fieri non potest, ut auctorem suum non statim primo prodat aspectu.* Sallustius Hist. lib. II. *In quis notissimus quisque aut malo dependens verberabatur, aut immutilato corpore in propatulo patibulo eminens affigebatur.* Ita emendo. Sed, nec occisis solum faciebant, verum etiam vivis, quos punire volebant. Justinus lib. XI. *Inter hæc* DCCC. *admodum Græci occurrunt Alexandro, qui pœnam captivitatis truncata corporum parte tulerant.* Huc pertinet Historia Zopyri. Mart. lib. II. Epigr. LXXXV.

Fœdasti miserum, marite, mœchum,
Et se, qui fuerant prius, requirunt
Trunci naribus auribusque vultus.
Credis te satis esse vindicatum?

Et lib. III. Epigr. LXXXIV.

Quis tibi persuasit nares abscindere mœcho?
Non hac peccatum est parte, marite, tibi.

Atque eo modo mutilati *Laceri* dicebantur. Asconius Verrina II. *Lacer dicitur amputatis à corpore sensuum membris, hoc est, auribus, oculisve.* Festus, *Lacer, quod auribus curtatis est. Lacerum, quodcunque in corpore imminutum est.* Videmus id quoque ex Quintiliani & Virgilii verbis citatis. Vocabant vero illa præsegmina Græci ἀκρωτήρια, & ἀπάργματα. Id autem faciebant, ut initio dixi, ne à manibus infestarentur; credebant enim mortuorum animas vagari, & homines maxime inimicos noctu terrificare. Horatius Epod. V.

Quin ubi perire jussus expiravero,
Nocturnus occurram furor,
Petamque vultus umbra curvis unguibus,
Quæ vis deorum est manium,
Et inquietis assidens præcordiis,
Pavore somnos auferam.

Virgilius Æneid. lib. IV.

Omnibus umbra locis adero, dabis, improbe, pœnas.

Et apud Apuleium Milesf. VIII. umbra Lepolemi absterret Chariten à nuptiis Thrasylli, interfectoris sui; *Tunc* (ait) *inter moras umbra illa misere trucidati Lepolemi, sane* (lego *sanie*) *cruenta, & pallore deformem attollens faciem, quietem pudicam interpellat uxoris,* &c. Elegantissimus autem locus in ejusdem est Apologia, his verbis, *At tibi, Æmiliane, pro isto mendacio, duat Deus iste, Superûm & Inferûm commeator utrorumque, Deorum malam gratiam, semperque obvias species mortuorum, quidquid umbrarum est usquam, quidquid Lemurum, quidquid Manium, quidquid Larvarum, oculis tuis oggerat: omnia noctium occursacula, omnia bustorum formidamina, omnia sepulcrorum terriculamenta, à quibus tamen ævo & merito haud longe abes.* Suetonius Nerone, *Neque tamen sceleris conscientiam, quamquam & militum, & Senatus, populique gratulationibus confirmaretur, aut statim, aut unquam postea ferre potuit: sæpe confessus exagitari se materna specie, verberibus Furiarum, ac tædis ardentibus.* Propertius lib. I. Eleg. XIX.

Non ego nunc tristes verear, mea Cynthia, manes.

Quintilianus Declamat. XII. *Quoties facta reputavi, flagella mentis sonant, ultrices video Furias, & in quamcunque me partem converti, occurrunt umbræ meorum.* Virgil. IV. Æneid.

Me patris Anchisæ, quoties humentibus umbris
Nox operit terras, quoties astra ignea surgunt,
Admonet in somnis, & turbida terret imago.

Quem locum suggessit Eitzo Tiarda. Valerius Flaccus lib. I.

Ipsum ego, cum serus fessos sopor alligat artus,
Adspicio, meque assiduis lacera illius umbra
Questibus, & magni numen maris excitat Helle.

Dixi *noctu territare*, nam lucescente die humanis sese conspectibus subtrahebant. Tibullus IV. Eleg. VII.

Nocte vaga ferimur: nox clausas liberat umbras,
Errat & abjecta Cerberus ipse sera.
Luce jubent leges Lethaa ad stagna reverti;
Nos vehimur, vectûm nauta recenset onus.

Papin. II. Theb. de Umbra Laji,

Dixit & abscedens: etenim jam pallida turbant
Sidera noctis equi. ———

Claudianus de Theodosii,

Dixit, & afflatus vicino sole refugit.

Apud Virg. etiam V. Æneid. Anchisæ umbra causatur solem oriri, ut Æneam dimittat,

Et me sævus equis Oriens afflavit anhelis.

Indicavit Tiarda.

1233. Ἐξοχον Ῥώμης γένος] Roma hæc mulier quædam Trojana fuit, quæ una cum Ænea in Italiam devenit, & nupta Latino, Aboriginum regi, Remum & Romulum peperit, qui urbem cum condidissent, Romam eam à matris nomine dixerunt. Dion. Hal. lib. I. Καλλίας δ' ὁ τὰς Ἀγαθοκλέους πράξεις ἀναγράψας, Ῥώμην, τινὰ Τρῳάδα τῶν ἀφικνουμένων ἅμα τοῖς ἄλλοις Τρωσὶν εἰς Ἰταλίαν, γήμασθαι Λατίνῳ, τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀβοριγίνων, καὶ γεννῆσαι δύο παῖδας Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον, οἰκίσαντας δὲ πόλιν ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν θέσθαι τοὔνομα. Vide quoque Festum in *Roma*. Solinus, Ælianus, Justinus, Livius, Velleius, & Virgilius à Romulo, Rheæ Silviæ & Martis filio, conditam Romam tradunt. Corrigendus obiter Æliani locus, qui lib. VII. mendose legitur hoc modo, Ῥώμην ὑπὸ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου ἐκτίσθη, τῶν Ἄρεως καὶ Σερβίας παίδων, ἦν δ' αὕτη μία τῶν Αἰνείου ἀπογόνων. Hic legendum omnino Σιλβίας, sic enim ab Æliano ipso scriptum quis dubitet? quem locum hoc modo etiam à viro erudito Roberto Titio emendatum postea animadverti, ne quemquam merita laude privem sciens. Etymologici Auctor in Ῥώμη, Romulum & Remum Æneæ filios facit.

1235. Βουλαῖς ἄριστος] Æneam Trojanorum omnium prudentissimum, ut Hectorem fortissimum memorant, unde & ille populi Trojani mens, hic manus est nuncupatus. Auctor Philostratus Ἡρωϊκοῖς.

1248. Τάρχων τε, καὶ Τυρσηνὸς] Virg. Æneid. VIII.

Haud procul hinc Tarcho, & Tyrrheni tuta tenebant
Castra locis, celsoque omnis de colle videri
Jam poterat legio, & latis tendebat in arvis.

1250. Ἔνθα τράπεζαν] Prædicuntur hæc ab Harpyia Virgiliana Æneid. lib. III.

Italiam cursu petitis, ventisque vocatis
Ibitis Italiam, portusque intrare licebit,
Sed non ante datam cingetis mœnibus urbem,
Quam vos dira fames, nostraque injuria cadis
Ambesas subigat malis absumere mensas.

Alii hæc ad oraculum referunt, cujus & meminit Strabo lib. XIII. ubi inter cætera sic inquit, Ἔνθεν δ' εἰς τὴν Λατίνην ἐλθόντα μεῖναι κατά τι λόγιον, τὸ κελεῦον μένειν ὅπου ἂν τὴν τράπεζαν καταφάγοι, συμβῆναι δ' ἐν τῇ Λατίνῃ περὶ τὸ Λαουίνιον τοῦτο, ἄρτου μεγάλου τεθέντος ἀντὶ τραπέζης κατ' ἀπορίαν, (malim ἀπορίαν) καὶ ἅμα ἀναλωθέντος τοῖς ἐπ' αὐτοῦ κρέασιν. Sextus Aurelius lib. de Origine Gentis Romanæ, *Inde ad eam Italiæ oram, quæ ab arbusto ejusdem generis Laurens appellata est, Latino regnante, pervectum cum patre Anchise, filioque, & cæteris suorum; navibus egressum in littore accubuisse, consumptoque, quod fuerat sibi, crustam etiam de farreis mensis, quas sacratas secum habebat, comedisse*; & quæ sequuntur. Varro Divinarum lib. II. dicit eos à Jove Dodonæo oraculum accepisse. Vide Servium, & Dionysium Halicarn. lib. I.

1253. Κτίσει δὲ χώραν] Aborigines, gens Italiæ antiquissima, teste Festo. Videndi Dion. Halicarn. lib. I. & Sallustius in Catilinariæ conjurationis descriptione. Tria vero Aboriginum genera fuisse perhibentur. Unum, cujus hic mentio. Secundum ante hoc in magna Græcia, quod è montibus Arcadiæ una cum Oenotrio venit. Tertium aureo seculo. Quo autem anno Æneas post dirutam Trojam in Italiam venerit, non eadem est omnium opinio. Manethon tertio id factum existimat, decimo Clemens Alexandrinus Στρωμ. I. Cassius Hemina apud Solinum cap. VIII. in decimum rejicit.

1255. Πύργους τριάκοντ', ἐξαριθμήσας γονὰς] Non possum hoc loco sequi ineptissimam interpretationem ineptissimi Scholiastæ, quem doleo sequutum adhuc aliquot locis doctissimum Canterum. Certe aut ego longe fallor, aut voluit Lycophron dicere, Æneam Albæ in muris triginta turres ædificaturum ad numerum totidem porcellorum; Veteres namque, quo munitiores urbes forent, turres in muris exstruebant. Fl. Vegetius de Re Militari lib. IV. cap. II. *Ambitum muri directum veteres duci noluerunt, ne ad ictus arietum esset dispositus, sed sinuosis anfractibus jactis fundamentis clausere urbes, crebrioresque turres in ipsis angulis ediderunt.* Servius Æneid. IX. *Turres esse ad munitionem civitatum & in secundo legimus. Sed hæ plerumque mobiles sunt, plerumque fixæ. Fixa*, (nam hæc vox repetenda) *ut in secundo Turres ac tecta domorum: Mobiles, ut in duodecimo meminit.* Isidorus Orig. lib. XV. cap. II. *Murus autem turribus, propugnaculisque ornatur.* Theodoretus de Provid. Dei Orat. IV. Σὺ μόνος ἐξ ἁπάντων τῶν ζώων πόλεις εἰς κάλλος ᾠκοδόμησας, καὶ πύργοις, καὶ περιβόλοις ὠχύρωσας. Ovidius in Heroidum Epistolis,

Ilion adspicies, firmataque turribus altis
Mœnia. ———

Ausonius,

Quadrua murorum species, sic turribus altis
Ardua ut aërias intrent fastigia nubes.

Vide etiam initium Ἀλεξιφαρμάκων Nicandri: Polluci etiam lib. I. cap. X. turres inter muri partes numerantur. Itaque hac in re deprecatore nihil opus habebat Lycophron.

1256. Συὸς κελαινῆς] Unde defendi possit ingenue

genus fateor me nescire, cum dicat Propertius lib. IV. Eleg. I.

——— *alba suis omine natam*

Albam, qua de re, præter alios, vide Varronem de L. L. Sed sine dubio ad immunditiem ejus animalis respexerit, namque

——— *amica luto sus*,

ait Flaccus.

1259. Ἣς ϗ̀ πόλει δείκηλον] Varro de re Rust. lib. II. cap. IV. *Illud antiquissimum fuisse scribitur, quod sus Æneæ Lavinii triginta porcos peperit albos, itaque quod portenderit factum, triginta annis, ut Lavinienses conderent oppidum Albam. Hujus suis, ac porcorum etiam nunc vestigia apparent; namque simulacra eorum ænea etiam nunc in publico posita, & corpus matris à sacerdotibus, quod in salsura fuerit demonstratur.*

1266. Πέπλοις σειρῶν] Vocat πέπλους velamenta, quibus opertos deos penates Troja extulit Æneas. Sed & statuæ frequenter peplis ornatæ ac velatæ. Seneca in Moralibus, *His peplos, & indumenta pretiosa, quibus usus velaminis nullus est.* Petronius, *Juvenes adhuc laboris expertes statuarum ritu patiemur pannos, ac vincula?* Fuere autem ea linea; nam lanea, ut impuriora & profana, adhibere nefas. Testis insignis Apuleii locus,

——— πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων,

qui est in Apologia. *Etiamne* (inquit) *cuiquam mirum videri potest, cum sit ulla memoria religionis, hominem tot mysteriis Deûm conscium, quædam sacrorum crepundia domi adservare? atque ea lineo texto involvere, quod purissimis est rebus divinis velamentum? Quippe lana, segnissimi corporis excrementum, pecori detracta, jam inde Orphei, & Pythagoræ scitis, profanus vestitus est. Sed enim mundissima lini seges, inter optimas fruges terra exorta, non modo indutui, & amictui sanctissimis Ægyptiorum sacerdotibus, sed opertui quoque in rebus sacris usurpatur.*

1268. Τούτῳ μόνῳ πόρωσιν αἵρεσιν] Cum expugnata esset Troja, Græci miserati victorum sortem, unicuique ingenuo Trojano permiserunt, ut unum, quod vellet, auferret; Æneas vero, posthabitis omnibus, solos deos penates cum exportaret, miratique Græci secundum quidpiam auferre juberent, patrem Anchisen, senio confectum, humeris impositum, efferebat, quo conspecto, magis mirati, potestatem ei fecerunt auferendi quæcunque vellet. Ælianus Ποικ. Ἱστορ. lib. III. Ὅτι ἑαλω τὸ Ἴλιον, οἰκτείραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἁλισκομένων τύχας, ϗ̀ πάνυ Ἑλληνικῶς τοῦτο ἐκήρυξαν, ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἕν, ὅ,τι ϗ̀ βούλεται, τῶν οἰκείων ἀποφέρειν φερόμενον· ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατρῴους θεοὺς βαστάσας ἔφερεν, ὑπεριδὼν τῶν ἄλλων· ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες, ϗ̀ δεύτερον αὐτῷ κτῆμα συνεχώρησαν λαβεῖν, ὁ δὲ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος ὤμοις ἔφερεν· ὑπερεκπλαγέντες οὖν ϗ̀ ἐπὶ τούτῳ οὐχ ἥκιστα, πάντων αὐτῷ τῶν οἰκείων κτημάτων ἀπέστησαν. Xenophon initio Cynegetici, Αἰνείας δὲ σώσας μὲν τοὺς πατρῴους καὶ μητρῴους θεούς, σώσας δὲ καὶ αὐτὸν τὸν πατέρα, δόξαν εὐσεβείας ἐξηνέγκατο, ὥστε ϗ̀ οἱ πολέμιοι μόνῳ ἐκείνῳ, ὧν ἐκράτησαν ἐν Τροίᾳ, ἔδοσαν μὴ συληθῆναι. Aliter Victor lib. de Origine Gentis Romanæ, *Post Faunum, Latino ejus filio in Italia regnante, Æneas, Ilio Achivis prodito ab Antenore aliisque Principibus, cum præ se Deos Penates, patremque Anchisen humeris gestans, nec non & parvulum filium manu trahens, noctu excederet, orta luce cognitus ab hostibus, eo quod tanta onustus pietatis sarcina erat, non modo à nullo interpellatus, sed etiam à rege Agamemnone, quo vellet, ire permissus*; & quæ sequuntur. In nummis Julii Cæsaris unus reperitur cum effigie Æneæ patrem Anchisen humero sinistro, & manu dextra Palladium ferentis, cum hac inscriptione, CÆSAR: item alter similis plane, nisi quod comes additus puellus, quem Iulum existimo, à quo Julius se oriundum volebat, cum hac inscriptione, ΙΛΙΩΝ ΒΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ.

1278. Ἔνθα παρθένου] De Sibyllæ antro ita Aristoteles lib. περὶ Θαυμ. Ἀκουσμ. Ἐν τῇ περὶ Ἰταλίαν δείκνυταί τις, ὡς ἔοικε, θάλαμος κατάγειος Σιβύλλης τῆς χρησμολόγου, ἣν πολυχρονιωτάτην γενομένην, παρθένον διαμεῖναί φασιν, οὖσαν μὲν Ἐρυθραίαν, ὑπό τινων δὲ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντων, Κυμαίαν, ὑπὸ δέ τινων, Μελάγκραιναν καλουμένην. Graphice vero depingit Lycophron istis versibus,

Στυγνὸν Σιβύλλης ἔστιν οἰκητήριον

Γρώνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφὲς στέγης.

Virgilius Æneid. lib. VI.

——— *horrendaque procul secreta Sibylla,*

Antrum immane petit. ———

Melius Agathias Hist. lib. I. Ἐν τῷ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα τοῦ λόφου τετραμμένῳ ἀγκῶνι, ἄντρον τι ὕπεστιν ἀμφηρεφές τι, ϗ̀ γλαφυρώτατον, ὡς ἄδυτά τε ἔχειν αὐτόματα, καὶ κύτος εὐρὺ, καὶ βαραθρῶδες, ἐνταῦθα δὲ πάλαι φασὶ τὴν Σίβυλλαν, τὴν πάνυ, τὴν Ἰταλιὼ ἐνδιαιτωμένην, φοιβόληπτόν τε εἶναι ϗ̀ ἔνθουν, ϗ̀ προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα τοῖς πυνθανομένοις· λέγεται δὲ καὶ Αἰνείαν ποτὲ, τὸν Ἀγχίσου, αὐτοῦ ἀφικόμενον, ἅπαντά οἱ τὴν Σίβυλλαν φάναι τὰ ὕστερον ξυνενεχθέντα. Invenio quoque proprium Sibyllæ hujus nomen Phœmonoë fuisse. Servius Æneid. III. *Virgo vero* (de Sibylla hac Cumæa ei sermo) *Phœmonoë dicta est: nam Sibylla appellativum nomen, adeo ut Varro, quot Sibyllæ fuerint, scripserit. Sibylla autem dicitur omnis puella, cujus pectus numen recipit.*

1283. Τί γὰρ ταλαίνῃ μητρί] Virg. Æneid. lib. X.

——— *quæ caussa fuit consurgere in arma,*

Europamque, Asiamque, & fœdera solvere furto?

Promethei matrem Asiam, Sarpedonis Europam intellige. Sunt etiam, qui Prometheum Junonis & Eurymedontis gigantis F. faciant.

1285. Καὶ πέτραι Συμπληγάδες] Symplegades, saxa notissima. Pindaro πέτραι σύνδρομοι dicuntur Pythion. Od. IV. Theocritus,

——— πέτρας εἰς ἐν ξυνιούσας

appellavit Διοσκούροις. Juvenalis Sat. XV.

——— *concurrentia saxa*

Cyanes. ———

Euripidis Scholiastes Medea, Ἐρατοσθένης ἐν γεωγραφουμένοις φησὶ τὸν πλοῦν στενὸν εἶναι καὶ σκολιὸν, δι' οὗ φαντάζεσθαι τοὺς πλέοντας τὴν ἀπόκλεισιν τῶν πετρῶν.

1286. Κακόξεινον κλύδων] Pontum Euxinum intellige, cujus elegans illa periphrasis apud Æschylum,

Ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν.

Hic

Hic olim ex accolarum ferocitate Axenus, pòst commercio aliarum gentium ea mollita Euxinus dici cœpit, ut ait Pomp. Mela lib. I. cap. XIX. Ovidius Trist. Eleg. IV. lib. IV.

Frigida me cohibent Euxini littora ponti,
Dictus ab antiquis Axenus ille fuit.

Strabo quoque lib. VII. refert καλεῖσθαι Ἄξενον, διὰ τὸ δυσχείμερον, καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιοικούντων ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθῶν ξενοθυτούντων, καὶ τοῖς κρανίοις ἐκπώμασι χρωμένων, ὕστερον δὲ Εὔξεινον κεκλῆσθαι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων. Apollonii Scholiastes lib. II. (Ἄξεινον) τὸν Εὔξεινον πόντον φησὶν, οἱονεὶ κακόξενον, τῷ α σημαίνοντος τὸ κακόν· πρότερον γὰρ μὲν γὰρ καὶ ὑπὸ λῃστῶν περιοικούμενος Ἄξεινος ἐκαλεῖτο, καθαρθεὶς δὲ, Εὔξεινος τὸ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη. Vide Ammianum Marcellinum lib. XXII.

1292. Οἳ τὴν βοῶπιν] Io designatur, quæ βοῶπις, & ταυρόπαρθενος, quia in bovem mutata metamorphosi notissima. Hinc ἐν παρόδῳ arrepta occasione emendabimus Arnobium lib. I. *Templa felibus, scarabeis, & bucculis sublimibus sunt elata fastigiis.* Scribe *buculis*, & intellige Isidem, (quæ Io ante) & Apim, quibus, si voles, adjicies Venerem, quæ ab iisdem bovis effigie culta. Quam emendationem meam eo libentius posui, quod summo viro Jos. Scaligero probaretur.

1295. Ἐχθρὰς δὲ πυρσὸν ἦραν] Videtur alludere ad priscum illum vetustæ militiæ morem, nam ante inventum tubæ usum, incensis facibus acies instructas præibant, quibus utrinque conjectis, manus conserebant. Euripidis Scholiastes Phœnissis, Βάλλοντι κατὰ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σαλπιγκτῶν πυρφόροις· οὗτοι δὲ ἱεροὶ ἦσαν Ἄρεως, ἑκατέρας στρατιᾶς προηγούμενοι μετὰ λαμπάδος, οὓς ἀφιέντες εἰς τὸ μεταίχμιον ἀνεχώρουν ἀκίνδυνοι, καὶ οὕτως συνέβαλλον αἱ στρατιαί. Hinc Statius Thebaid. IV.

Prima manu rutilam de vertice Larissæo
Ostendit Bellona facem. ———

Sylv. lib. V. in Epicedio patris,

Talia dum celebras, subitam civilis Erinnys
Tarpeio de monte facem, Phlegræaque movit
Prœlia. ———

Claudianus lib. I. de Raptu Proserpinæ,

Tisiphone quatiens infausto lumine pinum,
Armatos ad castra movet pallentia manes.

Petronius,

——*atque inter toto laceratam pectore vestem*
Sanguineam tremula quatiebat lampada dextra.

Erant autem isti πυρφόροι in tutela Martis, ideoque eos nefas occidere. Hinc natum proverbium de strage maxima, Οὐδὲ ὁ πυρφόρος ἐσώθη. Ut autem Lycophron ἐχθρὰς πυρσὸν dixit, ita Pindarus ὕμνων πυρσὸν Isthmion. Ode IV.

Προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν
Κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων.

Ubi malim κλεινὸν legere.

1299. Ἐν ταυρομόρφῳ] Tradit raptam Europam navi tauriformi, alii navi, cujus in puppi pictus fuerit taurus, alii legione militari, quæ in signis tauri insigne gestabat, alii tauro, in quem Jupiter mutatus, ob quod & ταῦρος Greg. Nazianzeno nuncupatur. Vide Dionys. Nonni lib. I. & Εὐρώπην Moschi. Et Europæ imaginem tauro insidentis ex ære sculpsit Tarenti Pythagoras quidam, teste Varrone lib. IV. de L. L. Alii tradunt taurum hunc humano fuisse sensu præditum, & à Neptuno Jovi donatum, quod μυθωδέστερον quam ut credi debeat. Jul. Pollux lib. I. cap. IX. Ἔστι δέ τινα πλοῖα Λίβυα, λεγόμενα κριοὶ, καὶ τράγοι, (malim ταῦροι) ὡς εἰκάζειν ὅτι τοιοῦτον ἦν πλοῖον καὶ ὁ ταῦρος ὁ τὴν Εὐρώπην ἀγαγών. Festus, *Europam, tertiam orbis partem, ab Europa, Agenoris filia, certum est appellari. Sed alii de amore Jovis in taurum versi narrant, alii eam à prædonibus raptam, & navem, quæ Jovis tutelam effigiem tauri habuerit, in eam regionem esse delatam. Quidam ob pulcritudinem regionis per simulationem rapta filia occupatam.* Quæ corrupta, Galliarum ille Sol Josephus Scaliger sic emendabat, *& n. quæ Jovis tutelam effigie tauri habuerit.* Visum aliter amicissimo meo amico P. Scriverio, qui legit, *& navem quoius tutela effigiem tauri habuerit,* & addit Isidori verba ex Originum lib. VIII. de Jove, *Impudicus in extraneis, quem modo Taurum fingunt, propter Europæ raptum, fuit enim in navi, cujus insigne erat taurus.* Sed quod Festus de tutela scribit, placet. Nam *Tutela* Latinis est, quod νηὸς παράσημον Græcis, πάταικες Phœnicibus. Solebant enim in navium puppibus deos pingere, in quorum tutela eas esse volebant. Isaacius Tzetzes, Αἱ πρύμναι τῶν πλοίων τῶν βαρβαρικῶν, καὶ στρατιωτικῶν, θεοὺς γεγραμμένους εἶχον, ἃ δὲ τιθέασιν ἐκ ἄν τις ἔχωσι. Homeri Interpres Iliad. IX. Ἐπὶ τῶν ἀκροστολίων ἦσαν ἀγάλματα καὶ εἰκόνες θεῶν. Seneca Epistola LXXVII. *Navis bona dicitur, non quæ pretiosis coloribus picta, nec cui argenteum rostrum est, nec cujus tutela ebore calata est.* Ovid. Trist. Eleg. I. lib. I.

Est mihi, sitque precor, flava tutela Minervæ,
Navis & à picta caside nomen habet.

Et in Heroidum Epistolis,

Addimus antennas, & vela sequentia malos,
Accipit & pictos puppis adunca deos.

Et alibi,

——— *pictos verberat unda deos.*

Statius Theb. VIII.

——— *solus stat puppe magister*
Pervigil, inscriptaque Deus qui navigat almo.

Apud Horatium I. Od. XIV.

Nil pictis timidus navita puppibus
Fidit. ———

Hinc capiendus Valerius Flaccus lib. VIII.

Puppe procul summa vigilis post terga magistri,
Hæserat aurata genibus Medea Minervæ.

Persius Sat. VI.

———*jacet ipse in littore, & una*
Ingentes de puppe Dei.

Vocat *puppim* Dei, quæ imaginem dei cujusdam pictam habebat. Philostratus Ἡρωϊκῷ hanc navium picturam κόσμον videtur appellare.

1301. Ἀστέρῳ στρατηλάτῃ] Malim Ἀστερίῳ, ut sit anapæstus, vel συνίζησις, quales apud Poetas frequentes. Asterius autem, Cretæ rex, postea Europam uxorem accepit. Etymologici Auctor in Μίνως eum Asterionem nuncupat, ut & Apollodorus lib. I. Quod autem de Jove etiam intelligi

intelligi posse scribat cum Scholiaste Canterus, id mihi probari non potest.

1306. Σμίνθοισι δηρίσοντας] Historiam hanc omnem plene narrat Homeri Scholiastes Il. α'. his verbis, Κρῆτες ἀποικίαν στέλλοντες χρησμὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπου αὐτοῖς ἐναντιωθῶσι γηγενεῖς, ἐκεῖ κτίσαι τὴν πόλιν· οἱ δὲ ἀπέστειλαν τοὺς ἀποίκους, ἐλθόντων δὲ εἰς τὴν Ἑλλήσποντον, καὶ νυκτὸς ἐπιγενομένης, μύες ἔκοψαν τὰς τελαμῶνας τῶν ὅπλων. περὶ δὲ ἀναστάντες, καὶ διασαφήσαντες τοῦτο, σοφισάμενοί τι καθ' ἑαυτοὺς, ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν, ἥντινα καὶ ἐκάλεσαν Σμινθίαν, οἱ γὰρ Κρῆτες τοὺς μύας σμίνθους καλοῦσιν. Vide Strabonem lib. XIII.

1308. Γήμας Ἀρίσβαν] Attingit historiam Dardani, qui è Samothrace in Phrygiam veniens Teucri filiam, Arisben, quam Bateam alii vocant, uxorem accepit. Stephanus, Κεφάλων δέ φησιν, ὅτι Δάρδανος ἀπὸ Σαμοθράκης ἐλθὼν εἰς τὴν Τρῳάδα, τὴν Τεύκρου τοῦ Κρητὸς θυγατέρα ἐγάμει Ἀρίσβην, Ἑλλάνικος δὲ Βάτειαν αὐτήν φησιν. Ita enim emendo eum locum, male hodie Ατειαν. Arisbæ à Priamo ductæ meminit & Servius Æneid. II. Item Etymologici Auctor, Ἀρίσβη, πόλις, ἀπὸ Ἀρίσβας, θυγατρὸς Τεύκρου, ἣν ἔγημε Δάρδανος. Ubi & Lycophronis hunc versum citat. Et alio loco, Βάτεια, τόπος τῆς Τροίας, ἀπὸ τῆς Βατείας, τῆς Δαρδάνου γυναικὸς, ἐξ ἧς γενέσθαι τὸν Ἐριχθόνιον. ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος ἦτος Ὧρος.

1309. Ἁρπαγας λύκους] Sic etiam Ulyssis socios lupos appellat Statius lib. I. Sylv. in Tiburtino Manlii Idoxisci,

——— cedant vitrea juga perfida Circes
Dulichiis ululata lupis. ———

1310. Κλέψοντας νάκην] De Argonautis ad aureum vellus petendum proficiscentibus Orpheus, Apollonius, Pind. Pyth. Od. IV. Didymus ad Od. II. Val. Flaccus, & Dares initio libri de Trojæ excidio. Suidas hanc historiam (sive potius commentum) de aureo vellere allegorice intelligendam ait de arte illa, quam Χημείαν Græci vocant, aitque abstulisse Jasonem regi Colchorum librum in membrana pellicea ascriptum de conficiendo per χημείαν auro. Strabo lib. X. ait ex Caucaso monte fontes multos manare, qui habeant aureas arenas, quas accolæ, villosis pellibus in aquam positis, colligant, atque inde natam fabulam. Verba ejus hæc sunt, Παρὰ τούτοις (de Colchis loquitur) δὲ λέγεται καὶ χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάῤῥους, ὑποδέχεσθαι δ' αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτναις κατατετρημέναις, καὶ μαλλωταῖς δοραῖς, ἀφ' οὗ μεμυθεῦσθαι καὶ χρυσόμαλλον δέρας. Videndus quoque Apollonii Scholiastes lib. I. & Hyginus Fab. CLXXXI.

1311. Δρακοντοφρουρήτοις ἐσκιασμένον σκοπαῖς] Solebant olim ad thesaurorum custodiam dracones adhiberi. Festus, *Dracones dicti* ἀπὸ τοῦ δρακεῖν, *quod est videre, clarissimam enim habere dicuntur oculorum aciem, qua ex caussa incubantes eos thesauris custodiæ caussa finxerunt.* Philostratus senior Εἰκόνων lib. II. Τὸν δὲ περίπλουν χαλεπὸν τοῦτον οἰκεῖ δράκων, πλούτου τινὸς φύλαξ, ὃς ὑπὸ τῇ γῇ κεῖται, τοῦτο γὰρ λέγεται τὸ θηρίον εὔνουν τι εἶναι χρυσῷ, καὶ ὅτι ἴδῃ χρυσοῦν, ἀγαπᾷν, καὶ θάλπειν. τό τοι κῴδιον τὸ ἐν Κόλχοις, καὶ τὰ τῶν Ἑσπερίδων μῆλα, ἐπειδὴ χρυσᾶ ἐφαίνετο, δηλῶν αὐτὸ ἄϋπνον ξυμμεῖχον δράκοντι, καὶ ἑαυτοῦ ἐποιοῦντο. Artemidorus lib. III. cap. XIII. Καὶ πλοῦτον (ὁ δράκων σημαίνει) καὶ χρήματα, διὰ τὸ ἐπὶ θησαυροῖς ἱδρύσθαι. Vide Macrob. Sat. lib. I. cap. XX.

1315. Καὶ λέβητι δευτέροις δέμας] Medea (ut ait Mytholog. lib. II. Fulgentius) ejus naturæ florem invenit, qui capillos albos nigrosve faciendi potestatem habebat, quo omnibus à canitie liberari volentibus capillos nigros apparere fecit. Invenit quoque prima lavacri cujusdam calidi usum vim medicam habentis, quo volentibus omnibus medebatur, atque hæc quidem non in publico, sed clam agebat, ne quis medicorum talia addisceret. Hæc vero compositio, qua utebatur, παροψὶς dicebatur; quicunque igitur hac paropsi utebantur, agiliores prorsus sanioresque fiebant. Ex hoc Medeæ præparationem hanc quicunque videbant, lebetes scilicet, lignum, & ignem, homines elixando à Medea coqui existimabant.

1317. Ἀλλ' αὐτόκλητοι] Vide hac de re Val. Flaccum lib. VIII. Argonaut. & Ovidium Metamorph. lib. VII. Ovem vero vocat, quod luctus caussa patri exstiterit. Huc pertinent illa Artemidori lib. I. cap. LXXII. Προβάτεια μὲν (κρέα) πᾶσιν ἄτοπα, καὶ πένθος οἰκεῖον σημαίνει· ἔστι δὲ τὰ πρόβατα οὐδὲν ἄλλο ἢ ἄνθρωποι.

1318. Τὴν γνωτοφόντιν] Ovem fratricidam appellat Medeam, quæ fratrem Absyrtum juxta Phasidem fluvium discerpsit, qua de re repeniuntur antiqui illi versus apud Ciceronem lib. III. de Nat. Deorum,

——— postquam pater
Appropinquat, jamque pene ut comprehendatur parat,
Puerum interea obtruncat, membraque articulatim dividit,
Perque agros passim dispergit corpus, idque ea gratia,
Ut, dum nati dissipatos artus captaret parens,
Ipsa interim effugeret; illum ut mæror tardaret sequi,
Sibi salutem ut familiari pareret parricidio.

Ovidius quoque Trist. lib. III. Eleg. IX.

Ergo, ubi prospexit venientia vela, tenemur,
Et pater est aliqua fraude morandus, ait.
Dum, quid agat, quærit, dum versat in omnia vultus,
Ad fratrem casu lumina flexa tulit.
Cujus ut oblata est præsentia, vincimus, inquit,
Hic mihi morte sua caussa salutis erit.
Protinus ignari ———

& quæ sequuntur. Arrianus, ut & Ovidius loco citato, inde regioni nomen mansisse ait, ibidemque Absyrti sepulcrum suis etiam temporibus demonstrari solitum. Ὁ δὲ Ἄψαρος (inquit) τὸ χωρίον λέγουσιν, ὅτι Ἄψυρτος ἐκαλεῖτο πάλαι ποτέ, ἐνταῦθα γὰρ τὸν ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀποθανεῖν, καὶ τάφος Ἀψύρτου δείκνυται. Hyginus Fab. XXIII. à Jasone eum occisum refert, à Medea vero sepultum.

Ibid. Καὶ τέκνων ἀλάστορα] Ægre ferens à Jasone se repudiatam Medea, Mermerum & Pheretem filios, quos ex eo susceperat, occidit. Vide Diod. Siculum lib. IV. Apollodorum lib. I. & Hyginum loco citato. Horatius,

Ne

Ne pueros coram populo Medea trucidet.

Meminit etiam Theophylactus Simocatus in Epist. quadam, Τὴν φονικὴν Μηδείας ἀπωσαμένη ἀπραγμοσύνην τοὺς φόνους, παιδοκτόνον ἐκείνην ἐδίδασκεν ἀγριώμενον ὁμόζυγος τὴν αἰτίαν, καὶ ἀγῶνα τὴν σύμμαχον. Item Dion Prusæus in Orat. περὶ Απιςίας, his verbis, Πόσα δοκεῖς τοῖς θεοῖς τὴν Μήδειαν ὑπὲρ τῶν τέκνων εὔξασθαι, ἢ ποσάκις ἀγωνιάσαι νοσούντων, ἢ ποσάκις ἀντ' ἐκείνων αὐτὴν ἂν ἐλέσθαι τελευτᾶν, ἀλλ' ὅμως αὐτόχειρ ἐγένετο. Vide ejus imaginem apud Callistratum libro Εκφράσεων. Obscure innuit hoc Medeæ facinus etiam Virgilius Ecloga VIII.

Savus amor docuit natorum sanguine matrem
Commaculare manus, crudelis tu quoque mater,
Crudelis mater magis, an pater improbus ille?
Improbus ille pater, crudelis tu quoque mater.

Et certe ita bis legere malim, quam *puer*. Nam sine dubio dicere vult eam crudelem esse matrem, quæ liberos suos occiderat, & Jasonem improbum patrem, qui Medeam reliquerat, atque ad id facinus compulerat: judicium esto doctiorum. Sunt qui hoc facinus non Medeæ, sed Corinthiis imputent, & ab Euripide eorum precibus inducto in fabulam relatum, credique cœptum propter Poetæ auctoritatem. Unde etiam expiandi criminis caussa Medeæ filiis, quos ipsi occiderant, postea sacra facere soliti fuerunt. Ælianus Var. Hist. lib. V. cap. XXI. Λέγει τὶς λόγος τὸν φήμην, τὴν κατὰ τῆς Μηδείας, ψευδῆ εἶναι, μὴ γὰρ αὐτὴν ἀποκτεῖναι τὰ τέκνα, ἀλλὰ Κορινθίους. τόδε μυθολόγημα τοῦτο ὑπὲρ τῆς Κολχίδος, καὶ τὸ δρᾶμα Εὐριπίδην φασὶ διαπλάσαι, δεηθέντων Κορινθίων, καὶ ἐπικρατῆσαι τῆς ἀληθείας τὸ ψεῦδος διὰ τὴν τοῦ ποιητοῦ ἀρετήν. ὑπὲρ δὲ τῆς τολμήματος, φασὶ, τῶν παίδων, μέχρι τοῦ νῦν ἐναγίζουσι τοῖς παισὶ Κορίνθιοι, οἱονεὶ δασμὸν τούτοις ἀποδιδόντες.

1319. Λάλανδρον κίοναν] Argo navem intelligit, quæ loquacem malum è quercu Dodonæa habuisse traditur. Meminerunt hujus rei, præter Lycophronem, Philostratus in Imaginibus, Sophocles Trachin. & Apollonius sæpe. Claudianus in Paneg.

——— *rursusque locuta*
In te Chaonia moverunt carmina quercus.

Idem alibi,

——— *licet omnia vates*
In majus celebrata ferant, ipsamque secandis
Argois trabibus jactent sudasse Minervam,
Nec nemoris tantum vinxisse carentia sensu
Robora, sed caso Tomuri Jovis augure luco,
Arbore præsaga tabulas animasse loquaces.

Æschylus Φιλοκτήτης, citante Philone in tractatu, ubi ostendit, Πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον,
Πῶς δ' ἐστὶν Αργοῦς ἱερὸν αὐδᾶζον ξύλον;

Orpheus λάλον Αργώ, & λάλον πρῶτον appellat.

1323. Πάλιν δ' ὁ πίτρας] Ægeus, cum Æthram Pitthei F. gravidam ex suo compressu reddidisset, ensem ei reliquit, & calceos sub ingenti abditos saxo, jussitque, si filium pareret, & adultus is saxum tollere, atque relicta auferre valeret, clam omnes ad se mittere, quæ postea Theseus adultus nullo negotio perfecit. Plutarchus Theseo, Συνελθὼν δὲ, καὶ γνοὺς ἐκεῖνος (Αἰγεὺς) ὅτι Πιτθέως θυγατρὶ συγγέγονε, καὶ κύειν αὐτὴν ὑπονοήσας, ἀπέλιπε ξίφος καὶ πέδιλα, κρύψας ὑπὸ πέτραν μεγάλην, ἐντὸς ἔχουσαν κοιλότητα συμμέτρως ἐμπεριλαμβάνουσαν τὰ κείμενα, φράσας δὲ πρὸς μόνην ἐκείνην, καὶ διακελευσάμενος ἂν υἱὸς ἐξ αὐτοῦ γένηται, καὶ λαβὼν ἀνδρὸς ἡλικίαν, δυνατὸς ᾖ τὴν πέτραν ἀναστῆσαι, καὶ ὑφελεῖν τὰ καταλειφθέντα, πέμπειν πρὸς αὐτὸν μηδενὸς εἰδότος, &c. Etymologici Auctor, Θησεὺς ἀνομάσθη διὰ τὴν τῶν γνωρισμάτων θέσιν, τοῦ τε ξίφους, καὶ τῶν πεδίλων, ὡς ἡ ἱστορία δηλοῖ. Vide & Hygini Myth. Fab. XXXVII. & Apollod. extremo tertio.

1323. Καὶ φασγάνου ζωστῆρα] Solebant olim heroes baltheo alligatos enses suos gestare. Homeri Scholiastes Iliad. γ'. Τὰς ἀσπίδας διὰ τελαμώνων ἐφόρουν, ὡς καὶ τὰ ξίφη. Philostratus junior in Imaginibus, Μαχαίρας δὲ τῆς χειρὸς (forte πλευρᾶς) ἐξήρτηνται χρυσῆς, ἀργυρῶν τελαμώνων κατηχοῦντων αὐτάς. Circum humeros autem baltheum istum gestabant. Hesiodus Ασπίδι,

Ὤμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος. ———

Virgilius extremo XII. Æneid.

——— *humero cum baltheus alto*
Apparet. ———

Inde libro nono dixit,

Sic ait illacrymans, humero simul exuit ensem
Auratum, mira quem fecerat arte Lycaon
Gnosius, atque habilem vagina aptârat eburna.

Eum etiam Dilimnitarum morem narrat Agathias lib. III. Ξυστὸν τε γὰρ ἐπιφέρονται καὶ σαρίσας, καὶ ξίφος ἐκκρεμὲς ἀπὸ τοῦ ὤμου.

1234. Σκύρου δὲ λυχνοὺς πάγους] Theseus, cum Athenis δημοκρατίαν induxisset, in odium Lyci cujusdam incurrit, qui etiam tantum effecit, ut urbe ei interdiceretur, quo facto, in Scyrum insulam ad Lycomedem cum demigrasset, ab eo metuente ut regni æmulus foret, de saxo in mare præcipitatus est. Vide Scholiasten Aristophanis ad Plutum, & Plutarchum Theseo. Tractat & hanc historiam Heraclides *in* Comment. περὶ Πολιτειῶν, Οὗτος (Θησεὺς) ἐλθὼν εἰς Σκῦρον ἐτελεύτησεν, ὠσθεὶς κατὰ πετρῶν ὑπὸ Λυκομήδους, φοβηθέντος μὴ σφετερίσηται τὴν νῆσον. quem vide.

1325. Αἰγίλιψ] Homeri Scholiastes Iliad. IX. interpretatur ὑψηλὴν, recte. Τὴν ἣν καὶ αἲξ ἀπολίπη διὰ τὸ ἄγαν ὑψηλὸν καὶ δύσβατον, ἐν γὰρ τοῖς κρημνοῖς αἱ αἶγες, ὡς ἐπίπαν, νέμονται. Artemid. lib. II. cap. XII. Οὐ συναγελάζονται (αἱ αἶγες) ἀλλὰ χωρὶς ἀλλήλων νεμόμεναι κατὰ κρημνῶν καὶ πετρῶν, αὐταί τε πράγματα ἔχουσι, καὶ τοῖς ποιμέσι παρέχουσι. Virgilius in Culice,

Propulit è stabulis ad pabula læta capellas
Pastor, & excelsi montis juga summa petivit,
Lucida qua patulos velabant gramina colles.
Jam silvis dumisque vagæ, jam vallibus abdunt
Corpora; jamque omni celeres è parte vagantes,
Scrupea deserta perrepunt ad cava rupis.

Ovidius quoque in Heroidum Epistolis,

——— *amantem saxa capellam*

appellat. Hinc & Ægilips dicta. Stephanus, Αἰγίλιψ, πλησίον Κροκυλείας τῆς Ηπείρου. Ὅμηρος, Καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν. εἴληχε δὲ τὴν προσηγορίαν διὰ τὸ μετέωρον εἶναι, καὶ ὑψηλὴν, καὶ ἀναρίβατον. Ubi emendo διὰ τὸ πετρώδη εἶναι.

1327. Σωῖ δ' ἐπὶ βλύζων] Herculem puta, cur autem μύσην vocet, hæc est caussa: cum Hercules

cules Athenis esset, & jam Eleusinia sacra celebranda instarent, petiisse fertur, ut sibi quoque liceret illis interesse, cum autem nefas esset peregrinum quemquam admitti, nec tamen eum excludere auderent, ut & legi, & ejus petitioni satisfieret, alia sacra Eleusinia μικρὰ appellata in ejus gratiam instituerunt, ad quæ illum admiserunt.

1330. Σπόρλω τ' ἀμέρσας] Apollodorus lib. II. ab Hercule hæc facta commemorat, non à Theseo, ut Lycophron. Et Apollonius lib. II. Herculi tribuens ita canit,

——— ὅτε δεῦρο δ' Ἀσίδος ἠπείροιο
Ἵξὸς ἔην, ζωστῆρα φιλοπτολέμοιο κομίζων
Ἱππολύτης. ———

Consentit & Auctor Proverbiorum. Plautus Menæchmis,

——— ab Hippolyta succingulum
Haud Hercules æque magno abstulit periculo.

Meminit & Servius Æneid. XI.

1332. Παρθένοι Νηπτυνίδες] Facit Amazones Neptuni filias; Isocrates in Panegyrico, & Philostratus Ἡρωϊκοῖς, Martis. His accedit Servius Æneid. XI. *Amazones se parente Marte natas esse gloriari solebant.* Valer. Flaccus lib. IV.

Proxima Thermodoon hic jam secat arva, memento,
Inclyta Amazonidum magnoque exorta Gradivo
Gens ibi. ———

Et lib. V.

Sævaque Thermodoon medio sale murmura volvens,
Gradivo sacer, & spoliis ditissimus amnis,
Donat equos, donat votas cui virgo secures,
Cum redit ingenti per Caspia claustra triumpho,
Massageten, Medumque trahens. Est vera propago
Sanguinis, est ollis genitor Deus. ———

1336. Τὰς κελαινὰς ἵερον ἤλασαν Σκύθας ἵππους] Lysias orator tradit Amazones primas mortalium equis usas fuisse, & roboris periclitandi gratia cum alia loca percurrisse, tum Atticam, in qua ægre tandem vinci potuerunt. Vide etiam Ammianum Marcellinum lib. XIII. Ad Lycophronis illustrationem pertinent (quamvis de Theseo ne verbum quidem ullum) illa Isocratis in Panegyrico, Ἔτι γὰρ ταπεινῆς οὔσης τῆς Ἑλλάδος ἦλθον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν Θρᾷκες μὲν μετ' Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος, Σκύθαι δὲ μετ' Ἀμαζόνων τῶν Ἄρεως θυγατέρων, οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλὰ καθ' ὃν ἑκάτεροι τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον, μισοῦντες μὲν ἅπαν τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος, & quæ sequuntur. Demosthenes etiam tangit Ἐπιταφίῳ, Καὶ γὰρ τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐλθόντα ἐκράτησαν οὕτως, ὥστ' ἔξω Φάσιδος ἐκβαλεῖν. Possis vero Σκύθας ἵππους etiam naves interpretari, quas illi τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων (ita emendo) ποιοῦνται, ut ait Philostratus. Gaditani naves minores ἵππους vocabant, ab equis proræ earum incisis. Vide Strabonem lib. II. Alioquin etiam naves equorum nomine aliquando nuncupari solent, maxime à Poetis. Euripidis Scholiastes Phœnissis, Ἱππείων αἱ νῆες λέγονται ὀχήματος πόντου. Phurnutus, Ἵππιος δὲ (ὁ Ποσειδῶν λέγεται) τάχα ἀπὸ τοῦ ταχέως τὴν διὰ θαλάττης ὁδὸν εἶναι, καθάπερ ἵπποις ἡμῶν τῶν νηυσὶ χρωμένων. Artemidorus lib. I. cap. LVIII. Ὅμοιος δέ ἐστι (ὁ ἵππος) καὶ πλοίῳ, ἄλλως μὲν γὰρ ἵππους ὁ ποιητὴς τὰς ναῦς εἶπε, καὶ ἡμεῖς δὲ τὸν Ποσειδῶνα Ἵππιον καλοῦμεν, καὶ ὃν ἔχει λόγον ἐπὶ γῆς ἵππος, τοῦτον ἐν θαλάσσῃ ναῦς. Inde apud Plautum Rudente Actu primo re Sc. *Qui sunt,*

Nempe equo ligneo per vias cæruleas
Estis vecta. ———

Hinc ναυτίλων ὀχήματα Æschylus Προμ. Δεσμ.

Θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
Λινόπτερ' ηὗρε ναυτίλων ὀχήματα.

Theodoretus ὄχημα θαλάττιον de Provid. Dei, Orat. IV. Τούτῳ τῷ ξύλῳ τοῖς ὕδασι τῷ σιδήρῳ συντεχνίους, ὄχημα θαλάττιον τὸ σκάφος ἀπέφηνε. Augustinus *vehicula marina* de Doct. Christ. lib. I. cap. IV. *Quomodo ergo si essemus peregrini, qui beate vivere nisi in patria non possemus, eaque peregrinatione utique miseri, & miseriam finire cupientes, in patriam redire vellemus, opus esset vel terrestribus, vel marinis vehiculis, quibus utendum esset, ut ad patriam, qua fruendum erat, pervenire valeremus.* Hinc nautæ quoque *equisones* dicuntur Varroni Marcipore, *Hic in ambivio navem conscendimus palustrem, quam nautici equisones per viam ducerent loro.* Eadem de caussa ναυάγια ἱππικά Sophocles Ἠλέκτρα.

1347. Τὸν ἑξάπρυμνον] Hercules solis sex navibus Trojam cepit. Homericus Tlepolemus Iliad. ε'. ita Sarpedonem affatur,

Ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακληείην
Εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
Ἓξ οἴῃς σὺν νηυσί, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

Quorum versuum meminit Strabo lib. XIII. Vide etiam Plutarchum Ἑλληνικοῖς.

1349. Τὸν ἐν παλίμφρων Γοργὰς] Juno antea Herculi maxime infesta, postea generum ascivit. Hoc innuit Ovid. Trist. lib. III. Eleg. V.

Neve hominum referam flexas ad mitius iras,
Junonis gener est, qui prius hostis erat.

1351. Αὖθις δὲ κίρκοι] Lydum & Tyrrhenum intellige, qui cum sortem misissent, uter patria excederet, coactus decedere Tyrrhenus, in Italiam appulit, regionemque de suo nomine Tyrrheniam appellavit. Velleius Paterculus lib. I. *Per hæc tempora Lydus & Tyrrhenus, fratres, cum regnarent in Lydia, sterilitate frugum compulsi, sortiti sunt, uter cum parte multitudinis patria decederet, sors Tyrrhenum contigit: pervectus in Italiam & loco, & incolis, & mari nobile ac perpetuum nomen à se dedit.* Tacitus variat nonnihil Annal. lib. V. *Nam Tyrrhenum Lydumque Atye rege genitos, ob multitudinem divisisse gentem; Lydum patriis in terris resedisse; Tyrrheno datum novas ut conderet sedes, &c.* Videndi Dionysius Halicarnassæus, Strabo, Herodotus, Solinus, Festus, Servius lib. II. & VIII. Myrsilus de bello Pelasgico, & Sempronius de divisione Italiæ, fictitium totum hoc esse contendunt. Sunt & qui Tyrrhenos indigenas faciant.

1361. Καὶ Σαλπίων] Alpes Italiæ montes nobilissimi, quorum descriptionem (ut Geogra-

phos missos faciam) habes apud Herodianum lib. VIII. & Petronium Satyrico in prolixo carmine.

1370. Ος καταιβάτης μολὼν] Jupiter Καταιβάτης idem cum eo, qui Μόριος dicebatur. Apollodorus, citante Sophoclis Interprete, Περὶ Ακαδημίας ἐστὶν ὅ, τε τοῦ Καταιβάτου Διὸς βωμὸς, ὃν καὶ Μόριον καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς Αθηνᾶς ἱερὸν ἱδρυμένων.

1378. Αναξ ὁ τοῦ δρυμηλάτου γένους] Codrum puta, qui sumpta lignatoris (ut volunt Lycophron & Polyænus, ut Velleius, pastoris) veste pro patria mortem oppetiit intrepidus. Historia petenda ex Auctoribus citatis, Johanne Tzetze Chil. I. Hist. IV. Servio ad Eclogam IV. Amm. Marcell. lib. XXII. Herod. V. Justin. II. Augustin. XVIII. de Civit. Dei, XVIII. Pausan. Atticis, & Achaicis p. CCXXXII. Oros. I. cap. XVIII. Polyæn. Strateg. Lycurg. κατὰ Λεωκράτους. Cicerone Tuscul. I. Lactantio lib. III. cap. XII. & Valer. Maximo lib. V. cap. VI: Hujus filius Neleus.

1380. Βῶλον ἐμπεφυρμένην] Vide Herodotum Euterpe, qui, dum γῆν σημαντρίδα vocat, manifeste indicat cretam fuisse, qua ad obsignandas literas Veteres usi. Servius ad Æneid. VI. *Quod cum cives ejus agnovissent, sive invidia, sive miseratione commoti, ei epistolam miserunt, creta, antiquo more, signatam.* Maxime vero nobilis creta Asiatica. Cicero in Orat. pro L. Val. Flacco, *Hæc, quæ est à nobis prolata laudatio, obsignata erat creta illa Asiatica, quæ fere est omnibus nota nobis, qua utuntur omnes non modo in publicis, sed etiam in privatis literis, quas quotidie videmus mitti à publicanis, sæpe unicuique nostrûm.*

1382. Σφραγῖδα δέλτῳ] Tabellis quondam, quarum hoc loco mentio, Græci pariter & Romani usi. Erant forma triangulari. Eustathius ad Dionysium, Δέλτοι, κυρίως μὲν οἱ τόμοι, ὅσοι τετραγωνοειδῶς ἐσχηματίζοντο ἐν τῷ πλάτει, καθὰ καὶ νῦν φαίνονται· ὕστερον δὲ ἁπλῶς αἱ βίβλοι λέγονται, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χρήσεως, καθὰ καὶ πυξία, διὰ τὸ τοὺς παλαιοὺς τοῖς ἐκ πύξων πινακίοις τὰ γράμματα ἐντυποῦν. Hieronymus lib. I. Epist. I. quæ est ad Niciam, *Ante charta aut membranarum usum, aut in dedolatis è ligno codicillis, aut in corticibus arborum mutuo epistolarum alloquia missitabant, unde & portitores earum* tabellarios, *& scriptores à libris horum* librarios *vocavere.* Festus, *Tabellis pro chartis utebantur, quibus ultro citroque, sive privatim, sive publice opus erat, certiores absentes faciebant.* Symmachus lib. IV. cap. XXVIII. *Mallem scribere, Aborigenum more, dictionem salutis alterna ligno, aut corticibus.* Vide quæ vir doctiss. Just. Lipsius Institut. Epistol. cap. I. Cera autem oblinebantur istæ tabulæ. Agellius lib. XVII. *Pugillaria nova nondum etiam cera illita accepisse.* Polyænus lib. II. Δημάρατος ἐπιστέλλων Σπαρτιάταις περὶ τῆς Ξέρξου στρατείας, εἰς πτύχα ἀκήρωτον τὴν ἐπιστολὴν γράψας ἐπεκήρωσεν, ἵνα ὡς ἄγραφος διὰ τῶν φυλάκων κομισθείη, & apud Auctores passim. Signa autem imprimebantur ceræ lino impositæ, quo tabulæ perforatæ constringebantur, quod cum Jacobo Cujacio, doctiss. Jurisconsulto, observavit olim eruditissimus juvenis P. Colvius.

1384. Τὸν παρατρίμμον Κᾶρα δηΐους στατὸν] Militum, tam apud Græcos, quam Romanos, duo erant genera, illi suo sumptu militabant, & *Assidui* dicebantur: hi publico, & *Ærarii*, atque *Metelli* sunt nominati. Cares autem male audiisse, quod mercede conducti militarent, nemini ignotum. Vide Strabonem, Hesychium, Etymologici, & Proverbiorum Auctores. Turpe enim apud Athenienses habebatur mercede conductum quidpiam facere. Ulpianus ad Demosthenis Olynth. III. Η μισθοφορὰ τοῖς Αθηναίοις ἐψέγετο. Hinc apud Polyænum lib. I. Themistocles Nauclero, Κατηγορεῖν ἀπείλησεν Αθηναίοις, ὅτι χρήμασι πεισθεὶς αὐτὸν ἄγοι. Postea tamen id permissum à Pericle, ut est videre apud Ulpianum eundem ad Orat. Demosthenis περὶ τῆς συντάξεως. Laudantur vero etiam Carum horum in rebus bellicis studia, quorum argumenta reliquerunt scutorum *ansas*, *umbilicos*, *insignia*, & *cristas*, quæ omnia *ipsi invenerunt.* Strabo lib. XIV. Τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τά τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια, καὶ τὰ ἐπίσημα, καὶ τοὺς λόφους, ἅπαντα γὰρ λέγεται Καρικά. Ανακρέων μὲν γέ φησι,

Διὰ δηὖτε Καρικὸν εὐεργέος ὀχάνου
Χεῖρα τιθέμεναι.

Emendo ex Homeri Interprete & Etymologicographo, Καρικοεργέος ὀχάνου. Polyænus *lib.* VII. in Psammeticho, Ψαμμήτιχος δὲ Πυθόμενος τοὺς Κᾶρας πρώτους λόφους ἔχειν, παρ᾽ αὐτοῦ μαθὼν ὡς πρῶτοι Κᾶρες ἐπέθεντο τοῖς κράνεσι λόφους, &c. Homeri Scholiastes Iliad. θ'. Κάνονας, (φησὶν Ομηρος) ῥάβδους, αἷς ἐκράτουν τὰς ἀσπίδας, οὔπω γὰρ ἐχρῶντο τοῖς πόρπαξιν, οὓς ὄχανα ἐκάλουν, ὕστερον γὰρ οὗτοι ἐπενοήθησαν ὑπὸ Καρῶν, ὡς καὶ Ανακρέων φησὶ, Καρικοεργέος ὀχάνου. Quæ totidem verbis apud Etymologici Auctorem, in Κάνων. Hinc λόφον Καρικὸν dixit Alcæus,

Λόφον τε σείων Καρικόν.

Itaque propter hæc sua inventa *scutum parvum*, & galeam cum mortuis sepelire soliti fuerunt. Thucydides Συγγραφῆς lib. I. Δήλου καθαιρομένης ὑπὸ Αθηναίων ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ, καὶ τῶν θηκῶν ἀναιρεθεισῶν, ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῇ νήσῳ, ὑπὲρ ἥμισυ Κᾶρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὅπλων, συντεθαμμένῃ καὶ τῷ τρόπῳ, ᾧ νῦν ἔτι θάπτουσι. Scholiastes ejus, Οἱ Κᾶρες πρῶτοι εὗρον τὰς ὀμφαλοὺς τῶν ἀσπίδων, καὶ τοὺς λόφους, τοῖς γὰρ ἀποθνήσκουσι συνέθαπτον ἀσπίδισκον μικρὸν, καὶ λόφον, σημεῖον τῆς εὑρέσεως.

1389. Κόδροι] Id est, stulti, ita nuncupati Athenienses. Hesychius, Κόδρους ἡμεῖς λέγομεν κρονικούς τινας τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ἐμφανίζοντας, Αθηναίους, λαιδροὺς τῷ ἤθει. Nam ita emendo eum locum. Nominis istius caussa eorum ingens δυσβουλία, quam Neptunus, in contentione de Attica regione Minervæ posthabitum se ægre ferens, immisisse fertur. Hanc innuens Demosthenes περὶ Εἰρήνης, inquit, Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι, ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα. Ad eam & ab Aristophane Vespis allusum, cujus etiam Concionantes vide. Putabatur tamen, ut hoc addam, istam eorum δυσβουλίαν Minerva beneficii loco in εὐβουλίαν vertere.

1393.

1393. Βασσάρας λαμπτερίδος] Sive βασσάραν vulpem accipias, sive meretricem, parum refert. Si vulpem, eo modo antea, ἀσκέρας εὐμαρίδας. Thracum autem lingua vulpes βασσάρα, sive βάσσαρις dicitur, ut docet vetus Interpres Persii Sat. I. Inde Bacchæ *Bassarides*, quia vulpinis pellibus succingerentur. Apud Hesychium, ubi legitur, Βάσσαρις, ἀλώπηξ, καὶ βασσάτη παρὰ Κυρηναίοις. Emendabis, καὶ βασσάρα. Subdit idem, Βασσάρεια τὰ ἀλωπέκεια οἱ Λίβυες λέγουσιν.

1396. Οὐδ᾽ ἐμὰ γαστρίμαργος Αἴθων τρεφὰ] Æthon est appellatus Erysichthon, propter nimiam illam ingluviem. Ælianus Ποικ. Ἱστ. lib. I. ventres quosdam enumerans, Καὶ Ἐρυσίχθονα τὸν Μυρμιδόνος, ὅνπερ τοι καὶ Κάιθων ἐκάλουν ἐπί· ubi omnino Αἴθων legendum, quod postea doctissimo viro Hadriano Junio etiam in mentem venisse cognovi.

1402. Ος δή ποτ' ἀμφώτοιος ἐξ ἄκρων λοβῶν Φθίρσας κύφελλα χαλλυνεῖ παρωτίδας] Lego,

Φθίρσας κύφελλ' ἀγαλλυνεῖ παρωτίδας.

Nam eo modo dehonestantur aures. Mos vero erat Veteribus, si quos propter flagitium captos ignominia afficere vellent, auriculas præsecare. Etymologici Auctor, Οἱ παλαιοὶ τοὺς ἔν τινι ἀτιμήματι ἁλόντας ὑβρίζοντες τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀπέτεμνον. Plautus Cistellaria, Sc. *Nisi quid*,

Capillo scisso atque excissatis auribus.

Vide Nonium in *Excissatum*. Supplicii id genus λωβὴ dicebatur. Suidas, Λώβη, ἡ διὰ τῶν ὤτων τιμωρία διὰ τὸ ὦ μεγάλω, καὶ λωβός, ὁ βεβλαμμένος. Julius Cæsar integras aures abscidit, ut scribit ipse de se lib. VII. de bello Gallico, *Majore commisso delicto, igni atque omnibus tormentis necat: leviore de caussa, auribus desectis, aut singulis effossis oculis, domum remittit.*

1414. Τῷ θάλασσα μὲν βατὴ] Xerxes bello contra Græcos ponte Hellespontum conjunxit, & Atho, montem Thraciæ maximum, perfodit. Vide Plutarchum περὶ Ἀοργησίας. Virgilius in Culice,

Non perfossus Athos, nec magno vincula Ponto
Jacta, meo quærent jam sera volumine famam,
Non Hellespontus pedibus pulsatus equorum,
Græcia cum timuit venientes undique Persas.

Juvenalis Sat. x.

——— *creditur olim*
Velificatus Athos, & quicquid Græcia mendax
Audet in historia, cum stratum classibus iisdem,
Suppositumque rotis solidum mare. ———

Zosimus lib. I. Ἐζεύγνυτο μὲν ὁ Ἑλλήσποντος, πάροδον διδοὺς τοῖς πεζοῖς βαδίζουσιν, ὠρύττετο δὲ ὁ Ἄθως, ἅμα τῇ θαλάττῃ καὶ τὰς ναῦς ἐνδεχόμενος. Æschylus Persis,

Ὅπως Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὡς δεσμώμασιν
Ἤλπισε σχήσειν, ῥέοντα Βόσπορον ῥόον θεοῦ·
Καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
Περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,
Θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,
Καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. ———

Ennius Annal. lib. XIII.

Pontibus instratis conjunxit littora Xerxes.

Arnobius lib. I. *Ut ille immanis Xerxes mare terris immitteret, & gressibus maria transiret, nostri nominis effectum est injuria?* Agathias lib. IV. Οὐδέ τι Κῦρον εἴποι τις τὸν Καμβύσου, οὐδὲ Δαρεῖον Υστάσπου, οὐδὲ μὴν Ξέρξην ἐκεῖνον τὸν ἱππήλατον μὲν διαχεύοντα τὴν θάλατταν, ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι ναυτιλλόμενον. Isocrates in Panegyrico studio memoriæ æternæ relinquendæ facta hæc memorat, Βουληθεὶς δὲ (Ξέρξης) τοιοῦτο μνημεῖον καταλιπεῖν, ὃ μὴ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεώς ἐστιν, οὐ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν ἐξεῦρε καὶ συνηνάγκασεν, ὃ πάντες θρυλλοῦσιν, ὥστε τῷ στρατοπέδῳ πλεῦσαι μὲν διὰ τῆς ἠπείρου, πεζεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάττης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἄθω διορύξας. Vide etiam Johan. Tzetzen Chil. I. Hist. XXXII. Ammianum Marcellinum lib. XXII. Falsum vero hoc esse contendunt, qui Magorum historiam conscripserunt, & Herodotum, ejus sermonis auctorem, mendacii arguunt. Diog. Laertius lib. I. in Procemio, Πρὸς τούτοις καταγινώσκουσιν Ἡροδότου οἱ τὰ περὶ Μάγων γράψαντες, μὴ γὰρ εἰς τὸν ἥλιον βέλη Ξέρξην ἀκοντίσαι, μηδ' εἰς τὴν θάλασσαν πέδας καθεῖναι θεοὺς ὑπὸ τῶν Μάγων παραδεδομένους.

1418. Σὺν χαλίνοισι τειχέων στεγάσμασι] Oraculum de ligneis muris faciendis ab Apolline Atheniensibus redditum notum nimis. Synesius, ut putatur, περὶ Ἐνυπνίων, (ut alios mittam) Καὶ Λοξίας ἐκεῖθεν ὁ Πυθοῖ χρησμῳδός, ὅτι τὸ ξύλινον τεῖχος, ὃ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ θεὸς ἐδίδου σωτήριον, μάτην ἂν ἤκουσεν ἐκκλησιάζων ὁ δῆμος, εἰ μὴ Θεμιστοκλῆς ἀνέγνω τὸ χρησμοῦ τὴν διάνοιαν.

1421. Στρατῷ δ' ἀμίκτῳ] Plutarchus Παραλλήλοις quingentis myriadibus in Græciam Xerxem venisse Auctor est, Isocrates in Panathenaico DM. in Panegyrico vero sic ait, Μετὰ δὲ ταῦτα γενομένης τῆς ὕστερον στρατείας, ἣν αὐτὸς Ξέρξης ἤγαγεν, ἐκλιπὼν μὲν τὰ βασίλεια, στρατηγὸς δὲ καταστῆναι τολμήσας, ἅπαντάς τε τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας συναγείρας, περὶ οὗ τίς οὐχ ὑπερβολὰς προθυμηθεὶς εἰπεῖν, ἐλάττω τῶν ὑπαρχόντων εἴρηκεν.

1424. Ἄπας δ' ἀναύρων νασμὸς] Juvenalis Sat. x.

——— *credimus altos*
Defecisse amnes, epotaque flumina Medo
Prandente. ———

1428. Σκιᾷ χαλύψει πέτρον] Lego cum Cantero πέτρον, nam eo vocabulo sol apud Græcos aliquando ex Anaxagoræ sententia designatur: apud Callimachum, citante Sophoclis Interprete ad Οἰδ. ἐπὶ Κολ.

Εἰδὼς ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νέον Αἱμονίηθεν
Μάλκαινε, πίλημά τι πέτρε ἄλλεαρ ἔκειτο.

Et apud Euripidem in Oreste,

Ὁ γὰρ μακάριος, κοὐκ ὀνειδίζω τύχας,
Διὸς πεφυκώς, ὥς λέγουσι, Τάνταλος,
Κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον,
Ἀέρι ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτην δίκην.

Vide Pindari Scholiasten Olympion. Od. I. Eodem modo λίθον δίσκον dixit Horapollo Ἱερογλ. lib. II. Γυναῖκα ἔγγυον βουλόμενοι δηλῶσαι, ἥλιον κύκλον σὺν ἀστέρι μετὰ ἡλίου δίσκου δίχα τιμωμένην σημαίνει. Fuit autem ob hoc dictum Anaxagoras impietatis à Cleone accusatus, sed à Pericle discipulo defensus, quinque talentis mulctatus, in exilium ablegatus est. Vide Diogenem lib. II. Ait vero telorum multitudinem Solis radios obscuraturam. Similiter Ennodius in Panegyrico, *Si cælum lancearum imber obtegeret, qui fortius telum jecerit, non latebit.* Macrobius Saturnal. lib. I. cap. XVI. *Eoque tempore nubes sagittarum* in

in adversos visa ferri, & hostes fugavit, &c. Heliodorus lib. IX. Οὕτως δὴ τι συνεχὲς ἢ ἔτι σκοτεινὸν ὥσπερ ἐξ ἀκροπόλεως τῶν πύργων ἔβαλλον, ὥστε εἰς νέφους φαντασίαν τὴν πυκνότητα περιΐστασθαι τοῖς Πέρσαις.

1429. Λοκρὸν δ' ὁποῖα παῦρον ἀνθήσας ῥόδον] De rosa Locrensi vide Jul. Pollucem lib. V. cap. XVI. quem emendabis scribendo καθὰ τὸ Λοκρὸν, non κατά. Ad Xerxem devictum quod attinet, ejus sella argentea, in qua pugnam navalem spectaverat, multo post tempore adservabatur in templo Minervæ Παρθένου, fuitque Αἰχμάλωτος appellata. Harpocrat. Ἀργυρόπους δίφρος, ὁ Ξέρξης, ὃς Αἰχμάλωτος ἐπικαλεῖτο, ἐφ' οὗ καθεζόμενος ἐθεώρει τὴν ναυμαχίαν· ἀνέκειτο δὲ εἰς τὸν Παρθενῶνα τῆς Ἀθηνᾶς.

1432. Μόσσυνα φοινικοπύργους] Antiquitus etiam turres in bellicis navibus exstruebantur ligneæ, quæ *Fala* à veteribus Latinis dictæ. Jul. Pollux lib. I. cap. IX. Ἐὰν δὲ ᾖ κατάφρακτον τὸ πλοῖον, ἐπιναυπηγοῦνται πυργοῦχοι, καὶ ἐπ' αὐτῷ πυργίδια δύο, δεξιὸν καὶ εὐώνυμον, ὧν μέσον τὸ κατάστρωμα. Forte propter has Ennio, & Virgilio *naves celsæ* dicuntur.

1452. Εἰς κῦμα κωφὸν] Homerum imitatus Lycophron. Sic Petronius *mutum littus* dixit.

1460. Τὴν φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα] Id est, Laudabit me, antea ut garrulam contemptam. Idem prædicit de suis vaticiniis Sibylla Erythræa apud Lactantium lib. IV.

——— φήσουσι Σίβυλλαν

Μαινομένην ψεύστειραν, ἐπὰν δὲ γένηται ἅπαντα,

Τηνίκα με μνήμην ποιήσετε, κοὐκ ἔτι μ' οὐδεὶς

Μαινομένην φήσει με θεοῦ μεγάλοιο προφῆτιν.

Observandum quoque, quod Cassandram per convitium χελιδόνα vocet, ita enim olim omnes Barbari vocabantur propter incompositam garrulitatem. Hesychius, Τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύνθετον λαλιάν. Inde & Æschylus τὸ βαρβαρίζειν, χελιδονίζειν dicit, & Ion Poeta vetus in Omphale Barbaros χελιδόνας nuncupat. Vide Scholiasten Aristophanis Avibus. Huc pertinet Proverbium, Χελιδόνων μουσεῖον.

1461. Τόσ' ἠγόρευσεν] Usitatissima clausula in fine orationum tam Græcarum, quam Latinarum. Asconius Verrina II. *Moris veterum fuit, cum satis visum esset fluxisse verborum, hunc sibi necessitatem finiendæ orationis imponere, ut dicerent ad ultimum, Dixi.* Vide Donatum ad Hecyram & Phormionem Terentianas. Plato Λάχητι, Καὶ δὴ ἃ δοκεῖ εἴρηκα. Sophocles Ἠλέκτρα,

Εἴρηκα μὲν νῦν ταῦτα.

1463. Σειρῆνος ἐστέναξε λοίσθιον μέλος] Quid sit Σειρῆνος μέλος docere poterit Aristænetus lib. I. Epist. I. de Laide, Ἡνίκα δὲ φθέγγεται, βαβαί, ὅσαι τῆς ὁμιλίας αὐτῆς αἱ Σειρῆνες; ὅσον ἡ γλῶττα στωμύλλεται. Et lib. II. Νὴ τὰς Μούσας, εὐστόμως ᾖδεν, ἴσα ἢ Σειρῆνος γλυκεῖαν ἀφιέντος φωνήν. Ælianus Ποικ. Ἱστορ. lib. XII. de Aspasia, Φώνημα δὲ εἶχεν ἡδύ, ἢ ἀπαλὸν εἶπεν, ἂν τις λαλούσης αὐτῆς ἀκούειν Σειρῆνος. Philostratus lib. I. de Vita Sophistarum in Isocrate, Ἡ δὲ Σειρὴν, ἡ ἐφεστηκυῖα τῷ Ἰσοκράτους τοῦ σοφιστοῦ σήματι, ἐφέστηκε δὲ οἷα ᾄδουσα, πειθὼ κατηγορεῖ τοῦ ἀνδρὸς, ἣν συνεβάλλετο ἐπιεικοῖς μόνοις (lego νόμοις) ἢ ἤθεσι. Agathias,

——— σὺ δέ μοι ἢ τὸ λάλημα φέρεις

Κεῖνο τὸ Σειρήνων γλυκερώτερον. ———

Petronius, *Tanta gratia conciliabat vocem loquentis, tam dulcis sonus pertentatum mulcebat aëra, ut putares inter auras canere Sirenum concordiam.* Synesius Epist. CXXXIX. Ἐμοί γέ τοι καὶ παρὸν μὲν ἥρεις τῇ γλυκείᾳ Σειρῆνι τοῦ λόγου.

1464. Κλάρου μιμαλλόνων] Quæ sint μιμαλλόνες vel pueri sciunt. Apud Macedones μιμαλλόνες dictæ postea, quæ ante κλώδωνες, virgines, quæ Argæo regi cum Galauro bellum gerente suppetias tulerunt, sumpto habitu virili, thyrsisque pro hastis utentes. Polyænus lib. IV. Ἀργαῖος ἀμαχεὶ κρατήσας, ἱερὸν ἱδρύσατο Διονύσῳ Ψευδάνορι, ἢ τὰς παρθένους, ἃς πάλαι κλώδωνας ἐκάλουν οἱ Μακεδόνες, αὐτὸς καλεῖν ἔλεξε, διὰ τὴν μίμησιν τῶν ἀνδρῶν, μιμαλλόνας. Vide etiam Etymologicographum.

Ibid. Η Μελαγκραίρας κόπις] Lego, Μελαγχαίνας κ. Aristoteles lib. περὶ Θαυμ. Ἀκουσμ. ita ait, Ἐν τῇ Κύμῃ τῇ περὶ τὴν Ἰταλίαν δείκνυταί τις, ὡς ἔοικε, θάλαμος κατάγειος Σιβύλλης τῆς χρησμολόγου, ἣν πολυχρονιωτάτην γενομένην παρθένον διαμεῖναί φασιν, οὖσαν μὲν Ἐρυθραίαν, ὑπό τινων δὲ τῶν Ἰταλίαν κατοικούντων Κυμαίαν, ὑπὸ δέ τινων Μελάγκραιραν καλουμένην.

1465. Νεσοῦς θυγατρὸς] Sibylla, Nesonis ex Dardano filia. Arrianus, Δάρδανος τῆς τοῦ Τεύκρου βασιλέως θυγατέρας ἔγημε, Νησώ τε, καὶ Βάτειαν· καὶ ἐκ μιᾶς τῆς Νησοῦς ἦν αὐτῷ θυγάτηρ Σίβυλλα ἡ μάντις, ἀφ' ἧς ἢ ἄλλαι γυναῖκες, ὅσαι ἐγένοντο μαντικαί, Σίβυλλαι ἐλέγοντο. Quem locum Theodoro Cantero, viro doctissimo, acceptum refero.

Ibid. Η τε Φίκειον τέρας] Sphingem intelligit, quam Bœoti appellant Φῖκα, teste Palæphato. Hesiodi Scholiastes ad Ἀσπίδα, Φίκιον, ὄρος Βοιωτίας, ὀνομασθὲν δὲ ἐκ τῆς Σφιγγὸς, ἣν Φῖκα ἐκάλουν οἱ Βοιωτοί. Et ad Theog. Αὕτη δὲ (Σφίγξ) ἐστὶ θυγάτηρ Χιμαίρας καὶ Τύφωνος, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ἢ τὸ Φίκιον, ἔνθα διέτριβε, Φῖκα δὲ αὐτὴν οἱ Βοιωτοὶ λέγουσι. Festus, *Picati appellantur quidam, quorum pedes formati sunt in speciem Sphingum, quod eas Dorii Phicas vocant.*

1472. Δαίμων δὲ φήμας] Hoc loco δαίμων Lycophroni, quod aliàs τὸ δαιμόνιον Græci veteres dicebant, quo nomine majus quoddam numen intelligebant. Sic Pindarus Isthmion. Ode VI.

Σὺν τε οἱ δαίμων φυτεύει

Δόξαν ἐπήρατον.

Theognis,

Χρήματα μὲν δαίμων ἢ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν.

Et alii Poetæ sæpe. Cum autem τὸ δαιμόνιον καὶ τὸ θεῖον dicerent, Deum supremum, divinitatemque mundi moderatricem intelligebant. Jul. Pollux lib. I. cap. I. Τῆς αὐτῆς χρείας τὸ θεῖον, ἢ τὸ δαιμόνιον.

Ibid. Εἰς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν τεύξει] Ex vetere formula, Εἰς ἀγαθόν μοι. Duabus vero utebantur formulis ad amolienda infausta, & hac, quam diximus, & illa, Εἰς κεφαλήν σοι. Priore utitur hoc loco apud Lycophronem Cassandra. Moschus etiam Idyllio II.

Ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον.

Pacuvius apud Festum in *Veruncent, Dii monuerint meliora, atque amentiam averruncassent tuam*: quæ ita emendo,

——— *Dii monuerint*

Meliora, atque amentiam averruncassint tuam.

Et

Et frustra sunt, qui aliter corrigunt. Virgilius latius usurpavit Æneid. tertia,

Dii probibete minas, dii talem avertite pestem,
Et placidi servate pios. ———

De altera formula, Εἰς κεφαλὴν σοί, ita Aristophanis Scholiastes Acharn. Ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ εἰ κατηύχοντό τινος, εἰς κεφαλὴν τρέποιτο, τοῦτο δ' ἐπὶ κακῶν λέγοντες. Virgilius Georg. III.

Dii meliora piis, erroremque hostibus illum.

Ubi complectitur utramque formulam. Moschus Idyllio quarto,

Τοῖα, φίλη, μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν
Παννυχίη, τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθῆα τρέποιτο
Οἴκων ἀφ' ἡμετέρων. ———

Apuleius Milesf. III. *Si quid adversi tuum caput respicit, id omne protinus meo luatur sanguine.* Theocritus Idyllio VI.

——— αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
Ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.

Pedo in Elegia ad Liviam,

Urbs gemit, & vultum miserabilis induit unum,
Gentibus adversis forma sit illa precor.

Terentius Heautont. Act. V. Sc. III.

——— *ab obsecro te, istuc inimicis siet,*
Egone confitear meum non esse filium, qui sit meus?

1473. Οὐδὲ σοὶ προσκόπτω] Locis & regionibus omnibus Genios præesse credebant, Græci vocant ἐγχωρίους θεοὺς, δαίμονας, ἥρωας. Festus, *Genium esse putârunt uniuscujusque loci.* Clemens Protrept. Εἰ γὰρ ἐν δαίμονες λέγοιτό τι, καὶ μικροὶ, ἐστι μὲν ἰσάριθμοι καὶ ἀναφανδὸν οὕτω κατὰ πόλεις δαίμονας ἐγχωρίους τιμὴν ἐνδρεπομένους. Servius Georg. lib. I. *Genium dicebant antiqui naturalem Deum uniuscujusque loci.* Prudentius lib. II. adversus Symmachum,

Quanquam cur Genium Roma mihi fingitis unum,
Cum portis, domibus, thermis, stabulis soleatis
Adsignare suos Genios? ———

Inde est apud Virgilium Æneid. V.

Incertus Geniumve loci, famulumve parentis
Esse putet. ———

Quintilianus Declamat. I. *Ipsi quoque servuli longius quiescunt, & præstatur grande secretum Genio loci.* Gratius,

Te primum, Vulcane, loci pacemque precamur
Incola sancte tuam. ———

Ubi *loci sanctus incola* non alius, quam Genius loci. Calphurnius Eclog. V.

——— *tu cespite vivo*
Pone focum, Geniumque loci, Faunumque, Laremque
Salso farre voca. ———

Vetus inscriptio,

I. O. M. -I- G-NIO LOCI
HUJUS. Q. CÆCILI
US. SECUNDUS
LEG. C. SERENI
PROCOS. GALLIÆ
TRANSALPINÆ
V. S. L. M.

Phalaris in Epistola quadam ad Himeræos, Τοῖς θεοῖς αὐτὸν ἀφήσομεν, οἳ τὴν πόλιν κατέχετε, καὶ ὅσοι ἔχουσι τὴν ἱμερίδα γῆν θεοί τε, καὶ ἥρωες. Arnobius lib. I. *Prudentissimi vobis videntur, nec reprehensionis ullius, qui Faunos, qui Fatuas, civitatumque Genios, qui Pausos reverentur, atque Bellonas.* Philostratus lib. I. de Vita Sophist. in Dionysio, Καὶ πάλιν αὐτομολησάσης πρὸς βαρβάρους Βοιωτίας ξυνάξαι οἱ κατὰ γῆν ἥρωες. Tertullianus lib. de Pallio, *Certe, si quis loci Genius, ingemebat.* Hesiodus lib. I. de Geniis loquens,

——— πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Petronius, *Nostra regio tam præsentibus plena est numinibus, ut facilius possis Deum, quam hominem invenire.* Hunc quoque propitium imprecabantur sibi mutuo Veteres. Clare Tertullianus de Idololatria, cap. XXII. *Si dedero eleemosynam, vel aliquid præstitero beneficii, & ille mihi Deos suos, vel coloniæ Genium propitios imprecetur.* Et cum ingrederentur primum aliquam regionem, aut postliminio in eam redirent, solebant eam religiose salutare, in honorem Genii, quem ei præesse credebant. Probabile id multis Auctorum testimoniis. Æschylus Agamemnone,

Πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
Δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
Νόστου. ———

Plautus Bacchidibus, Sc. *Herilis, &c.*

Herilis patria, salve, quam ego biennio
Postquam hinc in Ephesum abii conspicio libens.

Ovidius Metamorph. lib. III.

Cadmus agit grates, peregrinaque oscula terræ
Figit, & ignotos montes agrosque salutat.

Tertullianus Apologetici cap. XXI. *Dispersi, palabundi, & cæli & soli sui extorres, vagantur per orbem, sine homine, sine Deo rege, quibus nec advenarum jure terram patriam saltem vestigio adorare conceditur.* Symmachus lib. V. Ep. LXXII. *Octavo demum die multa reluctatus itineris difficultate, larem patrium salutavi.* Philostratus Heroicis, Καταπλεύσαντες δὲ, καὶ τὴν γῆν ἀσπασάμενοι, βαδίζουσιν ἐπὶ τὸ ἱερὸν, καὶ προσευξάμενοι τῷ Ἀχιλλεῖ, καὶ θύσαντες. Neque solum salutabant, sed & sacrificabant. Apollonii Scholiastes extremo II. Τοὺς ἐνδημοῦντας ἔθος ἦν ἐν ἀλλοδαπῇ θύειν τοῖς ἐγχωρίοις θεοῖς, καὶ ἥρωσι. Codinus, Ἐπεὶ δ' ἐν κατὰ τὴν εἱμαρμένην ἀφίκοντο, καὶ θυσίαν ἐξιλάσκοντο δαίμοσι, κόρακες, &c. Et in Epistola Cydippes ad Acontium,

Protinus egressa superis, quibus insula sacra est,
Flava salutatis thura, merumque damus.

Heliodorus lib. X. Τὰ μὲν ἐν πρώτοις ἐχώρει τὴν ὄχθην ἀεὶ τοῦ Νείλου καὶ παραποταμίας ἐχόμενος, ἐπεὶ δ' εἰς τὰς καταβάθμους ἀφίκετο, θύσας τῷ Νείλῳ, καὶ θεοῖς ἐνορίοις, ἐκτραπεὶς, τῆς μεσογαίας μᾶλλον εἴχετο. Etiam qui in aliam regionem discessuri sacrificabant iis, atque id appellabant θύειν τὰ διαβατήρια. Stephanus in Βυθρωτὸς, Μυσθέντας Ἕλληνας ἐκ Τροίας πλέοντας εἰς Ἑσπερίαν (ita scribo, non Ἑσπέρας) θύοντας διαβατήρια ἐν Ἠπείρῳ, τὸ θῦμα ὁ βοῦς διαδράσας ἐκ τῆς θαλάσσης, ἔχθετο φεύγοντας διὰ τῆς μεταξὺ πόντου εἰς τὸν κόλπον, &c. Etiam VALE dicebant. Ovid. Metamorph. lib. XIII.

Troja, vale, rapimur, clamant, dant oscula terræ
Troades. ———

Theophylactus Simocatus in Epistola quadam,

Ἐπὶ τὴν Αἴτνην, τὸ Σικελικὸν ὄρος, ἀπαιρόμεν, εἰπόντες χαίρειν τῇ Ἀττικῇ. Atque hæc omnia fiebant in honorem Genii locorum præsidis, qui anguis forma colebatur. Hinc Persio lux,

Pinge duos angues, pueri, sacer est locus. ——

Servius Æneid. v. *Nullus enim locus sine Genio est, qui per anguem plerumque ostenditur.* Huc facit illud Propertii lib. IV. Eleg. VIII.

Lanuvium annosi vetus est tutela draconis,
Hic ubi Tartarea non perit hora mora.

Item Statii insignis locus Thebaid. v.

Interea campis nemoris sacer horror Achai
Terrigena erigitur serpens, tractuque soluto
Immanem sese vehit, ac post terga relinquit.
Livida fax oculis, tumidi stat in ore veneni
Spuma virens, ter lingua vibrat, terna agmina adunci
Dentis, & aurata crudelis gloria frontis
Prominet, Inachio sanctum dixere Tonanti
Agricola, cui cura loci, & silvestribus aris
Pauper honos ——

Et ille Isidori Orig. lib. XII. cap. IV. *Angues autem apud veteres pro Geniis lucorum erant habiti semper.* Ad hos Genios pertinet etiam quod Pythagorici aliis alios locis fortunatiores putabant, prout cujusque hominis Genius cujusque loci Genio conveniret. Atque ista de loci Genio, in quo omine desino, & finem Commentario meo impono.

IN

IN

Lycophronis Caſſandram

JOHANNIS POTTERI

COMMENTARIUS.

IN LYCOPHRONIS ALEXANDRAM *JOHANNIS POTTERI* COMMENTARIUS.

EXIGERE hic videtur operis instituti ratio, ut, antequam ad obscura Poematis ænigmata solvenda nos accingamus, de Poeta ipso nonnihil præmittamus; sed hac Nos oneris parte levarunt doctissimi Viri, Isaacius Tzetzes, Gulielmus Canterus, & Johannes Meursius, quorum è scriptis petere possis, Amice Lector, & plenis faucibus haurire, quæcumque supersunt de Lycophrone. Cum igitur hanc laudem præripuerunt Viri Seculorum memoria illustres, quid Nobis in hoc Commentarii limine agendum relinquitur? Id, nempe, unum, ut Scholiastis ætatem, genus, vitam, scripta, (quæ paucis hactenus cognita ac percepta satis videntur) quæ, & qualia fuerint, exponamus. Sed neque hic rem aggredior intactam penitus, & illibatam; prævivit enim Nobis in hac non devia prorsus, etsi non valde trita, semita, Nicolaus Gerbelius, in sua ad Johannis Tzetzis, Isaacii nostri fratris, Chiliades Præfatione. Ab illo itaque mutuantes, quæ ad institutum nostrum videbuntur pertinere, alia quædam, quæ partim ex Impressis, partim ex MSS. Codicibus observare contigit, adjiciemus.

Si de nomine quæras, variis id modis scriptum atque pronunciatum reperies, dum alii Cæcum, alii Zezium, alii Zezen appellandum judicarunt, eos dictitantes, *asperam vastamque pronunciationem, & sonum plane barbarum probare*, quibus Tzetzen scribendum esse videretur. Verumtamen ipse Auctor sese nusquam aliter, quam Tzetzen nominat, apparetque mirifice eum hoc nomine fuisse delectatum; nam quandoque etiam ad tædium id ingeminat, quod etiam de fratre ejus, Johanne Tzetze, observavit Gerbelius, *Ita scripsit Tzetzes, sic sentit Tzetzes, Non omnium meminisse potest Tzetzes*; atque ejus generis prope infinita, in quibus non memini ullum ex MSS. vel Impressis Codicibus hoc nomen vel semel variasse. Floruisse videtur quingenta plus minus abhinc annis, circa annum à Christo nato MCLXXVI. Patrem habuit Michaelem Tzetzem, matrem Eudociam, avum paternum Johannem Tzetzem, literarum quidem rudem, sed eruditorum hominum amatorem. Avus ejus maternus fuit genere Græcus, avia materna Abasgis, sive Ibera. Itaque Tzetzes noster à materna avia Abasgicam originem, à paterno maternoque avo Græcam, de qua nonnumquam gloriari videtur, trahit, uti prolixe narrat Johannes Chiliade V. Hist. XVII. Porro nemini dubium esse potest, quin eadem cura educatus, iisdem imbutus præceptis fuerit Isaacius noster, quibus informatam suam pueritiam memorat Johannes. Exacta infantia, pater prudentissimus satis habens perspectum, quam ægre deleantur, quæ molli & cereæ ætati impressa sunt, nihil prius habuit aut antiquius, quam ut teneri puerorum animi ad virtutem, ad pietatem, ad optima quæque instruerentur: numquam igitur destitit talia illis præcepta sedulo & serio inculcare, *Ut, nempe, contemnerent opes, parvi facerent potentiam, non essent honorum, aut κενοδοξίας cupidi*: uti narrat Johannes in Epistola quadam, quam fini IV. Chiliadis Hist. subjunxit. Post actam sub hac tutela pueritiam, clarissimis istius seculi præceptoribus tradidit in omni artium & scientiarum genere erudiendos, sub quibus quantum profecerint, ut in cæteris, tum præsertim in Critica, testatur, præter egregia eorum scripta, omni doctrina referta, quæ pauca ex multis temporum injuria ad nos devenere, præter hæc, inquam, quantum de Repub. literaria meruerint hi Fratres, testatur illud *Grammaticorum* cognomen, quo illa ætas voluit Eorum memoriam posteritati commendari. Ad hos autem Commentarios quod spectat, de eis nihil aliud opus erit dicere, quam quod obscurum hoc Poema, quod omnia omnium ætatum ingenia exercuit, sit ab iis ita dilucide explicatum, ut possit à quovis ingenio, quod non in hujusmodi plane cæcutiat, non legi modo, verum etiam (pauca excipias) intelligi. Non tamen is sum, qui Tzetzem in omnibus sequi velim, quid enim mirum si in illo seculo, in illo Poemate doctissimus quivis hæserit, & nonnumquam etiam fœde errarit? Id vero doleo, imo indignor potius, Gulielmum Canterum qualibet arrepta occasione Tzetzi sine modo convitia fundere, & virum doctissimum immerito sæpe lacerare; præsertim cum Adnotationum, quas pro suis venditat, partem tantum non majorem ex Tzetzis Scholiis ipsum subripuisse constet. Id vero maxime omnium bilem mihi commovit, quod Canterus iste plagii Tzetzem incuset, eumque Theonis, & aliorum nescio quorum, de quibus, præter nomina, nihil aliud superest, scrinia compilasse clamitet, & hoc, nullo teste, nulla auctoritate, nullo alio indicio nixus, quam quod illi Tzetzem ætate præcesserint, & ab eo aliquoties

quoties laudentur. Sed has refellit calumnias, & amplius evincit, antiquos illos Interpretes ad Tzetzis tempora aut non pervenisse integros, aut non esse tanti faciendos, quanti eos æstimavit bonus Canterus, hæc, inquam, satis probat ingens illud pretium, in quo eo ævo habiti sunt Tzetzis nostri Commentarii, & hoc abunde constabit ex unico exemplo, quod ex Johannis Tzetzis Chiliade VIII. Hist. CCIV. apponam,

Λυκόφρονες γεγόνασι διάφοροι τὴν κλῆσιν·
Λυκόφρων, παῖς τοῦ Μάστορος, ὡς Ὅμηρός που γράφει,
Καὶ ἕτεροι Λυκόφρονες σοφοί τε, καὶ τῶν ἀσόφων.
* * * *
Οὗτος ὁ παῖς τοῦ Λίκου (lege Λύκου) δὲ, εἴτε μὴν τοῦ Σωκλέους
Λυκόφρων, ὁ καὶ σύγχρονος ὑπάρχων Πτολεμαίῳ,
Πολλὰ μὲν συνεγράψατο δράματα τραγῳδίας,
Καὶ βίβλον, ἣν ἐπέγραψεν τὴν κλῆσιν Ἀλεξάνδραν,
Εἰς ἣν ὁ Τζέτζης ἔγραψεν ἐξήγησιν, καὶ ἄλλας·
Ταύτην δὲ τὴν ἐξήγησιν ἐσφετερίζετό τις,
Οὐχὶ τὴν βίβλον παρ' αὐτοῦ λέγων ἐξηγηθῆναι,
Ἀλλ' ἑρμηνεύειν τὰ ἐντὸς σύμπαντα τῆς βίβλου,
Τὴν βίβλον ἐπικρύπτων δὲ, καὶ τοῖς φοιτῶσι λέγων,
Οἰκείας τέχνας λογισμοῦ, ἅπερ ἑρμηνεύοι,
Ἀπόντα καὶ τὸν Τζέτζην δὲ καὶ λοιδορῶν, καὶ τύπτων.
Ἕως πολλοὶ τῶν φοιτητῶν τῇ κέλλῃ τῇ ἐκείνου
Λαθραίως παρεισφρήσαντες, ἐφεῦρον τὸ βιβλίον,
Καὶ τὸν ἐξηγησάμενον οὕτως ἐξυβρισμένον,
Ἀλγυνόντα καὶ μάλιστα τοῖς εὐηργετημένοις,
Ἀνθ' ὧνπερ ἐκληρώσατο μοῖραν τῶν παλαμναίων,
Ὥστε καὶ καθυβρίζεσθαι τοῖς εὐηργετημένοις.
Τοὺς δ' ἀχαρίστους ὑβριστὰς ἐκ τεισαλιτηρίων
Εὗρεν, μὴ δεόμενοι τετραπόδων χρηστηρίων.

Ad mores Tzetzis, vitæque rationem quod attinet, testatur Johannes Epistola supra laudata, se cum Fratre in animi bonis fœlicitatem suam collocare, opes autem, honores, & cætera Fortunæ munera contemnere. Hoc tamen ex eorum Scriptis nimium constat, utrumque sui paullo fuisse amantiorem, adeo ubique laudes suas inferciunt, doctrinam prædicant, alios spernunt, se omnibus præferunt. Videntur uterque mutua sui admiratione, mutuoque amore flagrasse, quod abunde patet cum ex aliis eorum monimentis, tum præcipue ex libello quodam, (hactenus, ni fallor, inedito) quem de Prosodia scripsit Johannes, & Fratris præmatura morte extincti memoriæ consecravit; quod opus versibus Heroicis inchoatur, & clauditur, quos, quia ad rem nostram faciunt, ex MS. Codice, quem suppeditavit Bibliotheca *Barocciana*, exscripsi, & aliquot in locis emendatos apposui:

Ἰωάννου τοῦ γραμματικοῦ Τζέτζου διδασκαλία περὶ τῶν ἐν τοῖς στίχοις μέτρων ἁπάντων, διὰ στίχων πολιτικῶν, τὰ δὲ προοίμια μόνα συντίθενται διὰ στίχων ἡρωϊκῶν, ὁμοίως καὶ ὁ ἐπίλογος.

Γραμματικοὶ μαθέειν ποθέοντες μέτρια πάντα,
Τῇ δὲ βίβλῳ προσέχοντες, ἀρίστη ὅσσα κεκεύθει,
Τήνπερ ἀδελφειῷ Τζέτζης θέτο νέρτερα δῶρα,
Τὴν θέτο νέρτερα δῶρ' Ἰωάννης Ἰσαακίῳ,
Οἶτον ἀμειψαμένῳ παρὰ μοῖραν ἐξ ὀδυνάτων,
Ἃς ἔτλη Συρίῃ τε ῥόδῳ δ' ἔνι, κάτπεσε τύμβῳ.
Κεῖνον ὀδυρόμενος τὸν ἀδελφιὸν, οἷά περ ἔτλη,
Βουλόμενοί τε μέτροις παντοίοις τόνδε δακρῦσαι,
Τὴν βίβλον ἐξετελέσσατο μέτρια πάντα προφράσσκων.
Μυρμιδόνες προπάροιθε περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
Μνῆμα λυγρὸν ἑτάρῳ ξανθὰς ἀπέκειραν ἐθείρας.
Κλαῦσεν Ἀχιλλέα Πιμπληΐδες ἐννέα Μοῦσαι,
Χρύσεον ἐς τύμβον δὲ καὶ ἀμφοτέρους καλαθέντες
Ἥρωας ἐδάκρυσαν, ἐπεὶ κατὰ μοῖρα κατέσχε.
Παρθένος αὖ χαλκείη περὶ σήματι δάκρυσι Μίδω·
Ἀσπέσιοι σφετέρῳ δὲ Οσιμάνδρῃ βασιλῆϊ
Χρυσείῳ εὐστεφάνῳ σταδιαῖον τύμβον ἔρεψαν.
Μαυσωλὸν Κᾶρες περὶ κίονα μεσσόθι λίμνης
Θάψαν, θαῦμα μέγιστον ἐν ὑστατίοισι βροτοῖσι.
Πυρομελεῖς τὸ πάρος δὲ Θαράϊον, ἀμφὶ τάφον δὲ
Παῖδες Ἀθηναίων ἀλυκώδεα δάκρυα λεῖψαν.
Πύργον δὲ στεφάνοις ἐπ' Ἀλεξάνδρου βασιλῆος
Κεῖραν Μακεδόνες Ἡφαιστίωνι θανόντι·
Ἄλλοι δ' ἄλλα ἔρεξαν ἐπὶ προτέρων λυκαβάντων.
Αὐτὰρ ἐγὼ, κασίγνητε, γλυκὺ φάος, Ἰσαάκιε,
Κρεῖσσον ἐμοῦ βιότοιο, καὶ εἴ τι βέλτιον ἄλλο,
Σεῖο ἀποφθιμένοιο ὑπ' ἀργαλέων ὀδυνάων,
Τηλόθεν ἡμετέρης, καὶ ἡμετέρων ἑτάρων,
Ἡμετέρην γενέθλην ἐπεὶ ἔμβαρυς ἔχρασε δαίμων,
Οὐ χρυσείην ἐς λάρνακα θεὶς, πλοκάμοισι πυκάσσω,
Παρθένον οὔποτε χαλκείην σῷ περὶ σήματι θήσω,
Πότμον ὀδυρομένην μάλ' ἀπηνέα τὸν ῥόδῳ ἔτλης
Πλεῖστ' ἀναζεόμενος κυκναιθρόντῳ Ἀραβίῃ
Οὐλομένῃ, στρατιῆς ἣ πολλὰς ἔμβαλε γαίῃ,
Ἦτορ ἀπηύρα χεύσιον, ἢ μέγα ἠρίον ἐκτολυπεύσω,
Πυρομελὴς ἢ στήλη δὲ βροτὸς ὅς σε δακρύσει,
Οὐ πολιὸν κερίῳ στεφάνοις, ἀλλ' ἄκρα κόρυμβα,
Οἷά περ ἐξετέλεσσαν ὅσοι πάρος ὄλβιοι ἦσαν,
Ἀλλά σε νῦν δακρύοντι ἐφιστάέτω περὶ τύμβον,
Ἠδὲ σὺν Χαρίτεσσι πολυστεφάνων Ἀρετάων
Ναὶ μὴν μύρονται περίαλλα σὺν αὐταῖς Μούσαις,
Κειράμεναι πλοκάμους, δακρύουσι σὺν αὐτοῖς Λόγοι
Μορφῇ ἐν ἀνδρομέῃ περὶ κῆρι δακρυχέοντες.
Αὐτὰρ ἐγὼ τριφίλητον ἀδελφιὸν, ὄμμα, καὶ ἦτορ,
Ζωὸς ἀποφθιμένοιό σευ ὕστερος ὢν ἐπὶ γαῖαν,
Μνῆμα καλὸν τελέω σοι, ὅπερ σέθεν ἄξιον ἐστὶ,
Καὶ ῥόδος ἡ σὴ μνῆμα, σὺ δ' αὖ ῥόδου ἔσσεαι μνῆμα,
Ἡ γὰρ γηράσασα ποτὶ χρόνῳ ἐξαπολεῖται,
Αὐτὰρ, ὦ Ἰσαάκιε, τεὸν κλέος ἄβροτον ἔσται.
Θάψα γάρ σε μέσησι ψυχαῖς εἰς τάφον οἷον,
Ὅνπερ μέτροις παντοίοις Μοῦσαι τελέουσι,
Καὶ χρονικὰ δὲ βίβλοις συνταξάμενος μαλαλέξω,
Σὸν πότμον γοάων τε, καὶ ἄσπετα δάκρυα λείβων,
Αὐτὰρ ἐπεί τις ζώοντας κορέσαιμι δακρύων,
Αἰνείου καὶ Ὁμήρου ἴσοις ἔπεσιν δακρύσαι,
Πάντας θ' ὅσσοι ἔασιν ὑπὸ χθονὸς ἔξοχοι ἄλλων.
Ἀλλά γε καὶ μέτρων νῦν δίζομαι αὐτὰ κέλευθα,
Σεῖο χάριν παθέεσσι περιφραδίως ἐρεείναι,
Τόφρα τεοῖς θρηνήμασιν ἐμμέτροισι τυχόντες,
Ἰδμοσύνῃ προφέρεσιν μέτρια ἐν δακρύσει,
Κλῆσιν δ' αὖ προφάτισα ποδῶν ἐξάρχομαι ᾄδειν.

Post finem deinde libelli hos habet Versiculos;

Γραμματικοῖς ποθέουσι τὰ μέτρια πάντα δαῆναι,
Ταῦτά τοι ἐξερέεινα καὶ ἐς τέλος ἐκτολύπευσα,
Μέτρια φραδμοσύνῃσι περισσολάδην ἀγορεύσας,
Ὑμέες αὖτις ἕκαστος ἐν οὔασι ταῦτα βαλόντες,

Οὔασι

Οἶαοι ἢ περιτίλοισι, ἢ ἀπηκίως λιλαῖτις,
Μνημοσύνη φρένι τε ἢ ἀμφοτέρων κασιγνήτων,
Τῶ τε περιχορδαίοιο, καὶ ὃς τῆδε μίστρια πύξιν.

1. Λέξω τὰ πάντα νημερτῶς, ἃ μ' ἱστορεῖς] Figuram his verbis inesse ait Eustathius Homero familiarem, qua à multitudine ad paucitatem contrahitur Oratio; ecce ejus verba, Iliad. γ'. pag. 314. Edit. Basil. Συνήθες Ομήρῳ τὸ σχῆμα, τὸ ἐκ πληθυντικῆς καταβαίνειν εἰς ἑνικόν. οἷον καὶ τὸ, Ανθρώπους τίνυσθε, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ. ἐκ γὰρ τοῦ ἀνθρώπους εἰς τὸ ὅστις μετέβη, δέον οὐ πάντες οἱ καμόντες, ἤτοι θανόντες, κολάζονται, ἀλλ' ὁ κακός. Τοιοῦτο οὖν ἄλλοις μυρίοις καὶ παρ' Ευριπίδῃ τὸ, Δεσποτῶν ὑμῶν τύχοιμ', ὅσις μ' ἀπώλεσε. ἢ τὸ, Δίκη γὰρ ἐκ ἔστιν ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν, Οστις οὐτὶν ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθὼν σαφῶς, Στυγεῖ. Καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ, Τὰ φιλικὰ κρύπτοντα σώματα Πάλαι. πυθέσθαι δὲ τὸ, Οσις ἀνθρώπε φύσιν γεγώς, ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ. Τοιοῦτο δὲ ἢ τὸ, Λέξω τὰ πάντα. ἃ μ' ἱστορεῖς. ἢ τὸ, Ελεξα πᾶν, ὅσον περ ἐξηπιστάμην. Και ἐν τῷ α' ῥαψῳδίᾳ τὸ, Πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ολύμπῳ. καὶ ἐν τῷ δ' τὸ, Ταῦτα δ' ἀρεσόμεθα, εἴτι κακὸν εἴρηται.

3. Οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη Ελυσε χρησμῶν ὡς πάρος &c.] Duplicem hic fuisse apud Veteres vaticinandi modum innuit Poeta; alterum quidem pacatum, & quietum: alterum vero, turbulentum, & furentium, aut Bacchantium similem; quæ differentiæ interdum ex diversitate dæmonum, interdum ex magnitudine, imbecillitate, aliisque divini influxûs affectionibus provenire putabantur, ut nos docet Iamblichus lib. de Mysteriis Sect. III. cap. v. Εκ δὲ τέτων καὶ τὰ σημεῖα τῶν ἐπιπνεομένων γίνεται πολυειδῆ, κινήσεις τε τῆ σώματος, ἢ μερῶν τινῶν, παντελεῖς τε αὐτῆ ἠρεμίαι, τάξεις τε ἐναρμόνιοι, ἢ χορείαι, ἢ φωναὶ ἐμμελεῖς, ἢ τἀναντία τέτων. καὶ ἤτοι τὸ σῶμα ἐπαιρόμενον ὁρᾶται, ἢ ὀγκούμενον, ἢ μετέωρον ἐν τῷ ἀέρι φερόμενον, ἢ τἀναντία τέτων περὶ αὐτὸ φαίνεται γιγνόμενα, φωνῆς ὁμαλότης κατὰ μέγεθος, ἢ κατὰ τὰ μεταξὺ διαλαμβανόμενα τῇ σιωπῇ διαφορήματα πολλὰ θεωρεῖται, ἢ ἀνωμαλία. αὖθις ἐνίοτε μουσικῶς μὲν ἐπιτεινομένη καὶ ἀνιεμένου τοῦ ἤχου, ἐνίοτε δ' ἄλλον τρόπον. Et hic indicat Poeta Cassandram, cùm de tot tantisque rebus, de tot regnorum, urbiumque eversione, & constitutione, tot regum, & heroum variis casibus vaticinatura erat, propiore Dei numine afflatam, quam prius, cum de rebus minoris momenti quieta & tranquilla loquuta fuisset. Aliis tamen Poetis visum est Cassandram semper introducere, furenti more fata aperientem: Seneca Agamemn. v. 700. Cassandræ furorem eleganter descripsit,

Silet repente Phœbas, & pallor genas,
Creberque totum possidet corpus tremor;
Stetere vitta, mollis horrescit coma;
Anhela corda murmure incluso fremunt;
Incerta nutant lumina, & versi retro
Torquentur oculi; rursus immites rigent;
Nunc levat in auras altior solito caput,
Graditurque celsa; nunc reluctantes parat
Reserare fauces; verba nunc clauso male
Custodit ore Manas impatiens Dei.

Et hoc modo utplurimum affici solebant vates clariores, & quotquot interius habuere cum Diis commercium; de Pythia ubique testantur Scriptores. Aristophanis Scholiastes in Pluto, Μανίας πληρουμένη, καὶ τὰς τρίχας λύουσα, καὶ ἀφρὸν ἐκ τοῦ σώματος ἀποπίμπουσα, καὶ τἄλλα ποιοῦσα, ὅσα οἱ μαινόμενοι ποιεῖν εἰώθασι, τὰ τῆς μαντείας, ἢ μανίας ἐφθέγγετο ῥήματα. Dicitur etiam tanto furore nonnumquam fuisse correpta, ut propter nimiam Dæmonis violentiam misere expirarit. Sibylla Virgiliana Deo plena mirum in modum bacchatur, Æneid. VI. v. 45.

Ventum erat ad limen, cum Virgo, Poscere fata
Tempus, ait, Deus, ecce Deus. Cui talia fanti
Ante fores, subito non vultus, non color unus,
Non comta mansere coma; sed pectus anhelum,
Et rabie fera corda tument; majorque videri
Nec mortale sonans; afflata est numine quando
Jam propiore Dei. ———

Adeo denique usitatus vatibus hic furor, ut μάντιν dictum existimarit Plato ἀπὸ τοῦ μαίνεσθαι, eumque Grammatici sequuntur; Eustathius Iliad. α'. Μάντις παρὰ τὸ μαίνεσθαι εἴρηται, μανίαν γὰρ τινα ἔνθεον ἐκστατικῶς οἱ μάντεις ἐν τῷ προλέγειν ἐπάσχον.

4. Ελυσε χρησμῶν] Κατέπαυσεν ἀπὸ τοῦ χρησμῶν, inquiunt Scholia MSS. in Barocc. Codice, sed perperam; etsi enim non diffitear *solvendi* verbum finem rei nonnumquam denotare, ut cum Plautus dixit, *Vita solvere*: cum tamen os, aut linguam aliquis dicitur *solvere*, intelligendus est rupto quasi silentio os aperire, metaphora à nodi solutione ducta; quo modo Ovidius *Solvere linguam ad jurgia* dixit; & Virgil. Georg. IV. v. 452. de Proteo,

Et graviter frendens, sic fatis ora resolvit;

i. e. aperuit. Quinetiam *Lumina in lacrymas solvere*, dixit Lucanus; ut alia testimonia omittam in re tam obvia.

Ibid. Αἰόλον στόμα] Αἰόλος varia habet significata; Porphyrius, Αἰόλος, ταχύς, ἀπὸ τῆς αἰόλλειν. Theocriti Scholiastes, ἀπὸ τῶν Αἰολίων. Hesych. Αἰόλος, ποικίλος. ἢ ταχύτης, ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν, ὅ ἐστι κινεῖν. Eustathius, & Scholiastes noster tradunt, Æolum virum fuisse callidum, & inde versutos omnes dictos esse, αἰόλους: & hæc significatio non est ab hoc loco prorsus aliena; quodnam enim majus est sagacitatis indicium, quam rerum futurarum ante multos annos præsensio? quodnam ingenii plane divini testimonium evidentius exhiberi poterit, quam ea prædicere, quæ in obscuro Temporis utero jacent recondita; quæque nulla ars, nulla philosophia, nec ipsa magistra rerum experientia explicare, nedum investigare queat? Hinc apud Veteres more receptum fuisse accepimus, ut nec bellum gererent, nec leges ferrent, nec aliquid grave negotium susciperent, quod non esset vatum consensu prius approbatum. *Proditum clarissimis Auctoribus scio,* (inquit Cœlius) *Athenienses publicis consiliis divinos quosdam sacerdotes adhibuisse, quos* Mantes *vocant. Nam & Lacedæmonii regibus suis Augures assessores dabant. Quin & senibus (sic enim consilium nuncupant publicum) Augur interérat.* Antiq. l. XVIII. c. XXV. Addit autem Strabo tantam fuisse eorum sapientiæ opinionem, ut etiam imperio digni judicarentur, Geogr. l. XVIII. Sed non opus est ad aliorum testimonia

nia confugere, cum Poeta noster hoc abunde testatus sit, dum *Sisyphium* vocat Calchantem vatem, quod Sisyphus calliditate, & prudentia notus sit, ut infra patebit, v. 980.

Κάλχας ἐλαύνων Σισυφεὺς ἀντηρίδων.

Alii στόμα αἰόλον dictum volunt, i. e. varium; quod Cassandra de rebus variis vaticinata sit; utpote quæ enumeratis Græcorum, & Trojanorum pugnis, cædibus, miseriis, erroribus, coloniis, &c. artificiosissimam Historiæ seriem ad Poetæ usque tempora deducat. Mihi tamen placebit magis, qui αἰόλον hic exponet obscurum, & intricatum, variisque ambagibus implicatum; cujus significationis admonuit nos antiquus Sophoclis Interpres, cum tradit Noctem αἰόλαν dictam esse, quod sit μέλαινα, i. e. nigra; & nigra pro obscuris sumi nemini ignotum est. Ecce ejus verba, Αἰόλα νύξ· μέλαινα, ὡς οἱ νεώτεροι. ἡ ποικίλη, διὰ τὰ ἄστρα. ἡ ταχεῖα, διὰ τὸ Νυκτὶ θοῇ, παρ' Ὁμήρῳ. Idem, sed multo clarius, docet Æschylus, quem Poeta noster non raro exprimit, in Prometheo,

Ἧκον ἀπαγγέλλοντες αἰολοστόμους
Χρησμοὺς, ἀσήμους δυσκρίτους τ' εἰρημένους.

h. e. ἀπαγγέλλοντες ποικίλως, καὶ αἰνιγματωδεῖς, καὶ ἀσαφεῖς, inquit Scholiastes.

6. Δαφνηφάγων] Lauro vim inesse vaticinatricem, unde μαντικὸν φυτὸν appellata est, secundum illud,

——— *venturi prascia laurus,*

Poeticam etiam facultatem adjuvare, & Apollini sacram esse, qui duplici Arti, Vaticinatrici nempe, & Poeticæ præesse credebatur; ex ejusque amica, Daphne, originem, & nomen traxisse, nemini ignotum esse potest, qui fonte labra proluit Caballino; quare his, & similibus explicandis immorari, instituti nostri non est; id potius agemus, ut, si quid à communi tritaque semita paullo sit remotius, si quid explicandis Veterum ritibus, & consuetudinibus inserviat, in his enarrandis operam ponamus. Quamobrem hoc loco prætereundum non erit, eos, qui Arti Vaticinatrici nomina dederant, tribus potissimum modis Lauro usos fuisse. Primum, quod innuit Poeta, ea vesci solebant, quum erant oracula daturi; & hoc inter conditiones ad vaticinandum necessario requisitas, peneque ipsi Castitati æquale habitum fuisse memorat Sibylla in Tibullo,

——— *sic usque sacras innoxia laurus*
Vescar, & æternum sit mihi Virginitas.

Secundo, Lauro capita coronare solebant. Tertio, Lauri virgam manibus gestabant, quæ, ut alia omittam testimonia, de se testatur Cassandra, apud Æschylum, Agamemn. v. 1272.

——— ἔχω τάδε
Καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη.

Porro scipionem illum laureum, ἰθυντήριον dictum fuisse, ex Hesychio discimus; Ἰθυντήριον, ὃ φέρουσιν οἱ μάντεις σκῆπτρον ἀπὸ δάφνης. Nec omittendum ex ipsa Lauro nonnumquam Vates omina elicuisse; quod faciebant, laureum ramum in ignem mittendo, qui, si igne crepitaret, bono erat omini; sin taceret, malo; unde δάφνην dictam putarunt nonnulli, ἀπὸ τοῦ διὰ φωνεῖν, quod, cum *valde crepitaret*, fœlicitatis esset prænuntia. Tibullus, lib. II. El. V. v. 81.

Ut succensa sacris crepitet bene Laurea flammis,
Omine quo felix, & sacer annus eat.

Et Propertius tacentis malefica omina memoravit, lib. II. El. XXI. v. 36.

Deficiunt magico torti sub carmine rhombi,
Et jacet extincto Laurus adusta foco.

Ibid. Φοιβάζειν] Φοιβάζειν proprie dicebatur Pythia, aut Cassandra, aut quævis alia *Phœbi* numine afflata, cum, ut ait Claudianus,

——— *totum spirant præcordia Phœbum.*

Catachrestice etiam ἐφοιβάζον, qui ab aliis numinibus prophetiam acceperant, quod Phœbus vatum præfecturam peculiari jure sibi vendicare creditus sit, quam tamen non ex se, sed à Jove patre communicatam habuit; quod recte observatum aliquot Poetarum locis lucem dabit. Æschylus Sacerdotibus,

Σπεύδει ὅπως τάχιστα, ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθιεῖ Λοξίᾳ. ———

Ubi innuit, Apollinem à Jove futurorum cognitionem, quam deinde hominibus tradit, habere. Idemque testatur Virgilius, apud quem Harpyia Æneadis sic fatur, Æn. III. 250.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta:
Quæ Phœbo Pater omnipotens, mihi Phœbus Apollo
Prædixit, vobis Furiarum ego maxima pando.

Quam ob causam, cum Apollo apud Æschylum oraculis suis debitos honores solvi jubet, addit, Jovis etiam responsa æquali in pretio habenda esse, Eumenidibus,

Κἀγώ τε χρησμοὺς, τοὺς ἐμούς τε, καὶ Διὸς
Ταρβεῖν κελεύω. ———

Et hæc ratio assignari solet, cur Jovi τῆς Πανομφαίου cognomen tributum sit; quod nempe sit πασῶν τῆς ὀμφῆς αἴτιος, i. e. aliis omnibus Diis & hominibus facultatem vaticinandi daret. Homerus Il. θ'.

Ἔνθα Πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.

Ad quod Eustathius hæc verba habet, Πανομφαῖος δὲ ἐστὶν, ὁ πάσης μαντείας αἴτιος. οἱ γὰρ ἄλλοι πάντες ὑποφῆται Διός εἰσιν, εἴτε δαίμονες ἐκεῖνοι, εἴτε ἄνθρωποι. p. 597. Edit. Basil. Ad Cassandram vero quod attinet, ut ad ipsam redeam, notum est illam vaticinium ex Apolline didicisse, promisso ei concubitu; unde Φοιβὰς tam à Latinis, quam Græcis Poetis frequenter dicitur, Euripides Hecub. v. 827.

Ἡ Φοιβὰς, ἣν καλοῦσι Κασσάνδραν Φρύγες.

Et Seneca Agamemn. v. 588.

Effræna Phœbas entheas laurus quatit.

Et eodem sensu paullo ante dixerat,

Tenetque regnum Famula verdici Dei.

7. Σφιγγὸς κελαινῆς] Scholiastes tradit Sphingem hic κελαινὴν, i. e. *nigram* appellari, ἢ διὰ τοὺς φόνους, ἢ τὰ αἰνίγματα, & posset aliquis ob cædes horrendas hoc epitheto notari, ut infra patebit; sed cur eo sensu Cassandræ conveniat, nulla ratio reddi potest; quamobrem indubium est Lycophronem eam heic Sphingi comparare,

parare, quod obscure & ænigmatice vaticinata fuerit. Et *nigra*, vel *atra* pro occultis sumi notissimum est; Æschylus Supplic. v. 83.

Μέλαιναι ξυντυχίαι
Μερόπεσσι λαοῖς.

h. e. latet homines, qualis eos fortuna, qui casus maneant, ut explicat Scholiastes, Τοῖς μὲν (inquit) ἀνθρώποις ἐκ εὐπαιόπτος ἐστιν, ἀλλὰ μέλαινα τις αὐτοὺς κατέχει συντυχία. Et voci κελαινὸς exacte apud Latinos respondet *obscurus*; eodem modo Lycophron occulta vocabit τὰ ἐν σκότει, i. e. *tenebrosa*; nec aliter dixit Horatius,

Prudens futuri temporis exitum
Caliginosa nocte premit Deus.

Plurima hic dici possent, fortasse & debent, de affectata Oraculorum obscuritate, ejusque caussis, & usibus, sed brevitatis studium scripturientem calamum retrahit.

9. κλύοις] Decoro consulit Nuntius, qui coram Priamo rege verba faciens, optandi modum adhibuit, omissa imperandi rusticitate, quam venustatem Attica præcipue Musa cognitam habuit. Æschylus, in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις,

——— ὦ πολιοῦχοι
Θεοί, πόλιν μοι ξὺν
Πύργον ἀνδρολέτειραν
Καὶ τὴν ἐλεύθερον ἄστυ
Ἐμβαλόντες, ἀμφὶ
Κῦδος ———

Et apud Soph. Electr. Clytæmnestra Apollinem sic modeste affatur,

Κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε.

Ubi Demetrius Triclinius hæc verba habet, Εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ ἰδὲ ὅτι τὰ προστακτικὰ εὐκτικῶς φέρειν. Vetus autem Interpres moris hujus rationem reddit; Κλύοις, ἀντὶ τοῦ ἐπάκουε· ἐπὶ γὰρ μεγάλων προσώπων, ἐφ' ὧν ἰδέαν βιαίω φανερῶς προστάττειν, ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ εὐκτικῷ μετὰ τοῦ ἄν, ὡς ἐνταῦθα. Plenissime hunc morem persequitur, ejusque alias etiam causas enumerat Eustathius, Commentario in Iliad. α'. p. 9. Ed. Bas. qua sola usi sumus, ut hoc semel moneam; Δεῖ γὰρ εἰδέναι, (inquit) ὅτι ἀπαγόρευσις καὶ φυσικῶς, πᾶσα παρακίνησις, καὶ διέγερσις, καὶ ἁπλῶς εἰς ἔργον ἐνδοσμὸς διὰ προστακτικοῦ ῥήματος γίνεται. εἰ δέ ποτε δυσωπία τις ὑπῇ, ἢ φόβος, ἢ αἰδώς, ἢ ἔρως, ἢ ἄλλο τι ἔνδειξις φυσικῆς θερμότητος ἐνδιδοῦσα, τότε ἀντὶ προστακτικοῦ, εὐκτικῶς ὁ λόγος σχηματίζεται. καὶ τοῦτό ἐστιν, ὅθεν ἐφεῦρε τὰ εὐκτικὰ ῥήματα. Quin etiam Optandi modus pro Imperfecto Indicandi nonnunquam adhibetur, ut quum apud Æschylum, Prometheus in cognomine Dramate Jovi sic fatur,

Η δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις.

Ubi Scholiastes, Δυσχερῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους ἔφερες, τὸ γὰρ φέροις ἀντὶ τοῦ ἔφερες. τοῦτο δὲ Ἀττικόν, τὸ τοὺς εὐκτικοὺς ἐνίοτε ἀντὶ τῶν παρωχημένων λαμβάνεσθαι. Nonnumquam vero pro Imperandi modo, Futurum Indicandi usurpant, ut apud Sophoclem Antigon. v. 83.

Ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ
Τοὔργον, κρυφῇ δὲ κεῦθε ———

Ubi Triclinius, Ἰστέον ὅτι οὐ μόνον τὰ εὐκτικὰ ἐστιν ὅτι προστακτικῶν δυνάμεις ἔχοντα εὕρηται, ἀλλὰ καὶ ὁριστικὰ ῥήματα ἐπὶ μελλόντος, ὡς ἐστ. κάνταῦθα· εὕρηται δὲ ἀλλαχοῦ, εἰ ζητεῖς. Frequentissime vero pro Imperativis adhibentur Infinitivi modi; Aristophan. Ran. Act. 1. Scen. 11.

——— ποῦ δ' ἐστὶ καὶ σὺ σαυτόν.

Ubi Bisetus, nuperus Scholiastes, τότε καὶ σὺ ἔστι, ἤγουν ἐς, ἄφες, ἀνδεῖ σαυτόν. αἱ δὲ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν Ἰώνων εἰσίν. Ὅμηρος Ιλ. β'.

Πάντα μάλ' ἀσπαίρων ἀγορεύειν, ———

ἀντὶ τοῦ, ἀγόρευε. Et Phocylides, initio Νουθετικοῦ Ποιήματος,

Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα Κύπριν ὀρίνειν,
Μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν,
Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν,
Ἀρκεῖσθαι παρέουσι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.

Quæ sic ludibundus exprimere conatus sum,

Ne tibi sint Veneris furtiva, aut mascula curæ
Munera; ne tacito verses sub pectore fraudem,
Nulla manum cædes, aut sanguis polluat; auri
Nullos per fraudes, aut vim tibi congere acervos;
Sed bene quæsitu fruere; & quæcumque dabit sors
His contentus abi; nec turpi vivere rapto.

Sed in his, & similibus docent Grammaticorum nonnulli, verbum θέλε, aut aliquid tale supplendum esse.

Ibid. Ἀναπεμπάζειν] Hesychio est, ἀναλαμβάνειν τὰ προειρημένα, ἀνασκέπτεσθαι, ἀναεσθαι. Fit autem ἀπὸ τοῦ πεμπάζεσθαι, τὸ κατὰ πέντε ἀριθμεῖν, τὸ γὰρ πέντε Αἰολεῖς πέμπε λέγουσι, ut ait Idem. Phavorinus, Ἀναπεμπάζειν, ἀναπεῖθειν, ἀναμιμνήσκεσθαι, εἴρηται ἀπὸ τῶν τοῖς πέντε δακτύλοις ἀριθμούντων, οἱονεὶ κατὰ πεντάδα ἀριθμοῦντων. Eustath. Il. α'. Πέμπε Αἰολεῖς τὸ πέντε φασίν. ὅθεν καὶ πεμπάζειν, κυρίως τὸ κατὰ πεντάδας ἀριθμεῖν. ἐξ οὗ ἀναπεμπάζειν μεταφορικῶς τὸ ἀναμετρεῖν, καὶ ἀναλογίζεσθαι. Huic loco postremus, sive metaphoricus sensus convenit, quo dicitur *cum animo versare, etiam atque etiam expendere*, id quod Græci ἀναμασᾶσθαι τὸ πρᾶγμα Latini *ruminare negotium* appellant, ut ait Erasmus Adag.

10. Διοίχει οἴμας &c.] Continuata metaphora usus est Poeta, à viæ decursu ad sermonem translatione eleganter facta; eademque metaphora aliis familiaris est, quoties de sermonis, aut consiliorum, aut rerum agendarum methodo verba faciunt, quod exemplis clarius patebit; Aristophanes Pace,

——— ἡμεῖς δ' αὐτοῖσι διατρίβ
Ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν.

Idem alio loco,

Φράζειν, Ἐρεχθεΐδη, λογίων ὁδόν, ἣν σοι Ἀπόλλων
Ἴαχεν. ———

Æschylus eodem sensu dixit λόγων ἴχνος, Prometheo,

Τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν, τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
Ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.

Ex eodem fonte enarrare Græci διελθεῖν, ἐπελθεῖν, &c. Latini *percurrere* frequentissime dicunt. Aristoph. Equit.

——— εἶθ' ἐπελθεῖς ἅπαντά μοι σαφῶς.

Euripides Phœniss. v. 1213.

——— ἀλλ' ἀπελθὲ μοι πάλιν
Τί τἀπὶ τούτοις παῖδ' ἐμὼ δρασείετον;

Ubi Scholiastes, Ἀπελθε· ἀνάδραμε, διήγησαι. Sed non ad Orationem modo, verum etiam, ut

 dixi,

dixi, ad curas, cogitationes, consilia, aliaque similia hæc verba applicantur; Aristophanes in Avibus de cantu dixit,

——πέτομαι δ' ὁδὸν μελέων

Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν.

Sophocles Oedip. Tyran. v. 67.

Πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.

Euripides eadem metaphora usus est, Hecub. v. 743.

Οὔ τοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων

Ἐξιστορῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.

Et in Oreste, v. 632.

Διπλᾶς μερίμνας διπτύχους ἰὼν ὁδούς.

Sophocles denique verbum πορεύεσθαι tam ad res, quam sermonem applicavit, Oedip. Tyran. v. 894.

Εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν,

Ἢ λόγῳ πορεύεται,

Δίκας ἀφόβητος.

Hinc natum Proverbium, Ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν, cum quis variis curis, & cogitationibus huc illuc agitur, quo se vertat nescius. Suidas, Ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδήλων, καὶ ἀμφιβόλων πραγμάτων, ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος, οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσηται ὁδῷ.

13. Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα &c.] Cum viæ prius, & semitæ Orationem comparasset, continuato Tropo ejus initium comparat Carceribus, sive loco, à quo emittebantur, qui cursu certabant. Similiter Aristophanes Vespis,

Καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω

Τῆς ἡμετέρας, ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶ βασιλείας.

Quem locum sic explicat Interpres vetus, Ἀπὸ βαλβίδων, ἀπ' ἀρχῆς εὐθέως. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σταδιοδρομούντων. βαλβὶς γάρ ἐστιν ἡ ἀφετηρία, γραμμὴ δὲ, ἐφ' ἧς ἑστήκασιν, ἕως ἂν ἀποσημανθῇ ὁ δρόμος αὐτῶν. Nonnumquam, ut observavit Salmasius in Plinian. Exercitat. in Solini Polyhist. Βαλβὶς stadii erat lignum traversarium inter duo alia exstantia positum, quod, signo dato, funibus laxabatur, & in lineam subtus cavatam decidens, limini januæ complanato simile existebat. Quod innuunt Aristophanis Scholiastes vetus Equit. & Hesychius, quorum ille tradit βαλβῖδα fuisse lignum in cursus initio positum, hic vero utrimque habere alia quædam exstantia. Aristophanis Scholiastes, Βαλβὶς καλεῖται τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δρόμου κείμενον ἐγκάρσιον ξύλον, ὃ καὶ ἀφετηρίαν καλοῦσι. Hesychius, Βαλβὶς, ἀφετηρία. * * καὶ παρὰ Ἱπποκράτει βαλβῖδες, τὰ ἔχοντα ἑκατέρωθεν ἐπαναστάσεις. Utrimque autem duo Hermulæ exstabant, qui fune demisso repagulum solvebant. Hinc patet quid intelligendum sit per Ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσω. Hæc de cursu peditum; in equestribus autem certaminibus alium fuisse μηρίνθου usum haud ignoro, nam ante carceres suspensus erat funiculus, quo cohibebantur equi, ne ante datum signum exirent, atque æquo limite continerentur omnes: docuit hoc Pausanias, Πρὸ δὲ τῶν ἁρμάτων, (inquit) καὶ τῶν ἵππων τῶν κελήτων, διήκει πρὸ αὐτῶν καλώδιον ἀντὶ ὕσπληγγος.

14. Λοξῶν ἐπῶν] Continuavit heic priorem metaphoram; cum enim comparasset orationem viæ, aut semitæ, jam ænigmata, & obscuras orationis ambages assimulat *tortuosis viarum flexibus*, è quibus haud facile aliquis se expedire poterit; nam λοξὸν idem valet, quod ἐπικαμπὲς, πλάγιον, σκολιόν. Unde Apollo Λοξίας, παρὰ τὸ λοξῶς μαντεύεσθαι, quia solebat responsa sua obscuris verborum involucris tegere. Suidas, Λοξίας, ὁ Ἀπόλλων, ὁ λοξὴν ἰὰν ἀποπέμπων, λοξῶς γὰρ ἐμαντεύετο,

Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει.

Sunt tamen qui Apollinem Λοξίαν inde vocatum scribunt, quod per varios flexus iter annuum in Zodiaco perficiat. Idem loco citato addit, Ἢ ὁ λοξὴν πορείαν ποιούμενος, ὁ αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡλίῳ. Aristophanes initio Pluti de Apolline verba faciens,

——τῷ δὲ Λοξίᾳ,

Ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου.

Ubi Interpres vetus, Τῷ δὲ Λοξίᾳ· τῷ Ἀπόλλωνι, ὅτι τῷ λοξὴν ἰὰν πέμπειν, λοξὰ γὰρ μαντεύεται ὁ θεός. ἢ τῷ λοξὴν πορείαν πορευομένῳ, ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. His consentit Etymologici Auctor, Λοξίας, ὁ Ἀπόλλων, ὡς μὲν οἱ Πυθαγορικοὶ, ἀπὸ τοῦ λοξὴν τὴν ἰὰν, τουτέστι τὴν φωνὴν· ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέναι τὸν ἥλιον διὰ τῶν ζῳδιακῶν, καὶ Λοξίας. ὁ λοξὴν κίνησιν κινούμενος, ὁ αὐτὸς γὰρ τῷ ἡλίῳ. Lege τῷ ἡλίῳ.

15. Πρώτην ἀνάξας νύσσαν] Plures statuebant νύσσας in cursus certamine, unam in initio, alteram in fine, & in medio aliam; unde hæc vox ambigua est, interdumque pro initio, ut heic; interdum pro meta, seu fine accipi solet. Tzetzes ἀφετηρίαν explicat, at Suidæ νύσσα est, καμπτὴρ, τέρμα, βαθμίς. Quales autem fuerint hæ νύσσαι, explicat Homerus Iliad. Ψ'. v. 327.

Ἕστηκε ξύλον αὖον ὅσον τ' ὄργυι' ὑπὲρ αἴης,

Ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,

Λᾶε δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ,

Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφὶς,

Ἤ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,

Ἢ τόγε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.

17. Κραιπνοῖς ὑπερπετοῦσα Πηγάσου πτεροῖς] Homerus narrat Auroram equos habuisse Lampum & Phaethontem, sequioris autem ævi Poetæ Pegaso vectam referunt. Eustathius Iliad. λ'. de Aurora loquens, eam ait esse ἐποχον ξυνωρίδι ἵππων καθ' Ὅμηρον, Λάμπου καὶ Φαέθοντος, τῷ Πηγάσῳ κατὰ τοὺς νεωτέρους. Scholiastes vetus Iliad. ζ'. v 155. Auroram à Jove impetrasse refert, ut Pegaso veheretur, Τὸν δὲ ἵππον (de Pegaso loquitur) λαβεῖν τὴν Ἠῶ, αἰτησαμένην τὸν Δία, δῶρον πρὸς τὸ ἀκμαιότερον ποιεῖσθαι τὰς τοῦ κόσμου περιόδους. Quidam tradunt Pegasum fuisse Auroræ filium, unde eum *Memnonis unigenam* vocavit Catullus, ut Dianam, *Phœbi unigenam*; sunt autem *Unigenæ*, duo fratres, aut sorores; Epigr. de Coma Berenices,

Abrupta paullo ante coma mea fata sorores

Lugebant, quam se Memnonis Æthiopis

Unigena impellens nutantibus aëra pennis

Obtulit Arsinoës Chloridos ales equus.

Pegasi autem pinnas Auroræ affingunt, propter rapidissimum cœli vertiginem, quæcumque enim citato motu feruntur, Pegaso comparari solent, Seneca Troad. v. 380.

Quidquid sol oriens, quidquid & occidens

Novit; cæruleis Oceanus fretis

Quidquid

Quidquid vel veniens, vel fugiens lavat,
Ætas Pegaseo *corripuit gradu.*

Et quæ celeri rapidoque cursu moventur, alas habere dicuntur; unde ἔπεα πτερόεντα dixit Homerus: Mercurius quoque, Deorum nuncius, alas habere creditus est, Venti item, & id genus alia. Et πτερόεντα Lexicographi celerem explicant; Suidas, Πτερόεντα, ταχέα, κοῦφα. Πτερόεντι, ταχεῖ, ταῖς τῶν ἀνέμων ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικότι. Sacræ etiam Paginæ Scriptores has metaphoras subinde imitari solent, præsertim divinus ille Psalmorum Auctor, Ps. XVIII. v. 10. ubi de Deo loquitur, Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Quod intelligendum videtur de veloci judiciorum Dei executione. Et Psal. CXXXIX. *Auroræ pinnas* dixit, *Assumam* (inquit) *pinnas Auroræ, & commorabor in ultimo maris.*

18. Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι τῆς Κέρνης πέλας λιποῦσα] Hæc Auroræ surgentis descriptio Poetis est admodum familiaris, Homerus initio Iliad. λ'.

Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι.

Ubi Eustathius, Περίφρασις ποιητικὴ τὸ, Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων. ἔστι δὲ ὁ νοῦς τῆς περιφράσεως, ὡς ἡμέρα ὑπὸ ἡλίῳ γίγνεται. Τὸν δὲ μῦθον τοῦτον καὶ ὁ Λυκόφρων ἐν ἀρχῇ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως ἐκτίθεται. Homeri simia, Virgilius Æneid. IV. v. 584.

Et jam prima novo spargebat lumine terras
Tithoni croceum linquens Aurora cubile.

Ibid. Κέρνης πέλας] Varias de hujus Insulæ situ sententias si quis enumerare vellet, totas is paginas implere poterit; ad præsens institutum sat erit, si pateat Auctores idoneos in Oriente positam affirmare, unde suum cursum incipit Aurora: hoc autem testatur Eustathius in Dionysium Περιηγητὴν, de hac Insula agens, Ἡ θέσις δὲ αὐτῆς ἀμφισβητεῖται, οἱ μὲν γὰρ ἀνατολικὴν αὐτὴν ὑποτίθενται, ὡς καὶ Λυκόφρων ἐμφαίνει, οἱ δὲ δυτικὴν, Διονύσιος δὲ καὶ ἄλλοι τινές.

19. Σὸν ἀμφιμήτορα κάσιν] Tuum (i. e. Priami) paternum fratrem. Nam Ἀμφιμήτριος fratrem denotat ex eodem patre, matre autem diversa genitum. Hesychius, Ἀμφιμήτωρ, ὁμοπάτριος, ἀλλ' οὐχ ὁμομήτριος. Suidas, Ἀμφιμήτωρ, ὁ ἑτερομήτωρ, Αἰσχύλος. Unde ἀμφιμάτορας κόρους dixit Euripides, fratres eodem patre, diversa matre natos, Andromache v. 466.

Οὐδ' ποτ' ἂν δίδυμα
Λέκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν,
Οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους.

Ubi Scholiastes, Ἀμφιμάτορας, τοὺς ἐκ διαφόρων μητέρων, ἐξ ἑνὸς δὲ πατρός. Pari ratione ἀμφίπολιν dixit Æschylus, malum ex diversis urbibus natum, Choephor. v. 73.

Ἐμοὶ δ' ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν
Θεοὶ προσήνεγκαν.

Ubi Interpres vetus, Ἀμφίπτολιν, τὴν ἐκ διαφόρων πόλεων, ὡς ἀμφιμάτορας κόρους φησὶν ὁ Εὐριπίδης. Cæterum paternum Priami fratrem appellat Tithonum, nam Laomedon Priamum genuit, & Tithonum, illum ex Leucippe, hunc autem ex Rhœone, vel Strymone, Homerus Iliad. υ'. v. 237.

Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε.

Phavorinus, Τιθωνὸς, κατὰ τὸ μυθικὸν, καὶ τὴν ἱστορίαν, ἦν ἀδελφὸς Πριάμου ἀμφιμήτριος· ὁ μὲν γὰρ Πρίαμος ἦν Λευκίππης, ὁ δὲ Τιθωνὸς Ῥοιοῦς, τῆς Κασάνδρας, ἤ, ἡ Στρυμοῦς· ἀμφότεροι δὲ πατρὸς Λαομέδοντος.

20. Οἱ δ' ὕπο χηλῆς εὐγάληνα χερμάδος Ναῦται λιάζον] Ut naves portum haberent tranquillum, mos erat funibus earum puppes ad terram, aut petram alligare; hos Latini *Retinacula*, Græci πείσματα, vel πρυμνήσια vocabant. Suidas, Πρυμνήσιον, τὸ ἀπόγειον σχοινίον. Hinc emendo Hesychium, apud quem legitur, Πρυμνήσια, ἀπόγεια, σχοινία. Lege, ἀπόγεια σχοινία. Unde cum portum intrabant, funes hosce ligare dicuntur, ut apud Homerum Od. κ'. v. 95. ubi Ulysses de se ait,

Αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
Αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ πέτρης ἐκ πείσματα δήσας.

Et Seneca in Medea, v. 611.

Et tot emensus pelagi labores,
Barbara funem religavit ora.

E contra cum navigabant, *solvere funes* dicuntur, Ovidius Met. l. XV. v. 695.

Æneadæ gaudent, cæsoque in litore tauro,
Torta coronatæ solvunt retinacula navis.

Et l. XIV. v. 445.

Solvitur herboso religatus ab aggere funis,
Et procul insidias, infamataque relinquunt
Tecta Deæ.———

Ulysses apud Homerum à Læstrygonibus sibi timens, funes præ festinatione se dicit abscidisse, Od. κ'. v. 126.

Τόφρα δ' ἐγὼ, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρῴροιο.

Causa autem cur naves funibus ligabant, erat, ut immunes præstarentur à venti fluctuumque impetu & agitatione, tutæque & tranquillæ in portu quiescerent; unde, si quando contingeret portus ventis procellisque minus obnoxius, funes non adhibebant; testis Homerus Od. ι'. v. 136.

Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν.

23. Ἰουλόπεζοι] Coincidit hoc epitheton cum Sophocleo πολύκωπος Trachin. v. 663. Nam à remorum multitudine naves comparantur Iulis, qui vermes sunt in vitibus plerumque & ilicibus inventi, quos Græci ἰούλους, ὀνίσκους, vel etiam σκολοπένδρας, Latini à pedum multitudine, *multipedas, centipedas, & millipedas* appellant. Theon in Aratum, Ἴουλος, σκώληξ ἐστὶ πολύπους, μυρίοις γὰρ ποσὶ χρῆται, ὅμοιος τῇ σκολοπένδρᾳ, οἱ δὲ αὐτὰς τὰς σκολοπένδρας ἰούλους φασίν. Nicandri Scholiastes, Ἴουλος, εἶδος θηρικὸς, ἢ σκώληκος τοῦ καλουμένου μυριόποδος. Vide Suidam, Hesychium, Aristotelem Hist. Animal. lib. IV. cap. VI.

Ibid. Εὐῶπι] Simili metaphora Æschylus dixit εὐπροσώπῳ κοίτᾳ Choephor. v. 969. Et navium proræ solent cum animalium vultibus comparari. Idem in eadem Tragœdia v. 389. dixit Πάροιθεν τῆς πρῴρας, i. e. τῆς ὄψεως, *ante faciem.* Et sicut Lycophron naves dixit *formosos* habere *vultus*, ita vicissim Æschylus homines ait esse *proris pulcris* præditos. Unde in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, cum voluit Parthenopæo pulcritudinis laudem tribuere, cum appellat καλλίπρῳρον. Ubi Scholiastes vetus hæc scribit, Τοῦτο δὲ προσωπι-

κὸν

κὰν ἀπὸ τ̃ νηὸς, ὥσπερ γὰρ ἡ πρῷρα ταύτης ϑεωρία τις ἐξ ἀπόψεως τυγχάνει τῆς πρόσωθεν, ἐξ οἷον δι' αὐτῆς τὸ μακρόθεν διαγινώσκεται, οὕτω ἐξ τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδος πρῷρα τις φαίνεται, ἐξ πρόσωπα γὰρ ἐμφανῶς ἅπασι, ἐξ ἐκφαίνεται μάλιστα τ̃ ἄλλων μερῶν. Idem in Agamemnone v. 244. dixit στόμαλος καλλιπρώρου, i. e. εὐμόρφου, explicante Scholiaste. Huc respexit Hesychius, Καλλίπρωρον, εὐπρόσωπον. Idem, Πρῷρα, πρόσωπον, ἢ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου. Hinc Senes dicuntur πρῳράχθεις, quod ipsorum vultus deorsum spectent, quasi pondere aliquo oppressi. Idem, Πρῳράχθη, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων, ἐκεῖνα γὰρ ἐν τῇ πρῴρᾳ τὸν φόρτον φέρει, ἐξ ἐπιβαρυνόμενα ἐγκαθίζεται τῇ θαλάσσῃ· φυσικῶς δὲ οἱ γέροντες ἐπὶ τὸ πρόσωπον φέρονται. Simili metaphora Homerus dixit naves *genas* habere *minio* ornatas, eo quod proras haberent rubro colore depictas, Iliad. β'. v. 144.

Τῶν δ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.

Ubi Eustathius p. 233. Ἰστέον δὲ ἐξ ὅτι μίλτος, χρῶμα ἐστὶν ἐρυθρὸν, δι' ὃ τα τῶν νηῶν ἔμπροσθεν βάπτονται εἰς ὡραϊσμὸν, ἀφ' ὧν πρῷραι λέγονται, ὡς ἐκ προορᾶν, κρατοῦντων τῶν δύο οὗ εἰς ω μέγα. ἐντεῦθεν δὲ οἱ ποιηταὶ ὁρμώμενοι τολμῶσι ἐξ παρειὰς λέγειν τὰ τοιαῦτα μέρη τῶν νηῶν, καὶ πρόσωπα. Λυκόφρων δὲ εἰς πλέον ἐξαχθεὶς, καὶ κόρας τὰς νῆας φησι, λαβὼν τὴν ἀρχὴν ἐκ τ̃ μιλτοπάρῃοι, κόραις γὰρ οἰκεῖον τὸ μιλτοπάρῃον. ἵνα δὲ πλατύτερον τὸ τοιοῦτον εἶδος θεωρηθῇ, σημειωτέον ὅτι οὐ μόνον ἡ παρειὰ ἐπιδέδεκται εἰς μεταφορὰν, ἀλλὰ ἐξ τὰ λοιπὰ τ̃ κεφαλῆς· ἔτι δὲ καὶ τὰ κατ' ὅλον τὸ σῶμα τό, τε ἀνθρωπικὸν, καὶ τὸ ἁπλῶς ζωϊκόν. καὶ ἡ μὲν ἀντιμέτωπος ἐξ ἀντιπρόσωπος μάχη, καὶ τὸ τ̃ εὐφορμῆς εὐπρόσωπον, ἐξ τὸ τηλαυγὲς πρόσωπον τ̃ ἔργου, ἐξ ὅσα τοιαῦτα, λείως μεταφέρονται. Pergit deinde plura exempla huc spectantia per tres fere paginas congerere, quorum post finem hæc verba habet, Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι τὸ μὲν μιλτοπάρῃος ἐπιδέδοται ἐστὶ ναὸς εὐπρώρου, ἔνθεν πρός τινα ὁμοιότητα παρθένου καλλιπαρῄου, ἤδη ἐξ κόραι ποιητικῶς αἱ τοιαῦται νῆες εἴρηνται, ὡς ἐξ παρθένοι τινες τελέρεις αἱ πρωτόπλοοι. ἔχει δ' ὁμοίως τῇ μιλτοπαρῄῳ, ἐξ ἡ καλλίπρῳρος διὰ τὸ ἐν ταῖς τελέρισιν ἔστιν ὃ, ὡς οἷον εἰπεῖν, εὐπρόσωπον, διὸ καὶ εὐῶπες αἱ αὐταὶ παρὰ Λυκόφρονι. αἱ δέ γε πελαργοχρῶτες, οὐ τοιαῦται μὲν, ἔχουσι δέ τι ἐξ αὐταὶ κάλλους, χρωζόμεναι δίχα κατὰ πελαργοὺς, ἐν οἷς τὸ μὲν πολὺ μελανίαν δηλοῖ, λευκότητα δὲ τὸ ἀργόν. ἡ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ποικιλόστολος ναῦς, δαίδαλόν τι χρῶμα ἐστὶν, ὡς πολλοῖς χρώμασι ποικιλλόμενον. p. 235. Quibus verbis satis explicat, quomodo intelligi debeat εὐῶπις, ut non opus sit ad ὀπὰς Scholiastis, aut Meursii ὀφθαλμοὺς confugere.

24. Πελαργοχρῶτις] Ex citatis Eustathii verbis jam ante patuit hoc epitheton desumtum esse à navium colore, qui partim albus est, ratione velorum; partim niger, si naves ipsas consideres, quas pice obductas fuisse, unde & toties ab Homero μέλαιναι dictæ, nemo est, opinor, qui ignorat. Et hunc *ciconiarum* esse colorem traditur, unde & ipsæ nomen suum apud Græcos nactæ. Suidas, Πελαργὸς, κυρίως διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μελάντερα, ἐξ λευκὸν πελιὸν, (lege πελὸν, ex Phavorino, qui hoc transcripsit) καὶ μέλαν, ἐξ ἀργὸν, τὸ λευκόν.

Ibid. Αἱ Φαλακραῖαι κόραι] Paridis naves dicuntur ex arboribus Phalacræ fabricatæ fuisse; erant autem Phalacræ, Idæ promontorium, seu vertex, dictus à φαλακρὸς *calvus*, quod in summo ejus capite propter glaciem nivemque nec gramen, nec arbores nasci potuere; vel quod decisis arboribus, inde nudum, & quasi *calvum* mansit, glabreta enim omnia Veteres φαλάκρας appellare consueverunt. Stephanus Byzantinus, Φαλάκραι, ἄκρα τ̃ Ἴδης, ὅτι οὐκ ἔχει ζῶον διὰ τὴν χιόνα καὶ τ̃ κρύσταλλον, ἀλλ' ἐψίλωται· καὶ πάντα τὰ ἐψιλωμένα ὄρη ἐλέγοντο Φαλάκραι. Ὁ ἐκ τόπου, Φαλακραῖος, Λυκόφρων,

Σπέρσας κύδνιλον, ἢ Φαλακραῖον κλάδον.

Καὶ θηλυκῶς Φαλακραῖαι κόραι, ἐξ οὐδέτερον. Quod autem Lycophron Paridis naves appellat Φαλακραίας κόρας, eadem ratione factum existimat Eustathius loco citato, qua prius dixerat εὐῶπας, mihi vero placet magis Canteri explicatio, qui ita dictas putavit, quod essent ex arboribus Phalacræis compositæ, secundum Horatianum illud,

Quamvis Pontica pinus,
Silvæ filia nobilis.

Simili metaphora Æschylus, quem ubique fere de industria exprimere videtur Poeta noster, Choephor. v. 389.

Γναμπτόμενοι δ' ἀλὶ, φεῦ,
Σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἢ, παίδων
Τῆς ἀμιάντου.———

Ubi pisces appellat ἀναύδους παῖδας ἀμιάντου, h. e. mutos & vocis expertes (unde & ἔλλοπες dici solent) soboles maris, quod nullis sordibus polluitur; aqua enim marina pura, & omni pollutione libera credita est, unde & in lustrationibus adhiberi solebat. In eadem Tragœdia vinum dixit vitis prolem,

Ακήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
Ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε.

Et paullo post, flores vocat Terræ liberos,

Ἄνθη τέκνα, παμφόρου γαίας τέκνα.

Nec abhorret quod in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβ. fumum appellat ignis germanum, v. 500.

Αἰγυπτίῳ μέλαιναν, αἰθάλην, πυρὸς κάσιν.

25. Καλυδνῶν] Calydnæ plures à Geographis memorantur, hoc loco duas Insulas vult Poeta, juxta Tenedum sitas, qua navigatur ad Lectum, Idæ promontorium, de quibus Strabo lib. XIII. Πρόκειται δὲ αὐτῆς (Τενέδου) νησία πλείω καὶ δὴ ἐξ δύο, ἃ καλοῦσι Καλύδνας, κειμένας κατὰ τ̃ ἐπὶ Λέκτον πλοῦν. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Τένεδον Καλύδναν τινες εἴπον. Horum partem exscripsit Eustath. Il. β'. p. 241.

Ibid. Λευκὰ φαίνουσαι πτίλα] Recte heic eorum errorem notavit Meursius, qui aut solos remos, aut sola vela avium pennis comparari contendunt, quum utraque speciem alarum præbeant, & velocis motus causæ sint. De velis testatur, ejusque rei rationem reddit Eustathius Iliad. α'. ad versum 480.

Οἱ δ' ἱστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.

Ubi hæc verba habet, Τὰ δὲ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, δηλοῖ μὲν τὸ ἀναπέτασαν καὶ ἥπλωσαν, ἀρχὴ δὲ γέγονε τ̃ πτερὰ νηὸς ἐξ τὰ ἱστία λέγεσθαι, διαπετάννυνται γὰρ ἐξ αὐτὰ, ὅλος τοῖς αἴτια, ὥσπερ πτερὰ τοῖς πτηνοῖς, οὕτω ἐξ αὐτὰ ταῖς ναυσί. Hinc Virgilius *mare velivolum* dixit, Æn. I. v. 228.

Despiciens

Despiciens mare velivolum, terrasque jacentes.
Idem Æneid. III. 520.
——— *velorum pandimus alas.*
Hinc etiam Dædalus dicitur alas sibi comparasse, quoniam primus velorum usum invenisse dicitur; & sicut heic Poeta iter marinum desumta ab avibus metaphora expressit, ita vicissim Virgilius iter per aërem natationi comparavit, Æneid. VI. 16. ubi de Dædalo loquitur,
——— *gelidas enavit ad Arctos.*
Hesiodus etiam vela dixit alas, Ἔργων καὶ Ἡμερῶν ϛ. 246.
Εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο.
Nec minus frequenter alæ remos denotant, Ovidius Metam. V. Fab. IX.
Posse super fluctus alarum insistere remis
Optastis. ———
Idem Icari alas remis comparavit, Met. VIII. Fab. III.
——— *rapidi vicinia solis*
Mollit odoratas, pennarum vincula, ceras;
Tabuerant ceræ, nudos quatit ille lacertos,
Remigioque carens, non ullas concipit auras.
Haud aliter Euripides dixit ἐρέσσει πτεροῖς, i. e. volat. Et apud Æschylum in Agamemnone Vultures dicuntur,
Πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι. ———
i. e. volantes. Huc etiam videtur spectare, quod extremæ remorum partes πτερὰ, & ταρσοὶ dicantur, Jul. Pollux Onomast. lib. I. cap. IX. Τῆς δὲ κώπης, τὸ μὲν ὃ λαμβάνοντες οἱ ναῦται, ἐγχειρίδιον· τὸ δὲ μέσον, οὐράχος· τὸ δὲ τελευταῖον, πτερὰ, καὶ ταρσοὶ κωπῶν. Emendo Hesychium, apud quem sic hodie legitur, Πτερῶν· ταρσοῦ πτερῶν. Lege ταρσοῦ κωπῶν. Quod autem remorum extremitates, ab avium plumis petita metaphora, his nominibus insigniantur, inde patet, quod ut πτερὰ, ita etiam ταρσοὶ sensu proprio de alis dicantur; hinc Aratus in Phænomenis de Cycno cœlesti ait,
——— ταρσοῖο τὰ δεξιὰ πείρατα τείνων.
Ubi ταρσοῖο de ala exponendum docent Theonis Scholia, Τὰ γὰρ δεξιὰ (inquit) τῆς πτέρυγος, ὃ δηλοῖ τῆς ταρσοῦ &c. Apertius Suidas, Ταρσὸς, κυρίως τῶν ὀρνίθων ἡ πτέρωσις, ἀφ' οὗ καὶ τῆς κωπῶν ὁμοίως ὁ χρηματισμός· οὕτως Ἡρόδοτος. Rursus, Ταρσοὶ, τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν, καὶ τὰ ἔξω τῆς κωπῶν. καὶ Ταρσοῖς, πτεροῖς ἄκροις. Cæterum Herodoti locus, ad quem respexit Suidas, est in Clione. Ad Lycophronem redeo, apud quem certe non multum interest, utrum alas de velis, vel remis accipias. Tzetzes de remis intelligit in suis Scholiis, at Eustathius de velis dictum existimat, priorem tamen sensum, quem Homeri esse affirmat, huic præfert, Odyss. λ'. Πτερὰ δὲ νηὸς τὰς κώπας λέγει (Ὅμηρος) κρεῖττον ἤπερ Λυκόφρων τὰ ἱστία, εἰ γὰρ τάχους αἴτια τῇ νηὶ τὰ ἱστία, καθὰ καὶ αἱ κῶπαι, ἀλλὰ τὸ σχῆμα τῶν πτερῶν μᾶλλον αἱ κῶπαι σώζουσιν, ἤπερ τὰ λαῖφα.

27. Ἀμφρυσίαις στροφίοις αἴθωνος πνοαῖς] Usitatissima est apud Poetas hæc constructio, qua substantiva genitivi casus in adjectiva possessiva mutantur. Similem phrasin habet Sophocles Oedip. Tyran. v. 1462.

Αἷν οὔ ποθ' ἡ 'μὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
Τράπεζ', ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός.
Ad quod Triclinius, Δέον δ' εἰπεῖν, Ἡ τράπεζα ἡμῖν τοῦδε τῆς ἀνδρὸς· Ἡ ἐμὴ ἀντὶ τὸ τράπεζα ἔστι, καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, Κρηναία λιμνῶν τέκνα. Et hanc constructionem latius persequitur Eustathius Iliad. ϛ. p. 130. Ἴδιον δὲ ὡς ἐν τούτοις κεῖται σχῆμα τοιοῦτον· τοῦτον ἀπὸ κλητικῆς ἐνόμαλος ἀναλυθέντος τοιοῦτον Ὅμηρος γενικὴν σύνταξιν, οἷον,
Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος,
ἤγουν παρὰ τῇ νηὶ τῆς Νέστορος, τῆς Πυλίου βασιλέως. Τοιοῦτον καὶ τό, Τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε, καὶ ἑξῆς, ἤγουν τῷ υἱῷ τῆς Λαβδάκου, καὶ τῆς Πολυδώρου, καὶ τοῦ Κάδμου, καὶ τοῦ Ἀγήνορος. Ὅμοιον καὶ τό,
Τοῖς Τυνταρείοις θεσπέλοις πτερώμασιν,
ἤγουν τοῖς τοῦ Τυνταρέου Σκύθου οἰστοῖς. Καὶ τό,
Ἀμφρυσίαις στροφίοις αἴθωνος πνοαῖς,
ἤγουν ταῖς πνοαῖς τῆς ἀπὸ τῆς ἀρκτῴου βορρᾶ. Εἶπ δ' ἂν τοιοῦτον καὶ τό, Οἶκος βασιλεὺς τῆς πατρικῆς ἐμοῦ· καὶ, Πρᾶγμα ἐμὸν τοῦ τοσούτου, ἤγουν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ. Idem Iliad. ι'. p. 458. hæc addit, Τὸ Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου, ὅμοιόν ἐστι τῷ, Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος. ὡς ἐκεῖνο τῇ τοῦ κλητικῆς ἀναλύσει ποιοῦντος εἰς σύνταξιν, οὕτω καὶ τοῦτο τὸ γὰρ Νεστορίη ἀναλυθὲν εἰς τό, τῇ τῆς Νέστορος, οὐ ἔχει πρὸς τὸ εἰπεῖν, παρὰ τῇ Νέστορος βασιλῆος νηί· οὕτω δὲ καὶ τὸ Γοργείη κεφαλὴ δεινοῦ πελώρου, λέγει κατ' ἀνάλυσιν, ὅτι ἡ κεφαλὴ τῆς Γοργοῦς, τοῦ δεινοῦ πελώρου. Ὅμοιον καὶ ἐκ τῆς Σοφοκλέους τό, Λαβδακείῳ παιδὶ, Πολυδώρου τε, καὶ Ἀγήνορος· καὶ ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτος ἡ σύνταξις δι' ἀναλύσεως τοῦ Λαβδακείῳ παιδὶ, εἰ' ἐστι, Τῷ παιδὶ τοῦ Λαβδάκου, καὶ τῶν ἑξῆς.

28. Σχάσασα στόμα] i. e. λύσασα στόμα, nam χάσαι apud Lycophronem idem valet ac λῦσαι, χαλάσαι: hinc paulo ante ἰσχάζουσι ὕσπληγας, idem est, ac si dixisset λύουσι. Hesychius, Σχάσαι, ἀφεῖναι. Phavorinus, Τὸ χάσαι τρία ταῦτα σημαίνει, ἀμύξαι, ἐκχρίναι, χαλάσαι, παρ' Ἱπποκράτει. Sed frequentius sensum non diversum modo, sed contrarium huic voci imposuerunt Auctores, apud quos Σχάσαι, est κωλῦσαι, *cohibere*, *frænare*, *reprimere*. Σχάσαι κώπην, cessare à navigationis opera. Euripidis Scholiastes Phœniss. v. 457. Σχάσας, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς ἐρεσσόντων· χάσαι γὰρ, τὸ ἐπισχεῖν τῶν κωπῶν τὴν ἐρεσίαν. Item Σχάσαι γῆρυν, vocem *comprimere*; Euripides Tragœdia laudata v. 967.
Κρέον, τί σιγᾷς, γῆρυν ἄφθογγον σχάσας;
Ubi Scholiastes, Ὦ Κρέον, τί σιωπᾷς, τῆς φωνῆς ἐπέχων ἰσχὺν, καὶ ἔχεις ἀφθεγγόμενος. Paullo post, Σχάσας· μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ ἐπισχὼν, καὶ ἐπιλείψας. Plura qui volet, Hesychium, & Suidam consulat.

Ibid. Βακχεῖον στόμα] Βακχεῖον idem hic valet, quod ἔνθεον, nam à notissimo illo furore, quo perciti feruntur Bacchi Sacerdotes, factum est, ut enthusiasticus, amatorius, & quivis denique alius furor, *Bacchicus* diceretur, & voces ex isto fonte derivatæ rabiem, insaniamque, & motus quoslibet vehementes, & præternaturales denotent. Hinc Hesychius, Βακχίας, μαίνεται, παραφρονεῖ. Βακχευθεῖσα, ἐξοιστρηθεῖσα, ἐξιστηκυῖα. Βακχεύοντες, μαινόμενοι, ἐνθεάζοντες. Ad rem nostram paullo propius Suidas, Βακχεύων, μαινόμενος, καὶ Κατεβακχιώθη, ἐπτοεῖτο, ἐνεθουσίασεν, ἐκστατικῶς πως διατεθείς. Exempla hujus rei apud Poetas admodum

modum sunt frequentia, cum Sibyllæ, aliæque vaticinatrices, Mænades, Bacchæ, &c. appellantur. Seneca, ut alios quamplurimos omittam, de Cassandra ait, loco citato,

Custodit ore Mænas *impatiens Dei.*

29. Ατης ἀπ' ἄκρων βουπλανεκτίστων λόφων] Satis de his collibus Tzetzes, Canterus, Meursius; cæterum Eustathius opinionem, quam ex eo citavit Meursius, Apionis, & Herodori testimoniis confirmat, Iliad. α'. p. 118. Ιστέον δὲ (inquit) ὅτι ἡ τῆς Ηφαίστου ῥῖψις οὐρανόθεν καὶ τοιοῦτόν τι δηλοῖ, ὡς ὁ ἄνω τόπος ὁ αἰθέριος, περὶ ὃν οἱ θεοὶ οὐδὲν φθαρτικὸν, καὶ ἐπιβλαβὲς, καὶ ὅλως φαῦλόν τι παραμθύον ἔχοιεν· διὸ ὅτι ὁ μυθικὸς Βρότης, καὶ Στερόπης, καὶ Αργος φιλιῶνται τῷ Διΐ, ἀλλὰ καὶ ἡ Ομηρικὴ Ατη ἐκεῖθεν κατενήχθη· ὅθεν καὶ λόφος Ατης ἐν Τροίᾳ παρὰ Λυκόφρονι, ἔνθα ὑπὸ Διὸς ἐκείνη ἐῤῥίφη, ὡς καὶ ἐν τοῖς Απίωνος καὶ Ηροδώρου δηλοῦται. Ad Dardani oraculum quod spectat, ejus geminum habuit Cadmus; Ovid. Metam. lib. III. v. 10.

Bos tibi, Phœbus ait, solis occurret in arvis,
Nullum passa jugum, curvique immunis aratri;
Hac duce carpe vias; &, qua requieverit herba,
Mœnia fac condas, Bœotiaque illa vocato.

De eodem Seneca Oedip. v. 719.

Monituque Phœbi, jussus erranti
Comes ire vaccæ, quam non flexerat
Vomer, aut tardi juga curva plaustri,
Deseruit fugas, nomenque genti
Inauspicata de bove tradidit.

31. Αἶ, αἶ, τάλαινα] Trojæ miserias, variasque clades enarratura Cassandra, orationem exorditur ab Herculis expeditione, qui sub Laomedonte rege Trojam, sex navium exercitu conscripto, debellavit, & diripuit; Homerus Iliad. ε'. v. 640.

Ος ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
Εξ οἴης σὺν νηυσὶ, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
Ιλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

Plura in hanc rem adferri possent, sed satis superque, quantum ad Fabulæ, & Poetæ explicationem, prius laudati Interpretes, ad quorum Commentarios Lectorem heic, aliisque in locis, quoscunque illi attigerunt, remitto, nolens actum agendo operam ludificari. Quod autem Hercules à ceto voratus fuerit, ejus rei alia causa à nonnullis redditur; nempe, quod naufragio facto in mare ex navi deciderit, atque ibi belluæ præda fuerit; Æneas Gazæus Theophrasto, Ωσπερ καὶ Ηρακλῆς ᾄδεται, διαῤῥαγείσης τῆς νεὼς ἐφ' ἧς ἔπλει, ὑπὸ κήτους καταποθῆναι, καὶ διασώζεσθαι. Citante Hugone Grotio, qui versus sequentes sic Latine expressit,

Trivesperi Leonis, olim quem suis
Malis voravit sæva Tritonos canis,
Cum vivus intra, seu coquus, versans jecur,
Imo lebetis in sine ignibus foco
Sudore totum per caput madesceret.

34. Ημάλαψε] Alium ab Interpretibus nostris sensum huic voci tribuit Etymologici Auctor, cujus verba hæc sunt; Ημάλαψε σημαίνει τὸ ἔβλαψε. Λυκόφρων. παρὰ τὸ ἅμα βλάπτειν. Alium adhuc Eustathius sub finem Commentarii in Iliad. ι'. Τὸ ἀμαλδύνειν (inquit) λέξις μέν ἐστι ποιητικὴ, πεζῷ λόγῳ σύγχρονος, γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀμαλὸν, ὃ δηλοῖ τὸ ἁπαλὸν, πλεονασμῷ τοῦ δ, ὅθεν καὶ ἀμαλάπτω παρὰ Λυκόφρονι. καὶ οἷά τι ἁπαλὸν, καὶ εὔφθαρτον ἀφανίζειν, ὡς δηλοῖ τὸ, Ημάλαψε κάρχαρος κύων. Diversam ab his significationem tradit in suis Collectaneis Varinus Camers, quæ & cum Canteri versione convenire poterit; Ημάλαψεν, ἔλαψεν, ἔρθφησεν, κατέπιεν. παρὰ τὸ ἀμαλάπτειν, ἀμαλάπτω, μαλαφορικῶς, ἀπὸ τῶν κυνῶν. Λυκόφρων, Εκπεστὶν λέοντος, ὅν ποτε γνάθοις Τρίτωνος ἠμάλαψε κάρχαρος κύων. Quarum significationum nulla, imo nec ea, quam attulit Scholiastes noster, est ab hoc loco in totum aliena.

36. Αφλέγοις ἐν' ἥπασι] h. e. ceti ventre, cujus nativus calor, nullo adventitio igne accensus, aut auctus, Herculis cæsariem decoxit. Simile quoddam ex Tragœdia quadam citavit Eustathius Iliad. α'. p. 43. Κατὰ τὴν τραγῳδίαν, (inquit) ἀπυρπαίστῳ πυρὶ τῆς θυμ...

37. Σμήνιγγας] Huc respexit Etymologici Auctor, Σμήνιγγα, τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς, ἀπὸ τῆς μήνιγγος, ὅπερ σημαίνει τὴν κεφαλὴν, πλεονασμῷ τοῦ σ. Λυκόφρων. καὶ σμικρὸς ἀπὸ τοῦ μικρὸς, πλεονασμῷ τοῦ σ.

Ibid. Κωδείας πέδῳ] Κώδεια, vel κωδία proprie denotat papaveris caput, testibus Harpocratione, Hesychio, & Suida; sed pro humano capite non raro à Poetis usurpatur, Homerus Iliad. ξ'. v. 499.

——— ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχών.

Ad quod Scholiastes vetus, Κώδεια, ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ, ὅ ἐστιν εἶδος βοτάνης· οὕτως οὖν, φησὶν, εἶπε τὴν κεφαλὴν ἀνατείνας. Item Nicander,

Αμφιβρότην κώδειαν ὑπὸ ξιφέεσσιν ἀμηθείς.

Ubi Scholia vetera, Κώδειαν, τὴν κεφαλήν· ὡς καὶ Ομηρος, Ο δ' ἔφη κώδειαν ἀνασχών. Idem testatur Julius Pollux Onomast. lib. II. c. IV. Καὶ μήποτε κεφαλὴν οἱ ποιηταὶ καὶ κώδειαν καλοῦσιν, ἀπὸ τῆς τῆς μήκωνος κεφαλῆς ὀνομάσαντες. Cum autem humanum caput Herbæ capiti comparavit Poeta, quid mirum si ejus superficiem, ex quo capilli efflorescunt, agro, herbarum genitrici, similem dixerit. Nec alio modo dicere solemus Montis *pedes*, *latera*, *verticem*, desumta ab animalium membris metaphora; sic apud Græcos πόδες, δειράς, λόφος, aliaque complura, quæ de animalium solummodo membris proprie dici possunt, montibus applicari amant; Eustathius Il. β'. p. 233. Παρὰ δὲ τοῖς μεταφέρουσι, καὶ τένων ὀρεινὸς κεῖται, ὡς δηλοῖ τὸ, Κορυφῆς ὑπερτέλλοντες τένοντες. εὕρηνται δὲ δειράδες ὄρους, ὅ ἐστι τράχηλοι, ὅθεν πολυδειρὰς Ολυμπος, καὶ λόφοι ὀρεινοὶ, ὡς ἀπὸ τῶν τῶν Βοῶν λόφου, καθὰ καὶ οἱ Ετυμολόγοι φασίν. ἔτι δὲ καὶ αὐχένες οἱ κατὰ τοὺς ἐκθέντας τένοντας· καὶ μὴν καὶ ῥάχεις πιστεύδεις, ὡς οἷα πελονοειδεῖς τινες ὄρους ἐξοχαί· ἡ δὲ φάραγξ ἡ ὀρεινὴ, παρωνυμία ἐστὶ τοῦ ἐν ζώοις φάρυγγος, &c.

38. Ο πυρσοφαίστης] Hercules à Junone ad insaniam adactus, uxorem Megaram, & liberos occidit, Lyci hostis uxorem & liberos esse ratus. Fabula ex Diodoro Siculo, Euripide, Seneca, Pindaro, &c. notissima est, Eustathii tamen verba, quia ad hunc locum spectant, apponam ex Odyss. λ'. Μέγαρα, Κρέοντος θυγάτηρ βασιλέως Θηβῶν, Ηρακλεῖ γημαμένη, ἔσχε παῖδας τρεῖς· Ηρακλέους δὲ σταλέντος τῆς εἰς Κέρβερον, ἐνέκει τοὺς Ηρακλείδας

τούτους

τύτυς Λύκον βασιλεὺς πτεινάντα Θηβῶν. Ἡρακλῆς δ' ἀναγεννηθεὶς, ἀνεῖλεν ἐκεῖνον αὐτῇ γυναικὶ, καὶ τέκνοις· Ἡρας δὲ χόλῳ εἰς μανίας ἐμπεσὼν, διεχειρίσατο καὶ τοὺς παῖδας, ὧν χάριν ἀνεῖλε τὸν Λύκον, διὸ καὶ Τεκνοφαίστης κεῖται Λυκόφρονι.

39. Ἀπαστον] Quo pacto Junoni Hercules vulnus inferre potuit, si non erat vulneribus obnoxia? Hyperbolice nempe loquutus est, ut cum dixit Sophocles Ajace v. 577. ἄρρηκτον σάκος, i. e. secundum Triclinium, στερεὸν, haud facile pervium. Et *invictum*, *insuperabilem* nominamus, qui est fortis, & cedere nescius.

40. Ἐν τ' αὐλῷ μέσῳ] Αὐλὸς dicitur quidquid in longum porrigitur, unde instrumentum musicum nomen habuit, valles etiam αὐλῶνες dicuntur; quinetiam apud Homerum galea αὐλῶπις appellatur, quod in conum sit erecta, Iliad. λ'. v. 352.

——— ἤρυκακε γὰρ τρυφάλεια

Τρίπτυχος, αὐλῶπις. ———

Ubi Eustathius, Αὐλῶπις δὲ, ὡς εἰς αὐλὸν ἀνήκουσα, ὅ ἐστιν, εἰς στενὸν καὶ μακρὸν ἀπολήγουσα, κεῖται γάρ ποτε καὶ ἐπὶ τοιούτου ὁ αὐλός. ὡς ἐν τῷ,

——— αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν.

Quod Hemistichium occurrit in Odyss. χ'. ubi iterum hæc verba habet, Αὐλὸς δὲ νῦν, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, κρουνὸς, ἐξακόντισμα αἵματος, ὀξεῖα ἀναφορά. αὐλὸς γὰρ, φασὶ, πᾶν τὸ στενόν. ὅθεν καὶ ἔναυλοι, στενοὶ ποταμοὶ, τοῦτο δέ τι καὶ οἱ αὐλῶνες· ὅθεν τὰ διαυλωνίζοντα πνεύματα, καὶ διαυλωνία, τοπικὴ στενότης, καθ' ἣν ὄρτυγες, ὃ ἁπλῶς ἄγριοι ὄρνιθες ἀγρεύονται. Nec alio sensu intelligendum est illud Iliad. ρ'. v. 297.

Ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς.

Ad quod iterum Eustathius, Αὐλὸν δὲ λέγει, ἢ τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος, ἐπεὶ καὶ αἰγανέας δολιχαύλους που λέγει τὰς μακροξύλους. ἢ τὸ τρῆμα τῆς κυνέης, τὸ διὰ τοῦ ἔγχεος. καὶ ἄλλως δὲ, αὐλὸν τὸν ἐξακοντισμόν φησι, καὶ τὴν ἐπιμήκη φορὰν τοῦ αἵματος, αὐλὸς γὰρ, ὡς καὶ προεδηλώθη, πᾶν τὸ ἐπίμηκες, καὶ οὐδὲ πλατύ. ὅθεν καὶ οἱ αὐλῶνες, καὶ ὁ τῶν πνευμάτων ἀνακαμπτικὸς διαυλωνισμός. καὶ αὐλὸς, καὶ δίαυλος, τὸ στάδιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ μεταφορικῶς καὶ ἡ ἁπλῶς ὑποστροφὴ ἀνάκαμψις, ὡς τὸ, Διαύλιος κυμάτων φερόμενος, &c. emendo, Διαύλοις κ. φ. nam respexit ad hunc versum Euripidis,

Πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φερόμενος.

Idem tradit aliis etiam in locis, id quod vetus Homeri Scholiastes, Etymologici Auctor, aliique Lexicographi confirmant. Hinc patet cur αὐλὸς vocetur stadium, cujus figura erat oblonga. Hinc etiam stadium duplicatum vocabant δίαυλον, quod ex gemino αὐλῷ, vel itinere, constabat, cum nempe decurso primo stadio, à meta ad ipsos carceres redibatur; Suidas, Δίαυλος, ὁ διπλοῦν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον, καὶ ὑποστρέψαι.

41. Πατρὸς Παλαιστοῦ μέσον ὀχμάσαι δέμας] Cum Hercules purgasset stabula Augeæ, Eleorum regis, & promissa mercede esset fraudatus, conscripto exercitu Elidem invasit, & devicto Augea, regionem depopulatus, ex præda spoliisque captis Olympicam solemnitatem instituit; in qua cum totam circumstantem coronam ad palæstricum certamen provocâsset, & neminem reperire posset, qui secum congredi auderet; fama est, Jovem, sumto palæstritæ habitu, in arenam descendisse, & cum diu anceps pugna fuisset, & ad neutrum inclinaret victoria, filio tandem se prodidisse. Hinc ei nomen Παλαιστοῦ inditum. Sunt autem hæc verba hypotyposis luctatoris antagonistæ lumbos constringentis; cujus rei vivam nobis dedit imaginem Ovidius Metam. lib. IX. Fab. I. ubi Achelous suum cum Hercule certamen depingit his verbis,

Non aliter vidi fortes concurrere tauros,
Cum pretium pugna toto nitidissima saltu
Expetitur conjux: spectant armenta, paventque,
Nescia quem maneat tanti victoria regni.
Ter sine profectu voluit nitentia contra
Rejicere Alcides à se mea pectora: quarto
Excutit amplexus, adductaque brachia solvit,
Impulsumque manu (certum est mihi vera fateri)
Protinus avertit, tergoque onerosus inhæsit.
Si qua fides, (neque enim ficta mihi gloria voce
Quæritur) imposito pressus mihi monte videbar:
Vix tamen inserui sudore fluentia multo
Brachia, vix solvi duros à corpore nexus.

Cæterum heic Lycophron Euripidem expressit Orest. v. 264.

——— μέ οὖσαν τὴν ἐμὴν Ἐριννύων

Μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς βάλῃς εἰς Τάρταρον.

Ubi Scholiastes quid proprie sit ὀχμάζειν docet. Ὀχμάζω (inquit) γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔχω, ἕξω, ἔχμα, ὃ μόνον ἡ ἐξοχὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ συνοχή. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔχμα γίνεται ἐχμάζειν, τὸ κωλύειν, καὶ ἐπέχειν καὶ ἐχμάσαι, τὸ πιλάζειν, καὶ ἐλεῖν, ὃ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐνταῦθα διὰ τοῦ ο κεῖται, Μέσον μ' ὀχμάζεις. Eadem phrasis aliis etiam Poetis familiaris est, sed in deteriorem plerumque partem sumitur, & athletam ὀχμαζόμενον victum esse significat; nam secundum Phavorinum, σημαίνει καὶ τὸ ἐν μάχῃ κρατῆσαι. Quo sensu apud Aristophanem Nub. Act. III. Sc. III. quidam, cum adversario se putavit invictis argumentis os occludisse, ait,

——— τουτὸν γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.

Ubi Scholiastes doctissimus, Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν λαμβανομένων εἰς τὸ μέσον, καὶ ἡττωμένων. Et in Equit. Act. I. Scen. I. cum voluit dicere Cleonem tandem superatum esse, & populo invisum factum, ait,

Νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.

Ad quod idem vetus Interpres, Νῦν γὰρ τὸ κατ' αὐτοῦ μῖσος αὔξεται, καλῶς παλαιστικῶς φησί. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιόντων, τῶν τοὺς ἀντιπάλους μεσολαβούντων, καὶ ἐν τῷ χείρονος γινομένων.

42. Κρόνου παρ' αἰπεινὸν ὄχθον] Olympiam vult Lycophron, sive montem, in quo Olympica certamina celebrari solebant, ita dictum, quod Κρόνῳ, i. e. Saturno sacer esset. Phavorinus, Κρόνιον, ἀκρωτήριον τῆς Πίσσης, περὶ ὃν τὸν Κρόνιον λόφον ἄγεται τὰ Ὀλύμπια. Et hoc ex pluribus Pindari locis constat, Olymp. Od. v.

Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ,

Κρόνιόν τε ναίων λόφον.

In eodem libro cum de Hercule loquitur, qui, instituto certamine, claram reddidit Olympiam, ait, Καὶ πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο. Ibidem Od. I.

——— παρ' εὐδείελον λέπας

Κρόνου. ———

Eodem sensu vocavit πέτραν Κρόνου, petra enim pro monte non raro sumitur, Od. VI.

> Ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέ-
> τραν ἀλίβατον Κρόνου.

Iterum clare dixit Olympicos ludos hic celebratos esse, Od. VIII.

> Ἀλκιμέδοντα δ' πὰρ Κρόνου λόφον
> Θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.

Alterum tantum exemplum hujus rei proferam ex Nemeonic. Od. XI. ubi iisdem verbis usus est, quo Poeta noster,

> Καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου.

Quin etiam mos erat apud Veteres Saturno, aut Jovi montes excelsos dicare; & in Sacris Scripturis hi sunt, ut observavit Canterus, qui vocantur *Montes Dei*. Porro in hujusmodi locis non raro collocatæ erant statuæ; Æschylus Agamemn. v. 293.

> Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο.

Hinc Jupiter Ἀθῷος dictus; Hesychius, Ἀθῷος, ὁ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἱδρυμένος ἀνδριὰς, ὁ Ζεύς. Sacrificia etiam offerre, & Deorum cultum heic obire solebant, quoniam hi loci cœlestibus domibus propinqui erant. Hinc in Sophocle cum Hercules Hyllum filium interrogat, Utrum cognitum habeat Oetam montem? respondet Hyllus, Sibi notum esse, quod sæpius ibi Diis sacrificarit; Trachin. v. 1198.

> Ηρ. Οἶσθα ἐν τῆ Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον;
> ΥΛ. Οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.

Idem mos apud Ethnicos fere universos videtur obtinuisse, de Persis testatur ex Strabone Eustathius Il. α'. Θύουσιν (inquit) ἐν ὑψηλῷ τόπῳ Πέρσαι, τὸν οὐρανὸν ἡγούμενοι Δία. Strabonis autem locus ita se habet in Persidis descriptione, Geogr. lib. XI. Πέρσαι τοίνυν ἀγάλματα, καὶ βωμοὺς οὐχ ἱδρύονται, θύουσι δὲ ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, τὸν οὐρανὸν ἡγούμενοι Δία. Quod ex Herodoto videtur desumsisse, qui in Clione cap. CXXXI. hæc verba habet, Οἱ δὲ νομίζουσι Διῒ μὲν, ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα τῶν ὀρέων ἀναβαίνοντες, θυσίας ἔρδειν, τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ Δία καλέοντες. Idem factum in aliorum etiam Deorum sacrificiis narrat Xenophon Κύρ. Παιδ. lib. VIII. Εὐθὺς οὖν λαβὼν ἱερεῖα ἔθυε Διΐ τε Πατρῴῳ, καὶ Ἡλίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐπὶ τῶν ἄκρων, ὡς Πέρσαι θύουσι. In Phœnicia etiam, & conterminis regionibus eundem morem invaluisse constat ex Sacris Literis, quibus proditur Judæos in hoc finitimas gentes imitatos fuisse; quo nomine iram suam in eos denuntiat ubique Deus per Prophetas; quæ res notior est, quam ut exemplis confirmari debeat.

43. Ἵππων ταρακτὴς ἐστὶ &c.] In curriculo Olympico, Isthmico, Nemeatico, Delphico loci erant, ad quos venientes equi, magno attoniti terrore refugiebant, sæpe non sine gravi aurigarum periculo; hinc locus, aut, secundum alios, loci Genius, qui timorem istum immittere credebatur, Ταράξιππος dictus. Is in Olympia, secundum Lyophronem, Ischenus erat, quem Scholiastes tradit natum esse ex gigante, Mercurii & Hiereæ filio. Is porro, cum patria fame laboraret, & unicum mali remedium esse pronunciasset Oraculum, siquis nobilium se morti devoveret, cæteris recusantibus, mactari se passus, hoc in loco sepultus est. Sunt, quibus visum est Pelopem Ταράξιππον appellare: Hesychius, Ταράξιππος, ἥρως ὑπ' ἐνίων ὁ Πέλοψ ἱστορεῖται, οὗ τάφος ἐν Ὀλυμπίᾳ. Alii alias caussas reddunt, quas complexus est fere omnes, unàque insignem nobis reliquit horum locorum descriptionem Pausanias, Eliac. ϛ'. Παρήκοντι δὲ τὸ ἱπποδρόμου (inquit) παρέχεται ἐς πλέον τὴν ἑτέραν τῶν πλευρῶν, ἔστι ἐπὶ τῆς μείζονος πλευρᾶς, οὔσης χώματος, κατὰ τὴν διέξοδον τὴν διὰ τοῦ χώματος, τὸ τῶν ἵππων δεῖμα, ὁ Ταράξιππος. σχῆμα μὲν ἐν βωμοῦ περιφερές ἐστι, παραθέοντας δὲ κατὰ τοῦτο τοὺς ἵππους φόβος τε αὐτίκα ἰσχυρὸς ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως φανερᾶς, καὶ ἀπὸ φόβου λαμβάνει ταραχὴ, τά τε δὴ ἅρματα καταγνύουσιν ὡς ἐπίπαν, καὶ οἱ ἡνίοχοι τιτρώσκονται. καὶ τοῦδε ἡνίοχοι ἕνεκα θυσίας θύουσι, καὶ γενέσθαι σφίσιν ἵλεων εὔχονται τὸν Ταράξιππον. Ἑλλήνων δὲ ὁ κατὰ τὰ αὐτὰ νομίζουσιν εἶναι τὸν Ταράξιππον· ἀλλ' οἱ μὲν εἶναι τάφον ἀνδρὸς αὐτόχθονος καὶ ἀγαθοῦ εἰς ἱππικὴν, καὶ ὄνομα Ὀλένιον αὐτῷ τιθέντες, ἀπὸ τούτου καὶ τὴν Ὠλενίαν ἐν τῇ Ἠλείᾳ πέτραν φασὶν ὀνομασθῆναι. Οἱ δὲ τὸν Φλιοῦντος Δαμέωνα μεταχόντα Ἡρακλεῖ τῆς ἐπὶ Αὐγέαν καὶ Ἠλείους στρατείας, αὐτόν τε ἀποθανεῖν, καὶ τὸν ἵππον ἐφ' οὗ ἐπωχεῖτο ὑπὸ Κτεάτου τοῦ Ἄκτορος, καὶ τὸ μνῆμα κοινὸν Δαμέωνι καὶ τῷ ἵππῳ γενέσθαι. Λέγεται δὲ καὶ ὡς Μυρτίλῳ κενὸν ἐνταῦθα ἠρίον ποιήσειε Πέλοψ, καὶ θύσειέ τι αὐτῷ, τὸ ἐπὶ τῷ φόνῳ μήνιμα ἰώμενος, καὶ ἐπονομάσαι Ταράξιππον, ὅτι τῷ Οἰνομάῳ διὰ τὸν Μυρτίλου τὰς τέχνας ἐταράχθησαν αἱ ἵπποι. Τοῖς δὲ ἐστιν εἰρημένον, ὡς αὐτὸς Οἰνόμαος, ὁ τοὺς ἱππεύοντάς ἐστιν ἐν τῷ δρόμῳ βλάπτων. Ἤκουσα δὲ καὶ ἐς τὸν Πορθάονος Ἀλκάθουν ἀγόντων τὴν αἰτίαν, ὡς ἐνταῦθα μέρη λάβοι γῆς ὁ Ἀλκάθους ἀποθανὼν ὑπὸ Οἰνομάου, τῆς Ἱπποδαμείας γάμον ἐπιχειρήσας· ἅτε δὴ ἀτυχήσαντα ἐν ἱπποδρόμῳ, βάσκανόν τε εἶναι τοῖς ἱππεῦσι καὶ οὐκ εὐμενῆ δαίμονα. Ἀνὴρ δὲ Αἰγύπτιος Πέλοπα ἔφη παρὰ τοῦ Θηβαίου λαβόντα Ἀμφίονος κατορύξαι τι ἐνταῦθα, ἔνθα καλοῦσι τὸν Ταράξιππον· καὶ ὑπὸ τοῦ κατορωρυγμένου ταραχθῆναι μὲν τῷ Οἰνομάῳ τότε, ταράσσεσθαι δὲ καὶ ὕστερον τοῖς πᾶσι τοὺς ἵππους. Ἠξίου δὲ οὗτος Αἰγύπτιος εἶναι μὲν Ἀμφίονα, εἶναι δὲ καὶ τὸν Θρᾷκα Ὀρφέα μαγεῦσαι δεινὸν, καὶ αὐτοῖς ἐπάδουσι θηρία τε ἀφικνεῖσθαι τῷ Ὀρφεῖ, καὶ Ἀμφίονι εἰς τὰς τῶν τειχῶν οἰκοδομίας τὰς πέτρας. Post has variorum varias de Taraxippis opiniones, suam tandem profert Auctor, Ὁ δὲ πιθανώτατος (ἐμοὶ δοκεῖν) τῶν λόγων Ποσειδῶνος ἐπίκλησιν εἶναι τοῦ Ἱππίου φησίν. Deinde pergit de Taraxippo Isthmico, & Nemeatico loqui, quem tamen multo minus equis infensum ait, quam Olympicum, Ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἰσθμῷ Ταράξιππος Γλαῦκος ὁ Σισύφου, γενέσθαι δὲ αὐτῷ τὴν τελευτὴν λέγουσιν ὑπὸ τῶν ἵππων, ὅτε Ἄκαστος τὰ ἆθλα ἔθηκεν ἐπὶ τῷ πατρί. Ἐν Νεμέᾳ δὲ τῶν Ἀργείων Ἥρως μὲν ἦν οὐδεὶς, ὅστις ἔβλαπτε τοὺς ἵππους, πέτρας δὲ ὑπὲρ τῶν ἵππων τὴν καμπὴν ἀνέχουσα χρόαν πυῤῥὰς, ἡ ἀπ' αὐτῆς αὐγὴ, κατὰ ταῦτα καὶ τὸ πῦρ, ἐποίει φόβον τοῖς ἵπποις. Ἀλλὰ γὰρ ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ταράξιππος πολὺ δή τι ὑπερηκὼς ἐστιν ἐς ἵππων φόβον. Idem in Phocicis Taraxippi in curriculo Ludorum Pythiorum meminit; verba ejus hæc sunt, Τὰ μὲν δὴ ἐς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ Ταράξιππον ἐδήλωσέ μοι τὰ ἐς Ἠλείους τῶν λόγων. Ὁ δὲ Ἱππόδρομος ἔοικε τοῦ Ἀπόλλωνος τάχα μὲν τι καὶ αὐτὸς τῶν ἱππευόντων τινα ἀνιᾶσαι, ἅτε ἀνθρώποις τοῦ δαίμονος ὁμοίως ἐπὶ ἔργῳ παντὶ καὶ ἀμείνω, καὶ χείρω νέμοντος.

Οὐ μὴν τοι καὶ αὐτὸς ταραχὴν ἐν τοῖς ἵπποις ὁ Ἱπποδρόμος, εἴτε κατ' αἰτίαν ἥντινα, εἴτε ἐπ' ἄλλῳ πέφυκεν ἐργάζεσθαι φεύγω φράσειν. Ad Olympicum Taraxippum quod attinet, præter rationes ex Pausania allatas, aliam reddit Scholiastes noster, viz. Commotionem foliorum Lauri arboris, quæ sepulcro juxta curriculi metam posito accrevit, & à vento concussa, atque jugi motu agitata, equos prætereuntes perterruit.

44. Ο τῆς θαλάσσης Αὐσονίτιδος μυχοὺς] Αὐσονίτιν θάλασσαν, vocat mare Siculum. Ausones proprie erant Latii populi, prope Lirim fluvium, secundum Plinium lib. III. cap. V. dicti ab Ausone, Ulyssis & Circes, vel Calypsûs & Ulyssis, aut Atlantis, vel Itali filio. Idem tamen Auctor ejusdem libri capite decimo in Australi Italiæ parte, quæ postea Magna Græcia, collocat. Johannes Tzetzes ad mare sitos, inter Volscos & Campanos ait, Chil. V. Hist. XVI.

Η Αὐσονία ἔσχηκε τὴν κλῆσιν τῶν Αὐσόνων,
Κατά τινας ἐξ Αὔσονος, υἱοῦ τοῦ Οδυσσέως.

Deinde paullo post,

Αλλοι δὲ ἀπὸ Αὔσονος τοῦ παλαιοτέρου,
Υἱοῦ τελοῦντος Ιταλοῦ, τῆς χώρας βασιλέως.
Τοὺς δὲ Αὐρύγκους, μόνους μοι Αὔσονας λέγειν νόει,
Μέσους Οὐόλσκων, Καμπανῶν, πρὸς θάλασσαν κειμένους,
Εξ ὧν κατ' καταχρηστικῶς καὶ πᾶσαν Ιταλίαν.

Ab iis tota Italia dicta *Ausonia*, Virgil. Æneid. lib. VII. v. 54.

Multi illam magno è Latio, totaque petebant
Ausonia. ————

Dionysius ὁ Περιηγητὴς Ausonas narrat ad Leucopetram usque pertingere, indeque mare Siculum (de quo heic Lycophron intelligendus) dictum esse *Ausonium*, v. 76.

Εξείης δ' ἐπὶ τοῖσι Λιγυστίδος ἕλκεται ἅλμη,
Ενθ' Ιταλῶν ἱερῆες ἐπ' ἠπείροιο νέμονται,
Εκ Διὸς Αὐσονίδες ἀεὶ μέγα κοιρανέοντες,
Αρξάμενοι βορέηθεν ἕως Λευκὴν ἐπὶ πέτρην,
Η ῥά τε Σικελικῆς ἐπὶ πορθμίδος ἐξείζεται.

Ubi Eustathius hæc verba habet, Οτι τοὺς Ιταλοὺς, ὡς τότε μοναρχοῦντας, μέγα κοιρανέειν λέγει, καὶ Αὐσονίδας, ἤτοι Αὔσονας, ὀνομάζει, καὶ σημειοῦται ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἴσως λέγει Αὔσονας καὶ Ιταλούς. Λέγονται δὲ Αὔσονες ἀπὸ Αὔσονος, ὃς πρῶτος μὲν τῶν κατὰ Ῥώμην βασιλεῦσαι πρός τινων ἱστορεῖται, Οδυσσεῖ γεγονὼς ἐκ τῆς Κίρκης. ἢ κατὰ τὰ Εθνικὰ γράψαντα, ἐκ Καλυψοῦς γεννηθεὶς τῷ Ατλαντι ἀφ' οὗ καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαγος Αὐσόνιον ἐκλήθη ποτέ. Quidquid autem fiat de Ausonum situ, & nominis ratione, nobis sufficiet, si constabit mare Siculum, in quo Scylla habitare credita est, Ausonium olim dictum fuisse, quam ad rem Strabonis testimonium efficax erit, lib. II. Καὶ τὸ Αὐσόνειον μὲν πάλαι, νῦν δὲ καλούμενον Σικελικὸν, συνεχοῦν ἐκείνῳ, καὶ συνεχές. Idem postea tradit Ausonium id mare dictum esse, etsi numquam eam oram habitarint Ausones, lib. V. Τῶν δ' Αὐσονίων οὐδ' ἅπαξ οἰκησάντων ἐπὶ τῇ Σικελικῇ θαλάττῃ, τὸ πέλαγος ὅμως Αὐσόνιον καλεῖται. Suidas ita dictum credit, quia circa id regnavit Auson, Ulyssis & Calypsûs filius, Αὐσόνιος πόντος, ἡ Σικελικὴ θάλασσα, ἀπὸ Αὔσονος, τοῦ Οδυσσέως καὶ Καλυψοῦς υἱοῦ, ἐκεῖ βασιλεύσαντος. Stephanus Byzantinus hunc, & alios quosdam Lycophronis versiculos laudavit; Αὔσων, ὁ Ιταλός. Λυκόφρων,

Κτείνουσιν αὐτὸν Αὔσονες Πελλήνιοι.

Καὶ Αὐσονὶς, τὸ θηλυκόν. Καὶ Αὐσόνιος, καὶ Αὐσονία, ἡ χώρα· ἀφ' οὗ Αὐσονιεὺς, καὶ Αὐσόνειος. Λυκόφρων,

Ο δ' Αὐσονείων ἄγχι Κάλχαντος τόπων.

Καὶ Αὐσονίτης· ὁ αὐτὸς,

Παρ' Αὐσονίτην Φύλαμον δομήσεται.

Καὶ Αὐσονῖτις θηλυκόν· ὁ αὐτὸς,

Ο τῆς θαλάσσης Αὐσονίτιδος μυχούς.

Καὶ Αὐσόνιος κτητικόν.

Ibid. Μυχούς.] Specus maris præcipue scrutabantur piscatores, in iis latere pisces persuasi. Hinc Aristophanes Thesmophor.

———— μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδίνητον
Νηρέος. ————

48. Σάρκας κατεῖδον λοφνίσιν δαμάσαντο, Λέπλωνιν ὁ τέμνουσιν] Vetus erat opinio, hominis animam vi ignis à corporis vinculo separari, & flammis, tanquam vehiculo, insidentem ad ætherias domos ascendere; quam causam assignant nonnulli, cur crematio cadaverum adeo apud prisci ævi homines obtinuerit. Eustathius Il. α'. p. 32. Οτι ἔθος ἦν τοῖς Ελλησι καίειν τοὺς νεκροὺς, ὃ δὴ καὶ εἰς ἔτι παραμένει περὶ τὴν βορείαν βαρβάρων. ἐποίουν δὲ τοῦτο ἐκεῖνοι, πρὸς ἔνδειξιν τοῦ τὸ μὲν θεῖον τοῦ ἀνθρώπου ἀναφορηθὲν ἐν ὀχήματι τῷ πυρὶ, προσμίξαι τοῖς οὐρανίοις· τὸ δὲ γεηρὸν κάτω μεῖναι· τὸ μὲν πυρὶ δαπανηθὲν, τὸ δὲ ἐναπομεῖναι λειψάνοις ὀστῶν. Οἱ δέ φασιν, ὅτι τὸ μὲν νεκρὸν οὐ καθαρὸν ἐδόκει, ἁγνισμὸς δέ τις ἦν ἡ διὰ πυρὸς δαπάνη τοῦ νεκρωθέντος, ὅτι καὶ πῦρ ἁγνιστικὸν, διὸ καὶ οἱ καθαρμοὶ διὰ πυρὸς ἐγίνοντο. καὶ Ευριπίδης δὲ τοιοῦτόν τι ἐμφαίνει ὅπου φησὶν, ὅτι τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας δέμας Πυρὶ καθήγνισαν. ὁ δὲ Λυκόφρων τῇ προτέρᾳ ἐννοίᾳ συντρέχει, ἐν οἷς τὴν Σκύλλαν καυθεῖσαν δαμασθῆναι φησὶν, ἤγουν ἀνακτισθῆναι, ἀναζωωθῆναι, καὶ γενέσθαι, κατὰ τὴν ποίησιν, ἀθάνατον κακόν. διὸ καὶ οἱ Γυμνοσοφισταὶ πυρίκαυστοι γινόμενοι, ἀπετίθεντο τὴν ζωὴν, ὡς καὶ ὁ τοῦ Αλεξάνδρου Κάλανος.

49. Λέπλωνιν] Variæ sunt hac de voce sententiæ, dum alii animam denotare contendunt, quod ea sit λεπτὴ, tenuis admodum & ætheria substantia; alii Proserpinam, aut Plutonem intelligi malunt, ἀπὸ τοῦ λεπτύνειν, quod mortui in tenues umbras transformentur; aut quod eorum corpora comminuantur in pulverem. Etymologici Auctor, Λέπλωνιν, αἰτιατικὴ ἐστι παρὰ Λυκόφρονι· οἱ μὲν τὸν Αδην. οἱ δὲ τὴν Περσεφόνην, οἷον τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα τῶν ἀποθνησκόντων. οἱ δὲ τὴν ψυχὴν, λεπτομερέστατον γάρ ἐστιν.

50. Εξεπράξατ' ὄν ποτ' ἀξίφῳ δόλῳ] Δόλον ἄξιφον vocat Nessi venenatum sanguinem, quo ad insaniam adactus Hercules, vivum se ardenti rogo injecit. Haud aliter ipse conqueritur de hoc infortunio apud Sophoclem Trachin. v. 1070. ubi Deianiram uxorem ipsum sine gladio occidisse ait,

Γυνὴ δὲ, θῆλυς οὖσα, κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν,
Μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.

51. Νέκυς τῆς ᾅδου δεξιούμενος πάλαι] Vel δεξιούμενον πάλιν. Si priori modo legas, de Nesso interpretabere, qui, quum jamdudum *Orcum salutasset*, i. e. mortuus fuisset, ab Hercule interfectus est. Similiter Hercules Tragœdia citata, v. 1166.

à Jove accepisse narrat, periturum se esse procuratione hominis mortui,

Ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
Πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
Ἀλλ' ὅστις ᾅδε φθίμενος οἰκήτωρ πέλει,
Ὅδ' οὖν ὁ θὴρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
Πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.

Nec aliter Ajacem ab Hectore occisum plorat Teucer, quum semet Hectoris gladio confodisset; Sophocles Ajace v. 1051.

——— εἶδες ὡς χρόνῳ
Ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν.

Sin vero legere malis δεξιώδρον πάλιν, de Hercule intellige, qui jamdudum adiisset inferos, Cerberum inde ad superos educturus. Vel, qui cum Plutone certamen quoddam habens, jaculis ipsum ἐδεξιώσατο, i. e. excepisset; quæ Tzetzis interpretatio, etsi Cantero dura nimis visa fuerit, Homeri & Eustathii auctoritate stabilita est; nam Iliad. θ'. Teucer se jactat homines τόξοισι δέχεσθαι,

——— τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.

Ad quæ verba Eustathius p. 600. Ἴσως ταυτὸν ἐστιν ἀστείως τῷ φιλοφρονούμενος, δεξιούμενος· ἵνα ὥσπερ δώροις καὶ δωρεαῖς δεξιοῦνταί τινες, οὕτω καὶ Τεῦκρος τοὺς Τρῶας τόξοις, οἷς ἔβαλλεν αὐτούς. οὕτω καὶ τὸ Ἀ.δὴν παρὰ Λυκόφρονι, καθὰ τινες νοοῦσι, τόξοις ὁ Ἡρακλῆς ἐδεξιώσατο, βαλὼν ἐκεῖνον. Porro Δεξιοῦσθαι, proprie est dextram jungere, quæ compellatio apud Veteres (ut hoc obiter moneam) erat fidei, & amicitiæ symbolum: propterea Pythagoras admonens quoslibet in amicitiam non esse recipiendos, consuluit μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν. Et δεξιαὶ plerumque pro fœderibus usurpantur; Suidas, Δεξιάς, συνθήκας. Hesychius, Δεξιαί. αἱ γινόμεναι κατὰ συνθήκας ἐπαφαὶ τῶν δεξιῶν χειρῶν, εἰς σύμβολα τῆς βεβαιότητος, &c. Hinc in Euripide Menelaus, cum Helenæ fides dubia esset, ab ea exigit, ut data dextra, quæ dixisset, confirmaret, Helen. v. 844.

Ἐπὶ τοῖσδε τοῖς νῦν, δεξιᾶς ἐμᾶς θίγε.

Et in Iliade, cum Trojani fœdera violassent, Heros Græcus quærit, quo loco habitæ sint

——— δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν.

Cujus moris causa fuit, (ut ex Hansenio discimus lib. de Jurejurando cap. IX.) quod dextra fidei sedes existimata sit; eo quod omnis Veterum auctoritas dextræ manus virtute constaret, ut ex Callimacho observavit Varro: vel quod ex religione numeri denarii, moris fuit veterioris, ut justissimi quique fidei comparandæ gratia dextras jungerent: denique, in dextra honoris laus est, & ea manus imperii signum, cujus & instrumentum fuit: unde elegans Crinagoræ in Cæsarem Epigramma, ubi dicit nullum esse ab hostibus metuendum periculum, quamdiu dextra Cæsari sufficiat ad imperium; Antholog. lib. I. *Non (inquit) si Oceanus se quantum potest inflet, non si Germania Rhenum suum epotet, Romæ ullum erit ab iis periculum*,

——— ἄχρι κε μίμνῃ
Δεξιὰ σημαίνειν Καίσαρι θαρσαλέη.

Huc etiam referendum est illud Ovidii Metamorph. lib. I.

——*Jovi, qui postquam voce, manuque*
Murmura compressit, tenuere silentia cuncti.

54. Λαίτεναν] Vel Λέτρεναν, nam varie scribitur hujus urbis nomen; Zonatæ Lexicon Λαίτεναν vocat, sed Pausanias perpetuo Λέτρενοι, memoratque urbem hanc ab Elide distare stadia CLXXX. & à Letreo, Pelopis filio, conditam esse, unde nihil mirum si in ea Pelopis ossa adservata fuerint; verba Pausaniæ hæc sunt Eliac. β'. Ογδοήκοντα δὲ (στάδια) ἐκ Λετρείνων καὶ ἑκατὸν ἐπὶ Ἦλιν. τὸ μὲν δὴ ἐξ ἀρχῆς πόλισμα ἦν οἱ Λέτρενοι, καὶ Λέτρεύς ὁ Πέλοπος ἐγεγόνει σφισιν οἰκιστής. ἐπ' ἐμοῦ δὲ οἰκήματά ἐλείπετο ὀλίγα, καὶ Ἀλφειαίας Ἀρτέμιδος ἄγαλμα ἐν ναῷ.

Ibid. Λοισθίοις πυρὸς] Dicere heic in animo erat de veteri apud Græcos cremationis more, unde initium habuerit, & quibus ritibus peragi solita fuerit, sed hæc cum fuse sint in Archæologiis nostris (jam edendis) pertractata, illic Lectorem remitto. Id tantum heic adjiciam, manifesto falsum esse veterem Homeri Scholiastem, qui Iliade prima ad Herculem moris hujus originem refert, cum vel ex hoc Lycophronis loco, quem & alii Auctores confirmant, in usu fuisse Pelopis temporibus, qui Herculis ævum antecessit.

56. Πτερώμασι] i. e. alatis sagittis; nam sagittis avium plumas infigere solebant, ut majori cum vi & celeritate ferrentur, qui mos etiam hodie obtinet. Hinc πτερόεις ἰὸς apud Homerum Iliad. δ'. v. 116.

Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
Ἀβλῆτα, πτερόεντα, μελαινάων ἕρμ' ὀδυνάων.

Et Iliad. ε'. v. 171.

Πάνδαρε, πῆ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοί;

Calaber etiam lib. IV. πτερόεν βέλεμνον dixit,

Κεῖνον ὑπερβαλέειν ἰδὲ πτερόεντι βελέμνῳ.

Oppianus dixit ὀϊστὸν φερεπτέρυγα, & εὔπτερον. Αλιευτικ. β'.

Χαλκείων, οὐδ' ὅσσα φερεπτερύγων ἀπ' ὀϊστῶν.

Et Κυνηγετικ. α'.

——— γλαμαρόν τε, καὶ εὔπτερον, ὠκὺν ὀϊστόν.

Nec alia ratione *jaculum comatum* dixit Sophocles Trachiniis,

Ἧκεν κομήτην ἰὸν ἐς δὲ πλεύμονας.

57. Δάμαρ] Δαμάζεσθαι dicebantur mulieres nubentes, unde apud Homerum Thetis de Jove, qui ipsam Peleo nubere coegisset, ait Iliad. σ'. 432.

Ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν.

Ubi τῷ ἀνδρὶ δαμάζεσθαι, & τλῆναι ἀνέρος εὐνήν, phrases sunt æquipollentes. Hinc Sophocles Oedipi filias virgines vocat ἀδμῆτας ἀδελφάς, Oed. Colon. v. 1048. & Dianam, quæ perpetuam coluit virginitatem,

——— τὰν Ἄρτεμιν
Τὰν αἰὲν ἀδμήταν.

Electra v. 1245. Ejusque vetus Interpres in Ajace v. 451. ἀδάμαστον θεάν, explicat παρθένον, ἄζυγον. Apposite admodum, nam vox ἄζυγος ejusdem prorsus est significationis cum ἀδάμαστος, nam metaphora hæc à juvencis jugo assuetis

tis desumta est; hinc de virgine impuberi Horatius Lib. II. Od. V.

Nondum subacta ferre jugum valet
Cervice.———

Attici vero ut uxorem δάμαρτα, sic virum appellabant κύειον: quibus nominibus uterque admonetur sui ordinis atque officii. Aristophanes Equitibus,

——— ἐφ' ἅρμαλος
Χεντῶ διώξεις Σμικύθην, καὶ κύειον.

Ubi Smicytham, virum effœminatum, ridere voluit Poeta: hinc Scholiastes vetus, Χρυσοῦ διώξεις· τὸ διώξεις ἔχοντι λόγον πρὸς τὰ προκείμενα, ἐπήνεγκε πρὸς τὴν φωνὴν τὸ, Διώξεις Σμικύθην καὶ κύειον, ὥσπερ ἐν τῇ εἰσαγωγαῖς τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν, ἐπειδὰν γυναικὶ ἐπιφέρηται ἔγκλημα· οὕτω γὰρ προσκαλεῖσθαι εἰώθασιν, Η δεῖνα καὶ ὁ κύειος, τουτέστιν ὁ ἀνήρ. ἅμα οὖν ὡς γυναικώδη τὸν Σμικύθην κωμῳδεῖ, καὶ ἔχοντα κύειον, ὡς αἱ θήλειαι. Et paulo post, Τὸν Σμικύθην κωμῳδεῖ ὡς κίναιδον, κύειον δὲ λέγει τὸν ἄνδρα· οὕτω γὰρ ἐπιγράφονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις· Ασπασία, καὶ Κύειος, τουτέστιν ὁ Περικλῆς. Cæterum *uxorem* appellat Oenonem, quæ Cebrenis fluvii filia erat, & Alexandro nupsit, dum inter pastores ageret, ab eodemque postea repudiata fuit, cum Helenam duxerat, cujus nuptias heic vocat ἐπεισάκτους, q. d. superinductas; hinc & Oenonem βαρίζηλον appellat. Oenones meminit Apollodorus Mytholog. lib. III. cap. VI. Εκτωρ μὲν οὖν Ανδρομάχην τὴν Ηετίωνος γαμεῖ· Αλέξανδρος δὲ Οἰνώνην, τὴν Κεβρῆνος τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. Maxime autem omnium Ovidius in Epistola Oenones ad Paridem, ubi deserta uxor de mariti perfidia conqueritur, v. 9.

Nondum tantus eras, cum, te contenta marito,
Edita de magno flumine Nympha fui.
Qui nunc Priamides, (adsit reverentia vero)
Servus eras; servo nubere Nympha tuli.

Et iterum v. 79.

At cum pauper eras, armentaque pastor agebas,
Nulla, nisi Oenone, pauperis uxor erat.

58. Σπείλαιμι κῦρον τὸν κατήγορον χθονὸς] Præter allatum à Meursio Parthenii testimonium, Ovidius etiam tradit Corythum Paridis fuisse filium, Metamorph. VII. Fab. VIII. de Paride loquens,

Quaque pater Corythi parva tumulatus arena est.

Hoc etiam suo testimonio confirmavit Conon Διηγησ. XXIII. additque eum à patre occisum, quod cum Helena familiaritatem contraxisset, Ως Αλεξάνδρου, τοῦ Πάριδος, καὶ Οἰνώνης, ὃν ἐγήματο, πρὶν ἢ τὴν Ελένην ἁρπάσαι, παῖς Κόρυθος γίνεται, κάλλει νικῶν τὸν πατέρα. τοῦτον ἡ μήτηρ Ελένῃ προσίησι, ζηλοτυπίας τι κινῆσαι Αλεξάνδρῳ, καὶ κακόν τι διαμηχανωμένη Ελένῃ. ὡς δὲ συνήθης ὁ Κόρυθος πρὸς Ελένην ἐγένετο, Αλέξανδρός ποτε παρελθὼν εἰς τὸν θάλαμον, καὶ θεασάμενος τὸν Κόρυθον τῇ Ελένῃ παριζόμενον, καὶ ἀναφλεχθεὶς, ἐξ ὑποψίας τοῦτον ἀναιρεῖ. Eandem fere Historiam repetit Parthenius Nicaënsis, additque ex Nicandro, Helenæ ipsum filium à nonnullis dici; Erotic. cap. XXXIV. Ἐκ δὲ Οἰνώνης καὶ Αλεξάνδρου παῖς ἐγένετο Κόρυθος· οὗτος ἐπίκουρος ἀφικόμενος εἰς Ιλιον, Ελένης ἠράσθη, καὶ αὐτὸν ἐκείνη μάλα φιλοφρόνως ὑπεδέχετο· ἦν δὲ τὴν ἰδέαν κράτιστος. φωράσας δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἀπέκτειν. Νίκανδρος μέντοι τὸν Κόρυθον, οὐκ Οἰνώνης, ἀλλὰ Ελένης καὶ Αλεξάνδρου φησὶ γενέσθαι, λέγων ἐν τούτοις,

Ηρία τ' ἐν (emendo τίν') ἀΐδαο κελοιχομένου Κορύθοιο,
Ον τε καὶ ἁρπακτοῖσιν ὑποδμηθεῖσ' (lege ὑποδμηθεῖσ') ὑμεναίοις
Τυνδαρὶς, αἴν' ἀχέουσα, κακὸν γόνον ἤρατο βούτεω.

Ex quibus versiculis male colligit Parthenius, (ut hoc obiter moneam) Nicandrum dicere Corythum Paridis & Helenæ filium, cum nihil tale vel innuendo significet Poeta; nam γόνον ἤρατο βούτεω nihil aliud denotat, quam quod Helena ἠράσθη τοῦ βούτεω, τουτέστι τοῦ Πάριδος, γόνον, ἢ παῖδα, i. e. Bubulci, seu Paridis, filii, h. e. Corythi, amore capta fuit; ἤρατο enim fit à verbo poetico ἔραμαι. Sin vero dicere voluisset, Helenam ex bubulco Corythum suscepisse, debuit hoc modo versiculum proferre,

——— κακὸν γόνον ἤρατο βούτῃ.

Itaque legendum puto. Ad Lycophronem ejusque Scholiastem redeo, qui, cum referunt Corythum Græcis ad Trojam navigantibus viæ ducem fuisse, Homero contradicunt, apud quem Calchas dicitur per maria iter monstrasse. Eustathius Iliad. α'. Η δὲ Ομήρου γνώμη δήλη ἐστὶν, ὑποφαινομένου τὸν Κάλχαντα τοῖς Ελλησι τοῦ εἰς τὴν Τροίαν πλοῦ ἀφηγήσασθαι. Audi etiam ipsum Homerum Iliade citata, ubi de Calchante ait, v. 72.

Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Αχαιῶν Ιλιον εἴσω.

61. Αὐτὴ δὲ φαρμακουργὸς &c.] Magno in pretio habebatur apud Veteres medicina, unde tam clara nomina Æsculapii, Chironis, &c. Reges etiam & Principes non dedignabantur in ea addiscenda operam ponere, quod Achillis, aliorumque exemplis comprobari possit; & Athenienses, quam regibus aliquot, & summis viris negarunt, urbis suæ libertatem Hippocrati, celebri medico, ultro obtulerunt. Hinc nihil mirum, si Apollo medicinam Oenone præbuerit, in raptæ virginitatis solatium, ut fusius narrat Ovidius in Epistola jam laudata. Hæc porro, cum Paris esset à Philoctete vulneratus, ipsaque sola opem ferre potuit, sanare ipsum noluit; eo vero mortuo, pœnitentiam agens, vitam laqueo finivit, secundum Apollodorum, & Cononem; aut à turri se præcipitem dedit, ut Lycophron; aut alio se modo confecit, ut alii. Fabula est apud Apollodorum loco citato; Αὕτη (Οἰνώνη) παρὰ τῆς Ρέας τὴν μαντικὴν μαθοῦσα, προὔλεγεν Αλεξάνδρῳ μὴ πλεῖν ἐπὶ Ελένην. μὴ πείθουσα δὲ, εἶπεν, ἐὰν τρωθῇ, παραγενέσθαι πρὸς αὐτὴν, μόνην γὰρ θεραπεῦσαι δυνήσεσθαι. τὴν δὲ Ελένην ἐκ Σπάρτης ἁρπάσας, πολεμουμένης δὲ Τροίας, τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου τόξοις Ηρακλείοις, πρὸς Οἰνώνην ἐπανελθεῖν εἰς Ιδην. ἡ δὲ μνησικακοῦσα, θεραπεύσειν οὐκ ἔφη. Αλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομιζόμενος ἐτελεύτα· Οἰνώνη δὲ μετανοήσασα, τὰ πρὸς θεραπείαν φάρμακα ἔφερε, (ἡ γὰρ Οἰνώνη ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν ἤσκει) καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Eandem Fabulam non multa cum variatione referunt Conon Διηγησ. XXIII. & Parthenius Ερωτικ. IV.

67. Πόθῳ ἠγκιστρωμένη] Desiderio irretita, metaphora à piscibus ducta, qui hamis capti se expedire nequeunt. Etymologici Auctor, Αγκιστρώμενος, κατεχόμενος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων, τῶν κατεχομένων τῷ ἀγκίστρῳ.

69. Στένω, στένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾶ] h. e. graviſſime & vehementiſſime gemo & doleo, geminato ob emphaſin majorem verbo; & quaſi hoc parum eſſet, adjicit amplius *ſe bis terque* dolere; quibus verbis exprimere vult ingentem, & pene verbis majorem dolorem; adeo ut fruſtra ſit Scholiaſtes, qui eo hæc refert, quod Troja ter fuerit direpta, ab Hercule, ab Amazonibus, & Græcis. Quod autem doctiſſimus Meurſius hanc interpretationem amplexus ſit, id plane miror; magis vero, quod tertiam Trojæ direptionem ad Charidemum, neſcio quem, aut Fimbriam, Romanum Legatum, referat, rejectis iis, quæ de Amazonibus ait Scholiaſtes, ut nulla auctoritate ſuffulta; præſertim, cum Homeri etiam illuſtre teſtimonium hinc non alienum videatur, Il. γ'. v. 189. ubi Priamus ait, Trojam ab Amazonibus oppugnatam eſſe,

Ἤματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι.

71. Εκναμάζοντα] i. e. βλύζοντα, nam Ἀὐχαὶ ſunt ἰρδαλμοί. Nicander Alexipharmacis,

Η δ' ὑπὸ ζοφίας νυκτὸς κεχαλασμένος αὐχαῖς.

72. Τάφους Ἀτλαντίδος κέλωρος] h. e. Trojam, ubi exſtructum erat ſepulcrum Dardani, quem ex Jove & Electra, Atlantis filia, natum referunt. Virgilius Æneid. VIII. v. 134.

Dardanus Iliacæ primus pater urbis, & auctor
Electra (ut Graii perhibent) Atlantide cretus,
Advehitur Teucros; Electram maximus Atlas
Edidit. ———

Idem tradit Ovidius in Faſtis,

Dardanon Electra quis neſcit Atlantide natum?
Electram ſcilicet concubuiſſe Jovi.

Huc etiam pertinent, quæ tradit vetus Homeri Scholiaſtes Iliad. υ'. 215. Δάρδανος, ὁ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας, τῆς Ἀτλαντος θυγατρὸς, οἰκῶν τὴν Σαμοθρᾴκην, ἐπομβρίας γενομένης, καταποντωθείσης σχεδίας, καὶ ἀσκὸν ἑαυτῷ ἐνδήσας, διηκολούθει εἰς τὴν Ἴδην τῆς Τρωάδος· καὶ ὑπολαβὼν, Διὸς ὑποθεμένου, κτίζει πόλιν, ἣν ἀφ' ἑαυτοῦ Δαρδανίαν ἐκάλεσεν· ἱστορεῖ Λυκόφρων. Ejuſdem rei meminit Apollodorus lib. III. cap. XI. diverſam tamen reddit rationem, cur Dardanus, relicta Samothracia, in agrum, Trojanum poſtea appellatum, tranavit; quia, nempe, fratris Jaſionis interitu mœſtus, eam terram odio haberet; Ἠλέκτρας δὲ τῆς Ἀτλαντίδος καὶ Διὸς, (inquit) Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. Ἰασίων μὲν ἐν ἐρασθεὶς Δήμητρος, καὶ θέλων καταισχῦναι τὴν θεὸν, κεραυνοῦται. Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμοθρᾴκην λιπὼν, εἰς τὴν ἀντίπερα ἤπειρον ἦλθε. &c.

76. Κέπφος ὣς ἐνήξατο] Ceppho comparat Dardanum, quia per maria ex Samothracia ad Idam venit; cepphus enim avis marina eſt: vel quod magna cum celeritate iter illud confecit; nam avis iſta levitate, & celeritate nota eſt. Heſychius, Κέπφος, εἶδος ὀρνέου κυφοτάτου περὶ τὴν θάλασσαν διατρίβοντος, ὃ τὸ χεῖρον ὑπὸ ἀνέμου μετάγεται ἔνθεν λέγεται ὀξὺς καὶ κοῦφος ἄνθρωπος, κέπφος. Suidas, Κέπφος, εἶδος ὀρνέου, ὁ λεγόμενος λάρος, ἔστι δὲ κοῦφον, καὶ ἐπιπλεῖον τοῖς κύμασιν. Phavorinus, Κέπφος, οἱ κοῦφοι, ἀπὸ τοῦ ὀρνέου· ὅθεν καὶ τοὺς ἐλαφροὺς τῇ φρενὶ, κέπφους (lege κέπφους) καλοῦμεν. Hinc κεπφωθεὶς dicitur, qui celeri motu fertur, quo ſenſu intelligi poteſt illud Proverb. cap. VII. v. 22. Ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθείς. Et quamvis alia ſignificatio, qua nempe exp. ἀπατηθεὶς, non ſit ab hoc loco aliena, prior tamen cum Hebraico textu magis convenire videtur. Heſychius, Κεπφωθεὶς, ἐμπαιχθεὶς, ἀπατηθείς. Suidas, Κεπφωθεὶς, ἐκπταθεὶς, ἐρεθισθεὶς, ὀξέως, ἐλαυνόμενος. Phavorinus, Κεπφωθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἐκπταθεὶς, κέπφος γὰρ εἶδος ὀρνέου κούφου. καὶ Κεπφωθεὶς, ἐρεθισθεὶς, ὀξέως ἐλαυνόμενος.

77. Ζήρυνθον ἄντρον] Zerynthus, antrum erat ob Hecates occulta myſteria, quæ ibi celebrabantur, notiſſimum, quod quidam in Thracia ponunt. Phavorinus, Ζήρινθος, ἄντρον Θρᾳκικὸν, σπήλαιον. Stephanus Byzantinus, Ζήρυνθος, πόλις, καὶ ἄντρον Ἑκάτης, ἐν Θρᾴκῃ. Λυκόφρων,

Ζήρυνθον ἄντρον τῆς κυνὸς σφαγῆς θεᾶς, φησίν.

Emendat Thomas de Pinedo,

Ζήρυνθον ἄντρον τῆς κυνοσφάγου θεᾶς
Λιπών. ———

Ego emendo,

Ζήρυνθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς

φησίν. Alii in Samothracia collocant, quod & rectius mihi videtur, quod in hac terra frequentari dicantur Hecates, & Corybantum ſacra, quæ ad hoc antrum pertinebant, ut ex Suida diſcimus; Ζηρυνθία, (inquit) ἡ Ἀφροδίτη, καὶ Ζηρύνθιος, καὶ Ζήρινθον (lege Ζήρυνθον) ἄντρον, ἐν ᾧ τοὺς κύνας ἔθυον, ἔνθα ἦν τὰ τῶν Κορυβάντων, καὶ τῆς Ἑκάτης μυστήρια. Idem tradit Ariſtophanis Interpres in Pace, Οἱ ἐν κινδύνοις γενόμενοι ἐπηγγέλλοντο τούτους τοὺς δαίμονας τοὺς ἐν Σαμοθρᾴκῃ, τούς τε Κορύβαντας, καὶ τὴν Ἑκάτην, ἐξ ἧς καὶ διαβόητον ἦν τὸ Ζήρινθον ἄντρον, ἔνθα ταύτῃ ὠργίαζον, καὶ κύνας ἐθυσίαζον. Nicandri Scholiaſtes hunc Lycophronis locum habuit præ oculis; Ἄλλοι δὲ (inquit) τὸ Ζήρυνθον ἄντρον ἐν Σαμοθρᾴκῃ φασὶν εἶναι, Λυκόφρων δέ φησι,

Ζήρυνθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς,

ὅ ἐστι, σπήλαιον Ἑκάτης. Nec apud Latinos minus celebre hoc antrum fuit; Ovidius Triſt. lib. I. Eleg. IX. v. 19.

Inde levi vento Zerynthia litora nactis
Threïciam tetigit feſſa carina Samon.

Ibid. Κυνοσφαγοῦς θεᾶς] i. e. Hecates, cui canes immolari ſolebant. Cæterum duplicem potiſſimum ob cauſam certa animalia in Deorum ſacrificiis adhibebant; una eſt, quod eorum nonnulla certis Diis inviſa judicabantur, ideoque nulla magis ratione Veteres putabant ſe Deos placare poſſe, quam ſi inimicum ſanguinem ſuper aras funderent: hinc in Cereris ſacrificiis porcam mactabant, quod eſſet id animal inventis ipſius Deæ, ut ait Natalis Comes Mythol. lib. I. infeſtum; unde Ovidius,

Prima Ceres avida gaviſa eſt ſanguine porcæ,
Ulta ſuas merita cæde nocentis opes.

Caper vitibus infeſtus eſt, unde ejus cæde lætari credebatur Bacchus, ut ait Virgilius Georgic. II. 371. de vite loquens,

Texenda ſepes etiam, & pecus omne tenendum eſt;
Præcipue dum frons tenera, imprudenſque laborum eſt,
Cui, ſuper indignas hyemes, ſolemque potentem,
Sylveſtres uri aſſidue, capreæque ſequaces
Illudunt;

Illudunt; pascuntur oves, avidaque juvencæ.
Frigora nec tantum cana concreta pruina,
Aut gravis incumbens scopulis arentibus æstas,
Quantum illi nocuere greges, durique venenum
Dentis, & admorso signata in stirpe cicatrix:
Non aliam ob culpam Baccho caper omnibus aris
Cæditur; & veteres ineunt proscenia ludi;
Præmiaque ingentes pagos, & compita circum
Theseida posuere &c. ———

Hanc ob rationem putant nonnulli (inter quos est Scholiastes noster, & ex eo Cælius Rhodiginus Antiq. Lect. l. xx. c. vi.) Hecatæ canes immolari, quod invisum sit id animal, cujus latratu phantasmata, quæ ab Hecate mittuntur, dissolvuntur; nam cum aër vel æris tinnitu, vel alicujus rei strepitu concutitur, illa offenduntur gravissime, & nequeunt diutius consistere. Secunda ratio, ob quam certa animalia certis Diis offerebantur, erat, quod Diis sacra habita sint quædam animalia, quibus lætari credebantur; vel ob aliquam inter Deum & victimam similitudinem. Hinc malis, & infernis Diis nigræ, & steriles mactabantur hostiæ; bonis albæ, & superis testiculatæ, ἄγονα τοῖς ἀγόνοις, ἔνορχα δὲ τοῖς οὐρανίοις, ut ait Apollonii Rhodii Interpres Argon. α'. Hinc Ulysses apud Homerum pollicetur se, si in patriam sospes redeat, Diis Manibus sterilem vaccam sacrificaturum esse,

Πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι. ———

Tiresiæ etiam, vati inferorum, nigram ovem promittit,

Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.

Nec multo aliter apud Virgilium Æneas, Æneid. vi. v. 249.

——— *ipse atri velleris agnam*
Æneas matri Eumenidum, magnaque sorori
Ense ferit, sterilemque tibi, Proserpina, vaccam.

Equus Soli ob celeritatem mactabatur, ut ait Ovidius Fast. lib. i.

Placat equo Perses radiis Hyperiona cinctum,
Ne detur celeri victima tarda Deo.

Cereri Cerealia dona offerebant, Baccho vini primitias, Veneri columbam, ut de cæteris taceam; sic &, opinor, in Hecates sacrificiis canes adhibebantur, nam id animal Deæ sacrum, ejusque comes esse putabatur. Unde Apollonius Rhodius, de Hecate loquens,

——— ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὀξείῃ ὑλακῇ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.

Et Poeta noster, cum infra ait Hecubam in canem esse mutandam, dicit futuram esse Hecates *pedissequam*, v. 1175. Et Tibullus Eleg. lib. i. cum voluit dicere quandam magam interius cum Hecate commercium habere, ipsam dicit *Hecates canes domuisse*, quod illi semper sint ejus pedissequæ,

Sola tenere malas Medea dicitur artes,
Sola feros Hecates perdomuisse canes.

Quinetiam canum latratus ei gratus credebatur, unde factum, ut veneficæ, cum eam implorabant, canino more ululabant; quod ex Ovidio discimus, Metam. xiv. Fab. viii.

Et Noctem, Noctisque Deos, Ereboque,
Chaonque
Convocat, & longis Hecaten ululatibus orat.

78. Ἔρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων Σάον] Qui sint Corybantes, omnibus notum. Porro ubi sit Saus, pauci dicere potuerunt. Scholiastes ait esse Thraciæ montem, vel antrum. Canterus insulam Saonem ponit; vel putat esse Thraciæ promontorium, in quo Hecates antrum erat, quod tamen ipse paullo ante in Samothracia posuerat; & certe Dardanus in Phrygiam è Samothracia enatavit, ut prius dictum, non ex Saone, aut Thracia; eademque Corybantum sedes fuit, teste Dionysio Perieg. v. 524.

——— Θρηΐκιη τε Σάμος, Κορυβάντιον ἄστυ.

Ex quibus necesse erit Saum dicere Samothraciam; quam etiam ita appellatam fuisse clare prodidit Nicandri Interpres ad hunc versum,

Ἢ Σάου, ἢ Μοσύχλου, ὅτ' ἀμφ' ἐλάτῃσι μακεδναῖς.

Καὶ ὁ Σάος δὲ, καὶ ὁ Μόσυχλος (inquit Scholiastes) ὄρη εἰσὶ τῆς Σάμου· μέμνηται δὲ τούτων τῶν τόπων, τῆς Λήμνου, καὶ Σαμοθρᾴκης, ἑκατέρας τὰς νήσους διὰ τούτων σημαίνων· ἐκαλεῖτο δὲ Σάος καὶ ἡ ὅλη Θρᾳκικὴ Σάμος.

80. Ζηνὸς καχλάζων νασμὸς] Ad hunc locum respexit Etymologici Auctor, Νασμὸς, (inquit) ὄμβρος, ἀπὸ τοῦ νάω, ὅθεν καὶ νᾶμα, καὶ ναύτης. Λυκόφρων, Ζηνὸς καχλάζων νασμός. σημαίνει δὲ ἐνταῦθα τὸν κατακλυσμόν. Cæterum à Jove diluvium hoc factum esse dicit, ex Veterum opinione, qua Jupiter dicebatur cœlum, æther, & aër; hinc Theocritus Idyll. iv. v. 43.

Χὠ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

Theognis idem tradit,

——— οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
Οὐθ' ὕων πάντας ἁνδάνει, οὔτ' ἀνέχων.

Et utroque vetustior Hesiodus, in Operibus,

——— μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνός. ———

Idem etiam agnoscunt Poetæ Latini; unde Horatius,

Quod latus mundi nebulæ, malusque
Jupiter urget.

Et Claudianus, cum de Ægypto loquitur, quæ Nili aquis fœcundata, imbribus non indiget,

Terra suis contenta bonis, non indiga mercis,
Non Jovis, in solo tanta est fiducia Nilo.

Eandem ob causam Jovi inditum apud Græcos Ὀμβρίου, apud Latinos *Pluvii* nomen. Lycophron v. 166.

Τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος Ὀμβρίῳ δέμας.

Et Tibullus, de Ægypto loquens,

Te propter nullos tellus tua postulat imbres,
Arida nec Pluvio supplicat herba Jovi.

88. Τόργος ὑγρόφοιτος] Τόργος vulturem rapacem denotat, & apud Siculos præcipue in usu fuit, quorum erat mons Torgium, in quo vultures nidificare solebant, unde & hoc nomen eis inditum; Auctore Hesychio, Τόργος, εἶδος γυπὸς αἱματορρόφου· ἔστι δὲ καὶ ὁ γὺψ παρὰ Σικελιώταις. Et paullo ante, Τόργιον, ὄρος ἐν Σικελίᾳ, ὅπου νεοττεύουσιν οἱ γῦπες, ἀφ' οὗ καὶ αὐτοὶ τόργοι. Hæc autem significatio minime est hujus loci, quia non in vulturem,

turem, sed cycnum se mutavit Jupiter, cum Ledam, Helenæ matrem, compressit; πύργον itaque pro cycno poni velim; quod & prius observavit Suidas, Τόργος, (inquit) παρὰ Λυκόφρονι ὁ κύκνος· λέγεται δὲ καὶ ὁ γύψ. Hoc vero non ideo fieri puto, quasi πύργος de cycno proprie dici possit, sed quod more suo Lycophron speciem unam pro alia posuerit; haud aliter infra dicet Priamum juxta altare Jovis Agamemnonis interfectum esse, quem tamen ad Hercei periisse notissimum est, v. 335. Item Epeum instrumenta, quibus equum Durateum fabricavit, & Minervæ Græcæ consecravit, Myndiæ dicasse, v. 950. Plura exempla ex hoc Poeta afferre supervacaneum esset, cum nec hunc loquendi morem alii Scriptores refugerint; haud enim aliter Euripides Callistonem ait in leænam fuisse transformatam, quam reliqui omnes in ursam versam fabulantur; Helen. v. 384.

Α μορφᾷ θηρῶν, λάχνα γυίων,
Ομματι λάβρῳ, σχῆμα λεαίνης
Εξαλλάξασ', ἄχθεα λείπεις.

Cujus significationis rationem Euripidis Interpretum nemo, ne quidem ipse Barnesius, vir sæpe nominatus, satis intellexisse videtur.

89. Κιλυφάτου στρόβιλον ὀστρακωμένην] Στρόβιλος inter alia significata ovi hemisphærium denotat, ut ait Phavorinus, Στρόβιλον, στρογγύλον. Στρόβιλος δὲ, τὸ σφαιρικὸν διχότομον τοῦ ᾠοῦ. Item cochleam, teste Suida; Στρόβιλοι, (inquit) καὶ οἱ κοχλίαι, καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες. Unde communiter pro quovis rotundo usurpari solet; & hoc sensu apud Lycophronem sumi docet Eustathius, Commentario in Dionysium, Λέγει δὲ (inquit) τόρνον, τὸ τορνοειδὲς, ὥσπερ ὁ Λυκόφρων στρόβιλον, τὸ στροβιλοειδές. Malim tamen hoc loco στρόβιλον cochleam exponere; ut Helena, quam ex ovo natam fabulantur, comparetur cochleæ testa circumtectæ; quam interpretationem adjuvat vox ὀστρακωμένην. Porro Helenæ fabula notissima est.

90. Αχερουσίᾳ τείχος Καταιβάτης] Sunt qui Acherusiam viæ Laconicæ nomen esse arbitrantur; mihi nihil tale videtur, sed potius ita dici regionis istius viam quamlibet, in qua Tænarus promontorium fuit, ubi fauces erant ad Inferos deducentes; & antrum ostendebatur, per quod Herculem ab Inferis rediisse Poetæ fabulati sunt; unde & hanc viam καταιβάτιν, sive declivem appellavit Lycophron, nam per immania præcipitia patebat ad Inferos iter; Virgilius Æneid. VI. v. 126.

———*facilis descensus Averni,*
Sed revocare gradum, superasque evadere ad auras,
Hoc opus, hic labor est.———

91. Πύγαργον] Varia habet significata hæc vox, quæ Paridi possunt applicari, quæque satis explicavit Scholiastes noster; itaque nihil aliud addam, quam quod Etymologici Auctor *aquilam* exponit, cui comparatur Paris, quod Helenam rapuerit: Πύγαργος, (inquit) εἶδος ἀετοῦ, Λυκόφρων. δειλὸν, ἢ ἅρπαγα· Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, ἀπὸ τῆς λευκῆς πυγῆς, ὥσπερ ἐναντίως μελαμπύγας, ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς. Dictus autem videtur ἀπὸ τοῦ πυγὴν ἀργὴν ἔχειν, sive quod caudam habeat albis pennis insignem, ut innuit Æschylus in Agamemnone,

——— ὁ κελαινὸς
Ο, τ' ἐξόπιν ἀργίας,
Φανέντες ἴκταρ μελάθρων.

Ubi Scholia vetera, Ο, τ' ἐξόπιν ἀργίας· ὁ ἐξόπισθεν λευκὸς, ὅ ἐστιν ὁ πύγαργος. Alii dictum putant, quod sit proclivior in Venerem, per antiphrasin, quod ei cauda sit minime otiosa; eadem Etymologia conveniet, si pro *timido*, ut fieri nonnumquam solet, accipias. Cæterum Paridis libido, & timiditas satis notæ.

Ibid. Οὐ πατρὸς κόπτους &c.] Observavit heic Meursius, regium antiquitus fuisse pecora pascendi studium; quod quidem verissimum est, unde apud Homerum Il. ζ'. v. 422. Andromache, Eetionis, Thebarum Ciliciæ regis, filia, dicit fratres suos, dum boum armenta, oviumque greges pascerent, ab Achille interfectos esse,

Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς,
Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι, καὶ ἀργεννῇς ὀΐεσσι.

Ubi observare poteris eam de bobus, ovibusque solum loqui, porcorum autem nullam habere mentionem: horum enim greges pascere servorum potius erat, quod hoc turpe esset animal, & luto fimoque gauderet; ut discimus ex Eustathii Commentario in hos versus Iliad. ε'. v. 312.

——— Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη
Μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Αγχίσῃ τέκε βουκολέοντι.

Σημείωσαι δὲ (inquit) ὅτι ὥσπερ ποιμαίνειν, οὕτω καὶ βουκολεῖν ἔξεστι τοῖς βασιλικοῖς παισὶ, οὐ μὴν συφορβεῖν, τοῦτο γὰρ πάνυ ἀγεννὲς, διὰ τὸ τῶν συῶν ὡς μόνον γαστρὶ χαρίες, ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἐκ τέλματος. Equos alendi studium adeo fuit in pretio, ut non viri solummodo, sed fœminæ etiam nobiliores ei operam darent; testis est Homerus Iliad. θ'. v. 185. ubi Hectorem introduxit dicentem equorum suorum curam habuisse Andromachen,

Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε,
Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
Ανδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ηετίωνος,
Υμῖν πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει.

Ubi idem observavit ex Herodoto Eustathius, Ιστέον δὲ (inquit) ὅτι γυναικείαν διακονίαν ὁμοίαν τῇ κατὰ τὴν Ανδρομάχην καὶ Ηρόδοτος ἱστορεῖ, ἐν οἷς φησιν ὅτι γυνή τις, ἐπεὶ ἀφίκετο ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ἦγε τὸν ἵππον, ὃ ἐστιν ἐπότιζεν. Idem de ovibus, bobusque credendum est. Rationem cur se his operibus occuparunt Veteres, dabit tibi idem sæpe laudatus, sæpius laudandus Eustathius: ut, nempe, laboribus se, & exercitiis assuefacerent, & pecudum curam gerendo hominibus imperare discerent; audi ejus verba ex Iliad. λ'. Ορα δὲ καὶ ὅτι ποιμαίνουσι κἀνταῦθα παῖδες εὐγενεῖς, ἐπεὶ, κατὰ τὴν ἱστορίαν, ἔθος τοῖς παλαιοῖς κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν βουκολεῖν, ἢ ἱπποφορβεῖν, ἢ ποιμέσιν ἐπιστατεῖν, καρτερίας καὶ ἀσκήσεως χάριν, τὴν ἀνθρωπικὴν ποιμαντικὴν ἀσκούμενοι ἐν τῇ περὶ ἄλογα ἐπιμελείᾳ, δι' ἣν καὶ ποιμένες λαῶν ἐλέγοντο. Mihi autem potius videtur hoc ex antiqua frugalitate & simplicitate factum; Veteres enim utplurimum erant αὐτοδιάκονοι, & utcumque

cumque

cumque in operibus inhonestioribus servorum bello captorum, aut ære emtorum opera uterentur, cætera tamen ipsi obire solebant: quam rem innumeris exemplis confirmavit Homerus, apud quem Heroes summi sacrificiales ritus obeunt, convivia apparant, mortuos sepeliunt, aliisque officiis, quæ in delicatioribus seculis servilia, & libero homine indigna existimata sunt, funguntur; unicum hac de re testimonium dabo, & in id Eustathii illustrationem, ex Iliad. η'. ubi Nestor Principes Græcos hortatur, ut ipsi mortuis sepulturam darent, & justa persolverent, his verbis,

Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρὸς
Βουσὶ, καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακείομεν αὐτούς.

Ubi Eustathius, Τὸ δὲ Αὐτοὶ ἀγρόμενοι, αὐτοδιακονίαν ἐν χερσὶ καὶ τοῖς ἀρίστοις βούλεται. καὶ δηλοῦται τοῦτο ἔκ τε ἄλλων μυρίων τῶν κατὰ τοὺς ἥρωας, καὶ ὅτι δὲ Πάτροκλος καὶ Ἀχιλλεὺς ἐν ταῖς λιταῖς αὐτοὶ τὰ τῆς δεξιώσεως τῶν φίλων πρέσβεων εὐτρεπίζουσι· καὶ Μενέλαος, φασὶ, πλούσιος, ὁ νυμφίος οἰνοχοεῖ· καὶ Ὀδυσσεὺς δέ τι διακονεῖ, καὶ πῦρ ἐκκαίει, καὶ ξύλα κεάσαι δεξιὸς εἶναι λέγεται. τὸ πᾶν δὲ, κατὰ τὰς παλαιὰς τιμὰς, ἐπετήδευον οἱ ἥρωες τὴν αὐτοδιακονίαν, καὶ ἐναλλωπίζοντο τῇ ἐν τοῖς τοιούτοις εὐφορίᾳ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὡς ἐφιλοτιμοῦντο οὕτω αὐτάρκεις εἶναι δοκεῖν, καὶ τέλειοι, καὶ ἀνενδεεῖς, οἷα μὴ ἐθέλοντες ὀφλεῖν χάριτας ἑτέροις, εἰ τῶν ἔργων συνεφάπτοιντο αὐτοῖς ἐπὶ οὕτω μικροῖς, καὶ οὐ πολλοῦ λόγου ἀξίοις, καὶ ἅμα πραγματευόμενοι τὸ ποικιλώτερον. Hæc, fateor, ἐν παρόδῳ, nam ad Paridem quod attinet, etsi hoc non videtur observasse Meursius, is armenta pavit non regio, sed pastorali habitu indutus, nec nisi postea agnitus est à Priamo rege. Hecuba enim, cum gravida esset, somniavit se facem in utero gestare, & conjectores consulti respondebant, fore, ut filius, quem in utero habuit, patriam esset perditurus. Qua re cognita, Priamus infantem, ubi primum esset in lucem editus, Archelao cuidam dedit feris exponendum in Ida monte, ubi à pastoribus, vel etiam ab ipso Archelao, aut miserecordia commoto, aut Hecuba id clam jubente, educatus, & pastorali vitæ assuefactus est; ubi, cum esset in dirimendis controversiis æquissimus, & maximam justitiæ famam comparasset, orta inter Deas de formæ præstantia contentione, arbiter electus est. Cætera, quæ ad fabulam pertinent, notiora sunt, quam ut heic habere locum debeant.

93. Θυωρίτην] Θυωρὸς mensam sacram denotat, quæ placentas, τὰ πέμματα, cæteraque divinis usibus destinata sustinebat. Hesychius, Θυωρὸν, τράπεζαν. τὴν τὰ θύη φυλάσσουσαν, καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ μαγείρους ἔτι. Suidas, Θυωρὸς, κυρίως ἡ ἱερὰ τράπεζα· ἔλεγε Φερεκύδης, ὅτι οἱ θεοὶ τὴν τράπεζαν θυωρὸν καλοῦσι. Quæ verba citavit Suidas ex Diogenis Laertii Vita Pherecydis, ubi totidem verbis exstat hoc dictum, cujus ratio erat hæc, quam dixi; quod, nempe, mensa, quæ sacris usibus inserviebat, θυωρὸς dicta. Phavorinus hunc Lycophronis locum habuit præ oculis, Θυωρὸς, ἡ τράπεζα παρὰ Λυκόφρονι, ἡ καὶ τὰ θυάματα (lege θύματα, vel θυμιάματα) ὁρῶσα καὶ φυλάττουσα. His autem mensis more receptum fuit ut assiderent nummularii, qui in fœnora pecuniam elocabant, & aurum argento, argentum obolis, terunciisve permutabant; & ne Judæorum quidem Templum ab his fuit immune, ut docent Scripturæ, in quibus Christus dicitur, eos è Templo fugasse, mensasque subvertisse; Matthæi Evangel. xxi. 12. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε. Cujus moris prima causa fuisse videtur, ut præsto essent, & emi possent omnia, quæ essent ad sacrificiorum ritus peragendos necessaria, unde in Matthæi loco citato Christus eorum etiam *cathedras* subvertisse dicitur, *qui vendebant columbas*, nam columbæ à Judæis mactari solebant. Hinc τραπεζίτης, pro nummulario usurpari solet, Plautus,

———*subducam ratiunculam,*
Quantum argenti mihi apud Trapezitam siet.

Idem significat etiam θυωρίτης: unde emendo Hesychium, apud quem sic scribitur, Θυρωρίτης, τραπεζίτης. Lege Θυωρίτης, &c. Item qui controversias his de rebus ortas dirimebant, θυωρῖται dicti fuisse videntur, unde & hic pro *judice* sumitur; cujus rei nos admonuit Etymologici Auctor, Θυωρίτην τεχνικῶς· τὸν τραπεζίτην, ἀργυρογνώμονα, κριτήν. θυωρὸς δὲ, κυρίως ἡ τράπεζα, παρὰ τὸ τὰ θύη δέχεσθαι τῶν θεῶν· ἢ παρὰ τὸ τὰ θύα (lege θύη) ὁρᾶν, ὅ ἐστι φυλάσσειν, παρὰ Λυκόφρονι· νῦν δὲ μεταφορικῶς εἶπεν ἐπὶ τοῦ ἄλλως ὅτι ἔκρινεν τὰς θεάς. Lege, ἐπὶ τοῦ κάλλους ὅτι ἔκρινε τὰς θεάς.

94. Σηκῶν] i. e. stabulorum; Hesychius, & ex eo Phavorinus, Σηκῶν, ἐν ᾧ αἱ θήλειαι μοναὶ τόποι· οἱ δὲ, ἔπαυλις.

Ibid. Γαμφηλὰς ὄνου] Asini maxillas vocat Maleam, Laconiæ promontorium, quod V. m. passuum per mare extenditur: Euripidis Scholiastes in Oreste, v. 364. Μαλέας δὲ ἀκρωτήριόν ἐστι περὶ Λακεδαιμονίαν, λεγόμενον παρά τισιν ἰδιωτικῶς Ὄνου καλαμάγυλον. Quod nomen ei inditum à formæ similitudine; nec alia ratione Æschylus mare Salmydesium vocavit *maxillam*, Prometheo,

Τραχεῖα Πόντου Σαλμυδησσία γνάθος,
Ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν.

Ubi Scholiastes hæc verba habet, Γνάθος εἶπε, διότι Σαλμυδησσία θάλασσα τοιοῦτον σχῆμα ἔχει, οἷον ἡ τοῦ ὄνου γνάθος. Idem dixit *flammæ barbam*, quod flamma in acutum verticem, senilis barbæ instar, exeat, Agamemnone v. 314.

Φλογὸς μέγαν πώγωνα. ———

Ad quod iterum Scholiastes, Πώγωνα λέγει τὴν εἰς ὀξὺ λήγουσαν ἀκμὴν τοῦ πυρὸς, καὶ ὁ πώγων γὰρ εἰς ὀξὺ λήγει, ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ Αὐτόθι γνάθον, τὴν ἀκμὴν εἴρηκε καὶ ὀξύτητα τῆς σφηνός. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐκ τούτου ὀνομάζεται παρὰ τοῖς μετεωρολόγοις πωγωνίας ἀστήρ. Si quis plura hujus generis exempla videre volet, Eustathium adeat. Porro promontorium hoc Laconiæ, Μαλέα, Μάλεια, Μάλειαι, vel Μαλέας dictum, à Maleo, rege quodam Argivorum, qui ibi templum exstruxit Apollinis; ita vero navigantibus infestum erat, ut proverbio originem dederit, quo admonentur, qui juxta Maleam navigaturi sunt, rerum domesticarum oblivisci, tamquam qui certam mortem sint exspectaturi;

tuti; Eustathius Odyss. γ'. ad hunc versum,

Εν νηυσὶ γλαφυρῇσι Μαλειάων ὄρος αἰπὺ

ἷξε θέων. ———

Ιστέον δὲ (inquit) ὅτι ἐκ Μαλειῶν, ὅθεν ἐξώσθη Μενέλαος εἰς Κρήτην, καὶ ἀεὶ ὡς ἐδυσύχησεν ὁ Αγαμέμνων εἰς τὸν πλοῦν, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἱσόρηται, παροιμία κεῖται, τὸ, Μαλείας δὲ κάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε· ἡ γὰρ εὔπλους, φασὶν, ὁ τόπος. λέγεται δὲ καὶ Μάλεια ἑνικῶς, καὶ Μάλειαι πληθυντικῶς, πρὸς ἔμφασιν τοῦ κατὰ τὸ ἀκρωτήριον μεγέθους· οὕτω δὲ καὶ Κρήτη, καὶ Κρῆται, καὶ ἄλλα πολλά. ἡ δὲ Μάλεια, καὶ Μαλέας κοινῶς λέγεται. Ad proverbium quod attinet, id est ex Strabonis libro VIII.

Ην δὲ ὥσπερ ὁ πορθμὸς οὐκ εὔπλους ὁ κατὰ Σικελίαν τὸ παλαιὸν, οὕτω καὶ τὰ πελάγη, καὶ μάλιστα τὸ ὑπὲρ τῶν Μαλειῶν, διὰ τὰς ἀντιπνοίας, ἀφ᾽ οὗ καὶ παροιμιάζονται,

Μαλέαν δὲ κάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε.

Ubi Vett. Codd. quidam legunt Μαλείας, secundum Eustathium. Huc respexit Statius lib. VIII.

——— *rauca circumsonat ira Malea.*

Et Ovidius Amorum Lib. II. Eleg. XVI. v. 21.

Cum domina Libycas ausim perrumpere Syrtes,
Et dare non aquis vela ferenda Notis.
Non, quæ Virgineo portenta sub inguine latrant,
Nec timeam vestros, curva Malea, sinus.

Idem eodem libro Eleg. XI. v. 16.

Hactenus est tutum; cætera cæca via est.
Et vobis alii ventorum prælia narrent;
Quas Scylla infestet, quasve Charybdis aquas;
Et quibus emineant violenta Ceraunia saxis;
Quo lateant Syrtes, quove Malea sinu.

Eodem quoque respexit Virgilius Æneid. V.

——— *nunc illas promite vires,*
Nunc animos, quibus in Getulis Syrtibus usi,
Ionioque mari, Maleæque sequacibus undis.

95. Λᾶς] La, vel Las, urbs erat Laconiæ maritima, sita super petram, quæ Græce Λᾶς dicitur. Huc respexit Stephanus Byzantinus, Λᾶ, πόλις Λακωνικὴ, Λυκόφρων,

Καὶ Λᾶν πέρσαντες. ———

Ταύτην ἑλόντες οἱ Διόσκουροι, Λαπέρσαι ἐκλήθησαν. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. ταύτην διαλύσας Ομηρος φησὶν,

Οἵ τε Λάαν εἶχον, οἱ δ᾽ Οἴτυλον. ———

Κεῖται δὲ ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς, διὸ καὶ Λᾶ καλεῖται. Οἱ κατοικοῦντες, Λαοί. Malim Λάοι. Versus ille in Homeri Bœotia exstat nonagesimus secundus, ubi sic Eustathius, Τὸ δὲ Λάαν, ὃ δηλοῖ λίθον, ἐκτείνει μὲν τὴν παραλήγουσαν, καὶ κλίνεται ὁμοιοσυλλάβως, Λάαος, κραθὲν δὲ γίνεται Λᾶς, ὅθεν Λᾶ, πόλις τραχεῖα, ὡς τὸ, Λᾶν πέρσαντες, παρὰ Λυκόφρονι· καὶ Λαπέρσαι Διόσκουροι, οἱ τὴν τοιαύτην Λᾶν πέρσαντες. Hinc patet Thomæ de Pinedo error, qui in Stephano pro Λᾶ, reponere voluit Λᾶς. Homeri Scholiastes vetus loco jam laudato, ait, Λάαν πόλιν Λακωνικῆς, ἣν οἱ Διόσκουροι πορθήσαντες Λαπέρσαι (lege Λαπέρσαι) ἐκλήθησαν· διὰ δὲ τὸ μέτρον ἀναγκαστέον διασυλλαβεῖν, χωρὶς γὰρ λέγει μονοσυλλάβως, Λᾶν. Pausanias Laconicis hanc urbem tradit à Gythio stadia distare XL. à mari X. Τὰ δὲ ἐν δεξιᾷ Γυθίου (inquit) Λᾶς ἐστι, θαλάσσης μὲν δέκα σάδια, Γυθίου δὲ τεσσαράκοντα ἀπέχουσα.

96. Μηλιαυθμῶν] Versum hunc laudavit Etymologici Auctor, Μηλιαυθμός· Λυκόφρων,

Καὶ μηλιαυθμὸν, ἡ δὲ χερσαίας πλάτης,

σημαίνει τὴν ἐν τοῖς προβάτοις κοιμήσεως τόπον, ἤγουν τὴν μάνδραν· παρὰ τὸ μῆλα, τὰ πρόβατα, καὶ τὸ ἰαύω, τὸ κοιμῶμαι, γίνεται ἰαυθμὸς, ἡ κοίμησις, καὶ ἐν συνθέσει μηλιαυθμὸς, ὡς χλαίω χλαυθμός.

97. Τράμπις] Hesychius, Τράμπις, ναῦς, ἄγγελος, πορθμεύς· τινὲς πλοῖα βαρβαρικά. Nicander hac voce usus est,

Τράμπιος ὁλκαίης ἀχέτω ἴσος, ἥ τε δι᾽ ἅλμης.

Ubi Scholiastes vetus hunc Lycophronis versiculum laudavit, Τράμπις, (inquit) κυρίως μὲν βαρβαρικὸν πλοῖόν ἐστιν· ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς τὸ ἁπλῶς πλοῖον ἐκάλεσεν, καὶ ἴσως τῇ τράμπει, ὅπερ ἐδήλωσε διὰ τῆς ὁλκαίης, ἤτοι μικρᾶς. Καὶ ὁ Λυκόφρων δὲ πλοῖον τράμπιν ἐκάλεσεν, λέγων,

Τράμπις δ᾽ ὀχήσει, καὶ Φερέκλειοι πόδες,

ὑπὸ γὰρ τῷ Φερέκλῳ αἱ νῆες τῷ Αλεξάνδρῳ κατεσκευάσθησαν.

Ibid. Φερέκλειοι πόδες] i. e. naves à Phereclo fabricatæ, non video enim, cur naves pedibus comparari nequeant; cum sicut in terra pedibus, ita in mari navibus à loco in locum vehamur; licet id nolit concedere Meursius: interim non diffiteor, *Pedes*, si de parte navis dicantur, pro remis accipi posse; sicut enim pedibus animalia, ita remis vehuntur naves: hinc Euripides Hecub. v. 940.

——— ἐπεὶ

Νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα.

Ibidem v. 1020.

——— καὶ γὰρ Αργείων νεῶν

Λύουσι ποδῶσιν οἴκαδ᾽ ἐκ Τροίας πόδα.

Ubi tamen πόδα quidam exponunt *ancoram*, non enim remos, sed ancoras dicuntur solvere, qui mari se committunt. Porro Phereclus, secundum Lycophronem; at Harmonides, Phereclі pater, secundum alios, Paridis naves ædificavit; causa hujus dissentionis videtur fuisse Homerus, cujus verba ambigua sunt, nec satis explicant, utrum Phereclum, an ejus patrem, navium fabrum dixerit Poeta, Il. ε'. v. 59.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
Αρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
Τεύχειν, ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Αθήνη·
Ος καὶ Αλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας,
Αρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο.

Ubi Eustathius, Τὸ δὲ, Ος ἐπίσατο δαίδαλα ἔργα, καὶ, Ος Αλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας, τινὲς μὲν ἐπὶ τοῦ Φερέκλου νοοῦσι, ὃ καὶ κάλλιον, οὕτω γὰρ ἱστοροῦσι πολλοί, ὧν καὶ ὁ Λυκόφρων ἐστί· τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ Αρμονίδου, καὶ ἔστιν ὁ τρόπος ἀμφιβολία. Ambigue etiam loquitur vetus Homeri Scholiastes Il. γ'. Αλέξανδρος, ὁ καὶ Πάρις ἐπικαλούμενος, Αφροδίτης ἐπιταγῇ ναυπηγήσαντος αὐτῷ ναῦς Αρμονίδου, ἢ, κατά τινας τῷ πατρὶ, Φερέκλῳ τῷ τέκτονι, μετ᾽ Αφροδίτης ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα. Poetarum vero turba Lycophroni adsentiuntur, Ovidius à Cantero citatus,

Hac duce Sigeo dubias à litore feci
Longa Phereclea per freta puppe vias.

Item Coluthus Thebanus,

Ενθα ταμὼν προθέμεθλα δαϊζομένας δρύας ὕλης
Ηεπον, ἀρχεκάκοιο ἀεὶ φροσύνῃσι Φερέκλου,
Ος ποτε μαργαίνοντι χαριζόμενος βασιλῆϊ
Νῆας Αλεξάνδρῳ δρυτόμῳ τεκτήνατο βουλῇ.

98. Διοσὰς Σαλάμβας] Σαλάμβη fenestram, portam, vel ostium significat. Hesychius, Σαλάμβη, ἡ ὀπὴ δι᾽ ἧς τὸ σέλας βαίνει, ἢ πύλη, καπνοδόχη, θυρίς,

θυρὶς, ἡ πορός. Huc respexit Etymologici Auctor, Σαλάμβας, σημαίνει τὰς θυρίδας τὰς ἀεὶ ἐν σάλῳ οὔσας, Λυκόφρων. ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτὰς βαίνειν τὸ φῶς, τὸ σέλας. Vel, si pro ostio accipias, παρὰ τὸ σαίνειν καὶ λαμβάνειν τοὺς βαίνοντας. Hoc loco sumitur pro geminis Laconiæ ostiis juxta Tænarum, quæ, observante Cantero, Strabo θυρίδας Ταινάρου appellavit. Eadem ratione Thermopylæ, & Pylæ dictæ sunt, nec aliter Lycophron dicet Δωτίου πύλαις, v. 410. quo in loco plura in hanc rem videre poteris.

Ibid. Γυθίου] Gythium, vel Gytheum oppidum erat Laconiæ, quod Apollo & Hercules, depositis eo loci simultatibus, postquam de tripode quodam certassent, communi opera condiderunt, unde & his simulacra in foro posita; testis Pausanias Laconicis, Γυθεᾶται δὲ (inquit) τῆς πόλεως ἀνθρώπων μὲν οὐδένα οἰκιστὴν γενέσθαι λέγουσιν, Ἡρακλέα δὲ καὶ Ἀπόλλωνα ὑπὲρ τοῦ τρίποδος ἐς ἀγῶνα ἐλθόντας, ὡς διηλλάγησαν, μετ᾽ τὴν οἰκίσαι κοινῇ τὴν πόλιν, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ σφισιν Ἀπόλλωνος, καὶ Ἡρακλέους ἐστὶν ἀγάλματα. Erat hæc urbs rerum omnium maritimarum Lacedæmoniis receptaculum, & portum habuit non natura, sed fodiendo factum; distabat autem ab urbe stadia CCXL. quæ nos docuit Strabo lib. XIII. Γύθιον, τὸ τῆς Σπάρτης ἐπίνειον, ἐν διακοσίοις καὶ τετταράκοντα σταδίοις ἱδρυμένον, ἔχει δ', ὥς φασι, ναύσταθμον ὀρυκτόν. Polybius vero tradit XXX. stadia ab urbe distare, lib. V. ubi de Philippo ait, Μεταβαλλόμενος δ' αὖθις, ἐποιεῖτο τὴν πορείαν παρὰ τὸν ναύσταθμον τῶν Λακεδαιμονίων, ὃ καλεῖται μὲν Γύθιον, ἔχει δὲ ἀσφαλῆ λιμένα, τῆς δὲ πόλεως ἀπέχει τριάκοντα στάδια. Stephanus hunc Lycophronis versiculum citavit, atque hinc, ut observavit Thomas de Pinedo, emendandus est; Γύθειον, πόλις Λακωνική, Λυκόφρων,

Δισσὰς σαλάμβας, κἀπὶ Γυθείους πλάκας.

Lege κἀπὶ Γυθείους, vel Γυθίους, vel Γυθίου, vel Γυθείου.

Ibid. Πλάκας] Πλὰξ æquipollet Latinæ voci *æquor*, & quamlibet planitiem, tam in mari, quam terra denotat. Hinc Hesychius πλάκα ἠλιακὴν, explicat *terram orientalem*; Πλάκα ἠλιακὴν, τὴν ἀνατολικὴν γῆν, ἢ τὴν ἠλιακὴν πλάκα, καὶ τὴν ὅλην χώραν, καὶ τὴν κοινὴν, ἢ τὴν γῆν. Quem locum Phavorini ope sic emendo, Πλάκα ἠλιακὴν, τὴν ἀνατολικὴν γῆν, ἢ τὴν ἠλιακήν. Πλάκα, καὶ τὴν ὅλην χώραν, καὶ τὴν &c. Quinetiam Aristophanes in Ranis dixit, Πλὰξ πελαγία. Et Sophocles Ajace, Ἀκραι ὑπὸ πλάκα Σουνίου.

100. Ἕκτορας πλημμυρίδος] locum hunc laudavit, & explicavit Eustathius; Ἕκτωρ, (inquit) συνοχεύς, ἤτοι κρατητὴς, ὡς δηλοῖ καὶ Λυκόφρων, εἰπὼν τὰς ἀγκύρας Ἕκτορας πλημμυρίδος, ἤγουν ἐφεκτικὰς τῆς τῶν κυμάτων ῥύμης.

101. Σκαρθμῶν ἰαύουσιν εἰραφιώτου σέλον] Catachresis hæc est Lycophronica, qua verbum ἰαύειν, quod proprie de somno dicitur, quamlibet quietem, aut cessationem à motu denotat.

102. Πόρτιν] Ovidius etiam Helenam *Juvencam* appellavit, Epistola Oenones ad Paridem, ubi Cassandra loqui fingitur,

Graja juvenca venit, quæ Te, patriamque, domumque
Perdat: Io prohibe; Graja juvenca venit.

Ubi nonnulli per contumeliam dici *Juvencam* autumant; nam mulieres impudicæ, *juvencæ*, & *vaccæ* dicuntur: nec ob aliam causam Io, & Prœtides in vaccas conversæ finguntur. Solent tamen hæ voces sine opprobrio dici, quo modo Sophocles Deïdamiam πόρτιν appellavit, Trachin. v. 535. & Horatius puellam Veneri immaturam *juvencam* vocat, Lib. II. Od. v. nec aliter Euripides Polyxenam μόσχον nominat, Hecuba v. 526.

Σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν.

Ad Meursii rationem quod attinet, ea dura nimis videtur.

103. Δυοῖν πελειαῖν] Plerique Lycophroni adversantur, dicentes solam Hermionem ex Helena natam fuisse, quos inter Euripides est, Andromache v. 899.

Ἣν ἐν μόνην γε Τυνδαρὶς τίκτει γυνή.

105. Λῃῖτιν] i. e. captivam. Huc respexit Eustathius Iliad. κ'. p. 827. Ληΐδα δὲ ὑποκοριστικῶς, ἢ μάλιστα παρωνύμως εἰπόντος Ὁμήρου, ληΐδιον ἐντεῦθεν Ὀππιανός φησι τὴν αἰχμάλωτον, ὁ δὲ Λυκόφρων λῃῖτιν.

106. Θύσαισιν] Θύσαι dictæ Bacchæ ἀπὸ τοῦ θύειν, quod essent furore concitæ. Eustathius Il. α'. Ἐκ τοῦ θύειν, ὃ ἐστὶν ὁρμᾶν, παράγεται ὁ θυμός. Et paullo post, Ἰστέον δ', ὅτι ἐκ τοῦ ῥηθέντος θύειν, καὶ Θυάδες αἱ Βάκχαι· αἱ δ' αὐταὶ καὶ Θύσαι παρὰ Λυκόφρονι.

107. Βυίνη] Leucothea Græcis dicitur q. λευκὴ θεά, eadem Latinis *Albunea*, unde, ut nonnulli aiunt, per aphæresin Βυίνη; sed mihi non placet origo Latina, dictam potius putarem à βυίνη, quod Euphorioni mare est,

——— πολύστονα δάκρυα βυίνης.

Leucothea enim Dea erat marina. Vel, à δύω. Vel, secundum Tzetzem, à βύω. Vel, à βυθὸς & δύω. Phavorinus, Βυίνη, ἡ Λευκοθέα, παρὰ Λυκόφρονι, ἡ Ἰνώ. Οἷον,

——— Βυίνης χαλαλέκτειαι αὐδήσασης.

Εἴρηται δ' παρὰ τὸ εἰς βυθὸν δύειν, βυθοδυίνη, καὶ κατὰ συγκοπὴν Βυίνη. ἢ παρὰ τὸ δύω, Δυίνη, ἡ καταδῦσα εἰς θάλασσαν, καὶ Βυίνη κατὰ τροπήν. ἢ παρὰ τὸ βύω, τὸ κολυμβῶ, ὡς ἕτεροι φασίν. ἐγὼ δ', παρὰ τὸ βύω, τὸ κρύπτω, ὅθεν καὶ ἡ αὐτὴ, Βυίνη.

108. Σκάνδειαν] Scandea est Cytherorum navale. Stephanus, Σκάνδεια, ἐπίνειον Κυθήρων, ὡς Παυσανίας τρίτῳ. Locus Pausaniæ exstat in Laconicis, ubi Scandeam tradit à Cytherorum urbe decem stadia distare; Ἐν Κυθήροις δ' ἀπὸ θαλάσσης, Σκάνδειά ἐστιν ἐπίνειον. Κύθηρα δ', ἡ πόλις ἀναβάντι ἀπὸ Σκανδείας, στάδια ὡς δέκα. Meminit etiam Poetarum pater, Iliad. κ'. v. 268.

Σκάνδειάν δ' ἄρα, δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι.

Ubi Scholiastes vetus narrat Scandeam esse Cytheræ urbem, Cytheram autem Laconiæ insulam; Ἡ δ' Σκάνδεια (inquit) πόλις Κυθήρων· Κύθηρα δ' νῆσος τῆς Λακεδαίμονος.

Ibid. Αἰγίλου τ' ἄκρας] Ægilus, promontorium erat; meminit etiam Pausanias Ægilæ, Laconicæ urbis, Messenicis, Ἔστι δ' Αἴγιλα τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα ἱερὸν ἵδρυται ἅγιον Δήμητρος.

113. Ψυχρὸν παραγκάλισμα] Similiter Sophocles, Antigon. 667.

Ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίνεται,
Γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις.

115. Φλεγραίας πόσις Στυγνὸς Τορώνης] Proteus maritus erat Torones, mulieris ex Phlegra oriundæ, quæ Thraciæ est urbs, apud quam Dii gigantes debellasse feruntur; unde & nomen habuit à φλέγω, uro; quod fulminibus pugna facta esset. Stephanus, Φλέγρα, πόλις Θρᾴκης, ἣν Εὔδοξος μετὰ ταῦτα Παλλήνην φησὶ κληθῆναι. Ο πολίτης, Φλεγραῖος, καὶ Φλεγραία, καὶ Φλεγραῖον. Εστι καὶ Φλεγρὸς, καὶ Φλέγρα, (lege Φλεγρὰ) Λυκόφρον. Plura videre poteris apud eundem, in voce Παλλήνη. Regionem faciunt Excerpta ex Strabonis libri VII. fine; Οτι ἡ Παλλήνη χερρόνησος, ἧς ἐν τῷ ἰσθμῷ κεῖται ἡ πρὶν μὲν Ποτίδαια, νῦν δὲ Κασσάνδρεια, Φλέγρα τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο. ᾤκουν δ᾽ αὐτὴν οἱ μυθευόμενοι γίγαντες, ἔθνος ἀσεβὲς, καὶ ἄνομον, οὓς Ηρακλῆς διέφθειρεν. ἔχει δὲ πόλεις, Αφυτιν, Μένδην, Σκιώνην, Σάνην. Urbem, montem, & regionem esse ait Eustathius, Commentario in Dionysium, unàque nominis rationem reddit; in hoc tamen fallitur, quod Toronen faciat Protei filiam, idque ex Lycophrone: Παλλήνη δὲ, καὶ ὄρος, καὶ πόλις Θρᾳκική. Εστι δὲ Παλλήνη (inquit) χερρόνησος τρίγωνος, οἰκουμένη ποτὲ ὑπὸ γιγάντων, οὓς Ηρακλῆς μισανθρώπους ἐφεῦρεν, κατεπολέμησεν, ὅτε καὶ βρονταί τινες, καὶ πρηστῆρες συνέπεσον· διὸ καὶ θεοὶ ἔδοξαν τῆς μάχης ταύτης τῷ Ηρακλεῖ συνάρξαι, καὶ καταφλέξαι τοὺς κακούς· καὶ ἡ χώρα διὰ τοῦτο Φλέγρα ἐκλήθη. οἴονται δέ τινες Παλλήνην λέγεσθαι τὴν τῆς Κασσανδρείας χερρόνησον, τὴν Αἰγαίῳ καὶ αὐτὴν παρακειμένην, ἔνθα πῃ καὶ τεῖχος τις κατὰ παρά-φθοράν Τορώνη, τῇ τοῦ Θρᾳκικοῦ Πρωτέως θυγατρί, κατὰ Λυκόφρονα. Variæ sunt de Proteo Fabulæ, quas è trivio quivis satis novit; ad præsens institutum sufficiet, ut dicam Proteum in Ægypto regnâsse, ubi justitiæ fama notissimus habebatur, & Paridi Helenam ademit, quam apud se detinuit, usque dum à Menelao repeteretur. Cæterum ex Ægypto in Pallenem (quam nonnulli Protei patriam faciunt) profectus, Toronem duxit, ex qua duos filios, Polygonum & Telegonum, suscepit; hi cum in patrem immorigere se gererent, & hospites, prius lucta devictos, occiderent, Proteus eos exosus, à Neptuno obtinuit, ut facto subter terram foramine, via ex Pallene in Ægyptum pateret; quo postquam venisset, Hercules filios ejus interfecit: meminit Eustathius Odyss. δ'. Τῷ Πρωτεῖ παῖδες μὲν ἦσαν κακόξενοι, καὶ τῷ πατρὶ δυσσεβεῖς, διὸ καὶ ἀπώλοντο. Et Apollodorus lib. II. de Hercule loquens, Εκ Θάσου δὲ ὁρμηθεὶς ἐπὶ Τορώνην, Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτέως τοῦ Ποσειδῶνος υἱοὺς, παλαίειν προκαλουμένους, κατὰ τὴν πάλην ἀπέκτεινε. Qua re audita, Proteus nec gaudio affectus est, quod filii essent, qui occiderentur; nec tamen lacrymas fudit, quod essent scelerati: unde eum Lycophron *risus & lacrymarum expertem* vocat. Simili modo affecta est apud Sophoclem Clytemnæstra, cum ei nunciata esset Orestis filii, à quo vitæ suæ timebat, mors; Electra v. 767.

> Ω Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω,
> Η δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ᾽ ἔχει,
> Εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.

Et in Oedipo Tyran. Nuncius Polybi, cui hæres in Corinthi regno destinabatur Oedipus, mortem Oedipo ferens, ait, v. 945.

> ——— τὸ δ᾽ ἔπος, ὃ ξερῶ τάχα
> Ηδοιο μὲν, πῶς δ᾽ οὐκ ἂν ἀσχάλλοις ἴσως;

Pariter apud Æschylum in Επτὰ ἐπὶ Θήβαις, cum victoria staret à Thebanis, Oedipi vero Filii essent occisi, animi se dubium prædicat Chorus, nec satis scire, an Patriæ fœlicitatem gratulari, an potius Regiæ domus cladem deplorare debeat,

> Πότερον χαίρω, κἀπολολύξω
> Πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι·
> Η τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
> Ατέκνους κλαύσω πολεμάρχους.

129. Τῆς δ᾽ Ηλίου θυγατρὸς Ιχναίας βραβεὺς] Solis filia dicitur Themis, Dea justitiæ præses, quam tamen plerique Cœlo & Tellure natam tradunt, inter quos Hesiodus Theogon. v. 135. ubi inter cæteros eorum liberos enumerat,

> Θείαν τε, Ρείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε.

Idem facit Apollodorus lib. I. cap. III. quibus adsentitur in Hymnis Orpheus,

> Οὐρανόπαιδ᾽, ἁγνὴν καλέω Θέμιν εὐπατέρειαν.

Themis Ichnæa etiam ab Homero dicitur Hymno in Apollinem,

> ——— θεαὶ δ᾽ ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι,
> Οσσαι ἄρισται ἔσαν, Διώνη τε, Ρείη τε,
> Ιχναίη τε Θέμις, καὶ ἀγάστονος Αμφιτρίτη.

Hæc appellatio sumta est ab Ichnis, Thessaliæ urbe, ut vult Strabo, Geograph. IX. in Thessaliæ descriptione, Καὶ Ιχναι, ὅπου ἡ Θέμις Ιχναία τιμᾶται. Stephanus Macedoniæ urbem facit, indeque dictam narrat, quod ibi Jupiter Themidem fugientem deprehendit, κατ᾽ ἴχνος eam persequens; Ιχναι, πόλις Μακεδονίας, Ηρόδοτος ἑβδόμῃ. Ερατοσθένης δὲ Αχνας αὐτὴν φησι· Φιλητᾶς δ᾽ Αχνην φησί, διὰ τοῦ α. Τὸ ἐθνικὸν καὶ Ιχναῖος, καὶ Ιχναία ἡ Θέμις· διωκομένη γὰρ ὑπὸ τοῦ Διὸς, κατελείφθη (lego κατελήφθη) ἐν τοῖς τῶν Ιχναίων τόποις, καὶ ἐπὶ τοῦ διαχθῆναι κατ᾽ ἴχνος ὠνομάσθη. Huc spectat Hesychii locus, Ιχνίαι, Θέμις· ubi Cl. Salmasius reposuit Ιχναίη. Themidos βραβεὺς, judicem justum denotat; βραβεὺς enim proprie significat, τοὺς ἐν ἀγῶσι κήρυκας, seu δοκιμαστὰς, i. e. judices, qui certaminibus præfuerunt, & præmia merentibus dabant, litesque, quæcumque illic inciderent, dirimebant; ut ex Suida, aliisque Grammaticis discimus. Similiter dixit in Orest. v. 1652. Euripides δίκης βραβεῦσι, i. e. teste Scholiaste, τοῖς κρίσεως δοκιμασταῖς.

131. Πελειάδος] Helenam columbæ assimilavit Poeta, quod ista avis libidine sit infamis, (unde & Veneri sacra est) totoque fere anno pariat; unde Æschylus in Επτὰ ἐπὶ Θήβ. dixit,

> Πάντρεφος πελειάς. ———

Ubi Scholiastes, Πάντροφον δὲ τὴν πελειάδα φησὶν, ὅτι πάντα ὥρια ἅπαξ τοῦ ἔτους τίκτει, ἡ δὲ περιστερὰ ἀεὶ, διὸ ἀνάκειται τῇ Αφροδίτῃ. Περιστερὰ δὲ εἴρηται, ἡ περισσὰ ἐρῶσα, πλεονάζοντες τοῦ τ κατὰ μέσον. Idem in Prometheo, haud aliter ac Lycophron, amatores rapaces κίρκους appellat, eorumque uxores πελειάδας,

> Κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι.

Ad quod Scholiastes, Κίρκοι πελειῶν· πελείας τὰς νύμφας, ἤτοι τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας· Αφροδισιαστικὸν γὰρ τὸ ὄρνεον τοῦτο, ἡ περιστερά. Κίρκους δὲ, ἤτοι ἀετοὺς, τοὺς νυμφίους, ἤγουν τοὺς υἱοὺς τοῦ Αἰγύπτου, διὰ τὸ ἁρπακτικὸν λέγει.

135.

135. Σωώδοςπον Αἰγαίωνος ἀγρίτlω πάγον] Ægæon, vel Ægæus dicitur Neptunus, Hefychio teste, Αἰγαίων ἐπιτεταμβύως, ἰνάλιος θεὸς, καὶ τὸ σεὶ Κυκλάδας πέλαγος· οἱ δὲ ὁ Βριάρεως, καὶ ὁ Ποσειδῶν. Ita dictus à γαίω superbio, inde γαίων, & Αἰγαίων, per prosthesin. Vel potius ab Ægis, Eubœæ urbe, Neptuno facra. Strabo lib. IX. Κατὰ δὲ τὴν παραλίαν ταύτlω κεῖσθαι φασὶν Αἰγὰς τὰς ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν αἷς τὸ τῦ Ποσειδῶνος ἱερὸν τῦ Αἰγαίν. Hefychius Ægarum meminit, infulæ prope Eubœam Neptuno facræ; Αἰγαι, νῆσος πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ, ἱερὸν Ποσειδῶνος. Sunt qui dictum volunt ab Ægis, Achaiæ urbe; Phavorinus, Αἰγαίων, ὁ Ποσειδῶν, ἀπὸ τῦ ἐν τῆς Αἰγαῖς πόλεως τ᾿ Ἀχαΐας, καὶ ἐν τῷ Αἰγαίῳ τιμᾶσθαι. Neptuni etiam in hac urbe culti duobus in locis meminit Homerus; Iliad. ν'. v. 23.

——— τρίτον δ᾿ ἵκετο τέκμωρ
Ποσσὶν ὑπ᾿ ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος·
Τρὶς μὲν ὀρέξατ᾿ ἰών· τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ
Αἰγάς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
Χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.

Ubi Scholia vetera; Αἰγαὶ, πόλις Ἀχαΐας ἐν Πελοποννήσῳ, ἔνθα τιμᾶται ὁ Ποσειδῶν. Iterum in Iliade θ'. v. 203.

Ω πόποι, Ἐννοσίγαι᾿ εὐρυσθενὲς, οὐδέ νυ σοί περ
Ολλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκlω τε, καὶ Αἰγὰς δῶρ᾿ ἀνάγουσι
Πολλά τε, καὶ χαρίεντα. ———

Hujus verficuli meminit Paufanias Achaicis; narrat præterea hanc urbem poftea defertam effe: Πρὸς δὲ τῇ Ἀχαϊκῇ Κράθιδι, Ἀχαιῶν ποτὲ ᾤκητο Αἰγαὶ πόλις· ἐκλειφθῆναι δὲ αὐτlω ἀνὰ χρόνον ὑπὸ ἀδυνατείας λέγουσι. Τύτων δ᾿ Ομηρος τῶν Αἰγῶν ἐν Ηρας λόγοις ἐποιήσατο μνήμlω,

Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκlω τε, καὶ Αἰγὰς δῶρ᾿ ἀνάγουσι.

δῆλον, ὡς γέρα τῷ Ποσειδῶνι ἐπίσης ἔν τε Ἑλίκῃ, καὶ ἐν ταῖς Αἰγαῖς ἔχοντες. Meminit etiam Euftathius Il. ε'. p. 220. Ο δὲ Γεωγράφος φησὶν, ὅτι μετὰ Σικυῶνα, Πελλήνη κεῖται, εἶτα Αἴγειρα δευτέρα, τρίτη Αἰγαὶ, ἃς καὶ Αἰγὰς λέγουσιν ἑνικῶς, Ποσειδῶνος ἱερὸν ἔχουσα. *Neptuni* porro *falem* dicit Poeta, quod fal nihil aliud fit, quam *concretio* aquæ marinæ, unde πάγος dicitur; nam Grammatici πάγον exp. τὸ πεπηγμένον ὕδωρ. Sal in conviviis hofpitalibus adponi folebat, vel ut fignificetur amorem hofpitum, & conjunctionem futuros permanentes & diuturnos, fal enim à corruptione confervat: vel quoniam, ut fal multis aquæ collectionibus conficitur, ita qui ex diverfis locis convenerunt, hofpitalitate idem facti funt: quas rationes fuggeffit Euftathius Iliad. α'. p. 100. Τοῖς ἐπιξενουμένοις (τοὺς ἅλας) παρετίθεντο πρὸ τῶν ἄλλων βρωμάτων· ἢ διὰ τὸ τῆς φιλίας μόνιμον καὶ παγιμόνιον, σωματοῖ γὰρ αἴτιος πολλοῖς τῶν σωμάτων καὶ ὁ ἅλς· ἢ καὶ εἰς σύμβολον τῆς κατὰ φιλίαν ἑνώσεως· ὡς γὰρ ἅλς ἐξ ὑδάτων πολλῶν ῥυτῶν καὶ χυτῶν παγὶς, ἕν τι στερεὸν γίνεται σῶμα, οὕτω καὶ οἱ συνελθόντες εἰς ξενίας ἐκ διεστώτων, εἰς ἕν τῷ τε τόπῳ, καὶ τῇ φιλικῇ διαθέσει συνήχθησαν. Et aliàs tanto in honore habebatur fal, ut fine eo nullum peractum fuerit facrificium; ut docet Plinius lib. III. cap. VII. *Maxime tamen* (inquit) *in facris intelligitur auctoritas* (falis,) *quando nulla conficiuntur fine mola falfa*. Unde nil mirum fi eum Lycophron vocaverit ἀγρίτlω: & Hefychius etiam Αγριτίριον exp. οἱ ἅλες. Pari ratione Homerus ἅλα θεῖον dixit Iliad. ι'. v. 214.

Πάσσε δ᾿ ἁλὸς θείοιο. ———

Ad quod Euftathius, Θεῖον τὸν ἅλα φησὶν, ἢ διότι συναγωγὸς ἐστὶν εἰς φιλίαν, καὶ εἰκότως σύμβολον τοῖς ξένοις ἐν τῇ τραπέζῃ παρετίθετο· ἢ διότι τὰ ἁλίπαστα ἐπὶ πολὺ ἀδιάφθορα ποιεῖ. Εἴποι δ᾿ ἄν τις καὶ παρὰ τῷ Λυκόφρονι ἀγρίτlω τὸν ἅλα λέγεσθαι, ἀντὶ τῦ θείου.

136. Ετλης θεῶν &c.] Grave erat peccatum, & nullo non fupplicio dignum, fi quis menfam hofpitalem violaret; quod innumeris exemplis patet, quorum unum tantum adferam, ubi de Paride conqueritur Menelaus, Iliad. γ'. v. 351.

Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὅ με πρότερος κακ᾿ ἔοργε,
Δῖον Αλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
Οφρα τις ἐῤῥίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ.

137. Λάξαις πατῆσαι] Λάξαι Hefychio eft λακτίσαι, metaphora à jumentis fumta; nec aliter Æfchylus, Agamemn. v. 390.

——— ἀνδρὶ
Λακτίσαντι μέγαν δίκας
Βωμόν. ———

139. Τοίχας ψαλάξεις] Paridis lyræ meminit Homerus, Iliad. γ'. v. 49. ubi Hector Paridi ait,

Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις, τά τε δῶρ᾿ Αφροδίτης.

143. Τῆς πεντηλέκτρε] De Helena loquitur, quæ quinque viris nupfit, qui mox ordine recenfebuntur: cujus rei meminit etiam Euripidis Scholiaftes, Androm. v. 228. ubi Andromache Hermionæ, Helenæ filiæ, matris impudicitiam exprobrat,

Μὴ τlω τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ, γύναι,
Ζήτει παρελθεῖν. ———

Λέγει δὲ Θησέα, (inquit Scholiaftes) καὶ Μενέλαον, Αλέξανδρον, καὶ Δηΐφοβον, καὶ μετὰ θάνατον, ἢ ἐν ὀνείρῳ Αχιλλέως, ὡς Λυκόφρων,

Τῆς πεντηλέκτρου Θυάδος Πλευρωνίας.

Ibid. Θυάδος] Θυάδες erant Bacchi miniftræ, à quo immiffi furores, pro quavis vehementi concitatione, five in libidinem, iram, vel alios quofvis affectus poni folent. Hinc Euripides Phœniff. v. 21. de libidinofo quodam,

Ο δ᾿ ἡδονῇ δοὺς, εἴς τε Βακχεῖον πεσών.

Et Latini Poetæ frequentiffime utuntur vocibus *furorem* fignificantibus, cum amorem volunt exprimere; affectum nempe, in quo tantum eft furoris & dementiæ, ut qui ejus illecebris capti funt, non minus ridicule fe gerant, quam qui rationis ufum perdiderunt: Horatius,

——— *five puer furens*
Impreffit memorem dente labris notam.

Et Virgilius Eclog. x. v. 37.

Certe five mihi Phyllis, five effet Amyntas,
Seu quicumque furor. ———

h. e. amor. Et paullo poft, v. 44.

Nunc infanus amor. ———

Et v. 59.

——— *tamquam hæc fint noftri medicina furoris.*

Hanc in rem plura vide Caffandræ v. 405.

144. Γυιὶ] Hujus loci meminit Euftathius Iliad. θ'. Γυιῶσαι, τὸ χωλῶσαι λέγει, ἀφ᾿ ἧ καὶ γυιὸν ὀξυτόνως, τὸ χωλὸν ὡς παρὰ τῷ Λυκόφρονι, Γυιαὶ Μοῖραι, αἱ

αἱ χωλαί. Idem Iliad. ί. epitheti hujus rationem reddidit, Ἰστέον ὡς αἱ μὲ Μοῖραι χωλαὶ παρὰ Λυκόφρονι, διὰ τὸ ἀνόμοιον τῶ μοιρῶν, ἢ ἄνισον, ἢ ὑποσκάζον, καὶ ὡς δῆ ὀκλάζον, ἢ μὴ ἀεὶ ὡσαύτως βαῖνον. Plura qui volet, Mythologos adeat.

145. Γηραιᾶς Ἁλὸς] Oceanus & Tethys Deorum antiquissimi memorantur; quod ideo factum dicitur, quia Veteres ex aqua principium suum habere universa putârunt; quam opinionem sequioribus seculis amplexus Thales Milesf. Hinc Deorum, hominumque communes parentes habiti sunt; Orpheus Hymno in Oceanum,

> Ὠκεανὸν καλέω, πατέρ' ἄφθιτον, αἰὲν ἐόντα,
> Ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.

Et Homerus Iliad. ξ'.

> Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, ἢ μητέρα Τηθύν.

Apud Ovidium Juno se eorum *alumnam* vocat, Metamorph. II.

> *At si vos læsa contemtus tangit alumnæ.*

Unde magno eos in honore habebant, & summa reverentia prosequebantur juniores Dei: Ovidius Metamorph. II. v. 509.

> —— *& ad canam descendit in æquora Tethyn,*
> *Oceanumque senem, quorum reverentia movit*
> *Sæpe Deos.* ——

146. Νυμφεῖα πιτάγαμβρα δαίσασθαι γάμων] Δαίσαι de conviviis præbendis dici solet; unde vulgo dicimus δαῖσαι τάφον, i. e. funebre epulum præbere. Heic ad nuptialia convivia applicatur: nam in nuptiarum celebratione lautissima convivia apparari solebant, tum amicorum gratia, quorum ingens erat confluxus; tum etiam Deorum nuptialium, quibus hujusmodi deliciæ gratissimæ credebantur; ut observavit Athenæus Δειπνοσοφ. lib. v. initio cap. I. Ὡς νομίζουσι ἄγειν συμπόσια περὶ τοὺς γάμους, τῶν τε γαμηλίων θεῶν ἕνεκα, καὶ τῆς οἱονεὶ μαρτυρίας. Homerus pro convivio nuptiali γάμον posuit, Iliad. τ'. v. 299.

> ———— δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.

Quod ex alio Homeri versiculo observavit Julius Pollux Onomastic. lib. III. cap. III. Ὅμηρος μέντοι οὐ τὸ ἔργον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑστίασιν, γάμον καλεῖ,

> Εἰλαπίνη, ἠὲ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.

Ad hæc convivia vocabant amicos, cognatosque omnes, ut ex initio Odyss. δ'. discimus, ubi Menelaus Hermionem Pyrrho desponsaturus, epulum nuptiale celebrat. Unde ne turbæ & tumultus in tanto hominum concursu fierent cautum est Athenis, commissa Magistratibus quibusdam hujus rei cura, quos Γυναικονόμους vocabant, nomine ex officii ratione indito; iidem una cum Areopagitis aliis etiam publicis conventibus, quales erant epulæ sacrificiales, funebres, &c. præfuerunt: scribente Athenæo lib. VI. cap. XI. Καὶ Φιλόχορος δ' ἐν ἑβδόμῃ Ἀτθίδος, Οἱ Γυναικονόμοι, φησὶ, μετὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἐσκόπουν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις συνόδους, ἔν τε τοῖς γάμοις, καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις. Ibidem alia permulta eandem in rem disserit.

147. Λύκοι] i. e. raptores; haud aliter in Aristophanis Nubibus, Nubes dicuntur in omnes se figuras transformare, pro rerum, in quas incidunt, varietate, si rapacem Simonem conspexerint, in lupos converti dicuntur,

> Στρ. Τί γὰρ ἣν ἅρπαγα τῶν δημοσίων Σίμωνα, τί δρῶσιν;
> Σωκρ. Ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ, λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.

150. Ἡμικρῆτα βάρβαρον] Simili modo Teucer apud Soph. Menelao objicit Barbaræ ipsum, & Cretensis originis esse, Ajace v. 1310.

> Οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προὔφυ πατὴρ,
> Ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;

Ubi Demetrius Triclinius, Τάνταλος, ὁ τῶ Πέλοπος πατὴρ, ἐκ Φρυγίας ἦν, &c. Paullo post, v. 1313. Teucer ait,

> Αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης.

Nec aliter Euripides Orest. v. 18.

> Μενέλαός τε Κρήσσης ματρὸς Ἀερόπης ἄπο.

151. Ἐπειῶν] Epei regionem Elidem dictam habitarunt, teste Homero Iliad. λ'.

> Κήρυκες δὲ λίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
> Τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ·
> Οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
> Δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον.

Idem Odyss. ί. v. 275. tradit Epeos Elidis dominos fuisse,

> Ἠ᾿ὲ εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.

Plinius narrat Epeos postea dictos Eleos, lib. IV. cap. V. *Inde Eleorum ager, qui antea Epei vocabantur.* Quorum nominum originem ex Pausania discimus, qui tradit eundem populum, Epeo regnante, Epeos; Eleo postea rerum potito, Eleos nuncupatos esse, Eliac. α'. initio; Ἔσχε τὴν βασιλείαν Ἐπειὸς, καὶ Ἐπειοὶ σφίσι τότε ὠνομάσθησαν. Paullo post, Τὴν δὲ Ἐπειῶν ἔσχεν ἀρχὴν Ἠλεῖος, Εὐρυκύδας τε, τῆς Ενδυμίωνος, ἢ (ὅτω πιστὰ) πατρὸς ὢν Ποσειδῶνος· καὶ τὸ ὄνομα οἱ ἄνθρωποι οἱ νῦν ἀντὶ Ἐπειῶν ἀπὸ τοῦ Ἠλείου μετεβάλλοντο. Idem alii tradunt, alii negant; Strabo sentire videtur ab initio diversas fuisse gentes, sed cum Epei essent rerum domini, in unam urbem coïvisse; lib. VIII. Οὐ μὴν τοι ἄπιστον, οὐδ' εἰ ἔστιν τοῖς Ἠλείοις διάφοροι ἦσαν οἱ Ἐπειοὶ ἢ ἐπιρρεῖσθαι, εἰς ταυτὸ συνήρχοντο κατ' ἐπικράτειαν, καὶ κοινὴν ἐνέμοντο πολιτείαν.

152. Ενναία] Enna Siciliæ urbs erat, in umbilico regionis sita; ibi Cereris erat templum, narrante Strabone, lib. VI. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ, τὴν μὲν Ενναν, ἐν ᾗ τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρος, ἔχουσιν ὀλίγοι, &c. Cicero quarta in Verrem uberrimam reliquit urbis hujus, templi, sacrorumque descriptionem; natam ibi tradit Cererem, raptam Proserpinam, locum denique & sacra omnibus, quotquot uspiam sunt, non exceptis Atheniensium Mysteriis, majorem habere religionem. Meminerunt etiam Poetæ Latini; Silius Italicus lib. I.

> *Nec Cerere Ennæa, Phario nec victa colore.*

Emendo hinc vulgatas & recentiores quasdam Claudiani editiones, de raptu Proserpinæ *lib.* I.

> *Ennæa Cereri proles optata virebat*
> *Unica, nec sobolem tribuit Lucina secundam.*

Vulgo legitur *Ætnææ Cer.*

153. Ερκυνα] Ab hoc Cereris cognomine dictum videtur Festum Cereris, de quo Hesychius, & post eum Phavorinus, Ερκυνία, ἑορτὴ Δήμητρος. Malim, Ερκύνια.

Ibid.

Ibid. Ἐριννὺς] Erinnys in Thelpusa, Arcadiæ urbe, dicta Ceres, quæ in Erinnyis formam versa, cum Neptuno concubuit, ex quo Arionem equum peperit: Apollodor. lib. III. fine cap. VI. Ἀδράστῳ δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρίων· τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ, εἰκασθεῖσα Ἐριννύϊ κατὰ τὴν συνουσίαν. Variavit hanc rationem Pausanias, Arcadicis, Μετὰ δὲ Θέλπουσαν, ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρος ὁ Λάδων κάτεισι τὸ ἐν Ὄγκίῳ· καλοῦσι δὲ Ἐριννὺν οἱ Θελπούσιοι τὴν θεὸν, ὁμολογεῖ δέ σφισι καὶ Ἀντίμαχος, ἐπιστρατείαν Ἀργείων ποιήσας ἐς Θήβας, καί οἱ τὸ ἔπος ἔχει,

Δήμητρος τόθι φασὶν Ἐριννύος εἶναι ἔδεθλα.

Ὁ μὲν δὴ Ὄγκος Ἀπόλλωνος ἦν κατὰ τὴν φήμην, καὶ ἐν τῇ Θελπουσίᾳ ἐπὶ τὸ χωρίον ἐδυνάστευε τὸ Ὄγκιον. τῇ θεῷ δὲ Ἐριννὺς γέγονεν ἐπίκλησις· πλανωμένῃ γὰρ τῇ Δήμητρι, ἡνίκα τὴν παῖδα ἐζήτει, λέγουσιν ἕπεσθαί οἱ τὸν Ποσειδῶνα, ἐπιθυμοῦντα αὐτῇ μιχθῆναι, καὶ τὴν μὲν ἐς ἵππον μεταβαλλοῦσαν, ὁμοῦ ταῖς ἵπποις νέμεσθαι ταῖς Ὄγκου. Ποσειδῶν δὲ συνίησιν ἀπατώμενος, καὶ συγγίνεται τῇ Δήμητρι, ἄρσενι ἵππῳ καὶ αὐτὸς εἰκασθείς. Τὸ μὲν δὴ παρ' αὐτίκα (malim παραυτίκα) τὴν Δήμητρα ἐπὶ τῷ συμβάντι ἔχειν ὀργίλως, χρόνῳ δὲ ὕστερον τοῦ τε θυμοῦ παύσασθαι, καὶ τῷ Λάδωνι ἐθελῆσαί φασιν αὐτὴν λούσασθαι· ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐπικλήσεις τῇ θεῷ γεγόνασι, τοῦ μηνίματος ἕνεκα Ἐριννὺς, ὅτι τὸ θυμῷ χρῆσθαι, καλοῦσιν ἐριννύειν οἱ Ἀρκάδες· Λουσία δὲ, ἐπὶ τῷ λούσασθαι τῷ Λάδωνι. &c. Pergit deinde de Cereris statua, Arione equo, &c. narrare. Porro huic Cereri festi dies observati, quorum in uno natus Orestes; docente Ptolemæo Hephæstione, fine lib. III. Ὡς Ὀρέστης κατὰ τὴν ἑορτὴν πχθείη (lego τεχθείη) τῆς Δήμητρος, τῆς καλουμένης Ἐριννύος.

Ibid. Ξιφηφόρος] Hoc epitheton non modo de ense, verum de falce messoria intelligi potest.

158. Ἐρεχθεὺς] Phavorinus, Ἐρεχθεὺς, Ποσειδῶν ἐν Ἀθήναις· ἢ Ἐρεχθεὺς, ὁ ἐπιχθόνιος καλούμενος, ὑπὸ τῆς ἱστασθαι εἰς τὴν ἔραν ἢ περὶ τὸ ἐρείκω, τὸ κόπτω. Hinc emendandus Hesychius, Ἐρεχθεὺς, Ποσειδῶν ἐν Ἀθήναις. Omnino legendum Ἐρεχθεὺς, quo cognomine insignitus videtur Neptunus, ab Erectheo, Athenarum rege; sicuti Minerva Aglaurus, Jupiter Agamemnon, & alii aliis nominibus à viris sumtis ornati fuerunt. Porro Neptunus hic fanum in ἀκροπόλει Athenarum habuit, quod Ἐρέχθειον appellabant, ante quod erat Jovis Ὑπάτου ara. Pausanias Atticis, Ἔστι δὲ καὶ οἴκημα, Ἐρέχθειον καλούμενον· πρὸ δὲ τῆς εἰσόδου Διός ἐστι βωμὸς Ὑπάτου. Neptuni Erechthei mentio est apud Athenagoram, in Leg. pro Christ. Ὁ δὲ Ἀθηναῖος Ἐρεχθεῖ Ποσειδῶνι θύει. De hoc plura vide in doctissimi Meursii Cecropiæ cap. XVIII.

162. Καδμίλου] Mercurium hoc nomine signat, qui idem videtur esse cum Casmilo, Cabirorum Samothracum uno, ut docent Phavorinus, Etymologici Auctor, & Apollonii Scholiastes Arg. I. Alii tamen Casmilum in inferiori ordine ponunt, & pro ministro duntaxat habent. Varro, *Casmilus nominatur in Samothraces mysteriis, Deus quidam administer Diis magnis.* Plerique alii *Camillum* scribunt. Plutarchus in Numa, Καὶ τὸν ὑπηρετοῦντα τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς ἀμφιθαλῆ παῖδα λέγεσθαι Κάμιλλον, ὡς καὶ τὸν Ἑρμῆν οὕτως ἔνιοι τῶν Ἑλλήνων Κάμιλλον ἀπὸ τῆς διακονίας προσηγόρευον. Dionysius Halicarnasseus lib. II. Ὑπηρέτουν τοῖς ἱερῶσιν οἱ λεγόμενοι νῦν παρὰ Ῥωμαίων κάμιλλοι. Festus, *Flaminius Camillus, puer dicebatur ingenuus patrimus & matrimus, qui Flamini Diali ad sacrificia præministrabat; antiqui enim ministros Camillos dicebant.* Macrobius Saturnal. lib. III. *Romani quoque pueros puellasve nobiles & investes, camillos & camillas appellant, Flaminicarum & Flaminum administros.* Hinc Virgilius Metabum dicit *Camillam* appellasse filiam, Dianæ scil. præministram: sed & idem *Casmillam* scribit, Æneid. XI.

——— *matrisque vocavit*
Nomine Casmillam mutata parte Camillam.

Ubi Servius, *Camilla q. ministra dicta est; ministros enim & ministras impuberes, camillos & camillas in sacris vocabant: unde & Mercurius Hetrusca lingua Camillus dicitur.* Sed Bœoti, qui vocabulum à Phœnicibus didicere, neque *Camillum* scribebant, neque *Casmilum*, sed *Cadmilum*; ut tradit, præter Scholiastem nostrum, Auctor apud Phavorinum, Κάδμος οὐ κύριον μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἑρμοῦ ἐπίθετον, ὃ παράγωγον ὁ Κάδμιλος παρὰ Λυκόφρονι. Quæ verba etiam occurrunt in Eustathio, Iliad. δ'. p. 371. Mercurium hinc patet *Cadmilum* dici; quam scripturam etsi convellat Meursius, reliquis tamen omnibus longe præfert, idque non immerito, Cl. Bochartus, Geograph. Sacr. Partis secundæ lib. I. cap. XII. cum quia in Bœotia nata est, ubi Phœnices diu hæserunt; tum maxime, quia Arabice חדם (*chadama*) est ministrare; nullum est verbum notius. Sic in Proverbiis Abid Ubid, ultimo secundæ centuriæ, פחדמתי אלבנתי (*phecadamathi-lbinthi*) *& ministravit filia.* Joh. XII. 26. חאדמי (*chadimi*) *minister meus*, & מן יחדמני (*men jachdamoni*) *qui ministrabit mihi.* Atque ut usurpari scias de sacro ministerio, Luc. I. 5. pro Sacerdotum ἐφημερίᾳ, Arabs Interpres habet חדמת (*chadmath.*) Et Jacob. I. 27. eadem voce redditur θρησκεία. Et Exod. XXVIII. 4. de Sacerdotibus dicitur, אן יחדמוני (*inna jachdamuni*) *ut mihi ministrent.* Omnino igitur *Cadmilum* Phœnices scripserunt חדמאל (*Chadmel*) i. e. ministrum Dei, ministrum sacrum; quo modo *Camillum*, & *Casmilum* Veteres summo consensu explicant. C factum ex ח (*cheth,*) ut in Tapsaco ex תפסח (*Thipsach,*) & Malaca ex מלחא (*Malacha,*) & similibus. Rursus *Cadmel* mutatum in *Cadmilum*, quia Phœnicum אל (*El*) Græce scribebatur Ἰλος. Hinc in Theologia Phœnicum apud Philonem Ἰλος, idem qui Κρόνος, nempe Saturnus, אל (*El*) i. e. Deus, κατ' ἐξοχὴν appellabatur. Ita legitur in Damascio. Quin & *Cadmelum* reperias apud Nonnum, qui de Mercurio sic habet, Dionysiac. lib. IV.

Οὐδὲ μάτην Κάδμιλος ἀείδεται. ———

Ibid. Καδμίλου γόνος] i. e. Myrtilus, Oenomai auriga, cujus ope Pelops Oenomaum devicit; postea autem timens, ne Myrtilus sibi victoriam arrogaret; vel, quia nimiam ejus cum Hippodamia familiaritatem suspicabatur, in pelagus, ab hoc casu Myrtoum dictum, præcipitem dedit. Sophoclis vetus Scholiastes, Φησὶ Φερεκύδης, ὅτι Πέλοψ νικήσας τὸν ἀγῶνα, καὶ λαβὼν

τὴν Ἱπποδάμειαν, ὑπέστρεψεν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον μετὰ τῶν ὑποπτέρων ἵππων, καὶ τοῦ Μυρτίλου· καθ' ὁδὸν καταλαβὼν αὐτὸν πειρῶντα φιλῆσαι αὐτὴν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Totam historiam latissime descripsit vetus Homeri Scholiastes in Iliade. Pausanias Arcadicis, narrat Myrtilum Hippodamiæ amore captum, cum non auderet in certamine fortunam suam experiri, aurigæ munus obiisse; sed Oenomaum postea Pelopi prodidisse, cum prius ille juramento se obstrinxisset, unam Myrtilo cum Hippodamia noctem concedere: postea cum victorem promissi moneret, ab eo in mare projectus dicitur. Ejus autem cadaver in littus projectum Pheneatæ sepulturæ mandabant, & stata nocte quotannis parentalia solvebant. Cæterum Mercurius ob occisum filium Pelopi graviter infensus dicitur; unde factum, ut Pelops ad placandum hunc Deum templum exædificarit in Peloponneso: Pausanias Eliac. α'. Ἑρμοῦ τε ἐν Πελοποννήσῳ ναὸν ἱδρύσατο, καὶ θῦσαι τῷ θεῷ Πέλοπα ἔλεγον οἱ Ἠλεῖοι πρῶτον, ἀποτρεπόμενον τὸ ἐπὶ τῷ Μυρτίλου θανάτῳ μήνιμα ἐκ τοῦ θεοῦ. Etiam & Myrtilo cenotaphium condidisse, eumque Taraxippum esse nonnulli credebant, docente eodem Pausania, Eliac. ς'. Λέγουσι δὲ καὶ ὡς Μυρτίλῳ κενὸν ἐνταῦθα ἠρίον ποιήσειε Πέλοψ, καὶ θύσειέ τε αὐτῷ, τὸ ἐπὶ φόνῳ μήνιμα ἰώμενος, καὶ ἐπονομάσαι Ταράξιππον. Sed nequaquam potuerunt hæc Mercurii iram avertere, quam adeo gravem concepisset, ut totam Pelopidarum domum cladibus perpetuis vexaret. Sophocles Electra v. 510.

Εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς
Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
Παγχρυσέων δίφρων
Δυστάνοισιν αἰκίαις
Πρόῤῥιζος ἐκριφθεὶς,
Οὔτις πω
Ἔλειπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
Πολύπονος αἰκία.

Consule etiam Eurip. Orest. v. 813, 993, 1550. Emendo obiter ejus Scholiasten; Πέλοψ (inquit) ἐξεδίφρευσεν εἰς θάλασσαν τὸν Μυρτίλον, ἔνθεν καὶ Μυρτῷον ἀπὸ Μυρτίλου τὸ πρὸς Εὐβοίας κέκληται· μηνίσαντος γὰρ Ἑρμοῦ, τ τοῦτο πατέρα, ὑποβαλεῖν τοῖς ποιμνίοις χρυσόμαλλον ἄρνα, ἣ πολλῶν αἰτία κακῶν αὐτοῖς γέγονε. Lege, μηνίσαντος δὲ Ἑρμοῦ, τοῦ τούτου πατρὸς. Vel, μηνίσαντα δ' Ἑρμῆν, τὸν τούτου πατέρα &c. Sensus est, Mercurium, Myrtili patrem, auream agnam, qui Pelopidarum familiæ exitiosus fuit, immisisse. Tota fabula notissima est.

167. Ὀπλαῖς Ἁρπυιῶν ἁρπυίαις ἴσην] Ἅρπυιαι vel significant Harpyias, Deas quasdam rapaces, & monstrosas; vel ventum rapidum. Homeri Scholiastes vetus. Ἅρπυιαι, δαιμόνων εἶδος, παρὰ τὸ ἁρπάζειν· ἢ δαίμονες ἁρπακτικαὶ, ὧν τὰ ὀνόματα, Ἀελλὼ, Ὠκυπέτη, Ποδάργη. Hesychius, & ex eo Phavorinus, Ἅρπυιαι, αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαὶ, θύελλαι. Quem sensum Eustathius allegoricum esse putat, Ἅρπυιαι δὲ, (inquit) ἀλληγορικῶς μὲν ἄνεμοι καταιγιδώδεις, καὶ ἁρπακτικοί. Sensum priorem amplexus est in sua interpretatione Canterus; mihi vero posterior magis placet; solent enim equi veloces ventis comparari; iidem *volare* etiam dicuntur: Homerus Iliad. κ'. v. 437.

——— θείειν ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

Et Iliad. υ'. v. 395.

Οἳ δ' ἵππω ἐριαύχενε ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ.

Et Iliad. τ'. p. 423. Ed. Bas.

——— τὼ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθην.

Quo in loco Eustathius mecum consentit, Ἴσον δὲ (inquit) ὡς οἱ πέτεσθαι λεγόμενοι ἵπποι, καὶ ἀελλόποδες ἂν ῥηθεῖεν, καὶ ποδώκεις, καὶ ὁπλαῖς ἁρπυίαις ἴσοι, κατὰ Λυκόφρονα. Nec aliter Latini dicunt *ocyus aura*. Ovid. Metam. III.

Inde ruunt alii rapida velocius aura.

169. Κίρκον χαλαζάχειλον] Comparatio hæc ab Æschylo sumta est, qui pluribus in locis κίρκους appellat raptores: Ικετ. v. 61.

——— δοκέων
Ὄπα τᾶς Τηρείας
Μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,
Κιρκηλάτου τ' ἀηδόνος.

Ubi κιρκηλάτου ἀηδόνος intelligo de Philomela à Tereo rapta; licet aliter hunc locum explicent Interpretes. Postea, de Danai filiabus Ægypti filios fugientibus ait, v. 231.

Ἐν ἁγνῷ δ' ἐσμὸς ὡς πελειάδων
Ἵζεσθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ.

Cæterum Deïphobi Helenam in victoriæ præmium adepti meminit ex Lycophrone vetus Homeri Scholiastes, Iliad. ω'. v. 251. Ἀλεξάνδρου τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τῆς Ἑλένης γάμον ἆθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύοντι κατὰ τὴν μάχην· Δηΐφοβος δὲ γενναίως ἀγωνισάμενος, ἔγημεν αὐτήν. Ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. Alii alias causas tradunt.

171. Ἐν δ' ὕπνοις &c.] Insolens videtur maritum nominare, qui somniando tantum cum Helena concubuit; sed ne hujus quidem generis exempla desunt apud idoneos Scriptores: nam apud Sophoclem, cum Oedipus timeret oraculum, quo prædictum fuit, ipsum cum matre rem habiturum esse, solata est eum Jocasta, spem injiciens in somniis complendum fore hunc eventum, quod & multis ait prius accidisse; Oedip. Tyran. v. 990.

Σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα,
Πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασι βροτοὶ
Μητρὶ ξυνευνάσθησαν. ———

174. Κυταϊκῆς τῆς ξενοσφάκτου] Medeam heic intelligi malim, quam Iphigeniam: Medea enim vulgo Cytaïca, à Cytæa, non, ut tradunt alii Interpretes, Scythiæ, sed Colchorum urbe; Scythica enim Cytæa diversa erat à Medeæ patria: Stephanus Byzantinus, Κυταία, πόλις Κολχική, πατρὶς Μηδείας. ἔστι καὶ ἄλλη Σκυθίας. Medea *Cytæis* dicitur in Propertio, II. 4.

Non hic herba valet, non hic nocturna Cytæis.

Et carmina magica *Cyteïna* vocantur,

Tunc ego crediderim vobis, & sidera, & amnes
Posse Cyteinis ducere carminibus.

176. Μύρμων τὸν &c.] Alludit ad Myrmidonum nomen, quod ἀπὸ τῶν μύρμων inditum volunt: Eustathius Il. α'. cum prius Æaci fabulam tradidisset, addit, Καὶ ταῦτα μὲν οἱ μυθογράφοι φασὶν, ἐν οἷς καὶ ὁ Λυκόφρων, Στρατὸν μύρμων ἐξάπτων τοὺς Μυρμιδόνας εἰπών. Variis deinde modis pergit hoc

hoc figmentum explicare, pag. 57. 58. Iterum etiam hujus loci meminit Iliad. ζ'. Μυρμιδόνες δ' ἀπὸ μυρμήκων κατὰ μῦθον ἐκλήθησαν, ὡς καὶ Λυκόφρων ὑπολαλεῖ. Cætera, quæ ad fabulam pertinent, si quis desideret, illinc petat.

177. Τυφῶνα] i. e.. Achillem; nam quivis impetuosi Τυφῶνες vocantur, à Typhone gigante; vel à τυφῶν, vel τυφὼς, quæ voces fulmina, aut ventos impetuosos denotant, ut ex Hesychio, & Suida notum. Hinc Aristophanes Cleonem Τυφῶ appellavit, Equit. Act. I. Sc. III.

Καὶ γενναῖος πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ, καὶ τὸν ἰεσάλην.

Quem locum explicavit Suidas.

181. Σφῆκας διαφοινὰς χηράμων ἀνειρύσαις &c.] Proverbialis hic est sermo, de eo dictus, qui hostes in se concitat, & sui exitii causa est. Similiter Themistius in Oratione quadam, Ηρέθισα ἐπ' ἐμαυτὸν καὶ ἐπεσπασάμην οἷον ἐσμόν τινα κηφήνων. Vespæ enim insecta sunt acerba, & aculeo timenda; unde apud Aristophanem in Vespis, ipsæ de sese aiunt,

Πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲ ἓν ἡμῶν ζῶον ἠρεθισμένον
Μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον.

Proverbii etiam meminit Bisetus in Aristophanis Lysistrate: Τὸ σφηκιὰν βλίττειν καὶ ἐρεθίζειν, παροιμιακῶς λέγεται ἐπὶ τῶν αὐτοῖς κακόν τι παρὰ γνώμην ἀβούλως κινούντων. Primus similitudinis hujus auctor videtur fuisse Homerus, qui Myrmidonas è tentoriis excitatos comparat vespis à pueris irritatis; Il. π'. 257. quem locum elegantia insignem, & quia huic nostro valde similis est, describere non dedignabor;

Οἳ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες,
Αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
Νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι·
Τοὺς δ' εἴπερ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
Κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι·
Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

185. Σκυρίου δράκοντος] i. e. Pyrrhi in Scyro, Ægæi maris insula, educati. Haud aliter in Seneca, Helena ad Andromachen ait, Troad. v. 974.

Te forte prima Scyrius juvenis tulit.

186. Σαλμυδησσίας ἁλὸς] Salmydessus est Ponti sinus: Stephanus, Σαλμυδησσὸς, κόλπος τοῦ Πόντου.

188. Φαλκειώσαν σπίλον] Satis de hac insula Canterus, & Meursius; plura qui volet videre, adeat Maximum Tyrium Diss. XXVII. Arriani Περίπλουν, Euripidem, ejusdem Scholiastem, Andromach. v. 1260. Eustathium in Dionysii Περιήγησιν, Stephanum, aliosque quamplures.

197. Ἅιδου κρατῆρος] Ita vocat ollam, in qua Iphigenia mortuorum carnes elixasse dicitur, quia Pluto mortuorum est præses. Haud aliter apud Euripidem Polymnestor Trojanas mulieres, quæ ejus liberos interemissent, ipsumque oculis privassent, vocat *Plutonis Bacchas*, Hecuba v. 1075.

Ποῖ, πᾷ φέρομαι, τέκν' ἔρημα λιπὼν
Βάκχαις Ἅιδου διαμοιρᾶσαι;

204. Ὅρκων ζυγὸν] Similiter Euripides dixit ὅρκοισι ζυγεὶς, Medea v. 735. metaphora à jumentis sumta; quoniam qui juramenti religione se astrinxerunt, haud facile possunt ejus vinculis liberari.

208. Δελφινίου παρ' ἄντρα Κερδῴου θεοῦ] De Apollinis, & Bacchi nominibus fere omnibus, totaque hac, & præcedente fabula, satis superque priores Interpretes. Addam, Apollinis Delphinii templum Athenis fuisse, in quo Tribunal dictum τὸ ἐν Δελφινίῳ. Pausanias Atticis, Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἐπίκλησιν Δελφινίου. Suidas, Δελφίνιον, ἔστι μέν τοι χωρίον ἐν Χίῳ· ἔστι δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος οὕτω καλούμενον, ἔνθα ἦν τὸ ἐν Δελφινίῳ (lege Δελφινίῳ) δικαστήριον. Quæ verba sunt ex Harpocratione desumta. *Antrum* vocat Apollinis oraculum, quo modo Ovid. Met. III.

Vix bene Castalio Cadmus descenderat antro.

Cujus rei ratio erat, quod in Templo Delphico divini afflatus ex terræ caverna sursum mittebantur. Qua de re vide Archæologias nostras Lib. II. cap. IX. Κερδῷος epitheton Mercurio tribuit Meursius, & Mercurium fuisse *lucri* Deum, nemo ignorat; sed quo modo huic loco applicari possit, nescio; nec ille id nos docuit. Malim itaque de Apolline accipere, qui Κερδῷος vocari poterit, ob lucrum, & utilitatem, quæ ejus oraculis accepta debent homines; unde Lucanus Delphicæ sedis silentium recenset inter maxima malorum, quæ isti seculo contigerant,

——— non ullo secula dono
Nostra carent majore Deum, quam Delphica sedes
Quod siluit.———

Vel propter prudentiam, sapientiam, & singularem futura prædicendi peritiam, qua supra cæteros omnes inclaruit hic Deus; nam κέρδος sagacitatem, astutiam, & prudentiam denotare solet. Hesychius, Κέρδος, σύνεσις, τέχνασμα, ὠφέλεια. Κερδοσύνη, σοφία, τέχνη, σύνεσις, πανουργία. Plura testimonia, & exempla omitto in re obvia.

209. Ταύρῳ] Bacchus Ταυρόμορφος, & Ταυροφάγος dici solet, ejusque statua apud Cyzicenos tauri figura erecta erat; quin etiam taurinis eum cornibus pingebant Veteres; unde Ταυροκέρωτα vocavit Euphorion, citante Theone, Commentario in Aratum: Τὸν δὲ, ὁ Διόνυσος. Εὐφορίων,

Τῷ ταυροκέρωτι Διωνύσῳ κοτέσασα.

Quo epitheto usus etiam est Orpheus, Hymno in Bacchum,

Ταυροκέρων, Ληναῖε, Πυρίσπορε, Νύσιε, Λυσεῦ.

Ibidem ταυρωπὸν appellavit, & δικέρωτα,

——— δικέρωτα, δίμορφον,
Κισσόβρυον, ταυρωπὸν, ἀρήιον, εὔιον, ἁγνόν.

Et Ovidius ei cornua tribuit, Metamorph. IV.

——— tibi, si cum cornibus adstas,
Virgineum caput est.———

Et Seneca Hippol. v. 752.

Tigres pampinea cuspide territans,

Ac mitra cohibens cornigerum caput.

Ubi Interpretes varias reddunt rationes, cur Bacchus cornua habeat. Vel enim factum est ob truculentiam ebriorum, & quod vinum rixas ciere soleat, unde μέθυ quidam θώρηξιν appellarunt, ὡς τῶν μεθυόντων ἑτοίμως ἐχόντων καὶ θώρακας φορεῖν, καὶ ὅπλα αἱρεῖν, ut ait Eustathius: quæ significatio etiam ex Hesychio nota est. Vel quod cornua Veteribus loco poculorum erant; quæ mens erat Eustathii, Ταῦρος κερασφόρος, ὁ Διόνυσος ἐπωνυμικῶς, ὃς καὶ ταυρόμορφος ἐπλάττετο, διὰ τὸ κέρασιν ἀντὶ ἐκπωμάτων χρῆσθαι τοὺς ἀρχαίους. Idem tradit Nicandri Scholiastes in Alexipharmacis, Οἱ παλαιοὶ κέρασιν ἐχρῶντο ἐν τῇ πόσει ἀντὶ τῶν ποτηρίων, ὅθεν καὶ τὸ κεράσαι εἴρηται. ἢ διὰ τὸ ταυρωτικὸν τῶν πινόντων, τουτέστι τῶν ὑπὸ οἴνου ἰσχυρῶν· ὁ δὲ Διόνυσος καὶ ταυροκέρως. Vel quod boves primus aratro junxerit, unde & Osiris Ægyptius est, de quo Tibullus Eleg. lib. I.

Primus aratra manu solerti fecit Osiris,
Et teneram ferro solicitavit humum.

Quæ causa esse videtur, cur initio Georgicorum Virgilius Bacchum cum Cerere invocavit,

——labentem cœlo qui ducitis annum,
Liber, & alma Ceres.——

Vel quod Poetis hymnos in Bacchi honorem canentibus taurus erat præmium. Vel ab ejus vi & robore; qua de causa Seleuci faciem in statuis cornigeram fuisse scribit Appianus in Syriacis, quod taurum ferocem, sacrificante Alexandro, vinculis ruptis profugum solus cornibus arreptum detinuerit. Vel ob galeam capitis arietini forma insignem, quam in honorem patris sui, Jovis Ammonis, gestavit, cui & ipse aram, & templum sub arietis specie erexit. Vel, denique, à κρωβύλοις, seu cincinnis crinium utrimque in cornuum formam acuminatis.

Ibid. Κρυφαίας χέρνιβας] Cur Bacchi sacrificia occulta dicebantur, explicabitur v. 1246. Cæterum χέρνιψ proprie loquendo nihil est aliud, quam τὸ ἐπιχεόμενον ταῖς χερσὶν ὕδωρ, teste Hesychio: sed quoniam nulla sacrificia peragi solebant sine manuum ablutione, idcirco per metonymiam pro ipsis sacris usurpari cœpit. Porro antequam manus abluissent, nefas habebatur Diis aut sacrificia, aut libationes, aut preces offerre; unde apud Homerum Iliad. ζ'. 266. Hector ait,

Χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Ἅζομαι· οὐδέ πῃ ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.

Ubi Eustathius, Σημείωσαι δ', ὅτι Ἕκτωρ μὲν χερσὶν ἀνίπτοις Διὶ λείβειν οὐ θέλει· Τηλέμαχος δὲ ἐν Ὀδυσσείᾳ καὶ εὔχεσθαι μέλλων, τὰς χεῖρας νίπτεται. Exempla ubique in Homero, & aliis Auctoribus occurrunt. Consule Archæol. nostras lib. II. cap. v.

210. Χιλίαρχος τοῦ πολυζεύκτου στρατοῦ] i. e. Agamemnon, qui summus fuit imperator exercitus Græci, quem *mille* navibus ad Trojam vectum canunt Poetæ; qui tamen numerus exactus non est, cum Homerus naves MCLXXXVI, alii plures, aut pauciores numerarint. Sed solet numerus rotundus pro majore, vel minore accipi; quo modo Romani *Centumviros* dicebant, qui erant CV. Varro de Re Rustica lib. II. cap. I. *Si, inquam, numerus non sit ad amussim, ut non est, cum dicimus M. naves iisse ad Trojam; Centumvirale esse judicium Romæ.* Euripides Oreste,

Ὁ χιλιόναυν στρατὸν ὁρμίσας
Εἰς γῆν Ἀσίαν.

Ubi Scholiastes, Τῷ δὲ ἀπηρτισμένῳ ἐχρήσατο ἀριθμῷ, τοσαῦται γὰρ ἦσαν αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων χίλιαι πρὸς τῶν ρπς'. Idem tradunt eadem Scholia, sed diversum faciunt navium numerum, ad hunc versum Andromaches, ubi de Troja loquitur Poeta,

Εἷλε σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκὺς Ἄρης.

Ad quod Scholiastes, Χιλιόναυς· τῷ ἀπηρτισμένῳ ἀριθμῷ ἐχρήσατο· εἰσὶ γὰρ αἱ νῆες χίλιαι ϛο'. Plenissime, ut omnia, hanc rem pertractavit Eustathius, sub finem catalogi navium; Ὥστε ὁπωσοῦν εἴποι τις, ὡς χιλιόναυς ἦν ὁ Ἑλληνικὸς ὅπως στόλος, ὥς που λέγει ὁ καλέσας τὸν Ἀγαμέμνονα Χιλίαρχον τοῦ πολυζεύκτου στρατοῦ, οὐ τὸ πᾶν λέγει, ἀλλ' ἀρκεῖται τῷ πληρεστάτῳ ἀριθμῷ χιλιάδι. Διττῶς δὲ τοῦτο εἴωθε γίνεσθαι· ἢ γὰρ ἐξ ἐλάττονος ἀριθμοῦ εἰς τὸ πλεῖον καὶ πλῆρες ἀνατρέχει τις· ἢ τὰ ἁπλῶς πολλὰ, μυρία εἴπῃ· ἢ ἄλλως ὁπόταν ἐκ τοῦ πλείονος μὲν, μὴ κορυφουμένου δὲ, εἴ τι πόσον ὀλίγιστον ὑποκαταβαίνῃ τις εἰς τὸ πληρέστατον. ὡς ἐνταῦθα εἴ τις ἐρεῖ χιλιόναυν στρατὸν, ἀφῆκε σιγᾶσθαι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἓξ νῆας, ἀρκεσθεὶς τῷ τῶν χιλίων ἀριθμῷ, ἐλαττώσας μὲν τὸ ἐν ἀληθείᾳ ποσὸν, οὐ ταπεινώσας δὲ οὐδ' οὕτω τὸ πρᾶγμα, διὰ τὸ σεμνὸν, τῶν χιλίων πλήρους ὄντος καὶ τελείου ἀριθμοῦ.

213. Λέοντα θοίνης &c.] Telephum comparat leoni, Græcos aristis, quas quia Telepho in cibum dat, idcirco ipsum tacite etiam sui comparare videtur; nisi id potius fieri existimandum sit more Lycophronico, quo nulla non epitheta, nomina, & proprietates confundi solent, ut obscura, eòque oraculo similior reddatur oratio. Priorem sententiam amplexum invenio Eustathium Iliad. α'. p. 121. Τρισχίλιοι δὲ ἵπποι ἐβουκολοῦντο, ἤτοι ἐνέμοντο, σὺν βουσὶν, ἢ ἐνέμοντο ἔνθα καὶ βόες ἦν. ὅμοιον καὶ τὸ, Οἰκοδόμησε πόλιν, ἤγουν πόλιν καὶ οἴκους ἔδειμε. Τὸ μέν τοι Οἰκοδόμησε θυσιαστήριον πάνυ καινῶς εἴρηται. Καὶ παρὰ Λυκόφρονι δὲ τὸ, Λέοντα κείροντα ὀδόντι καὶ γνάθοις λήϊον, ἐμφαίνει γοργῶς ὅτι ὁ Τήλεφος ὅμοιος ἦν καὶ λέοντι, καὶ σίτῳ δὲ, λέων γὰρ οὐ κείρει λήϊον. Τοιοῦτόν τι καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ τὸ, Βυθοῦται ἦν, καὶ πέλαγον. Οὕτω δὲ καὶ Εὐριπίδης φησὶ τὴν Μήδειαν Δίκην λεαίνης ταυρουμένην, ἤγουν ἀγριουμένην ὡς λέαιναν, καὶ ὡς ταῦρον.

220. Ἴσσαν φυτεύσει] Issa quondam dicta erat Lesbos insula, ut tradit Strabo lib. I. Ἡ δὲ Ἄντισσα νῆσος ἦν πρότερον, ὡς Μύρσιλός φησι, * τῆς Λέσβου καλουμένης πρότερον Ἴσσης. Idem ex Lycophrone docet Eustathius Il. ι'. p. 637. Ἰστέον ὅτι Ἱμερτὴ, καὶ Πελασγία ἡ Λέσβος ἐκλήθη ποτὲ κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν· καὶ ὅτι ὥσπερ Λέσβος, οὕτω καὶ Ἴσσα ἡ αὐτὴ νῆσος, ἐκ μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ πέντε πόλεων, ὡς καὶ Λυκόφρων ἐμφαίνει. Cum his etiam Stephanus consentit, voce Ἴσσα.

222. Τῶν αὐθομαίμων συγκατασκάπτην] i. e. Cognatorum eversorem; comparatione à mœniorum subversione sumta, qua metaphora usus est etiam Euripides, Oreste v. 733.

Συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς, κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.

Ubi Scholiastes, Τὸ κατασκάπτειν, κυρίως ἐπὶ πόλεως, ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς εἴρηται.

223.

223. Τόμουρι] Tomarus, vel Tomurus, mons erat Dodones, ubi celebre erat Jovis oraculum, cujus interpretes à monte isto *Tomuri* nominati. Strabo libri VII. fine, Ἀπὸ δὲ τοῦ Τομάρου τοὺς ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένους ὑποφήτας τοῦ Διὸς, οὓς καὶ ἀνιπτόποδας χαμαιεύνας καλεῖ, Τομούρους φασὶ λεχθῆναι. Idem Τόμαροι, & Τόμουροι dicti sunt, & ab iis commune nomen omnibus prophetis inditum. Hesychius, Τόμαρος, τὸ ἐν Δωδώνῃ ὄρος, καὶ προφήτης, καὶ ἱερεὺς, καὶ θύτης, καὶ μάντις. Paullo post, Τόμουροι, προφῆται ἱερεῖς, οἰωνοσκόποι, διάκονοι. Phavorinus hunc Lycophronis locum habuit in oculis, Τόμουρος (inquit) ἐφ' ὃ κεῖται τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δωδώνῃ κατὰ Θεσπρωτίαν· ἐξ οὗ Τόμουροι, οἱ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενοι ὑποφῆται Διὸς, ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι. Παρὰ τῷ Λυκόφρονι συνωνομάζεται Τόμουρος τεκμαρτήσαλος, ἤγουν ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν μαντικῶς. Eustathius, Τόμουροι, οἱ τοῦ Δωδωναίου Διὸς ὑποφῆται· καὶ Τόμουρος, ὁ ἁπλῶς μάντις παρὰ Λυκόφρονι· καὶ Τόμουραι, αἱ μαντεῖαι.

225. Νυκτίφοιτα δείματα] Epitheton ex Æschyli Prometheo sumtum est, ubi ait,

Ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.

228. Κῦμ' ἐπίκλυσαι κακῶν] Heic etiam Æschylum expressit, qui in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβ. ait,

——— κακῶν
Δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει.

Idem in Persis dixit κλύδων κακῶν, & πέλαγος κακῶν: & in Supplicibus malorum turbam fluminis inundationi assimilavit, v. 478.

Κακῶν δὲ πλῆθος, ποταμὸς ὥς, ἐπέρχεται.

230. Αἰθυίαισι] Mergis, avibus marinis, comparat Græcos; qua similitudine usum etiam Aratum invenimus in Phænomenis, ubi de hominibus in mari versantibus loquitur,

——— ἴκελοι δὲ κολυμβίσιν αἰθυίῃσι
Πολλάκις ἐκ νηῶν πέλαγος περιπαπταίνοντες,
Ἥμεθ' ἐπ' αἰγιαλοὺς τετραμμένοι. ———

Ubi Theon hæc verba habet; Ἡ δὲ αἴθυια ἐν τοῖς παραλίοις τόποις ζῇ· ὁμοίως οὖν ταῖς αἰθυίαις φησὶ τοὺς διάγοντας ἐν τοῖς ὄχθοις, δίκην αἰθυιῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ διὰ παντὸς διάγοντας.

239. Χαλκῷ κατεσφράγισε διπτύχους γονάς] Nihil hic dicam de Teni historia, quæ cuivis è trivio nota est; sed hoc supplicii genus videtur non esse prætermittendum, quo sontes quidam in vas conclusi, in mare projiciebantur; de quo Athenæus lib. XIV. Πάτροκλος οὖν, ὁ τοῦ Πτολεμαίου στρατηγὸς, ἐν Καύνῳ τῇ νήσῳ λαβὼν αὐτὸν, καὶ εἰς μολιβδίνην κεραμίδα ἐμβαλὼν, καὶ ἀναγαγὼν εἰς τὸ πέλαγος, κατεπόντωσε. Non fuisse porro habitum hoc supplicium inter gravissima, docere videtur Polybius lib. II. Ἀλλ' ὅμως τοιοῦτος ὢν οὐδενὸς ἔτυχε δεινοῦ, πλὴν τοῦ καταποντωθῆναι. Huic tamen contradicere videtur Diodorus Siculus lib. XVI. ubi narrat sacrilegos quosdam, ut gravissima morte perirent, in mare projectos fuisse; Ὁ δὲ Φίλιππος (inquit) τὸν μὲν Ὀνόμαρχον ἐκρέμασε, τοὺς δ' ἄλλους ὡς ἱεροσύλους κατεπόντισε. Qui dissensus videtur conciliari posse, dicendo, grave quidem hoc supplicium fuisse, & ita habitum à Polybio; sed ei visum esse crimina illa, quæ prius numerasset, non simplici morte, sed aliis insuper pœnis, maximisque cruciatibus punienda esse.

240. Σὺν τοῖς δ' ὁ τλήμων &c.] Oraculum quoddam Achilli prænunciavit, periturum esse, si quem ex Apollinis filiis occideret; quo responso territa Thetis, servum comitem adjunxit, qui id ei (si quando ex usu foret) in memoriam revocaret: quo nomine hic fuerit, non constat, fallitur enim Meursius, cum Phœnicem fuisse tradit; nam Phœnicem Achilli superstitem sciunt omnes: hic vero, de quo hoc in loco Lycophron, cum commissum officium neglexisset, & Achillem Tenum, qui Apollinis habitus est filius, occisurum non præmonuisset, ab eo occisus est; ut clare nos docuit Plutarchus, in Græc. Quæst. ubi, post narratam Teni historiam, hæc verba habet; Ἀχιλλεῖ δὲ λέγεται τὴν μητέρα Θέτιν ἰσχυρῶς ἀγορεῦσαι, μὴ ἀνελεῖν τὸν Τένην· καὶ παρεγγυῆσαί τινι τῶν οἰκετῶν, ὅπως προσέχῃ καὶ ἀναμιμνήσκῃ, μὴ λάθοι κτείνας Ἀχιλλεὺς τὸν Τένην. Ἐπεὶ δὲ τὴν Τένεδον κατατρέχων, ἐδίωκε τὴν ἀδελφὴν τοῦ Τένου καλὴν οὖσαν, ἀπαντήσας τε ὁ Τένης ἠμύνετο πρὸ τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἡ μὲν ἐξέφυγεν, ὁ δὲ ἀνῃρέθη· ὁ δ' Ἀχιλλεὺς πεσόντα γνωρίσας, τὸν μὲν οἰκέτην ἀπέκτεινεν, ὅτι παρὼν οὐκ ἀνέμνησεν. Cæterum in aliis rebus Phœnicem Achillis *monitorem*, aut tutorem fuisse, nemo, opinor, ignorat.

250. Αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον] Ellipsin his verbis inesse ait Eustathius; alioqui debuit dixisse εἰς νόμον ἐξάρχων, vel, secundum communem loquendi formulam, νόμου ἐξάρχων: audi ejus verba ex Iliad. Ϛ'. Τὸ δὲ βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθὰς, ἔλλειψιν ἔχει προθέσεως, ἵν' ᾖ, εἰς βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθὰς, ἄλλως γὰρ τὸ ἐξάρχει γενικῇ συντάσσεται· ἔφη γοῦν πρὸ μικροῦ, βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι. Ὁμοίως δὲ ἐλλιπὲς καὶ τὸ, Κορύσσων πόλεμον, οὐ γὰρ κυρίως ἄν λέγοι τις κορύσσειν μάχην, ἀλλὰ κορύσσειν τινὰς εἰς μάχην. Κατὰ δὲ τὸ βουλὰς ἐξάρχων, ἐλλέλειπται καὶ τὸ,

Στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον.

Τὸ δ' αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ κατάρχειν ἐν τῇ τραγῳδίᾳ. Ἴσως δὲ καὶ τὸ, Ψαύω τῶν θεῶν, παρὰ Σοφοκλεῖ.

252. Ὥστε λαιὶν γύαις Λόγχαις ἀποστίλβοντες] Committitur heic Figura Atticis usitatissima, quæ à Grammaticis Σολοικοφανὲς dicitur, qua verba sensu congrua genere non conveniunt. Similiter Sophocles Trachin. v. 210.

——— ἐν δὲ
Κοινὸς ἀρσένων ἴτω
Κλαγγά. ———

Ad quod Scholiastes vetus, Τὸ Κοινὸς Ἀττικὸν, ὡς Κλυτὸς Ἱπποδάμεια. Et in Oedip. Tyran. v. 1470. Oedipus de filiabus suis ait,

Οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
Δακρυρροούντοιν. ———

Ubi Scholiastes, Τοῖν μοι φίλοιν δακρυρροούντοιν, ἀντὶ τοῦ, τῶν ἐμῶν θυγατέρων. Δέον δὲ εἰπεῖν δακρυρροούσαιν, ἀρσενικῶς ἐξήνεγκεν. Ἔστι δὲ Ἀττικώτερον, ὡς τὸ, Μὰ τὼ θεὼ, τὼ χεῖρε. Et in Oedip. Col. v. 1671. Oedipi filiæ dicunt,

——— ἄλογα παροίσομεν
Ἰδόντε καὶ παθόντε. ———

Ad quod iterum Scholiastes vetus, Ἰδόντε καὶ παθόντε· ἀντὶ τοῦ ἰδοῦσαι, καὶ παθοῦσαι. Πολλαχοῦ δὲ τῷ σχήματι χρῆται, ἀντὶ τῶν θηλυκῶν τὰ ἀρσενικὰ τιθείς. Pergit deinde varia exempla proferre ex Homero, Hesiodo, & Sophocle. His simile est illud

Aristophanis

Aristophanis Nub. Act. I. Sc. I. ubi Strepsiades de uxore ait,

Οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.

Ubi Scholiastes vetus, Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν, ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηνται λέξεσιν &c. Item Anacreontis dictum Od. III.

——— βρέφος μὲν

Ἔσπερε φέροντα τόξον.

Plura exempla in promtu sunt, sed hæc sufficiant.

253. Οἰμωγὴ δέ μοι Ἐν ὠσὶ πύργων ἀπ' ἄκρων ἐνδέδορκε] Elegans hæc translatio est, qua ab auditu ad visum transitur. Similiter Æschylus sonum dicit oculis percipi, in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις,

Κτύπον δέδορκα,

Πάταγος τ' οὐχ ἑνὸς δορός.

Ubi Scholiastes observat hanc trajectionem vim quandam, & vehementiam sonitus exprimere, Μείζονα (inquit) τὴν αἴσθησιν πρὸς τὸ ἐναργέστερον. Simile est illud in Supplicibus v. 100. Καπνὸν ἄφραστον. Nec abhorret hinc Sophocles, Oed. Tyr. v. 481. ubi dicit oraculum λάμπειν, i. e. clare pronunciatum fuisse;

Ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος

Ἀρτίως φανεῖσα

Φάμα Παρνασοῦ.

261. Τυπωτὴν τέρμαν] Huc respexit Eustathius, Commentario in Iliad. ψ'. p. 455. Τέρμα, ἡ καμπὴ εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται, καὶ ὁ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ δὲ δρόμος, ἢ ἡ καμπή, καὶ ὁ ὕσπληξ. ἔστι δὲ ἐνταῦθα προσθεῖναι καὶ τὸ κατὰ Λυκόφρονα τυπωτὴν τῷ σφίγγῳ τέρμαν, ἤγουν αὐλακωθεῖσαν χαμεύνην.

264. Τρέφειν Πτῶος τε πατρὸς] Apollo Ptous dictus est in Ptoo, monte Thebano, ubi templum, & oraculum ejus fuit, ante excisas ab Alexandro Thebas. Nomen porro ductum est à Ptoo, Athamantis & Themistus filio. Pausanias Bœoticis, Κεῖται μὲν πόλισμα ἐν ὄρει τῷ Πτώῳ· θέας δὲ ἄξια ἐνταῦθα, Διονύσου ναὸς ἐστὶ καὶ ἄγαλμα. Προελθόντι δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐν δεξιᾷ πέντε που καὶ δέκα σταδίους, τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι τοῦ Πτώου τὸ ἱερόν. εἶναι δὲ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς παῖδα τὸν Πτῶον, ἀφ' οὗ τῷ τε Ἀπόλλωνι ἐπίκλησις, καὶ τῷ ὄρει τὸ ὄνομα ἐτέθη, ὡς Ἄσιος ἐν τοῖς ἔπεσιν εἴρηκε. Stephanus alias reddit rationes in v. Ἀκραιφία, quæ urbs est in Ptoo monte sita; Ἣν δὲ (inquit) ἀπὸ Ἀθάμαντος κληθεῖσα, ἢ (lege ἢ) ἀπὸ Ἀκραιφίως, τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ὄρος κληθῆναι ἀπὸ Πτώου, παιδὸς αὐτοῦ καὶ Εὐξίππης· ἢ ὅτι Λητὼ ἐκεῖ βουλομένη τεκεῖν, προσπεφανεὶς ὁ κάπρος ἐπτόησεν. Eandem etymologiam tradit Plutarchus in Pelopida, Καὶ γὰρ τὸ Πτῶον ἐγγύς, ὅθεν αὐτὴν ἀναπεπαῦσθαι, προσφανέντος ἐξαίφνης κάπρου, λέγουσι. Eustathius tradit Latonam ὑπὸ τοῦ λύκου ἐπτοῆσθαι, à lupo perterrefactam fuisse; unde Apollo duobus nominibus Πτῶος, & Λυκηγενὴς insignitus est, Il. δ'. Λυκηγενὴς λέγεται, ὅτι λύκος (φασὶν) ἐπεφάνη τῇ Λητοῖ ἐν τῷ τοκετῷ· ὅτι καὶ πτοηθεῖσα, Πτῶόν τε τὸν ἐξ αὐτῆς Ἀπόλλωνα ἐπωνόμασε, καὶ Λυκηγενῆ. Hector porro Apollinis filius dicebatur. Homeri vetus Scholiastes, Il. γ'. v. 314. Πορφύριος ἐν τοῖς Παραλελειμμένοις φησίν, ὅτι τὸν Ἕκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδίδωσιν Ἴβυκος, Ἀλέξανδρος, Εὐφορίων, καὶ Λυκόφρων. Et Semidei dicti esse heroes videntur nonnullis, quod ex uno parente mortali, altero immortali nati essent. Eustathius Il. α'. Οὓς (ἥρωας) καὶ ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων σύμμικτα φασὶ λέγουσι· διὸ καὶ Ἡσίοδος ἡμιθέους αὐτοὺς λέγει· ἢ ἐκ θεᾶς ὄντας καὶ θνητοῦ ἀνδρός, ὁποῖος καὶ Ἀχιλλεὺς ἐκ Θέτιδος καὶ Πηλέως· ἢ ἀνάπαλιν, ὁποῖον ὁ Λυκόφρων τὸν Ἕκτορα παραδίδωσι, πατρὸς μὲν Ἀπόλλωνος, θνητῆς δὲ μητρός. Hi tamen Homero contradicunt, qui non modo Hectorem Priami filium vocat, (quod fieri etiam posset, quantumvis esset Apollinis filius, sicuti Hercules Amphitryonis filius dicitur, quem tamen omnes Jove satum aiunt) sed apertis verbis affirmat, non esse divina origine procreatum, Il. κ'.

——— οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος, οὔτε θεοῖο.

Ubi Eustathius, Φανερῶς ἀποφάσκει ὁ ποιητὴς μὴ θεογονεῖν τὸν Ἕκτορα εἶναι· εἰ καὶ ἕτεροι ἄλλα λογοποιοῦσι, ἐν οἷς ὁ Λυκόφρων Πτώου πατρὸς μυθοποιήσας ἐκφύναι τὸν Ἕκτορα.

267. Ὄνυξι γαμφηλῆσι δ' αἱμάσσων δέμας] Hæc aquilæ propria videntur, cui Achillem comparavit; aquila enim ὄνυξιν ἀλκιμος est. Unde apud Aristoph. Equit. Act. II. Sc. II. Cleon furore commotus in Allantopolam, ait,

Ἐξαρπάσομαί σε τοῖς ὄνυξι τὰ ἔντερα.

Ad quod Scholiastes vetus, Ἐξαρπάσομαί σε· ἐξοίσω, διασπαράξω τοῖς ὄνυξι. Et paullo post, Ὁ δὲ αὐτοῖς τοῖς ὄνυξιν ἄλκιμος. Observandus porro heic Thessalorum mos, apud quos obtinuit, ut amicorum interfectores circa defunctorum sepulcra traherent; quod ex Callimacho observavit vetus Homeri Scholiastes, Iliad. χ'. 398. Ὁ δὲ Καλλίμαχος φησιν, ὅτι πάτριόν ἐστι Θετταλοῖς, τοὺς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους. Σίμωνα γάρ φησι Θεσσαλὸν τὸ γένος Εὐρυδάμαντα τὸν Μειδίου σύρειν ἀποκτείναντα Θρασύλλον, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἅψαντα τε τὰ σῶμα ἁρμάτων· τοῦτο γὰρ ἐξάψαι τὸν δίφρον τὸν φονέα, καὶ περὶ τὸν τοῦ τετελευτηκότος τάφον ἕλκειν. ὡς Θεσσαλὸν οὖν καὶ τὸν Ἀχιλλέα πατρίῳ ἔθει καὶ τοῦτο ποιῆσαι.

281. Οἷον κίον' ἄξονος &c.] Cur Hectorem κίονα appellat, sequentia verba indicant; quod, nempe, sit ἔρεισμα πάτρας, i. e. patriam fulciat, atque sustentet, haud aliter quam columna domum; quæ dum firma & immota manet, incolumem & tutam præstat domum, fatiscens autem, communem secum ruinam trahit; huic, inquam, similis Hector, de quo elegans ille Senecæ locus, Troad. v. 122.

Columen patriæ, mora fatorum,
Tu præsidium Phrygibus fessis,
Tu murus eras; humerisque tuis
Stetit illa decem fulta per annos;
Tecum cecidit; summusque dies
Hectoris idem, patriæque fuit.

Unde Hectoris filio nomen erat Astyanacti, quod pater ejus esset ἄστεος ἄναξ, i. e. urbis servator; nam ἄναξ idem est ac σωτήρ, unde Poeta,

Τοὺς γὰρ θεοὺς ἄνακτας καὶ σωτῆρας καλοῦμεν.

Testem hac in re habemus Homerum, *Iliad.* ζ'.

Τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

Ἀστυάνακτ'· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.

Unde corrigendus est Meursius, qui Hectora *columnam* dici putat, quod esset filius, mares enim *columna domus* appellari solent; sed hoc Hectori cum multis commune erat, nec Priami solum filiis, sed toti etiam virorum populo tribui

tribui potuit; viri enim dici amant patriæ fulcra & columnæ: Æschylus Persis,

Ἀνδρῶν γὰρ ὄντων, ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

Ubi Scholiastes, Ἕρκος· ἀλκαῖος,

Ἄνδρες γὰρ πόλιος πύργος ἀρήϊος.

Quod autem de Hectore loquitur Poeta, laus est ipsi peculiaris, & cum nullo alio communicanda.

284. Δωρητὸς] Hesychii locum non possum præterire, etsi non huc spectet: Δῶρον (inquit) παλαιστὴ, μέτρον. Lege παλαιστὴ, vel παλαιστῆς μέτρον Δῶρον enim mensura erat, παλαιστὴ dicta, ut ex Grammaticis notum.

290. Σταυροῖσι κορωνὶς πέρυξ] Explicationis loco esse possunt Eustathii verba, Il. ν'. p. 567. Εἰσὶ δὲ σκόλοπες, ὀρθὰ ξύλα, ὡς ἀποξυμμένα, ἢ κατὰ γραμμὴν εὐθεῖαν στάσις ἔοικεν ἀπλωθεῖσα πτέρυγι. διὸ καὶ Σταυροῖσι κορωνὶς πτέρυγα, τὴν τούτων ἔκλασιν ἔδη τις. λέγονται δὲ οἱ τοιοῦτοι σκόλοπες, καὶ σταυροὶ, παρὰ τὸ ἑστάναι κατ' εὖρος, ἢ παρὰ τὸ ἀνιστᾶν εἰς ἀέρα ὀρθοῦσθαι.

291. Γεῖσα] Hunc locum explicavit Etymologici Auctor, Γεῖσα, δεῖ γινώσκειν ὅτι πληθυντικῶς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λέγεται· οἷον,

Οὐ γεῖσα χαιτωμάτων, ἀλλ' ἐπάλξεις,

Λυκόφρων. σημαίνει δὲ πᾶν ἐξέχον μέρος, καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν στεγάσματα, καὶ τὸ καλούμενον γεῖσον περίπτερον, τὸ ἄκρον τῆς ὀροφῆς· παρὰ τὸ γέα γεῖα καὶ γεῖσα κατὰ συναίρεσιν.

296. Κυβιστητῆρες] Κυβιστὴς eum denotat, qui præceps in κύμβην, i.e. caput, decidit. Eustathius, Κυβιστὴς, ὁ ἐπὶ κύμβην, ὃ ἐστι κεφαλὴν, ἢ κατὰ κύβον καταβάλλων ἑαυτὸν, καὶ ὁ ὀρχηστής. Hinc de morientibus in bello dicitur, qui proni in terram cadunt. Homerus de quodam vulneribus oppresso, & è curru cadente, Il. π'. 749.

——— ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ.

Similiter Euripides Phœniss. 1158.

Πυκνοὺς κυβιστῆρας ἐκπεπτωκότας.

Et Æschylus eadem metaphora usus est, cum morientis casum, *saltum* appellavit, in Persis,

Χὠ χιλιάρχος Δαδάκης πληγῇ δορὸς

Πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο.

298. Πρωτόλεια δ' Ἑλλάδος αἰχμῆς φέροντας] i.e. Optimates, quibus in prædæ divisione, secundum cujusque dignitatem, prior optio dabatur. Qua ratione Agamemnon, ut summus dux, priore loco Chryseida elegit, Achilles deinceps Briseida, & alii alia. Unde Achilles Agamemnoni ait, Il. α'. 167.

Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον. ———

300. Καταξανοῦσι] i.e. conterent, metaphora ducta ab iis, qui lanam carminant, & particulatim dividunt. Similiter Æschylus, Agamemnone 205.

——— κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων.

305. Πημάτων ὕψιστον] Ab Æschylo sumta est hæc phrasis; nam in Persis ait,

Αἰ, αἶ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε.

Et idem rursus in eadem Tragœdia dixit, κακῶν ὕψιστα παθεῖν.

309. Πυρφόρῳ βαλὼν ἴυγγι τόξων] Πυρφόρῳ dixit ex communi more loquendi, quo amor, tamquam calidus affectus, igni comparari solet: qua de re elegans est apud Ovidium locus, Metamorph. III.

——— *ut intabescere flava*
Igne levi cera, matutinaque pruina
Sole tepente solent: sic attenuatus amore
Liquitur, & tecto paullatim carpitur igni.

De Iynge variæ sunt sententiæ; quidam tradunt nihil aliud esse, quam instrumentum musicum jucunde sonans, hominumque animos demulcens: alii avem esse dicunt, quæ olim fœmina, atque Panis & Pithus, vel Echus filia erat, sed cum Jovem ad sus amorem pelliceret, in volucrem cognominem à Junone mutata est: hanc avem alii torquillam esse volunt, alii regulum, alii passerem, alii frutillam; Frutis autem dicta est Venus, & hæc illi sacra, & in philtris maximi erat usus: unde pro incantatione magica, vel etiam lenocinio quocumque usurpari amat. Hinc illud Theocriti,

Ἴυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Vide quæ ad hunc locum Scholiastes. Pindarus etiam dixit, ἴυγγι ἕλκομαι ἦτορ. Idem tradit ἴυγγος & incantationum usum à Venere primo inventum esse, & Jasoni monstratum, ut Medeam in sui amorem pelliceret; Pyth. Od. IV.

Μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν
Πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτάς τ' ἐπαοι-
δὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν·
Ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοι-
τ' αἰδῶ. &c.

In qua Ode Scholiastes ἴυγγα copiose descripsit. Et Xenophon, Οὐκ ἄνευ πολλῶν φίλτρων τε, καὶ ἐπῳδῶν, καὶ ἰύγγων. Exempla ubique occurrunt; & Grammaticorum testimonia & explicationes satis multa: quamobrem ea libet præterire, & Suidæ duntaxat verba adponere; Ἴυγξ, Ἠχοῦς, ἢ Πειθοῦς, θυγάτηρ Ἱερείκης καὶ Ἀφροδίτης (lege Πειθοῦς θυγάτηρ, καὶ ἡ ἐκ τῆς Ἀγοῦς.) καταφαρμάξασα δὲ τὸν Δία ἐπὶ πίστεις (malim ἐπὶ τῆς Ἰοῦς) ἀπελιθώθη ὑπὸ Ἥρας. καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων κιναίδιον (N. quod ambigue scribitur hæc vox apud Hesychium, malim tamen κιναίδιον, ut idem sit quod σεισοπυγίς) ἔστι δὲ καὶ ὀργάνιόν τι ἴυγξ καλούμενον, ὅπερ εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες φέρειν, ὡς καταχηλούμεναι τοὺς ἀγαπωμένους. ἔστι δὲ καὶ ὀρνεόν τι, ᾧ πρόσκειται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν, ὅθεν δεσμεύουσι τοῖς προχείροις. Porro hic mos alligandi hanc avem rotæ ita se habet; veneficæ eam, vel ejus viscera rotæ cereæ affigentes subjectis carbonibus torrebant, atque ita quem volebant, amore urebant. Alii linguam ejus in philtris pretiosam esse tradunt. Procedit porro Suidas, Ἴυγξ, τὸ ὄρνεον τὸ λεγόμενον σεισοπυγίς. Ἴυγξ, τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα· ἐν ἐπιγράμματι· Ἴυγξ, ἡ νικῶσ' ἡ καὶ διαπόντιον ἄνδρα καὶ ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπισπωμένη. Pergit deinde alia exempla proponere. Cæterum Epigramma illud sic emendo ex Biseti Scholiis in Aristophanem,

Ἴυγξ, ἡ κινοῦσ', ἡ καὶ διαπόντιον ἄνδρα
Ἕλκειν, κ' ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπισπωμένη.

Porro ἴυγγι τόξων dicit Lycophron, allusione sumta à Cupidinis arcu & telis, quæ vel pueris nota.

318. Ἄπλω στεναγμάτων] i.e. ἄπλω ἐστεναγμένη. Similiter Aristoteles Polit. lib. III. Οἱ κύριοι τῆς δυνάμεως, pro κύριοι μεγάλα δυνάμενοι. Refelluntur hinc, qui has, & similes locutiones Novi Testamenti

Testamenti Hebræismos vocant: Tit.II. v.13. ἐπιφάνειαν τῆς δόξης, i.e. ἐνδοξοτάτην. 2 Thess. II. 3. ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, i.e. λίαν ἁμαρτωλός. Evang. Johan. XVIII. 6. κριτὴς τῆς ἀδικίας, i.e. ἄδικος, vel ἀδικώτατος, nam hæc constructionis mutatio plerumque significationem auget. Et alia id genus occurrunt innumera.

322. Δρόσῳ] Ros à Veteribus pro aqua, & humore usurpari solet. Ovidius Metam. III.

Virgineos artus liquido perfundere rore.

Ibidem,

———*multaque adspergine rorant.*

Et Metam. V.

———*èque capillis*
Ros cadit.———

Similiter Lucanus dixit *Sanguinis rorem*, pro ipso sanguine; Horatius *Maris rorem*, pro aqua marina; Lucretius *Rorem aquæ*, pro aqua; & Ovidius *Lacrymarum rorem*, pro lacrymis, Metam. XIV.

Interdum madidas lacrymarum rore coronas
Postibus intendit.———

Et Metam. X.

———*tepido suffundit lumina rore.*

i. e. calidis lacrymis.

326. Ποιμανδρίαν] Pœmandria Bœotiæ erat urbs, eadem cum Tanagra, narrante Scholiaste; cui fidem facit Strabo, cum ait regionem Tanagræam, Pœmandricam dictam esse, Geogr. lib. IX. Ἡ Ποιμανδρὶς δ' ἐστὶν ἡ αὐτὴ Ταναγρικῇ. Cujus nominis rationem reddit Pausanias; nempe, quod à Pœmandro quodam condita sit; Bœoticis, Ταναγραῖοι δὲ οἰκιστήν σφισι Ποίμανδρον γενέσθαι λέγουσι &c. Et pro Tanagra hoc in loco sumi Ποιμανδρίαν docet Stephanus, Τάναγρα, πόλις Βοιωτίας, ἣν Ὅμηρος Γραῖαν καλεῖ, διὰ τὸ πλησίον εἶναι· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ποιμανδρία· Λυκόφρων,

Ἣν ἐς βαθεῖαν λαιμίαν Ποιμανδρίαν.

Item Eustathius, Il. β'. p. 301. Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Γραῖα, εἴτε καὶ ἡ Τάναγρα, καὶ Ποιμανδρία, ὡς κεῖται παρὰ Λυκόφρονι. Ita placet his Auctoribus: sed refellitur eorum sententia, non modo quia Iphigenia in Aulide Bœotiæ (non Tanagra) mactata est; sed quia ipsa verba, & loquendi modus videntur potius signare vas, in quo excipiebatur victimæ sanguis, de quo videatur Canterus.

327. Δράκων] i. e. Neoptolemus; quo nomine Euripides etiam Orestem vocavit in Tragœdia cognomine, v. 480.

Ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωμάτων δράκων.

Neoptolemus autem Iphigeniam mactavit: Euripides in Hecuba de hoc sacrificio loquens,

——— θύματος δ' ἐπιστάτης
Ἱερεὺς ἐπέστη τῷδε παῖς Ἀχιλλέως.

Item in Seneca, Achillis umbra illam à Neoptolemo jubet mactari, Troad. v. 190.

———*Non parvo luit*
Iras Achillis Græcia; at magno luet
Desponsa nostris cineribus Polyxena;
Pyrrhi manu mactetur, & tumulum riget.

331. Δολόγκων δημόλευστον ὠλένῃ] Dolonci erant Thraciæ populi, dicti à Dolonco, Saturni & Thraces filio, Bithyni autem fratre. Phavorinus Dolonchos vocat, Δόλογχοι, ἔθνος Θρακικόν. ἀπὸ τοῦ Δολόγχου, τοῦ Κρόνου καὶ Θρᾴκης παιδός. Stephanus, Δόλογκοι; ἔθνος Θρᾴκης· ἀπὸ Δολόγκου, τοῦ ἀδελφοῦ Βιθυνοῦ. Eos porro Chersonesum Thracicum habitasse nos docet Herodotus, lib. VI. cap. XXXIV. Εἶχον Δόλογκοι τὴν ἀρχὴν τῆς Χερσονήσου ταύτην. Alii Dolongos, alii Doloncas vocant; sed prior scribendi formula genuina videtur. Nota porro Lycophronem dicere Hecubam à Thracibus lapidatam, & in ista regione canis formam sumsisse; & cum eo consentit Ovidius, causamque istius pœnæ narrat fuisse Polymnestoris calamitatem, quem Hecuba & mulieres Trojanæ ob interfectum Polydorum occæcarunt, cum prius ejus liberos trucidassent; Metam. XIII. sub finem Fabulæ secundæ,

Clade sui Thracum gens irritata tyranni,
Troada telorum, lapidumque incessere jactu
Cœpit. At hæc missum rauco cum murmure saxum
Morsibus insequitur, rictuque ad verba parato,
Latravit conata loqui: locus exstat, & ex re
Nomen habet; veterumque diu memor illa malorum
Tum quoque Sithonios ululavit mœsta per agros.

Nec hi Euripidi adversantur, apud quem Polymnestor hoc infortunium Hecubæ prædicit, in cognomine Dramate, v. 1265.

Κύων γενήσῃ, πύρσ' ἔχουσα δέργματα.

Alii autem à Græcis obrutam lapidibus Hecubam volunt; idque nonnulli sub Trojæ ruinis factum, & eam ibi in canem transformatam memorant. Seneca Agam. v. 699.

Tot illa regum mater, & regimen Phrygum,
Fœcunda in ignes Hecuba, fatorum novas
Experta leges, induit vultus feros;
Circa ruinas rabida latravit suas,
Troja superstes, Hectori, Priamo, sibi.

Euripidis Scholiastes tradit Græcos, postquam Hecubam lapidassent, ablatis demum lapidibus, canem invenisse; Λέγουσιν, ὅτι οἱ Ἕλληνες καταρώμενοι πάντοτε καὶ ὑβριζόμενοι ὑπὸ τῆς Ἑκάβης, θυμωθέντες ἔρριψαν ταύτην, ἀναβιβάσαντες ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ τῆς νηός, καὶ λιθοβολήσαντες ἐκείνην, ὕστερον τοὺς λίθους ἀπὸ ταύτης βαλόντες, εὗρον σκύλλαν.

333. Κυτὸς χερμάδων] i.e. pallium lapidum; quæ translatio ex Homero desumta est, qui in re simili dixit λάϊνον χιτῶνα, quoniam qui lapidantur, lapidibus, tunicæ instar, teguntur: Il. γ'. ubi Hector Paridi ait,

Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ' ὅσσα ἔοργας.

334. Μαῖρας &c.] Mæra erat Icarii & Erigones canicula, quam in cœlum translatam, & in caniculam stellam conversam fabulantur. Orion etiam canem habuit, Mæram dictam. Erat & altera Mæra, Prœti & Antiæ *filia*; quæ, cum venationi esset dedita, & *Dianam* per nemora sequeretur, à Jove adamata est; hic, cum nulla ratione castissimam puellam ad sui amorem pellicere posset, ad dolum confugit, & assumta Dianæ forma, Mæræ vim intulit: quamobrem cum Dianæ consortium postea fugeret, nec vocanti parere vellet, Dea quid factum esset suspicata, telis eam confodit,

fodit, & postea miseratione commota, in canem mutavit.

335. Τύμβον] i. e. aram, licet hæc vox proprie sepulcrum significet; & rursus Poeta noster pro ara, vel templo posuit, v. 613.

——— τύμβος δ' αὐτὸν ἐκπύσει μέγας
Ὁπλοσμίας στρατοῖσιν ἐγγειτόνων.

Simili sensu nonnullis videtur Virgilius *tumulum* dixisse, Æneid. II. 741.

—tumulum antiqua Cereris, sedemque sacratam
Venimus. ———

Et nihil mirum si sepulcra de templis, arisque dicantur, cum hæc initio nihil aliud fuerint, quam mortuorum conditoria; quibus cum amici varios honores solverent, libationes etiam funderent; factum, ut defuncti pro Diis, sepulcra pro aris, vel, si magnifice exstructa, & splendide ornata essent, pro templis haberentur. Lilius Gyraldus, *Porro plerique ex sepulcris initium templa sumsisse arbitrati sunt, & fuit usque adeo sepulcrorum antiquis cura, ut non aliunde templorum, & sacrarum ædium originem deductam diligentissimi Scriptores tradant, Eusebius, & Lactantius.* Eadem fuisse statuarum, & imaginum origo putatur: Lactantius de Orig. Error. lib. II. cap. II. *Quid sibi templa, quid aræ volunt? quid denique ipsa simulacra, quæ aut mortuorum, aut absentium monimenta sunt? Nam omnino fingendarum similitudinum ratio idcirco ab hominibus inventa est, ut posset eorum memoria retineri, qui vel morte abstracti, vel absentia fuerant separati.* Cui etiam rei fidem faciunt sepulcra antiqua heroum, quæ in Deorum templis reperta sunt; de quibus celebris est Clementis Alexandrini locus, Protrept. p. 29. Edit. Paris. Ἀγάλματα ἀνιστῶσι, καὶ ναοὺς οἰκοδομοῦσι, οὓς δή, οὐδὲ γὰρ τούτους σιωπήσομαι, πρὸς δὲ καὶ αὐτοὺς φανερῶς ἐξελέγξω, ναοὺς μὲν εὐφήμως ὀνομαζομένους, τάφους δὲ γενομένους, τουτέστι τοὺς τάφους ναοὺς ἐπικεκλημένους. Ἡμεῖς (lege ὑμεῖς) δ' ἀλλὰ κἂν νῦν δεισιδαιμονίας ἐκλάθεσθε, τοὺς τάφους τιμᾶν αἰσχυνόμενοι. ἐν τῷ νεῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Λαρίσσῃ, ἐν τῇ ἀκροπόλει, τάφος ἐστὶν Ἀκρισίου· Ἀθήνησι δὲ ἐν ἀκροπόλει, Κέκροπος, ὥς φησιν Ἀντίοχος ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν ἱστοριῶν. τί δαὶ Ἐριχθόνιος; οὐχὶ ἐν τῷ νεῷ τῆς Πολιάδος κεκήδευται; Ἴμμαρος δέ, ὁ Εὐμόλπου καὶ Δαείρας, οὐχὶ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ἐλευσινίου, τοῦ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει; αἱ δὲ Κελεοῦ θυγατέρες, οὐχὶ ἐν Ἐλευσῖνι τεθάφαται; pluribus deinde aliis enumeratis, subjungit, ἀλλὰ γὰρ ἐπιόντι μοι τοὺς προσκυνουμένους ὑμῖν τάφους, ἐμοὶ μὲν οὐδ' ὁ πᾶς ἂν ἀρκέσῃ χρόνος. Eandem etiam asylorum originem tradunt nonnulli, quæ initio nihil fuerunt aliud, quam defunctorum statuæ, aut sepulcra; quæ cum amici summo in honore haberent, ad eorum reverentiam, & sanctitatem augendam, concesserunt servis delinquentibus, & illic confugientibus, veniam & impunitatem. Sed de his satis.

Ibid. Ἀγαμέμνονος] i. e. Jovis, qui eo nomine Spartæ colebatur, ut infra dicit Cassandra, v. 1123.

Ἐμὸς δ' ἀκοίτης, δμωΐδος νύμφης ἄναξ,
Ζεὺς Σπαρτιάταις αἱμύλοις κληθήσεται,
Τιμὰς μεγίστας Οἰβάλου τέκνοις λαχών.

Solebant enim prisci mortales Principum & hominum clarorum nomina Diis attribuere, unde Jovis Beli, & Hammonis, Neptuni Erechthei, Veneris Arsinoes, Minervæ Aglauri, &c. frequentem habemus mentionem. Minus placet igitur Eustathii ratio, qua Agamemnon dicitur Jupiter, quod uterque apud Homerum idem *late-imperantis* epitheton habeat: verba ejus sunt hæc, Il. ς. p. 127. Ἰστέον δέ, ὅτι πάντως εὐρυκρείων, ᾧ λαοὶ ἐπιτετράφαται· καὶ ὅτι δοκεῖ εὐλόγως παρὰ Λάκωσι Ζεὺς Ἀγαμέμνων ἐπιθετικῶς εἶναι, ὡς ὁ Λυκόφρων λαλεῖ· Ἀγαμέμνων τε γὰρ εὐρυκρείων, καὶ Ζεὺς εὐρυμέδων. εἰ δὴ ταὐτὸν εὐρυκρείων καὶ εὐρυμέδων, λέγοιτ' ἂν διὰ τοῦτο διθυραμβικώτερον καὶ Ἀγαμέμνων Ζεύς, καθότι καὶ εὐρυκρείων. Hinc audaci metaphora, vel dithyrambo potius, Metrodorus ætherem vocavit Ἀγαμέμνονα, ex eo quod Jupiter pro æthere sumi soleat. Hesychius, Ἀγαμέμνονα τὸν αἰθέρα Μητρόδωρος εἶπεν ἀλληγορικῶς. Porro non ad Agamemnonis, sed Hercei Jovis aram occisum Priamum sciunt omnes; sed condonanda est Lycophroni (ut prius dictum) in hujusmodi poemate epithetorum, & cognominum confusio; præsertim cum nec eam refugerint optimæ notæ Auctores. Unum tantum exemplum ex Virgilio proferam, Æneid. III. 360. ubi Æneas Heleno ait,

Qui tripodas, Clarii lauros, qui sidera sentis.

Ubi *Clarium* pro quovis alio Apolline sumi certum est; nam Clarius Apollo Heleno prorsus fuit incognitus; Helenus enim Trojanus erat, Clarus autem, in qua Apollo Clarius colebatur, urbs Ioniæ, prope Colophonem.

336. Πηγῷ πλόκῳ] i. e. canis capillis; nam πηγὸς est albus: Callimachi Scholiastes, Πηγὸς, λευκός. Etsi alibi sæpe significet nigrum, & pinguem, ut tradunt Grammatici. Huc respexit Eustathius, Iliad. γ'. p. 306. Πηγεσιμάλλῳ, ἀντὶ τοῦ μελανομάλλῳ· οἱ δὲ πηγεσίμαλλον, τὸν λευκόμαλλον φασιν· ὡς καὶ τοῦ Λυκόφρονος πλόκαμον πηγὸν εἰπόντος τὸν λευκόν, πολιόν. His consentanea dicit Hesychius, Πηγεσιμάλλῳ, εὐπαγεῖς καὶ εὐτραφεῖς ἔχοντι μαλλούς. πηγὸν γὰρ τὸ εὐτραφές· τινὲς δὲ λευκὸν τὸ πηγόν, οἱ δὲ μέλαν.

337. Ὁ πρὸς καλύπτρας &c.] Nota est hæc fabula, & ex quovis Mythologiæ Scriptore haurienda, sed nihilo minus Eustathii verba, quia hic locus in illis laudatur, & explicatur, proferam ex Iliad. α'. Πρίαμος παρὰ τὸ πρίασθαι λέγεται, ἱστορεῖ καὶ Λυκόφρων· ὅτε γὰρ ἡ Τροία ἑάλω ὑφ' Ἡρακλέους, πριαμένη αὐτὸν Ἡσιόνη ἡ ἀδελφὴ καλύπτρας γυναικείας, αὐτὴ μὲν ἀπῆλθεν, αἰχμάλωτος ὑπὸ Τελαμῶνι οὖσα· τὸν δ' ἀδελφὸν ἀφῆκε ζώπυρον γένους ἐκεῖ, ἔχοντα ἐπ' ὀνόματος τὸ τοῦ πρίασθαι ὄνειδος· ἐξ οὗ καὶ μετωνομάσθη Πρίαμος, Ποδάρκης πρότερον καλούμενος.

346. Λεύκοφρυν] Leucophrys olim dicta Tenedos, insula Trojæ opposita. Hesychius, Λεύκοφρυς, ἡ Τένεδος τὸ πάλαι. Strabo lib. XIII. Καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Τένεδον, Καλύδναν τινὲς εἶπον, ἄλλοι δὲ Λεύκοφρυν. Quod nomen datum fuisse ab albis promontoriis, quæ habet mari imminentia, tradit Eustathius, p. 233. Καὶ ὀφρῦς δέ τις λέγονται, ὀρειναί τινες ἐξοχαί. ὅθεν καὶ ἡ Τένεδος, Λεύκοφρυς ἐκλήθη ποτέ, ὡς καὶ αὐτή, κατὰ τὴν Ἀσιανὴν Ἀδριάτην, λευκὰς ὀφρύας ἔχουσα, ἤτοι ἐπαναστάσεις τινὰς τραχείας, ἀεὶ τὸν αἰγιαλόν.

351. Ἀλιβδύσασα] Metaphora est in hac voce, sumta à mergentibus se, & abscondentibus corpora in mari: cæterum ulterioris explicationis loco, Etymologicographi verba apponam; Ἀλιβδύειν, τὸ χαλαδύειν εἰς θάλασσαν· μεταφορικῶς δὲ, τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν παρὰ τὴν ἅλα καὶ τὸ βδύειν Αἰολικῷ πλεονασμῷ τοῦ β, ὡς εἴδω εἴβδω, ἀλιδύειν ἀλιβδύειν. Λυκόφρων,

Εἴρκτας ἀλιβδύσασα λυγαίας δέμας.

353. Λίκτρον ἐκβαλοῦσα δέμνιον] Λέκτρον & δέμνιον sunt voces ejusdem significationis; solent enim Poetæ uti vocibus æquivalentibus, quæ solis litteris distinguuntur, vires autem habent easdem; quas παραλλήλας vocant, & figuram hanc σχῆμα ἐκ παραλλήλου, ut loqui amant Grammaticorum filii. Aristophanis Scholiastes in Vespis, Ἔθος τοῖς ποιηταῖς παραλλήλαις λέξεσιν ἰσοδυναμούσαις χρῆσθαι. Eustathius latius hanc rem pertractavit, & exemplis illustravit, Iliad. α'. Ἔστι δὲ σχῆμα ἐκ παραλλήλου, ὅτι δύο λέξεις ὁμοῦ κεῖνται παράλληλοι, φορᾷ μόνῃ διαφέρουσαι, σημαίνουσαι δὲ τὸ αὐτό· οἷον, Θάνατόν τε, μόρον τε, ταυτὸν γὰρ αἱ λέξεις ἄμφω δηλοῦσι. καὶ, Βάσκ' ἴθι, ἀντὶ τοῦ, πορεύθητι, ἄπελθε. καὶ, Ποδήνεκα δ' αὐτὴν τε, πόλεμόν τε. καὶ, Ῥινῶν τε, βοῶν τ' εὖ ποιητάων, ξινὸς γὰρ ἐνταῦθα καὶ βόες ταυτὸν δηλοῦσιν. ὅμοιον καὶ τὸ, Πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι. καὶ τὸ, λίαν πάνυ. καὶ τὸ, πυκνὸν ἴσως. καὶ ὅσα τοιαῦτα. Lycophron etiam postea dicet ἀσκέρας τυμαρίδας, quæ duæ voces *calceamenta* denotant; v. 885.

Καὶ τὰς δάμαρτος ἀσκέρας τυμαρίδας.

Eadem figura sæpe usum invenimus Sophoclem, ut cum dixit ἀρωγοὺς ξυμμάχους, Oedip. Colon. v. 1009.

——— καὶ καλασκήπτω λιταῖς
Ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους. ———

Et in Ajace dixit αὖθις πάλιν, v. 306.

Κἄπειτ' ἐναίξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν.

Et in Philoctete, v. 340.

——— τὸ σὸν φράσον
Αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμα. ———

Geminum est illud Æschyli, initio Χοηφόρων, ubi dixit κλύειν ἀκοῦσαι,

Τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε γε κηρύσσω πατρὶ
Κλύειν ἀκοῦσαι. ———

356. Τῆς μονοτρόφου Λαφρίας Πυλαίτιδος] Minervæ, vel Dianæ virginitas satis omnibus nota. Ea Laphria dicta est à Laphrio quodam Phocensi, qui illam Calydoniis erexerat; nam apud Calydonios hoc nomine primo culta est, quod postea in alias gentes dimanavit; in Messenios præsertim, quo tempore ab Atheniensibus Naupactum recepere, ut tradit Pausanias Messenicis; Καλυδωνίοις ἡ Ἄρτεμις (ταύτην γὰρ θεῶν μάλιστα ἐσέβον) ἐπίκλησιν εἶχε Λαφρία· Μεσσηνίων δὲ οἱ λαβόντες Ναύπακτον παρὰ Ἀθηναίων, (τηνικαῦτα γὰρ Αἰτωλίας ἐγγύτατα ᾤκουν) παρὰ Καλυδωνίων ἔλαβον. τὸ μὲν δὴ τῆς Λαφρίας ἀφίκετο ὄνομα ἔς τε Μεσσηνίους, καὶ εἰς Πατρεῖς Ἀχαιῶν μόνους. Idem Auctor in Achaicis tradit, hoc Deæ cognomen à Patrensibus receptum esse tempore Augusti Cæsaris, qui, devastata Ætolia, hujus Deæ simulacrum apud Patrenses deposuit: verba ejus hæc sunt; Πατρεῦσι δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ πόλει Λαφρίας ἱερὸν ἐστιν Ἀρτέμιδος· ξενικὸν μὲν τῇ θεῷ τὸ ὄνομα, ἐσηγμένον δὲ ἑτέρωθεν καὶ τὸ ἄγαλμα. Καλυδῶνος γὰρ καὶ Αἰτωλίας τῆς ἄλλης ὑπὸ Αὐγούστου βασιλέως ἐρημωθείσης, διὰ τὸ ἐς Νικόπολιν τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἀκτίου συνοικισθῆναι, καὶ τὸ Αἰτωλικὸν οὕτω τὸ ἄγαλμα τῆς Λαφρίας οἱ Πατρεῖς ἔσχον &c. Paullo post, duas hujus cognominis rationes reddit; primam, quam Nos antea dedimus: secunda est ab ἐλαφρὸς; quod Dianæ ira singulis annis *levior* fieret in Oeneum, Calydoniæ regem, qui sacra faciens cæteris Diis, hanc Deam posthabuit, & neglexit: verba ejus hæc sunt; Γενέσθαι δὲ ἐπίκλησιν τῇ θεῷ Λαφρίαν ἀπὸ ἀνδρὸς Φωκέως φασί· Λάφριον γὰρ τὸν Κασταλίου τὸ ἄγαλμα Καλυδωνίοις ἱδρύσασθαι τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀρτέμιδος τὸ ἀρχαῖον. οἱ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος τὸ μήνιμα τὸ ἐς Οἰνέα ἀνὰ χρόνον τοῖς Καλυδωνίοις ἐλαφρότερον γενέσθαι λέγουσι, καὶ αἰτίαν τῇ θεῷ τῆς ἐπικλήσεως θέλουσιν εἶναι ταύτην. Pergit deinde ejus simulacra, festa, &c. pluribus describere. Alii porro tertiam rationem addunt, & dictam volunt Λαφρίαν, q. λαφυρίαν, quia belli Dea est, & ejus ope victoria, & spolia reportantur; qua de causa ἀγέλειαν ipsam vocavit Homerus, παρὰ τὸ ἄγειν τὴν λείαν: Iliad. ζ'.

Ἀγρει μάν, οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην.

Et Iliad. δ'.

——— φρένας δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη.

Eandem ob rationem ληῖτιν dixit, Iliad. κ'.

Καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι δῖος Ὀδυσσεύς.

Ibid. Πυλαίτιδος] Minerva Πυλαῖτις dicta est, quoniam ejus effigies in urbium portis, ædiumque foribus poni solebat: nam Minervam in portis, Martem in suburbiis collocabant; innuentes, intra consilio, foris armis tuendam esse urbem. Eadem πολιοῦχος, πολιὰς, &c. dicta est, & alia ejusmodi cognomina habuit, quod urbium esset præses, easque à vi, & insidiis hostium defenderet; quæ res notior est, quam ut exemplis confirmari debeat. Hinc apud Æschylum invocata est, ut urbem tueretur, in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, v. 170.

Ἔν μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πόλεως
Ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου.

Quem locum ita explicavit Scholiastes, Ὦ Ὄγκα Ἀθηνᾶ, ἡ πρὸ τῆς πόλεως, ἤτοι ἡ ἐξωγραφημένη πρὸ τῆς πόλεως, ἤγουν ἔμπροσθεν, ξένη τὴν ἑπτάπυλον πόλιν τῶν Θηβαίων. Γίνωσκε γὰρ ὅτι ἐζωγράφουν ταύτην πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως· ἣν καὶ Λυκόφρων πυλαῖτιν λέγει, διὰ τὸ ἀνωθεν ἱστᾶσθαι ταύτην πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως.

357. Τύμμος βιαίων φάσσα πρὸς τόργου] Bis in hac sententia vocavit se Cassandra columbam, nam φάσσα, & οἰνὰς duæ sunt columbarum species; quod ideo factum putat Meursius, quia apud Thessalos mulieres vaticinatrices πελειάδες dictæ sunt; quod quidem verum est, & ab exemplis à Meursio allatis satis probatum; huc etiam facit illud Sophoclis, Trach. v. 174.

Ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.

Quem locum Scholiastes vetus sic explicavit, Τῇ φηγῷ τῇ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖα δύο ἦσαν πέλειαι, δι' ὧν ἐμαντεύετο ὁ Ζεὺς, ὡς Ἀπόλλων ἀπὸ τρίποδος, καὶ οἱ μὲν οὕτω λέγουσι θεσπίζειν, οἱ δὲ οὕτω· τὰς ἱερείας γραίας οὔσας καὶ πολιοκρόταφας μαντεύεσθαι· τοὺς δὲ γέροντας οἱ Μολοσσοὶ πολιὰς

πολιὰς ὀνομάζουσι. Ἡρόδοτος δὲ ἐν Δευτέρῳ φησί, Πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κληθῆναι πρὸς Δωδωναίων αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι ἦσαν ἐδόκεον δέ σφι ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι, &c. Ubi pro Μολ. πολιὰς, repono Μολ. πελείας, nam apud Molossos videntur senes dicti fuisse πέλειοι; quod etiam testatur Hesychius, Πελείους, Κῶοι καὶ Ηπειρῶται τοὺς γέροντας. Idem testatur vates Dodonæas πελείας appellatas fuisse; Πέλειαι, περιστεραὶ, καὶ αἱ ἐν Δωδώνῃ θεσπίζουσαι μάντεις. Qua de re consule Archæologias nostras, Lib. II. cap. IX. Mihi porro non placet hæc interpretatio; verisimilius est Cassandram se φάσσαν appellare, quia turtures sunt castitate celebres apud naturalis Historiæ Scriptores, præsertim cum hic de virginitate sermo sit: adde quod Ægyptii in Hieroglyphicis nigram columbam describentes, mulierem castam, & post mariti mortem nuptias secundas fugientem significabant; ut testatur Horapollo Hieroglyph. lib. II. Γυναῖκα χήραν ἐπιμείνασαν ἄχρι θανάτου θέλοντες σημῆναι, περιστερὰν μέλαιναν ζωγραφοῦσιν· αὕτη γὰρ οὐ συμμίγνυται ἑτέρῳ ἀνδρὶ, ἕως ἂν χηρεύσῃ. Huc etiam facit, quod φάσσα sit coloris cineracei, & οἰνὰς plane nigri; teste Eustathio, Odyss. μ'. p. 475. Ἱστορεῖται δὲ ζωϊκῶς, ὅτι περιστερῶν εἴδη πέντε· Οἰνὰς, μείζων περιστερᾶς, οἰνωπὸς τὸ χρῶμα. Φάψ, μέση περιστερᾶς καὶ οἰνάδος. Φάσσα, μέγεθος ἀλέκτορος, χρῶμα δὲ αὐτῆς σποδιόν. &c. Sed, ut verum fatear, non placent mihi hæ ambages, nec quærere velim sensum intricatum & allegoricum, cum facilis & obvius in promtu sit; quamobrem non alia ratione Cassandram dictam columbam, Ajacem vulturem putarim, quam quia Cassandra ab Ajace rapta, & violata est, haud aliter quam columbæ præda fieri solent avium rapacium; unde ob majorem emphasin, & ut ostenderet suam debilitatem & impotentiam, Ajacis autem rapacitatem & violentiam augeret, seipsam bis appellavit columbam, nec contenta est illum simplici nomine vulturis notare, sed ἄρπην addidit, quæ avis est aquilæ similis, si non ex earum genere: nec absimilis est hic locus superiori, ubi Paridem duplicata metaphora κίρκον & πελαργὸν appellavit, v. 169. & quæ ibi adnotavimus, his versibus lucem præbebunt.

358. Βοῦδεια, Αἴθυια] Non placet Tzetzes, qui hæc epitheta à Minervæ sapientia deduci vult; quæ Βοῦδεια dicitur, quod arationem invenerit, ὅτι τοὺς βόας ἀρότρῳ ὑπέζευξε, &c. Αἴθυια autem, quia naves prima fabricavit, & homines docuit mare transmittere, more αἰθυιῶν, i. e. mergorum, quæ sunt aves marinæ. Βούδεια porro est à Budea, Thessaliæ oppido. Eustathius Il. π'. Βούδειαν λέγουσιν Ἀθηνᾶν ἐν Θεσσαλίᾳ. Clarius adhuc Stephanus, Βούδεια, πόλις ἐν Μαγνησίᾳ, ἀπὸ τοῦ οἰκίσαντος Βουδίου. Οὕτω τιμᾶται Βουδεία ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Θεσσαλίᾳ. Λυκόφρων,

Η πολλὰ δὲ Βούδεια Αἴθυια κόρη
Ἄνωγον αὐξήσουσι [illegible] χάριν.

Ad quem Stephani locum respexisse videtur Phavorinus; Βούδειον (inquit,) πόλις, φασί, Βοιωτικὴ [illegible] Βούδειος, [illegible] Ἐπειγεὺς, τοῦ καὶ Πηλέως στρατευσάμενος. Ἄλλος δὲ [illegible] Βούδειον [illegible] πόλιν ἐν Μαγνησίᾳ, τῇ κατ' Εὐρώπην, ἀπὸ τοῦ οἰκήσαντος (lege ex Stephano οἰκίσαντος) Βουδίου, καὶ Βουδείαν λέγουσιν Ἀθηνᾶν ἐν Θεσσαλίᾳ, τίς ὁ καὶ [illegible] τὸ Λυκόφρονα μάρτυρα. Minerva Αἴθυια dicitur, ab αἴθω splendeo, ut existimavit Eustathius, Odyss. α'. Αἴθυια, ὡς εἰκὸς, [illegible] Λυκόφρονι ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ φωσφόρος. Quod attinet porro ad Canteri rationem, qua Minerva dicitur in mergum fuisse conversa, apud Homerum in Odyss. ε'. ea prorsus falsa est; non enim Minerva, sed Leucothea sub mergi forma Ulyssi se obtulit, v. 336.

Η δ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα,
Αἰθυίῃ εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης,
Ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον.

Porro celebrabatur Minerva Αἴθυια apud Megarenses, quorum in regione erat locus ab ea nominatus. Pausanias Atticis, Ἐν τῇ Μεγαρίδι ἐν Ἀθηνᾶς αἰθυίας χαλκοῦ σκοπέλῳ. Et rursus in eodem, libro Καὶ ὅτι μὲ ἐτάφη Πανδίων ἐν αἰθυίας Ἀθηνᾶς καλουμένῳ σκοπέλῳ, δεδήλωκεν ὁ λόγος ἤδη μοι.

362. Γλήνας ἀναστρέψασα] Dicit Minervam, tamquam Ajacis scelus abominatam, ad tecta oculos convertisse. Similiter infra dicet ipsam clausisse oculos, cum in ejus templo cædes perpetrarentur, v. 988.

Γλήνας δ' ἄγαλμα τοῖς ἀναιμάκτοις μύσει.

Nec aliter apud Ovidium, cum Neptunus in ejus templo Gorgonem vitiavit, Dea castissima, ne tantum scelus conspiceret, in ægide faciem texisse fertur, sub finem Metam. v.

——— *aversa est, & castos ægide vultus*
Nata Jovis texit. ———

364. Τιμαλφεῖσθαι] Huc respexit Etymologici Auctor, Τιμαλφεῖσθαι, παρὰ Λυκόφρονι, πρᾶγμα ἄξιον τίμιον. Posset etiam exponi ἐνδύεται, secundum Hesychium.

365. Εἷς δ' οὐδεὶς ἂν &c.] Elegantissimus est hic locus, & Græcorum miserias, luctusque miro artificio depingit. De Cenotaphiis porro, naufragiorum metu, &c. plura haberem dicenda, si non hanc lauream præripuisset doctissimus Meursius.

367. Χοιράδων δ' ἐρημάδων] Χοιράδες sunt αἱ ἐγκεκρυμμέναι, seu ἐκκεκλιμέναι, πέτραι, ut Hesychii verbis utar; sive petræ è mari aliquantulum exstantes, ut χοῖροι, i. e. porci, natantis speciem præbeant, fluctibus undique circumtritæ, & cavum antrum habentes, ut ex Euripide, ejusque Scholiaste discimus, Andromache v. 1265.

Ελθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν
Σηπιάδος ἵζε. ———

Ubi Scholiastes, Χοιράδος πάσης πέτρας ὕφαλον ἐχούσης, καὶ περικλυζομένης θαλάσσῃ· αὐτὴ μυχὸν ἔχουσα. Unde apprime huic loco convenit hæc vox, utpote quæ petram exprimit, quæ antrum habeat, sepulcri instar, recipiendis cadaveribus idoneum. Ne vero tutam nacti sedem viderentur hi mortui, quæque sepulcri vicem supplere posset, non dicit eos ibi esse τεθαμμένους, sed solummodo ἐρημάδας, qua voce instabilem & incertam sedem habuisse docet.

369. Κρωσσοῖς] i. e. urnis, in quibus mortuorum cineres condebantur. Huc respexit Eustathius, Iliad. [illegible] Ὅθεν καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ κρωσσοὺς, ὁ ἐστι κρατὴρ

κρατὴρ γεγονὼς, φασὶ, παρὰ τὸ κερῶ, ἢ ἐν συγκοπῇ κρῶ. τὸ σκάλλω, ἢ ἐπιχέω. καὶ οἱ παρὰ Λυκόφρονι δὲ καὶ ἑτέροις χρυσοῖ, ἀγγεῖα ἐκεῖνα λέγεται ὑδρεύεσθαι, λάγυνοι ἴσως, ἢ ξέσται, καὶ τοιαῦτά τινα, τῷ ὦ μεγάλῳ παραλήγεται.

373. Ὀφέλτα, καὶ &c.] De his locis satis Scholiastes. Ad Τρύχαντα porro quod attinet, Stephanus legit Τρύχαντα. Τρύχαι (inquit,) πόλις Εὐβοίας. Λυκόφρων δὲ μεταφράσας, Τρύχαντα καλεῖ. Τὸ ἐθνικὸν Τρυχεύς. Τῶ Τρύχαντος, Τρυχάντιος.

381. Θύννοι] Thynni sunt piscium genus, quibus Græcos comparat, quod essent vi ventorum, & tempestatum in mare projecti. Quæ allusio sumta est ex Æschylo, qui Persas in pugna navali à Græcis devictos *thynnis* assimilavit, in Persis,

Τοὶ δ', ὥστε θύννους, ἤ τιν' ἰχθύων βόλον,
Ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασίν τ' ἐρειπίων
Ἔπαιον.———

382. Καταιβάτης σκηπτὸς κατ' ὄφρυν κύσεται δ' ἠμέρων] Καταιβάτης & σκηπτὸς dicuntur, ut supra αἰγὰς & φάσμα, nam duo sunt fulminum genera, vel idem genus, secundum Scholiastem; Καταιβάτης, ὁ σκηπτὸς, ὁ κάτω φερόμενος, καὶ πληκτικὸς, καὶ αἰφνίδιος κεραυνός. Sophoclis etiam Scholiasti σκηπτὸς denotat ventum, seu turbinem procellosum, qui magno impetu deorsum in terram fertur; Σκηπτὸς (inquit) λέγεται πᾶν πνεῦμα βιαίως, ὅταν συμπέσῃ τῇ γῇ, καὶ πάλιν ἄνω αἴρῃ· τὸ δὲ τοιοῦτο καὶ στρόβιλόν τινες καλοῦσι, παρὰ τὸ στροβεῖν. Fit autem ἀπὸ τοῦ σκήπτεσθαι. Phavorinus, Καταισκήπτει κεραυνὸς, ἀντὶ τοῦ βιαίως καὶ σφοδρῶς καταφέρεται· ἀφ' οὗ σκηπτὸς, πᾶς ὁ οὕτω καταφερόμενος κεραυνός. Ignea etiam vi timendum est hoc fulmen; Hesychius & Suidas, Σκηπτὸς, κεραυνὸς ἄνωθεν διὰ πυρός. Malim διάπυρος. Etiam & καταιβάτης deorsum in terram fertur, ut ex nomine manifestum est; & ex ignea materia constat, quod ex Æschylo liquet, qui in Prometheo sic ait, v. 350.

———Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος
Καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα.

Ubi Scholiastes tradit differentiam inter καταιβάτην & σκηπτὸν esse, quod illud ex materia vel tenui, vel crassa, hoc ex tenui solum fiat; & illud genus sit, hoc vero species: Καταιβάτης κεραυνὸς (inquit) εἶδος κεραυνοῦ, πρηστὴρ, ὁ ἐκ πυρὸς καλούμενος, ὃς καταφερόμενος τοῦ παντὸς καὶ ἐκπυρωθέντος γίνεται καὶ λεπτυνθέντος σκηπτὸς, ὁ καὶ καταιβάτης, γίνεται. Phavorinus tamen tradit etiam σκηπτὸν ex materia crassiori constare; Σκηπτὸς (inquit) καὶ ὁ καταιβάτης γίνεται παχυνθέντος τοῦ πυρώδους πνεύματος. Quomodocumque id se habeat, certum est utrumque ignei generis fulmina esse, quapropter adprime huic loco conveniunt; Græcos enim, postquam è Troade solvissent, fulminibus & igne perditos plerique Poetarum tradiderunt. Unde apud Euripidem in Troad. Minerva ait,

Καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον, καὶ χάλαζαν ἄσπετον
Πέμψει, γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα,
Ἐμοὶ δὲ δώσειν πῦρ κεραύνιον λέγει,
Βάλλειν Ἀχαιοὺς, ναῦς τε πιμπράναι πυρί.

Ibid. Γεύσεται δ' ἠμέρων] Gustandi verba frequentia sunt apud Poetas, quoties exprimere volunt possessionem, dominium, aut quamlibet inter res quasvis communionem, qua una alteram attingit, ejusve fit quovis modo particeps. Eodem sensu *contingere* dixit Anchises apud Virgilium,

——*ex quo Divum pater, atque hominum rex*
Fulminis afflavit ventis, & contigit igni.

Similiter γεύεσθαι exp. ἅπτεσθαι apud Homerum, ubi duorum hostium alter sic loquitur, Il. υ'. v. 258.

Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.

Ad quod vetus Scholiastes, Γευσόμεθ' ἀλλήλων, ἀντὶ τοῦ ἁψόμεθα. Similem habet loquendi formulam Iliad. φ'. v. 60.

———δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
Γεύσεται.———

Eodem sensu dixit Polybius γεύεσθαι φόνου, i. e. cædem patrare; & alius, γεύεσθαι θανάτου, i. e. mori. Apud Sophoclem Furiæ orantur γεύεσθαι στρατοῦ, h. e. Græcorum exercitum vexare; Ajace v. 856.

Ἴτ', ὦ ταχεῖαι, ποίνιμοί τ' Ἐριννύες,
Γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.

Nec aliter dixit Euripides γεύεσθαι κακῶν, i. e. mala percipere, sive malis affici, Hecuba v. 375.

Ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν.

Sophocles etiam dixit μόχθων γεύεσθαι, i. e. laboribus exercitum esse, Trachin. v. 1108. ubi Hercules ait,

———μόχθων μυρίων ἐγευσάμην.

386. Ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνῃ] Ἄγρυπνον τέχνην artem gubernatricem hoc loco dictam tradit Eustathius; addit insuper Lycophronem imitatum esse locum Homeri, in quo Ulysses dicitur insomnis gubernacula rexisse, Od. ε'.

Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
Ἥμενος, οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.

Ἐκ τούτου λαβὼν ὁ Λυκόφρων (inquit Eustathius) ἄϋπνον τέχνην λέγει τὴν κυβερνητικήν. Gubernatores enim noctes insomnes agebant, directioni navium, & observationi siderum intenti; unde Virgilius de Palinuro, Æneæ nauclero, Æn. V. v. 851.

——*clavumque affixus, & herens*
Nusquam amittebat, oculosque sub astra tenebat.

Exempla ubique occurrunt. Porro Nauplius dicitur gubernatoriam artem exercuisse, quia Græciam circumibat nave, ut Principum uxores in adulterium pelliceret. Malim tamen ἀγρύπνῳ τέχνῃ exponere *vigili fraudi*, quia sedulo in id opus incubuit; & quoniam, qui rem aliquam summa cura administrant, sæpe dicuntur noctes insomnes, & inquietas agere: quæ res notior est, quam ut exemplis confirmanda sit.

388. Τὸν δ' οἷα δύπτην κηρύλον &c.] Ajacem Oïlidem cerylo, & phagro, ut supra Græcos thynnis, comparat.

389. Αὐλῶνος] Αὐλὼν est fretum, seu pars maris angusta, & in longitudinem porrecta, αὐλοῦ, i. e. tibiæ, instar. Hesychius, Αὐλὼν, στενὴ ἀναφορὰ τοῦ ὕδατος. Sophoclis Scholiastes vetus Trachin. v. 100. Τοὺς παραθαλαττίους τόπους, στενοὺς αὐλῶνας καλοῦμεν. Et paullo post, Αὐλὼν, τὸ στενὸν μακρὸν πέλαγος. Vide Adnotata nostra in v. 40.

390. Γραῖαι δ' ἐν πέτραισι περαίνων πτερὰ] Allusio hæc sumta est ab avibus, quæ cum aquis immersæ fuerint, in aprico aliquo loco pennas siccandas soli & aeri objiciunt. De Ajacis porro fabula, cum ea satis nota sit ex Homeri Odyssea, quam hic expressit Lycophron, Senecæ etiam Agamemnone, & aliis permultis, nihil hic dicere decrevi.

397. Ἀκτὶς Σειρίν] Σείριον Solem nonnumquam dictum invenimus. Hesychius, Σείριος, ὁ ἥλιος, καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. Et Suidas, Σείριον, τὸ κύων, ὅτι δὲ καὶ τὸν ἥλιον. Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγει. Phavorinus, Σείριος, ὄνομα ἀστέρος, ἢ ὁ ἥλιος.

402. Τρίμων φυλάξει ζέχλον Αἰγαίας ἁλὸς] Elegans est hic locus, in quo voluit Poeta Ajacis tumulum, Ægæo mari vicinum, undarum violentiæ obnoxium fuisse, adeo ut eas timere, &, cum irruerent, tremere videatur. Quæ allusio Poetis familiaris est: Seneca Hippolyt. v. 75.

——fertur plaustro
Præda trementi.——

Ubi quidam legunt *gementi*, sensu prorsus eodem. Haud aliter Ovidius *gemere* dixit arborem, sub immani pondere & impetu serpentis à Cadmo cæsi, Metam. III. v. 93.

Pondere serpentis curvata est arbor, & ima
Parte flagellari gemuit sua robora caudæ.

Idem dicit *limen ingemuisse*, cum Juno Plutonis regiam ingressa esset; Metam. IV. v. 459.

——sacroque à corpore pressum
Ingemuit limen.——

403. Τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελιναίαν θεόν.] Versum hunc laudavit Stephanus, Μέλινα, πόλις Ἄργους, ἀφ' ἧς Ἀφροδίτη Μελιναία τιμᾶται. Λυκόφρων,

Τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελιναίαν θεόν.

Venus porro Melinæa diversa à Melanide, sive Melænide, cujus meminit Pausanias in Corinthiacis, Arcadicis, (ubi etiam nominis rationem reddit) & Bœoticis. Castniæ Veneris meminit ex Callimacho Strabo, Geogr. lib. IX. Καλλίμαχος μὲν οὖν (inquit) φησὶν ἐν τοῖς ἰάμβοις,

Τὰς Ἀφροδίτας (ἡ θεὸς γὰρ οὐ μία)
Ἡ Καστνία πάσας ὑπερβάλλει φρονεῖν.

Sic enim hos versus lego ex emendatione Isaaci τοῦ πάνυ.

405. Δυσλύτοις οἴστρου βρόχοις] Οἶστρος insectum est, quod Latini *asilum*, seu *tabanum* dicunt; equos, aliasque bestias stimulis adeo exagitat, ut furore correpti videantur. Datur etiam οἶστρος θαλάσσιος, quem Plinius vocat *asilum marinum*, thynnis, & piscibus majoribus adeo infestus, ut nonnumquam è mari in naves exsiliant. Hinc οἶστρος poni solet pro quolibet furore, aut ingenti animi emotione, quæ homines attonitos habet. Phavorinus, Οἶστρος, θηρίδιον, ὃ καὶ μύωψ λεγόμενος, μυίας μὲν μεῖζον, τὰ δ' ἄλλα ἐμφερὲς, τὸ ἐγχρίμπτον βοσὶ, καὶ δάκνον· κατὰ δέ τινας, καὶ εἰς τὰ ὦτα εἰσερχόμενον αὐτῶν, ὅπου τύχοι κομίζον ἀνάγκῃ φέρεσθαι, (sic enim lego, non ὅπου τύχοι κομίζον, ἀνάγκη φέρεσθαι) διὸ καὶ οἶστρος καλεῖται. ἐντεῦθεν δὲ πᾶσα ὁρμὴ ἐνθουσιαστικὴ, κατὰ ἔρωτα τυχὸν, ἢ μανίαν, οἶστρος λέγεται &c. Idem tradunt Hesychius, Suidas, &c. Hoc insecto Juno dicitur Io bovem ad insaniam adegisse, cujus fabulæ origo videtur fuisse, quod Io insanis amoribus mente alienata sit; unde cum Sophocles eam vocavit οἰστροπλῆγα, Scholiastes dicit ita dictam esse, quod amore capta esset, initio Electræ,

Τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης.

i. e. τῆς τοῦ Διὸς οἴστρῳ καὶ ἔρωτι πληγείσης, inquit Demetrius Triclin. Herodotus etiam dixit οἰστρήσας, pro ἐρωτικῶς, citante Suida; Καλῶς (inquit) Ἡρόδοτος, τὰς ὑπὲρ τῶν γυναικῶν οἰστρήσεις τε, καὶ μανίας παρ' οὐδὲν ἐτίθετο. Pulcre etiam, & ad hunc Lycophronis locum adposite, Anacreon Cupidinis tela cor suum ferientis œstro comparavit, Od. III.

——καὶ με τύπτει
Μέσον ἧπαρ, ὥσπερ οἶστρος.

Ad βρόχους porro quod attinet, metaphorica vox est, sumta allusione ab avibus laqueo irretitis; quam similitudinem continuavit in sequentibus; cum amoris vincula, quibus implicatus Ajax in Minervæ odium incurrit, suique exitii causa fuit, κηρυλκὸν πάγην appellat; est enim πάγη, decipulum ad irretienda animalia depactum, & ab Hesychio exp. βρόχος.

406. Ἔρωτας οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' &c.] Ita vocat *furiosum* Ajacis amorem, quo accensus Cassandræ vim intulit; simili sensu dixit Euripides in Hecuba, v. 948.

——γάμος οὐ γάμος,
Ἀλλ' ἀλάστορός τις οἰζύς.

Et Æschylus Χοηφόροις, ἀπέρωτος ἔρως.

410. Δωτῖνι πύλαι] i. e. Dotii angustas fauces, seu ingressus. Similiter Æschylus Prometheo,

——στενοπόροις λίμνης πύλαις.

Ubi Scholiastes, Πύλαις· ἐξόδοις. Hinc etiam Pylæ, & Thermopylæ dicti transitus montium angusti, qua Thessalia Phocidem itur; Aristophanis Scholiastes Lysistrate, Πύλαι, αἱ Θερμοπύλαι ἐκαλοῦντο δὲ οὕτω, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον, ἀπὸ Θετταλίας εἰς Φωκίδα πορευομένων. Latini etiam *portas* appellant. His simile illud Euripidis Hippolyt. v. 882.

——στόμαθος ἐν πύλαις.

413. Ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται] Metaphora Poetis familiaris est, qua ventrem *sepulcrum*, vorari *sepeliri* dicunt. Unde Ovidius de Tereo, cum filium comedisset, ait, Metam. VI. Fab. VIII.

Egerere inde dapes, demersaque viscera gestit;
Flet modo, seque vocat bustum miserabile nati.

Similiter loquitur Thyestes, cum devorasset filios, apud Senecam in Agamemnone, v. 26.

——liberis plenus tribus
In me sepultis; viscera exedi mea.

Et *condi in alvo* dixit apud Ovidium Achæmenides, Ulyssis socius, dum se testatur à Polyphemi voracitate liberatum esse, Metam. XIV. Fab. V.

——quod non anima hæc Cyclopis in ora
Venit, & ut lumen jam nunc vitale relinquam,
Et tumulo, aut certe non illa condar in alvo.

Idem paullo post de Polyphemo,

Visceraque, & carnes, cumque albis ossa medullis,
Semianimesque artus avidam condebat in alvum.

Idem Metam. XV. Fab. II.

Heu! quantum scelus est in viscera viscera condi?

Hinc feræ, & aves rapaces & carnivoræ dictæ ταφῆς, apud Sophoclem, Electra, v. 1494,

Ἀλλ' ὡς τάχιστα κλῶπι, κὰ κλειὰν πρόθες
Ταφεῦσιν. ———

Ubi Scholiastes vetus, Ἡγουν οἰωνοῖς κὰ κυσὶ πρόθες αὐτόν. Similis est metaphora, cum corpora dicuntur *in alvum demergi*, ut apud Ovidium, Metam. xv. Fab. II.

Corporeasque dapes avidam demersit in alvum.

Et Metam. xiv. Achæmenides de Polyphemo ait,

——— *jam nunc mea viscera rebar*
In sua mersurum. ———

Ut vero os, aut venter nominantur sepulcra, ita è contra sepulcra dicuntur *bibere*, ut cum apud Senecam Agamemn. v. 639. Cassandra ait,

Quæ patria restat? quis pater? quæ jam soror?
Bibere tumuli sanguinem atque aræ meum.

415. Νήεσθμος ἑσμὸς] Ἑσμὸς proprie de apum examine dicitur, metaphorice tamen cuivis alii multitudini applicatur. Hesychius, Ἑσμὸς, ὄχλος, πλῆθος, συναθροισμός. κυρίως δὲ, ἐπὶ μελισσῶν ἀθροίσματος. Paullo post, ait dialecti Creticæ esse hanc significationem, Ἑσμὸς, ὁδὸς, Αἱμὸς, πλῆθος. Unde Aristophanes Lysistrate,

Ἑσμὸς γυναικῶν οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.

Ubi Bisetus, Ἑσμὸς γυναικῶν μεταφορικῶς νῦν ἀντὶ τ̃ πλῆθος, ὄχλος. κυρίως δὲ, ἑσμὸς λέγουσιν, τὸ σμῆνος τ̃ μελισσῶν, παρὰ τὸ ἅμα πετόμενας ἰέναι. Quæ ex Suida desumsit.

419. Πάγουρον] Πάγουρος cancri quoddam genus est, cui comparat Phœnicem, quod senex esset, & deformem rugis pellem haberet; quam metaphoram apud Homerum invenire est, cum dicit ἀποξῦσαι γῆρας, i. e. exuere pellem senilem & rugosam, allusione à coriariis, vel sene serpente, sumta, Il. ί. p. 666. ubi de se Phœnix,

——— οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτὸς
Γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα.

Quo in loco Eustathius in rem nostram hæc verba habet, Καὶ ὅρα τὸ ἀποξύσας σεμνῶς ἐνδεῖν τῇ τ̃ γεροντικῦ δέρματος τραχύτητι, δι' ἣν κὰ πάγουρον αὐτὸν ὁ Κασάνδρα τις καλεῖ. ξύεται γὸ τὸ τραχὺ ὡς ἂν λεῖον ποιῇ πρὸς λειότητα.

Ibid. Ἠλιτῶν πίλας Κρίνζει, στενὴ Τύμφρηστον αὐγάσει λέπας] Voces horum versuum finales similem habent sonum, cui elegantiam quandam & concinnitatem ex Anagrammatismo factam inesse vult Eustathius, Il. δ'. ad hos versus,

Οἱ δ' χαλκοχίτωνες Καδμεῖοι κέντορες ἵππων
Αἷ ἀνερχομένω πυκινὸν λόχον εἷσαν ἄγοντες.

Εἰ δέ τι χρὴ (inquit) ἐντεῦθεν ἀστεΐσασθαι, σκοπητέον καὶ τὸ χαλκοχίτωνες, κὰ τ̃ λόχον εἷσαν ἀναγραμματισθέν. ἐν γὸ τῷ ὁ χίλος τ̃ λόχον ποιεῖ. ὥστε καὶ τ̃ τοιοῦτον κατάρξαι δοκεῖ ὁ Ποιητὴς τοῖς ὁμολογοῦσιν ὕστερον λέγειν, οἱ μάντα φασὶ τὸ τ̃ λόγου γάμα, κὰ ὅσα τοιαῦτα· ἐν οἷς κὰ τὸ, μῦθος κὰ θυμός. κὰ τὸ, ἔμεινας κὰ ἀμείνας, παρ' Εὐριπίδῃ, ἐν τῷ, Οὐ μάντεως ὅτε ἔμεινας, οὐ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν ἀμείνας. καὶ τὸ παρὰ Λυκόφρονι πίλας καὶ λέπας ταραττόντα δύο στίχους συνεχεῖς· ὅτι τὸ μὴ πίλας δηλοῖ τὸ ἐγγύς· τὸ δὲ λέπας, δρεινὴν τραχύτητα, ἐξ ὧ καὶ λεπταία χθὼν τραχεῖα, ὁ δρεινή. Hæc ille. Verisimilius porro fit ita lusisse Lycophronem, quod Anagrammatismis mirifice delectatum, eorumque inventorem fuisse, & laudem inde qualem qualem captasse constet: quinetiam postea eadem verba adhibuit, v. 1043, & 1044.

Πλεῖστον πίλας δ' γῆς Αππτάτων μολὼν
Πράκτιν παρ' αὐτὴν αἰπὺ νάοντα λέπας.

Plura hujus generis observet, cui talia curæ sunt, nobis non vacat ejusmodi tricis immorari.

422. Ομηρον] Ομηρ@ significat cæcum. Hesychius, Ομηρος, ὁ τυφλὸς, κὰ ὁ ἐπιχρυσιζόμενος. Hinc nomen Homero datum à Cumæis, quod esset visu privatus; nam Cumæorum hæc vox est: Herodotus in vita Homeri, cap. XIII. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ τοὔνομα Ομηρ@ ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγενεῖ ἀπὸ τῆς συμφορῆς· οἱ γὸ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσιν· ὥστε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτῦ Μελησιγένεος, τοῦτο γενέσθαι τοὔνομα Ομηρ@.

426. Μελωδῦ Κυπέως Κοίτου κύκνον] Ad Apollinis cognomina quod attinet, ea satis explicavit Scholiastes. Cur autem Calchantem vocaverit *Apollinis cycnum* dicendum est. Cycnus Apollini sacer erat, quod ab eo habere divinationem crederetur, & quia prævidens quid in morte sit boni, cum voluptate & cantu (quem etiam Apollini debet) moriatur; ut ait Cicero Tuscul. Quæst. I. Quæ res Poetis Græcis, Latinisque notissima est. Æschylus in Agamemn. v. 1453. de Cassandra ait,

——— κύκνου δίκην
Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον
Κεῖται. ———

Martialis,

Sic ubi fata vocant, udis abjectus in herbis
Ad vada Mæandri concinit albus olor.

Ovidius Epist. VII.

Cantator cycnus funeris ipse sui.

Meminit etiam in Phædone Plato, ex quo loco Tullium constat verba jam laudata excerpsisse; Ἅτε, οἶμαι, τῦ Ἀπόλλων@ (inquit) ὄντες, μαντικοί τε εἰσί, κὰ προειδότες τὰ ἐν ᾅδου ἀγαθὰ, ᾄδουσι κὰ τέρπονται ἐκείνην τ̃ ἡμέραν διαφερόντως ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Quidam referunt hac de causa inter astra relatum esse; Theon in Aratum, Τοῦτο τὸν ὄρνιν οἱ μὲ λέγουσιν ὅτι κύκνον κατηστερίσθαι εἰς τιμὴν τῦ Ἀπόλλωνος, ἅτε μαντικὸν ὄντα. Hinc cycnus pro vate, interdum pro poeta, interdum pro propheta sumi solet. Virgilius Eclog.

Cantantes sublime ferent ad sidera cycni.

Et Horatius Lib. IV. Od. II. 25. de Pindaro,

Multa Dircæum levat aura cycnum.

Porro cycni cantus pro dulcissimo quovis usurpari, & cantui gruum, quæ molesto strepitu obganniunt, opponi solitus: unde natum proverbium apud Erasmum, *Cycni cantus melior quam gruum*; cujus meminit Lucretius lib. IV.

Parvus ut est cycni melior canor ille gruum quam
Clamor in ætheriis dispersus nubibus austri.

Cum quo congruit illud Antipatri, Epigram. lib. III.

Λωΐτερος κύκνου μικρὸς θρόος ἠὲ κολοιῶν
Κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

Hinc etiam natum ait Erasmus alterum proverbium, Τοτ' ᾄσονται κύκνοι, ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσι, i. e. tum canent cycni, cum tacuerint graculi: hoc est, tum loquentur eruditi, cum garruli

non

non erit loquendi locus. Nec desunt, qui hujus rei rationes reddunt; & primo Philosophiæ quidam studiosi fieri aiunt, propter spiritus per collum procerum & angustum erumpere laborantes: lepida quidem causa, nec multo probabilior ea, quam reddunt Fabularum Scriptores; quod, nempe, Cycnus, Ligurum rex, musicæ laude clarus, & postquam decessisset, in avem sui nominis ab Apolline fuerit mutatus: Pausanias Atticis, Ἔστι δὲ κύκνῳ τῷ ὄρνιθι μουσικῆς δόξα, ὅτι Λιγύων τῶν Ἠριδανοῦ πέραν ὑπὲρ γῆς τῆς Κελτικῆς Κύκνον ἄνδρα μουσικὸν γενέσθαι βασιλέα φασί, τελευτήσαντα δὲ Ἀπόλλωνος γνώμῃ μεταβαλεῖν λέγουσιν αὐτὸν ἐς τὸν ὄρνιθα. Etsi vero cycnorum cantus sit à plerisque Auctoribus memoratus, vix tamen à quoquam aut compertus, aut (saltem in cordatioribus seculis) creditus. Quid hac de re affirmandum sit, dubitare se ait Ælianus, de Animal. lib. II. cap. XXVII. Κύκνος, ὑπηρέτην καὶ θεράποντα Ἀπόλλωνος ᾄδουσιν οἱ ποιηταί, καὶ λόγοι μέντοι ἀφειδεῖς πολλοί, τὰ μὲν ἄλλα ὅπως μέρους ᾠδῆς τι ἔχει, εἰπεῖν οὐκ οἶδα· πεπίστευται δὲ ὑπὸ τῶν ἄνω τοῦ χρόνου, ὅτι τὸ κύκνειον οὕτω καλούμενον ᾄσας, εἶτα ἀποθνήσκει. Plura vide apud eundem lib. V. cap. XXXIV. & lib. X. cap. XXXVI. Nazianzenus refert ad plausum alarum inter peunarum calamos sibilantium, Orat. XXXIV. p. 554. Edit. Paris. Τίς ὁ κύκνῳ συμφαίνων τὴν ᾠδήν, ὅταν ἐκπετάσῃ τὸ πτερὸν ταῖς αὔραις, καὶ ποιῇ μέλος τὸ σύριγμα; Huic consentit sapientissimus, ut vocant, Philes, libro de Animalium Proprietatibus, ubi hos versus habet,

Κύκνος δὲ θανατῶν ἐμμελεῖς φθόγγους πλέκει,
Καὶ τῆς τελευτῆς δέξιοῦται τὸν χρόνον,
Τοῦ ζῆν τὸ θνήσκειν ἀσφαλέστερον κρίνων.
Ανίσταται γὰρ τῶν πτερῶν ἡ πυκνότης,
Νευρῶν τάσιν γ' ἔντεχνον ἐκμιμουμένη,
Καὶ πλῆκτρον εὐθὺς ὁ Ζέφυρος ἐπιγίνεται·
Αὐτοῦ δὲ φυσικῷ τῷ τραχήλῳ βαρβίτῳ,
Κινεῖ τὸν εἱρμὸν τῶν μελῶν ὁ τεχνικὸς
Πανηγυριστὴς εὑρεθεὶς τῆς ἐξόδου·
Βακχεύεται δὲ ταῖς ἀπίστοις ἐλπίσι,
Ποθῶν ἀπεχθῶς τὴν φθορὰν ἐπιτρέχειν.

De Cycnea cantione, etsi plura dici possint, hæc satis superque. Eustathius aliam rationem dedit, cur cycnus Apollini sacer habitus sit; quod, nempe, candidi sit coloris, qui Apollinis, sive Solis, naturæ maxime consentaneus censebatur: Καὶ κύκνος δὲ (inquit) τῷ Ἀπόλλωνι οὐ μόνον διὰ τὸ ᾠδικὸν καὶ μαντικὸν ἀφιέρωται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λευκὸν, ὅπερ ἐκ τοῦ λεύσσειν, ἤτοι βλέπειν, παρῆκται, ὧν Ἀπόλλων ἐστὶ παραίτιος, ὅθεν καὶ Δήλιος ἐπιθετικῶς ὀνομάζεται, ὡς δῆλα καὶ εὔορατα πάντα ποιῶν. Ad Calchantem quod attinet, is Apollinis cycnus dicitur, quod ab eo vaticinandi artem edoctus fuerit, ut tradit Homerus, Iliad. α'. ubi de Calchante sic loquitur,

Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
Ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Et paullo post Achilles Calchanti ait,

Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διῒ φίλον, ᾧ τε σὺ, Κάλχας,
Εὐχόμενος, Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις.

436. Αμαλάτῳ &c.] Versum hunc laudavit Etymologici Auctor, Αμαλάτῳ· Λυκόφρων,

Αμαλάτῳ μάστιγι συνθλάσας χέρα.

Λέγει δὲ τῷ κεραυνῷ, ἐὰν μὲν δικαίως, τῷ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαύνοντι· ἐὰν δὲ ψιλῶς, τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ. Hinc ἀμαλατοὶ à Suida exp. κεραυνοί. Αμαλατοὶ, οἱ κεραυνοί. Αμαλατοὶ (lege ἀμαλατοὶ) δὲ ῥῆμα, ἄγει, κεραυνοῖ, ἢ διώκει. Porro hanc metaphoram etiam infra retinuit, dum fulmen vocat κεραυνίην μάστιγα, v. 740.

Κεραυνίῃ μάστιγι μαστιχθήσεται.

Primus similitudinis hujus Auctor Homerus, Iliad. ν'. v. 812.

Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.

Ad quod Scholiastes vetus, Διὸς μάστιγι, τῇ Διὸς πληγῇ, τῷ κεραυνῷ. Simile est illud in Iliad. β'. v. 282. ubi, cum vult Jovem fulmine conterere Typhonem, verbum ἱμάσσειν adhibuit, ἱμάσσει autem Hesychius exponit μαστίξαι. Ecce Homeri verba,

Γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε, Διῒ ὣς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἱμάσσῃ
Εἰν' Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.

Ubi idem Scholiastes, ἱμάσσῃ, μαστίζῃ, ὅ ἐστι, κεραυνοῖς πλήττῃ. Et solet μάστιξ pro quovis cruciatus genere sumi; unde nonnumquam pro ultione divina accipitur, ut apud Æschylum in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις,

Πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δέμην.

437. Ξυναίμους πατρὸς] Ita vocat Oedipi filios, quoniam eos Oedipus ex matre sua Jocasta suscepit. Quod sic apud Sophoclem explicat Tiresias, Oedip. Tyr. v. 467.

Ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατὴρ, κἀξ ἧς ἔφυ
Γυναικὸς υἱὸς τε καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
Ὁμόσπορός τε καὶ φονεύς. ———

De hoc in eadem Fabula intelligendus est idem Vates, cum Oedipum ait liberis suis exæquandum, v. 434.

Ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνῃ κακῶν,
Ἅ σ' ἐξισώσει σοί τε, καὶ σοῖς τέκνοις.

Ad quod Demetrius Triclinius, Ἅ σε ἐξισώσει τοῖς τέκνοις, ὅτι τούτων, ὧν νῦν δοκεῖς πατὴρ, ἀδελφὸς ὢν φανήσῃ, ἐξ ἧς αὐτὰ ἐγέννησας, ἐξ αὐτῆς καὶ αὐτὸς γεννηθείς. Oedipus etiam de se ait, v. 1363.

Ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς γ' ἔφυν τάλας.

Et in Oedip. Colon. Oedipi filiæ dicuntur patris sorores, v. 524.

Αὐταὶ εἰσὶν ἀπόγονοί τε, καὶ
Κοιναί γε πατρὸς ἀδελφαί.

Eandem rem egregie expressit Seneca Oedip. v. 638.

Egit qui in ortus semet, & matri impios
Fœtus regessit, quique nec mos est feris,
Fratres sibi ipse genuit, implicitum malum,
Magisque monstrum Sphinge perplexum sua.

Similiter apud eundem queritur Thyestis umbra, qui ex filia Ægisthum susceperat, Agamemn. v. 35.

Avo parentem, (pro nefas!) patri virum,
Natis nepotes miscui, nocti diem.

Et postea Electra Ægistho exprobrat, sororis gnatum esse, v. 974.

Per scelera nactus nomen ambiguum suis;
Idem sororis gnatus, & patris nepos?

Necnon apud Ovidium, Myrrha sese dehortans ab impio amore patris, hoc argumento usa est, Metam. x. Fab. IX.

Tunc

Tune eris & matris pellex, & adultera patris?
Tune soror nati, genetrixque vocabere fratris?

Ibid. Νυκτὸς κόραι] i. e. Furiæ, quæ Acheronte & Nocte satæ, ut ipsæ apud Æschylum narrant, Eumenid. v. 419.

Ἡμεῖς γὰρ ἐσμὲν Νυκτὸς αἰανῆ τέκνα.

Ibidem v. 322. Nocti sic precatur Furiarum chorus,

Μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ
Νὺξ ἀλαοῖσι, καὶ δεδορκόσι
Ποινάν κλῦθ'. ———

Hinc etiam Sophocles in Oedip. Colon. vocat Σκότου κόρας, & παῖδας Σκότου.

439. Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς] Pyramus Ciliciæ fluvius est; Hesychius, Πύραμος, ποταμὸς Κιλικίας. Stadii latitudinem habet, teste Suida, Πύραμος, ὄνομα τόπου καὶ ποταμὸς Κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος σταδίου. Præterfluit Mallum, Ciliciæ urbem, & olim Leucosyri nomine clarus fuit: Stephanus, Πύραμος, ποταμὸς ἐν Μάλλῳ (lege Μαλλῷ) τῆς Κιλικίας, ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λευκόσυρος. Pyrami postea nomen accepit, διὰ τὸ πολλοὺ πυρὸν παρέχειν τοῖς ἐν Κιλικίᾳ οἰκοῦσι, i. e. quod ejus aquis fœcundati agri tritici feraces fierent, ut ait Etymol. Auctor. Navigabilis autem ex mediis Cataoniæ campis effunditur, & delatus per Tauri angustias in Ciliciam, in fretum, quod inter hanc & Cyprum est, exit, Strabo lib. I. Πύραμος, ὁ τῇ Κιλικίᾳ πεδιὰς ἐφ' οὗ καὶ λόγιον ἐκπέπτωκέ τι τοιοῦτον,

Ἔσσεται ἐσσομένοις, ὅτε Πύραμος εὐρυοδίνης
Ἠϊόνα προχέων ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται.

Ἐκ μέσων γὰρ Κατανίας πεδίων ἐνεχθεὶς πλωτὸς, καὶ διεκπαίσας διὰ τῶν τοῦ Ταύρου στενῶν εἰς τὴν Κιλικίαν, ἐκδίδωσιν εἰς τὸν πρὸ ταύτης τε, καὶ τῆς Κύπρου πόρον. Idem libro XII. hunc fluvium ait magnum terræ cumulum delabendo per montes coacervasse, unde & Nilo comparat, à quo Ægyptus putatur ab Herodoto in continentem aggesta.

444. Μέγαρσος] Megarsus, vel, ut alii, Magarsus, Ciliciæ oppidum fuit, si Plinio fides habenda sit, lib. V. cap. XXVII. Stephanus collem esse tradit, prope Mallum, Ciliciæ urbem, Minervæ sacrum. Μάγαρσος, μέγιστος ὄχθος ἐν τῇ Κιλικίᾳ, πρὸς τῇ Μαλλῷ. Τὸ τοπικὸν, Μαγάρσιος, καὶ Μαγαρσία Ἀθηνᾶ ἐκεῖ ἵδρυται.

448. Ὑλάτου τε γῆν] i. e. Cyprus; nam Apollo Ὑλάτης cognomen habuit in Hyle, Cypri urbe: Stephanus, Ὕλη, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ Ἀπόλλων τιμᾶται Ὑλάτης, Λυκόφρων,

Καὶ Σάτραχον κλύξαντες, Ὑλάτου τε γῆν.

Idem tradit Eustathius, Iliad. ἑ. p. 454. Ἦν δὲ, φασὶ, Λοκρικὴ πόλις Ὕλη, καὶ ἄλλη Κύπρου, ἀφ' ἧς καὶ Ὑλάτης Ἀπόλλων παρὰ Λυκόφρονι. In Erysthea etiam, Cypri urbe, eodem cognomine cultus est: Stephanus, Ἐρύσθεια, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ Ἀπόλλων τιμᾶται Ὑλάτης. Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῃ,

Οἵ τ' ἔχον Ὑλάτοιο θεοῦ ἕδος Ἀπόλλωνος,
Τέμβρον, Ἐρύσθειάν τε, καὶ εἰναλίην Ἀμαμασσόν.

Emendandus hinc Stephanus in Τέμβρος, ubi dicit Apollinem Ἡλάτην in illa urbe coli, omnino enim legendum Ὑλάτην. Hæc ejus verba sunt; Τέμβρος, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ τιτίμηται Ἡλάτης Ἀπόλλων. Idem Auctor testatur eundem Apollinem in Amamasso, alia Cypri urbe, cultum fuisse; Ἀμάμασσος, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ τιμᾶται Ὑλάτης Ἀπόλλων.

449. Μορφὼ] Hoc cognomen sumtum est à *forma*, cui Venus præesse credebatur. Statuam habuit in Laconia, quam Tyndarus, Helenæ pater, compedibus vinxisse dicitur; innuens, mulieres domi manere, & maritorum dictis audientes esse debere, ut putavit Palæphatus. Duas alias rationes adjecit Pausanias in Laconicis, Ἐπίκλησις μὲν δὴ τῆς Ἀφροδίτης ἐστὶν ἡ Μορφὼ, κάθηται δὲ καλύπτραν τε ἔχουσα, καὶ πέδας περὶ τοῖς ποσί. περιθεῖναι δέ οἱ Τυνδάρεων τὰς πέδας φασὶν, ἀφομοιοῦντα τοῖς δεσμοῖς τὸ ἐς τοὺς συνοικοῦντας τῶν γυναικῶν βέβαιον. τὸν γὰρ δὴ ἕτερον λόγον, ὡς τὴν θεὸν πέδαις ἐτιμωρεῖτο ὁ Τυνδάρεως, γενέσθαι τοῖς θυγατράσιν ἡγούμενος τὰ ὀνείδη, τοῦτον δὲ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν προσίεμαι· ἦν γὰρ δὴ παντάπασιν εὔηθες, κέδρου ποιησάμενον ζώδιον, καὶ ὄνομα Ἀφροδίτην θέμενον, ἐλπίζειν ἀμύνεσθαι τὴν θεόν.

451. Κυχρέως ἄντρων, Βωκάρου τε νάματων] Explicationis loco esse possunt Eustathii verba, Commentario in Dionysium, Ἡ δὲ Σαλαμὶς ἐκαλεῖτό ποτε Κυχρεία, ἀπό τινος Κυχρέως, οὗ καὶ Λυκόφρων καὶ Αἰσχύλος μέμνηται, ὃς ὄφις μετεκλήθη, &c. Paullo post, Ἔχει δὲ ποταμὸν Βώκαρον λεγόμενον, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ. Idem testatur Strabo lib. IX. in descriptione Atticæ, ubi de Salamine ait, Ἐκαλεῖτο δ' ἑτέροις ὀνόμασι τὸ παλαιὸν, καὶ γὰρ Σκιρὰς, καὶ Κυχρεία, ἀπό τινων ἡρώων, &c. Paullo post, Βώκαρος δ' ἐστὶν ἐν Σαλαμῖνι ποταμὸς, ὁ νῦν Βωκαλίας καλούμενος. Stephanus ab eodem tradit Salaminem Cychream, & quemdam Salaminium pagum Cychreum dictum esse: Κυχρεῖος (inquit,) πάγος περὶ Σαλαμῖνα, Σοφοκλῆς Τεύκρῳ. Ἀπὸ Κυχρέως τοῦ Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος, ὃς ὄφις ἐπεκλήθη διὰ τὴν τραχύτητα τοῦ τρόπου· ὃν λυμαινόμενον (lege λυμαινόμενον) τὴν νῆσον ἀπήλασεν Εὐρύλοχος· ἐδέξατο δ' ἐν Ἐλευσῖνι Δημήτηρ, καὶ ἀμφίπολον ἐποίησεν. Ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Σαλαμὶς Κυχρεία ἐκλήθη, ὡς Στράβων. τὸ ἐθνικὸν, Κυχρεοπαγίτης.

452. Ὀπατρὶς] Miror Canterum, Meursium etiam, &, ut videtur, Scaligerum legisse ὁ πατρὶς disjunctim; cum longe accommodatior sit sensus, si, cum optimis Codicum, legas conjunctim ὀπατρὶς, Teucer enim ex eodem, quo Ajax, patre natus est. Homerus vocavit ὄπατρον, Iliad. μ'.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
Καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος.

Porro ὄπατρος, & ὀπάτειος Dores dicunt, pro ὁμόπατρος, & ὁμοπάτειος: Ἡ δὲ τοιαύτη συγκοπὴ (inquit Theon in Aratum) Δωρικὴ ἐστιν· ἐκεῖνοι γὰρ τοὺς ὁμότειχας, ὄτειχας φασί· καὶ τοὺς ὁμοιτίους, ὀτίους· καὶ τοὺς μονώνυχας, μώνυχας· καὶ τὸ τέμνειν, τεῖν.

453. Πῶλος] Catamitos, meretrices, effœminatosque omnes, & quoscumque juvenes, virginesve, adulatorie vocabant πώλους. Hesychius, Πῶλος, ἑταίρα· πώλους γὰρ αὐτὰς ἔλεγον, οἷον, Ἀφροδίτης πώλους. ἢ τοὺς νέους, καὶ τὰς νέας καὶ παρθένους. Hinc Πωλία dictum pegma quoddam, quod Leucippidum filias sustinebat: Idem, Πωλία, χαλκοῦν πῆγμά τι φέρει δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς τῶν Λευκιππίδων πώλους, δύο δὲ εἰσὶ παρθένους φασίν. Quinetiam usitatissima est hæc vox apud Tragœdiæ Scriptores. Æschylus Choephor. v. 792. de Oreste loquens,

Ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον.

In

In eadem Tragœdia v. 254. simili prorsus metaphora Orestem & Electram vocaverat πώλω,

Πατρὸς πώλω τύσδ' ἀποςδέρας.

Et in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβ. dixit πωλικῶν ἱππικῶν, i. e. παρθενικῶν χαλινῶν, πώλοις γὰρ αἱ παρθένοι ἐξεικάζονται. Anacreon,

Πῶλε Θρηϊκίη, τί δή με
Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα
Νηλεῶς φεύγεις; ———

Euripides eundem sensum huic dictioni affixit, Hecubæ v. 144.

Πῶλον ἀφέλξειν σῶν ἀπὸ μαζῶν.

Ubi Scholiastes, Πῶλον τὴν παῖδα λέγει μεταφορικῶς. Nec non Aristophanes virgines Laconicas vocat πώλους, in Lysistrate,

Αἵ τε πῶλοι ταὶ κόραι
Πὰρ τὸν Εὐρώταν.

Ad quod Scholiastes nuperus, Πῶλοι, κατὰ τὸν Σουΐδαν, κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἄλλων ζώων, ἀπὸ τοῦ ἔχομεν κάλλιστα καὶ κολακεύειν· μεταφορικῶς δὲ πῶλοι λέγονται καὶ οἱ νεανίαι, καὶ νεανίδες· ὅθεν καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ πῶλον ἄζυγα καλεῖ, παρθένον γάμων ἄπειρον. καὶ Ἀνακρέων, Πῶλε Θρηϊκίη, &c.

Ibid. Νόθον φίτυμα] Teucrum vult, quem non ex legitima uxore, sed Hesione bello capta, genuit Telamon; unde de se loquitur apud Sophoclis Ajacem, v. 1033.

Τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον.

Idem dicit Agamemnon, oratione ad Teucrum habita, Iliad. Θ'. v. 283.

Πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Καί σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.

455. Ὠμηστὴ] Non possum committere, ut Hesychii locum prætaream, Ὁ ὠμητὴς, ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων. Lege, Ὁ ὠμηστής. Phavorinus autem hunc errorem, ut plures alios, transcripsit. Haud procul alter locus est, qui medica manu eget, & obiter curandus est; Ὀψάνα, τὸν πρὸ τοῦ ὀψώνειν σπυρίδα. Lege, Ὀψάνα, τὴν πρὸς τὸ ὀψωνεῖν σπυρίδα.

462. Λήμνιος Πρηστὴρ Ἐνυοῦς] Bellonæ, aut belli fulmina, & in bello fulminare dici amant fortes viri, qui ingentes in hostibus strages edunt, eisque terrorem incutiunt, metaphora à Jovis fulminibus desumta. Similiter Virgilius Georgic. IV. 560.

——— *Cæsar dum magnus ad altum*
Fulminat Euphratem bello. ———

Idem Æneid. VI. 842.

——— *duo fulmina belli*
Scipiadas. ———

Quo loco Lucretium imitatus videtur, lib. III. v. 1048.

Scipiades fulmen belli, Carthaginis horror.

Nec aliter Seneca Agamemn. v. 819. de Hercule loquens,

Te sensit Nemeæus arcto
Pressus lacerto fulmineus leo.

Lemnium porro *fulmen* dicit ex fabula, qua Lemnus Vulcani officina dicitur.

464. Δυσμήχανόν ξένον &c.] Similiter apud Sophoclem Ajax de Hectoreo gladio ait, v. 829.

Δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ
Μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου δ' ὁρᾶν.

Non multum porro refert, utrum ξένον interpretere *hospitem*, vel *barbarum*, vel *hostem*; cum omnes istæ significationes huic loco, & voci conveniant. Hesychius, Ξένοι, οἱ πολέμιοι· οἱ δὲ τοὺς Πέρσας· οἱ δὲ τοὺς ἀπὸ ξενίας φίλους, ἢ ξένους. Herodotus etiam testatur barbaros, quos omnes sui generis hostes habebant Græci, ξένους à Lacedæmoniis vocari, Calliop. cap. XI. Ξείνους γὰρ ἐκάλεον οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς βαρβάρους. Idem tradit Julius Pollux Onomastic. lib. I. cap. X. Τοὺς δὲ βαρβάρους καὶ ξένους ἐκάλουν. Idem apud priscos Romanos factum prædicat Tullius, de Offic. lib. I. cap. XII. *Equidem illud etiam animadverto, quod qui proprio nomine perduellis esset, is hostis vocaretur, lenitate verbi tristitiam rei mitigante: hostis enim apud majores is dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus: indicant Duodecim Tabulæ*; Aut status dies cum hoste. *Itemque*; Adversus hostem æterna auctoritas. *Quid ad hanc mansuetudinem addi potest, eum, quicum bella geras, tam molli nomine appellari? quamquam id nomen durius jam effecit vetustas; à peregrino enim jam recessit, & proprie in eo, qui arma contra ferret, remansit.* Festus, *Hostis apud antiquos peregrinus dicebatur, & qui nunc hostis, perduellis.* Varro de Ling. Lat. initio lib. IV. *Multa verba aliud nunc ostendunt, aliud ante significabant, ut* Hostis: *nam tum eo verbo dicebant peregrinum, qui suis legibus uteretur; nunc dicunt eum, quem tum dicebant perduellem.* Hinc *Hosti* prænomen habuit Lucretius Tricipitinus, collega L. Sergii consulis, quod esset peregre apud hospitem natus.

490. Κυλίνδει Μοῖρα &c.] Simili metaphora dixit Virgilius, Æneid. I. v. 26.

——— *sic volvere Parcas.*

Et v. 13.

——— *tot volvere casus.*

Allusione à Fortunæ rota desumta.

493. Πλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρχηστοῦ σφυρὸν] Aut hunc locum non satis intelligo, aut interpretandus est de Meleagro, qui aprum, à quo prius perierat Ancæus, occidit; & post victoriam per matris Althææ sævitiam ipse periit: unde hic Poeta dicit aprum ipsius plantam vulnerasse; nam planta tunc solum cernitur, cum quis abiturus pedem ex humo tollit; quamobrem cum aper post mortem Meleagro causa exitii fuerit, recte dicit vulneratam ab eo pedis plantam. Locus est difficillimus, & à nemine satis intellectus. Tu, Lector,

——— *si quid novisti rectius istis,*
Candidus imperti: si non, his utere mecum.

496. Ἰδαῖα πλευρ] Nulla subest ratio, cur heic cum Meursio Ἰδαῖα substantive poni putemus; cum certum sit adjectivum formari posse ab Ida monte; quod etiam Sophoclis Scholiastes, quem in contrariam partem laudavit, testatur, Ajace v. 607. Ἰδαίῳ Τρωϊκῷ, οἷον ἐν τῷ τῆς Ἴδης χωρίῳ. Nolo difficultates nectere, & sensum ex se perspicuum, & manifestum explicando obscurare.

497. Ἢ ζῶσ' εἰς ἄδην ἵξεται κατωσβάδην] Textum heic emendatione sua corrupit Auratus; nam etsi fortasse tolerari possit ἵξεται, multo tamen

elegantius est ἡ ζῶσα: qui enim vivi absorbentur, aut in terram defodiuntur, dici solent vivi ad inferos descendere. Unde apud Sophoclis Antig. v. 825. Antigone in terram defodienda de se ait,

——ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας
Αἴδας ζῶσαν ἄγει
Τὰν Ἀχέροντος
Ἀκτάν.——

Ibidem v. 836. Chorus ad ipsam ait,

——— αὐτόνομος, ζῶσα μόνη δὴ
Θνατῶν ἀΐδαν καταβήσῃ.

Et ipsa iterum de se, v. 1037.

Ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς.

Eadem loquendi formula in Sacris Literis occurrit, Num. cap. XVI. ubi Moses Dei judicium in Core, ejusque socios denuntiat, v. 30. Ἀλλ' ἢ ἐν φάσματι δείξει κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπίεται αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς ᾅδου, καὶ γνώσεσθε ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν κύριον. Et iterum v. 32, & 33. Καὶ ἠνοίχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κορὲ, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν· καὶ κατέβησαν αὐτοὶ, καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῶν ζῶντα εἰς ᾅδου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς ἡ γῆ, καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς.

498. Μωίτῳ] Non advertisse videntur priores Interpretes Ionicam esse hanc vocem, & pro Μονίτῳ poni; unde factum, ut *Munitum* Latine appellent. Eustathius, Μόνιτος Ἰωνικῶς μετὰ τοῦ ῦ προφέρει ὁ Λυκόφρων.

516. Βεβρύκων] Bebryces Asiæ populi erant, quos Strabo narrat à Thracibus oriundos esse; incoluerunt eam regionem, quæ postea Mygdonia, deinde Bithynia dicta est, ut refert Strabo lib. VII. & XII. Situm eorum exponit nobis Dionysius Perieg. v. 805.

Χαλκηδὼν μὲν πρῶτα παρὰ στόμα γαῖαν ἔχουσιν,
Οὔδας ἐς ἀντιπέρην Βυζάντιον εἰσορόωντες·
Βέβρυκες δ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ οὔρεα Μυσίδος αἴης.

Item vetus Apollonii Scholiastes, Argon. lib. II. v. 2. Βεβρύκων βασιλῆος· τῶν Βεβρύκων ἐβασίλευσεν Ἄμυκος, τῆς Βιθυνίας τά τε ἄλλα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, καὶ τὰ παραθαλάσσια κατέχων. κατῴκησαν δέ τινες τῶν Βεβρύκων καὶ περὶ τὴν Λυδίαν ἐν τοῖς πλησίον Ἐφέσου τε, καὶ Μαγνησίας τόποις. Χάρων δέ φησι καὶ τὴν Λαμψακηνῶν χώραν πρότερον Βεβρυκίαν καλεῖσθαι, ἀπὸ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Βεβρύκων.] Etiam & omnes fere istius regionis partes videntur à Bebrycibus nomen sumsisse; quod tamen postea exolevit. Idem Scholiastes loco citato addit, Τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἠφάνισται διὰ τοὺς γενομένους πολέμους, καθάπερ καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν. A Phrygibus abolitum refert Strabo lib. XII. Et Plinius narrat ex Eratosthene, *ex Asia interiisse Solymorum, Lelegum, & Bebrycum gentes,* cum aliis quibusdam, Nat. Hist. lib. V. cap. XXX. Quæ causa est, quod apud solutæ orationis Scriptores rara eorum mentio est, apud Poetas vero frequentior; nam clarus est in fabulis rex Bebrycum Amycus, quem narrant cum Polluce cæstibus decertasse. Vide Apollonium loco citato, Theocritum Idyll. XXII. Virgil. Æneid. V. Valer. Flaccum Argon. IV. aliosque.

518. Ἀλκὴν ἄμικτοι] i. e. fortitudine incomparabiles, & supra communem hominum sortem elevati. E contra hominem, qui nihil habet eximium, quo se à cæteris distinguat, Latini dicunt *unum è multis.* Plinius junior lib. I. Epist. III. *Si te possident, fœlix beatusque es: sin minus, unus ex multis.* Et Græci etiam cum ostendere volunt aliquem nulla virtute eminere, inquiunt, Οὗτός ἐστιν ἐν πολλοῖς, i. e. hic inutilis est, & de communi grege porcus.

Ibid. Τὰς Ἄρης ἐφίλατο &c.] Periphrastice expressit Homericum ἀρηΐφιλον.

520. Βία] Minervæ tribuitur hoc epitheton, quod belli Dea sit; & idem valet, quod Σθενιάς, quo nomine coli apud Trœzenios hanc Deam prodidit in Corinthiacis Pausanias.

521. Χειρώνακτις] i. e. manuum domini; sive, qui artem exercent manualem. Suidas, Χειρώναξ, τεχνίτης χειρῶν μόνον διαπλέκων· ἢ ὁ διὰ χειρῶν κατασκευαζόμενος· ἢ χειρώνακτις, διὰ χειρῶν ταλαιπωρούμενος. Idem tradit Æschyli Scholiastes, Prometheo v. 45. Χειρώναξ, ὁ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενος· ἢ ὁ τεχνίτης, ὁ χειρῶν μόνον διαπλέκων. Et Choeph. 759. Χειρωναξίας, τῆς διὰ χειρῶν ἐργασίας.

525. Στέρξαι βαρείας ἐμβολὰς] Minus necessaria est Canteri emendatio, qui pro στέρξαι reponere voluit στῆξαι. Nam στέρξαι exp. *ferre,* aut *sustinere.* Sophocles initio Oedip. Tyr.

Δείσαντες, ἢ στέρξαντες ———

Quo loco etsi nonnulli legant στέξαντες, Scholiastes tamen uterque habent στέρξαντες, idque exp. παθόντες, & ὑπομείναντες.

526. Κανασταῖον] Canastra, vel Canastrum, erat promontorium in confinio Macedoniæ & Thraciæ situm, & à gigantibus habitatum. Phavorinus, Κάναστρα, ἀκρωτήριον μεθόριον Μακεδονίας καὶ Θράκης, οὗ πλησίον ᾤκησαν οἱ γίγαντες. *Strabonis Epitomator,* fine lib. VII. & *Herodotus,* Polyhymn. cap. CXXIII. juxta Pallenen fuisse tradunt. Videatur etiam Stephanus, & Ptolemæus lib. III. cap. XIII.

527. Δυσμενῶν μοχλὸν] Hectorem *obicem* appellat, quia Trojam tuebatur, ut in eam Græci irrumpere non possent: vel, quoniam ipsos hostes, Achille irascente, in suis castris ita conclusit, ut prodire non possent; quo modo obex januam ne aperiatur obfirmat.

532. Γραικῶν ἄριστος] Ἄριστος idem hic valet ac ἀριστεὺς, non enim optimus Græcorum, sed inter optimates fuit Protesilaus. Similiter Homerus vocat Diomedem ἄριστον Ἀχαιῶν, Iliad. ε'. p. 430. ubi Eustathius adnotat ἄριστον significare posse τὸν ἁπλῶς ἀριστέα. Posset etiam Protesilaus dici *optimus Græcorum,* id est, suorum sociorum, qui erant ex Thessalia oriundi, Græci enim primi dicti sunt quidam Thessaliæ populi; discimus enim ex Thucydide & Aristotele, Ἑλλάδα proprie dictam esse Thessaliæ partem, in qua est Dodone, & Achelous fluvius; ibi igitur primum dicti sunt Ἕλληνες, quos idem Aristoteles tradit prius Γραικοὺς appellatos fuisse.

536.

536. Δρύμνος δαίμων Προμανθεὺς Αἰθίοψ Γυράψιος] De Jove hæc interpretatur Tzetzes, & post eum Canterus; & potest ille Προμανθεὺς appellari, quod ab eo proveniat omnis divinatio, ut supra dictum, v. 6. Item Αἰθίοψ, ab Æthiopia regione, vel, quod interdum à Poetis pro æthere sumatur, ut ait Eustathius Odyss. α'. Διὸς ὀλίθετον, Αἰθίοψ· ἴσως μὲν καὶ διά τι ἕτερον· ἴσως δὲ καὶ διότι φαίνεται μυθικῶς ἐπιχωριάζειν τῇ Αἰθιοπίᾳ· οὐκ ἀπεικὸς δὲ καὶ κατ' ἀλληγορίαν οὕτω καλεῖσθαι αὐτὸν ὡς φαεινὸν, παρὰ τὸ αἴθω, τὸ λάμπω· ἀφ' οὗ καὶ ὁ αἰθὴρ Ζεύς. Eandem ob causam Γυράψιος nominabitur; quod, nempe, æther sit formæ orbicularis. Alii Apollini hæc nomina tribuunt, idque non immerito; nam paullo ante Poeta eum vocat Drymam; Προμανθεὺς etiam jure nominatur, qui vatum præses est: Αἰθίοψ, qui Sol est, & ὄψιν habet αἴθουσαν: Γυράψιος etiam, qui formæ est orbicularis, & circularem motum circa terram nostram quolibet die, & anno peragit. Adde, quod hic Deus, quicumque demum sit, inter Dioscuros & Apharidas *jurgium excitasse* dicatur in λέχαις, hæ autem sacræ erant Apollini, qui inde Λεχώειος dicebatur, tradente Meursio.

541. Θαλυσίαις Λοιβαῖσι] Θαλύσια erant frugum primitiæ, quæ post messem, & vindemiam Diis, imprimis autem Cereri, & Baccho, offerebantur, quod ipsorum beneficio omnia bene viruissent, utque in posterum bene revirescerent. Etymologici Auctor, Θαλύσια, τὰς ὑπὲρ εὐθαλίας καὶ εὐφορίας τῶν καρπῶν διδομένας θυσίας μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς, καὶ τῇ Δημήτρᾳ. Hinc panis ex primitiis factus dicebatur θαλύσιος ἄρτος: Hesychius, Θαλύσιος ἄρτος, ὑπὸ τῆς ἅλω πεπηγμένος πρῶτος. Idem porro sacrificium συγκομιστήριον dictum, & celebratum fuit in plerisque Græciæ urbibus, præcipue autem Athenis. Rem totam descripsit Eustathius, cujus verba ulterioris explicationis loco apponam ex Iliad. ι'. p. 680. Θαλύσια δὲ, αἱ ἀπαρχαὶ, ὡς πρὸ ὀλίγου εἴρηται, ἤγουν αἱ μετὰ συλλογὴν τῶν καρπῶν διδόμεναι θεῷ, ὑπὲρ τοῦ καὶ εἰς ἔπειτα θάλλειν τὰς ἀρούρας. τινὲς δὲ τῶν ὕστερον καὶ συγκομιστήρια ταῦτα καλοῦσιν· ἅπαξ δὲ ἐνταῦθα κεῖται παρ' Ὁμήρῳ ἡ λέξις· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ θάλλω θαλύω θαλύσιον, ἐξ οὗ καὶ Θαλύσιος κύριον ὄνομα, ὡς δηλοῖ τὸ, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον. ἔτι δὲ καὶ θαλύσιος ἄρτος, ὁ ἐκ τῆς τῶν καρπῶν, φασὶ, συγκομιδῆς πρῶτος γινόμενος. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ συγκομιδῇ καρπῶν, ἐφ' ᾗ καὶ τὰ θαλύσια ἐθύετο, ἑορτὴ ἤγετο Δήμητρος καὶ Διονύσου κατὰ Παυσανίαν, ἀλώα (lege ἀλῶα, ex Hesychio, Harpocratione, &c.) καλουμένη, διὰ τὸ τὰς ἀπαρχὰς, καὶ μάλιστα ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τῆς ἅλω τότε καταχρᾶσθαι φέροντας εἰς Ἐλευσῖνα. ἡ ἐπεὶ, καθὰ καὶ Ὅμηρος ἐμφαίνει, ἐν ἀλωαῖς ἔπαιζον κατὰ τὴν ἑορτὴν, ἐν ᾗ Ποσειδῶνος ἦν πομπή· &c. Agebatur porro hoc festum mense Posideone, teste Harpocratione. Porro nihil mirum, si θαλύσια Crago, i. e. Jovi, vel Apollini (mons enim Cragus utrique sacer fuisse à nonnullis perhibetur) oblata fuerint, cum, ut prius dictum, omnibus Diis offerri solebant: de Diana mentionem facit Homerus loco citato, eamque Oeneo infensam tradit, quod ipsam in his sacrificiis neglexisset,

Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὦρσε,
Χωσαμένη ὅ οἱ οὔ τι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
Οἰνεὺς ῥέξ', ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβας,
Οἴῃ δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο.

549. Ἀλφὰς τῆς ἀσσίσης] Hinc constat Veterum mos, quo sponsi tenebantur sponsarum patribus munera præbere; quod etiam in plagis Orientalibus factum testantur SS. Scripturæ Vet. Testamenti. Græci sequiores hunc morem, ut barbarum, repudiarunt, teste Aristotele, Polit. lib. II. cap. VIII. Τοὺς γὰρ ἀρχαίους νόμους λίαν ἁπλοῦς εἶναι, καὶ βαρβαρικούς· ἐσιδηροφοροῦντό γε οἱ Ἕλληνες, καὶ τὰς γυναῖκας ἐωνοῦντο παρ' ἀλλήλων. Postea, mansuetudine introducta, factum ut mulieres dote q. coemerent viros; hic tamen mos apud Lacedæmonios numquam erat receptus. Ælianus Var. Hist. lib. VI. cap. VI. Νόμος δὲ τοῖς Σπαρτιάταις γαμεῖν ἀπροίκους. Idem tradit Justinus, lib. III. cap. III. ubi de Lycurgo, legum Spartanarum conditore, verba habet; *Virgines sine dote nubere jussit, ut uxores eligerentur, non pecunia; & severius matrimonia sua viri coercerent, quum nullis dotis frenis tenerentur.* Plura in hanc rem qui videre volet, Archæologias nostras adeat.

552. Φηραίοις] Pheræ urbs esse videntur in confinio Laconicæ, & Messenicæ sita; quæ causa est, cur interdum huic, interdum illi tribuatur. Pausanias Messenicæ adscribit, initio Messenic. de Homero loquens, Τό γὰρ Ὀρτιλόχου τὸν οἶκον ἐν τῇ Μεσσήνῃ πόλισμα εἴρηκε τὰς Φηράς· καὶ τοῦδε ἐξηγήσατο αὐτὸς ἐν τῇ Πεισιστράτου παρὰ Μενέλαον ἀποδημίᾳ,

Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρτιλόχοιο. ———

Homeri locus exstat haud procul à fine Od. γ'. ubi Eustathius Laconiæ hanc urbem adponit: Ὅτι Φηραὶ μὲν, πόλεις Θεσσαλίας, (lego πόλις Θεσσαλίας) Φεραὶ δὲ, Ἤλιδος, αἱ καὶ Φεαί, Φηραὶ δὲ τῆς Λακωνικῆς· εἰς ταύτας ἵκοντο &c. p. 142.

559. Ἀμυκλαίων] i. e. Laconicorum; nam Amyclæ erant centum veteris Laconiæ urbium una, & regia Tyndari, condita ab Amyclo, Lacedæmonis filio. Hinc Amyclæi dicti Lacones quivis; Dionys. Perieg. ubi de Tarento loquitur, v. 377.

Ἥν ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσσατο καρτερὸς Ἄρης.

Tarentum enim à Spartanis conditum fuit. Idem v. 213. Cyrenæos, quod Laconicæ essent originis, vocat

——— Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν.

561. Σκιαεὺς] Potest hoc nomen à quadam Arcadiæ regione sumi: quod si inter Laconas celebretur, ut ait Tzetzes, Σκιαεὺς mihi dictus videbitur Apollo, quod sit musicæ Deus; nam σκιὰς Laconibus est ᾠδεῖον. Phavorinus, Σκιὰς, τὸ ᾠδεῖον ἐκαλεῖτο τῶν Λακεδαιμονίων, κατὰ τὴν ἀρχαίαν φωνήν.

Ibid. Τιλφώσιος] Telphusa est Arcadiæ urbs. Sin leges Τιλφώσιος, hoc nomine à Bœotis coli Apollinem, & templum habere juxta Tilphossam fontem, & montem Tilphossum, prodidit Strabo lib. IX. Παρατείνουσι γοῦν τῆς Τιλφώσσης, κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει, ξένους πλησίον Ἀλιάρτου καὶ Ἀλαλκομενῶν, ἐφ' ᾗ τὸ τοῦ Τειρεσίου μνῆμα. αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ Τιλφωσσίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. Si cum Cantero legere

gere malis Τιλφώσιος, Tilphusii urbis meminit idem Auctor, loco citato.

569. Ἄλλων δ' ἄπλατον νέφος] i.e. ingentem multitudinem. Sic Homerus,

——— νέφος εἵπετο πεζῶν.

Et Euripides in Hecuba v. 907.

——— τοῖον δ' Ἑλ-
λάνων νέφος ἀμφί σε καλύπτει.

Eandem metaphoram habent Sacræ Literæ, Epist. ad Hebr. cap. XII. v. I. Τοιγαροῦν ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων.

574. Κυνθίαν σκοπιὰν] i.e. Cynthum, Deli insulæ montem. Strabo lib. X. Ἡ μὲν οὖν Δῆλος ἐν πεδίῳ κειμένην ἔχει τὴν πόλιν. Deinde, ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ὄρος ὑψηλὸν ὁ Κύνθος, καὶ τραχύ. Unde Aristophanes vocavit ὑψικέρατα πέτραν, nam κέρατα montes, seu promontoria significant, Nub. Act. I. Sc. ult.

——— Κυνθίαν ἔχων
Ὑψικέρατα πέτραν.

Ubi Scholiastes, Κυνθίαν ἔχων· περιφραστικῶς τὸν Κύνθον· ἔστι δὲ ὄρος Δήλου ὁ Κύνθος. Meminit etiam Virgilius, & Dianæ choris celebrem fuisse ait, Æneid. I. 502.

Qualis in Eurotæ ripis, aut per juga Cynthi
Exercet Diana choros. ———

Hoc in monte Latona dicitur Apollinem & Dianam peperisse; unde ille *Cynthius*, hæc *Cynthia* passim à Poetis nominatur.

575. Ἰνωποῦ πέλας Αἰγύπτιον &c.] Inopus exiguus fluvius Delum præterfluens, ut tradit Geographus, loco jam citato; Ποταμὸς δὲ διαῤῥεῖ τὴν νῆσον Ἰνωπὸς, οὐ μέγας, καὶ γὰρ ἡ νῆσος μικρά. Porro quod Inopus è Tritone, seu Nilo, dicatur originem trahere, testatur etiam Strabo lib. VI. Φέρονται δ' ὑπὸ γῆν ποταμοὶ πολλοὶ, καὶ πολλαχοῦ τῆς γῆς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον διάστημα. Deinde, cum Inachum dixisset secundum Veterum opinionem per multas regiones sub terra latitantem, demum in apricum se proferre, addit, Ἐπιτείνουσι δὲ τὴν τοιαύτην τερατολογίαν, οἱ τὸν Ἰνωπὸν εἰς Δῆλον ἐκ τοῦ Νείλου περαιοῦντες. Idem tradit Pausanias in Corinthiacis, ubi cum narrasset Asopum fluvium ex Phrygia & Caria in Peloponnesum devolvi, addit, Οἶδα δὲ καὶ Δηλίων τοιαῦτα ἀκούσας, ἕτερον ὕδωρ, ὃ καλοῦσιν Ἰνωπὸν, εἶναί σφισιν ἐκ τοῦ Νείλου. Causa hujus fabulæ videtur fuisse, quod Inopus eodem tempore, quo Nilus, incrementum capiat, ut nos docuit Callimachi Scholiastes, Hymno in Dianam, v. 17.

Ἡνίκα δὴ νύμφαι σε χορῷ ἔνι κυκλώσονται
Ἀγχόθι πηγάων Αἰγυπτίου Ἰνωποῖο.

Ubi Scholiastes, Ἰνωπὸς, ποταμὸς Δήλου· Αἰγύπτιος δὲ διὰ τὸν Νεῖλον, ὅτι αὐτὸς ἐκεῖ πλημμυρεῖ. Idem innuit ipse Callimachus, Hymno in Delum, v. 206.

Ἕζετο δ' Ἰνωποῖο παρὰ ῥόον, ὅν τε βάθιστον
Γαῖα τότ' ἐξανίησιν, ὅτε πλήθοντι ῥεέθρῳ
Νεῖλος ἀπὸ κρημνοῖο κατέρχεται Αἰθιοπῆος.

Idem tradit Plinius Nat. Hist. lib. II. cap. CIII. *Et in Delo insula Inopus fons eodem, quo Nilus, modo, ac pariter cum eo decrescit, augeturque.*

588. Γόλγων ἀνάσσης] i.e. Veneris, cui sacra fuere Golgi, Cypri urbs. Unde de hac Dea Theocritus,

Δέσποιν', ἃ Γολγώς τε, καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας.

Et Catullus, ut aliorum testimonia omittam,

Quæque Ancona, Cnidumque arundinosam
Colis, quæque Amathunta, quæque Golgos.

590. Ὤλενον] Olenus Achaiæ urbs erat, dicta ab Oleno, Jovis & Anaxitheæ, vel Vulcani filio, Hoc in loco nutritum ferunt Jovem lacte Amaltheæ capræ, quam hinc *Oleniam* vocant.

591. Δύμης τε Βουραίων &c.] Dyme urbs erat Achaiæ ultima versus occasum, tradente Stephano. Bura etiam erat Achaïæ urbs, in sinu Corinthiaco sita, & hiatu terræ, vel, ut alii, mari absorpta. Unde Ovidius, Metam. XV.

Si quæras Helicen & Buran, Achaïdas urbes,
Invenies sub aquis: & adhuc ostendere nautæ
Inclinata solent cum mœnibus oppida mersis.

Porro emendandus hinc Stephanus, qui Lycophronis hunc versum citavit in voce Βοῦρα. Βοῦρα (inquit) πόλις Ἀχαΐας· τὸ ἐθνικὸν, Βουραῖος. Λυκόφρων,

Δύμη τε Βουραίων ἡγεμὼν στέλει.

592. Ἀργυρίππαν] Argyrippa urbs erat Apuliæ Dauniæ, juxta Ionium sinum, à Diomede condita, vel, ut ait Stephanus, mœnibus cincta, Ἀργυρίππα, πόλις τῆς Δαυνίας, κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον. Λυκόφρων,

Ὁ δ' Ἀργυρίππαν Δαυνίων παγκληρίαν.

Αὕτη Λάμπη ἐκαλεῖτο. Διομήδης μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἰλίου ἐτείχισε, καὶ μετωνόμασεν Ἄργος Ἵππιον. Postea, facta contractione, Argyrippe nominabatur, postremo Arpi, tradente Strabone, lib. VI. Ἐκαλεῖτο δ' ἐξ ἀρχῆς Ἄργος ἵππιον, εἶτ' Ἀργυρίππη, εἶτα νῦν Ἄρποι. Idem alii tradunt. Nequaquam igitur placet Salmasii opinio, qui nomen Ἄργος versum putavit in Ἄρπος, γ in π mutato, cum Bœoti γ in β mutent, pro γυναῖκες proferentes βανῆκες, π vero pro β sæpe à Latinis reddatur, ut, βαβαὶ *papæ*, Κάνωβος *Canopus*. Sed Ἄρποι, non Ἄρπος, dicebatur hæc urbs, teste Strabone: & si concedamus *Arpos* ei nomen fuisse, nihil non credent profecto, qui tradunt Italos à Bœotis urbium suarum nomina petiisse.

593. Φύλαμον] Urbem hanc in Daunia fuisse credo, dura enim est Meursii conjectura.

598. Ἐλλόπων] Ἔλλοπες dicuntur pisces παρὰ τὸ ἐλλείπειν τῆς φωνῆς, ut tradunt Grammatici. Huc allusit Æschylus in Persis, cum de piscibus ait,

——— ἀναύδων παίδων
Τᾶς ἀμιάντου. ———

599. Φερώνυμον νησίδα &c.] i.e. insulam Diomedis, quam incoluisse feruntur aves Diomedeæ. Stephanus, Mela lib. II. cap. VII. Solinus cap. VIII. & Dionysius v. 483. unicam statuunt Diomedis insulam: Strabo duas numerat, easque collocat circa Garganum, Apuliæ promontorium, & huic consentit Plinius lib. III. cap. XXVI. Ptolemæus vero quinque posuit lib. III. cap. I.

601. Ἀγυιοπλαστήσαντες ἐμπέδοις &c.] Plenam harum avium descriptionem, quæque magna ex parte cum Lycophrone convenit, reliquit Plinius lib. X. cap. XLIV. *Nec Diomedeas præteribo aves: Juba catarractos* (lego *catarractas*) *vocat, eis esse dentes, oculosque igneo colore, cætero candi-*

das

das tradens: duos semper iis duces; alterum ducere agmen, alterum cogere. Scrobes excavare rostro, inde crate consternere, & operire terra, quæ ante fuerit egesta; in his fœtificare. Fores binas omnibus scrobibus; orientem spectare, quibus exeant in pascua; occasum, quibus redeant. Alvum exoneraturas subvolare semper & contrario flatu. Uno hæ in loco totius orbis visuntur, in insula, quam diximus nobilem Diomedis tumulo atque delubro, contra Apulia oram, fulicarum similes. Advenas barbaro clangore infestant, Græcis tantum adulantur, miro discrimine, velut generi Diomedis hoc tribuentes; ademque eam quotidie, pleno gutture, madentibus pennis perluunt, atque purificant: unde origo fabulæ, Diomedis socios in eorum effigies mutatos. Strabo etiam, libro sexto, narrat eos infestos esse improbis, erga probos vero mites se præbere: Ἐν δὲ τῷ πλησίον θαλάττῃ δύο νῆσοι Διομήδειαι προσαγορευόμεναι, ὧν ἡ μὲν οἰκεῖται, τὴν δ' ἐρήμην φασὶν εἶναι· ἐν ᾗ καὶ τὸν Διομήδην μυθεύουσιν ἀφανισθῆναί τινες, καὶ τοὺς ἑταίρους (legendum procul dubio ἑταίρους) ἀπορνιθωθῆναι, καὶ δὲ καὶ νῦν διαμένειν ἐκ μέρους, καὶ βίον τινα ζῆν ἀνθρώπινον, τάξει τε διαίτης, καὶ τῇ πρὸς ἀνθρώπους ἡμερότητι τοὺς ἐπιεικεῖς, ἀπὸ δὲ τῶν χακούργων καὶ μιαρῶν φυγῇ. Aliorum testimonia omitto.

610. Τροιζηνίας] Trœzen urbs est in extremis Peloponnesi finibus sita, qua Atticam spectat, ut tradit Euripidis Scholiastes in Hippolyt. v. 29. Τροιζὴν τὸ τέλος ἐστὶ τῆς Πελοποννήσου, ἀντικειμένη τῇ Ἀττικῇ, καὶ τῷ Γλαυκωπῷ ὄρει τῆς Ἀττικῆς. Et ipse Euripides, ejusdem Tragœdiæ v. 373.

> Τροιζήνιαι γυναῖκες, αἳ τόδ' ἔσχατον
> Οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον.

Porro in hac urbe, vel, ut alii, in Acropoli Atheniensi Venus Trœzenia templum habuit à Phædra dicatum, cum capta esset amore Hippolyti, qui apud Trœzenios degebat. Euripides in eadem Tragœdia v. 29.

> Καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν τήνδε γῆν Τροιζηνίαν,
> Πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόψιον
> Γῆς τῆσδε ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο,
> Ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον· Ἱππολύτῳ δ' ἔπι
> Τὸ λοιπὸν ὠνόμαζεν ἱδρῦσθαι θεάν.

Quinetiam urbs hæc Veneri erat sacra, Neptuno item, & Apollini, & ab his omnibus nomina habuit; Stephanus, Τροιζὴν, πόλις Πελοποννήσου, ἀπὸ Τροιζῆνος τοῦ Πέλοπος· ἐκαλεῖτο δὲ Ἀφροδισιὰς, καὶ Σαρωνία, καὶ Ποσειδωνιὰς, καὶ Ἀπολλωνιὰς, &c.

620. Δηοῦς] Δηὼ apud Poetas frequenter dicitur Ceres: Apollonius, de Drepano loquens, lib. IV. v. 986.

> ——— οἱ δὲ ἑ Δηοῦς
> Κλείουσι χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἅρπην,
> Δηὼ γὰρ κείνῃ ἐνὶ δή ποτε νάσσατο γαίῃ.

Hinc Proserpina Deoïs dicta, quod Cereris esset filia: Ovidius Metam. VI.

> *Mnemosynen pastor varius Deoïda serpens.*

Causam reddit Eustathius, Δηὼ, ἤτοι Δημήτηρ, ἥ, φασὶν, ἁρπαγείσης αὐτῇ τῆς θυγατρὸς Περσεφόνης, περιοδεύουσα ἐρευνῶσα, καὶ ὡς ἤκει συχνὰ ἐκ τῆς παραμυθουμένων Δήεις, τοῦτ' ἔστιν εὑρήσεις, ἐκλήθη ἐντεῦθεν Δηώ.

621. Τιθαιβώσσουσιν] Huc respexit Etymologici Auctor, Τιθαιβώσσουσι· Λυκόφρων· ἐπιμελείας ἀξιοῦντες· κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν.

6[...]. Ἰοῦς χηραῖον πέδον] i. e. mare Ionium; mare enim κοῖλον, i. e. profundum, dici solet. Apollonius,

> Προπρὸ κατ' αἰγιαλὸν κοίλης ἁλός. ———

Nomen habuit ab Inachi filia. Euripidis Scholiastes Hippolyt. v. 736. Ἐν τῷ Ἀδρίᾳ ἡ Ἰὼ εἰς βοῦν μεταβληθεῖσα διὰ βούλησιν Ἥρας, διαπέρασα τὸ ἀπ' αὐτῆς Ἰόνιον πέλαγος κληθέν. Et Sophoclis Scholia vetera Electr. v. 5. Ἡ δὲ Ἥρα μὴ κατέχειν δυναμένη τὴν ζηλοτυπίαν, εἰς μανίαν αὐτὴν (τὴν Ἰὼ) ἐτρέψεν· ἡ δὲ ὑπὸ τῆς μανίας ἐλαυνομένη τὸ Ἰόνιον διαπέρασε πέλαγος, ἀφ' ἧς καὶ Ἰόνιον ὠνομάσθη. Ionium porro mare dicitur, non quod Ioniam alluit, Asiæ minoris regionem, sed quidquid aquarum Siciliam inter & Græciam est, ad usque promontorium Epiri Acroceraunium, ubi Adriaticum incipit.

633. Χοιράδας] i. e. insulas; nam petræ nomen haud raro insulis, & montibus applicari solet. Juvenalis Sat. XIII. v. 246.

> *Aut maris Ægai rupem, scopulosque frequentes*
> *Exsulibus.* ———

i. e. Ægæi maris insulas, ad quas relegabantur Romanorum plurimi. Et Virgil. Ecl. VIII. v. 6.

> *Tu mihi, seu magni superas jam saxa Timavi.*

i. e. duas insulas ad ostia Timavi sitas. Adde, quod hæ insulæ erant petris fere inaccessibiles, tradente Strabone lib. III. Χοιραδώδεις δ' εἰσὶ (Γυμνήσιαι) κατὰ τὰ στόματα, ὥστε προσοχῆς δεῖν τοῖς εἰσπλέουσι. Sophocles Parnassum montem vocavit πέτραν, Antigon. 1243.

> Σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας
> Στέροψ ὄπωπε λιγνύς.

Seneca autem Gyradas petras, à quibus Neptunus Ajacem dejecit, *montem* vocavit, Agamemn. v. 547.

> *Tridente rupem subruit pulsam pater*
> *Neptunus, imis exserens undas vadis,*
> *Solvitque montem, quem cadens secum tulit.*

Ibid. Γυμνησίας] Gymnesiæ sunt insulæ duæ ad Iberiam sitæ, & *Baleares* vulgo dictæ; harum una major, unde *Majorca*; altera minor, unde *Minorca* appellata est. Gymnesiæ dictæ sunt, quod earum incolæ γυμνοὶ, i. e. nudi, incederent, nec vestibus utentes, nec calceis, ut innuere videtur Poeta noster. Vel, quod Bœoti, facto naufragio, nudi illuc appulerint, ut tradit, præter Scholiastem nostrum, Eustathius in Dionys. v. 456. Probabilior tamen videtur Salmasii ratio, qui putavit Gymnesias, & Baleares ob eandem plane rationem dictas esse; Baleares enim vocantur ἀπὸ τοῦ βάλλειν, i. e. ab emittendis è funda lapidibus, quia funditores erant optimi in his insulis; unde Latini verbum antiquum *balio* habuere: Gymnesiæ vero nominantur à γυμνῆτες, quæ vox, teste Hesychio, denotat τοὺς σφενδονιστάς, quoniam hi γυμνοὶ, seu leviter armati, &, si cum cataphractis comparentur, fere nudi pugnabant. Hunc porro Lycophronis locum laudavit Stephanus, Γυμνησίαι, δύο νῆσοι περὶ τὴν Τυρσηνίδα· ἔχει, ὥς τινες, μία· Λυκόφρων,

> Οἱ δ' ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνησίας

Σισυρνοδῦται καρκίνοις πεπλωκότες,

Ἀχλαινον ἀμφιδύοισι τλήσονται βίον.

634. Σισυρνοδῦται καρκίνοις] Huc respexit Etymologici Auctor, Σισύρνα ἐστι παχὺ περιβόλαιον, ἢ δερμάτινον ἱμάτιον. Λυκόφρων, Σισυρνοδῦται καρκίνοις.

635. Ἀμφιδύοισι τλήσονται βίον] Ἀμφιδυον est lignum illud, quod jumentorum cervicibus imponitur: vel helcium, seu funis per juga tentus, ad quem jugatis bobus, onera curribus imposita trahuntur, ut tradunt Etymologici Auctor, Suidas, & Hesychius. Eustathius hunc Lycophronis locum præ oculis habuit, Commentario in Iliad. ζ'. p. 476. Ξύλινα δὲ ἀμφότερα, ὅ,τε ζυγός τε, καὶ ὁ ἰσοβοεύς, τὸ μὲν τοι ἄμφιον, ἐξ οὗ παρὰ Λυκόφρονι τὸ ἀμφιδύειν, ὃ τοῦτό ἐστιν ἄμφιον γάρ φασι σχοινίον, ᾧ ἐχρῶντο ἀντὶ ζυγοῦ μέσῳ πεπαμένῳ τῇ ἑλκόντων ζεύγει. Hinc ἀμφιδύειν de iis dicitur, qui vitam ægre trahunt, more jumentorum τῷ ἀμφιδύῳ περιδεδεμένων. Phavorinus, Ἀμφιδύειν, ὁ μὲν Καλλίμαχος κυρίως ἐπὶ τῆς ἕλκειν ἔλαβε ἅμαξαν, ἄμφιον γὰρ τὸ σχοινίον· ὁ δὲ Λυκόφρων, ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν.

636. Τετρακαῖς δικώλοις σφενδόναις ὡπλισμένοι] Huc respexit Eustathius, Commentario in Περιηγητὴν, ubi de his insulis loquitur, Λέγονται δὲ σφενδονᾶν οἱ ἐν αὐταῖς, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ, σφενδόνας ἀνὰ τρεῖς ἔχοντες ἐν τῇ κεφαλῇ. Alii tamen tradunt, harum fundarum unam à collo pendere, alteram accinctos fuisse, tertiam manu tenuisse.

637. Ὧν αἱ τεκοῦσαι &c.] Hujus historiæ etsi plura occurrant testimonia, unum tamen apponam, idque ex Lucii Flori lib. III. cap. VIII. *Tribus quisque fundis præliatur, certos esse quis miretur ictus, cum hæc sola genti arma sint, id unum ab infantia studium? cibum puer à matre non accipit, nisi quem ipsa monstrante percussit.* Hinc *funda Balearica* apud omnes fere Scriptores nota. Ovidius Metam. II. v. 727.

Non secus exarsit, quam cum Balearica plumbum
Funda jacit: volat illud, & incandescit eundo,
Et quos non habuit, sub nubibus invenit ignes.

640. Νασὸν] Ad hunc locum respexit Etymologici Auctor, Νασὸς, ὁ πεπληρωμένος ἄρτος, ὁ μεστὸς πλήρους (lege μεσὸς, πλήρης) καὶ μὴ ἔχων τι κοῦφον· ἀπὸ τῆς νάσσεσθαι ἀρτύμασιν, ἢ τραγήμασί τισι. Λυκόφρων,

Οὐ γάρ τις αὐτῶν ψάσεται πύρνον γνάθῳ
Πρὶν ἂν κρατήσῃ νασὸν εὐστόχῳ λίθῳ.

νῦν ἐπὶ ἄρτου κολλαγχενικοῦ ἔθηκε· νασὸς δὲ, κυρίως ὁ πλακοῦς ὁ μετὰ σεμιδάλεως πεποιημένος καὶ πυκνός.

644. Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι] Arne Bœotiæ urbs, Temmices antiquus Bœotiæ populus erant, teste Stephano, qui versum hunc bis citavit: Ἄρνη, (inquit) πόλις Βοιωτίας· Ὅμηρος,

Οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον. ———

Καὶ Λυκόφρων,

Ἄρνης παλαιᾶς γέννα Τεμμίκων πρόμοι.

Postea Chæronea dicta, ab ejus instauratore Chærone, Apollinis filio. De Temmicibus porro Stephanus, Τέμμιξ, ἔθνος πρῶτον οἰκῆσαν ἐν Βοιωτίᾳ· Λυκόφρων,

Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι.

Τὸ θηλυκὸν Τεμμικία, παρὰ τῷ αὐτῷ,

Ἡ Βομβυλεία κλιτὺς ἡ Τεμμικία.

645. Γραῖαν] Graiam dicit Tanagram, vel urbem ei vicinam: Eustathius in Catalogo Navium, Γραῖα δέ ἐστι, κατά τινας, ἡ καὶ Τάναγρα· ὅθεν οἱ πολῖται, Γραῖοι, καὶ Ταναγραῖοι. χεῖ δέ τινας, οὐκ εἶναι αἱ αὐταὶ, ὡς δηλοῦσιν ὅ, τι γράψας ὡς Τάναγρα πόλις Βοιωτίας, ἣν Ὅμηρος Γραῖαν καλεῖ, διὰ τὸ πλησίον εἶναι, καὶ ὡς ἰσορῶντες ὅτι Ταναγραῖοι οὐκ ἐστράτευσαν εἰς Τροίαν, ὡς καὶ Εὐφορίων,

Οἳ πλεῖον ἐρήσοντο, καὶ ὅρμους αἰγιαλοῖο.

Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Γραῖα, ἔτι καὶ ἡ Τάναγρα, καὶ Ποιμανδρία, ὡς κεῖται παρὰ Λυκόφρονι. Ἀριστοτέλης δέ, φασί, Γραῖαν λέγει τὴν νῦν Ὠρωπὸν· Τὸ δὲ τῆς κλήσεως αἴτιον ἀπὸ Γραίας τῆς Μιλησίου. Στράβων δέ φησιν ὅτι Γραῖα, τόπος πλησίον Ὠρωποῦ, ἔνθα ἱερὸν Ἀμφιαράου &c. Cæteræ porro urbes, quas heic enumeravit Poeta, ad Bœotos pertinebant, & à Geographis memorantur. In *Tegyra* Apollo oraculum habuit, ibique à nonnullis natus credebatur, tradente Stephano, unde *Tegyræus* dictus est. *Onchestus*, teste Pausania, nomen habuit ab Onchesto, filio Neptuni, cui Deo sacra fuit; sita autem erat non procul à lacu Copaïde, & in Strabonis tempore, ut ipse tradit, sedes fuit concilii Amphictyonici. *Thermodon*, quem hoc in loco vult Poeta, non erat celebre illud Amazonum flumen, sed torrens quidam in Bœotia, docente Pausania in Bœoticis.

648. Σύρτιν καὶ Λιβυστικὰς πλάκας] Ulysses primum erravit in mari Libyco, ubi duæ sunt Syrtes periculosissimæ; quarum unam, quæ Carthagini propinquior erat, *minorem* vocabant, & hæc CCC. M. passuum ambitum habuit; alteram, quæ in Cyrenaicam vergebat, habuitque circuitum DCXXXV. M. passuum, *majorem.*

649. Πορθμοῦ Τυρσηνικοῦ] Mare Tyrrhenum, vel Tuscum, alluit Tyrrheniam, seu Tusciam, quæ meridionalis est Italiæ pars, unde etiam *Inferum* dici solebat.

650. Μιξόθηρος] i. e. Scyllæ, cujus fabula vel imperitissimis nota. Simili porro ratione Chironem Centaurum Ovidius dixit *semiferum*, Metam. II. v. 633.

Semifer interea divinæ stirpis alumno
Lætus erat. ———

652. Τοῦ στερφοπέπλου &c.] Huc respexit Phavorinus, Στερφοπέπλου παρὰ Λυκόφρονι, τοῦ λεοντῆν ἐνδεδυμένου· στέρφος γὰρ τὸ λέοντος δέρμα. Item Etymologici Auctor, in v. Στέρφος, Στερφόπεπλος (inquit) ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸ δέρμα τοῦ λέοντος, ὃ εἶχεν ἀντὶ περιβολαίου. λέγεται δὲ καὶ Σκαπανεὺς, διότι ἐσκαψε τὰς κόπρους, τῆς Αὐγείου βοῶν· Βουραΐδας δὲ, διὰ τὰς Γηρυόνου βοῦς, Λυκόφρων.

683. Ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα συνουσίας] Similiter Aristophanes conjunctionem omisit, Ran. Act. I. Scen. II.

——— καὶ θιάσους εὐδαίμονας
Ἀνδρῶν, γυναικῶν. ———

Et Sophocles in Antigon. v. 1195.

——— φασὶ γὰρ ὁ μακρὸς χρόνος πολὺ
Ἀνδρῶν, γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.

Ubi vetus Scholiastes, Λείπει τὸ καὶ ἀνδρῶν γυναικῶν. Porro de his fabulis nihil dicam, ne ea videar inculcare, quæ vel pueris nota sunt.

685. Καὶ φασγάνου πρόβλημα, νερτέροις &c.] Haud aliter apud Homerum, initio Od. λ'. & apud Virgilium

Virgilium Æneas gladios ſtringunt, ad fuganda ſpectra; in dæmonas enim, ſpiritusque ferrum magnam habere vim, eisque ingentem timorem incutere credebant Poetæ veteres.

686. Πεμφιδων ὄπα λεπτὴν, ἀμυδρῷ μάσταχος στεγνῷ φθέγματι] Similiter Virgil. Æneid. VI. v. 492.

——— pars tollere vocem
Exiguam. ———

Et Georgic. IV. 472.

Umbræ ibant tenues, ſimulacraque luce carentum.

Item Seneca, Oedip. 597.

——— convocat Ditis feri
Exſangue vulgus: illico nebulæ leves
Volitant. ———

688. Γιγάντων νῆσος &c.] Nihil heic referam de variis locis, quos Typhoni, cæterisque gigantibus impoſitos crediderunt Antiqui; ad præſens inſtitutum ſufficit, ut ſcias Pithecuſam Tyrrheni maris fuiſſe inſulam, ſolo concavo & ſulphureo, qualis eſt totus ille tractus, ignis etiam eruptionibus olim ſæpe infeſta; quo factum, ut Typhœo injecta diceretur; omnes enim loci, quibus ſubjecti Gigantes finguntur, igneis eruptionibus infeſtati fuiſſe videntur.

694. Βαιῦ δ' ἀμείψας τὸ κυδίστου τάφον] Bajas vult, Campaniæ urbem, aquis calidis, locique amœnitate celebrem. Unde Horatius in Epiſt.

Nullus in orbe locus Bajis prælucet amœnis.

Nomen habuit à Bajo, Ulyſſis nauclero, teſte Silio Italico lib. XII. v. 114.

Primores adſunt Capuæ, docet ille tepentes
Unde ferant nomen Bajæ, comitemque dediſſe
Dulichiæ puppis ſtagno ſua nomina monſtrat.

Meminerunt & alii plures. Strabo lib. V. in Italiæ deſcriptione, Τὰς δὲ Βαίας ἐπωνύμους εἶναι λέγουσι Βαΐου τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων τινός.

695. Κιμμερίων] Cimmerios aiunt circa Boſporum Cimmerium occaſum verſus habitaſſe, quam ob cauſam nonnullis videtur Homerum apud Inferos eos collocaſſe; ut ait Strabo, Geogr. lib. III. Καθάπερ καὶ τοὺς Κιμμερίους εἰδὼς ἐν βορείοις καὶ ζοφερoῖς οἰκήσαντας τόποις τοῖς κατὰ τὸν Βόσπορον, ἵδρυσεν αὐτοὺς πρὸς τῷ ᾅδῃ. Sed non eſt de his Cimmeriis interpretandus Poeta; nam loca, quæ heic deſcribit, omnia ſunt in Italia; Cimmeriosque eam regionem habitaſſe, non longe ab Averno lacu, teſtem habemus Strabonem lib. V. ubi de Averno ſermonem habet, Καὶ τοῦτο χωρίον Πλουτώνιόν τι ὑπελάμβανον, καὶ τοὺς Κιμμερίους ἐνταῦθα λέγεσθαι. Euſtathius totam hujus rei rationem reddit, initio Odyſſ. λ'. Εἰσὶ δὲ, οἳ καὶ Εὐφορίωνι ἑπόμενοι ἐκεῖ πη Ἰταλίας ἔχειν ὑπόγαιον, ὡς τὰ πολλὰ ζῶντας, τοὺς Κιμμερίους ἱστόρησαν· καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ αὐτοὺς εἰδόνται λέγεσθαι ὑπὸ γῆν εἶναι καὶ ᾅδην, καὶ ζωὴν ἔχειν ἡλίῳ ἀνεπισκέπτῳ. τινὲς δὲ αὐτόθι καὶ νεκυομαντεῖον ἱστοροῦσι, εἰς ὃ τὴν Ὀδυσσέα φασὶν ἀφικέσθαι, καὶ τινα κόλπον Ἄορνον χωρίον Πλουτώνειον, περὶ ὃ περιέρπεται· κἀνταῦθα τοὺς Κιμμερίους οἰκίζουσι, λέγοντες τοὺς ἐκεῖ ἐν καταγείοις ἀργίλλαις οἰκεῖν, καὶ ὑπονόμων (mallem cum Strabone, ex cujus loco jam citato hæc verba deſumta ſunt, καὶ διά τινων ὀρυγμάτων) παρ' ἀλλήλους φοιτᾶν, καὶ ζῆν ἀπὸ μεταλλείας, καὶ μαντευομένων· εἶναι δὲ πάτριον ἴδιον αὐτοῖς, μηδένα τὸν ἥλιον ὁρᾶν, ἀλλὰ νυκτὸς ἐκπορεύεσθαι διὰ τῶν χασμάτων, &c. Alii dicunt montibus ita circumdatos, ut iis ſol vix umquam appareat.

Ibid. Ἀχερουσίαν] Acheruſia eſt cœnoſa maris Tyrrheni effuſio in regno Neapolitano prope Cumas. Strabo narrat Lucrinum lacum à nonnullis habitam fuiſſe, Ἔνιοι δὲ τοῦτον αὐτὸν (Λοκρῖνον) τὴν λίμνην εἶναι τὴν Ἀχερουσίαν φασίν. Ejusque ſitus idem arguit, nam Lucrinus ſinus extenditur uſque ad Bajas, ut ipſe tradit.

698. Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος] Cur Obrimo vocetur Proſerpina, vide v. 1176. Proſerpinæ porro lucum dicit, quo circumdatus fuit Avernus, de quo paullo poſt.

Ibid. Κόρης] Notum eſt Coren nomen proprium fuiſſe Proſerpinæ; quod κόρη, ſeu filia, eſſet Cereris, quæ etiam Δηὼ dicta eſt, cum inveniſſet τὴν κόρην: nam plerumque tribuitur Proſerpinæ hoc nomen, cum utriuſque Deæ ſimul fit mentio. Suidas, & Phavorinus, Κόρη, ἡ Περσεφόνη· Δηὼ δὲ, ἡ Δημήτηρ.

699. Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον] Acheruſiæ vicinum putabant Pyriphlegethontem. Strabo, Τόν τε Πυριφλεγέθοντα ἐκ τῶν θερμῶν ὑδάτων ἐτεκμαίροντο τῶν πλησίον τῆς Ἀχερουσίας. Et cæteros locos, quorum heic fit mentio, ſibi vendicant Cumæi, eorumque finitimi, ut teſtatur Strabo lib. I. Ἐπεί τις ἱστορεῖ ποιητὰς, ἢ συγγραφεῖς, Νεαπολίτας μὲν λέγειν μνῆμα Παρθενόπης τῆς Σειρῆνος, τοὺς δὲ ἐν Κύμῃ, καὶ Δικαιαρχίᾳ, καὶ Βιτρυβίῳ, Πυριφλεγέθοντα, καὶ Ἀχερουσίαν λίμνην, καὶ νεκυομαντεῖον τὸ ἐν τῷ Ἀόρνῳ, καὶ Βάϊον, καὶ Μισηνὸν, τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων τινάς.

704. Λίμνην τ' Ἄορνον ἀμφιτετρωτίω βρόχῳ] Ita vocat Avernum, quod præciſis rectiſſimiſque collibus, & ſilvis denſiſſimis, olim fere inacceſſis, & undique, præterquam in aditu, imminentibus, in orbem cingebatur, teſte Strabone; Περιεκλείετο δ' Ἄορνος ὀφρύσιν ὀρθίαις, ὑπερκειμέναις πανταχόθεν πλὴν τοῦ εἴσπλου, νῦν μὲν ἡμέρως ἐκπεπονημέναις, πρότερον δὲ συνηρεφέσιν ἀγρίᾳ ὕλῃ μεγαλοδένδρῳ καὶ ἀβάτῳ, αἳ κατὰ δεισιδαιμονίαν κατάσκιον ἐποίουν τὸν κόλπον. προσεμύθευον δὲ οἱ ἐπιχώριοι καὶ τοὺς ὄρνεις τοὺς ὑπερπετεῖς γινομένους καταπίπτειν εἰς τὸ ὕδωρ φθειρομένους ὑπὸ τῶν ἀναφερομένων ἀέρων, καθὰ ἐν Πλουτωνίοις, &c. Eodem modo deſcripſit hunc lacum Ariſtoteles; Περὶ τὴν Κύμην τῆς περὶ Ἰταλίας λίμνη ἐστὶν ἡ προσαγορευομένη Ἄορνος, αὕτη μὲν, ὡς ἔοικεν, οὐκ ἔχουσά τι θαυμαστὸν· περικεῖσθαι γὰρ λέγουσι περὶ αὐτὴν λόφους κύκλῳ, τὸ ὕψος οὐκ ἔλαττον τριῶν σταδίων, καὶ αὐτὴν εἶναι τῷ σχήματι κυκλοτερῆ, &c. Idem, ſed multo particularius tradit Dion, Ἐν τῇ Κύμῃ τῇ Καμπανίδι (inquit) χωρίον τι μεταξὺ Μισηνοῦ καὶ Ποτιόλων μηνοειδὲς ἐστιν· ὄρεσί τε γὰρ μικροῖς καὶ ψιλοῖς πλὴν βραχέων περιείληπται, καὶ θάλασσαν τεναγώδη κολπώδη ἔχει· ἡ μὲν ἔξω τι, καὶ πρὸς τῇ πόλεσιν ἐστιν· ἡ δ' ὀλίγα διαφυγοῦσα ἀπ' αὐτῆς διείργεται· ἄλλη ἐν αὐτῷ τῷ μυχῷ ὁρᾶται· καὶ καλεῖται αὕτη μὲν Ἄορνος, ἡ δὲ μέση Λουκρῖνος. Hæc ſilva circa Strabonis tempora exciſa ab Agrippa, totaque iſta regio ædificiis occupata fuit; Νυνὶ δὲ (inquit) τῆς μὲν ὕλης τῆς περὶ τὸ Ἄορνον κοπείσης ὑπὸ Ἀγρίππα, τῶν δὲ χωρίων κατοικοδομηθέντων, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀόρνου διώρυγος ὑποτμηθείσης μέχρι Κύμης, ἅπαντ' ἐκεῖνα ἐφάνη μῦθος. Porro ut Poeta noſter paludem hanc dixit ἀμφιτετρωτίω

φιτοῤῥαντῷ βρόχῳ, ita Ovidius dixit aquas à silva *coronatas*, h. e. circumcinctas, esse, Metam. lib. V. Fab. VI.

Silva coronat aquas, cingens latus omne, suisque
Frondibus, ut velo, Phœbeos summovet ignes.

705. Κωκυτοῦ] Hoc nomen inditum fuisse Lucrino lacui, testatur Silius Italicus. Herculei etiam itineris, & cæterorum, de quibus heic loquitur Poeta, locorum meminit, lib. XII. v. 114.

Primores adsunt Capua, docet ille tepentes
Unde ferant nomen Baja, comitemque dedisse
Dulichia puppis stagno sua nomina monstrat.
Ast hic Lucrino mansisse vocabula quondam
Cocyti memorat, medioque in gurgite ponti
Herculeum commendat iter, qua dispulit aquor
Amphitryoniades armenti vector Iberi.
Ille olim populis dictum Styga, nomine verso
Stagna inter celebrem nunc mitia monstrat Avernum,
Tum tristi nemore, atque umbris nigrantibus horrens,
Et formidatus volucri, lethale vomebat
Suffuso virus cælo, Stygiaque per urbes
Religione sacer, sævum retinebat honorem.
Hinc vicina palus, fama est Acherontis ad undas
Pandere iter, cæcas stagnante voragine fauces
Laxat. ———

Paullo post,

Ac juxta caligante situ, longumque per avum
Infernis pressas nebulis, pallente sub umbra
Cimmerias jacuisse domos. ———

Pergit deinde vicina loca pluribus describere, quæ, ut & aliorum testimonia, quæ hanc in rem congeri possunt satis multa, brevitatis studio prætereunda duxi.

710. Δαείρα] Δάειρα, vel Δαῖρα dicta est ab Atheniensibus Proserpina, quod ejus mysteria celebrarint gestantes lampadas, quas δᾶδας vocabant. Phavorinus, Δάειρα, ἡ Περσεφόνη παρ' Ἀθηναίοις, παρὰ τὴν δᾶδα, ἐπειδὴ μετὰ δᾴδων ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια, ἢ ὅτι δᾶδα φορεῖ. Idem, Δαῖρα, ἡ αὐτὴ τῇ Δαείρᾳ. Δαῖραν μυστηρίαν λέγει Ἀπολλόδωρος τὴν Περσεφόνην, ὡς δηλοῖ διὰ τὸ μυστηρίαν. Paullo post, Ὅτι δὲ τὴν Δαῖραν, Περσεφόνην καλοῦσι, Δημοσθένης τε, καὶ Αἰσχύλος μαρτυροῦσι. De Daïra multa, & varia tradidit Eustathius Il. ζ'. p. 510. Λυκόφρων δὲ μέμνηται μετὰ Δαείρας, ἣν καὶ παρατίθησι τῇ Περσεφόνῃ ἐν στίχῳ ἐνί· ὁ συγγραφεὺς δὲ λέξιν οἶδεν αὐτὴν, ἀλλὰ δαιμονίαν· καὶ δοκεῖ συγκλητικῶς ἡ λέξις, ὡς θεία ληφθεῖσα, συγκεῖσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ ἐπὶ ἀνθρωπίνης συγγενείας· ὁποῖόν τι καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ Διὸς Ἀθηναίας, καὶ ἐπὶ γυναικὸς Ἀθηναίας περιεδήλωσεν. Ὅτι δὲ θεία λέξις ἡ Δάειρα, δηλοῖ ὁ εἰπών, Δάειραν Φερεκύδης ἱστορεῖ Στυγὸς ἀδελφήν, καὶ ἔοικε, φησὶν, οὕτως ἔχειν, ἐπὶ γὰρ ὑγρᾶς οὐσίας τάττουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν Δάειραν, διὸ καὶ πολεμίαν τῇ Δήμητρι νομίζουσιν, ὅταν γὰρ θύηται αὐτῇ, οὐ πάρεστιν ἡ τῆς Δήμητρος ἱέρεια, καὶ οὐδὲ τῶν τεθυμένων γεύσασθαι ὅσιον. Φαῦλος οὖν ὁ Φανόδημος Ἀφροδίτην φησὶ νομίζειν τὴν Δάειραν, καὶ τὴν αὐτὴν τῇ Δήμητρι λέγειν. Ἄλλοι δὲ φαυλότεροι, οἱ τὴν Ἥραν Δάειραν τὴν Δήμητρος ἀποδιδόντες, δάειρα γὰρ, φασὶν, ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφή. Τινὲς δὲ φύλακα Περσεφόνης ὑπὸ Πλούτωνος ἀποδειχθῆναί φασι τὴν Δάειραν. Αἴλιος μέντοι Διονύσιος Δαῖραν γράφων διαλλάττει, τὴν Δάειραν φησὶν, ὅτι οἱ περὶ τελετὰς καὶ μυστήρια τῆς

ὑγρᾶν οὐσίαν Δαῖραν ὀνομάζουσι. Δῆλον δὲ ὅτι ὑπὸ Δαίρας χαρισμένης διὰ τοῦ ι ἡ ἐνδεῖσα Δαίρα συναίρεται ὁμοίως, κατὰ τινας, τῇ Καῖρα Καίρα. Idem in Il. δ'. p. 347. eandem contractionis rationem reddit, Δαῖραν autem facit Eleusinis matrem.

717. Φαλήρου τύρσις] i.e. Neapolis: Stephanus in Φάληρον, Ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Ὀπικοῖς, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Παρθενόπη ἡ Σειρὴν, ἣ καλεῖται Νεάπολις. Quod nomen habuit à Phalero, Siculo tyranno, ejusque conditore. Phavorinus, Φάληρος, τύραννος Σικελίας, ἔκτισε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν. Eadem urbs Parthenope dicta. Dionysius Perieg. v. 357.

Τῇ δ' ἔπι Καμπανῶν λιπαρὸν πέδον, ἔγχι μέλαθρον
Ἁγνῆς Παρθενόπης ταχέων βεβαθὸς ἀμφίκλυσ·
Παρθενόπης, ἣν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις.

Virgilius Georg. lib. IV. v. 563.

Illo Virgilium me tempore dulcis alebat
Parthenope. ———

Et Ovidius Metam. XV. v. 713.

——— *in otia natam*
Parthenopen, & ab hac Cumaa templa Sibylla.

Et apud Statium in *Silvis* sæpe memoratur. Nomen porro hoc sumtum erat à Parthenope, Sirenum una, quæ in hoc littus projecta fuit, ut ait Poeta. Stephanus, Νεάπολις, πόλις Ἰταλίας διάσημος, ἐν ᾗ Παρθενόπη ἵδρυται, μία τῶν Σειρήνων. Parthenopes etiam monimentum ibi erat; Strabo lib. V. Νεάπολις ἐκλήθη διὰ τοῦτο, ὅτι δείκνυται μνῆμα τῶν Σειρήνων μιᾶς Παρθενόπης. Et libro I. Ἐὰν δὲ προσθῇ τις ὅτι ἐν Νεαπόλει Παρθενόπης δείκνυται μνῆμα, μιᾶς τῶν Σειρήνων, ἔτι πλείων προσγίνεται πίστις. Et postea in eodem libro, Ἐπεὶ τίς ἔπεισε ποιητὴς, ἢ συγγραφεὺς, Νεαπολίτας μετὰ λέγειν μνῆμα Παρθενόπης τῆς Σειρῆνος, &c. Meminit etiam Plinius lib. III. cap. V. *Neapolis, Chalcidensium & ipsa, Parthenope à tumulo Sirenis appellata.* Item statua ei dicata erat: Suidas, Νεάπολις, πόλις Ἰταλικὴ διάσημος, ἐν ᾗ Παρθενόπης ἵδρυται Σειρῆνος ἄγαλμα. De aliis honoribus huic Sireni à Neapolitano populo datis agam paullo post. Porro hæc urbs postea Νεάπολις dicta est, tempore Augusti Cæsaris, ut putavit Solinus, cap. VIII. *Parthenope, à Parthenopes Sirenis sepulcro, quam Augustus postea Neapolin esse maluit.* Hujus autem error est manifestissimus, cum Poeta noster, qui tot secula ante Augustum vixit, *Neapolin* vocaverit hanc urbem, ut paullo infra patebit. Probabilius igitur Strabo hoc ei nomen inditum putat, cum ex variarum gentium confluxu aucta, & amplificata fuit, lib. V. Μετὰ δὲ Δικαιαρχίαν Νεάπολίς ἐστι Κυμαίων, ὕστερον δὲ καὶ Χαλκιδεῖς ἐπῴκησαν, καὶ Πιθηκουσσαίων τινὲς, καὶ Ἀθηναίων, ὥστε καὶ Νεάπολις ἐκλήθη διὰ τοῦτο.

718. Γλάνις] Hoc in loco Scholiastes Stephani verba habet fere omnia. Γλάνις (inquit Stephanus) ποταμὸς Κύμης, ὡς Λυκόφρων,

Γλάνις δὲ χεῖθροις δέξεται τέγγων χθόνα.

Καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἰχθῦς (lege ἰχθὺς, nam ἰχθῦς in casu recto sunt piscariæ, teste Hesychio) Γλάνις, ὁ καλούμενος Γλάνιος. Ἔστι καὶ Κυρίας ποταμός. Ἔστι καὶ Ἰταλίας τρίτος ποταμὸς, περὶ τὴν Τίβεριν ποταμόν. Hinc emendo Hesychium, Γλανὶς, (inquit) ἀργὸς, καὶ εἶδος ἰχθύος οἱ δὲ γλανίδε. Lege, secundum Stephanum,

num, γλάνιος, nisi potius Stephanum ex Hesychio emendandum putes.

722. Ενιπῆος] i. e. Neptuni, qui, ut Tyronem in concubitum pelliceret, Enipei, fluvii Peloponnesiaci, vel Thessalici, formam assumsit, tradente Homero, Odyss. λ'. v. 234.

Ενθ' ἤτοι πρώτην Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
Η φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
Φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο,
Η ποταμοῦ ἠράσατ' Ενιπῆος θείοιο,
Ος πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι,
Καί ῥ' ἐπ' Ενιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα·
Τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος Γαιήοχος ἐννοσίγαιος,
Εν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος.

Eandem fabulam narrat Apollodorus cap. IX. Τυρὼ δὲ, ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Αλκιδίκης, παρὰ Κρηθεῖ, τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ, τρεφομένη, ἔρωτα ἴσχει Ενιπέως τοῦ ποταμοῦ· καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τούτου ῥέεθρα φοιτῶσα, τούτοις ἀπωδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκασθεὶς Ενιπεῖ, συγκατεκλίθη αὐτῇ. Huc allusit Propertius,

Non sic Æmonio Salmonida mixtus Enipeo
Tænarius facili pressit amore Deus.

723. Λευκωσία ῥιφεῖσα, τὴν ἐπώνυμον Πέτραν ὀχήσει &c.] Ut supra χοιράς, ita heic πέτρα insulam significat: insulam porro intelligit Leucosiam, quæ in mari Tyrrheno sita est, contra Pæstanum sinum, & Lucaniæ adjacet, nomenque habuit à Leucosia Sirene, quam in hoc littus ejectam ferunt, quod Neptuno sacrum erat, ut innuit Poeta, & ab eo nomen habuit; Strabo initio sexti, Μετὰ δὲ τὸ στόμα τοῦ Σιλαρίδος Λευκανία, καὶ τὸ τῆς Ηρας ἱερὸν τῆς Αργονίας, Ιάσονος ἵδρυμα, καὶ πλησίον ἐν πεντήκοντα σταδίοις ἡ Ποσειδωνία· ἐντεῦθεν ἐκπλέουσι τὸν κόλπον, νῆσος Λευκωσία, μικρὸν ἔχουσα πρὸς τὴν ἤπειρον διάπλουν, ἐπώνυμος μιᾶς τῶν Σειρήνων, ἐκπεσούσης δεῦρο μετὰ τὴν μυθευομένην ῥίψιν αὐτῶν εἰς τὸ βυθόν. Eandem nominis rationem dedit Plinius lib. III. cap. VII. *Contra Pæstanum sinum Leucosia, vel Leucasia, est, à Sirene ibi sepulta nominata.* Alii tamen à Leucosia, Æneæ consobrina, deducunt; quos inter est Solinus cap. VIII. *Par sententia est inter Auctores, à gubernatore Æneæ, Palinurum appellatum. A tubicine Misenum. A consobrina Leucosiam insulam.* Item Festus, *Lectosia* (malim *Leucosia*) *insula dicta à consobrina Æneæ ibidem sepulta.* Quos confirmat suo testimonio Dionysius Halicarnasseus Antiq. Roman. lib. I. Επειδὴ νήσῳ προσέσχον, ᾗ τοὔνομα ἔθεντο Λευκασίαν, ἀπὸ γυναικὸς ἀνεψιᾶς Αἰνείου, περὶ τούσδε τοὺς τόπους ἀποθανούσης.

724. Ενθα Λάρος τε, Γείτων θ' ὁ Λάρις] Non facile occurrunt hæc fluviorum nomina. *Is* tamen fluvius est insulæ Leucosiæ; & Phavorinus meminit Lari, Italiæ fluvii. Fortasse Laris heic pro Silari est accipiendus; Silaris enim est fluvius, qui Picentinos à Lucanis dividit; unde nil mirum, si Leucosiæ *vicinam* appellarit Poeta noster; nam, ut prius dictum, Leucosia Lucaniæ adjacet. Heic adjicere poteris Eustathii verba in Dionysii Περιήγησιν, Μετὰ τὸ τοῦ Σιλάριδος στόμα, ὡς ὁ Γεωγράφος φησὶν, ἐν ν' σταδίοις ἡ Ποσειδωνιάς ἄκρα, ὅθεν ἐκπλέουσι νῆσος Λευκωσία ἐστὶν, ἠπείρῳ καὶ αὐτὴ ὑπόκειμένη, ἐπώνυμος μιᾶς τῶν Σειρήνων.

726. Λίγεια δ' εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται] Terina erat Italiæ fluvius, & urbs, à Crotoniatis condita, ab Hannibale eversa, Temesæ autem vicina: Strabo lib. VI. Ταύτης (Τεμέσης) δὲ συνεχὴς Τέρινα, ἣν Αννίβας κατέσπασεν, οὐ δυνάμενος φυλάττειν, ὅτε δὴ εἰς αὐτὴν κατέφυγεν τὴν Βρεττίαν. Alii tradunt Terinam insulam fuisse, in quam Ligea Siren maris impetu ejecta dicitur. Stephanus, Τέρινα, πόλις Ιταλίας, καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος, κτίσμα Κροτωνιατῶν, ὡς Φλέγων. Εκαλεῖτο δὲ καὶ Μεγάλη Ελλάς, ὡς Απολλωνίδης ὁ Νικαεὺς, ἐν τῷ Περὶ παροιμιῶν. Τινὲς δὲ νῆσον αὐτὴν, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Λίγεια ἡ Σειρὴν· ὁ Λυκόφρων,

Λίγεια δ' εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται.

Fallitur porro hoc in loco Stephanus, non enim insulam Terinam Lycophron ullam intellexit, sed Italiæ urbem hujus nominis, cujus, ut & Ocinari fluvii vicini, alio etiam loco meminit,

Οἱ δ' αὖ Τέρειναν, ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς
Ωκίναρος γῆν, φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ,
Αλη κατοικήσουσι κάμνοντες πικρῇ.

Urbs igitur Terina heic est intelligenda. Huc respexit Phavorinus, Τέρεινα, Λυκόφρων· καὶ Απολλώνιος,

——— Τερείνης ἄνθεα γαίης.

Εστι δὲ πόλις, ὅθεν Ηρακλείδης ὁ Τερεναῖος. Solinus insulæ Ligiæ meminit, quam dicit à Ligia Sirene nomen habuisse; cap. VIII. *Insula Ligia appellata ab ejecto ibi corpore Sirenis ita nominata.* Hoc vero nullo Auctore dictum arbitror.

730. Βούκερως] Variæ reddi possunt rationes veteris moris, quo fluvii taurorum sacrificiis delectari, & taurinis cornibus pingi solebant, unde & *Cornigeri* passim appellantur. Ovidius Metam. XIV. Fab. XV. de Numicio fluvio,

Corniger exsequitur Veneris mandata. ——

Virgilius,

Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum.

Euripides etiam Oceanum appellavit ταυρόκρανον, quod is esset ab Homero, & Veteribus ingens fluvius habitus, Oreste v. 1380.

Η πόντον, Ωκεανὸς ὃν
Ταυρόκρανος ἀγκάλαις
Ελίσσων κυκλεῖ χθόνα.

Ad quod Scholiastes vetus, Καὶ ἐπεὶ ποταμὸν ὑπείληφε τὸν Ωκεανὸν καὶ Ομηρος,

Οὔτε τις ἦν ποταμῶν ἀπὸ ῥόου Ωκεανοῖο.

Paullo post, Επειδὴ δὲ τοὺς ποταμοὺς ταυροκράνους ἐζωγράφουν τε, καὶ ἔλεγον· ἴσως ὅτι παραπλήσια τῷ μυκήματι τοῦ ταύρου ἡ ἀπήχησις τοῦ ὕδατος ποιεῖ ἐν τοῖς σφόδρα ῥέουσι ποταμοῖς· ἢ διὰ τὸ βίαιον τῶν ὑδάτων, ἀφ' ἣν γῆν διαρρήσσουσι παρεμπίπτοντα ὡς ἐν τοῖς κέρασιν οἱ ταῦροι. Vel quia flexuosos dividuntur in alveos, qui vocantur cornua, sicut apud Eustathium Iliad. ν'. p. 883. Κέρατα ταύρων exp. καμπαί. Alii alias causas assignant, quas congessit Meursius in suo Comment. Mihi maxime probabilis videtur ea sententia, quæ à violento decursu, & ingenti sonitu ita dictos tradit; res enim, aut homines violenti, & impetuosi *tauris* assimilari solent: adde, quod fluvii, quibus hæc nomina tribuunt Poetæ, plerumque sint rapidi, & violentes; ut heic de Ocinaro patet, quem, ob fluxionis vehementiam, ἄρλω vocavit

vocavit Poeta. Idem de Eridano constat apud Virgilium, Georg. IV. v. 370.

Et gemino auratus taurino cornua vultu
Eridanus, quo non alius per pinguia culta
In mare purpureum violentior influit amnis.

Horatius etiam Aufidum *tauriformem* appellat, IV. Od. XIV. 25.

Sic tauriformis volvitur Aufidus.

Quem alibi *longe sonantem, violentem,* & *acrem* vocat.

731. Ισμα] Huc respexit Eustathius, Iliad. ι'. Τὸ μὲν τοι διὰ τοῦ σ ἴσμα, ὃ καὶ δασύνεται, ἵδρυμα δηλοῖ παρὰ τῷ Λυκόφρονι, ἀπὸ τοῦ ἵζω γινόμενον.

732. Πρώτη δὲ &c.] Notum est ex Strabone, ludos gymnicos in honorem Parthenopes à Neopolitanis, oraculo jubente, celebratos esse, Geograph. lib. V. Νεάπολις ἐκλήθη διὰ τοῦτο, ὅπου δείκνυται μνῆμα τῶν Σειρήνων μιᾶς Παρθενόπης, καὶ ἀγὼν συντελεῖται γυμνικὸς κατὰ μαντείαν.

734. Λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον] Hoc ex patrio more factum est; nam Λαμπαδηδρομίαι institutum erant Atheniense, & in honorem Vulcani primum inventæ, quod is esset ignis præses; Ister apud Suidam, Ιστρος δέ φησι λαμπάδα πρώτους ποιεῖν ἀγῶνα Αθηναίους Ηφαίστῳ θύοντας, ὑπόμνημα καταστήσαντας τὴν χρείαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους. Alii in Promethei memoriam institutas referunt, quod is primus surreptum à Vulcano ignem mortalibus præbuisset, secundum illud Æschyli in Prometheo, ubi quidam de Prometheo sic loquitur,

Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
Θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν. ———

Minervæ etiam peragi solebat hoc certamen. Aristophanis Scholiastes ad Ranas, Ο τῆς Λαμπάδος δὲ ἀγὼν τρίτον Αθήνησιν ἤγετο, κατὰ τὰ Προμήθεια, Ηφαίστεια, Παναθήναια. Postea etiam Pani, ut constat ex Herod. lib. VI. Qui certabant, pedibus currebant in cæteris, in Panathenæis solum equitabant; quod quidem contra vetus institutum erat, ut refert Plato, de Repub. lib. I. Οὐδ' ἴστε ὅτι λαμπὰς ἔσται ἀφ' ἵππων πρὸς ἑσπέραν τῇ θεῷ; Αφ' ἵππων; ἦν δ' ἐγώ, καινόν γε τοῦτο. Modus certaminis erat, ut lampadem alii aliis tradentes, qui ardentem ad metam perferre posset, is victor esset; quod si nemo id faceret, victoria injudicata relinquebatur: Pausanias in Atticis, Εν Ακαδημίᾳ δέ ἐστι Προμηθέως βωμός, καὶ θέουσιν ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν πόλιν, ἔχοντες καιομένας λαμπάδας· τὸ δὲ ἀγώνισμα, ὁμοῦ τῷ δρόμῳ φυλάξαι τὴν δᾷδα ἔτι καιομένην, ἐστίν. ἀποσβεσθείσης δέ, οὐδὲν ἔστι τῆς νίκης τῷ πρώτῳ, δευτέρῳ δ' ἀντ' αὐτοῦ μέτεστιν· εἰ δὲ μηδὲ τούτῳ καίοιτο, ὁ τρίτος ἐστὶν ὁ κρατῶν· εἰ δὲ καὶ πᾶσιν ἀποσβεσθείη, οὐδείς ἐστιν ὅτῳ καταλείπεται ἡ νίκη. Quoniam vero pessime cum eo actum est, cui primæ currendi partes obtigerunt, vices sortiendo, aut simili modo, cuilibet datas esse certum est. Interpres vetus Persii Satir. VI. *Apud Athenas, cum juvenes ludos cursu celebrabant, qui victor esset, primus facem tollebat, deinde sequenti tradebat, & secundus tertio; similiter omnes donec currentium numerus impleretur.* Hinc ducta metaphora Proverbio originem dedit, *Cursu lampada tradere*; quo significamus aliquem, quæ sua erant, successori possidenda dare. Lucretius lib. II.

Inque brevi spatio mutantur secla animantum,
Et quasi cursores vitaï lampada tradunt.

Et Persius Sat. VI. v. 61.

Qui prior es, cur me in decursu lampada poscas?

745. Αναυλόχητον αὐτοκάβδαλον σκάφος] Αὐτοκάβδαλον legit Etymologici Auctor, simulque totum hunc locum explicavit; Αὐτοκάβδαλον σκάφος, (inquit) Λυκόφρων· Αναυλόχητον τὴν μικρὰν λέγει, οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλ' αὐτοσχέδιον πλοῖον, οὐδέπω ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι καταλεγόμενον, ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας. Αὐτοκάβδαλον δὲ, τὸ εἰκῇ καὶ ὡσαύτως καὶ αὐτουργὸν γεγονός. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφίτων εἴρηται, τὸ ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον, αὐτοκάβδαλον. Eandem lectionem servant Suidas & Phavorinus, sed tacito Lycophronis nomine, Αὐτοκάβδαλος ναῦς, ἢ αὐτοκάβδαλον σκάφος, αὐτοσχέδιον· κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφίτων εἴρηται, τὸ γὰρ ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον, αὐτοκάβδαλον λέγεται. His etiam consentit Hesychius, Αὐτοκάβδαλα, αὐτοσχέδια ποιήματα εὐτελῆ.

747. Βάριν] Hæc vox varia habet significata. Hesychius, Βάρις, πλοῖον, ἢ τεῖχος, ἢ στοά, ἢ πύργος. Suidas, Βάρεις, πλοῖα, τείχη, στοαὶ, αὐλαὶ, πύργοι, σφαῖραι. Hoc in loco pro navi ponitur, ut apud Æschylum in Persis,

Βαρίδεσσι ποντίαις. ———

Ubi Scholiastes tradit vocem esse Persicam, & ab urbe quadam Persiæ dictam, Ταῖς (inquit) ἀπὸ Βάρεως οὔσαις, ἥτις ἐστὶ πόλις Περσίδος, ἐξ ἧς καὶ αἱ νῆες βαρίδες. Alii tradunt Ionum esse propriam; Phavorinus, Βάρεις, τὰς ναῦς λέγουσιν οἱ Ιωνες. Herodotus autem tradit Ægyptiacum esse navigii fluvialis genus, ex spina factum, in Euterpe cap. II. quod totum caput nihil aliud continet, præter harum navium descriptionem. Huic consentit Æschylus in Ικετ. v. 842. ubi præco Danai filiabus, quas Ægyptia navis Argos vexerat, ait,

Σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βάριν ὅπως ποδῶν.

Et ejusdem Tragœdiæ v. 880.

Αἰγυπτίαν δὲ βάριν οὐχ ὑπερθορῇ.

Huc etiam facit Propertii illud, quod de Cleopatra, Ægypti regina, dicitur,

Baridos & contis rostra Liburna sequi.

754. Αστῷ συνοικος Θρῃκίας Ανθηδόνος] Hunc versum laudavit Stephanus, Ανθηδών, πόλις Βοιωτίας· Ομηρος,

——— Ανθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν.

Απὸ Ανθηδόνος, τοῦ Διὸς, τοῦ Ανθου, τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Αλκυόνης τῆς Αβαντος. συνῴκησαν δὲ αὐτὴν Θρᾷκες, ὡς Λυκόφρων,

Αστῷ συνοικος Θρηϊκίας Ανθηδόνος.

Η διὰ τὸ πασῶν ἀνθηροτάτην εἶναι. Glauci porro historia nota est ex Metam. VII. & XIII.

766. Οὕτω μάλ' οὕτω &c.] Geminatis vocibus uti solent Poetæ, quotiescumque gravior, & vehementior affectus exprimendus, aut excitandus est: unde cum Thebæ essent obsessæ, chorus mulierum timore perculsus, Martem duplicata prece invocant, apud Æschylum in Thebis,

——— ἐπιδ', ἐπιδὲ πόλιν.

Ad quod Scholiastes, Ηξίωσεν τὸ δὶς ἀναφωνῆσαι, δι-

λίαν γὰρ ἐμφαίνεται διὰ τούτου. Ibidem Neptuno precantur in simili formula,

——— Ποσειδῶν, ὀλίλυσον

Φθῖς ὀλίλυσον δίδε. ———

Ubi iterum Scholiastes, Πάλιν δὲ εἶπε τὸ ὀλίλυσον· τεταραγμένης δὲ ψυχῆς ταῦτα ἤδη, καὶ ἐμφάσεως ἕνεκα λεγόμενα. Hujus generis exempla ubique occurrunt apud Æschylum, & Euripidem, qui miri sunt in affectibus movendis artifices; sed sed nec Comicorum ludis ingrata sunt, Aristophanes Avibus,

Πολὺ δὲ πολὺ χαλεπωτάτους λόγους

Ηνεγκας ἄνθρωφ'. ———

767. Μέλανθος] Eustathius Iliad. α'. Μέλανθος Ποσειδῶν παρὰ Λυκόφρονι, διὰ τὴν τοῦ πόντου μελανίαν. Potest etiam Melanthus appellari à Melantho, Protei filia, ex qua Amycum genuit.

Ibid. Ιππηγέτην] Notum est, Neptuno adscriptam fuisse equorum curam, & inventionem; unde Ιπποκούειος, & Ιππιος pluribus in locis dictum, & sub eo nomine cultum, & templis, arisque honoratum legimus apud Pausaniam, aliosque. Unum tantum Pausaniæ locum adducam, in quo nominis rationem reddit, in Achaicis, Διομήδης δὲ Ιππιον τὸν θεὸν πείθοιτο μὲν ἄν τις καὶ ἐπ' αἰτίαις ἄλλαις, ἐγὼ δὲ εὑρετὴν ἱππικῆς ὄντα, ἀπὸ τούτου χεῖν καὶ τὄνομα εἰκάζω. Ομηρος μὲν γε ἵππων ἄθλοις Μενελάῳ κατὰ τὸν θεὸν τοῦτο ἀρβκλητον περιέθηκεν ὅρκον,

Ιππων ἁψάμενος γαιήοχον Εννοσίγαιον

Ομνυθι μηδὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.

Πάμφως δὲ, ὃς Αθηναίοις τοὺς ἀρχαιοτάτους ὕμνους ἐποίησεν, εἶναι φησὶ τὸν Ποσειδῶνα,

Ιππων τε δωτῆρα, νεῶν τ' ἰθυκρηδέμνων.

Οὕτω διὰ τὴν ἱππικὴν, καὶ οὐκ ἀπὸ ἑτέρας συμφράσεως τὸ ὄνομα ἔσχηκεν.

768. Ναύλοχον Ρεῖθρα σκέπας] Rhithri, Ithacæ navalis, meminit Homerus in Odyss. α'. v. 180.

Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,

Εν λιμένι Ρείθρῳ ὑπὸ Νηΐῳ ὑλήεντι.

Ubi Eustathius nominis hujus rationem explicavit, Φασὶν οἱ παλαιοὶ Ρεῖθρον κατὰ κύριόν τι ὄνομα καλεῖσθαι τὸν ἐν Ιθάκῃ λιμένα, διὰ τὸ εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ Νηΐου καταρρέοντα χείμαρρον. Paullo post, Νήϊον, ὄρος Ιθάκης χθόνιχον, ὅθεν εἰς τὸν ὑποκείμενον καταρρεῖον λιμένα, ἐκ τοῦ συμβαίνοντος τῷ λιμένι, Ρεῖθρον προσαγορεύεται· καὶ σημείωσαι ὅτι κατὰ ταύτην τὴν ἱστορίαν, καὶ τὸ ὑποκείμενον τοῦ λιμένος Ρεῖθρον λέγεται, καὶ ὁ μόνος αὐτὸς λιμήν.

769. Νηρίτου πρῶνας] Neriti, montis Ithaci, meminit pluribus in locis Homerus, eique varia tribuit epitheta, ut Iliad. β'. 632.

Οἵ τ' Ιθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον.

Et Odyss. ι'. 81.

Ναιετάω δ' Ιθάκην εὐδείελον, ἐν δ' ὄρος αὐτῇ

Νήριτον εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές. ———

771. Η δὲ βασσάρα] Βασσάρα Baccham denotat, quæ pro meretrice, seu libidinosa ponitur, sicut supra θυὰς, v. 143. qui locus videndus. Etymologicographus, Βασσάρα σημαίνει κυρίως τὴν Βάκχην ἀπὸ τούτου δὲ ἡ καλλωπιστὴς καὶ πόρνη γυνὴ εἴρηται βασσάρα. Suidas, Βασσαρὶς, ἑταίρα, πόρνη· ἐν ἐπιγράμματι,

Βάσσαρις Εὐρυνόμη σκοπελοδρόμος, ἥ ποτε ταύρων

Πολλὰ ταυνχαίρων στέρνα χαραξαμένη.

Ad Penelopen quod attinet, Mantinensium erat sermo, ipsam, absente Ulysse, procos ultro ad se vocasse, & hanc ob causam ab Ulysse reduce repudiatam primo Spartam se recepisse, deinde Mantineam, ubi vitam finiit. Auctor est Pausanias in Arcadicis, Μαντινέων δὲ ὁ ἐς αὐτὴν λόγος Πηνελόπην φησὶν ὑπὸ Οδυσσέως καταγνωσθεῖσαν, ὡς ἐπαγωγὸς ἐσαγάγοιτο ἐς τὸν οἶκον, καὶ ἐκπεμφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ, τὸ μὲν παρ' αὐτίκα εἰς Λακεδαίμονα ἀπελθεῖν, χρόνῳ δὲ ὕστερον ἐκ τῆς Σπάρτης ἐς Μαντίνειαν μετοικῆσαι, καὶ οἱ τοῦ βίου τὴν τελευτὴν ἐνταῦθα συμβῆναι.

793. Σύφαρ θανεῖται] Notum est apud Naturalis Historiæ Scriptores, quædam animalia juventutem renovare, pellem antiquam & rugosam deponendo. Auctor est Aristoteles Hist. Animal. lib. VIII. cap. XVII. Τῶν δὲ φωλευόντων ἔνιοι τὸ καλούμενον γῆρας ἐκδύνουσιν· ἔστι δὲ τοῦτο ἔσχατον δέρμα, καὶ τὸ περὶ τὰς γενέσεις κέλυφος. Inter hæc porro maxime celebris est serpens. Idem paullo post, Καὶ μάλιστα πάντων οἱ ὄφεις· ἐκδύνουσι γὰρ τὸ ἔαρος, ὅταν ἐξίωσι, καὶ τοῦ μετοπώρου πάλιν. Simile aliquid cicadæ accidit; Idem loco citato, Οἱ δὲ τέττιγες, ὅταν ἐξέλθωσι, καθίζάνουσιν ἐπί τε τὰς ἐλαίας, καὶ καλάμους, περιῤῥαγέντος δὲ τοῦ κελύφους ἐξέρχονται, ἐγκαταλιπόντες ὑγρότητα μικρὰν, καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀναπέτονται καὶ ᾄδουσι. Horum utriusque depositum vocabant σύφαρ, ut ait Suidas, Σύφαρ, ἔκδυμα τοῦ ὄφεως, καὶ τοῦ τέττιγος, παρὰ τὸ λεπίδα. Unde nihil mirum, si pellis arida pro sicca & exsangui, jamque in tumulum deponenda senectute sumatur. Hesychius, Σύφαρ, γῆρας ὑπέρτατον, οἱ δὲ τοῦ ὄφεως καὶ τὸ ἐξεντεθυμένον σῦκον. Rem totam latius tractavit, & hunc Lycophronis locum ex professo explicavit Etymologici Auctor, Σύφαρ, οὐχ ἁπλῶς τὸ γῆρας, ἀλλ' ὡς ἐπίθυμημα γήρως, καὶ τῆς ἐσχάτης ἡλικίας τὸ κατεῤῥακωμένον, τουτέστι τὸ δέρμα· καὶ Σώφρων ἐν τοῖς Ανδρείοις δεδήλωκε Μίμοις τινὶ,

Τί μὰν ξύσιλος; τί γὰρ σύφαρ ἀντ' ἀνδρὸς;

Εν τούτοις γὰρ τὸν ἀνακρινόμενον γέροντα, ξύσιλον παίζων εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ κνᾶσθαι καὶ ξύειν τὸ δέρμα. κἄπειδὴ ἀποκρινόμενον σύφαρ ἀντ' ἀνδρὸς, τουτέστι δέρμα ψιλὸν, ὡς τὸ ἄλλον ἤδη διεφθαρμένον. τινὲς δὲ τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας, σύφαρ λέγουσι, τὸ ἀποδυόμενον· Λυκόφρων δὲ τὸ λίαν γεγηρακός.

794. Κόραξ] Corvum, Ulyssem senio confectum vocat; nam ista avis dicitur quinque, vel etiam novem secula vivere, ut ait Plinius lib. VII. cap. LXVIII. Aristoph. in Avibus,

Οὐκ οἶσθα ὅτι πέντε γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη.

Ubi Scholiastes vetus, Καλῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ησιόδειον παίζει,

Εννέα γὰρ ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη.

Unde corvus apud Poetas longævitatis exemplum est. Juvenalis Sat. X. 246.

Rex Pylius, magno si quidquam credis Homero,

Exemplum vitæ fuit à cornice secundæ.

Et Horatius lib. IV. Od. XIII. 25.

———*servatura parem*

Cornicis vetulæ temporibus Lycen.

799. Εὐρυτὰν στέψει λεώς] Stephanus putavit Eurytanas esse Italiæ populos: Εὐρυτᾶνες, (inquit) ἔθνος Ιταλικόν· Λυκόφρων,

Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν στέψει λεώς.

Rectius tamen, ut videtur, Tzetzes in Ætolia, idque ex Aristotelis sententia, collocavit; nam

nam & huic consentit Thucydides, extremo lib. I. Επιχειρεῖν δ' ἐκέλευον πρῶτον μὲν Ἀποδωτοῖς, ἔπειτα δὲ Ὀφιονεῦσι, καὶ μετὰ τούτους, Εὐρυτᾶσιν, ὅσπερ μέγιστον μέρος ἐστὶ τῶν Αἰτωλῶν, ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν, καὶ ὠμοφάγοι εἰσὶν, ὡς λέγονται. Item Strabo lib. x. Εἶναί τι φῦλον τι Αἰτωλικὸν τοῦτο, ὡς Ὀφιεῖς, καὶ Ἀχαιοὺς, καὶ Εὐρυτᾶνας, καὶ ἄλλα πλείω. Idem paullo ante, Εὐηνὸς ποταμὸς ἄρχεται μὲν ἐκ Βωμιαίων ἐν Ὀφιεῦσιν Αἰτωλικῷ ἔθνει, καθάπερ καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες, καὶ Ἀχαιοὶ, καὶ Κουρῆτες, &c. In Stephano igitur pro Ἰταλικὸν, repono Αἰτωλικόν.

800. Τραμπύας ἐδέθλων] Dicit Canterus Tiresiam apud Homerum, cum Ulyssi fata sua, & mortis locum prædicit, non velle Κιλκέαν, aut Βουνίμαν Eustathii, sed regiones, quas hoc in loco describit Lycophron. At vero hæ regiones eædem prorsus videntur cum illis, quas indicavit Eustathius; nam Bunimi sunt Trampyæ vicini, teste Stephano, Τράμπυα, πόλις τῆς Ἠπείρου, πλησίον Βουνίμων. Idem etiam tradit in Βουνίμα.

802. Τυμφαῖος] Tymphæa urbs, & Tymphe mons erat in Thesprotia. Stephanus, Τύμφη, ὄρος Θεσπρωτικόν· καὶ Τυμφαία, πόλις. Tymphæis porro vicini erant *Æthices*; Strabo lib. VII. Ἠπειρῶται δ' εἰσὶ καὶ Ἀμφίλοχοι, καὶ οἱ ὑπερκείμενοι καὶ συνάπτοντες τοῖς Ἰλλυρικοῖς ὄρεσι, τραχεῖαν οἰκοῦντες χώραν, Μολοττοί τε, καὶ Ἀθαμᾶνες, καὶ Αἴθικες, καὶ Τυμφαῖοι. Vetus Homeri Scholiastes, cujus verba usurpavit Eustathius, narrat Æthices, secundum quosdam, Thessalicam esse gentem, Epiro conterminam: secundum alios, Macedoniæ: secundum alios, Perrhæbiæ. Αἴθικες, (inquit) ἔθνος Θετταλικὸν, ὑπερκείμενον τῆς Ἠπείρου· οἱ, ὥς τινες, Μακεδονίας· ἄλλοι δὲ εἶπον, Περραιβίας. Il. β'. v. 744.

821. Πλάτιν] i. e. τὴν ἄπιστον γυναῖκα, secundum Hesychium, quæ significatio huic loco adprime convenit. Aristophanes πλάτιδα uxorem simpliciter dixit, in Acharn.

Καὶ τοῖς παιδίοις, καὶ τῇ πλάτιδι.

Ad quod Scholiastes vetus, Πλάτιδι, τῇ γυναικὶ, παρὰ τὸ πλάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην.

832. Ξείνη] Cur hoc nomine insigniatur Venus, diversam à Scholiaste rationem reddit Herodotus, lib. II. cap. CXII. in Ægypti descriptione, Ἔστι δὲ ἐν τῷ τεμένει τοῦ Πρωτέος ἱρὸν, τὸ καλέεται Ξείνης Ἀφροδίτης· συμβάλλομαι δὲ τοῦτο τὸ ἱρὸν Ἑλένης τῆς Τυνδάρεω, καὶ τὸν λόγον ἀκηκοὼς, ὡς διαιτήθη Ἑλένη παρὰ Πρωτέϊ, καὶ δὴ καὶ ὅτι Ξείνης Ἀφροδίτης ἐπώνυμόν ἐστι, ὅσα γὰρ ἄλλα ἄλλης Ἀφροδίτης ἱρά ἐστι, οὐδαμᾶ Ξείνης ἐπικαλέεται.

843. Τῆς λυρόπτιδος γαλῆς] Mustelam in collo gestare, & ex ore partum edere sciunt Naturæ Investigatores, qui hac de re consulendi sunt. Causa, quam reddunt fabularum Auctores, hæc est; Galanthis, Alcmenæ ancilla, cum domina sua partus doloribus laborans, à Junone, ne pareret, impediretur, mira astutia dicitur Deam elusisse: venisse quippe ad eam risu ac lætitia gestientem, & solutam jam partu reginam mentiendo confinxisse: qua re intellecta, admiratione simul ac dolore concita Dea solutis manibus surrexit. Tunc subito Alcmena sine ullo cruciatu Herculem enixa est. Dea vero indignata, mox Galanthidem in animal sui nominis, γαλῆν nempe, mutavit, hac addita pœna, ut ore, quo præcipue peccaverat, pareret. Ovidius Metam. lib. IX. Fab. VI.

Numine decepto risisse Galanthida fama est;
Ridentem prensamque ipsis Dea sæva capillis
Traxit, & è terra corpus relevare volentem
Arcuit, inque pedes mutavit brachia primos.
Strenuitas antiqua manet; nec terga colorem
Amisere suum: forma est diversa priori;
Quæ, quia mendaci parientem juverat ore,
Ore parit, nostrasque domos, velut ante, frequentat.

848. Καὶ ῥεῖθρον Ἀσβύστου] Asbystes fluvius dicitur gentili nomine; Asbystas autem, seu Asbytas, vel Asbetas Libyæ partem illam habitasse, ubi Cyrenæi urbem condiderunt, adnotat Salmasius ex Callimacho, qui ipsum Cyrenarum solum vocat Ἀσβυστίδα γαῖαν. Herodotus vero tradit Cyrenæis finitimos esse, & regionem mediterraneam incolere, Cyrenæos autem maritimam, lib. IV. cap. CLXX. Γιλιγαμέων ἔχονται τὸ πρὸς ἑσπέρης Ἀσβύσται· οὗτοι τὸ ὑπὲρ Κυρήνης οἰκέουσι· ἐπὶ θάλασσαν δὲ οὐ κατήκουσι Ἀσβύσται, τὸ γὰρ παρὰ θάλασσαν Κυρηναῖοι νέμονται. Herodotum confirmare videtur Dionysius, additque celebre illud Jovis Ammonis templum apud Asbystas esse, Περιηγ. v. 211.

Ἀσβύσται δ' ἐπὶ τοῖσι μεσήπειροι ναίουσι,
Καὶ τέμενος Λιβυκοῖο θεοῦ ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ.

849. Δυσσόμοις θρεῖ] i. e. Phocis, secundum illud Homeri Odyss. v. 403.

Πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.

Et v. 442.

Φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή.

Easdem χαμευνάδας vocat, quod meridie è mari egrediantur, & in antris quibusdam humi dormiant, ut tradit idem Auctor, Odyssea citata.

850. Ἀργείας κυνός] Cur Helenam *Argivam* appellat, cum notum sit omnibus *Laconicæ* fuisse originis? Quia, nempe, Argos pro tota Peloponneso usurpari solebat. Similiter Homerus Iliad. β'.

Καδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
Ἀργείην Ἑλένην.———

Ubi Eustathius, Ἐνταῦθα καὶ Ἀργείην τὴν Λακωνικὴν Ἑλένην λέγει, ὡς καὶ τῆς Λακεδαίμονος Ἄργους καλουμένης, καθάπερ ὅλη ποτὲ ἡ Πελοπόννησος. Hesychius, Ἄργος, Πελοπόννησος.

851. Κόρης] Κόρη nonnumquam opponitur τῇ παρθένῳ, & virginem innuptam denotat, ut apud Sophoclem Trachin. v. 541.

Κόρην γὰρ οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐζευγμένην.

Hic vero sensus non potest esse hujus loci. Sumitur etiam pro muliere quavis juvene, ut apud Homerum Iliad. ζ'.

Κουράων ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι, ἔνθα δὲ γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν.

Ubi κόρας vocat Priamidarum uxores; uti etiam Chryseidem, postquam fuisset Agamemnonis concubina, κούρην appellavit, Iliad. α'.

Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην.

Et

Et paullo post,

Μήτι σύ πιτὰ ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην.

Vide quæ Eustathius in hæc loca adnotavit. Similiter Lucretiam, nobilem matronam, Collatini uxorem, Ovidius *puellam* vocavit, Fast. lib. II. v. 810.

Succubuit fama victa puella metu.

Et ipsam Helenam *puellam* appellat apud eundem Hermione, Epist. ad Orestem v. 19.

Sit socer exemplo nupta repetitor ademta,
Cui pia militiæ causa puella fuit.

Κόραι etiam dicebantur apud Molossos pulcræ omnes, & formosæ, ut observat Tzetzes; unde etiam Proserpinam, quam narrant Aïdonei, Molossorum regis, filiam fuisse, κόρην dictam nonnulli tradiderunt. Suidas in v. Κόρη, Ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν Ἰνδικῶν ἐβασίλευσε Μολοσσῶν Ἀϊδης, ὃς ἔσχε θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσε Κόρην Περσεφόνην, τὰς γὰρ εὐπρεπεῖς γυναῖκας οἱ Μολοσσοὶ κόρας ἐκάλουν.

853. Καὶ δῶρ' ἀνάψει παρθένῳ σκυλητρίᾳ] Minervæ, tamquam belli Deæ, dicari solebant spolia bello capta, unde ἀγελεία, ληῖτις, &c. apud Homerum, aliosque Poetas dici solet. Iliad. κ'. ubi de spoliis à Dolone captis verba facit,

Καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρί. ———

Ubi Eustathius, Τὸ ληΐτιδι ἴσως μὲν ὅμοιόν ἐστι τῇ ἀγελείᾳ, εἴπερ ἐκείνη γίνεται παρὰ τὸ ἄγειν λείαν· ἧς μέρος καὶ τὰ λάφυρα, ἤτοι σκῦλα, ἐξ ὧν σκυλήτειρα παρὰ Λυκόφρονι Ἀθηνᾶ.

854. Ταμάσιον κρατῆρα] i.e. æneum; à Tamasa, Cypri urbe, ubi μέταλλα χαλκοῦ ἐστιν ἄφθονα, ut ait Strabo. Est & alia Tamasa, vel Temesa, Brutiorum in Italia urbs, metallis etiam clara. Ovidius Metam. XV.

Hippotadæque domos regis, Temesesque metalla,
Leucosiamque petit, tepidique rosaria Pæsti.

Harum utra sit hoc in loco intelligenda, dubitari potest; ut neque constat, ad utram pertineat illud Homeri Odyss. α'. v. 184.

Πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους
Εἰς Τεμέσην μετὰ χαλκόν. ———

854. Σῖρις] Siris Italiæ erat urbs, à Trojanis domi profugis condita, & à muliere quadam, vel fluvio præterlabente nominata. Athenæus Deipn. lib. XII. Καὶ οἱ τὴν Σῖριν δὲ κατοικοῦντες, ἣν πρῶτοι κατέσχον οἱ ἀπὸ Τροίας ἐλθόντες. Paullo post, Ὠνομάσθη δ' ἡ Σῖρις (ὡς μὲν Τίμαιος φησί, καὶ Εὐριπίδης ἐν Δεσμώτιδι Μελανίππῃ) ἀπὸ γυναικός τινος Σίριδος· ὡς δ' Ἀρχίλοχος, ἀπὸ ποταμοῦ. Eadem fuit cum Heraclea, si Plinio fides habenda sit, lib. III. cap. XI. *Similiter est inter Sirin & Acirin Heraclea, aliquando Siris vocitata.* Strabo tamen tradit ab Heraclea diversam, ejusque navale fuisse, Geogr. lib. VI. Εἶθ' Ἡράκλεια πόλις, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης· καὶ ποταμοὶ δύο πλωτοί, Ἄκιρις καὶ Σῖρις, ἐφ' οὗ πόλις ἦν ὁμώνυμος Τρωϊκή· χρόνῳ δέ, τῆς Ἡρακλείας ἐντεῦθεν οἰκισθείσης ὑπὸ Ταραντίνων, ἐπίνειον αὕτη τῶν Ἡρακλεωτῶν ὑπῆρξε· διεῖχε δ' Ἡρακλείας μὲν τέτταρας καὶ εἴκοσι σταδίους, Θουρίων δὲ περὶ λ' καὶ τ'. Postea Poliëum dicebatur, à Minerva Poliade. Stephanus, Σῖρις, πόλις Ἰταλίας πλησίον τοῦ Μεταποντίου, καὶ ποταμός· μετωνομάσθη δὲ καὶ Πολίειον, ἀπὸ τῆς ἐν Ἰλίῳ Πολιάδος Ἀθηνᾶς.

Ibid. Λακινίου μυχοῖς] Λακινίους μυχοὺς legit Stephanus, Λακίνιον, ὄρος Κρότωνος· Λυκόφρων,

——— καὶ Λακινίους μυχούς.

Τὸ ἐθνικόν, Λακίνιος· καὶ τὸ κύριον τοῦ ἥρωος, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος. Clarum heic erat Junonis templum, donariis pretiosis refertum. Strabo lib. VI. Μετὰ δὲ τὸ Σκυλλήτιον ἡ Κροτωνιάτις χώρα, καὶ αἱ τῶν Ἰαπύγων ἄκραι τρεῖς· μετὰ δὲ ταῦτα τὸ Λακίνιον, Ἥρας ἱερόν, πλούσιόν ποτε ὑπάρξαν, καὶ πολλῶν ἀναθημάτων μεστόν. Ovidius Metamorph. XV.

Italiam tenuit, præterque Lacinia templa
Nobilitata Dea, Scyllaaque littora fertur.

Et Dionys. Perieg. 368.

Τοὺς δὲ μεθ' ἑξείης Μεταπόντιοι· ἐγγύθι δ' αὐτῶν
Ἱμερτὸν πτολίεθρον ἐϋστεφάνοιο Κρότωνος,
Ναιόμενον χαρίεντος ἐπ' Αἰσάρου προχοῇσιν·
Ἔνθα καὶ αἰπὺ ἴδοιο Λακινιάδος δόμον Ἥρης.

Hinc Juno *Diva Lacinia* dicitur. Virgilius Æneid. III. 551.

Hinc sinus Herculei (si vera est fama) Tarenti
Cernitur, attollit se Diva Lacinia contra.

860. Τὸν ἐννεάπηχυν] i.e. Achillem, quem nihil mirum si Poeta vocet *novemcubitalem*, cum apud Historiæ Scriptores memorentur homines inusitatæ staturæ, ut apud Herodotum Orestes septemcubitalis, aliique; apud Poetas vero nihil frequentius. Apud Homerum Otus & Ephialtes novennes dicuntur latitudine septemcubitales fuisse, proceritate autem septem ulnarum, Odyss. λ'.

Ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.

Hunc tamen locum Meursius non vult stricte quoad verba accipi; quem in finem Hesychii verba citavit, quæ Homeri versus, antea obscuros, mire explicare, & luce suffundere ait; Ἐννεαπήχεις ἦσαν· ἐπαινεῖ τῆς τῆς ἀκριβείας, τὰ γὰρ σύμμετρα τῶν σωμάτων τοῦ πλάτους τὸ μῆκος τετραπλάσιον ἔχει. Miror porro quis heic doctissimo viro imposuerit, neque enim Hesychii verba aut ejus sententiam confirmant, aut Homero lucem vel minimam præbent; nihil enim aliud voluit, quam quod laudanda nonnullis videatur Homeri ἀκρίβεια, qui mensuram Oti & Ephialtis quadruplo majorem quoad longitudinem fecit, quam quoad latitudinem; quia corpora, secundum accuratas proportionum, & symmetriæ regulas, ita se habere debent: videtur enim ὀργυιὰ, secundum Hesychium, par esse πήχεσι quatuor.

862. Καὶ μήτε χρυσῷ φαιδρὰ &c.] Habitum lugentium describit Poeta; solebant enim ii, ornamentis & splendore omni abjectis, pullatas vestes induere. Ovidius Metamorph. VI. Fab. VIII. de Progne loquens, postquam Philomelæ sororis mortem acceperat,

——— *velamina Progne*
Diripit ex humeris auro fulgentia lato,
Induiturque atras vestes. ———

Idem facit Althæa, cum fratres ejus occidisset Meleager. Metam. VIII. Fab. IV.

—— *plangore dato mæstis ululatibus urbem*
Implet, & auratas mutavit vestibus atris.

Græci etiam Poetæ frequentem habent atrarum

rum vestium mentionem. Euripides Phœniss. v. 374. de Jocasta,

> Κάρα ξυρηκές, καὶ πέπλους μελαγχίμους
> Ἔχουσαν. ———

Iterum in Alcestide, v. 427.

> Πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι λέγω,
> Κουρᾷ ξυρηκεῖ, καὶ μελαμπέπλῳ στολῇ.

Et ejusdem Tragœdiæ v. 215.

> ——— ἢ τεμῶ τρίχα,
> Καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων
> Ἀμφιβαλώμεθ' ἤδη.

866. Ταύρου γυιάδας κακοξένους &c.] Nota est Erycis fabula, qui cum hospites lucta victos interficeret, ipse tandem ab Hercule occisus est.

867. Κωλῶτις] i. e. Venus. Eadem porro videtur fuisse cum ea, quæ Κωλιὰς dicta, vel à Coliade, Attico promontorio; vel ob alias causas, quas congessit Eustathius, Commentario in Dionysii v. 952. cujus verba ulterioris explicationis loco adponam; Κωλιὰς δὲ ἡ Ἀφροδίτη, (inquit) ἡ ἀπὸ τόπου Ἀττικοῦ, ὅπου τὰ Περσικὰ συνέπεσεν ναυάγια, περὶ ὧν χρησμὸς τοιοῦτος ἐξέπεσε, Κωλιάδες δὲ γυναῖκες ἐρετμοῖς φρίξουσιν, ὁ δὲ τοιοῦτος Ἀττικὸς τόπος ὅμοιός ἐστι, φασὶν, ἀνθρώπου κώλῳ, δηλαδὴ τῷ κατὰ τοὺς πόδας, ἐκκείμενος εἰς θάλασσαν, ἔχων Ἀφροδίτης ἱερὸν, Κωλιάδος καλουμένης ἐκ τοῦ τόπου ὁμωνύμως. Ἕτεροι δὲ Κωλιάδα φασὶ κληθῆναι ἀπὸ τόπου, εἰς ὃν ζῶν κολιὸν ἀπέθετο ὄρνις, ἔκ τινος θυσίας ἁρπάσας· μέρος δὲ ποδὸς ἐμφερέσθαι ὁ κωλῆ. Οἱ δέ φασιν ὅτι Ἀθηναῖοι ἐλῄσαντό ποτε οἱ Τυῤῥηνοὶ, μεγάλα συνιστῶντες πειρατήρια, γυνὴ δὲ Τυῤῥηνὶς διατεθεῖσα φιλίως περί τινα τῶν Ἀττικῶν αἰχμαλώτων, ἀφῆκε λύτρασα· ὁ δὲ φυγὼν ἵδρυσε Κωλιάδος Ἀφροδίτης ἱερὸν, ὡς δι' αὐτὴν τὰ κῶλα λυθείς. Plura de Coliade Venere qui videre volet, adeat Pausaniam, Stephanum, Aristophanis Scholiastem Nub. Act. I. Scen. I. &c.

869. Ἅρπης Κρόνου πήδημα] Hoc non est intelligendum de Corcyra, ut putavit Canterus, sed Drepano, Siciliæ promontorio, & urbe; quem in locum falcem projecit Saturnus, qua Cœlo patri genitalia desecuisset. Vel verius, quod sit δρεπανοειδὴς, i. e. in modum falcis curvata. Unde Ovidius Fast. III.

> *Quique locus curvæ nomina falcis habet.*

Servius in Æneid. III. v. 707. *Drepanum civitas est ante pedem montis Erycis, trans Lilybæum; dicta, vel propter curvaturam littoris, in quo sita est; vel quod Saturnus, post amputata virilia Cœlo patri, illuc falcem projecerit, quæ δρέπανον dicitur Græce, &c.*

874. Μινυῶν] Ad hunc Lycophronis locum respexit Eustathius, Commentario in hunc versum Iliad. λ'.

> Ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἅλα βάλλων
> Ἐγγύθεν Ἀρήνης. ———

Ὀνόμασται δὲ Μινύειος παρωνύμως τόπῳ ἐθνικῷ, καὶ διαλύσει καὶ ἐκτάσει Μινύϊος, ἀπὸ Μινυῶν τῶν μετὰ Χλωρίδος, τῆς μητρὸς Νέστορος, αὐτόθι ἐλθόντων ἐκ τοῦ Μινυείου Ὀρχομενοῦ· οἱ μὲν τῶν Ἀργοναυτῶν ὄντες ἀπόγονοι, οὓς Μινύας ὁ Λυκόφρων λέγει, ἐκ Λήμνου μὲν εἰς Λακεδαίμονα ἐξέπεσον. Apollonius Rhodius tradit Minyas dictos esse Argonautas à Minya, qui progenitor erat virorum in hac expeditione principum, à quo etiam Minya, Thessaliæ urbs, nomen accepit; Argonaut. lib. I. 229.

> Τοὺς μὲν ἀριστῆας Μινύας περιναιετάοντες
> Κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν
> Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
> Ἔμμεναι· ὡς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσονα γείνατο μήτηρ
> Ἀλκιμέδη Κλυμένης Μινυηΐδος ἐκγεγαυῖα.

Quam rem latius ibi deduxit doctissimus Scholiastes.

878. Τευχείρων] Teuchira hæc urbs dicitur à Strabone, & Marcellino; Ταύχειρα ab Herodoto, Diodoro Siculo, & Stephano. Sita erat in Pentapoli, vel Cyrenaïca, Libyæ regione, & postea à regina Arsinoe nomen accepit. Strabo lib. XVII. Μετὰ δὲ Βερενίκην πόλις ἐστὶ Τεύχειρα, ἣν καὶ Ἀρσινόην καλοῦσιν. Idem alii tradunt.

887. Τρίτωνι Κολχὶς &c.] Hac de fabula videri possunt Apollonius Rhodius Argon. IV. 1550. & Pindarus Pythion. Od. IV.

896. Ἐν χθονὸς νεροῖς μυχοῖς] Νηροῖς legit Etymologici Auctor, Νηροὶ, Λυκόφρων,

> ——— ἐν χθονὸς νηροῖς μυχοῖς.

τοῖς κοίλοις, ἢ τοῖς καταδύσεσι. Emendo obiter Hesychium, apud quem legitur, Νήρικος, πόλις Ἠπείρου. lege Ἠπείρου. Nericus enim Epiri urbs erat. Homerus Odyss. XXIV. 377.

> Οἷος Νήρικον εἷλον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
> Ἀκτὴν Ἠπείροιο. ———

897. Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην] Stephanus, Κῦφος, πόλις Περῥαιβίας,

> Γουνεὺς δ' ἐκ (lege δ' ἐκ) Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.

Ἀπὸ Κύφου, τοῦ παιδὸς Περῥαιβοῦ. Δύο δ' εἰσὶ Κύφοι, ἡ μὲν Περῥαιβίας, ἡ δὲ Θετταλίας. Καὶ ποταμὸς Κῦφος. Ὁ πολίτης Κυφαῖος· Λυκόφρων,

> Ἐν ἧ Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην.

900. Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων] Stephani lectionem heic amplecti malim; Ἀμφρυσος, (inquit) πόλις Φωκίδος· τινὲς δὲ διὰ τοῦ β φασίν. Ἔστι καὶ ποταμὸς Μαγνησίας. Τὸ ἐθνικὸν Ἀμφρύσιος, ὡς Λυκόφρων,

> Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων.

Magnesiam heic intelligit Thessalicam; Amphrysus enim Thessaliæ fluvius erat, juxta quem Apollo Admeti greges custodivit; unde Lucanus,

> ——— *flumine puro*
> *Irrigat Amphrysus famulantis pascua Phœbi.*

Et Virgilius de eodem, Georg. lib. III. 2.

> *Te quoque, magna Pales, & te memorande canemus*
> *Pastor ab Amphryso.* ———

Ad Stephanum redeo, qui in V. Εὐρύαμπος versum hunc iterum citavit; Εὐρύαμπος, (inquit) πόλις Μαγνησίας. Ὁ πολίτης Εὐρυάμπιος· Λυκόφρων,

> Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων.

901. Πετρωθέντος λύκου] Locum Thessaliæ intelligit, quem Λύκειον, seu Λυκοσθένιον dicebant; Peleus enim Phocum, paternum fratrem, & Psamathes Nereïdis filium, occidit, quam ob causam irata Psamathe lupum in Pelei greges, & armenta immisit, quem postea, Thetidis precibus mota, in lapidem heic transformavit; unde datum loco nomen. Fabula est apud Ovidium Metam. XI. Fab. IX.

Cæruleam Peleus Psamathen, ut finiat iram,
Orat, opemque ferat; nec vocibus illa rogantis
Flectitur Æacidæ: Thetis hanc pro conjuge supplex
Accepit veniam. Sed enim irrevocatus ab acri
Cæde lupus perstat, dulcedine sanguinis asper,
Donec inhærentem laceræ cervice juvencæ
Marmore mutavit corpus, pariterque colorem;
Omnia servavit: lapidis color indicat illum
Jam non esse lupum, jam non debere timeri.

Cætera loca, quorum heic meminit Poeta, in Thessalia erant; de quibus satis Tzetzes, & Canterus. Addam solummodo, Τίταρον eam esse urbem, quæ & Τιταρὼν dicebatur, ut ait Stephanus, Τιταρὼν, πόλις Θεσσαλίας, ἣν Τίταρον Λυκόφρων φησί.

907. Ακτίεισιν ἐν πέτραις Αἰῶνα κωκύσουσιν ἠλοκισμένοι] i. e. in petris lacerati, *ætatem* insepultam lugebunt; quoniam qui sepultura destituebantur, centum annos errabant, priusquam in Elysios campos pateret aditus.

911. Τὸν δ' Αἰσάρε τε ῥεῖθρα, καὶ βραχύπτολις &c.] Æsarus est Italiæ fluvius in Crotone. Theocriti Scholiastes Idyll. δ'. v. 17. Αἴσαρος, ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν. Strabo lib. VI. Πρώτη δ' ἐστὶ Κρότων ἐν ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Λακινίου· καὶ ποταμὸς Αἴσαρος, καὶ λιμήν. Cæterum Philoctetes post eversam Trojam, facta Meliboeorum defectione, in Italiam se contulit, ubi juxta Æsarum fluvium urbem condidit, quæ primo à Crimisa nympha Crimisa, vel Crimissa, postea Petilia adpellata est. Alii tamen urbem Petiliæ vicinam fuisse tradunt. Strabo libro citato, Πετηλία μὲν οὖν μητρόπολις νομίζεται τῶν Λευκανῶν, καὶ συνοικεῖται μέχρι νῦν ἱκανῶς. κτίσμα δ' ἐστὶ Φιλοκτήτου, φυγόντος τὴν Μελίβοιαν κατὰ στάσιν· ἐρυμνὴ δ' ἐστὶν, ὥστε καὶ Σαυνῖται ποτὲ φρουρίοις ἐπετείχισαν αὐτήν. Φιλοκτήτου δ' ἐστὶ καὶ ἡ παλαιὰ Κρίμισσα περὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. Hunc locum præ oculis habuit Stephanus, Κρίμισσα, πόλις Ἰταλίας, πλησίον Κρότωνος καὶ Θουρίου. Λυκόφρων· ἀπὸ Κριμίσσης νύμφης.

915. Σάλπιγξ] i. e. Minerva, Argis culta, cui tubæ inventio adscribitur. Hesychius in V. Σάλπιγξ, Εκλήχοντο δὲ καὶ Σάλπιγγος Αθηνᾶς ἱερὸν παρὰ Αργείοις. Phavorinus, Σαλπίγγων εἴδη ἓξ φασὶ, ὧν πρώτην εὗρεν ἡ Αθηνᾶ, διὸ καὶ Σάλπιγξ Αθηνᾶ παρ' Αργείοις τιμᾶται. Idem tradit Eustathius Iliad. σ'. p. 1189. Εξ δέ φασι σαλπίγγων εἴδη· πρώτη, ἣν εὗρεν Αθηνᾶ, διὸ καὶ Σάλπιγξ Αθηνᾶ παρὰ Αργείοις τιμᾶται, καὶ κεῖται παρὰ Λυκόφρονι τὸ ἐπίθετον. Pausanias tradit Tyrrhenum tubam invenisse, Hegelaum vero, Tyrrheni filium, ejus usum Dorienses quosdam docuisse, à quo Minerva Σάλπιγξ dicta, & sub hoc nomine templo honorata; Corinthiacis, Αθηνᾶς δὲ ἱδρύσασθαι Σάλπιγγος ἱερόν φασιν Ηγέλεων· Τυρσηνοῦ δὲ τοῦτον τὸν Ηγέλεων, τὸν δὲ Ηρακλέους εἶναι καὶ γυναικὸς λέγουσι τῆς Λυδῆς. Τυρσηνὸν δὲ σάλπιγγα εὑρεῖν πρῶτον, Ηγέλεων δὲ τὸν Τυρσηνοῦ διδάξαι τοὺς σὺν Τημένῳ Δωριέας τοῦ ὀργάνου τὸν ψόφον, καὶ δι' αὐτὸ Αθηνᾶν ἐπονομάσαι Σάλπιγγα.

918. Δράκοντι] i. e. arcu, quem ζαμένην appellat, epitheto curvitati arcus proprio; & Σκύθην, quoniam eum Hercules à Teutaro Scytha accepit, ut initio libri dictum. Simili metaphora Æschylus sagittam vocavit ὄφιν, Eumenidum v. 181.

——— λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν
Χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον.

Ubi Scholiastes nominis hujus rationem reddit, Αργηστὴν ὄφιν· παρεμφατικώτερον ὄφιν εἶπε τὸ βέλος, διὰ τὸν ἰόν. Minime itaque placet Meursii conjectura, quæ dura nimis, & ab hoc loco aliena videtur.

920. Πατρῴου] i. e. Apollinis, à Patara, Lyciæ urbæ, in qua templum habuit, certissimis oraculis celebre, quæ sex mensibus hibernis reddebantur; nam Apollo Delum in æstate, Pataram in hyeme habitare credebatur; ut adnotat Servius, Commentario in Virgilii Æneid. IV. v. 143.

Qualis ubi hibernam Lyciam, Xanthique fluenta
Deserit, ac Delum maternam invisit Apollo.

Patarei etiam Apollinis meminerunt alii complures, inter quos Horatius, lib. III. Od. IV.

——— *qui Lyciæ tenet*
Dumeta, natalemque silvam,
Delius, & Patareus Apollo.

Item Mela lib. I. *Post ejus promontorium flumen est Lymira, & eodem nomine civitas, atque ut multa oppida, sic præter Pataram non illustria: illam nobilem facit delubrum Apollinis, quondam opibus, & oraculi fide Delphico simile.*

921. Ναύαιθος] Νέαιθον hunc fluvium vocat Strabo, unaque nominis rationem explicat, lib. VI. Πρώτη δ' ἐστὶ Κρότων ἐν ἑκατὸν καὶ ν' σταδίοις ἀπὸ τοῦ Λακινίου· καὶ ποταμὸς Αἴσαρος, καὶ λιμὴν· καὶ ἄλλος ποταμὸς Νέαιθος, οὗ τὴν ἐπωνυμίαν γενέσθαι φασὶν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. καταχθέντας γάρ τινας τῶν ἀπὸ τοῦ Ιλιακοῦ στόλου πλανηθέντων Αχαιῶν, ἐκβῆναι λέγουσιν ἐπὶ τὴν κατάσκεψιν τῆς χώρας· τὰς δὲ συμπλεούσας αὐτοῖς Τρῳάδας καταμαθούσας ἔρημα ἀνδρῶν τὰ πλοῖα, ἐμπρῆσαι, βαρυνομένας τὸν πλοῦν, ὥστ' ἀναγκασθῆναι μένειν ἐκείνους. Paullo post, Καὶ ποταμὸς δὲ ὁ Νέαιθος ἀπὸ τοῦ πάθους τὴν προσηγορίαν ἔχει. Eandem historiam multo particularius refert Conon Διηγήσει ιγ'. ubi tradit Græcorum ducem fuisse Protesilaum; mulierem autem, cujus hortatu naves incensæ erant, Æthillam, Laomedontis filiam, & Priami sororem; &c. Videatur etiam Coelius Rhodiginus lib. XXIV. cap. V.

922. Αὔσονες Πελλήνιοι] i. e. Italiæ populi, qui profecti sunt ex Pellene, quæ urbs est Achaïdos, condita & nominata à Pelle quodam. Apollonius Argon. I. 176.

Αστέριος δὲ καὶ Αμφίων, Υπερασίου υἷες,
Πελλήνης ἀφίκανον Αχαιΐδος, ἥν ποτε Πέλλης
Πατροπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὀφρύσιν αἰγιαλοῖο.

Ubi Scholiastes, Η Αχαϊκὴ Πελλήνη διὰ τοῦ ῆ· ἡ δ' ἑτέρα ἡ τῆς Αρκαδίας διὰ τοῦ ᾱ γράφεται Παλλήνη. Αχαῒς δὲ μέρος τῆς Θεσσαλίας, ὡς ἡ Πελλήνη. Alii porro tradunt Achaicam Pellenen differre à Thessalica, quæ Πελίννα dicitur.

924. Θερμύδρου τε Καρπάθου τ' ὅρων] Posset legi ὅρων, i. e. finibus; & Carpathus accipi pro insula in mari mediterraneo, inter Rhodum & Cretam media; à qua mare Carpathium. Sunt tamen, qui Carpathi Rhodii meminerunt; Phavorinus, Κάρπαθος, πόλις Ρόδου, καὶ νῆσος ἐκ τῶν Σποράδων. Thermydrus etiam Rhodiorum portus

tus erat. Idem, Θέρμυδρος, λιμὴν Ῥοδίων. Stephanus Thermydram appellat, Θέρμυδρα, λιμὴν τῆς μιᾶς τῶν ἐν Ῥόδῳ πόλεων. Potuerunt etiam montes in Rhodo esse his locis cognomines. Porro coloniæ Rhodiorum, quæ in Italiam missa est, meminit Strabo lib. XIV. Ἔνιοι δὲ τῶν Ῥοδίων καὶ περὶ Σύβαριν ᾤκησαν κατὰ τὴν Χωνίαν.

927. Μακέλλους] De maceria hæc interpretatur Canterus, de urbe quadam Italiæ Tzetzes, quam vocat Μάκελλαν; & huic adsentire videtur Stephanus, nisi quod Μάκελλαν appellet. Μάκελλα, πόλις Ἰταλίας· κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν μαλακισθῆναι ἐκεῖ τὸν Φιλοκτήτην. Quam etymologiam nequaquam possum probare.

930. Λαγαρίας] Lagaria Italiæ urbs est, Thuriis propinqua; unde vinum Lagaritanum. Strabo lib. VI. Μετὰ δὲ Θουρίους, Λαγαρία φρούριον, Ἐπειοῦ καὶ Φωκέων κτίσμα· ὅθεν καὶ ὁ Λαγαριτανὸς οἶνος, γλυκὺς καὶ ἁπαλὸς, καὶ παρὰ τοῖς ἰατροῖς σφόδρα εὐδοκιμῶν. Hinc emenda Stephanum, Λαγαρία, φρούριον Σικελίας, πλησίον Θουρίων, τῶν Ἐπειοῦ καὶ Φωκέων κτίσμα, ὡς Στράβων. Pro Σικελίας, lege Ἰταλίας. Eadem corruptela in alia Stephani loca irrepsit.

934. Κομαυδοῖς] Huc respexit Eustathius Il. α'. Η δ' αὐτὴ (sc. ξανθὴ) κόμη ἐνδεία ἂν καὶ αἰθὴ, ὡς ἐκ τῶν αἰθόν· οὐ χρῆσις ἐν τῷ, Λίθος γεγένημαι. Η δὲ τοιαύτη αἰθὴ κόμη τὴν παρὰ Λυκόφρονι Κομαυδὼ παρήγαγεν, ὅπερ ἴσον ἐστὶ τῷ πυῤῥόθριχα.

936. Κυδωνίαν] Minervæ Cydoniæ templum in Elide exstruxit Clymenus quidam, ex Cydonia, Cretæ urbe, profectus. Pausan. Eliac. β'. de Pisæa loquens, Ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ λόφος ἐστὶν ἀνήκων εἰς ὀξύ· ἔστι δὲ αὐτῷ πόλεως ἐρείπια, καὶ Ἀθηνᾶς ἐστιν ἐπίκλησιν Κυδωνίας ναός· ἐστὶ μὲν οὖν τὰ πάντα ἐστὶν ὡς βωμὸς καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι. Ἱδρύσασθαι δὲ τῇ θεῷ τὸ ἱερὸν Κλύμενόν φασιν, ἀπόγονον Ἡρακλέους τοῦ Ἰδαίου· παραγενέσθαι δὲ αὐτὸν ἀπὸ Κυδωνίας τῆς Κρητικῆς καὶ τοῦ Ἰαρδάνου ποταμοῦ. Λέγουσι δὲ καὶ Πέλοπα οἱ Ἠλεῖοι τῇ Ἀθηνᾷ θῦσαι τῇ Κυδωνίᾳ, πρὶν ἢ ἐς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν Οἰνομάῳ καθίστασθαι.

937. Κρηστῶνος θεόν] Crestonen heic non pro tota Thracia, sed singulari Thraciæ urbe accipiendam putavit Stephanus, Κρηστών, πόλις Θρᾴκης· ἔοικε δ' εἶναι ἡ Κρηστώνη παρ' Ἡροδότῳ. Λυκόφρων,

Ὁρκωμοτοῦσι τόν τε Κρηστῶνος θεόν.

940. Στήσας ἀραγμοῖς τῶν κασιγνήτων χεροῖν] Fallitur Eustathius, qui hæc de Epeo accepit; Ἐπειὸς (inquit) κατὰ γαστρὸς ἔτι ὢν ἔμβρυον, ἐπύκτευσέ πως τῷ διδύμῳ ἀδελφῷ, καὶ νικήσας προεξεκύλισεν. ἱστορεῖ ὁ Λυκόφρων.

941. Τιτοῦς] Emendo Hesychium, Τί τῷ, πῶς ἢ αὔριον, ἢ πῇ. Mallem, Τιτὼ, φῶς, ἢ αὔριον ἢ ἡ τίτῳ, πῇ.

976. Κρατὸς δ' ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβη] Magnam hic litem excitasse sibi visus est Meursius, quam aliis dirimendam relinquit. Quosdam ait Auctores crines intonsos & promissos, alios vero tonsos & ad cutem usque derasos luctus tesseram facere; eamque in rem multa adducit testimonia, quibus non pauca habeo addenda, si id aut res postularet, aut tempus fineret. Hoc tamen nemini dubium movere debet, nec Auctores isti pugnare censendi sunt. Causa enim istius variationis videtur fuisse temporum, locorumque mutatio; apud quas enim gentes mos erat comam nutrire, ibi in luctu tondebant: in iis autem, quibus mos erat capillos tondere, in luctu promittebant; ut lugentium habitus esset communi vitæ usui contrarius. Cujus rei innumera occurrunt apud Veteres testimonia.

989. Ἰάονας] i. e. Atheniensium coloniam; nam Athenienses erant ex Ionum genere, & Iones, seu Iaones quondam dicti, ab Ione, vel Iaone, Xuthi, vel Apollinis filio; vel, ut alii putant, à Javan, Noachi nepote. Stephanus, Ἰωνία, ἡ Ἀττικὴ πρότερον, ἀπὸ Ἴωνος, τοῦ Ξούθου καὶ Κρεούσης, τῆς Ἐρεχθέως. Idem tradunt Strabo, Hesychius, aliique innumeri. Homerus etiam Atticæ incolas vocavit Ἰάονας, observante Strabone; Ὁ δὲ ποιητὴς (inquit) ὅταν φῇ,

Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες. ———

τοὺς Ἀθηναίους λέγει. Hinc etiam Æschylus de Xerxe, qui contra Athenas expeditionem susceperat, ait in Persis,

Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσων θέλων.

Ubi Scholiastes Ionem tradit Athenis regnasse, Ἰσέον δὲ (inquit) ὅτι Ἴωνες οἱ Ἀθηναῖοι λέγονται ἐκ τινος Ἴωνος βασιλεύσαντος αὐτῶν. Hoc autem verum esse nequit, ut patet tum ex serie regum Atheniensium, in qua nemo occurrit, cui nomen erat Ioni; tum ex Pausania, ex quo discimus Ionem non regem, sed exercitus imperatorem fuisse. Athenienses porro non diu nomen *Ionum* retinebant; ut ex Herod. discimus lib. I. cap. CXLIII. Οἱ μὲν νῦν ἄλλοι Ἴωνες καὶ Ἀθηναῖοι ἔφυγον τὸ οὔνομα, οὐ βουλόμενοι Ἴωνες κεκλῆσθαι. Etsi vero nomen Ionium repudiarunt, veteri tamen Ioniæ dialecto magnam habuit affinitatem Attica. Eustathius Iliad. α'. p. 98. Ἰστέον δὲ διὰ τῶν η χάριται, διότι τὰ παρὰ τὸ λέγω οὕτω προφέρονται Ἰωνικῶς, ἤδη δὲ καὶ Ἀττικῶς· δῆλον δὲ ὅτι κοινωνία τις ἦν τῇ παλαιᾷ Ἰάδι καὶ Ἀτθίδι. Consule Archæologiarum nostrarum cap. I.

999. Ης ἐκπιοῦσα λοῖσθον ὀφθαλμὸς πεσεῖ &c.] Dubitatur hic, quid velit Lycophron per πεσόντα ὀφθαλμόν; respondent nonnulli, intelligendum esse Achillis oculum, quoniam is cæsæ Penthesileæ amore captus fuisse, & Thersitem, cum id ei exprobravit, hasta, vel, ut alii, pugni ictu occidisse dicitur. Homeri vetus Scholiastes Iliad. β'. v. 219. Φησὶν ὁ Κόϊντος, ὅτι ἐν τῇ Ἀμαζονομαχίᾳ ἀνελὼν Ἀχιλλεὺς Πενθεσίλειαν, τὴν τῶν Ἀμαζόνων βασίλειαν, εἶτα ἰδὼν τὸ σῶμα αὐτῆς εὐπρεπὲς πάνυ, εἰς ἔρωτα ἦλθε τῆς προειρημένης, βαρέως τε ἔφερεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς· ἐρῶν δὲ λοιδοροῦντα αὐτὸν Θερσίτης, ποιήσας ἐλοιδόρει· ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ ἥρως, κόνδυλῳ παίσας αὐτὸν ἀναιρεῖ, παραυτίκα τῶν ὀδόντων αὐτοῦ καταπεσόντων χαμαί. Apud Sophoclem tamen introducitur post Achillis mortem Neoptolemus, vivum tunc temporis Thersitem affirmans, Philoct. v. 445.

Οὐκ εἶδον αὐτὸν, ᾐσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν.

Ubi Scholiastes tradit ipsum ab Achille occisum fuisse, quod Penthesileæ mortuæ oculum hasta eruisset; qui potest esse alter hujusce loci sensus. Scholiastis verba hæc sunt; Τοῦτο παρ' ἱστορίαν· λέγεται γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀνῃρῆσθαι, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὴν Πενθεσίλειαν ἀνεῖλε· φονευθείσης γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλέως τῆς Πενθεσιλείας, ὁ Θερσίτης δόρατι ἐπλῆξε τὸν

τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ· διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς, κονδύλοις αὐτὸν ἀνεῖλε· λέγεται γὰρ καὶ μετὰ θάνατον ἐρασθῆναι αὐτῆς.

1000. Πιθηκομόρφου] Meursius, qui explicationes inusitatas, & à communi via remotas ubique sectatur, simiæ comparari Thersitem vult ob calliditatem: & verum est, animal illud esse apud Auctores calliditatis exemplum: sed quid hoc ad Thersitem, quem Homerus, ut virum turbidum, tumultuosum, consilii etiam & prudentiæ expertem, alienis tamen negotiis se quotidie ingerentem depinxit? Mihi igitur placet vulgata interpretatio, qua Thersites ob deformitatem, simiæ comparari dicitur; & mecum consentit Eustathius Iliad. β'. Λυκόφρων δὲ εἰδοποιήσας τὸ τοῦ Θερσίτου εἶδος, πιθηκόμορφον αὐτὸν ὀνομάζει. Similiter Aristophanes hominem deformem, πίθηκον dixit, in Avibus,

——— διαδάκνω ἐμοί,
Ἠνὶ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ δίδοται.

Ubi Didymus πίθηκον exp. αἰσχρόν τινα τὴν ὄψιν, ut tradit vetus Scholiastes. De simiarum turpitudine Oppianus Κυνηγετ. β'.

Λοίσθια τετρὰ γένεθλα κακὸν μίμημα πιθήκων·
Τίς γὰρ ἂν ὦ στυγέοι τοῖον γένος αἰσχρὸν ἰδέσθαι,
Ἀβληχρὸν, στυγερὸν, δυσδέρκετον, αἰολόβουλον;

Unde Jupiter in Gigantum opprobrium, insulas iis superposuisse dicitur, in quibus deforme hoc, & ridiculum animalium genus collocasset, in quod prius perjuros, & à nullo sceleris genere abhorrentes Cercopas mutasset. Ovidius,

Quippe Deûm Genitor, fraudem & perjuria quondam
Cercopum exosus, gentisque admissa dolosæ,
In deforme viros animal mutavit, ut iidem
Dissimiles homini possent, similesque videri.

1005. Γαίας ἐκ κείνης ὀδὰξ δάψουσι] i. e. proni in terram cadent. Ovidius Met. IX. Fab. I.

——— *tum denique tellus*
Pressa genu nostro est, & arenas ore momordi.

1011. Τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν Στρατηλάτην &c.] Lycormas est fluvius, flavis arenis clarus: Ovidius Metam. II.

Arsurusque iterum Xanthus, flavusque Lycormas.

Postea Evenus dictus est ab Eveno rege, quem demersum in his aquis ferunt. Heic Nessus ab Hercule interfectus dicitur: Strabo lib. X. Ἐκαλεῖτο δὲ (Εὔηνος) Λυκόρμας πρότερον· καὶ ὁ Νέσσος ἐνταῦθα λέγεται πορθμεὺς ἀποδεδειγμένος, ὑφ' Ἡρακλέους ἀποθανεῖν, ἐπειδὰν πορθμεύων τὴν Δηϊάνειραν, ἐπεχείρει βιάσασθαι. Dux, quem heic intelligit, est Thoas, Andræmonis & Gorges filius, qui ex Ætolia copias ad bellum Trojanum eduxit: Homerus Bœotiæ v. 145.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός.

1015. Ποδωτοῖς λίνοις] *Pedes* dicebantur funes, quibus vela utrimque tenduntur, & circumaguntur. Aristophanis vetus Scholiastes Equit. Act. I. Scen. I. Πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται τοὺς παρ' ἑκάτερα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδεμένους τῇ ὀθόνῃ. Apollonii Scholiastes, Τὰ γωνία, οἷς ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς κατὰ τὰς γωνίας, πόδας καλοῦσιν, ἐπειδὴ δὲ τύπον πτέροντος. Pedum porro usus erat in captandis ventis; cum enim antenna extra malum, proram versus, ex æquo penderet, pedes hinc atque hinc è velo penduli ad latera navis item ex æquo alligarentur; prout magis minusve pedum alter aut laxabatur, aut stringebatur, ita magis minusve in dextrum sinistrumve latus detorquebantur antennarum cornua, ipsaque obliquebatur antenna, & majori minorive sinu vela ventos excipiebant.

1017. Ἀργυρίνους] Argyrini erant, secundum Stephanum, Epiri populi: Ἀργύριοι, (inquit) ἔθνος Ἠπειρωτικόν, ὡς Τίμαιος, καὶ Θέων, καὶ Λυκόφρων,

Εἰς Ἀργυρίνους, καὶ Κεραυνίων νάπας.

Et de his populis intelligendum esse hoc nomen inde constat, quod cætera loca, quorum heic meminit Poeta, in Epiro sita sint. Frustra igitur est Tzetzes, & qui eum sequitur Thomas de Pinedo, qui Argyrinos hos in Sicilia collocant.

Ibid. Κεραυνίων νάπας] Montes hos alii *Ceraunios*, alii *Acroceraunios* dicunt; sunt autem in Epiro, ut tradit Plinius lib. III. cap. XXIII. *In ora oppidum Oricum, à Colchis conditum; inde initium Epiri, montes Acroceraunia.* Pertingunt autem usque ad Adriaticum mare; Mela lib. II. *Ambracia, Æacidarum regia Pyrrhique; Butroton ultra est; deinde Ceraunii montes; ab iis flexus in Adriam.* Nomen habuisse dicuntur à κεραυνὸς, quia propter altitudinem frequenti fulmine feriuntur, secundum illud Horatii,

——— *feriuntque summos*
Fulmina montes.

Et eandem ob causam alii montes excelsi *Ceraunia* dicti sunt; unde *Cerauniorum* montium apud Amazonas meminit Strabo, lib. XI. & urbis *Ceraunia*, in sublimi petra conditæ, in Achaia, lib. VIII. Nec alia ratione *Pyrenæos* dictos autumant. Ad hanc porro etymologiam respexit Valerius Flaccus, Argonaut. III.

Jupiter urgentem ceu summa Ceraunia nubem
Cum pepulit, movitque jugis, fulsere repente
Et nemora, & scopuli nitidus deducitur æther.

Κεραυνίων νάπας dixit Poeta, quod silvis amicti essent hi montes; unde eos Dionysius vocavit δρυμὰ Κεραύνια, Perieg. v. 492.

Πρὸς δ' νότον μετὰ δρυμὰ Κεραύνια τοῦ δ' ἐτέρη
Νῆσοι κεν φαίνοιντο παραὶ ὕδατ' Ἀμβρακίων.

1020. Λακμωνίς πίνοντες Αἴαντος ῥοάς] Lacmon est Pindi montis vertex, ex quo fluit Æas. Stephanus, Λάκμων, ἄκρα τοῦ Πίνδου ὄρους, ἐξ ἧς ὁ Ἴναχος, καὶ Αἴας ῥεῖ ποταμὸς, ὡς Ἑκαταῖος ἐν πρώτῳ. Idem tradit Strabo in sexto. Æas porro exiguus est fluvius, qui in Ionium mare devolvitur. Lucanus lib. V.

Purus in occasum, sed parvi gurgitis Æas
Ionio fluit inde mari. ———

1021. Μυλάκων] Hos Epiri gentem esse vult Stephanus, Μύλακες, ἔθνος Ἠπειρωτικόν· Λυκόφρων, Κράθις δὲ γείτων, οἱ δὲ Μυλάκων ὅροι.

Ubi nota, quod pro ὅροις Stephanus legat ὅροι.

1022. Κόλχων Πόλαις] Polæ, vel Pola, Illyriæ, vel, ut alii, Epiri oppidum. Ejus situm, originem, nominisque rationem tradit Strabo

 lib.

lib. IV. Μετὰ τὸ Τίμαυον ἡ τῆς Ἰςρίων ἐςὶ παραλία μέχρι Πόλας, ἣ πρόσκειται τῇ Ἰταλίᾳ· μεταξὺ δὲ φρέριον Τεργέςη, Ἀκυληΐας διέχον ρ´ καὶ π´ ςαδίους· ἡ δὲ Πόλα ἵδρυται μὲν ἐν κόλπῳ λιμενοειδεῖ, νησίδια ἔχοντι εὔορμα καὶ εὔκαρπα. κτίσμα δ᾽ ἐςὶν ἀρχαῖον Κόλχων ἐπὶ τὴν Μήδειαν ἐκπεμφθέντων, διαμαρτόντων δὲ τῆς πράξεως, καὶ καταγνόντων ἑαυτῶν φυγήν,

——— τὸ μὲν φυγάδων κε ἐνίσποι

Γραικὸς, (ὡς Καλλίμαχος εἴρηκεν) ἀτὰρ κείνων γλῶσσ᾽ ὀνόμηνε Πόλας.

Bochartus Geographiæ facræ parte I. lib. IV. cap. XXXI. deducit à פלח Pala, quod Hebræis & Syris in Piel denotat feparare, auferre, amovere. Unde in Chaldæo Paraphrafte paffim פלי מן ארעא amovit à terra, i. e. in exilium egit. Sic I Sam. XXVIII. 9. Saul פלי removit Pythones & ariolos è terra. I Reg. XV. 12. ופלי Et removit fcorta è terra. Et XXII. 47. פלי Removit illos ex terra. Inde Pola Colchis exfulem, vel exfilium fonabat. Poftea Romanorum fuit colonia, & Pietas Julia dicebatur. Plinius lib. XIX. *Oppida Iftriæ civium Romanorum, Ægida, Parentium colonia, Pola, quæ nunc Pietas Julia, quondam à Colchis condita.*

1024. Αἴας ἀρχὸς] i. e. Æetes, qui Æam urbem in Colchide condidit, à qua ipfe poftea nomen accepit, ut putat Stephanus. Meminit etiam hujus urbis Strabo lib. I. & ad Phafim fitam fuiffe tradit. Hinc Circe *Ææa*, i. e. è Colcho oriunda, ut vult Euftathius. Virgil. Æneid. III. 386.

——— *Ææaque infula Circes.*

Ibid. Εἰδυίας πόσις] Eidyiæ maritum fuiffe Æetam tradit etiam Hefiodus, Theogon. v. 958.

Αἰήτης δ᾽ υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο
Κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
Γῆμε θεῶν βουλῇσ᾽ Εἰδυῖαν καλλιπάρηον.

1026. Οἳ πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζηροῦ πόρῳ] Hunc verficulum laudat Stephanus, Διζηρὸς, πόλις Ιλλυρίδος· Λυκόφρων,

Οἳ πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζηροῦ πόρῳ.

Ἴσως ἀπὸ τοῦ δίζησθαι τὴν Μήδειαν ὀνομασθείς. Ubi pro πόλις jure optimo Thomas de Pinedo repofuit ποταμός.

1032. Παρθένε Λογγάτιδος] i. e. Hecates, quam Longatida dictam crediderim, quod inferorum Dea fit, & præfit ταῖς λόγγαις, i. e. τάφοις.

1033. Ἔλωρος ἔνθα &c.] Helorus Siciliæ fluvius eft, qui paullo fupra Pachynum promontorium, feptemtrionem verfus, in mare volvitur; in decurfu autem in campos circumjacentes certo tempore diffufus, Nili eos more fœcundat.

1040. Τιλφωσία] i. e. Erinnys, à Thelphuffa, Arcadiæ urbe, in qua colebatur Ceres Erinnys, de qua vide Commentarium noftrum ad v. 153.

1041. Λάδωνος ἀμφὶ χεῖθρα ναίουσα] Paufanias in Arcad. tradit Ladonem fluvium effe omnium, quotquot ufpiam in toto orbe funt, pulcherrimum; Erinnyis porro templum præterlabi, & tandem in Alpheum defluere.

1054. Ἠπίου] i. e. Æfculapii. Etymologici Auctor, Ἤπιος, ὅτι πρότερον ἐκαλεῖτο Ἀσκληπιὸς, ἢ ἀπὸ τοῦ πέπτειν, ἢ ἀπὸ τῆς τέχνης, καὶ τῆς τοῦ χειρὸς ἀπάτης· ἢ καὶ γυναῖκα παραδίδωσι τὴν Ἠπιόνην &c. Eadem tradit etiam Phavorinus.

1075. Σήτεια τλῆμον &c.] Hanc fabulam narrat Stephanus, traditque Setæum ab hac muliere dictam effe quandam juxta Sybarin regionem; Σηταῖον, χώρα περὶ Σύβαριν, ἔνθα Σηταίαν, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, πείσασαν τὰς ἄλλας τῶν Ἑλλήνων ἐμπρῆσαι τὰς ναῦς, αὐτὴν ἐςαυρῶσαι. Idem tradit Etymologici Auctor, Σηταῖον, χωρίον ἐςὶν, ὠνόμαςαι δὲ ἀπὸ τῆς Σηταίας τῆς αἰχμαλώτιδος Τρῳάδος· ἥτις ἔπεισε τὰς λοιπὰς συμφλέξαι τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων· διόπερ γνόντες οἱ Ἕλληνες, ἀνεσκολόπισαν αὐτήν.

Ibid. Γυίοισι πέδαις &c.] Modum hujus fupplicii defcribit; folebant enim crucifixorum manus & pedes (ea Græcis γυῖα) clavis cruci annectere, quod προσηλῶσαι dicebant. Et prifcis quidem temporibus damnati rupibus affigi, ibique feris exponi folebant; poftea vero invaluit crucis ufus.

1085. Λαμητίαις δίναισι] Lametii finus meminit Ariftoteles; dictus autem videtur à Lametinis, qui Lametiam, Lucanorum urbem ad mare Tyrrhenum fitam, incolebant, & idem effe cum eo, quem Napetinum Antiochus, Hipponiatem alii appellant.

1089. Ρυσαγμάτων] Quid fit ῥύσαγμα docet Etymologici Auctor; Ρυσάζειν (inquit,) τὸ μετὰ βίας ἕλκειν, παρὰ τὸ ἐρύω, ὃ ἕλκω, καὶ πλεονασμῷ ῥυσάζειν· ἔςι δὲ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἕλκειν, καὶ μίγνυσθαι γυναικί· καὶ Λυκόφρων ῥυσαγμάτων λέγει. Quæ verba funt in Phavorino, nifi quod ῥυσαμάτων corrupte legatur pro ῥυσαγμάτων.

1091. Εὐκταῖον ἐκλάμψωσι θυμάτων σέλας] Obfervat heic Meurfius, duplici de caufa facrificaffe Veteres, vel quia votum, vel quia ab oraculo mandatum; hæc facrificia ἀπὸ τῆς μαντείας dicebantur; illa, εὐκταῖα, & χαριςήρια. Suidas quatuor facrificandi fines enumeravit in v. Θυσία, Τῶν θυσιῶν (inquit) αἱ μὲν δωροφορικαὶ, αἱ δὲ ἀπολυτρωτικαὶ, αἱ δὲ διαλλακτικαὶ, αἱ δὲ ἀποπληςικαί. Δωροφορικὰς, nempe, dicebant, quibus pio & libero animo Diis *dona ferebant*. Ἀπολυτρωτικὰς, quibus fupplicabant, ut à malis *liberarentur*. Διαλλακτικὰς, quibus Deos iratos *placabant*. Ἀποπληςικὰς, quibus vota *explebant*, & promiffis fe *liberabant*. Quæ diftributio nobis haud fufficiens videtur; aliam itaque dedimus in Archæologiis noftris Græcis, lib. II. cap. XV. quo Lectorem remitto.

1092. Κερδύλα] i. e. Jovi, à *lucro* dicto, quod omnia hominibus bona largiatur, unde παντοδότην appellavit Orpheus; nec alia ratione δωτῆρα ἐάων dixit Callimachus,

Χαῖρε μέγα Κρονίδη, πανυπέρτατε, δῶτορ ἐάων,
Δῶτορ ἀπημονίης. ———

1094. Ἀλεκτόρων] i. e. Græcorum, quos ob fortitudinem gallis, avibus pugnaciffimis, comparat. Eadem tranflatione ufa eft apud Æfchylum Minerva, cum Furiarum chorum orat, ne inter Athenienfes bellum, & contentiones excitent, Eumenid. 864.

Μηδ᾽ ἐξελοῦσ᾽, ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
Ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀςοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη

Εμφύλιον

Ἐμφύλιον τι, καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύ.

Ubi Scholiastes, Ἐξελάσει, ἀναστρέψασα, μάχιμον γὰρ τὸ ἄρσεν, τῶν τε ἄλλων ζώων τὸ συγγενὲς αἰδουμένων, μόνον οὐ φείδεται.

1109. Κυνάδους αἰχμητηρίου βρόχου Ἐν ἀμφιβλήστρῳ &c.] Notus est Clytæmnestræ dolus, quæ, quo facilius Agamemnonem obtruncaret, tunicam paravit, quæ nec colli, nec manuum exitus haberet; quam heic *laqueum*, & *rete* appellat Poeta, sumta ab Æschylo metaphora, apud quem Cassandra de hac tunica ait, in Agamemn. 1124.

——— ἦ δίκτυόν τί γ' Ἅιδου;
Ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
φόνου. ———

De eadem v. 1391.

Ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων
Περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.

Et in Χοηφόροις, v. 490.

Μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον, ᾧ σ' ἐκαίνισαν.

Et generaliter qui ita capti sunt, ut se expedire non possint, *irretiri*, aut *illaqueari* dicuntur. Sic Hercules *reti* se captum ait à Deïanira, à qua vestem venenatam acceperat, quæ ita firmiter cuti adhæsit, ut non posset avelli; Soph. Trachin. 1602.

Καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐριννύων
Ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.

Ubi Scholia vetera, Ἀμφίβληστρον, τὸν χιτῶνα, ὡς ἀμφίβληστρον. Nec aliter malum ineluctabile, δίκτυον ἄτης dicitur Æschylo, in Prometheo,

Εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
Ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

In eadem Tragœdia Promethei vincula *retia* dicuntur,

——— κύκλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.

i. e. χερσὶ καὶ περὶ δεσμὰ ἔχει, ut exponit Scholiastes. Similiter apud eundem Auctorem Agamemnon dicitur Trojæ turribus *rete* injecisse, Agamemn. v. 365.

——— ὅτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
Στεγανὸν δίκτυον. ———

Primus hujus, omniumque fere similitudinum, & translationum Poeticarum auctor Homerus, Il. ε'. 487.

Μήπως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε.

In Sacris porro Literis adeo usitata est hæc loquendi formula, ut qui ab Hebræis ad Græcos dimanasse omnia existimant, ab eorum fontibus deducendam putent. Ezech. XII. 13. de Judæorum rege sic loquitur, Καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτόν, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου, καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα &c. Alia exempla omitto. Hanc metaphoram, & totam Agamemnonis necem in Latinum sermonem egregie transtulit Seneca, Agamemn. v. 888.

Induta vestu exitum manibus negat,
Caputque laxi & invii cludunt sinus;
Haurit trementi semivir dextra latus,
Nec penitus adigit, vulnere in medio stupet.
At ille, ut altis hispidus silvis aper,
Cum casse vinctus, tentat egressus tamen,
Arctatque motu vincla, & incassum furit,
Cupit fluentes undique & cæcos sinus
Disjicere, & hostem quærit implicitus suum.
Armat bipenni Tyndaris dextram furens &c.

1101. Σαυτετεργανωμένος] i. e. constrictus; nam ταργάναι sunt πλόκοι, δεσμοί, teste Hesychio. Huc respexit Etymologici Auctor, Τετεργανωμένη, συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη· ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, παρ' Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται· καὶ τὸ συνειλῆσθαι, τεταργανῶσθαι, Λυκόφρων.

1102. Τυφλαῖς χερσὶ] *Cæcas* vocat Agamemnonis *manus*, quia non potuerunt exitum è tunica palpando invenire; cæci hominis instar, qui sine duce nequit viarum ambages dignoscere.

1104. Τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθήκτῳ μέσον] Quid sit κόγχος explicat Jul. Pollux, & pro εὐθήκτῳ, legit εὐθέτῳ, Onomast. lib. II. cap. IV. Καλεῖται δὲ τὸ μὲν σύμπαν (sc. τῆς κεφαλῆς) κύτος, κρανίον, καὶ κόγχος παρὰ Λυκόφρονι,

Τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθέτῳ μέσον.

Haud aliter de Agamemnonis vulnere loquitur Tyndarus apud Euripidem, Orest. 497.

——— ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον,
Πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα.

Et apud Senecam Thyestes, mortem Agamemnonis præsagiens,

Enses, secures, tela, divisum gravi
Ictu bipennis regium video caput.

1110. Ἐπεί με, πεύκης πρέμνον, ἢ σύνης δρυὸς &c.] Sophoclem heic expressit Lycophron; apud quem de Agamemnone dicitur, in Electr. v. 97.

——— ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι,
Σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει.

Simili metaphora dixit Seneca *caput demetere*, Agamemn. v. 980.

Ægisthe, cessas impium ferro caput
Demetere? ———

Ad Cassandram quod attinet, eam cum Agamemnone occisam fuisse testantur, præter Homerum, & Tragicos, alii etiam Scriptores. Philostratus, Τήν τε τοῦ Πριάμου θυγατέρα, καλλίστην νομισθεῖσαν τῷ Ἀγαμέμνονι, χρησμούς τε ἀπιστουμένους ᾄδουσαν, ἀποκτείνει θερμῷ σὺν πελέκει. Item Pindarus Pythion. XI.

Ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριάμου
Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ
Σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
Ψυχᾷ πόρευ' Ἀχέροντος
Ἀκτὰν ἐπ' εὔσκιον.

1116. Ὡς κλεψίνυμφον, κοὐ δορίκτητον γέρας] Prædicit Cassandra, se à Clytæmnestra occidendam esse, tamquam concubina esset, aut uxor Agamemnonis, non bello capta: licet enim moris interdum fuerit apud prisci ævi homines, plures uxores ducere, mulieribus tamen σύγγαμοι erant odiosissimæ. Euripides Androm.

Ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ,
Καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί.

1118. Δεσπότην πόσιν] Dominum, nempe, quod captiva esset; maritum, quod concubina.

1120. Εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης] Clytæmnestram διψάδα, & ἔχιδναν appellat, ratione à naturali Historia sumta; unde & in Ægyptiorum Hieroglyphicis, mulierem viro insidias struentem

designare volentes, ἔχιν pingebant, ut ait Horus in Hieroglyph. lib. II. cujus verba explicationis loco adponam; Γυναῖκα (inquit) μισοῦσαν τὸν ἴδιον ἄνδρα, καὶ ἐπιβουλεύουσαν αὐτῷ εἰς θάνατον, μόνον δὲ διὰ μῖξιν κολακεύουσαν αὐτὸν βουλόμενοι σημῆναι, ἔχιν ζωγραφοῦσιν· αὕτη γὰρ, ὅταν συγγίνεται τῷ ἄῤῥενι, στόμα στόματι ἐμβάλλει, καὶ μετὰ τὸ ἀποζευχθῆναι, ἀποδακοῦσα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἄῤῥενος ἀναιρεῖ. Similiter etiam Æschylus Clytæmnestram *viperam* vocavit, Χοηφόρ. v. 994.

——— μύραινά γ', ἢ ἔχιδν' ἔφυ,
Σήπειν θιγοῦσ' ἂν ἄλλον οὐ δεδηγμένον.

Orestem item ὄφιν, quod matri sit insidiatus; una specie pro alia, vel genere pro specie posito, tropo Poetis familiari. Ibid. v. 928.

——— τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην,

ait ipsa Clytæmnestra: quam ob causam eundem Euripides vocat δράκοντα; Oreste, v. 480.

Ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωμάτων δράκων.

Ubi Scholiastes hæc habet in rem nostram; Δράκων εἶδος ἀντὶ τοῦ γένους εἴληφεν· γένος μὲν γὰρ ὁ ὄφις, εἶδος δὲ ὁ δράκων, καὶ ἔχις, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὄφεων. Νῦν δὲ δράκοντα ἀντὶ τοῦ ἔχις, οὐ γὰρ ἐκ τῶν ὠῶν γεννῶνται, ἀλλὰ ζωοτοκοῦνται, καὶ παλλόμενοι διαῤῥηγνύουσι τὰς τῶν μητέρων γαστέρας ὥς φησι Νίκανδρος, Γαστέρα (lege γαστέρ') ἀναβρώσαντες ἀμήτορες ἐξεγένοντο· διὸ ἔχιν αὐτὸν, ὡς μητροκτόνον, φησίν. Idem in eadem Tragœdia, Τοῦτο διὰ τὸ λεγόμενον περὶ τῶν ἐχιδνῶν, ὅτι μετὰ τὴν συνουσίαν φονεύει τὸν ἄῤῥενα ἔχιδνα· οἱ δὲ γεννώμενοι, ὥσπερ τιμωρούμενοι τὸν τοῦ πατρὸς φόνον, διατρώσαντες τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς, καὶ φονεύσαντες αὐτὴν, γεννῶνται, ὥς φησι Νίκανδρος· ὅμοιον δὲ καὶ τὸ κατὰ Ὀρέστην καὶ Κλυταιμνήστραν.

Ibid. Αὐτόχειρ βάψει ξίφος] Similis loquendi formula occurrit in Sophoclis Ajace v. 58.

Δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων.

1121. Κακὸν μίασμ' ἔμφυλον ἀλλάξει κακῷ] Hanc rem expressit Euripides, Orest. v. 1589.

Ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον.

Et paullo latius v. 508. ejusdem Tragœdiæ,

Εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνὴ,
Χ' ὡ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
Κἄπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνον
Λύσει. ———

Simile est illud Sophoclis, Oedip. Tyr. v. 100.

——— φόνῳ φόνον πάλιν
Λύοντας. ———

Cui affine est tritum illud proverbium, Κακῷ τὸ κακὸν ἰώμενος.

1124. Σπαρτιάταις αἱμύλοις] Αἱμύλος duo præcipue significata habet, vel enim denotat τὸν ἀστεῖον, καὶ ὀξέα ἐν τῷ λέγειν, vel τὸν ἀπατεῶνα, ποικίλον, πανοῦργον, ut aiunt Lexicographi. Utrovis modo accipias, parum refert; primo enim, Laconum argute dicta apud omnes fere Scriptores celebrantur; unde Λακωνισμὸν, veluti proverbio, argutam breviloquentiam appellant; & Λακωνίζειν, paucis, sive compendio dicere, seu affectare breviloquentiam. Et apud Homerum Menelaus fingitur dicere παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως. Secundo porro, Spartani fraude, & dolis erant omnium fere Græcorum maxime infames; unde de illis Euripides, in Andromache v. 445.

Ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν,
Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια.

Et Aristoph. Equit. Act. II. Sc. I. de iisdem,

Οἷσιν οὔτε βωμὸς, οὔτε πίστις, οὐθ' ὅρκος μένει.

Idem in Lysistrate,

——— διαλλάξουσι πρὸς ὑμᾶς ἄνδρασι Λακωνικοῖς
Οἷσι πιστὸν οὐδὲν, εἰ μή περ λύκῳ κεχηνότι.

Et solet plerumque hæc vox hoc sensu accipi; ut apud Aristophanem, loco citato,

——— δόλοισι ποικίλοις,
Ῥώμαισι δ' αἱμύλοις.

Et apud Æschylum, Prometheo,

——— αἱμύλας τε μηχανὰς
Ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,

i. e. dolosas & fraudulentas artes, generoso animo freti, rejecerunt; nam ἀτιμάζειν, quod proprie est *dedecorare*, interdum significat *rejicere*; rejici enim dedecus est maximum: unde idem Auctor postea dixit, Μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους, i. e. neque vota mea rejicias.

1129. Σάλπης παρ' ὄχθαις] Salpina palus erat juxta Salpiam, vel Salapiam, Apuliæ urbem, Hannibalis meretricio amore celebrem, quæ à Livio memoratur. Haud procul erat Dardanus urbs, dicta à Dardis, ejusdem regionis populis, quos à Diomede deletos referunt.

1130. Ἑκτορείαις κόμαις] Celebratur apud veteres Scriptores Hectoris coma, non quod aurei esset coloris, qualem habuit Achilles; sed quod humeros esset circumfusa; ut ait Eustathius, Iliad. χ'. p. 1380. Κυανότειχα τὸν Ἕκτορα ἱστοροῦσιν· οὐ γὰρ ἦν χρυσοκόμος, κατὰ τὸν Ἀχιλλέα, ὃς ξανθὴν ἔφερε κόμην· οὐδὲ κατὰ τὸν ἀδελφὸν Πάριν, κόμην εἶχεν ἐπαφρόδιτον. καὶ ὅμως περιάδεται κόμη Ἑκτόρειος, ἡ περιαυχενίαν φασίν· ἧς καὶ Λυκόφρων μέμνηται. Idem tradit Hesychius, additque Daunios, & Picentinos hac coma usos fuisse; nec adeo mendosus est, ut putavit Meursius, Ἑκτόρειοι κομῆται· Δαύνιοι, καὶ Πικέντινοι, ἔχοντες τὴν ἀπ' Ἰνίου (non Ἠΐου, ut habet Meursius) τοῖς ὤμοις περιαυχενίαν τρίχα. Abantes etiam comas in occipitio nutriebant; sed errat Scholiastes, cum Abantum & Hectoris tonsuram eandem prorsus fuisse tradit; Abantes enim anteriorem capitis partem tondebant, ut idem Scholiastes refert; Hectoris autem formam qui imitabantur, cæsariem in fronte, quantum poterant, erigebant, ut ex Polluce discimus, Onomast. lib. II. cap. III. Ἐκαλεῖτο δέ τις κουρὰ, καὶ Ἑκτόρειος κουρὰ, καὶ Ἑκτόρειος κόμη· ὥς φησιν Ἀναξίλαος (lege Ἀναξίλας)

Τὴν Ἑκτόρειον τὴν ἐφήμερον (malim ἱμείρων) κόμην.

Τίμαιος δὲ τὴν κουρὰν ταύτην περιστέλλεσθαι μὲν δεῖν ἀεὶ τὸ μέτωπον λέγει, περιαυχενίζειν δὲ τῷ τραχήλῳ.

1134. Σίφλον] Obiter heic emendo Hesychium, Σιφλὸς, (inquit) μῶμος. Lege, mutato accentu, σίφλος, vel σῖφλος· nam σίφλος est μῶμος· σιφλὸς autem, μωμητὸς, ut idem tradit.

Ibid. Μῶμαρ γένους] Huc respexit Eustathius Iliad. α'. Ἀπὸ τοῦ μήχαρ μετασχηματίζει τὸ μῆχος, ἴσως καὶ μῆχαρ λέγεται. ὡς ἦμαρ· καὶ ὡς μῶμαρ, ὁ μῶμος, παρὰ Λυκόφρονι. Emendo obiter Hesychium, Μωμαῖται, ψέγει, &c. Lege μωμᾶται.

1137. Ἐρινύων ἐσθῆτα] i. e. nigram vestem; Erinnyes enim nigras indui credebantur, ut Æschylus in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβ.

Μίλαινα τ' Ἐριννύς. ———

Et paullo clarius in Eumenidibus, ubi chorus Furiarum ait, v. 372.

Ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν.

Angues etiam Furiarum crinibus implicari soliti, nigri esse credebantur; unde Ovidius Metam. IV. 454.

Deque suis atros pectebant crinibus angues.

Pausanias in Arcadicis refert eas nigro habitu Oresti se obtulisse, Ταύτας τὰς θεὰς (Εὐμενίδας) ἡνίκα τὸν Ὀρέστην ἔκφρονα ἔμελλον ποιήσειν, φασὶν αὐτῷ φανῆναι μελαίνας &c. Ibi tamen tradit postea ipsi candidas apparuisse, eaque sub forma honores divinos habuisse; sed prior habitus usitatior erat, unde pullatis cum vestibus pingebantur. Et Menedemum Cynicum, qui Furias vestitu imitabatur, tunica talari, & atrata indutum fuisse refert in ejus Vita Laertius; Οὗτος (καθά φησιν Ἱππόβοτος) εἰς τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν, ὥστε Ἐριννύος ἀναλαβὼν σχῆμα περιῄει, λέγων ἐπίσκοπος ἀφῖχθαι ἐξ ᾅδου τῶν ἁμαρτανομένων, ὅπως πάλιν κατιὼν ταῦτα ἀπαγγέλλοι τοῖς ἐκεῖ δαίμοσιν. Ἦν δὲ αὐτῷ ἡ ἐσθὴς αὕτη· χιτὼν φαιὸς ποδήρης, περὶ αὐτῷ ζώνη φοινικῆ, πῖλος Ἀρκαδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔχων ἐνυφασμένα τὰ δώδεκα στοιχεῖα, ἐμβάται τραγικοί· πώγων ὑπερμεγέθης, ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μειλίνη. Cassiteridum etiam insularum incolas, Furias habitu referentes, pullatas vestes gessisse narrat Strabo lib. III. Τὰς δ' ἄλλας οἰκοῦσιν ἄνθρωποι μελάγχλαινοι, ποδήρεις ἐνδεδυκότες χιτῶνας, ἐζωσμένοι περὶ τὰ στέρνα, μετὰ ῥάβδων περιπατοῦντες, ὅμοιοι ταῖς τραγικαῖς Ποιναῖς. Et quid mirum, si Furiarum vestes atræ sint, cum omnia, quæ ad Inferos pertinent, nigra esse solerent? In locis tenebrosis, & nigredinem referentibus sacrificia illis facta; nigris etiam victimis delectabantur; & pullatis vestibus ministrabant sacerdotes; quæ omnia eleganti descriptione complexus est Seneca, Oedip. 548.

Huc ut sacerdos intulit senior gradum,
Haud est moratus, præstitit noctem locus:
Tunc fossa tellus, & super rapti rogis
Jaciuntur ignes; ipse funesto integit
Vates amictu corpus, & frondem quatit;
Lugubris imos palla perfundit pedes:
Squalente cultu mœstus ingreditur senex,
Mortifera canam taxus astringit comam:
Nigro bidentes vellere, atque atra boves
Retro trahuntur. ———

1140. Ῥαβδηφόροις γυναιξὶν] Hic etiam alludit ad Erinnyum habitum, quæ baculos gestare credebantur, ut ex descriptionibus jam allatis patet.

1150. Ἰλέως] i. e. Οἰλέως, demta per aphæresin priori syllaba, ut apud Hesiodum, Homerum, aliosque fieri consuevit, observante Eustathio Iliad. α'. p. 76. Ὡς τὸ Ὀϊλεὺς Ἰλεὺς εὕρηται παρά τε Ἡσιόδῳ, καὶ ἄλλοις, ἀφαιρέσει τῆς ἀρχούσης· οὕτω καὶ ὁ παρ' Ὁμήρῳ Ἐξάδιος, παρὰ τοῖς νεωτέροις Ξάδιος εὕρηται, δίχα τοῦ κατάρχοντος ε, κατὰ τοὺς παλαιούς. Idem postea tradit vocem primævam esse Ἰλεὺς, ab eo autem duci Οἰλεὺς, Iliad. ζ'. p. 513. Τὸν παρὰ τοῖς ἄλλοις Οἰλέα τετρασυλλάβως καλούμενον, Ἰλέα τρισυλλάβως αὐτὸς (Ἡσίοδος) λέγων ἰδίως, φασὶν ὅτως αὐτὸν καλεῖσθαι,

——— ὅπασε τέμενος

Εὐρύμαχος Ἰλεὺς, μιχθεῖς ἐρατῇ φιλότητι.

Οὐδὲν δεῖ συνιδεῖν, ὅτι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, ἐκ τοῦ Ἰλεὺς γέγονεν ὁ Οἰλεὺς, ὁμοίως τῷ κέλλω ὀκέλλω· κλάζω ὀκλάζω· ὅτι δὲ καὶ ἐν τῷ Βριάρεως Ὀβριάρεως, ὡς πολλαχοῦ Ἡρόδοτος· καὶ ὑπὸ μὲν Ἡσίοδος. His adde Βριμὼ Ὀβριμὼ, &c.

1152. Ἀγρέτιδι Θεᾷ] i. e. Minervæ; quæ, quod olei inventrix esset, inter agrestia numina recenseri solebat. Unde Virgilius, initio Georgicorum, inter cæteros Deos, quibus arva curæ sunt, Minervam invocavit, v. 18.

Adsis, ô Tegeæe favens, oleæque Minerva
Inventrix ———

Et v. 21. addit,

Diique, Deæque omnes, studium quibus arva tueri.

1159. Τράφαιος] Mallem heic cum Scaligero τέφραιος, nisi τράφαιος pro τρόφαιος poni mavis. Designat Poeta puellam Locrensem; familiare enim fuit non versuum modo Scriptoribus, sed populis plerisque, ab animalibus omnibus, præsertim vero innoxiis, desumere εὐφημισμοὺς, eorumque appellationibus homines afficere: hinc toties audimus χελιδόνας, σκύλακας, πελειάδας, *graculos, turtures, &c.*

1163. Ἕως ἂν εἰσθρίξωσιν Ἀμφ. &c.] Cur Minerva dicatur Ἀμφείρα, haud satis scio. Σθενιὰς Minerva à Trœzeniis colitur, nomen id sortita, quod, cum lis institueretur de loci tutela, imperante Trœzeniis Althepo, illa Neptuni *viribus* se opposuerit, σθένος enim est robur. Pausanias Corinthiacis, Ἐπὶ τούτου (Ἀλθήπου) βασιλεύοντος, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα ἀμφισβητῆσαι λέγουσι περὶ τῆς χώρας, ἀμφισβητήσαντας δὲ ἔχειν ἐν κοινῷ, προστάξαι γὰρ οὕτω Δία σφισι· καὶ διὰ τοῦτο Ἀθηνᾶν τε σέβουσι, Πολιάδα καὶ Σθενιάδα ὀνομάζοντες τὴν αὐτὴν· καὶ Ποσειδῶνα, Βασιλέα ἐπίκλησιν. Postea tradit Minervam in arce templum habuisse, inque eo simulacrum, Callonis Æginetæ opus; Ἐν δὲ τῇ ἀκροπόλει τῆς Σθενιάδος καλουμένης ναός ἐστιν Ἀθηνᾶς· αὐτὸ δὲ εἰργάσατο τῆς θεοῦ τὸ ξόανον Κάλλων Αἰγινήτης.

1174. Ὦ μῆτερ ὦ δύσμητερ] Elegans est hæc Græcorum compositio, qua hominum infortunia & calamitates exprimere volentes, eorum nominibus particulas δυσφημικὰς præfigunt; ut in Homerico versu, quem Lycophron noster expressit ex Odyss. ψ'.

Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα.

Similiter apud Æschylum, Χοηφόροι v. 313. Orestes de Agamemnone,

Ὦ πάτερ αἰνόπατερ. ———

Homerus Paridis infœlicitatem eodem modo repræsentat, Iliad. γ'.

Δύσπαρι εἶδος ἄριστε, γυναιμανές. ———

Eumque Euripides vocavit Αἰνόπαριν, Hecubæ v. 945. Et Helenam alio in loco Δυσελέναν. Apud Homerum itidem Ilium, malorum originem, Penelope appellavit Κακοΐλιον, Odyss. υ'. 596.

——— ἐξ ὧ Ὀδυσσεὺς,

Ὤχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.

Æschylo etiam naves Persicæ, quas Græci victas perdidissent, νᾶες ἄναες dicuntur in Persis,

 Ἐξέφθιθ',

Ἐξίφθιθ᾽ αἱ τρίσκαλμοι
Νῆες, ἄνασσ᾽, ἄνασσ᾽.

1175. Περσέως δὲ παρθένος] i. e. Hecate; quam Orpheus in Argonauticis facit Tartari filiam, alibi Jovis & Cereris; Musæus Jovis & Asteriæ; Bacchylides Noctis; Pherecydes Aristæi, Pæonis filii, &c. Hesiodum vero sequutus est Lycophron; Hecaten enim ille ex Persa (qui Cœi, vel Solis filius dicitur) & Asteria natam tradit;

Γείνατο δ᾽ Ἀστερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρσης
Ἠγάγετ᾽ ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.
Ἡ δ᾽ ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε. ——

Unde ipsa Perseïs dicta. Apollonius Argonaut. III. 1034.

Μουνογενῆ δ᾽ Ἑκάτην Περσηΐδα μειλίσσοιο.

Et post eum Ovidius,

Ibat ad antiquas Hecates Perseïdos aras.

1176. Θήσει τε σ᾽ ἐπωπίδα] i. e. in canem te mutabit; quam loquendi formulam, quod nonnumquam in Sacris Literis reperiatur, Hellenisticæ fautores Hebræorum esse putant: sed horum error vel ex hoc loco redargui posset; simili tamen sensu apud alios etiam occurrit verbum τίθημι. Æschylus Eumenid. 727.

Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

Apud Sophoclem Philoctetes, in cognominis Tragœdiæ v. 633. ait,

Κλύοιμ᾽ ἐχίδνης, ἥ μ᾽ ἔθηκεν ὧδ᾽ ἄπουν.

Et in Hecuba Euripides,

Ἐγώ σε θήσω τῶνδ᾽ ἐλεύθερον φόβου.

Loco τίθημι, Homero ποιέω familiare est; Il. ν΄.

Σφῶϊν δ᾽ ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν.

i. e. θήσει τις νοῦν· ταυτὸν γὰρ ἐν πολλοῖς τὸ θεῖναι καὶ τὸ ποιῆσαι. Nec ab hoc loquendi genere abhorrent Latini Scriptores. Ovidius Metam. VI.

—— *vires insania fecerat.* ——

Horum verborum loco, κτίσαι Æschylo peculiare est; ut Eumenid. v. 717. ἀκαρπώτους κτίσαι, i. e. infructuosa reddere. Et Choeph. v. 1006.

Ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσαι.

Ejus Scholiastes Eumenid. 17. Κτίσας· ποιήσας. ἰδίωμα δὲ τοῦτο Αἰσχύλου.

1179. Σέβοντι λαμπαδουχίαις] Ideo Hecatæ, sive Proserpinæ (solent enim hæc nomina à Poetis confundi) fiebant cum lampadibus sacra; quod Ceres, cum illam à Plutone raptam quæreret, facem Ætnæ flammis accensam præferens, orbem peragrasset.

1180. Φεραίας θεᾶς] i. e. Hecaten; quæ ita dicta est, quod in Pheris, Thessaliæ urbe, coleretur. Vel quod exposita fuerat, & à pastoribus Pheretis inventa, atque educata. Vel quod Pheræ filia esset.

1192. Ἄνακτι τοῦ Ὀφίωνος θρόνων] i. e. Jovi; nam ante Saturnum, Ophion, cum Eurynome uxore, Oceani filia, cœli imperium habuit. Apollonius,

Ἤειδεν δ᾽ ὡς πρῶτον Ὀφίων, Εὐρυνόμη τε
Ὠκεανίς, νιφόεντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο·
Ὥς τε βίῃ καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἴκαθε τιμῆς,
Ἡ δὲ Ῥέῃ, ἔπεσον δ᾽ ἐνὶ κύμασιν Ὠκεανοῖο.

Unde apud Æschylum, Prometheus, in cognomine fabula, Mercurio narrat se tres novisse cœlorum reges; Ophionem, nempe, Saturnum, & Jovem;

—— οὐκ ἐκ τῶνδ᾽ ἐγὼ
Δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;
Τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ᾽ ἐπόψομαι
Αἴσχιστα. ——

Ubi Scholiastes, Λέγει τὸν Ὀφίωνα, καὶ τὸ (lege τὴν) Εὐρυνόμην, καὶ τὸν Κρόνον, ὃν ἐξέβαλεν ὁ Ζεύς. Paullo post, Ἐβασίλευσε πρῶτον μὲν Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμης, (lege Εὐρυνόμη) ἔπειτα Κρόνος καὶ Ῥέα. Idem tradit (ut cæteros missos faciam) Aristophanis Scholiastes vetus in Nub. additque Deos veteres sub Saturni imperio, Οὐρανίωνας dictos fuisse; recentiores sub Jove, Ὀλυμπίους. Πρῶτον μὲν (inquit) τοὺς κατὰ Ὀφίωνα καὶ Εὐρυνόμην· δεύτερον δὲ τοὺς κατὰ Κρόνον καὶ Ῥέαν, οὕστινας Ὅμηρος Οὐρανίωνας· τρίτον δὲ Διὶ τὴν ἀρχὴν καταλύσαντας τὴν ἐκείνων, οὓς Ὀλυμπίους καλοῦμεν.

1188. Ἄδῃ κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται] i. e. Plutoni nigra sacra auspicabitur; hoc est, primus erit in occidenda Hecuba; quoniam defuncti Plutoni, Inferorum regi, sacri esse credebantur. Habuit porro Lycophron præ oculis Æschyli illud, in quo Clytæmnestra, occiso Agamemnone, dicitur Orci matri sacra fecisse, Agamemn. v. 1244.

Θύουσαν Ἅδου μητέρ᾽, ἄσπονδόν τ᾽ ἀρὰν
Φίλοις πνέουσαν. ——

In cujus loci interpretatione erravit Stanleius,

Furentem Orci matrem, odium implacabile
Amicis spirantem. ——

Quasi θύουσαν pro *insano*, & *furente* esset accipienda, ut supra apud Lycophronem θυάς. Ego vero expono, *sacrificantem Orci matri &c.* ut hic locus versibus, qui paullo post occurrunt, compar sit. Nam postquam occidisset Agamemnonem, ipsa Clytæmnestra sic loquitur, v. 1393.

Παίω δέ νιν δίς, κἀν δυοῖν οἰμώγμασιν
Μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
Τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Ἅδου, νεκρῶν σωτῆρος, εὐκταίαν χάριν.

1200. Κένταυρος] i. e. Saturnus, qui Philyræ, Oceani filiæ, amore captus, ut ab Ope, seu Rhea uxore furta sua occultaret, in equum se convertit; ex eo igitur concubitu natus est Chiron Centaurus. Huc allusit Virgil. Georgic. III.

Talis & ipse jubam cervice effudit equina
Conjugis adventu pernix Saturnus, & altum
Pelion hinnitu fugiens implevit acuto.

1204. Ἰατρῷ, Λοξίᾳ, Τεμμικίῳ] Apollini tribuuntur hæc nomina. Ἰατρὸς porro dicitur, quod, ut norunt pueri, medicinæ præsit. Nec aliam ob causam Τεμμικίου nomen illi tributum; τέρμινθον enim herbam in varios usus applicabant veteres medici. Phavorinus, Τέρμινθος, καὶ τέρμινθος, ἐμφερὲς λέγω φυτόν, ἐξ οὗ πλέκειν φασὶν Ἀθηναίους ὁρμίσκους χρυσίδας εἰς τὰ παντα, καὶ εἰς ἀλεξιφάρμακα. Λοξίας idem dicitur, à λέπος cortex; quo enim more cortex lignum tegit, & à visu abscondit, eodem Apollo oracula sua obscuris verborum involucris tegit, ut non possint intelligi, ut ait Scholiastes in fine hujus libelli.

1208. Ὀφρυνεῖον] Ophrynium erat agri Trojani oppidum. Harpocration, Ὀφρύνειον, Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον, πόλις ἐστὶ τῆς Τρῳάδος, ὡς δηλοῖ Ἀνδροτίων ἐν τρίτῃ Ἀτθίδος. Idem tradit Phavorinus. Suidas Ὀφρυνῖον vocat; Ὀφρυνῖον· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον· πόλις ἐστὶ τῆς Τρῳάδος. Strabo narrat lucum ibi esse Hectoris, lib. XIII. Πλησίον δ' ἐστὶ τὸ Ὀφρύνιον, ἐφ' ᾧ τὸ τοῦ Ἕκτορος ἄλσος ἐν περιφανεῖ τόπῳ.

1209. Καλύδνου τύρσιν] i. e. Thebas, ut docet Tzetzes. Stephanus Calydnæ, urbis Thebanæ, meminit, à Calydno, Cœli filio, dictæ; Κάλυδνα, νῆσος, καὶ πόλις Θήβας, ἀπὸ Καλύδνου, παιδὸς Οὐρανοῦ. λέγεται καὶ Καλυδνός.

1211. Τηνέρου τ' ἀνάκτορα] Tenerus hic erat Apollinis filius ex Melia, à quo etiam divinationem accepit; Pausanias Bœoticis, Ἀπόλλωνι δὲ παῖδας ἐκ Μελίας γενέσθαι λέγουσι Τήνερον, καὶ Ἰσμήνιον. Τηνέρῳ μὲν Ἀπόλλων μαντικὴν δίδωσι, &c. Ab eo *Tenericus* campus nomen habuit; Idem in citato libro, Τοῦ Καβείρου δὲ ἐν δεξιᾷ, πεδίον ἐστὶν ἐπώνυμον Τηνέρου μάντεως, ὃν Ἀπόλλωνος παῖδα εἶναι καὶ Μελίας νομίζουσι. Idem tradit Strabo, additque Tenerum præfuisse oraculo Apollinis Ptoi, lib. IX. Τὸ δὲ Τηνερικὸν πεδίον ἀπὸ Τηνέρου προσαγορεύεται· μυθεύεται δ' Ἀπόλλωνος υἱὸς ἐκ Μελίας, προφήτης τοῦ μαντείου κατὰ τὸ Πτῶον ὄρος, ὅ φησιν εἶναι τρικόρυφον ὁ αὐτὸς ποιητὴς, Καί ποτε τὸ τρικάρανον Πτώου κευθμῶνα κατέσχε. Καὶ τὸν Τήνερον καλεῖ, Ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα. Pindari Scholiastes tradit eum oraculo Apollinis Ismenii præfuisse, initio Pyth. XI. Ἡ δὲ Μελία Ἰσμηνοῦ ἀδελφὴ, ὑπὸ Ἀπόλλωνος φθαρεῖσα καὶ γεννήσασα Τήνερον, ἀφ' οὗ ἐν Θήβαις Τηνερικὸν πεδίον. Ἄλλως· Μελία, Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ἀπόλλωνος Τήνερος ὁ μάντις, ὃς παρ' Ἰσμηνῷ ἐμαντεύετο, καὶ αὐτόθι μαντεῖον ἐστὶν, ὃ καλεῖται Ἰσμήνιον.

1217. Δίκωπον σέλμα] i. e. biremem navem, synecdochice; σέλμα enim pars illa navis est, in qua sedebant remiges, quam Latini *transtrum*, Græci ζυγὸν, & κλίνιδα appellant. Pollux Onomast. lib. I. cap. IX. Τὸ δὲ ζυγὸν καλεῖται, καὶ κλινὶς, καὶ σέλμα. Hesychius, Σέλματα, τὰ ζυγὰ τῆς νεὼς, ἢ τὰ ἀπὸ τῶν ζυγῶν εἰς τὸ ζυγὸν διαστήματα, ἢ αἱ καθέδραι τῶν ἐρετῶν, καὶ συναρμογαὶ τῶν σανίδων.

1236. Ραίκηλον] Macedoniæ, vel, ut alii, Thraciæ urbem; quam ab Ænea conditore Ænon dictam volunt nonnulli; Eustathius, Ραίκηλος παρὰ Λυκόφρονι, ἡ Αἶνος πόλις. Hæc enim in loca Æneas Troja profugus errasse dicitur, ut ipse apud Virgilium narrat, Æneid. III. 16.

——— feror huc, & littore curvo
Mœnia prima loco, fatis ingressus iniquis;
Æneadasque meo nomen de nomine fingo.

Huic fidem facit Plinius, itemque Mela lib. II.

1237. Ἐκ δ' Ἀλμωπίας &c.] Stephani locum adjiciam, qui legit Ἀλμωπίας, Ἀλμωπία, (inquit) χώρα τῆς Μακεδονίας, ἣν ᾤκουν Ἀλμωπες, Λυκόφρων,

——— ἐκ δ' Ἀλμωπίας
Παλιμπλανήτην δέξεται Τυρσηνία.
Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀλμωπος γίγαντος.

1283. Μητρὶ τῆς Προμηθέως] i. e. Asiæ, ex qua Prometheum suscepit Japetus. Plerique vero ex Japeto & Clymene natum tradunt. Æschyli Scholiastes, Prometheo, Ἰαπετὸς, ὁ τοῦ Κρόνου ἀδελφὸς, ἐκ θυγατρὸς τοῦ Ὠκεανοῦ, Κλυμένης. ἄλλοι Ἀσίας, ἔσχεν Ἄτλαντα, καὶ Μενοίτιον, καὶ Προμηθέα. Quod sumtum est ex Hesiodi Theog. v. 507.

Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν,
Ἡ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα,
Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον, ἠδὲ Προμηθέα
Ποικίλον, αἰολόμητιν, ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα.

Theon ex Cœlo & Clymene genitum tradit, Scholiis in Aratum, Ἄτλας (inquit) μεθ' οὗ ὁ Προμηθεὺς, καὶ Ἐπιμηθεὺς ἐγεννήθησαν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Κλυμένης, τῆς τοῦ Ὠκεανοῦ θυγατρός. Et Herodotus Prometheum non filium Asiæ, sed maritum fuisse narrat, Melpomen. cap. XLV. Ἡ δὲ Ἀσίη, ἀπὸ τῆς Προμηθέος γυναικὸς τὴν ἐπωνυμίην. Falli igitur videntur, qui Asiam heic Promethei matrem dici putant, quasi eum ex Japeto genuisset; mihi sane probabile fit, eam non alia ratione Promethei matrem esse, quam quod patria ejus fuerit; solet enim terra patria *mater*, *genitrix*, & *nutrix* appellari, ut vel pueris notum. Similem porro errant errorem, qui Prometheum faciunt Themidis, vel Terræ filium, quod illam *matrem* vocaverit apud Æschylum, in cognomine Fabula,

Ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ Θέμις
Καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία.

1285. Ἀς πόντος Ἕλλης &c.] Europæ & Asiæ terminos statuit Lycophron esse Hellespontum, Symplegadas petras, quæ trans Bosporum Thracium sitæ sunt, Pontum Euxinum, cujus sinus est Salmydessus, & Tanaïn fluvium, quà in Mæotim paludem devolvitur. Paullo aliter Strabo lib. VII. Διαιρεῖ δ' ὁ στενωπὸς οὗτος (de Bosporo Cimmerio loquitur) τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας, καὶ ὁ Τάναϊς ποταμὸς, καταντικρὺ ῥέων ἀπὸ τῶν ἄρκτων, εἴς τε τὴν λίμνην (Μαιῶτιν) καὶ τὸ στόμα αὐτῆς. Item Herodotus Melpom. XLV. Οἱ δὲ Τάναϊν ποταμὸν, τὸν Μαιήτην, καὶ πορθμήϊα τὰ Κιμμέρια λέγουσι. Plurium testimoniorum loco, addam Cluverii verba, qui magna ex parte Lycophroni consentit, Introduct. Geogr. lib. I. cap. XIV. *De termino autem inter Europam Asiamque obscurior ac minus certa est traditio: nam qui Tanaïm fluvium statuerunt, fontem ejus per summum errorem in Riphæis montibus, haud procul Oceano Sarmatico posuerunt, qua Petzora eos perrumpit amnis. Alii vero, qui Isthmum, qui est inter Ponticum, Caspiumque maria, pro fine constituerunt, his persuasum fuit, Caspium mare esse sinum Oceani septemtrionalis, ea regione, qua Obii amnis immensum est ostium, irrumpentem. Nam omne littus, quod est sub septemtrionibus ab occasu in ortum versus ad Obii usque ostium, ad Sarmatiam pertinet; Sarmatia autem pars est Europæ. Itaque verum certumque terminum inter Europam, Asiamque uti habeas, statue post mare Ægæum, Hellespontum, Propontidem, Bosporum Thracium, Pontum Euxinum, Bosporum Cimmerium, lacum Mæotin, Tanais fluenta, donec adverso amne ad flexum ejus pervenias, apud Tujam oppidum; inde lineam duc ad proximam Obii fluminis ripam; hinc pone ipsum flumen Obium ad Oceanum usque.*

1288. Λίμνην τε τέμνων Τάναϊς ἀχραιφνὴς μέσην] Quod in Mæotin paludem se exonerat Tanaïs,

naïs, sciunt omnes; ideo porro dicitur eam *secare mediam immissus*, quod cursu rapidissimo feratur; quo factum, ut cum istis in regionibus omnes aquæ gelu concretæ sint, ipse non minus quam in æstate fluidus & laxus maneat. Mela lib. I. *Ipse Tanaïs ex Riphæo monte dejectus, adeo præceps ruit, ut cum vicina flumina, tum Mæotis, & Bosporus, tum Ponti aliqua Brumali frigore durentur,; solus æstum hyememque juxta ferens, idem semper, & sublimis, incitatusque decurrat.*

1294. Κῆρα Μιμφίτην πρόμον] Similiter hac voce usus est Æschylus in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβ.

——— ἀταρ πάξανδρον
Κῆρ' ἀφανίζοντα χώρας.

Rursus in eadem Tragœdia,

——— φθιρηγενὲς
Κῆρες Ἐσχάτας ———

1297. Ἰδαῖοι] i. e. Cretenses, ab Ida, Cretæ monte. Aristophanes Ran. Act. V. Sc. II.

Ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδης τέκνα.

Ubi Scholiastes vetus, Οὐ μόνον ἐν Τροίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Κρήτῃ Ἴδη ἐστιν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων φησίν.

1299. Ταυρομόρφῳ πλάμπιδος τυπώματι] i. e. navigio, cujus insigne erat taurus, ut expl. Eustathius; Ταυρόμορφον τύπωμα (inquit) παρὰ Λυκόφρονι, τὸ τὴν Εὐρώπην ἁρπάσαν, εἰς πλοῖον ταῦρον ἐγγεγλυμμένον ἔχον εἰς ἐπίσημον, ἀλληγορεῖται. Plures hac de re opiniones vide apud Meursium.

1300. Σαρωνίας] Vel Σαραπτίας, à Sarapta, sive Sarepta, Phœniciæ urbe, inter Sidonem & Tyrum media, quam in Sacris Literis Vidua paupercula, quæ Eliam prophetam hospitio excepit, celebrem fecit, III Reg. cap. XVII. v. 10. Aliis etiam Auctoribus tam sacris, quam profanis memoratur hæc urbs.

1309. Καὶ δευτέρους ἔπεμψαν ἅρπαγας λύκους,
Ταγῷ μονοκρήπιδι κλέψοντας νάκην.

I. e. secundum Canterum,

Qui etiam secundos miserunt rapaces lupos,
Regi unum induto calceum furaturos vellus.

Nec aliter magnus Scaliger,

Secundo item misere rapaces lupos,
Ut uniplotio vellus avertant Duci.

Ridicule uterque; nam secundum illos ita se habet sensus; Post Scamandri tempora, Græcia rursus Asiæ injuriam intulit, emisitque Argonautas, ut vellus aureum raperent ab eo, qui unicum indutus erat calceum: hic porro fuit Jason, ut vel imperitissimis notum. Cum enim Peliam jussissent Oracula cavere ab eo, qui unicum calceum gestaret; forte accidit, ut Jason ad solenne festum, quod Pelias in honorem Deorum instituerat, festinans, dum Anaurum torrentem pedes transiret, calceorum alterum amisit, & ita ad Peliam profectus, ad aureum postea vellus rapiendum ab eo missus est. Cujus Fabulæ etsi plura occurrant testimonia, unicum tamen, ut in re obvia, apponam ex Apollonii Rhodii Argonaut. I. v. 5.

Τοίην γὰρ Πελίης φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
Μοῖρα μένει στυγερή, τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
Δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι.
Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τεὴν κατὰ βάξιν Ἰήσων
Χειμερίοιο ῥέεθρα κιὼν διὰ ποσσὶν Ἀναύρου,
Ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἔνερθε
Κάλλιπεν αὐτόθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν·
Ἵκετο δ' ἐς Πελίην αὐτοσχεδὸν, ἀντιβολήσων
Εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
Ῥέζε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
Αἶψα δὲ τόνδ' ἐσιδὼν ἐφράσσατο, καί οἱ ἄεθλον
Ἔντυε ναυτιλίης πολυκηδέος, &c. ———

Quamobrem fieri nequit, ut Græcia mitteret, qui ἀπὸ τοῦ μονοκρήπιδος aureum vellus repeterent, cum is Jason fuerit, istius expeditionis princeps: demo igitur comma in fine prioris versiculi, & subintelligo præpositionem σὺν, ut sit ἔπεμψαν λύκους σὺν ταγῷ μονοκρήπιδι, sicut paullo ante dixit ἔστειλαν στρατὸν σὺν Σκαμάνδρῳ. Tum demum versuum horum sensus ita erit,

Et secundos miserunt rapaces lupos
Cum Duce unum induto calceum furaturos vellus.

1324. Σκῦρος ὃ λυγρὸς τάφος Κενμαῖον ἔνερθεν αἰγίλιψ] Hunc ad locum respexit Eustathius Il. ι. ad hunc versum,

Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν Ἐνυῆος πτολίεθρον.

Λυκόφρων (inquit) ἐντεῦθεν λαβὼν, αἰγίλιπα ταύτην φησὶν, ὅπερ ἔοικε πρὸς τὸ αἰπεῖαν. Paullo post Lycophronem iterum laudavit, & causam reddit, cur Theseus à Lycomede, Scyri rege, fuerit à prærupto scopulo deturbatus; quod nempe, ejus uxorem solicitaret, & de regno potiundo consilia iniret; Σημείωσαι ὅτι παροιμία φέρεται περὶ τῆς νήσου Σκύρου, τὸ Ἀρχὴ Σκυρία, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων, ἀπὸ Θησέως λαβοῦσα, ὡς φασι Παυσανίας, ἐπειδὴ ἐπιθέμενος τῇ Λυκομήδους ἀρχῇ, καὶ πειρῶν τὴν γυναῖκα ἐκείνου, κατακρημνισθείη, ὡς ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ. Pausanias in Atticis de Thesei injuriis ne verbum retulit; solummodo autem Scyrios tradit viri dignitate motos, magnis cum honoribus prosequutos, Lycomedi pravam suspicionem injecisse. Ejus verba sunt hæc, Ἐξενεχθέντα δὲ αὐτὸν (Θησέα) ὑπὸ πνευμάτων ἐς Σκῦρον τὴν νῆσον, λαμπρῶς περιεῖπον οἱ Σκύριοι κατὰ γένους δόξαν, καὶ ἀξίωμα ὧν ἦν αὐτὸς εἰργασμένος, καὶ οἱ θάνατον Λυκομήδης διὰ ταῦτα ἐβούλευσεν. Alii tradunt id à Lycomede factum, ut Menestheo gratificaretur, qui, expulsa Thesei familia, Athenarum imperium occupaverat. Alii casu prolapsum Theseum narrant. Plutarchus Theseo, Ἐβασίλευσε δὲ τότε Λυκομήδης τῶν Σκυρίων· πρὸς τοῦτον οὖν ἀφικόμενος, ἐξῄτει τοὺς ἀγροὺς ἀπολαβεῖν, ὡς αὐτόθι κατοικήσων· ἔνιοι δέ φασι, παρακαλεῖν αὐτὸν βοηθεῖν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. Ὁ δὲ Λυκομήδης εἴτε δείσας τὴν δόξαν τοῦ ἀνδρὸς, εἴτε τῷ Μενεσθεῖ χαριζόμενος, ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς χώρας ἀναγαγὼν αὐτὸν, ὡς ἐκεῖθεν ἐπιδείξων τοὺς ἀγροὺς, ὦσε κατὰ πετρῶν, καὶ διέφθειρεν. Ἔνιοι δ' ἀφ' ἑαυτοῦ πεσεῖν φασὶν, σφαλέντα μετὰ δεῖπνον, ὥσπερ εἰώθει, περιπατοῦντα.

1328. Τροπαίας θεᾶς] i. e. Junonis: Juno enim Τροπαία, & Jupiter Τροπαῖος dicebantur, παρὰ τὸ τρέπειν τὰ κακά, i. e. ab avertendis malis; erant enim Dei averrunci. Unde apud Sophocl. Trachin. v. 306. Ζεῦ Τροπαῖε à veteri Scholiaste exp. ἀποτρεπτικέ, ἀλεξίκακε. Alii ita dictum Jovem putant, quod ejus beneficio ἡ τροπὴ τῶν πολεμίων

γίνεσθαι credebatur; unde in ejus honorem tropæa erigebant. Τροπαίου Jovis meminit Poeta,

——— βρέτας
Διὸς Τροπαίου καλλίνικον ἵστασαν.

Pausanias refert, Dorienses, devictis Achæis, ei templum statuisse; Laconicis, Τοῦ δὲ Τροπαίου Διὸς τὸ ἱερὸν ἐποίησαν οἱ Δωριεῖς, πολέμῳ τούς τε ἄλλους Αχαιοὺς, οἳ τὴν γῆν Λακωνικὴν τηνικαῦτα εἶχον, καὶ τοὺς Αμυκλαιεῖς, κρατήσαντες. Idem Τροπαιοῦχος dicitur. Phurnutus, Καὶ Βουλαῖον, καὶ Τροπαιοῦχον, καὶ Ελευθέριον αὐτὸν (Δία) προσαγορεύουσιν. Plutarchus, in Parallelis, Othryadem, Lacedæmoniorum ducem contra Argivos, ait huic Jovi tropæum erexisse, cum jam esset moriturus, Ημιθνὴς δὲ ὑπαρχόντος, ὁ Οθρυάδης ἐπιζήσας, καὶ ἡμικλάστοις δόρασιν ἐπιστηριζόμενος, τὰς τῶν νεκρῶν ἁρπάζων ἀσπίδας συνεῖλετο, καὶ τρόπαιον στήσας, ἐκ τοῦ ἰδίου αἵματος ἐπέγραψεν, Διὶ Τροπαιούχῳ. Eundem nonnulli volunt esse cum Jove *Feretrio*: Dionysius Halicarn. Antiq. Rom. lib. II. Τὸν δὲ Δία τὸν Φερέτριον, ᾧ τὰ ὅπλα ὁ Ρωμύλος ἀνέθηκεν, εἴτε βέλτιόν τις Τροπαιοῦχον, εἴτε Σκυλοφόρον καλεῖν, ὡς ἀξιοῦσί τινες &c. Cum porro Jupiter Tropæus dictus fuerit, nihil mirum, si tori Consors honoris etiam particeps facta, & Τροπαία appellata sit; sicuti cum Jupiter Παιονοφαῖος vocatus sit, ipsi Παιονοφαίας cognomen inditum: Phavorinus, Τροπαῖα, (lege Τροπαία) ἡ Ηρα· διὰ τὸ τὰ τρόπαια, ὃ ἐστι νικητήρια, μὴ μόνον Διὶ ἀνατίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ Ηρᾳ· καὶ ὥσπερ ὁ Ζεὺς Παιονοφαῖος, οὕτω ἡ Ηρα Παιονοφαία· ὡς δὲ καὶ Γάμιος, Γαμία. Erat porro Tropæum, columna ænea, lapidea, sive lignea, quam Deo alicui dicabant, & victoriæ rationem, modumque inscribebant, quoties hostes bello superassent: Aristoph. Scholiastes vetus in Plut. Εστι δὲ τρόπαιον, ὃ οἱ νικῶντες οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, τοῖχον, ἢ λίθον μέγαν ἱστάντες, καὶ γράφοντες ἐν τούτῳ ἃ χρὴ τὸ ἀντιπάλων ἔργα διαπράξασιν· ἐκαλεῖτο δὲ τρόπαιον, διὰ τὸ ἐπὶ τῇ τροπῇ τῶν ἐχθρῶν γίνεσθαι. Columnæ loco interdum erat arboris truncus, præcipue olivæ, aut quercus; unde poeta,

——— *Quercusque tropea*
Curva tremens. ———

Et apud prisci ævi Græcos solæ arbores in usu erant, infamesque habiti sunt, qui primi columnas exstruxerunt, tanquam qui sui odii & inimicitiarum memoriam ad posteritatem transmittere studerent; unde factum apud Romanos existimat Plutarchus, ut nefas esset arcus triumphales vetustate collapsos reparare, Roman. Quæst. Διὰ τί τῶν τοῖς θεοῖς ἀνατεθειμένων μόνα τὰ σκῦλα νενόμισται περιορᾷν ἀφανιζόμενα τῷ χρόνῳ, καὶ μήτε προσκυνεῖν, μήτε ἐπισκευάζειν; Paullo post, Οπως τοῦ χρόνου τὰ σημεῖα τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους διαφορᾶς ἀμαυροῦντος, αὐτοὺς ἀναλαμβάνειν καὶ καινοποιεῖν ἐπίφθονόν ἐστι, καὶ φιλαπεχθῆμον· οὐδὲ γὰρ παρ' Ελλησιν οἱ πρῶτοι λίθινον, καὶ χαλκοῦν στήσαντες τρόπαιον εὐδοκιμοῦσι. Huic porro columnæ, aut arbori, capta ab hostibus spolia, loricas, galeas, &c. imponebant, & hoc dicebant κοσμεῖν τρόπαιον· columnam autem erigere, ἱστάναι τρόπαιον: Plutarchus Agesilao, Αμα δὲ ἡμέρᾳ βουλόμενος ἐξελέγξαι τοὺς Θηβαίους ὁ Αγησίλαος εἰ διαμαχοῦνται, στεφανοῦσθαι μὲν ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας, αὐλεῖν δὲ τοὺς αὐλητάς, ἱστάναι δὲ, καὶ κοσμεῖν τὸ τρόπαιον, ὡς νενικηκότας.

1329. Νεῖκος ἄεισεν δισσόν, Σπέρμα &c.] Duas intelligit Thesei expeditiones contra Amazonas; priorem, in qua Herculem comitatus, reginæ Amazonum baltheum, seu zonam rapuit: secundam, in qua proprio Marte Hippolytam, seu Antiopen abduxit. Nonnulli tamen has expeditiones confundunt, referuntque Theseum, cum Herculis esset comes, ab eo virtutis præmium accepisse Amazonum reginam.

1331. Τεξοδάμνον] Ita lege cum Tzetze, non τεξόδαμνον cum aliis; illud enim activæ significationis, hoc passivæ. Unde emendo Æschylum, cujus in Persis legitur τοξόδαμνον Αρη. Lege τοξοδάμνον, æquivalet enim hoc epitheton τῷ τοξοδάμαντι, qua voce prius in eadem Tragœdia usus est.

Ibid. Ορθωσίαν] i. e. Amazonum reginam, quæ, quod Dianæ comes esset, proprio ejus cognomine adpellatur; Diana enim Orthosia, & Orthia dicitur. Hesychius, Ορθωσία, ἐπίθετον Αρτέμιδος. Phavorinus, Ορθωσία, ἡ Αρτεμις. Pindarus eadem voce usus est Olympion. Od. III.

Χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξοισθ', ἄν ποτε Ταϋγέτα
Αντεθεῖσ' Ορθωσίᾳ, ἔγραψεν ἱράν.

Ubi Scholiastes in ratione nominis reddenda cum Tzetze convenit, Ορθωσία, ἡ Αρτεμις, παρὰ τὸ Ορθώσιον, ὅπερ ἐστὶν ὄρος Αρκαδίας, ἀφ' οὗ καὶ ἡ θεὸς Ορθία, καὶ Ορθωσία καλεῖται. Ητοι (malim ἢ) τῇ ὀρθούσῃ τὰς γυναῖκας, καὶ εἰς σωτηρίαν ἐκ τῶν τοκετῶν ἀγούσῃ. In eundem fere sensum Triclinii, aut cujuscumque sint, scholia nuperiora, Ορθωσίᾳ· τῇ ἐν Ορθωσίῳ, ὄρει Αρκαδίας, τιμωμένῃ Αρτέμιδι. Ηγουν τῇ ὀρθούσῃ τὰς γυναῖκας ἐν τῷ τοκετῷ, ἔφορος γὰρ λοχείας. Ορθωσία, ἡ Αρτεμις, παρὰ τὸ Ορθώσιον, ὅπερ ἐστὶν ὄρος Αρκαδικόν. Εστι δὲ καὶ Ορθιον, ὄρος Αρκαδίας, ἀφ' οὗ καὶ ἡ θεὸς Ορθίς, καὶ Ορθωσία καλεῖται, Ηγουν ἡ ὀρθοῦσα τὰς γυναῖκας, εἰς σωτηρίαν ἐκ τῶν τοκετῶν ἄγουσα. quibus in verbis pro ἤγουν, bis legere velim ἢ & Ορθία, pro Ορθίς. Ipsa autem res demonstrat, non esse ea scholia Triclinii, cujus nomen vulgo ferunt; sed potius collectam undecumque marginalium notarum farraginem, à diversis Auctoribus, iisque aliquando non satis peritis, conscriptam.

1332. Ης αἱ ξυνάορμοι &c.] Amazonum expeditio satis omnibus nota est, quare ei non est immorandum; præsertim cum ejus causæ, finis, & monumenta late descripta sint in Meursii Theseo cap. xx.

1342. Εορδῶν] Eordi sunt Thraciæ, aut Macedoniæ populi, eisve contermini. Eorum meminit Herodotus lib. VII. cap. CLXXXV. Τῶν Θρηΐκες παρείχοντο, καὶ Παίονες, καὶ Εορδοί, καὶ Βοττιαῖοι, καὶ τὸ Χαλκιδικὸν γένος, καὶ Βρύγοι, καὶ Πίερες, καὶ Μακεδόνες, &c. Item Strabo bis in lib. VII. Stephanus disertim Thraciæ adscribit, Thucydides autem lib. II. & Livius lib. XLV. Macedoniæ.

Ibid. Γαλαδραῖον πέδον] Galadræum solum nomen habet à Macedoniæ urbe, quam alii Galadras, Galadram, Chaladras, Chanastram, & Chalastram vocant, de qua etsi frequens sit apud Auctores sermo, unicum tamen Stephani testimonium adducam, quod ad rem nostram

propius spectat. Γαλάδραι, πόλις Μακεδονίας ἐν Πιερίᾳ· Λυκόφρων,

Σῦραι Γαλάδρης τ' στρατηλάτην λύκον.

Ἔστι δὲ ὄρος Γάλαδρος, ἀπὸ Γαλάδρου, τοῦ Ἠμαθίου παιδός. Οἱ δὲ, ὅτι Γαλάδρας ἔκτισε τὴν πόλιν. Ὁ πολίτης Γαλαδραῖος· Λυκόφρων,

——— καὶ Γαλαδραῖον πέδον.

1369. Λαπερσίῳ] Emendo obiter Hesychium, Λαπίρσαι ἢ Λαμπίσαι. Δίδυμοι τοὺς Διοσκόρους ἀπὸ Λαπίρσης πόλεως. Phavorinus, qui hæc verba transcripsit, habet Λαπίρσαι, Λαμπίρσαι. Lege apud utrumque, Λαπέρσαι, Λαπέρσας.

1370. Ὃς καταιβάτης μολὼν, Σκηπτῷ &c.] Rationem innuit Poeta, cur Jovi Καταιβάτῃ cognomen tributum sit; quod, nempe, τοὺς σκηπτοὺς, sive κεραυνοὺς, καταιβιβάζῃ. Quam ob rationem etiam Ἐπηλύσιος dici solet. Porro Καταιβάτου Διὸς in lusu meminisse videtur Aristophanes, eo quod è cœlo descendat, mulierum amore pellectus, in Pace,

——— οὐκ ἰδ' ὅπως

Τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας ὁ Διὸς Καταιβάτου.

Ubi Scholiastes utramque præfatam nominis rationem apposuit; Καταιβάτης τιμᾶται Ζεὺς, διὰ τὸ καταιβάζειν τοὺς κεραυνούς. Ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν, δι' ἔρωτα τῶν γυναικῶν. Quæ verba exscripsit Phavorinus. Meminit etiam Eustathius Odyss. υ'. p. 508. Ἐκ δὲ τοῦ καταιβατοῦ, παρῆκται καὶ ὁ καταιβάτης, ὁ Ζεὺς, ὁ κεραυνός. Καταιβάτου Jovis aræ meminit Pausanias Eliac. α'. Τοῦ δὲ Καταιβάτου Διὸς περιβέβληται μὲν πανταχόθεν πρὸ τοῦ βωμοῦ φράγμα. Phurnutus, Δι' ἄλλας δὲ ὁμοειδεῖς καὶ εὐσυνορατους αἰτίας, Ὑέτιος (λέγεται Ζεὺς) καὶ Ἐπικάρπιος, καὶ Καταιβάτης, καὶ Ἀστραπαῖος, &c. Pollux Onomast. lib. I. cap. 1. Τὰ πολλὰ δὲ τούτων (ἐπωνυμιῶν) καὶ ἴδια ὄντα τοῦ Διὸς, ὥσπερ ὁ Ὑέτιος, καὶ ὁ Καταιβάτης, &c. Ubi observandum est, horum Auctorum utrumque Καταιβάτου cognomen inter ea numerare, quæ Jovi tribuuntur à cœlorum, aërisve temperamento, & influxu, quibus præesse credebatur; unde fit verisimile eos etiam Καταιβάτην dictum putasse, à descensu fulminum.

1387. Κιλλαστὰ] Huc respexit Eustathius, Il. α'. Κιλλαῖον δὲ, ῥῆμα ὃ σημαίνει, ἐξ οὗ κιλλοστὰ, τὰ πορνεῖα, παρὰ Λυκόφρονι.

1417. Οἶκοι Μαμέρσας] i. e. Athenæ, urbs Minervæ; quæ *Mamersa*, tamquam belli Dea, sicut Mars, *Mamertus*, dicitur.

1420. Πλούτωνος λάτριν] Ita vocat Oraculi Delphici interpretem, quod inflata dicatur ab halitu ex profunda voragine, quam ad ipsa Plutonis regna pertingere credebant, emisso; de quo consulere poteris Archæologiarum nostrarum lib. II. Vel quod falsa enunciaret, mercede conducta, ideoque Pluto, nummorum præsidi, serviret; is enim Πλούτων dicitur. Aristophanes Plut. Act. III. Sc. II.

Μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθίζετο.

Ubi vetus Scholiastes, Τὸν Πλοῦτον, Πλούτωνα εἶπε παίζων· ὅτι καὶ Πλούτωνα αὐτὸν ὑποκοριστικῶς ἐκάλουν, ὡς Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ,

——— Πλούτωνος δ' ἐπείσοδος.

Καὶ πάλιν,

Τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀμεμφίας χάριν.

Ἄλλως· Τὸν Πλοῦτον οὕτω λέγουσι· καὶ εἰκότως τὸν αὐτὸν τῷ Πλούτωνι τὸν Ἅιδην νομίζουσι· καὶ γὰρ Ἡσίοδός φησιν,

Εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἁγνῇ,

Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν.

1463. Σειρῆνος ἐστέναξε λοίσθιον &c.] Cassandra ut fuerit affecta, quatuor comparationibus docet; quæ sigillatim percurrendæ sunt. Primo igitur Sireni eam adsimilat, quod, ut putat Tzetzes, vocis dulcedine, & orationis illecebris homines in sui admirationem traxerit. Sed ea ratio videtur à præsenti loco alienissima; haud enim verisimile fit, Cassandram, quæ furenti similis, obscurisque, & vix cuiquam intelligendis verborum involucris oracula hæc pronunciasse fingitur, propter harmoniam, suavitatemque vocis laudari potuisse. Mihi igitur videtur Poeta ingentem, & vix ferendum exprimere voluisse Cassandræ dolorem, ob cædes, rapinas, devastationes, cæteraque horrenda, quæ futura prædixisset; unde eam dicit *in corde gemuisse extremum Sirenis melos*; quod de eo cantu intelligendum est, quem Sirenes ab Ulysse contemtæ, irarum, desperationisque plenæ, propriamque mortem meditantes, ediderunt. Proximo in loco *Mimallonibus* Cassandram confert, quas notum est Bacchi fuisse ministras, nomenque habuisse, *quod* ejus insaniam, & furores *imitari solerent*; qua allusione divinos Cassandræ furores initio libelli hujus jam prius expressit Lycophron. Tertio loco, Sibyllæ Cassandram comparat; quod non alia ratione factum videtur, quam quod fatidica fuerit, & ex Phœbi afflatu futura præsenserit. Ultima comparatio à Sphinge sumta est, cui vatem nostram adsimilat, quod obscuris ænigmatibus sensum suum contexerit, ut initio Poematis dictum. Cassandræ itaque personam talem in tragica hac monœdia depingere voluit Poeta; lugentem, nempe, furentem, fatidicam, & ænigmaticam.

IN
ANNOTATIONES
GUL. CANTERI
INDEX.

Numeri ad Versus referuntur.

ACamantis legatio 495. cum Laodice consuetudo ibid.
Achilles ad Lycomedem abducitur 277
Achilles cur sic dictus 176. in Scythiam profectus 186
Achillis somnium 171. honores 857
Achilli nubit Medea 174
Achillens cursus 192
Adonidis interitus 831
Æneas liber dimittitur 1266
Æsacus vates 224
Agamemnon interficitur 1099
Agamemnonis templum 1123
Agapenor Paphum condit 480
Ajax cur ita dictus 459
Ajax naufragium facit 387
Alba insula 186
Alæni judicium 619
Alexandri M. majores 801, 1440
Amphitryo Teleboas expugnat 933
Ancæus interimitur 480
Andromeda liberatur 836
Anius 569
Anii filiarum potentia 574
Antenor proditor 340
Antenor Æschyli 335
Antheus occiditur 132
Aonia 1207
Apharidarum cum Dioscuris contentio 542
Apollo Delphinius 207. Lucrosius ib. Ptous 263. Genitalis 348. Horarius ibid. Molossus 426. Cypeus ibid. Deræus 439. Silvanus 447. Drymius 521. Sciastes 561. Orchieus ibid. Alæus 919. Lepsieus 1207. Termintheus ibid. Sminthius 1304
Arcadum cognomina 480
Asteria sit insula 402
Asterius Europam ducit 1297
Ates colles 29
Atrax 1309
Auratus Theocritum emendavit 308
Aurati emendatio 985
Ausigda 885
Bacchus Servator 206. Supplantator ib. Enorches 210. Figaleus ibid. Problastus 574. Laphystius 1236. Laritans 1246
Balearium fundæ 633
baris 747
Bebryces 513
Branchus vates 1379
Calchantis mors 426, 980
Carum coloniæ 149
Cassandra occiditur 1108
Cassandræ templum 1128
Ceres Ennæa 152. Hercynna ib. Ensifera ib. Oncæa 1224
Cerne insula 16
Chonia 980
Cilla cum filio necatur 319
Clementis locus emendatus 57
Clete urbem condit 995
Colchi Polas condunt 1021
Comætho 933
Conchea 869
Cychreus 110, 450
Cycnus 237
Cyprus dicta Cerastia, & Sphecea 447
Deiphobus 169
Diomedis historia 592. statuæ 615. preces 620
Diomedis socii transformantur 594
Dioscuri Athenas expugnant 503. in deos relati 510
Dioscurorum galea qualis 506
Diotimus in Italiam venit 732
Ecteni populi 433
Egestes urbes tres condidit 963
Elpenor avum occidit 1034. in Epirum venit ibid.
Elymus 963
Epeus Langariam venit 930
pugil insignis 943
Epius 1050
Erischthon 1391. Ætho dictus 1396
Euripidis locus expositus 226
Euripidis locus restitutus 1110
Europa rapitur 1283
Eurypylus rex 901
Fagius mons 16
Glaucus piscator 754
Gonus 903
Græcorum jusjurandum 202, 329
Græcorum nomē antiquum 530
Guneus 128
Hecate Longatis 1030. Brimo 1174. Pheræa ibid.
Hector in beatorum insulas venit 1189. Thebas defertur 1206
Hectoris cadaver venditur 269
Hectoris epitaphium 1206
Hectorea coma qualis 1133
Hecuba lapidatur 330
Hecubæ somnium 86, 224, 319
Helena bis rapta 104, 513
Helenæ liberi 100, 849. viri quinque 143. tres 849
Hercules Trojam expugnat 32, 1346. cetum interficit ibid. Scyllam occidit 44. veneno sublatus 50. gigantes conficit 63. Orontem sternit 694. Læstrygones occidit 162. comburitur 916
Hercules initiatus 1327. inter deos relatus 1346

Hercules

INDEX.

Hercules Meciſteus 650. Palæmon 662
Herculis preces 459. templum 871
Hercules Alexandri F. occiditur 801
Hodœdocus 1146
Jaſonis facta 1310
Idæ cum Apolline contentio 561
Io rapitur 1291
Ionium unde dictum 630
Iſchenus 43
Juno Hoploſmia 612. Lacinia 852. Trophæa 1327. Gorgas 1346
Jupiter Thebis natus 1189
Jupiter Luctator 41. Pluvius 159. Fugitivus 287. Agamemnon 335. Cynætheus 399. Erechtheus 431. Gongylates 433. Piſtor. ib. Comyro 459. Drymius 535. Promantheus ibid. Cragus 541. Terminalis 707. Cerdylas 1092. Larynthius ib. Deſcenſor 1369
Lacones ex Arcadia profecti 550
Laodices interitus 316, 497. epitaphium ibid.
Lauri vis 6
Lesbius Prylis 223
Letrina 53
Leuci perfidia 1218
Leucoſia 722
Locrenſes Trojam puellas mittunt 1141
Locrenſium peſtis 1141
lupus fit lapis 901
Lycophron excuſatur 1253
Lycophron quare obſcurus 7
Mæra fit canis 334
Mars Saltator 249. Candæus 1409
Meduſæ partus 842
Melancræra 1464
Melitæ catelli 1027
Menelaus in Ægyptum proficiſcitur 820
Menelaus Spartam proficiſcitur 132
Menelai majores 149
Mercurius Cadmilus 162. Cadmus 219. Ctarus 678. Nonacriates. ib. Laphrius 834
Meſtræ factum 1393
Midæ factum 1401
Minerva Laphria 356. Janitrix ibid. Budea 358. Tritonia 517. Longatis. ibid. Homolois ibid. Punica 657. Tubicina 913. Cydonia 936. Alœtis ibid. Myndia 948. Gygæa 1146. Amphira 1163. Pallenis 1261
Mnemon 241
Molpidis factum 159
Mopſi duo 429
Mopſi & Amphilochi pugna 439
Mopſi Argonautæ interitus 881
Mopſopia 732
Muniti mors 499
Myrmidonum ortus 176
Myrtili dolus 162
Myrtoum mare 163
Navium alæ quæ 25
Nauplii doli 386
Neapolis 717
Nelei imperium 1378. filiæ factum 1385
Neptunus Erechtheus 158. Prophantus 521. Archtectus 617. Amœbeus. ibid. Enipeus 722. Melanthus 766
Nili nomina varia 120
Numine afflatorum ſigna 3
Oenone moritur 61
Oncium 1224
Ophion 1189
Oreſtes Tauros proficiſcitur 1374
Palladium cælitus demiſſum 363
Parcæ claudæ 144
Paris in Ægyptum fugit 108 in Græciam diſcedit 132, 1362. citharœdus fuit 139
Peleus exul 176
Penelope meretrix 771
pennis capiuntur feræ 104
pes veli 1012
Petrachus 1199
Philoctetes arceſſitus 911. ab hydro morſus. ibid. occiditur 922
Phœnix viſu privatur 420
Phœnicis ſepulcrum 417
Phœnodamantis concio 470
Phthiri 1379
Phylamus 592
Pithecuſæ unde dictæ 691
Polyanthes 1040
Portunus 229
Priamus trucidatur 335. cur ita dictus 337
Propertii locus explicatus 433
Proteus Helenam Paridi adimit 113. in Ægyptum redit 116
Protei liberi 116
Proteſilaus trucidatur 525
Prothoi epitaphium 899
Prylis 219.
rectæ cenæ 480
roſa Locrenſis 1429
Saturnus liberos vorat 1199
Scamander Smintham extruit 1304
Scholiaſtis errores 70, 94, 184, 326, 433, 497, 694, 768, 840, 1012, 1133, 1429, 1437
Setæa naves comburit 1075 cruci affigitur ibid.
ſigilla veterum qualia 508
Sirenum interitus 717, 722, 726
Sirius pro Sole poſitus 397
Sophoclis locus expoſitus 1310
Taraxippi 43
Telemachus matrem occidit, & ab uxore interficitur 808
Telephus vulneratur 206
Temmices 644
Teneri oraculum 1207
Tenii hiſtoria 232
Terentii locus emendatus 583
Teucer in Cyprum venit 450. Heſione filius 452
Teutarus, Herculis magiſter 56
Themis Ichnæa 128
Themiſtoclis conſilium 1417
Therſitis interitus 999
Theſeus Hippolytam rapit 1327
Theſei interitus 1324
Trambelus 467
Triton rex 891
Troili mors 308
Tydeus Melanippi cerebrum vorat 1056
Typhonis uxor 1351
Tyrrhenus *in Italiam* venit 1351.
Venus Caſtnia 403. Melinæa ibid. Trœzenia 610. Morpho 447. Zerinthia ibid. Schœnis 831. Arenta ibid. Colotis 866. Alenta ibid. Choeras 1232
Virgilii locus expoſitus 1110
Ulyſſes Ætho vocatur 432. delphinum gerit 657
Ulyſſes à Thoante flagellatur 779. Æneæ ſocius 1242. à filio occiditur 795. inſaniam ſimulat 816
Ulyſſis oraculum 796. peregrinationes poſt reditum 807. epitaphium ibid.
Ulyſſeum promontorium 1030
Xerxes victus 1432.

I N

IN

JOHANNIS MEURSII

COMMENTARIUM

INDEX.

A.

ABlegandi filios mos 450
Aboriginum tria genera 1253
Absyrti sepulcrum 1318
Acamas cum Laodice coit 495
Acamas, & Diomedes ad Helenam repetendam legati. *Ibid.*
Achilles saltu fontem excitat 245
Achilles Hectoris cadaver vendit 269
Achilles in ignem conjectus Pelei interventu servatus 178
Achilles in Scyro delitescit 276
Achillis cursus 193
Achillis ossa in Bacchi amphora aurea condita 273
ἀκράτισμα 471
ἀκρωτήρια 1225
ἀκρωτηριάζειν *ibid.*
Adonis ab apro occisus 833
ædes obsignari solitæ 508
ædium columnas olim effigies humanæ sustentabant 280
ædium fores Apollini consecratæ 352
Ægæa, Amazonum Regina, in mari periit 402
Ægæi maris etyma *ibid.*
Ægæon à Neptuno victus in mare se præcipitat *ibid.*
Ægeus sub saxo ensem, & calceos abscondit 1322
ægroti in Templis dormiebant, ut morborum remedia possent scire 1050
Ægyptii vatem designantes, canem pingebant 440. hominem à diuturna peregrinatione reducem, phœnicem 681
Ælianus emendatus 1233
Æneæ socii mensas ambedunt 1250. Jones Asia expellunt 987
Æneas quoto anno post Trojam captam in Italiam venerit 1253. Trojani populi mens ob prudentiam dictus 1235
Æneas solus quæcunque vult secum exportat 1268
ærarii 1384
æris usus vetustissimus 456
æs olim pensatum 270
Æthon, Erisicthonis cognomen 1396
Æthræ captivitas 503
Agamemnon in balneo cæsus 1099
Ajax Oilides in Gyradas petras enatat 390. ob jactantiam à Neptuno in mare præcipitatus 392. ab Agamemnone male sibi metuens fugit 390
Ajax Telamonius invulnerabilis quomodo factus 455. ejus furor 453. mors 451, 464. ab Hectore gladium dono accipit *ibid.* eique vicissim cingulum donat *ibid.*
αἶγες 402
αἰγίλιψ petra 1325
alæ navium 25
Alænus Diomedi fratri cur fraudem in judicio fecerit 619
alarum triplex vocabulum 25
Alba urbs triginta turres in mœnibus habuit 1255
Ἀλεξάνδρεια 93
Amazones primæ equis usæ 1336
Amazones Neptuni, vel,ut alii, Martis filiæ 1332. Atticam vastant 1336
Ammianus emendatus 369
ἄμνιον 196
amor ab Ægyptiis laqueo assimilatus 104
Amores à veteribus duo statuti 112
ἀμφιμάχαλος 1099
ἀναλαμβάνεσθαι εἰς γένος 450
Anaxagoras impietatis cur accusatus 1428
Ancæi poculum, & mors 487
ancoræ, navis dentes 89
Andromeda à Perseo liberata 834
Anii filiæ à Baccho eruditæ in columbas mutatæ 580
animæ à veteribus μέλισσαι dictæ 293
Anthedonis fabula 754
Antilochus à Memnone occisus 328
Antiphas à serpente devoratus 346
ἀνυποδησία paupertatis indicium 635
ἀπάργματα 1225
ἀπαρχαὶ 1193
ἀπενιαυτισμὸς 1039
apes fumo terrentur 293
ἀπὸ ἀνείδου δεῖπνον 480
Apollo à Cassandra deceptus 352. Θυραῖος dictus *ibid.* Laomedontis mercenarius 393. cum Ida de Marpissa certat 561. præses quatuor artium 637.
Apuleius emendatus in *Apolog.* 112. *Miles.* 1225
ex Aquæ elemento omnia orta veteres quidam putaverunt 145
aquarum natura triplex 392
aquila vehi post mortem reges, magnates, divites fingebantur 261
aquila,cremato Imperatoris corpore, à Romanis emitti solita *ibid.*
aquilæ clypeis insculpi solitæ 658.

Aramenta

aramenta dicti boves 624
arbores felices, & infelices 1157
Arcades αὐτόχθονες 482
Arcades primi annum habuerunt ibid.
arcus olim è cornu 563. Scythicus quali forma 917
Argæus Baccho ψευδάνορι facellum dicat 1464
Αργείων λόχος 948
Argo navis loquuta 1319
Argyrippa à Diomede condita 592
aries apud Ægyptios quid denotet 558
Arisba Dardano nupta 1308
Aristippi jocus 93
ἄριστον 471
Aristoteles emendatus, Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. 605. ibid. 950.
ἄρκτοι 138
arma in Deorum templa suspendere mos 711
Arnobius emendatus 1292
Artemidorus emendatus 138
ἀσίμινθος 1099
asinis usi ad aratrum pauperiores 816. machinariis oculi velari soliti 133
ἀσκέραι 855
Ἀσπὶς an Hesiodi opus 834
assidui 1384
ἀσίγες 941
Asterion Europam ducit 1301
Ates colles 29
Athenienses pro filiorum susceptione sacrificabant 328. servos publicos in militiam mittebant, ut belli impensas conscriberent 503. cur id fecerint ibid.
Atheniensium in nuptiis mos 483
Atheniensium lex de bobus non occidendis 624
Athenis in arce æneus equus 948
Athos mons à Xerxe perfossus 1414
ἄτλητες 280
ἀτρακτος 40
Averni graveolentia 704
averrunci Dii 288
avertentes Dii ibid.
aurei velleris fabula unde orta 1310
aures fontibus mutilari solitæ 1402
aurigandi munus antiquitus regium 166
aurum in luctu deponi solitum 862
αὐτόδωτοι 480
Ἀξιερος 162
Ἀξιόκερσα ibid.
Ἀξιόκερσος ibid.

B.

Bacchus auream amphoram Thetidi donat 273. quæ postea inter astra relata ibid.
Bacchus taurinis cornibus effingi cur solitus 209
Βαλανισμοὶ 483
Balearium insularum mulieres quomodo filios instituant 638
balnea quando accedi solita 1099
baltheis alligati gladii 1323
βάλλειν 150
barbari qui, & unde dicti ibid.
barbari ξένοι à Lacedæmoniis appellati 415
barbari χειλώνες nuncupati 1460
basasa 678
βασσάρα 1393
βάσσαρεις ibid.
Bassarides unde ibid.
Batea Dardano nupta 1308.
bellicrepa saltatio 249
è bello reversi pedes ungebant 579
Berecynthiaca saltatio 249
βλέπειν 1019
Briareus τετρανάπους 328
Briareus à Neptuno victus in mare se præcipitat 402
Βειμὼ, Proserpinæ cognomen 1176
Bubus veteres arabant, & molebant 624
bubus arabant ditiores 816

C.

Cabiri 162
Cadavera cur olim comburi solita 48. Magi id impium putabant ibid.
caduceatores ramum ex felici arbore gestabant 1157
cælibes apud Judæos discalceati 635
cæna 471
cæna recta 480
cænare vetustissimi tantum solebant ibid.
cænas rectas Domitianus renovavit ibid.
calcei senatorum nigri 635
calceos cælibes gestare apud Judæos non debebant ibid.
calceos induturi pedes ungebant 579
Callimachus emendatus Epigr. 170. Hymno in Delum 322
calyptra 337
canarium Sacrificium 397. à quibus, cur, quando, & ubi fieri solitum ibid.
Candulus 591
canes Ἑκάτης ἀγάλματα dicti 77
canis quid apud Ægyptios designabat 440
canis inopinatus conspectus mali ominis 87
Capella emendatus 838
capræ in rupibus pascuntur 1325
Cares primi mercede militarunt 1384. rei militaris studiosi ibid. eorum inventa ib. quomodo sepeliebantur ibid.
Cassandra vaticinandi peritiam nacta doctorem fefellit 348
Castoris pileum strophio circundatum 506
Castoris Stroppus, apud Tusculanos ibid.
catamiti dicti πῶλοι 452
cenotaphiorum constituendorum mos 370
Ceraste 447
Cercopes in simias mutati 691
Cereri præcidanea porca quando mactata 367
Cerne insula 18
certaminum victores per præcones renuntiabantur 170
cervi 291
Chalybicum ferrum 1109
Charibœa serpens 347
χαρισήσια 1091
χηλώνες 1460
χηλὼν in equo quid 167
χηλωνίζειν 1460
χηραμία 1310
χέρνιψ 196
χλαῖνα 635
Chryse duas Minervæ effigies Dardano in dotem dat 53
cibum quoties veteres sumebant 471
cinefacere 227
cipporum sepulcralium origo 559
clavus in Dianæ templo suspensus qua de causa 190
Clete, Amazonum regina 1004
clypei olim è boum pellibus 854
clypei Lucanorum è viminibus 854
clypeis aquilæ insculpi solitæ 658
κλῆροι dicti Athenienses 1389
Codrus pro Patria obiit 1378
Cælius Firmianus emendatus 24
columbæ Veneri sacræ 87
columnæ pro simulacris positæ 280. in iisdem hostes proscribi soliti 1173
concænæ 480
conchæ pro tubis olim usurpatæ 250
concionantes

concionantes stare moris erat 470
confarreatio 323
conviviorum tria genera 480
convivium 480
Corinthii Medeæ filiis sacrificabant 1318
Corippus emendatus 816
cornibus vice poculorum usi 209
coronæ mortuis imponi solitæ 799. civicæ cur è querna fronde 483
Corybantes 78
Corybantiaca saltatio 249
Corythus ab Oenone ad Ilium missus 58. à Paride patre occisus ibid.
Cottus κιτωνάτως 328
creta Asiatica 1380
creta literæ consignari solitæ ibid.
Cretenses Sminthiam condunt 1306
Cretica saltatio 249
Crimissus è Phœnodamantis filia Alcesten suscipit 961. Hippotæ filiam comprimit ibid.
Cupidini sagittæ cur affingantur 309
Cupidinis effigies in navis Paridis tutela 110
Cychreus Ὄφις cognominatus 110
Cycnus lapide ab Achille percussus 233
Cycnus liberos in mare abjicit 235
Cynossema 1181
Cyprus Κεράστις, & Σφήκεια dicta 447.

D.

Δαδοῦχοι sacerdotes 1179
Δαιμόνιον 1472
Dardanus è Samothracia in Idam tranat 73. Bateam ducit 1308
Dauniæ mulieres pullatæ 1177 & virgines nubere nolentes 1153
δεαλόν 471
Deïphobus quartus maritus Helenæ 168
δέπτον 471
δίλτοι 1382
dentes 99
dentes navium qui 99
dentium tria genera 215
deorum filii heroes putati 265
dia fulmina 382
Διατετράμις 471
Dii appellati Reges 1124
diffarreatio 323
diluvia tria 72
Diomedearum avium nidificatio 602. judicium de advenis 605
Diomedes Argyrippam condit 592
Diomedes Venerem vulnerat, 610. ab Alæno fratre in divisione cum Dauno deceptus 619
Diomedis socii in aves mutati 597. ejus campi 619
Diomedis statuæ in Apulia 615
Διὸς γοναὶ 1194
Dioscuris pilea à veteribus attributa 506. Λευκίππου unde dicti 511
δίσκος 400
dixi 1461
domus obsignari solitæ 518
δόρπον 471
Dracones ad thesaurorum custodiam adhibiti olim 1311
δράκων 917

E.

Effigies honoratiorum in cippis poni solitæ 559
ἐγχειρίδιον 25
εἰλαπίνη 480
εἰς ἀγαθόν μοι 1472
εἰς κεφαλήν σοι ibid.
ἐκπίνειν τὸ γένος 450
Eleusinia minora in Herculis gratiam instituta 1327
Eleusiniis majoribus peregrino nemini interesse licebat ibid.
Ἑλλωτίς 532
Epeus instrumenta sua Minervæ dedicat 950
Ἔρανον χαλόν, σῦεγχ ἄμεινον 483
ἐπιχάρευξις 1172
Equus durateus 342. ejus magnitudo ibid.
equus October ibid.
equus pro nave 1336
ἔρανος 480
ἔργα 816
Erinnyum vestes 1137
ἔρμα 618. ejus inventor ibid.
Erysichthon αἴθων cognominatus 1390
ἔσθητες 799
ἐσχάρα 684
ἐτεροζυγὰς 1099
Etymologicum emendatum 265. 319. 635. 1004.
εὐκταῖα 1091
εὐμαρίδες 805
Euripides primus Medeæ facinus in filios in fabulam introduxit 1381
Europa Asterio nupta 1301
Europæ imago apud Tarentinos 1299
Europæ raptus ibid.
Eustathius emendatus, *Comment. in Dionys.* 110. *Odyss.* & 480.
ἐζωμίς 1099. ejus genera duo *ibid.* qui indui solita *ibid.*

F.

Facere 579
faces mystæ ferebant in memoriam Cereris à matre quæsitæ 1179. facibus veteres in militiam usi 1295
factus 579
Favonius 452
felices arbores 1157. Dialis flaminis unguium, & capillorum præsegmina sub eis operiebantur *ibid.* Flaminica in rica surculum de eis habebat, & caduceatores supplicia *ibid.*
ferri temperacula quadruplicia 1109
Festus emendatus 1299
fidibus docti parvi cum Philosophis in honore 140
fidicines Romæ ad epulas adhibiti 140
Firmianus emendatus 24
flores ad sepulcra efferebantur 327
fluviis cur cornua attributa 730
fluviorum præsides Nymphæ habitæ 274
fluvios adorabant transituri, & manus lavabant *ibid.* militares copiæ sacrificabant *ibid.*
folliculare 25
follum 25
formido 105
frondes ad sepulcra efferebantur 327
fruges torreri solitæ 578
fulgur provorsum 382
Fulguritori Jovi, & Summano quando sacrificatum 382
fulmen cur Jovi attributum *ib.* ejus tria genera *ibid.*
fulmina Jovis rubra *ibid.*
fulminum diurnorum auctor Jupiter putatus, nocturnorum Pluto *ibid.*
funes olim è viminibus 781
fustibus antiquissimi fontes interficiebant 1170

G.

Γαμήλια 323
γάμος 480
generationis species quatuor 483
Genii regionis præsides 1473. iis sacrificabant peregre advenientes *ibid.* & salutabant *ibid.*

anguis

anguis forma culti *ibid.*
genuini dentes 215
gladii à latere penduli 1323
glandes sub cinere assabant 483
glandibus vesci soliti veteres *ib.*
glebam mortuis injicere mos 367. cui corporis parti *ibid.*
Glossarium emendatur 280
Gnosia saltatio 249
Græci post mortem Achillis aurum non gestarunt 860. discessum simulantes, in Tenedo se abscondunt 345
Græcorum binæ conjurationes 204
Græcum hominem in servitutem nefas redigere 513. imo ne verberare quidem *ibid.*
Γραικοὶ 532
Gyges πεντηκόντωρ 328

H.

Harmala 678
Harpocration emendatus 112
Hecatæ periclitantes sacrificabant 77. canes immolabantur *ibid.*
Ἑκάτης ἀγάλματα *ibid.*
Hecate nocturnorum terriculamentorum præses 1176
Hecate triformis *ibid.* ejus statua apud Athenienses *ibid.*
Hector sacrificiorum studiosus 1204
Hectorea tonsura 1133
Hectoris ossa Thebas translata 1194. Apollinis filius putatus 265. *Trojanorum manus* dictus ob fortitudinem 1235
Hectoris cadaver redemptum 269
Hecuba facem se parere somniat 224
Helena, ἰπῦρα dicta 131. bis rapta 147. de ea vindicanda binæ conjurationes 204. Paridi à Proteo erepta 115. à Lacedæmoniis immolanda 102. quomodo liberata *ibid.* in cælum abrepta 822. tres maritos habuit 851. prolem masculum non peperit *ibid.*
Helenæ crater à Vulcano fabrefactus 854. Pelopi donatus *ibid.* ad Helenam quomodo pervenerit *ibid.*
Heraclides emendatus *De Rebuspub.* 234
Hercules à ceto devoratus 33. in ejus ventre quamdiu fuerit *ibid.* Elidem vastat 40. Olympicum certamen instituit *ibid.* cum Jove luctatur *ibid.* Ajacem pelli involvens invulnerabilem facit 455. Eleusiniis minoribus interfuit 1327. Hippolytæ baltheum aufert 1330. sex navibus Trojam capit 1347
Herculi gignendo quot noctes impensæ 33
Herculis sagittæ ad Trojæ expugnationem necessariæ 56. à Teutaro datæ *ibid.*
heroes Deorum filii à veteribus dicti 265
heroes olim pellibus amicti 455
heroibus arma ἡρωισόδακτα tribuunt Poetæ 328
Hesiodus gustata lauro vates factus 6
Hesiodus emendatus 543
Helione Telamoni datur 377. fratrem flameo redimit *ibid.*
Hesychius emendatus 29. 131. 175. 219. 580.
Homericorum Scholiorum quis auctor 69. emendatus *ibid.* 91. 487.
homicidarum exilium 1039
homines proceri *ab Achille genus ducere* proverbio dicti 860. virgultis comparati 1097
hordeacei panes antiquitus 483 postea in pœnam dati *ibid.*
hostiæ Deorum inferorum furvæ 1187
hostis 415
hydri solius morsus curabilis 912
Τηλεμαυσον 1103

I.

Jason, Crethei nepos 872
Ἰδαία olim Troja dicta 496
Idæ cum Apolline de Marpissa contentio 561
Idomeneus à Jove quartus 431. à Leuco regno ejicitur *ibid.* Colophonem venit *ibid.* in Cercapho monte sepelitur *ibid.*
ignis in Lemno inventus 227
Ili sepulcrum 319
Ilus excæcatus 364
Ἴμβραμος Mercurius à Caribus dictus 162
infelices arbores 1157. ad portenta expianda adhibitæ *ibid.* perduelliones ad eas suspensi *ibid.*
ad Inferos descendisse qui dicti 681
insomnia cur obrepant noctu 225
Jones ab Æneæ sociis Asia expulsi 987. supplices à Minervæ simulacro avellunt 988
Jovi Fulguritori, & Summano quando sacrificatum 382
Jovi Victores statuam ponebant 288
ἶυγξ 23
Iphigenia in Scythiam avecta 187. Dianæ Tauricæ hospites immolat *ibid.* in Leucem deportata 188. Orilochia dicta *ibid.* ventis mactata 190. ejus metamorphosis 195
Iphis, Helenæ & Thesei filia 323
ἴπποι 1336
Isidorus emendatus, in *Glossis* 46
Julius Pollux emendatus 131. 1135. 1299
Justinus Martyr explicatus, *Orat. ad Græcos* 245. *Apolog.* 11. 799
Jupiter, æther putatus 80. Καταιβάτης, & Μείλιχος 1370

K.

Καρκινῶδης 624
Κασμῖλος 162
καταιβάσιον 480
καμμυκέναι 531
κέρας 563
Κερασὶς 447
κέρατα *ibid.*
κεραυνῶδης 382
κεστὸς 93
κεφαλὶς 618
κέφαλον *ibid.*
κλαδῶνες 1464
κόδρυι 1389
κοινὴ τράπεζα 137
κορυφῶτις 323
κράσπεδον 105
κρατὴρ Βάκχυ 273
κρατὴρ Ταμάσιος 854
κρατῆρες 127
κείνεω 558
κυνοδόντης 215
κωδεία 37

L.

Lacedæmonii peste vexati, Helenam immolare volunt 102
laceri 1225
Lacinia Juno 857
Lacinius ab Hercule occisus *ibid.*
Lacones pileati pugnabant 506
Lactantius bis emendatus 3. 154
lana ad sepulcra efferebatur 799
lanata in pelle nova nupta sedebat 455
lanea sacris adhiberi nefas 1266
Laocoon cum filiis à serpentibus

bus devoratus 347
Laodice cum Acamante coït 495
Λαπέρσαι 511
lapidibus, fontes obruere mos 331. tumuli sterni soliti 1664
Laurus vaticinationis symbolum 6 Apollini sacra *ibid.*
Ledæ ovum è luna decidisse putatum 88
λέσχαι 543. earum duo genera *ibid.* Apollini sacræ *ibid.*
Λεσχηνόριος Apollo *ibid.*
Leuce, Achillis insula 188. in Leucen appulsi vesperi naves repetebant 193
Leucothoe Ulyssi naufrago opitulatur 757
librarii 1382
ligna infelicia ad expiationem portentorum adhibita 1157
lignea signacula veterum 508
linea 105
lineis velamentis sacra operiri solita 1266
Locrensium Virgines Ilium mittebantur 1153
λαῖον 1402
Lucanorum clypei è viminibus 854
lucri Deus Mercurius 208
in luctu comam tondebant mulieres, viri alebant 976
ad Lunæ cursum menses prisci metiebantur 306. posteriores ad Solis *ibid.*
lustrationum sordes in aquas, & trivia projici solitæ 1158
Lycophron ab Hortensii reprehensione defensus 335. cur obscurus 10
lyra post cœnam circumferebatur 140

M.

Machina 223
Manium in tutela sepulcra 884 sacra eis fieri solita in effossa terra 884
Mars in nuptiis Harmoniæ & Cadmi saltat sine armis 249. Thraciæ Deus 937
μαγαδίζειν 1206
μαχάνος 1099
Medea fratrem, & filios occidit 1313
Medeæ παμφαρμάκις *ibid.*
Medeæ filios Corinthii occidunt 1318. inde postea iis sacra fecerunt *ibid.*
Melachræna 1464
μίλτωσαι 293
memoria 370
Menelai clypeus Apollini dicatus 854. cum sociis phocarum pelle indutus, in littore dormit 849
Μενελαΐτης νομός 847
Menelaus in Ægyptum venit *ibid.*
mensæ sacræ habitæ salini apposita 135
mensæ olim in magna veneratione 137
Mercurius Καδμῖλος apud Samothraces 162. Ἴμβραμος apud Cares *ibid.* ejus statuæ cum crumenis 208
merenda 471
meta 233
metatores 244
Metelli 1384
militaris mos 345. 1295
milites è bello reduces pedes ungebant 579
militia se abdicantes arma in deorum templis suspendebant 711
militum alii merebant, alii non 1384
Μιμαλλόνες 1464
Minerva tertia die mensis nata 519
Minervæ effigies ante urbium portas poni solitæ 356
Minervæ simulacrum oculos attollit 361. 988
μισθοφορία Athenis prius illicita, post concessa 1384
μνήμονες 241
molarum usus à quo inventus 578
Molpi tibicinis perjurium 234
μῶλυ 678. ejus origo *ibid.* adversus veneficia prodest *ibid.* Ulyssi à Mercurio datum *ibid.*
monitores olim heroibus additi 241
monumentum 370
Mopsi cum Calchante certamen 429
Mopsi Argonautæ mors 881
μορμώ 342
mors κατ' εὐφημισμὸν somni vocabulo molliore appellata 430
morte violenta qui periissent, cum iis hastas inversas efferebant *ibid.*
mortem sibi qui intulissent nefas cremari *ibid.* sepeliebantur *ibid.*
mortem fatalem Apollini, & Dianæ imputabant *ibid.*
mortis gradus tres *ibid.*
mortis quod genus miserrimum 367
mortis genera duo 430
mortui sacri 444
mortui in cavernis sepeliri soliti 1062
mortui κεκμηκότες dicti 531
mortui coronari soliti 799
mortuorum cineres urnis includebantur 369
mortuorum peregre cineres domum mittebantur *ibid.*
mortuorum oculos sugillabant 370. Romanis id interdiu facere nefas *ibid.*
mortuorum effigies in cippis 559
mortuorum animæ vagari creditæ, & inimicos terrere 1225
mos vetus 239
Μυλάντιοι θεοί 578
μύλη 232
mulieres in luctu aurum deponebant 973. comam tondebant 976
μύλος 233
Munitus viperæ morsu interfectus 499
mures lora scutorum Cretensium corrodunt 1306
mutilandi corpora occisorum mos 1225
Myrrhæ incestus concubitus 829
Myrtili historia 164

N.

Naves olim è pinu 32
naves tutelæ nomine appellari solitæ 110
naves *equorum* vocabulo à Poetis nominantur 1336
navium tutelæ 1299. earum nomine dictæ 110
naufragio pereuntes pretium pro sepultura membro alicui alligabant 367. navium fragmentis sepeliebantur *ibid.*
naufragis ejectis glebam injicere mos *ibid.* negligentes porca præcidanea Cereri litabant *ibid.* gleba intra quod tempus injicienda *ibid.*
naufragium, genus mortis miserrimum, & invisum *ibid.*
navis *dentes* 99
navis nomina ubi scribi solita 23
navis *pedes* 97
navium *alæ* 25
Nauplius Palamedis mortem qui ultus 385
Neptuno cur tridens attribuitur 392
Neptunus salem conglutinavit 135
Neptunus Laomedontis mercenarius 393
Neso, Dardani uxor, Sibyllæ mater 1465

Nili

Nili varia nomina 119
Niloa festa ibid.
Nilus ab Ægyptiis Horomasdes cognominatur ibid. quotannis Ægyptum inundat ibid.
nobiliores in montibus sepeliebantur, aut ad radices 1055
Nonius emendatus 110. 1099
νοθεῖα 453
nothi potentiorum pari cum legitimis in honore ibid. privatorum hominum non item ibid. quantum ex paternis facultatibus accipiebant ibid.
νόθος ibid.
Novemcubitales qua ratione, quidam dicti 860
numine afflatorum indicium quod habitum 3
nuptialia sacrificia 323. quibus deabus fieri solita ibid.
nuptias recusantes apud Judæos discalceati ibant 635

O.

Οἰεμώ 698
ὀκύπτερα 25
Oenone medicinæ peritiam quomodo nacta 61. sibimet manus infert ibid.
οἶνα 69
Οἰνοτρόπαι 580
Olympus Saturni collis dictus 42
ὄνος 233
opus 816
ὄφεις qui dicti 110
ὀφθαλμοὶ 23
oraculum Atheniensibus datum de ligneis muris 1418
Orion tres patres habuit 328
os sepulcro simile 154
oviculæ qui dicti 110
ovo gallinæ incubanti subducto, an filium pariturae essent, studebant scire mulieres 328
ὄρνιθος 25
Οὐρανία Venus 112
ὀρχησταὶ 490

P.

Pagæ 559
Palamedis sacellum, & simulacrum, & sepulcrum 1097
Palladium, è Pelopis costis fuit 53. Dardano è Chryse in dotem datum ibid. è Cœlo delapsum 363. Trojanis à Scythis venditum 53. à viro videri nefas 364
pallium, vestis ditiorum 635
panes primitus ex hordeo 483. postea in pœnam dati ibid.
Parcæ forma anili pingi solitæ 145
Paridis Lyra Alexandri Magni temporibus exstitit 140
Paridis judicium 93. ejus nulla apud Homerum mentio ibid.
Paridis κισὸς ibid.
Paris à Philoctete sagitta trajicitur 913. mors ab Oenone prædicta 61. Cupidinis effigiem in puppe navis habuit 110. Helenam amittit 115
παρθένιος Medeæ 1313
παρθένος 453
Parthenius emendatus 61. 137. 499
Parthenopes sepulcrum, & sacellum, & simulacrum 719
pastinacæ marinæ aculeus lethalis 796
πάτρων 1229
Pausanias emendatus in *Atticis* 402
pecora pascere regium olim 91
pedes ungebant è bello reversi, & calceos induturi 579
pedes navis 97
πελειάδες apud Thessalos mulieres divinandi peritæ 357
Pelops à Neptuno raptus 157
Penetralis Deus 335
pepli duplex usus 863
πέπλος ibid.
perduelliones ad infelices arbores suspendi soliti 1157
peregre mortuorum cineres domum remittebantur 369
perenne auspicari 274
periclitantes in Zeryntho Hecatæ, & Corybantibus sacrificabant 77
Persarum reges aquilas in clypeis gestabant 658. duces & milites Solem ibid.
Perseus Medusæ caput amputat 840
πέτρος 1428
φάλαγγες 1170
φέος 941
Philoctetes à serpente morsus 912
Phylonome Cycni uxor Teni privigni pudicitiam sollicitat 235
Philostratus emendatus 754. 1098. 1323. 1336. 1463.
φὶξ 1465
Phocarum graveolentia 849
Phœnix Achillis monitor 241. cum patris pellice rem habet 423. excæcatur, & a Chirone sanatur ibid. ad Peleum profugit ibid.
Phurnutus emendatus 112. 531
φῶτα 941
pilea Dioscurorum qualia 506
pilea Dioscuris cur attributa ib.
pinsores 578
piscatores in scopulis piscatum exercebant 46
Pithecusæ 691
Plutoni hostiæ furvæ immolari solitæ 1187
pocula olim è cornibus 209
πόδες 1015
Poetæ veteres obscuritatem affectabant 10
poetarum mos 855
Pollux emendatus 131. 1135. 1299.
Polyxenæ immolatio 325
πῶλος 452
Porces serpens 847
præcidanea porca Cereri mactata 367
præcisores 215
Priamus ad Hercei Jovis aram occisus 335. à sorore redemtus 337
principes post mortem ab aquila vehi fingebantur 261
Proclea Cycni uxor 235
Prodigialis Jupiter 288
προγάμεια 323
Prometheus Junonis, & Eurymedontis filius 1283. vel Asiæ ibid.
Proserpina Οἰεμώ dicta 698. & Βειμώ 1176
προτέλεια 323
Proteus Helenam Paridi eripit 115
πτερόν 25. 105
πτέρυγες 105
pueri à matris utero prodeuntes abluebantur 322. in speluncis olim educati 502
pullus 452
πυραμοῦς, placentæ genus 593. victoriæ præmium, quibus datum ibid.
purgamentorum sordes in aquas, & trivia abjici solitæ 1158
πυεανεῖον 1103. quinam intraverint ibid.
πυῤῥίχη 249
πυῤῥοὶ in Martis tutela 1295. eos occidere nefas habitum ib.
puticuli 284
Pythagorei quibus cenotaphia construxerint 370

Q.

Quingenta myriadibus Xerxes in Græciam venit 1421
Quintilianus emendatus in *Declamat.* 48. *Ibid.* 1225.

R.

Recta cœna 480

Reges

reges omnes Δῖοι appellabantur 1124
reges post mortem ab aquila vehi fingebantur 261
regum filii παιδες dicti 91
Rhea Βριμὼ dicta 1176
Roma, Latino nupta 1233. Romulum, & Remum peperit *ibid.*
rosa Locrensis 1429
rostra *navis dentes* appellata 99
Ruffinus emendatus 3
ruta *agrestis* 878

S.

Saburræ navium 618
saccis sabulo repletis ad navium firmamenta veteres usi *ibid.*
sacrificia veterum duabus de causis fiebant 1091
sacrificia ante nuptias 323. quibus deabus fieri solitæ *ibid.*
sacrificium *Canarium* 397. à quibus, cur, quando, & ubi factum *ibid.*
sal hospitibus apponi solitus 135. à Neptuno conglutinatus *ibid.* mensas sacras faciebat *ibid.*
saltationum genera 249
Salustius emendatus 1225
Saturni collis, Olympus dictus 42
saxa prisco ævo quanta 233
scorpiones qui dicti 110
σκῦτος 453
σείρια 397
senatores pedibus nudis incedebant 635. postea nigris calceis usi *ibid.*
sepulcrorum inscribendorum mos 370
sepulcra sancta habita 444
sepulcra in Deorum Manium tutela 884
sepulcra nobiliorum, & potentiorum in montibus, aut ad radices 1055
sepulcra olim in cavernis 1062
Servius emendatus 1015
Sibyllæ antrum 1278
Sibylla Melachræna 1464
Sibyllæ quæ, & unde dictæ 1465
signacula veterum lignea 508
simiæ mystica significatio 1000
Sirenis vox 1463
sirius pro sole 397
σισύρα 634
σισύρνα *ibid.*
sodales 480
Solinus emendatus 219
Solonis σεισάχθεια 112
σόλος 400
somnus pro morte κατ' εὐφημισμὸν 430. cur mortis frater dictus *ibid.*
fontibus aures mutilare mos 1396
Sophocles emendatus, *Antigon.* 239
Sophoclis Scholiastes emendatus 249
σφραγεῖον 196
σφάγιον *ibid.*
Σφῆκες 447
Σφῆκες dicti Cyprii *ibid.*
Sphingis effigies in lucis consecratæ 7
sportula 480
spurii Principum pari in honore cum legitimis 406. privatorum hominum non item *ibid.* hæredium accipiebant mille drachmas *ibid.*
Stephanus emendatus 77. 110. 131. 578. 593. 605. 851.
Stesichorus emendatus 115
Strabo emendatus 361. 1250
per Styga jurabant Dii 706. per eam pejerantium supplicium *ibid.*
submonitores heroibus attributi 241
sudatorium 1103
Suidas emendatus 400. 508. 543
suis, quæ triginta pepererat, simulacrum 1259
Summano, & Fulguritori Jovi propter provorsum fulgur sacrificabant 382
συνδειπνον 480
Syracusani post mortem Achillis aurum non gestarunt 862

T.

Tabellarii 1382
tabellis loco chartarum utebantur *ibid.* forma earum triangularis *ibid.*
taberna 543
tabernæ Romæ ad Pilas *ibid.*
Ταμάσιος κεραμὶς 854
ταρσὸς 25
ταῦρος 730
tauri effigie Bacchus cultus 209
τάφος ἔμψυχος 154
telamones 280
Telephus à Baccho supplantatus 213. ab Achille vulneratus *ibid.*
Temenus Herculis abnepos 804
Tenni historia 234. 235. 239
Teta 357
Teucer in Cyprum appellit 450
Teutari sagittæ 56
Thebani soli Bœotorum ad Ilium non militaverunt 1195
Theognis emendatus 704
Theseus unde dictus 1323. ensem, & calceos sub saxo absconditos aufert *ibid.* à Lycomede occiditur 1324. Helenam rapit 147
Thetis filios in ignem abjicit 178. auream amphoram à Baccho dono accipit 273
Thymbræus à serpente devoratus 347
θεσπίδεια 508
θεῖα 674
θύειν τὰ ἀλεξητήρια 274
θύειν τὰ σωτήρια 1473
τῖλαι 1103
τῖλος *ibid.*
tibicines olim Romæ ad epulas adhibiti 140
Tiresiæ prudentia 682. vivacitas *ibid.*
Tiresias vir, & fœmina 683
τρίαινα 97
tridens cur Neptuno assignatus 392
Τριτογένεια Minerva cur 519
Τριτομηΐς *ibid.*
Τριτοπάτορες 328
Trojæ expugnandæ tria necessaria 56
Troja quater capta 69. olim Ἰδαία dicta 496
Troja lusus 249
trutina in æde Saturni 270
tubarum loco olim conchæ 250
tunica, pauperiorum vestis 635
tunicæ manuleatæ Romæ infames 1099
turres ligneæ in navibus 1432. in urbium mœnibus 1255
tutelæ nomine naves appellatæ 110
Tydeus Melanippi cerebrum vorat 1066. apri pellem gestare solitus *ibid.* Deïphilem uxorem duxit *ibid.*
Tyndarus omnibus Diis sacrificat excepta Venere 143. ejus filiæ connubia mutant *ibid.*
Tyrrheni indigenæ 1351
Tyrrhenus cum Lydo sortitur de regno *ibid.*
Tzetzes (*Isaacius*) emendatus 1039

V.

Varro emendatus *de Vit. Pop. Rom.* 367
vatem designantes, canem pingebant Ægyptii 440
venandi studium olim heroïcum 499

Veneres à veteribus duæ putatæ 112
Veneris παιδῖμα simulacrum ib.
vesperna 471
vestimenta veterum æstate linea, hyeme lanea 635
vestimenta auro,picturisque intexi solita 762
vestis nigra in luctu 973
victores Jovi statuam ponebant 288
victoriæ vetustissimum præmium placenta 593
vimina olim pro funibus 717
virgines olim ungebantur 579
viri in luctu comam alebant 976
vittæ è lana antiquitus 327
vittatæ olim hostiæ, & sacerdotes ibid.
Ulpianus emendatus, *Comment. in Demosthenis Midian.* 503
Ulysses clypeo Delphinum insculptum gestabat 658. Manibus sacrificat 684. ventos in utre conclusos habet 738. naufragus à Leucothea servatur 757. sibi ipse navem facit *ibid.* à filio occiditur 796.
ungulæ concavæ in equis laudantur 167
urnis mortuorum cineres imponi soliti 369
vultures τάφοι ἔμψυχοι dicti 154

X.

ξένοι 415
Xerxes Hellesponto pontem imposuit 1414. ejus exercitus 1421. ejus sella in qua pugnam navalem spectavit 1429

Z.

Zerynthus, antrum in Samothracia 77. sacra ibi cur facta Hecatæ, & Corybantibus *ibid.*
Zeuxidis Helena, meretrix appellata 131. quid de ea ipse pronuntiarit *ibid.*

IN

IN
JOHANNIS POTTERI
COMMENTARIUM
INDEX.

A.

ABantum tonſura 1130
Acheruſia palus 695
Acheruſia via 90
Achilles Τυφὼν dictus 177. novemcubitalis 860. Pentheſileam occidit 999. mortuæ amore captus *ibid.* Therſitem interficit *ibid.* ejus comæ 1133
Acroceraunii montes 1017
Æa 1024
Æas 1020
Æetes unde dictus 1024. Eidyiæ maritus *ibid.*
Ægilus 108
Æneas Ænon condit 1236
Æſarus 911
Æſchylus illuſtratur 1176. 1188. 1283. emendatur 1331.
Æſchyli Scholiaſtes emendatur 1192, *ibid.*
Æſculapius ἤπιος dictus 1054
Æthices 802
Æthilla naves Græcorum incendit 921
Agamemnon, Jupiter dictus 335. pro aere poſitus *ibid.* quo pacto à Clytæmneſtra occiſus 1104, 1199
ἀγηλατοὶ 436
ἀγηλάτῳ *ibid.*
ἀγκιστρόδμητος 67
ἄγρυπνος τέχνη 386
αἰγίλιψ 1324
αἱμύλος 1124
αἴολος 4
αἴθυιαι dicti nautæ 230
Alba inſula 188
Albunea 107
alæ pro velis, & remis 25
ἀλέκτορες pro viris fortibus 1094
ἀλιβδύειν 351
ἀλλαλοὶ ἄμικτοι 518
Alcmena quo pacto Herculem enixa 843
Almopia 1237
ἀμαλάπτω 34
Amazones bis à Theſeo laceſſitæ 1329
amor, affectus calidus 309
ἀμφίβληστρον 1009
Amphictyonici concilii ſedes 645
ἀμφιμήτειος 19
ἀμφίπτολις 19
Amphryſus 900
ἄμπρον, ἀμπρεύειν 635
Amyclæ 559
Amycus 516. Neptuni filius 767
ἀντιμάσσων τὸ φέγγμα 9
ἀναπτυμπίζειν 9
ἀναυλόχητος 745
ancora, *pes* navis 97
ἀντλῆσειν 10
Anthedon 754
Antiope à Theſeo rapta 1329
Apollo, Λοξίας 14. Δελφίνιος, Κερδῷος 208. Πτῷος 264. Τλάτης 448. Δρύμιος, Περμανθεὺς, Αἰθίοψ, Γυράψιος 536. Κράγος 541. Σκιαστὴς, Τελφούσιος 561. Κοίθιος 574. Τηγυραῖος 648. Patareus, Delius 920. Ἰατρὸς, Λεψιεὺς, Τερμινθεὺς 1204. Hectoris pater 264. ejus antrum 208. vatum præſes 6
ἀπολυτρωτικαὶ θυσίαι 1091
ἀποπληστικαὶ θυσίαι 1091
aqua rerum omnium principium 145
Ἀρχὴ Σκυθία 1324
arcus triumphales reparare nefas 1328. arcus δράκων dictus 918
Argonauticæ expeditionis cauſa 1309
Argos pro tota Peloponneſo 850
Argos Hippium 592
Argyrini 1017
Argyrippa 592
ἄειστος 532
Arne 644
Arpi 592
ἅρπυιαι 167
Asbyſtæ, Asbytæ, Asbetæ 848
Asbyſtes fluvius *ibid.*
Aſiæ & Europæ termini 1285
Aſtyanax unde dictus 281
aſylorum origo 335
Ates colles 29
Athenienſes Iones olim dicti 989
ἀτιμάζειν 1124
ἄτρωτος 32
Attica vetus dialectus Ionicæ ſimilis 989
Avernus 704
αὐγαὶ pro oculis 71
αὐλὸς 40
αὐλὼν 40, 389
αὐλῶπις 40
Aurora, Pegaſi mater 17. ejus equi *ibid.*
auroræ ſurgentis deſcriptio 18
Auſones 44
αὐτοκάβδαλος 745

B.

Βακχεῖον 28
Bacchicus furor 28, 143
Bacchus ταῦρος, ταυρόμορφος, &c. 209. ejus ſacrificia 77
Bajæ 694
Bajus 694
βαλβὶς 13
Baleares inſulæ 633. earum incolæ fundis celebres 637. eorum fundæ quales 636
βάξις 747
βασσάρα 771
Bebryces 516
Bocarus 451
Bœoti γ in β mutant 592
βραβεὺς 129
βρόχος 405

Βωὶν, Leucothea 107
Bunimi 800
Bura 592

C.

Καλῶν χλιδῶν, πίλαγος 228
Cadmilus 162
Calchas, Apollinis cycnus 462
χαλκίσπιλος 23
Calydnæ 25. 1029
Calydnus 1029
Camilla 162
camillus 162
Canaftra 526
canes Hecatæ immolabantur 77
capillos tondendi mos 976
caput demetere 1110
Carpathus 924
casmilus 162
Caffiteridum incolæ quomodo veftiti 1137
Caffandræ mors 1110. ejus perfonam qualem depingere voluit Lycophron 1463
κατιλάτις 382
καταξαίνειν 300
κατατείνουσιν 239
κατακλάζειν 222
κελαινὸς 7
κελωσαί 1387
Centumviri 210
κέντρος, κεντρωθεὶς 76
κὴρ 1294
κέρατα 574, 7030
Ceraunia, urbs 1017
Ceraunii montes 1017
κίρδος 208
Ceres, Ennæa 152. Hercynna, Erinnys, Enfifera 153. Δηὼ 620, 698. ejus victimæ 77
Cerne 18
Chæron, Apollinis filius 640
Chæronea 640
Chaladra 1342
Chalaftra 1342
Chanaftra 1342
χαριστήρια 1091
χειρώναξ 521
χιλιάδες 1091
χήνιψ 209
Chiron femifer 650. Saturni filius 1200
χοιράδες 367, 633, 723
cicadæ juventutem renovant 793
Cimmerii 695
Circe Ææa 1024
κίρκοι dicti raptores 131, 169
κλὰς 1217
Clemens Alexandrinus emendatur 335
Clytæmneftra cur viperæ comparatur 1120
Cocytus 705
κόδεια 37
Cœlus à Saturno caftratus 869
κόγχος 1104
columba in Hieroglyphicis quid fignificet 357
coma Hectoris, Achillis, & Abantum 1133
Κομαιθὼ 934
comburendi cadavera mos 48, 54
contingere 382
convivia nuptialia 146
κόρη 695, 851
corvorum vivacitas 795
Corybantes Samothraciam incolebant 78
Corythus 58
Creftone dicta Thracia 937
Crimifa, Petilia dicta 911. à Philoctete condita ibid.
Κρόνου ὄχθος, pro Olympo 42
κρωσσὸς 369
crucifixionis pœna 1075
κτίσαι, pro ποιεῖν 1176
κυβιστὴρ 296
Cychrea 451
Cychreus 451
Cycnus, Ligurum rex 426. cycnus pro vate ibid. Apollini facer ibid. ejus cantus ibid.
Cynthus 574
κυπὰς χερμάδων 333
Cyphus 897
Cyrenæi 848. à Laconibus orti 559
Cytæa urbs 174

D.

Δαῖται γάμων, τάφων 146
δάμαρ 57
Dardanus è Samothracia profugus 72
Dardanus, urbs 1129
Dardi 1129
Daunii Hectoris tonfuram imitabantur 1133
demetere caput 1110
δεξιὸς 51
dextris falutandi, pacifcendi, &c. mos 51
διαλλακτηρὶ θυσίαι 1091
Diana, Cynthia 574. Orthofia, Orthia 1331
δίαυλος 40
δίκας βραβεὺς 129
δίκτυον 1099
Dii fub Saturno Οὐρανίωνες, fub Jove Ολύμπιοι dicti 1192
Diomedes Argos condidit 592. Dardos delevit 1129. ejus infulæ 599. aves 601.
Dizerus 1026
Dolonci 331
δόλος ἄξιφος 50
δῶρον, menfuræ genus 284
δυσμενεῖ θυσίαι 1091
dotes virginales 549
Drepanum 869
δρύος 322
Dyme 591

E.

Eidyiæ maritus 1024
Elei 151
ἐλλοπὶς 598
ἡμάλαψ 34
Enipeus 722
Enna 152
ἐναυγάζουσι 71
Eordi 1342
Epei 151
equus foli immolabatur 77
Erectheum, Neptuni templum 158
Erinnys Telphufia 1040
Eryx 866
ἔρνος 415
Etymologici Auctor emendatur 14, 93, 640.
εὐκταῖα 1091
Evenus 1011
εὔνεις naves dictæ 23
ἐφημέριοι ab animalibus defumti foliti 1159
Euripides explicatur 88. ejus Scholiaftes emendatur 161
Europæ & Afiæ termini 1283
Euryampus 900
Eurytanes 799
Eurynome cœli regina 1192. à Rhea deturbata ibid.
Euftathius emendatur 40, 541, 555, 695. ejus error 940
ἐξάρχειν νόμον 250

F.

Facere 1176
fluviis cornua cur attribui folita 730
fortes viri, ἀλέκτορες dicti 1094
fulmen Bellonæ 462
funda Balearica 636
funes navium 20
Furiarum parens 20. habitus 1137

G.

Galadra 1342
Galanthidis fabula 843
galli viros fortes denotant 1094
γάμος, convivium nuptiale 146
γέννα 291
geminare voces quas ob caufas folent Poetæ 766
genitivus cafus loco adjectivi poffeffivi poni folitus 318
γενῦς 382
Gigantes apud Phlegram debellati 115
γλανὶς 718

Glanis 718
Golgi 588
graculi 1159
Γεραικοὶ 532
Græcorum clades, postquam è Troade solverunt 382
gubernatoria ars ἄγρυπνος 386
Gymnesiæ 633
γυμνῆτες 633
γυμνικοτόμοι 146
Gythium 98

H.

Hecate Λογγάτις 1032. Pheræa 1180. ejus parentes 1175. ei canes sacri 77. Sacra cum lampadibus facta 1179
Hector, Apollinis filius 264. Trojæ columna 281. obex hostium 527. ejus lucus 1208. tonsura 1130
Hecubæ, somnium 91. calamitas 331
Helena, πόρτις & *juvenca* dicta 102. πλειὰς 131. quinquivira 143. Argiva 850
Helorus 1033
Heraclea 854
Hercules τριέσπερος, σκαπανεὺς, βυζαντάδας 652. Trojam expugnavit 31. liberos suos occidit 36. Olympica certamina instituit 41. cum Jove luctatus est *ibid.*
Hesychius, emendatur 20, 25, 93, 98, 158, 718, 896, 284, 455, *ibid.* 941, 1134, *ibid.* 1369. explicatur 860
Hippodamiæ fabula 162
Homeri Scholiastes emendatur 95
hospitii violatio, grave crimen 136
hostis 464
Hyle 448

I.

Jason ad aureum vellus petendum missus 1309
Ichnæ urbs 129
Ida 1297
Ἰδαία 496
Ἰλιὸς 1150
illaqueari 1099
ἱμάσσειν 436
incantationum usus, & inventio 309
indicativi modi futurum, pro imperativo 2
Inferum mare 649
infinitivi modi, pro imperativis 2
Inopus 575
interfectores circa defuncti sepulcra trahi solebant 267
Io ad insaniam adacta 405. nomen Ionio mari dedit 631
Ion quis 989
Iones dicti Athenienses 989
Ionica dialectus veteri Atticæ similis 989
Ionium mare 631
ἵππος 23
ἱππόπτεροι, navium epitheton 23
Iphigenia ubi mactata 326
irretiri 1099
Is, fluvius 724
ἴσμα 731
Issa 220
ἰθυντήριον 6
ἴυγξ 309
Juno, Lacinia 854. Τεγεαία 1328. Πανεμφαία *ibid.* Γενεία *ibid.* Io ad insaniam adegit 405.
Jupiter, Πανομφαῖος 6, 1328. Παλαιστὴς 41. Ὄμβριος, Pluvius 80. Ὕπατος 158. Agamemnon 335. Belus *ibid.* Hammon *ibid.* Δρύμιος, Περμασσεὺς, Αἰθίοψ, Γυράψιος 536. Κράγος 541. Τροπαῖος 1328. Τερπικέραυνος *ibid.* Σκυλοφόρος *ibid.* Βουλαῖος *ibid.* Ἐλευθέριος *ibid.* Γένιος *ibid.* Κερδύλας 1092. Πλουτοδότης *ibid.* Δώτωρ ἐάων *ibid.* Καταιβάτης 1370. ei dicari solebant montes excelsi 42
juvencæ cur dictæ mulieres 102

L.

Lacedæmonii breviloquentiam affectabant 1124. dolis infames *ibid.*
Lacinium 854
Lacmon 1020
λακωνίζειν 1124
λακωνισμὸς *ibid.*
Ladon 1041
Lagaria 930
λαιὸς χιτὼν 333
Λαίτεινα 54
Lametia 1085
Lametinus sinus *ibid.*
lampadum certamen 734
lampada tradere *ibid.*
laqueus 1109
Laris, fluvius 724
Las 95
lauri in vaticiniis usus varii 6
Λέπτυνις 49
Leucophrys, dicta Tenedos 346
Leucosia, insula 723. Siren *ibid.* Æneæ consobrina *ibid.*
Leucothea, Βύνη, & Albunea 107
libidinosæ πολιάδες dictæ 131. διάδες 143
Ligea, Siren 726. insula *ibid.*
λοξὸς 14
λύκειον 901
λύκοι dicti raptores 147
Lycomedes Theseum scopulo deturbat 1324
Lycormas 1011
Λυκοσθένιον 901
luctæ descriptio 41
lugentium habitus 862, 976

M.

Macella 927
Mæra 334
Majorca 633
Malea 94
manuum abluendi mos ante sacra 209
mariti κύριοι dicti 57
Mars, Thraciæ Deus 937
μάστιξ 436. μασίξαι *ibid.*
Medea, Cytaïca 174
medicina veterum 61
Megarsus 444
Melantho à Neptuno compressa 767
Menedemi Cynici habitus 1137
Menelai ortus 150
Menestheus regnum Atheniense occupat 1324
Mercurius, Κερδῷος 208. Καδμίλος 162
μηρινθὸς usus in currendi certamine 13
μέσον ὀχμάζειν 41
Minerva, Aglaurus 335. Laphria, Πυλαῖτις, Πολιὰς, &c. 356. Budea, Αἴθυια 358. Βία 520. Σθενιὰς 520, 1163. Ἀγλαΐα, Λαῖτις 853. Σάλπιγξ 915. Cydonia 936. Ἀγείστα 1152. Mamersa 1417. Scelera abominata oculos in tecta convertit 362. oleam invenit 1152. cum Neptuno contendit de Trœzene 1163
Minorca 633
Minyæ 874
μῶμαρ 1134
montes Dei 42
montes excelsi Saturno, Jovique dicati 43. sacrificandi loci *ibid.*
Μύνιτος 498
mortui Plutoni sacri 1188. eorum cineres in urnis recondi solebant 369
Munitus 498
mustelæ cur è collo pariant 843
Mylaces 1021
Myrmidonum fabula 176
Myrtili fabula 162

Ναυμὸς

N.

Ναυμὰς 80
ναυὸς 640
Ναϊαδες 921
naufragi dicti δῶτες 381
Nauplii fraus 386
Νιαῦθες 921
Neapolis 717
Neapolitani ludos in honorem Parthenopes instituebant 732
νεῖος 569
Neptunus, Ægæon 135. Erectheus 158. Onchestus 645. Enipeus 722. Melanthus 767. Ιπποηγέτης, Ιππος, Ιππομέδων ibid. Tyro compressit 722. Amycum genuit 767.
Nericus 896
Neritium 769
νηρὶς 896
nigra pro occultis 7
nigro colore delectabantur Inferi 1137
Nox mater Furiarum 437
numerus perfectus pro imperfecto poni solitus 210
nummularii templa frequentabant 193
νῶτα 15

O.

Oceanus Deorum antiquissimus 145. fluvius habitus 730
ὀχμάζω 41
Ocinarus 726. ἄμις dictus 730
ὀδὰξ 1005
Oenones fabula 57, 58, 61
Oenomai fabula 162
οἰνὰς 357
οἶσεος 405
Olenus 590. Olenia capra ibid.
Ολύμπιοι dicti Dii sub Jove 1192
Olympus, Saturni collis 42
ὄμηρος 422
Onchestus 645
ὀνήτωρ 452
Ophion, cœli dominus 1192. à Saturno expulsus ibid.
Ophrynium 1208
optandi modus pro imperativo ab Atticis adhibitus 9
oracula Delphica à Plutone proficisci solita 1420
ὅρκιον ζυγὸς 204
Orestes draconi, & serpenti cur comparatur 1120
ὄργυιά 860
Orthosia 1331
Othryadis Lacedæmonii tropæum 1328
Οὐρανίωνες Dii sub Saturno dicti 1192

P.

Πάγα 405
παίγυρος 417
παραλλάκται λέξεις 353. χῆμα ἐκ παραλλήλων ibid.
Parcæ claudæ 144
Paridis expositio, judicium, &c. 91
parsimonia priscorum 91
Parthenius emendatur 58
Parthenope Siren 717. ludis solennibus honorata 732
Patara 920
pecora pascendi studium regium habitum 91
πῆχυς 860
πηγὸς 336
Pegasus, Aurora natus 17. ejus alæ ibid.
πέλαγος κακῶν 228
πελαργοχρῶτις, navium epithet. 24
πελειάδες pro libidinosis 131
πέλειαι, πελειάδες 354, 1159
Peleus Phocam occidit 901
Pelias oraculum accepit 1309. Jasonem ad aureum vellus rapiendum mittit ibid.
Pelinna 922
Pellene 922
Pelopidarum agna aurea &c. 162
Pelops Myrtilum occidit 162
Penelope, meretrix à nonnullis habita 771
Penthesileæ mors 999
Persæ in montibus sacrificabant 42
pes navis quid sit 97
pes veli quid sit 1105
Petilia, Crimissa dicta 911. à Philoctete condita ibid.
πέτρα pro insula 723
Phædra Veneri templum dicavit 610
Phalacra 24
Phaleri arx, Neapolis 717
φὰψ 357
φάσσα 357
Phavorinus emendatus 76, 93, 358, 1089, 1328, 1369
Phereclus Paridis naves fabricavit 97
Philoctetes Petiliam condidit 911
Phlegra 115
phocæ, χαμευνάδες 849. earum graveolentia ibid.
Phocas à Peleo occisus 901
φοιβάζειν 6
φοιβάς 6
Phœbus, vatum præses 6
Phœnix cur παίγυρος 417
πίναμος 593
Picentini Hectoris comam imitabantur 1130
Pindari Scholiastes nuperior quis, & qualis 1131
πίνδης 821
πίναξ 98
Plinius senior emendatur 601
Plutoni sacra facere 1188
Plutus dictus Πλούτων 1420
Pœmandrica regio 326
ποιεῖν 1176
Ποιμανδρία 326
Polæ 1022
πόλια 453
Polieum 854
Pollux emendatur 1130, ibid.
πόλος 453
Polymnestoris calamitas 331
porcos pascere ignobile 91
Priamus unde dictus 337
Promethei mater quæ 1283
prophetæ τόμουροι dicti 223
προσήλωσις, supplicii genus 1075
Proserpina, Deois 620. Κόρη 698, 851. Δαίειρα 710
Protei fabulæ 115
Proverbia Salomonis explicantur 76
σπατίλη, qui ferre soliti 298
σπαρτίνα 20
Psalmus Davidis explicatur 17
Psamathe Peleo infesta 901
πτερὰ, de quovis celeri dicta 17
πτερόμετα 56
Ptolemæus Hephæstio emendatur 153
puella 851
πύραργος 91
Pylæ 410
πύλαι 410
Pyramus 439
Pyrenæi montes unde dicti 1017
Pyriphlegethon 699
Pyrrhus dictus Scyrius draco quare 185

R.

Raptores, dicti κίρκοι 133, 169.
λύκοι 147
rete 1099
retinacula 20
Rhœcelus 1236
Rhea Eurynomen è cœlo deturbat 1192
Rhithrum 768
ros pro aqua 322
ruminare negotium 9
ῥύσταγμα 1089

S.

Sacrificiorum genera 1091

sagittarum

sagittarum alæ 56
sagitta ὄφις dicta 918
σαλάμβη 98
Salamis dicta Cychrea 451
Salapia 1129
salis usus, & sanctitas 135
Salmydessus 196
Salpe 1129
Salpina palus 1129
Samothracia, Corybantum sedes 78. Saus dicta ibid.
Sarapta 1300
σαργάνη 1101
Saturnus, montium excelsorum præses 42. Cœlo patri virilia amputavit 869. Ophionem è cœlo expulit 1192. in equum se mutavit 1200. Κένταυρος ibid. Chironis pater ibid.
Saus dicta Samothracia 78
Scandea 108
σκηπτὸς 382
σχάσαι 28
Scias 561
σκιὰς 561
σκίλακες 1159
Scylla *semifera* 650
Scyrius draco, pro Neoptolemo 685
Scyrus 685
σείριος 397
σέλμα 1217
sepeliri, i.e. *vorari* 413
sepulcrum pro ventre ibid.
sepulcrorum honos 335
serpentes pellem renovant 793
Setæa 1075
Setæum 1075
Silaris 724
σισύρνα 634
σίφλος 1134
σιφλὸς ibid.
Siris 854
σμῆριγξ 37
Soli equi immolabantur 77
Solinus castigatus 717
σολοικοφανὴς 254
spectra armis terreri credita 685
Sphinx cur κακαὴ dicta 7
spolia Minervæ dicari solebant 853
σταυρὸς 290
Stephanus Byzantinus corrigitur 95, 98, 115, 129, 264, 439, 451, 591, 718, 799, 726.
στέρφος 652
στέρξαι 525
Strabo emendatur 601
στρόβιλος 89
σύγγαμοι odiosæ 1116
συγκαθακτάτης 222
συγκομιστήρια 541
Suidas emendatur 24, 77, 208, 309, ibid. 436
συντεταργανωμένος 1101
σύφαρ 793
Syrtes Libycæ 648

T.

Tamasa 854
Tanagra 326, 645
Tanais 1288
Ταράξιππος 43
ταργάνη 1101
ταρσὸς 25
Tauchira 878
ταυρόμορφος τρίμητις 1299
Tegyra 645
Telphusia 561
Temesa 854
Temmices 640
templa nummulariis plena 93. eorum origo 335
Tenedos dicta Leucophrys 346
Tenericus campus 1211
Tenerus vates 1211
Terina 726
τέρμινθος 1204
Tethys Dearum antiquissima 145
Teuchira 878
Thaletis opinio de rerum principiis 145
Θαλάσσια 541
θαλάσσιος ἀετὸς 541
Thebæ Calydnæ dictæ 1209
θῆραι 1176
Themis, Solis filia 129. Ichnæa ibid.
Thermodon 645
Thermopylæ 410
Thermydra 924
Thermydrus 924
Thersitis mors 999
Thesei mors 1324. in Amazonas expeditiones duæ 1329
Thoas 1011
Thracia, Crestone dicta 937
θυάδες dictæ mulieres impudicæ 143
θῦννοι dicti naufragi 381
θυωρίτης 193
θυωρὸς 193
θῶες 106
θυσιῶν εἴδη 1091
Tilphossus 561
Tilphossa ibid.
τιμαλφέστατος 364
Titarus 901
τιθασεύουσιν 621
τίθημι 1176
τόμουροι 223
Torgium, Siciliæ mons 88
τόργος 88
tonsura Hectoris 1130. Abantum ibid.
Torone, Protei uxor 115
τριέσπερος, & τριεσπέρους 1331
τράμις 97
Trampya 800
transtrum quid 1217
τρήρωνες 1159
Trœzen 610
Troja ter capta 69
tropæa statuendi mos 1328. eorum materia ibid.
τρόπαιον ἱστάναι ibid.
τρόπαιον κοσμεῖν ibid.
Trychas 373
tubarum inventio 915. genera ibid.
τύμβος 335
τυφλαὶ χεῖρες 1102
Τυφῶν 177
turtures 1159
Tuscum mare 649
Tymphæa 802
Tymphe 802
Tyro, Salmonei filia 722. Enipeum fluvium amat ibid. à Neptuno polluitur ibid.
Tyrrhenum mare 649
Tzetzæ vita 1, 2, 3

V.

Vates, quo modo afficiebantur, cum oracula edebant 3. quali honore habiti 4. lauro quot modis usi 6. τόμουροι dicti 223. πνειάδες dictæ 357
vatum præses Apollo 6. Jupiter ibid.
velorum *pedes* 1015
Venus, Arsinoe 335. Castnia 403. Melinæa ibid. Melænis ibid. Morpho 449. Trœzenia 610. Ξένη 832. Colotis 867. Colias ibid. Golgorum regina 588. ei columbæ mactabantur 77
vespas irritare 181
via orationis 10
victimæ certæ quare certis Diis oblatæ 77, 1137
vinum Baccho offerri solebat 77
vinum Lagaritanum 930
vipera quid denotet in Hieroglyphicis 1120
vivus in Orcum descendere 497
unigenæ 17
unus e multis 518
ὕψιστον πυμάτων 305. κενῶν ibid.

X.

ξένος varias habet significationes 464

Z.

Zerynthus 77
ζυγὸς 1217

FINIS.

Errata ſic emendentur.

In GEN. LYC. *p.* 1. *l.* 9. *lege* μεταπείπτουσί τινι. *In* TIT. Χαλκιδίων. *In* LYCOPH. *v.* 1. ἃ μ' *disjunct.* *In* SCHOL. *p.* 3. *l. ult.* συνιστάμενον. *p.* 131. *l. penult.* Πιεῖν. *In* EMENDAT. *p.* 129. *l. ult.* ſenſu. *In* CANT. NOT. *p.* 13. *l.* 12. D. virum.

Ad Lectorem Admonitio.

Sub prælo jam ſudant, & mox edentur Archæologiæ Græcæ, *ſive Antiquitatum Græcarum corpus abſolutum, Anglicano ſermone conſcriptum, ſtudio* Johannis Potteri.

